

BIBLIOTECA

G

i

13

ROMA

UNIVERSITÀ
TRIVENETA

H. H. W. A.

5213

MARTYROLOGIVM FRANCISCANVM,

IN QVO

SANCTI BEATI ALIIQVE SERVI DEI,

MARTYRES, PONTIFICES, CONFESSORES,
ac Virgines, qui tum vitæ sanctitate, tum Miraculorum gloriâ, claruere;

IN VNIVERSO ORDINE FF. MINORVM TOTO ORBE TERRARVM
cunctis vsq; nunc sæculis; per omnes Prouincias Obseruantium, Disalceatorum, Recolletorum,
&c. Conuentualium, Capucinatorum, &c. Monialium, Clarissarum, Urbanitarum, &c.

NEC NON VTRIVSQVE SEXVS TAM SECVLARIVM, QVAM
Regularium Tertiariorum, recensentur.

Et nunc primùm Annotacionibus commentatum prodit in lucem.

SVS FIDELISSIME EXCERTVM, TVM EX VETVSTIS CODICIBVS;
& *Antiquis MS. Monumentis: tum ex probatis grauiusq; Authoribus, curâ ac labore*
V. P. ARTVRI A MONASTERIO Rothomagensis, Recolletis,
Prouincie Sancti Dionysij alumni.*

CVM ADDITIONIBVS, ET INDICIBVS AMPLISSIMIS DILIGENTER EXCVLTIS.

187
2

PARISIIS,

Apud **DIONYSIVM MOREAV**, viâ Iacobæâ, sub Salamandriâ

M. D. C. XXXVIII.

Cum Priuilegio Regis, & Doctorum Approbatione.

1ca

MISSISSIPPI

The main body of the document contains several lines of text, which are extremely faint and illegible. The text appears to be organized into a list or a series of entries, possibly a table with multiple columns. The overall appearance is that of a historical record or a ledger.

ARMANDO IOANNI
EMINENTISSIMO
S. R. E. PRINCIPI.
CARDINALI DVCI
DE RICHELIEV.

HOELIX faustumque congeffit omen, (EMI-
NENTISSIME PRINCEPS,) Aaron
Hebræorum Pontifex Maximus: quando diui-
næ vltioni stragem in Israelitas agenti, ipse sacris
vestibus indutus, orationeque armatus, irato
Deo piè restitit, exterminatoremve continuit. Aliis namque
aceruatim super alios mortuis cadentibus, vsque ad quatuorde-
cim millia: Aaron ad mediam multitudinem, quam iam vasta-
bat incendium, concito gressu perueniens Thymiana obtulit,
& stans inter mortuos ac viuentes: pro populo deprecatus est:
atque ita plaga cessauit, & igni grassanti, viam, seu aditum ad
vivos, præclusit: Mose Aaronis fratre, ipsomet teste oculato,
hec perhibente atque subdente. *In veste enim Poderis quam habebat,
totus erat Orbis terrarum: et Parentum magnalia in quatuor ordinibus lapi-
dum erant sculpta: et magnificentia tua in diademate capitis illius erant
sculpta. His autem cessit, qui exterminabat et hæc extimuit.* Sapient. 13.
vers. 30. His ergo vestibus sacris, & eis, quæ in illis contineban-
tur, cessit Angelus Exterminator: necnon hæc ipsa omnia in
veste Pontificia contenta, & Summum Sacerdotem ornantia, re-
ueritus ille protinus extimuit, & gladium reduxit, ignemque
gradum sistere coëgit. Reueritus est, inquam, ineffabile Dei
nomen (cui vnjversa se prosternit creatura) in diademate capitis
Aaronis augustiùs rutilans; cessit vi ac dignitati orationis Sa-

cerdotalis, & Summo Pontifici deprecanti: & Mundum vniuersum deprecatorem alleganti: ac merita gloriamque Patrum ante Dominum proponenti, vt parceret, ac miseretur. Parentum quippe magnalia, idest gloriæ & excellentiæ trophæa, virtutum merita, nobilitatis insignia, stemmata auitæ profapiæ, (de quibus iure gloriabantur) Nominaque progenitorum præferebat: in singulis namque lapillis sui Rationalis, signa sacra & hieroglyphica, Aegypto more, insculpta erant. Quòd verè sapiens, doxas, seu glorias, vocauerit, non abs re fecit, satis enim gloriosum fuit duodecim filiis Israel, quòd eorum trophæa, merita ac nomina, in præcipuis vestis sacræ partibus & in humeris, ac supra cor, coram Domino portarentur; & eorum perpetua, in tam sublimi loco, memoria haberetur.

Sanè eadem euenisse, post Christum natum, in lege gratiæ, haud inauspicatò cernimus, dùm Apostolorum, Martyrum, aliorumque Sanctorum virorum; nomina intra Ecclesiastica Dyptica, adscripta, inter Sacrificandum recitare soleat Sancta mater Ecclesia; vt recordetur Christus Dominus priscorum illorum nostrorum in fide progenitorum, & præstet pro sua clementia, quòd Sacerdos piè precatur. Quorsum verò non exaudiretur? Vel repulsam pateretur? Iaddum Summum Iudæorum Sacerdotem in Stola Hiacynthina auro distincta, Tyaram in capite gestantem, cum præfixa aurea Lamina, &c. obuiam sibi prodeuntem Alexander Magnus, prostratus in terram supplex adorauit, abstinuitque vrbis obsidione Hierosolymitanæ. Totila Hunnorum Rex, cognomento Flagellum Dei, in Italiam adueniens, comiter S. Leonem Pontificem Maximum excepit, audiuit, demiratus est: cuius Majestate, ac Diuina eloquentia percussus sic extitit, vt illicò, promissa pace firmissima, vltra Danubium, non rediturus, abierit. Imò verò, alios quousvis Episcopos, ac etiam Sacerdotes, vt SS. Bernardum, Dominicum, Seuerinum &c. necnon & sacris Ordinibus tantùm initiatos, ceu Clericos, vel etiam simpliciter Laicos Religiosos, nimirum SS. Benedictum, Franciscum, Aegidium, Franciscum de Paula, &c. non minori honore ac reuerentia fuisse à maximis Regibus & Principibus exultos, constat.

Ecquis ignorat (CARDINALIS EMINENTISSIME,) illos cœlestis Curiæ incolas, suis precibus maximè valere apud Altissimum; vt pote, quæ mira suauitate refertæ, fragrantissimum

DEDICATORIA.

tissimum redolent exhalentque odorem. Ideoque & dilectus Christi Discipulus, in sua Apocalypsi, testatur se vidisse 24. Seniores in Cælo, coram Agno adstantes, manibusque gestantes *Phialas aureas plenas Odoramentorum, quæ sunt Orationes Sanctorum.* Cap. 5. Huiusce rei gratiâ, Sancti Dominicus & Franciscus conspiciuntur, Christum iustè iratum, peccatoribus excidium minitantem, iam iamque sagittas in manu habentem, & lanceam vibrantem, suâ extemplo sedasse profuechâ, Diuinæ vltionis potestatem coercuisse. E Cælo in terram nostros dirigamus obtutus, intueamurque eosdem SS. Dominicum vide icet & Franciscum, suis humeris veluti fulcris firmissimis, Ædem Lateranensem, titubâtem, & ruinæ proximam sustentasse. Illa, hisque similia Diuinæ potestatis indicia, sacri verique amoris Christi Domini in Sanctos suos Anademata Gallica tellus, TIBI (PRINCEPS INCLYTE,) nuper plenis detulit calathis: ^a nuncque profus tanti æmulata facti Religio Franciscana gremium tibi pandit, & laxos degrauat illa sinus. *Purpurata Gallia*, Te Gallum (CARDINALIS EMINENTISSIME) inuisit; ^b quandoquidem & Lugdunensis Celtica, huiusce Amplissimi Ordinis Patribus; in fidei defensionis Symbolum, etiam cum propriæ vitæ profusione, primò purpuratam Togam dedit: nunc verò *Martyrologium Franciscanum* Tuis coram conspectibus, (CARDINALIS EMINENTISSIME,) sistitur, vltroque in Tuas manus inuolat, in quibus velut in sua arce & axe adquiescere cupit: Tui nominis Clarissimi præ se ferens honorem, ac dignitatis Eminentissimæ Cellitudinē. Nec absre. Sanctus quippe Bonaventura prius Ioannes vocitatus, Almæ Vniuersitatis Parisiensis Doctor, à Rege Sancto Ludouico IX. summo amore profequutus, Lutetiæ degens ac docens, in Generalem totius Ordinis Minoritani electus, deinde Episcopus Cardinalis omnium Seraphicæ Religionis Antesignanus à Gregorio X. creatus sacri Concilij Generalis Lugdunensis negotiis peragendis præfecit, ac tandem inibi sanctissimè obiit. Tu verò foelici euentu, in Gallia natus, Ioannesque nuncupatus, Lutetiæ litterarum lauream adeptus, nec non Generalis Prouisor Sorbonicę domus factus, Episcopalis infulis adornaris, tum à Gregorio XV. ad Cardinalitiam dignitatem, vti Tuæ nobilissimæ Prosopiæ Primarius, euectus: in totius Monarchiæ Gallicæ mox

^a Martyrologium Gallicanum à Sallustio suo Eminentiæ dicitur in 1617. à Gallia purpurata dicitur à Trisone dicitur. 1418.

EPISTOLA

summum Rectorem à Rege Christianissimo LVDOVICO XIII. Iusto, assumptus es. Tibi igitur, CARDINALIS EMINENTISSIME, Seraphicæ Religionis tesseras Diuino murice purpuratas, offero, dicóque sacro Antistiti sacri Ordinis Franciscani monimenta, & totius sanctitatis, atque perfectionis specimina.

Minimè autem, more Pindarico, Pæana cano, nec Olympia pango; sed Franciscani Ordinis cœlestem Megistanum recensere Palingenesiam primus aggredior: qua illorú insigniora gesta, præclarioráque facinora conatus sum, ecphrasi tenuiore, referre. Suos nunc Olympionices quantumuis iactet vana Græcia Pugiles: & Romanorum triumphis victores anteceluisse sibi blandè persuaadat; etiam ad puluerem vsque pedum illorum pro re pretiosa arbitretur:

*Sunt, quos curriculo puluerem Olympicum
Collegisse inuat.*

Horat. x. Carm. Ode 1.

hos Nostrates longè superant & excedunt; quippe qui non semel & iterum Olympicis adfuere ludis: sed quamplurimis in virtutis stadio Lustris decursis, cœlestis culmen palæstræ, & diuinæ brauium perfectionis gloriosè tandem sunt consecuti. Quorum Antesignanus Sanctus Franciscus, in monte Aluerno congressum amoris cum Christo Domino habens, vulneratus ab eo exinde recessit, signatus nostræ Redemptionis Stigmatibus: cuius sanguinis stillis, tanquam aquæ salutaris irriguis, fœcundata terra Minorum, in cœlestem erecta est disciplina.

Hoc cruore D. Francisci, Euangelico semini suscipiendo, & propagando reddita est terra ista fœcunda, & suorum sacrorum Stigmatum fœlici sulco, non tantum trigessimum vel sexagesimum, sed & centesimum iam profert fructum. Cœlum quippe eorum repletur numero, qui Sanctorú albo, à Sede Apostolica adscripti sunt. Terra verò adhuc rubescit sanguine Martyrum Franciscanorum, toto Orbe, pro Christo, & eius Ecclesia diffuso. Labor denique Apostolicorum virorum, Solum, Salúmque vniuersum luce Euangelij perlustrantium, (veluti Sol, qui dum suum cognoscit occasum, tunc Antipodis illucescit) mentem excedit, copiamque dicendi omninò ino-

DEDICATORIA.

pem facit. Regna amplissima, Regiones latissimas, & cfferatas gentes, in quavis Orbis parallela, Christo subdidisse, & sacri vnda Baptismatis ad centena millia Gentilium tinxisse, sacras Aedes, Aseeteria, Cruces, aliaque fidei ac pietatis monumenta, extruxisse: latius litteris consignarunt quique fideles Historici; itaut nullus sit in terra habitabililocus, vbi Fratres Minores non protulerint animarum fructus maiores. Quod opus nunc vsque, tubo haud interrupto, Divino Spiritu fauente, impensè complectuntur eiusdem instituti Alumni, veluti è sœcundiori cespite surculi validiores effecti.

Quidni facerent? à D. Francisco eiusque affeclis, hæc pluribus nobis sunt indita factis; passimque recurrunt, quomodo ij Sanctiores Viri, cunctis deuitatis salebris, circa quas mortalium vulgus hæret, melioris vitæ sinum nobilioribus animis aperuerint; & non modò viros, sed & teneras docuerint puellas, obstinato animo contra se ire, malignitatem materiæ suæ pertinaci conatu vincere, insolito excitare impetu se ad cœlestia à terrenis, per multa impedimenta ad virtutem eluctari, perque maxima obstantia erigere pectus ad originem suam repetendam, & nec fortunæ mollem indulgentiam, neque titillantis voluptatis blanditiem, neque copias principales ad segnitiam luxumque detorquentes, consecrari: sed & honores, & delicias, ac facultates, & quicquid cupidinem cæcum excitare potest, contemptore animo contemnere, & voluntatem suam sacro morsu obligare, carnem cum vitiis & concupiscentijs suis crucifigere, nobile vexillum de hostibus salutis elatum circumferre, & præclara ac ingentia pro Ecclesia Orthodoxa, fidei prædicatione amplificanda, sanctitatis exercitio ornanda, vel illustranda, conari: & ad extremum, non conscientia modo sed & æternitatis ac gloriæ & famæ fructum ferre & æmulatione Charismatum meliorum. Hæc omnia luce clariora sunt, nec Parænesi indigent.

Quid iis maius, aut gloriosius excogitari potest? Virtutis præmium gloria est, & laudis præconium minimè dedecet Sanctos. Ideoque & Regius Psalter summè exoptabat laudari Dominum *in Sanctis eius*: eò quòd esset ipse *mirabilis in Sanctis suis*. Nam per ipsos & propter ipsos huiusce Seraphici Ordinis Sanctos viros, mirabilia, & omninò stupenda operatus est in vita, in morte, & post eorum obitum, per Præsemina, seu

EPISTOLA

ad contactum minutarum particularum Habitus, Caputij, Tunicæ, Chordæ, Femoralis, Sudarioli, Rosarij, Disciplinae, Soleæ, Breuiarij, &c. vsque ad puluerem pedum, & cinerem Sepulchri: imò & solâ umbrâ corporis, seu ad simplicem nominis inuocationem. Ignosce (CARDINALIS EMINENTISSIME,) si modestiam tuam hîc non obscurè lædo: dùm quæ olim Christus Sancti Ioannis Baptistæ Discipulos alloquutus, dicenda mandauerit Magistro; *Cæci vident, claudi ambulant, leprosi mundantur, surdi audiunt, mortui resurgunt, pauperes euangelizantur.* Matth. 11. vers. 5. Eadem tibi, alteri Ioanni nuntiare ausus sim: cùm similia in Ordine nostro Seraphico, Christo opitulante, eueniri, iugiter audimus ac cernimus, hoc sæculo ac nostra ætate: Compluti de Beato Iuliano à Sancto Augustino, natione Gallo; Romæ, de Beato Bartholomæo à Soluthio; Taurini, de Beato Laurentio; Auenione de Beato Petro Martino; & aliis Recollectis nostris. Hic vltimus è Piçtauiâ oriundus, Lucioni natus, tibi (CARDINALIS EMINENTISSIME,) totus erat deuinctus; Natione, Patria, Soloque pastoralis, cui nonnumquam præfuissti; nec te viuens latuit, dùm quandoque Auenionem petens, Conuentum nostrum tua paterna visitatione atque mansione dignatus es illustrare. Itaque iure meritò, Tibi (CARDINALIS EMINENTISSIME,) hocce *Artyrologium Franciscanum* duxi offerendum: quòd sacrum opus sit, Sancto-rû germen referens, in Ecclesia natum Catholica, cuius purpuram Cardinalitiæ Celsitudinis insigne decorum augustius induis: cuique Cœtus omnis Fratrum Minorum Recollectorum in Gallia, maximè verò Prouinciæ Sancti Dionysij, ob multa in nos collata beneficia, plurimum debere ingenuè fatetur: in tui gratissimi animi commendationem, & mei erga Te deuinctissimi obsequij significationem, ita vt quotquot Beneficentiæ tuæ signa in nos contuleris, tot veluti compedes inuenerimus, quibus sumus deuinctissimi. Dùm enim per Galliam, nostra Recollectorum familia insolitis nuper quateretur æmulo-rum incurribus, Prouinciæque òmnes, inuidorum factionibus, in totius Reformationis nostræ perniciem, euidentissimis exterorum in nos insurgentium, illaberentur periclis: Tu (CARDINALIS EMINENTISSIME) Erotico impulsu affectu, pias repentè oppressis dedisti manus, & mœstis solatium

DEDICATORIA.

solatū: dūm totius nostræ Gallicanæ Recollectionis partes, tum in Curia Romana, apud Summum Pontificem, tum in hoc Galliarum Regno, apud Regem nostrum Christianissimum, strenuè sic tutatus es; vt tandem, Tuo interuentu, Tuoque sapientissimo consilio, Vicarius Generalis à Sede Apostolica nobis sit delectus in Gallia, qui ea fultus auctoritate, & Tuæ Eminentissimæ dignitatis patrociniò tantis prouidè occurreret malis. Paulina nauis (cui erat insigne Castorum) per altum deuecta mare, properè Siculis appulit oris: Tu verò (CARDINALIS EMINENTISSIME,) horum Tyndaridum copiosiori Numine præstans, vtpotè, Summus Gallici Imperij Archi-Thalassus omnia nobis secura reddidisti & firma: quin & nos fragili ligno vastum sulcauimus æquor. Cunctis autem inimicorum sedatis procellis, nostra hæc Recollectorum Cymba, Tuo aspectu (quo nubilum omne diffugit, redit serenum) Teque DVCE, (CARDINALIS EMINENTISSIME) sælicius peruadabit: nec non omnium malignantium, ceu aduersantium obstinatos conatus vti rupes, euadet illa rates.

Græcis tritum fuit atque vulgatissimum Olympiorum celebratū festum quolibet quinto anno: eo consilio vt in illo Græciq̃ iuuentus sese Pentathlo, hoc est, quinque Gymnasticis certaminibus exerceret. At procul à nobis tantæ fumus vanitatis abscedat: seu quis Olympiæ miratus præmia palmæ: potiùs ad virtutis profectum, ad perfectionis culmen, ad brauium Christianæ Religionis vultus conuertat, Christum sequatur, seruos suos imitetur, studeatque æternitati; Semitam parat, animoque vires addit *Martyrologium Franciscanum*, hoc quinto sæculo, quintoque centenariò à Seraphicæ Religionis institutione: id tempus nostrum est, & Minoritanæ familiæ Quinquentium proprium: tot Lustris adauctum, quot Tyronibus repletum: totque certaminibus ac victoriis laureatum, quot virtutis, perfectionis ac sanctitatis radiis adornatum. Nobis vtique haud defunt Pentathli, seu Quinquentiones hoc in nostro Ordine Franciscano, in quauis Ætate ac Persona, in quouis Sexu, Loco, ac Tèpore. Præstò namque adsunt Pueri, Iuuenes, Adolescentes, Viri, Senes: Genere, Litteris, Prudentiâ, Potentiâ ac Dignitate illustres, sed Vita, ac Virtute, Religione, Sâctitate, & Miraculis clariores: Viri Apostolici, Martyres, Pontifices, Confessores, Virgines: quos

EPISTOLA DEDICATORIA.

Asia, Africa, Europa & America piè veneratur, Cœlumque ipsum demiratur.

Agedum, **CARDINALIS PRINCEPS**, prodeat nunc primùm in lucem *Martyrologium Franciscanum* & tuæ dignitatis Eminentissimæ præ se ferens splendorem, fœlicia exordia aufpicetur; totamque per Galliam, imò & quantum se extendit per vniuersum Orbem Franciscanus Ordo, tantùm se protendat, cunctisque vbiuis terrarum innotescat. Cæterû, ringantur Hæretici, Schismatici & Pseudo-Catholici, atque sacratis Deo Ordinibus, singulariter nostro Franciscano, quos cane peius & angue oderunt, præcipue dentem Theonium infigant, nunquã tamen efficiant: vt tot Deo charissimorum seruorum millibus vllum vulnus infigant, sed retusum inde dentem, idest pudorem & ignominiam: maximè cum te (**CARDINALIS EMINENTISSIME**), in procinctu intellexerint **ARMANDVM** in eorum defensionem & præsidium. Vale, diu fœliciterque viuas, Teque semper incolumem seruet Omnipotens.

EMINENTISSIMÆ C. T.

*Lucretia Parisiorum
anno, 1638. die 22.*

Obsequentissimus & humillimus seruus
F. ARTVRVS A MONASTERIO,
Rothomagensis, Recollectorum Procto-
riae Sancti Dionysij alumnus.

FACULTAS R. P. PROVINCIALIS.

NOS Frater Ignatius le Gault, Ordinis Minorum, Recollectorum, Vicarius Generalis, & Commissarius Apostolicus, necnon prouinciz Sancti Dionysij in Gallia Minister Prouincialis: facultatem facio, vt typis mandetur Liber inscriptus, *Martyrologium Franciscanum, Annotationibus Commentatum, à V. P. ARTURO DV MONSTIER, eiusdem Ordinis ac Prouincia alumno, editus; & grauium Doctorum Almæ Vniuersitatis Parisiensis, necnon Theologorum, nostri Ordinis, iudicio comprobatus. In cuius rei fidem, nostrum Chirographum præsentibus duximus apponendum. Datum Parisiis, in nostro Conuentu Annuntiationis Virginis Desparæ, anno Domini 1637. die decima septima Octobris.*

IGNATIUS LE GAULT, Prouincialis.

APPROBATIO DOCTORVM.

NOS in sacra Facultate Theologiæ Parisiensi Doctores. *Martyrologium Franciscanum, in quo Sancti, Beati, aliique Serui Dei, Martyres, Pontifices, Confessores ac Virgines, qui tum vita sanctitate, tum miraculorum gloria claruerunt, &c. cura & labore F. ARTURI A MONASTERIO, Rothomagensis Recollecti, &c. Non tam vidimus quam mirati sumus. Theatrum enim est in quo Seraphicæ sanctitatis præteritorum sæculorum prodigia referuntur, in quo Martyrio purpuratos aspici, innocentia candidatos intueri, omni sanctimonia præfulgentes contemplari, & laureâ coronatos admirari licebit: imò tot vibrat fulgores exemplorum pietatis, & præmiorum ejaculatur splendes, vt mentes labe vitiorum infectas nitoti pristino restituat, piæ verò & bene affectas, Sanctorum deuotæ obseruantiz radicata detineat immobiles: Præterea in hoc opere nihil subesse periculi, omnia tuta, cuncta fidei Catholicæ consona, nihil denique bonis moribus aduersum deprehendisse restatur. Lutetiz Parisiorum, die quinta mensis Maij, anno Domini millelesimo sexcentesimo trigésimo septimo.*

N. MAZURE.

P. D. COQUEREL.

APPROBATIO THEOLOGORVM NOSTRI ORDINIS.

Martyrologium hoc Franciscanum attentè & accuratè perlegendo dignum prælo iudicauimus, quippe quod nihil orthodoxæ fidei, aut bonis moribus contrarium redoleat, imò plura contineat quæ ad gloriam Dei, & Seraphicæ Religionis honorem possunt redundare, operâ & studio sui Authoris. Datum Parisiis in nostro Conuentu Recollectorum, die vigesima sexta Aprilis, anni Domini millesimi sexcentissimi trigesimali octauo.

VINCENTIVS MOROTIVS, Exprovincialis
Recollectorum Prouincie Parisiensis.

F. IACOBVS DV BOIS, Primus
Distinctor eiusdem Prouincie.

SVMMA PRIVILEGII A CHRISTIANISSIMO
GALLIARVM MONARCHA, CONCESSI.

Lvdouici XIII. Gallie & Nauaræ Regis auctoritate sancitum est, atque patentibus litteris cautum; ne quis in Regno suo, aliisue locis ditioni suæ subiectis, intra proximos annos decem, à die impressionis primæ inchoandos, ac numerandos excudat, excudendum, vendendumque quouis modo & ratione curet, Librum, qui inscribitur, *Martyrologium Franciscanum, in quo Sancti, Beati, aliisque Serui Dei, &c. recensentur: nunc primum Annotationibus commentatum, eum Additionibus, &c. Opera R. P. ARTVRI A MONASTERIO, Rothomagensis Recollecti, Prouincie Sancti Dionysii in Francia alumni. Præter Dionysium Moreau, Bibliopolam Parisiensem; idque sub confiscatione Librorum, aliisque pœnis originali diplomate, contra delinquentes expressis. Datum Parisiis die 20. Maij. ann. 1637.*

De mandato Regis,

Signatum

SEBRET.

Typis mandatum die vltima Maij, anno 1638.

AUTHORES,

QUI DE REBUS FRANCISCANIS,

SIVE EX PROFESSO, SIVE EX INCIDENTI,

SCRIPSERUNT: ATQVE

in hoc opere citantur.

A

Brahams Bzeuins, ordin. predicat.
Eneas Syluius, Senensis Episcopus, postea Papa.
Agatha VVisman, Virgo, ord Bened.
Agnes de Haricuria, Virgo, ord. Clariss. Mo.
Alanus Rupensis, ord. predicat.
Albertus Crantzjus.
Albertus Ledander, ord. predicat.
Alexander de Pelegrinus.
Alexander Pocquelanus, ord. minor.
Alexius Trouset, ord. minor.
Aloysius Lippomannus, Episcopus.
Alphonfus de Casa-Rubca, ord. minor.
Alphonfus de Castro, ord. minor.
Alphonfus Ciacconus, ord. predicat.
Alphonfus Fernandus, ord. predicat.
Alphonfus Rodericus, societ. Iesu.
Alphonfus Salmeron, societat. Iesu.
Alphonfus à Spina, ordin. minor.
Alphonfus Viteas, societ. Iesu.
Alphonfus Villegas.
Alvarus Gometius, Toletanus.
B. Alvarus Pelagius, Episcopus, ord. minor.
Ambrosius Catharinus, ord. predicat.
Andreas Faunnius.
Andreas Quecetanus.
Andreas Ratisponensis.
Andreas Saussurus.
Andreas Theneue.
Angelus Auopadius, ordin. minor.

B. Angelus Clareus, ord. minor.
Annales Stevons.
Anonymus, Author libri: Status Imperia & Principatus mundi.
Anonymus Parisiensis, Author Originalis sanctitatis.
S. Antonius, Senensis Archiepiscopus, ordinis Predicatorum.
Antonius Amicini.
Antonius Benter.
Antonius Bonfinius.
Antonius Cicarelli.
M. Antonius Coccius Sabellicus.
Antonius à Corduba, ord. minor.
Antonius Conarus, Episcopus, ord. minor.
Antonius Daga, ord. minor.
Antonius à Auronius, societ. Iesu.
Antonius Democharez.
Antonius Gallonius, congregation. Orator.
Antonius Maginus.
Antonius Possenus, societ. Iesu.
Antonius Randerscus, ord. minor.
Antonius à Sancta Maria, ord. minor.
Antonius Santarelli, societ. Iesu.
Antonius de Sillis, ordin. minor.
Antonius Vasconcellius, societ. Iesu.
Antonius Verdiers.
Antonius Vincentius
Appendix ad Lambertum Schafnaburgensem.
Appendix ad magnum Speculum exemplar.
Appendix ad Petrum de Natalibus.
Appendix ad Tritemium.
B. Arnolds, ord. minor.

INDEX

Arnoldus Houensis, ordinis Cisterciensis.
 Arnoldus à Rassa.
 Arnoldus Stranus.
 Arnoldus Viron, ord. Benedicti.
 Aubertus Myraus.
 Augustinus Ardinhellus.
 Augustinus Castellus.
 Augustinus Cuthinus, ordinis minor.
 Author Metropolis Salisburgensis.
 Author præfationis ad tom. 13. Bibliothec Patrum

B

Baptista Fulgusius.
 Baptista Mantuanus, ord. Carmelit.
 Baptista Platina.
 Barnabas Kearnus, societ. Iesu.
 Bavarus Bavarus.
 Bartholomæus Cimarella ord. minor.
 Bartholomæus Gavantus, Clericor. Regular. Sancti Pauli.
 B. Bartholomæus Pisenus, ord. minor.
 Bartholomæus Tridentinus.
 Bartholus Saxo-Ferratenus.
 Benedictus Coronatus.
 Benedictus Gouanus, ord. Cælestin.
 B. Bernardus de Bussis, ord. minor.
 Bernardinus Curtius.
 B. Bernardinus à Feltra, ord. minor.
 Bernardinus Petracius, ord. minor.
 Bernardinus Scardeonus.
 S. Bernardinus Senensis, ord. minor.
 Bernardus à Bessa, ord. minor.
 Bertrandus à Argentanus.
 Bibliotheca Patrum.
 Blasius Lathina, seu Laguna, ordinis minor.
 Blondus Elanuis.
 Bonaventura Chensalier, ord. minor.
 S. Bonaventura, Episcopus Cardinalis, ordinis minorum.
 Bonifacius Boni-Belli, ord. minor.
 Borbonicum MS. Vita S. Ludovici Reg. Francia
 Ducis Bourbonio dicarum.
 Brevarium Romanum, vetus ac novum.
 S. Brigitta, Vidua, ex 3. ordin. Franciscan.
 Buchingerus.

C

Cæsar Bironius, Cardinalis, Congregationis Orator.
 Cæsar Nostra Damas.
 Cæsar Capaccius.
 Cæsius Sprengis, ord. minor.
 Carolus Iovya, ordinis minorum.

Carolus Rupineus, ordinis minor.
 Carolus Saussayus.
 Chappotus, ordinis minor.
 Chervinus à Spoleta, ordinis minor.
 Chronica 24. Generalium ord. minor.
 Chronica Compendiosa, seu
 Compilatio Chronologica Germanica.
 Chronica Montisfortis.
 Chronica Normania.
 Chronica Saxonia MS.
 Chronicon Augustense.
 Chronicon magnam Belgicum.
 Chronicon Schurense.
 Christophorus à Capite Fontium, Archiepiscopus, ordinis minor.
 Christophorus à Auendarnus, ord. Carmelit.
 Christophorus Landinus.
 Christophorus Longolus.
 Christophorus Morenus, ordinis minor.
 B. Christophorus Varisensis, ordinis minor.
 Claudius Menardus.
 Claudius Paradusius.
 Claudius Petis, ordinis minor.
 Claudius Picquetus, ord. minor.
 Claudius Robertus.
 Claudius de Rota, ord. predicat.
 Claudius de Rubys.
 Clemens V. Papa.
 Codex MS. Abbat. S. Victor. Parisiensis. EEE. 5.
 Compendium Privilegiorum FF. Minor.
 B. Conradus Marpurgensis, ord. minor.
 B. Conradus Offidanus, ord. minor.
 Constantinus Sarnanus, Cardinalis, ord. minor.
 Cornelius à Lapide, societ. Iesu.
 Cornelius Mussus, Episcopus, ordinis minor.
 Cornelius VVistut.
 Crescentinus, ord. minor.
 Cyprianus Creuzers, ord. minor.

D

Dermitus Thadai, ordinis minor.
 Didacus l'Anega, ord. minor.
 Didacus de Torres.
 Diegus Paymo, Andradus.
 B. Dionysius, Cisterciensis.
 Dionysius Sylvester, Lanallensis, ordinis minor.
 Discipuli ord. minor.
 Dymas Serpy, ord. minor.
 Dominicus Granus, ord. predicat.

Egidius Corrozetus.
 Elysius Honecius,
 Elzearius Archer, ordin. minor.
 Emanuel Rodericus, ordin. minor.
 Enchiridion Fratrum minorum.

Fabrinus.
 Faustinus Distemensis, ord. minor.
 Faustinus Tassus, ordin. minor.
 Ferdinandus à Castello, ord. predicat.
 Ferrolus Locrius.
 Firmamentum trium ordinum minorum.
 Florentinus, seu Florentius Ltydanus, ordin. minorum.
 Floretum Sancti Francisci.
 Florimundus Ramundus.
 Fortius, ordin. minorum.
 S. Franciscus, minorum Author & Pater.
 Franciscus Arulphus.
 Franciscus Bartholus de Assisio, ordin. minor.
 Franciscus Belforestus.
 Franciscus Benius, societas. Iesu.
 Franciscus Casterus, societas. Iesu.
 Franciscus à Cruce Mainensis.
 Franciscus Diedus.
 B. Franciscus Fabriancus, ordin. min. MS.
 Franciscus Fuardensius, ordin. minor.
 Franciscus de Foutanis.
 Franciscus Gonzaga, Episcopus, ordin. min.
 Franciscus Humbolus, ordin. minimor.
 Franciscus Longus Coriolaus, ordin. minor.
 Franciscus Lopez de Gomera.
 Franciscus Manroticus, Abbas.
 Franciscus Maurus, ordin. minor.
 B. Franciscus Mayronius, ordin. minor.
 Franciscus Paludaus.
 Franciscus Pegna.
 Franciscus Poteron, ordin. minor.
 Franciscus Poyrens, societas. Iesu.
 Franciscus Ramundus, societas. Iesu.
 Franciscus Ribera, societas. Iesu.
 Franciscus de Sales, Episcopus.
 Franciscus Scarerius, Episcopus, ordinis minorum.
 Franciscus Solierus, societas. Iesu.
 Franciscus Viſton, ordin. minimor.
 B. Franciscus Ximenez, ordin. minor.

Gabriel Barletta, ord. predicat.
 Gabriel Hagar, ordin. minor.
 Gabriel Praterius.
 Gabriel Vasquez, societas. Iesu.
 Galfridus Hardeby, ordinis Augustini.
 Galsterus Cornutus, Archiepiscopus, MS.
 Gasparys Bruschius.
 Gasparus Valaterranus, Episcopus.
 Gasfridus de Bella-Loco, ordinis predicatorum.
 Georgius Bertholdus Pontanus.
 Georgius Coluenerius.
 Georgius Ederus.
 Georgius Herſartus.
 Gerardus Odonis, Patriarcha, ordin. minor.
 Gerardus Sancti Quintini, ordinis Augustinorum.
 Gerardus Van-Empelius, ordin. minor.
 Gilberius Genebrardus, Archiepiscopus, ordinis Benedicti.
 Gonſalvus Durantus, ord. predicat.
 Gonſalvus Fernandez, ordin. minor.
 Gregorius Miruaultus, ordin. minor.
 Grisaldus Pernſinus.
 Guido Carmelita.
 Guido Fabricius Borderianus.
 Guido de Marchia, ordin. minor.
 Guillelmus Carnotensis, ord. predicat.
 Guillelmus Durandus, Episcopus, ordinis Augustinorum.
 Guillelmus Catelus, de Catel.
 Guillelmus Esbranus, ordin. minor. MS.
 Guillelmus Estius.
 Guillelmus Esſenſgenius.
 Guillelmus Gazetus.
 Guillelmus Nangius, ord. Benedicti.
 Guillelmus Paradinus.
 Guillelmus Pepinus, ord. predicat.
 Guillelmus Ruje, ordin. minor.
 Guillelmus de Sancto Marcello, ordin. minor.
 Guillelmus de Solanga, ordin. minor.
 Guillelmus Vvorillonus, ordin. minor.
 Gondſalvus Illescas.

Hartmannus Schedel.
 Haythonus Armenus, ordinis Pramonſtratenſis.
 Heſtor Boetius.
 Henricus Chiſellius.
 Henricus de Gandavo.
 Henricus Pantaleo.
 Henricus Sedalrus, ordin. minor.
 Henricus de Sancto Veſo.
 Henricus Spondanus, Episcopus.

INDEX

Henricus ab Vrmaris, ord. Augustin.
Henricus Willorus, ord. minor.
Hieronymus Blanca.
Hieronymus Carthusianus.
Hieronymus à Monte Florum, ord. minor.
Hieronymus Oforius, Episcopus.
Hieronymus Platus, societas. Iesu.
Hieronymus à Polisso, ordin. minor.
Hieronymus Rubens.
Hieronymus à Sorbo, ordin. minor.
Hieronymus Vtimensis.
Hieronymus Zurita.
Hilarion de Costa, à Costa, seu Castus, ordin. minimorum.
Hippolytus Donsmundus.
Hippolytus de Ponte, ord. minor.
Hippolytus Raulinus, ordin. minimorum.
Historia Langraviarum Turing.
Horatus Turbellinus, societas. Iesu.
Hugo Camelinus, Archiepiscopus, ordinis minorum.
H. Hugo de Digna, ord. minor.
Huga Menardus, ordin. Bened.
Hugolinus de Monte Sanctæ Mariæ.

I

Iacobus à Bergamo, ord. predicat. MS.
Iacobus Bidermannus, societas. Iesu.
Iacobus Brasfens.
Iacobus Brulius, ord. Benedicte.
Iacobus à Castello.
Iacobus Charronus.
Iacobus Cephaludensis Episcopus.
Iacobus Dany, Archiepiscopus, Cardinalis Ferronus.
Iacobus Doubletus, ordin. Benedicte.
Iacobus Federetus, ordin. minor.
Iacobus Fulgati.
Iacobus Galverius, societas. Iesu.
Iacobus Granada.
Iacobus Guazimi.
Iacobus Ioanna, ordin. Augustin.
Iacobus Lampugnanus, societas. Iesu.
Iacobus Meyers.
Iacobus Milesius, ordin. minor.
Iacobus Montanus.
Iacobus Oddo, ordin. minor. MS.
Iacobus Philippus, Bergomas, ord. Augustin.
Iacobus Reballoja, ord. predicat.
Iacobus Sewertius.
Iacobus Tancillus.
Iacobus Vasserus.
Iacobus de Victraco, Episcopus Cardinalis.
Iacobus de Voragine, Archiepiscopus, ord. predicatorem.
I. Friardus.
I. Raphael, ordin. predicat.

Ignatius le Gault, ordin. minor.
Illuminata à Bembo, Virgo, ordin. Clarissarum, MS.
Ioannes Azorius, societas. Iesu.
Ioannes Bachotus.
Ioannes Baldus.
Ioannes Baptista Molex, ordin. minor.
Ioannes Baptista à Perasio, ord. minor.
Ioannes Baptista Possesimus.
Ioannes Baptista Vbaldinus.
Ioannes Benedicte, ordin. minor.
Ioannes Blancana, ord. minor.
Ioannes Boucherus.
Ioannes Brandus, ordin. minor.
Ioannes Bromiardus, ordin. predicat.
Ioannes Bucherus, societas. Iesu.
Ioannes Busaus, societas. Iesu.
B. Ioannes Capistranus, ord. minor.
Ioannes Carillo, ord. minor.
Ioannes de Carthagena, ord. minor.
Ioannes Chapeauillus.
Ioannes Chamellus.
Ioannes Chenu.
Ioannes Cochleus.
Ioannes Cremonensis.
Ioannes Dlygostus, Episcopus.
Ioannes Dominicus Candela, societas. Iesu.
Ioannes Dubravus, Episcopus.
Ioannes Franciscus de Paninis.
Ioannes Gerson.
Ioannes Gonfalus à Mendosa, ordin. Augustin.
Ioannes Grisch, ordin. minor.
Ioannes Heroldus.
Ioannes Iomillius.
Ioannes Iuuenalis de Vrsvis.
Ioannes Laxardus, ordin. Celestin.
Ioannes Lesleus, seu Lelandus, vel Lessaus, Episcopus.
Ioannes Lorinus, societas. Iesu.
Ioannes Mariana, societas. Iesu.
Ioannes Marieta, ord. predicat.
Ioannes Marquisus.
Ioannes Mathiolus.
Ioannes Molanus.
Ioannes Morelius.
Ioannes Nauclerus.
Ioannes Nider, ordin. predicat.
Ioannes Olavus Magnus, Archiepiscopus.
Ioannes Oforius, societas. Iesu.
Ioannes Pechanus, Archiepiscopus, ordinis minor.
Ioannes-Petrus Massenus, societas. Iesu.
Ioannes-Petrus Perpinianus.
Ioannes Picquetus, ord. minor.
Ioannes Pincharius.
Ioannes Pirrius, ord. minor.
Ioannes Püfens.
Ioannes Puteanus, ord. minor.
Ioannes Rabassus, ord. minor.
Ioannes Raulinus, ordin. Benedicte.

Ioannes Rioba, ord. minor.
Ioannes Roßferrus, ordinis minor.
Ioannes à sancta Maria, ord. minor.
Ioannes de Septimo.
Ioannes Tilius.
B. Ioannes Tisserandas, ord. minor.
Ioannes de Torres, ord. minor.
Ioannes Trithemius, ord. Benedicte.
Ioannes de Turrecrmeta, Episcopus Cardinalis,
ord. predicat.
Ioannes de Tuortz.
Ioannes Vignerius, ord. predicat.
Ioannes Villani.
Ioannes Vimpfelingius.
Ioannes Ximenez, ordin. minor.
Iodocus Cuthoueus.
Iodocus Coccus.
Iordanus de Saxonis, ord. Augustin.
Iordanus.
Iosephus Carolus, ord. minor.
Iosephus Caron, ordin. minor.
Iosephus Texera, ordin. predicat.
Iosephus Ximenez, ord. minor.
Ionianus Pontanus.
Iulianus de Calalana, ord. minor. MS.
Iulius Buryo, Patavinus.
Iulius Magnus, ord. minor.
Iulius Nigronus, societ. Iesu.
Iuo Parisiensis, ordin. minor.
Iustus Lipsius.

L

L *Laurentia Strozia, Virgo, ord. predicat.*
Laurentius de Beyerlicck.
Laurentius Portellus, ord. minor.
Laurentius Surius, ord. Carthusian.
Legenda trium sociorum Sancti Francisci.
Leonardus Lessius, societ. Iesu.
Lucas Castellanus, ord. predicat.
Lucas de Montoya, ord. minor.
Lucas Tudensis, Episcopus.
Lucas Vradiugus, ord. minor.
Ludovicus Dony, ordin. minor.
Ludovicus Frois, societ. Iesu.
Ludovicus Granatenfis, ord. predicat.
Ludovicus Iacobillus.
Ludovicus Lofferens.
Ludovicus Miranda, ord. minor.
Ludovicus Parisiensis, ordin. minor.
Ludovicus Rebolledo, ordin. minor.
Ludovicus Riniera, ord. minor.
Ludovicus Turquet.
Ludovicus Vincentius, ordin. minor.
Ludovicus Vivaldus, ordin. predicat.

M

M *Arcus Marulus Spolatenfis.*
B. Marcus Vlysiptanensis, Episcopus, ordinis
minorum.
Mare Historiarum.
Marianus Florentinus, ord. minor.
Marianus ab Orselcar, ord. minor.
Martinus Ebulensis.
Martinus Saucus.
Martin à Mercato, seq. à Forosarsino,
ord. minor.
Martinus Matius.
Martinus Cromerus, Episcopus.
Martinus Nauarrus, ordin. Canonic. Regni. Au-
gustin.
Martinus Polonus, ord. Cisterciens.
Martinus San-Gelasius.
Martyrologium Romanum.
Matthaus Ferechius, ord. minor.
Matthaus Fumens.
Matthaus le Heurt, ordin. minor.
Matthaus Pedalaris.
Matthaus de Roderus, societ. Iesu.
Matthaus de Rubys.
Matthaus Doringus, ordin. minor.
Matthaus Michonius.
Matthaus Palmarius.
Matthaus S. Iodienfis, ord. minor.
Mauritius Breslins.
Mauritius de Porta, seu de Porto, Archiepisco-
pus.
Mauritius à Saucta Bonaventura.
Michael Carravienfis,
Michael ab Vffels.
Michael de Medisano, ord. minor.
Mofander

N

N *Anarreus Manuscript. vit. S. Ludovici*
Reg. Franc.
Nicolaus Egidius.
Nicolaus Albalpina, ordin. minor.
Nicolaus Ariminenfis, ord. minor.
Nicolaus Armiger, ord. minor.
Nicolaus Coiffetelus, Episcopus, ordinis predica-
torum.
Nicolaus Casanus, Cardinalis.
B. Nicolaus Dionysius, ord. minor.
Nicolaus Dopfioni.
Nicolaus Fara.
Nicolaus Foderetus, ord. minor.
Nicolaus Gazetus.
Nicolaus Harpsfeldius.
Nicolaus Houel.

INDEX

B. Nicolaus de Eyra, Ordin. minor.
Nicolaus Oranus, Ord. minor.
Nicolaus Ondertus, Ordin. minor.
Nicolaus Sanderus.
Nicolaus Tertius, Papa.
Nicolaus Trigaltius.
Nicolaus Trinetus Ord. Prædicat.
Nicolaus Villetta.
Nomenclator Cardinalium.

G

Godo de Giffeyo, Societas. Iesu.
 Oskanius de Martinis, Suesfanus.
 Onaphrius Paninus, Ordin. Augustin.

P

Pacificus Pruinenfis, Ord. minor.
P. Palbertus de Themofyay, Ord. minor.
Papyrius Massonus.
Paramus.
Pascalinus Regifelmus.
Paulinus Berti.
Paulus Æmulius.
Paulus Amaltheus, ord. minor.
Paulus Laryius, ord. Benedictin.
Paulus Morgia, ord. Iesuator.
Paulus Rey.
Peregrinus Bononiensis, ord. minor.
Petrus Aubertus.
Petrus Barona, ord. minor.
Petrus Boyssat.
Petrus Buys-Morin M.S.
Petrus Buonifegnus.
Petrus Calus, ord. Prædicat.
Petrus Canifius, Societ. Iesu.
Petrus Cotonus, Societ. Iesu.
Petrus Cratepolus, ord. minor.
Petrus Crespeticus, ord. Cælestin.
Petrus Damityus.
Petrus d'Aurains, ord. Prædicat.
Petrus d'Oudegherft.
Petrus Episcopus Epulanus, ord. minor.
Petrus Frifon.
Petrus Galefius, ceu Galefinius.
Petrus à Iarvico, Societ. Iesu.
Petrus Mærchans, ord. minor.
Petrus Marinus, Leoniffanus.
Petrus Marthans.
Petrus de Natalibus, Episcopus.
Petrus Oieda.
Petrus Opmerus, ord. minor.
Petrus Pinus.
Petrus Ribadeneira, Societ. Iesu.
Petrus Rodolphus, Toffimanus Episcopus, ordin. minor.
Petrus Roffotus, Parisiens.

Petrus de Salazar, ord. minor.
Petrus de Vega.
Petrus de Ygniquez.
Philibertus Pingonius.
Philippus Diez, ord. minor.
Philippus Ferrarius, ord. Sermotar.
Philippus Maukes, M.S.
Philippus Perusinus, ord. minor.
Philippus à Sofa, ord. minor.
Philippus de Vigncule, Manuscrip.
Policarpus du Fay, ord. minor.
Polina, ord. minor.
Portinarius.
Prolomans Lucensis.

R

Raphael Volaterranus,
 Raymondinus.
Renatus-Benedictus.
Renatus Choppinus.
Richardus Connes.
Richardus Stanhurstus.
Richardus Vraffburgini.
Robertus Bellarminus, Cardinalis, Societ. Iesu.
Robertus Cuenalis, Episcopus.
Robertus Gagninus, ordin. S. Trinitatis.
Robertus à Licio, Episcopus, ord. minor.
Robertus Rocquezus.
Rogerius à Choannot.
Rutilius Benfonius, Episcopus.

S

Samuel de Campo-plano.
San-Agryanus.
S. Abbaulianus, ord. minorum.
De Sarçè, ord. minor.
Scævola ac Ludovicus, San-Marthani
Scipion Duplex.
Sebastianus Rincomius, ord. minor.
Sebastianus Roulliardus.
Sebastianus Ticio, alius Brant.
Seraphinus de Leccieto.
Seraphinus Raxzius, ord. prædicat.
Sernatus Myricanus, ord. minor.
Siffridus, ordin. Prædicat.
Sylvester Louallensis, ord. minor.
Silvester Marulus.
Simon Bartel.
Sixtus Senensis, ord. Prædicat.
Speculum Fratrum minor.
Speculum Ivis à S. Francisci.
Stephanus Binicus, Societ. Iesu.
Stephanus B. euentus.
B. Stephanus Brulefer, ordin. minor.
Stephanus Cyprius, ord. Prædicat.
Stephanus Garibzus.

NOMINVM AVTHORVM.

Stephanus Iuliacensis.
Silvanus Raxxius.

Thomas Valsingham, ord. Benedictin.

T

T Arcagnotta.
Theatrum crudelitatum haereticorum in Catholicis.
Theodoricus ab Alpoda, ord. Prædicat.
Theodoricus de Turingia.
S. Thomas Aquinas, ord. Prædicat.
Thomas Bosius, Congregation. Orator.
Thomas Bouchierus, ordin. minor.
E. Thomas Cantipratanus, Episcopus, ord. præd.
Thomas à Iesu.
Thomas de Trugillo, ord. Prædicat.
Thomas Waldensis, ord. Carmelit.

V

V Alerius, cum Valerianus, ord. minor. Capuc.
Vbertinus de Cassali, ord. minor.
Vincentius Beluacensis, ord. Prædicat.
S. Vincentius Ferrerius, ord. Prædicat.
Vinca S. Francisci.
Vitalis de Algezira, ord. minor.
Vernerus de Roleumck, ord. Carthusian.

Z

Z Acharias Boverius, ord. minor.
Zacharias Lippeloo, ordin. Carthusian.

AVTHORES NON PROBATI,
sed vel condemnati, vel suspecti.

A ndreas Eborensis.
Bernardus Girardus Hallianus.
Conradus Gnesnerus.
Dantes Algerias, Poeta.
Franciscus Godwinus, Anglus.
Henricus Pantalco.
Hieronymus Ferrariensis, Sauanarola, ord. Prædicat.
Ioannes Auentianus. ✠
Ioannes Balans.
Ioannes Carion.
Ioannes Faucius.
Pseudo-Ioannes Iouillans: edition. Petri Riensis.
Ioannes Serranus, De Serres.
Iofias Simlerus.
Leonicus Calcocondylas, Monachus Græcus.
Martinus Crusius.
Mattheus Palmerius.
Mattheus Parisius, ordin. Benedictin.
Nicolaus Vignierus.
Polydorus Virgilius.
Sebastianus Munsterus.
Stephanus Pasquierus.
Theoderus Zuingerus.

P R O L O G V S
A D L E C T O R E M.

HN primùm prodit in lucem hoc nostrum *Martyrologium Franciscanum*, Annotationibus illustratum, singulari quidem Dei beneficio, sed non sine ingenti labore confectum. Nec miretis vnde tanta seruatorum Dei copia exundauerit; Fateor equidem, alios quoque plures ex industria omisisse, ne imensum excreceret opus. Quod si Religio Franciscana, Paradisus voluptatis, & Hortus deliciarum, à summis Pontificibus legitur denominata, inficiabitur nemo, rot in ea, sacra exorta germinantia, verè sanctitatis virgula, necnon eximie perfectionis arbuscula, quibus singulis, Regulæ Minoritarum exactè, & ad amissimam, Obseruantia, singulos repente ramos à frutice dedit: vr ex eo simplici caudice sic varia sanctitatis genera assurgerent, spirarentque odoramenta virtutum. His autem tanta indira fuit diuini vis amoris, vr nullius sæcularis cauma blanditiæ eos tetigerit: cunctisque carnis, mundive illecebris amplius strenuè aduersari, quàm, si dura silex, aut itetisser Marpesia cautes: quibus cum adhuc multa que per cæcam congressi prælia noctem, conserere manus haud dubitarunt, nec pedem inde referre rati, quàm cursu expleto, mortalium seruata lege, debitum morris exsoluere, pugnantes occumbere haud dedecorum est, sed hostibus succumbere semper ingloriosum. Quid amplius? Colliguntur flores, & marcescunt: succiduntur rami, & arefcunt.

Caudice desecto lachrymas sua gaudia palmes. Virgil. 2. Georg.

Hæc quidem in vanis & caducis rebus: & in sanctis & supernis longè dissimilis est euentus: *Iustorum etenim anime in manu Dei sunt, & non tanget illos tormentum morris: visi sunt oculis insipientium mori, illi autem sunt in pace, &c.* sapient. 3. Statuta solummodo mutarunt: quippe, qui ex hac miseriarum valle, & infælici mansione, sint in terram viuentium translati: cælumque inuecti, non deficient omni bono, sed cum omnipotente Deo regnabunt in æternitate.

Horum sanè memoriam recensere, perquam iucundum est & gloriosum; nec inutile aur vacuum quandoquidem & illorum prouocemur exemplis, & trophæis. Cæterùm, licet ita planè sit, vr sanctorum hominum, qui in patrio suo solo vitæ sanctitate floruerunt, rebus præclare gestis, & exemplis ad virtutum mirè excitemur; sit tamen vr efficacius, ac multò citius, nostros moueat animos eorum perlecta vita, qui maiores nostri extitere, quique nobiscum, vel sanguinem, vel patriam, vel habitationis saltem locum habuere communem. Ipsa scilicet natura, ipsoque stirpis & patriæ communi vinculo ad imitandum fortius impellente & adiuuante. Hinc & prisci illi, quo sese ad magna quædam & fortia gnauiter excitarent, domesticis potissimùm à maioribus, & à patris peritis exemplis, vtebantur

AD LECTOREM.

bantur. Hoc eodem, seu maiori nos excitati stympulo, rebus Franciscanis, vacandum pie diximus, modo repetitis altiùs ex ipsius factæ Religionis Seraphicæ compendiosa hystoria maiorum nostrorum sanctissimis exemplis; benignus præbeatur auditus.

Et verò, notitia huiusce *Martyrologij Franciscani* quamquam communis videatur cunctis status Minoritici alumnis, singulis tamen eiusdem Ordinis sacris Congregationibus ac Reformationibus propria etiam censebitur; dùm res vniuersuique particulares (prout fect occasio) accuratè, licet compendiosè referantur, nihilque dicendum de industria relinquatur, aut minori indagatione peturratur, siue in primo, aut secundo, vel tertio Ordine quidquã spectetur: cuius Auth or agnoscitur S. Franciscus: his D. Bonauenture verbis. *Prædicationis ipsius feruore successi quamplurimi vtriusque sexus, in coniugali pudicitia Domino famulantes secundum formam à Dei viro acceptam, nouis se penitentia legibus vinciebant, quorum viuendi modum idem Christi famulus, Ordinem Fratrum de Penitentia nominari decreuit. Nimirum sicut in columbentibus, penitentia viam omnibus constat esse communem: sic & hic status Clericos & Laicos; Virgines & Coniugatos, in vtroque sexu admitens; quanti sis apud Deum meriti, ex pluribus per aliquos ipsorum patris miraculis innotescit.* Sicque eo exordio, initium sumpsit Tertiariorum sacer Ordo. Quibus etsi certa Regula, in scriptis, ab ipso sanctissimo Patre, tradita haud fuerit: certissimum tamen est, ab eodem, formam & modum, secundum certas aliquas leges & statuta, illis verbo tenus dedisse; quibus instruerentur, atque ab aliis distinguerentur, & magis ac magis in diuino seruitio possent proficere. Quæ quidem statuta ac leges Nicolaus I V. ann. 1191. in vnum redegit, atque in cuiusdam Regulæ formam à præfatis Tertiariis, tum soluis, tum quoque vxoratis, obseruanda tradidit.

Cùm igitur hic sacer Tertiariorum Ordo, in dies magis ac magis excreceret, meliusque audiret, illustissima simul atque pientissima B. Angelina Corbara à Termis (de qua infra ad 25. Decemb.) extructo Fulginij, in Umbria, S. Annæ Monasterio, illic monasticam vitam cum aliis sociis professæ est, tribus votis, Obedientia nimirum, Castitatis, & Paupertatis prius emissis, sub obedientia ac iurisdictione Fratrum Minorum de Obseruantia. Sicque sacra ab iis Tertiariarum Religio inceptit. Quod institutum vtrò mox auptentes aliz Virgines & Viduæ, necnon & viri permulti: sic faustè ac feliciter propagatum est, vt propterea his permotus Leo X. Papa, illud benignè confirmauit, ann. 1521. prædictisque Fratribus ac Sororibus, vti verè Religiosis, propriam aliam dederit Regulam, (ab ea quam præfatus Nicolaus IV. prius condiderat, vtcumque dissimilem) ab ipsis nunc vsque obseruatam: quam alij Summi Pontifices, laudarunt, approbatunt, & multis gratiis, atque indultis, ac priuilegiis, corroborarunt.

Verùm, cùm postea, ob bellorum vbique frementium tumultus, omnia pessum irent, & hic sacer Tertiariorum Ordo sensim imminui cœpisset, hunc nostri Galliac Neustrij, forti, inuictoque animo, è proximo casu subleuantes, reformandum, in pristinumque Regularis Obseruantia rigorem, reducendum curarunt sub auspiciis Clementis VIII. & Pauli V. Romanorum Pontificum: atque magna Religione, magnoque pietatis zelo, & virtutum exemplo, necnon proximiædificatione, nunc vsque, mirum in modum, per Galliam propagarunt. Qua de re latius egerunt: Miranda, Gonzaga, Tossinianus, Rodericus, Cafarubæus, Carillus, Rapinæus, & alij à nobis citati Authores, infra ad 3. Ianuarij: Ioannes de Torres, in Prædicationibus super Regulam Tertiariorum fol. 1. & 2. Portellus in

PROLOGVS

dubius Regularib. verb. Tertiarij. Algezita, in Arbore Epiloga totius ordin. minor. Salazar. lib. 7. chthonic. prouinc. Castellæ cap. 1. & seq. Bosius de signis Eccles. Dei lib. 9. cap. 5. Sedulius in Commentar. ad vitam S. Francisci cap. 4. paragraph. 5. Vadinghus tom. 1. Opuscul. S. Francisc. vbi de Regula Tertiariorum: item tom. 1. Annal. minor. ad ann. 1221. & tom. 2. ad ann. 1291. ac tom. 3. ad an. 1309. Carelus lib. 2. histor. Linguz-Doxiz, cap. 2. pag. 175. 176. & 177. Dauityus tom. 1. Description. vniuersal. mundi, vbi de vatis Ordinib. Religios. pag. 315. &c.

Miraberis forsan, mi lector, illos, de quibus compactum est hoc nostrum *Martyrologium Franciscanum*, Featos, à nobis appellari. Verùm, aduerte (ex Arnol. do de Raiſſa, in monito ad Lectorem, ad calcem sui Auctarij ad Natales SS. Belg. & Iacobo Vasseuro, lib. 3. Annal. Eccles. Nouiodunens. cap. 26. pag. 640.) quòd præter eos, qui à Summis Pontificibus expressè *Sancti* vel *Beati* sunt declarati, tria genera hominum, pietate, sanctitate, & miraculis celeberrimè, hoc opere comacemorem. Primum, eorum, qui aut per communem Ecclesie consensum, vel inmemorabilem temporis cursum, aut Patrum, virorum Sanctorum scripta, vel longissimi temporis scientia, ac tolerantia Sedis Apostolicæ, vel Ordinarij, coluntur: hos autem *Sanctos*, & *Beatos* dici & haberi ab omnibus, posse & debere nemini dubium est.

Alterum genus est eorum, qui etsi supra memorata sanctitatis vel Beatitudinis argumenta, seu auctoritatem nondum habuerint: attamen sanctitatis, aut Martyrij, & miraculorum famam, læpè etiam maximam, constantissimè & latissimè in Gallia, Italia, &c. diffusam habent: quos etsi sciam citra Sedis Apostolicæ auctoritatem, publica veneratione ab Ecclesia non esse afficiendos, attamen meritò eorum memoriam hoc opere, & extetis palam facere, & à periculo interitus vindicare debui; imitatus ea in re, Surium, Thomam Kempensem, Molanum, Harzrum, Mariettam, Vvionem, Menardum, Ferrarium, aliosque viros graues & Religiosos, apud Saussayum cap. 19. & 20. Apparatus ad Martyrologium Gallicanum, quales si non habuissimus olim, magna pars præclare à sanctis Dei famulis gestorum nos lateret, magno Reipubl. Christianæ detrimento. Quin etiam hæc Ordinariis: alijsve, ad quos ea res pertinet, stimulum dabunt, maturandi legitimas informationes de eiusmodi pietate celeberrimè hominum, vita & miraculis: vt sic tandem sancta Sedes debitè informata, decernat citra eorum cultum, id quod ad maiorem Dei gloriam, & Ecclesie ædificationem videbitur expedire.

Tertium genus est eorum, quorum nomen & pietas ac sanctitas, non tam latè, neque sic eximie innotuit, sed interdum intra vnus, verbi gratia, Conuentus, vel Monasterij, aut vicinæ fines quodammodo hætenus latuit: ita multi olim etiam modestiæ congruere censebant, non suas tantùm, sed etiam suorum laudes, & præclare gesta silentio premere. Quorum eisi non sit tantum sanctitatis lumen, neque miraculorum frequentia aut euidencia, vt probabile sit, aliquando ad publicam vsque venerationem in Ecclesia militante eleuandos esse, quod Deus Optimus Maximus, non nisi paucissimis Sanctorum suorum (si cæteris eos comparemus) concessum voluit: attamen propter aliqua eximia charitatis, patientiæ, castitatis, vel humilitatis, aut aliarum virtutum, quæ in eis excelluerunt, exempli, vtile etiam fuit, eorum memoriam non interire, præsertim in Gallia & Belgio: cum ita naturâ comparatum videatur, vt quò quisque Sanctorum, aut proborum hominum nobis patria, genere, aut ratione vitæ, nobis coniunctior est, eò lubentius

AD LECTOREM.

eò lubentius & iucundius virtutum eius laudes audiamus, & feruentius amulemur.

Quod autem, vel secundi, vel tertij generis homines Sanctos subindè, vel *Beatos*, aut *Beatz* memoriz, vocauerim, id exemplo grauium aliorum Historicorum feci neque, per hoc vilo modo insinuate intendo, publico cultu ab Ecclesia eos esse afficiendos, aut prætipete iudicium sanctæ Sedis, cui me, & mea omnia submitto; non enim hocce nostrum *Martyrologium Franciscanum* prodit nunc in lucem, vt in Ecclesia publicè legatur, sed ideò tantum, vt ex eius lectiõne, spiritalè quoddam emolumentum, Religiosis nostri Ordinis alumnis, cæterisque piis lectoribus, obueneret. Quanquam autem in eo describendo, studium omne, ac diligentiam contulerim, vt vera duntaxat, & quæ certa fide, ac fama probata, accepi, in medium afferrem: id tamen eam solummodò habere fidem, quæ ex historia peti debet, aut ex traditione, non autem illam, quæ in approbatione Ecclesiæ requiritur ad publicum cultum, præter eos, quibus aliàs ex Sedis Apostolicæ speciali indulto, aut longissimi temporis scientia (vti nuper dicebamus) ac tolerantia eiusdem Sedis, vel Ordinatorum, id contigerit. Itaque licet appellationem *Beati*, vel *Martyris*, aut eiusmodi subiunxerim, nequaquam in stricta & propria acceptatione, fundata in approbatione Canonica & Ecclesiastica, quæ deseruit ad communem cultum & inuocationem, sumenda est: sed eam tantum sanctitatem in his à nobis commendari sciant vniuersi, quæ ex eorum virtute, & morum excellentia, ceu miraculorum probata fama, proficiscitur. Quo in genere obseruationis & cautelæ, sequuti sunt à nobis, præfati, Raiffa & Vasseurus, sup. item Vvadinghus tom. 3. & 4. *Annal. minor. in Ptologo ad Lectorem*, Bouetius ibid. tom. 1. *Annal. Capucinor.* Hugo Menardus in præfation. ad noras *Martyrologij Benedict.* Ferratius in noua *Topographia ad Martytolog. Roman.* tum in *Catalogo Sanctorum*, quem Vibano V III. dicauit. Portellus sup. vetb. *Reliquiæ Sanctorum*, Saussayus sup. cap. 12. & alij recentiores.

Cæterum, vbique designaui candidè fontes, seu libros, ac testes, vnde hæc hausi, cui libet pio & cordato viro, libenter laboris mei censuram sineus, & in secunda editione, noua additione, vel expurgatione, si opus sit, omnia accuratius indagare, Deo iuuante, ptomittens. Quod vetò BB. aliquot, non eo die, quo forsân natalitia ipsorum referuntur, adnotauerim, in causa fuit scriptorum, siue librorum, à quibus accepi, diuersitas, paratus emendare, cum adfuerit notitia, quæ iam à me sunt expansa. Nemini autem mirum videri debet si in hoc opete stili subindè varietas & inæqualitas appareat: sunt enim hæc, vt annotaui, ex variis admodum, tam recentibus quàm antiquis Auctoribus collecta: quorum verbis ac sententiis, ideo semper vt i volui, quòd hæc ipsa maiorem dictis fidem concilient, quòdque certiora & gratiora plerumque habeantur. Vale.

LICENTIA REVERENDI PATRIS PROVINCIALIS
Parisiensis, Sancti Dionysij in Gallia.

Opus hoc à multis desideratum, Religioni nostræ Seraphicæ honorificum labore & industria R. P. ARTVRI DV MONSTIER, prouinciæ nostræ Parisiensis Recolletorum Concionatoris diligentissimè & accuratissimè discussum à Reuerendissimo P. Ignatio le Gault, Vicario Generali Ordinis nostri in Gallia, dignum vt typis mandaretur iudicatum, vtque in lucem ederetur Patribus examinandum, ab ipso traditum. Nos infra scripti, & in Ministerio Prouincialis tus succedentes, visa & attenta sacri Ordinis nostri reuerentia, nostrorum vtilitate, publici salute ac zdificatione, operis honore, ac auctoris merito, przlo excudendi facultatem facimus, seruatim iis, quæ iuxta sacros Canones, Regni Sanctiones, & Congregationis nostræ Constitutiones debent obseruari, in cuius rei fidem, hæc manu mea subscriptas, sigilloque maiori officij nostri munitas dedi Parisijs, in nostro Recolletorum Conuentu die 4. Mensis Maij ann. salutis 1638.

Fr. ANTONIVS BAULDRON, Pro-
uincialis Parisiensis Recolletorum.

IN LAVDEM SANCTORVM AC BEATORVM
Franciscani Ordinis,

Quisquis is est, spreto qui Regno, atque adibus altis.
Pauperiem, & duros potuit perferre labores.
Sanctum hominum genus hoc, vera qui ad commoda vita
Confluxere, illis non cura vt Regia vestis,
Velares leues humeros, nec lapide longi
Vt pellucidula pulchrè digiti ornarentur:
Non dapibus mensas onerare, ostroque superbo
Discubuisse super, non tempora fundere vino,
Non delibuto fora peruolitare capillo.
Dij, quanti, qualesque viri, quàm fortiter ausi!
In flammis illi abiecti, & crudelia passi
Supplicia, iniusti durique ante ora Tyranni,
Haud vinci potuere, aut in contraria ferri.
O fortunati, quorum mens conscientia recti,
Salute æternam Heroes, quos aurea Diuum
Regna manent, nusquam casura fluentibus annis:
Nusquam illic cura, nusquam dolor: omnia lata,
Omnia tuta, animas tenet omne vna voluptas.

Aonius Palearius Verulanus de Animorum Immortalitate. lib. 3.

MARTYROLOGIUM
SANCTORVM AC BEATORVM
SERAPHICI ORDINIS MINORVM
DIVI FRANCISCI.

Kalendis Ianuarij.

N Ægypto, iuxta Damiatam urbem, passio Beati ^a Francisci Spoletani, qui ob intrepidam Christi confessionem, ac Mahumeticæ legi reprobationem, à Mauris comprehensus, & in carcerem trusus, tandem gladio in duas partes cæsus, martyrij gloriam est assecutus. Apud Lirimam Hyberniz ciuitatem, natalis Beati ^b Thadzi Dalaih, martyris: qui ab hæreticis crudeliter tractus, ad vltimum suspendio necatus est. In Corsica insula, depositio Beati ^c Ioannis Parentis, Confessoris, Religione, & miro spiritus feruore pleni; qui primus post decessum Seraphici Patris Sancti Francisci, Generalatus officio functus est; & clarus meritis atque miraculis, migravit in celum. Triociz in Sicilia, Beati ^d Guillelmi à Vinumilio, Confessoris; qui vita & regulari disciplina pollens, prouinciam Siciliz moderatus est: ac post obitum signis admirandis eluxit. In Territorio Coriano, iuxta Gattam oppidum, Beati ^e Cypriani, Confessoris, eximie patientiæ viri. In Hethruria, apud montem Aluernum, Beati ^f Mariani à Luco, Confessoris: oratione & Angelica conuersatione conspicui. Anconæ, Beati ^g Hieronymi Confessoris, tertij ordinis alumni; qui genere & virtutibus nobilis miraculorum gloria extitit etiam sublimatus. Histoni in Apulia, Beati Stephani ^h Germani, Confessoris, prophetiæ dono illustris. In Territorio Palentino, non longè à Methymna Rosca, Beati ⁱ Laurentij Confessoris Gienni in Hispania, Beatæ Catharinæ ab Angelis, Virginis, vitæ sanctitate celebris.

IANVARIi PRIMA DIES.

ANNOTATIO.

§. 1.

BEATI Francisci, Martyr. ^a Natus est Spoleta in Umbria, vbi & minoricium ordinem professus: qui postea mare traiecit, & Ægyptum appulsi, à Sacerdotibus, (quorum falsam Religionem palam & publice insectabantur) martyrio coronatur. an. 1188. Ita S. Anton. 3. part. histor. Titul. 24. cap. 9. §. 2. in fin. Firmamentum trium Ordinum D. Francisci. Trah. t. in memoriali Ordin. Minor.

sub. 11. Generali. Speculum Fratrum Minor. ihed. Toffinianus. lib. 1. histor. Seraphic. Vvadinghus tom. 1. ad ann. 1213. §. 7. tom. 2. Annal. minor. ad an. 1288. §. 36. Marcus Vlyssiponsis. 1. part. Chron. minor. lib. 5. cap. 17. fortè idem est cum eo cuius inuenit postea. lib. 9. cap. 30. §. 1. ad ann. 1170. sed mendosè: Bossus. tom. 1. de signis Beata. Dei lib. 7. cap. 3. secul. 11. Item Algeria in archo Epologica totus ordin. Franciscan. Picquartus in cathalog. viror. illustr. oed. min.

B. Thadzi, Martyr. ^b Hic sanctus vir ab impijs hæreticis nullo furore persequutus, propter fidei Catholica

§. 2.

A

defensionem, vitam profundere haud dubitavit ann. 1576. Agunt deo Gonzaga 3. part. origin. Scaph. c. Relig. in provincia Hybernia. Barozus 4. part. Chronic. Minor. lib. 7. cap. 17. & Vvadinghus Annal. minor. ad an. 1291. §. 51. vbi refert capite plexum fuisse et aliorum assertionem.

3. *Beati Iohannis, Confess. c.*] Et Methuria *Beatus* erat, emittat Castellana; licet apud Florentiam, Tusciae Regiam, habitum Religionis Seraphicæ sumpserit: hinc occasione sumpta ex verbo otioso. Cum enim celeberrimus haberetur iurisperitus, & in praefata Castellana urbe iudex esset; accidit vna diebus, ut ipse stans ad fuz domus fenestram, cerneret porcorum gregem in via, vi, nec minus à custode, posse in urbem deduci: sed hinc inde fugientes, haud parvi spatium temporis consumebat in vanum: donec porcarum à foco eductus, eos corripit his incantare verbis: dicens alta voce: Porci, ac sues; intrate in urbem; sicut Iudices atque Iuriconsulti intrant in infernum: quod dicto, statim porci omnes, sine aliquo alio grunnitu urbem intraverunt. Qua de re nimum stupens dicit, B. Iohannes, & diuino timore praeventus, illic mundum descrens, sui quos amobus spreto, factus est Frater minor: vita & sanctitate mirabilis: in tantum, ut Seraphici Patris Dni Francisci iussu in Hispanias ablegatus sit minister Provincialis: post cuius obitum, electus est etiam in primum totius ordinis Generalem ministrum. Vt testatur S. Anton. ca. 9. sup. *Ad Damianum autem B. Franciscus salaciter exultat, non Frater Helys, quia pompasus, sed à cunctis eligatur Generalis minister totius Ordinis, F. Iohannes de Florentia, cognominatus: Pater, de provincia Tuscia, homo sanctus & iustus, verè pateris parentis officio. Eadem procius refert B. Bartholomaeus Pisanus lib. 1. conformitatis. fra. 1. c. 11. part. 2. in Fratibus minor. provin. Tusciae sancti. Illustrib. hinc verbus. De Florentia etiam fuit sanctus Frater, Iohannes Pater, primus Generalis Ordinis, post mortem B. Francisci, &c. Confirmant antiqua Capituli Ordinis: Annales Saxonicæ M. S. ad an. 1127. Tossinanus: & alij. Hic igitur sic electus minister Generalis an. 1130. magnam partem ordinis, peragravit, visitavitque, nodis semper incedens postibus. Orationi instanter vacabat; dono etiam lacrymarum praeditus erat: quænam vi, pluviam à Domino impetravit afflicte Hispania an. 1233. magna siccitate tunc depreste. A Gregorio IX. Pont. 1235. missus est ad urbem, ut rebellis Romanos, sua eloquentia, doctrina, ac pietate, ad pacem obedientiamque Apostolicæ Sedis reduceret. Quibus tenacibus praedixit: eisdem tale periculum essenturum, quod cogentur plura his tunc facere. Nec mora: nam paulo post Tyboris sic intinuit ac detrahit, ut urbem nullo favore occuparet ac destrueret: multis etiam in propriis domibus aqua submersis: quamobrem peiora Romani tormentis, compositioni vitæ se subdiderunt. Reformationi Fratrum, postmoque ordinis serviofolecter incumbebat: ac cernens rigorem aliquam feram terreati, officio Generalis tenuitanti: & praefata obedientia novo ministro: de eius licentia, abut in infamam Corsicam: vbi singulari sua eruditione, & miro vix exemplo, apud omnes valde profecit: quamquam ab hereticis & barbaris multa perpeffus sit. Obiit circa ann. Domini 1250. Scribit de eo S. Antonius sup. cap. 7. ff. 6. & cap. 4. ff. 1. Pisanus sup. Firmitatem eorum oculorum, & speculum Fratrum minor. sup. in eo Tossinanus lib. 1. & 2. Marcus Vlyssipontens. part. 1. sup. lib. 10. cap. 35. Item part. 2. lib. 2. cap. 2. 3. & 4. Gonzaga part. 1. sup. in Co-*

ntalib. & B. B. vni huiusce ordinis. Item part. 2. in provin. Corsica. part. 3. in provin. Castellæ. Et in 1. Conventu eiusdem provincie. Item in provinciis Arragoniz, & Conventu. 1. illius. Item in provinciis Concepcion. Conventu. 11. Rapinarum. In Iustoria. Generali. Orig. Recollector. part. 2. praefat. ff. 2. Picquetus sup. Ex quibus constat, quàm imponere Petrus Camuzianus tract. de putep. Euangel. cap. 31. hunc lacessit dicitur: falso quas Hispanum appellauit: & in regno Castellæ, an. 1250. in Capitulo generali apud Conuentum Numantiam celebrato, officio suo coelect. Vvadinghus tom. 1. Annal. minor. ad ann. 1209. §. 33. 1211. §. 20. & 21. 1229. §. 32. & 36. 1230. §. 21. 1231. §. 1. 1235. §. 25. & 26. 1236. §. 1. ex Mariano, Celano, & Aquilano.

4. *Beati Guiberti, Confess. 4.*] Liger etæ natione & cognominabatur ab Intimelo, hinc Vintimilo ad mate Liguricum oppido provincie Sicilie olim vicarius provincialis fuit: cuius coram Tiroclæ, seu Randano quiescit, & à secularibus, ob miracula, quæ ibi contingunt, in maxima veneratione habetur. Memoratur à Gonzaga 2. part. sup. in Conventu S. Marie de Iesu Tiroclæ, qui est 21. provin. Siciliae, & Tossiniano sup. crepundis autem laborantibus succurrat.

5. *Beati Cypriani, Confess. e.*] Vir fuit deuotissimus, & incredibili patientia cum ceteris virtutibus coniuncta praeditus: cuius meminit idem Gonzaga part. 3. sup. in Conventu S. Marie de Lico M. oris Cæli, qui est 2. provin. S. Gabrielis. Vvadinghus sup. tom. 1. ad an. 1214. ff. 22.

6. *Beati Mariani, Confess. f.*] Licet ex professione, qui ab Angelo ad Religionem Seraphicam vocatus, celestem vitam duxit. Libentissimè Missis iustituebat, & singulari veneratione sacerdotes prosequabatur: in oratione futurus eam efficit, variis gratiarum riuulis irrigabat, eius animas: & pæque à Christo Domino, & læta Desipata visitabat: quem & diabolo assumpti solis, multæque, vel alterius animalis formæ, ab oratione, cui instanter summus fuit, anore, sed fructu, maxima contentione nitetur. Demùm sanctitate clarus: ita migravit in monte Aluernò, hac die, an. 1295. prout habet Marcus Vlyssipontens. 3. part. sup. lib. 7. cap. 28. Gonzaga part. 2. sup. in Conventu sacri montis Aluernæ, qui est 17. provin. Tusciae. Vvadinghus tom. 1. sup. ad an. 1213. ff. 54.

7. *Beati Hieronymi, Confess. g.*] Hic nobili genere natus, cum sextum decimum ætatis annum attingisset, spreto mundi vanitatibus atque illecebris, habitum tertii Ordinis induit; indeque secedens in altiore montem Anconæ vicinum, vitam egit eremiticam ac solitariam, in magna victus ac vestitus austeritate: orationem frequentabat, sermone ceterisummodi omne tempus impendebat. Postquam autem annos 24. in maxima perfectaque charitate cum Deo consumpsisset, sanctissime obiit an. 1506. miraculoseque conuicatus: eius corpus, ingentis totius populi deuotione delatum est Anconam, & in Ecclesiæ Cathedralis condigno honore tumulatum. Vide Marcum Vlyssipontens. sup. lib. 8. cap. 26. an. 1506. De Sillis in cap. 1. Reg. tertij Ordinis.

8. *Beati Stephani, Confess. h.*] Optimus moribus, atque præcipuus virtutibus floquit, apud Conuentum Sancti Onaphri Historienf. in provincia sancti Angeli, vbi & sepulcrum natus est: multa etiam futura prædixit, quibus dinoscitur spiritus propheticus longè emanasse. Memoratur à Marco Vlyssipontens. sup. lib. 9. cap. 48. ad an. 1510.

Beati Laurentij, Confess. 1] Eius inuentum idem Gonzaga 2. part. sup. in Conuersu S. Mariz de Spe Valis de Scopello, qui est 20. provincie. Conception. antiquo, hunc locum incolente B. Laurentium, Laicum, dum sin præceptionis 20. annuam, polioham contumax 12. annos pro ea Dominum obsecrasset, è purgationis penis in celum volentem carneret. Sic & Rapuzus huius. general. Orig. Recollector. Decad. 8. part. 1. §. 7.

§. 11. *Beati Catharina, Virginis. 1*] Virtutibus æque sanctimoniam tenentis; præmississima erit ad ob-

dienciam, orationi assidua; proinde valde pia, vitæ asperitate virginis ætem perpetuè illibatam Christo sponso seruans. Obiit an. 1373. post cuius transfatum, à ceteris monialibus magna in veneratione est habitata, & vt verè Beata colitur. Telle Gonzaga. part. 3. sup. in monasterio Sanctæ Claræ Genuenis, quod est 3. provincie. Granatesis. Baretto 4. part. Chronic. minor. lib. 7. cap. 27. Coccio de signis Eccles. art. 2. Galterio. in tabula Chronolog. secul. 16. in sanctis & illustrib. viris, qui tamen acceptus vocat tam Genuensem, loco, Giunensem.

QUARTO NONAS IANVARII.

IN Pago Auinionensi, Beatorum 2. martyrum Antonij & Ioannis, qui à militibus hæreticis comprehensi, & in carcerem horribilem detrusi, diu macerantur: sed cum nec blanditijs allici, nec minis flecti possent, vt hæresim eorum profiterentur: tandem ad stipitem arboris alligantur, & eos pro signo habentes, corpora illo rursu irrisorie ac crudeliter sphaerulis catapultæ diuersis in locis transfuerberantur; quibus in tormentis ad præmia cælestia victores euolantur. Florentia, Beati ^b Accursi, Confessoris, qui amore Dei inflammatus & proximi, charitate erga infirmos, pietate in pauperes, perfectione vitæ, multisque claruit miraculis. Felulis in Tuscia, Beati ^c Gualteri, Confessoris ex tertio ordine seraphicæ religionis: qui eremiticam vitam ducens, virtute orationis, silentio, & paupertatis amore plurimum emicuit. Assisij in Vmbria, Beati ^d Hortulanæ, viduæ, matris S. Claræ virginis, quæ fide, deuotione, & religione illustris, signis etiam in vita & post mortem coruscavit. Beati ^e Cæciliæ Coppoli, virginis, Abbatissæ monasterij Fulginei; quæ paupertate & zelo obseruantis monasticæ, ac sanctæ orationis studio flagrabat.

IANVARII II.

§. 1. *Beatorum martyrum Antonij & Ioannis. 2*] Hi iuncepabantur F. Antonius Gaius, oriundus ex Pago sancti Zachariæ, Diocesis Massiliensis: alter verò Frater Ioannes Vacherus, natus ex castro Vulpini, propè Antionem, provincie S. Ludouici alumni: ambo religiosæ vitæ, bonæque expectationis. Cui igitur noui sacerdotæ essent, & Patris, studij causâ mitterentur à provincia: capti fuere in via, ab hæreticis militibus, propè locum, qui vulgò dicitur *Le Pousia*, in conuibus Comarum Venasunt, per Auxancem. Capti itaque in terram carcerem conuehuntur; ibique rigide, ac maxima cum crudelitate per quindam seruati, sola ministris hæreticorum visitatione presuntur: qui animos illorum tam promissionibus, tum minus & verborum atrocitate fatigaret: à verâ fide & religione auertere. Cui consilium ac interdiu resistentis, sententiâ mortis ab eo exceperunt: quam max exereuerunt iniqui milites. Et primo quidem colligantes simul præstorum fratrum manus ad stipitem arboris, corpora illorum uisorie ac crudeliter sphaerulis catapultæ diuersis in locis perforauerunt: non quidem illud, sed theatrum exerantes, paulatimque, vt maior illis infligeretur poena. Illi verò motu se exhortantes, vnus post alium spiritu reddiderunt altissimo Creatori, pro cuius ritione, uigens læuita affectu, libentissimòque animo talia patebantur, cura 200. Christi 1566. De his agunt Gonzaga 1. part. in provincia S. Ludouici, sub Conuentu 29. Baretto 4. part. Chronic. lib. 4. cap. 41.

Beati Accursi Confessoris. 3] Beatus Accursus suo Accursius, frater Laicus, ob maximam eius charitatem, & vitæ sanctitatem, in finitimum curæ apud Conuentum sanctæ Crucis Florentiæ verus, erat presectus: de quo id refert sanctus Antonianus. *Frater etiam quidam Accursus, ubi inter excelsa pietate perfectus, multis prodigijs luminosus: qui inter alia, vni effectus in diuino conuenio Florentino infirmarius, & simul in capella vacaret: apparuit illi Beata Virgo Maria cum sancto Antonio de Padua, & fratre Placido* (aluz Lucido, de quoto. April.) *Quæ cum eo ex hoc multibiliter consulo, familiariter loqueretur: & idem frater Accursus audiret quendam fratrem infirmum sua curæ commissum elemosinæ; tunc compassione commotus, relictâ Dei Matre, ad infirmum cursum, & ei necessariam ministravit. Quod beata Maria ita gratum habuit, quod ipsum iterum sua presentia, & dalei alioquin dignata est consolari.* Hæc ille 3. part. huius. tit. 24. cap. 9. §. 3. memoratur item à Beato Bartholomæo Pisanò lib. 1. conformata. fruct. 8. part. 2. ubi de beatis viuis illustror. provincie. Tuscor. Brouno tom. 13. ad ann. 1258. §. 14. Cod. MS. Biblioth. Abbatiss. S. Victor. Paris. ibid. Gonzaga part. 1. in beatis viuis huiusmodi. Marco Villypionens. 2. part. chronic. libr. 2. cap. 46. ex antiq. chronic. Toffiano lib. 1. huius. Seraphic. Vvaduigo tom. 2. Annal. minor. ad ann. 1270. §. 17. Alex. infra & Picqueto.

Beati Gualteri Confessoris. 4] Marfus erat nationes qui vni cum Beato Caolo à Monte-granello, quod-

dam eremitorum, prope Flumentiam supra montem Fessulanum, cui nomen antiquitus erat, sancta Maria à S. Sepulchro, incoluit: ubique vitam celestem duxit: solitudinis & orationis assidue vacans. Verum, cum postea Regularum sancti Augustini esset perfectus, Eremita sancti Hieronymus cognominari voluit: nōnum ordinem inchoando, qui à Gregorio XII. confirmatus est, multis privilegiis à Sed. Apostolica decoratus. Scribitur de eo Marcus Vlyssiponens. part. 3. sup. libr. 1. cap. 27. an. 1404. Algezua in Arbore Epilogica totius ordin. Francisc. Supplementum chronic. lib. 14. ad an. 1406. Paulus Morisius lib. 1. orig. religion. cap. 43. & 49. De Sillis in cap. 1. Reg. tertij ordis.

4. 3. *Beata Hortulana, vidua.* ⁶] Hæc illustris orta natalibus: Beatarum Claræ atque Agnetis fororum virginum, mater pietatis, vitæ etiam sanctitate extitit celebris: de qua sanctus Antonius cap. 6. sup. sic ait: cum B. Virgine Claræ vitæ exordium aggreditur. Mater eius Hortulana dicta est: fructiferam in huius Ecclesiæ plenam pariter. Fructibus bonis & ipsa non mediocriter abundans. Non quavis mortalit subiectione, tamè dominis obsequio infusebat & pietatis operibus, unde ex devotione sepulchrum Domini in Terra sancta visitavit: Apostolorum limina Petri & Pauli; beati Michaelis Archangeli. Cum autem pregnantis esset ipsius sanctissimus, & ante Conceptionem in Ecclesiâ presulibus pariter expeditione devotius exoraret: audire vitam dicens sibi. Ne parcas mulier, quia quoddam lumen salua parturis, quod ipsum mundum claris illustrabit. Quo educta oraculo natam in Baptismo Claram nominari voluit. Eadem habet Marcus Vlyssiponens. 1. part. Chronic. minor. lib. 3. cap. 1. & alij qui vitam sanctæ Claræ virg. scripserunt post beatum Bartholomæum sup. part. 4. qui sic vitam beatam Hortulanam mulierem fuisse virtutis & probitatis, ac vitæ sanctitate illustrem: quæ post cotuersionem filiarum Claræ & Agnetis, derelinquens mundum, sanctimonialis effecta est: & confidens filibus aded extitit perfecta, ut per ipsam, in vita & post mortem, signa ac miracula Christus operari sit dignatus. Illius meminerunt Gonzaga part. 1. sup. in BB. secundi ordinis Seraphici. Tostimanus sup. Vvadinghus tom. 1. Annal. minor. ad an. 1253. §. 25. & tom. 1. ad an. 1212. §. 13. & 14. Maranus lib.

1. cap. 9. Algezua in Arbore Epilogica totius ordin. Francisc. Cimarelli part. 4. Chronic. lib. 6. c. 21. De Bussi in Rosano Quadrag. concion. 17. part. 1. *Beata Cecilia à Cappis, Virginit.* ⁷] Peruiz, juvenis parentibus natus, an. 1410. cuius mater, cum diu prole caruisset, meritis D. Bernardini, hanc à Deo obtulit filium: qui à pueritia Deo voluntarius se consecravit: quare nihil facta, & iam 17. annorum ætatis agens, cum à parentibus futura sponsa promissa esset cuidam nobili, opulentoque eisdem verbis concui; quadam nocte, à domo paterna aufugit, sola peduleque socata; tantaque celeritate iter aggreditur, ut sanctæ Lucæ monasterium Fulginæ civitatis attingit: quam insecutores, qui eam à tergo accurrebant, licet velocioribus equis deportati. Prima facie, normales, haud facile receptioni eius amuebant: sed ipsa tali constanti insistit & importunitate: ut tandem ad religio us libnum admittitur. Qua in vacatione, magno spiritu fervoris mox erucit, omniumque virtutum ingens speciem eodem: totius vitæ sanctitatis norma effecta. Sic sanctæ orationis exercitio addita erat; maxime Christi passionem meditando; quod nonnunquam lumina micarent super locum, cui devotionis incumbere. Summo amore prosequatur sanctam pauperitatem, ita ut eodem esset Abbatis, cetera sororum persuasione, prius R. Gulz S. Claræ virginis professionem emittent, observatæque: quod & paulo post omnino complectitur. Cuius rei gratia, plurima perpella est molestias & tribulationes. Nam exinde exulans cogitat: & à Prelatis expulsa R. eam mittitur, ut in aliud monasterium detineretur: vbitamen beati elocata est Abbatis à sanctimonialibus eisdem loci: quibus & idem altissima pauperatis desiderium, tanto feriore vivit; ut videntem illic Sixto IV. Summo Pontifice, omnes proclamant obtinuerunt; posse profitem Regulari ipsius S. Claræ virginis anno 1476. quo facta, Fulginæum redit, magno cum applausu omnium: ubi curiam vitæ sanctissimæ peregit an. 1500. quavis verbis memi extant, crebra quæ Deus per eam operari miracula, planè attestantur. De ea scribit Marcus Vlyssiponens. 1. part. Chronic. minor. lib. 7. cap. 9. Tostimanus lib. 1. histor. seraph. Laobillus de Sanctis Fulgineabus. Valerianus lib. 2. de Sanctis mulierib. ord. minor. cap. 4 c.

TERTIO NONA IANVARI.

Ivloduni, in Gallia, passio Beatorum martyrum ^a Michaelis, Ioannis, & Yuoⁿis; pro defensione Catholicæ Religionis ab impiis hæreticis interfectorum. Tuderti, natalis Beati ^b Guillelmi Coronari, Confessoris: vitæ sanctitate, & miraculorum gloriâ conspicui. In Italia Beati ^c Bartholomæi, Confessoris, tertij ^d Ordinis Pœnitentium, viri egregii meriti; ac vitæ morumque grauiare præclari. Romæ, Beati ^e Evangelistæ Marcellini, Confessoris: doctrina, & virtutibus insignis. Segobiz, Beati ^f Mariz à sancto Spiritu, virginis, Tertiariz: pietate, & monastica observantia celebris. Ville-nouæ infanrium in Hispania, Beati ^g Carharinæ Ruz, virginis item Tertiariz: obedientia & humilitate insignis.

IANVARI 3.

5. 1. *Beatorum Martyrum Michaelis, &c.* ⁸] Eorum illustre martyrium accidit ad an. 1561. apud Iuliodunum, seu Lodunum, tempore bellorum civilium Galliz: quo Hæretici perducentes omnia devastantes

factis nec prophanis pepercunt; & eam Religionem Catholicam summo odio persequuntur, Ecclesiasticis, & maxime fratribus innotuit, iussu tunc, quæ dare ab illis eradiceret necati sunt præsan BB. Martyres

martyres; videhæc, Reuterendus pater Michael Des-
mors; venerabilis pater Ioannes De Maley; nihilibus
atque claus parentibus ortus; & honorandus pater
Yuo Beyer; sacre Theologie licentiatus, Gonzaga
de orig. scriph. Relig. part. 1. in Conuenu Iuliodius,
quæc 127. prouinc. Turou. Baretzus 4. part. Chronic.
mior. lib. 4. c. 24. quæ vltimum vocat Ioanuenem, non
Ioannem, sed Ioseph. wadingus 2. 1. Anual. m. ad an.
1275. §. 14. Grauna part. 2. c. 24. Fernandez li. 4. c. 19.

Beati Guillelmi Confessoris. b j De eo agunt Co-
des MS. Bibliothec. Abbas S. Victor. Paris. in BB.
vius ordin. minorum, sanctitate illustrior. apud Pro-
uinc. Sancti Francisci. B. Bartholomæus Pisanus
lib. 2. 1. conformitat. fruct. 8. part. 2. qui &
quamplura illius miracula enumerat: inter quæ duo
mortui sunt suscitati ad preces eius. Sanctus Antonius
part. 3. hutor. Toul. 24. cap. 9. §. 3. vbi de
quinto Generali munitur, Buzio Patre Haymone:
Hæc de eo testatur. *Sub eo clarus frater VVillelmus,
signis & prodigijs quæstus inter sanctissimos, in Con-
uenu Tuderis sepelitus.* Item Gonzaga sup. part. 1. in
BB. Fratribus humile oronius: vocatur ab eo B.
Guillelmus Caronatus. Floruit ann. 1240. Marcus
Vlyssiponens. 1. part. Chronic. lib. 6. cap. 26. §. 3.
sub an. 1304. Tollimanus lib. 1. hutor. scriph. wad-
dingus sup. an. 1254. §. 47. & tom. 3. an. 1306.
§. 24. J. Agerius in Arbore Epuloga totius ordinis
Franciscan. Brounus ann. 1235. §. 3. Piqueus in ca-
talog. vir. illust. ordin. minor.

Beati Bartholomæi, Confessoris, c j Sanctitate vixit
ita insignis extitit, ut merito scriphicus pater D. Fran-
ciscus, illa consuleret auctoritatem recipiendi quol-
cumque ad tertium ordinem penitentium: de quo S.
Antonius 3. part. hutor. titul. 24. cap. 7. §. 3. id com-
memorat. Anno Domini 1221. fuit vir quidam in Ita-
lia, Bartholomæus nomine, qui audita fama Beati Fran-
cisci, cretamque discipuli, ad eius predicationem,
aduocationem eius disceret (Aduocatus carneris) sub
bono habitu, & terra regulo dignis penitentia fru-
ctus facere satagebat: & tantum cum Beato Francisco
familiaritatem contraxerat, quæd sanctus recipiendi fra-
trem sibi concesserat, facillime illi se habere ad D. Franciscum
in domo qui quasi continuè loquebatur. Cum autem Bra-
tus Franciscus ad illud hospitium quadam die accederet,
antequam moxiam appropinquaret, demoniacus ille cor-
pi tacere, & perterritum cœntinè tacat. Post recessum
B. Francisci loquacitatem primum resumpti. Adstraxit
tergo diaboli à d. B. Bartholomæo, cur tacuisse per-
allud triduum: Respondit. Ex quo appletus Bratus
Franciscus, sterculatus fuerat à Deo, quod vnum ver-
bum præserte non potuisset. Ad Bartholomæum adiecit,
Eh. ne cogitamus hic Frater Franciscus, ut per eum sic
periret, & legari: cui ille, Vere talis & tanta est
virtus, quæd magnæ virtus totum mundum cum admira-
tione cognoscet. Et nunquid, inquit Bartholomæus,
vni de vni aduentu, ex quo tantus est, aliquid cognau-
imus? Et Damon: Non est multum tempus, quæd prin-
cipis noster nos amos simul congregauit: & dixit quod
patre misericordiam Deo, nunquam si mandum peccati
tenuis permissi, quin m. de peccatis multum colla-
gisse semper aliquem miserit præcatoribus tanuendit;
fuit Næ, Arabam, deinde Moysen, deum Franciscum
& Apollonem. Quia regit modo humanum genus vnum
Christi & Apollonem reliquerat, & memoria passionis
eius à Bartholomæo hominum quæd taliter recesserat: ex
multis monumentis laetum est, quæd mittendus erat ali-
quis reformator. Cum autem viderimus istum Francis-
cum se ad vnum ventum cum tanto sermo ascendere,

mundana consuetudine, vnum Christi renouari, tantam
congregationem hominum perfectiorum pass se crearet;
quæ certum dicitur iterum immans, quæd ipse est quem
traculama, pro mundi reformatione mittendum. Et ad-
secit Damon, scilicet princeps Demoni, quæd Deo pa-
tre contra mundum uerbata, Christi promissum suum pas-
sionem in puro homine renouari: per quem credibus im-
primeretur scilicet, à quibus videbatur penitus aboli-
ta. Hæc autem fuit breuissimum antiquam sancti scriphicæ
mior receptis. Et dicit, inquit Damon, contra Christi &
eius ordinem cogitamus opprere vni nos. Nam
cum in tali loco essent autem septem Fratres ipsius ordi-
nis, ser. 8. milia Demoni missi sunt ad tentandum illos
fratres. Inuenimus autem vnum, per quem illos, scilicet
per aliquem, ad transgressum in Regem de duceremus.
Nam contra puritatem, per multum famulatum, &
inuenimus in salutem receptionem: contra paupertatem,
& discretam sumptuosam superfluitatem: contra obedi-
entiam, opinionem discretam, ad quæd à Hæc primo
Ordo videbatur discessisse. Et tunc alius conuertit, quæ
maior facies quæd Franciscus: Et tunc magna pars ho-
minum per montem eius & sequacium conuertit.

Horum simulum Conuentuum Dignorum aduer-
sus fratres minores memineros. Idem sanctus Anto-
nius cap. 9. §. 4. sup. Marcus Vlyssiponens. 1. part.
Chronic. minor. lib. 1. cap. 65. lib. 2. cap. 33. part.
2. lib. 1. cap. 33. Bartholomæus Pisanus lib. 1.
fruct. 7. part. 2. & lib. 3. fruct. 5. part. 1. Franciscus
Colterus concios. Dominic. 5. post Epiphani. §. 3.
Mariana cap. 15. Speculum S. Francisci 1. part. cap.
20. wadingus sup. Tom. 1. Anual. ad an. 1219. §.
19. Franciscus Maurus lib. 7. capm. post. D. Bon-
nauerum in Hexametris. ferm. 18. post med. & S.
Brigitam libro septimo Reuelationum cap. 10.
Error autem, est conuergens d. d. in uno præfa-
citur S. Antonius: dicitur id accidisse an. 1213. po-
nendus est enim annus 1212. prout expressè habetur
apud Marcum Vlyssipon. part. 1. lib. c. 33. hæc eadem
referentem: wadingus tom. 1. ad an. 11. 1212. sup.
& c. & ratio est, quia cum illa euenientes eodem San-
cto Antonino, biennio antequam D. Franciscus fa-
ctus Stigmata Christi reciperet: ea autem suscepit
biennio ante obtatum suum, qui fuit an. 1216. faten-
dum, necesse est, ann. 1212. hæc prolata esse.

Tertius ordinis virginum 4 j Haud sufficit d. D.
Francisco, Minorum fratrum, virginumque Claris-
simam, iam ordinem viruilem: nisi & tertium adiuiceret:
qui cunctos fideles virtuosæ sexus, cuiuscumque
status, & dignitatis, complectens, omnium salus
succurreret. Hinc (S. Antonius titul. 24. cap. 1. §. 2.
sup.) Fratres ad dilectionem demissus B. Franciscus, ad in-
f. Patriarchæ Næ, Arcam sabbæam, & terram
tam fecit, id est, religionem sanctissimam, mundanum,
& terrij ordinis: ut habitantes in ea præseruaret à di-
lano vitium, & morte inferorum, omni fatis cupiens
dilectione providere, & B. Bartholomæus Pisanus.
Tertius B. Francisci ordo (inquit) dicitur fratrum de
penitentia, ut fient parantes omnes complectitur; se-
cundo ipsius B. Francisci, omnia generibus dominum,
videbatur virginum, viderunt, & conu. c. 1. m. di-
buntur iste & ordinatur; qui à B. Franciscus tatem
para 14. m. 2. sua tamen sine est vltimus & ordina-
tur lib. 1. conformitat. fruct. 8. part. 4.

Cum igitur ad ferocissimum lepaphis Patri Fran-
cisci predicationem, circa oppidum de Camerio, §. 6.
& ab his per vltim Spolethanam, Tusciam, & Marchiam;
plures tum homines, tum etiam mulieres, matrimoniali-
bus legibus adiectæ, cœuenter, et peccant que fiali

21. annos continuos cum charitatis liba adherentibus locus, sub Tertiariarum fororum Franciscanarum habitu sanctissime perseveravit; forlinterque in Domino obdormiuit. Agi de ea. *Gonzaga part. 1. sup. in monasterio S. Elizabeth Segoutenf. quod est 32. provinc. Conceptum.*

Beata *Carbarina Ruz, Virg. 2*] Eius charitas erucit maxime, in curandis fororibus ægrotis, quarum mores & nueritas, quatuor annis carum præfecta & deuota, singulariter imbibebat: vnde quotquot elemofynas, liberali manu bonorum, exce-

pisset, omnes in vsum infirmorum impendens, nec fratrem nec fororem ordinis, vlla penura laborare sinebat, quin solus mendicatio succurrere, quæ multis virtutibus absoluta, possimum humilitate & obediētia, famosa sanctimonie morte, pensum quoque dierum absolut ann. 1515. cuius memoria inter opitione beatas vixit in ea Hispanæ provincia; testo Blasio Languina in suo Memoriali. *Gonzaga 3. part. sup. in monasterio Valle-Noue infantium, quod est 14. provinc. Carthaginens. Mariano lib. 6. chron. dicitur. obit. reformat. cap. 12.*

PRIDIE NONAS IANVARII.

IN Agypto Beati Ioannis Zuazæ martyr, qui post ludibria, verbera, aliaque tormentapro Christo perpeffa: famis inedia & lqualore carceris consumptus, obdormiuit in Domino. In territorio Baiocensi, Beatorum b Andræ Montani, & Petri Beroti, martyr, qui ab hæreticis intercepti, diuerso mortis genere, coronas glorie sunt affecuti. Romæ Beati c Iuniperi, Confessoris, Scraphici Patris S. Francisci discipuli, qui mira humilitate, patientia, ac sæculi contemptu pollens, vitæ quoque sanctitate, & potentia aduersus dæmones, plurimum refulsit. Syracusis, Beati d Gerualdy Hyrminiensis, Confessoris; vita & miraculis gloriosi. Fulginij in Vmbria, Beate e Angelæ Fulginatis, viduæ tertiariæ; quæ oratione, paupertate, abstinentia & charitate insigniter claruit. Biturgiæ in eadem provincia, Beate f Euophrosinæ, item viduæ tertiariæ, quæ humilitate & extatica contemplatione, ac spiritus prophætico à Domino meruit exornari. Camberiaci in Sabaudia, Beate g Mariæ Cauallere, virginis Abbatissæ, mira vitæ sanctitate celebris.

IANVARII IV.

3. 1. **B**eatæ *Ioannis Martyr. 2*] Hispanus erat, nobili familia apud Metynam Campi, natus, ordinem orator. intravit, & in consuetu S. Francisci Vallisoli uxor patres obseruantes, professionem emisit: verum, zelo strenuè regulari, discipline inflammatus, ad monasterium Reformatorum, seu Recollectorum, in eadem provincia se contulit, vbi sex annis vitam profusæ catholicæ duxit. Inde vt ad altitatem perfectionis gradum pertingeret, ex provincia Conceptoris, transit ad provinciam S. Gabrielis Discalceatorū; ac tandem in Italiam profectus, an. 1539. apud patres Capucinos, motam traxit, quo vique mare transeret, locaque sanctæ missæ, an. 1550. Accepta itaque licentia à superiori oculis maro transferratur vni cum Beato Alexandro Ioanne, laico fratre, vitæ sanctimonie clario: & Terra sancta tota frustrata, in Alexandria Agypti perreterunt: moxque Memphim, vulgè Cayrum, petierunt: vt inibi fidem Christi Sarracenis annuntiant; quod cum opere compleuerit, & Mahometem, vt seductorem detestantem populo persuaderent, à Bassa, provincie Gubernatore, compellerentur, & flagellis cæsi in terram carcerem conueniunt. Altera die, educti, & in medium perducti, dum his consilioribus effectus redduntur, post verbera & cruciatus, ad perpetuum carcerem illi que cibo & potu, damnantur: vt tandem famem ac sitim æneant intereant. Interim verò accidit, vt Christianissimi Galliarum Regis Legatus, illac iter faceret, qui auidia illorum fama, à Bassa è carcere liberari, ac ibi, si impetrat: ac vbi ad carcerem ventus est, quæ missi fuerant, sancti marcijs Ioannis Zuazæ corpus hinc exanimatitacere, quinque de-ucto certamine sum ad cocanum euolasse, cunspici-

unt, & sic solum B. Alexandrum Ioannem inde liberum soluunt. an. 1551. Agunt de eo Marcus Vissipontis 3. part. Chronic. minor. lib. 9. cap. 32. Barterius ibid. 4. part. lib. 2. cap. 18. *Gonzaga 3. part. orig. seraph. relig. in Conuictu S. Francisci Piscoarum, qui est 1. provincie Conceptoris, in Hispania. Molez in Memoriali provincie S. Gabrielis Discalceator. Picquetus in ecalog. vitæ. illustr. ordin. minor. wadinghus tom. 1. annal. minor. ad an. 1548. §. 24. Marianus lib. 4. chron. minor. sicutior. obseruat. Reformat. cap. 28. Algeria in arboro Epilologica totus ordin. Franciscan. Rapinuz in histor. general. origin. Recollector. Decad. 7. part. 3. §. 7. Bonerius tom. 1. Annal. Capucinor. ad 1539. §. 1. & 1551. §. 1. 5. &c. ex pluribus.*

De eo scribitur Manus à Mercato, in narratione §. 2. do origine reformat. partum Capucinor. Florianus d. Remundus lib. 1. de ortu & occasu hæres. cap. 5. §. 4. Hilariou à Costa lib. 1. histor. catholice. pag. 109. Quidd paulò post Bernardini Ochini apostatam, dum in Calabria moratur, famel intra Syllaam Bellomontensem otanoni vacans, atque prulixus super peccata & apostasie ipsius Ochini consideratione, meditationem agens, extra se raptus est: cuius apparuit Iesus Christus, voce ad eum emissa, dicens. *Die tua Generali, res bene fit animo, & quid eam congregationem (quandiam scilicet intra Regnam, meo sentitis deputatam) nullo vnquam tempore deseram; quodque lapsus, existimæ Senescis Ochini permissum, ne gregis reliquias suo fateri infestaret. Eadem apparuit sibi deuotus facta est in salu. Forosempionensi: sicut ipse vit Dei deinceps reuulit. Fusè agi de huiusmodi eualationibus idem Bonerius sup. ad an. 1541. §. 30. ad*

1544. §. 2. & seq. ann. 1551. §. 7.

Hic Bernardinus Ochinus, Senensis erat natione; qui dum Vicarj Generalis Capucinatorum fungeretur officio, lapsu nocturno cecidit in hœrem an. 1542. proh dolor! ille qui nuper disertissimis extiterat cononator veritatis, ingenio preclarus, eloquio gravis, vix & cōversatione preclarus, atque inter fratres suos, imò & apud Pontificis ac Principis clarissimus: factus est insignis apostata, facinorosus, hereticus, & atrox: omnia iura, tum diuina, tum humana profanans, vt effrenate volentem viam obtemperaret, habebatque passioni relaxaret, suam perditionis illi aperuit, possimus ille Petrus pseudomartyr, hereticus notissimus, patria Florentinus: necnon quidam Valdesius, Hispanus: ac postea, carnis luxuria iter direxit, & in terra superba excreauit. Sed qualis? Accipe ex Francisco Coltero, Societatis Iesu Presbytero, conon. in Dominic. Secagel. §. 35. *Notabile exemplum* (inquit) *habemus his nostris temporibus, in Bernardino Ochino, castigo Religioso, qui ex iracundia, & forti imaginatione, quod neque ad Episcopatum Florentinum, quem cupiebat: neque ad Cardinalatum dignitatem, ut sperabat, promoueri sufficit: si ad Calvinismum conuulsi, atque Græcæ inuoculam quamdam in uxorem duxit, cum quo postea quosdam accepit. Sed postea, cum à bonis catholici admitteret, qui eum inquisitionem cum anima sua habebant, respondit: quid uultis ut faciam? non possum uxorem & liberos relinquere, trahit enim uehementer natura: sunt scilicet illi mihi iussa æterna mea damnationis.* Ad hunc Bernardinum Ochinum se deputatum erat nobilissimi uiri Claudij Prolomani, Senensis, grauissima epistola (que est to. 5. in versione Gallica Petri Vitalis) data Roenæ, die 20. Octobr. ann. 1544. qui conatus (sed frustra) ad sanioram mentem reducere: nam infelicem vitam ducens, hereticus factus, inter ipsos hereticos & apostatas misere obit. Vt habent Tostimanus lib. 2. histor. seph. vbi de Generalib. Capucino. Florentinus sup. & alij. Quin etiam Godofredus Varallus, Pedemontanus, Ochini socius, ex Capucino hereticus factus igni traditus est, an. 1558. mens. Ianuario, apud Bergam Turinensis territorij oppidam, teste Senerio lib. 7. Antimartyrol. hereticor. cap. 2. §. 2.

Caluinus, Beza lib. Icon. & heretici ferè omnes falso asserunt asserere ipsam Bernardinum Ochinum fundatorem, auctoremque iussu conegregationis Capucinatorum (qua de re sup. ad 3. August. §. 16.) huiusque Ochini peruersitatem, seu Impulsorem conuersionem ad eos, uerbo quam plurimum attollunt, quasi secta illorum magnum exinde accepisset cinolumentum: cum tunc stupendum huic casus, in bonam cessere usus sanctissimæ congregationis: quam Deus, his nouissimis temporibus uisitauit; vt uia exempli & optima conuersione horum religiosorum, heretici auidacia frangeretur: prout obseruauit Remundus, & Colletus sup. qui conon. in 4. Dominic. Aduentus §. 3. sic ait. *Clerici & Canonicis, in multis locis, gratia Dei, sunt reformata: & uident quidem, quod Deus Capucinos, hoc tempore inducere uoluerit, ut heretici, qui uiam ducunt pernam libertate & licentia, per uiam ducendo hominibus impossibile esse, ut mandata Dei perscrutantur: per huiusmodi uires, ueritatem cognoscant & discant, atque aperia sua mendacia, in istorum auidia uita, retrahant & lauant.*

Beata Maria & soci. marty. b] Horum illustre martyrium circa an. 1562. per. o. i. f. Gonzaga part. 2. sup. vbi de sacris martyribus huicæ cœdis, suo xpo, ab Christi sidem pulsis. *Beate Petri Andree*

Montanus, 55. annis natus, in Bascensibus prouincia, ab Christifidem, ab hereticis occisus est. S. Frater Petrus 25. annorum, ab hereticis, plumbis glandibus illis, martyrio ibidem coronatus fuit. Item part. 3. In Conuentu Sanctorum Petri & Pauli Apostolorum, qui est in prouincia Francie. *Nec filius praterite licet, duo pifissimos eisdem Conuentus Petri, qui profusus catholice assertione hereticis Hugonibus etiam ad fortissimum martyrio, & ordinem, & patriam, & Ecclesiam primum illustrarunt: alter Andreas de monte, alter Petrus Berot, uocabantur.* Hæc ille: cui assentitur Bosius tom. 1. de signis Eccles. lib. 12. cap. 12. Picquetus in catalog. uiror. illustr. Franciscan. Vvadinghus tom. 1. Annal. minor. ad ann. 1212. §. 37.

Beati Imperij Confess. c] Laicus erat professione, §. 6. postque plurima preclara uirtutum facinora in se edidit, transit ad celestem patriam, ann. 1215. supulatus Romæ, in Conuentu minorum Sancti Marci Arce cœli. Agunt de eo. D. Antonius 5. part. histor. tit. 14. cap. 7. Item §. 8. & 11. Pifanus lib. 1. conomatum fruct. 8. part. 2. in prouincia Romanæ & fruct. 12. part. 2. item lib. 2. fruct. 3. & 6. part. 2. Colex M. S. Abbas. S. Victor. Paris. vbi de Fratib. minor. sanctitate illustrib. Marcus Vlyssiponensis, part. 1. chron. minor. lib. 1. cap. 32. lib. 2. cap. 51. & 75. lib. 6. à capite 36. vbi que ad 46. & lib. 8. cap. 2. 6. Gonzaga part. sup. in B. B. uirtus huicæ ordinis. Item in Conuentu Araceritano & part. 2. in conuentu 11. prouincie Terræ-labonis. Tostimanus lib. 1. histor. Seiph. ex Mariano lib. 1. & 2. capit. 6. & 7. Elzeuarius lib. 2. sacri montis Olmeti cap. 3. Vvadinghus tom. 3. Opusculor. S. Francisci. Apophtegmat. 10. item tom. 1. Annal. min. ad an. 1215. §. 35. & 36. an. 1232. §. 25. & seq. item tom. 2. ad an. 1251. §. 150. an. 1258. §. 11. & c.

Beati Gerolami, Confess. b] Hic vir Dei, Laicus inter Capucinos profectus, ab Hyrmus, oppido Siciliæ (quod vulgo, *Ragusa* nuncupatur) cononatus est: cuius uia maxima uirtutum extorata, clarissimusque à Deo miraculo illustratus fuit. Teste Boetio, tom. 1. annal. Capucino. ad an. 1574. §. 14. Sec. qui Syracensis obit, ex M. S. Paronim. melian. Roman. Syracusan. Aprutini. Bononensi. & Marchan.

Beata Angela, uirgo. c] Hæc sancta mulier, marito & filio orbata, Fulgij mirabilem penitentiam uiam aggredditur; quæ, & diuinis consolationibus, & celestibus uisionibus, serpius iucundabatur: que cum contemplationi desudissimæ etlet, per duodecim continuos annos nihil cibi admittit, sed facta tantum Eucharistia contenta fuit. Obiit. ann. 1590. hac die; cuius sacrum corpus honorificè reconditum iacet Fulgij, in Ecclesiæ fratrum minorum capella theca premissa extorata. Eius preclara res gestas descripsit Beatus Arnoldus Franciscanus illius confessor: ex quo Vlyssiponensis part. 2. sup. lib. 7. cap. 6. vbi que 17. Iacobillus de sanctis Fulgij, ueritatem de Casali prolog. 1. arbus uix crucifixi. Tostimanus lib. 1. sup. Gonzaga part. 1. sup. in B. B. Formis tertij ordin. minor. Elzeuarius sup. lib. 3. cap. 1. Franciscus de Sales part. 2. Introduct. ad uitam deuocam cap. 17. item part. 3. cap. 16. & part. 4. cap. 3. & 14. item tract. de Amore Delib. c. cap. 15. lib. 9. cap. 3. Valerian. lib. 3. Vvading. to. 2. annal. min. ad an. 1199. §. 4. & to. 3. ad an. 1509. §. 11. Postre tract. 1. explicit coron. uirg. cap. 6. §. 4. numer. 10. & 15. Molanus in additio. ad Vvuardum 3. Ianor. Galbati Barletæ fuit, fense 3. in cœna Dormi, curæ m. d. uolens ipsam fuisse testatam ord. predicator. sed hallucinatur, uti constat ex c. 10. uix ipsius.

4. 6. *Beata Euphrosina, Virg.* ⁶] Hæc Euphrosina, alias Euphrosia, mortuo marito, monasterium Tertiariorum apud Burgum S. Sepulchri, ingressa est, ubi tanto spiritus fortis, virtutis ac perfectionis operâ dedit, ut beati totius vite monachice normam sibi comparavit. Obiit civitate an. 1485. illius monumentum Vlyssipon. 1. part. sup. lib. 7. c. 3. Bezovius tom. 8. annal. Eccl. ad an. 1484. §. 2. Valerianus de SS. ferri. eod. mon. lib. 2. cap. 15.

8. *Beati Marci, virg.* ⁸] Vñsuntione habatum ordinis

de manu B. Collectæ virg. suscepit, à qua in monasterium Eutanum ablegata, deinde Cambæracum missa, illic prima vicaria instituitur, & post obitum Beate Ioannæ à Durazo, Abbatissa secunda electa est, ubi meritis virtutibus ornata, quas copiosè percurrit. Fodderetis, in descriptione huiusmodi monasterij Cambæracens. pag. 110. 113. &c. Florbat adhuc temporibus Alexandri 6. Papæ, & Ludovici 12. Reg. Franc. quibus in veneratione erat.

NONIS IANVARIII.

Apuđ Quepianos Indię Occidentalis populorũ, Beati ^a Ioannis Pizarri, martyris; qui post ingentium idololatrarum conversionem ad Christum; post innumeros pro Euangelio disseminando perpeffos labores à Cotis, infidelibus tentus, flagellis cæditur; inde baculis contusum, & ad trabem suspensum, interemunt. Tuderti, Beati ^b Rogerij, Confessoris: Seraphici Patris sancti Francisci discipuli, quem ob eximiam eius charitatem, vitæque summam perfectionem Deus signis ac portentis exornavit. Mediolani, Beati ^c Iosephi Fernensis, Confessoris; ac concionatoris eximij, qui sæpè Prouincialatus munere functus, vitute orationis, & dono curationum, refulsit. In Galloccia, Beate ^d Leonoræ Rodericæ, monasterij Pontis viridis primæ Abbatissæ, sanctitate & miraculorum gloria illustri. Granatz, Beate ^e Elizabeth Gonfaluz virginis; pietate, atque spiritu prophætico claræ.

IANVARIII V.

Beati Ioannis Pizarri, Mart. ^a] Hæpatus erat, piousitate S. Michaelis alumnus, qui post adeptum sacerdotium, & manus perditionis susceperat, locum eorum ad Indos se contulit. Cumque apud eos aliquoties conuenerat, illorum plurimos sacris suis concilijs conuertisset ad fidem, pronunciam Sancti Georgij de Nicaragua petiit, indeque Costaricam Regionem ingressus, quam plures populos Christo lucratus est: ædes sanctas extruxit, & Christianæ fidei documenta, verbo & exemplo tradidit: vbi, post inultos exaratos labores, dum aliorum etiam Indorum salutem supra modum faceret, ad Quepianos gentes, illis prædicationis accessit; illæque à Cotis populis, Quepianos contempnitis, gloriosus martyr interuenit. an. 1580. scribunt de eo Gonzaga part. 4. ong. scaph. Relig. in pronuncia S. Georgij de Nicaragua. sub initio, & in conuentu S. Antonij Turri-Albe, qui est simuldem pronuce. Barceus 4. part. chron. mon. lib. 1. cap. 4. Maranus lib. 2. chron. fruct. obferuant. Reform. cap. 50. Rapius hist. orig. Recollect. docad. 7. part. 1. §. 12. Grauna part. 2. c. 24.

Beati Rogerij, Confess. ^b] Vnus fuit ex discipulis seraphici patris D. Francisci, quem ob eminentem vitæ eius perfectionem, Gregorius IX. Papa, verè sanctum appellauit, & illius memoriam apud Tudertum celebrari præcepit, eximieque miraculorum eius fieri iussit, ut canonizaretur in terris, quem Deus tot signis declarabat regnare in caelis. Eius sacrum corpus auct Tuderti apud Conuentum fratrum Minorum: pars autem, quæ ipsius debita eam reuerentia Villæ Francæ conuenerit, in Conuentu S. Francisci, qui est 11. pronuncia S. Iacobi. Aguat de eo: Palanus lib. 2. confirmat. fruct. 8. part. 2. in Fratrib. minor. sanctitate illustri. fruct. D. Francisci fruct. 12. part. 2. C. ody. M. S. Abbat. su. Vidor. Paris. ihid. Bernardus Bells. in chron. general. Franciæ. T. olinianus lib. 1. hist. scaph. Gonzaga sup. part. 1. in BB. vñsuntione

fruct. ordinis & part. 3. Marcus Vlyssipon. part. 1. chron. mon. lib. 1. cap. 76. lib. 2. cap. 51. & lib. 6. cap. 55. Picquetus in catalog. viror. illust. minor. Ioannes Baptista Posselinus inter SS. Ecclesiæ Tudertæ. Ferrarius in catalog. SS. Italæ, & in Topographia Martyrologij. Vvadinghus tom. 1. Annal. minor. ad ann. 1220. §. 8. 1236. §. 4. & 1. item tom. 2. ad ann. 1254. §. 47. & 1285. §. 15. Molanus in add. donob. ad Vindorum die præcedenti, die 6. Martij, ceteri autem hac die 5. Ianuarij.

Beati Iosephi, Confess. ^c] A Ferno, diocesis Mediolanensis oppido, dictus est, quem propterea alij à Mediolano mancipant. Palentij Theologus professore apud nuncios obfcausces exiit, indeque ad Capucinos transiit, admirandis operibus & signis illuxit. Cum autem concionator eximius euasisset, primas quadraginta horarum orationis institutor fuit, quem morem in præcipuis Italæ urbibus constituit: incredibiles plangunt animum fructus, quos hic vir sanctus ex verbi diuini prædicatione Deo tenuit. Ob præclarum quorũque pietatantem, sæpè apud Capucinos Prouincialis vicarij munere functus fuit, ac Generalis Caputali, quod Romæ ann. 1552. celebratum est, distributor electus. Nonnulla etiam Deas, ad serui sui sanctitatem hominibus declarandam, miracula edidit: quorum meminit Bouerius tom. 1. Annal. Episcorum ad ann. 1556. §. 2. & seq. quo obiit. Ex Petracio Salodensis, Montellor. & M. S. pronuncia Braxæ, Mediolanens. &c. Item, Manipulus fratrum minor. in cap. 7. Regul. B. Francisci.

Beata Leonora, Abbatissæ. ^d] Hanc commemorant Barceus sup. lib. 2. cap. 19. & Gonzaga part. 3. sup. in Monasterio S. Clare Pontis-viridis (quod est 7. pronuncia Sancti Iacobi) hacten. ann. 1510. vbi vitæ sanctitate, & miraculis quamplurimis resulsit: cuius sanctum corpus, in sacra illius cur. nobis adeo sepulchro, ab omnibus maxima veneratione coluit.

4. 5. *Beata Elizabeth, virg. c*] Desotissima cum esset, inter orandum, tanto diu stans excessu suspendebatur, ut super seipsum raptam, & vitra humanum sensum aliquid sentiens; quid circa se ageretur exterius omnibus nesciret: plurima etiam prophetice spiritu prædixit: quamobrem, tum apud monachos, tum secularibus,

in vita & in morte venerabilis fuit. Obiit ann. 1520. ita Gonzaga sup. in monasterio S. Elizabeth Grana- tensi, quod est 12. provincie Granatens. Baretzæ sup. cap. 37. Valerianus lib. 4. de SS. form. ord. minor. cap. 8.

OCTAVO IDVS IANVARI.

A Pud Insulanos Molucenses, Beatorum a Martyrum Blasii Palomini, & Ioannis de Palma, qui ob Christi fidem, gladiis impiorum necati sunt. Natonæ b Beati Electi, Confessoris: mira pietate & charitate, atque fanitatum gratia illustris. In provincia Romana, apud Conuentum montis sancti Ioannis, Beati c Valeriani Viterbiensis, Confessoris, magnæ sanctitatis viri. Mediolani, Beati d Bartholomæi Luciano, Confessoris: eruditione & vitæ sanctitate præclari. Toleti, Beatæ e Ioannæ Rodericæ, viduæ; genere, humilitate, atque oratione insignis. Villæ-Francæ, in Hispania Terraconensi, Beatæ f Mariæ à Losada, Virgini- nis, quæ præcipuam prærogatiua virtutum exornata, sancto fine cuius,

IANVARI II VI.

3. 1. *Beatorum Blasii, & sc. marty. a*] Prior, provincie Granatensis fuit alumnus, aliter verò provincie sancti Ioannis Baptiste, qui mare traiecit, ut illis effugatis gentibus Evangelij licentiam diffunderent apud Insulanos Molucenses, necati sunt ann. 1614. De eorum canonizatione agitur, ad quorum processus consuetudines literæ petuntur Apostolicæ: vti constat ex libello Neapoli edito, ann. 1626. apud Typographum Ioann. Dominici Roccaloli: & Raphaelo hystor. General. orig. Recollect. part. 1. præf. §. 4. Grauna part. 2. cap. 24.
3. 2. *Beati Electi Confess. b*] Laicus erat professione, & Gallus, magna charitate præditus, ac dono caritativum clarus. Floruit circa ann. 1285. illius meminerunt Pisanus libr. 1. conformitat. fruct. 8. part. 2. vbi de Fratrib. minorib. sanctitate illustrat. in provincia Provincie, Codex MS. Abbat. san. Victor. Paris. libid. Marcus Vlyssiponens. part. 2. chron. minor. lib. 7. cap. 1. §. 1. Gonzaga part. 1. origin. seraph. Relig. vbi de BB. viris huiusce ordinis. item part. 3. in com. in Narbonensi, quæ est 7. provincie S. Ludouici, Piquetius in catalog. viror. illustr. Franciscan. Vvadinghus tom. 1. Annal. minor. ad ann. 1287. §. 15. & Mariano lib. 3.
3. 3. *Beati Valeriani Confess. c*] Cum inter Dominicanos laicus inseruaret, ex levi visione penitens, ad Capucinos migravit: vbi vitam virtutibus plenam beato sine conclauit ann. 1545. Vide Bouerius tom. 1. Capucinos. ad a. 1545. §. 33. ex Petraccio.
3. 4. *Beati Bartholomæi, Confess. d*] Vix fuit omni doctrina & eruditione clarus; qui cum prius inter minores conuenticales, publicè in Ticinensi vniuersitate, Lectoris munus præclare obisset, perfectionis obseruantie studio ad Capucinos transiit, post aliquod tempus, in Mediolanensi provincia Lector generalis indubatur. Cuius in eo numero tanta fuit mensis humili-

tas, ac simplicius abiectio, talisq. regularis obseruantie zelus; ut cunctis suis præluceret exemplo. Otiosus, ac feruor diuinorum contemplationis tantò studio tenctus, ut omnem in ea animi sui voluptatem collocaſſe videretur: & nonnunquam dum orat, canida columba circa eum voluare visa fuerit; quæ tunc vni, nunc alteri ipsius humero incubabat. Agit de eo idem Bouerius sup. ad ann. 1579. §. 22. quo obiit ex MS. provincie Vmbrix.

Beata Isanna Roderica. e] Hæc vidua relicta, vitæ verè spirituali, maiori quàm antea seruare, §. 5. sese addidit. Nam monasticum obseruantiam professâ, apud canobium S. Elizabeth, Toleti, focia, discipula, atque B. Mariæ à Toleti, cognomento pappe (de qua §. 1. Junij) persuisit omnino exitu, participatam, humilitatem, orationem, ceteraque virtutes ad suæ magistrix imitæ, summo opere coluit. Obiit ann. 1505. maximum sui desiderium atque sanctissimam famam sororibus & secularibus deteligiens; ita ut sæpè illius patrocinium apud Deum implorauerit. Ita Gonzaga part. 1. vbi de BB. monachibus ordin. S. Clare virg. & part. 3. in monasterio Clarissarum S. Elizabeth Regis Toloti, quod est 1. provincie Castellæ. Vlyssiponens. part. 3. sup. lib. 8. cap. 17. Gæterius in tabula Chronograph. Græc. 15. in sanctis viets. Ex Coccio de signis Ecclæs. art. 11. Valerianus lib. 2. de SS. form. ord. minor. cap. 47.

Beata Maria, virg. f] Soror fuit deuotissima, & ingenti sanctitate refulgens; cui Deus, ob illius, tum §. 6. merita, tum quoque inculpata vitam, sui transitu diem predicare dignatus est, qui accidit ann. 1543. memoratus à Gonzaga 1. part. sup. in monasterio Conceptionis Villæ-Francæ, quod est 18. provincie sancti Iacobi, vbi sepulta iacet; Baretzo 4. part. Chronoc. minor. lib. 3. cap. 42. Valeriano lib. 4. cap. 36. supra.

SEPTIMO IDVS IANVARI.

IN Aquitania, Beatorum a martyrum Fortis, Gallardi, & eorum venerandi Patris Guardiani Conuentus Mausiaccensis; qui quòd Catholicam fidem publicè

constanterque tuerentur, illos hæretici, furenti gladio confoderunt. Pistoriæ in valle Spoletana, Beati ^b Iohannis de Vallibus, Confessoris; paupertatis amantissimi, qui & sacre Obſeruantinæ Familiz initiũ dedit: & claris meritis quieuit in Domino: cuius sanctitatem, quamplurima post obitum miracula ad eius sepulchrum diuinitus edita, attestantur. Apud oppidum Walsceuse diocesis Constantiensis Beatæ ^c Elizabethæ Reytensis, virginis Tertiariæ; quæ amore in Christum sponſum ac vitæ sanctitate conspicua existens, sanctissimè vitam finiuit. Vespuntione in Gallia, Beatæ ^d Symonettæ, virginis.

IANVARI II VII.

B ^{1.} *Patrum Martyrum, Fortis, Gallardi, &c. 2*] Horum illustre Martyrum accidit ann. 1582. quando pæduelles hæretici, in inuasione Mauſiaci oppidi, Conuentum minoritatum ibid. extructum, fœditas euerterunt: atque prefatos venerabiles patres, insignisque concionatores, videlicet P. Fortem viuatum, P. Galladum viuatum, & coram Guardianum; ferro transuerberatos, necarunt. Gonzaga de orig. script. Reliq. part. 3. in Conuento Mauſiacensi, qui est 19. provinc. Aquitan. Recentioris Barczzi 4. part. Chronic. minor. lib. 7. cap. 45. Vvadingbus tom. 3. anal. minor. ad an. 1508. §. 81.

B ^{2.} *Beati Iohannis de Vallibus, Confess. b*] Hæc verè Philothous, zelo strictioris obseruantie regulans ductus, licentiam petiit, obnoxiuitque à Keuerendissimo Gerardo Odone, ministro Generali totius Ordinis minor. an. 1514. sese cum quibusdam aliis ferendis patribus, recipiendi in eremitonum: vt liberius Deo valere inferuere. Multa cum aliquando detinuerunt impedimenta: sed tandem is sanctæ paupertatis egregius zelator; illa omnia sfocifficatus, post superatas difficultates non paucas, sua constanti perseverantia, à prefato ministro Generali locum Pabæ, siue Bruſani in florido colle, præpè Camerunum, impetrauit; in quo cum B. F. Gentili à Spoleto, provincie S. Francisci alarmino, ac professione laico, aliisque nonnullis eiusdem spiritibus, se sequentibus, sub Generalis, atque Provincialis, Ministrorum cura & obedientia; sanctissimè iuxta regulæ exigentiam, atque genuinum sensum, quoad vixit, perseveravit: & sacre, admirabilisque Obſeruantinæ Familiz intum dedit. Illic vixit ac obiit, 1551. sepulchusque est non abique sanctitatis optatione, quem Deus crebris, huc vique, illustravit miraculis: prout attestantur B. Bartholomæus Pisanus lib. 1. conformitat. fruct. 8. & 11. part. 1. vbi de fratribus minoribus sanctitatis illustr. in provinc. S. Francisci Codex MS. Abbat. S. Victor. Paris. ibid. Marcus Vj. Hispanens. 2. part. chron. minor. lib. 1. cap. 1. Gonzaga part. 6. sup. via de exordio patrum Clareno-

rum atque Obſeruantinorum; item in B. huiusce ordinis minor. vitæ & 2. part. in Conuento 27. provinc. sancti Francisci, Tostianus lib. 1. hultor. scripturæ. Vvadingbus tom. 2. anal. minor. ad an. 1570. §. 127. tom. 3. an. 1534. §. 24. Marianus lib. 4. cap. 10. Picquetus in catalog. vitæ, illustr. nrd. minor.

Beata Elizabetha, Virg. c] Hæc sacra virgo Elisabetha (nunc vulgò Beta) Surtinæ patriæ orunda, Iohanne Achlero, cive oppidi Vvalseensis, anno 1586. progenita, à cunabulis ad pietatem addicta, crescens in timore & virginali pudicitia: ordini Tertio Franciscano animum dedit: quem cum longus precum instantis 14. annum agens, obtinisset dicta incredibile est, quantis mortificandi corporis austeritatibus cæperit, quibus tam animus certaminibus conflaret: quam indefessè à satana frastentibus periclitata confessorit, quibus vitæ totum trophæis ac ornata triumphat. Demùm famula Christi, fœlicis mortalitatis exuta, circa curricula sui annum trigesimalum quatuor, in deliciis Christi amorosi dilecti recepta: sanam sanctitatis in moribus, & signa crucifixi in membris reliquit, ac miraculorum subitè multitudinem vsque nunc clauit. Vitam eius ex originali MS. Conrado Kiegle, præpositi carnobij Canoniceorū Regulans ord. sancti Augustini oppidi Vvalseensis, qui per 20. annos huiusce virginis exitu confessorius, desumptam, descripsit Marianus lib. 9. chron. sanctiorū obſeruant. reformate. cap. 1. vsque ad 8.

Beata Simonetta, Virg. d] Verbanilla profusa erat in monasterio S. Clare Vespuntinæ vitæ, quando ad illud reformandum accessit auctoritate Apostolica B. Colecta virgo, ann. 1410. cuius quidem reformationis institutum Simonetta virgo, tanta animi contentione, tantoque spiritus feruore, ac vix perfectione prosequuta est: vt sancto fine demortua, Beatæ titulo à cunctis venerata sit. Vide Fodericum in descriptione prefati monasterij S. Capucinerij S. Capucinerij Abbatium in hultor. chronolog. vit. B. Colectæ vug. statu 3. lib. 1. cap. 7.

SEXTO IDVS IANVARI II.

In territorio Mexicano, apud induam occidentalem, passio Beatorum ^a martyrum Francisci Donzelis, Guardiani Conuētus S. Philippi & Petri Burgenſis, eius socij; qui à Chichimecis Indis circumuenti, & telis eorum confixi, pro Christi obierunt. Taurominij in Sicilia, Beati ^b Cherubini Messanenſis, Confessoris; virtutibus ac miraculis celebris. Assisij in Umbria, Beatæ ^c Franciscæ, virginis, quæ humilitate, obedientia, & paupertate præclara, sancto sine quieuit.

5. 1. **BEATUM MARTYRUM FRANCISCI, OR. 2.]** De his agit Boffianus lib. 2. in fin. vbi de India. Hilarion. a Costa lib. 2. hist. catholic. pag. 166. Picquetus in catalogo. virore. illust. ordin. mun. Marianus lib. 3. cap. 30. Bofius tom. 1. lib. 12. cap. 22. Gramina part. 2. c. 24. Gonzaga part. 1. origin. seraphic. Relig. vbi de Beatis Martirib. ord. minor. Ob Christi fidem passus apud Indos Occidentales, item part. 4. in fine prouinc. SS. Petri & Pauli. Barezus part. 4. chronic. min. lib. 3. cap. 75. Carolus Rapinuz in histor. general. Recollector. decad. 7. part. a. §. 12. B. Pater Franciscus Donzelis, sive Donzelus, ex Barica, seu, Granatensis, prouincia (in qua habuit Religionis sumptus) in nouum Hispaniam traiecit: cumque in ministerio apud S. Philippum Cœuenti, Guardianum egeret, Mexicum ciuitate, quibusdam de negotiis cum prorege Martino Ennigze aditus petit: Quibus denique expeditis, atque alio sibi in locum, venerabili sene P. Petro Burgelio, (qui paulo ante ex S. Eugelyi prouincia ad hanc SS. Apostol. Petri & Pauli transierat) ad sancti Michaelis oppidum ire contendit, ibi transitu verò angustia (cum portus, seu transitus de Carnacuero nomen est) ab impijs Indis Chichimecis circumueni, post plurima perpeffa tormenta, & peripilas eorum sagittas transim, gloriosè Christi martyris interierit, circa an. 1583. Vt autè primum Hispani huic loco vicini, rei gestæ facinus accepterunt, illorum corpora inde ad sancti Michaelis oppidum transferentia, & acque funebribus exequijs de more exple, honestè sepulturæ, eodem loco tradenda curarunt: vbi ab Hispanis, ceterisque Indis Christianis pia ueneratione coluntur.

5. 2. **Beati Chribeni Messanenſis, Confess. b.]** Fioruit ann. 1540. cuius meminit Barezus sup. lib. 3. cap. 22. ex Gonzaga part. 1. sup. in Conuentu S. Francischi Tauromy oppidi (haud procul à Drepano promontorio delantis) quo est t. prouincie Siciliæ: vbi sic scribit.

Hic tandem mortem obiit, sepulchroque fuit B. ille Pater, omniq; ueneratione dignissimus; Pater, inquam, Chribeni: Messanenſis, qui uicini atque citam mortibus, plurimis profuisti miraculis, simulatque coruscis: cuius corpus ex cœmita Sarcophago exhumatum, honorificè Mausoleo reconditum fuit; ubi & ab omnibus maxime celebratur, frequentatq; que.

Beati Francischi, virg. c.] Hæc abstinentia & ieiunio carnem macerabat, & non nisi fragmentis, que luperebant, se reficiebat in mensa. Humilitatis exercitio maxime delectabatur, viliora Conuentus missa sumptuoperè requirens adimplere. Obedientiam, sic prompto animo, operabatur; quòd non solum uerbis, sed & nutibus auisueret Superiorum. Tanta puritate ditabatur, ut habita uinco, vili panno confecto, serèque diluico, contenta fuerit: ueloe rudiori tela ipsoque dilacerato, amicta ad capitationem & contemplationis die noctuque uigere uacabat, cuius rei gratia, locū sibi delegerat ante imaginem Crucifixi; (qui olim D. seraphico P. Francischi, apud Ecclesiā S. Damiani locutus, fuerat, exinde asportatus in hoc monasterium Clarissimam S. Georgij intra A. Missium urbem) ut uilius aspectu magis ac magis in Christi amore ac conderetur: ibi otium pernodiabat, & ieiunio fessa, sedens dormitabat. Morti appropinquans, diem sui obitus prædixit fore vicinū, & cunctis sacramentis deuotè ab ipsa suscepit, feliciter excessit & uita fama uirtutum, odoreque sanctitatis resurgens. Eius sacrum corpus sepultum est, non cum alijs, sed iuxta Ecclesiā ipsam S. Georgij: super cuius tumulum Rosarium exortum est: in quo, paulo post, eodem mense Ianuario, Rosæ exquisiti odoris, maxque pulchritudinis, reperit fuit & sublate: quod, quem Rosarium usque nunc seruatur atque censetur. Hæc Marcus Vlyssipon. part. chron. minor. lib. 1. cap. 39. clauit circa an. 1437. Toffianus lib. histor. seraph. Valerian. lib. 2. de SS. form. ord. min. cap. 49.

QVINTO IDVS IANVARIII.

A pud Villæ-Francæ Relpidum in Aquitania: Beati ^a Iohannis Guilloti, Martyris, qui ab hæreticis interceptus, post diuersa ludibria atque opprobria diu perpeffa, ad uirimum, plumbeo globulo traicitur; & Deum precatus pro interfectoibus, martyrij coronam accepit. Narniz Beati ^b Matthei Narnienſis, Confessoris; qui signorum gloria nunc usque resulget. In Picceno, Beate ^c Benuenute Anconensis, uiduz, Tertiij Ordinis Pœnitentium seraphici S. Francischi: que pijs operibus uacans, meruit à Domino varijs reuelationibus uisitari, miraculisque quamplurimis exornari. Villæ-Nouæ, in territorio Giennensi, Beate ^d Tirafizæ Sanctiæ, Tertiariæ: cuius religio, pietas, ac uiræ sanctitas summa fuit. Item, Beate ^e Catharinæ Ciualinæ, uirginis, eiusdem tertij Ordinis.

IANVARIII X.

5. 1. **Beati Iohannis Guilloti. *** Villa - Franca, Aquitania oppidum, in primis illis Galicæ tumulis, circa ann. 1567. nouatoribus Hugnoticis, auter plus æquo accommodans; portas illis hæreticis aperuit: qui prouincas in sacra xadifica irmonites, acas subuertuerunt, omniaque profanarunt, & Conuentum explantas, fratres omnes in uincula coniecitur. Ex quorum numero hic B. Iohannes glorioso in martyrio decoratus est: ut constat ex Barezio 4. part. chronic. mino. lib. 3. cap. 25. post Gonzagam part. 3.

ong. seraph. Relig. in Conuentu minor. Villæ-Francæ, qui est 25. prouinc. Aquitanæ antiquioris: de noua scribentem. *Diem religiosissimus Pater Iohannes Guilloti in sacra ciuitate de uicino quondam Pago uentis, factam hanc ad eum repeteret, ab hæreticis interceptus, post plurima ludibria atque opprobria patientissime perpeffa, ab altero eorum plumbeo gladio tranſiit; animamque agens, ad Trotho-martyris Stephani uisit, quod precato illis statueret, Deum, Optimum, & Excellentissimum exorabat, sicque spiritum suo reddidit Creatori.*

Beati

3. 1. *Beati Matthæi Nansenfis, Confess. b*] Martinus etiam à nonnullis vocatur. Eius mentionem agunt Gonzaga, part. 1. sup. vbi de BB. virt. huicæ ordinar. Barezus sup. lib. 4. cap. 37. hac inter alias præclaras animæ suæ dot. maxima prudentia erat prædixit miraculisq; clarus. Toffinæus lib. 1. hist. seraphic. vadinghis to. 1. sup. ad ann. 1241. §. 27. Piequent in catalog. viror. illustr. ord. min. ex Crescentio in Dialog. Mariano lib. 2. cap. 11. Bernardo à Bessa, &c.

3. 2. *Beata Remoneta Ancusensis, tertij ordin. c*] Anconæ, in Marcha, honestè parentibus nata, ab inuente ætate, consecrata fuit: verùm, postea matrimonio iuncta, tertium ordinem Pernitentium seraphici P. S. Francisci pro sua pietate, amplexa est. Magnus virtutibus refulsit, & quæ plurimus imitatoribus, ac diuini relationibus fuit à Domino consolata, atque ingentibus miraculis illustrata. Florabat circa an. 1300. cuius vitam describit B. Conradus ab Offida (de quo 12. Decemb.) & ex eo Marcus Vlyssiponens. part. 1. chronic. minor. lib. 4. cap. 24. §. 1. item lib. 6. cap.

30. §. 1. Gonzaga. 2. part. sup. in conuentu sacri montis Aluente, qui est 17. provinc. Tuscæ, vadinghis tom. 2. annal. minor. ad an. 1182. §. 11. & tom. 1. an. 1211. §. 38. Marianus in append. lib. 3. De Silbis in cap. 2. Reg. tertiar.

3. 3. *R. Tyresa, vidua Tertiar. d*] Hæc plenissimè formata, in isto mortuo, protinus in monasterium quoddam in Villa-noda oppido, extruxit, fundantque an. 1303. imbuque, cum alus sibi adherentibus formis sub 3. seraphic. patris Sancti Francisci ordine, quo ad vitam sanctissimè perseuerauit. Scribit de ea Gonzaga 3. part. sup. in monasterio sancti Francisci Vitz-nour Archiepiscopi; quod est 11. provinc. Carthagenens. Marianus lib. 6. cap. 29.

3. 4. *Beata Catharina Ciulinæ, Virg. e*] Fada eius administranda, præclarasque virtutes recedit in processu inquisitionis sive R. P. Antonius Ransfeldus, apud minor. Reformar. Marianus lib. 6. chronic. quondam obseruat. Reformar. capit. trigesimo-quarto. obit an. 1619.

QUARTO IDVS IANVARIÏ.

FESSÆ, in Mauritania, Natalis Beati Andræ Spoletani, Martyris; qui coram Rege Fessarum & principibus eius, ignem ingressus, nihilque ab eo læsus lapide percussus in capite beatum pro Christo finem sortitus est. In Calabria, Beati Bernardini Rendani, Confessoris, deuotione ac feruore prædicationis conspici. In Hispania, ciuitate Granatensi, Beatæ Leonoræ à sancto Ioanne, primæ Abbatissæ monasterij Sanctæ Mariæ de Angelis, tertij Ordinis Seraphici Patris Diui Francisci; que orationi, rerumque diuinarum contemplationi intenta, dono lachrymarum etiam potiebatur.

IANVARI X:

3. 1. *Beati Andree Spoletani, Martyris. a*] Hæc provincie sancti Francisci alumnus, obtinuit à ministro Generali licentiam comenandi apud Corsicam provinciam: vt sic feruore ab amicis & parentibus, liberius, faciliusque Deo inferuaret. Vbi cum hæc insula pestifera tunc grassaretur, totum se addidit infirmitati curæ, quibus verbum Dei; Ecclesiastica Sacramenta, necnon & temporalia eorum necessitati conuenientia, maxima charitate ministrabat. Postquam ergo per aliquot tempus verbo & exemplo quamplurimum toti insule profuisset: zelo verbum prædicandi terra infideliu, martyriæ desiderio flagrans: nauem Mortem versus euntem ascendit, sed vento contrario agente, nisus Genam depulsa est: sicque solum vertere coactus, in Hispaniam proficiscitur; ibique paululum declinat apud Andaluzæ fratres, quos pro exemplo valde instruebat, humilitate & orationis summo affectu insudans. Exinde mare transiit in Africam ipsius, apud Ceptam urbem; ibi diuersitas est cum patribus conuentalibus: qui illum auertere conabantur, sed frustra, à proposito peragrandi infidelium partes.

3. 2. *Peragrandi infidelium partes.* Peragrandi infidelium partes, totius Regni caput, vbi coram Rege, Principibus, ac Proceribus Regni veritatem Christianæ fidei propalauit, falsitatem verbè & impietatem Mahumeticæ scelerè declarauit. Iudex, & Seniores Synagoga eorum, vna cum alus infidelibus, acriter disputacione confutauit: omnibus palam & publicè prædixit Christi fidem necessariam esse ad salutem: in cuius retestimonium obtulit, vel mortuum suscitare; vel carco visum reddere, seu foueam

cium fetocissimè leone intrare; aut focinacem accendentem ingredi, exindeque proficere, subique vlla lesione. Quorum vltimum tandem infideles elegerunt signum, quo certatim accurrentes, struem præpararunt: in cuius summitatem Beatus Andræ, nudus, cum solum feruoribus, ascendit: & supponentes ignem, ter extinguitur est, quare pice super lignum effusa, ignis magnus accenditur; in medio autem flammarum conuehatur vir Dei itans, saluus & incolumis: ostendens omnibus, quia ignis in villo eam legeret quo miraculo perterriti consilique infideles, in furorè conuulsarunt; & vniuersisq; illorum ampicrens manibus, ligna, lapides, saxa, cetera quæquid primo exturbaret, iaciebat in eam: ita vt lapide nimio percussus in capite ceciderit, occubueritque in Domino, Feria sexta, an. 1512. mense Ianuario. Ex factis eius Rehgicus, per inuentus est à Christianis, qui ad Catharum (Ioannis 3. Regis vxorem) Regnum Lufitanic, delatus, inter alias Inedæ reliquias Regis domus honorificè repositus est. Marcus Vlyssipon. 3. part. chronic. minor. lib. 9. caps. 34. & 35. quodam os ipsius dignè asseruatur in monasterio Reginz ceteri oppidi Sap-Lucar, Hispanicè nuncupato: quod est to. provinc. Bæticæ: illius etiam meminit, in conuentu 18. provinc. Carthagenens. & in conuentu 1. provinc. Algarbionis ac monasterio 6. provinc. Granatens. Bonus de signis Eccles. tom. 2. lib. 15. c. 5. & tom. 1. lib. 6. cap. 3. sæcul. 17. ex Suisio tom. 3. Iunij 10.

3. 3. *Beati Bernardini Rendani, Confess. b*] Clarus hic ait. 3. 1483. de quo extat illud à Gonzaga telatum: part. 2. origin. seraphic. Religiosis in Conuentu Lanciæ

Francisci Sturnorum, qui est 18. provinc. Calabriz. *Accidit* (inquit) *in eodem loco, anno Domini 1433. ut denotissimus pater, ac celeberrimus concionatore, Fratre Bernardino Rudano, de sacro Evangelio eorum populo edisserente, maxima exortitur tempestas; Cumque essent curis propria pella, quod templum ad huc sub artificibus esset, imo, propriis, relicta interim predicatone, remanere contuleret; cum optimus pater bona animo esse, pedemque figere, ac servum salutationem Angelicam, atque Dominicam orationem, alia vice simul persolvere iussit. Qua tandem persolva, tanta oborta tempestas ex tempore evanuit, dissolutaque est: ac ipse pater subiecit. Nunc faber ille lignarius, magister Osculani, alleingnam, qui pro viribus facta huius demum credentem recardare ac impedire conatur, & vnius (eorum) sua vel bene, vel male in hac vita egit, rationem coram iustissimo reddurus) excussit. Statimque eius foveris signum à campana datum, ab omnibus, licet admille passus distaret, audientium fuit. Eadem profus habet Barezus 4. part. chronis. minor. lib. 1. cap. 2.*

Beata Leonora à sancto Iohanne. c.] Hæc florebat an. 1560. obiitque an. 1563. quare ipsam fuisse tertii ordinis penitentium seraphici patris D. Francisci, inde constat: quod sorores tertiarum hoc monasterium incolentes S. Mariæ de Angelis Granatæ; hand conuolantur in a. B. Virginis Claræ regulam, nisi an. Christi 1567. professione sollemniter emissa: prout idem Gonzaga testatur, in co monasterio, quod est 17. provinc. Granatæ. vbi & hæc subdit part. 3. *Mortuo obire anno Domini 1563. hoc in loco fuit Leonora à sancto Iohanne, prima eius Abbatisse, cuius oratio, atque diuinarum rerum contemplatio tanta extitit: ut ab illa nihil aliud nisi videretur: cuique ex frequens lachrymarum effusio, qua sibi ex Dominica Passionis meditatione ebulliebat, quodam carnisuibus in ipsis oculis oborta fuit: quibus exercebatibus, oculorum visum amisit. Barezus lib. 4. c. 29. sup. eadem refertur, ac visum recuperasse ante eius obitum. Martians lib. 6. cap. 23.*

TERTIO IDVS IANVARIII.

IN Septimana, Galliz provinciam, propè Fossas Marianas, Beati Petri Menchij, martyris; pugionibus hæreticorum, pro fide Catholica, occisi. Salmanticæ, Beati Joannis Hortolani, Confessoris: qui humilitate, obedientia, & castitate pollens, vitam austeritate pœnitentiæ plenam, sed suavissimo Dei & proximi amore refertam, duxit: tandemque spiritu prophetico clarus, lætus è viuis sublaris est in cœlum. Scapetiani in Picæno, Beati Eusebij Anconitani, Confessoris, genere, vita, & signis admirandis illustris. Mediolani, Beate Modeste à Sordano, virginis: monasticæ vitæ laude, & virtutibus insignis.

IANVARIII XI.

31.

Beati Petri Menchij, Confess. *31. Otundus erat ex S. Paulo in Phocenfi Provincia, propè Mannificanum, diocesis Aquensis; & sacerdos ac concionator studiosissimus, & de Religione mentissimus: qui cum colere esset Beati Patris Iohannis Rinulforti, tunc ministri provincialis provincie sancti Ludouici: & Arelate descendens, ad partes Lingua-occitanas periret: iuxta Aquas mortuas, seu Fossas Marianas, limbo capti sunt ab hæreticis, ex lanbulis loci de Vauerto egredientibus Selopetanus, quo in loco prælidij habebat & refugium. Et primò quidem R. P. Iohannem, contumeliosus affectum ac manus à tergo ligatus, laqueo collo eius iniecto, adducunt: deinde locum suum, præfatum B. Petrum, nullo insidentem (laboris subleuandi gratia (Patris ministri provincialis iussu, pugionibus crudeliter occiderunt coram oculis ipsius R. P. Iohannis sic ligati. Quem alioquebatur seminare focum, enunquæ interpellabat, ut constanter inortem pro simili causa subire vellet. Quo ita mortuo, corpus eius insepultum diu iacuit, donec tandem in conuena fratrum Obseruantiorum, modo Recollectorum, Arelate saluatum est. Cuius quidem martyrii annus accidit ann. Christi 1572. secundum Goyzagan, 3. part. orig. seraph. relig. in conuena Arelatensi, qui est 6. provinc. S. Ludouici. Barezus 4. part. chronis. minor. lib. cap. 14. Fernandus lib. 3. hiltor. Eccles. cap. 19. Graund in vocatoribus, part. 2. c. 24.*

32.

Beati Iohannis Hortolani, Confess. 31. Lusitanus erat natione, professione verò licus, Salmanticæ sanctissime vitæ, vocatus Hortolanus, ab horto quem diuissimè excolat. Omnia ipsius vita extitit virtutum

totalique exemplar sanctitatis; quasi Angelus Dei vitam cœlestem agebat in terris. Mira austeritate corporis edomabat vires; vt caro spiritui subiceretur. Dicipius, cilicio, & ieiunio se exercebat, nihilquam, pressus infirmitate graui, carnes comedit in iuuenis Ecclesiasticis: ciborum parsimonia, abstinentiaque delectabatur: rebus verò comestibilibus, semper terram, cineres, aut aquam frigidam superponebat, vt hoc insipido modo, gustus temperaretur & eius. Vilioribus induebatur: in somno parca animo promptus ad obedientiam; omnium humillimus erat. Oratione maxime addictus, meditatione & contemplatione, die noctuque iugiter inibat. Tanta deuotione ferrebat erga Augulissimum Eucharistie Sacramentum, vt suum omnium curam ageret, que quoquo modo spectarent ad illius incrementum honoris. Magis pietate nullæ sacrificio inferuebat: Ecclesiam mundabat & sacra ædis venustis decore ornata consuebat: thus, cetam, oleum, & si quod aliud, ipse fastigat parito adesse. Passionis Christi mysteria haud poterat recollere, absque lachrymarum profusione: inq; presentia Dei inuocabatur: cuius amorem tenerrime ferrebat in præcordis; alio: sapius exortans in dilectionem Dei & proximi. Solebat quippe decere: Innuas remittere, ac iniucio ignoscere, opus esse excellentioris patientiæ, ac maxime meriti ante Deum. Egenus, pauperibus, & infirmis summe compatiebatur: quibus & operam dabat, vt curata eius necessaria suppeditaretur, vnde fama sanctitatis eius peruenit Portugalliz & Castellæ Reges, Principes, ac Proceres illum pro proprio amore & protequebantur.

Prophetæ

Propheze dono illustris haberetur, & secreta re-
ferabat multorum: dictaque obitus sui longè ante præ-
dixit. Itaque post Sacramenta Ecclesiastica suscepta,
et verba (quæ semper in ore habebat) frequentius itan-
do: ò Iesu Christe, amot meustamam exhalant: die 11. Ianuarij an. 1301. cuius ætatis innumera po-
puli multitudo adiuvit, ut vel aliquid vestimenti eius pro
reliqua acciperent, vel saltem præ deuotione, illius
fœterum attingerent: magnæque in ueneratione, vs-
quenti, apud eos populos habetur. Res ipsius egregias
narrant Marcus Vlyssiponens. 3. part. chronic. min.
lib. 8. cap. 1. 2. 3. vsque ad 11. Gonzaga. sup. part. 1.
in BB. viris huicæ ortibus. Item part. 3. in Coouertu
S. Francisci Salamanticens. qui est 8. pronunc. S. Iaco-
bi. Maneta lib. 17. hist. Eccles. sanctor. Hispan. cap.
22. & 23. Attamen Raptus in hâlor. general. orig.
Recolector. 1. part. præf. 5. 4. ex libello Neapoli
impresso apud Typographiam Ioann. Roncalioli an.
1626. scribit corpus eius Completore requisitum: ad cuius
merita propalanda, processusque conficiendos litte-
ræ petuntur Ap. Roicæ.

Beati Ruseby Confess. * Nobilissimus ortus nata-
libus, ex Obleruzianum familia ad Capucinos adno-
lat: an. 1534. paupertatis studiosissimus, simplicita-
tem summo perè diligebat, doctrina & eloquentia cla-
rui in Concilio Tridentino; & Generali Capucino-
rum electus, an. 1553. omnes ad regularem disciplinam
vehementer inflammat; viuis ac mortuus miraculis
clarus. Agunt de eo Yuo Magillr. part. 2. manipuli
fratrum minor. cap. 8. §. 81. Bouarus tom. 1. annal.
Capucinos ad an. 1669. §. 57. &c. quo obit. ex Pe-
traco Montellor Salodicti, & alus. Appendix ad
Galliam Christianam in generalib. Capucinos.

Beata Modesta à Sancto uirg. * [Hæc patria Sen-
cinas erat: quæ Mediolani apud monasterium S. Mar-
tiz de Iesu, floruit vitæ sanctitate, sicque omni vitia-
tum genere prædita, maximum sui desiderium reli-
giosi monachi adiecit: anno Domini 1182 illius memi-
nerunt Gonzaga part. 2. sup. in præfato monasterio,
quod est 3. pronunc. Mediolanens. Batearus part.
4. chronic. minor. lib. 7. cap. 46.

PRIDIE IDVS IANVARI.

Perpinianus, Beati Pauli Martyris, eruditione, ac pietate clarissimi: qui
cùm saluti animarum haud segniter insisteret; à viro nephario, (cuius pelli-
cem increpando monuerat à peccato resilire) gladio necatus est. Cortonæ, in Tu-
scia, Beati Guidonis, Confessoris, Seraphici Patris sancti Francisci discipuli. qui
vitam in ieiuniis, paupertate, humilitate, & asperitate ducens, verbo & exemplo
cunctis maximè profuit: signisque ac prodigijs, viuis & mortuus valdè refulsit.
Nursiæ in Umbra, Beatæ Lucæ virginis, fundatricis monasterij S. Claræ, ter-
tij Ordinis Pœnitentium D. Francisci, quæ perfectione vitæ floruit & miraculis.

IANVARI XII.

Beati Pauli Martyris, * Perpinianus (quod Comi-
tatus Rusconis oppidum) natus erat: Doctor
Theologus, ac vitæ sanctitate conspicuus singulari
pietate venerabatur Beatam Virginem Mariam Dei-
param; quapropter meruit, ut imago quædam ipsius
Dei genitricis, illum alloqueretur, consolareturque:
ob cuius rei miraculum; seruatur in Conuertu Sancti
Francisci Perpiniani; vocaturque *Imago D. Virginis
de consolatone*. Ex zelo autem quem habebat, circa
salutem animarum, processit causis martyrij. Fervit
etenam, quòd cum quorundam fameniam conuertisset,
inductissetque ad penitentiam, & separationem sicut
ad frequentationem cuiusdam hominis cum quo,
vsque tunc, luxuriosè versata esset, ille hac de cau-
sa, furore nimio excandescens, gladio B. Patrem ita
ferociter percussit in capite, ut exinde occubisset:
quod quædam ferarum caput, adhuc sic vulnærum
cervat. Alij id volunt accidisse, ex eo, quòd mulier-
culæ eisdem absolutum beneficium, in sacramenta-
li Confessione, legitimus de causis denegasset; unde à
moxho, siue eisdem nubens complice, in ipsa scilicet
gladio confossus fuit, anno Domini 1458. Eius sa-
cerum corpus, quod & integrum adhuc perseverat,
honesto loco reconditur in eo Conuertu præfato, &
à Perpinianensibus in maxima ueneratione habetur.
Gonzaga 3. part. orig. seraphicæ religionis, in eo con-
uertus. qui est 3. pronunc. Cathalonæ. Batearus
quæ parte chronic. minorum lib. 1. cap. 49. Mar-
cus Vlyssiponens. 1. chronic. libro nono cap.
41. V. vadinghus tom. 1. annal. min. ad an. 1814. §. 32.

Beati Guidonis Confessoris. * Cortonæ in Hethuria
exortus, atque sanctus ac doctus; habitum religionis
induit per manus seraphici patris D. Francisci, quo du-
co, magna paupertate adierat; quæ vitæ claruit. Sep-
tem quadragelimas in anno ieiunabat, pane & aqua
contentus; alijs verbè temponibus, semel in die comede-
bat; parcitatem ciborum obliuiscens. Tanta fuit
humilitate præditus, ut scientiam occultans & ordi-
nem sacræ presbyteratus, quo insignis erat, receptus
fuit pro laico ad professionem: in eaque uocatione
tamdiu permansit; donec à seraphico Patre depre-
henfus, ab eodem beneficium prædicandi verbum Dei
accepit. Postò incredibile est, quanta ex tunc dimi-
ttere eum facta sunt, pro salute animarum. Nam suis
concordibus, audientium coepta miro modo conuertebantur
ad penitentiam timore amorisq; diuino pro-
ductus florebant; & vitam à modo dicebant deuotio-
ne ac pietate plenam. Confessiones penitentium
audiebat, tali seruitute charitatis saluabatque proximi; quòd
eius consilio, inimici pacificabantur peccata condona-
bantur; & in pristinis amicitie fœdus reuertebantur.

Quod præfatum signis etiam ac prodigijs in vita corusc-
uit. Nam equum, signo crucis, in viuum conuertit; pa-
ralysum sanauit; annorum multos plauius imortuum
suscitauit; & alia quam plurima edidit. Tibus die-
bus ante eius transitum, uisitatione seraphici Patris
Sancti Francisci, iuuantis eum ad gloriam præ-
mium maxime est consolatus: quare Sacramenta
Ecclesiastica deuotione exemplari suscipiens, ad iter
proximum præparauit se; siquæ subierit excessit à
B 4

vixit: anno Christi 1250. etatis suae 60. die 12. Iamur. sepultus est apud Conuentum (quo olim dicebatur, Cella B. Francisci) iuxta Cortonam. Verum crebroscentibus quondam miraculis, Cortoniensis civitas, ob singularitatem in Dei servitium pietatem, Curam eius corpus transferunt solemnè pompa intra civitatem, atque in Ecclesia cathedrali honorificè collocarunt. De eo agunt B. Bartholomaeus Pisanus lib. 1. conformatur. f. 172. part. 2. in Francib. ministris dicit, illustrat. apud Proton. Tulfæ Codex MS. Abbat. Iam. Victor. Paris. lib. Marcus Vlyssiponten. part. 1. chronic. minor. lib. 1. c. 7. & 8. Gonzaga part. 1. orig. seraph. relig. in BB. viris huiusce ordinis. Toffianus lib. 1. histor. Iosaph. Algotata in Arboe Epilogica totius Ord. Franciscan. Ma-

rius lib. 1. cap. 13. Vvadinghus tom. 1. univ. minor. ad an. 1211. §. 6. & 922. 1214. §. 11. 1215. §. 3. & 1250. §. 4. ac seq. qui ait. obitu die 12. Maji. Bzovius tom. 13. ad an. 1233. §. 16.

Beata Lucia Virgini. c.] Fundatrix extitit inclita monasterij S. Clarae virg. Nuriz, sibi tercia regula Penitentium D. Francisci, vbi & Christo sponso moritur famulari: quae vitæ perfectioe celebri, miraculis quoque respicienda. Cuius factum corpus ibidem sepulchrum, maxima in veneratione à fidelibus habetur. Florebat circa an. 1510 illius meminerunt, Gonzaga 2. part. sup. in praefato monasterio quod est 17. proavæ. S. Francisci Barenzias 4. part. chronic. minor. lib. 1. c. 54. Valerianus de S. Formis Ordin. minor. lib. 4. c. 30.

IDIBVS IANVARIII.

IN Ægypto, Beati Ioannis Martyris, qui dum à Legatione Apostolica, ex Æthiopia, Hierosolymam rediret, à Sarracenis interfectus est. In oppido Morlupo, decimoquarto ab vrbe Roma milliari, Beati Sancti Confessoris, concionatoris eximij; qui prophetiae dono, castitate, humilitate, ac miro spiritus fervore, praeclarus extitit. Romæ, Beatae Margaretae, Virginis, primæ Abbatissæ monasterij Sanctorum Cosmae & Damiani, quæ monastica Obliervantia floruit: & pluribus donis ac celestibus imbuita gratis, vsque ad supremum orationis contemplationis que apicem peruenit.

IANVARIII XIII.

52. **B**eati Ioannis Martyris. b] Calaber erat natione; cuius illustre martyrium describit Marcus Vlyssiponten 3. part. chronic. minor. lib. 6. cap. 19. sub an. 1. & 2. sciendum igitur, quoddam Sixtus IV. Papa, Fratrem Franciscum Sagaram, bispanum, ordinis minor. viri cui quibusdam aliis consensum instituit alumnus; ablegavit in Æthiopiæ ad Praef. Ioannem, Abyssinorum Imperatorem, pro nonnullis virgibus negotios peragendis: qui consensum mare transiens vsquo Memphis, eum Cayrum peruenit: sed dum eminde iter profectus inopu, tanta detentus est infirmitate, ut ceptum iter haud perorare quiverit. Quare datus literis Apostolicis cum omnimoda auctoritate, instructioneque rerum agendarum, fratri Ioanni, eius fidelissimo socio: Italiam regressus est. At praefatus B. Ioannes, cognomento Calaber, viam Æthiopiæ aggressus, postquam mensibus vnde cetera peragrasset, in terram tandem praedicti monarchae aduenit: vbi, audita eius morte, Legationem suam minimè perfectam: sed recto tramite, Hierosolymam reponit. Quo in itinere ab infidelibus interceptus, feratiterque succuratus, martyrium, pro Christi nomine, maxima cum patientia, complexus. Thomas Valesius vtriusque spiritum Hierosolymis occisum fuisse à Sarracenis sub an. 1484. lib. 7. c. 3. secul. 13. tom. 1. de signis Eccles. De eo Praef. Ioanne, Abyssinorum monarcha, lege duces lothones Antonij Verdiani, lib. 2. c. 1. vbi nonnulla sunt obseruatione digna.

53. **B**eati Sancti, Confess. b] A Ripa Transone, sive Cupranontana, vrbe Umbrae, vbi ortum habuit an. 1530. denominatus est: à pueritia deuotione & iustitiam intentus, breui tempore valde in eas profectus: anno etatis suae 17. habentem septuaginta Religionis induit apud Conuentum S. Francisci Massæ, provinciae Marchiae, cui & nomen mutatum est: vocabatur antea Olyreus, sed ex tunc caelitus nuncupatus est F. Sanctus: per longum futuræ sanctitatis. Facta professio-

ne Philosophiae, ac Theologiae egregiè operâ dedit. vnde postea optimus concionator euasit. Quare paulò post Guardianus, ac Censessor monialium, in praefata ciuitate Cupranontana instituitur: ac strictioris personaeque regularis Obseruantiæ desiderio Bagratis, auctoritate illustrissimi Cardinalis Protectores Romæ inter Patres Reformatores receptus est: ac missus in Conuentum S. Francisci Nazari, provinciae Romanæ, ubi perfectioris viam aggressus, Induxit humilitatis, paupertatis, obedientiae, ceterisque spiritualibus exercitijs, mortificationis carnis ingente intendens: corpus suum diuicijs vique ad ebullitionem sanguinis, castigabat: sobriè cibum sumebat, & non nisi ad necessitatem, ciliicio carnei dormibat: sex Quadragesimas per annum ieiunabat. In somno parcus: puritate uerionis delectabatur: infirmis compatiabatur: omnium salutem succurrebat: concionibus, confessionibus, Gloriaribus exemplis, ac feruentissimis montis curas inducens ad penitentiam.

Postquam duos annos egisset Nazari, placuit R. s. Patri Cuiusdam, Romanissimi interire in Conuentum S. Francisci trans Tyberim, sui exemplo, plurimum vtilitatis adhaere: quòd sanè fratribus reliquis, magnæ occasione extitit consolationis in Domino. Nam, si quem molesta animi afflictum, aut tentatione vexatum, vel aliquo modo turbatum, conerit, confidit ipsum tantum affluente, pietate, charitateque alloquebatur: vnde nunquam ab eo non cederet, qui prius peccatum, consolationemque reddidisset. Trepidus ac delibatos excitabat ad feruorem; simplices luctabat ad certationem, perfectiores ad castitatem. Vir patientissimus erat: & ingenuè manifestabat praedicta. Magna enim perulæ aduersa, cum ab illustrissimo Cardinale Marchio, Ordinis Protectore, delatus est Communis pro Reformatis provinciae Marchiae, ad Capuam prouoculo Ælio celebratum: quae omnia inter ac consilia anapò fortiter sustulit pro Christi

Christi amore: vberes fructus extinde reportans ex reformationis incremento, & perfectionis status feruore concepto, Romam reuertens, vberis splendidissimam iubar, radios virtutum simpliciter emisso, orationi iustanter vacabat; meditationi frequens atque contemplationi vite ac passionis Christi; & dolorum sacræ Virg. Desparæ illustrationibus diuinis replebatur, & cœlestibus visitationibus consolabatur; videlicet Christi Iesû, B. genitricis Dei Mariæ: S. Iohannis Baptistæ; SS. Apostolorum Petri & Pauli: D. Iohannis Euangelistæ; seraphici Patris S. Francisci; & B. Stephani Molinæ; aliorumque quamplurimorum sanctorum.

Spiritu prophætico etiam claruit: terribilis erat Dæmonibus, qui tamen semper eum conabantur tentationibus detorcere, vel spectris deterrere: vel miraculis figuris affligere: cultissimus erat: vnde nec mulieribus solus loquebatur, nisi in confessione: quotidie celebrabat Missæ sacrificium, præua confessione sacramentali, accedens maximè deuitate: quare iugiter occupatus erat. Maximo cum feruore concionabatur: & sine fructu nusquam. Igitur tot laboribus exantlatus pro Christi amore, animarumque salute: decidit in lectum, prima die Ianuarii: plenitudo deprellus apud conuentum S. Maræ secundæ Mœlupsæ provinc. Romanæ, vbi cernens viæ finem sibi imminere, sacramenta piè petiit, suscipiensque: quibus paratis, obdormiuit in Domino, die 15. Ianuarii anno Christi 1595. ætatis suæ 45. eius corpus sacrum 4. diebus inseparabiliter iacuit, ob fidelium deuotionem, illud piè venerat, osculati, & tangere cupientium: quo tempore: nec corpus malè olere coniectum est: nec gloria anime illius omnibus abscōta est: sed quibusdam parfæcta, Postea corpus eius honorifico sepulchro marmoreo, conditum est in latere dextro maioris altaris: illius effigies in ænea lamina exarata est, cum hac inscriptione. *Frater sanctus à Ripa Transfret ord. minor. de Observantia Reformatarum. Obiit anno Domini 1595.* In eius Epitaphio habentur verba.

Nomen habet sanctus, sicuti hæc præfugia verbum

Maxima, & hoc nomen grandis omni habet,

Trans omnes ripas sancti de nomine dicitur,

Creditor in calce nunc habetur pui.

Eius egregia facta descripta sunt à patre Bonifacio Boniboli, in sua chronica. Patrum Reformator. provinc. Romanæ: & ex eo Barezzus part. 4. chronica minor. lib. 10. cap. 8. vique 16. ac R. pater Carolus Rapinæ hist. general. Recollector. decal. 9. part.

2. §. r. Poireus tract. 3. tripl. cœconæ Virg. cap. 6. §. 4. numero 9. Marianus lib. 5. cap. 66.

Beata Margareta prima Abbatisse, &c. c.] Hæc illustris virgo, ex Sulmonæ Pelignorum ciuitate apud Breucos orunda, propriis laribus, charaque patria, relictis, Forum Flaminium, seu Fulgineum in valle Spoletana se contulit, vna cum alis virginibus: vbi constructo ex communibus facultatibus monasterio, sub habitu, atque secunda B. Virginis Claræ regula (quam Vr̄t inuitam vocant) sanctissimè atque laudabiliter vixit. Quod quidem monasterium S. Lucie dicarum, hæc ipsa B. Margareta, vt prima Abbatissa aliquandiu rexit. Verùm Perusini, tum quoque Romanæ ciues, aliquot ex eis, vt constraxerunt, restit mandisque à se conuentibus præfessent; admentantesque ad eos inuencibus optimis moribus, religiosissime ritibus imbuerent, ex Apostolica authoritate, ad se adduci curarent. Et primò quidem Perusini (accedente licentia B. patris Iohannis Capistrani, tunc vniuersitatis Ultramontane familie Generalis vicarij an. 1459. obtinuerunt qualdam sanctionales ex cœnobio S. Lucie Fulgine: à quibus monasterium S. Maræ montis lucis Perusie reformatum est: ipsa B. Margareta electa prima earum Abbatissa. Romani eodem agente, ipsi virginibus monasterium SS. Cœlæ & Damiani Romæ assignatum est an. 1475. cui & præfuit Abbatissa ipsamet B. Margareta: quæ varijs donis & gratijs à Christo spontè decorata: præ extatis concipere capax, tandem eò orationi iugiter intenta, ac cœlestium rerum contemplationi vacans, diu in summa virtutum laude se exercuisset: vix sanctitate conspicua, felix in cœlum euenit ad sponsum, cuius sacrum corpus itæe ibid. Romæ, hæc ex Marco Vlyssipon. 3. part. chronica minor. lib. 1. cap. 40. & lib. 3. cap. 33. Tostianolo lib. 1. hist. seraph. Valeriano lib. 2. c. 32. Gouzag. 1. part. origin. seraphic. relig. in monasterio SS. Cœlæ & Damiani, Romæ quod est r. provinc. Romanæ. Item in monasterio S. Maræ montis Lucis, Perusie, quod est r. provinc. S. Francisci: qui & in monasterio S. Agnetis Fulgine, (quod est 9. milijs. provinc. à soronibus tertij ordinis D. Francisci inhabuatum) hoc addit: *Sui Antistitem agnoscat Beato Margareta eiusdem ordinis suorum, miraculis sanctissimè; cuius corpus ibidem signatum, integrum manens, de interruptum adhuc presertim.* Eadem habet Barezzus sup. lib. 2. cap. 14. quare haud paruum dubium est, an hæc sit eadem cum illa de qua hic agimus.

DECIMO-NONO CALENDAS FEBRUARII.

Festiuitas sanctissimi & gloriosissimi nominis Iesu, quo Saluator mûdi vocatus est ab Angelo, priusquàm in vtero immaculatæ Virginis conciperetur. Lutetiz Parisiorum, Beati ^b Iohannis Gallensis, Confessoris, Doctoris celeberrimi; qui eruditione ac pietate maximè refulsit. Apud Vtinum Fori-Iulij oppidum, in Patriarchatu Aquileiensi, Beati ^c Odorici, de Portu Naano, Confessoris; austeritate, humilitate, scientia & oratione conspicui: qui suis feruentissimis concionibus multa infidelium millia conuertit ad Christum; & innumeris ante & post obitum illustratur miraculis. In Hispania, Beatæ ^d Gaudentiæ Virginis, Burgenfis monasterij Abbatissæ, summa prudentia, religione, ac vite sanctitate celebris.

Festiuitas, sanctiss. & gloriosiss. Nominis Iesu, &c. c.] Maxima deuotione colitur hæc solemnitas apud

Frâtes minores, ab eo tempore, quo S. Bernardinus Senensis, & B. Iohannes Capistranus illud gloriosissimè

edixerat in ipsius nominis honorem: prout satis superque constat ex verbis prefati B. Bernardini de Bullis. *Beatissimus* usque *patrem S. Bernardinum ipsa duo signa per Italiam deportans, & adorari atque venerari fecit, scilicet Nomen Iesu & gloriosa Virginitas, prater quod nunquamvis hereticis sed fidei Christiane zelator precipuus; nec de huius signi veneratione unquam pontificis, nisi scribit homo quidam, sed usque ad mortem in ipsis adorantibus perseveravit.* Hæc ille sup. part. 11. serm. 1. part. 2. Sic Sumus in vita sancti Bernardini cap. 24. 26. 30. & 31. die 20. Maij. & ex eo Nigronus commentar. in Regul. commun societat. Iesu in titul. part. 3. §. 53. Hoc tamen licet longiores simus, nobis præmittendum non est. Quod videlicet, cum D. Bernardinus Bononiz concionaretur apud S. Petronam, venerandum illud nomen Iesu, litteris aureis tabellæ impressum, summo altari affigisse iussit. Quamobrem à quibusdam calumniatoribus accusatus, apud Eugenium IV. huiusmodi factum vitæ Dei in summum eius laudem cessat. Interim verò quidam Beati patris emulus, p. xfatam tabellam auferens, cuiusque loco Crucifixi imaginem, erigi iussit. Quæ tamen ab eodem Pont. grauitur per Epistolam correptus, eam loco restituere, ac eundem Crucifixi capiti affigere coactus est. Cuius quidem Epistolæ transumptam à tergo eiusdem imaginis positam, vsque in bodierum diem perseverat. Ipsa vero imago summi & tabella eundem Pont. max. iussu, ex sancti Petronij templo ad Conuentum D. Pauli de monte iuxta Bononiam, translata fuerunt: quibus & hæc sequentes litteræ sunt suppositæ. *Hæc duo signa nostra saluti insequia, imago Crucifixi & Nomen, in quo salui sumus, debite honore à toto clero huius alma civitatis Bononia, ab Ecclesia S. Petronij hinc delata sunt, iussu Eugenij 4. tunc temporis Pont. max. Teste Gonzaga ong. seraph. relig. part. 1. in prefato conuento, qui est proxime. Bononien. quod & ego illic degens ann. 1620. vidi, & pto pietate venerari sum. Quædam cum seraphicum patrem S. Franciscum legamus mire affectum fuisse erga id nomen. Ipsum quoque Dominum nomen (inquit D. Bonanac.) non solum cogitatum, verum etiam presertim, & scriptum, reverentia vales honorare præcipua, Fratresque persuasit aliquando, ut omnes fidelitas scriptas, ubi nunquam reperiat, colligerent, multoque loco reponebant, ne forte sacrum illud nomen contingeret cancellari, &c. Hæc ille. In vita S. Francisci cap. 10. quem sequuntur Franciscus Costerus, concion. Dominic. 13. post Pentecost. §. 10. & Lotinus tom. 2. commentar. in Psal. 98. vers. 3. sub fin.*

8. 6. Iesu deprimere honore & gloriâ: tanquàm magis eundem nominis crevit reverentia & cultus apud fideles, cuius rei gratia tot sermones entis sunt in lucem. Quin etiam festum particulare nomen Iesu à Sede Apostolica inditum est, ad instantiam fratrum minorum: cuius officium proprium composuit ipse sanctus Bernardinus Senensis: Deinde ait B. Bernardinus de Bullis. *Veri constat ex Marco Vlyssipoen. sup. lib. 2. cap. 11. & Villoto. Athenar. orthodoxar. Franciscan. verb. Bernardinus.* Postremo nomen officium produit solenne Clemète VIII. Papa. ab eo innox approbatum, in cuius celebratione, concessit eisdem indulgentias, quæ concedi solent Christi fidelibus, qui sacris officis interesse, in festo Coeporis Christi, & per illius octavam, ut patet ex ipsius litteris Apostolicis. Repetit itaque hoc festum inter propria festa ordinis min. cuius rei beneficium Beccuaria ac Millaha, noua & antiqua eiusmodi ordinis. Agit de eo Molatus in

additionibus & annotat. ad Vhsidum, hæc die. *Vbi recenset de nomine Iesu ordinationem festi & officij per Clementem VIII. cum annotatione indulgentiar. ab eo concessarum an. 1530. vide Emmanuel Rodericum tom. 1. quart. Regul. quest. 68. ar. Nicolaus de Torga, minorit. scriptur. de adoratione nominis Iesu, contra Petrum Vignamum, monichum Vxatullanensem, teste Guesnero.*

Beati Iohannis Gallesii Confessoris. h) Hæc B. Iohannes Valeis, Gallensis, ceu Gualensis, vel wallensis, Anglicana proles; non factus, aut leviter, sed ex vite merito: quodque frugiferæ arboris in moerem, vberes fructus, vitam tam largientem tum conscientias produceret, celebre hoc nomē attingit. *vt Arbor vite passim appellaretur. Divinus scripturas vite eruditissimus: ob idque multo tempore sacram Theologiam docuit in Gymnasio Parisiensi; & multa præclara opuscula edidit: quibus nomen sum ad notitiam posteritatis eû gloria transfusit. Religiosus fuit deuotissimus, pietate, oratione, scientia & iustitate eloquij insignis. In fine humane vite constitutus: cum dux sine loquela permansisset, corpus letus diceo: Ad patrum pergo: & ita obdormiuit in Domino: Parisiis sepultus: in cuius tumba, arbor esarum. De eo agunt B. Bartholomæus Pilanus lib. 1. conformit. fruct. 8. part. 2. vbi de vita Franciscan. doctrina illud, item part. 4. circa fin. sanctum eum appellat. Titul. huius de scriptoribus Eccles. Marcus Vlyssipoenis part. 2. Chronic. minor. lib. 4. cap. 12. §. 1. Gonzaga part. 1. origin. seraph. Relig. in virtus huius ordinis scientia illud, item in B. B. Fratrb. min. sanctitate insignib. ac in consensu Parisiensi, Middelior. Pius lib. 2. Academ. in Parisiensi. Picquet. sup. vtilitatem Athenarum orthodox. Francisc. litter. 1. florant. an. 1270. Tullianensis lib. 1. histor. seraph. Guesnerus in Biblioth. wadinghus tom. 2. annual. minor. ad ann. 1270. §. 16. Galterus in tabula cosmograph. secul. 13. in scriptor. sacris ex Coeco scriptur. ordinariam vite Religiose & sumam collectionum, seu communiloquium: quæ MS. habentur in bibliothec. San-Victor. Paris. LL. 13. & 15.*

Beati Oderici, de Porto Naazo, Confess. c) vocatur B. Ludovicus Odericus, ceu Odericus, Forthienses, s. s. sive Forthiensis; quia de Porto Naazo, oppido Forthiensi ortundus erat. Iuuenis Ordinum minorum utraque, in quo tanto spiritus feruore accensus est, ut quædam virtutibus, & donis creditibus proficeret. Subulem ferream iugiter ferebat ad carnem: corpus continuè edomabat: vigeabat in eo summa abstinētia vis, sane solo & aqua in sua refectioe contentus. Solo ac viuo habitu vellebat; & orationibus feruentissimè in-eumbebat: humilitatem illa colebat, vt prelatrice manus haud vnquam voluerit exercere: magis optans obedire quàm præesse, vt autem penitentiæ ac contemplationi sagittas operam daret, loca solitaria, ex licentia Superiorum, inhabitabat.

Cùm igitur pluribus annis id vite genus duxisset: s. 9. martyrij desiderio flagrant: & præclara sanctitate offulsit. Vir etiam eruditissimus, ac deuotus, & diuini verbi predicatore egregius: quare, cùm tum in Ordine in omni sanctitate erouisset & miracule: peregrinationem longinquissimam ob feruentissimum Christi amorem assumpsit. A sum & Indiam, & maiorem partem orbis terrarum prædicationis ac fidei zelo, circum-grebandum, peruenarus est, vt plures ad Christi fidem traheret: nam & multos ab iniquitate ad lenitatem iustitie conuertit, & per spatum 17. annorum, quibus perfectionem suam coniecit, viginti-milla miseritum sacro fonte Baptismatis regenerauit: quos optatus

moribus, atque sanctissimis documentis instruxit, & miraculis ingenibus confirmavit.

4. 9.

Hic expleis, Italiam reuersus est, vt exinde nouos colonos ablegaret in Orientem, ad nouam Christianitatem ercolendā; sed aliter Deo disponente; Pisif, acta continuatque febre 2 finitur: cui tunc apparuit seraphicus Pater S. Franciscus, iubens, vt Vinum veridius accelleret iter 3eo quòd illic mortem obiret. Qui tanti Patris mandato obtemperans, Vinum profudit; & sacramentis Ecclesie pia deuotione suscepit, apud Consuetum Vtiensē, feliciter obdormiuit in Domino, an. 1335. in crastino octauæ Epiphaniæ, feria 2. hora tertia, anima utem caelos penetrante, corpus materno gremio excipitur, ostentis sanctitatem confirmantibus; quam & hoc carmine Hieronymus Montenianus Vtiensis celebrat.

Quis tibi vota canunt, ergo reddat salutem:

Si qua periculis, impiger offer opem.

Sit procul à nobis trueni quodcumque nefandum;

Quislibet exceptis nisi uisgerata Deo,

Da pater istius confirmatoribus adis

Sacra, quod violant omnia risid geri.

Denatis saltem presertim O dante sanarem:

Seruetur per te Monteniana domas.

5. 10.

Multa scriptis opuscula, ingenij quædam sui monumenta: quorum series apud probos auctores reperitur. Miraculis autem, tum in vita, tum in morte, ac post obitum adeo coruscant: vt propterea in Patriarchatu Aquileensi sit inter sanctos relatus; de eoque sit publicè festam magna cum solemnitate. Plures eius præclara facinora commemorat ac describunt. B. Bartholomæus Pisanus, lib. 1. conformata. fruct.

8. & 11. part. 2. in fratrib. minor. proline. D. Antonij sanctitæ. illustr. Codex. M. S. Abbat. S. Victor Paris. ibid. Marcus Vlyssiponenf. 2. part. chronoe. lib. 8. cap. 18. 19. & 20. ex Mariano lib. 4. cap. 9. Trithemius de scriptoribus Ecclesie. Gonzaga part. 1. orig. seraph. relig. in BB. vitis huius ordinis. Willotus Athenarum orthodox. Franciscan. littera O. Tolosianus lib. 1. histor. seraph. & lib. 2. Wadinghus to. 2. annal. minor. ad ann. 1279. §. 30. & tom. 3. an. 1335. §. 13. & seq. Guillelmus de Solanga, Patavinus edidit peregrinationem B. Oderici Naanonensis. De eo agunt præterea agunt Platus lib. 2. de bono stat. relig. cap. 30. Fasciculus tempor. ad ann. 1344. Gnesnerus in Bibliothec. Simlerus ibid. in epitom. Picquetus in cathalog. vitæ, illustr. ordin. minor. Sedibus e ornamentæ. in vit. S. Francisc. cap. 3. §. 8. Grauiua 2. part. vocis tartarus cap. 13.

Beata Gaudencia Virgini, &c. 4.] Didia est Gaudencia, seu Gaudoga, vel Gaudosa: cœnobij S. Clare oppidi Toledylitarum, ad amnis Durix fluenta, Palentini Diocesis, alumna. Scribit Gonzaga part. 3. sup. in præfatio monasterio (quod est primum provincie Conceptionis Despatæ, apud regnum Castellæ) hanc summe sanctitatis atque prudentiæ foreem fuisse: & sanctam passim, ob eximias eius virtutes, ab omnibus appellatam, quæ ad Burgensē Clarissimum monasterium, vt ea præfesset, hunc translata extitit: atque plurimus natus in mari periculis, tum in vita, tum quoque in morte, opportuè apparuit. Eadem habet Barceus 4. part. chron. minor. lib. 4. cap. 43. vinctæ circa ann. 1335. Valecanus lib. 4. de BB. format. ordin. minor. cap. 42.

5. 11.

DECIMO-OCTAVO CALENDAS FEBRVARIi

A Pud Castrum Plebis in Hethruria, Beati ^a Iacobi, Tertiarj, Martyris. Apud Indiam Occidentalem, in Prouincia Guaxacatlana, Beati ^b Martyris Francisci Laurentij, Guardiani Conuentus Izadanki: qui cum innumeras Indiæ gentes, vitæ admirabili exemplo, atque feruentissimis verbi diuini concionibus, suauis iugo Christi subdidisset; ab infidelibus Iocotecanis Indis, ferrea claua in capite percussus, victor ad caelos migravit: vnâ cum Beato Ioanne, eius socio, qui eodem mortis genere, pro Christo, martyrij coronam accepit. In Vartha oppido Poloniz, Beati ^c Melchisedech, Confessoris, qui sanctissimæ paupertatis, & obseruariæ regularis cultor existens, diem sui obitus longè antea rescire meruit à Deo. In territorio Palentino, Beatæ ^d Mentis Virginis, prudentia & deuotione insignis.

IANVARIi XV.

5. 11.

Beati Iacobi, Martyr. ^a Martyrium subit pro defensione vite Ecclesie, hæc die anno 1304. cum esset sacerdos, ac tertij Ordinis alumnus: ut Mariano lib. 2. cap. 23. & lib. 4. cap. 1. ex legenda M. S. Marcus Vlyssiponenf. 2. part. chron. minor. lib. 6. cap. 29. §. 6. & part. 1. lib. 9. cap. 23. Gonzaga part. 1. orig. seraph. relig. in BB. vitis tertiaris Franciscan. Wadinghus tom. 1. annal. minor. 2d ann. 1242. §. 22. & tom. 3. ad an. 1304. §. 1. 2. 3. 4. quodquid in contrarium dicit Ferrarius in catholog. sanctor. Ital. 7. Iulij. Ex annal. Archangelij Glanij censur. 3. an. 1312. lib. 2. cap. 17. cognominatus erat *Landerus*, seu à *Laudē*, etudicamque esse arbuitur cum B. Iacobo à *Landa*, Sacerdote, Tertiano; cuius meminerunt Syluester Marulus lib. 4. histor. sacre relig. Franciscan. De

Sillis in cap. 1. reg. tertij ordin. de Bosis in Rosario Quadragesimali term. 27. part. 2. Petrus Calus in defensiono sacrar. relig. lib. 2. cap. 49. & alij, hæc eum minime martyrem recensent.

BB. Martyrum Francisci Laurentij, & Ioannis. b.]

B. Franciscus Laurentius, Gratæ in Hispania nobilibus natus, anno ætatis suæ 18. religionem Seraphici P. ingreditur: cum antea illius parentes à sancto proposito eum dimouere conati essent. Transiit verò aliquibus annis, quibus in prouincia Granatensis deuote ac laudabiliter vixit, zelo anarum ductus ad nouæ Hispaniæ Indos proficiscitur; multaque incommoda & pericula in itinere passus est: quippe, qui nudatus pedibus per aspera loca, à variis peracutisq; bestiarum aculeis, diu noctuque grassidit versatus sit, loca.

5. 12.

fit, locaque terribilibus, atque transitu difficillima penetrant. Neque interim hyemali tempore, spiritus feruens, aut quiescere, aut labi, vel temporum lenitate, aut etiam difficultati cedere vaquam solebat fide, & insatiabili humana saluandis desiderio, hæc omnia superans, & in æterna hominum subministrare. Hinc sua prædicatione, suisque exemplis vixæ perfrictis moribus, in conuersione Infidelium vberissimos reuulsi fructus, improboque eorum ritus, prophana sacrificia, ac templa, & idola execrans, destruit, Ecclesias, altaria, piisque imagines erexit, & Christianos politicoque ritus introduxit. In ipso autem diuino opere (quæ virtute animi sobrius, austerus, fortis ac strenuus exibat) intolerabiles corporis afflictiones, atque sæpe plerima, vti famem, sitim, frigus, calorem, labores, lassitudines, atque huiusmodi facillè perferbat. Ferrudus erat in oratione, præsertim nocturno tempore, quo per horam & dimidiam, preces ad Deum mento deuotissima effundere assueverat: idque nec tineret desinere, neque alterius cuiusvis inuicemno exceptione inquam prætermisit. Fessis præterea artibus, in campos, vel super sarratos arborum ramos, aut super nudam humum, sique satis parce, quietem perpetuo concessit. Ecclesias, ac etiam monasteria vix in locis, & nationibus edificare curauit. Gymnasia quoque instituit, in quibus totius præuincie Indorum pueros fratres minores doctrinam Christianam edocuerunt: vt patet, in Italia, Guaxacatlan, Texoguis: in Cæcatoriæ, Vanderæ, Amacoxæ, Coronæ, &c.

91. Cùm esset Guardianus conuentus Iztalanico Cæcatorum Indos, præuincieque Guaxacatlanam inuicatus, vt fideles Indi dogentes confirmaret, deuoto quodam fratre Ioanne sibi in socium assumpto, illuc profectus est. Vbi itaque eod præimum appulit, huiusmodi, atque humanissimum hospitium ab eis excipitur. Sequenti vero nocte, Indi propinquioris Pagæ accolis (si locorocanos appellabant) in Christianos Indos irruentes, (cùm Catholicæ fidei supra modum inuicentent) eorum leuissimum truculentissimè interfecerunt. Quo tumultu excitatus à somno Christi miles Franciscus, accensis candela, ante Dei altare deuotè genuflexus, sese martyrum Reg: Christo obnoxie commendare cepit. Sed cùm pous eius socius frater Ioannes, simili modo ad altare confugeret, ab impetu inuaditur, atque in Ecclesiæ valuis, ferreis baculis atroce interimitur. Eoque extrinseco interio-

ra Ecclesiæ penetrant, septem Dei Franciscum; Crucifixi imaginem manu tenentem, bellissimo furore odonatur, atque venerabile eius caput tam graui icu, ferro fulto percussum: vt penitus occisus fit. Postmodò verò Hispani ad Indus Christiani monia, superuenientes, vtriusque martyris corpus inde ablatum, ad Iztalanicum conuentum deferendum, in super de honestissimo loco recondendum curarunt: qui & paulò post tantum facinus condigna vltione vindicatum. Florebant circa an. 1560. de his expositè agunt Gonzaga 1. part. origin. seraph. relig. vbi de BB. huiusce ordinis fratribus apud Indos Occidentales martyrio pro Christi fide, coronatis. Item part. 4. in conuentu Iztalanico, qui est 14. prouinc. SS. Petri & Pauli. Barceus part. 4. chron. minor. lib. 4. cap. 1. vique 13. Rapuzus hist. general. Recollector. dec. 7. part. 5. 1. post Marcum Vlyssipontens. 3. part. chron. minor. lib. 9. cap. 51. Besium de signis Eccles. tom. 1. lib. 7. cap. 3. secul. 16. Maranus lib. 3. cap. 6. 7. Milanoni à Costa lib. 2. hist. catholic. pag. 366. Picquetus in catalog. vicor. illustr. ord. minor. Grauna 1. part. cap. 14.

8. Melchisedech, confessor. c] Vanthe Conuentus extructus est an. 1480 In quo (inquit Gonzaga part. 2. sup. vbi de eo Conuentu, qui est 13. prouinc. Poloniar.) Paupertatis sanctissimæ acule, ac sine Regula relaxatissimus. Pater F. Melchisedech, B. Petrus Ioannes Capistrano contemporaneus, ac strenuus collaborator, secum ad adueniunt Dominici drem sub humili pamento per abfoluit. Hæc drem sui obitus à Dei Optimo maximo, quæ summa veneratione, summaque reuerentia coleretur, referre meruit; maximeque desiderium amicum, tum fratrum, tum quoque secularium moribus reliquit. Eadem refert Barceus sup. lib. 1. cap. 49.

Beati Mentis, Virginis. d] Hæc B. Mentis Aualos nuncupabatur, Virgo prudentissima ac deuota: cuius Crucifixi imago, quæ adhuc in eo monasterio Dominici nostræ de consolatione (apud oppidum Calabariæ an. 4. millibus passuum à Palæcia distant) perferuar, habetur; in maxima veneratione locuta est, atque huiusmodi verba diuine sanas: pious me vocat, sum etiam; tibi que pius etc. Hæc Gonzaga 3. part. sup. in præfatio monasterio, quod est 3. prouinc. Conceptionis in Castella. Barceus lib. 3. cap. 4. 1. sup. Vnuebat circa an. Christi 1480. Valerianus de BB. Facimus Ord. ma. lib. 4. cap. 17.

DECIMO-SEPTIMO CALENDAS FEBRUARII.

MArtochij in Africa, passio Sanctorum Maryrum = Berardi, Petri, Accursij, Adij, & Othonis: qui pro fidei Christianæ libera prædicatione; ac Mathematicæ superstitionis oburgatione; primò vincula & carceres, opprobria, famem, sitim, verbera sæpius iterata, experti: sale, aceto, ac feruenti oleo plagæ illorum circumfusæ; tandem capitis detractione, martyrij coronam à Domino perceperunt. In Gallia, Beati b Petri, Confessoris; vitæ perfectione, atque Angelica puritate conspicui. Corumnæ Gallæcorum, Beati c Anonymi, Confessoris; Seraphici Patris Sancti Francisci discipuli; miraculis clari. Modupi, in prouincia Romana, Beati d Morici Siculi, Confessoris: oratione, ac cælestium mysteriorum contemplatione spectabilis. Romæ, Beati e Ioannis à Felicibus Tertiariz, sanctissimæ vitæ femine.

1. *S. In hunc Martirum Bernardi, &c.* Duo primi sunt Sacerdotes: duo alij fratres laici, & vitium peribyte: ex Italia omnium, quos seraphicus pater D. Franciscus anno 1219. in regnum Mutanolin ablegavit: si forte hunc Tyrannum Mahumeticæ legi deditum amercare, & suavi iugo Christi possent submittere. Qui illic profecti, & templum Maurorum ingressi fidem Catholicam, carperunt clara voce predicare: quare magno impetu exinde repulsi, alapis & fustibus cz dantur. At, pro Christo animosiores effecti, ad Regem accedunt: eique palam declarant legis impenitentiam pseudo-prophetæ Machometi, gollaque eius abominanda: fides verò Christianæ puritatem, sanctitatem, ac veritatem. Quibus ira inflammatus Rex se expelli iussit, flagellari, & capite truncari: sed à filio principe, humana quadam erga ipsos compassione ducto, mitigatus: protinus, sententiam mutavit, in alta turri præcepit eos detrueri. Illi autem stantes in summata turris alioqui voco Christum Deum verum transfeminibus prædicabant: falsam verò legem Mahumeticam esse: quod eum innocens Rex Regi latine vt in profundorem carcerem reclusus esset. Verùm Rex, capto cum suis consilio, paulo post, Marrochum iussit eos transferrere.

2. Illuc appulsi, Regem suum conueniunt, cui constanti animo fidem Christi necessarium ad salutem annuntiantes ab eo sunt reiecti, & in plagas Chiltanorum deducti: sed uerum Marrochum regressi, in terram carcerem conueniunt: mandauitque Rex viginti diebus eos esse sine cibo & potu, sed diuina fuerunt interim consolatione refecti, diuine liberè dimissi, post quædam miracula ab eis facta; iterum liberam Christi prædicationem adiunxit: iterumque cari erimncipatu pugnis & flagellis, opprobriis, ac ludibus vexantur: demum crudeliter cæsi, sale & aceto, ac oleo feruenti, plagæ eorum perficite sunt. Demum post multos & varios ipsorum cruciatus; ille Rex impulsis, per medium frois s gladio manu propria intremis: eorumque corpora 10 ignem proicienda præcepit: sed ab igne nil læsa: Christum clam obtulerunt, & aromatis condita, honorificè tumulant. Passi sunt autem anno Christi 1220. Pontificatus Honorij III anno 3. cent. 4. secundum alios. Sacre eorum reliquæ ab infante, Petro Sancti Portugallie Regis fratre uicino, exinde alportate sunt in Lusitaniam: apud Conymbritensem urbem; & in Ecclesia sanctæ Crucis reconditæ, thecis argenteis auro & gemmis exornatis includit: quas maximis Deus gloriificam miraculis.

3. Relati sunt hi à Sixto IV. Romano Pontifice inter sanctos martyres: extraque de ea re diploma, quod ita incipit: *Cum alijs anno reuoluerimus.* Datum Romæ die 6. Augusti, anno 1481. Pontificatus anno 10. horum illustre martyrum certamen habetur in uita eorum edita à fratre Ioanne Tulerando, minorita, Gallo, ex qua Surius tom. 1. Lippellus tom. 1. ac Theaurus conuocator, tom. 2. Ianuarii die 16. Firmamentum trium ordinum. Beatus Bartholomæus Pisanus, lib. 1. conformatur. Dni Francisci fructu 3. II. parte secunda, ubi de Fratibus minoribus sanctitate diluit, in provincia sancti Jacobi Hispaniæ. Codex MS. Bibliothec. sancti Victor. Parisiensis, lib. 2. Sanctus Antonius tertia parte chronici. tituli. 24. cap. 3. initio & cap. 7. §. 1. Martyrologium Romanum decimo-sexto Ianuarii. Baronius ibidem, in annotat.

Marci Vlyssiponenis part. 1. chronici. minor. lib. 4. à capite primo usque ad 30. & part. 3. lib. 6. cap. 33. & 34. Hartmannus Schedel. in chronico mundi Genebrardus lib. quarto Chronograph. ad ann. 1213. Henricus Sedulius commentar. ad vitam horum martyrum. Gonzaga de origine seraphicæ Religionis, part. 1. in Sanctis uicis humilice ordinis. Item part. 3. in Conuentu secundo & decimo provincia Portugallie. Toffinianus lib. 1. histor. seraph. reing. wadingibus tom. 3. opusculor. Dni Francisci annotat. in collationem 23. item, Benedictione 2. item tom. 1. anal. mino. ad ann. 1212. §. 26. 1213. §. 19. 1219. §. 32. 43. 49. & sequentibus. ann. 1220. §. 38. & c. Broussus ad ann. 1220. §. 11. tom. 13. & tom. 18. ad annum millesimum quadringentesimum septuagesimum sextum §. uigesimo - quarto. Vincentius Belui. lib. 1. specul. histor. cap. 121. Pomerius de sanctis, parte Hymal. habet concionem de ipsis, quæ est 46. Charon. histor. vniuersal. Gall. capit. 129. Gratia secunda parte capite decimo-sexto. Marcella libro uigesimo secundo, histor. Ecclesiæ Sanctorum Hispaniæ capite uigesimo-octauo & uigesimo-nono. Bosius de signis Ecclesiæ, tom. 2. lib. 15. capit. 7. Molanus in addition. & annotat. ad Vitiandum, hæc de. Algezari in Arbore Epilogica totius ordinis Franciscani. Sabellicus & notad. 9. lib. 6. vii. Appendix ad Petrum de Natalibus capite primo. Ignatius le Gault, de Sanctitate Romanæ Ecclesiæ, cap. secundo sectione 2. Elzearus libro secundo, cap. vndecimo, facti montis Obueti, & libro tertio, capite octauo. Valconcellus in Anacephalosi Regum Lusitanie, in Alphonso secundo. Marianus libro primo, capit. 16. Mattheus Episcopus Vlyssiponenis in historia Manserpti. Ferdinandus à Castello, libro primo histor. prædicat. cap. 31. Martyrologia Alexandri de Pelegrinus, Petri Galefili, Francisci Mauroli, & c. Picquetus in catalog. uirorum illust. ordinis minorum. Ex Ioanne Francisco de Pannis. part. prima Relation. pro canonization. Sancti Bonauent. in præfat. cetera fin.

4. *Beati Petri, Confessoris.* b] Agit de eo Sanctus Antoninus, tertia parte histor. tituli. 24. cap. 7. §. 13. ubi de Beato Christophoro, sancti Francisci loco loci: ibi columbam tempore quo Milium celebrabat, super eum solitam cucucuculatore: quam hic Beatus Petrus adhuc inuenit mensur multo ceteris conspicere. *Super (inquit) columba super capite eius candida celebrante uisa est. Frater autem quidam innoculus, qui contemptis diuitiis & parentibus, habuit ordinis suscepto, sub comitibus errandebatur, nomen Petrus: præ sua maxima puritate columbam ipsam uidebat, & Angelum sui custodem frequenter uidere & alloqui merebatur. Et quia scriptura inquit, de puritate peccatorum uult esse hinc notu; uis sanctus est quædam pro commissis luxure & uicium tamen forte adhuc de eis uicium conscientia non fuisse, suæ adolescentulo illi Angelus Petrus, cuius perfectionem nunciat, & alleluia uicium cum Angelo: ut de Beato eius aliquando requireret. Quod cum Petrus ille impleret; blando sermone Angelus quid non timeret Christophorus de commissis, sed de bonis inchoatis fidelis esse usque ad mortem, & eorum recuperet uita. Eadem refert Marcus Vlyssiponen. part. 1. sup. lib. 6. cap. 49.*

5. *Beati Anonymi, Confess.* c] Hic missus est à seraphico patre, sancto Francisco 10. Hispaniam; qui uis- que

que Galloriam deueniens: Cœmœteriu moram fecit ubique conuentum extruxit: in quo sanctissimè viuit ac obit, & sepulchrum corpus eius accepit. Memoratur à Gonzaga tertia parte supra, in conuentu 1. provincie sancti Iacobi: huius verbus. *Fundatoris verè corpus, in huius loci Ecclesia sepulchrum est, in quadam videlicet peculiaris sepulchro, cuius dextro lateri sequentes littere impressæ sunt, Officiæ fratris sancti: nec ab iis requiritur, cùm piura Deus Optimus Maximus miracula ad eius merita operari dignetur. Aliquis autem eius ossa vidè exhumata, huiusmodi quadam arca, sed lignea recondita sunt, atque ad eiusdem sepulchri latera emvenerari in locis apposita: ubi & in maxima veneracione à Carmineasibus habentur, &c.* Eadem testatur wadinghustom. 1. annal. minor. ad annum millesimum ducentiesimum decimum quartum §. 8.

Beata Moresi Sienis, Confess. ^a] Lucas fuit professio- nis, singulari oratione & contemplatione præditus: aliarumque virtutum splendore illustratus, qui sub finem vite gravissimis tentationibus à Dæmone im-

pugnatus, sed inuicè expugnatus; sanctissimè in Domino obdormiuit; postquam omnia Ecclesiæ Sacramenta pia deuotione excepisset. Cuius corpus sepulchre traditum est apud Conuentum S. Marie scilicet Morlapi, provincie Romanæ. Obiit autem hæc die, anno millesimo quingentesimo nonagesimo sexto, ætatis suæ trigesimo tertio: illius meminere Bonifacius Bonabelli in Chronica Patrum Reformatorum provincie Romanæ, Barezus quarta parte chronice. minutum lib. 10. cap. 16. Rapirus in histor. general. origin. Recolletor. decad. 9. part. 2. §. 2. Mar- tianus lib. 5. cap. 56.

Beata Isanng Terria, e.] Filia fuit Iohannis Francisci de Felicitibus, sanctissimæ vite femina: ex tertio Ordine Penitentium. Memoratur à wadingho tom. 2. supra anno millesimo ducentiesimo quingentesimo primo, §. 57. ex Manuscriptis conuentus Araceliiani, qui requiescit. De Sillis in cap. 1. Reg. tertij Ordini. ex Arbore Seraphica.

DECIMO-SEXTO KALENDAS FEBRVARIIL

IN Palæstina Beatorum ^a septem Martyrum; qui ob Christi fidem, à Soldano Ægypti, capite cæsi sunt. Cironij in Hethuria, Beati ^b à Treguanda, Confessoris: qui doctrina, & zelo monasticæ obseruantie, ac patientia clarus: spiritu prophetico, & maximis miraculis valdè coruscavit. In Hispania, apud Scaloniæ oppidum, Beate ^c Franciscicæ Guascinæ, vite asperitate, atque Angelicæ conuersione, celebris. Beate ^d Catharinæ Rodriguez, Virgini- nis: cuius religio, vite candor, atque sanctitas incredibiles facere.

IANVARII XVII.

Beatiorum Martyrum septem. ^a] Horum memine- runt sanctus Antonius 3. part. histor. titul. 24. cap. 9. §. 10. Codex MS. Abbas. S. Victor. Parisiens. vite de fratrib. minor. sanctus illustr. in provincia Terræ sancte: Marcus Vlysioponæ. part. 2. chronice. minor. lib. 5. cap. 15. & Beatus Bartholomæus Pisanus, qui de eis ita scribit lib. 1. confortat. fruct. 8. part. 2. vbi de provincia Terræ sancte: *In hac provin- cia (inquit) iacent infra scripti fratres: Frater Iacobus, Castus Syria & martyr: Frater Hieronimus, socius eius martyr. Alij septem fratres nostri martyres: qui propter fidem à Soldano Ægypti, Melebas, sunt decapitati.* Circæannum Chruði 1288. Notius tom. 1. de signis Eccles. libe. 7. cap. 3. fecul. 13. ann. 1289. Toffimanus libr. 1. butor. seraph. Gonzaga part. 1. org. iuraph. Relig. in BB. viris huiusce ordinis. wadinghus tom. 3. an. 1342. §. 61.

Beati Yetri à Treguanda, Confessoris. ^b] Senensis erat, ex Treguanda oriundus: à pueritia optabat ortum in seraphicam proficere: cuius desiderium tandem compleuit, in conuentu S. Franciscæ, provincie Tur- cice, prope Cironium: quem patres Conuenticales tunc incolabant. Igitur iuuenis cum esset litteris sic profectus, vt beati Philosophus ac Theologus operam dederit, quibus & eruditissimus mox inde euasit. Verùm ingenua virtute antea polleuit, maximè floruit vite sanctitate, operum moribus, & Religiosis ius iustitiam. Amantissimus erat altissimæ paupertatis, & suæ zelator professionis: diuinitu attentè ac deuotè recitabat officium: spiritibus semper occupatus exercitus: quare ab omnibus reuebatur, tamque

vix sanctus vocabatur. Dùm autem Guardianus in conuentu Assiano existeret: & obseruantie strictio- nis suæ Regulæ desiderio teneretur: officio renun- tians, sanctum Bernardinum adiuuit, atque eum comitatus vsque in conuentum de monte Propet- sium: vbi ad Reformationem Obseruantiorum admissus bonus operibus, (spatio ann. 47. quibus in ea vita) sanctissimè floruit. Perfectioni dum adeò stu- diuit, vt cæteris nomina esset ad feruorem.

Castissimus erat, ideoque mulierum consortia sum- moperè fugiebat, orationi die nocteque insistat: factum Missæ sacrificium magno pietatis affectu celebra- bat: duabus horis de nocte dormiebat: nunquam autem lecto decubans, aut iacens: sed sedens, stans, aut caput iuxuens, in tribulationibus, infirmanti- bus, & angulis patientissimus; vnde meruit à Deo consolari, & à Christo, sacra Virgine Deipara, aliis- que sanctis, visitari: infirmis, maximè, pelle labo- rantibus sedulè succurrebat. Spiritu prophæico de- coratus, prædixit Aduentum Caroli V III. Regis Galliarum in Italiam, plurimasque Partum Obseruantiorum tribulationes & pressuras, quæ certissimè illis superuenire: atque per multa futura clarè annun- tiavit. Morti vicinus, Missæ deuotè interfuit, & Sa- cramenta Ecclesiæ suscepit: quibus peractis lecto decubuit: eundem fratres ad virtutem, vsqueque per- fectionem est cohortatus: & seipsum Domino commendans, excessu à viuis, die decimo septimo Iantua- rij anno millesimo quadringentesimo nonagesimo se- cundo, piura miracula viuis ac mortuis edidit: cæcis oculum visum: surdis audiri: & quæ dæmoniacis li-

orationem, suis meritis ab Omnipotente impetravit, adeoque modo Epileptici. De eo agunt Marcus Vlyssiponensis, tertius parte chronic. minor. lib. 7. cap. decimo-octavo, & decimo-nono. Gonzaga part. 2. orig. Ieraphic. religion. in Conventu sancti Francisci prope Cotonium: qui est 21. provincie Tulsie. vadinghus tom. 2. annal. minor. ad annum millesimum ducentiesimum septuagesimum, §. vigesimo septimo, & tom. 1. ann. 1212. §. 5. Beonus tom. 18. annal. Eccles. ad annum millesimum quadragesimesimum nonagesimum secundum, §. quinquagesimo-septimo.

Beata *Francisca Gasteina, Virginis, c*] Floruit circa annum millesimum quingentesimum trigentesimum, sub sancte Conceptionis Virginis Desparx regula; in eoque in monasterio immaculate Conceptionis Sa-

lonæ eius sacrum corpus: vbi ob vix æspicitatem, atque Angelicam conversationem: non abique sanctitatis opinione, noctem obit: vti testantur Gonzaga part. 3. sup. in prefato monasterio, quod est 28. provincie Castellæ. Barezzus 4. part. chronic. minor. lib. 1. cap. 54. Valerianus de Beatis Feminis ord. minor. lib. 4. cap. 11.

Beata *Catharina Rodriguez, Virginis, d*] Hæc vixit 5. 4. go Hispanens regulari disciplina, atque vite sanctitate conspicua extitit: apud monasterium sancti Antonij à Padua, in Beatiæ civitatis suburbio constructum, quod est 4. provincie. Granatens. vbi claruit an. 1531. quam reliquæ sorores in cælis cum Christo sponso beati existimant. Memoratur à Gonzaga part. 3. sup. in eo monasterio Beatiæ. Barezzo sup. lib. 1. cap. 14. Valeriano cap. 17. sup.

DECIMOQVINTO KALENDAS FEBRVARIi

Algieri in Mauritania, passio Beati ^a Francisci Zizani, Martyris, qui iussu perfidi Regis, viuis decoratus est; quo in supplicio, victor ad cælos migravit. Augustæ Vindelcorum, Beati ^b Davidis, Confessoris: qui pietate & eruditione conspicuus, sanctissimè vitam finiuit. Vlyssipone in Lusitania, Beate ^c Leonoræ à Regibus, Virginis; quæ humilitate & obedientia insigniter emicuit.

IANVARIi XVIII.

Beati *Francisci Zizani, Martyr, a*] Hic à Sardinia oriundus, socius fuit Reuerendi Patris Matthæi Aquitæ (quem Rex Hispaniarum ablegabat oratorem ad Regem Cusco in Africa) magnæ prudentiæ vir: ut hac occasione, transiens per Algieri Regnum, liberaret venerabilem Patrem Franciscum Serram, eius cognatum inibi captiui, quod & opere præstare, vni cum alijs 4. Christianis, quos à vinculis soluit, ac secum duxit in Regnum Cusco. Postrò Rex Cusco, cupiens ardua quædam negotia, cum regni istarum fidei Christianæ conversationem spectantia, cum Hispaniarum Rege petraçæ; & destinauit ad eum hunc Beatum Franciscum Zizanum, cui & confidenter litteras potestatis: sicque de prima Ianuarii anno millesimo sexcentesimo tertio profectus est. Verùm cum circa letas maris pergeret, à militibus Regis Algieri, interceptus, catena ferrea collo circumdatur, & manibus post tergum ligatis, spatus, pugnas, opprobriis, aliisque ludibrijs illum vexantes, deduxerunt in civitatem Algieram, de decima Ianuarii quon Rex protinus carceribus mancipandum iussit; neve à Christianis visitetur, sub poena mortis, iudixit. At pater Franciscus Serra, mortis periculum parumpendens, cognatum constantem semel & iterum iustitiam, (dùm Mauri Mosquitez intercesserent) nuntians eum igne cremandum, seu crudeli morte finem habiturum: quare beatus Franciscus Zizanus rogavit, ut confessorum sibi addeceret, quæ viuis deconatur; & pelvis eius, palcis repleta, super portam civitatis posita, in spectaculum carceretur ab omnibus: qua sententia, estis impia, iniusta, crudelitate ac horrore plena, audistis: istam Christi Athleta, oculis manibusque

in cælis lesatis, voce lachryabili in hæc prorupit verba: *Gratias agamus Domino Deo nostro; quia me indignum servum electi*. Cum anni constanti & magnanimitatem, perfidi latellites admirati, verborum lenimentis ac ingentibus promissis, illum canebant à sancto proposito auertere: quæ omnia Christi servus spernens, liberè clamabat Iesum Christum Deum esse verum: Muchometem verò virum nepharium, ac Pseudo-prophetam. Extrahatur uterum de caecæ, tubercula amphi & alba, habitu Religionis depositio, vestitur, & fenæ vinctus cathena ducitur ad supplicij locum. Vbi duobus palmis algaris, ceperunt in præcanibiles, novaculis pellem crudeliter detrahere; Beato Francisco uterum cantante illud triam puerorum Cantem: *Benedicite omnia opera Domini Domino, &c. vique ad finem*: Deinde Licianis sacris Virginis Desparx. Cùm autem omnino esset excoartatus, & pelvis vmbilico solum inhaeret: pro missioni supplicio, illam tunc fortiter detraherent, Beatus Franciscus, capite, voceque in cælum elevatis, dixit, *In manus tuas Domine commendo spiritum meum*, quo dicto exspiravit, victorque ad superna euoluit. Eo instanti terribilis tempestas exorta, sic Mauris tremore affecit, ut cæcis gradibus ad sua confingentes, tempus dedere Patri Francisco Serra, aliisque Christianis, corpus sancti Martyris sepeliendi in cimiterio Christianorum. Reverti autem Mauri, ut præfatum corpus igni traderent: sed munimè inuenientes, pellem martyris, palcis referant, & in modum Crucifixi extensam, iulo appoluerunt super portam: quam à veritatem in terram proiectam, Christiani deuotè colligentes, ut preciosum Reliquiam venerati sunt, atque sequantur. Hæc Barezzus parte octava, & chronic. minorum, libro decimo circa finem, est verba: cælatione prælo cussa Barcinonæ, anno millesimo sexcentesimo sexto.

Beati *Davidis, Confessoris, b*] Natione Teutonici extitit, humanarum diuinarumque litterarum non

igitur die Sabbati decimo tertio Ianuarij, summo mane, anno millesimo sexcentesimo tertio, à Rege sustentam mortis excepto: quæ viuis deconatur; & pelvis eius, palcis repleta, super portam civitatis posita, in spectaculum carceretur ab omnibus: qua sententia, estis impia, iniusta, crudelitate ac horrore plena, audistis: istam Christi Athleta, oculis manibusque

ignarus, vir vtrique deuotissimus fuit: vix & conuersatione insignis, ac in declamandis sermonibus ad populum excellentis ingenij: non paucis usque obsecris argumentis, eruditionis suae ac deuotionis fidem posteris fecit. Quaedam enim edidit aperto sermone opuscula: tandem Augustæ Vindelicoeum Beato sine quaerit. Claruit non longè post Diuum Franciscum: fuit etenim coetaneus fuit ipsi seraphico patr. De eo agunt Beatus Bartholomæus Pitauus libr. 1. conformitat. fruct. 8. & 11. part. 2. in pronuncia Art. nemini. vbi de minor. Fratris. doctrina illustribus. Gonzaga ibidem part. 1. origi. seraphic. Religion. item in Beatis viris huiusce ordinis. Marcus Vlyssiponenensis parte secunda chronice. minor. lib. 1. cap. 25. Trithemius de scriptorib. Ecclesiast. Villocus Athenarum orthodoxe. Franciscan. littera D. Ioannes Vimpfelingius autem in Apolog. pro Republ. Christian. testatur se illius scripta legisse, tantæque perit venerationis acque si Sancti Aurelij Augustini meditationes, reliquaque eius opuscula, & Dni Bernardi ac seraphici Bonauenturæ, & Christianissimi doctoris Ioannis Gerson deuotiora quæque scripserat. Martanus lib. 2. cap. 17. wadinghus tom. 2.

annal. minor. ad 1272. §. 17. Gueinerus in Bibliotheca. Nigromus in notis ad Regular. 43. commun. feciorat. Iesu §. quarto. Sedulus in commenta. item ad vit. sancti Francisci capite tertio & octauo. Bibliotheca Patrum tom. 13. chronica Saxoniae Manuscripta ad ann. 1272. Rioche in compendio tempor. lib. 4. cap. 63. de factis Doctorib.

Beata Leonora à Regibus, Virginis. c] Hæc monasterij Sanctæ Claræ Vlyssiponenensis alumna, sub Regula Vrbanitarum floruit circa ann. 1560. cuius meminit Barezzus parte quarta chronice. lib. 4. cap. 39. post Gonzagam part. 3. sup. in prefato monasterio Clarissimum: quod est 1. provincie Portugallie, vbi licet, *Mortem quoque obiit hoc in ipso loco deuotissima atque piissima soror Leonora à Regibus, in qua obdormitæ deorum cum profundissima humilitate emulsum supra modum extitit. Qua etiam de causa ab huius sacri communis fororibus, inter culiculas annuincatur, et omnesque illum forentem Beatamque prædicant.* wadinghus supra anno millesimo ducentesimo nonagesimo quarto paragrafo decimonono. Valerianus libro quarto de BB. Formis. gadin. minor. cap. 40.

DECIMOQVARTO KALENDAS FEBRVARIJ.

A Pud'Indiam Occidentalem, Beati^a Bernardi Bertrandi, Cosini, Galli: qui primus omnium à Chichimicis gentilibus, in valle Guadiana, feraliter pro Christi fide trucidatus, illustri martyrio coronatus fuit. Elchij, Regni Valentia oppido, Beati^b Ludouici ab Aracilio, Confessoris, qui in maxima humilitate & charitate fundatus, patientiæ, constantiæ, ac spiritus feruidi mira protulit de se exempla; maximè in succurrendis morbo Epydimis correptis, quibus iuandis & ipsemet pestifera lue infectus, sancto sine quieuit. Castaneti in Lusitania, Beate^c Mentia à Conceptione, Virginis, quæ signis & virtutibus floruit.

IANVARIIX

Beatus Bernardi Cosus, Martyris. *a]* Religiosissimus is pater primus fuit, qui in notam Barbarorum, atrociumque Indorum (qui Chichimicæ appellantur) regionem introiit, primoque ab Indis quibusdam amicis (qui erant pacifici) officiose comitatus, excelsa montium loca, quæ noua Cantabria ab Hispanis nomenatur) non sine molestis, angustis, ac periculis variis conscendit: indeque abscondens obtutus habuit Indos quosdam Barbaros, ferocisque, qui statim tendentes atque, sagittisque in eum iacientes, ab emissis eorundem sagittis percussis sunt: tumoreque ac stupore pressis acque confusis rursucessere. Is verò progrediens ad vallam (quæ dicitur de Guadiana) peruenit: vbi sedulo ac strenuè incumbens saluti auiamur, quæ eiuslo pretioso Christi sanguine sunt redemptæ, à furibundis Barbarorum illorum tumis (qui Chichimicæ vocantur) trucidatus, obdormauit in Domino: anno millesimo quingentesimo octogesimo quinto. Gallus autem erat natione: hæc ex Gonzaga parte prima origi. religion. vbi de Martyribus Franciscanis: ob Christi fidem, suo xpo passis apud Indos Occidentales. Item parte quarta in custodia sancti Francisci

Zacatecas, provincie sancti Francisci Euangelij Barezzo parte quarta Chronice. minor. libro tertio, capite 65. Rapuzo in histor. generali Recollector. decad. 7. part. 2. §. 3. Hilarione à Costa lib. 2. histor. Catholic. pag. 266. Piqueiro in catalog. viror. illust. ordin. minor. Toffiniano libr. 2. in fin. vbi de India. Grauiua part. 2. cap. 14. Bofio tom. 1. de signis Eccles. lib. duodecimo capite vigesimo secundo. Mendosa, secunda parte histor. Chuz, libro tertio capite septimo, octauo, nouo & decimo. Martiano lib. 3. cap. 2.

Beati Ludouici ab Aracilio, Confessoris. b] Hic provincie Valentia in Hispania, alumnus, punioris, strictiorisque Regularis obleruantiæ desiderio flagrabat: sed quamplurimis aduerse valetudinis incommodis detentus, huius illud adimplere desperabat: donec spiritu feruoris excitatus, mores commutare, ac mentem, reformationemque simpliciter efficaciter cum forti animo constituta ac alacriter sustulit: etiamsi vixit profundè, ceu mortem obiit illi conuenit. Quo facto, Deus, ve ostenderet quantum sibi hæc mutatio placuisset, tali sanitate ipsum eo inlargit: donauit: quòd apud Patres nostris Reformatos

inter vitæ asperitates, illata inuenerit magno sui desiderio, qua in modis commodatibus vsquam nequeret potiri. Concionator erat, sed stomachi penuria grauatam, huic muneri incumbere minime valebat. Attamen illius ingenii mores; & doctæ, affabileque conuersationis satis superque prædicabant; ita enim patens, virtute exemplans dono exornabatur: ut illius consortium omnes summe exoptarent, & amorem prosequerentur non vulgarem. In eo verb, charitatis & humanitatis virtus maxime eluxit: cuius constantia atque patientia ingens erat. Ob animi sui insignia metista Guardianus Conuentus sancti Iosephi Elchij (qui est 19. provinc. sancti Ioannis Baptistæ Discalceatorum) instituitur: quo in munere, incredibile est, quanta charitatis, pietatisque Christianæ officia infirmis impendens: nam eo tempore, cum Elchicum oppidum morbo pestifero grauaretur, ægrotis compatiatur, ut ipse eos visitaret, consolareturque; & ad patientiam hortaretur.

- §. 3. Hæc & alia aduæ exemplis opera, eadem huc inficitur: quare confessioni, atque Eucharistia Sacramenta magno pietatis affectu percipit: loquelam amissam ex vi pestiferi morbi, paulo post recuperat: diros eructus & dolores acruissimos mira patientia fufferebat, versus aliquot pronuncians quibus Deû magnificè laudabat. Tandem facta vntione extrema delibatur, Beate vitæ finem sortitus est, in præfato Elchiacensi conuentu, anno Christi 1583. cuius gloria reuelatio pluribus patribus eiusdem Conuentus facta, manifestè declarat quantum meriti hic viuens extiterit apud Deum. Eius meminerunt Ioannes Ximenez in sua Chronolog. Barezzi 4. part. chronie mi-

nor. lib. 8. cap. 65. Rapirozus histor. vniuersal. Recollector. decid. 8. part. 5. §. 6.

Beata Mentia in Conceptione, Virginis. §. 4. Fux ista Beata Virgo Mentia, maximis virtutibus dotata, vitæque exemplari, & sanctissima illustris: apud monasterium Domine nostræ Castaneti: vbi decessit è viuis ann. 1543. de qua Gonzaga hæc commemorat. part. 3. origin. seraphic. Religion. in monasterio præfato, quod est 3. provinc. Portugallicæ. *In eo signum dicitur (inquit) fux Mentia in Conceptione per quinquaginta tantissimos annos, in maxima humilitate, paupertate, obedientia, oratione, atque vitæ asperitate degit: in eam felicissimam etiam, tantis talisque splendor, totam ad eam collostrant; ut ab omnibus conflagrare visus sit, & aliqui tam Regulares, tum quædam seculares à diuersis infirmitatibus suis meritis liberati sint. Cum enim semel in festo Sanctissimæ Trinitatis, dum adhuc læta foret primætam illam à maioribus traditam simplicitatem, ac Religionem seclerare: fæderate, qui rem diuinam caram esse sciret, amicus euerent, atque occurrentem Missam intuentissimè ex Missali, amatis simul cetero legere, sines quidam homo transfertam in guttate delictis, auxilium à Deo petierit semine, & ceteram ingressus est. Cui mater Abbatissa, qua & Religiosissima erat; Da nobis (inquit) Sacerdotum, qui hæc sacrificet, id ipsumque singulis annis ex voto, hoc in loco, agit, & statim erit liber. Cuiusmodi salutaribus eius consiliis amment, id se saluum respondisset, & respicio ut, illoq; interum guttate, expulsi, atque primum insaluberrime profusus. Eadem refert Barezzius lib. 3. sup. & Valerianus de Beatis Fæminis ordinis minor. lib. 4. cap. 32.*

DECIMOTERTIO KALENDAS FEBRVARIJ.

IN Infubria, Beati Petri de Archagnano, Martyris: qui dum sanctæ Inquisitionis officio fungeretur; ab hæreticis ob fidem Catholicam est intetemptus. Alanquerij in Lusitania, Beati Zachariæ, Confessoris, seraphici Patris S. Francisci discipuli: qui ab eo in Hispaniam missus, & Guardianus Conuentus Alanquerij (quem ibidem extruxerat) effectus vitæ sanctitate, & miraculorum operatione totam Lusitaniam illustrat. Vlyssipone, in Portugallia, Beate Agnetis à Deo, Virginis, primæ Abbatissæ monasterij Deiparæ de Spes, quæ incomparabili humilitate, patientia atque charitate eluxit.

IANVARI II XX.

- §. 1. **B**eati Petri de Archagnano, * Florebatur ann. 1340. De eoque agunt Marcus Vlyssipouensis 2. part. chronie. minor. lib. 9. cap. 10. §. 1. Codex MS. Abbat. S. Victor. Parisien. in Fratib. minor. sanctis. illustr. apud provinc. Mediolanensem & Beatus Bartholomæus Pisanus ibid. lib. 1. conformatur. fruct. 8. part. 1. qui de eo sic ait. *Frater Petrus de Archagnano qui fuit inquisitor, & quianolmis hæreticos de libro inquisitionis absterge, in loco, qui dicitur, Vmbrada Cæteru ab eis martirium recepit. Oculis est igitur usita præfatum provinciam Mediolanensem: ut expressè constat ex Marco Vlyssipouensi sup. non autem Valentis, quod videtur Gonzaga id innuere, hæc verbi, parte prima origin. seraphic. Religion. vbi de Beato vitæ huiusmodi ordinis. *Beatus Petrus martyr; heretice prauitatis inquisitor, ab hæreticis secus; Valentis signatus est. Etenim part. 3. in descriptione**

provinciæ Valentis, nullus meminit Beati Petri inquisitionis, sic ab hæreticis necati. Nisi loco Valentis, (quæ est caput Regni in Hispania) ponatur *Valencia*, quo in pago habetur conuentus, qui est 13. provincie Mediolanensis. Meminit illius idem Gonzaga secunda parte supra in conuatu primo eisdem provincie Mediolanensis. Boliuis tomo primo, de signis Eccles. libro septimo capite tertio sub annum 1146. Patrimus libro secundo titul. 1. cap. 30. & Picquetus. Toffimanus autem hanc confundit cum eo Beato Petro Martyre, de quo vndectimo Februarij: sic & Vvadinghus tom. 2. annal. minor. ad ann. 1194. §. 4. & tom. 1. ad annum millefimum ducentefimum octogefimum quatuor, paragrafo quinquagesimo quinto, ex Morign cap. 4. de sanctis Mediolanensib.

Beati Zachariæ Confessoris. §. 2. Cum ex mandato S. patris nostri Francisci, atque eiusdem generis capitoli

Alfii ann. 1416. celebrati decreto, sancti Patris, F. Zacharias, atque F. Guatremis, cum pluribus aliis Fratribus ad Hispaniam, plantandæ seraphicæ Religionis gratia, destinari essent, eorum alium, eadem prolixius de causa, in Portugalliam concesserunt: qui à Rege Alphonsio a. opera & instrumentis Regine Vraccæ, eius vocatus, perhumiliter excepit, loca edificationis Conventuum accommodata protinus tetulerunt. Quis de re sic S. Antonius 3. part. histor. tuul. 24. cap. 7. scribit, mentionem agens S. Francisci. *Tunc etiam misit in Hispaniam Fratres multos, ut iuxta datum sibi à Deo mandatum (cum ibi fuisse) loca ibi ad habitandum caperent, & hereticos, qui illam regionem inhabitabant, sua prædicatione confunderent. Quos cum ad Regnum Portugallia demisissent, videntes eos populi, habere singularem formam indolis, linguam extraneam, ne forte heretici essent, malè receperunt, & eos inter se nullatenus habitare permisissent. Sed Regina Portugallia, deus Dominus, audita eorum fama & causa adveniens, à Rege suo Alphonsio obtinuit, ut Vlixibam & Vimarani, duo loca à construere possent, quibus locis habitarent Fratres à dicta Regina, ut filii à matre, fructuamur. Inter ceteros Fratres in Hispania missos, designatos sunt, quidam Frater Zacharias, Romanus, magna sanctitatis vir; qui desideravit panem Fratrum Guardiani existens à Domino impetravit. Angelum Dei mitti edocuit, qui tot panes candidos & saporis dulci ad usum devotus, quos erant Fratres. Et altera die cum quidam ad prædicationem eius comparuissent, suis confusus fuisse inter cetera expressit, se melius dubitare de veritate Sacramenti Eucharisticæ, cum verbis eius persuasus dubitavit à mite eius anelli non posset, mandavit sibi, ut die sequenti venires ad audendum Dissertationem, & Dominus sibi prævideret. Qui diei proficere de nocte Missa essens, videri manifestè quædam hostia, quam tenebat in manu præfatus Zacharias, post consecrationem eam concessa in carnem, quousque voluit comminationem asserere: & tunc veniens est in speciem hostiæ sicut prius; Et ex hoc miraculo liberatus est à dubitatione illa. Hic Frater Zacharias sacris de omnium spiritibus Deo reddens, miraculis effulsit. Eadem habet Marcus Vlyssiponensis. part. 1. chronic. minorum lib. 1. cap. 59. Item lib. 6. cap. 17. & 18.*

Non sine maxima ratione D. Franciscus hos præcipuos Fratres ablegavit in Hispaniam pro convertendis hereticis Aragonum instantibus: cum Petrus Aragonum Rex esset tunc maximus hereticorum Albigensium fuxator; bellamque eorum postea gerens cum Raymundo, Tholofano Comite, occisus sit in puzilio, per D. Symonem, Comitem Montis-fortis, virum strenuissimum circa an. Christi 1214. cœt. 1216. secundum alios: cuius rei meminit idē S. Antonius ibid. titul. 19. cap. 5. 1. Eodem quoque anno (inquunt) Rex Symonis Comes Montis-fortis, quo adhuc contra hereticos fides inimicos, in partibus Tholofanis bella gererat pro Ecclesia, venis in Franciam accessit à Rege & Baronijs petente. Nam Tholofanus Comes adveniens illum Regem Aragonum favore habere animo, ita Comitem cum suis ad Claveras, ut vix ad illas valeret resistere. Hereticis enim occupaverat multa castella, quorum multas laboribus idem Comes cum fidelium adiuvante ceperat; Et nisi cœt illi à fidelibus auxilium mitteretur, cogebatur quæ adhuc tenebat infidelibus designare. Itaque donat eum contra hereticos in illis partibus prædicante, multisque ex hoc nobilibus, & ignobilibus, zelo fidei ductis, erant significavit. Porro ante annum prædictum Comitem cum suis contra hereticos, Rex Aragonum in bello occisus est; ut prædicat & prædicat B. Dominicus eundem Religiosus filii Familias. Latius hæc profequantur Rigordus, Guillelmus Brito, Nangius, Gagunus, E-nnylus, Malfous, Tullus, Nicolaus Gilius, Bel-

forestius, Hallianus, Charonus, Plaisus, Lazarus, Philippus Mousset. MS. Guillelmus Guyarnus. MS. & alij in Philippo Augusto, Rege Francie. Vincentius Beluacens. lib. 30. specul. hist. cap. 93. 101. & 103. ac lib. 31. cap. 2. & 5. Mathæus Parisius; Thomas Walsingham, & Polydorus Virgili. lib. 16. Anglie. hist. Blondus lib. 6. Decad. 2. chronica Montis-fortis. Petrus Vallo-Cernayo in hist. Albigen. Guillelmus à Podio-Laurentio ibid. Catellus lib. 2. de Comitibus Tolosan. Iacobus Riberia in Collectan. Tolosan. Boudencus Tolosanus: lib. 4. in hist. & alij innamere.

Inter Fratres autem habuit, à seraphico Patre D. Franciscus in Hispaniam missos, B. Zacharias, ut præcipuus & Antesignanus, nominatur, Romanus natione, vir magnæ sanctitatis; qui sua exemplari vita, atque ferventissimis concionibus, & miraculis plurimis Lusitanorum sensu concitavit amorem. S. Antonius scribit duos tunc in Portugallia extruissæ Conventus, videlicet Vlyssiponæ & Vimarani: at Gonzaga, tertium quoque addidit, Alanqueir, scilicet in quo Guardianus officio fimebus est, ex cellius à vita. Sic enim ait. *Hoc in Commento præfatus B. Pater Zacharias, tanquam eius ambo, atque promotor maximam reverentiam ab omnibus habens est. Virque sanctissimus vitam finis. De cuius vita, licet à Chronicorum hæretorum Authore sensu diligenter sit descripta, hæc panis imprefinita materia ferre placuit. Quod videlicet, vixit ex discipulis B. Patris nostri Francisci, sineque clarissimus fuerit. Quodque ad quandam Francisci imaginem (quæ in loco huius Capitulo visgi ad an. Dominici Incarnati. 1414. personarum) plura oratione, tum sui Guardianus extorquentem, in proprio anima saluam concernentia, retuleris. Quodque vixit adhuc divina virtute, aliquot miraculis operatus sit. Eadem refert Marcus Vlyssiponensis. lib. 6. cap. 17. & 18. sup. qui taceat ipsum B. Zachariam sepulchrum fuisse in lacere dextro crucis altaris ad Alanqueir Conventus: ad cuiusque sepulchrum quotidie miracula operari. De eo B. Pater agnunt. Gonzaga 1. part. origin. seraphic. Relig. in Prouincia Portugallie; Item, in Conuento Vlyssiponensi, Alanqueir, & Vimarani; qui sunt 1. 2. & 3. præfate Prouincie. Toffianinus. lib. 1. hist. sac. ap. Wadingum; tom. 1. sup. ad an. 1212. §. 33. ann. 1216. §. 2. 1217. §. 22. 23. 24. 25. ann. 1222. §. 40. 1249. Martinus lib. 2. cap. 7.*

B. Agnetis à Deo Virginis. e] Hæc ingenibus fauoribus à Deo exornata fuit: in qua non minus splendens Monasticus rigor, Regularique disciplina: quam alia quævis ardua virtus. Ea de causa, ex Monasterio Lusitanense insule Lignorum, cuius Madexa, anno 1256. assumpta est, iuxta cum B. Anna à Conceptione, (de qua 14. Aprilis.) Atque Vlyssiponem deduxit sumi, vt Monasterium Sanctissime Deipæte de Spe, ibidem extructum, optimis moribus, religiosi ritibus atque cetero omnino imbuerent: adstantelque ad ipsum iuuenctulas in omni pietate, honestate, atque morum compositione influerent. Quare, illarum auisus, tot progressus facta hæc ædes in via sanctitatis fecit, vt plures Virgines Deo sacras, libi castissimas peterit. Porro, ob præfata B. Agnetis virtutes, ceteræ fofores cum sibi in Abbatiâ primam elegerunt; quo in munere ardentissima charitate, pietate, patientia, humilitate, prudentia & dextertate sic excelluit: quod ea que iubebat, (æst aliouq; rudia ac difficilia) leuia omnino & suauia alia videbatur. Cuius obitus cum die festo contingeret, nec præ manibus pollandor adesse; portaribus foronibus alia de causa etiam aperiendibus, palæstram quidam tuentes ex imperato

apparuit (Angelus enim erat) illique ad preflandum defunctæ fori sepulchre obsequium sese obtulit: qui tantum introductus, & oblata præstitit: & exhibita fororibus maxima reuerentia vlti absque mercede re-

cedere voluit. Memoratur à Gonzaga part. 1. sup. in præfato monasterio de Spe, quod est à illius Prouinc. Portugall. & Bareto 4. part. chron. minor. lib. 1. cap. 60.

DVODECIMO KALENDAS FEBRVARII.

IN Aphrica, passio Beati^a Petri Martyris. Duni in Hybernia, Beati^b Ioannis Olorcani, Martyris, qui ob fidem Catholicam, ab hæreticis Anglis, suspensio necatus est. Oceaniz in territorio Toletano, Beati^c Maximi, Confessoris: vita & virtutibus præclari. Mulufeni in Germania, depositio Beati^d Hermanni, Confessoris; qui humilitate, paupertate, & zelo salutis animarum plenus; in numeris etiam ac maximis claruit miraculis. Assisij in Vmbria, Beatæ^e Christianæ Virginis, sanctæ Claræ Virginis sociæ; quam, perfectione Euangelica, & vitæ sanctitate, ad amissim est imitata. Venetis, Beatæ^f Luciz, Venetæ, ex tertio ordine sancti Francisci: Religiosæ fœminæ: quæ generis nobilitate, virtutum meritis, signisque admirandis enituit.

IANVARI II XXI.

1. **B. Petri Martyris. a**] Conuenerunt sancti Francisci dilectissimi erant alumnus cum ad Aphros traxerit: vbi sub trucidantissimis eorum manibus ob Catholicæ fidei prædicationem, Martyr occubuit. Vide Gonzagam tertâ parte origin. septiphic. relig. in ordo Conuentu, qui est 4. Prouinc. sancti Gabrielis. Rapinam. Decid. octauo histor. general. orig. Recollector. parte prima §. octauo. Marianum libro quarto, capite vigesimo-octauo.

2. **B. Ioannis, Martyris. b**] Circa ann. 1570. expulsi sunt per Angelos, Fratres minoræ à Conuentu Duniensi in Hybernia: adueniente etenim cum cohorte militum Ioanne Bridono, hæretico, eminentia vestito, eius rabiem, & in Catholicos odium, declarare necessarium fuit. Incidit tamen in manus eius. B. Frater Ioannes Olorcan, sacerdos, quem ex patibulo erodit, prope Fontem Glouze (ita dictum propter apparitionem Angelorum sancto Patricio eo in loco factam) crudeliter suspendit. Ita habent monumenta ex Hybernia allata: & Vvadinghus. tom. 3. Annal. minorum ad ann. millesimum trecentissimum decimum tertium. §. decimo octauo.

3. **B. Maximi, Confessoris. c**] Vir fuit sanctissimus, Oceanizque sancto sine quieti. Cuius meminit Gonzaga prima part. sup. in BB. viis huiusce Ordinis. Picquetus in catalogo virorum illust. minorum.

4. **B. Hermanni Confess. d**] Vocatur B. Hermannus de Gresslagben, Germanicus natione, qui post susceptum anno millesimo ducentesimo vigesimo quarto Ordinis minorum habitum, profundissima cordis humilitate respiciend. Sempet enim se ab obsequia despectiora & magis contempnibilia studiosè ingererat. Illi paupertas archissima sociata erat; Nam sic eam dilexerat: vt nullus rei, nisi eius, quem extrema necessitas sibi vsum, vel commodum requirebat, applicaret. Porro pietas in eo circa animarum salutem largiffima extabat. Tantum etenim zelum habuit aliorum, vt ad loca, ad quæ nullus prædicaturus accedebat, ipse proficere cretaret, nisi cum multa vitæ incommoditate, pane & aqua contentus: egeret concionabatur, confessiones illudè incredibilem charitate, compassioneque audiebat: porntentes

consolabatur; quibus & consilia salutaria fideliter impendebat. In his pauperum curam gerens, magnopere illis succurrebat, & saluam animarum corporis sanificari præferbat. Verè in ipso puz alas D. Francisci filius, singulariter effigies præfulsit tanti patris. Tandem à Domino vocatus, beatæ vitæ cursum peregit anno Christi 1187. sepultusque est in Conuentu Mulufeno, Prouinciz Saxoniz, quem in vita & post mortem varis magnisque miraculis clarum reddidit Omnipotens; quorum Testem reperis, apud B. Bartholomæum Pisanum, libro primo Confortitaz, fruct. octauo, parte secundâ, in viis huius ordinis sancti. illust. Prouinciz Saxoniz. Marcum Vlyssiponenf. part. secunda chronico. minorum libro quinto cap. septuagesimo Toffimanum lib. 1. histor. setaph. Marianum lib. 3. cap. 7. Bzouium ann. 1287. §. 13. Vvadinghum tom. 1. Annal. minor ad ann. 1287. §. 6. & tom. 1. ann. 1225. §. 21. Huius meminerunt Codex. MS. Abbat. S. Victor. Parisiens. in fratib. minor. BB. Prouinc. Saxoniz. Gonzaga ibid. part. 1. & part. 3. in Prouinc. Saxoniz. S. Crucis sup. vbi loco *Mala-feni*, ponit in *Munstermensi*. Picquetus in catalogo. viror. illust. ordinis minor. Vide infra ad 16. Martij §. primo.

5. **B. Christiana Virginis. e**] Christiana seu Christi-
stana nuncupabatur, Assisias fecit, & sanctæ Virginis Claræ in seculo sociæ; quippe quæ in eadem domo habitarent. Quare illius imitatione, Christiana, mundo abentianis, Seraphicum Patrem D. Franciscum adit apud eodem Portuanculæ comonitarem; vbi ab eo Religiosis habitum accepit; atque vna cum sancta Clara Monasticam vitam egit; post cuius obitum, haud in extenuatâ virtutis ardore: sodiugtor perseverauerat; morum integritate, & perfectione Euangelica illustis: perpetuum memoriam suæ sanctitatis postera fororibus relinquens: quam eundem signis palmæ demonstrant, per annos quadraginta quatuor, quibus in religione vixit. Florebat anno millesimo ducentesimo quinquagesimo quinto. De ea scribit Marcus Vlyssiponenf. parte secunda chronico. minorum libro primo, cap. duodecimo. Toffimanus sup. Vvadinghus.
tom. 1.

tom. 2. Annal. minor. ad ann. 1258. §. 20. 1. & tom. 2. 1253. §. 66. ex processu canonizat. Valerianus de BB. Ferrin. ord. minor. libr. 2. ca. 11.

5. 4. *B. Lucia Veneta, ex 3. ord. d.]* Nobili profapia, atque meritorum prerogativa Inter Venetos maxime claruit: floruit circa ann. 1355. obiitque Venetis; cu-

ius corpus conditum est in Ecclesia sancti Raphaelis Archangeli. Gloriosa autem extitit in vita & in morte: propter ingentia miracula, quae Deus per eam operatus est. Scriptus est de Marcus Vlysioponens. sup. lib. 9. cap. 23. §. 1. ad ann. 1359. Toffianus sup. in ca. De Sillis. in cap. 1. Regul. tertij. Ordini.

VNDECIMO KALENDAS FEBRVARI.

Blessis, in territorio Carnotensi, Beati³ Ioannis Vicini, Martyris; qui ab Hæreticis comprehensus & in vincula coniectus: post diros cruciatus, membraque corporis præcisa, in Ligertis fluvium proicitur: vbi gloriosa morte victor ad cælos ascendit. Pictavis, Beati^b Gualteri, Pictaviensis Episcopi: qui doctrina, & sollicitudine pastorali gregem sibi creditum curans, virtutibus & signis refulsit. Elchij in regno Valentie, Beati^c Didaci Carteræ, Confessoris. Apud Balneenses in Hetheruria, Beatæ^d Ioannæ à sancta Maria, ex tertio Ordine D. Francisci magnæ sanctitatis femine.

IANVARI II XXII.

6. 1. *Beati Ioannis Vicini, Martyris. a]* Turonensis erat, & suis parentibus exortus; nuncupabatur Ioannes Vicinus, seu pulcher Vicinus (non autem Bellouacensis) vulgò, *V. n. s. aut Beau-voyse*. Guardianus Conventus Turonensis, ac postea Confessorius Monialium sanctæ Mariæ Guilchæ: quando ab hæreticis captus. In territorio Blesensi, & carceri mancipatus, illum crudeliter occiderunt, atque in Ligertis fluvium proiecerunt. De eo agit Gonzaga. 1. part. orig. seraphic. Relig. in BB. Martyribus huiusce Ordinis, inseritis in paribus Galliz, vo. x. 200. ob Christi fidem pmissis. Item parte tertia in Conventu Turonensi, qui est 8. Provincie Turoniz, vbi sic ait. *Anno veri Domini 1278. Tempore persecutionis secundæ in Catholicos, Religiosi perierunt, ab hæreticis in territorio Blesensi, interficendi est. V. P. F. Ioannes Voisin, quondam Guardianus Turonensi, ibidem Professus, ex huiusce familia Turonizatus; Dominum de Guisibus Confessor, tunc & Prædicator; qui post divitiationem, membraque præcisa, in fluvium Ligertis demersus, diuina aura, ad prædicationem Turoniam civitatem applicuit, & regione sua Parochia, uteretur progressus; à suis tandem consuetudinibus æquans, in præditi Conventus Ecclesia honorificè, maxima Cleri popularique Turonensium frequentia, sepultus est. Eadem referit Bæccius parte 4. chronicoe, minor. libr. 7. capite 27. Vadinghus tom. 2. Annal. minor. ad ann. 1288. §. 39. Piqueetus, in catalog. viror. illust. ordinis minor. Graiana. part. 1. cap. 14. ex Fernando libr. 3. cap. 19.*

5. 1. *B. Gualteri, Episcopi, b]* Hic Beauvillimus Antistes nuncupabatur Gualterus, seu Gualterius de Brugis, qui eodem est Conventus Pictaviensis alumnus, & hæc Theologie Doctor existit; sub B. Patre Bonagrata, tunc Generali Ministro, electus est Provincie Turonice Munister: exinde tandem ad Episcopatum Pictaviensem, ann. 1279. quantumvis renuncior, à Sede Apostolica assumitur; quo in munere pastorali, doctrina, verbi diuini predicatione, beneficentia in pauperes, vitæque sanctitate maxime effulsit. Super eius capite, in cruce cubiliam simplicitatis, innocentiæ, & sanctitatis significationem, non lemel columba apparuit, dâam sacra ministraret. Quamplurimum eiusdem meritis & precibus à febre quartana corroboraverunt; deique Paralysi, aliisque morbis.

Nam egesto illuminavit, quidam etiam Cornialis morbo, sine Epilepsia affectus sanitati prorsus est restitutus. Obiit anno 1307. apud præfatum Conventum Pictaviensem fratrum minorum, in cuius Ecclesia, eius sepulchrum iuxta altare maius visitur: & à multis fidelibus, illius opem ad Dominum implorantibus, deuoè visitatur; est etiam prope Refectorium dicti Conventus, domnicula, siue cubiculum, titulo sancti Gualteri nuncupata. De eo agunt S. Antonius 3. part. histor. titul. 14. cap. 9. §. 8. B. Bartholomæus Pisanus, lib. 1. conformi. fruct. 8. part. 2. vbi de BB. viris Provincie Turoniz. Codex MS. Bibliothec. S. Victoris Parisiens. ibid. Marcus Vlysioponens. part. 2. chronic. minor. libr. 4. cap. 14. ex Mariano, libr. 3. cap. 4. & chronicis antiquis ordinis. Gonzaga 1. part. orig. seraphic. relig. in BB. viris huiusce Ordinis. Item part. 3. in Conventu S. Catharinæ Præterens. qui est 21. Provincie Turoniz. Raphael Volaterranus Antropologus, lib. 21. de claris viris illius ordinis. Toffianus lib. 1. histor. seraphic. relig. in eo. Piqueetus sup. Galterius; in tabula Cosmograph. sæcul. 13. in seripor. Eccles. Trichensis ibid. Willotus. Athenar. Orthodoxor. Francic. litteræ. G. Supplementum chron. libr. 11. ad ann. 1272. Gnesius in Bibliothec.

Vnum omnino invidabile hæud possum intactum petrasire: quando B. ille Gualterus factus Pictaviom Episcopus, venit in licem pro iate sue Ecclesiz, cum Archiepiscopo & Metropolitanis suo Burdegalenis Bertrando; qui paulo post Summus Pontifex creatus, nomine Clementis V. hanc vult aduersarium suum Præfultu detici. Nam, omnibus ceteris supra citatis authoribus fuisse certis nobis si D. Antonius, Florentini Archiepiscopi, grauissimum hic ponamus ea de re testimonium. *In 130 Generali (nempe decimo Bona grata nuncupato) Frater Gualterus de Bruggis, Magister in Theologia, tunc Munister Turoniæ, fuit per Dominum Papam cõpulsus (illo totis viribus usque ad peccatum subiectionis remittente) recipere Episcopatum Pictaviensem. Et quoniam Generalis ille supplicauerit, ne ille Pater assereret illi Provincie: sepe dicit voluntas Vicarij Christi, Erat enim vir omni virtute ornatus, in regimine utilis. Tanta sanctitatis fuit, quod aliquando columba candidissima visa est super capite eius: & circumdâam magnam delirium peccatorum panem, cum meritate quadam*

(qui Angelus Dei creditus fuisse) in forma Procuratoris, ab solis de bitina illud, & cancellari fecit, ea ignorante. Hic tamen idem die legitur Episcopus, existens in Archiepiscopatu Burdegalenf. pro more Ecclesie sue: & post multos annos Burdegalenf. Archiepiscopus, dicitur Bertrandus, Papa esse creatus, Clementis V. nominatus: deponatur istum Dominum Gualterum ab Episcopatu Pictavenf. & reditus ad claustrum. Deinde frater Gualterus ad extrema de vocatur, quando cedulam, in qua contentebatur, quod ipse appellatur à fratre suo Domini Clementis Papa, super depositione sua ab Episcopatu, ad iustitiam inducitur Dei; & ipsam cedulam in manu conuoluit dextera sua, & cum ea voluit sepeliri. Quod factum est: multis clare miraculis, præcipuo à quartana liberans. Cum autem post duos annos, vel circa Papa Clemens cum curia sua, transfisset Pictavum & ibi moram traheret, audire quid frater Gualterus cum cedula in manu clausa, suam appellatorem eueniente, sperans fuisse, voluit hic videre: unde mandauit eum exhumari, & illam cedulam sibi offerri. Miraretur manus eius aperiri non potuit, & cedula haberi, nisi facta prius promissione, quod sibi postea restitueretur. Quo facto statim aperiri permisit manum, & cedulam sumi. Quam cum Papa legisset, miratus est, & reddi eam sibi deservite iussit. Hæc ille sanctus Amster.

64

Beatus verò Bartholomæus Pisanus, rem paulò aliter narrat, dicens. Hic sanctus ad mortem deveniens, quandoque scripsit cedulam, cum qua in manu decessit: Et cum Pisanus esset Romana curia, scilicet, Domini Papa Clementis V. (qui ipsum iussit ab Episcopatu Pictavenf. deponatur) Episcopi & Cardinales, & alij Prælati adfuerunt ad eum exequias; nulli prædictam voluit dare cedulam; sed Dominus Papa veniens, eisdem statim mortuus tradidit. In cedula continetur, quomodo ipse frater Gualterus, quia iussit ab evoctur deponatur, infra tot dies Dominum Papam esse appariturum coram alicuius iudice: & sic factum est. Non die statuta, morte Papa ipse decessit. V.adingius tom. 2. sup. ad ann. 1275. §. 14. 127 §. 11. & 1279. §. 11. 1280. §. 9. Item. tom. 3. ann. 1303. §. 5. 1307. §. 2. & 1314. §. 5. Molanus in naralib. Belgic. ad 22. Ianuarii Ioannes Ruche. lib. 4. compendij tempor. cap. 77. Gonzaga. Item part. 1. sup. in ultimo Comento Parisiensi. Firmamentum tertiū ordinum part. 1. tract. de illustriorib. vici ordin. minor. Democlaerus lib. 2. de sacris. Mil. cap. 16. in Episcopo. 71. Pictavenf. ann. 1299. Algeria. in arbore Epiloga totius ordin. minor. Callianus part. 12. catalog. glori. mundi considerat. 17. vbi de scriptor.

Gallia. Cornelius à Lapide Cœrentar. in Terentiā Prophetam. cap. 17. §. 13. Nicolaus Egidius in Annalib. Franc. sub Philippo 3. cognomine Pulchro. Rege ad ann. 1305. scribens ab Clementis V. hunc B. Gualterum suspenderit ab Episcopatu Pictavenf. & eo quod, cum adhuc Archiepiscopus Burdegalenf. existeret ab ipso, (mandato Bituricensis Archiepiscopi Aquitanie primatus nomine Mullenis, seu potius Egidij Augustiniani) fuisset excommunicatus, quapropter factus Summus Pontifex; et tam prædictum Archiepiscopum, quam ipsius B. Gualterum summo odio periclitatus est: quod factum in eo seclè reprehendit, & lib. 4. Annal. Franc. cap. 47. Belfortensis ibid. in annotat. Hylareus concion. pro Dominicam Passione post med.

B. Didaci Carriera, Confess. e] Gallus erat natione, §. 5: qui factus sacerdos, transmiserat in Hispaniam, vbi inter Patres reformatos cum Discalceatos, Provincie sancti Ioannis Baptistæ cõmunitas est. Dum igitur apud Conuentum Elchenfens. in regno Valentie, gradum silleret; Venerandus Pater Guardianus eius loci, videlicet, B. Ludouicus ab Aracilio, peste correptus, obuit, ann. 1583. (de quo supra egimus ad documentum Iannarij) exundique tota domus eadem ita ita infecta est, vt beati omnes fratres ferè inuaserit: duosque ex eis morte iustulit. Quorum prior exiit hic B. Didacus Carriera, qui sanctè admodum obdormuit in Domino. Cùm autem excessisset de vita, cuiusdam condiscipulo studenti in Cella sua apparuit, vestimentis Sacerdotilibus indutus: quem corrodens dignum reprehendebat, eo quod minus iustificasset, super suitragis in Religione solò exultandis, pro quolibet fratre defuncto; et vti constitutiones Ordinis decernunt. Quo audito, præfatus frater veniam petiit, & promittens omnia citius complere, pronus ipse ab oculis eius discessit. Hæc ex Ioanne Ximenez in chronico suo. Barezzo 4. part. chronic. minor. lib. 8. cap. 65. Rapinno hist. vniuersal. Recollector. Decad. 8. part. 3. §. 6.

B. Ioannæ à sancta Maria, ex 3. ord. 4] Maximam exitit exemplar virtutum, suæque sanctitatis specimen dedit apud Balneenses; vbi sepulta est in Abbata eiusdem loci. Quam obrem hac die, solemnius illius pia deuotione fidelium agitur: eius meminerunt, Marcus Vlyssiponten. sup. part. 2. lib. 9. cap. 23. §. 1. sub. an. 1360. Valerianus de BB. Feminis. O. d. minor. lib. 4. cap. 17. De sül. s. in cap. 1. Reg. tertij ordin.

DECIMO KALENDAS FEBRVARI.

S Almaftræ, in Oriente, Beati^a Guillelmi Anglici, qui ob publicam Christi confessionem, & Mahometicæ seclæ reprobationem carcerem & graua vincula perpeffus, à Maurit tandem gladiis confossus, martyrium consummauit, Ferrarie, Beati^b Hieronymi à monte Politiano, Confessoris, qui pluries Ministri Provincialis munere functus, humilitate, silentio, & virginitate, admodum emicuit: & signis viuus ac mortuus illuxit. In India Orientali, Beati^c Ludouici à Cruce, Confessoris, miraculis clari. Astæ, Beati^d Iochini Aleuanto, Confessoris, magnæ sanctitatis viri.

IANVARIi XXIII.

§ 1.

Beati Guillelmi Anglici, Martyris. *] Anglus erat natione, qui in Orientem profectus, cepit Christi Euangelium diffusisse, & vbiq; verba salutis

predicare. Itaque à Maurit interrogatus, quid de eorum lege, ac Mahometo magno Propheta, sentiret Respondit se credere in Iesum Christum: ac quicumque

que Machometi sequuntur errore duocuntur, ac damnatione digni: eo quod illius ex falsis sit & fraudulentis. Quibus auditis, Mauri manus tenebant in eum, & in terram carcerem coniecerunt, compedibus ac maniciis ferreis vinciebant: proclamans per vhem que Christi servus contra sectam eorum eructaret. Eavoce, ingens populi consurgens factus est, & vic Dei à carcere deductus, in conspectu omnium sedebat, velut agnus manufactissimas inter lupos. Quo tempore iterum interrogatur, tentaturque, an vult effusa deiegere, fidemque christianam abnuare: an voluit sciat, mortem crudelissimam maximo cum dedecore suburam. Quibus vit sanctas, inrepida mente respondit: priora à me dicta denovo certa fide azeitor: iterumque palam assero, legem servatus Christi Iesu formi esse veram & opumam, paratos extunc pro ea mori: vestram verò sectam falsam esse, vt & veltum Pseudo-Prophetam. Ad hæc audita Mauri magno impetu factio, & altissimi vociferantes: vnus illocum gladio eum transverberavit: sed Christi martyri manu sua obtegens vulnus inflicto, magna animi constantia, puioa reiteravit verba: proclamans, se vltro mortem subiturum, pro Christi fide sanctissima: quam magnificè laudabat, sectam verò Machometi condemnans. Quare Mauri vniuosi in eum accurrentes, gladiis suis eum confoderunt. De eo agit Marcus Vlyssiponensi, part. 1. chronic. minor lib. 8. cap. 40. ex chronicis antiq. ordinis, Firmamentum trium ordinum tract. 1. in memorabil ordin. sub 19. Maultro Generali totius ordin. passus est autem ann. 1346. Bosius. tom. 1. de signis Eccles. lib. 7. cap. 3. fecul. 14. ann. 1341. & adungibus. tom. 3. Annal. minor. ad ann. 1344. §. 19. ex Mattiano. lib. 4. cap. 10.

§. 1. *B. Hieronymi, Confess. 13* Fuit quidem genere nobilis, ac virtutibus illustris, nam à puero magnarum virtutum speciem præbuit, & Ecclesiasticam dignitatem fugiens ad fratres minores obseruantes migrare, deinde ad patres Capucinos accessit: vbi tum in Romana, tum in Bononiensi Prouincia sup. Vicarius Prouincialis, licet invidis, eligere: in vita & post mortem signis admirandis claruit: iuxta Bouerum tom. 1. Annal. Capucinos. ad ann. 1346. §. 10. &c. obiit ex Petra-

cio, Salodensis, Montessor. & alius M.SS.

B. Ludouici, Confess. 2] Frater Laicus erat, natione Lusitanus, qui in Indiam traiciens admirabilis sanctitate enituit: ad cuius procellosa confidionem, pro illius canonizatione, litere potantur Apostolica: pro vt constat ex libello Neapoli edito ann. 1626. apud Typographum Ioan. Dominici Roncalioli, & Rapineo, in huius. general. origin. Recolletor. prefat. part. 2. §. 4.

Hic velim, mecum aduertas, quàm mira egerit diuina prouidentia, etiam per manus fratrum nostri ordinis Laicorum, in consursione Infidelium, maxime Indorum, tum Orientalium, tum Occidentalium: quod in docturii huiusce Martyrologij Franciscani, suis in locis, liquebit conspiciere. Non enim soli fratres minores, obseruantes, vel Reformati, seu Recolletti, ac Discalceati, Americam, & alias Indiarum regiones perlustrarunt, sed & patres Capucini, eisdem actibus licet vltimi, haud paruum in illis contulerunt operam: quod quid glorie nostræ zmulis dictis habent & factis, Inspice, precors, quàm frigidè de Franciscanis loquitur Iaricus tom. 3. huius. oriental. lib. 5. in Prouincia Goana: cap. 19. apud Dnum, lib. 6. cap. 8. apud Caturcum: cap. 17. apud Coulinam, & Trauancorum: cap. 25. apud Cailanum insulam: vbi tamen Andreas Franciscanus, Cochinchinensis Episcopus, patres Iesuitas primo recepit, ann. 1602. sic olim eisdem patres susceptos fuisse Goz, à Beato Ioanne Albuquerque, Recolletto, primo Goano Episcopo constituto quando sanctus Franciscus Xauerius ab eo benedictionem accepit, vt in Iapponum pergeret. Teite Tursellus. lib. 4. vitæ eius cap. 7. & Matizo: lib. 14. huius. Indic. sed de his aliis.

B. Iacobi, Confess. 6] Huius fratris Iacobi vita, cunctis virtutum formis ac disciplina fuit: nam præter eius austeritatem, humilitatem, & paupertatem, charitas ipsius inuictissima erat, qua & petto laborantibus latro ac prompto animo inseruiebat: orationem sumènt excolebat, & in extasim raptus, tribus in ea perseverabat. Scribunt de eo Bonensis sup. ad ann. 1578. §. 23. &c. quo obiit. Salodensis, & MS. Prouincie Goueniensis.

NONO KALENDAS FEBRVARII.

IN territorio Viennensi in Austria, Passio Beatorum, octodecim fratrum, qui pro Christo acerbissimum martyrij genus à Turcis subierunt. Elchij, in Regno Valentie, Beati b Francisci à Valentia, Confessoris: obedientia, vita exemplari, atque virtutum fama celebris. Illescis in Hispania, Beate c Agnetis à Conceptione Virginis, primæ Abbatissæ Monasterij Immaculatæ Conceptionis Deiparæ Virginis; quæ & reuelationibus diuinis, & singulari perfectione à Domino exornata: sancto sine quicuit. Bennarij in Pedemontano principatu, Beate d Paulæ Gambaræ; eiusdem loci Comitissæ; quæ Tertiariarum sumpto habitu: vita & miraculis extitit illustrissima.

IANVARI II XXIV.

§. 1. *B. octodecim Fratrum, 2*] Horum illustre martyrium accidit circa annum Christi 1341. cuius mentio habetur apud Gonzagam. part. 1. origin. seraphic. relig. in Prouinc. Austrie sub huius. verbis, *Octodecim huius Prouincie Fratres in Paradisi loco, tribus milliaribus à Vienna Austria distantes, acerbissimum martyrij genus subierunt. Cum primum eorum Turci ipsam locum transissent,*

de vestigijs Fratres trecentos aggressi, eos necauerunt. Eadem protus referet Barezus 4. part. chronic. minor. lib. 3. cap. 14. de his autem scribit Picquetus in catalogo, vitæ. illust. ord. minor.

B. Franciscæ à Valentia, Confess. 5] Professione Laicus, patria verò Valentinus erat in Hispania natus, vitæ exemplaris, promptæ obedientie, & perfectio-

nis hand infimæ. Socias fidelis & amantissimas exiit R. P. Franciscus Ximenez, Ministri Provincialis Provincie S. Iohannis Baptistæ. Verùm ann. 1585. cum B. Pater Ludovicus ab Aractio, Conuentus Elchenus Guardians; & B. Dnaeus Carrera, pella sublati essent: (de quibus sup. 19. & 22. Ianuarij) tunc & ipse eadem luc infectus excessit à vita. Ante eius obitum plures graueque Dæmon illi totandis infidias, quas omnes speculæ Dei gratis, superans, victoriam tandem reportauit; quo factò, quietè, ac deuotè innocendo nomen Iesu, & B. Mariæ Virginis, spiritum reddidit celo, Beatitudinis præmio in æternam fructurum. De eo agunt Ioannes Ximenez in Chronol. Barezus sup. lib. 8. cap. 65. an autem idem fuerit cum B. Francisco à Valenta Laico: cuius meminit Barezus sup. lib. 1. cap. 13. ad ann. 1540. hoc me latet. Illus mentioem facit Rapirosus in histor. general. orig. Recoll. decad. 8. part. 1. §. 11. Marieta I. 17. histor. Eccles. sancto. Hispan. cap. 14.

§. 3.

B. Agnetis à Conceptione Virginis. e] Hæc discipula & imitatrix fuit B. Ioannæ à Cruce Virginis, in Monasterio Tertiarum sanctæ Mariæ de Cruce, quingentis passibus à pago Cuba, Tolentæ Diocesis, sita. Quæ ob ingentes animi sui virtutes, de mandato Superiorum, inde extracta, cum duabus alijs Religio-

sisimis Monialibus; conductæ est in nouum Monasterium Illesci Immaculatæ Conceptionis Mariæ Delicratum, fundatum ab Illustissimo Patre Francisco Ximeno, Toletano Archiepiscopo. S. R. E. Cardinale; anno Christi 1517. Ipsius B. Agnetis consanguineo. Huius igitur Conuentus prima Abbatissa indubita, mira perfectione, & Monachæ Obsequantæ zelo, lotores Virgines prouidentissimè rexit ac gubernauit: vbi & sancto sine quocumque prout testatur Barezus sup. lib. 1. cap. 52. Post Gonzagam. part. 3. orig. serap. relig. in præfato Monasterio Illesci. Quod est xv. Prouinc. Castellæ; de ea ita scribentem. *Prima huius loci Abbatissa, veniens ex illis tribus, quæ ex Monasterio S. Mariæ de Cruce allatæ fuerunt nomine Agnetis à Conceptione, cui consanguinitas cum fundatore intercessit. cuiusque sanctitas tanta fuit, ut plura Deo sibi reuelante, præuisse meruerit; quomobrem G. in vita, G. in morte, in maxima veneratione habita est.* Valerianus de BB. formin. ord. minor. lib. 4. cap. 28.

§. 4.

B. Paula Cambare, 4] Bruxiensis erat natione, Benenarij Comitissa; ann. 1545. Tertiaria: quæ cum viuens omni virtutum genere exornata fuerit, plurimè post obitum miracula claruit. Ita Gonzaga 2. part. sup. In Conuentu sancti Francisci Benenarij, qui est 26. Prouinc. Genouen. vbi requiescit.

OCTAVO KALENDAS FEBRUARII.

N VRSIÆ in Vmbria Beati^a Ioannucij de Valle terrena, Confessoris: mixæ patientiæ viri: qui humilitate, paupertate, & oratione ac spiritu feruore præditus: spiritu Prophetico claruit & miraculis. Vercellis, Beati^b Antonij à Cremona, Confessoris; virtutum meritis ac miraculorum gloria conspicui. Panormi in Sicilia Beati^c Benedicti cognomento Nigri, Confessoris: qui signis & virtutibus emicuit. Assisij in Vmbria, Beate^d Beatricis Virginis, sanctæ Virginis Claræ sororis: quæ vitam in ieiunijs, abstinentijs, & obsecrationibus ducens; sanctissimè spiritum Christo sponso reddidit. Gratianopoli, Beate^e Ioannæ Ballæ, Virginis, quæ prima Abbatissa electa, signis & virtutibus illuxit.

IANVARI II XXV.

§. 1. **B** eati^a Ioannucij de Valle-terrena, Confess.^a] Natus est in finibus Ducatus Spoletani; professione Laicus; vir ingenti perfectione decoratus, B. Fratris Honorij Sarsanensis discipulus, atque illius æmulator indefessus. Huius igitur tanta fuit humilitas & paupertas, æque in perfectendis laboribus, infirmitatibus-ve patientia, vix explicari possit. Sanctæ orationi iugiter intendebat: in virtutis exercitio feruidus erat & assiduus. Fuit prætorus spiritu prophetico insignitus; quo & certissimam sui obitus horam Patri Guardiano à se scilicet; & alia plura præmuniuit. Excessit à vita Nurfæ; cuius corpus factum, ad Nurfanorum instantiam, quibus in maxima veneratione est, propè summum altare honorificè quiescit: vbi quamplurimè claret miracula. Scribunt de eo Marcus Vlyssipontensis. 3. part. chronic. minor. lib. 2. cap. 31. sub an. 1447. quo obiit. Gonzaga. part. 1. sup. in Conuentu Annuntiat. Beate^a Mariæ Virg. Nurfæ, qui est 15. Prouinc. sancti Francisci. Tostinianus, lib. 1. histor. seraphic.

§. 2.

B. Antonij à Cremona, Confess.^b] Maxima populi veneratione colitur in Conuentu S. Mariæ de Bethleem Vercellensium hic seruus Dei, ibidem sepultus; qui multo magis meritis atque miraculis clarus, anno

Domini 1575. die verbè Mensis Ianuarij 25. diem clausit extremam. Memoratur à Gonzaga. part. 2. sup. in eo Conuentu Vercellens. qui est 3. Prouinc. Mediolanens. Barezus 4. part. chronic. minor. lib. 7. cap. 12. Tostinianus lib. 1. in Prouincia Mediolanens.

B. Benedicti, Cognomento Nigri, Confess.^c, e] Vixit in reformatione apud Siciliam, obiitque Panormi, in Conuentu S. Mariæ de Iesu, qui est 5. Prouinc. Sicilia; magna cum sanctitatis, tum miraculorum fama. Vocatur communiter sanctus Niger, quia natus sit ex femina capta Nigra: huius vita extat descripta. Eius meminit Barezus sup. lib. 5. cap. 52. ex chronico. Bonifacij Bombelli, de illius sanctitate nec proceffus sunt auctoritate Apostolica: prout accepimus ex libello Neapoli edito, apud Typographum Ioannis Dominici Roncaloni anno 1626. Floruit circa ann. 1580. Rapenzus in histor. general. orig. Recoll. 1. part. præfat. §. 4. Geruina part. 2. cap. 14.

§. 3.

B. Beatricis Virginis, d] hæc Christi sponsi amore incensa, sæculi diuitias, ac mundanas vanitates quamlibet contemptit, euegitque ad Religionem post B. Hortulanam, eius Matrem, & sanctam Claram, ac B. Agnetem, Virgines, sorores: easque imitata est in Monasterio S. Damiani; quo vitam duxit in oratione,

§. 4.

seruata,

scimus, & abinentia: sicque sanctissime obiit in Domino. Agit de eo Marcus Vlyssiponens. sup. part. 2. lib. 1. cap. 51. ex Mariano lib. 1. cap. 5. Toffianus sup. Vvadinghus tom. 1. Annal. maior ad ann. 1253. §. 25. tom. 1. an. 1212. §. 14. ex Canaceila 4. part. chron. lib. 6. cap. 25. V. de Janis lib. 1. cap. 11.

5. 4. *E. Isanna Belli, Virg.* ¹ Bella, seculplicita cognominabantur, Filia Præfidi Parlamenti Gratianopolitani; Cambertaci Ordinis sanctæ Claræ nomen dedit,

circa ann. 1470. ex quo loco postea translata est ad novum Monasterium Gratianopolit. ann. 1478. die 13. Septemb. vbi, de Domnica sequenti, 15. eiusdem mensis, prima Abbatissa electa est: obitque vitæ sanctitæ & signis admittantur gloriose. Vide Federetum, in descriptione Monasterij Clarissar. Gratianopolit. & Abba-villærum Capucinarum, in historia chronolog. B. Coletæ Virg. stat. tertio, libro quarto, capite duodecimo.

SEPTIMO KALENDAS FEBRUARII.

Redonis in Gallia, Beati^a Radulphi, Confessoris: magnæ sanctitatis viri. Messanæ in Sicilia, Beati^b Elekti, Confessoris; miraculis clari. Bellicij, Beatorum^c Confessorum, Petri de Petra, Ioannis Grangeri, & Martini Petti. Myanin, in Tertitorio Gratianopolitano, Beati^d Iacobi Occentis, Confessoris. Scarlini in Tuscia, Beati^e Petri-Antonij à Cortona, Confessoris: vitæ sanctimoniam, & dono propheticò illustri. Apud Ceranum Novatiensis Diocesis oppidum, Beati^f Pacifici à Cerano, Confessoris; virtutum laude, ac sanctis operibus celebris. In Apulia, iuxta Campum-Bassum, Beati^g Innocentij Taurini, Confessoris: singulari doctrina, vitæ sanctitate, atque gubernandi dexteritate insignis.

IANVARI II XXVI.

5. 1. *Beati Radulphi, Confessoris* ¹ Tanta vitæ perfectione ac paritate erat exornatus; vt Sacram facienti, & Missam celebranti (dum viveret) adstant mirarenturque Angeli. Obiit, ac sepultus est apud Conuentum S. Iacobi Redonensis vrbis ann. 1307. Eius mentionem faciunt B. Bartholomæus Pisanus, lib. 7. conformitat. fruct. 8. & 11. part. 2. vbi de Fratib. minor. sanctis, illustr. Prouinc. Turonens. Codex. MS. Abbat. S. Victor. Paris. ibid. Marcus Vlyssiponens. 2. part. chron. minor. lib. 7. cap. 4. 3. Gonzaga part. 3. c. 19. seraph. relig. in eo Conuentu, quæ est 17. Prouinc. Turonix. Toffianus lib. 1. histor. seraph. vadinghus tom. 2. Annal. minor. ad ann. 1287. §. 15. & 20. Item tom. 3. ad ann. 1305. §. 5. Petrus Caluus, in defensiono sacrarum Religionum, lib. 2. cap. 32.

5. 2. *B. Elekti, Confess.* ² Nullo alio titulo insignitur: quam, Filium Domini Andræ: qui, vt reor, vitæ erat in Sicilia, singulari nobilitate notissimus. Huic B. Elekto, Christus in Columbar specie apparuit. Porro Messanæ mortuus est, miraculis ac prodigijs post obitum conuersus. Floreat ann. 1360. scribitur de eo Bartholomæus Pisanus sup. in Prouinc. Siciliæ. Codex. MS. Abbat. S. Victor. Paris. ibid. Gonzaga sup. part. 1. in BB. vni: huiusce ordinis. Marcus Vlyssiponens. sup. lib. 9. cap. 24. §. 1. Toffianus lib. 1. histor. Vvadinghus tom. 1. dup. ad ann. 1221. §. 42. Picquetus in catalog. victor. illustr. ord. minor.

5. 3. *BB. Petri Confess.* ³ Petrus, magnus exiit prædicator, vitioi vni: perpetuum flagelium: alter ingentibus antestantibus, corporeque macerationibus iugiter vacabat: vltimus verò, meditationis & orationis omnino addictus erat; prout testatur Federetus, in descriptione Prouincie Burgundix, vbi de Conuentu Belliceni.

5. 4. *B. Iacobi Occentis, Confess.* ⁴ Genero ac virtute illustris exiit: & Guadrianus eam esset Cōuentus Myanensis, sanctissime obiit circa ann. 1495. vide Federetum sup. in descriptione prædicti Conuentus.

5. 5. *B. Petri-Antonij à Cortona, Confess.* ⁵ Floruit circa an. 1490. obiitque in Conuentu Maioritico prope Scar-

linum Tusciæ pagum Maritimum. Diem ac horam sui facilis transitus, longo tempore, sine præcursu: & meritis præclarus abut in celum. Illius meminit Marcus Vlyssiponens. sup. lib. 7. cap. 17.

5. 6. *B. Pacifici à Cerano, Confess.* ⁶ Ferrudis exiit concionatoris: & in lucrandis animum, verbo & opere potens: vitæ exemplari, ac sanctis operibus, suisque institutionibus, conspicuus: quare suis pijs exhortationibus, plures adolentes conuenit, ad religionemque seraphicam induxit: alios verò ita deuotioni addixit; vt Conuentus non paucos, minorum Ordinis extraxerunt. Obiit apud Ceranum, in hospitio, D. Annæ, Desparæ Matris, sacro, atque in alia ab hoc loco ridicula tumultuati est. Quarto iurgium exortit inter Fratres & Cerani acolas. Fratres petebant B. Pacifici corpus, vt apud se humaretur: eò quod ipse Minoritici Ordinis alumnus esset: alij verò instantius urgebant pro possessione sacri corporis, maxime cum eiusmodi loci indigena B. Pacificus exstaret. Quomobrem conficito instrumento, in eam tum Fratres, tum quoque Ceranenens, venerit sententiam; vt præfatum sacrum corpus, inde exhumatum, ad primocitatum hospitium honestiori loco tumultandum transferretur. Ibi que à circumuicinis populis ingenti honore colatur. Vixit circa ann. 1440. Arguit de eo Gonzaga part. 2. sup. in Conuentu S. Marie de Gratia Vigleuan, qui est 7. Prouinc. Mediolanens. Item in 31. Conuentu ciuidem Cerano. Barczus part. 4. chron. minor. lib. 3. cap. 23. cuius traditio I. Blancano errere lapsus est: dum versioni Gallicæ, pro hospitio, ponit hospiciale: que duo, atamen, toto celo differunt. Hospiciale enim est locus communis cum cæcis egenis, victoribus, siue sanis, siue infirmis deputatus; vt illic possint benignitate humana subleuari: at hospitium, amove nostro loquendi, est locus Fratrum solitaria habitacione doferentis, quouique Conuentus integer extraxatur.

5. 7. *B. Innocentij Taurini, Confess.* ⁷ Prouincie sancti §. 7. Angeli erat alumnus quam & pluribus annis sanctissime gubernauit: vitæ etiam exemplari, atque singulari prudentia, noceus maximis virtutibus insignitur

pollebat: sicque fama sanctitatis clarus communem
nactus est sepulturam, in Conventu sanctæ Maræ de
Gratis Campi-Bassi: qui est 16. præfatæ Prouincie.

Scribunt de eo Gonzaga ibid. part. 2. sup. Barczus
sup. lib. 3. cap. 60. sub ann. 1551.

SEXTO KALENDAS FEBRVARIIL.

IN Piceno, apud sancti Marini oppidum, Beati^a Dominici, Confessoris; qui
humilitate profundissima firmatus, miraculis quamplurimis fuit à Domino
sublimatus. Vinarani, Bracatensis Diocæsis, in Lusitania, Beati^b Roderici, Con-
fessoris: mira pœnitentiæ viri, qui paupertatis altissimæ amator extitit, & spiritu
Prophético fulsit. Montiliz, in Hispania, Beati^c Petri ab Angelis, Confessoris:
pietate, sanctis operibus ac signis conspicui. In Sicilia, Beati^d Antonij Scal-
mati, Confessoris.

IANVARI II XXVII.

51. **B**eati Dominici, Confessoris. ^a) Maxima humilitate
Bernicus, quampluribus etiam miraculis illustratus
est: quorum meminerunt B. Bartholomæus Pisanus,
lib. 1. confoemitat. fruct. 8. & 11. part. 2. vbi de Fratri-
bus minor. sanctus. illustr. Prouinc. Matchus. Codex.
MS. Abbat. S. Victor. Paris. ibid. Marcus
Vlyssiponenf. part. 2. chronice. minor. lib. 8. cap. 22.
sub ann. 1330. Gonzaga part. 1. orig. seraph. Relig.
in BB. viris huicæ Ordinis. Iacet autem in loco sancti
Marini apud Picenorum. Toffianus lib. 1. histor. se-
raphice. Vvadinghus tom. 2. Annal. minor. ad an. 1392.
§. 28. tom. 1. ad an. 1241. §. 23. ex Mariano lib. 2. cap.
11. & Crescentio in dialog. Picquetus in catalog. viror.
illustr. ordin. minor.

52. **B. Rodericus, Confess. b)** Celeberrimus habitus est
in Hispania: ann. 1378. obiitque, ac sepultus est Vi-
marani in Conuentu S. Francisci, & honesto loco re-
conditus: nec abire quidem, cū ob eius merita Prophe-
tico spiritu, à Deo cohonestari meruerit. Tamen hu-
ius pulsimi Patris corpus, licet diligentissimè conqui-
situm, inueniri hoc in loco non potest, quapropter ad
Matincem Vinaranensis oppidi Ecclesiæ occultè ali-
quando translatus, in ibique editus in loco Aquilone-
nem versus tumulatus ab Oppidanis assentur, quod
mihi quidem maximè probatur; cuiusque rei causa
est, eorumdem ad eum locum deuotio. De eo agunt
B. Bartholomæus Pisanus, sup. in Prouinc. S. Iacobi.
Codex. MS. Abbat. S. Victor. Paris. ibid. Marcus
Vlyssiponenf. sup. lib. 9. cap. 35. §. 1. Gonzaga part.
3. sup. in Conuentu Vimarani, qui est 3. Prouinc.
Portugall. attamen in Conuentu S. Mariz de Ange-
lis, qui est 1. Prouinc. S. Gabrielis; assentur ibid. ob-
sistit. Quem sequitur Vvadinghus. tom. 1. sup. ad ann.
1246. §. 21.

53. Verum nonnulla explicanda sunt, quæ sepe-
tur obsecrator in vita præfatæ B. Rodenici. Referuntur
autem à prædico B. Bartholomæo, fruct. 8. sup. in
hunc modum. In monte de Valdegera, iacet Frater Ro-
dericus Robici. His sunt homo penitentiæ à mirabilis; pau-
peratis amator, mundum fugiens; & spiritus Propheticus
prefiguratus. Adhuc cum Regna Castellæ, vixit Reges
Henrici, & mater ipsius Regis Ioannis Castellæ, Frater
mississet; ut si infirma diceret, quid assensu eius filius
Rex Ioannis, quoad ad hereticum Pontificum, qui moue-
rant: an adhareret Domino Papa Vrbano; vel alteri? Con-
que Frater ad ipsum venisset, antequam eadem inti-
meret aliquid, propter quod mississet, ipse eis dixit, Scia-
tis, Dominum Regnam, quæ vos misit, mortuam, Do-

minum Regem Ioannem Castellæ se pro alio à Domino Vr-
bano detestatum: & mali cunctis fibi. At Regem
Carolus, Francorum Regem, imper mortuum, sepulchrum me
vidisse in profundo inferni; propter fibi sua, quod posuit,
& tenuit in Ecclesiæ sancta Dei. Quæ Frater audientes,
fieri prædixit sic & inuenit.

Quibus in verbis duo sunt animaduertenda digna. 54
Primum, illud est, de schismate, quod in Ecclesiâ
initium habuit post obitum Gregorij Papæ XI. Gal-
li, ex diuersa electione duorum Summorum Pontificum:
Vrbani VI. videlicet, & Clementis VII. Primus Rino-
mæ mansit: cui adhuc sit Italia, Germania, Hungaria,
&c. Alius verò Auiunionem se recepit, cui prebant
Reges Franciæ, Neapolis, Castellæ, Scotiæ, Arca-
goniæ, &c. non solum autem uterque illocum, Reges
ac Principes in suam sententiam perducebant: sed
& sapientissimi, doctissimique viri: ac permulti serui
Dei, huius vel istius partis tuebantur, vti probè di-
gnoscitur, tum ex Marco Vlyssiponenf. cap. 34. §. 1.
sup. Leandro, Petro Ruzana, Petro Ribadeneira,
&c. in vita S. Vincenij Ferronij, 5. Aprilis, tum ex aliis
chronicis, histor. & Annalib. Quæ de re vide Reue-
rendiff. Episcopum, Nicolauum Coiffetillum, ord.
Prædicit. in response ad quæstionem iniquitatis, &
S. Capucinum; lib. 2. cap. 10. vit. Beatæ Coletz
Virg.

Cur autem tot, tantique viri clarissimi, Clemen- 55
tis VII. in Gallia apud Auiunionem pro Summo Pon-
tificæ, se habentis; sententiam sequerentur? Respon-
detur primò ex S. Antonij. 3. part. histor. titul. 21. cap.
2. & titul. 27. cap. 8. §. 4. Ribadeneira, & alius supra,
tum ex Bellarmino, de Romano Pont. lib. 4. cap. 14.
Quod ideo faciebant, quia non poterat facile iudicari,
quis eorum verus ac legitimus esset Pontifex; vnde
non detur singulas doctissimi Patroni. Secundo,
qua causa Clementis VII. clarior, iustiorque vide-
bitur, tum D. Vincenjo Ferrerio, aliusque sanctis vi-
ris; tum maiori parti Doctorem hominum. Quod quid-
em Ioannes Laiazetus, Cœlestinus, eadem tempe-
state vicam agens, licetis commendat. lib. 3. Epi-
tom. historiz vniuersal. cap. 265. his verbis. Martinus
Gregorius, cum de creando nouo Pontifice, mentio haberetur,
ad Cardinales Romanos conuocatus, mentio haberetur,
ad Cardinales Italicos elegere; timebant enim ne si fatis Gal-
lis deligeretur, sedem sternam in Gallias transferret. Re-
spondere cum Cardinalis fibi curasset, vti vix optimus de-
ligeretur, qui Ecclesiæ Dei præficeret, nulla perisuram,
aut nationem accepturam habita. Cuius causam ad arma
conuerti

cesserit Romani, cō Cardinales complerent, ut Episcopum Narrensem, Bartholomæum nomine deligerent, quem Vrbaniū sextum vocauerunt. Tamenim seditionis animusque est Romanus populus: ut nullo respectu habito sanctitatis, magis largitiones quàm probitatem exoptet. Nam cum optimi viri fuerint, qui ex Gallis Pontificis delecti fuerint, ac optime Ecclesiam rexerint: tamen ex his habere Romani quàm ubi stipendijs nihilque laici ex eorum electione adipsificerant Cardinales, itaque cum dilectum Vrbaniū metu populi Romani delegerint, & conuolans procedentes, partim in Adriaticum mare, partim ad montana loca confugere: impetum facientis populi vitaturi, quippè qui audierant Cardinalem non ex animo sed sitione inerte, Vrbaniū Pontificem pronuntiasse. Quapropter Galli Cardinales iterum in Vrbaniū conuolans. Augustianum primum, mox Fundos petentes, in Vrbaniū inuenerunt, cum essent tunc non verum Pontificem, sed vti ac inuicem creatum: ob quam causam, alium Gebremensem Cardinalem, qui ante Legatus in Italia fuerat, Pontificem creant, quem vocauerunt Clementem. Vide Froissart. volum. 2. histor. cap. 12. & 35. & Italicale de Vrbsini in histor. Caroli 6. Reg. Franc. ad an. 1378. Supplementum chron. lib. 4. ad an. 1378. ex Leonardo Arctino lib. 8.

- §. 6. Secundum consideratione dignum est id, quod dicitur, de Rege Francorum: quem vult Beatus Bartholomæus Pisanus, Beatum Rodolcum apud inferos vidisse conspexisse, propter leuissimam in Ecclesia Dei excusationem. Sed pace tanti viri dixerim hallucinatam fuisse: illudque minime historice veritati conuenire. Nam ille rex Carolus V. Hispani cognominatus, piè, sanctèque obiit die decima-tertia Septembris an. 1580. cuius corpus ad sanctum Dionysium sepulcrum est: cor verò Rochomagus est deponatum, ad Ecclesiam Cathedralē: inter cetera autem humilia sunt apud Malmédunum, sanctimonialium ordinum Cisterciensium carnoisium, iuxta Pontifaram. Miri laudum titulis effertur hunc Christianissimum Regem; quòd à pueritia Deum amauerit timueritque: quòd Ecclesiam, & eius ministris reuerentis sit: optemus Catholicus extiterit: scientiarum amator, virtutibus ornatus; bonis moribus imbutus: consilio sapiens; in bello prudens: diligens in executione: iustitiae ac poltræ Regni zelo flagrabat: viduarum, pupillarumque defensor: iurium Ecclesiarum protectores sacrorum locorum amplifexor & singularis benefactor: danti honore cultor: cuius opera præclaras Cælestium ordo ex Italia in Galliam est aduocatus. His & alias quam plurimas summe pietatis ac virtutis encomiis, ab Authonibus fide dignis meritis celebratur. Nicolaus Gillius, P. Æmylus, R. Gagnanus, I. Lazzardus cap. 26. J. P. Mallonius, I. Tallius, F. Belforeibus, S. Duplex, G. Corroretus: & quoque res Francorum scripserunt.

- §. 7. Quod igitur vixit esse in profundo inferni post obitum, propter schismam exortum quon tenuit. Adhuc nunc boni viri! ergo damnandus erat sanctus Van-

cētus Ferronus; alique viri doctrina & vice sanctitate illustrissimi in infernum erant proicendi: quia Clementi VII. adhaerebant, quia eum iam eius trebantur minime gentium. Nam si eiusmodi Clementis VII. ius erat clarus, huiusque & æquus: quibus culpa, illud implecti, quod hominum opinumque: à pijs, sanctis, eruditis simulque viris dandicatur. Itaque dicimus, quod sicut aduersarij partij fautores, præfatis Clementis VII. seductores persequerentur excommunicationibus, aliisque censuris Ecclesiasticis: tamque dicitur crucianibus inferni deuocabant: ita quæcumque de iudem cogitabant, in visione eorum habu, aut meditantur: hæc eadem sibi cordibus reuoluita, opinabantur: quæ tamen more humano sibi imaginaria persuasione euenirent: ut patet de propheta Nathan; de SS. Elizabeth vidua, & Catharina Senensis, &c. Lege D. Greg. pap. homil. 1. in Ezechiel. S. Thom. 2. 2. quæst. 171. art. 5. Galfar. Sanchum in 2. Reg. 7. vers. 3. Ioan. de Horozco, Cosuatiuum tract. de vera & falsa propheta lib. 1. cap. 16. wardingham tom. 1. sup. ad an. 1227. §. decimoquarto Apud sanctum Antonium 4. part. sumus. Theolog. tit. 19. cap. 9. item part. 3. histor. tit. 19. cap. 18. & tit. 24. cap. 11. Petrum de Aquila-Scotellum in 4. senten. 3. quæst. 1. ex Varone: item Bernardinum de Buis sem. 7. de Conception. Virg. Carthagenam tom. 2. arcan. Desparz lib. 2. homil. 19. §. 4. & libr. 7. homil. 15. §. 19. Hæc de re, quæ de præfatis Regis Francie allata sunt circa ipsius detentionem in inferno, vti minus vera, hand reperies apud Retecedissimum Aristulzem Marcum Vlyssiponensem sup. licet de schismate fufius egerit: ac mortis præfatis Regine Castellæ, Catharinæ, vxoris Henrici III. Regis & matris Ioannis II. Regis Castellæ agerentur. Quod si eadem de Francie Rege retulerit Gonzaga, hoc idem fit, quia ut Italus, causæ Clementis VII. aduersatur: nec tamen abique ventris dispendio: cum dicat hæc euenisse anno 1270. quæ, qualem sunt vera, iudicent, qui Chronologum norunt.

Beati Petri ab Angelis, Confess. c] De eo agit Barczus 4. part. Chronic. innot. libr. 7. cap. 43. Gonzaga part. 3. orig. seraph. relig. in Conuento S. Laurentij, Montis; quæ est 18. prouinc. Grænatens. vbi de sepultura BB. Bartholomæi Guadalupens. & Petri ab Angelis. Secundus est deuotissimus, scilicet, P. Petrus de Angelis, præcedenti in moribus, atque vita sanctissimus omnium similis; ad eum reuenter, adeoque religiosè sacra operari assueuerat, ut Deus Optimus Maximus eius oblationem patientibus etiam signis in suam astitit odorem accepisse visus sit. Obiit ann. 1581. Grauzna part. 2. cap. 24.

Beati Antonij, Confess. d] Prouincie Siciliæ fuit alumnus: pro cuius memoria inquisitione, processibus fuit autoritate Apollolica: vti constat ex libello Neapoli edito apud typographum Ioann. Dominici Roncaloli ann. 1626. & Rapuzo in histor. origin. Recolletor. 2. part. præfix. §. 4.

QVINTO KALENDAS FEBRVAR II.

Casat-Augusta, in Arragonia, Beati ^a Nicolai ab Orbita, Confessoris; Sc-graphici Patris Sancti Francisci Discipuli: qui pro Religione multis perfundis laboribus, migravit ad Dominum. Toleti, Beati ^b Antonij Burgensis, Confessoris: qui orationi, ac piis charitatis officiis sedulo intentus, signis etiam effulsit. Capistrani, Beati ^c Angeli à Canosa, Confessoris: summæ innocentie & perfectionis viri. In terris orio Tudenis, Beati ^d Ioannis à Basso, Confessoris, simplicitate, vitæque austeritate eximij: cuius sanctitatis præconium miraculorum gloria declarat. Catalagironæ in Sicilia, Beati ^e Iacobi, Confessoris; vitæ sanctitæ, ac miraculis celebris.

IANVARII XXVIII.

§. 1. **Beati Nicolai ab Orbita, Confessoris.** ^a] Missus fuit ex Italia in Hispaniam vt illic religionem Seraphicam introduceret: obiit Casat-Augusta in Arragonia; anno 1136. cuius corpus hactenus est apud Conuentum sancti Francisci ibid. erectum; manifestque sub terranis decem & notem incorruptum: quare inde extractum, vique nunciatum perfectæ, ac si balsamo, aromantibus conditum esset. Afferuatur intra honorificam thecam, pulcherrimè adornatam; clausibus obseratam: femelque in anno-populo ostenditur pæ venerationis causa: erat autem ipse Lascus professione. Memoratur à Marco Vlyssiponense 2. part. chron. minor. lib. 2. cap. 21. Gonzaga part. 3. orig. seraphic. relig. in præfato Conuentu, qui est à. proxime Arragoniæ. wadingho tom. 2. anal. minor. ad ann. 1259. §. 11. Mariza lib. 17. histor. Eccles. sancto. Hispan. cap. 9.

§. 2. **Beati Antonij Burgensis, Confessoris.** ^b] Laicus frater cum esset, cellarij officio magna cum charitate funditus est: orationis ac deuotionis maximè incumbens: Burgis prius moram egit: deinde vt quietiùs Deo vacaret Toletum petiit: vt ibi tantis officiis diligenter expleat: & diem elapsit extremam an. 1142. miraculis in vita & post obitum illustis. Illis meminerunt B. Bartholomæus Pitianus lib. 1. conformat. fruct. 8. & 11. parte 2. in Fratrib. minor. sanctitat. illustr. prouinc. Castellæ. Codex MS. Abbat. S. Victor Parisien. ibid. Marcus Vlyssipon. sup. lib. 8. cap. 48. §. 3. Gonzaga sup. part. 1. vbi de BB. vitæ huiusce ordinis. wadinghus tom. 2. sup. ann. 1287. §. 15. Tassinianus lib. 1. Algeara in Arbore Epilologica totius ord. Franciscan. Picquetus in catalog. viror. illustr. ord. min. Matveus sup. cap. 7.

§. 3. **Beati Angeli à Canosa, Confessoris.** ^c] Vide Gonzagam part. 1. sup. in Conuentu S. Francisci Capistrani, qui est 16. prouinc. S. Bernardini: mirificè hanc F. Lascum laudantem. Claruit circa ann. 1145.

§. 4. **Beati Ioannis à Basso, Confessoris.** ^d] Vir admodum simplex, & vitæ austeritate pollens: Laicus professione extitit. Floruit circa an. 1130. obiit autem ac sepultus tam natus est in Conuentu S. Mariz à Monibeto, (qui est 1. prouinc. S. Antonij Portugaliz) propè Tudenem vrbem. De eo agunt Marcus Vlyssipon. part. 3. sup. lib. 9. cap. 49. Gonzaga part. 3. sup. in memorato Conuentu. *Hic humatus est* (inquit) *F. Ioannes à Basso, Lascus profusus, quem sibi paruum, & deprecatorum quid Deum sociale huius regionis ex animo suscipiant: & cum suis agerant, ab eius sepulchro terram petant, quæ ex collo inspersa diuinitus conualescant. Quidam Guardianus eiusdem Conuentus, cum gravissimo quartana morbo constiteret, animadvertens quo animi ardore terræ sepulchrosi Deo expeteretur, quotque homines illius beneficio ex morbo cussissent, bene sibi ab illo sperare corpus, atque adeo debilitatus morbo, penèque deplorata salute, lectulo decumbens, his verbis ad illum, ita mente atque animo comensus est. *Beatissime serui Dei, Frater Ioannes, si tuis precibus quartana morbum depuleris, & à Deo Optimo Maximo sanitatem impetraueris: promitto me ex pulcherrimo lapide locum, in quo corpus tuum afferuatur, conseruatum. Hoc votum esse* (mirabile dictum) *ex diuinitus no morbo recreatus est, & ad præsentem valetudinem rediens, summa obseruantia & pietate susceptum votum persoluit. Alter enim Guardianus Anno Domini Incarnat. 1178 huius serui Dei ossa ex perisylis, vbi sub leni quodâ lapide recondebantur, ad lapideum monumentum, quod extruendum curauit in pariete quadratulis structura, ad regionem recitanda Evangelio destinata transtulit. Quod restat ut scilicet commotum duobus miraculis, quæ à Deo Optimo Maximo huius sancti viri patrocinitio, & meritis, erga se profecta fuisse essent. Rapiuntur in histor. general. ong. Recollected. deced. 8. part. 1. §. 22.**

Beati Iacobi, Confessoris. ^e] Laicus etiam erat professione, ex Catalagironæ orandus; vixit sub ann. 1113. sepultus in Conuentu S. Mariz de Iesu apud Catalagironem: totque post mortem miraculis clarus, vt Syracusanus Episcopus ea authenticè per publicum notarium ex ceptis libelloque committit, in Episcoporum Syracusanorum Archium inferri; atque eius sacrum corpus in conuuium larcophago exhumatum, quod integrum adhuc atque omnino incorruptum peruenit, honestissimo loco recondi curari. Scribunt de eo Gonzaga sup. part. 1. in eo Conuentu, qui est 7. prouinc. Siciliz, & Barceas part. 9. chron. minor. lib. 1. cap. 27.

QUARTO KALENDAS FEBRVARIi.

A Pud Hortensem urbem in Hethruria, Beati^a Theobaldi ab Assisio, Confessoris, seraphici Patris sancti Francisci discipuli: virtutum laude ac singulari sanctitate illustris. Bononiæ, Beati^b Marthæ Faustini, Confessoris, quem miraculorum gloria etiamnum exornat. In Dalmatia, Beati^c Michaelis Albanensis, vitæ austeritate & prodigijs spectabilis. Phani-Africani, in Aquitania, Beati^d Guillelmi, Confessoris, miraculis clari. In Umbria, Beati^e Stupæ, Confessoris, Tertiarij, dono spiritus prophetici insignis. Assisij, Beate^f Bencuenuæ, Virginis.

IANVARIi XXIX.

4. 1. **B**eati Theobaldi ab Assisio, Confessoris, ^a] Agunt de Do Marcus Vlyssiponens. part. 2. chronic. minor. lib. 1. cap. 47. Gontzaga part. 1. Origin. setaph. relap. vbi d. B. viris humilice Ordinis, Codex MS. Abbat. S. Victor. Parisi. in Fratibus minor. Prouinc. Romanæ sanctis. illustr. Beatus Bartholomæus Pisanus, ibid. libro primo, conformitat. fruct. 8. part. 2. qm de eo hæc ait. *In cinnate Hortens. sacet sanctus Frater Theobaldus de Assisio, qui cum flaret in loco sancti Laurentij iuxta Tyberim; & suis mandaretur, quod sisteret ad cinerem pergeret Hortensem, veniens ad dictum Fluvium Tyberis, nec nauti adiret, & profunditas aque esset nimia, & sic ne transiret, dissuaderetur à circumstantibus; signa crucis facta, parum eleuata iuxta, aqua vice poplite tangente, cum stupore assistentium, pertransiit. Vixit alia, cum pisces vellet habere pro fratribus, nec prece, nec pretio posses mouere; ad Fluvium Tyberis accedens, missa manu in sub arena, vixitque vice pisces recepit longitudine palmi, quos & fratibus deportauit. Florbat ann. 1250. Tostinianus lib. 1. histor. seraphicæ. Algeria in arbore Epilogica totius Ordinis. Franciscan. Vvadinghus tom. 1. Annal. minor. ad ann. 1110. §. 40. ex Mariano cap. 6. §. 7. Picquetus in catalog. vitor. illustr. Ord. minor.*

5. 2. **B.** Marthæ Faustini, Confess. b] Hic Bononiæ in Ecclesia sancti Francisci conditus, in vita & post obitum, nunc vsque, conuolat miraculis. Ita Tostinianus sup. Pisanus sup. fruct. 8. & 11. part. 2. in Prouinc. Bononiens. Gontzaga sup. & part. 2. in Monasterio 6. eiusd. Prouinc. Bononiens. vbi reteret (iuxta quorundam opinionem) corpus eius quiescere cum hoc Epistapho.

*Marthæ præco feruidus
In horum constans numero,
Multas orbis prouincias
Ad huius duxit semitas.*

Licet alij contradicant, Picquetus sup. Vvadinghus sup. tom. 1. ad ann. 1210. §. 11. & tom. 3. ad an. 1340. §. 14.

B. Michaelis Albanens. Confess. c] Socius fuit in austeritate vitæ & peregrinatione B. Ioannes Albanens. (de quo 13. August.) qui sanctitate & prodigijs fulgidus, sacet Cherij sine Cheronensj. Vide Pisanus sup. in Prouinc. Dalmatæ, Gontzagam 1. part. sup. Tostinianam & Picquetum sup.

B. Guillelmi, Confess. d] Tumulus est, miraculis clatus, in sancto Africano apud Aquitanos. Memoratur à Pisano sup. in Prouinc. Aquitan. Gontzaga, & Picquetus sup. Tostinianus lib. 2. in custodia Ruthenens. Mariano lib. 4. cap. 10. Vvadingho tom. 3. ann. 1334. §. 24.

B. Stupæ, Confess. e] Socius exiit B. Thomasi, (de quo 30. Iulij) vir spiritus clarus Prophetæ, qua de re habent MS. nobis dereliquit. Hunc valdè commendat Marcus Vlyssiponens. part. 3. sup. lib. cap. 25. De Silis in cap. 1. Reg. tertij Ordinis.

B. Bencuenuæ, Virg. f] Ann. 1213. Mensis Septembris, è Pensio Assisium venit, vt locia ac discipula S. Clare Virg. efficeratur, cuius virtutes ad amulum est imitata. Martens in Append. lib. 1. Tostinianus lib. 2. Vvadinghus tom. 1. sup. ad ann. 1213. §. 69. ex processu canonizæ. ipsius S. Clare.

TERTIO KALENDAS FEBRVARIi.

A Pud Montem-Pessulanum, Beati^a Berengarij-Bertrandi Raymundi, Confessoris, eruditione ac pietate conspicui. Citonij in Umbria, Beati^b Guidonis, Confessoris, qui oratione feruentissimus, spiritu etiam prophetico claruit, & miraculis. Scarlini in Tuscia, Beati^c Antonij Senensis, Confessoris, miræ abstinentiæ ac simplicitatis viri: qui deuotione, paupertate & obedientia valdè excelluit. Pisauri, in Picceno, Beate^d Francisæ à Fano, Virginis, quæ multarum virtutum meritis pollens, sancto sine quieuit.

IANVARIi XXX.

5. 1. **B**eatus *Bevengarij - Bertrandi, Confessoris, **] Le-
ctor Theologicus fuit apud Conventum Montepul-
fessulani, vbi magna sanctitate enituit: obiit eisdem
ac sepultus, tribus annis, antequam Beatus Roga-
rius (de quo decimo-quinto Septembris) è viuis ex-
cederet. Cuius familiaris erat amicus. Hic enim præ-
cellenti gloria decoratus, plures post obitum apparuit
ipso Beato Rogero, cui è normam ac notitiam cog-
noscenti, quando homo est in statu salutis, seu de
numero prædestinatorum, signo quodà peculiari, sed no-
bis occulto ostendit: deinde et revelavit ipsum fore ex
electis ad gloriam: Diemque mortis suæ prænu-
tiant, quibus omnibus Beatus Rogerius valde exhilaratus
est. De eo scribunt Beatus Bartholomæus libro primo,
conformitat. fruct. 8. & 11. part. 2. in Fratribus
minor. sanctis. illustr. apud Provinciam Provincie.
Codex MS. Abbat. S. Victor. ibid. Marcus Vlyssiponenf.
parte secundo, chronic. minor. libro quarto,
capite 46. 49. & 51. Item libro quinto, capite 1. §.
1. §. Toffimanus libro 1. & 2. in custodia Montepul-
fessulani hystor. seraphic. Vvadinghus tom. 2. Annal. mi-
nor. ad ann. 1287. §. 14.

5. 1. **B.** *Gondanis, Confess. b*] Fuit hic Beatus Ægidij
Assisiensis (de quo vigesimo tertio Aprilis) socius, cu-
ius exemplo, castopere contemplationis iterum cæle-
stium insulebat: vt nonnunquam à Fratribus in ora-
tione visus sit super terramaltissime eleuatus; spiritum
prophecticum eam habuit, & miraculis quamplurimi-
bus confisauit. Obiit apud Conuentum sancti Fran-
cischi præpe Citionum, cuius ossa cum diu sub-humili
maiori sacelli pavimento lacuissent, à Fratribus exhu-
mata, ac hincæ thesæ commissa, super altare, quod
eidem maioni sacello subest, honorificè recondita sunt
ann. 1506. magnaque populi frequentia colitur. Flore-
bat circa ann. 1309. Memoratur à Beato Bartholo-
mæo Pisano, sup. in Provinc. Tuscæ, Codice MS.

PRIDIE KALENDAS FEBRUARI.

IN Syria, Beatorum ^a duorum Martyrum: quorum capita à Sarracenis cru-
deliter excoriata, cum nihilominus in Christi confessione persistenter, ab
iisdem capitibus obrunatione sunt interempti. Genus; Beati ^b Belengerij à
Monte-Acute, Confessoris, cuius gloriosa conuersario, miraculorum præ-
conio commendatur. Patauij: Beati ^c Fidentij, Confessoris, paupertate ac
gloria miraculorum spectabilis. Apud Calabazanos Palentinæ Diocesis oppi-
dum, Beate ^d Catharinæ Gonfaluz, Virginis, quæ plurium virtutum exornata
monilibus, vt sponso Christo placeret, ab eo miraculis nobilitata est excedens
è viuis.

IANVARIi XXXI.

5. 1. **B.** *Duorum Fratrum minorum, **] Vnus autem
ex eis erat iam antiquus & aliter iuuenis, vtrius-
que verò fuit à Sarracenis decoratus in capite; ac
postea decollatus. Horum mentionem egerunt Beatus
Bartholomæus Pisanus libro primo, Conformita-
tat. fruct. octauo, parte secunda, vbi de Fratribus
minorum sanctis. illustr. in Provinc. Terræ Sanctæ
Codex MS. Abbat. S. Victoris Paris. ibid. Mar-
cus Vlyssiponenf. parte secunda, chronic. minor.

Abbat. Victor. Paris. ibid. Marco Vlyssiponenf. sup.
lib. 6. cap. 30. §. 4. Gonzaga part. 1. Origin. seraphic.
relog. in BB. viciu huiusce Ordinis. Toffimanus
lib. 1. hystor. seraphic. vadingho tom. 2. Annal. mi-
nor. ad ann. 1270. §. 27. & tom. 1. ann. 1212. §. 4.
Picqueto in catalog. vitor. illustr. Franciscan.

B. *Antonij Senensis, Confessoris, c*] Vir admo-
dum simplex extitit & deuotus, tot virtutibus decoratus,
vt adhuc viuens, ab omnibus veneretur sicut
sanctus. Discipulus fuit Beati Patris Thomæ à Scarli-
no (de quo 31. Octobris) ceu de Florentia, quem mi-
rum in modum in studio virtutis sequutus est. Pau-
peratam summè coluit solo habitu contentus. San-
ctæ obedientie merito tantum tribuebat, vt per me-
dios ignes pertransire nullatenus hæsistasset, si à supe-
riore libinatum fuisse, quemadmodum scribi so-
lebat dicere. Mox postus abhærentia erat, ieiunans
quolibet anno septem Quadragesimas à sancto Fran-
cischo obseruatas, in pane & aqua, ac modico absyn-
thio. Orationis iugiter vacabat, hincque menur à Do-
mino, eiusque sanctissima Matro, aliisque sanctis vi-
sitatis, ac consolationibus celestibus recreari. Horti
curam agebat in Conuentu præpe Scarlinum, (qui est
in Provinc. Tuscæ) vbi tandem obiit, iacetque se-
pultus. Agunt de eo, Marcus Vlyssiponenf. parte 3.
supra libro 3. capite 41. sub ann. 1453. & libro 7. ca-
pite quadagesimo tertio. Vbi B. Antonius à *sancta
Regina* cognominatur.

B. *Francisca à Fano, Virginis, d*] Discipula ex-
ticit B. Forchis à Mediolano, Virginis, (de quo 30.
Septembris) primæque Abbatis Monasterij Corp-
poris Domini apud Pilsurum, à qua egregie edocta,
multarum virtutum mentis præclara oblectum in
Domino. Eius meminit Barezus 4. part. chronic.
lib. 2. cap. 12. sub ann. 1531. Toffimanus sup. Vale-
manus de BB. Formis Ordin. minor. lib. 4. cap. 15.

libro quinto, capite decimo-quinto sub ann. Chri-
sti 1289. Vvadinghus tom. secundo, Annalium mi-
nor. ad ann. 1284. §. secundo, & tom. tertio,
ann. millesimo tricesimo decimo quarto, §. 14.
& 1342. §. 61.

B. *Belengerij à Monte-Acute, Conf. b*] Belingerius,
ceu Belengerus, Belengerius, & Belcigerius, ^a
nuncupatur, qui signis in vita & post mortem
extitit gloriosus, Genus, vbi iacet sepultus. Vixit
ann.

ann. 1370. Illus memiserunt Bartholomæus Pili-
nus sup. fruct. 8. & 11. in Prouinc. Iamensi. Codex.
MS. Abbat. S. Victor. Paris. ibid. Marcus Vlyssi-
ponenf. supra lib. 8. capite 12. §. 2. Gonzaga 1. part.
1. Origin. Seraphic. Relig. in BB. vuis humilic Oe-
dunt. Toffinianus libro primo histor. seraphic. in
eo Vvadinghus tom. 1. sup. ad ann. 1350. §. 12.
vocat eum Bellegenum *de Monticels*, & tom.
3. ad ann. 1305. §. 4. Picquetus in catalog. viror.
illust. ord. minor.

§. 3. *R. Fidenij, Confessor. c.]* Vir fuit sanctissimus,
paupertatis amantissimus, & miraculis insignis:
cuius corpus iacet Patavij: vti testantur Pilius
supra in Prouinc. sancti Antonij. Gonzaga uem sup.
Picquetus & Toffinianus, ac Vvadinghus sup. tom.
1. ad ann. 1249. §. 9. & tom. 2. ad ann. 1267. §. 9.
qui vocat eum *Falgenarium* sed mendosè vt reor.

§. 4. *E. Catharina Gonzalua, Virginis, d.]* Memora-
tur à Gonzaga parte 3. supra. dùm præcipuas Mo-

niales recenset; quæ oratione, abstinentia, ieiuniis,
aliisque sanctis operibus insignes extiterit apud Mo-
nasterium sanctissimæ Despuæ, vulgo, Domanz no-
stræ de consolatione *Calabazano* quod est 3. Prouinc.
Conceptionis, in Hispania. *Inter quas tamen* (inquit)
longè eminentior Catharina Gonzales, quæ ex Pistorino,
cui ex infantia sibi manere inuendebat, eleuatam à sacri-
ficante sacerdote in Ecclesiastibiam, licet plurimi inter-
cederent pariter, propriis spiritus oculis conspici meruit,
atque miraculis claruit. Nam Ferdinando eius natus 5.
Castella Rege, ex Calabria atque Argina, 4. militare,
ab hoc Monasterio in oppido Dieunas, in extremis agente,
Et primùm venerabilis huius fororis os sibi applicatū, ut,
is præter omnium Medicorum speciem, ex tempore quæ-
luit. Eadem habet Barezzus 4. part. chorusc. muno-
rum. libro tertio, capite 41. ad ann. 1544. Valerius
de BB. Formis Ordinis minorum, libro 4.
cap. 37.

FEBRUARIUS.

Kalendis Februarij.

DVBLINII in Hybernia, Beati^a Cornelij Dubenij, Episcopi Duenensis ac Conerensis, & Martyris: qui in persecutione hæreticorum, pro Fide Catholica suspendio necatus est, & in partes dissectus. Pilei propè Anagniam, Beati^b Andræ, Confessoris: generis nobilitate & virtute illustrissimi, qui recusata Cardinalitæ dignitate sibi oblata, in humilitate & simplicitate meruit Christo famulari, & copia miraculorum cœlitus exornari. Cortonæ in Hethruria, Beati^c Ioannelli, Tertiarij, Confessoris. In Gallia Beati^d Eustachij de Curia, Confessoris, Doctoris ac concionatoris eximij, qui vita & virtutibus fulgens, sancto sine quieuit. Apud Cascetes, in Hispania, Beati^e Petti Ferrerij, Confessoris: magnæ sanctitatis viti. Histoniij in Apulia, Beati^f Marcia Ferraria, Confessoris: paupertatis, abstinentiæ & humilitatis amantissimi. Neeti in Sicilia, Beati^g Dominici Melitenis, Confessoris, miraculis clari. Apud Castilionem Aretinum in Tuscia, Beati^h Francisci à Castro-durante, Confessoris, Oratione, omnique virtutum genere decorati. Laurentiani, in Basilicata Prouincia, Beatiⁱ Ægidij, Confessoris: spiritu prophetico, signisque admirandis celebris. Apud Castrum Florentinum in Hethruria, Beate^j Veridianæ Tertiariæ, fructibus pœnitentiæ dignis, & miraculorum gloria spectabilis. Assisij in Vmbria, Beate^m Agnetis, Virginis, columbina simplicitate exornatæ. Albazeti in Territorio Carthaginensi, Beateⁿ Marinæ-Alvarez-Marci, viduæ ac Tertiariæ, quæ pietate ac sanctitate floruit.

FEBRUARII PRIMA DIES.

5. 1. **B**eati^a Cornelij, Episcopi, & Martyris. *] Duenensis vltimus fuit Episcopus, ex seraphic. minor. ordine assumptus; vir doctrina & vitæ sanctimonia conspicuus qui post uniuersos labores, per multa iustia in grægo sibi commissio pascendo exantatos, senectute decrepita, martyrii palmam morte crudelissima est adeptus, Dublinj, hac die ann. 1613. Agitur de eo Hugo Cauellus tom. 1. oper. Doctoris subtilis. In vita ipsius B. Ioannis Scoti cap. 1. sub usit. V vadinghustom. 2. Annal. minor. ad ann. 1251. §. 37. & 1271. §. 15. Algerica in Arboite Epiloga totius Ordinis. Franciscan. Piqueetus in catalog. viror. illust. ord. minor.
5. 2. *B. Andræ, Confess. b*] Anagninus patria erat, Nepos Alexandri IV. Papæ, qui post habuit Cardinalatus dignitate, à Sede Apostolica sibi oblata, an. 1295. in maxima humilitate & paupertate totum vitæ eius cursum transiit. Tantaque erat sanctitate donatus, & ingentibus miraculis clarus ad huc degens in terris: vt propterea Summus Pont. Bonifacius VIII. sæpè diceret, illum sanctorum catalogo adscripturum, si Deus sibi vitam conferret incolumem. Sacrum ipsius corpus in loco Pilei: acce propè Anagniam, floruitque sub ann. 1290. obiit ann. 1302. Scribitur de eo Marianus lib. 3. cap. 11. Marcus Vlyssipogeni. 2. part. chronoc. minor. lib. 5.

cap. 19. Toffianus lib. 1. & 2. hultor. seraph. Gonzaga part. 1. Orig. seraph. Relig. in BB. vitiis huiusce ordin. Cloppius lib. 2. Monastic. Titul. 3. §. 2. Baronus tom. 13. ad ann. 1255. §. 2. & 1283. §. 8. Syluester Maridus lib. 4. hultor. Sacræ Relig. Franciscan. V vadinghus sup. ad ann. 1290. §. 28. & 1245. §. 10. Item tom. 3. ann. 1302. §. 6. Plarus lib. 1. de bono stat. Relig. ca. 38. Ciacconus in Bonifacio VIII. Piqueetus sup.

Eius elogiâ paucis perstrinxit S. Antonin. 5. part. hist. Tit. 24. cap. 9. §. 4. In Commento Anagnina (inquit) obiit Frater Andræ, Neppi Dominus Alexandri IV. Papæ, qui pronuntius Cardinalis, fuit, & miraculis clarus. Eadem habet B. Bartholomæus Pisanus lib. 1. Conformit. fruct. 4. & 11. part. 1. in Fratrib. minor. Prouinc. Roman. sancti. illustrit. hæc addens fruct. 8. Hinc apparet Carolus I. Rex Sicilia, rogans eum vt se apud Christum vellet intercedere, eum maxime in purgatorio sustineret penas, quas euaderet, si pro ipso oraret; quod & fecit. Hæc inter alios sanctus, potestatem accepit super Demones; unde in loco, in quo tacet, cum ducuntur Demones, statim eius precibus à Domino liberantur; multa egit mira in vita, & etiam ætate nunc, de quibus non valens narrare habere. Hic Carolus I. Frater fuit sancti Ludouici, Franc. Regis, qui occisus Manfredo & Còradino, Rex vltimij; Siciliae inauguratus est auctoritate Clementis

Clemens IV. Papæ anno 1165. Quo autem anno Cardinalis effectus sit, B. Antheas, accipe ex eod. Pilsno fruct. 8. supra part. in sacro Cardinalium Ordinis minorem. *Septimus, Frater Andreas, de comitibus Sigaria, Anagnini, Ordinis minorum, prouincæ Alexandr. V. Papa, & abbas Basiliac. VIII. à quo anno 1295. Pontificatus primus, in 4. temporibus, Aduentus Roma per pueri palea datatus, dixit at eum tenuit. Obiit in Castro pili, in Campania, anno 1302. & inuenerit carnis ac miracula.*

3. 4. *B. Inanedi, Confess. e*] Ex tertio Ordine D. Francisci erat alumnus, quicunque in Domino, apud Contentum Cortonen. cuius meminit Vvadinghus, sup. ad ann. 1297. §. 29. ex antiquis MS. & monumentis Ordinis.
3. 5. *B. Enstachy, Confess. a*] Famofus extitit prædicator, vita & virtutibus clarus: Parisiensis Doctör, qui & vitæ magnitudinem sententiar. scripsit. Ita Firmamentum trium Ordinum minorum tract. 1. in Memoriali ordin. Franciscan. sub 37. Ministro Generali. Marcus Vlyssipontens. part. 3. sup. lib. 7. cap. 29. ad ann. 1496. Gonzaga 1. part. sup. in alimo Conuentu Parisiens.
3. 6. *B. Petri, Confess. e*] Fuit natione Valentinus, atque sancti Vincentij Forensij Ordinis Prædicatorum cognatus; qui oborta facultate à Sixto IV. Papa, ann. 1472. Conuentum cæpit extruere, non longè à muribus oppidi, cui *Casteræ* Hispanicè nomen est; illicque sanctitate insignis diem clausit extremam; sepultus in Ecclesia ad latus Euangelij caput verò eius in sacratio asseruatur: vbi ob insignita beneficia diuinitus operata: tum Fratres, tum quoque fidei cultores: maxima deuotione feruntur. Vide Marcum Vlyssipontens. sup. lib. 8. cap. 36. ad ann. 1510. Gonzaga part. 3. sup. in prædico Conuentu, qui est 2. Prouinc. S. Michaelis.
3. 7. *B. Marci, Confess. f*] Floruit ann. 1500. Plemus sanctitate obiit ac sepultus est in Conuentu S. Honofij Hildonsens. meminit illius Marcus Vlyssipontens. sup. lib. 9. cap. 48.
3. 8. *B. Dominici, Confess. g*] Sanctissimè spiritum Deo reddidit, hic B. Frater Læcus, suæ professionis zelantissimus; in Conuentu S. Marce de Iesu Neotano, tam in vita, quam in morte miraculis clarus: cuius corpus in maxima veneratione est apud Neotanos. Telle Gonzaga part. 1. sup. in eo Conuentu, qui est 17. Prouinc. Siciliæ.
3. 9. *B. Francischi, Confess. h*] Omnium laude virtutum excelluit, qui cum in cubiculo orationis intèderet, vidit in spiritu per reuelationem mulierem quandam, fratris summe beneficam, quæ ex quadam tristitia in profundum desperationis demersa, clauso ostio suspensum sibi parabat: ad quam ex licentia V. P. Guardiani accurrens, tam ab huiusmodi dæmone protinus liberavit, grauissime correptam sanæ menti restituit. Mortuus est in Conuentu S. Chritophori Castellionis Aretini, qui est 16. Prouinc. Tuscæ, memoratur à Gonzaga ibid. part. 1. sup.
3. 10. *B. Agidij, Confess. i*] Laicus erat professione: de quo Gonzaga sup. in Conuentu S. Marce ad Niuës Laurentianis oppidi, qui est 9. Prouinc. Basilicæ, hæc commemorat. *Mortem obiit hoc in Conuentu B. Frater Agidius Laurentianus, professione Læcus, vir sanctissimus, atque omni virtutum genere præditus, qui plurimis*

suas precibus, integram operamque sospitem impetrans plurimisque certissimè sequentem morti diem, atque alia fœuere prætulit. Cuius corpus, cum sexenata, aqua perfusum, sub humilissima humo lætus, & impetrat omnino atque illasum se Fratris, dum casu alius inuisum desinat. Ut fratris sibi adiuuere vellet, conspicendum præbuit. Quamobrem ab ipi in dæbuitatam, bonifere laudatorem dicitur esse; à quo etiam ab ipi in maximo à Laurentianis honore habetur. Eadem attestat Barezarus 4. part. chronice. minor. lib. 1. cap. 21. ad ann. 1512. ad dicit huiusmodi corpus sancti viri, annis octo sub humo sic lauale incorruptum.

B. Vridiang, Tertiar. l] Hæc ab infantia sua cepit Deum timere, mundique illecebras deuicare: ritus ac carnem cilicio & circulo ferreo accincta, tenuis ac pus operibus se totam dedit: egenisque pro Christo omnia erogabat. Tantus fuit eius deuotionis feror, vt pete gratulationem suscepit ad D. Iacobum in Compostella: inde Romam, ad limina Apostolorum: postea in patrum reuerfa à seraphico P. S. Franciscano fuerit recepta ad statum tertij Ordinis, in quo sanctissimè vixit ac mortua est, ann. 1242. apud castrum Florentinum, vnde orta erat: horam suæ transiit profectus, obiitque genibus flexis, erecto corpore, cancellatis brachijs; in cuius glorioli sine, carpanæ inuisibiliter ex sese fouerunt: multus in vita & post obitum claruit miraculis. Telle Marco Vlyssipontens. part. 2. sup. lib. 1. cap. 11. Vvadingho tom. 1. sup. ad ann. 1242. §. 22. de Sillis in cap. 1. Regul. tertij Ordinis. cuius vita & miracula examinatis, Clemens VII. vt officio Ecclesiastico veneretur, concessit.

B. Agnelli, Virg. m] Filia fuit Domini Opportuli Bernardi Assisiat, vari illustria: quæ tenerula ætate monasterium S. Damiani ingressa, mandum ignorans ob columbinam simplicitatem chara extitit. S. Clare Abbatis, ac inter primas eius consocias annuerata est, ann. 1213. mox, virtutes omnes, magna animi contentione adamata: tanto spiritus feruore excreuit, vt Marci S. Clare maxime cuperet vestigia imitari: ea autem mortua superstitibus remansit, ac post annos aliquos cursum Beatæ viæ expleuit. Assisij, iuxta S. Clare sepulta: Scenbit de ea. Marianus in Appendic. lib. 1. Tostianus lib. 1. sup. ex processu canonizationis S. Clare Virg. Vvadinghus tom. 1. sup. ad ann. 1213. §. 67.

B. Marina Aluarez, Tertiar. n] Vt primum hæc honesta Matrona, ex oppido Aluazæ orinda, per viam mortem, matrimonij vinculis soluta fuit: quandam dum, Aluazæ matrici Ecclesiæ coniuuam, cum Marina Aluarez-Marco, atque Catharina Aluarez, sibi filiabus, (Deo, quod sibi viæ reliquum erat consecratura) ingressa est; ubique sub Tertiarum fororum Franciscanarum habitis per 22. annos continuis sanctissimè vixit, quæ mortuæ ann. 1531. corpus eius delatum est (provt adhuc virtutes iussitæ) in Conuentum Fratrum minorum euasit loco. Telle Gonzaga 3. part. sup. in Monasterio Annuntiationis B. Marce Albazeti, quod est 9. Prouinc. Carthagenens. Algeriæ in arbore Epilogica tota morans. Franciscan: tripla est vt arbitror, quæ Sabina Aluarez, nuncupatur à Valeriano libro quarto de BB. Fœmin. Ordinis minor. cap. 45.

QUARTO NONAS FEBRUARII.

PRage in Bohemia. Passio Beatorum^a quatuordecim Fratrum Martyrum quos hæretica scruitia morti destinavit. Romæ, Beati^b Sabbatini, Confessoris; Seraphici Patris D. Francisci socij: vitæ sanctitate conspicui Camerini, Beati^c Angeli à Spoletæ, Confessoris. In Apulia, Beati^d Gerardi, Confessoris, miraculis clari. Colletæ, in Territorio Claromontano, Beati^e Iohannis Oseri, Confessoris. Louanii, in Brabantia, Beati^f Theodorici, à Monasterio, Confessoris, eximie sanctitatis viri: qui zelo Regularis Observantiz, & ingenti charitate in succutendis peffiferis, exuberans: gratia miraculorum etiam emicuit Valentiz in Hispania, Beati^g Francisci Antonij, Confessoris: qui egregius concionator factus, pietate, paupertate, ac vita exemplari, nec non & spiritu Prophætico refulsit. Segobricæ, Beati^h Petri à Villa-noua, Confessoris: qui ingenti virtute, oratione, ac meditatione pollens, sancto sine quicuit.

FEBRUARII II.

5. 1. **B. Quatuordecim Martyrum.** 1] Prage nouæ in Bohemia, ann. Chniti 1611. Martyr palmam iustæ assidui: pro quorum canonizatione, hinc processus in illis partibus coram ostentatus: post testantur Libellus Neapoli impressus, ann. 1616. ex Typographia Ioan. Dominici Roncalboli; Rapuarus. In hiltoria generali Orig. Recollector. 1. part. introduction. §. 4. Marianus lib. 4. chronic. fencor. obseruat. reformat. cap. 31. Ardinghiellus, in Appendice congeminatione vocis Turritus oblatione 4.
6. 1. **B. Sabbatini, Conf. b.]** Fuit vnus ex primis sociis D. Francisci: vitæ iudicissimus; cuius sacrum corpus sequitur Romæ, in Conuento Arcaletano. Memoratur à B. Bartholomæo Pisano. lib. 1. conformat. fruct. 8. part. 2. sub tit. Item in Fratib. minor. sanct. illustr. Prouinc. Romanæ. & fruct. 11. part. 2. Cod. M. S. sancti Victor. Parisiensi. ibid. S. Antonin. 3. part. hist. tit. 24. cap. 7. Marcus Vlyssipont. 1. part. chronic. lib. 1. cap. 10. Gonzaga 1. part. orig. ser. h. relig. in 88. vitis huiusce ordinis. Toffianus ubi 1. seraphic. hist. in eo. wadughus tom. 1. Annal. minor. ad ann. 1209. §. 17. 1119. §. 54. & tom. 2. ad 1210. 1211. §. 57. Post Specul. fratrum minor. Marianum lib. 1. cap. 4. §. 4. Picquetus in catalog. viros. illustr. ord. minor.
5. 2. **B. Angeli, Conf. c.]** Floruit vitæ sanctitate apud Camerinum in Prouincia Marchæ, ubi sepultus iacet. Illius meminere, Toffianus lib. 1. sup. Picquetus sup.
6. 4. **B. Gerardi, Conf. d.]** Prouincie Iansenfis alumnus, decessit in Prouincia Apuliz, magnis prodigijs clarus habere B. Lucebat de Marcha. In catalog. SS. Minorit. v. wadughus 10. 3. sup. ad an. 1305. §. 4.
5. 3. **B. Iohannis Oseri, Conf. e.]** Guardianus fuit Conuentus Colletæ, ubi ademptus virtutibus, & Regulari Observantia sua suspenditur: ut pro sancto à cæcis habetur sit & veneratur: teste Foderico, in descriptione Prouincie Burgundiz, in eo Conuentu. Florebat circa ann. 1500.
6. 6. **B. Theodorici Conf. f.]** Erat natione Belgæ, vitæ sanctimoniz, ac multis virtutibus decoratus: Conuenit Louanensis in Brabantia (quæ est) Prouinc. Germaniz inferioris) alumnus: ubi à demeritis virtutibus, & Regulari Observantia sua suspenditur: ut pro sancto à cæcis habetur sit & veneratur: teste Foderico, in descriptione Prouincie Burgundiz, in eo Conuentu. Florebat circa ann. 1500.
5. 4. **B. Francisci Antonij, Confessoris. g.]** Deuotissimus pariterque doctissimus ac insignis Ecclesiastes euasit; cui D. L. ob inculpam eius vitam, excelsitque paupertatem, sui obitus diem euolare dignatus est. Cùm enim quodam sibi simili B. Patre Petro à Villanoua, familiariter vinctus, instantem lux mortis diem, diem adhuc bene valeret, et secreto significauit: inuper de illi post mortem apparuit pollicitus est. Obus ac sepultus est ann. 1539. in Conuentu Depiar, vulgò, Domenz nostræ de Iesu, Valentiz; qui est 9. Prouinc. Valentiz. A iunt de eo Gonzaga part. sup. in hoc Conuentu. Barceus sup. lib. 1. c. p. 11.
5. 5. **B. Petri à Villa-noua, Conf. h.]** Piorate & Religio- ne, & vitæ perfectione fuit insignis: profecto B. Francisco Antonio familiaris: subique ann. 1540. ap. paruit religiosus, (proat; romiserit) in profecto Pustulacione B. Matæ Virg. diem post institutus in choro con: implation. vacaret. Nec multo post, postquam Millam deuotissimè celebrasset, atque suis contrariis vitium Vale duxisset, Segobricæ, in Conuentu Domenz nostræ de Angeli, (quæ est 8. Prouinc. Valentiz) ann. 1500. Creatio relictus. Illius monaster. Gonzaga & Barceus sup.

TERTIO NONAS FEBRUARII.

Cesar-Augustę, Beati Vitalis, Confessoris; qui à Seraphico Patre sancto Francisco in Marrochium ablegatus, ut inibi Christi fidem disseminaret, medio itinere, morte præventus, sanctissimè obdormiuit in Domino. Alanquerij, in Territorio Vlyssiponenſi, Beati Anonymi, Confessoris: virtute castimonie præclari. Rupellæ, in Territorio Santonenſi, Beati Ioannis à Rupella, Confessoris & Doctoris eximij: qui zelo paupertatis, & Regulari Obseruantia maxime emicuit. In Gallia, Beati Alexandri de Villa-Dei, Confessoris: qui Religione & summa eruditione exornatus, vitæ etiam sanctitate illuxit. Saliceti in Castella, Beati Didaci à Barahona, Confessoris: qui ob vitæ illius candorem, Guardianatus munere fungens, viuus ac mortuus miraculis coruscavit. Romæ, Beati Ioannis à Hortis, Confessoris: magnæ sanctitatis viri. Hispelli, in Vmbria, Beati Balbinæ, Virginis, sanctæ Claræ Discipulæ: quæ sic Christo sponso adhæsit, ut totius virtutis & perfectionis specimen euaserit. In Galliis, Beati Anonymæ, Virginis: quæ illustri profapia genita, & cuncta pro Christo despiciens, tanto spiritus feruore repleta est, ut miro modo, mundi, carnis & Diaboli artes deluserit superauertique; ac tandem sæculo profus incognita, cœlestia petiuit cum agno in æternum regnatura. Apud Tordeſillarium Monasterium, in Territorio Valli-ſoletano, Beati Ioannæ de Ordaz, Virginis.

FEBRUARI III.

1. **Beati Vitalis, Confess.** Illius meminerunt, B. Bartholomæus Pisanus lib. 1. conformit. fruct. 8. part. 2. in Fratr. minor. sanctitate illustr. apud Prouinc. S. Iacobi, in Hispania, & fruct. 11. part. 1. satis post initium. Marcus Vlyssiponenſ. 1. part. chronie. minor. lib. 1. cap. 66. & lib. 4. cap. 1. & 2. Item part. 2. lib. 2. cap. 22. Toffianus lib. 1. histor. seraphic. Algeria in arbore Epilologica totius Ordinis Franciscan. Vvadinghus tom. 3. Opuscul. D. Francisci, in annotat. ad collation. 21. Item tom. 1. Annal. minor. ad ann. 1219. §. 4. 8. 49. 50. & ann. 1220. §. 38. ex Mariano lib. 1. cap. 16. B. Iouane Tuslerando, Surio, & aliis. In vita V. Martyrum, qui anno 1220. die 4. lamaz. passi sunt apud Marrochium: qua de re fuit ingens exultatio ipsi B. Vitali, ut eorum adiuuit trophæum, (fuerat etenim ipsorum superior institutus à Seraphico P. S. Francisco) sed aliunde ei dolor & gemitus, quod non meruerit illorum fieri particeps coetæ: at non ei volentes in culpa, sed grauis infirmitas impediti: qua aliquandiu laborans, obiit tandem Cesar-Augustæ, sepultus apud suos: licet iuxta nonnalorum opinionem, teneretur in Italiam, ibidem defunctus sit.

2. **B. Anonymi, Confess.** Facta eius nobiliora commemorant Marianus sup. cap. 12. §. 7. chiron. 124. general. ordin. minor. peregrinus à Bononia sup. S. Francisco. Marcus Vlyssiponenſ. 1. part. sup. lib. 6. cap. 29. Elzearius lib. 2. Sacri Mont. Olivæ. cap. 5. Vvadinghus tom. 1. Annal. sup. ad ann. 1217. §. 24. Hunc, illum fuisse S. Francisci discipulum arbitror; cuius agit mentionem Gonzaga 2. part. orig. seraph. relig. in Conuentu Alanquerij, quæ 2. Prouinc. Potteſtall. vbi iacet, & Vvadinghus sup. ad ann. 1222. §. 40. locum facit B. Zachariæ.

3. **B. Ioannæ à Rupella, Confess.** Discimus ex S. Antonino, hunc diuinitus ostentum B. Alexandro Alesni,

quem laudeandum Vniuersitati Parisiensi proponeret. In publico quippe Theologicæ professionis munere, qui præfatus Alesni succederet, primaris Academæ Parisiensis vici efflagrantibus, vni potissimum delectus est: Ab Alesni sumit enarrationem. Hic (inquit) cum in Conuentu Fratrum copisset legere ordinari, & Vniuersitatis Baccalarem institutum ex ordine ipse concessisset; sollicitus quem præsentare deberet, intraus Ecclesiam, orabat super eam: & vidit ibi vnum Fratrem habitus sui orationem, & velut magnum lumen globum totam capellam Ecclesiam (vbi orabat) illustrantem: quem expectans, & exorantem inuenit, cognouit eum esse F. Ioannæ de Rupella, de Prouincia Aquitanae, sic ut lucidam & profundam, Et ex tali signo à Deo affirmatus Baccalarem futurum, ipsum Cancellario pro Baccalario prescripsit. Qui postea factus Magister, maximè inuenit: est ipse aduocatus; religioſitate, scientia, & discretione clarissimus, Tantæque rursus ingenij prædatus, ut primum Magistrum subtilitatis adueniens, prædicationis & lectionis in Theologica facultate, artem & modum traderet exquisitus. Hæc ille part. 3. histor. titul. 24. cap. 8. §. 1. eadem prolixius confirmant Marcus part. 2. sup. lib. 1. cap. 22. Vvadinghus tom. 1. sup. ad ann. 1222. quo id euenit §. 29. post Gonzagam part. 1. sup. in almo Conuentu Parisiensi.

Obstante eruditionis indicia, grauissimis consultationibus, cum primarius Theologus, interfuisse scribit. B. Thomas Cantimpranus lib. 1. de Apib. cap. 19. numer. 5. maxime circa pluralitatem beneficiorum, ann. 1218. sub Guillelmo Parisi. Episcopo: de qua quidem dissertatione Parisi habita, vbi hæc pluralitas beneficiorum condemnata est, agunt Meyerus in Atonal. Fland. Albertus Magnus lib. de Sacrament. Raulinus in doctrinali mortis, tract. 3. cap. 7. Fasciculus tempor. sub Innocent. IV. Genebeardus lib. 4. chronol.

in Greg. 9. Gregorius Colosterus Annotat. in Cantipiran. chron. Franc. & alij quamplures, quos sequatur Vvadinghus sup. ad ann. 1238. §. 8. & 9. Belforestus lib. 4. Anual. Franc. cap. 2.

- §. 5. Constat etiam, circa ann. 1240. ipsum vñ cum tribus eruditissimis, nempe B. Alexandro Alesi, Roberto de Balta, & Richardo, defunctuatum fuisse Regule minor. interpretante, ex mandato capituli Prouincialis Montispellani: que declaratio vulgò sub appellatione 4. magistrorum circumfertur, & à Capitulo Generali Bononiensi, (cui oblatæ fuerat) ann. 1242. approbata est. Mirro multa alia eius præclara opera, quibus aliorum vitiorum haud parum profuit. Horum referam habet. B. Bartholomæus Pisanus lib. 1. sup. fruct. 8. part. 1. vbi de Fratib. minor. doctrina illustr. & fruct. 11. part. 2. in Prouinc. Turonens. D. Antonin. sup. cap. 9. §. 1. Gonzaga part. 1. sup. vbi de scripior. Franciscan. & in BB. viris humilior ordinis. Item in alio Conuentu Partienfi. Maranus lib. 1. cap. 11. Geherus in sua Bibliotheca. Tassinus lib. 3. sup. Mats Vlyssiponens. sup. & cap. 11. & 15. Chronic. Citizæ ad an. 1254. Antonius Possosinus, Guillelmus Eysenstegenus, Trithemius, de scripior. Eccles. Villouens Athenar. Orthodoxar. Francican. verb. *Joannes de Rupella*, Galtemas in tabula Cosmograph. fecit. 13. in Sacris Scripior. ex Coccio, &c. Rioche in Compendio tempor. ibid. part. 4. cap. 66. Vvadinghus tom. 1. sup. ad an. 1242. 1. post Altarium de planctu Eccles. lib. 2. cap. 67. post iur. Galefium cap. 1. & 8. vlt. S. Bonauent. qui tamen cap. 9. confundit cum B. Ioan. à Parma Ministro Generali.

- §. 6. Porro, Lutetiz, ann. 1253. Cathedræ Magistrali regende cessit: cuius locum D. Bonauentura accepit: prout scribit idem Vvadinghus tom. 1. ad ann. 1253. §. 26. vixit tamen vsque ad ann. 1271. quo in humanis esse desit: iuxta ipsum Vvadinghus eo ann. §. 11. uocare Rupellæ, aut Pequetus in catalog. viros. illust. ord. minor. scripsit *summa de Anima*: que extat in Bibliotheca Sarni-doriana Paris. 1. 12. & LL. 14. Parum sibi æquus visus est Petrus Comaricus, qui vbiq; locorum, sed maxime, in opere Monachor. part. 1. cap. 22. §. 2. & part. 3. art. 1. fecit. 18. vocat eum (contra omnium sententiam) Ioannem à Rochetta, gratis & vitæ ea volens vñ locutione: sed non impund. Quod Erymon Rupellæ exoratur à Rupe nullus est qui ignorat illud, ac dum dicimus in traductione nostra vulgari Gallica, *Roché à Rupe*, non continuo sequitur eius diminutiuum *Rupella*, ita esse pronuntiandum Gallicè, *Rochette*, sed *Rochelles*, vt omnes Galli optimè noverint: quis etiam vniquam legit, vel didicit, *Rupellam*, vocari lingua Gallica, *Rochette*? Quod si quis diceret Ludouicum XIII. Gallæ Regem ann. 1618. *Rupellam*, rebellem ac contumacem, graui obidione, armique Inuictissimum, cogisse ad deditionem: non *le Rochelle*, sed *la Rochette*, idest, non *Rupellam*, sed *Rochettam* cepisse, nonne hunc mentis captiuum putares?

- §. 7. B. Alexandri Confess. ¶ Cognominus *Villa-Dens*, cui de *Villa-Des*, in Neulithiatus: vir vnde cumque exercitatus, florebat ann. 1260. & vsque ad mortem magna Religione & doctrina fultus, teste Trithemio sup. & Rioche cap. 67. sup. de quo id scribit *Vvadinghus* in fasciculo temporum sub Alexandro IV. *Alexander de Villa-Des, Ordinis monachum, qui doctrinale contemplans, vir sanctus, ac Theologus Sacre Professor, clarus.* Arguit de eo Pisanus sup. fruct. 8. part. 1. Gonzaga part. 1. in 5 centuriis. Franciscan. Geherus, Symlerus in ad-

dition. ad Geherum. Vvadinghus tom. 1. sup. ad ann. 1257. §. 7. Vvilocus sup. verb. *Alexander Possosinus*, ibid. Genebrardus sup. in Urbano IV. Marcus Vlyssiponens. part. 2. sup. lib. 4. cap. 12. §. 2. Toffinusius lib. 2. Jeraph. Relig. Volateranus lib. 21. Antropolog.

B. Didaci, Confess. ¶ Fuit hic Conuentus Desparæ Virginis Mariæ de Saliceto (qui est 6. Prouincie Castellæ) alumnus: in quo plures alij sancti Religiosi vitam dus erunt, terminaturus que. Nam (inquit Gonzaga) inter federatum terram aliquos dissolutissimos partium corpora interea, corrupta, suauissimè, redolentia, castissima sunt. Quod absq; dubio magnum sanctitatis signum est. Adde, quod aliquibus Religiosi Dei deuitis, dñm seruicium status in illarum preclatum fit, hinc locum plurimum sanctiorum corporibus beneficiari, quibus annuocandus venit, Religiosissimus P. F. Didaci in B. Arabibus, vir vniq; de amos virtutum genere optimè ueritas, quo, tempore uferatit Observanti à Regalari, hinc tamobis Guardiano vigilantis summo regi, quos, ob vitæ candorem, mirari uisum in vita, tum quoque in morte claris, sepeliasque est in conuentu Fratrum Seraphice. Hæc ille sup. part. 3. in præfatio Conuentu. Eadem refert Barczus tom. 4. chronic. minor. lib. 1. cap. 22. æque tæte bureatum esse ann. 1512. Vvadinghus tom. 4. sup. ad an. 1375. §. 10.

B. Ioannis, Confess. ¶ Italus, Ortæque natus, velut splendidissimum iubar exoritur: tum crescens vsque ad perfectissimam vitæ rationem, Romæ sanctissimi decessit, apud Conuentum Araceliænum, clarebat circa ann. 1525. scribit de eo Gonzaga part. 2. in Conuentu S. Bernardini Ortarium, qui est 23. Prouinc. Roman. Barczus sup. lib. 1. cap. 53. ad ann. 1526.

B. Balbina, Virg. §. ¶ Ann. 1214. S. Clara adhæsit hæc illustis Virgo, tante virtutis & perfectionis discipula, vt aliarum mereretur esse magistra, & fundatrix Conuentus Hispellensis, in Valle Grana, quoniam ab Alffio lapide, quo in opere locum habuit & supiorum, B. Pacificam (de qua 24. Martij) virtutibus & signis notissimam: quæ tamen post vnam aut alteram annum reuersa est ad S. Damianum. At B. Balbina superstes existens, mansit ibidem, obijt, ante S. Clara in hoc eodem, quod fundauerat monasterio. Vixit Vvadinghus tom. 1. Annal. sup. ad ann. 1217. §. 64. & an. 1214. §. 14. vbi eum dixit aliam esse à B. Balbina Virg. nepote S. Clare (de qua 11. Martij) misit postea ipsam contraria sententiam ann. 1213. §. 54.

B. Annyana, Virg. §. ¶ Rem admirandam referunt Mathæus Parisius, de gelbis Anglor. ad an. 1225. & Vvadinghus tom. 1. sup. eod. an. §. 21. de puella hæc, nobis orta genere, in finibus Burgundiz, quam parentes de possessionibus non modicis hæredem sibi confutere decernentes, eandem viro illustissimo nuptiam tradere voluerunt. Quomodo in habitu peregrino aufragiens, ordinem minorum assumptis, quot tentationibus deuicere? quæ pãssa fit incommodis, quantas denique victorias reportauerit? & demum gloriosè virginatatem suam Christo sponso illibatam seruauerit.

B. Ioanna, Virg. ¶ Ann. 1616. Etatis suæ 30. in Domino obdormit B. Ioanna de *Ordez*, omni virtutum genere præclara: cui, dñm in conuictu timore & tremore, suam operaretur salutem, indicauit Dominus se illi semper adstanturum, nec permittitur, vt aliquando se diuelleretur per mortalis peccati reatum. Ita monumenta MS. Prouincie Conceptionis Monaster. 1. ex quibus Vvadinghus sup. tom. 4. ad ann. 1365. §. 12.

PRIDIE NONAS FEBRUARII.

HISTONII in Apulia, Beati Jacobi de Petruis, Loricensis Episcopi, qui virginitatem illibatam perpetuo seruauit, & paupertate, abstinentia, charitate ac humilitate resplenduit. In Gallia, Beati Ioannis Bonelli, Confessoris; Seraphici Patris sancti Francisci discipuli; qui apud Prouinciam Phocensem Prouincialis Minister effectus: zelo Regularis Obseruantiae, & vitae perfectione insigniter enituit. Fulginij, Beatæ Pascalinæ, Virginis, Tertiaris, vitæ sanctitate insignis. Apud Bituricas, Beatæ Ioannæ, Franciæ Reginæ, Virginis: fundatricis Ordinis Monialium Annuntiationis sanctissimæ Dei genitricis Mariæ, quæ summis virtutibus decorata, maximis etiam claret miraculis.

FEBRUARII IV.

1. **B**eati Jacobi de Petruis, Episcopi, *) Floruit circa ann. 1350. cuius Meminit Gonzaga 2. part. Origin. seraphic. Relig. in Comenta S. Honorij Hilomij qui est 5. Prouinc. sancti Angeli, atque ibi locere. Corpis uisidites B. Petrus, simul atque sanctissimo Episcopi Loricensi, Jacobi de Petruis, qui paupertatem quam uenerat, cum abstinentia, castitate, charitate, ac rursus uirtutibus copulans, nec Episcopus, ea quæ erant simpliciter Frater, contempsit, nec Frater, ea quæ erant Episcopalem concernebant, pretermisit. Et rursus uerum Franciscanum in omnibus ostendit, sicut bene ualeat, licet Episcopi dignitate prefulgens, communem cum aliis fratribus uitam ducent, uia quoque peccatorum ac moribus hoc commune ualeat ad uiam pauperum Religiosorum, curandis, sepelendisq; eligere uoluit. Cuius demum corpus terra maculatum, post plurimos annos inuenerunt inuolutum fuisse. Nec mirum fandum, cum fidelissimus Patris, qui Sacramentalem illius confessionem exaspere solitus erat, testimonio, rursus ad hanc sacram Religionem uerteret, et in eam primasisteret. Qui beatus sancti transiisse feruit: Per Dei summam bonitatem in infernum misere arduum saltem. Eadem testatur Barezus part. 4. chronic. minor. lib. 3. cap. 60. ad ann. 1350. Gonzaga item in 18. Conuentu eiusd. Prouinc.

2. **B.** Ioannis Bonelli, Confess. *) Florentinus erat natione; & nullus est autem in Galliam ad Phocensem Prouinciam: à sancto Patre, anno Christi 1216. uenit, qui effectus uir perfectus, & magni zeli, ac miræ Regularis Obseruantis, dono præditus: factus itaque Myriatur Prouincialis, accide, ut tempore Capituli Prouincialis, ibidem, ann. 1224. ab eo apud Arelatam celebrati D. Antonij Lusitani concionem ad fratres haberet, super Titulo crucis, lesus Nazarenus Rex Iudæorum: quo sic prædicato, apparuit S. Franciscus (licet tunc longissimè distaret) in aere subleuatus, ad obum Conuentus, ueluti manibus in cruce protensis; fratresq; multiplici consolatione spiritus repleuit. Huius rei meminerit S. Antonius 3. part. hitor. titul. 14. cap. 1. §. 3. Marce Vlyssiponens. part. 4. chron. minor. lib. ca. 118. Vadinghus tom. 1. Annal. Minor. ad an. 1211. §. 22. an. 1216. §. 2. 1230. §. 8.

3. **B.** Pascalinæ, Virg. *) Discipula fuit & socia dilecta B. Angelæ, siue Contrærentis, cuius exemplo allecta, nobilitatem progeniem & mundi delicias contempnit, habuissimam susceptam penitentiam sub tertio instituto S. Francisci an. 1290. Amula facta fuit magister ad eam aspicuum & peruenit perfectionem, ut ad acca-

na quoque B. Angelæ admitteretur, etque fieret à se creta. Tandem Deo plena, uirtutibus & sanctitate præclara, in celum euoluit ann. 1313. die 4. Februarij, sacrumque corpus in eadem S. Francisci & de, qua & magistræ conditæ sunt extraxit, solemni funere, concurrentibus uirtutibus eiusdem ad nobiles Virgines exequas, honorifice conditum est sepulchro. Ex antiquo urbis Fulginatens. statuo, Fulginates diem hunc celebrant sacre depositioem. Scribunt de ea Marcus Vlyssiponens. 1. part. sup. lib. 7. cap. 21. §. 2. Gonzaga 2. part. sup. in BB. Formis Tertiaris. wadinghus tom. 1. sup. ad ann. 1313. §. 11. 12. 13. De Bullis in Romano Quadragimali, serm. 27. part. 2. Iacobillus, De SS. Fulguratib. de Silis in cap. 1. Reg. tertij Ordinis.

4. **B.** Ioannæ Reginæ, c) Hæc Serenissima Regna, 5. 4. Filia fuit Ludouici XI. soror Caroli VIII. & uxor Ludouici XII. Regum Franciæ. Que omnibus uirtutibus dotibus, ac uirtutibus illustrata, soli Deo seruire, cetera contemnere, ab uterque ætate constituit. Nam (quod admiratione dignum est) cum annos 5. solium stansset, tam assiduum in Ecclesia precibus vacabat, ceteris excitationibus uanis ex alio contemptis: adeo ut omnes cogitationes, omniaque studia sua in Deo fingeret. Et locutionesq; feruens erat in oratione, ut mentes sursum, quasi inter choas Anglorum, rapere. Atque in primis ardentissima dilectione Filij Dei, & Genitricis eius Virginis deuotione incensa, Matrem misericordis deprecari solita erat, ut sibi perpetuo adesset, qua duxerit semper id ageret, quo maiestas filij sui, quem uirum amare fuit ipsam desiderabat, gratissimam se redderet. Cùm autem quadam die, incredibili seruore preces humilissimè sacratissimæ Virgini offerret, ab illa reuelationem hanc accepit, futurum aliquando diem, priusquam ex hac uita discederet, cum fundata Religionem esset, ex qua B. illa Virgo maximum obsequium, & honorem reciperet. Quæ reuelatione sibi facta, in statum illi ad eam cot. puellæ illius, ut statim ab ætate sex annorum in animum induerent, subiectam reuelationis adimplere, quam primum ad liberam peruenerit.

Item tanta uirtute, prudentia & maritate, tanquam spiritualibus thesauris, animam suam decorabat, imprimèque orationis ac deuotionis sanctissima exercitia sedabat: ut cum hæc, & alia præclara de filia sui maiestas Regis patris sui reuicer, statim uoluerit ei prouidere de opumo Confessario, cuius consiliis sanctissimas quotidie magis ad amorem Dei instant.

matetur. At repente parvula confugiens ad orationem, & selesentiam Dno commendans, inspiratione divina, delegit sibi confessorium V. P. Fratrem Gabrielem Aue Maria cum Guardianum Comuentus Ambasie, (qui est S. Prouinc. Turonens Praetens.) qui fidelibus exhortationibus suis assiduis illam vehementius, quam compositi possit, ad pietatem excitabat. Ac tandem effodit est, vt sicut corpore extenuis credebatur, ita spiritaliter & interioris quietudinis magis excreveret, & proficeret in dies, ac de virtute in virtutum procederet. Quod intelligens Regia Majestas eius pater, cum iam apia vito, & nobilitatis annis esset; eam matrimonio dedit nobilissimo Duci Anrelax Ludouico; qui eandem sibi desponsauit in facie Ecclesie. Qui quidem Dux post decellum Regis Ludouici XI. locum suum & fratris dicitur sponzæ Regis VIII. obtinuit successorio iure Coronam Regni Francie, tanquam proximo princeps sanguinis: cuius prædeceffores tui nullum hæc totidem maleculam, qui postea in regno successore, reliquissent. At vero sanctissima Heroina, cum 10. annos tum castè permississet eam dicto eius coniuge, & ab eo licet immemto hære inuoluit tractata, (quam Rex Carolus VIII. frater eius vindicare volens, dictum Ducem, inter alia, incarcerari fecit in fortissima turri Bituricensi edificata) ab eo inquam duce ac coniuge, libellum repudij accepit. Quam separationem à Sede Apostolica obtinuit, eum Rex factus fuisse; quibus modicus afficeret se eam inuitam in vxorem duxisset: vt videlicet Patris, Regis Ludouici XI. foretorem ac odium declinaret; seque illam nunquam fuisse amore profectum, sed potius malevolentia quadam; imò potius illam fuisse eius mentem, dum matrimonium contraheret, vt nullo pacto ad eam ingredieretur, sed vt conuincum, Rege Carolo VIII. excocto, iussus esset valeret. Itaque Alexander VI. Papa, committens, videlicet, Philippo à Luxemburgo, Cardinali, tituli SS. Petri & Marcellini, & Carnomenensi Episcopo; Item Ludouico, Albienensi Episcopo, & Ferrando Episcopo Ceptæ: omnimodam auctoritatem, cognita ac discussa causa consueque ipse matrimonium dissoluit & vt inualidum; quod & præterierat, ann. 1499. sicque Rex accepit in vxorem ierosissimam Annam à Britannia, Caroli VIII. Regis relictam; Britannique Armonice hæredem.

§. 3. At B. Ioanna Regina apud Bituricens fecedens: decessit ibidem famosa à Carina moras trahere: maxime eius Rex Ludouicus XII. appennago sibi perpetub assignasset Ducatum ipsium Bituricentem. Volens igitur pietissima Regina hanc Religionem erigere ac stabiliere, quam in ipso ante facta Virgine Maria, ab ætate annorum, fundare in Ecclesia Dei conueuerat; in primis dictam reuelationem præfati B. Patris Confessorio. Cui ille paterisimè respondit, non modo illi sanctum esse desiderium, sed etiam amareque vere meritum & salutare, ac Ecclesie Dei vale, quod à Spiritu sancto procedere nullatenus dubitare. Quamobrem hoc sanctum Cernobium Virginum vixit eius Fratrum aliquo numero, sufficienti prouenta assignato fundant, adhibito consilio prædicti B. Patris Gabrielis, qui iuxta eius petitionem, Regulam summe Religiosis, Annuntiationis videlicet B. Martæ seu de eam Beateplacitorum, aut varium eiusdem Desparæ, hæciter composuit. Qui deinde Romam delegatus ab eadem, vt eiusdem Regulæ approbationem à Summo Pontifice oboneret, eam non alique maximo laudæ ab Alexandro VI. Papa in Februarij ann. 1501. phonus libe ex Apostolica auctoritate admissis, conciliisque fauoribus & gratis, impetrant.

§. 6. Postquam igitur hæc Regula confirmata fuit, Sere-

nissima Regina, B. Ioanna, Professionem chæstis Regulæ solemnem fecit, præsentibus Episcopo Albienensi, aliisque illusterrimis viris: ac B. Patre Gabriele, qui & elegantissimam præceptis exhortationem tunc habuit: cuius assiduis præceptis & consiliis eadem inclyta fundatrix cum foretioribus suis se totum commisit: usque sanctissimè vixit; & nunc vt cælis laureata Deo fruatur in æternum. Excessit è vita die 4. Februarij ann. 1504. iuxta veterem supputationem, seu ann. 1505. iuxta nouum calculum. Cuius sacrum pignus honorificè sepultum est in eodem Monasterio: multis miraculis præfulgens. Porro per annos 57. misit incorruptum (sicut & ipsa Virgo obierat) integrumque, vsque ad ann. 1561. quo hæretici, Duce Montgommery, Bituricensi vrbe capta; illud combusserunt, maxima cum ignominia: sed illius memoria haud ab impus potius à corobus fidelium aboleti, cum etiam nunc, ad eius inuocationem, signa & prodigia operatur Deus.

De ea scribunt Gonzaga Orig. serap. Relig. part. 3. §. 70. in Monasterio decem Benefactor, seu virtutum B. Mariz Bituricens. quod est in Prouinc. Turonens Pictauiens. Bagezus part. 4. chron. numer. lib. 1. cap. 12. Toffianus lib. 1. Bnetus in vita præcipuor. fundator. Relig. Vitalis de Algeria, in Arboe Epiloga totius ordinis serap. Franciscan. Ioannes Lazarus, Epistom. halior. vniuersit. lib. 3. cap. 128. Hubertus Vellens in Addition. ad Lazarum cap. 291. Ludouicus Dony Atrechtensis, in vita eius. Poyrus de templi cæcon. Virgum. tract. 1. cap. 12. §. 7. numer. 19. & seq. Item tract. 4. §. 9. numer. 1. Cornelius à Lapide Commentar. in Baruch. cap. 3. vers. 38. Liphins in descriptione Louani. Ferrouas Locuis in chron. Belgica. Claudius Paradus in suis fedærationibus cæcæ affinit. Brulius lib. 2. antiquæ Parisiæ. vobis de Collegio Montis-acuti. Ioannes Chers. in catalogo Archiepiscopor. Bituricens. & Monast. hancie Ducees. Aubertus Miruzs dogium illius ponit, lib. de Origin. ordm. Annuntiationis. Spontanus in Auditorio chronolog. sub ann. 1499. Sangelasius in vita Ludouicus XII. Reg. Franc. Anzor vitar Domini Bayardi. Nicolaus Gaxetus 1. part. chron. Annuntiation. ordm. Chappotus in vita S. Francisce de Paula; Montoya in chron. ordin. Minorum. Elæazus lib. 3. ca. 5. Sacri mont. Obuert. Charron. ca. 144. & 145. 146. hufior. Gall. sen Franc. Ferronus in addit. ad Æmulum de reb. geitis Gall. lib. 1. in Carolo VIII. Reg. & lib. 3. in Ludouico XII. Ludouicus & Scoula Sammartham lib. 4. histor. Genealogie. Domus Franc. & lib. 7. Petrus Mathæus in histor. Ludouici XI. Reg. Franc. Ioannes Chamesson, in histor. Bituricens. Gallia Christiana in serie Archiepiscopor. Bituricens. sub Guillemo Cameracensis præfule. Iacobus de Fonteny ponit eius imaginem inter Icones Regnum Franc. illius genealogiam edidit Pater Francicus Paludanus Minoria Belgæ. Nicolaus Gillius, Belforeus, Albanus, Mallonus, Amylius, & alij Francicus scriptores. Sub Regib. Ludouic. XI. Carolo VIII. & Ludouico XII. Hildanoo. à Costa, in histor. Catholic. vitor. illust. Epistol. Dedicator. ac præfat. Brulius lib. 2. Antiq. Paris. pag. 677. Valerianus lib. 4. de SS. Ferrm. Ord. musor. cap. 1. Saulayus tom. 1. Martyrolog. Gallican. ad 4. Februarij. Item lib. 1. pag. 93. In vita Claudæ Reginz Franc. & pag. 103. in vita B. Paris Nicolaus Gilberti, Mitoræ, sed fusiust pag. 41. & seq. in vitæ ipsius Beatz Reginz Ioannæ, seculo. 16. Carton. in chron. ann. 1499. Corrozetus lib. 1. Thelsari halior. Franc. toul. 1. R. P. Gregorius

Gregorius Musali Franciscanus, vnam ipsius Beatæ Ioannæ Regine, vna cum miraculis, edidit in lucem ann. 1613. Nicolaus Oranus. In vita Beati Nicolai Gilberti, quæ est in hæmæ opusculis à se editis ann. 1626. Cum eo titulo. *Traictatus in Regulam sancti Francisci ad litteram.* Authore eodem Beato Gilberto.

3. 1. Aduertendum, præfatum Ludouicum, sponsum Be. & Ioannæ, (antequam ad Regnum Franciæ peruenisset) fuisse Ducem Auelæ, Valentiæ, & Mediolani; ac Comitem virtutum. Gonzaga & Barezus supra vocant eum Ludouicum à *Sabaudia*, licet men-

dosènam neque ex patre Carolo, (qui ex Regio Franciæ sanguine ortus erat) neque ex matre, Matia vocata (ex Clauentium domo) *Sabaudus* poterat nuncupari: nisi valde impropiè id intelligatur, numerum, ex parte ipsius vxoris sue Beatæ Ioannæ, quæ matrem habuerat Carlottam, Filium Ludouici, Ducis Sabaudæ, verius tamen credendum vnam pro alio hic esse Ludouicum interpositum. Ex eo autem quòd ipsa sancta Regina ab infanzia versata fuerat cum Chelibo sibi familiariter apparente, depingitur cum puero Iesu, qui portigit ei Anulum, eoque eam sibi desponsat.

NONIS FEBRUARII.

NAganachi in Iaponia, Passio Beatorum^a Martyrum Petri Baptistæ, Martini ab Ascensione, Francisci à Blanco, Philippici à Iesu, Gonzalui Garfiaz, & Francisci à sancto Michale: cum aliis septemdecim Laicis Tertiariis, qui pro Christi nomine, vincula, carceres, ludibria, aliosquæ cruciatus perpeffi; tandem cruci affixi, & hastis trans-verberati fuere. Recaneti, in Piceno, Beati^b Beneuenuti, Confessoris, mira pietate, & signorum claritate spectabilis. In Aprutio, Beati^c Meliorati, Confessoris, quem miraculorum gloria exornat. Biturigiz in Vmbria, Beati^d Christophori Papiensis, Confessoris, paupertatis & humilitatis, patientiæ atque continentiæ amantissimi. Louanij in Brabantia, Beati^e Nicolai de Asca, Confessoris, Angelicæ puritatis, & columbinæ simplicitatis viri. In Territorio Cantiani Episcopatus, non longè ab oppido Robledilio, Beati^f Francisci Ciuitatensis, Confessoris, qui Prouincialatus munere functus, & spiritu prophético plenus, decessit è vita. In Hispania, Beati^g Ioannis ab Aquila Confessoris, Prouinciz Arrabidæ olim custodis, summa deuotione, & perfectæ paupertatis zelo insignis. Belusij in Territorio Palentino, Beati^h Francisci à Villabonna, Confessoris, qui post Prouinciale officium expletum; orationi, contemplationi, ac ieiuniis vacans, admirandæ sanctitatis specimen dedit. Plici in Hispania Tarraconensi, Beatiⁱ Georgij, Confessoris, eximia humilitate conspicui. Villæ-nouæ de Scapha fracta, in Castella, Beati^l Ioannis à sancto Michale, Confessoris. Camari in Sicilia, Beati^m Andræ ab Arragonia, Confessoris, miraculis clari. Platææ, in eodem Siciliæ Regno, Beatiⁿ Thonniz à Catalagironæ, Confessoris, eximie charitatij viri.

FEBRUARII V.

8. 1. **B**e. Petri Baptistæ, & serm. ^a] Dux de antislavianus hæcum athletarum Christi exiit B. P. Petrus Baptista, Prouinciz sancti Ioseph discalceatorum cum alumnus; qui commissarij officio fungens, tunc morabatur in Prouincia sancti Gregorij Philippinarum insularum Indiæ Occidentalis. exindeque solutus die vltimâ Martij ann. 1593. vna cum tribus sociis Fratribus, traiecit in Iaponiam; vbi Legatus pro concilianda pace missus fuerat, vtque hæc occasione Christi Euangelium inibi disseminaret. Itaque à Taycozama Quabacundano, Rege, benignè honorislibetque susceptus, Legationis suæ sericiæ ac substantiam ex parte Regis Iaponiæ, illi exposuit, diligenterque ac prudenter omnia cum ipso Taycozama egit; vt Patres societatis Iesu ab exilio resocarentur: Christi que fidem predicare, & collapsas Ecclesias reedificare, illis impudè licentia foret. Deinde, ipsemet B.

Petrus Baptista, præfati Regis auctoritate ac munificentia, Ecclesiæ, Monasteria, hospitalia, atque pietatis & deuotionis domicilia cepit construere, populo publicè fidem Christianam annuntiare; adulescenti instruere; Baptismo abluere, &c. Verùm perfectiōne paulò post exorta, ab eodem Rege Fratre minime carceribus mancipatur, qui sententiam mortis mox excipientes, educti sunt foras ante Phazum Idolorum, vbi pariterque auncule suauiter: omnibus abstenditur: sicut cathenis ferreis per collum alligati, per toram ferreâ Iaponicæ Regni circumuectuntur; opprobriis, ludibriis, ac stertens labore pedestri valde afflicti: que omnia, libenti, forti, ac læto animo, pro Christo sunt perpessi. Tandem Nagasachum pertinentes, ad locum supplicij, mox trahuntur crucifigendi: ac lanceis confodendi, morte Iaponico.

In his, sex erant Fratres minores, ex Discalciatis Prædicatorum Prædicantium sancti Gregorii, quorum primus crucis mortem subit B. P. Philippus à Iesu, Sacerdos, secundus B. P. Franciscus Bianco, concionator, tertius B. P. Martinus ab Alfenione: eorum concionator: quartus B. P. Gonçalvus Garfia, Professione Lascus: quintus, B. P. Franciscus à sancto Michaelis, Lascus: sextus B. P. Petrus Baptista, Commissarius, qui vitium procatu est crucifigi. Postremo, decem, & septem Iaponnes Laci ex tertio Ordine D. Francisci, similem possunt passi, ann. 1597. omnes glorioso Martyrio sunt coronati: Quorum triumphum copiosè describant Barceus 4. part. chron. minor. lib. 19. cap. 56. vique ad 70. Ioannes à sancta Maria, in vita, & relatione Martyrum Iaponum. Item in chronica Prædicantium sancti Ioseph, part. 1. lib. 2. cap. 47. & part. 2. lib. 3. à cap. 1. vique ad 25. Ludouicus Prius, in historica relatione horum Martyrum ad R. P. Claudium Aquam-vivam, societatis Iesu præpositum Generale. Ex nostris verò Galis Recolletus, R. P. Polycarpus de Frey Panegyrici egit de eis. R. P. Ignatius le Gault, de sanctitate Ecclesie Romanæ, cap. 2. §. 2. post med. R. P. Carolus Rapsarus, in histor. Generali Recolletor. Decad. 11. part. 1. Seruettus lib. 1. Antimartyrolog. hæred. in fin. Solertius tom. 1. ca. 21. & 24-30. 2. hist. Iapon. lib. 11. ca. 13. 14. & Marianus lib. 4. cap. 17. vique 17. Poyreus tract. 2. triploct. Cætonæ Virg. Mariz, cap. 6. §. 4. num. 5. Fernandez lib. 1. histor. Eccles. cap. 2. Gamaia, in *oues Ternaris*, part. 2. cap. 14. Eorum etiam meminerunt, Syluester Lusallens. de iustis magnitudinibus Eccles. Romanæ lib. 3. cap. 12. §. 4. Vvadinghus, tom. 1. Annal. minor. ad ann. 1298. §. 42. Vitalis de Algeira, in arbore Episcopica totius Ordinis seraphic. D. Francisci. Hispano à Costa, lib. 2. histor. Cathol. illustrior. vior. pag. 366. Grozerus tom. 2. de sancta Cruce, lib. 1. cap. 98. Cornelius à Lapide, Commentar. in Epistol. D. Pauli ad Galatas, cap. 2. vers. 19. in fin. Galcerus, in tabula Chronographica, sæcul. 16. in sanctis & illustrioribus viris. Spondanus, in Auditorio chronolog. ad Annal. Bazonij sub ann. 1597. Charon. cap. 152. histor. Vniuersal. Gall. seu Franc. Fabrianus de Iubileo, cap. 6.

5. 5. Dignum autem duai nobisna 17. dictorum Tertiariorum postea Quatuor Martyrum hic recensere, scilicet est. Paulus Sauiquicus, Gabriel Duifca, Ioannes Quirrya, Thomas Xico, Franciscus Medicus, Ioachimo Saquierus, Michael Colagayus, cum filio suo Thoma quindecim annorum: Bonauenius Duifco, Leo Caraxinus, Martinus, postea Mathias cognominatus, Antonius Naganzachius, Ludouicus Duifco; Petrus Ibanquius, Petrus Xaquenico aduocatus, Colinas Tagna, & Franciscus Carpinetus aduocatus. Demum Petrus Ynaguez uersibus & solutione, Hispanicè edidit, cum horum, & aliorumque præfatorum Martyrum uisionem, tum ingentes populi euertitatis uisionem, Diocesis Calagunitane, prius ac deinceps concurfus, ob solennitatem celebrataz processions Generalis, apud Conuentum Fratrum minorum factam, ann. 1628. Mensis Februarii, pro solaci Beausatione BB. Martyrum, per Summum Pontificem. Verbum VIII. nunc adhuc in Sede Apostolica, totius Ecclesie Catholice clauum tenebant: Anno decimo 1626. cum causa & processione eorum dilatarentur Romæ in Sacro Rotæ auditorio, ad eadem Rota uerè Martyres sunt declarati, die prima Aprilis: 193. conuictæ per relationem mox Neapoli prætoris uisam, ex Typographia Ioannis 89.

municipi Roncallo, ann. 1626. postremò, his annuens idem Summus Pontifex, de consensu Cardinalium, opus perfectæ, cuius Bulla Apostolica est: apud præfatum R. P. Rapsarum sup. incipitque, *Saluatoris & Domini nostri Iesu Christi, etc.* Datum Romæ apud sanctam Mariam Maiorem, sex annulo pificatoris, die decimo quarto Septembris, 1627. Pontificatus anno quinto, qua non solam uerè eos Martyres decernit; sed & omnibus Religiosis D. Francisci, uerbis existentibus, & aliis etiam Ecclesiasticis ac secularibus personis Manilensibus Diocesis diuinitas, officium & Missam, die quocumque Februarii, recitari, ac celebrare, de iisdem Martyribus, licentiam concedit.

B. *Benenanti, Confess. b*] Laicus erat professio- ne, uir deuotus, uita sanctissimus, & miraculis uisibus, Recineta, Recineta, seu Rocanati obit apud Picentios. Agunt de eo, Beatus Bartholomæus Pisanus, libro primo, conformatus, fruct. 8. & 11. part. 2. in Fratibus minorum, Prouinc. Marehiz sanctat. illustribus Coder MS. Abbas. S. Victor. Paris. ibid. Gonzaga parte prima, Odgin. seraphic. relig. in BB. uitis huiusmodi ordin. Vvadinghus tom. 1. Annal. minor. ad ann. 1232. §. 18. 1250. §. 14. & rom. 2. ad ann. 1299. §. 29. Toffianus libro primo, histor. seraphic. Clauit miraculis temporis Alexandri IV. Picicatus in catalog. uicæ. illuc. Ordinis minor.

B. *Mellari, Confess. c*] Signis admirandis eruditus Prouinc. Penensis, qui nunc est sancti Bernardini titulo decoratus, illius meruit Vvadinghus rom. 1. sup. ad ann. Christi 1270. §. 29. ex Auzq. MS. & monumentis Ordinis.

B. *Christophori, Confess. d*] Præstantissimus simul atque deuotissimus extitit Frater Lascus, qui paupertatem & humilitatem, patientiam, atque continentiam amplectens summo affectu, Deo & hominibus euasit gratissimus. Floruit ann. 1535. obiitque Biturgæ, & in Conuento sanctæ Mariz Magdalenæ (qui est 12. Præuinc. sancti Francisci) sepultus, uti docet Gonzaga ibid. parte secunda, supra. Barceus supra lib. 3. cap. 25.

B. *Nicolas, Confess. e*] Floruit circa ann. 1540. uir Anglicæ puritatis, & columbitæ simplicitatis, ex opulentissimis ortus parentibus, nostram pannoform amplexus est humilitatem, in eaque semper amabilem uictus, eligens magis abiectus esse in domo Dei, quam sui secularium notitia. Ita Gonzaga part. 3. sup. in Conuento Louanenfi, qui est 1. Prouinc. Germaniæ inferior.

B. *Francisci, Confess. f*] Patria erat Ciuitatensis, (uulgò, de Ciudad Rodrygo) qui ad sancti Gabrielis Præuinciam clauum fodens, atque propheticè demulso spiritui, diem clausi extremum, ann. 1554. tumultu- tesque est, in Conuento S. Mariz de Anglis, qui est 2. prædicit Præuinc. Illius meminere Gonzaga ibid. part. 3. sup. Vvadinghus sup. tom. 1. ad ann. 1214. §. 21. quem miraculis illustrem tradit.

B. *Ioannis, Confess. g*] Præuincie sancti Iacobi erat alumnus, quando uix cum BB. Petro Melgano, Angelo Pinciano, Michael Cordubensi, & alijs. D. P. Ioanni à Guadalupe adhaesit, pro introducenda Reformatione, & fundatione priuæ Conuentus Cultodiar, nunc Præuincie sancti Gabrielis, ann. 1500. singulari amicitiam contraxit cum BB. Didaco Hernandez, Petro de Alcantara, & Martino à sancta Maria, ann. uerò 1556. uisibilibus, hodie Præuinciam, Ambadorum, regebat, quare plenus diuinitas bonorum operum ipsam Deo credidit. Suscipitur de eo Gonzaga,

Gonzaga part. 3. sup. in prouincia Sancti Gabrielis: item in prouincia Arrahidoum, & contenta 6. eiusdem. Barezzius sup. lib. 3. cap. 18. & 35. Ioannes à Sancta Maria 1. part. chronic. prouinciæ S. Ioseph lib. 1. cap. 4.

- §. 10. *Beati Francisci, Confessoris.* ^h] Huius Elogium sic enarratur à Gonzaga. *Ad hunc oppositus est admiranda sanctitatis pater F. Franciscus à Villar-bonis, qui post sanctum hoc in prouincia ministeratus officium, ad hanc sacram adem penitentia agenda causa, accedens; se totum statum diuicorum contemplationem, Vigiliam, ieiunium, ac ceteris operibus bonis, cum maxima cura, amantissimè exercuit, de idem: qui ipse B. Agatha sepe, prout ipsemet multò ante prædixerat, vitam vniuersæ carnis, anno Domini 1566. ingressus est. Hæc ille. part. 3. sup. in conuentu S. Francisci Belusij, qui est 4. prouinc. S. Gabrielis, quem sequitur Barezzius sup. lib. 5. cap. 5. & Rapinuz decad. 8. part. 1. §. 8.*

- §. 11. *Beati Georgii Confessoris.* ⁱ] Læcus erit: maximo humilitate præditus, qui de plures vicibus à Demone reprobatus; vixit aliquandiu, mortemque obiit an. 1581. in conuatu Plicano, S. Michaelis de Victoria: qua

est 12. prouinc. S. Iosephi, vix habet Gonzaga, ibid. part. 3. sup. & Ioannes à sancta Maria, sup. lib. 2. cap. 34. 35. & 36. item part. 2. in fin. vbi de Addition.

Beati Iuonis à S. Michaelis, Confessoris. ^j] Altissime pauperatis fuit amantissimus iste B. Frater laicus, vitæ sanctitate præclarus, atque omnibus summè charus: cuius corpus requiescit, in conuentu domine nostræ Rupis Amatoris, qui est 11. prouinc. S. Gabrielis. Memoratur ab eodem Gonzaga ibid. part. 3. sup. Daça 4. part. chronic. minor. lib. 2. cap. 31.

B. Andrea, Confessoris. ^m] Vixit ac mortuus miraculis coruscant: moerit in conuentu S. Mariæ de Iesu, Camari: illicque honorificè est sepultus. Ita Gonzaga 2. part. in hoc conuentu, qui est 6. prouinc. Siciliæ. Barezzius, lib. 24. cap. 26. ad ann. 1560.

Beati Thome, Confessoris. ⁿ] Virtutibus fuit omnibus micans, chantate præsertim exultans: oruit Dominum, vt cessante tunc peste, ipso solus pro omnibus precesceret, & quod petis, accipia; sicque soluto corpore, & Epodimus migravit ad cælum, anno 1576. cuius corpus conditum est in conuentu S. Petri Placie, testis Gratiana in *Factis Turonens.*

OCTAVO IDVS FEBRVARII.

Plætauis, Beati ^a Simonis, Confessoris: qui prouinciæ Turonensi præfectus, verbo & exemplo insigniter refulsit. Recaneti in Picæno, Beati ^b Campagni, Confessoris. In Umbria, Beati ^c Gentilis à Spoletio, Confessoris: fundationis Regularis Obseruantie fratrum minorum propagatoris fidelissimi. qui multis perfunctus laboribus, sancto sine quicuit. Fesulus in Tuscia, Beati ^d Thomæ à Florentia, Confessoris: eximie sanctitatis viri. Urbini, Beati ^e Antonij, Confessoris: Tertiarij: pœnitentiæ operibus & signis admirandis conspicui. Florentiæ Beati ^f Blasij à Comite, Confessoris: spiritu prophetico clari. Warslauiz, in Polonia, Beati ^g Ladislai à Gelnono, Confessoris: qui eruditione & eloquentia pollens, miraculorum etiam gloria ante & post obitum enituit. In Apulia, apud Campum-Bassum, Beati ^h Cherubini Bergomatis, Confessoris: qui Guardianatus munere laudabiliter functus, vitæ sanctitate, & gratia curationum eluxit. Aquilæ in Vestinis, Beati ⁱ Innocentij à sancto Angelo, Confessoris: mira simplicitate & innocentia spectabilis. Mexici, Beati ^l Alphonfi de Rosis, Confessoris: qui propter ipsius insignem prudentiam ac religionem ^j primus Commissarius generalis totius nouæ Hispaniæ electus, sanctissimam illic vitam egit ac mortuus est. Apud Castanheiram Lusitanie pagum, Beati ^m Ioannis ab Outeiro, Confessoris: qui orationi & pœnitentiæ intentus Guardianatus munus præclare exercuit, & signis meritisque emicans, excessit è vita. In Valle Stignana, ad Radices Gargani montis Apuliæ, Beati ⁿ Ludouici à Croneto, Confessoris. In Methymna Roieca, Palentiniæ diocesis: Beati ^o Ioannis à Campo, Confessoris, humilitate & signorum claritate inclyti. Eugubij, Beati ^p Francisci Eugubini, Tertiarij: quæ sanctitatis fama vbique refulsit.

§. 1. **Beati Simonis, Confessoris.** ^a] Extat provincia-
lis miſſus Turonenſis provincie in cuius ore Spi-
ritus ſanctus, in columna ſpecte viſus eſt: & ſanctus ſine
obit apud Pictaniam; vbi ſacram eius corpus requieſ-
cit. Ita B. Bartholomæus Piſanus lib. 1. conformitat.
fruct. 8. & 11. part. 2. in fratris. minoribus provincie
Turonenſis ſanctitate illuſtribus. Codex Manuſcriptus
Abbat. S. Vincti. Parthen. ibid. Tollianus lib. 1.
hiſtor. ſeraphic. Marcus Vlyſſiponenſis 1. part. chro-
me. minor. lib. 7. cap. 1. §. 2. Gonzaga part. 1. orig.
ſeraphic. relig. in B. huiuſce ordinis. Vadinghus
tom. 2. anal. minor. ad ann. 1287. §. 15. ex Mariano
& to. 3. ad ann. 1305. §. 5. Piqueus in catalog. virot.
illuſtr. ord. munit.

§. 2. **Beati Campani, Confessoris.** ^b] Jacet Rocineti ceu
Rocaneti, ſanctitate clarus. Vide Vadinghum tom.
2. ſup. ad 1289. §. 19. ex MS. monumentis Ordinis.

§. 3. **Beati Gentilis, Confessoris.** ^c] Fuit provincie ſancti
Franciſci alumnus; profeſſione Sacerdos, ac focus
B. Patris Ioannis de Vallibus, fundatoris fratrum mi-
nor. Obſcurantior. de quo 7. Januarij. Cùm verò
Beatus Gentilis poſt ipſius Beati Ioannis obitum, ce-
pitur viuendi modum ſibi proſequendum ſtauiſſet,
tandem ſibi libertatem cenſuit, quouſque, ac ſuos
ſequaces ablato loco (vnde à miſſiro provinciali ex-
tracti diſperſique fuerant) Piltz, ſive Bruliani, in
Floſido colle, reſtitueret. Nec eum ſua ſpes, aut cū-
ra ſefellit. Nam quorundam nobilium fauore viſus,
à ſummo Pontifice Clemepte VI. præſatum Bruliani
locum; atque tria alia, videlicet, Carceem, Etemo-
nij, & Menus-Lucij ſupra Spoletum, in eadem ſancti
Franciſci provincie impetravit. Ad hæc, ut in octum
ſingulis diodecim Fratres, cui alibi conuentibus ad-
nuntantes, vel ex ſecularibus minoritico habitu in-
tendens, conſtituere poſſet, ab eodem Papa obtinuit.
Quare fama huius ſancti reformationis vbiq; per-
noſciant, mirum in modum exteſcere cepit, ac per-
ſedonis & aliorum ſanctitatis clariora edere veſtigia.

§. 4. Verum, à miſſiro Generali, Guillolmo Fannerio,
tanta ſubtilitate & humana prudentia inſectatus eſt B.
Gentilis: ut accuſatus apud Cardinalem & ipſum Hi-
ſpanum, per vniuſum Italiam Legatum Apoſtolicum,
mox Conuentus vbiſque veteris carceribus, ipſe vñ
cum focus ſit mancipatus: & ad inſtanciam eiuſdem
Legati, Breue Apoſtolicum ipſius Beati Gentilis In-
nocentius VI I. Papa reuocavit; eumque cum ſoci-
s, obedientie miſſiro Generalis dantiò in omni-
bus ſuppofuit. Quare, hæc & alia multa paſſus,
acque igne tribulationis examinatus, punor perfe-
ctiſſime euadens, quod vix reliquum ſibi ſuperſtit
paſſice tenans, & ſanctus ſine quaerit ann. 1362. Scilicet
de eo Tollianus ſup. de lib. 2. in præſato mi-
ſſiro generali & ſeq. Marcus Vlyſſiponenſis ſup.
part. 2. lib. 9. cap. 13. & p. 3. lib. 1. cap. 1. & lib. 7.
cap. 41. Gonzaga ſup. part. 1. vbi de exordio Obſer-
uantiæ regular. tom. part. 2. in conuentibus 2. §. 4.
27. §. 2. 38. & 47. provincie ſancti Franciſci. Rapi-
nus hiſtor. generali orig. Recolledor. vbi de me-
norali totius ordinis ſeraphici: ex firmamento totum
ordinum; & Speculo fratrum minor. Vadinghus ſup.
tom. 1. ad ann. 1218. §. 7. tom. 1. ad ann. 1344. §. 24.
(ex Mariano lib. 4. cap. 10.) & ad ann. 1350. §. 15. 16.
nem tom. 4. ad ann. 1355. §. 2. & 3. & an. 1362. §. 4.

§. 5. **Beati Thomæ, Confessoris.** ^d] Florentinus erat, ex
nobili familia de Caponibus ducens originem: qui vix

tz ſanctitate floruit apud Conuentum ſancti Franci-
ſci Montis-Feliciani. Memoratus à Marco Vlyſſi-
ponenſi. parte tertia ſup. libro primo capite ſeptimo.
Tollian. lib. primo ſup. vbi chat circa an. 1446. Vading-
ho tom. ſecundo ſup. ad an. milleſimum ducen-
telimum octogefimum nonum, §. 45. qui laicum eum
facit, & Reate ſepulturn.

Beati Antonij, Confessoris. ^e] Tertianus erat, vi-
tamque duxit eremiticam prope Verbinum: vbi dignos
penitentiae fructus, ſanctiſſime obtulit miraculis
clarus. Ubius memuit Marcus Vlyſſiponenſis 1. part.
ſup. lib. 1. cap. 58. ad ann. 1438. Algerus in Arboro
Epilopca totius ordinis Franciſcan. De Sillis in cap. 1.
reg. tertij ordi.

Beati Bleſij, Confessoris. ^f] Ingenitiò doctrina atque
ſanctitate fuit præditus, dùm magno ſpiritus ſeruo
concoctaret, contumò expirauit, ſicut ipſe paulò
ante populo prædixerat, ſepulnus eſt in conuentu
Florentino: multis miraculis à Domino extorſus.
Teſte Marco Vlyſſiponenſi. ſup. lib. 4. cap. 12. ad an.
1462.

Beati Ladylas, Confessoris. ^g] Natione Pannonius, §. 8.
vix extat ſanctiſſimus atque ingeniſ conciator.
Qui Scythia ſeroſiſſimus quos ut compatiotas babe-
bat, cùm ex illis Pannonij originem ducant) catho-
licam fidem prædicaturus, non timuit viſque ad Mel-
chouitz Regiam penetrare, eoque in itinere (in quo
& mortuum aſſelum, deſerens ſarcinula deputa-
ta, ad vitam ſuis precibus reuocant) plura oppro-
bra, plurimaliqua moleſtus ferre; ab eo tamen propo-
ſito exequendo per magnum Melchouitarum ducem
Schalmaticum, cui Scythæ parent, prohibitus eſt.
plura præterto miracula, quorum tabellæ, in circuitu
ſepulturni ipſius appente adhuc conſpiciuntur: & plu-
ra opuscula, eaque deuotionem excitantia atque pie-
tatem, tum Latino, tum quoque Polono ſermone:
necnon & ſequentes rathones, propiam conſerua-
tionem ac vitam concedentes, eidiu: quibus conſtat
minoriticum induiſſe habitum ad an. 1462. Auguſti
quod die mundo natus erat.

Anno Chriſti milleſimo quadring. ſexin. ſecundo.

Ad vincula ſancti Petri accipi vincula clauſtri:

Me Petrus genuis in Gelnono, Petrus & Almus.

Clauſtro me clauſiſte, vinculaque mea tulſiſte:

Grates Deo reddo, cantando cum Cithariſta,

Diripiſti mea vincula, almi Deus:

Gratia ſit miſero, vt perſoluam vota mea,

Vt bene perſoluam, gratia ſit miſero.

Vide Gornagam ſecunda parte ſuprà in Conuentum
ſancti Anni V verſuſſentis, qui eſt a. provincie Polo-
nitæ. Marcus Vlyſſiponenſi ſup. lib. 8. cap. 33.
ad an. 1503. quouobit.

Beati Cerebuzi, Confessoris. ^h] Provincie ſancti An-
geli fuit alumnus; tantaque vice prohibite ſubiebat,
vt omnes precum ſuauum vim apud Deum ſummo-
pete expetere; ſuumque vicerepti Napolitanis & au-
tibus mortis expulſe. Cùm autem Guardianoſi obli-
cio fungereſt Nucerina Sacerdotum, diem vltimum
mortis ſux fore ſibi vicium prænoſcens, ad Conuen-
tum Campi Baſſi peteſt, vbi poſt ducotam ſacra-
mentorum Ecclēſie ſuſcepſionem; admodum ſenex
deceſſit

decessit & vita: ad cuius invocationem multi à diversis tribulationibus & infirmitatibus sunt liberati. Argunt de eo Marcus Vlyssipont. part. 3. sup. lib. 8. cap. 38. ad ann. 1528. Bofius de signis Eccles. Dei tom. 1. lib. 12. capite 21. Matius Mutius in SS. Bergamo.

Beati Innocentij, Confess. 1] Hic cum esset, Confessorius monachum S. Clare monasterij Aquilini de Corpore Christi; mira pietatis simplicitate & innocencia vite claruit: ita ut aures cæli inter manus suas, magna cum familiaritate collaudaret, ac garrulis vocibus perorantes, & circumvolitantes, ipsum lætificarent. Obiit, sepultusque est Aquila in conuena S. Bernardini: qui est 1. provinc. D. Bernadini. Eius meminit Marcus Vlyssipont. sup. lib. 8. cap. 36. & lib. 9. cap. 47. ad an. 1530.

Beati Alphonsi, Confess. 1] Ex provincia Castellæ, ob exactam eius prudentiam ac religionem, prius generalis Commissarius totius noar Hispaniæ electus ann. 1531. ipsum ingressus est. Cumque Religiosorum illuc degentium virtutum & summi obedientiam perspexisset, præfato munere se abdicans, ibi habitavit; magnaque cum sanctimoniam vite, & penitentiæ fructu emicuit. Verum, aduersarius oolitar, tanquam Leo regionis, maximam cum temeritate usualit, ut ea regione abscederet: quibus ille tandem succumbens, Hispaniam reuersus est. Sed quoties ibi orationi vacabat, velum oculis aduersabat ei in cruce pendens Christus, sic illum oburgans: cur in ea ipsum reliquisset: siaque solatia querens, Hispaniam reuersus esset: itus vehementer arduos, & caudati annuans vocationi rursus se in notam Hispaniam contulit: vbi in Mechosano & Xalisco, priuquam provincia SS. Petri & Pauli erecta esset, bis Custos fuit; plenusque dierum & bonorum operum: ann. 1570. in conuentu Mexicano, mortuus est ac sepultus. Ita Faulst. Tasso. in hist. suæ temporis, Gonzaga part. 4. sup. in hoc conuentu, qui est 1. provinc. S. Euanjelij. Barezzi part. 4. chronic. minor. lib. 3. cap. 78. Daça ibid. lib. 2. cap. 30. Rapinuz in hist. general. orig. Recollector. decad. 7. part. 5. pag. 360. Platus lib. 2. de bono itar. relig. cap. 30. Marianus lib. 2. cap. 20.

Beati Ioannis, Confess. 1] Floruit apud conuictum S. Antonij à Castanbera, passum nullibus 24. ab vrbe Vlyssipone distitum, cuius & Guadianas aii-

quando exiit. Vir erat assiduo orationi & penitentiæ deditus; moribus & virtute conspicuus. Huius fama & opinione per finitimum regionem diuisa, conuict, vt ab oppido Castanbera, puella à Dæmone obfessa, ad eum adduceretur sananda; quæ ad conspectum viri sancti, horribilem frenum & clauorem edebat. Ille verb, adiuuato per Christum Dæmone imperat, vt confestim corpore illo excedat: quod mox impleuit; & puella incolumis remansit. Hæc Gonzaga sup. part. 5. in eo conuentu, qui est 12. provinc. sancti Antonij Portugall. Barezzi lib. 7. cap. 8. ad an. 1587. Rapinuz sup. decad. 8. part. 2. §. 12. Wadinghus tom. 4. sup. ad an. 1592. §. 23.

Beati Ludouici, Confess. 1] Lusci orat professione, 5. 13. qui ob eius inculpata vitam, summam simplicitatem, continentiamque orationem, Dæmonibus fuit formidabilis. Vide Gonzagam part. 2. in conuentu 15. provinc. S. Angeli.

Beati Ioannis à Campo, Confessoris. 0] Memoratur 5. 14. à Barezzi 4. part. chronic. minor. lib. 4. cap. 42. post Gonzagam p. 3. orig. Ietaph. relig. in conuentu S. Marie de Spe, valle de Scopello (qui est 200. provinc. Conuictus in Hispania) ita de eo scribentem. *Sepulchrum etiam in huiusmodi monasterij Ecclesia, humillimum ac supra modum religiosum Præter Ioannes à Campo, Lusci professus, qui dum viueret, & multum transmissa infirmitate laborantem, signo crucis super eum facte, à mortis sanibus ex tempore eripuit: & peruenit inuincibili febre oppressum, perrexit sibi quibusdam bellis, in eam sanitate restituit; & subueniens semel sibi obuia in timere pauperi, qui se instantius elemosinam petebat, post præmissam orationem, tres ante se pulcherrimos panes postis concessit: quibus denique tam suis, tum egenis, tam quoque socij visceratebant. Vixit circa annum Christi 1570.*

S. Francisci ab Engubis, 3. ordin. 1] Hæc religiosa 5. 15. femina Engubina, vitam fama sanctitatis celeberrimam duxit in tertio ordine Seraphici P. S. Francisci; floruitque circa an. Christi 1560. Argunt de ea Marcus Vlyssipont. 2. part. chronic. minor. lib. 9. cap. 13. §. 1. sub ann. Christi 1559. De Sillis in cap. 1. Reg. Tertij ordinis. Valerianus in BB. seruen. oratio minor. libro secundo, capite duodecimo. Vbi vocatur ab eo *Francisciana*. Wadinghus tom. 4. ad an. Christi 1560. §. tertio.

SEPTIMO IDVS FEBRUARII.

IN Picæno, Beati ^a Rizerij à Mutia, Confessoris; Seraphici Patris Sancti Francisci Discipuli: qui Marchiæ Anconitanæ Prouincialatus munere præclarè functus est: atque paupertatis altissimæ amantissimus, necnon & miraculis exornatus, obdormiuit in Domino. In Tuscia, apud Castilionè, Aretini Diæcesis, Beati ^b Francisci à Lauda, Confessoris; pietate, & sensuum mortificatione, ac cordis puritate celebris. Gracij, in Retina Diæcesi, Beati ^c Pauli Siciliani, Confessoris, nianæ sanctitatis viri. Platææ in Sicilia, Beatæ ^d Anonymæ, Terziariæ, miraculis claræ.

FEBRUARII VII.

Beati Rizerij à Mutia, Confessoris. 1] Picænus erat, nobili genere natus: studabatque Bonouico vni cum Beato Penegro de Fallerope (de quo

5. Septemb.) quando Seraphicus Pater Datus Franciscus ibidem concionabatur. Cuius prædicationibus, cum simul inuocantibus: diuino lumine illustrat

ad S. Franciscum protinus accesserunt: eum obviare rogantes: ut in suum ordinem dignaretur admittere: quorum desideria amansque pater, cum gaudio illis concessit, habebatque minorum induit. Intellegens verò D. Franciscus, cui, & quasi officio eorum quilibet se subderet: dixit eis, tu Peregrini, tenete viam humilitatis: & tu Rizeri servatis Fratibus, quod & factum est. Nam B. Rizerius (de B. Peregrino suo loco dicitur) per aliquam vitam, dum viveret, ambulans: & Deo ac proximo fideliter serviens, factus est similitissimus B. Franciscus, multaque ab ipso didicit, & de pluribus agnovit veritatem, in agendisque cognovit Domini voluntatem. Deique iuxta ipsius S. Francisci voluntatem, sic fratibus serviens, factus est ab eo minister provincie Marchæ Anconitanæ: quam provinciam, maxima cum pace ac discretione, Deique zelo, tenuit.

§. 2. Post multum vero temporis permisit Deus tentationes gravissimas sibi evenire, ut probaretur tantquam aurum in fornace: ob quas tentationes, frequenter sese exercebat in abstinentiis, disciplina, lachryms & orationibus: quibus tamen haud liberatus, ferè in desperationem ducebatur: credens se à Deo esse derelictum. Itaque desolatione maxima exagritatus, decrevit in corde suo ad D. Franciscum proficisci: eo proposito: ut si Seraphicus pater, familiaritatem illi ostenderet, Deum tandem fore sibi propitium crederet: si autem, signum esset à Domino derelinqui. Igitur pergens versus Assisium maxima cum securitate affectu ingenti cœptum profectus quæbat. Hæc autem omnia per ordinem corripit reque facta sunt D. Patri Francisco, intra palatium Episcopi Assisinas gravi infirmitate decumbenti: qui statim sociis suis ad se vocatis, scilicet BB. Massizo, & Leoni, dixit. Ite in occursum filij mei, F. Rizeri, & ex parte mea ipsum salutans, amplectentes, & osculantes: dicit: quod inter certos fratres, per univèrsum mundum consistentes, cum singulariter diligo. Illa verò iussa B. patris complentes, illi obviari fuserunt: cuius animam ita consolatione replerunt: ut quasi tota per gaudio liqueficeret indeque inebilando, in laudes divinas reboaret. Eo autem perueniente ad locum palatii Episcopalis, continuo ipse Seraphicus Pater, licet grauter infirmus, è lecto surrexit: venitque in occursum illius: eum dulciter amplectens, ait. Charissime fili, F. Rizeri: inter omnes fratres, qui sunt in mundo univèrso, te diligo. Cuius frontis signum Crucis impressit: ipsumque amantissime osculatus est: dicens. Hæc tentatio tibi data fuit ad maximum lucram tuam: quod si nolens amplius, non habes. Statimque (mirabile dictu) cessavit omnis illa tentatio diabolica, ac si vniquam sensisset eam. Exinde ad summæ perfectionis culmen pertingens, multis claruit virtutibus, & miraculorum gloria fuit illustris.

§. 3. Agunt de eo B. Bartholomæus Pisanus lib. 2. conformit. fruct. 1. 4. & 3. part. 2. vbi de Fratib. in sanctu. illust. pronunc. Marchæ. item fruct. 10. & 12. part. 2. item lib. 2. fruct. 1. 6. 9. & 14. part. 2. Codex MS. Abbat. S. Victor. Paris. vbi de Francisc. sancti. insign. in provinc. Marchæ. Marc. Vlyssipon. part. 1. chron.

mun. lib. 1. cap. 118. lib. 2. cap. 28. & lib. 9. c. 55. Gonzaga part. 1. orig. seraph. relig. in BB. viris huiusce ord. Tostiman. lib. 1. hist. seraph. relig. in eo B. Rizerio. Wadding. tom. 1. annal. min. ad an. 1229. §. 7. & c. 12. 16. §. 13. 14. item tom. 3. opuscul. D. Francisci colloquio 10. S. Bonavent. cap. 11. vitæ. D. Francisci. Vincentius Belvacensis part. 2. Specul. hist. lib. 31. cap. 100. Florentum cap. 26. specul. D. Francisci fol. 149. S. Antonin. 3. part. hùb. or. 24. cap. 2. §. 1. qui illum B. Rizerium vocat, sicut & nonnulli alij. Dicitur est etiam Rizerius, seu Rizerius: sed corruptè, apud Matcom Vlyssipon. libr. 1. cap. 79. sup. hanc confundit Martan. lib. 2. cap. 9. & 10. cum B. Rizerio Tulentino: (de quo sup. §. lanuar.) sed rectè distinguit Wadding. sup. an. 1236. §. 4.

Beati Francisci Landa, Confessor. b) Insister erat, à §. 4. Landa civitate cognominatus: Conuentus S. Christophori Castilionis Aretini (qui est 16. provinc. Tuscæ) alumnus: vir magna viræ sanctitate præditus: & pietatis summæ oedeat, confortioque secularium valdè fugiebat. Sacrum Missæ sacrificium devotissimè celebrabat: diuinum officium, preceque magna cum attentione ac iocunditate recitabat. Per annos 38. quibus hoc in loco demoratus est, nunquam visus est, viliorem alloqui, vel vitium faciem: & quantum Conuentus vrbis esset vicinus, eam tamen haud ingressus est nisi post annos quatuordecim. Domum sanctitatis celebris ex celsis è vita an. 1495. honoratur à Maxeo Vlyssiponensi. part. 3. chron. minor. lib. 7. cap. 16. & Gonzaga part. 2. sup. in prefato Conuentu Aretino, vocant eum B. Franciscum à Castro durante, si tamen idem sit cum illo, & non magis diuersus ab eo. Vult enim, quod eo in loco quiescat venerandus, æque omni virtutum genere ornatus Pater, F. Franciscus à Castro durante, qui cum in cubili orationis incederet, vidit in forma per revelationem, mulierem quandam fratris summi beneficiam, quæ, ex quadam irrisoria profundum deificationis emerfa, clauso oculo suspensum sibi parabatur ad quam, ex licentia patris Guadriani accurrens, eam ab huiusmodi discrimine gratiosè liberans, gratiasque acceptas sanæ mentis restituit.

B. Pauli Siciliani, Confess. c) Hic B. Frater laicus, ob §. 5. deuotionem & austeritatem, eam vulgò estimationem obtinuit, ut beatus videretur ille sibi, cum tritam licentiam eius osculari permitteretur. Nobilibus infancibus prolem oratione ipse promeruit: qua de Græcijs in Conuentu expirante, simul & spirant insolentiam suavitatem odores: sepulchris ibidem est an. 1594. hæc ex memorali P. Antony Placentini: & Mariano, lib. 5. chron. ititior. obseruat. reformat. Franciscan.

B. Anonyma Tertiar. d) Mulier exiit sanctissima, §. 6. que ob viræ integritatem quam plurimum claruit: miraculis, antè & post ipsius obitum: potè, animam agens, Platæ sepeliri voluit in Conuentu Sanctæ Mariæ de Lesu, fratrum minor. obseruat. vide Gonzagam 2. part. sup. in eo Conuentu, qui est in. provinc. Siciliæ, & Barzani 4. part. chron. minor. lib. 2. cap. 55. ad an. 1533. Valetianum lib. 4. de BB. femin. ordin. minor. cap. 31.

SEXTO IDVS FEBRUARII.

IN Burgundia, Beatorum plurimorum Martyrum: qui ab hæreticis variis iniuriis, & diuersis pœnis pro Catholica Religione afflicti: ad vltimum strangu-lati, martyrij palmarum meruerunt. Fulginij in Vmbria, Beati b) Hermanni, Con-

fefforis, genere, vita, & gloria miraculorum illustris. Anconæ; Beati e Amati, Confessoris; miraculis clari. In Italia, Beati d Bonifacii de Senis, Confessoris; signis admirandis celebris. Romæ; Beati e Ioannis à Tessedà, Confessoris; magnæ sanctitatis viri, Benicarloni, in territorio Dertofano, Beati f Gabrielis Franci, Confessoris. Alisij in Vmbria, Beati s Jacobæ à Septem-foliis, viduæ Tertiarie: quæ genere & virtutibus nobilissima: necnon à seraphico P. S. Francisco de rebus celestibus edocta; & splendidi oribus sanctitatis radiis in orbe refulsit.

FEBRUARII VIII.

- 3-4. **Beatorum plurim.** Mart. ^a] Hi erant provincie S. Bonaventuræ alumni: qui ab hæreticis capti, ann. 1371. & manibus post terga ligati, coacti sunt longum iter profecturi; vt sic palam & publicè, ab omnibus, ludibrio haberentur. Itaque opprobriis & iniurijs versati, grauius insuper passi sunt tormenta. Nam ij hæretici suis gladius crucis in frontibus ipsorum fratrum efformantes, eos maumè sublabannabunt; hinc pluribus contumtus, & verbis irrisorios læcessiti, iussu sunt tandem humi sedere; vbi suis ipsis choridis, quibus de religioso more præcegebantur, imple æ crudeliter eos strangularunt, die 8. huius mensis. Duos tantum recemant nonnulli: alij verbè fuisse videntur; quos quatuor extinxisse, & vsq; ad tex. peruenisse. De eis scripserunt, Marcus Vlyssipon. 1. part. chron. min. lib. 9. cap. 60. Barezus ibid. part. 4. lib. 5. cap. 36. Faustinus Tasso, histor. sui temporis. Gonzaga part. 1. or. seraph. relig. in factis martyrib. Hilariæ à Costa lib. a. histor. catholic. pag. 364.
- 5-20. **B. Hermans, Confess. b**] Ddm seraphicus Pater, S. Franciscus, vallem perhæreticæ Spoletanæ, an. 1313; Fulgineum venit; vbi adhuc sui instituti nullum adorat habitaculum, quod tamen tunc oboritur à quodam Petro, viro nobili, cuius & filius Hermansus, D. Franciscus tunc opere adhaerit, vt incunctanter monachi Ordinis nomen dederit; sicque seraphicus Pater S. Francisci vestigia ad amulsum imitatus est, vt confessum magnæ & sanctæ apud suos opinionis specimen euaserit: atque in dies sanctissime vixit; vt que ad an. 1256. quod cœlum inuectus est: hic miraculis viuens & cœlum refulsit. Eius corpus solenni pompa sepultum est in Ecclesiæ cathedrali S. Feliciani, illius vrbs. Huius mirabilium operum series recensetur à B. Bartholomæo Pisano, lib. 1. conformit. fruct. 8. & 10. part. 2. in Frac. min. sancti. illustr. prouinc. S. Francisc. & Marc. Vlyssipon. 1. part. chron. min. lib. 9. cap. 16. §. 4. & 5. mendosè tamen ab eo *Hirrenymus* vocatus. Agunt de eo Specul. FF. minor. seu *Franciscana*: Marianus lib. 2. cap. 7. §. 37. Toffinian. lib. 1. sup. in eo. & Piquet: sup. Gonzag. part. 1. sup. in BB. vni. huiusce ord. B. 404. vni. tom. 13. annal. Eccles. ad an. 1287. §. 13. wading. to. 1. annal. min. ad an. 1211. §. 7. & 1212. §. 23. item, to. 2. ad an. 1256. §. 44. Iacob. de Episcopis, ac sancta Fulginiti: in eo.
- 3-3. **B. Amati, Confess. e**] Picenium miraculorum gloria illustratus, teste wading. to. 2. annal. min. ad an. 1289. §. 17. & 45. (post Toffinian. lib. 2. in custodia Anconensia.) Item 1. ad an. 121. §. 44.
- 4-4. **B. Bonifacii, Confess. d**] Mœmoreat ab eodem wading. sup. 1. ad an. 1290. §. 16. pluraq; edidit post mortem miracula. Ex antiquis MS. & Monumentis orti.
- 5-5. **B. Iohannis, Confess. e**] Hispanus erat natione, strictioris obseruantie alumnus, qui & Romæ familiariter egit cum S. Ignatio, Societas Iesu institutore, ante ann. 1350. quo ipse B. Iohannes obiit: illius meminerunt Pe- trus Ribadeneira lib. 1. vitæ Francisc. Borgiz. c. 19. 10. l. 1. Nigronius comment. in regul. commun. Societ. Iesu, in explicatione titul. particul. 1. §. 14. apud quem extat vita huiusce B. Iohannis MS. ab Emmanuele Sâ. Iesuita: cui notus fuerat.
- 5-6. **B. Gabrielis, Confess. f**] Vir erat magnæ perfectionis, & regularis Obseruantie: orationi & silentio valde deditus: illius gesta refert Ioannes à S. Maria 1. part. chron. prouinc. 3. Iosiph. lib. 4. c. 49. obiter in commentu S. Francisci Benicarloni: qui est 15. prouinc. Sancti Ioan. Baptistæ in Hispania.
- 5-7. **B. Iacobæ à Septem-foliis. g**] Matrona erat Romana, ex antiqua illustrique Septem-foliorum familia; tam generis splendore decorata, quàm variis magnisq; rebus tam ciuilibus, quàm Ecclesiasticis munus & honoribus aucta: licet rabidè suis collusionem, quæ per totam Italiam, non longè à B. Patre S. Sancti Francisci decessu seuissimè grauiata est, tante progeniei modò apud Romanos, vel tonnes, vel nullæ extant reliquie. Hæc incredibili Seraphici Patris sanctitate, & admirabili penitentia ducta, ex summa erga tam deuotione, non solum ipsam, sed & omnes Fratres eius Romam aduentantes, familiariter vel apud se, vel apud alterum ex duobus filiis Romanis Senatoribus, recipiebat hospitiu; suis victum & vestitum, in firmis pharmaca, & quæcumque medicinalia, velut materno amore ministrabat; & vt vno verbo dicam, nihil pauperibus Fratribus aliquando deest, quod generosè & deuote matronæ aliquoties suppetet. Hanc in morte Seraphicus pater aduocabat, quam ardentissimè, sed castissimè in vita dilexit. Paucis etenim diebus antequam extremum ipse clauderet diem, mortemque iam præ foribus insensu ex Dei reuelatione certè sciens, oobilissimam hæc feminam præmonendam iudicauit: & si que exequiis erant necessaria, ab eadem postulare: vt cuius in vita deuotionem & liberalitatè expertus fuerat, grata eandem præsentè morientem solaretur, & calum eiusdem amorem in sepultura obsequio, & orationi suffragis, etià mortuus teneret.
- 5-8. Imperiosa autem remansit Epistola; & scribam calamo parcere iussit: quia diuinitus illi tunc fuit reuelatum, quomodo D. Iacobæ veniebat, & omnia secum deferrebat, prout ipse desiderabat. Quod rei probant euentus: nam post modicum, cum duobus filiis Senatoribus, iniquaque Comitatu aduenit, narranteque qualiter Angelus Domini sibi oranti apparuit, & omnia que Seraphicus pater scribere voluit, ut iudicant. Nilulim præter hanc (quam vir Dei, on D. Iacobum fed F. Iacobum ptopter hæc probuam & sanctimoniam vocabat) intra monasterij septa admisit illamque, ex eius licentiâ, ad lectum, in quo iacebat, Fratres perduxerunt. Quæ statim ad pedes sacris signatibus consignatos lectus, vt altera Magdalena, rigando Iachrymis præ deuotione, magnam consolationem accepit: & ci, onnce hinc mibery via vnde dixit, Annal. de E o]

Ibidem infernalis, post illius verb. obitum, voluit in eadem Ecclesia cum seraphico patre sepeliri. Clara est adhuc eius sepulchri memoria, in Ecclesia minor. conuentual. A. I. I. in ipso Ecclesie muro, prope suggestum. Sanctissimi obiit an. 1239. Agunt de ea Beatus Bartholomaeus Pisanus, lib. 1. conformitat. fruct. 6. part. 2. verf. fin. & lib. 3. fruct. 4. part. 2. circa medium. Marcus Vlyssiponenf. 1. part. chronic. lib. 2. cap. 67. Rebolledus, ibid. c. 28. Speculum vitæ Diui

Francisci fol. 139. Floretum, fol. 105. wadinghus, tom. 1. annal. minor. ad an. 1212. §. 34. & ann. 1226. §. 26. 27. 28. item 1229. §. 29. an. 1235. §. 24. & an. 1239. §. 14. item tom. 1. opuscul. D. Francisci epistol. 17. Elzeanus, lib. 2. sacri mont. Oliueti cap. 5. & 8. Toffianus lib. 2. hitor. seraph. vbi de sacris Relig. conuentus A. I. I. De Sillis, in cap. 1. reg. tertij ordin. ex Arbore Franciscan.

QVINTO IDVS FEBRUARII.

LVtetiz Parisiorum, Beati ^a Iuliani Alemanni, Confessoris: mira sanctitate, spectata eruditione, ac miraculis præditi. In oppido Varalli diocesis Nouarentis, Beati ^b Bernardini Caimi, Confessoris: pietate, prudentia, ac virtute insignis. Vitiofe, in Hispania, Beati ^c Leonis Lusitani, Confessoris; summx simplicis viri: qui & zelo ardentissimo salutis animarum flagrabat. In prouincia Aultrix, Beati ^d Medardi, Confessoris: concionatoris eximij, doctrina & virtutibus conspicui. In Sicilia; Beati ^e Innocentij à sancta Lucia, Confessoris: qui & reformationis Siculæ propagator extitit singularis, & clarus sanctitate, miraculorum etiam gloria coruscavit.

FEBRUARII IX.

§. 1. **B**eati Iuliani Confessoris. ^a] Vocatur B. Iulianus de Spira, seu *Alemannus*, quia Teutonicus erat et natione; vir spectatæ eruditionis & claræ sanctitatis; symphonias saule Regis Gallorum præfectus, antequam seraphicum ordinem ingrederetur. Feruens autem religionis amore, D. Franciscum cum S. Antonio Lusitano, tanquam pharos & lacerantes ignes sibi met patronos delegit. Quorum infligato iniuriis, eorumdem mores & gesta digessit; & officio, quo vterque in Ecclesia celebratur, mensuras & modos carnis posuit: vna vel altera antiphona dempsit. Multis annis lector extitit Parisij; vbi obiit ac tumulatus est, ann. 1285. miraculis clarus. De eo agunt Beatus Bartholomaeus Pisanus lib. 1. conformit. fruct. 8. part. 1. in Fratib. min. sancti. illustr. provinc. Francie. Codex MS. Abbat. S. Victor. Parisiens. ibid. Marcus Vlyssiponenf. par. 1. chronic. minor. lib. 5. cap. 1. §. 1. Gonzaga part. orig. seraph. relig. in BB. vitæ huius ordinis. wading. to. 1. annal. minor. ad ann. Christi 1218. §. 78. & tom. 2. ad ann. 1278. §. 31. Villouus Aethenar. orthodoxar. Franciscan. litera I. Toffianus lib. 1. hitor. seraphic. Picquetus in catalog. viror. illustr. ord. minor.

§. 2. Verùm nunc oritur hand parua difficultas. Nam Iulianus quidam in Custodia Aquilæ, hoc cernotaphio honoratus, quibusdam opinionem iniicit, à prioro non fore diuersum.

*Deperat in terris vitam Iulianus honestam;
Ossategit marmor, spiritus astratenes.
Cui placuit viuo sanctissimus Ordo Minorum,
Est caelo ex terris nunc sibi forma quies.
Fertilis ingenio talis hunc Germania patrem:
Ait Aquila sanctum corpus in urbe saces.
Dites hunc omnes repetunt, clamantque miselli;
Subsidium hic miseris, diuitibusque salus.*

Hæc est vox Villouus.

Et alius Iulianus, de quo Gonzaga sup. vbi de Almo Parisiensij agit, sic scribit. *Clanfrum ingrediens tibus max ad Lenam occurrit tumulus, cui inscribitur: Honorandus Pater, Frater Iulianus Britanni, Ordinis minorum, Conuentus Cœnomanensij, à confessionibus Marie, Regine Francorum, Obiit anno Domini 1291. At hitres toto caelo discessit. Nam hic vltimus, Galus erat natione, ex Britannia Armorica oriundus: defunctus an. 1291. Alius verò, nempe secundus, Germanus quidem erat: sed alio seculo viuit; de quo infra 30. Septembr. noſter autem Beatus Iulianus de Sponsa, vocitabatur, vti placet Vvadingho tom. 1. sup. ad ann. 1217. §. 4. quo anno, venit in Germaniam vna cum B. Simone Anglico, Normannæ culstode, tunc Germaniæ provinciali ministro instituto.*

Beati Bernardini Caimi, Confessoris. b] Hic vir Dei §. 3. B. Bernardinus Caimus, Mediolanensis, cum, post Guardianatus officium in sacro monte Sion laudabiliter functum, propriam Mediolani prouinciam repetisset, quaereretque anxius locum aliquem representandis Dominicæ Crucis mysteris, ad Terræ-sanctæ intrat idoneum, in montem Varallincidit, quem omnino contemplantus, cum sibi magis, magisque arrideret, eum 16. Dominus dono sibi dari petiit. Vt igitur præmij voti compos effectus est, sacrum monasterium, in margine Mastallonis amnis, inter montem ipsum atque Varallium oppidum, ædificari curauit: quod anno Christi 1495. omnibus suis numens abolutum, sibi traditum est tunc præfate prouincie vicario, à Varallensi communitate i cuius Ecclesia à Reuerendissimo Iulio Colardo Salodiensij Episcopo, ann. 1501. die 5. Septembr. Sanctiss. Mariæ de Gratia consecrata extitit: conceptum præterea desiderium executioni mandaturus item Beatus Bernardinus, Ecclesias, ædificas, oratoria, facellæque complura extruere corpus, tam in itinere ad fontem, tum in gyro, ac supra collem. Nondum tamen hoc opus, suo tempore vicinam artibus nianum est expertum. In ipso autem montis ingressu hoc Dufichon cernitur.

*Hæc nova Hierusalem, vitam, summoq; labores,
Atque redemptoris omnia gestaret.*

- §. 4. Porro lite exorta inter partes provincie Bofnie & Croatia; eo quod minime poterant amplius in vnam convenire ob Turcarum incursionem frequentiores: post longam acerbissemque disceptationem; res tandem decisa est ad Generale Capitulum Aquile, quæ Apretivam civitatem, anno Domini 1495. sub R. P. Francisco Samsone, totius ordinis generali ministro celebratam: vbi tum ex eius R. P. Generalis, tum quoque ex abscotum Patrum, quorum intererat, decretis venerandus Pater, Beatus Bernardino in Communionem institutus fuit, qui rem totam sereno disceptaret, licetque inter utroque Patres diterneret. Is verb diligenti habito examine, hanc, anno Domini 1496. in consensu S. Maræ de Gratias, apud Lefinam civitatem, diffinitivam protulit sententiam, quam & venerabiles Patres, F. Hieronymus Tornelius, ac F. Christophorus à Forlino, Generales Ultramontanæ Obiectantæ familiaris vicarij, successivè confirmaverunt: ut videbatur, Patres Croatia, consensu suo in partibus, abique Patribus Bofnensibus, celebrare valerent. Quibus explicitis, Varallum reverfus est: vbi clarus meritis, excessisse è vita: cuius sacrum caput honorificè servatur in quodam scello sepulchri Christi, apud ipsum Varallum montem. Memoratur à Gonzaga part. 2. sup. in prefato consensu Varalli: qui est 21. pro vine. Mediolani. Item in provincia Bofnæ Croatia: & Bofnæ Argenturæ, insio. Barreto 4. part. chron.

minor. lib. 1. cap. 16. & 17. D. Bernardino de Buisis, in Marali ferm. 4. de Conception. part. 3. & in suo Rosario Quatagesimali concion. 17. part. 2.

Beati Leonis Lusitanus, c] Eius meminit Barretus §. 5. sup. lib. 4. c. 29. ex Gonzaga part. 3. sup. vbi de conventu S. Iohannis Baptiste Vitoriose, qui est 3. ptouinc. S. Ioseph Discalceator. in Hispania. Mortem obiit (inquit) hoc in loco, anno à virginis partu 1565. summa simplicitatis vir, ac Pater F. Leo Lusitanus, dignitate sacerdos, qui edes animarum salutem finxit, vti licet grauioribus implicaretur infirmitatibus: atque doloribus: nunquam alicuius Sacramentalis Confessione exceptionem denegauit: quapropter ab omnibus huius patriæ ecclesiis intercaliculas adnumeratur. Rapinarius in haitor. general. ong. Recolletor. decad. 8. part. 1. §. 11. Grauiam in vnae Turris: part. 2. cap. 24. Ioannes à S. Maræ. part. chron. S. Ioseph lib. 1. cap. 32.

Beati Medardi, Confessoris, c] Medardus etu Me- §. 6. thardus, muscipatus cæ, vix magis eruditionis, atque Ferdinandi Germanorum Imperatoris concionator, necnon & Lutherani dogmatis acerrimus oppugnator: qui sanctitatis opinione clarus diem clauit & verum. De eo agunt Gonzaga part. 2. sup. in provincia. Austria, sub fin. & Barretus sup. lib. 5. cap. 25. ad an 1571.

Beati Innocenti à Sancta Lucia, Confessoris, c] Sicu- §. 7. lus erat natione, & vix sanctitate atque miraculis floruit. Vide Barretus sup. lib. 8. cap. 57. ex Bonifacio de Bonibellis, in chronoc. PP. Reform. prozime. Roman. an. 1572. & Grauiam supra.

QUARTO IDVS FEBRUARI.

Piperni in territorio Terracinenfi, Beati ^a Leonardi à Fulgineo, Confessoris: qui vita exemplari, virtutibus ac miraculorum gloria præfulsit. Apud Monrem-murum, propè Scarlinum in Tuscia, Beati ^b Galpardi à Florentia, Confessoris: mira abstinentia, oratione, mansuetudine, & regulari obseruantia, ac signis maximis, celeberrimi. Romæ, Beati ^c Zachariæ à Valcamonica, Confessoris; viri præclarissimi ac virtutis. Mediolani, Beate ^d Scholasticæ Virginis: quæ orationis, contemplationis & perfectionis amica, vitæ etiam austeritate, ac miraculis emicuit.

FEBRUARI X.

- §. 1. **Beati Leonardi à Fulgineo, Confessoris.** c] Fulginus erat natione, nobili genere exortus: obitque Priuerri seu Piperni, provincie Romanæ; in vita & post mortem clarus miraculis: relictus æternim, signo Crucis, claudis gressum, carcis visum, &c. obiit an. 1190. Agens de eo Beatus Bartholomæus Pisanus libr. 1. conformitat. fruct. 8. part. 2. vbi de Fratris minor. sanctuar. illustr. prouinc. Roman. Codex MS. Abbat. S. Victor Parisiensis ibid. Marcus Vlyssiponenf. part. 2. chronoc. minor. lib. 5. cap. 19. §. 2. Gonzaga 1. part. orig. seraph. resp. in BB. vici huiusce ordinis. Toffinatus lib. 1. haitor. seraphic. Vvadinghus tom. 2. annal. min. ad an. 1290. §. 17. 1292. §. 34. & tom. 1. ad an. 1241. §. 18. ex Creicenzio in dialogo & Mariano lib. 1. cap. 13. Iacobillus de sanctis Fulganatib. Piquernis in catalog. vitor illustr. ordin. minor.
- §. 2. **Beati Galpardi à Florentia, Confessoris.** b] Socus B. Thomæ à Scarlino amantissimus fuit: singularique sanctitatis prærogatiua illustris. Indisciblis erat abstinentiæ: nam panis & aqua contentus est toto tempore

vixæ fixæ: nisi quod nonnunquam absinthium, aliisque herbas amaras, crudasque, vt magis patereur, refectioni adhiberet. In tantam simplicitatem deuenerat atque innocentiam, vt lupi, & fera quæquo animantia comiter ad eum accederent: atque syluestri iocet haud ipsum refugerent. Orationi ita iustanter se feruè instabat, vt sæpè vitus sit in æreæ subleuati à terra. Timens autem ne Conuentus munificentis montis muni, ad tertium milliare à Pago Scarlino distans, tanquam pauper & inopidius à fratribus despiceretur; cumamoris Christi 1470. in pulchro oron atque spaciose formam tedigi curauit: hic igitur Fratres in maxima quiete atque tranquillitate perseuerarant. Assueuerant atque elocdi ab eo, à castribus, aliqua Fratrum industria acquiritus, penitus abstinerere: quapropter inuidus Demon, assumpca humana figura, obsequio Populonenfis Domini, qui Fratres ex æntis precordis diligebat, se mancipant, sibi que fuisse, vt illis carnes aliquando transmitteret. Demandatum igitur sibi à prefato Domino eius tot

cutatū fidelissimū, atque sepius quā par esset, Dæmon exequēbatur. Sed Fratribus, quōd aliquantū rigorem ex frequentiori carnis vīu ex parte remitti cernerent, id egrē ferēbatur; loci Guardianus, qui tunc prædictus pater, B. Gaspar erat, in letentis fraudis suspitionem ventrē cæpē: Populomanensē Dōmum accedens, Dæmonem carnis ferēndarum ministrum acceritū iubeit: cūque eum sepius vnde venisset, quādē ex patria originem duceret, interrogasset, hoc tunc responsum: videri quidem sibi molestum, atque morosūm hominem, qui ab eo patriam, atque progeniem vī extorquere veit. Cui Guardianus hoc fecerunt, quia te Dæmonem existimo. Tunc Dæmon ad Dōmum versas, cum maxima bile ac; Eitō beneficis his ingratis hominibus; qui probra, atque iniurias, obreptē beneficia facillimē referunt. Hisq̄o dictis cum maximo strepitu atque fragore ex eorum conspectū euanit: quānobrem Dōmūs ipse Populoniēsis fumine perterris, Fratres maiori in honore, præcipuē tamen Patrem Guardianum, in posterum habuit: atq̄e Fratres, ob detētam satanicam malitiam, immensis Deo gratias reddidē; cautioreq̄e postmodum effecti sunt.

9. 3. Vīnus ac motus planius, maximēque coruscavit miraculis. Obiit anno Christi 1477. apud præfatum Conuentum: super cuius sepulcrum alibi flores non pauci exurgentes, occasione præbuerunt Fratribus, huiusmodi tumulam apertendi; & sacrum eius corpus inuēndi: quod quidem omnino integrum, ac ita reuenti carne compactū erat, quasi adhuc vīueret: licet ab illius transitu, anni quamplures elapsi essent. Ipsi meminerunt Marcus Vlysiptoniēsis 3. part. chronic. minor. lib. 6. cap. 31. Gonzaga part. 2. sup. in prædicto Conuentu Montis-muri: qui est in. prouinc. Tuscie. Toffianianus lib. 1. sup.

9. 4. *Beati Zachariae & Valeriani, Confessoris.* Ex prouincia Britæ transit ad reformationem prouincie Romanæ: vt horum patrum id vice genus assumeret.

TERTIO IDVS FEBRUARII.

IN Territorio Valentiniensi, in Gallia, passio Beatorum ^a Petri Pascalis, & Castellani, martyrum: qui cum sanctæ inquisitionis munus exercebant, ab hæreticis intercepti crudeliter pro fide catholica necati sunt. Florentiæ, Beati ^b Hieronymi de Stufa, Confessoris, ac concionatoris eximij; miraculis clari. Romæ, Beati ^c Francisci à Francia, Confessoris: viri præclarissimæ virtutis & sanctitatis. Palentia, Beati ^d Ludouici Villalobos, Virginis: quæ vitæ perfectione maximè cnituit.

FEBRUARII XI.

9. 1. *Beatorum Petri Pascalis, & Castellani, Martyrū.* Cū R. Pater, F. Iacobus Bernardi, Generalis inquisitor esset aduersus hæreticam prauitatem in prouincia Arelatensi, Aq̄nensi, & Epedanensi; misit hos duos BB. Patres, tanquam officij sui vicarios, in Episcopatum Valentiniensem, vt contra hæreticos, eorumque fautores procederent. Dūm ego in unū maneris opis diligenter profecerant, pergentēque à Cabolo ad castellum Montellisum: ab ipsis hæreticis intercepti, crudeliter sunt interfec̄ti. 1321. quorū corpora delata Valentiam, & apud Conuentū fratrum, honorificè condita, pluribus miraculis illustrantur. Eo autem die, quo martyrium subire, eisdem sanctimonialis infirmæ apparuerunt; primò totaliter san-

guinolenti, postea omnino gloriosi, præmonentes eam, vt in crastino eorum obuiam corporibus eorum pro sanitate recuperanda: quod cum monis obtemporasset, statim prius restituta est sanata. Fama itaque huiusce martyrij, ac ingenium inuiciorum ab ipsis martyribus patrasocon vbiq̄e peruolans; ad aures Ioannis XXI. Papæ peruēit: qui iussit, vt coram Episcopo Valentino de vita, martyrio, ac miraculis eorum, examen processisset fieret: sed horum canonizationem iam inc̄ceptam quædam sequens turbatio Ecclesiæ impedit. Memorantur à Beato Bartholomæo Pisano lib. 1. concordant. fruct. 8. & 11. part. 2. in fratrib. minor. sancti. illis. prouinc. Burgundie. Cod. MS. Abbas. S. Victor. Passiens. lib. Marco

Marcus Vlyssiponens. part. 1. chronic. minor. lib. 7. cap. 43. Firmamentum tuum ordinum tract. 1. in Memorial. ordm. sub ministro generalis B. Gonzaga part. 1. orig. seraph. relig. in BB. viris huic ordm. Toffianus lib. 1. Bosius rom. 1. de signis Eccles. lib. 7. cap. 3. an. 1322. Picquetus in catalog. viror. illustr. ord. minor. wadinghus tom. 3. anal. minor. ad an. 1321, & seq.

4. 2. *Beati Hieronymi de Strafa, Confessoris. b*] Eius meminit Marcus Vlyssiponens. part. 3. chronic. minor. lib. 1. cap. 43. & lib. 4. cap. 32. & lib. 5. cap. 29. sub. ann. 1465. atque Conuentus Vintelx in Apulia fuisse alumnum: & lacrum eius corpus Florentix (vnde exortus etæ) tacere in Comenta S. Saluatoris: qui est 9. pronunciat Tufcia: quod & ibid. attestatur Gonzaga part. 2. sup. his verbis. *Corpus B. Patris Hieronymi de Strafa, qui primo laicorum fratrum habitum induit, postmodum ad B. Patre Thoma de Scarlus, inanis oratione ad Clericatum, atque sacerdotium usque promotus, ac tandem Conuentu effectus, prestantissimus quibusque Italia predicatioribus palmam pretripsit, gloriosisque miraculis transfecit.* Daça part. 4. part. chronic. minor. lib. 1. cap. 23.

3. *Beati Francisci à Franca, Confessoris. e*] Gallus erat natione, & Laicus professione, mira prolix abstinentia vixit, nam semel in die cibum sumebat: Lepus solo pane & aqua contentus; tanta parcitate cibi utebatur, vt vix naturæ sufficere videretur ad sustentationem. Iulius à Pate Guardiano, iusculum sumere, obedi-

tie procius patebat: sed rei sumenda æquam frigidam, cineres, aut absynthium ita immiscebat: vt calorem saporemque omnino amitteret. Solo habitu, eoque viliori & attrito utebatur: sine intermissione orationi instabat: siue laborando manibus se die; siue per noctem quam ferè dicebat infonnem. Pauperibus maxime compatiebatur, quando nil aliud largiri quibat. Signis etiam emittit: pilices ætuum in manibus suis sunt virtute diuina multiplicati; & chorda, qua precindus erat, sanitate ægris colitis contulit. Tandem, humilitate, simplicitate, puritate, obedientia, & charitate exornatus atque patientiam morbum incidit: quo, post lacrimationem pie susceptionem detedens è vita migravit in cælum, anno Christi 1386. ætatis suæ 30. religionis vero 6. sepultus in Conuentu S. Francisci trans Tyberim. Barezus 4. part. chronic. minor. lib. 8. cap. 79. ex chronic. Bonifacii Bonibelli, prouinc. Roman. Reformat. Rapinuz in hist. general. orig. Recolletor. decad. 9. part. 2. §. 3.

4. *Beata Ludonica Villalobos, virginis. d*] Hæc ita perfectioris amore est successa: vt quamlibet aliam religionem sequentem aliquam virtutis laude excellentem cerneret, procius imitari curiosius studeret: sique sanctissima euasit. Floruit circa an. 1540. apud monasterium S. Clare Palentix, quod est 5. prouinc. Conceptionis. Eius meminitur Gonzaga 3. part. sup. in eo monasterio. & Barezus sup. lib. 3. cap. 42. ad an. 1544. Valerianus de BB. Formis ordin. mino. lib. 4. cap. 36. wadinghus tom. 4. sup. ad an. 1373. §. 33.

PRIDIE IDVS FEBRUARI.

Bidinij in Bulgaria, passio Beatorum Antonij, Gregorij, Nicolai, Thomæ, & Ladislai: qui ab hæreticis Græcis, pro confessione orthodoxæ fidei, in frusta confisisti, atque discepti, glorioso martyrio triumpharunt. Tauri, in territorio Zamorensi, Beati Stephani Coruini, Confessoris: signis & virtutibus conspicui. Lucæ, in Tufcia, Beati Christophori Criuelli, Confessoris: qui ieiuniis, disciplinis, abstinentia, humilitate, castitate, ac obedientia sese exercens, miraculorum etiam gloria meruit à Domino exornari. Mediolani, Beati Laurentij à Bagnacuallo, Confessoris: concionatoris eximij, ac sanctitate celebris.

FEBRUARI XII.

1. *Beatorum Martyrum, Antonij, &c. **] Constat illorum martyrium accidisse anno 1369. verum, magna reperitur controversia in ipsorum nominibus ac personis referendis. Beatus Bartholomæus Pisanus lib. 1. conformitat. fruct. 8. part. 2. in Festib. in nonh. sanctitate illustrib. vicariæ Bofnæ, sic scribit: *In regno Bulgarorum ciuitate, que dicitur Bidinium, passi sunt, Frater Andreas, Vngarus, Sacerdos: Frater Gregorius de Ladera, Sacerdos: Frater Nicolaus de Martibia, Frater Benediculus de regno Apulia: & Frater Thomas, laicus, de Fulgencia, à Caligero Græco. Cùm enim ad petitionem Regis Vngariae Ludouici, ad redendum ad veram fidem Bulgaros, illos accessissent, & fructum maximum ibidem facerent, & hoc displiceret Caligero Græco: captus Bidini per Bulgavos, Frater presens per fructa confis, martyrium complectitur. Eorum adhuc meminit fruct. 11. part. 1. ibid. & Gonzaga 1. part. orig. seraph. relig. in BB. viris huic ordm. Toffianus lib. 1. histor. seraph. Picquetus, in catalog. viror. illustr. ordin. minor. Algacza in Ax-*

bore Epilogatortus ordin. Franciscan.

Alij verò, rem in duplixa differentia constituunt. Fatentur equidem præfata omnia, quo ad martyrium illorum: sed vano modo, ois diuinerant. Ita enim habent Firmamentum tuum ordinum, & Speculum Fratrum minor. tract. 1. in Memoriam ordm., sub generali, 23. c. 14. *Anne Domini 1396. in Vngaria (dicendum est in Bulgaria) ciuitate Bidin, passus sunt pro defensione fidei, quinque perfectissimi Fratres, videlicet Antonius de Saxonia, vir igitur eloqui, magnique sapientis: Frater Gregorius de Trauicio, prouincia Dalmatiæ, profundissima humilitatis, & magnæ castitatis fides: Frater Nicolaus Vngarus, qui per decem & sex annos, non comedit nisi in die post vesperas, panem & aquam tantum, prestans semper ad carnem castitas ferreus & loricam: omnes sacerdotis: ac Frater Thomas de Fulgencia, & Frater Ladislauus, laicus, viri deuotissimi, & patientissimi rigore. Eadem attestantur Marcus Vlyssiponensis 2. part. chronic. minor. lib. 25. & 30. §. 34. m. part. 3. lib. 1. cap. 58. Testinianus sup. lib. 2. sub B.*

P. Marco Viterbiens. generab. Algezra etiam sup. Valinghus tom. 3. annal. minor. ad ann. 1323. §. 23. & tom. 4. ad ann. 1369. §. 11. quibus videtur iungendus Iacobillus de SS. Fulguratib.

3. 3. **B. Stephanus Coanus, Confessoris.** b] Nobili genere natus, sed moribus obscurior erat: qui cum quadam feria 6. in Paratense Ecclesiam fratrum musor. Tauri ingressus esset, ut concionem de Dominica Passione audiret, tanto, doloris gladius Christi tormentorum ipsum pertransiit: ut mori mundo valedicere, religionemque D. Francisci intrare, efficaciter apud se decreuerit. Itaque Reuerendum Patrem Guardianum accersit; cui cordis sui arcanum patefecit: ab eo humiliter exposcens, ad habitum religionis admitti, pro ut fecit. Cum igitur apud conventum vrbis Roderice moraretur, cito affectu se studio orationis addidit, ut & in extasim raperetur, & à Beata Virgine Despara visitaretur. Corpus suum diuersimodè edomabat; dñm autem in conuicta de Tauro aspera disciplina illud castigaret, Dæmon apparuit, cui tali rigore se affligeret, inquitens ab eo: cui vir sanctus respondit; se quidem id semper, & qualibet die, totisque vrbis facturum. Crede mihi, ait tentator, quòd exinde citò moueris. Itaque, cum B. Stephanus ibid. Sacriste officio fungens, scalam ascendisset, ut quadam crucifixi unguem aptare valeret; Diabolus scalas amouit; illeque cadens in terram, eius maximo cum dolore sibilifregit: quam infirmitatem vsque in diem mortis sue patienter tulit. Illud tamen mirabile Deus operabatur in eo; quòd cum non posset pedibus stare, tamen dum sacra celebraret, nullam lesionem, vel fracturam in erere, pro eo tempore, habuisse videbatur: nec vllam sentiebat dolorem.

3. 4. **Quid plura?** ad altare Missam celebranti, loco Acolyti, Angeli insurrexerunt, pro mortuis maxime exorabat: & multorum animas è purgatorio suis ad Deum precibus, liberauit: quomobrem illorum plures illi postea apparentes, maxima cum humilitate ei gratias referebant. De onum lachrymarum in oratione habens alius etiam impetravit. Morti appropinquans, Ecclesie sacramenta pissima deuotione susceperit: & sub finem Maxutinarum, è vniuersis sublatum est in cæsum: corpus relinquens in terra, aspero cælico subindutum. Tempore obitus sui gloriose apparuit cuidam Mariz, nobili ac deuotæ femine: nuntians illi transitu sui horam: quæ, post aliquot annos, ob ingentia miracula ab eo edita, illustre sepulchrum construxerat altus eleuatum à terra; in quo lacrum ipsius corpus honorificentius collocatum est: vbi ad eius inuocationem magna & mirabilia operatur Omnipotens. De eo agit B. Bartholomæus Pisanus lib. 1. confermat. fruct.

8. & 11. part. 1. vbi de fratrib. minor. sanctitat. illust. prouinc. S. Iacobi. Codex. MS. Abbat. S. Victor. Pansienf. ibid. Marcus Vlyssiponenf. 2. part. chronoc. minor. lib. 4. cap. 30. & 31. florib. ann. 1280. Toifianus lib. 1. hiltor. seraph. Vvadinghus to. 2. annal. minor. ad ann. 1270. §. 10. 1290. §. 29. Manza lib. 17. hiltor. Eccles. sanctor. Hiltor. pan. cap. 3. & 4.

Beati Christophorus Crantori, Confessoris. c] Monitus 5. 3. fuerat in visione à seraphico Patre S. Francico, habitum sui ordinis sumere; quod die sequenti præstitit: quando ad concionem S. Bernardi Senofis, Mediolani, Dei amore tactus, ab eo obtinuit, vna cum pluribus aliis adolescentibus, petri religionis Seraphice habitum: laucos fratrum statum eligens: quo valde profecit. Iesus enim continens, discipulus, vigilis, ceteris mortificationibus vacabat: orationi assidue intentus erat; maxime contemplationi vite, passionis, ac mortis Christi: quam ingenti lachrymarum profusione sic amarissimè desitebat: ut nonnumquam cadens in terram, ut mortuus reputaretur. Horum numero aduocanda sunt ea, quæ Gonzaga p. 2. orig. seraph. relig. in conuentu S. Cerboni extra Lucam vrbem (vbi ipse obiit an. 1467.) quæ est 2. prouinc. Tulicæ, enarrat his verbis. *Inter demque septimum hoc in conuento corpus venerabilis ac Beati Patris, Christophori Crinelli, natione Mediolanensis, qui non in seculo aliquando militasset, fuisseque exercitus eiusdem Patriarchæ Capitaneus, sine Dux, sumpto de manibus B. Patris Bernardus de Senis, Franciscano habitum, tanquam exoperi humilitati, abstinentiæ, paupertatis, obedientiæ, castitatis, cæterisque virtutibus studens; ut quousque seculi miles existens, insequi Christi abiecit ensiferis: suisque orationibus, omnium delictorum in seculo perpetratorum remissionem à Patre misericordiarum impetraverit, atque id sibi reuelari meruerit. Cuius corpus etiam pluribus annis iuxta Ecclesie ipsius humanitate exstitisset, aquarumque stillentibus patuisse, in diuinitatis esse secessum, impetere, integrum, inuictum, et suauissimè redolens apparuit. Et quid mirum, cum virtutes atque mortuus miraculis et laudibus? De eodem Marcus Vlyssiponenf. part. 3. sup. lib. 5. cap. 37. Bzouius tom. 18. annal. Eccles. ad ann. 1471. §. 36. à quo Crutelleri cognominatur.*

B. Laurentij à Nazaretho, Confessoris. d] Floruit circa an. 1493. ut Lucius venerat Mediolani, in conuentu S. Mariz de Pace, quæ est 2. prouinc. Mediolanenf. vbi obiit, ac requiescit. Eius memini Gonzaga ibid. part. 2. Marcus Vlyssiponenf. part. 3. chronoc. lib. 7. cap. 29. Barceus ibid. part. 4. lib. 2. cap. 27. sub an. 1517.

IDIBVS FEBRUARII.

A pud Indos Occidentales, Beati a Aloysij Villalupi, Martyris: qui dum ex Zacatecis Guadalphagiam versus properaret, in ipso itinere ab infidelibus Chichimecis inuasus, ob fidei prædicationem, sagittis eorum vndique confixus est & occisus. Aloysij in Vmbria, Beati b Angelli Tancredi, Confessoris, Seraphici Patris S. Francisci socij: admirandæ sanctitatis viri: qui in vita & post mortem miraculis refulsit. Romæ, Beati c Bonauenturæ, Confessoris: qui charitate maxima, ac spiritu prophético insignis, puerum mortuum ad vitam reuocauit.

1. **Beati Aleyfj Villalopi, Martyris.** ^a] Hic Christi clericus, *Aleyfj*, ex *Ludovico*, & *Alphonso* dictus, martyrium pro fide Christiana, subit, anno 1382. quod constat ex Batezzo part. 4. chron. minor. lib. 7. cap. 45. & Daça ibid. lib. 2. cap. 60. tum ex Gonzaga 4. part. origin. seraph. relig. in prore. sancti Evangelij in fin. *Praterea* (inquit) anno Dominus 1382. *Frater Aleyfj Villalopi, ex custodia de Zacatecas huiusmet provincie S. Evangelij Sacerdos Deo denotus, dum sui prelati iussu, pro extirpandis quibusdam fidei hereticis negotiis, ex Zacatecis Guadalufragiam versus properaret, in ipsiusmonte ab Indorum insideliis (Chichimecorum scilicet) turmis invasus, fugatusque undique inclementer confusus, prope Deo amicum, fidelis, patiens, ac denique amicus virtutum genere ornatus, reddidit.* Idem occidit part. 1. vbi de BB. martyribus apud Indos Occidentales ob Christi fidem passis Hilario à Coila lib. 2. hist. cathol. pag. 366. Picquetus in catalog. vitor. illustr. ord. min. Marianus lib. 3. cap. 34. Bofius tom. 1. de signis Eccles. lib. 12. cap. 22. Grauzius in *voce Turris*, part. 2. cap. 24. *Alphonso* ab eo vocatus.

2. **Beati Angeli Confessoris.** ^b] Dicitur est B. Agnellus, siue Angelus: cognomento Tancrois: à Reato ortundus: primusque miles qui ordinem man. ingressus sit. Cum en, atque alius duobus sociis BB. Petro Catharino, & Bernardo à Quintavalle, D. Franciscus Romanus profectus est ad Summum Pontificem Honorium III. ut diem determinaret pro indulgentia S. Martiz de Portuancula lucranda, quam antea sibi Perusij concesserat. Hunc idem Seraphicus Pater vià cum BB. Leone & Massio, assumptis in socium; quando primo ad sacrum Aluzem montem accessit, & ibi cum eo theit. Praterea ille est, qui eundem S. Franciscum in predicatione sequutus est. Nam cum reuelatum oculis fuisse B. Sylvestro, ac S. Virgini Claræ, D. Franciscum haud directum esse à Deo, vt solitaria loca petens, orationi operam daret: sed potius concionando, inter homines conuersari deberet: statim seraphicus viæ Des, assumptis duobus sociis BB. Massio & Angelo, ad prædicandum accessit.

3. Cùm autem à Diabolo inquietaretur, ipsumque valde timeret, vt propterea solus stare nollet: idem Seraphicus Pater ipsi Beato Angelo mandauit, vt quendam montem excelsum solus conscenderet, alta voce clamaret: superbi Dæmones, modo ad me venite omnes, & facite mihi quicquid potestis; quod eum

ille humiliter adimplet, & nullus illocum aduenisset, impavidus deinceps remansit. De illo solebat D. Franciscus dicere: quod ille confensus esset verè frater minor; quia fidem haberet, B. Bernardi à Quintavalle simplicitatem & puritatem Beati Leonis; caritatem B. Angeli: eo quod fuerit, omni caritate & benignitate ornatus, &c. Hic adiuncti sibi parisi sodalij commisionibus, BB. vius Leone & Ruffino, sanctæ Claræ virg. confanguines, miracula Seraphici Patris Sancti Francisci scripto digessit, iubente B. Gregentio A. sino, tum ordinis totius Generali, quod et si non aliunde, ex trium tamen sociorum litteris missis ad Generalem 3. Idus Augusti, ann. 1246. liquet quam clarissimè.

Adfuit per se anno 1233. moribundæ S. Virgini Claræ apud S. Damianum 22. Augusti. Tandem & ipse postea obiit Alisij, hoc nomine ter sèlix: i quod in æde sanctissimi P. Francisci, nec ab eisdem sepulchro procul, sit conditus; signa quoque & miracula visus ac mortuus, ediderit. Scribit de eo Beatus Bartholomæus Pisanus lib. 1. conformit. fruct. 2. 7. 8. 10. 11. & 12. p. 1. item lib. 2. fruct. 2. & 11. p. 2. item l. 3. fruct. 1. part. 1. Codex MS. Abbat. S. Victor. Parisiens. vbi de fratrib. minor. sancti. illustr. sub vici. sanctus Antoonius 3. part. histor. titul. 24. cap. 7. Firmamentum trium ordin. tract. 1. in Memorialis ordin. Marcus Vlyssiponenis part. 1. chronie. minor. lib. 1. c. 70. 76. item lib. 2. cap. 2. 37. 51. item lib. 6. c. 19. & 55. & 2. p. l. c. 37. Gonzaga p. 4. ong. seraph. in BB. vius humile ordinis. Willous Athenarum. orthodox. Franciscan. lictia A. Tolissianus lib. 1. histor. seraphic. in eo vadinghas tom. opusculor. D. Francisci colloquio 30. item tom. 2. anal. minor. ad ann. 1210. §. 3. & alibi sæpius. item tom. 2. ann. 1218. §. 10. quo obiit & 1289. §. 45. Picquetus sup.

Beati Bonaventuræ, Confessoris. ^c] Patria erat Verulanensis; laicus professione, maxima charitate pollens; cuius res gratia, ingenia dona à Domino meritis obtinere. Plumia spiritui prophético prædixit; puerumque motuum, quem matris suæ precibus à Deo impetratæ, ad vitam suis orationibus reuocauit. Romæ obiit ann. 1274. sepultus in conueru S. Marce do Ara eorh. Illius meminerunt Gonzaga part. 1. sup. in præfatio consentu. Barezus 4. part. chronie. minor. lib. 1. ca. 52. Daça ibid. lib. 1. capit. 28. Vvadinghus sup. tom. 2. an. 1251. §. 57. Petrus Caluani Defensorio sacræ. relig. lib. 2. fol. 293.

DECIMOSEXTO KALENDAS MARTII.

A Pud Francavillam, in Vngaria, Beati ^a Ioannis, Confessoris; qui primus Prouincialis Vngariæ extitit; & clarus meritis; maximis miraculis emicuit. Albertstadij in Germania, Beati ^b Othonis, Confessoris; signis & virtutibus gloriosi. Tolosæ, Beati ^c Michaelis Mogotti, Confessoris; qui oratione, abstinentia, aliisque virtutibus pollens, sancto sine queuit. Anconæ, Bearatum ^d trium Sanctimonialium ex tertio ordine Diui Francisci: quarum corpora ibidem honotificè condita, magna habentur in veneratione.

5. **Beati Iohannis, Confessoris.** ^a] Primus extitit mirm-
 eter provincialis, provincie Hungaricæ; qui & miraculis
 confulcax, & dies mortis suæ longè ante
 præficus, rogavit Fratres vt corpus suum Franca-
 villam deportarent: quod & factum fuit, licet abique
 ope humana; nam cum navitransferti deberet, acci-
 dit vt corpus per seipsum, ad præfatum locum, sine
 nungij adutorio, feteratitulerit, & in loco preparato
 se posuerit. De eo agunt B. Bartholomæus Pisanus,
 lib. 1. conformatus, fruct. 8. & 11. part. vii de fratrib.
 minor. sancti. illustr. provincie Vugaricæ. Codex MS.
 Abbat. S. Victor. Parisiens. ibid. Marcus Vlyssipo-
 nensis. part. 2. chronic. minor. lib. 1. cap. 11. & libr. 8.
 cap. 44. ex Maximo. Gonzaga part. 1. orig. seraph. re-
 lig. in BB. vni huiusce ordinis. Toffianus lib. 1.
 hiltor. seraph. Vvadinghus tom. 2. annal. minor. ad
 an. 1270. §. 37. & 1287. §. 7. Picquetus in catalog.
 vitor. illustr. ord. Franciscan.

5. 1. **Beati Orthonis, Confessoris.** ^b] Otho, & Otho appel-
 litur: qui cum effec canonicus secularis: haberetque
 magnam strenuam in gurgite: à sancta Euphemia li-
 beratus: mandatum est libi, vt religionem seraphicam
 intraret ac profiteretur: quibus obtemperans iussis:
 tantò profecti in huiusmodi ordine, vt vni ingen-
 tibus virtutibus claruerit, & mortuus quamplurimus
 confulcari miraculis. Obiit, ac fuit eil, in ciuitate
 Alberstadeni. Scnbunt de eo Pisanus sup. in provincie,
 Saxoniz. Codex MS. etiam ibidem. Toffianus &
 Gonzaga sup. item part. 3. in provincie, Saxoniz
 erucis, Algeria in Arbore Epilogica totus ordin.
 Franciscan. wadinghus tom. 1. sup. ad an. 1234. §.
 12. ex Bernardo à Bells in chronie. M. S. Picquetus
 sup.

5. 1. **Beati Michaelis Magistri, Confessoris.** ^c] Laicus erat
 professione: cuius vita laudabilis, & conuersatio opti-
 ma: in oratione assiduis; paupertate diuissimas, pa-
 tiens, feruendo perfectionis zelo accendit, moribus-
 que admodum exemplaris. Senex factus, pane & aqua,
 pro cibo, reficiebatur; vili laceroque habitu coopre-
 cebatur: asperum cilicium ferebat ad carnem. Iustus
 commemoratio erat in fatallo Deiparæ Virginis: lectus, ta-
 bula, aut aliter die pons nuda humus: se per stabat orotus,
 nisi cum oraret flexis genibus, aut sederet ad mensam:
 requiem nullam capiebat, nisi infirmitate grauius. A

Dæmone multoties oppugnatus extitit, vt ab oratio-
 ne cum auerteret: ac nunquam expugnatus: solutus
 erat, qualibet nocte crucem in humeris portare, sic-
 que oneratus vnanquamque Ecclesiæ xdiculam vili-
 tate: vbi in memoriam Domini Passionis aspectus
 se flagellis calligabat. Quadam die Dominica, officij
 solito fulius in Ecclesia moraretur, oblitus est officij
 coquinarij, ita vt præiij hosti, huius quocumque para-
 tum esset fratribus ad manducandum: mox cum ra-
 more accessit, ipse in silentio pro culpa, ad coqui-
 narium accessit: sed virtute diuina, cunctis manibus
 Angelorum tepora opportunè disposita: quæ eisd
 fratribus debet ad sustentationem. Cum Romam per-
 gret ab excursionibus captus, denudatusque est: sed
 vilo illius ad carnem rudi cilito, dolore cordis tacti ac
 compuncti habitum reddiderunt, ventiam ab eo humili-
 ter poscentes. Tandem Tolosam reuifus à sua pere-
 grinatione sancto sine excessu à vita in conuentu S.
 Francisci, (qui est 1. promouit Aquitanie antiquo-
 ris) anno Christi 1314. Scnbunt de eo Marcus Vlyssipo-
 nensis. part. 2. chronic. minor. libr. 8. cap. 44. ex
 antiquis ordin. chronicis. Toffianus lib. 1. sup. Al-
 gerita in Arbore Epilogica totus ordinis Franciscan.
 Vvading. tom. 3. ad 1314. §. 20. & seq. post Marzanum
 lib. 4. cap. 10.

BB. Trium sanctimonialium tertij Ord. D. Francisci. ^d] §. 4.

Harum sacra corpora maxima cum reuerentia custo-
 diuntur apud monasterium S. Mariz Nouz, in Anco-
 na vrbe: vbi vitam duxerunt cœlicam: circa an. Chri-
 sti 445. quod tamen cœnobium nunc inhabitatæ Cla-
 rissæ sorores, quæ de relictio Tertiariarum statu, archie-
 piti vix, iuxta S. Clara: vni quibus regularis, sese liberè ac
 voluntariè astinxerunt. De his mouit Gonzaga 2.
 part. orig. seraph. relig. in præfato monasterio, quod
 est 1. provincie, Marchæ. *Quarum corpora (inquit) idem
 integri a persensu atens, maximeque à foribus ferent, vno
 lant quædam Abbatisse, ex monasterio tamen consu-
 so, ex fatis sortibus exhumata ad hauratus sepulchrum
 transferre. Dumque ex pro religioe morte, lenari, atque
 ad solem expicari ante, consumpta protinus carne,
 ipsa tantum nuda ossa remanserunt. Quæ nihilominus
 in pulcherrimum ac amanseri, atque in edatiorem locum
 statim fecit.*

DECIMO QUINTO KALENDAS MARTII.

Pratuij Translatio. ^a Antonij Lusitani, Confessoris: tempore Vrbani Papæ
 IV. Senis in Tuscia, Beati ^b Iohannis Risconi, Confessoris, eruditione, fide, ac pie-
 tate clarissimi, qui aduersus hæreticos strenuè decertauit: & multos ad fidem Catho-
 licam perduxit. Apud Capernum- Bassum, in regno Neapolitano ^c Beati Fran-
 cisci Aragoni Confessoris; magnæ sanctitatis viri, atque miraculorum gloria illu-
 stris. Abdaræ, in Hispania, Beate ^d Mariæ Gulmaniz: nobilitate, profundissima
 humilitate, atque Religione insignis. Lorcæ in territorio Carthaginensi, Beate ^e
 Franciscæ Pontiz, Virginis, quæ Tertiariarum sumpto habitu; virtutibus ac mi-
 raculis refulsit.

Translatio S. Antonij, *) Dicitur ex B. Bartholomæo Pisano lib. 1. confirmat. D. Francisc. fruct. 8. part. 2. vbi de Fratru. minor. sanctitate illustr. in Provincia Paduana S. Antonino 3. part. histor. titul. 24. cap. 1. §. 4. & 3. Marco Vlyssiponensi. 1. part. chronoc. minor. lib. 5. cap. 17. & 19. & plurib. alijs præfatus S. Antonium diu obussit extremam, in loco Cellæ, seu Arcellæ, extra ciuitates Paduane maros, in suburbio, ex quo ad alium Consuetum Fratrum minor. de sancta Maria nuncupatum, delatus est auctoritate Reuerendi Patris Ministri Provincialis eiusdem Provincie, & maxima cum reuerentia sepultus est in quodam sepulchro iubi Diuinitus inuentio. Qua de re ita scribit D. Antonius sup. §. 5. *Quibus ita gestis, tandem Episcopus cum Clero, Potestatum Magnatibus, atque militibus, cum nimia populi multitudine aduenisset, ad locum presentialiter perueni, corpus à sancta subuectus, inumerisq; ad portandum operantibus quique subuectis. Sic de manu cum hymni: & laudibus ad sancta Dei Genitricis Ecclesiam uentus: ubi ipsum expleti ab ipsa Missarum solemnitate, honorificè, sub die transiit sui quoru, sepelitur. Quo omnia confirmantur ex lectionibus 2. Notandum, dici octaua festi ipsius sancti Antonij, apud Breuitarium vetus ac nouum Ordinis Fratrum minor.*

Vetum, pluribus annis elapsis, quibus lætissimus Coepus et in Consuetum iam diu iacuerat, in idē solemniori pompa ac immensa gloria, translatus est in amplissimum Ecclesiam pro suo honore nouiter extructam: (ob ingenua beneficia, que eius Patruini, meritis ipsius, à Deo susceperat) præsentibus Guidone, Episcopo Portuensi, Cardinali Bononiensi Picardie, Legato Apostolico per Italiam: ac Reuerendissimo Generali totius Ordinis minor. S. Bouauentura, anno Chribli 1263. in octaua Domine Resurrectionis 7. Idus Aprilis, cuius rei meminit S. Antonius §. 6. sup. dicens. *anno Domini incarnatiōnis 1263. cum gloriosus Dominus liberasset ciuitatem Paduanam, de manu eiusdem perfidi Principis Cytellini nomine, (qui tyrannice capere petens eam, depulatus erat) meritis huius S. Antonij, in sanctissimam sancti, in athena, Patruini eius beneficia non immerito Ecclesiam prægrandem ad eius uicem confirmari, corpus sancti transferri statuerat ad locum eminentiorem. Quod in octaua Domine Resurrectionis agens, educto de tumulo corpore sacro, cum magna reuerentia, inuentus est lingua in ore adeo reuera, rubicunda, & pulchra; qua tamen per multos annos, cum corpore sub terra iacuerat, ac sicuti decerpisset. Quam uenerabilis uisus Bouauentura Generalistimo Minister Ordinis, & postea Cardinalis effectus, qui presens Translatio erat, in manibus tenens, uirgatus oratione lachrymarum, demerisset his uerbis aliquot. O lingua benedicta, que semper Deum benedixisti, & alius benedictæ festis, nunc aperit quæ meritis suis, & reuerentiis et deuotissima oscula uisita carum hauriens colat. B. Bartholomæus Pisano hanc parum dissimile refert sup. huc uerba. Cardinalis Bononia Belgie, Remus Guido, Episcopus Portuensis, à morte per Antonium liberatus, Apostolicus in Italia Legatus, ipsius Translatioem peregit: & caput in pulcherrimo tabernaculo de argento suis sumptibus solito locauit, Dominus Frater Bouauentura, Cardinalis Albanensis, excellentis Generalis Ordinis, sancta corpori Translatioem iam aperuisse etiam ait, post 25. annos ab eius morte, corpore suis, hinc nuncius reperit aciem, integram, & rutilantem ignem, postea cum quidam Generalis, uellet à loco Padua deponere, quoniam uisus portam aliquam, unde exiret. Fide ipsam repositum in quadam altari, & in idē*

Fratribus prefatis à Generali Ministro (qui Frater post 14. anni) reuerens ad mortē fratris indicant. Quæ reuerentia de altero predicto uollet: in quibus tabernaculo crystallino posuerat, & hodie ipsi suspensus in ueteri altari & fano.

Eadem attestatur Marcus Vlyssiponens. ca. 31. sup. & part. 1. lib. 2. cap. 4. Breuitarium Fratrum minor. in lectionibus 2. Notandum diei festi huiusce Translationis 15. Februar. Vvadinghus, Tossitanus, & quotquot uiti S. Bouauentura scripserunt. Sed maxima etiam oritur controversia. Nam ut apparet ex B. Bartholomæo Pisano, hæc Translatio accidit, post 25. annos à morte S. Antonij, Marcus uero Vlyssiponens. opinatur id ad ann. 1160. seu 1271. euenisse ann. 30. ab obitu illius festi hallucinatur. Cooftat etenim hanc Translationem peractam fuisse ann. Christi 1263. Iuxta S. Antonium, & Breuitarium præfatum Fratrum minorum, ergo 100. an. 25. aut 30. sed 31. ab illius festi obitu tempore Urbani IV. Pape, maxime cum ex ceteris de uita S. Antonij ann. 1211. die 11. Junij. Vide Vvadinghum 20. Annal. minor. ad an. 1161. §. 8. 9. & seq. Firmamentum trium ordin. trad. in Memoriali ordin. minor. sub 9. Generali, & Sedulium commentar. in cap. 28. vit. S. Antonij Martenat lib. 16. histo. Eccles. sancto. Hispan. cap. 11. præfatus autem Guido de Mooteforti, Lemouicensis, Galus, titulo S. Cæcilie, Cardinalis, postea Portuensis Episcopus dum in signe beneficii uix in manifesto motus discrimine à S. Antonio mirabiliter conseruatus, proficisci uellet, Patruini se cõsalutallician. 1350. 15. Febru. secundum fieri curauit Translationem corporis eiusdem sancti ad arcam argenteam, & magne capis patris, ad pretiosissimam thecam, sumptibus affabre elaboratis. Quare, anno sequenti, nempe 1351. in Capitulo generali Lugdunensi, decretum est, ut ex die, riu duplici fieret de huiusmodi Translatione officium Diuino, quod nunc uixque perleuerat. Ita Vvadinghus 20. a. sup. & to. 1. ad ann. 1350. §. 8. & tom. 4. ann. 1351. §. 10. ex Speculo Fratrum minor. & Firmamentum trium Ord. in tract. 3. in ordinationib. circa Diuinum officium. Hinc Martinus V. Papa concessit omnibus uisitantibus Ecclesiam Fratrum minor. in hac festiuitate, indulgentiam annorum 50. & duodecim quadragesimarum. Vide compendij privilegior. uerb. Indulgentia quoad seculares 1. B. Ioannis Ruffini, Conf. *) Vocatur hic uir Dei, B. Ios. 4. 42. Ruffini, seu de Costoro, Sacerdos, uix admodum spiritualis, maxima præ ius prudentia, ac cõsilio, ob cuius uix ex episcopi perfectionem, ab omnibus, ut uicibus habebatur: hæresu proliquo ac erimudodrina & pietate conspicuus. Ad hunc se contulit S. Bernardinus ad huc adolefcent, illum confulturus, super cordis sui desiderio uehementissimo, uidelicet, Domino famulari, in officio Ordine ab Ecclesia approbato. Factū audiamus ex D. Antonino 3. part. histor. titul. 24. ca. 5. §. 1. Sic enim de S. Bernat d. scribit. *Demū post requirit orationes, ut Dominus illi uis, & statim mentis eius dignetur ostendere, qui sibi nullus de fratre ualderet, in seipso non fideus accessit ad quidā reuerentem uirū. Religiosissimū Ordinis minor. Ioannem Ruffini, Sacerdotem, præbatum sanctum, summa celeberrimū, longa austeritate uacantem, & experientia circūspectum, qui triginta annis in Besua contra hereticos, persequendo multos ad fidem attraxerat, & sine grammatice, Terribilia peragrata, Transierat. Ad hunc profectus cogitatione suas aperuit, ut si per nos in maximis consilis, quæ substat non intelligens, ad eandem errem non dem sequeundum in Ordine minorum, ipsius sancti propolis confirmari, & paulo post Ordinem therapicum intravit, habitum huius inditus suscipiens per manus eiusdem B. P.*

Ioannis Rilkon, in Ecclesia Fratrum minor. Senen. die 8. Septemb. Eadem referunt Breuarium Ord. minor. in lectib. n. 1. Noturni diei, infra octavam S. Bernardini. Marcus Vlyssiponen. part. 3. chronice. minor. lib. 2. cap. 6.

- §. 6. *B. Franciscus Aragoni, Conf. e*] Fuit vir vtiq; sanctissimus hic B. Franciscus Aragonus, atque Angelicus moribus perditus, necnon de plurimis illustribus miraculis: in cuius gratiam Satus IV. Pont. Max. indulgentiam omnium peccatorum plenariam, statuta cuiuslibet anni die, cum pro Religiosis, tum quoque pro secularibus, Conuentus S. Iohannis iuxta Campum-Basium, Provinciae S. Angeli in Regno Neapolitano, concessit: quo in loco eius sacrum Corpus requiescit. Claruit circa ann. 1475. memoratum à Gonzaga 2. part. Orig. seph. Relig. a p. 174. Conuentu, qui est 6. illius Provincie. Barezo 4. part. chronice. minor. lib. 1. cap. 50. Bromo tom. 18. Annal. Eccles. ad ann. 1492. §. 29. et Francico Bono.

- §. 7. *B. Maria Gufmania, Virginis, d*] Nobilissimus licet

exocta progenitoribus, maxima tamen humilitate vixit, Religionem Monasticam professus, Abdare, vulgò Almetze, in Hispania, apud Monasterium Conceptionis B. Virginis Maris Deparce. Floruit ann. 1515. de qua meminit Gonzaga part. sup. in eo Monasterio quod est 20. Provincie. Granatensis. *In hunc* (inquit) *drusque laici Ecclesia fere Marsa Gufmania profandissima humilitate, atque quacumque alia vivente per adita in Domino quiescit. Que & referuntur à Barezo sup. lib. 2. cap. 20. addens huciq; magistro in honore haberi à Sanctimonialibus eiusdem cœnobij. Valetano lib. 4. de BB. For. min. Ord. minor. cap. 2.*

B. Francisca Ponsa, Virg. e] Tertiariæ habitum §. 8. sumpserit Monasterio sanctæ Anæ Lorez: vñd. cum Marce ac sorore, vbi tantopere in omni viretum genere profecit, ut maxime sanctitatis speciem exarere; montensij signis & miraculis coruscaverit. Agitur de Gonzaga 3. part. sup. in prefato Monast. quod est 12. Provincie Carthaginens. Barezo sup. lib. 1. cap. 30. sub. ann. 1520. Valetano cap. 6. lib.

DECIMO QUARTO KALENDAS MARTII.

DAmasci, Beatorum^a Sexdecim Fratrum Martyrum: qui pro Christo vincula & carceres experti, fame & frigore vexati, ac multa alia tormenta passi; ad vitimum iugulati sunt. Rilonij, in Germania, Beati^b Adulphi, Confessoris, qui generis nobilitate, vitæque sanctitate extitit celeberrimus. Apud Podium Bonitium in Tuscia, Beati^c Marci à Cortona, Confessoris, humilitate, rerumque celestium contemplatione spectabilis. Borbæ, in Lusitania, Beati^d Francisci à Gatta, Confessoris, miræ abstinentiæ & perfectionis viri; nec non in vita & post obitum miraculis famosi. Consentix, Beati^e Zachariæ Consentini, Confessoris. In Hispania, iuxta Arenarum Oppidum, Beati^f Didaci Maculati, Confessoris; vita & virtutibus insignis.

FEBRUARII XVI.

- §. 1. *B. Eorum Sexdecim, Martyr. a*] Eo tempore morabantur in Palaestina, quando Petrus, Rex Cypri Alexandriam cepit, quapropter ab Infidelibus apprehensus, & in vincula coniectus, apud Damascum, ibidem per annos 5. detinetur in ferro & neruo, indumentis spoliatus; cuius quidem & x. crumini probati, sed fidei firmitate, & constantia inuincibili præditi, roboratique, Christi fidem, magno spiritu feruore, liberè prædicabant. Verùm, post multos cruciatus, & dolores ab ipsis, nra patientia, toleratos, iugulum tandem præbuerunt: at impij carnifices mox ceperunt eos toto corpore crudeliter cadere, variisque modis ferire; quibus in tormentis, plurius morte occubuerunt. Passi sunt autem pro Christo, circa an. 437. o. tempore Generalium B. P. Thomæ de Farnigano. Agitur deus B. Bartholomæus Pisisus lib. 1. conformit. fruct. 3. part. 2. vbi de Fratrib. minor. sanctitate illustr. in Provinciae Terræ sanctæ MS. A. bbar. S. Vidor. Panf. ibid. Marcus Vlyssipontens. 2. part. chronice. minor. lib. 9. cap. 26. §. 2. T. collinanus lib. 2. histor. seph. Relig. Bonius tom. 1. de signis Eccles. lib. 7. cap. 3. fecul. 14. ann. 1567. Vvadinghus tom. 3. ad ann. 1542. §. 61. Maribus in Appendice. lib. 6. chronice. lib. 10. Observant. Reformat.

- §. 2. *B. Adulphi, Conf. b*] Dicebatur Adolphus, cœa Adulphus de Scouenberg, Comes Holstia; qui an. 1239.

minorum amplexus est institutis apud Hamburgum, in sabbatho die S. Hippolyti; relinquens post se pueros, Ioannem Gerardum, & Luderum, quibus tutorem dedit Abel, Ducem Dacie generum suum ex Mechthilda filia, que postea duxit Suevæ Ducem. Ad illum usque ætatem iam maturam, Comitatum prædictum tenebat, rebus feliciter gestis, honoribus maximis apud Imp. Fedescum 2. persundus; quibus spretis propter Christum, eundem sequi sub vili leucophæa veste, in paupertate & humilitate decreuit. Anno verò 1244. Sedè adix Apostolicis, pro dispensatione, qua ordines sacros a dentissimo desiderio exceptabat: cuius p̄is vobis annuens Summus Pontifex Innocentius IV. Diploma dedit, Datum Laterani X. Kalend. Maij sui Pontificatus ann. 1. itaq; Subdiaconus rediens à Iosne Episcopo, Ord. Præd. Magistro in Diaconum, & à Ioanne Luicicensi Episcopo, in Aduertu Domini 13. Kalend. Ianuar. est in Presbyterum ordinatus: vnde in Dominica, *Omnia Terra*. Primum Missam in Zuentna, loco valde solitario, & Fratrum minor. eremitorio: & in N. s. horech, vbi Comes fuerat, in Quadragesima apud minores Fratres, die S. Gregory celebravit.

Hic tandem (post plurimos curricula annorum quibus altissimo verè famulatus erat) in supremum moribus deueniens, nonnullis adhuc paucis agitata; tunc tunc: quo o sub modico est apparuit laudissima

§. 3.

5. 6. *B. Apollin, Confess.* Oblatus, cum Tertianus cum eilet, Apolliticam paupertatem & tolerantiam egregie in Apulo, fragilem & caducam vitam, in æternam & immarcescibilem in cælis cõseruatam vsus est

comunitate. Mortuus est Neapoli, in Conuentu sanctæ Lucæ, ad ann. 1611. teste Grauna in *uice Tertian*, parte secunda, cap. 24.

DVODECIMO KALENDAS MARTII.

A Pud Oppidum sancti Scuerini in Picæno, Beati^a Bentiuolæ, Confessoris, ac Concionatoris eximij; qui signis & operibus, ac orationis contemplationisque dono enituit. Alexandriæ, in Ægypto, Beati^b Alexandri, Confessoris, scientia, vitæque sanctitate conspicui. Apud Fortem-venturam, Canariæ insulam; Beati^c Ioannis in sancto Torcasio, Confessoris; qui feruidus Diuini verbi præco, & sui status supra modum obseruantissimus; atque altissimæ Euangelicæ paupertatis cultor exultens; innumeris à Deo miraculis miruit exornari. Firmi in Picæno, Beati^d Ludouici Vrbianis, Confessoris, magnæ sanctitatis vini. In Carmona Oppido Diocæsis Hispalensis, Beati^e Lucæ Sanctæ Beocianæ, viduz: primùm tertij Ordinis D. Francisci: deindè sanctimonialis congregationis immaculatæ Conceptionis Deiparæ Virginis: quæ perfectione, pietate, ac Monastica Obseruantia claruit.

FEBRUARII XVIII.

3. 7. *B. Beati Bentiuola, Confessoris, a*] Vir nobili genere ortus, audita ignita Beati Pauli Spoletini conuisione fit Frater minor, altissimæ contemplationis dono potibatur; ita vt semel visus sit à quodam plebeiano Sacerdote, nomine Malizo, per magnum spatium in aere leuatus supra montem dum orationi vacaret, propter quod ille dimissis suis beneficis factus est Frater minor. floruit ann. 1288. maximæque claruit miraculis. Obiit, ac sepultus iacet in Conuentu S. Senerini, Prouincie Marchie. De eo agunt B. Bartholomæus Pisanus libro primo, confirmatur. fruct. 8. & 11. part. 2. in Fratibus minorum sanctitat. illust. Prouinc. Marchie Codex MS. Abbat. S. Victor. Paris. ibid. Marcus Vlyssiponens. part. 2. chron. lib. 5. cap. 6. Gonzaga part. 1. Orig. Seraphic. Reliq. vbi de BB. viris huicque Ordini. Tossintanus lib. 1. histot. Scraphic. in eo. Vvadinghus tom. 1. Annal. minor. ad ann. 1232. §. 20. & 21. Picquetus in euzalog. viror. illust. ordin. Franciscanæ Martano lib. 2. cap. 7.

3. 1. *B. Alexandri, Confessoris, b*] Ex Alexandria Insularis ciuitate oriundus erat; Guardianus Sacri Montis Syon, non procul ab Hierusalem, exure: scientia ac vitæ sanctimonia multum illustis. Obiit ann. Christi 1578. vnta colligitur ex Marco Vlyssiponens. sup. parte tertia, libro sexto, capitulo 2. alius est; vt pmo, ab illo Beato Alexandro Parisiensi Doctore; cuius meminit. Vvadinghus tom. 1. sup. ad an. 1233. §. 4. 4.

3. 3. *B. Ioannis de sancto Torcasio, Confessoris, c*] Dni vixit in Canaria, apud Insulam cognomento, Fortis-venturæ, (vbi Conuentus ad eam sancto Bonanenturæ dicitur, qui est primus Prouinc. Canariæ) miro sanctitatis exemplo, Christi fidem infidelibus huius Regionis magno zelo predicans. Ipsi diem clausit extremum ann. 1484. cuius factum corpus honorificentissimè conditum, post aliquot annos inde translatum est in sepulchrum de nouo erectum, quo tempore maximum & suauissimum exhalauit odorem. Caput eius sub altari majori locatum est: Pars verò reliquiarum alibi delata, in ipsius generatione colitur. Scribit de

eo Marcus Vlyssiponens. lib. 5. cap. 2. & lib. 6. cap. 41. sup. Item Gonzaga part. 4. sup. in prefato Conuentu: *Est nihilominus* (inquit) *Canariensibus commo-*
datissimus, venerabiles ab eretico B. Patru Ioanni Tor-
casij; qui ad principibus Conuentus Sacelli dexteram lin-
guæ accersenduntur. Fuit superdem B. in Pater vniuersus
Diuini Verbi præco, sui status supra modum obseruantis-
simus, atque eximius Euangelicæ paupertatis cultor; quon-
iam abrem immoerit à Deo Opt. Max. miraculis decorari iu-
ruit. Nam & Epilepticis & febricitantibus apparere
adest; & alius diuersis infirmitatibus laborantes à mortis
sanctibus eripuit. Præterea cum ex emittentibus quosdam
montis parte, in profundissimum Flumen sorte fortuna
lapsus, per se integras heras sub aquis delinisset, illa-
sus emisso, genuflexus, atque orationi intentus, à se
quæ erant ibi; inueniuntur. Eius cor, inter sacra illius ce-
lebris diti offerri, quod Philippus II. Hispaniarum Rex Pa-
trisbus Hieronymis, sub inuocatione B. Laurentij, ad vni-
simè lapidi ab Oppido Madriso ad se adduci curauit, religio-
sissimè asseruauit. Erat hic, antequam Canariam peteret,
Conuentus S. Francisci de monte (apud Australiam,
quinque Leucis à Corduba distans,) alumnus, videri
eundem Gonzagam part. 3. in Conuentu S. Eulaliæ
Marchenæ, qui obiit 7. Prouinc. Brocæ, & Barezium
infra lib. 3. cap. 48. lib. 4. cap. 17. Vvadinghus tom.
4. sup. ad ann. 1397. §. 12.

B. Ludouici, Conf. d] Hic magna cum sanctimoniz fama, ad cælos euoluauit ann. 1660. quippe, qui ex obseruantia familia, inter primos ad Patres Capucinos accedens, humilitate, abstinentia, vitæ austeritate, altissimæ paupertatis cultu, & predicationis zelo, postinsum floruit. Vide Boouerium tom. 1. Annal. Capucinor. ad 1660. §. 9. ex MS. Prouinc. Marchie.

B. Lucæ Sanctæ, Viduæ, &c. e] Immaculatæ Cõceptionis Sanctissimæ Virg. Mariæ deuotissima erat, quare scilicet vir eius ex hac vita migrasset, grata mulier, quicquid hereditatis vnico commans filio obueniebat, sibi cõuulsiac propriam dimitto, in Casamosten sibus sibi vrbibus subsistentem, anngente Leone X. Pont. Max. ex bonorum residuo, in Monasterium Sanctissimæ

Conceptionis sacrum exiit, & à Monialibus Ordinis eiusdem immulari Conceptionis inhabitandum curavit; & illud sub habitu Tertiarum fororum seraphicus Patris S. Francisci, cum quibusdam aliis eiusdem instituti religiosi anno Christi 1313. ingressa est. Contra ducensibus verò sibi quibusdam consanguineis, atque viuisso Carnoneis clerici non paucas difficultates atque molestias est perpessa. Quibus tamen prudentissimè, atque patientissimè superatis, post trimum elapsum, nempe anno Domini, 1316. ipsa simul cum aliis suis sequacibus, & clausuram solemniter

professa est, & sanctissimè Conceptionis habitum, antiquiori relicto, induit: Dique ibi superatâ pietate, viâ perfectione, atque magno spiritus seruore resplendens. Quæ tandem multos bonorum operum meritis cumulata, sancto sine quibus in Domino. Illius facta preclara commemorant, Barezus 4. part. chronice minor. libro primo, capite vigesimo quarto, post R. P. Gonzagam part. tertio sup. in prædicto Monasterio, quod est 9. Prouincie Beticæ, Valerianus de B. Fæminis Ordinis minor. lib. 4. cap. 4.

VNDECIMO KALENDAS MARTII.

IN Lusitania, Beati^a Antonij à Santareno, Confessoris, qui litteris & oratione ac signis quamplurimis eluxit. Olfemij in Germania, Beati^o Ioannis, Confessoris, miraculis clati. In Piceno apud Sirolum, Anconitanæ Diœcesis Pagani, Beati^e Petri à Monticulo, Confessoris, qui fama sanctitatis & prædicatione emicans, ingenti etiam orationis seruore, ac miraculorum gratia fulgebat. Apud Netinos in Sicilia, Beati^d Conradi, Confessoris, Tertiarij, qui generis nobilitate, ac virtutum splendore nitescens, prophetiæ dono, atque creberrimis miraculis in vita & post mortem nunc vique coruscet.

FEBRUARI XIX.

1. **B**eati Antonij à Santareno, Confessor. ^a Lusitanus erat, ex oppido Santareno ortus Olyssiponenſis Diœcesis, nobilibus parentibus natus. Is cum nobilem quandam nuencolam ardemter amaret, eique blandiret, ab ea semel per ludibrium aduultu petendum sibi forte Fluxum Iordanum, ut eius lymphas ablutus, candidior tandem feret, si sibi conuubio iungi vellet. Cui ille obtemperans, & Iordanem petit, & haultam ex eo aquam, in Portugalliam reuertens, Amariæ in ablutivum signum obtulit. Quæ amonis constantiam summo erè admirans, ipsum in proprium vium accepit. Ea tandem non ita post multum temporis vita functa, Antonius qui & nobilis omnino erat, Franciscanum habitum sollemniter induit; tantaque emulatione, litteris atque orationis incubuit, ut breuis in virum doctissimum, Deoque carum euaserit; ita ut mulierem pertinacem, quæ nullis precibus, ut alteri reconciliaretur, unPELLI potuit, SATUR in carnis interitum ab eo traditam, è vestigio pessimis Genus inuaserit; & plurimè carceribus mancipari, èdum ab eo consolationis ergò visitarentur, diuina ope, ad eius preces, liberari à præfatis locis sunt. Ita scribit Marcus Vlyssiponenſis, 2. part. chronice, minor. lib. 4. cap. 17. sub anno Christi 1278. quem sequitur Gonzaga 3. part. Orig. seraphice. relig. in Conuento S. Francisci Santareni, qui est 6. Prouinc. Portugallie, sed vocat eum Rodericum non Antonium. Vadinghus tom. 1. Anual. minor. ad ann. 1270. §. 35.

2. **B.** **Ioannis, Confess.** ^b Vir fuit deuotissimus, quem in vita & post mortem deus Deus miraculis gloriosum: cuius corpus requiescit in Conuento Olfemensi. Agut de eo Pilanus lib. 1. conuincitæ. fruct. 8. & 11. in Fratibus minor. Prouinc. Satoruz, sancti illuſtr. Gonzaga 1. part. sup. in B. viri huiusce Ord. & 3. part. in Iouinc. Satoruz. Vadinghus tom. 1. sup. ad ann. 1249. §. 9. Picquetus in catalog. viror. illuſtr. ord. minor.

3. **B.** **Petri à Monticulo, Confess.** ^c Socius fuit B. Con-

rado ab Offida singulari deuotione ferebatur erga sanctos Angelos, & præcipue Michaelem Archangelum illicum Antesignanum ac Ducem: ideoque Quadragesimam ipsius D. Michaelis ieiunabat: vltima verò die ieiunij, Ecclesiam ingressus, totum tempus in oratione complebat. Qui sermo loquens cum S. Michaeli Archangelo auditus est, quia propter me (inquiebat Archangelus) multum laborasti: immoque te afflixisti, nunc ad consolationem tibi largiendam veni, pete à me, qualemcumque fauorem volueris; à Domino obtinebo. Cui B. Petrus, nullam aliam gratiam à te efflagito, quàm ut à Cansito mecum omnium veniam peccatorum impetere. Quod & D. Archangelus promissè adimplere: vnde B. Petrus omnino consolatus remansit. Obiit preclaris meritis, sepultusque est in Conuento S. Francisci Sirolis, qui est 12. Prouinc. Marchie. Hæc scribit Marcus Vlyssiponenſis, part. 2. sup. lib. 6. cap. 50. sub ann. 1304. §. 2. chronice. Antiquis. Item lib. 5. cap. 28. §. 2. & cap. 17. & lib. 6. cap. 27. §. 2. B. Bartholomæus Pilanus lib. 2. conuincitæ. fruct. 4. & 7. part. 2. Item lib. 3. fruct. 3. part. 2. Tossinianus lib. 1. Iustor. seraph. & lib. 2. in Generali 4. vadinghus sup. ann. 1289. §. 27. 1292. §. 26. 1294. §. 9. & tom. 1. ad ann. 1215. §. 24. Picquetus supra.

Hic tamen emendanda veniunt, quæ à Gonzaga minus piè videntur dicta, sic enim ait, part. 2. sup. in præfato Conuento Sirolis. *Hæc igitur in loco dum clausè exterrum vtriusque sanctitatis Pater Petrus à Monticulo, (vulgò Mantecio) qui à circulo vicinis populis vni sanctus colatur, & habetur, dicunturque plurimè edidisse miracula. Hæcque afferre videtur sequens Epitaphium vni altaris præcipuum Lesia partem ingredientibus, templique dextram tenentibus, accurrenti inuiso, & rediit; hæc sacri Bratus Petrus de Monticulo. Quod tamen cum illis afferretur inuicem anſim, eum debito respectu accedat. Quæ quod tamen sit, alienum esto iudicari, non meum. Quibus in verbis appetit in dicit illuſtrissimus Annistæ, se quo-*

se quodammodo dubitasse de multitudine miraculorum ab ipso B. Petro editorum : quæ à circumscissis populis fortè illi erant recitata, non autem de eius sanctitate. Nam quòd illam hanc in dubium verteret, testatur clarissimè, cum præfata ipsius verba, tum ea, quæ iam antea recitulerat part. 1. vbi de BB. vitis humilce Ordinis, B. Petrus à Montevale, *scilicet in loco Serali, in Piceno.* Sic enim abique vila hesitatione recitret eandem inter cœlestes Religionis seraphicæ, non abique ingentis ratione. Etenim, vt talis, ab ipsius statum feliciter insitit, magno honore veneratus est. Illud confirmatur sepius à B. Bartholomæo Pisano lib. 1. confirmatur, fruct. 8. part. 1. in Fratib. minor. sanctat. illestr. Proximè, Marchiz. In Serali (inquit) inter sanctus Frater Petrus de Montevale, qui fuit visus in aere levatus, à Fratre sermo Dei de Urbano, tunc Conradiano in loco antiquo de Anania, usque ad pedes Crucifixi positis in alto, per quinque, vel per sex cubitos à pavimento Ecclesie. Item fruct. 11. part. 2. ibid. ait, Locum de Anania novum : sed in antiquo loco, sanctus Frater sermo Dei de Urbano, vidit Fratrem Petrum de Montevale, per sex cubitos in aere levatum, usque ad pedes Crucifixi. Item, Locum de Montevale, de quo fuit Frater Petrus, fama famulatus est præ adulatione excellens. Item, Locum Serali : in quo quiescit de illis Frater Petrus de Montevale. Eadem prolixè scribunt Codex MS. Abbat. S. Victor. Paris. libid. Marcus Vlyssiponens. & alij supra.

B. Conrado, Confess. d.] Placentia nobili genere natus est : & nonnunquam matrimonio iunctus, cuius vxor, cum sacrum velum sumptuosa Placentiæ mansu-

ser : ipse peregrè profectus est : & Franciscanè Ordinis qui Tertiariorum dicitur, assumpto habitu ann. 1315. Romam pervenit ædes sacras visitaturus. Mox in Siciliam transiens, apud Nicosiam diuersaturus : ibique summissis virtutibus, & pœnitentiæ operibus intentus ; sanctissimam vitam per annos quadraginta duxit. Migravit in eorum ann. 1351. miraculis adeò creberrimis emicuit, vt propterea Summi Pontifices Leo X. & Paulus III. festinam ipsius diem, quotannis celebrandam permiserint, non apud Nicosiam, in Sicilia, tum Placentiæ in Emilia, sed ex concessione Urbani VIII. per suum Breve, datum Romæ, die 13. Septembris ann. 1625. Pontif. ann. 3. quod incipit, *Domini nostri Iesu Christi, &c.* agitur solemnitas in toto ordine minor. sub rita semiduplici, habetque lectiones 2. Nocturni (quod nulli alten BB. eiusdem seraphici Institutii accidit) proprias, ex ipso sanctorum Ecclesie Placentiæ ordinario, prout liquet ex libello Neapoli impresso, ex Typographis Ioannis Dominici Roncalhoi ann. 1626. Agunt de eo Breuitaria Nova Ecclesie Placentiæ, & Nemoio, atque Fratrum minor. Antonius de Siliculis in cap. 1. Regul. tertij Ordinis. Vincentius Lutarus Conradiadem, gesta ipsius verbis continentem, composuit. Vvadinghustoni 3. ann. 1315. §. 21. & seq. Item tom. 4. ad ann. 1315. §. 22. &c. Latus de eo scripsit ex Fazela de Rebus Siculis, Decad. 1. lib. 4. cap. 2. Mauroluco, ibid. lib. 1. Antonio Veneto, Hærotonymo Apulo, & Petro Maia Campo, in vna eius. Daça, in 4. part. chron. minorum, libro tertio, capite 37.

DECIMO KALENDAS MARTII.

IN Piceno, Beati Nicolai à Francia, Confessoris ; eruditione clarissimi, qui ex Gallia in Italiam profectus ; ibidem virtutum laude ac Religionis perfectione, donoque lachrymarum, fuit insignis. Garacici in Canaria, Beati b Michaelis, Confessoris, qui humilitate, charitate, oratione atque paupertate celebrissimus, miraculis quoque coruscavit. Apud Chisnimecas Indæ Occidentalis populos, Beati c Hyacinthi à sancto Francisco, Confessoris, qui plurimis virtutibus decoratus ; tum Indis, tum quoque Hispanis benè viuendi operandique exemplar extitit, (quorum Indorum Infidelium ingentem numerum ad Christi fidem adduxit) & ibidem sancto sine quieuit. Assisi in Vmbria, Beate d Amate, Virginis, sanctæ Clatæ Virginis cognatæ & discipulæ, quæ puritate & innocentia vitæ, ac feruenti amore in Christum sponsum excelluit.

FEBRUARII XX.

B. Beati Nicolai à Francia, Confess. d.] Gallus erat Natione, Gallorumque Doctissimus ac Prædicatorum sui æui disertissimus, qui à Patria procul recedens, vt quietiorem vitam ageret ; abiit in Prouinciã Marchiz, vbi piam societatem iniit cum B. Dominico à Isoncia ; quem in vitam infirmitate sepe visitatione sua est consolatus. Inibi miram, sanctitateque olètem, diuæ vitz rationem ; optimum quarumcunque virtutum de solis præbens specimen. Cæcilio asperato ad cavernam præcinctus erat ; orationi rugiter insistebat ; & in Mille sacris copiosius lachrymarum unguem emittebat. Claruit ann. 1495. Memoratur à Marco Vlyssiponens. 3. part. chron. minor. libro septimo, cap. 32.

B. Michaelis, Confess. b.] Floruit hic apud Canariam insulam, Laicis professione ; obiit quoque ann. 1354. sepultus in Conuento S. Virginis Mariz de Angelis Garacici, vbi & miraculis clarus in honestiori Sarcophago reconditur. Cuius meminerunt Barezzius 4. part. chron. minor. lib. 3. cap. 59. à Daça, ibid. lib. 1. cap. 31. ex Goutzaga part. 4. Orig. seraphic. Relig. in prædicto Conuento qui est 6. Prouincie Canariæ. Tanta (inquit) fuit humilitate prædicti, tanta præterea charitate, oratione, atque paupertate insignis, vt per triginta continuos annos, in cubili absequio Fratris, hoc in loco inferre voluerit ; nihilque vquam aliens denegauerit, atque vixit, eoque paupertatis, per totum eius tempus curiculum habuisse contentum ; inter operandum vapores, atque

deceat in alium abſiſſus, quoniam ſapienter uſus fuerit. Petrus Calanus, in deſcriptione ſacrar. Relig. lib. 1. fol. 196. Grauna in uſu uſuſſi, parte ſeconda, capite 14.

9. 3. *H. Hyacinthi à ſancto Franciſco, Confessi, e]* Militie ſigna ſequēbatur, cum prae labori et belli ſeſſu, ac ſomno oppreſſus, viſione quadam diuina habetur ſeculo reſurrexerat, Religioſique ſe mancipare, ſi proprie ſaluti conſultum creparet, quare imperata exequutus, Minoritum habitum Mexicano in Conuentu induit, nulloque pacto cogi potuit, ut ſacerdotum albo aſſeriberetur, licet humanioribus literis praeditus eſſet, ſed inter profanos Laicos referri voluit. Non tamen ea propter ſeruus ſuit inutilis, nam profundiſſima quadam humilitate, obedientia, paupertate, cum oratione & chantate coniunctis, dotatus eſt. Fructus praeterea plurimos per annos, idque maxima cum laude, Poſſaſſi officio in praefato Conuentu fungens i cum Inſideliſſim ſalutem traxiſſe ſciat, iam ſenex omnino, ad Indos quodaſſam Chrichianus Zacatecis oppoſitus, ac maxime inimicus, cum quibudaſſam tam militibus, tam quoque Religioſis, ſub ann. Chriſti 1560. de Superiorum facultate penetrauit. Cumque illorum Barbarorum plurimas armorum vi edomatis, apud eos per ſeculorum commoratus eſſet, atque non ita paucos ſuis adhortationibus ad fideſſe conuertit, eo in oppido, quod nomen Dei nuncupatur, anno Domini 1566. diem elauit extremum, ac Muoico in ubas Cultorū ſancti Franciſci Zachatecas, Conuocatus ibidem extracto, ſepultus eſt. Eius ſacrum Corpus forte fortuna poſt annum exhumatum, ut ad aliud beneſſium ſepulchrum transferretur, integrum omnino, illatum, at-

que ſuaſſimè redolens apparuit. Quod & in caſu exiit, ut cum ab Indis, tum quoque ab Hispanis ueneratione in poſterum haberetur. Agure de eo Gonzaga part. 4. ſup. in Prouincia S. Euangeliſſi, ubi de Cultodi Zacatecas. Barezuz part. 4. ſupra lib. 4. cap. 16. Daça, ibid lib. 1. cap. 19. Rapiney, in huſſor. General. Origin. Recollektor. Decad. 7. part. 1. § 1. pag. 172. & 373. Marianus libro tertio, capite 11.

5. 4. *B. Anna, Virgini, d]* Cognata erat S. Virgini Clarae, ad cuius preces, ſecula uarietas abſentis, Chriſto ſponſo ſecum ſeruauit, in ſuo Monafterio ſancti Damiani, ipſius emm ad amuſſum hereticarum imitari eſt ueligi uirtutum, magna cum ſanctitatis perfectione. Tanta puritate, & innocētia uix poſſebat quod memeri Chriſti corneſſe, monenda, ſanctae Clarae Virgini occurrente, ipſa B. Virgine dicente ſibi: nonne ſilia, uides hęc iuxta me, corli Regem, gloria coconatum? Itaque aperti ſunt oculi ſeruati, B. Amata, & celeſtem ſponſum conſpexit; cuius intuitu, reuertitur in eius obſequium caſit. Itaque u bonis opibus iugiter perfeſſaſſis, paulo poſt tranſiitum S. Clarae Virgini, obdormiuit in Domino, ſepulchraque eſt Aſſiſſi in eius Monafterio. Scribitur de ea Marcus Vlyſſiponenſ. 1. part. chonic. minor. lib. 8. cap. 16. & part. 1. lib. 1. cap. 53. ex Mariano. Toſſimanus lib. 1. huior. ſeraphic. Vvadinghuſſi tom. 1. Annual. minor. 24 ann. 1211. § 65. Item tom. 1. ann. 1254. §. 18. ex Mariano in Appendic. lib. 1. & proceſſ. canonizat. S. Clarae Virg. Obiit ann. 1254. cui 1255. Valerianus de BB. Faxina. Ord. minor. libro ſecundo, cap. 11.

NONO KALENDAS MARTII.

M Aſſiſſiæ, Beati^a Hugonis à Digna, Confessoris, vita ſublimis & efficaciffimæ doctrinæ: qui ſpiritu propheticò, ac miraculorum gloria emicuit. Antuerpiæ, Beati^b Cornelij à Zirichzea, Confessoris, qui eximia uitz ſanctitate praeditus, Reformationem Regularis Obſeruantiz Franciſcanæ familiar in Scotiæ Regnum primus inuexit, pluresque ibidem Conuentus extruxit, ac miraculis tum in uita & poſt mortem claruit. Guadalſagiatz, in Xaliſcis, apud Indos Occiduos Nouæ Galliciæ, Beati^c Hieronymi à Cruce, Confessoris, pietate, ac charitate, zeloque ſalutis animarum inſignis. In Monētia Hispaniz Oppido, Beati^d Bartholomæi Guadalupenſis, qui innocentiz, uirtutibusque cæteris ſtudens, diuinis etiam contemplationibus atque meditationibus adeo addiſſus erat, ut inter orandum frequentius in extaſim raperetur. Romæ, Beati^e Nicolai à Sardinia, Confessoris, paupertate, ac deuotione conſpicui. In Hispania, Beati^f Ludouici Beltrani, Confessoris, multarum praeſertim uirtutum celebris.

FEBRUARI II XXI.

5. 1. *B. Beati Hugonis à Digna, Confessoris, ** Plemis ſpiritus ſapientiz & intellectus exornatus, uita ſublimis, & efficaciffimæ doctrinæ ſuit: ut uix notabilem ex poſitionem in Regulam ſeraphici Patris D. Franciſci eſſeſſe, & librum de triplici uia peruoluendi ad Beatitudinem: itemque, tractatum de Paupertate inter zelotem paupertatis & inſinuum domeſticiuſſi compoſuere. Obiit Martiæ in Conuentu Fratrum minorum, 1289. Dico prophetae illuſtris, cuius ſanctitatem

Dens ſignis clarificauit. At, eo Conuentu ob ingruentia bella ſolo exquato, ſub Rege Francico I. circa ann. 1330. erat annis extra moenia uibus, alius intra urbem extruatur, corpus uero B. Hugginiſſi creditur in Cathedralium. Eodem poſt uarias huiuſmodi Conuentus fuiſſe delatum. Hæc accipe ex B. Bartholomæo Pſano lib. 1. conſuet. fruct. 8. & 11. part. 1. in Fratrum minorum ſanctitæ, illuſtrih. Prouinc. Prouinciarum ceu S. Ludouici. Codex MS. S. V.ictor. Pariſ. ibid. Marco Vlyſſi poſtſſi.

3. 2. *H. Marphy, Conf. 3*] Nazione Trionficus erat. B. Henricus Harphus, cujus Herpes, Prouinc. Colonien-
sis alimius, vir in Dantis scriptis illustrissimus, & eru-
ditus, utique Pontifici non ignotus, ingenio pre-
stantissimus & clarus eloquio, in declamandis sermonibus ad
populum celebratissimus episcopus, non minus religiosa
vita, quam scientia scripturarum vengrandus; olim
Consensus Mechlinicæ Guaridianus, plura, eaque de-
uotissima edidit opuscula: vicium carnis, quæ ex vitæ ip-
sius ledione, cuius pars præfertur opusculo à se edito,
cui nomen *Diri Terium Auctum*, nouerit; plene exta-
cticum, & Diuina meditationibus assidue defixum fa-
tebatur. Tandem meritis & virtutibus cuouulatus, obit
Mechliniæ, sepultusque est in medio chori sub lampa-
de, tectus albo lapide. Floruit an. 1460. De eoque
Titthemus & Bellarminus ac Cochus de scriptorin-
Eccles. B. Bartholomæus Pisanus fruct. 8. part. 2. sup-
viti de vitæ doctrin. excellens. Ord. minor. Guel-
nerus in Bibliothec. Gonzaga ibid. part. 1. sup. Item
part. 3. in Conuento Mechlinens. qui est 7. Prouinc.
Germaniæ inferior. Marcus Vlyssiponens. sup. part. 1.
lib. 3. cap. 38. vbi errore dicitur Prouincæ Taroniæ
fuisse. Vvillotus Athenarum Orthodox. Franciscan.
littera H. Genebrardus lib. 4. chronolog. in Nicolao
V. Galterus in tabula chronolog. secul. 15. in scripto-
rib. Eccles. Vvadinghus tom. 1. sup. ad ann. 1213. §. 51.
Sodulius commentar. ad vit. S. Francis. cap. 3. §. 8.

3. 3. *B. Alphonsi Koderis, Conf. 1*] Ex Caesala oriun-
dus erat, vir præcipuis moribus doctus, ac maxime de-
uotus, qui ex Obsequium familia transit ad Prouin-
ciam S. Ioannis Baptistæ; ut ibi inter Patres Dis-
calceatos, prioris vitæ ac Regulæ spiritum à Deo ac-
cipere, atque Reformationem ex animo amplecti va-
leret. Quæ perueniens vitam duxit fama sanctitatis ce-
lebrari, cuius bonus odor non solum ad Religiosos, sed &
secularis peruenit viris. Orationi frequentissimus erat,
Deo grauilissimas, Christi Iesu amantissimas, singula-
rique humilitate ditatus. Qui cum esset superior, (plu-
res etenim officio Guardiansus & Distributionarius
laudabiliter fundus est) Fratrum tamen excusator ad
Matutinas & Primas, minus diligenter explebat, &
pro maiori parte pernoctabat in continuis orationibus,
paupertatem sanctam colebat: cuius rei gratia, tracta-
tione de Paupertate à B. Ioanne de Fano editum, ex
lingua Italica (quam maxime callebat) in Castellanam
transiit. Denique multis alius eximius virtutibus pre-
clarus obdormiuit in Domino, ann. 1584. sepultusque
fuit in Conuento S. Annæ Valenz. qui est 5. Prouinc.
S. Iacobi Baptistæ. Memoratur à Ioanne Ximenio
in sua chron. B. Paschalis Baylonis, cum quo erat sin-
gulari amicitia adstrictus. Bætz 270 part. 4. chron. mi-
nor. lib. 8. cap. 66. Ioanne à sancta Maria part. 1. chro-
nic. Prouinc. S. Ioseph. lib. 2. cap. 40.

3. 4. *B. Margareta à Cortona, 4*] Orunda fuit ex Castro
Aluano in Clusina Diocesi, pulcherrima facie, sed
hinc inde omnino dedita. At prioris vitæ desens instu-
tum. & ad Domum conuersa; cepit cuncta corpo-
ris ac vanitatis exore oblectamenta, corpus & piorem
sibi desideriorum recipere culum sperans à Domino mi-
sericordiam, quam profusus lacrimarum, ex toto
corde suppliciter deprecabatur. Bonus operibus cepit
viam intendere, maxime compatens pauperum pe-

cellitibus: atque penitentiam viam adamatæ, potit à
Fratribus in moribus habuam tertij Ordinis, quem di-
uinitus illi denegauerat; tum ob superioris vitæ memo-
riam: tum ea instabat et suæ iuuentutis ætatis. Verùm
ipsa perferente in sua firma propositione obtinuit tã-
dem ab eis, quod ita ardentè concupierat ann. 1277.
apud Cortonam. B. Raynaldo, custode Aterno. Quo
facto, nouum, admirandumque vitæ genus assumptit.
Nam soluarium sibi locum deligit, abstinentis, dis-
ciplinæ senus, vigiliis, & orationibus contigit vaca-
bat, humi cubabat, peto puluamari lapidem aut lignum
capiti supponebat; humili vestra induebatur, dono la-
chrimarum abundanter potiebatur. Charitate & mis-
ericordia in pauperes plena erat: sibi necessaria sumera-
bens, vt alius largiretur. Passionem Dominicam ingre-
ter moritabatur: aliorum peccata deflebat vt sua, (ex-
pè à Demone variis formis sibi apparere, fuerit dicebat,
sed totus à Christo, Deo para, & sanctis Angelis con-
solata, & ecclesiæ eorum visitationibus firmata. In
contemplatione rerum Diuinarum magnis illustratio-
nibus gaudebat: rapiebarque in extasim. Humilitate
profundissima, paupertate altissima, & maximo amore
in Christum, miro modo resurgebat. Spiritu prophe-
tico prævidebat futura, reuelabatque conscientia-
rum ac cordum abscondita. Cortono obiit ann. 1297.
in die Carhedæ sancti Petri, Antiochie ann. 20. à con-
uersione sua. In vita & post mortem innumeris, iilque
maximis claruit miraculis, quæ attestata fuere coram
Ncapoleone Cardinali Vrsino, Clemente V. in Italia
Legato Apostolico, eius festum 22. Februarij, agitur
auctoritate Leonis X. Papæ, apud Cortonam, postea ex
decreto illustri. ac Reuerendiss. super facis Ritus
constitutorum, & beneplacito pæ memorie Greg.
XV. 8. ex nuperitima concessione Urbani Pape VIII.
per sum Bullam, quæ incipit, *Calceis aqua Flumen*.
Datum Romæ anno. 1623. tertio idus Nouemb. Pon-
tificatus sui anno. 1. celebratur in toto Ordine minor.
ipsius festum. Vt patet ex Typographia Ioannis Do-
nini Rencaltri, apud Neapolim. ann. 1626.

Vita eius egregie descripta est à Fratre Iunete Bene-
gnato, Ord. minor. ipsius confessor; approbata per
præfatum Cardinalem Legatum: illius meminerit B.
Bartholomæus Pisanus lib. 4. conformat. fruct. 8. part.
4. Marcus Vlyssiponens. part. 1. chron. minor. lib.
9. cap. 25. & part. 2. lib. 5. cap. 29. vique 39. Gonza-
ga part. 1. Orig. seraphic. Relig. in BB. Formis 2.
ac 3. Ordinis. Item part. 2. in Conuento Cortonj, qui
est 2. Prouinc. Tulciæ illius nomen dicitur. Vbi eius
sacrum Corpus aliunde exhumatum ann. 1580. ad no-
uum sepulchrum sibi propè summum altare erectum,
translatum est. Bætzus sup. lib. 7. cap. 36. Testin-
nus lib. 1. hist. seraph. Legenda antiqua. Marianus
lib. 2. cap. 3. Vvadinghus tom. 1. Annal. minor. ad an.
1277. §. 53. & seq. 1297. §. 22. & c. Algizira in arboræ
Epilogia totius Ord. Franciscan. Portus tract. 4.
triplic. Corcon. Vir gin. cap. 4. §. 3. num. 11. Ferrarius in
catalog. SS. Ital. ad 22. Februar. Brouius tom. 13. Annal.
Eccles. ad ann. 1297. §. 18. Brouius lib. 2. Antiq. Part.
pag. 525. Syluester Marulus in historia sacra Relig.
Franciscan. De Sillis in cap. 1. Regul. tertij Ordi. Va-
licianus de BB. Form. Ord. minor. lib. 1.

SEPTIMO KALENDAS MARTII.

IN Piceno, Beati ^a Petri à Monte Vlmi, Confessoris, cuius sanctitatem crebra per eum miracula ante & post obitum edita testantur. In Hibernia, Beati ^b Ioannis à Vvatfordio, Confessoris, ad cuius sepulchrum curantur infirmi, occisi tessificantur, & morbi fugantur. Romæ, Beati ^c Nicolai ab Auximo, Confessoris, qui tum eruditione, oratione, & humilitate, tum abstinentiis, ieiuniis, paupertate, ac zelo salutis animarum, celeberrimus extitit. Vespunctione in Gallia, Beati ^d Henrici à Belma, Confessoris, qui genere, & scientia, virtutibusque pollens, alta rerum celestium contemplatione etiam donatus est. Mediolani, Beati ^e Anselmi, Confessoris, vitæ ingenti perfectione conspici, Arimini, Beati ^f Claræ Sanctimonialis, quæ pœnitentiæ operibus ditata: gloria miraculorum valdè emicuit.

FEBRUARII XXIII.

5. 1. **B**eati Petri à Monte Vlmi, Confessoris, ^a] Hic vita & miraculis fuit insignis, atque prædictor eximius: necnon & ingenti perfectione decoratus. Obiit ann. 1330. sepultus apud locum Pennæ sancti Marini in Piceno. De eodem scribant B. Bartholomæus Pisanus lib. 1. conformitat. fruct. 8. & 11. vbi de Fratib. minor. Prouinc. Marchie, sancti. illustr. Codex MS. Abbat. S. Victor. Paris. ibid. Marcus Vlyssiponenf. part. 2. chron. minor. lib. 8. cap. 22. Gonzaga Orig. seraph. Relig. part. 1. in BB. vitis eiusdem Ordinis. Piquetus in catalog. vitor. illustr. Ord. minor. Qui vult Tuderu tumularum esse. B. Petrus à Monte Vlmi, qui multos ab infirmitatibus curauit, iuxta Tuderu. Hæc ille. Toffimanus lib. 1. histor. seraph. Vvadughus tom. 2. Annal. minor ad ann. 1292. §. 28. tom. 1. ad ann. 1141. §. 21. & to. 4. ad ann. 1194. §. 7. ex Crescentio in Dialog. & Mariano lib. 2. cap. 13.

5. 2. **B**eatus VVafordus, Confess. ^b] Apud Hibernos sepultus est adepsus, vbi miracula plurima per eum Deus operatus est. Illius meminit B. Bartholomæus Pisanus sup. vbi de Fratib. sanctitate illustr. Prouinc. Hibernie, Codex MS. Abba. S. Victor. Paris. ibid. Marcus Vlyssiponenf. sup. lib. 9. cap. 31. §. 2. Gonzaga sup. Florebat circa ann. 1370. Vvadughus tom. 1. sup. ad ann. 1240. §. 25. & tom. 4. ad ann. 1379. §. 4. & 1382. §. 1. ex Mariano.

5. 3. **B**eatus Nicolaus ab Auximo, Confess. ^c] Cùm iam esset Doctor in viroque iure, in visione admonitus est Ordinem minorum ingredi, quod quidem mot opere cõpleuit. Nam manè factò, conuulsi in Conuentum Fratrum S. Pauli de Monte iuxta Bononiam, vbi ann. 1427. habitum seraphicæ Religiosis induit; viliusque ac communi haud dignus est officia; quin & pro magistris, summè excepit simplices Fratres Laicos, aut quolibet alios, absque personarum delecta. Hinc talium in omni genere virtutum, assecutus est profectum; vt breui optatus Religiosus, Concionator; egregius facillè euasit. Qualem videri fructum in conuersione animarum fecit, nimis valet quos sufficienter curare. Nec mirum: cùm ex maxima humilitate ac charitate, huiusmodi seruatione, hinc inde discurrendo, prædicat: omnibus presentiam, virtutis amorem; penarum acerbissimam; iudiciorum Dei abyssum, &c. Lectoris manus nuncupetur; ommi cum diligeat

& charitate; finita lectioe, ad orationem protinus confugiet, seu meditationi vacabit, laeta nemus, quod ad Conuentum spectabat: quo in tempore, sepe à terra eleuati, & in extasim rapti, cernebatur. Zelandissimus fuit Euangelicæ paupertatis, abstinentiis ac ieiuniis carum edomabat. Hierosolymitanam peregrinationem iubente Martino V. Fapa suscepit, vt hæc loca sancta insunderet, sua auctoritate reforesceret, quo in munere haud paruos pertulit labores, vexationesque. Romam regressus, in supremum morbum tandem incidit; & annorum numero, ac virtutum merito, supergrauatus, excessit è visis: & in Ara cœli tumulatur. In cuius sacri transitu, talis, tantusque odor è suo corpore exhalauit, vt cuncta alia mundi odora-menta longè excederet. De eo agunt Marcus Vlyssiponenf. part. 3. sup. lib. 1. cap. 26. 28. 41. & 42. & lib. 3. cap. 47. Item lib. 4. cap. 22. Gonzaga part. 1. sup. in Fratib. minor. doctrina illustr. Item in Conuentu 3. 4. 5. Prouinc. S. Augel. part. 2. Vvillosus Athenarum Orthodoxat. Francicus. litera N. magnam etiam sibi & Religioso nomini ex studiis, & elaboratis scriptis peperit laudem. Gnesinerus in Bibliotheca.

B. Henrici, Confess. ^d] Vir fuit magnæ contemplationis & scientiæ, Beataque Colette, Virginis (de qua 5. 4. Martij) confessorius extitit per annos 14. nempe ab ann. 1405. vsque ad ann. 1419. qui sanctissimè obit, sepulchralisq; est in Capella B. Annæ, Monasterij S. Claræ, vespunctis vrbis, in presentia præfux B. Colette Virg. Memoratur à Marco Vlyssiponenf. part. 3. sup. lib. 3. cap. 4. & 5. Abbaulizo Capuceno, in histor. chronolog. B. Colette itau 2. cap. 8. & itau 3. lib. 3. cap. 3. Padereto &c. Authorib. vitæ ipsius B. Colette; Firmamento trium Ordinum minorum trad. 1. in Memoriali Ordin. Franciscan. sub 30. Ministro Generali. Moehera lib. 2. Antiq. Ambianen. in Ioune Boissio L V. Episcopo pag. 249. Vvadughus tom. 4. sup. ad ann. 1380. §. 18. & 15. scripsit, De triplici via ad sapientiam: extat MS. in Bibliotheca San-Victoriana Paris. KK. 14.

B. Anselmi, Confess. ^e] Fuit hic Regulæ Observantissimus, & perfectione vitæ clarus: cuius sacrum Corpus honestissimè in ec sepultum in Ecclesia Conuentus minor. S. Maræ & Pace, Apud Mediolanum.

Illud meminerunt Gonzaga part. 2. sup. in eo Conuentioni, qui est 20. provinc. Me. iohannis. Barezus part. 4. chron. minor. lib. 1. cap. 27. sub ann. 1577. & cap. 31.

Beata Clara Santhimentalis. [ ] Nascitur ex illustri Aquilatorum profapia apud Assinum; Santhimoniales vero efficitur in monasterio Beatissimi Angulus dicato, oritur tunc sancti Benedicti, et paulo post, monialibus Benedictis alio translatis, foribus Clarissis mancipatum cum esset ipsa. Beata Clara, ut conspicentiam uoluit adungi: illicque sancto hinc queuit. cuius factum eorum inter quoddam matrem seu sepulchrum, Ecclesie paruit internum, honorifice conditum est. Illustri. Gonzag. p. 2. sup. in prefato monasterio, quod est 11. prou. Bonoient. Illud de ea Elogium ponit. *Fuit profata B. Clara de Aquila-*

tis, aliquando carnis illecebris delecta, atque inuadenda pertulens ad illa; sed ad cor, per Desmissorem diu, reuersa, atque inuicem letum, sub monasterio Benedictinis habitum ingressa, ad se fecerunt, vigilans, desponsa, atque ceteris permitte optima delecta, ut infra paucis annis, in maximam atque sanctissimam formam transierit; ita ut cum uicinis, tum quoque merina, pira, dum substante nomine, miracula ediderit, et recedentibus aliis foribus Benedictinis, ipsa sola Clarissis de nouo aduerantibus, sub Regula & habitu Beate Virginis Clara adinngi uoluerit. Hæc eadem refert Barezus sup. libe. 2. cap. 10. sub ann. 1531. et circa ann. 1523. ipsum uisite colligitur ex ipso Gonzaga, & Wadingh tom. 1. ad ann. 1523. §. 26. Valerianus de BB. Formun. ord. minor. lib. 4. cap. 13.

SEXTO KALENDAS MARTII.

IN Oriente, Beati ^a Antonij de Rosatis, Martyris: qui pro Christi fide à Sarraⁿicenis inter asseres per medium factus, gloriosa passione consummauit agonem. Apud urbem Veterem, B. ^b Seuerini, Confessoris: summa modestia, miraculorumque gratia insignis. In Methymna de Pomar, Cantabriz oppido, B. ^c Lopetij, à Saluis, Confessoris: Fundatoris Custodiæ, nunc provincie Burgensis, in Hispania; ac his in partibus regularis obseruantie propagatoris eximij: qui uita exemplari, paupertate, oratione, & patientia fulgens, sancto sine quietu. Antiquæ Mellariæ; in Hispania, Beati ^d Ildephonsi, Confessoris, humilitate, castitate, ac spiritu prophético, & miraculis non paucis, celeberrimi.

FEBRUARI XXIV.

Beatus Antonij de Rosatis, Martyris. [ ] Mediolanensis erat, & mox in eo conatus est. an. 2369. cuius meminit Marianus lib. 1. cap. 12. Bartholomæus Pisanus, lib. 1. conform. lib. 1. c. 22. ubi de fratib. minorib. sanctis: ubi sit. apud provinc. Mediolanens. Codex MS. Abbat. S. Victor. Pars. ihid. M. A. Vlyssiponensis 2. part. chron. minor. lib. 9. cap. 10. 4. Gonzaga part. 1. orig. seraphic. relig. in BB. uis. huanice otilans. item part. 2. in Conu. in sancti Angeli Mediolanens. qui est 1. provinc. Mediolanens. Toffianus lib. 1. hist. seraph. in eo. Bosius tom. 1. de signis Eccles. lib. 7. cap. 3. secul. 14. Wadingus tom. 1. annal. minor. ad an. 1282. §. 51. & tom. 4. ann. 1369. §. 10. ex Mauriga in Sanctuario Mediolanens. Piquenus in catalog. uior. illust. ord. minor.

Beatus Seuerini, Confess. [ ] Hic maxima prudentia ac modestia fuit præditus, & miraculorum gloria coronatus. apud Urbem veterem: ubi obierunt Pisanus sup. ihid. 8. & 11. part. 2. in prouinc. Romana. Gonzaga part. 1. sup. Toffianus sup. Wadingus tom. 1. sup. ad an. 1216. §. 8. Piquenus sup.

Beatus Lopetij à Saluis, Confess. [ ] Vulgo nuncupatur B. Lupus de Salaxar, discipulus fuit B. Petri à Villaretto. ac locus in reformatione augmentationeque fuit. Obseruantie; cuius rei causa, ad consilium generalis. Constantiensis profectus est. Doctissimus est, & singulari honestate præditus; uix asperitate potens; modestia, proprietatis zelantissimus erat. Fundat. prou. Burgens. Custodie, nunc provincie, Burgensis fuit: cuius primam Custodiæ principem egit, fundit

ditis in ea octo Conuentibus: ubi fratres minus ducentis, & uix exemplis, ac ingenti charitate rexit. Nihilominus, à nonnullis fratribus diuersis, & gratia pallis loca solitaria petiit, contemplatiue uix studiosissimus. Quare Conuentum sanctæ Marie de Liracibus, siue potius Eremitorum, cuius solitudinem etiam uoponem, ipse uix paupertatis cultor, sibi in habitationem deiecit; in eoque uicium perfectionis gradum assequutus est. Hinc præterea, nisi ad hauriendas ceteras res, sibi ex Custodiis minus recommissis, non egrediebatur. Hinc tandem Methymnam de Pomar, ut secretas Castellæ Conuenticulis confessiones extirperet, profectus; diem ibi clausit extremum, atque in foreum Clarissimum Vrbianus uis. eulcom oppidi monasterio sepeliri uoluit. Quare ad decimum summi Altaris cornu, iuxta locum factu decantando Euangelio deputatum, cuius corpus honesto loco reconditum est, opera ac pietate Aransum Conuentum, circa annum millecimum quadringentesimum lætægelium. Scribit deo Gonzaga sup. parte texta, in prouincia Burgens. & eulcom Conuentibus 4. §. 6. 7. 8. 9. 22. item in monasterio 3. 6. & 11. ibidem præterea in prouincia Cantabria monasterio 1. Marci Vlyssiponensis parte quarta. Chron. minor. libro secundo capite uigesimo septimo. seculo 10. fratrum minorum tractat. primo in Memorialis scriptis libro sexagesimo nono. Wadingus tom. 1. ad an. 1318. §. 47.

Beatus Ildephonsi, Confess. [ ] Conuentus sanctæ Marie de upe, non longè ab Antiqua Mellariæ (vulgo Fucate = Ouejana) fuit alumnus :

174 *Beatus Elekti Confessoris.* In hoc die obiit Beatus Elektus, Confessoris, qui in Saxonia, in curia Episcopalis, quae nunc est in Lutetia Parisiensi, obiit. Hic fuit vir sanctus, qui in Saxonia, in curia Episcopalis, quae nunc est in Lutetia Parisiensi, obiit. Hic fuit vir sanctus, qui in Saxonia, in curia Episcopalis, quae nunc est in Lutetia Parisiensi, obiit.

175 *Beatus Anonymi Confessoris.* In hoc die obiit Beatus Anonymus, Confessoris, qui in Saxonia, in curia Episcopalis, quae nunc est in Lutetia Parisiensi, obiit. Hic fuit vir sanctus, qui in Saxonia, in curia Episcopalis, quae nunc est in Lutetia Parisiensi, obiit.

QVINTO KALENDAS MARTII

IN Saxonia, Beati *a* Elekti, Confessoris: qui multis virtutibus praedatus, felix caelestia promeruit adipisci. Lutetiae Parisiensi, Beati *b* Anonymi, Confessoris, paupertate, ac mentis in Deum sinceritate insignis: qui ab Angelis visus est gloriose in caelum deduci. Fefulus in Tuscia, Beati *c* Clementis a Caponibus, Confessoris, nobilitate generis, & humilitate, ac charitate conspicui. Talabrice, in territorio Toletano, Beati *d* Ioannis a Spinola, Confessoris: qui vita & moribus praestantissimus fuit: & vivus ac mortuus miraculis ostendit. Item Beati *e* Bonaventurae a Raticina, Confessoris. In India Occidentali apud civitatem Angelorum, Beati *f* Sebastiani de Apparitio, Confessoris: qui & virginitatem in macula tam custodiuit; & metus plenus, crebris miraculis nunc usque relucet. In territorio Abulensi, Beatae *g* Annae ab Arcualo, virginis Tetturiae: quae patientia, oratione, & abstinencia, caeterisque virtutibus exornata, centenario maior, sancto sine quietuit.

FEBRUARII XXV

Beatus Elekti Confessoris. In hoc die obiit Beatus Elektus, Confessoris, qui in Saxonia, in curia Episcopalis, quae nunc est in Lutetia Parisiensi, obiit. Hic fuit vir sanctus, qui in Saxonia, in curia Episcopalis, quae nunc est in Lutetia Parisiensi, obiit.

Beatus Anonymi Confessoris. In hoc die obiit Beatus Anonymus, Confessoris, qui in Saxonia, in curia Episcopalis, quae nunc est in Lutetia Parisiensi, obiit. Hic fuit vir sanctus, qui in Saxonia, in curia Episcopalis, quae nunc est in Lutetia Parisiensi, obiit.

In hoc die obiit Beatus Anonymus, Confessoris, qui in Saxonia, in curia Episcopalis, quae nunc est in Lutetia Parisiensi, obiit. Hic fuit vir sanctus, qui in Saxonia, in curia Episcopalis, quae nunc est in Lutetia Parisiensi, obiit.

Beatus Bonaventurae a Caponibus Confessoris. In hoc die obiit Beatus Bonaventura, Confessoris, qui in Saxonia, in curia Episcopalis, quae nunc est in Lutetia Parisiensi, obiit. Hic fuit vir sanctus, qui in Saxonia, in curia Episcopalis, quae nunc est in Lutetia Parisiensi, obiit.

174 *Beatus Elekti Confessoris.* In hoc die obiit Beatus Elektus, Confessoris, qui in Saxonia, in curia Episcopalis, quae nunc est in Lutetia Parisiensi, obiit. Hic fuit vir sanctus, qui in Saxonia, in curia Episcopalis, quae nunc est in Lutetia Parisiensi, obiit.

corum inspectum crederetur. Obiit eodem ac sepultus est, in conuentu Sancti Francisci montis Felularum, prope Florentiam, ann. 1478. De eo agunt Marcus Vlyssipontensis part. 3. sup. lib. 6. cap. 31. Poireus tractat. 3. triplic. coronæ virgin. cap. decimo §. secundo numer. 4. Bzouius tom. 18. anal. Eccles. ad an. 1471. §. 34. wadingus tom. 4. sup. ad an. 1399. §. 65.

4. *Beati Ioannis à Spinola, Confess. d.* Humilitate, vitæque austeritate cluxit apud Conuentum S. Francisci Talabrice vrbis, vbi obijt ac tumulatus, miraculis clarus: solus. 1540. Memoratur à Gonzaga part. 3. sup. in eo Conuentu, qui est 10. prouinc. Castellæ, hæcce verbis: *Sepulchrum in hoc Conuentu Fratris Ioannis à Spinola (Hispaniæ bella Zurzida) professante quidem humilitatis, sed vitæ & moribus longè præstantissimus; qui & miracula ante & post obitum, se se præbuit.* Eadem refert Barezus part. 4. chronic. minor. lib. 2. cap. 22. sob an. 1531. Daça ibid. lib. 7. cap. 42. wadingus tom. 4. sup. ad an. 1399. §. 35.

5. *Beati Bonaventuræ, Confess. e.* Hic à Raticona Thurijs oppido, in R. bejensi prouincia de *Beato*: laicus professio: que dicitur Obieruanum: adia ad Capucinos migratæ, omni virtutum impletæ, & virginitate seruata emicuit. Vide Bouetium tom. 1. anal. Capucinor. ad an. 1373. §. 31. quo obijt ex MS. Rbe. tenl.

6. *Beati Sebastiani, Confess. f.* Galloræ exarnatione, in Indiam autem transiens Occidentalem habentem suscepit in Conuentu Mexicano sancti Francisci: exindeque pergens ad Conuentum ciuitatis Angelorum, tam à mini contentos, vitæ perfectionis studuit, vt beati omnium virtutum sibi conciliari amorem. Ca-

stissimus erat, virgoque decessit, quæuis ante ordines scraphici ingressum ter fuisse vocatus. Obedientia usque sic collum subdebat, vt Deo ipsi parere videretur; sibi que vicissim creature cunctæ vltro obtemperarent. Mira simplicitate & charitate tenebatur & conditis, xgris, miseris, & egenis opulabatur: corpulque suum aspera castigatione lepta edomabat. Ad vltimum, plenus dierum & bonorum operum obdormiuit in Ieremo, hora 8. noctis, hæc die, anni Christi 1600. Iuxta quæ 98. Religiosis ieraphicæ assumpit 16. Tantis autem miraculis claruit ante & post illius scilicet obitum: vt nunc processus super futura canonisatione illius, fiant autoritate Apodolica; vt testantur Libellus Neapolitædus, apud Typographum Ioan. Dominici Roncalioli ann. 1626. & R. primus in historia generali orig. Recollector. part. 2. introduction. §. 4. Vitam eius descripsit Torquemada, ex quo Daça part. 4. chronic. minor. lib. 2. cap. 37. & 66. cognominabatur de *Apparis* sed propter ingentem eius famulatus famam, vulgò dicebatur de *sancto Apparis*.

Beata Anne ab Arenala, Virg. f. Clarebat sanctitate, an. 1500. in Hispania, apud Monasterium sanctæ Elizabethæ Actualis; sub habitu Tertularum Franciscanarum: quo per eorum conuiuios annos, in summa humilitate, patientia oratione, abstinentia atque charitate vix egredique mortem obiens sepulta est. De qua scribitur Gonzaga parte tertia sup. in præfatio Monasterio quod est 29. prouinc. Conceptionis & Barezus sup. libro secundo, cap. quinquagesimo quinto ad annum Christi mille simum quingentesimum trigessimum quatum. Valerianus lib. 4. B. B. Famul. ordin. min. cap. 31.

QUARTO KALENDAS MARTII.

ApuD Bituricas, Beati ^a Massæ, Confessoris, Scraphici Patris Sancti Francisci Discipuli: qui post multa virtutum opera, clarus sanctitate obdormiuit in Domino. Vlyssipontæ in Lusitania, Beati ^b Martini à Martinis, Confessoris: miræ abstinentiæ viri: qui feruenti oratione, paupertate, vitæ austeritate pollens, miraculis etiam emicuit. Nursiæ in Vmbria, Beati ^c Onuphrii Sarzancensis, Confessoris: qui humilitate, deuotione, atque ardentissima charitate præditus, spiritu quoque prophætico & miraculorum gloria insigniter effulsit. Mussiponti in Lotharingia, Beate ^d Philippæ à Geldria, Reginæ Siciliæ; quæ sanctimonialis effecta; humilitate, obedientia, pietate, & monastia obseruantia admodum cluxit.

FEBRUARII XXVI.

1. *Beati Massæ, Confessoris. a.* Quis, qualisve fuerit ille: vel quando et vixit excellere non omnes continent. Marcus Vlyssipontensis parte secunda chronic. minor. libro secundo caput vigesimosecundo sub nomini militum ducentessimam septuagesimam vocat eum B. Marcum, eod Martiolum. In Conuentu *Beati* 20. sancti Francisci Bituricensis sepulchrum est, *Beati* Martini, Patris Dni Francisci discipulus, Religiosus admodum spiritus, magna pietatis vir: qui & in chronici antiqui *Beati* Martini nuncupatur. Ad cuius sepulchrum accidit, quod quædam persona supra illam confidens, audiuit vocem sibi dicentem;

surge, non enim hoc loco digna es. Cum aliquando prope sancti sepulchrum, sederem terra, ut mihi quidam nobilis humaret, lingue pedem Beati viri attinge, ex quo, ut si videret, sanguine possuisti; tuos corpus tuum discoperiam est, & integrum eperam; licet iam à multis annis tibi esset tumulatum: quamobrem hæc signata est sepultura, atque terra munita & deinceps magna habetur in veneratione.

At illusterrimus Antiles Gonzaga, part. 3. orig. scraph. relig. in Conuentu Salmuensi, qui est 7. prou. Turon. testatur ipsam vocatam fuisse Massæ: hæcce verbis. *Qui quidem conuentus à Tiplarijs primo inhabitatus fuit*

MARTIVS.

Kalendis Martij.

BVNELLI in Gallia Narbonensi, passio BB. Ma tyrum Claudij Gabrielis-Fabri, Guardiai Conuentus sancti Francisci illius loci Antmundi, & Ioannis Caueij, eiusdem Conuentus Vicarij quorum duo primi, toto corpore pugionibus hereticorum confossi, in altissimum puteum semiuiui proiecti, atque lapidibus obruti, pro confessione fidei animas Deo reddiderunt. Beatus vero Ioannes ab eisdem hereticis per campos inter ceptus, globis ac sphaerulis plumbeis crudeliter interimitur. Amalphi, Beati b Landulphi Carracioli, eiusdem vrbs Archiepiscopi doctus pietate, ac vite sanctitate preclarus. In Apulia, Beati c Ioannis, Confessoris, Murivallis, in Piceno, Beati d Alberti a Cognagno, Confessoris, signis admirandis, & meritis eximius celebris. Apud Perusinam, Vilcassini oppidum, Diocesis Rothomagensis, Beati e Ioannis Goigneti, Confessoris: quem gloria miraculorum exornat. In Hispania, Beati f Iacobi, Confessoris: qui cum esset pimum genitus Regis Mauricaram filius: cunctis pro Christo spreto, seraphicum ordinem professus est, & virtutibus cumularus, fidei fine quiescit. Luguni Diocesis Infulensis oppidum in Romandiola, Beati g Bonz-vite, Confessoris: cuius vite sanctitate, & crebris miraculis gloriosus. Loulea, in territorio Albatrensi, Beati h Antonij Nebriensis, Confessoris: cuius sanctitate, & graia curarionum, & spiritus prophetici conspicui. Porok in Iberia no-Regno, Beati i Gasparis Valle etei, Confessoris. In Tuscia, Beati k Theobiz, viduz. Tettariae. Salsmanitz, Beate m Martii Suarez, viduz.

MARTII PRIMA DIES.

BEATI MARTII PRIMA DIES. *[Faint text, likely a calendar entry or liturgical text, partially illegible due to fading.]*

[Faint text, likely a calendar entry or liturgical text, partially illegible due to fading.]

est *Carraculus*, seu *Carraculus* nobis Neapolitanus, ordinis Minorum alumnus, Doctor Parisiensis, B. Ioannis Scoti, Doctoris subtilis discipulus, necnon minister provincie Terræ laboriosus qui ad Stabien-
 sein Episcopatum, & Campaniam insantima, sub Archi-
 episcopo Suetrensi, assumptus est, an. 1316. inde
 postea euehit ad federa Archiepiscopatu Amalphitanum,
 Archiepiscopus 29. creatus, an. 1331. vir sancti
 & iustissimus, plebeus ac pio & maximis muneribus apud
 Robertum Neapolitanum Regem, & ex commissione
 loannis XXII. Papæ, profectus. Hic itaque omni-
 bus contentus ad amissum, exornatus, & itaque sancti-
 tate conspicuus, multa sacra opera composuit: cho-
 ronicam Ecclesie fieri curauit: Christi pauperum ita
 bene, & vtilitatem Ecclesie sua bona copiose distri-
 buit, egeritque ipse semper tenuerit. Sed in
 Pontificatu annos prope vnum, obiitque circa ann.
 1351. nomen & laudem dilectus docti, piæ ac sancti
 pastore. Quod quidem eius Elogium claus & desinitur,
 tenet ex vetusto Codice MS. Prælatum Amalphus ex-
 ceptum in e. regilio prefati Regis Roberti, ad an.
 1325. fol. 106. B. Bartholomæo Platano lib. 1. confor-
 matus in 1. part. 1. in provincia Neapolitan. Tosli-
 nianus lib. 1. hist. litæpie. in scriptoribus Franciscan.
 Gonzaga ibid. part. 1. sup. Valotum Athenæ Fran-
 ciscan. verb. *Landolphus*. Fazello de rebus siculis. Zu-
 cca lib. 8. cap. 1. monarchie Neapolitan. Wadingho
 tom. 1. annal. minor. ad an. 1326. §. 10. & an. 1331.
 §. 6. & 7. atque an. 1347. §. 6. 7. & 8.

5. 1. *B. Iohannis Confess.* 1. Florus in sanctitate, in provincia
 Apulicæ vixit clarus miraculis, decessit è vita, iuxta B. Iacobum
 de Marchiano catalog. SS. minorat. & Wadingho
 tom. 3. annal. minor. ad an. 1357. §. 4.

5. 4. *Beati Alberti Confess.* 6. Cognominatur de
 Casignano in Piceno, miraculis clarus apud Marun-
 vallus, test. Tullio ano lib. 1. hist. leaphic. Alcaz-
 ram Archiepiscopo in totius ordinis Franciscan. Pre-
 ceptor in catalog. viros illust. minor.

5. 5. *Beati Iohannis Confess.* 7. Iacet Pontifex,
 in Neulata, seu Vileclaffo Francico: ad cuius membra
 Deus plura miracula operari dignatus est. Vide Gon-
 zagam 4. part. sup. in conuenticu S. Iacobi Apolloli
 Pontifarent. qui est 4. provinc. Franc. Paphicæ. Wad-
 ingho tom. 1. sup. an. 1251. §. 22. Dayam part.
 4. chronic. minor. lib. 1. cap. 31.

6. *Beati Iacobi Confess.* 7. Filius erat primogenitus
 Iacobi Regis Maioritarum: qui tuens ordinem in-
 traire circa an. 1299. in quo sanctè vixit, & verbo de
 vire exemplo multum proficere: cuius meminerunt
 Pinnus 1. 1. in 2. part. 3. Marc. Vlyssiponenti. 2.
 part. Iacobi. minor. lib. 8. cap. 15. §. 1. Brouleus
 de vita B. Angeli à loycola cap. 4. curia fut. Pletus
 lib. 2. de bono stat. in 29. cap. 26. & Tullinianus lib.
 2. hist. leaphic. relig. de consilio durbichon referens
 eam Genethus inligibus appertum.

*Sanctitatem Francisci inopem Maiorica videri
 Motata est Regem te moluisse sequi.*

Compositum, Rex Maioritarum, eo tempore ordi-
 nis Minorum egreptus erat, aduersus eius am-
 plissimum, & totiententur historici vnde in vltis Anto-
 nianis part. chronice. titu. 24. cap. 9. §. 15. suble-
 gimus. appert. *Motis quibus Reges, & Trin-*
tipos ordinem inopem in vltis inopem aduocant
in Curia, Rex Sicilie, Rex Castellæ, Rex Aragone,
Rex Cyprus, Rex Maioritarum. De eo Zulata tom. 2.
lib. 6. cap. 37. 37. Wadingho tom. 1. sup. ad an. 1299.

§. 9. & tom. 3. ad an. 1304. §. 13. Broulus tom. 1. §. 7.
 anal. ad an. 1291. §. 17.

Beati Bonæ-vite Confess. 6. De *Lugo Tardeti*
 oriundus, à tenens annis, virtutis & penitentis operi-
 bus addictus, reitij ordinis sancti Francisci habitum
 assumpit. Nullus eo continetur, nullus humilior,
 nullus in egenus pro sua conditione liberior. Sic san-
 ctæ orationis deus erat iugiter Deo spiritum com-
 mendat: & sæpè sepeps, quod eia seageretur, om-
 nino nesceret. Ad tantam decimum peruenit vite per-
 fectionem, vt per signum sanctæ Crucis quampluri-
 mos curarent infirmos, spiritus malignos ab oblectis
 fugientes atque signa ac portenta viuus & mortuus
 ediderit: per que magnum pietatis & sanctitatis no-
 men obtinuit. Decessit anno 1375. hac die, ætatis suæ
 37. sepultus honorificè apud fratres minores, sub alta-
 ri sacelli sancti Antonij, quod ab eo postea frequentius
 denominaturè accepit. Chorda ipsius magnæ veneratione
 habetur apud illius oppiditencolas: & lacru eius
 caput seruatur in sacratio, in pulchra theca deaurata.
 Estat eius vira diffuse scripta apud Lugenses. Argue
 de eo Tullianus sup. lib. 1. vbi de tertio ordin. Fran-
 ciscano. Wadingho tom. 4. sup. ad an. 1375. §. 41.
 & an. 1399. §. 48.

Beati Antonij Nebraffens. 6. Mortuo obiit Louler,
 in Conuentu sancti Antonij Paduan. an. 1375. qui sic
 cut vita & moribus atque virtutibus fuit conspicuus &
 ita quoque in morte, miraculis claruit: & solo habitus
 ipsius & contactu, infirmis prilliam sanitatem sunt conse-
 quuti: que omnia, ex R. Albanorum Episcopo mon-
 dato, per publicum no. arum authenticè excepta, in
 Episcopatus eius archibus asseruata habentur. Fuit
 item propheticæ spiritus insignitus, quo & certum sui
 obitus diem: & faciliens videretur, quam Germano-
 rum imperator Carolus V. de Archipræpata Aradeno
 Enobartha prope Tuneti Guletam, captiuus: multo-
 ante prædixit. Hæc ex Gonzaga 3. part. sup. in præd-
 cho Conuenticu, qui est 3. provinc. Præfatis, Barcho
 4. part. chronic. minor. lib. 3. cap. 49. ad an. 1549.
 Rapuzo in hutor. vniuersal. orig. Recollicet. decad. 5. 2.
 8. part. 5. 7. Grauiua sup. & Daça cap. 7. §. sup.

Beati Gasparis à Valle veteris Confess. 1. Hunc
 commemorant Batezgas part. 4. sup. lib. 4. cap. 37.
 & Gonzaga part. 4. sup. in Conuentu Pooisico, qui
 est 3. provinc. 12. Apolloli. Vir vtiq; fuit omni vir-
 tutum genere oratus, atque strenuus Luangela
 paupertatis cultor: qui in hidelum conuenticum deser-
 uans, plenus asseruans salutariumque erat intentus.
 Cum maxima autem sanctitatis opinione, animam ef-
 flauit in præfatio Conuentu: clauit an. 1363. Græmia 5. 10.
 sup.

Beata Thibis vidua, tertij ordinis. 1. Hæc illi fuit gene-
 nata, de postoratu cuiusdam nobiliviro, Guidone nonu-
 nelan. sancti Bernardini Senensis cognato, ex Ptolomeo-
 rum clarissima gente apud Senas in Hehntenis: à
 quo tandem vidua relicta, habitum tecu ordinis D.
 Franciscæ deuotione suscepta, vitam ducens sancti-
 tate conspicuam. Nam ieiunus, vigiliis, obsecratio-
 nibus, dilectis, aliisque piis exercitiis iugiter vacans
 corpus in meditatione extenuabat: pauperibus admodum
 liberalis, infirmis auxilium præbebat & solabat.
 Sobria, pudica, misericordis operibus assidue intentis
 & celestium pneunatum consolatione haud desti-
 tuta. Ad vltimum Beata iuulter vite custum forliciter
 perlicens, autem eius abiq; purgationis penus visa est
 in celum eouidere, à sancto Bernardino Senensi,
 cuius aliquando fuerat amantissima nutrix: quæ
 que ab obitu matris, ipsum caute, charè, & pie edu-

canerit. Obiit in die Cinerum, florebatque an. 1425.
De eadem Marcus Vlyssiponenſis part. 5. chronoc.
minor. lib. 1. cap. 5. & 28. poſt ſanctum Antonium:
qui de Dno Bernardino ſcribens 3. part. hiſtor. titul.
24. cap. 1. §. 4. ſic ait. Spiritus quoque propheticus effu-
ſiſſe videtur. Nam cum Mediolani predicaret per Qua-
dragimam tantam, in ipſo die curram, congregate popu-
lo epiſc. verbum Dei prædicaret, vix Deo in extaſi rap-
tine, interuerberatus ſiſſique oculis, in illis manibus, in
caelum aſpiravit: per aliquod ſpatium firmus & quæſi
inmobilis permanebat. Populi autem ſtantes attentius ve-
berantibus admirantur, & reverentiam taciti exſpectabant,
Deſi aliquando ad ſeipſum rediret, qui ſuper ſe ſeruat,
ab imo per totos alia ſuffragia trabens; cum ſuo populo, ex
terretridant pariter & gaudis ingens ſcens, his verbis
aſſent. Seis præſtantiffimemet, & qui aſſatis fideles,
quia ſuperentes plurimum ſalutis illis ex reſurrectis & ta-
curnitate: ſed pandum vobis quod Dno reſolante aſſenti
in ſeſentio ipſo. Hodie dilectiffima nutrix mea migraſtis à
empore, cuius actum vobis à Angeli aſſumptam ad
caeli ſubſignum celeſtiter aſcendentem: vixiſti qua bonis

operibus angites vacante potenti: vixiſti gloriam eſt ade-
pta. Ex cuius verbis dulciter effluat, populi conſolatio
eſt plurimum: & inde deſcendit: ſic eſt audientiam. Il-
luſtris autem Dno cum coram nobis, ad hanc rei veri-
tatem indagandam, ad verbum ſentiam, in qua illa ma-
ter tractat, fidelium celeſtiterque quantum deſi in aſ-
ruat: diem & horam diligentiſſime aſſistantes. Quod præ-
ſentat ad plenum reperit, prout vix Dei populo prænu-
tiantur, illa ſalutem, die & herantentem ſuam ex hoc
ſeculo emerſiſſe. Vadingbuſtom. 2. ſup. ad an. 1380.
§. 6. De Sillis in cap. 1. reg. tertij ordni.

Beata Maria Sna ex, vixit. 1.] Orbata marito, ſan-
§. 9.
Clare inſtitutum profeſſa eſt, ac ſanctiſſimè vixit
& obiit: anno 1524. hac die. Cuius abundè meminit
Marcus Vlyſſiponenſis. 4. part. ſup. libr. 1. cap. 51. &
Gonzaga 3. part. in monachio S. Clare Salmanticensiſ
quod eſt 1. provinc. ſancti Jacobi vading. tom. 1. ſu p.
ad an. 1218. §. 19. M. 21. ſeta lib. 17. hiſtor. Eccleſ. ſan-
ctoriſpan. c. 36. Valeſius. de BB. Faxinus. ord. min.
lib. 4. cap. 12.

SEXTO NONAS MARTII.

IN Arzengua, civitate Sarracenorum, BB. ^a Monaldi, Franciſci, & Antonij
Martyrum: qui poſt longà liberamque Chriſti prædicationem, a Sarracenis ſunt
frustram diſcerpti: quorum reliquæ apud Armenos maxima cum reverentia aſer-
vantur. Apud Galibalyum Memoniz in Hybernia Provincie Monafteriù: Beati ^b
Dermiij Mulronij, Martyris. Auinione, Beati ^c Bonz-gratiz, Confefſoris; mo-
rum ſanctitate, vitæ integritate atque zelo obſervantia regularis inſignis; qui Ge-
neralarus totius ordinis fungens officio, ſancto ſine quicuit. In Picæno, Beati ^d
Galterij Piſani, Confefſoris. In territorio Cluſentino, propè Citonium in He-
thruina, Beati ^e Petri Galli, Confefſoris: qui pietate, & charitate, ſummaque
paupertate fulgens, ſanctiſſimè in Domino obdormiuit. In Luſitania, Beati ^f Gon-
ſalvi Vlyſſiponenſis, qui ſæpè Provincialis miniſter electus, toties munus ſuum
amplioribus ſanctitatis radiis illuſtrauit. Apud Septempedanum in Picæno, Bea-
ti ^g Pauli à Leuanto, Confefſoris, & concionatoris eximij, miraculis clari. Maſ-
ſacij, in Marchia Anconitana, Beati ^h Ioannis à Fabriano, Confefſoris: genere,
abſtinentia, virtute, & ſignis admirandis illuſtris. Pincis, in Caſtella, Beate ⁱ Bea-
triciæ Hemofillz, Virginis, Tertiariæ: ſignis & virtutibus celebris. Montilliz
in Hiſpania, Beate ^j Elizabeth à ſancto Iacobo, Virginis: quæ aura perfectionis
aſſata, pietate, patientia, ardentiffimòque amore in Chriſtum Ieſum Crucifixum,
valdè emicuit. Palentiz, Beate ^k Catharinæ Tortolez, Virginis: quæ ſingulari
virtutum prærogatiua maxumè floruit. Panorma in Sicilia, Beate ^l Hieronymæ à
Meſſana, viduæ, vitæ ſanctitate, & poenitentia æſperitate, admirabilis.

MARTII II.

§. 1. **B**atorum Monaldi, & ſec. Martyrum. ^a] Hi viri
ſancti, nuncupantur F. Monaldi de Ancona,
F. Franciſcus de Petrolo, & de Firmo: & F. Anto-
nius Mediolanenſis: qui (ex relatione R. P. Culini
de Gonzaldis, ad V. P. Guardianum Gennetſum in
Liguria) ea die martyrum à Sarracenis, in præſentia
vixit Arzengua, cuius Arzengua, vel Arzenga, ſubiere;
quod publice ſicem Chriſti prædicantem: aſſerentem;
noanſi in ea poſito ſalvati; & Machometum, vt ſal-

ſum prophetam deteſtando, & legem eius iniquam
eſſe ac damnabilem: quibus verbis irritati aduerſarij,
mille vulneribus eos conſecundunt: ſicque fractum ceſſis,
ad caelos evolant: quarta ſunt Quadageſimæ, ann.
1278. Agunt de eis S. Antonius & S. Clare
24. cap. 9. §. 10. Speculum Fratrum minor. & Firmo-
mentum trium Ordinum tract. 1. in Memoriali ordi-
nis ſub miſſio 12. ceu 12. Generali minor. Matthæo de
Aqua-ſparta. Gonzaga part. 1. origin. ſetaph. relig.
ybl

fructuosaque animarum, & multi per eum incrementa. Quo edocuit D. Franciscus eloquio, ad prædicandum accessit. Hic enim flet locus D. Francisci, quandoque venerit Arcium, simulque hospino excepti sunt in suburbio civitatis; & sepulchros pater auduit hanc videri utilissimo bello qualiter, & propinquum sui ministerium exordium sapientem autem in cæsum, vidit super eam quosdam Dæmones in aere existantes: quare vocans locum suum Beatum Sylvestrum, ait ei: vade ad portam auratis, & Dæmonibus ex parte omnipotentis Dei per te, vt exant. Qui festinus accessit ad portam, & fortiter exclamavit dicens: ex parte Dei, Iussu Patris nostri Francisci, Dæmones vniuersi discedite, quo facto statim cives ad concordiam redierunt.

4. Tandem, post multa mira ab ipso edita, plenus meritis & virtutibus, vitæque sancte ac insigni, gloriosus migravit in cælum, ann. Domini cunctis 1240. Cantus sacrum Corpus iacet, in Ecclesia sancti Francisci, apud Allium. De eo agunt B. Bartholomæus Pisanus libro primo confirmatam fruct. 8. part. 2. vbi de viti sanctitate illustr. in Prouinc. sancti Francisci, Codex MS. Bibliothec. Abbas. S. Victor. Parisiensis, lib. sanctus Antonius, tertia parte, histor. ital. 24. cap. 1. §. 1. & cap. 7. D. Bonaventur. capite 1. legendi sancti Francisci, Legenda vniuersum Societ. B. Francisci, Martiani cap. 4. 7. lib. 1. Bernardus à Bello. Solibus Gouernatur. ad cap. 3. Vit. sancti Francisci §. 4. Firmamentum in scriptum Ordinum tresct. 1. in Memoriali Ordinis minorum. Marcus Vlyssiponensis. parte prima ethonic. minorum libro primo, capite vigesimo septimo, & sexagesimo primo. Item li-

bro secundo, capite trigesimo tertio, & sexagesimo, & libro sexto, capite vigesimo. Gonzaga prima parte, Origin. septiplic. Relig. in BB. Fratibus basilice Ordinis Tolosani us libro primo, histor. septiplic. Relig. pp. 7. 12. 11. & inco. Vvading. tom. 1. supra ad annum 1109. §. 38. & anno 1111. §. 4. 1112. §. 10.

B. Franciscibus, Virgini, &] Eius meminit 4. 5. Marcus Vlyssiponensis secunda parte chronie minor. lib. o primo, capite quinquagesimo quarto, atque illi sacras aliquas debito honore asseruit Eugubii, in Ecclesia sancti Francisci, vbi signis & miraculis conuincit: quandoquidem tum ab externis, tum ab indigentibus ipsius patrocinium imploretur, & Deus ob eum modum mentis, preces exaudit, miraculorumque optetur frequentet. Toffimus lib. o primo, sup. in ea. Vvading. tom. 1. supra ad annum nulli firmum ducentissimum quinquagesimum quantum, §. decimo-nono, quo obiit. Valerianus capite duodecimo, libro secundo.

Beata Maria Luena, Virgini, 4] Admodum 4. 6. pacifica exiit: cum ab illis esset, silentium magnum, alique charitatis opera, vterque ingenua atque exornata. Florebat circa annum millesimum quingentesimum trigessimum, apud Monasterium S. Cathari, in Cælia angustæ, quod est 1. Prouincie Aragonie. Gonzaga ibidem parte 3. supra. Boreanus supra libro secundo, capite vigesimo quinto. Vvading. tom. 1. supra ad annum nulli firmum centesimum trigessimum quantum, §. 8. Valerianus lib. 1. de BB. Formis Ordinis minorum capite 47.

TERTIO NONAS MARTII.

Apu'd Castrum-villanum in Diocesi Lingonensi, passio Bearorum ^a Martii, Pauli Tonnelieri, & Tulsani Fortini, socij eius: qui Tanlao Castrum præfatum proficiscentes, à trunculentissimis hæreticis in via intercepti, & variis tormentis ac supplicijs affecti, pro Christo tandem suspensio necati sunt. Eueccorix in Suetia, Beati ^b Laurentij Vpalsensis Archiepiscopi, qui pastorale officium, insuperabili Euangelizandi constantia, zelo salutis animarum, aliisque summis virtutibus decorauit, & cursum vitæ beato sine compleuit. In Oriente, Beati ^c Hugonis à Pancera, Confessoris, simplicitate, humilitate atque vitæ austeritate celebris: qui & litterarum scientia enituit, & altissima contemplatione sublimatus fuit. Scarlini, in Tuscis, Beati ^d Polydori Romani, Confessoris, qui ex distissimo Consule pro Christo pauper effectus, mira humilitate & obedientia claruit. Durantij in Piceno, Beati ^e Ioannis à Fano, Confessoris, qui cum munus Prouincialatus in Marchia strenuè adimpleret, vitæ doctrinaque clarus, sanctissimè quieuit in Domino, plurimus post obitum illustratus miraculis. Vigilant in Insabria, Beati ^f Christophori Mediolanensis, Confessoris, genere, vita & miraculis insigni. Compostelle, Beati ^g Petri de Nandarez, Confessoris, multarum prærogatiua virtutum gloriosi.

4. **B. Pauli & s. Marci** a] Non omnes auctores qui de eorum virtutibus, ac moribus scripserunt, inter se conveniunt, nec omnium via est sententia, quo tempore Martij illum accidit: quidam unum tantum optantur, utm f. an. 1561. 1564. cca 1567. Alysian. 1571. 1573. vel 1576. videm eam tēponum vicissitudinibus Conventus Castrum-villanū à perditis hereticis diruptus est & succensus. Porò, huic Conventus Guardianus erat (sicut nonnulli eum faciant Tanlii Conventus Guardianum) ipse B. Pater Paulus Tonsilicus, qui eam Castrum-villanum rotundo pergeret, ab hereticis in via interceptus, pro Christo est occisus viā cum socio, prout testatur Gonzaga tertia parte Origin. seraphic. Relig. in eo Conventu Castrum-villanū, qui est in Prouinc. S. Bonauentur. Picquetus in Descriptione eisdem Prouincie tunc vbi de eodem Conuentu, qui est 4. Custodie Duonien. Item in catalog. vitor. illust. Ordinis minorum. Faustus Tullius in histor. sui tēpor. Thomas Boschicus in histor. Ecclesiast. Martyr. Franciscan. Batezuz quarta parte chron. minorum, libro quinto, capite trigesimo septimo. Daqa ibidem, libro tertio, capite quinquagesimo primo, qui vocat eum *Patrem*. Ferdinandus libro tertio. histor. Ecclesiast. capite decimo-nono. Grauzia in *uice Tiberini*, parte secunda. capite vigesimo quarto. Vvadinghus tom. 1. Annalium minorum, ad annum millesimum ducentissimum octogentesimum septimum §. vigesimo. Horum olla, tempore luctuū atque pace vter catholicos & hereticos uita, collata; & uo huius loci Conuentus Ecclesia recondi curatur optima condodatis.

5. **B. Laurentij Archiepiscopi**, b] Circa an. 1222. maiores ingressi sunt Suetiam. Beatus autem Laurentius in ea primus fuit, qui Religionem Franciscanā amplius est in Suetia: erudique multiplicato numero vitos religiosissimos miserat ad alia Regna Aquilonaria, qui gloriosos & sanctos exhortationibus, ac mirabili vitæ sanctitate, Genes Aquilonares in Dubobedientia, pnia fide instruxerant, & beatis moribus ac exemplis, supradicte pietate, conseruauerunt: vt Aucthor est Ioannes Olauus Magnus, Gothus, libro secundo, in fine huius historiz, Ecclesie Metropolit. Vpland. in Regnis Suetiz & Gothiz, cuius Archiepiscopus fuit, & Sedis Apollolice Legatus. Ex quo etiam Beati Laurentij perclarā vitam, & memorabilia facta, sub compendio referemus his verbis.

6. **Laurentius VIII. Vpland. Archiepiscopus**, cum ab infideli sanctimonie professione, cum ab excommunicatione litteris eraditionem, omnium in se dilectionem & sanctorum commisit. Quando cum illi exisset pater factus erat monach, qui Sancti Francisci Regulam profectabatur, primus in Suetiam adueniens; mox ipse renouata omni huius mundi pompa, profectaque huiusmodi uincula iussit; & euangelica perfectissimi ardentissimū obferuato, & pradiator euasi: fuge exemplis plurimos multo uita, & nobili genere illustres, inmoderant transiitaneque celestiatem Christiana humilitate conuincit, & uiderunt sancti Francisci profecti perditos. Quo factis non parum conseruata est uoluntati Christiana Religio, quando tale, & tam eximium uir, doctrina, eloquentia, & prudentia perclarus, aduilla, & sanalida uisite eruditionis, uirtutum Dei uirtute magna pradiaret, pa-

rens pro nominis lesa, non solum contumelias pati, sed exterrere quas inique perfectiones sustinere. Atque cum ea sanctitatis profectio nondum Christum pro uobis emulatum sequeretur, utique nimis concupisceret, quā ab ipso uocato (quoniam magna uirtute contemserat) honorari: Ecce tetus eleri, & papali suffragio in Archiepiscopum electus est, ut impleret in uirtutibus summo uocatus, quā dedit. Nemo attendat licentiam, & eam sub uocis ponit. Conseruatus est per Sedem Apostolicam, eo tempore, quo uocabat Imperium, post depositionem Federici III. Imperator, quā accidit tempore Innocentij IV. anno millesimo ducentesimo quadraginta quarto, anno primo Urbani IV. Palla Archiepiscopi infestus. Hic in Pontificalem Cathedralium sublimatus, officium pastorale infoperabili euangelizandi conseruata, uisum ad forum uita conuincens, sans euasius suis proceres, ac plebem Regni, in sancta Religione, Christianisq; moribus, & legibus conseruaret; & cum multa per interregnum (in quod Pontificatus eius incidit) ad turbationem uita uideretur, atque singulari prudentia eius effectum est, ut uirtutes singulorum auderent in innocentes, & Tandem hic D. Laurentius beato sine queuit, sepultus Emicozar, apud Fratres suos minoros, cum quibus uicinis quiescere non fugebatur. Anno Donini 1267. tertio nonas Martij. Vide Vvadinghum tom. 1. supra ad annum millesimum ducentissimum vigesimum secundum §. vigesimo quinto, & millesimo ducentissimo quadragesimo quarto, §. 15.

7. **Hugonis Cassiois**, c] Ethesicus erat natione, & admodum in sacra Theologia eruditus, cum Religionem seraphicam ingressus est: attamen statim simplicem, humilemque, Laicorum uidebat, elegit: quo vitam Aduam magna cum uita uulterate & asperitate ductus. *Pater* cum *Paupere*, dictus est. Cello quidem hoc nomine, sed merita non exquirete, donatus, quod quadraginta annorum curiculo, thoracico fecteo pudam carmen amuicere. Ad Tartaros quibusdam missis popus uis, qui eos Christo lucifacerent, aduinctus comes, inuam simplicitatem preferret, contemplationique celestium iugiter aduinctus erat. Eddie uacatum in 13. capia distinchum, de contemptu mundi, patria lingua: in quo eminentem eius scientiam, ac Theologie profunditatem detegit. Floruit anno millesimo ducentesimo duodecimo. Memoratur à Marco Vlyssipontensi parte secunda, chron. minorum, libro septimo, capite vigesimo quinto, uigesimo sexto, uigesimo septimo, & uigesimo octauo, ex Mariano, Vvilloto Athenar. Orthodoxar. Franciscan. uerb. Hugo, Tomassinio liberto uro, histor. seraphic. Vvadingho tomo tertio, anno millesimo trecentesimo decimo tertio, §. octauo à quo Hugo de Peato, dicitur.

8. **Etas Polydori, Cassiois**, d] Nobilissimus Romanorum etitic, distillans atque sapientissimus, Legum Doctor, & corpora statuta optime ornatus: qui vt Deo fovebatur insisteret, letitia sententia traba, liberisque contemptis, Ordinem minorum intravit & uisicem atque dispechorem omnibus aliis se existans, Laicorum Professionem asumpfit: sub B. Thoma à Florentia, in Conuentu Scaellim: quo magisterio, inuaxim profect. Nam humilitatem obedientiamque sumimopere coluit: coquinarij, stabulari, hortulari, elemosinarij, &c. officia lato animo complebat: & pro erant, ut aliolet, uer

niam postulare, penitentiam agebat. Corpus vite austeritate domabat, sanctæ orationi continuo vacabat; celum sibi parauerat in angulo sui hortu, in qua sic tenus diuinarum meditationum operam dabat, ut nunquam in extasim caperetur, corpus vero in aleam leuaretur à terra. Sæpe visitationibus D. Francisci, & sanctæ Mariæ Magdalenz (quos singulari deuotione prosequabatur) consolabatur. Idemque seraphicus pater, viuit cum sancto Antonio de Padua, & Beato Thoma à Scarlino, illi sub mortem, apparuerunt; mirantes eum ad paradisi gaudia: quos proinus secutus est, anno millesimo quadringentesimo quinquagesimo quarto, quo obiit Scarlino, sepultus in Ecclesia sanctæ Firmæ. Scribitur de eo Marcus Vlyssiponenf. sup. parte tertia, libro tertio, capite quadragesimo secundo. Gonzaga parte secunda, supra Conuentu Montis-mari, propè Scalarum, qui est in Prouinc. Tuscor.

Beati Ioannis à Fano, Confessoris, f.] Dùm Ministri Prouincialis Marchiz fungeret officio, nimio zelo Beato Mattheo Basilo, & Capucinorum congregationi, contrarius extitit: cui postea tamen Diuinitas nomen dedit, de reuente in virum alterum mutata vie sanctitate & dignitate plenus: qui tandem obiit eum quadagesimalis prædicationis operi insudaret, anno millesimo quinquagesimo trigesimo nono. Arguit de eo Vlyssiponenf. supra libro nono, capite decimo quinto. Gonzaga parte prima, sup. vbi de Capucinorum origine. Toffianus libro primo, & secundo, ibidem sup. Vvillotus sup. verb. Ioannes Rapunus huius. General. Recollektor. Decad. sexta, parte secundo, §. secunda. Ioannes Baptista à Peruisio in præluo ad vitam Beati Felici à Cantalito, Bouetius tomo primo, Annalium Capucinorum ad annum millesimum quinquagesimum trigessimum

nonum, §. secundo, & sequentibus. Grauna supra.

Beati Christophori, Confessoris, f.] Mediolanensis erat, nobilissima Maschisoli familia natus, frater autem minor factus, virtutum omnium speciem egessit. Obiit meritis cumulatiss, apud Conuentum sanctæ Mariæ de Grato Viglesiani, sub anno millesimo quingentesimo quadagesimo, sepultus in Sacello Dni Bernardini Scantius, cuius Corpus postea è communi Sarcophago exhumatum, honorificentius reconditum est, ibique miracula illustretur, & pia fidelium deuotione colitur. Agitur de eo, Gonzaga in præfatio Conuentus, qui est septimus Prouinc. Mediolanensis. Barezzus supra libro tertio, capite vigesimo tertio.

Beati Petri, Confessoris, g.] Religiosis nostræ stirporis obferuantiæ Recollectus, subest Conuentus sancti Laurentij Compostellani; inter quos multi pæj vici floruerunt & obierunt. Notiores ha Frater Gillius, suo Aegydius de Cascegra, Stephanus de Gandamara, Petrus de Rubera, & hic Beatus Petrus de Nauclarez, natione Cantaber: de quo Vvadanphus, testis oculatus, id perhibet. *Postremus hic olim mihi suis uisus saluatore, dum innocens infantilem agetes; uis sanè pius, regularis institutus in se obseruantissimus, & in alijs studiosissimus, assiduus in oratione, in ueritate & uigilijs indefessus, in uacando corpore ultra modum seruus, patientius crebris incuruabiliter contraxit languores, quibus succubans Compostella, sepultus in profata ade, anno millesimo sexcentesimo decimo nono. Non sine magno populi in fonte carnis, qui pauperem lacrimam pia depraudatione, in uim uinula presertina profudit. Hæc ille tomo primo supra ad annum millesimum ducentissimum vigesimum quartum, §. 26.*

PRIDIE NONAS MARTII.

IN Vmbria, Beati ^a Petri de Assisio, Confessoris, signis ac virtutibus conspicui. Florentiæ, Beati ^b Andree de Tuderto, Confessoris, Tertiarij: miræ sanctitatis viri. In Prouincia Colonienfis, Beati ^c Theodorici de Osenburck, Confessoris, Concionatoris eximij; qui eruditione, pietate, ac spiritus feruore pollens, ingentem fructum animarum per Germaniam reportauit, & sancto sine quieuit, Mediolani, Beati ^d Ioannis Fassatij, Confessoris. Præge in Bohemia, Beate ^e Agnetis, Virginis, Regis Bohemorum filiz: quæ spreteis Regalibus oblectamentis, monasticam professa est; & paupertate, pudicitia ac signis emicans cucurrit ad Chistum sponsum. Apud Gandaum in Belgio, Beate ^f Colette Boylettæ, Virginis, ordinis seraphici D. Francisci, & sanctæ Claræ Virginis Reformatricis, quæ Diuinis exotnata virtutibus, innumeris claruit miraculis. In Hispania, apud Villam-nouam infantium, Beate ^g Annæ Sanchez, Virginis, Tertiariæ. Apud Tordessillarium Monasterium, in Territorio Valli-foletano, Beatarum ^h Catharinæ à Gueuarra, & Leonoræ Vllor, Virginum.

5. 1. **B**eatæ Petri, Confess. a] Vnus fuit ex ipsis BB. Fratrum minorum, qui circa ann. 1250. virtute meritorum, ac prodigiorum, Ecclesiam Dei illustrarunt. Morabatur in Provincia S. Francisci, illicque invitatus ad gloriam, per Angelum, admonetur, ut quoddam peccatum in saculo commisit cõditeretur. Plures de eo scribunt. Chronic. Antiqu. Ord. minor. Martians lib. 4. cap. 37. Vydinghus tom. 1. Annal. minor. ad an. 1249. §. 9. & tom. 4. ad ann. 1359. §. 8.

5. 2. **B. Andree Trierar. Confess. b]** Vita, sanctitate ac miraculis floruit, in Italia: cuius corpus ostenditur Florentie, in Conventu Fratrum minor. Eius meminit Vydinghus sup. ad an. 1242. §. 21. ex Marino. De Sillis, in cap. Reg. tertij Ord. minor.

5. 3. **B. Theoderici, Confess. c]** Huius eloquium videtur esse apud Nithemum Abbatem, qui eum plene noverat, sub his verbis. *Theodericus de Osebrunck, natione Iontaniens, Ordinis Fratrum minorum, Provinciae Coloniensis: vir in Divinis scripturis exercitatus, declamator sermorum popularium famosissimus, cuius vitam amant, qui eum venerant, sanctissimum hic tempore predicant in sermone sacrosud ad populum, tanta gratia Divinitus illustrant, tanta secunda loquuntur, tanta denique compositione & dalectio affert audientes suos, ut finalem apud Germanos laborem amovant; unde & per totam Provinciam Generali Predicatione constitutus est, Legat mudi nuper, dum Coloniæ moram esset, opusculum in Belgie, diocetani congruent, quod conscripsit ad instantiam Hermannus Archiepiscopi Coloniensis, De Pastore Dominum, lib. 1. Reverendissime in Christo. Manuale Populorum, lib. 1. Quid sit Augustinus. De creatura interitum; lib. 1. Qui preserverant. Et quædam alia. Vnde adhuc in Provincia Coloniensi, capite suis in fana officio, sub Maximiliano Rege, & Alexandro Papa VI. Anno Domini 1494. Hæc ille lib. de scriptor. Eccles. quem alij obliquantur. Martius Vlyssipont. 3. part. chronic. minor. lib. 7. cap. 17. Gualterius in sua Bibliotheca. Gonzaga part. 1. Ong. seraph. Relig. in viris huiusce Ordinis, scientia illustrib. ex B. Bartholomæo Pisano ibid. lib. 1. confortat. inq. §. 8. part. 1. Villotus Athenæ. Orthodoxa. Franciscan. verb. Theodericus.*

5. 4. **B. Iacobi, Confess. d]** Hic, ex Predicatorum Ordine ad Capucinos assumptus, cum in Mediolanensi Provincia, Vicarius Provincialis læp electus fuisset, dignam quoque eo munere, morum ac viri sanctimoniam exhibuit: vti pluribus refert Bouerus tom. 1. Annal. Capucinor. ad ann. 1565. §. 8. &c. Quo obiit ex MS. Provincie Mediolanens.

5. 5. **B. Agnes, Virg. e]** Fila erat Bohemæ Regis, Prinsissa Otrogari, siue Ottilichgari, & Constantie Hungaræ, seu Atropouræ, in Itebnuchsi Monasterio, afflueta pijs exercitijs, ieiunijs, elemosinis, orationibus, &c. repudiavit Federici II. Cesaris, & Henrici III. Regis Angliæ nuptias. Indeque benedictione peius obtenta Pontificia, accessit Fratrum minorum, siue Vestalis Clarissa, cõ. ann. 1234. Patre paulo post decedente, & succedente in Regnum Fratre Venceslao, patriponium sibi à parente relictum in pios usus distribuit: & Praga Monasterium extraxit pro se & consodalibus, quod Summus Pontifex Greg. IX. confirmavit, factumque opus inire commendavit. Maxime quando adiuvit eam omnesque renuntasse possessionibus & divitijs, ann. 1238. supererantque ad iuliam sanctæ Clare Virginis, Af-

listat amplexam fuisse. Postò, ibidem piensissima Agnes vitæ finem posuit, ann. millefimo ducentesimo octogesimo tertio, hæc die, eisdem hora, qua Christus expavit, magna cum charitate, suavissimè odore, & omnium lichymis, atque in Templo Pragensi Beatæ Mariæ Virginis, in quo frequens orabat, sepulta est: præclara circa infirmos & mortuos exhibens miracula. Propter eam famam per Germaniam divulgatam, quamplurimè Principum, Ducum, Marchionum, & Comum Filiz, Monasterijs, & sanctæ Clare instituo se tradiderunt. Carolus IV. Imperator, & Bohemæ Rex, propter ingens acceptum à sanctissima Agnæ beneficiis, quæ bis eum à mortis faucibus liberaverat, apud Romanum Pont. agebat de eadem inter hæcites connumeranda, eandemque curam motiens commendavit Venceslao Filio, qui multis Regni eum adiala distractis, rem ad exitum non potuit perducere. Scantur de ea, Pisanus supra part. vbi de 2. Ordinis minor. Firmamentum iurij Ordinis Minor. part. 1. tract. de illustrioribus viris ac Firmus huiusce Ordinis. Gonzaga part. 1. sup. in BB. Sanctimonialibus secundi Ordinis minorum. Tostianus ibid. lib. 1. hutor. seraphic. Martians libro primo, capite nono. Aulus Syllius, capite vigesimo septimo, hutor. Bohem. Bonifantius Decad. 2. libro octavo, Pontanus libro secundo, Bohemiz part. pag. 22. & lib. 4. pag. 52. Dubravus libro decimo quinto, hutor. Bohem. Item lib. 16. & 17. Pisanus libro secundo, de bono stat. Relig. capite vigesimo septimo. Marcus Vlyssipont. 1. part. sup. lib. 8. cap. 40. Elzearius lib. 2. Sacri Mon. Ollux. cap. 5. Vydinghus tom. 1. supra ad ann. 1234. §. 4. §. 6. ann. 1235. §. 14. 15. 16. ann. 1237. §. 14. ann. 1238. §. 10. &c. ann. 1243. §. 33. & 34. Item tom. 2. ad ann. 1283. §. 2. 3. 4. & tom. 4. ad ann. 1378. §. 11. Bogous tom. 45. Annal. Eccles. ad ann. 1234. §. 10. Grauna parte secunda, capite decimo tertio. De Buis. in Rosano serm. per Quadages. Concion. 29. part. 2. Dominice 3. post Pascha. Valerianus libro secundo, de BB. Firmi Ordinis minorum, capite septimo.

B. Colesæ, Virg. f] Ex Corbeia, Veromandorum §. 6. Oppido, in Diocesi Ambianensi, erat oriunda, ann. 1380. quæ ab infantia corpori virtuti omnino adhaerens. Huc fertum Ordinem pontificum D. Francisci ingressa, amplioris ve perfectionis studium peragrans, tribus Religiosis votis se perpetuo addidit, clausuræ spontaneam servans, in quadam cella Ecclesie contigua; vbi quadrennium mansit, vitæ sanctitate omnibus admirande, sub tunica obsoleta aspectum gerebat Cilicium, ferreis cathenulis delictatum corpus cingens; vnde dolorem iumentum patienter tolerabat. Super nudam humum cubabat, capiti lignum supponentes pro genuali. Orationi ferventius insiltebat, salum proxi-mosum vacabat, ardentibus dans orationibus eam visitantibus documenta virtutum. Divinus postea illustratombus edocia, ve præsentem Benedicti XIII. Summi Pont. in Gallia demorantis comperiret, ann. 1406. A-tatis vete fuz 26. Corbeia Naciam Provincie Phocen-sis urbem, proficiscitur, operâ custodiam illustris Domuz, quæ eam sociare vbi que suis expensis voluit. Penitentiæque à Christo Vicario, vt dignaretur sibi postulâ Regulæ S. Clare Virg. observantiam assumptis licentiam concedere exanderque vt Ordo seraphicus reformaretur, poposcit, cuius pijs votis annuens, eam ad

Ordinem S. Clare recepit, chorda cuxat, vclum caput impoluit, benedixit, atque Abbatissam, Reformatricem, & matrem omnium fororum instituit: presentibus Cardinalibus, Prælati, & Optimatibus multis, necnon Generali totius Ordinis. Franciscan.

4. Hæc igitur Apostolica auctoritate sussulta, initium dedit illi sanctæ Reformationi, quæ sibi cœleris inspirata fuerat, sed quibus imperita sit aduersus, qualibus ve hæc illa persecutiombus, haud cerdo fieri potest. Verum, duo postquam exagitata fuit, suscitauit Deus illustriusimam Vcluntinam Comitissam, D. Blancham, vt ei esset in præsidium & solamen: quare ex tunc pacatior reddita, plura Clarissimarum fororum Monasteria, tum in Belgica, tum in Cælicataque Narbonensi Gallia, necnon & in superiori Germania, haud absque maximis laboribus ac difficultatibus, reformati, ceu de nouo extrusis, profulgata ab eis quacumque terum proprietate, primum nition & pauperum, iuxta SS. Franciscæ & Clare merent, restituit, sanctissimas constitutionibus instruxit communiisque, quas omnes, simul cum pluribus aliis à se editis, Reuerendiss. P. Guillelmus de Casali, totius Ordinis. minor. Generalis Minister, in 16. capitula redactas, præfatis fororibus reformatis, tanquam inuolabiles à se seruandas leges præscriptas. Obtinuit præterea ipsa B. Coletta ab eod. Benedicto XIII. Papa. vt Patrem Confessariam (qui se fororum confessiones exciperet, & adstantes saculares, qualesq; aliqua terum proprietate, suo in particulari, siue in communi, iuxta Regulæ tenorem atque præceptum, & absque Pœnitentiis in hactenus viderent, sibi que subessent, Minoritico habitu indueret) eligeri posset, pro vt eius esset. Quo factu est, vt infra breuissimè spaciò tēpore, plura monasteria tum fororū Clarissarū pauperum, tum quocq; Fratrum Reformatorū, iuxta Colectanā hanc Reformationē, in Belgio, & in diuersis Franciæ Provinciis fundata ceu reformatata fuerunt: vnde Colectanorū & Colectanarū nūscipatio inoleuit.

5. Paupertatis amantissima, pauperibus, egenis, atque infirmis maximè compatiebatur, quibus & suis manibus usquebat. Virginalē pudicitiam curabat ne leui labie macular. Quotidie ieiunabat; ab eū carnis perpetuū abstinuit: humilitatem sumē excolebat, solitudinem diligebat, dolens & infirmitatibus quam plurimum ultra modū cruciata, patientissimè se habebat. Orationi iuxta incumbebat, quæ & diuini illustratiombus, atq; consolatiombus sæpius afficiebatur, & aliis opē à Deo protinus implorabat: plures extasim patiebatur; Passionē Dominicæ assidue meditabatur singularē deuotionē gerebat circa Augustissimū Eucharistiæ Sacramentū, facta Ecclesiastica inuolabiles seruati iubebat: haudque parham concipiebat letitiam ex visitatione sanctissimæ Decipare: sanctæ Annæ, & Beatorum Angelorum, spiritus propheticæ, dono linguarum, & gloria miraculorum, anre & post obitum extare celebrantia. Visitata fuit à sancto Vincentio Ferrero, Ordinis Prædicat. alumno: Dumque Ambian, an. 1455. in suo Monasterio moraretur, mors B. Iosimus Ballandi, Ord. Cœlestinor. (qui aliquando spiritalis eius pater extitit) Dominicis sibi nuntiata est. Cū autem in Concilio Generali Occidentico Constantiensis, Martinus V. Papa ab omnibus electus, à tota Christianitate, vt verus Pontifex, solusq; Christi Vicarius esset agnitus: ab eodem ipsa B. Coletta voluit deuotū velan, habuque Religiosus indui. Tandem mortis suæ diem prædicans, Gandau obdoerunt in Dominio, de 6. Martij ann. 1477. vbi ingentibus signis conlar, & magna veneratione colitur. Nonnullis datum est officium de ea agere per Clementem

VIII. ann. 1604. Paulum V. ann. 1610. Gregorium XV. ann. 1621. & Vrbanum VIII. ann. 1625. quæ & ann. 1626. ad instantiam Regniæ Matris Franc. totū Ordini minor. & vniuerso Regno Franc. concessit.

Præclara eius facinora scriptis suis commendantur. Eligius, Monachus, Stephanus, Iulianus, sacra paginæ Profelior. Surus tom. 2. Gazetæ tom. 2. Lippe-læus tom. 1. Henricus à Vallibus, Clichtouæ, Michael Notel, Foderetus, hæc die, in vita eius. Vetera etiam MS. Legendaria Gandanens. Ioannes Nider, in Formicario lib. 4. cap. 9. Coluenerius ibid. in D. Firmamentum titium Ord. S. Francisci tract. 1. in Memoriali Ordinis huiusmodi. sub 10. & 31. Munstro Generali. Modicæ lib. 2. Antiqu. Ambianens. in Ioanne Bossio LV. Episcopo pag. 249. Marcus Vlyssiporenf. 3. part. sup. lib. 1. cap. 27. & 57. Item lib. 3. à cap. 1. vique ad 31. Gonzaga part. 1. sup. vbi de Clarissimarum Sororum initio, Et de Colectanorum Fratrum atque Monialium eorum. Item part. 1. in Prouincis Franciæ Monasterij 7. 10. & 12. ac in fine Prouinc. S. Andree. Myræus in Falsis Belgic. 6. Martij. Chiffletus part. 2. Vcluntionis Sacre, sub 76. Archiepiscopo Theobaldo pag. 293. ad ann. 1410. Martyrologium Gallicanum 6. Martij. Tossianus sup. lib. 1. & 2. Foreretur in historica Ord. Franciscan. Prouinc. sancti Bonanentur. Descripcion pag. 164. Algezira in Artibus Epilologica totius Ordinis minor. Elzearius sup. lib. 1. cap. 15. Raparus Decad. 4. hylor. General. Orig. Recollector. part. 1. 5. Coccus de signis Ecclesiæ art. 2. Choppinus lib. 1. Mbnalictural. 1. 5. 11. Molanus hæc die, in Additionibus & Annotationibus ad Vitarum. Item in indiculo SS. Belgij. Galerius in Tabula chronograph. facul. 15. in sanctis vurs Candela de Bong Scar. Virginitat. discurs. 10. cap. 6. Odo de Gythio lib. 3. B. M. Virg. Amiens. cap. 31. Brulius lib. 2. Antiqu. Paris. pag. 397. Valerianus sup. lib. 3. cap. 1. De Sillis, in cap. 1. Reg. tertij Ord. Hugo Menardus lib. 2. Obseruatiou. ad Martyrolog. Benedictin. 26. Augusti. vbi de B. Iouane Ballando Ord. Cœlestin. Cornelius à Laspide, Commentar. in Epistol. 1. D. Petri cap. 1. vers. 24. Pitreus tract. 4. amplius Coron. Virg. Maræ cap. 4. 5. num. 10. d. Aumencius tom. 2. flor. extmpl. cap. 6. etul. 12. par. 15. Kearnos tom. 1. Heliotropij Concion. 1. de S. Ioue. Euangelist. 5. 26. Brouius tom. 15. ad ann. 1455. 5. 2. 6. & tom. 17. ad ann. 1447. 5. 14. sed copiosius S. Abbauilgus Capucinus, in historica chronolog. B. Colectæ Virg. Vvadinghus tom. 4. sup. ad ann. 1380. 5. 12. & 13. & seq.

B. Anna Sanchez, Virg. f] Socia fuit B. Catharinæ Ruiz, mira deuotione, & indefessæ orationis virtute pollebat, necnon & Oeconomie prudentia rara extitit: quæ cū vbiq; celebris haberetur, nullā est vt nobilib; maxem ageret ad claustrum Sororum Beatorum D. Clementis, cui officio 20. annorum decursu, amplissimis laboribus, & incommodis oblecta, rediit (relicto Esgrantissimo conseruatoris odore) in locum priorem: vbi penitentias, vigiliis, & orationum peccinacia, fracta & fatigata, diem vitium sanctissimè obit: eius paupericulum stratum cum paruo fco rugariolo, splendore quodam insolito irradiatum, aliquandiu multis insipientibus, apparuit. Scribitur de ea. Blasius Lagmain suo Memoriali. Marianus lib. 6. chronice. fructur. Obseruatur. Reformat. 13.

B. Catharina & Leonora, g] Socia fuit B. Catharinæ Ruiz, mira deuotione, & indefessæ orationis virtute pollebat, necnon & Oeconomie prudentia rara extitit: quæ cū vbiq; celebris haberetur, nullā est vt nobilib; maxem ageret ad claustrum Sororum Beatorum D. Clementis, cui officio 20. annorum decursu, amplissimis laboribus, & incommodis oblecta, rediit (relicto Esgrantissimo conseruatoris odore) in locum priorem: vbi penitentias, vigiliis, & orationum peccinacia, fracta & fatigata, diem vitium sanctissimè obit: eius paupericulum stratum cum paruo fco rugariolo, splendore quodam insolito irradiatum, aliquandiu multis insipientibus, apparuit. Scribitur de ea. Blasius Lagmain suo Memoriali. Marianus lib. 6. chronice. fructur. Obseruatur. Reformat. 13.

centum austerum Angelorum. Prædicta autem B. Agnes, post aliquot annos defuncta, moritur sæpè

Christum infantulum se alloqueretur excipere. Ita Vvalinghus sup. tom. 4. ad ann. 1365. §. 12.

NONIS MARTII.

AZoti in Idumæa, Beati a Philippi Martyris, qui à Soldano Sarracenorum dirissimis supplicis est affectus. Nam manibus illi in frustra confectis, pelle excoriari vsque ad umbilicum iubetur; mox lingua præcisa, cum à publica fidei prædicatione haud tamen cessaret: ad vltimum capite truncatus, Martyrium mirabili constantia consummavit. Assisij in Vmbria, Beati b Guillelmi, Confessoris; eximie perfectionis viri: qui sanctitate, ac miraculis, tum in vita, tum post obitum maximè claruit. Gianni, in Hispania, Beate c Mariæ à Gratia, Virginis, Religione, atque vitæ sanctumonia conspicuè. Platææ in Sicilia, Beate d Margarete Calaxibette, Virg. spiritus propheticæ, & virtutibus insignis.

MARTII VII.

4. 1. **B**eati Philippi, Martyris, *] Gallus erat hic natione (nobili genere exortus, *) patria Anasiensis suis Podensibus Aruernis, quem S. Antonius de Padua, præcaudat fore Martyrem: dùm mater eius prægnantibus, que ventura etiam prædixit: cuius illustre præconium ita describit D. Antonius 3. part. histor. titul. 24. cap. 3. §. 3. Cum quadam Domina de Azoto, seu de Podio, suum conceptum B. Antonius commendasset, ille oratione facta, futura Deo revelante prædixit, dicens. Gaudet O Domina, & fiduciam in Deo habeto, quia nascitur tibi filius, qui erit Frater minor, & Martyr ipse, ad Martyrium plurimum amovendus. Quod totum impletum est. Nam natus ille, & Philippus vocatus, Ordinem minorum ingressus, in dies de virtutum constantia proficiens, ex devotione transmarinam peregrinationem assumpsit. Et cum egratum Azoto, in quatuor erat, proditoriis fuisse traditus Sarracenis: omnes Christiani ad id manentes à Barbaris capti, ad mortem condemnati sunt, circa mille annos. Inter hos præfatus Fr. Philippus Deo disponente, ad alios liberandum constantia confessionis fides, vltimus fuit ad sententiam excorpendam. Interrogatus igitur fideles illi, si fidem suam abdicare vellet patris quem vltimum patris supplicium, vna cum inter responderunt se vnum tenere & fidem, quam Philippus prædicabat. Beatus est autem cor F. Philippus, dicitur. Illote charissimi sortis in fide, quia Dominus mihi revelavit, quid hoc nocte per Martyrium cum mille annis, regnum colorum intrabo. Confectus igitur, cum palmo Martyris omnes ad eum evaslerunt. Soldano verò ultra Fratrem Philippum, ut causam potissimum permanenti a illorum in fide, et fidelissimè cruciatum. Nam primo innotuerat maxime frustrum et incedis mandavit: & cum de confessione fidei non cessaret, fecit eum deterrere vsque ad umbilicum: sed per hoc non recitanti, fecit ei linguam abscindere. Nec tamen lingua præcisa à prædicatione cessavit Deo mirabiliter operante; de nimio capite plenus, Martyrium consummavit. Horum corpora per aliquos dies sepulta, insepulta permanserunt; sicque Antonij Prophetia completa. Item cap. 9. §. 10. Marcus Vlypionenf. part. 1. chronic. minor. lib. 3. cap. 13. eadem referre: nisi quod Translatio illius Gallicæ habet, hæc S. Antonium prædixisse Assisij, que est ciuitas Vmbrie, cùm tamen illi acciderit apud Anticum seu Podium, quod vrbis est Episcopalis, in Gallia, valde nuncupata; Le pays de Auvergne. Item verò Marcus Vlypionenf. Martyrium illius reponit sub ann. Chasti

1289. part. 2. chronic. lib. 3. cap. 15. vnde colligitur hunc gloriæ Martyrii fuisse cotonatum, eum esse sexagenario maior, nam S. Antonius ante ann. 1170. à Gallia abscillerat in Italiam. Toffianus lib. 1. histor. seraph. Vvadinghus tum. 1. ad ann. 1231. §. 18. & tom. 2. Annal. minor. ad ann. 1288. §. 36. Firmamentum trium Ordin. tract. 1. in Memoriali Ordin. minor. sub 21. Generali an. 1288. Picquetus qui perperam eum B. Petrum ab Assisio vocat. In catalog. viror. illustr. Ord. minor.

B. Guillelmi, Confess. *] Sciendum imprimis sanctum hunc in focios; vt Saharitus Christi imitatore exemplum; qui ex discipulis suis 72. elegit duodecim, quos & Apostolos nominavit, Luc. 6. vers. 13. & 10. vers. 1. Multos igitur Discipulos D. Pater Franciscus admisit: sed inter eos hi duodecim selecti fuerunt, scilicet, Beatus Frater Bernardus à Quinta-valle. B. F. Petrus Cathanensis, B. F. Agidius, B. F. Sabatinus, B. F. Morichus, F. Ioannes Capella, B. F. Philippus Longus, B. F. Ioannes de S. Constantio, B. F. Barbarus, B. F. Bernardus de Vandane, B. F. Angelus Tancredi, & B. F. Syluester, quorum meminerunt B. Bartholomæus Parasus, lib. 1. conformitat. fruct. 8. part. 2. introit. Firmamentum trium Ordin. tract. 1. in Memoriali Ordin. minor. Codex MS. Bibliothec. Abbat. S. Victor. Paris. de vitiis huic Ord. sancti. illustr. Toffianus lib. 1. histor. seraph. Picquetus sup. Gonzaga ibid. part. 1. Orig. seraphic. Relig. Marcus Vlypionenf. part. 1. chronic. minor. lib. 1. cap. 10. S. Antonius 3. part. histor. titul. 24. cap. 7. qui hæc subdit. Ipsi sunt duodecim Fratres, quasi duodecim Ordin. fundamenta, & duodecim Apostoli, vti nam Evangelium in vniuersum diffundere eligentes; qui omnes fuerunt sanctissimi viri, excepto Fratre Ioanne de Capella, qui rot alter Indas factus, in Ordine leprosus, suorum successus, videri egredietur, à Deo sic in manibus Denonum relinquitur, quod ab eis loquere se suspendit, vti etiam in tam peruerso discipulo, Franciscus confirmaret Christo. Nomen (inquit) ego tuus duodecim elegi, & ex vobis vnus diabolum est Ioan. 6. vers. 70.

At, quemmodum in locum Iudæ eligitur S. Mathias, qui annumeratus est cum vndecim Apostolis, Actuum 1. sic loco præfati F. Ioannis de Capella, vti perfectissimus B. F. Guillelmus, natione Anglij

dicunt Infectus: vita singularis & lignis, cuius vitæ p[er]fectionem, sanctæ tempe[re] existiam Deum instabiliter declarant. Nam vivens & mortuus adeo magnis, multique claris lignis, vt D. Patris Francisci famam sanctitatis omnib[us] videretur. Modiens etiam dicunt. Domini 1132. sepulch[us] fuerat Alibi iuxta corpus scraphici Patris Francisci: vnde F. Helyas tunc militat Generalis, ann. circiter 1138. ad eius tumulum accedens, prohibuit ne talia deinceps miracula ederet. *Quæ veniens* (inquit S. Antoninus cap. 9. §. 1. sup.) quod quidam Frater G. Anglicus, in religione percellens & in Ecclesia B. Francisci tumulatus, miraculis corruerat: 760 B. Francisci motus, ne videretur t[er]ritus à miraculis, accessit ad sepulchrum eius, & cum magnâ confidens a peccatis ei, non enim fuit miraculis, gloriam B. Francisci obfuscarit. *Qui ex tunc amplius miracula magnæ operatus est.* Eadem referunt Mareus Vlysiopenses. lib. 2. cap. 28. & lib. 6. cap. 35. sup. B. Bartholomæus Pisanus in eo sup. Vvadinghus tom. 1. sup. ann. 1212. §. 35. & in 1214. §. 23. et Mariano esp. 7. Bzovius tom. 13. Annual. ad ann. 1255. §. 2.

B. Maria à Gratia, e] Hæc passima Virgo, vitam cum morte in æternam victura, ann. Domini 1150. commutavit: quæ ob vitæ asperitatem, cæteralique virtutes, quas mortali adhuc carne iniuita, mirum in modum coluit, à cæteris Religiosis Deo cara, verèque Beata existimatur. Illius meminerunt Gonzaga 3. part. Orig. scraph. Relig. in Monasterio S. Clæz Giennens. quod est i. Prouinc. Granstef. Barezus part. 4. chiron. minor. lib. 1. cap. 61. Vvadinghus in part. 4. ad ann. 1157. t. 5. 32.

B. Margareta, Virg. 4] Nuncupabatur à Platea, vnde erat ocunda, potèd ipsa tenella Virgo, adhuc in conabulis hæc semel in dieh[us] veniunt fovebat: p[er]fectioni postea virtutum, & assidua contemplationi vacans, Angelorum obsequio visu[m] recipere meruit: multa ventura prædixit: clara virtutibus nigravit ad sponsum, ann. Domini 1160. Iacet Plateæ, in Conuentu sanctæ Maritæ de Iesca. Telle Grauna in *que Titularis*, parte secunda, capite vigesimo quarto.

OCTAVO IDVS MARTII.

Apu'd Castrum Villanum, in Territorio Longonensi Passio, Beati a Patris Guardiani Conuentus Fratrum minorum illius Oppidi, qui pro fide Catholica, ab hæreticis tentus, variis, horrendisque supplicis cruciatus, Martyrium consummavit. Viennæ Allobrogum, Beati b Anonymi, Confessoris, scraphici Patris S. Francisci Discipuli, qui apud Cathedralē Ecclesiam tumulatus miraculis claret. In Sicilia, Beati c Antonij à Catalagironē, Confessoris, vitæ sanctitate, & signis mirificis celebris, Beluisij, in Territorio Palentino, Beati d Francisci à Rota, Confessoris.

MARTII VIII.

§. 1. **B**eati Patris Guardiani Conuentus, &c. 1] Dàm verdulles hæretici Conuentum Castrum Villanum expulserunt, acque voracibus flammis traderent consummandum: venerandus Pater Guardianus infirmitate depressus, cæteris assurgens, remansit in domo. Hunc ignis iam ferens & languidum apprehendentes, tota die ligatum desinuerunt: faciem eius pugnis exidentes, atque fugillantes, & pilas barbæ velantes, quæ omnia patientissimè sufferebat. Die sequenti ligatum, veribus denudauerunt; ponentesq; illius genitalia membrum super patrem, lapidibus illud contundebant, dicentes: abnata Christum, Ecclesiam nega, abnega hostiam consecratam, & hæc munimè patris tormenta, quibus in cruciatibus, vox Martyris audiebat: *O mi bone Iesu*, plures eadem repetens verba. Postea, ætius manuum pedumque conqualitates ad petram, martyris constantiam tentabant, sed frustra: indeq; ne illum educerent esortas, per Oppidi vias compulerunt sic collidim, ignominiosè ac crudeliter deambulare: nam & cruce baculo, vt celestiter iter sellaret, sepe à apudbat. Fortes egredi, in fossam proiecerunt eum, & scmi-sepultum vique ad scavalas, diues simonè studebant; baculis caput illius verberantes. Die altera, conuolentes ipsum munimè proteriam, idu Solopetani conuicem terebatur, tunc gloriofus Manu inuocato nomine Iesu, victor ad cælos iuolauit. Eius sacrum Corpus manib[us] sepultum; sed nonnullis annis elapsis, Cletus cum populo

illud magna cum deuotione, exand sustulerunt, atque in Ecclesia S. Francisci iust honorib[us] tumalati, vbi ingenti ueneratione coluit. Martyrio coronatus est, an. 1161. seu 1162. vel 1167. secundum alios. De eo agunt, Barezus 4. part. chiron. minor. lib. 5. cap. 37. et Faustino Tasso in hist. sui temporis, & Thoma Bouchiero, in hist. Ecclesiast. Martyr. minor.

B. Anonymi, Confessoris, h] Huius nomen penitus ignotum qui à scraphico Patre S. Francisco per Galliam iter faciente, iustus est commemorari. Illius meminit Gonzaga 3. part. Orig. scraph. Relig. in Conuentu Yvonnensij, qui est i. Prouinc. S. Bonauenturæ. In *Matris* (inquit) Ecclesia stannensis cæteris, quidam ex scaphi scraphici B. Francisci, qui & miraculis corruerat, tumulatus fuerat. Non desunt, qui asserant, quod sancti inferias uolens. De eo, item in 2. Conuentu, sic de Picqueti ibid. in Descriptione eiusdem Prouinc. & Foderetis vocans eum B. Michaelē à P[er]phis, sed perperam. Vvadinghus tom. 1. sup. ad ann. 1287. §. 15.

B. Antonij à Catalagironē, Confess. e] Ex Catalagironē, Sicilia ciuitate oriundus, fuit Deo gratus, & sanctitate insignis: cuius post mortem miracula claruit, vt Syraculanus Episcopus æ authenticè, per publicum notarium excepta, libello commissa, in Episcopalem Syraculanorum Archiepiscopi infirma, atque eius corpus, ex cõmuniu S. acophago exhumatum, quod integrum

antogram adhuc & incorruptum perseverat) honestissimo loco recondi curatur, insignisque priorum veneratione colitur. Floribz ann. 1511. Gonzaga part. 2. sup. in Conventu S. Matæ de Iesu Cathalogus, qui est 7. Provinc. Sueluz) scribit hunc insepelatum esse. Idem habet Barezzius sup. lib. 1. cap. 17. sub ap. 1517. Hunc nonnulli confundunt cum B. Benedicto Negro, à Sanfratello, Sualiz Pago, & B. Antonio Negro, sed perperam: cum prior decesserit è vita ann. 1189. posterior, autem 1549. & loca personarumque conditio-

nes ac status omnino his adæquentur. Vide Daçam 4. part. chronic. minor. libro tertio, capite 36. 37. 38. & lib. 4. cap. 16.

B. *Francisci à Rota, Confessoris, d*] Pincianus erat natione, dignitate Sacerdos, atque omni sanctitate conspicuus: cuius corpus conditum est apud Conventum sancti Francisci Belusij, qui est 4. Provinc. D. Gabrielis. Arguit de Gonzaga 106d. part. 3. sup. Barezzius lib. 4. ca. 37. sup. ad ann. 1565. Rapiurus histior. General. Ong. Recollector. Decad. 8. part. 1. §. 8.

SEPTIMO IDVS MARTII.

TRANI, in Apulia, Beati ^a Petri Confessoris, miraculorum gloria illustris. Camplis, in Aprutio, Beati ^b Baptistæ à Florentia, Confessoris, qui pietate & oratione pollens dono lachrymarum, & extasi meruit à Domino honorari. Bononiæ, Beate ^c Catharinæ à Bononia, Abbatissæ, Virginis, vitæ perfectione & monastica Obedientia insignis, cuius factum Corpus vsque nunc integrum perseverans, crebris miraculis illustratur. Romæ, Sanctæ ^d Francisæ, Viduz, ex tertio Ordine seraphici Patris S. Francisci; quæ nobilitatem generis, cum bonorum operum fructu coniungens, miraculis etiam coruscavit, & à Paulo V. Pontifice Maximo in Diuorum numerum est relata.

MARTII IX.

- §. 1. **B. Petri, Confessoris, ^a**] Huius miracula enarrat, B. Bartholomæus Pisanus lib. 1. c. conformitate. fruct. 8. & 11. part. 2. in Fratibus minor. Provinc. Apulæ sanctæ illustr. Codex MS. Abbat. S. Victor. Paris. ibid. Marcus Vlyssipontis, 1. part. chronic. minor. lib. cap. 43. §. 4. Gonzaga part. 1. Orig. seraphic. Reliq. in BB. vers. huiusce Ordinis, clarebat, ann. 1335. Tostimanus lib. 1. histior. seraphic. Vvedinghaus tom. 1. Annal. minor. ad ann. 1241. §. 20. Picquetus in catalog. virorum illustr. Ordinis minor.
- §. 2. **B. Baptistæ à Florentia, Confessoris, ^b**] Deotitissimus erat erga mysteriū Incarnationis Christi: & sacro laudum Missæ sacrificium, orationis seracientis incumbere: ita ut in extasi caperetur, & à terra subleuatus in altum viuis sit. Florus ann. 1510. sepultusque est in Conuentu Camplensi, qui est 14. Provinc. sancti Bernardi. Illius mortis Marcus Vlyssipontis, part. 3. sup. lib. 8. cap. 37. Bosius tom. 1. de signis Eccles. lib. 12. cap. 21.
- §. 3. **B. Catharinæ à Bononia, Abbatissæ, Virginis, ^c**] Bononiæ natus, ann. Christi 1413. die 8. Septembris. Claris orta parentibus: sed Ferraræ est educata, quæ effescente etate, inarearet virtute & sanctitate vitæ; quod annos nata 11. superio impellente spiritu, D. Clare ordinem ingressa apud Monasterium Corporis Christi, Ferrariæ: talem vitæ rationem inierit, ut ab eo, qui temporum intervalles ad docendum non habet opus, breui instructior: & Diuina visionibus, quas frequentes habuit, appareat. Multarum reuelationes habuit, tum de Verbi Incarnatione, tum de B. Despara, & de seraphico Patre S. Francisco: aliisque sanctis & Angelis. Vidit etiam animam B. Iouanis de Tostimano, Episcopi Ferrariæ, in caelum inter Angelorum agmina euolantem. Eius ad venerabile Eucharistia Sacramentum deuotio incredibilis ornandū fuit: cum interpres noctis, eaque plurimas insonnas, illius contemptu mensis duxerit. De reliquis ve-

ro eius virtutibus id tantum dixerim, quod fuerint omnino ex parte perfectæ, Monasterium Ferrarense studuit pro viribus reformare, & in pristinum splendorem adducere: quod ut factum est, Bononiam cum 15. fortioribus focus eiusde perrexit, vbi alix carnobnum fundauit, extraxitque: cuius prima ædificata abbasilla ann. 1456. quod admirabili præsertim, & vitæ sicutæ crexit.

Tandem pulvis perfuncta laboribus, Bononiæ apud Monasterium corporis Christi obiit, è viâ decessit an. 1463. eius sacrum Corpus incorruptum huc vsque perseverans, summa veneratione asseruit. Quod necessitas quibusdam de causis, ab eius separatione ab anima diuersas sedes tenere coactum est. Nam primò in communis fortium Satrophago tumulatum; inde operâ illusterrimi Cardinalis Angeli à Capranca, tituli S. Crispi, Bononiensis Legati, ad loculum in modum altaris sibi erectum, non procul à venerabile Eucharistia Sacramento, translatum fuit. Vide quoque exigentibus id piis Bononiensium desideris, exhumatum, prope cratem sedens, omnibus prospiciendum extitit, facie, manibus, pedibusque discopertis, prout ipse vidi ann. 1610. cui & sequens hæret Epitaphium.

Hoc Corpus quod cernitis incorruptum D. Catharinæ Bononiensis estque Monasterium prima cum paucis edificari curauit: Quod multos annos mirabilis sanctimoniam rexit & gubernauit. Cum vero ex humanis decessisset, humi sepulta fuit: cuius corpus decimo-nono die post ipsius exequis, maximo populi concursu, & totius ciuitatis admiratione, in terram (ut nunc cernitis) & ad ore suauissimo fragrans, repperitum est. Multa quoque signa, sanctitatem eius attestantia subsequuta sunt. Obiit anno Domini 1463. die nono Martij.

9. 5. Quapropter in ipsius inculpatæ vitæ testimonium, Deus ceptis eammodi migræ fragrantia, atque cœlico quodam liquore perfudit; quo qui iniecebantur, licet gravissimis implicarentur infirmitatibus, in columnis omnino evadebant. Infinitis postmodum curis, causis miraculis, quæ ex concessione Papæ Clementis VII. festum ipsius celebratur hæc dæ à fortioribus piz factorum Monasteriorum Bononiens. & Ferrariens. Infignia eius facta atque miracula conscribere Marcus Vlyssipont. sup. lib. 4. cap. 33. 34. & vique in fin. ex MS. B. Illuminatæ à Bembo, illius sociæ. D. Bernardus de Busto part. 2. lect. 17. Rossi quadragesimalis. Gonzaga part. 1. Orig. seraphic. Relig. in BB. Ordinis sanctæ Clare Virginis. Item part. 2. in prædictis Monasteriis, quæ sunt 1. & 3. Prouine. Bononiens. & ientio humilce Prouincæ. Vvillous Athenarum Orthodoxæ. Franciscan. litteræ C. Barczus 4. part. chronice. minor. libr. 1. cap. 42. sub ann. 1326. Galterius in tabula Cosmograph. secul. 15. in SS. vi. 2. Bellarminus lib. de Relig. sanctior. Grauna part. 2. capite 14. Toffianus supra. Algeritan arboræ Epilogica totius Ordinis Franciscan. Valerianus de BB. Fumun. Ordini. minor. cap. 6. 17. & c. lib. 2. Græwina part. 2. c. 13.

9. 6. 5. *Francisca Vidua*, à] Romæ, alibi in partibus nata est anno millesimo trecentesimo octogesimo quarto, quæ postea Ludouico de Pontianis, nobilissimo viro nupsit. Castitatem coniugalem sic dilexit, vt & occasiones quaslibet peccati à se longius depulerit; & alius pudicitiam ad amandam persuaserit. Cilicio, disciplina abstinentia, & similibus macerationibus corpus adornabat. Sanctam orationem suam excolebat, à Demoniis, variis figurantibus tentata, firma, & constans permansit, sui Angeli custodis munia præsidio: cuius aspectu sepe frucebatur. Mira humilitate & patientia duxit; tanta autem charitate ferebatur erga pauperes; vt ferè omnia illis largiretur, &

pro eis obitum mendicare hæud erubesceret. Sacramenta Confessionis, & Eucharistiæ usque frequenter. Passiõnem Dominicam piissimo affectu meditabatur. Vidua fides anno 1436. Monasterium intravit. Societatem enim eiu congregationem mulierum instituerat, quibus dederat sancti Benedicti Regulam, sub regimine Patrum Montis Oliveti, apud sanctam Mannam novam commorantium: quod institutum Eugenius IV. Papa approbavit: nunc orbata statuto, illud amplectatur est. Ex tertio Ordine, D. Francisci fuit alumna, patremque spirituales eiusdem Ordinis scripturæ habuit, nomine Bartholomæum, tandem multis cumulata meritis obiit 9. Martij anno 1440. quam in vita & post mortem plurimis miraculis diastrem, in Sanctorum album recitat Paulus V. Papa 29. Martij ann. 1608. Ioannes Matholus Valladensis, Abbas S. Arnalphi Meten. & alij vitam illius scripserunt, De ea agunt Martyrolog. Roman. 9. Martij. Baronius ibid. in Annotat. D. Antonij. 3. part. histor. Ioannes Raymus, lect. de Eucharistiâ, Concion. 32. ante med. Volaterranus lib. 22. Hugo Menardus, in Martyrolog. Benedictino 9. Martij, & 19. Maij. Antonius Samaritanus tract. de Iubilz cap. 17. quæst. 4. Ab Urbano VIII. festum eius recensitum est inter alta Breuiarij Romani, ann. 1632. & in Calendario vsui Fratrum minorum accommodato repositum, sub ritu Duplici, veluti Ordinis scapulari, ann. 1633. Authore R. P. Ioanne Fland. ex Typographia Caroli Abely Parisi, in Consensu maiori Fratrum minor. Galterius in tabula Cosmograph. secul. 17. in euentibus memorabilibus. De Sales part. 2. Introduct. ad vitam deuotam cap. 13. circa fin. Item tract. de Amore Dei lib. 22. cap. 3. Cornelius à Lapide Commentar. in Daniel ca. 10. vers. 5. Bzouius tom. 16. Annal. Eccles. ad ann. 144. 5. 6. Tacitellius lib. 10. Eptom. histor. in Roberto Saxico Imp. Spondanus in Audiano chronolog. Annal. Baroni sub ann. 1.

SEXTO IDVS MARTII.

Benarij, in Territorio Lexouicensi, Beati Andræ Guez, Martyris: qui Rex Conuentu Bernaicensi ab hæreticis tractus, gladioque fauciat, necnon & à ferocissimo equo per loca deuia, caruisque plena, ad duo millia raptus, animam cælo reddidit. Assisij in Vmbria, Beati b Petri à Catanio, Confessoris, seraphici Patris sancti Francisci socij: qui cum in officio Vicarij Generalis ordinem sanctissimè, aliquo tempore gubernasset, clarus meritis & virtutibus, ac miraculorum gloria insigniter exornatus, migravit ad Christum. In Mexico, Beati c Alphonsi de Scalona, Confessoris; eruditio- ne ac pietate clarissimi, qui multa millia Indorum Infidelium conuertit ad Fidem; & vitæ sanctitate atque zelo salutis animarum plenus, sceleriter obdormiuit in Domino. Atienzæ, in Territorio Saguntino, Beati d Antonij, Confessoris, virtutum splendore admodum celebris. Vallisertij, in Vmbria, Beati e Christiani à sancta Cruce, Tertianæ.

Efflit, quæ & postea Guaremalico sermone, quem annos natus 74. perdidit, sunt reddidit. Fuit in eo extrema patientia, humilitas, paupertas, penitentia, & iustificatio, ac ingenio animo feruor, ita ut Religiosis sui temporis virtutum exemplar esset. Magistri nominatum; Guardianus, Distinctor, atque Prouincialis monasterii exereuit. Ex fide xxiij. 88. c. 70. Deo Francisco consecrasset, & Indis ad fidem adducendis eo impensis; Mexicano Conuentu, ieiunus, castigationibus, ac variis mortificationibus confectum corpus commatit, anno millesimo quingentesimo octogesimo quarto, Martij 10. Anima vero ouans in urbem cœlestem tendit, corona huius prædicati verbe coronata. Nec enim sine ingenti sanctitatis opinione mundo valetit. Vita illius rigidissima & admiranda describitur, part. 4. Origin. seraphic. Relig. apud Gonzagam, sub Conuentu Mexicano, qui est 1. Pro-

uincæ S. Euangelij. Eadem habet hæcque para-chronic. minor. lib. 8. cap. 67. 68. & 69. De qua ibid. lib. 1. cap. 11. Vtilitotus Athenarum Quod hoc autem Franciscan. littera A. Piquetus in catalogo, vitior. B. list. Ordinis minorum. Marianus lib. 1. cap. 8. 9. & 10. Petrus Calus in Defensorio sacr. Religio. lib. 1. cap. 31. Grauna in *uicibus*, part. 2. cap. 24.

B. Antonij, Confessoris, d] Læcus erat professione; §. 4. Frat. B. Saluatoris ab Hoita, qui omnium virtutum genere spectandissimus, obiit ann. 1591. cuius meminit Vvadinghus tom. 2. sup. ad ann. 1266. §. 19. et Memorial. Hispanic. MS.

B. Christina, e] Magna sanctitate floruit, scilicet. §. 7. 14. prætestamentu. De Silis, in capite primo Regul. tertij Ordinis, ex Arboce seraphica. Vvadinghus to. 4. sup. ad ann. 1360. §. 3.

QUINTO IDVS MARTII.

Apu'd Castrum-villanum, in Territorio Lingonenfi, Beatorum a Trium Fratrum Martyrum, quos hæretica rabies comprehendit, & Sclopeta-riorum glandulis trans verberatos, ad gloriam cœlestem emisit. Viennæ, in Gallia Beati b Michaelis à Peruisio, Confessoris, vita & miraculis conspicui. Assisij in Umbria, Beate c Balbinæ, Virginis; sanctæ Claræ Discipulæ; cuius merita miraculorum præconiis illustrantur. Apud Montem-Falconem in valle Spoletana; Beate d Margaretæ, Religiosæ Fæminæ. Aquilæ in Vestinis; Beate e Antonij à Florentia, Monasterij Aquilani primæ Abbatissæ, vitæ sanctitate, signisque admirandis celebris.

MARTII XI.

4. 1. **B**eatorum Martyrum, a] Non fuit satis, hæreticis, & peruersis illi hominibus, omnia de populari: vetula quæque, & non deperdere, vel in vias perduellum, capacium & sceleratorum milicium, profano-tumque multorum conuenerat nisi etiam sauerent in pro quosque. Horum enim truentis manibus occubuer. Beati etosque memora digni, tres Religiosi presbiteri, nominibus mihi ignoti, qui cum foras ad concionandum essent egressi, versus Semorium Oppidum ab eis intercepti, & bombardarum globulis ita verberati, serbicos Deo animas reddidero. Quorum corpora clam à Catholicis sublata, apud Conuentum Castr. villani honorificè tamalata sunt: vbi piè à fidelibus venerantur. Agit de eis Bæccus part. 4. c. 10. minor. lib. 5. cap. 39. ex Paulino Tasso in hist. sui temporis, & Thoma Bourd. in hist. ria Ecclesiæ Martyr. minor. Piquetus, in Descrip-tione Prouinc. S. Bonauent. vbi de Conuentu iax-taco, eo autè anno passus fuit, quo & 2. supra Martij 8.

§. 2. **B. Michaelis, Confessoris, b]** Vni Religiosissimus æquum in vniuersis mirant: alique plura miracula fecit, licet Viennæ Allobrogum: floruitque circa ann. 1590. cuius meminit Be. us Basilolomæus Pisanus libro primo innotuit, scilicet. 8. & 11. in Fratibus minorum, Monasterij Burgundiar. sanctæ. illius. Co-d. MS. Abbat. S. Victor. Paris. ibid. Marcus Vlyf-sipponus 1. part. chron. minor. lib. 9. cap. 133. 2. Tostimanus lib. 1. hist. seraphic. Gonzaga part. 2. Origin. seraphic. Relig. in BB. vniuers. Ordinis.

Item part. 3. in Conuentu Viennensi, qui est 33. Prouinc. S. Bonauent. vix. Vvadinghus Tom. 1. Anual. minor. ad ann. 1137. §. 13. Piquetus in Descrip-tione eadèdem Prouinc. vbi de eodem. Conuentu, qui est 1. Cullodiz Viennensi: qui tamen in eo hallucinatur forsitan, asserens. *Quod in quibusdam vitiis in uelutis commatuerit, aliqui ex illis falsissimos Patres, qui D. Franciscum totus instituit Antefignarum uidevat, uisum, Beati PP. Michael, Guallelmus, & Drudo: qui amplexu miraculis suis infens, est.* Nam Reue-rendissimus Antiles Mart. us Vlyssipponens. aperte testatur hunc Beatum Michaelem claruisse sub ann. 1570. Constat item S. Franciscus huic anno 1266. quare si cum uideat B. Michael. vitæ tunc vltra 150. annos præcessit, quod Patororum est. Nisi ipsemet. Marcus errore laborauerit: eo quod tunc an-tes lib. 1. cap. 31. sub ann. 1143. eundem B. Michaelis meminerit. Vide Marianum lib. 1. cap. 7. circa ann. 1237. de Fodere tam in Description. Prouinc. Burgundiar. lib. 11. & 70. eo Conuentu Viennensi.

— **B. Balbinæ, Virginis, e]** Sorbe erat Beate Amariæ Virginis, et de qua 20. Februario) vniuerso Monasterium professæ est Assisij sub disciplina S. Claræ, Vvadinghus vbi ad taxum pestiferonum gradum peruenit, quod Deus per eam quantum a edidit miracul: Arcum mihi, nec ab ipsa sancta Clara vtulit. In Ordinis Monasterium extraxit: quo perdo. Abbatem, reuocatus. Mosque sanctæ Claræ diem mortis beatus-tyhæc B. Balbinæ, nonnullis tractatibus mediis, can

tan̄ fecuta est ad p̄m̄ium. An̄ de ea Marcus Vlyssiponensis part. 2. sup. lib. 7. & 8. ex Mariano in appendice lib. 1. Toffmanni in cap. 1. vadingburg. tom. 1. sup. ad ann. 1213. §. 11. & 10m. 1. ad ann. 1214. §. 18. quo obiit. Valerianus de B. Tertiu. ordin. nunci. lib. 2. cap. 11.

34. *Beata Marcella. ** Memoratur a Marto Vlyssiponens. sup. lib. 7. §. 21. §. 2. ad ann. 1317. ex An̄g. MS. & monasterii ordines. De Sillis in cap. 1. regul. tertij ordin.

35. *Beata Anem̄a, Abbissa. ** Vidua erat, cū n̄mo nasterium laici Onaphij, Foraciz, in terra est, vnt̄bi Tentatur in vnam ostenditur, sub dila. lina

B. Angele Fulgentis: hinc Fulgūm missa, tradit̄o Aquilam proficari primam regulam Sancte Clarę, vñ cūn̄ s̄ocis amplectare: morant̄que elegit in monasterio: sub a Beato Ioanne Capitulo, auctoritate Nicolai V. Pape, collato: cui prima Abbatisa p̄f̄icit: & obor, sanctitate ac miraculis illustis an. 1472. Vide Marcum Vlyssiponens. 4. part. sup. lib. 5. cap. 44. & 45. & Gonzagari part. 2. sup. in monasterio Corporis Christi Agulano, quod est 1. prouinc. Sancti Bernardi. Toffmannum, & Valerianum sup. e. 33. & 34. In eccliam de SS. Fulgūtibz, in vita Beate Paulę Fulgentis.

QUARTO IDVS MARTII.

Bettonij, in Vmbria, Beati a Iordani, Confessoris: eximie humilitatis ac perfectionis viri. Vulcanij in Aprutio, Beati b Benedicte Hydropici, Confessoris, mystica Theologia & vite sanctitate inclyti. Strigonij in Hungaria, Beati c Egidij, Confessoris. Ancona, Beati d Serui Dei, Confessoris, vita & miraculis clari. Florentie, Beati e Bernardi Scarlatensis, Confessoris: qui oratione, & celestium rerum contemplatione extitit sublimatus. Apud Salicetum in Castella Beati f Marthi Sanctorcazj, Confessoris, virtute orationis & charitate conspicui. Loutij, in Polonia, Beati g Ioannis Smolha, Confessoris. Capriole iuxta Senas, in Tuscia, Beati h Bartholomæi Lucensis, Confessoris: qui ob vite ingritatem, summasque virtutes, Diffinitor Generalis, tum vicarius totius ordinis seraphici, sanctissime obiit in Domino Agnonis, in Apulia, Beati i Gafparini nobris, Confessoris: qui virtute abstinentie, & humilitatis, ac miraculorum gratia refulsit. In Belgio, Beati l Ioannis a Louanio, Confessoris: qui admirabili sanctitate praditus, primus Minister Prouincialis Germanie inferioris prouincie electus est. In Gallia, Beati m Claudij, Confessoris: qui Prouincialatu bis laudabiliter functus, virtutibusque haud vulgaribus exornatus, sancto fine quieuit. Bononiz, Beate n Apolloniz, viduz, Tertiarię: que bonis operibus iugiter intenta, miraculis etiam coruscavit.

MARTII XII.

36. *Beati Iordani, Confessoris. ** Laicus erat professus, humillimus, vere perfectus, atque sanctissimus. Memoratur a Beato Bartholomæo Pisano libro vimo conformatus, fuit octauo & vndecimo, p̄m̄o, scilicet da, in statibus minoribus sanctitate illustris prouincie Dni i. auct. Gonzaga part. 1. prima regia. le apoc. in gion. in Beatis vnt̄i huiusco ordinis vadingburg. anal. minorum ad annum millesimum octo. in vnum fuit annu feruim §. 4. d. e. m̄. & terno tertio ad 2. millesimu trecentessimu fuit p̄m̄o sapho vigesimo quarto. Psequero in catalogo huius illustrium ordinis Franciscan. Toffmanno lib. 2. cap. 11. in custodia sancti Francisci.

37. *Beati Marcellę, Confessoris. b. ** Vir e. in eximie virtutibus illustris. Bui. quomodo sepultus. In Blandis. *Beati Serui Dei, Confessoris. d. ** Ex propicio Dei obsequio in buncapat. i. g. 1. B. Seruus Dei, de Barbino

eris, & Beati Antonij liberatus, & ad vitam corpus resurgens, relicta erant Philosophia, mutatur in vna vna. am. & habet sanctum infam, & sanctissime vnt̄i sui. Hæc ille sup. in p̄m̄o 12. Penon. Codex Manuscripte. Abbat. S. Victor. Parisiens. thed. Gonz. 1. & vadingburg sup. ad annum millesimum ducentessimum septuagesimum §. vigesimo. nono. Marcu Vlyssiponensis parte secunda chronie. minor. libro prim. capite quadagesimo septimo. & libro nono. p̄m̄o vigesima nono §. primo, qui tamen hallucinat̄e in tempore computatione, quo hinc infamut vnt̄i. Piquetii lib.

Beati Egidij, Confessoris. e. * Illis memit Vvadingburg septa ad annum millesimum ducentessimum octogesimo tertin un paragrapho octavo, qui mira de e. l. E. ad m̄. Manuscript. monasterii ord. *Beati Serui Dei, Confessoris. d. ** Ex propicio Dei obsequio in buncapat. i. g. 1. B. Seruus Dei, de Barbino

dicendum est, *de Primis*: nam patris Urbani fuit: qui cum Guardianus officio fungeretur in veteri monasterio Anconensi, vidi B. Primum in carceribus captum: & per sex cubitos in aere levatum. Porro sanctitate & miraculis illius deservit & vita. Scribitur de eo Pisanus sup. in provincia Machinæ. Wadingius sup. ad an. 1289. §. 17. qui amens postea totus. 4. Julii. 1399. §. 11. referunt quod sacrum corpus Amanthilæ asseruat habebat S. Antonii.

8. 5. *Beati Bernardi, Confessoris.* 6. Hic, ob singularem virtutum quibus præditus erat, carceribus paucis visionibus à Deo immensis consolari meruit. Testis Gonzaga part. 1. sup. in conventu S. Salvatoris Florentiæ, qui est 9. provincie Tulicæ & Daça 4. part. 2. onic. minor. lib. 1. cap. 13. vocante eum, *Bernardinum*.

8. 6. *Beati Mathei, Confessoris.* 7. Hic in conventu Dominiæ notrix de Sal cetor qui est 6. provincie Castellæ habitum sumptis & diem abutens cum esset, humilitate & charitate in proximum extremi infirmis: non des plerumque sub dieo ducere infirmos in omnibus Dei, nunc aliquando in manum modum vniuersi circumdatus, & tectus: intactus & illis intra manuum ambrum, veluti in scello deprecatur. Ita Wadingius hystor. 4. sup. ad an. 1376. §. 20. ex 2013. ordinamentis.

8. 7. *Beati Leonardi, Confessoris.* 8. Devotissimus fuit & sanctissimus amicum à decennio vltimum eisdem Patris, Dominicanorum Praiori, tenuit. Deoque Optimo Maximo gratissimus exiit. Ita Gonzaga sup. in conventu S. Bartholomæi Loutheni, qui est 15. provincie Polonæ. Daça 4. part. chronoc. minor. lib. 1. cap. 11.

8. 8. *Beati Basilii, Presbiteri, Confessoris.* 9. Huius singularitatemque sit in patris corporis tacto Capriæ, in conventu S. Bernardini (qui est 4. provincie Tulicæ) anno 1500. obdormit, cum prius ob purissimos eius mores, à patribus huiusmodi provincie electus fuisset Vicarius provincialis: atque totius ordinis Diffinitor, necnon Vicarius generalis extitisset. Hæc ex eod. Gonzaga sup. in ipso conventu perdidit.

8. 9. *Beati Caspiani, Confessoris.* 10. Mira ciborum abstinentia fruebatur. cum vnicuique tantum, eaque satis fragili ratione: per singulos dies attritum laboribus vigi-

lisque corpus tegeretur: neco profundissimam dignitatem humilitatem carere, & vultu, quibus cumque decessit & vultu: in acies, & in humilitatem. Gonzaga sup. in conventu S. Bernardini Anconensi, qui est 8. provincie S. Angeli & sub mutuo. & provincie. Daça sup. lib. 1. cap. 4. 2.

Beati Leonardi, Confessoris. 11. Huius provincie vicarius minor. 10. provincie Germanie inferioris electus est, anno 1529. in capitulo Danicæ & sanctitate clarus quod vultu in Danico. Vide Guizagum part. 5. in provincia Coloniensi.

Beati Claudi, Confessoris. 12. Bis officio Prouincialis, 10. Multis, in provincia Sancti Lucei, omni cum laude sumptis, multa extructione ostulit conuictus sanctæ Cruce & Auemontis. Vbi magnam pietate, atque sanctitate novis, immo cum Deo dedit. Fluoribus autem 15. Memoratum à Gonzaga sup. in eodem conventu, qui est 1. provincie Ludouici. Barezo 4. part. chronoc. minor. lib. 1. cap. 9. ad an. 1567.

Beata Apollonia, Virginitatis. Tertiaria extra, postquam à lege vna soluta est: sepeliturque voluit in Ecclesia comitatus Annunerationis Deiparæ Virginis, fecerunt tempore am caritate prope portam curiam Bononiensem per 15. 15. vbi plurimum diffamatur miraculis. Testis hystor. lib. 1. hystor. seraphi & Barezo sup. lib. 2. cap. 35. mentionem de easdem: præcipue autem Gonzaga part. 1. sup. 10. B. formis lecturam, minor. & part. 2. in hoc eodem conuictus, qui est 17. provincie Bononiensis his verbis. *In altera huius sacri ordinis Capella, Beata Apollonia, mirabilis omnino illustris, venerabilis corporis sepulchrum, cuius frequentia carmina adiecta.*

*Cum ista capsa est hac soror Apollonia dignè
Quam, que tam fecit, firmam miracula sanctam:
Nupta prius eius, sed post viduam ipsa mansit,
Franciscus tandem sese veste induit Aloni.*

Algeria in Arbore Episcopus in eius ordo. Fezandus S. Iulio Martini huius orat. ehyron. Franciscan. Valerius de B. huius ordin. minor. lib. 4. cap. 11. De S. in cap. Regul. tunc ordin. Daça sup. cap. 11.

TERTIO IDVS MARTII.

Oxonij in Anglia, Beatus Angeli Pisani, Confessoris, seraphici Patris S. Francisci discipuli, qui prius Guardianus Parisiensis, ac custos Franciæ, necnon Angliæ Minister Prouincialis ab eodem patre institutus, & ceteris tum vite sanctitate, tum signis admirandis, illuxit. Ibidem, Beatus Ioannis Anglici, Confessoris: Religione & eruditione conspicui; qui Prouincialis in Germania & Anglia tite perfunctus, sancto sine quieuit. Perulæ, Beatus Hentici, Confessoris, Daçæ principis: qui, spretis regalibus oblectamentis, habituque tertii ordinis in minoritate suscepto, Christo seruire dectetur in paupertate & humilitate. quem Deus miraculorum gloria decorauit. Neapoli in Campania, Beatus Bartholomæi Agricolæ, Confessoris: cuius sanctitatem crebra miracula per eundem testantur.

Beat. Angeli, Confessor. *) Angelus, sine Agnelus nuncupabatur, Pisis in Hechuria natus, acque ibidem Diaconus Francico concionante, Frater minor factus est 1211. vir vndequeque perfectus, quem postea ob insignem virtutum speciem, primum idem Seraphicus Patet misit in Galliam cum Beato Pacifico primo Francie provinciali ministro an. 1216. à quo & Luteze licentiam habuit conuentum extruendi, & primum huiusce domus Guardianus institutus est, moxque primus Parisiensis Custos cepit. Denique cum esset magna sanctitate preclarus, in Angliam illum D. Franciscus ablegauit cum socio B. Alberto Pisano de alio an. 1219. quorum primum provinciale instituit verum cum in itinere Parisius aliquo tempore haesisset, anno 1220. transfrancie, Angliam appulerunt 3. die Maij. Vbi à Rege Henrico 3. & prelati benigne excepti, Franciscanum institutum mirè per Angliam propagauerunt. Nam, & complures conuentus illic consecutus extructi sunt, & Episcopi, Abbates, Monachi, & in Theologia magistri non pauci, ordinem uenerum humiliter professi sunt. Et B. Angelus Regis familiaris ac confidens effectus, omnibuique charis habitus malum infudat in componendis controuersiis inter Regem & Regni proceres; tantumque poluit in his rebus operis & fiducis, vt & vicem deposuerit, in crastino festi S. Gregorij Papæ an. 1232. iuxta antiquum suppositum motem; quo annus à paschate interpretatur secundum noui calculum, an. 1233.

Obit autem, non sine sanctitate opinione, quatuor multis miraculis conformatus. Sepulchrum Oxoni in capsa lignea, dum post plures annos Frates voluerunt transferre ad honorificentias & sublimas sepulchrum eamem inuenerunt omnia in pretiosissimum liquorem, balsamo similem, resoluenda, & obla teria oleo supernaturalia. Cùmque minus cautè capsulam uersitate corruptam eleuarent, fundum adhaesit pavimento, oleumque effusum est cum ingenti fragrantia: tunc uero ad paruum maulouem magna cum reuerentia & solemnitate fuerunt transportata. Agunt de eo Mattheus Paris. ad ann. 1233. & 1241. de Gestis Anglor. in Henrico III. Rege. Marianus lib. 1. cap. 7. 15. &c. Fabianus & Nicolaus Trivetus, antiqui & coetus auctores, in chronicis MSS. ad ann. 1221. B. Bartholomæus Pisanus lib. 1. confirmat. fruct. 8. & 11. part. 2. in fratrum minor. sanctitate illustr. per prouinc. Angliæ. Codex MS. Abat. S. Victor. Paris. ibid. Tostianus lib. 1. histor. seraph. in ep. Marcus Vlyssipon. part. 1. chronic. minor. lib. 6. cap. 31. 32. & 33. D. Antonius 3. part. histor. titul. 24. cap. 7. §. 1. & 2. Gonzaga 1. part. orig. seraphic. relig. in BB. uici huiusce ordinis: & conuentu Parisiens. item in prouinc. Turonice part. 3. chronicon Citiuense ad ann. 1234. Pitiscus in indice illustrium Angliæ scriptor. Franciscan. an. 1224. vel potius ann. 1226. Picquetus in catalog. uitor. illustr. ordin. minor. waddingham tom. 1. annal. minor. ad ann. 1215. §. 15. 205. 1216. §. 2. an. 1219. §. 31. 41. & 42. an. 1220. §. 38. & seq. Harpsfeldus fz. ul. 31. Volaterranus lib. 21. Anthropologic.

Beatus Iuuenis, Confess. b.) Augustinus, & Iuuenis Anglicus uulgo appellatur: an uero id nomen ei conueniat & patris, uel à familia, inhi subobscuro est. consistit autem ipsum Iurisperitum fuisse, & ingenti scientia preclarum; porro B. Cæsarino de Spira à miltiterio Germanæ abioluto; illi substitutus est B. Albertus de Pisa, in comas generalibus apud Assisum habitus, an. 1223. quibus expletis, missi sunt cum

todem B. Alberto, hoc ipso anno ad partes illas uiri insignes, & eruditione prestantes; inter quos Beatus Anglicus, haud uicium obtinet locum. Beato Alberto successit B. Iuuenes de Piano Carpini, qui anno 1230. Capitulo generalis Assisienti. & Translationi corporis B. Francisci interfuit, relicto pro se vicario in provincialibus Theutoniar comitiis electo B. P. Angulo. Nam paulò ante uisitatorem egerat in Germania. De quo uetus Auctor chronici Saxonici MS. an. 1229. hæc scribit. *Frater Iuuenes Anglicus primus uisitor in Theutoniam est missus; vir tranquillus, charitatis ualde qui misisset Frater ad uirtutes colendas inflammans.* Quin etiam eandem postea Beatus Iuuenes Patrens, generalis, ex eodem Auctore, præfexit ministrum prouincialem Saxonie ad instantiam Beati Iordani, custodis illius prouincie, & Fratrum. Successitque Fratri Simoni Anglico defuncto circa ann. 1231. Mox successu temporis translatus in Angliam, præfuit an. 1246. & 1247. regimini Fratrum: quem & Summus Pontifex Innocentius IV. eodem tempore collegiorem Apostolicum instituit, qui uis cum alio, de consensu etiam Regis Angliæ quam subueniunt, iuxta Concilij generalis Lugdunens. decretum, hinc inde per Angliam, Hyberniam & Scotiam, ad prelatos & clero, expolcerent, pro iustandis rebus cruciate, & expeditionis Hierosolimitanæ.

Exagitat plures æquo huiusmodi collectores Mattheus Parisus; quibus imponit, plura flagitia imponit: non quod uelut ministrorum omnium excusate esset; sed inuidiam facti (qua supra modum inuenit Parisus) pro opulento. B. Iuuenes Anglicus horum uisus, religione & scientia notissimus tum fuit, magnus sui instituti zelator, & nullus in religione functionibus per uarias prouincias destinatus. Non est ergo uerissime hominem uanum, superbum, aspectum, lingue insatium transgressorem, ut scribit falsò Parisus, in tum uarias curas & officia ab externis eposit, ut uirò à superioribus, uis sanctis oblatum fuisse: nec igne aliquo prohibeat argumentum; quod cum Pontifex huic curæ idoneum præ reliquis censens, in Angliam, Hyberniam, ac Scotia præfexit. Virum sanctum fuisse testatur Bernardus à Bells. locus S. Bonanet in histor. de ord. seraphic. generalib. Marianus sup. part. 1. l. c. 6. chronica Saxon. MS. wvadin. to. sup. ad an. 1225. §. 2. an. 1229. §. 26. an. 1230. §. 16. 1231. §. 4. 8. 1234. §. 6. an. 1247. §. 20. & 21. quo uis de calamibus Parisi cõfutat ac delet.

B. Henricus, Confess. c.) Erat hic filius Aquini Dacie Regis; qui potentia, humilitate, atque paupertate insignis effectus, tertio ordinem seraphici P. S. Francisci suscepit, atque mutato habitu in cognitus permanens, sancto hinc quæuit, an. 1215. ad radicem montis, iuxta Perusium sepulchricus est in Ecclesia S. Andree, ubi miraculis confulcat: cuius tumulum eum uel ueneratus Sigismundus Imperator, dum Romam periret. Vitam illius adumatione dignam describit Marcus Vlyssiponens. part. 3. sup. lib. 1. cap. 31. Brouetum tom. 15. ad an. 1415. §. 59. Beulius lib. 2. Antiqu. Paris. pag. 225. De Sillis in cap. 1. reg. tertij ordinis.

B. Bartholomæus, Confess. d.) Germanus fuit natione, ex Amiberga Palatinatus. occidit inter PP. conuentuales professus qui Neapoli an. 1221. cum probata stulticia opinione, obiit, necnon miraculorù gloria nunc uis presulget. Sepulchrum in cõueniæ Neapolitano S. Laurentij; ubi est caput prouincie. Terra laboris Patris conuentus illi. Illius memoratur Nicolaus Armiger, eiusdem instituti alius, in cura mytico-bulorum ord. S. Francis

Secul. vltim. Rota postrema. Gerardus Empellus, Belgæ Obferuantinus, in Exam. huiusmodi Curas, Exam. 3. quæst. 3. wadinghus sup. tom. 1. ad ann. 1236. §. 11. oculus testis: qui vbi recusat grauissimos sanctissimosque viros ubi conspicuos; hæc addit. *Beatus item Donatus inueni non negatum dicitur vir Caribolemus Agricola, de Amberg, Germanus,*

cuus solemnitas ibi agitur memoria, cuiusque sepulchrum dicitur presens aditorem, vnde multis tabellis & variis excusatum, à populo frequentatum, & in recentia habitum. Compendium vniuersæ & publicæ sermone in annuatim scribitur eiusdem habitos, apud me habeo excusos, ex quibus patet (Deo amantè) suis dato temporibus. Grauius in voce Turinæ, part. 2. cap. 14.

PRIDIE IDVS MARTII.

Lvgduni, Translatio^a sancti Bonauenturæ Cardinalis, & Episcopi Albanensⁱsis, Doctoris Seraphici: tempore Eugenij quarti. In Saxonia passio Beatorum^b Martyrum, qui ab hæreticis è suis conuentibus pulsi, cæsi, atque miserimè afflicti, triumphum gloriæ; in confessione Catholicæ fidei, sunt adepti. In Africa apud Marrochios, Beati^c Agnelli, Fezensis Episcopi, doctrina, & multis virtutibus prædari. Apud Montem-Ferrandum, in Aruernia, Beati^d Philippi Longi, Confessoris, magnæ sanctitatis & castimonie viri, qui cum vnus esset ex sociis S. Francisci, & zelo salutis animarum flagraret, missus in Galliam, illic post ingentes exantlatos labores, ad cælos euolauit. Ibidem Beati^e Guillemi Mariconi, Confessoris: vitæ sanctimonia, & spiritu prophætico insignis. Hadriæ in Aprutio, Beati^f Andræ de Andria, Confessoris: dono orationis & humilitatis spectabilis. Apud Netinos in Sicilia, Beati^g Antonij, cognomento, Nigri, Confessoris: Tertiarij: qui pijs opetibus iugiter intentus, ad æterna præmia migravit, miraculis conspicuus. Myrtili, in Lusitania, Beati^h Galterij, Confessoris: rerum celestium contemplatione & fama sanctitatis illustris.

MARTII XIV.

g. i.

Translatio Sancti Bonauenturæ. ^a J Accidit ann. 1414. illud autem non est silentio prætereundum, quod cum eius sacrum corpus transferretur ad nouam Ecclesiam in Lvgduni, in timore sancti Francisci, gredians, confestim & teragelesimo sui obitus anno reliqua corporis parte alioquin exesa & coortosa, caput tamen solidum, capitamentum hærens, labia dentes, & lingua, atque cor, in nullo à vitali statu, aut colore demissa, reperta sunt: quare præfata huius & cor, itorsum in eburnea peride, honorificentissimè magnocquè cultu tunc à Fratibus reposita fuit: lingua quidem eo tunc temporis: cor vero ann. 1482. post eius canonizationem. Ea de re scripturæ Paulini libro primo conformat. fruct. octauo parte secundâ in prouincia Burgundæ. Octauus Suetianus oration. pro canonizat. ipsius sancti Bonauenturæ. Iohannes Francienus de Paulini in religio. de eiusmodi canonizat. parte secundâ art. 5. circa finem. Continuato Vincentij Beluacens. lib. 11. Thosianus lib. primo huiusmodi. Ieraph. Marcus Vlyssipontensis secunda parte chronie. minorum libro secundo capite septimo. & parte tertia libro primo cap. 56. Gonzaga 2. parte origin. seraph. relig. in conuentu Parisiens. sub fin. & part. 1. in 1. conuentu sancti Bonauenturæ prouinc. D. Bonauent. Schedel in registro mundi, vbi de eo supplementum chronie. libro decimo octauo ad an. 1168. Vvadinghus tom. 2. annal. minor. ad an. 1274. §. 12. & multi alij, quos supra retulimus ad 15. Iulij. Porro, Martinus Vi. concessit visitantibus Ecclesiæ Fratrum minorum, in Festiuitatibus sanctorum Francisci, Antonij, Charæ, &c. necnon in Translationibus eorum, indulgentiam annuam 50. & quadra-

genarium 12. Iulius 2. eandem concessit in Festo, ac Translatione sancti Bonauenturæ. Telle Compendio priuileg. ordin. minor. verb. indulgentia, quoad seculari, primi. §. 9. & 18. in super, hac die, an. Christi 1587. Sixtus V. Summus Pontifex, magna cum solemnitate, Romæ, in Ecclesia 12. Apustolorum, inter primarios Ecclesiæ Doctores, ipsum D. Bonauenturam annumerauit: Quæ de re, Mauricius Bressius Gallos iurione, vix ad omnes Ingenues disciplinas egregiè eruditus, luculentam orationem habuit: quæ erat initio 1400. oper. D. Bonauentur. Vide Petrus Galesium. in vita ipsius Seraphici Doctoris cap. 10.

^b Beatorum Martyr. ^c Passi sunt in persecutione hæreticorum per vniuersam partem Saxoniam & Teutoniam dehuacchantum an. 1524. quo tempore omnes quasi Fratres & Minores eorundem sunt hisis regionibus, ob fidem Catholicam, quam Lutherani summo odio persequiebantur. Telle Gonzaga parte tertia origin. seraphic. in prouinc. Saxonie sanctæ Crucis. Barezo parte quarta chronie. minor. libro primo capite trigessimono. Daça, ibidem libro tertio, capite septuagesimo secundo. Hæc autem hæreticorum rabies rursus Fratres minores, in eadem prouincia degentes, feraciter nunc depulsa est, cum Sueu hæretici in Germaniam super irrupissent, ferro & igne omnia depulsa sit, & sens crudeliores, Barbarique Paganis detestores, sacra & prophana, humana & diuina violarunt. Maximè autem trauerant in religiois Franciscanos: quos dies varijs tormentis diuesarunt, ac morti tradiderunt inter quos præcipuè emicuit R. P. Adolphus Ardelpho, prouinc. Argentinæ Custos, martyrio affectus in Vuerburgia, an. 1631. die 6. Ian. post celebratissimam

Itimonia fide digna apud nos servata Parisiis.

Beatus Agnellus, Episcopi Marcei. b] Lupus, Agnus, & Agnellus nonnumquam repetitur appellatus. Scinduntur itaque, quòd Seraphicus Pater S. Franciscus, apud Assisium celebrato generali Capitulo an. 1219. inseruit in omnes vniuersi orbis nationes, aliquos ex suis Fratibus, Euangelij prædicandi, & Christianæ perfectionis annuntiandæ causa. Ad Africam destinavit duos ex percipiis suis comitibus, verè Beatos, FF. Elechum, & Aggidium, laicos adiuuans aliis quamplurimis: (de quibus sup. ad 6. Ianuar.) submissis vno vel altero inextinguente mense, tanquam subsidiarius militibus, quinque illis BB. fidei athletis, qui anno sequenti, videlicet 1220. apud Marrochium, pro eadem ad sanguinem & mortem vsque decertauerunt: de quibus 16. Ianuar. sup. in Hispaniam, cuius multa adhuc pars sub dura Sarracenorum feruente gehæbe, præter alios misit B. Ioannem Patremem, polita munitione Generalis totius ordin. Franciscan. (de quo 1. Ianuar. sup.) B. Agnellum nostrum &c.

Petrò, quam grati sibi fuerint præfati 5. martyres apud Marrochium passi, Dominus ostendit, uslam vindictam oculis oculis inferendæ, iam ab eo anno, quoniam sancti palmam martyrij meruerit perennem, omnium penè tecum fecerunt, & facta pèluis, per quinque annorum (vt iuxta numerum oculorum esse numerus annorum vindictæ, ac si pro mensura culpæ esset & plagarum modus) fies in eos debachata est, vt mors incurabili inualecente, maxima pars gentis illius fuerit condigna morte data. Iphus quoque regis impij brachium & latus destruxit, totum vsque ad pedes, eo anno, quo sanctos inuenerat, penitus exaruit. Quibus dicitur malis atris, diuinam iam agnoscentem vindictam, ob viis totius crudeliter occisus, ad martyrij conglomeratæ turrim, sibi ignocis deprecantes, inscrutabili Dei iudicio, & si hostes, exarduit & abundantè repentinoque imbes regionem vnde quæque forasundant. Quo cæteros effectus miraculo, de Dei cura & beneuolentia erga Christianos, publico edicto permittit Rex, vt publicè ibidem suam colerent fidem: Catholicam haberent, modò Franciscanus esset, Antidicum; & Romano ritu sibi Ecclesiam exstruerent. Quod sanè factum est; & multis duratis annis: ex Petro de Natalibus libro 12. in Append. cap. 1. Marco Vlyssiponen. 1. part. chron. minor. libro 4. cap. 12. Suetio cap. 8. & aliis, in vita horum 5. SS. 16. Ianuar.

Statimque Beatus Agnellus, meritis præclarus, licet longa confectus ætate, cæcatus est Marrochiorum Episcopus per Greg. IX. Papam ann. 1226. iuxta antiquam annorum calculum. Velim tamen, attendas, Christi Euangelium à Franciscanis haud pacificè fuisse propagatum, vt perfectio omnino vlla exorta fuerit inam circa ann. 1232. multi ex Minoribus Fratibus, variis in Africa locis diuersa passi sunt martyrij generis, inuentibus in eos feratier, ex communi conspiratione, Sarracenis, quia multos fuz se dæ viros videbant ad Christianam veritatem per illos conuerti, subterfugit plurimorù exacta nocturnis horum quoque quorum meminimus ad 16. Septemb. prope cæcitate Summus Pontifex ann. 1233. duas Legationes destinavit mittere per eodem Fratres minores. Prima fuit ad Caliphum de Baldac, caput impij erroris Mahumeti; quem omnes Sarraceni & Turcæ maximè venerabantur; alia, fuit ad Maramolinum Regem in Africa; datus ad vtrumque Laterani, 7. Calend. Iulij litteris. Adiunxit verò ad ipsum Maramolinum abam Epistolam, in qua valde ei commendat Beatum Agnellum

ordin. minor. Fetzij Episcopum, atque alios eiusdem instituti millos Fratres, erga quos, sobonignum & beneuolum exhibebat: ita incipit. In aliis litteris nostris, sub datum Laterani 6. kal. Iulij pont. nostri an. 7.

Cùm autem Beatus Agnellus, gregem suum, pastoralis vigilantia, sanctissime gubernasset, ad celestia premia euolauit ann. 1246. De eo mentionem facit wadinghus tom. 1. annal. minor. ad ann. 1219. 5. 32. ann. 1220. 5. 46. ann. 1233. 5. 27. & 28. & ann. 1246. 5. 9. & 104. Vbi perspicue ostendit, quomodo longè aberrauerit Gonzaga 3. part. sup. in qua conuenit. prouinc. Aragoniæ; attribuit B. Lupo, successori in Episcopatu, quæ huic Beato Agnello erant propria. Vide infra ad 1. Maij.

Beati Philippi, Confessor. 4] Cùm Seraphicus Pater Dignus Franciscus per vicinas Reatinæ vallis regiones proficisceretur, accessit ad eum præ cæteris, non solum instruendus, verum & fuz sodalitan adscribens, ex vicino quodam oppido, an. 1209. homo timoratus & canlidus, Philippus, cognomine Longus, vit tante postea perfectionis; quòd velut alter Hayas cap. 6. verif. 6. calculo ignitò per Angeli ministrum, laborum acciperet munditiam; hęc illiteratus, per donam intellectus profunda scripturæ sensa rimabatur, & altiora penetrabat mysteria, de rebus spirituales huius voluptate loquebatur: primus fuit iudiciali an. 1219. cui uisitor commisit curam pæperù Dominionum Sancti Damiani: primasque earum confessionis, uisitor, ac corrector extiterit. Septimum tenet locum inter locios duodecim seraphi Paris: à quo nullus postea in Gallia, miro spiritus feruore vbique concionabatur, & signa fuz extraxit virtutis relinquebat, qui tandem ex ploto Beate uisit curf, sanctissime obiit, apud Montem-Ferrandum in Aruetina, Gallie prouincia, circa an. 1229. De eo agunt B. Bartholomæus Pisanus lib. 1. confortat. fruct. 8. & 11. part. 1. Codex MS. Abbat. S. Vidori. Paris. de vno ordin. minor. sanctitate illustr. sub initio. Firmamentum tuum ord. minor. tract. 1. in Memorialis ordinis sub generali 1. Marcus Vlyssiponen. 1. part. chron. minor. lib. 1. cap. 10. & lib. 6. cap. 55. wadinghus tom. 1. sup. ad an. 1209. 5. 28. & 1229. 5. 44. & 47. Bernardus à Belfi, Aquitanus, vitam eius descripsit in catalog. Generatum sub 1. generali, ex quo D. Antonin. 3. part. histor. titul. 24. cap. 7. Gonzaga part. 1. sup. in B. B. uiris huiusce ordin.

Petrus obuiè, & virtutibus clarum ac prodigijs, tamulatum esse in Ecclesia Clarissimum, scribit wadinghus tom. 2. sup. ad an. 1259. 5. 9. sed nullò vel leui suffultus fundamento. Nam quòd Picquetus in catalog. uiror. illustr. ordin. minor. referat eum dormire Petusij: infensis rem ex professo pertractans, Palinodeum cantabit. Florusque Gretij an. 1246. scribit Tullimanas lib. 1. histor. seraph. fatcor! sed quid intie? Nonnè & ipse fatetur ibid. ad ann. 1254. ex Sancto Antonino sup. cap. 9. 5. 2. & Marco Vlyssiponen. part. 2. lib. 1. cap. 31. ipium apocritic grauius in Gallia apud Montem-Ferrandum 1. dùm cuiusdam uisitari infelicem prauituita mortem: qui salutaribus exhortationibus vin Dei inductus, vt prioris uis institutum desereret, talisque infamæ lucri cupiditate se abdicaret, monita quidem salubria libenter suscipiebat, sed ea executioni mandanda semper renuebat, ipse uenit alioquin futuræ. Florebant itaque Beatus Philippus Gretij ann. 1246. Clarebat autè an. millefimo ducesimo quinquagesimo quarto non in prouincia prouincæ, ut uoluit ipsi D. Antonin.

& Vvadinghus ac Bronius ad ann. 1253. §. 8. sed in pronuncia Auernia: cum ubi profert, Claromons, Rionus & Mons-Ferrandus, ciuitates: de quibus uidem meminerunt. Nisi addamus, etiam Beatum Philippum floruisse in pronuncia pronuncia, *Cratius*, seu *Graspe*, mox ita traxisse, ann. 1246. non autem *Gregy*, in Italia. Præterea, nullus Beatus Philippus reconferat iocere Petusie: siue apud Minoros, siue apud Clarul-les: uti constat, ex Pisano, Gonzaga, Vvadingo, &c. fundationes Conuentuum, ac Monasteriorum ordinis referentibus. Solimundo reperitur floruisse in Conuentu Pæculino Campi *Del Heris*. Philippus Petrusinus, uir egregius, qui scripsit breuem, sed fidam sodalitatj historiolam. Vide Vvadingum sup. ad annum 1254. §. 4. 7. Maneat itaque certum, vnum ex socijs Dijs Francisci iocere apud Montem-Ferrandum (iuxta Gonzagam §. part. sup. in eo contenta quæ est 19. prouinc. S. Bonauenturæ. & ipsum Vvadingum tom. I. sup. ad an. 1259. §. 12.) nimirum Beatum Philippum Longum, uti rectè afferret Fodericus & Picquetus in descriptione præfatæ prouinc. ubi de eo Conuentu, qui est R. Custos Auernia.

§. 9.

Nunc concilianda veniunt, que ab aliquibus, in contrarium adducuntur: quasi ipse Beatus Philippus grande piaculum egerit, dum curam monialium in se assumpsit. Aduerse igitur, in primis, Seraphicum Patrem Diuanum Francicum, illud onus suis imposuisse humens; cuius testimonium scriptis adhuc tenentur exaratum. *Charissima sororis Claræ, & ceteris sororibus sancti Damiani; Frater Franciscus in Christo salutem. Quia Deus in infinitate spiritus uos filias & ancillas Altissimi, summi regis, Patris celestis, & Spiritus sancti uos dispensatis, uerere secundum perfectiorem sancti Evangelij: uolo, & premito per me, & fratres meos, semper saluere de uobis, tanquam de ipsis, curam diligenter, & sollicitudinem spiritalem; ualentes Dominum. Hanc facris uirginibus scripsisse credo, sumpta occasione ex magna earum in Deum confidentia, qua in eum firmiter reposita, in sancta custodia summam paupertatem in perpetuum uouerunt; ne uerb postea æqualis eas diffidentia circa uis necessaria à sancto proposito retraheret, le fidei-iussorem & procuratorem, fore, cum fratribus suis in temporalibus pronouisset: quod usque ad tempus Vbari IV. fideliter adimplerunt.*

§. 10.

Dùm uerb seraphicus pater ann. 1259. se præpararet ad professionem in Orientem, & soldani statueret adire præsentiam: egit cum eo Cardinalis Hostiensis, Hugolinus primus protector ordinis minor. de regimine monialium sancti Damiani, & aliorum, que iam multiplicati ceperant, pro pauperibus Dominabus. Cui ille respondit, præter uim illud, in quo Diuanus Claram reclusit, nullum aliud se extraxisse, aut extrahi procurasse, æque tam huius solens curam assumpsisse, tam quoad disciplinam togularum, quàm quoad reuerentiam uictum; mendicitate per se, aut focos conquirendum. Ne que quicquam sibi tantumdam displicere quàm ut fratres in alijs partibus, monialibus domicilia constitui, & per se regi, impensius uoluerint: sed quod uirta modum angebat, illud erat, quod iuuuere nomen communicauit, & Minoritas uocari decreuerunt. Quare instanter egi, cum illustrissimo, & prudentissimo uiro, ut quantum fieri liceret, elongaretur à fratibus cura & familiaritas sanctimonialium, si consilium uolebat eorum fanæ & profectui: & quod illo solo nomine pauperum domarum, aut inclusarum, audent, donec tempus aliud conuenientius & aptius imprimeret. Ad plures rationes, quas

uit sanctus pio & cordato ordinis protectoribus ubi illi rem tractandam cum Summo Pontifice in se assumpsit, & D. Clare, sociarium solum curam, ac piam substitutionem uro Dei ex corde commendauit.

§. 11.

Verè Diuus Franciscus nunquam hæc intermisit circa Damianas Amissitates; quod exterius fratribus præbuit exemplum alios monialium subueniendi, & se hanc eum aliorum precibus, tum Pontificum iussu, & facili, ut solet, circa huiusmodi præcæ, adob transmissis; ut quando iam secretum erupit, & se manifestauit damnatum, non se potuerint fratres à malo retrahere, ut multo suo incommodo probant fratres sub Vbario IV. Quod sanctus pater præuidens in spiritu, quantum potuit eos à ministrando his facris uirginibus retraheret, sepius turbato animo, dicens: *Tomee, ne dum Deus uobis, absinlerit uoxare, Diabolus uobis præcarauerit sorores*. Adde his, lenem, quod uirtute supplicam eundem ex focus, fratris Stephano dicto: qua ex licentia & mandato B. F. Philippi Longi, uisitatoris monialium, ad monialium quoddam accessisset.

§. 12.

Cùm itaque an. 1244. propriam regulam S. Clare, & sociatricibus præscripsisset B. Frater Franciscus, præsertim ac conferentibus præfato Hugolino, protector institutus est auctoritate Pontificia, Cardinale etiam uolente, B. F. Philippus Longus, uisus ex focus iussu Patris, primus uisitator monialium, ipso etiam iam procuratore, in consulto sancto patre; dataque ei insuper facultate, ut possit in monialium fratres substituere. Mox cum ad hæc, pietas & zelus bonus, de profectu sacrarum uirginum, quibus decerat magistra, ac duces nouæ & ætiffimæ uitæ, non adeo tunc hominibus familiaris: iudicant eum rationabiliter melius instruendas ab illius uice uisus, quim ab us, qui molliuiculis & laxè uisus, quibus nil tam peregrinum quàm sus corporibus uolentiam inferre. Nec quicquam tamen D. Francisco probans ius B. Philippi zelus, qui hominem ita tepelende: *Male fecisti Frater Philippe, male fecisti, sed uisus in uisibus radiatis, euasit mirabilis*. Sanè prophetauit; nam dum moniales erant sub aliena cura, facili poterant fratres ab eis auerti, & familiaritatis damnum præueniri: ac postquam curam illam subserunt, plaga insanabilis facta est, dùm non potuerunt etiam quando uoluerunt, onerosam, molestant, & periculosa iam factam ex-cetera: ut probatum est magno ordinis damno, sub generalu sancti Bonauenturæ. Vide Martianum lib. 1. c. 9. chron. antiq. Hugolinum de monte in chron. MS. Marcum Vlyssiponens. 2. part. chronic. minor. lib. 2. cap. 16. Vvadingum sup. tom. 1. ad an. 1259. §. 4. 3. & 4. ac 47. item tom. 1. opuscul. D. Francisc. in argumento & annotat. epistol. 4.

§. 13.

Igitur inoperta nimis fuit minorum cura monialium sanctæ Clare iniuncta à Pontifice, & Cardinale protectore, ad petitiones Episcoporum, sed præcipue monasteriorum non exemptorum à iurisdictione eorumdem. Datis itaque licentis, liberatis eos ab hac molestia Pontifex Innocentius IV. insuper concedens ut miratè tenerentur de incho mittere de monialium nouiter exemptis: aut de cetero exemptis, abique specialiter mandato suo, uel protectorum. Incipiunt Petrus ueltra. Sub datum Alibi §. litus Iulij ann. 10. pont. Apud Vvadingum tom. 2. annal. minor. ad an. 1259. §. 37. Quod amplius in capitulo generali 1263. Pius hinc, statutum fuit, ut omnino dimitteretur cura monialium Damianorum, siue Clarissimarum; que uirta præteritum

peritiam humanitatem, & obsequia liberè à Fratribus eidem impensa, contendebant hæc & maiora ex debito, & statuto iure sibi præstanda; atque ita conuenit esse inter S. Franciscum, & B. Clarum; cuius monasterij curam, in se suosque fratres vir sanctus assumpserat.

- §. 14. Quare iugum hoc visum est excutere: quod & Summus Pontif. Urbanus IV. tandem ad instantiam S. Bonaventuræ, ministris generalis, probauit atque concessit: declarationem adhibens, nequaquam fratres aliquando obligatos esse ad hæc onera subeunda. Diploma incipit, *Inter personas*. Sub datum apud Montem-Falconem, 14. Calend. Septemb. Pontif. an. 3. Attamen Ioannes Caietanus, Cardinalis Vrsinus, ordinis protector, ad conseruandum inter otiosus æquè à sancto Francisco institutus, charitatis vinculum, & tollendum pusillum scandalum, rogauit Diuum Bonauerum, vt reseruat fororem curam resumeret ad hæc prius causione, seu declaratione Pontificæ, & sua, nulla eis præstita obsequia ex debito, sed ex charitate. Pio patri & summo benefactori, non potuit hoc D. Bonauerum denegare; quæuis doluerit ad secretum malum, & occultum periculum; considerans, quàm impensè laborauerit S. Franciscus, ne quid esset inter forores & Fratres commercij. Quæ de re B. Philippus, visitatoris monialium officio tenuissimus, fecerit in Galliam, vbi sanctissimè vixit ac mortuus est. Ita Bernardus à Bessa. Marianus lib. 1. cap. 17. Marcus Vlyssiponenfis sup. cap. 16. D. Antonianus sup. cap. 9. §. 7. Miranda in regul. B. Clare part. 1. cap. 20. & 21. Vvadingham tom. 1. opuscul. D. Francisci sup. & tom. 2. annotat. 42. & 45. in regul. S. Clare. item tom. 2. annal. ad an. 1263. §. 16. & 17. & 1264. §. 3.

- §. 15. *Beati Guillelmi, Conf. 1.*] Ex oppido Sabalitano oriundus, ac Coguentus Riomenis alumnus fuit. Vnde Gonzagam in conuentu Meritis-ferrandi, qui est 19. provinc. S. Bonauerum Picquetum & Foderetum ibid. Vvadingham tom. 1. ad an. 1219. §. 28. Hunc non solum vitam duxisse virtutibus plenam, sed & prophetæ dono, atque plurimum claruliv miraculis cetero dicimus.

- §. 16. *B. Andrea, Conf. 1.*] Vir fuit contemplationi & orationi maxime deditus; sepe à Demone sed frustra, tentatus; horribiles passus est vexationes, à quibus tandem, diuino fretus auxilio liber euasit, diem & horam mortis sue meruit à Domino sibi reuelari; obiit que feria quinta primæ hebdomadæ Quadragesimæ. Agunt de eo Marianus lib. 2. cap. 13. Cretescentius in dialog. Pisanus lib. 1. conformitat. fruct. 8. & 11. part. 2. in provinc. Penitenti. Gonzaga sup. part. 1. in BB. viciis huicce ordin. Marcus Vlyssiponenfis 2. part. lib. 6. cap. 28. §. 3. & cap. 19. sub ann. 1300. Picquetus in catalog. viror. illust. ord. minor. Vvadingham tom. 1. sup. ad an. 1247. §. 13. & tom. 4. ad an. 1399. §. 17.

- §. 17. *Beati Antonij, Conf. 1.*] Apud Barcos montes in Africa, ex infidelibus parentibus natus, sedam Mahometicam diu professus est; sed felici euocato à Christianis capto, & interitibus Scilicet adiudicatus, in Siciliam est deportatus; vbi prescio emptus à Ioanne Landanola, pagi incolæ, prope Nennum oppidum, gregis sui pastor deliquit. Contuens autem Dominus in seruo suo, sinceræ mentis abundantiam, animi sagacitatem, motumque haud paruum elegantiam; optabat, si posset, ipsum ad causam Christi relicto Mahometismo, adducere, præsens votis Diuina Maiestas annuens, capsum præuenit in benedictionibus dulcedinis, suæ seclæ errores detexit, Christianæque Religionis veritatem, tanta certamine illi reuelauit, vt

protinus Christo colla subdidit, & in Baptismo nomen sancti Antonij assumpserit.

Eandem tanta animi contentione, vitæ perfectioni operam dedit, vt quàmlibet virtutem in alio cerneret, confestim sibi acquirendam proponeret, abstinentia, vigiliis, discipulis, aliisque penis carnem edomabat. Pauperum amantissimus erat, otium summè fugebat, orationi, vel labori iugiter vacabat: nomen Iesus sanctissimum pie venerabatur, sine reprehensione, nomen Dei in vanum assumens, abite sinebat. Quoties prioris vitæ statum recogitabat, toties in lachrymas dissiluebat, veniam peccatorum suorum Deo obnixè deprecans. Libertate autem donatus, contentiù solum iurauit, atque Nennum veniens, hospitalem omissis se totum dedit: vt sic misericorditer operibus intentus, Ecclesie etiam visitationibus, Milliarum auditioni, & piorum exercitiorum frequentationi opportuna commoditas sibi adfoeret.

Patro, vitas sanctorum sibi legendas curabat, quibus tantopere delectabatur; vt eos ad amissum imitandum summè exoptaret. Maxime verò B. Contadi Placenti, Tertij, ea in regione olim degens, exemplo confortatus, habitum tertij ordinis sancti Francisci decreuit assumere, quem paulò post recepit in Conuentu Nennino. Manse de Iesu Frater minor. Obseruant. de manu R. P. Guardani. Deinde in desertum feculens, eremiticum quoddam incoluit, vbi vitam magis Angelicam, quàm humanam duxit. Demùm, Nennum in vibem quondam regressus, ægrotauit, morteque proximante Sacramenta Ecclesie desotissimè suscepit, ac feliciter Deo animum reddidit, anno 1549. die 14. Martij: cuius corpus humatum est, vni decreuerat, apud præfatum Coguentum minoriticum, anno verò 1599. die 13. April. cum apertum fuisset eius sepulchrum, corpus inuentum est integrum, & absque vlla lesione, vel corruptione. Vniens ac mortuus multis miraculis coruscavit.

Nuncijatur autem Niger, quòd toto corpore niger esset, nigricum parentibus ac Mauris progenus; *sanctus Niger* etiam dicebatur, ob præclaram vitæ eius sanctitatem tum denique vocatus est Antonius: eo quippe nomine appellatus est, quando ex aqua & Spiritu sancto, in Baptismate renatus, Christum induit. Cognominatur etiam à *Calagyrans*, seu confundatur, cum B. Benedicto, Nigro, & B. Antonio à *Calagyrans*: (de quibus sup. 25. Ianuar. & 8. Martij) sed perperâ cum petitionum conditiones, loca & tempora, veritati historice, & rationi chronologicæ repugnent. Vitam nostræ Antonij, Tertij, sensus Daza 4. part. chron. minor. lib. 3. cap. 36. 37. & 38. ex processu authenticè repetito.

Beati Galteri, Conf. 1.] Hic feliciter quæuit in Domino ann. 1580. apud Conuentum S. Francisci Myrtis, quod nunc oppidum, *Pianosa*, appellatur: de quo id refert Gonzaga sup. part. 3. in co. Conuentu, quæ est 3. provinc. S. Antonij Portugalij. *Hic præterea sepultus est F. quidam Laurentius Galterius, nomine, vir sancti incredibilis rerum diuinarum studio flagrans, & alia quedam, atque excellsa mente præditus; qui etiam antequam à vinculis corporis solueretur, sequentem sibi parauerat, prædictis motum ipse lacrimis illius aditus, in quatuordecim passis diuinitatis est. Neque enim concepit Deum, nisi longiore moram in terris faceret: unde consellari potest, illi Deum extremam diem prænuississe. Eadem habent Barezus sup. lib. 7. cap. 35. Rapazzus de cad. 8. hist. general. orig. Recollector. part. 1. §. 12. Vvading. tom. 4. sup. ad an. 1392. §. 20.*

IDIBVS MARTII.

Dyrachii in Macedonia, Beati ^a Antonij, eiusdem urbis Archiepiscopi, qui strenuè in Euangelio laborauit, & vitæ sanctitate emicuit. In Hethruria, Beati ^b Pauli de Prato, Confessoris, zelo paupertatis, & penitentiae operibus celebris. Fulginij in Vmbria, Beati ^c Martini Fulginatis, Confessoris: miraculis clari. Apud Podium-Bonitium, in Tuscia, Beati ^d Bartholomæi à Colle, Confessoris, concionatoris eximij: qui pietate, patientia, & eruditione exornatus, pluries Guardianatus officio sanctus est; & meritis cumulat, celestia gaudia petiuit. In prouincia Romana, apud Roccam Antimi, Beati ^e Martini Gulmani, Confessoris: nobilitate generis, & virtutum claritate, ac signis quamplurimis illustris.

MARTII XV.

Beati Antonij, Archiepiscopi. ^a] Dyrachium in Dalmatia (Italicè *Daraxo*). Idem est ac Epidaurum in Epyro, cœta Macedonia. Huius urbis ac prouincie Metropoli exiit ipse B. Antonius. Florebatur circa ann. 1180. In *Duratio* (ut Pissanus) scribit *F. Antonius, Archiepiscopus Duratii*: qui *ultra mare pluribus annis predicauit Saracenis, diuinam, videntem, salutem est Archiepiscopus Duratii. Hic mortem suam prædixit, sed mortuus, cum esset indutus habitis & paramentis, & in Ecclesia Fratrum minorum iaceret corpus eius, incipit sudare, & tam realiter suis sudare, quod habitus & paramenta præstitit, manique sequens, super quosdam quidam pulcherrimus inuenit apparuit, nunquam prius visus: qui coram populo fuit, cuiusmodi est de natiuitate usque ad mortem recitauit: & post hæc disparuit, nunquam deinceps visus ab aliquo. Hæc ille lib. 1. commemorat. fruct. 8. part. 2. vbi de Fratribus minor. prouincie Dalmatice sanctit. illustr. Eius uera meminit ibid. p. 4. in fin. & fruct. 11. part. 2. ibidem. De eo etiam scribunt Coëd. MS. Abbas. S. Victor. Panf. ibid. Marcus Vlyssiponenf. a. part. chron. minor. lib. 9. cap. 10. §. 1. Toffianus lib. 1. histor. seraph. Gonzaga part. 1. orig. seraph. religion. in BB. vias huiusce ordin. Præquetus in catalog. viros. illustr. ord. minor. Algeria in Arbore Epilogica totus ord. Franciscan. Vvadinghus tom. 3. annual. minor. ad an. 1105. §. 4. & tom. 4. ad an. 1151. §. 8. & 1199. §. 54.*

^b] Beati Pauli, Confess. ^b] Clarus in prouincia Tusciae circa ann. 1145. Vir penitentis & austere vitæ, ac magnus sui iustitiae obsecrator, & paupertatis zelator. Agitur de eo Crecentius in dialog. Marianus lib. 2. cap. 13. Vvadinghus tom. 1. ad ann. 1143. §. 12.

^c] Beati Martini, Confess. ^c] Vitæ eius copiosè describitur est per Iacobellam, in SS. Fulginatib. Locus quidem erat, se multis virtutibus insignis: solitus erat dicere, sed nescire, an orationes sua essent Deo acceptabiles: sibi autem constare chananz exercitia semper diuine Maestris fore gratia, suspendij miraculis conspicuus euasit ante & post obitum, qui accidit hæc die, anno 1156. Agitur de eo Toffianus, Præquetus sup. vadinghus tom. 1. sup. ad ann. 1113. §. 7. 1145. §. 15. & tom. 2. ad ann. 1156. §. 44. uem tom. 4. ad an. 1155. §. 2. & 1156. §. 22.

^d] Beati Bartholomæi, Confess. ^d] Hic à B. Ioanne Capistrano Perusij in publica platea sermo cransente ad populum, conuocatus est, & cum alijs scholasticis pluri-

bus, atque doctoribus Seraphicæ Religionis Franciscanæ habitu indutus, eximus postea concionator euasit: hinc in sacro monasterio montis Sion, & Romæ in Ataculano conuentu, Guardianum aliquando egit: necnon Cardis vicarium. Deinde in Hethruriam reuersus, morbo articulari laborare cepit, quem mira patientia sustinens, hæc propterea à prædicatione desistebat: atque ita bonis plenus operibus, migravit in caelum, an. 1478. sepultus in conuictu S. Luceij prop. Podium-Bonitium. Memoratur à Martiño Vlyssiponenf. 3. part. sup. lib. 1. cap. 43. & libr. 2. cap. 16. Gonzaga 2. part. sup. in præfatio conuentu, qui est 6. prouinc. Tusciae. vadingho tom. 1. sup. ad an. 1113. §. 23.

^e] Martini Confess. ^e] Hispanus erat natione, nobilibus familia progenitus. Hic namque cum Caroli V. Imperator. Auerfæ comes fuisset; huiusmodi tradidit affectus, Franciscanam Religionem ingressus esset, talem tantamque à suisque consanguineis, perfectionem passus est, vt Hispaniam deserere, atque ad prouinciam Romanam se transferre, si rebus suis consultum cuperet, coactus sit. In qua adeo sanctè, adeoque exemplariter, inter Patres nostros Reformatus vixit; vt singularium nota virtutum respiciatur. Nam profundissima humilitate, mansuetudine carnis; & charitatis erga Deum ac proximum præclarus, osator ac contemplationis feruens & assiduus, officio diuino curabar ceteris interesse infirmis & afflictis maxime compatiebatur, quos consolatione demulcebat, eorumque confessiones libenter excipiebat; abstinentiam & penitentiam permaximè exoptabat; monastica obseruantia plurimum flagrabat, & motum grauitate insuperari pollebat. Quo cùm diuersarum ardentium moribus lacessitus esset, eo amplius patientia quiebat: nec à presbitero spiritu feruore abscedebat. Plenus autem diuini & bonorum operum, in senectute bona, feliciter excessit à vita ann. 1575. apud conuentum S. Francisci Roche Antimi, vulgò *Rocca Antigna*. Diem obitus sui prænosse nuntiis; atque B. Patris Stephano à Molina, gloriosus post mortem apparuit. Eius paleolus, languis cuiusdam capti impostus, eum à graui infirmitate, ac tempore liberat: multique alijs signis claret: quapropter ab omnibus, tum fratribus, tum quoque secularibus, in maxima venerationis habetur. Ita Toffianus lib. 2. histor. seraphic. Gonzaga sup. in eo conuentu quo est

1. præfatæ provinc. Bavaricus part. 4. chron. minor. lib. 2. cap. 37. & lib. 8. cap. 58. Rapuzus decad. 6.

histor. general. orig. Recolledot. part. 1. §. 3. Martians lib. 5. cap. 24.

DECIMOSEPTIMO KALENDAS APRILIS.

IN Germania, Beati ^a Rodingeri, Confessoris: qui ob præclaras eius virtutes à sancta Elizabetha, Hungariz Regis filia, in magistrum accitus, & Alberstadij Guadianus factus: totius perfectionis specimen edidit. Cassentini propè Puppium, in territorio Arcetino, Beati ^b Torelli Puppiani, Confessoris: ex tertio ordine minorum, vitæ asperitate, rerumque cælestium meditatione, & signis admirandis gloriosi. Tullæ, in India Occidentali, Beati ^c Christophori à Zamorra Confessoris: qui generis nobilitatem, profundæ humilitatis, orationis atque paupertatis insigniuit honore. Carravaccæ, in Hispania, Beati ^d Petri ab Ecceca Confessoris: magnæ sanctitatis viri. Assisij, in Umbria, Beate ^e Benedictæ, Virginis, Abbatissæ, quæ ingenti virtutum prærogativa, & miraculorum gloria cluxit. Panormi in Sicilia, Beate ^f Elizabethæ, Tertiariæ, Virginis.

MARTII XVI.

§. 1. **B**eati ^a Rodingeri, Confessoris. ^a] Anno 1211. B. Czarizanus. Germaniz immister provincialis, Heribolum deueniens; nonnullis inibi adoliceis receptis ad ordinem: in Lus, iminem quendam egregium, litteris optime instructum, Hartmodam nomine, in ipso sancti Andree Apostoli seculo, cuius & nomine insignitus, Hartmodi appellatione Fratris Italicis incognita, Andree deinceps vocabatur: qui non multo post ad Sacerdotium, ann. 1222. euectus; in facinoroso euasit prædicatore, cuiusloque Saxonia est constitutus. Ita habent chronica M. S. Saxoniae. Gonzaga 3. part. origin. seraphic. relig. in provinc. Saxon. & Vvadinghus tom. 1. anal. minor. 3d an. 1211. §. 10. & 1222. §. 24. qui tamen alius est ab illo Beato Hermannio (cuius sup. meminimus ad 21. Ianuar.) adhuc nouimo ann. 1215. etiam iam Sacerdos, egregiusque concionator erat: quippe, qui antea Henrici Capellani domitorum Domus Theotonice, Spiritus sancti astant, condonem relinquens opulentiissimam, omnibus admirantibus, pauperculo se ordini humiliter adduxit: & suis concionibus adificationis fructum ex populo reportauit; teste Vvadinghus sup. an. 1215. §. 21. ex ipsa chronica M. S. Saxoniae.

§. 2. **R**ecipit etiam ibidem Beatus Casarius alium quempiam Rodingerum, seu Rodogermum, Lascum deponissimum; qui postmodum Guardianatus officium in Alberstadiensi Conuentu gloriosè est exercitus: & magister spiritalis discipline Sanctæ Elizabethæ, Andree Vngariz Regis filiz, atque Ludouici Turingiz Lanegrani uxoris (de qua supra ad 19. Nouemb.) efficitur, castitatem, humilitatem, & patientiam seruatè in oratione vigilare, atque bonis operibus insudare locuit: necnon ceteris pietatis exercitiis hanc sequebatur et adit. Scribunt de eo Marianus lib. 2. c. 3. ex antiqua Legenda. Gonzaga sup. Marcus Vlyssiponensis part. 1. chron. minor. lib. 9. cap. 12. Vvadinghus sup. ad an. 1211. §. 10. & 1222. §. 25. ex chronica M. S. Saxoniae.

§. 3. **Beati Torelli, Confessoris, b**] Hic anno triginta natus, mirè conuertit ad meliorem viam frugem; habitaquo tertij ordinis Franciscanum suscepto, secessit in solitudinem: atque vinctus, distributisque facultati-

bus suis pauperibus: antrum sive præstitit patientiz; deinde, constructa exigua cæla, quæ vix eum capere posset aspectum caput vitam ducere, vir omnibus suis numeris abfolutus. Appropinquante iam sui cursus termino, & ætatis anno 80. cum feruentius oraret, apparuit ei Angelus Domini, admonens post dies triginta è vita migratum: quare gaudens ipse & exultans, eos qui supererant dies, in gratiarum actione, & diuina in semetipso contemplationibus. Qui dùm genitrix oraret, subleuatis manibus in caelum, oculisque in altum erectis; spiritum Deo reddidit, hac die, anno millesimo ducentesimo octogesimo siue nono, sepultusque est Cassentini propè Puppium, apud Vallumbrosos Monachos: ex quo, Volaterranis chronicon Vallumbros. Sylvanus Razzi, de vitis Sanctorum Hethnariz. Ferrarius ad decimum sextum Martij: Brousius in Annalibus, in vita Sancti Iohannis Gualberti: inter Vallis-vimbrosæ alumnos hunc connumerare curant: sed alij conuariant scribentes, tertio minorum instituto illum aduocant: vt Mariam Florentinus libro tertio capite quinto. Marcus Vlyssiponensis sup. part. 1. lib. 9. cap. 23. & part. 2. lib. 4. cap. 24. §. 2. de Bullis in Rosano Quadagesimali, Sermoo. 17. part. 2. De Sillis in cap. 1. reg. rectij ordinis. qui perperam, ex vnicò B. Torello, duos esse nempe, Puppium & Cassentinum. Gonzaga sup. part. in B. B. viris huicse ordinis. Tostianus tom. 1. histor. seraphic. Algeriaz in Arbore Epilogica totius ordinis Franciscan. wadinghus tom. 1. sup. ad an. 1282. §. 16. & seq. qui ad copiosè probat, tum ex vetusta eius Legenda, & picturis antiquis: tum rationibus & argumentis validissimis. Vnius autem & mortuus magnis conuulsaui mensuris: qui fideliter recenseatur à præfatis Auctoribus. Ob varias belli, pestis, & diuini temporis vicissitudines, ignorabatur, vbi condita essent huius sacre reliquie, donec ann. 1507. ex reuelatione facta cuidam monacho, repetz sunt in altari, quod *Sancti Torelli* nuncupatur, area & feris tumulosis incluz: translatæ sunt in honorificum locum, decentius repositæ, ex licentia Cosmæ Pazzi, Arcem Episcopi, Generalis præfecto, & grauioribus quibusque patribus ordin. Illius viri: generali Camaldulensium, aliquo præsentibus, de quo publicum consecr. militra-

mentum rogatus Laurentius Bonilli notarius Puppiensis.

4. 4. *Beati Christophori, Confessoris.* c.] Tanta fuit strenuitas huius viri humilis, ut non otium susceptoris habitum in Anglocorum provincia, ab omni protocoli ministro interrogatus, quisnam esset, & unde originem duceret; parantium suorum ingenuitatem absconderit, semperque celaretur: qua etiam de causa repulsiam ab eo passus est. Nemo tamen ea propter detegere eam voluit: sed vir ipse nobilis, ac Leonoræ Gallorum Regiæ, Caroli V. Imperatoris, veteris sacris, olim pincerna, insuper & diuitis potens; rustico sub palliolo latens, ac pauperum, miscellique hominum formam per se ferens, sancti Gabrielis pronuntium petiit; ubi tandem vocum assecutus, F. Christophorus à Zamorra, cum alias Christophorus Romero appellaretur, mancipari voluit. Cumque in paupertate, oratione, abstinentia, ac ceteris demum virtutibus mirum in modum profecisset; infidelium Indorum salutem maxime litens, ad has partes, ex Superioris facultate, traiecit. In quibus quicquid sibi vitæ residuum fuit, id totum in excolenda Domini vinea consumpsit: ac maximam tandem sanctitatis opinionem, ob morum candorem, perfectissimamque vite rationem, assecutus, in conuentu sancti Iosephi Tulle, in Domino feliciter obdormiuit, ann. 1566. Scribunt de eo Gonzaga supra parte quarta in hoc conuentu, qui est 25. prouinc. sancti Euangelij. Batezzus part. 4. chronicon. lib. 3. cap. 5. Rapinuz deced. 7. histor. ge-

neal. orig. Recollector. part. 3. §. 1. Macianus lib. 2. cap. 24.

Beati Petri, Confessoris. d.] Illius meminerunt idem 5. 52. Authores. Rapinuz 8. deced. part. 1. §. 9. Batezzus lib. 7. cap. 46. & Gonzaga part. 3. in conuentu sancti Marci de Gratia Catauacca, qui est 29. prouinc. Carthaginens. in quo obiit, ann. 1582. atque iuxta principis Aræ gradus sepultus est. Hic Religiosus ac de omni virtute optime meritus. Ad cuius ceteris ac vniuersum Loretæ oppidum, eius vel pedes deseculaturum, vel suffragium apud Deum imploratunam, confluit. Nec ab eis sanè, eorum curanda sanctitate prædicitur extiterit.

Benedictæ Abbatis, Virg. e.] Apud Monasterium 5. 6. sancti Damiani prima fuit Abbatissa post decemum S. Clare Virg. que mirabili prudencia & monastica obsequantia polleat, sancto sine quieuit. Floreuit vite sanctitate, & miraculis eius sacrum corpus honorifice repositum est Ecclesiæ sancti Georgij: ubi in magna veneratione habetur. Ex Mariano in append. lib. 1. Marco Vlyssipon. sup. part. 2. lib. 2. cap. 33. Toffiniano lib. 1. vadingio (sup. tom. 1. ad an. 1214. §. 34. Valeriano de BB. Form. ord. minor. lib. 2. c. 11.

Beate Elizabethæ, Virg. f.] Argut de ea, antiqva 5. 72. conuentus Pannormitan. MS. & Vvadingibus tom. 2. sup. ad an. 1224. §. 43. his verbis, *lacet in hoc Conuentu admirabilis puella Tertoria, quæ 13. ætatis suis anno, obit non sine sancti missi opinione.*

DECIMOSEXTO KALENDAS APRILIS.

IN Hyberniâ, natalis sancti Patricij, Episcopi & Confessoris; qui primus ibidem Christum euangelizauit, & maximis miraculis & virtutibus claruit. In Aquitania, Beati b Ioannis Cozerij, Martyris: qui dum verbo prædicationis, per Quadragesimam, vacaret, captus ab hæreticis: fidem Catholicam suo sanguine purpurauit. Florentiæ, Beati c Michaelis à Florentia, Confessoris: eximie perfectionis viri Tolosæ, Beati d Melchioris Flauij, Confessoris: qui nobili exortus profapia, & eruditione, optimis moribus, atque vite sanctitate multo illustrior: prophetiz dono ac miraculis etiam claruit. Mantuæ, Beate e Paulæ Malatestæ, viduæ, quæ alta sui generis despiciens; summe paupertatis, humilitatis, & charitatis atque obedientiæ tenuit apicem.

MARTII XVII.

6. 2. *Beati Patricij, Episcopi.* a.] Hic à Præfatis tempore veneratur particulari deuotione in toto orduis nostro Franciscano: quapropter in capitulo generis à Mantuano, anno 1590. decretum est, vt in hoc ordine seraphico, die 17. Martij recitaretur officium diuini de S. Patricio, Hyberniæ Apostolo, ritusustoriam noem lectionum: monetque Vvadinghus se reperisse in Kalendaris & libris choribus nostræ sodalitati nomen, & memoriam huius sancti Episcopi: quod ab his comitis (vt reor) generalibus sumpturæ originem. Quod autem moueat patres, vt huic sancto Annulus pocularem cultum inderent, onusis alios multos sanctis confessoribus, variæ gentium Apostolis, & pronuntiam patris, planè nescierim; nisi fontalis Hyberni patres, in capitulo generali ita viderent, ampliori honore sui generis magni hac ratione consultus. Vnde, idem Vvadinghus, & ipse na-

tionem Hyberniæ, huic S. viri prodigis & portentis miraculorum gloria, & fidei Christianæ longe lateque propagatae meritis excusus, humiliter rogauit sanctissimum D. Vrbani VIII. Papam, qui nunc taliter ferlet, vt in noua Breuiary Romani recognitione, ab ipso præscripta, cuique iustus intereret, hic honor D. Patricio accederet, vt qui pro Romana Ecclesiæ egritudine, & cum hinc decertauit, Romanis Tabulis, totius illustrem tubere adscribit. Plus supplicantis annuit vocis summus Pontifex: si que debet Hybernia sodalitati innotuit, vt præ omnibus ordinibus Hybernocum colabatur Apostolorum: de quo, Martyrologium Romanum, hac die, Baronius, ibidem in Annotationibus. Firmamentum trium ordinum trinit. part. 4. in ordinationibus circa officium diuini. Vvadinghus tom. 4. anal. minor. ad an. 1590. §. 12.

Beati Ioannis, Martyr. b.] Ioannes Cozerius, cen. Co. 5. 2.

bus tabulas, nondumque pedibus semper incedebat. opus
etiam nobile, sicut erga suos confratres ardentissi-
mo charitati, officio tempore exercebat. Vix magne
partis, & admiranda simplicitate, toto vite sue
decursu, exivit quasi malis miraculis gloriosum Deus
ac fidei. Ac, cum ob sua sanctitatem, in sublimi cu-
rationum gratiam, atque exemplarem vitam, tum in
regno Valentis, tum quoque in principatu Catholice,
ac reliquis Hispanis partibus, maxime ab omni-
bus hereticis; populorum doctrinam suam, ad Sardiniam
in Italiam, an. 1667. cum quodam pace provincie
Sardinie Comissario, transfretavit: ibidemque con-
ventum Calarianum in habitationem suam, vixit
feliciter clausis extremis aeg. 1767. cuius corpus in
conventu Fratrum Sacerdotum tumulatum, post 12.
annos clausis, integrum omnino, incoeruptum, atque
tractabile suavitatis, hodie exhumatum est, & in facel-
lum S. Petri, bonellio loco recondendum, translatum
extitit: vbi à Calarianis maxime honoratur.

Vitam eius atque miracula prope infusa, latissime
descripserunt. R. P. Dymas *serp.*, Calarianus, Sardinie
minister provincialis. Barceus sup. lib. 5. a cap.
41. vique ad finem lib. Gonzaga part. 1. sup. in B. B.
vixi huiusce ordinis. & part. 3. in conventu S. Sardinie
proximo, ac conventu 17. provincie Cathalonice. Car-
thagana tom. 4. homil. Catholice. de Arcanis Despat.
lib. vltim. 5. 1. Marianus lib. 5. chronice. stridor.
obseruans. Reformat. cap. 18. & 60. Deza sup. cap.
59. vique 6. chronice de sanctis Sardinie lib. 4. cap.
1. & seq. Elezariis sup. lib. 3. cap. 5. & 6. Rapineus
decad. 8. hist. general. ong. Reuoluc. part. 1. 9. 9. &
part. 4. pro eius canonizatione Philippus III. Hispani-
arum Rex Catholicus, supplicis: misit litteras ad
Paulum V. Pont. max. an. 1604. die 17. Januarij. Et
nunc auctoritate Apostolica processus fuit: vt con-
fiteri ex libello Neapoli edito, apud Typographiam
Iran. Dominicanè Reuoluc. an. 1626. Calati, breui
festum eius agitit Dominica 2. post Epiphaniam per-
missis eiusdem Pontif. maximi vetò religione publicè
coluit. Iamque in Ecclesia conuentus nostris de Pace,
subsidio ipsius curatus: ad cuius inuocationem cre-
bitur certis fieri miracula: in quodam solumnum
penite sue inuenerit tabule depictæ duo la osten-
dentes beneficia quibus per eum accepta: quæ omnia
vidi, an. 1618. & 1620. dùm illic diuersis fuerit.

bus adhuc meminerit Piqueterus in catalog. vitæ
illius. ac. minor. Algeria in Arbore Epilógica to-
tus ordin. Franciscan. Nigronius in commentar. re-
gul. 14. commun. societat. l. 15. 17. Graunag. *rege*
nostris part. 2. cap. 14.

Beati Onuphij, Confessoris 5. 4.
Laicus erat profes-
sione, proniue sancti Angeli alumnus. Hac à Patribus
nostris Reformatis proniue Romane insitante re-
quiritur, venit: vt Pannary officium exerceret: qua
de re diuinitè apud conuentum sancti Francisci
in Columbarum demoratus est. Mox simplicitate & cha-
ritate fulgebatur, à manducatione carnis per eius ab-
stinere: sibi inuicem auferens, sed alis affabilis, benignus
atque mansuetissimus. Iententium assidue excolebat,
seruentissimus in oratione: modico somno contentus
erat; corpus suum disciplinis edomabor: sanctissimo
Eucharistie Sacramento sepe maxime, in deuotio-
ne, communiabat; & diuinitè in loco deserto, cibaria
sunt illa ceteris ministrata, vt ait Comitis Olmarz
Regi Hispaniarum Ambasciator, dùm in partu Ro-
mæ laboraret, iacta chorde B. Onuphij, feliciter
eius est. Hic & alius miraculis, obit septuagena-
rius ætatis prius omnibus Ecclesiasticis Sacramen-
tis supulsiuque estus conuentus sancti Francisci, trans
Tyberim (qui est) proniue. Romane) an. 1588.
hæc ex Beneficio Bombelli in eborum. Reformat.
provinc. Roman. Barceus sup. lib. 3. cap. 86. & Ra-
pinus sup. decad. 9. part. 1. 5. 1. Marianus lib. 5. cap.
35.

Beata Illuminata, Virg. 5. 5.
Ex illustrissima Benibo-
rum familia, in et Venetoclaissima, duxit originem,
potro vna fuit et illis virginibus, quæ B. Catharinam
Donouentem secuta sunt, dùm Ferris Bononiæ
perterrita, vt illic nouam monasterium Corporis Christi
fundere, incoleterque an. 1436. die 22. 1609. Tanta
deinceps familiaritate & pæi amicitia fuerunt simul
conuictæ, vt extante occasione nacta B. Illuminata,
admiranda illius B. Catharinæ virg. gella, lacta, & fa-
cra, distinctis, copiosisque oblationibus, & membra
quodam libello à se ferè redigend: quo adhuc
extat in eodem monasterio, vix memora ac vniuersa
pæfulgens, naturæ debent solari: ibique tumulata
est beata B. consolatas. Memorat à Mariæ Vir-
gine. 1. part. chron. min. Barceus sup. lib. 3. cap. 116.
a. 173. Valeriano lib. 4. B. Famin. ood. Franc. c. 16.

DECIMOQUARTO KALENDAS APRILIS.

IN Iudea, natalis sancti Iosephi, Sponsi Beatissime Virginis Mariæ. Camerini
Beati b Ioannis Patensis, Confessoris; qui ob eminentem eius scientiam, ac
religionem, Generalis Ministri rotius Ordinis Franciscani electus: tumque à Sum-
mo Pontifice Innocentio IV. Legatus pro reductione Græcorum ad unitatem or-
thodoxæ fidei, in Orientem missus; cum multa præclare obtinisset: ad præmia æter-
na euolauit, gloria miraculorum celebris. Vincenti Beati c Mariæ à S. Maria,
Confessoris, onciationis eximij, qui cruditione virtutibus, & zelo salutis ani-
marum emicans: prophetie dono, signisque admirandis etiam refulsit. Orapressæ,
in terræ totius Abulenti, Beati d Francisci à Galileo, Confessoris: qui & Crucis mor-
tificationem iugiter in suo corpore portauit, & inibus Guardianatus præclarioribus
sanctitatis radiis illustrauit. In Teuto, B. Iuræ, Virginis Tertiarie, ancillæ S.
Elizabeth, viduæ, multarum prærogauis virtutum conspicuæ. Astudily in territorio
Palentino, Beate f Catharinæ à Mendoza, Virginis, Abbatissæ: religione, & mo-
nastica obseruantia insignis.

MARTII XIX.

§. 1.

Beatū Ioseph, Confess. *) Hunc Christi Domini nutriturū singulari pietatis affectu semper veneratus est noster octo Ieraphicus, & in capitulo Generali, Monaciensi in Baazā, an. 1399. seu Alisij in Ymbria, decretum est, ut festum celebraretur S. Ioseph sponsi illius Virginis intonsuræ. Manx, sub officio confessoris nomen lectiōnem. Ita Vvadinghus tom. Annal. minor. ad ann. 1399. §. 7. in capitulo autem Generali Salmanticensi, ann. 1461. statutum fuit, ut die 19. Martij huiusmodi festum ageretur, postea, Ann. 1490. id festum inter duplicia minorā collocatum est iussu capituli Generalis Balmeroniensis prope Andogonium: immod & inter maiora duplicia connumeratum per Reuerendiss. Patrem Raynaldum Gratianum, Ministrum Generalem totius Ordinis. Vido Spectulum Fratrum minor. & Firmamentum trium Ordinum, tract. 3. de ordinationib. circa officium Diuinum.

§. 1.

B. Iohannis Perensis, Confess. *) Eruditione & religioſitate insignis, maximus pauperatis & humilitatis exhibitus amicus, Prouincie Bottoniens. alumnus, qui ann. 1247. in Comitibus Generalibus Aunione habitis, deposito Crescentio, successit communi suffragio electus Minister Generalis 7. tomis Ordinis ex Lectore Theologo Parisiensis cuius elicio pacem ordini restituit: tantoque de eo fuit exultatio vt Ieraphici P. S. Franciscus spiritum reuoluisse asserent, postissimum ipsius D. Francisci socij cum superstitibus. Aliumq; pumum restituentis paci, ac discipline incubuit: amandatos in exilium Regule zelatores, viros sanctos, scriptis literis paternis est consolatus, zelum & studium obſeruantitiz laudauit, predeceſſoris sententiam relaxans ad propriam quomque Prouinciam reuocauit. Ordinem vniuersum tribus primis annis pedes visitauit, vno interitum, duobus ad summum contentus factis; vnaque tunc, tam humilis incedebat, vt in multis Conuentibus, per plures dies ignotus; vitam & conseruationem Fratrum intus, & extra securè, & sine sollicitatione exploraret, tam scriptum probebat, cum nihil minus, quam Generalem Ministerium adesse existimare Fratres, si quid autem inueniebat castigatione, aut aliis reſpectuolione dignum, baudquaquam dissimulabat, reliqua omnia ad normam & pristinum statum reuocabat, amotis bonis inquam prelati, qui minus inuigilabant; amotis Fratribus, qui ostensionem causaſabant, & precauebat ne aduentus subast officij fama precurreret, antequam statum rerum ipse prelati fuerit expertus. Hortas canonicas, quantumvis abſtinerē sarpē lassus, D. Franciscum imitatus, erectus, nudoque capite perſoluebat. Nullum admittit ciborum delectum, sed nihil in deliciis habens, quicquid primum offerrebat, cum gratiam adione, in necessarium sustentationem referebat. Numquam audis est otioſe locutus; vt sub mortem confessus sit, magis silentij, quam sermonis, reddende rationi obnoxius se esse.

§. 1.

Itaque ann. 1249. Metis, in Lochatingia, capitulo Generale celebrato, quo expleto, Innocentius IV. eum Legatum suum amandatum in Orientem, scriptis tam ad Ioan. III. Ducas. Trapezuntij, seu Græcorum in Asia Imperatorem, quam ad Manalem II. Patriarcham; quibus *Angelis pacis* nomine ipsum commendauit. Transiens autem vir sanctus in Græciam, omnium iustitiam tractandæ vniōis ea satisfactione obuiat tantaque apud Cesarē, Patriarcham, clauam & populum habens est reuerentia, talve exhibitione sanctitatis & sapientiz, vt quemquam Antiquo-

rum patrū, verumque Christi discipulum se intueri putarent. Socios habuit viros sanctos & doctos; quorum vnus B. Spiritus inter alia sanctitatis argumenta, fuit prædictus Ieraphicus propheticus, de quo Iunij 16. internum negotium vniōis, eoque pronouit sanctus Generalis, vt Græciam Imperator, quam Patriarcha, bis, diuersisque vicibus Legationem inuoluerit solemnem ad Innocentium IV. Pont. Max. sed uitiata Demonis, in itinere Apocriſarij rebus spoliata, coacti sunt subsistere, ac tandem inſectō negotio redire ad suos: cum percurſata tempora accessum ad Papam non concesserit. Moxque superueniens mors, tam Pontificis, quam Imperatoris, operatum rei exitum, & expeditionem transigendæ vniōis præcidit.

Reuerſus ab Oriente, non paruo zelo inflammatus est §. 4. pro reformatione Ordinis, qua de re, multus exofus factus, accusatus est, sed falso, apud Alexandriam IV. videns igitur, quem parum emendationis, ceu boni fructus exinde colligeret, decreuit officio renūtare. Quare cōuocato Romæ Generali capitulo, in festo Purificationis B. M. Virg. an. 1216. coram præfato Summo Pont. cum omnimoda importunitatis instantia, allegata sui ipsius impotentia, à Ministerio Generalatus se absolui obtinuit: & de reſtaſamento officio, nec Capitulo Generali vehementer instantinec viliis, vel Summi Pont. vel Cardinalium suasionibus acquieſcere voluit. Non cōtempſit, sed impotentia ad officium exequendum causam assignans, humiliter cessit: cum reſtitit, ann. 8. cū dimidio. Licet in omnibus capitulis Tractatibus & negotijs, reuenter admissus sit.

Hinc, Desertum Græcij, propè Retinam vallem, §. 5. petens, illic, apud arctam Speluncam, maxima cura humilitate, & deuotione, amantique puritate demoratus est: tam illic miteſta salutaris cœdabat opuscula, quibus ultra sanctæ vite opinionem, omnibus sui ingerebat desideriorum. Quolibet die solebat celebrare, quodsi iuuenē deuotionis dedito, sub aurora sibi monstrante; qui semel gram somno oppressus, B. P. Iohanni factum facere captiui adſiit Angelus, humana adoleſcentis forma indutus, qui sibi celebrati monstrauit. Tandem, eōdem ex Nicolai IV. Pont. Max. benedictione, tū ad infideles, prædicandū Euangelij cauſam, tum ad Græcos herum orthodoxę fidei vnitati coniungēdos, tractationem pararet: Casus; Germaniam applicuisset, à pueris, cæteraq; plebe, licet ignotus, sanctus tamen appellari cepit, & hinc Comenſū ingreſſus, cum adhuc bene valeret, eorū Fratrum multitudine, spiritu propheticō, instanti sibi mortem prædixit, inquis illud Pſal. *Hæc requies mea in ſeculis, &c.* qua, vt paz nuntiauerat, superueniente, post omnia Sacramenta de more suscepta, ad celestem gloriam tranſiit, an. 1219. octidagenario maior. Qui illic magnus cepit conſulare misculis; nam mortui quampures, eius meritis, ad vitam reuocati, alij à mortis periculo, mulieres à partu imminente discrimine liberatæ, cæci, muti, sardi, conſtracti, aridi, intergrè curati: multi in necessitatibus variis mirabiliter exauditi. Honorifico conditus sepulchro, translatus est ad nouum Monasterium extra vrbes muros, quod oportuit Fratres transfugræ, iubente Alexandro V. E. vt vbi primū eorum exiit habitaculum, vrbs extroreter Fortalitem. Lapidem eius Mausolozum ingreditibus à præcipua Tēplij porta ad Ierum, propè altare sanctissimo Crucifixo sacrum, ipsa ara vtrumque emanantus, occurrat, corpus integrum perſpicitur, & maxima colitur ueneratione.

K

5. 6. Authores non pauci huius sancti viri mentionem fecerunt. Bernardus à Bessa, & pteroginus à Bononia, in chronica antiqua chronica 1. 4. G. generalium B. Angelus Clarenus, in tribulatione. 1. 4. & 5. Ord. minor. B. Bartholomaeus Pisanus, lib. 7. conformit. fruct. 18. part. 2. vbi de Fratibus minor. Prouinc. Marchus sanctus. Illustr. Codex MS. Abbat. S. Victor. Parisiens. ibidem. Marianus lib. 2. cap. 10. & seq. D. Antonius. 3. part. histor. titul. 24. cap. 9. §. 5. Firmamentum trium Ordinum minor. tract. 1. in Memoral. Ordinis vbi de Generalibus, Speculum Fratrum minorum, ibid. chronicon. Cutizenis, subann. 1258. D. Bernardus de Bultis, serm. 25. Dominic. 3. Quadrages. part. 1. Item serm. 31. Fetice 6. sequent. part. 3. Tullianus lib. 1. & 2. in eo. histor. seraph. Gonzaga part. 1. Orig. seraph. Relig. in Generalibus, & B. B. viri huius Ordinis. Item part. 1. in Conuentu 17. Prouinc. Roman. & 30. Prouinc. Marchus. Marcus Vlyssiponens. part. 2. chronicon. lib. 1. cap. 37. 38. 39. 42. 43. 55. 56. 57. & lib. 5. cap. 11. Tithemius de scriptoribus Eccles. Eusebionius de testib. Catholice veritatis. Possenus, in Apparatu. Vvillotus, in Athenis Orthodox. Franciscan. Gnesnerus, in Bibliothec. Picquetus, in catalog. vitor. illustr. Ordinis minor. Vvadinghus, tom. 1. Annual. minor. ad ann. 1215 §. 25. ann. 1227. §. 17. 1247. §. 4. 5. 1249. §. 1. 2. 3. 4. 5. 1250. §. 1. 2. Item tom. 2. ad ann. 1256. §. 2. & seq. ann. 1278. §. 31. Item ann. 1249. §. 26. & 44. nuncupatur etiam à Gallesio, cap. 9. vtr. S. Bonauent. B. Ioannes Rapellus, mandosei taxen, vide sup. 3. Februar. §. 5.

Nunc dilucidanda veniunt, quae video à nonnullis, §. 7. ipsi B. Ioanni perpetua attribui. Nuper vidimus, quo zelo flagraret, in tollendis abutibus de medio Fratrum, & cuius rei gratia, aliorum in se conuulsus inimicidiam. Sanè viris Regularibus quibus cordi erat Ordinis bonum, valde placebat restituta observantiae zelus, alius vero, qui laxiorem apprehendendam vitæ rationem, durum erat construtare carnem suam, molliuscule dimittere, rigidiora sedari. Ex his erant non pauci potentiores & doctiores, qui auctoritate abutentes, optimi Reditoris monita negligebant. Voluit ille omnino obedientiam extorquere, errantes castigare, mala imposita non relinquere, atque ita efficere, vt quorundam malum exemplum, non fieret aliis in laqueum & in scandalum. Hinc secretum murmur, frequentia conuulsio, deinde conuulsio in huiusmodi conspiratio, quæ ob vique prorupit vt de multis accusarent virum probum apud Summum Pontificem Alexandrum IV. Capita accusationis notauit Bernardus à Bessa, S. Bonauentura focus, & ex eo Marcus Vlyssiponens. Tullianus, Vvadinghus, & alij, sup. quæ in duo reduci possunt, nimirum: circa ea, quæ pertinebant ad obseruantiam, seu relaxationem Regularem, & quæ spectabant doctrinam Abbatis Ioachimi. Quo ad primum, nihil profecturum aduertari, aut saltem nihil obdormerunt contra ipsam B. Ioannem, nisi quod in prius ordium prolapsi, ampliori relaxationi studuerunt, sub specie necessitatis, & vtilitatis publicæ exinde futuræ: quapropter decuit viri Dei officio libertatis cedere, quam ea tolerare.

DECIMOTERTIO KALENDAS APRILIS

IN Iudæa, Sancti a Ioachini, Patris Beatissimæ Virginis Genitricis Dei Mariæ; In Aquitania, propè Rapistanum, Beatorum b Martyrum Antonij & Gerardi; qui à perditissimis hæreticis comprehensi post ludibria & plura tormenta perpeffa, ad vltimum, pro Christi nomine, immanissimè sunt trucidati. In Tuscia, Beati c Andræ de Plano, Confessoris, doctrina & vitæ perfectione insignis, Reate in Vmbria, Beati d Ioannis Andræ; Confessoris, qui ob singularem animi corporisque puritatem, charitatem, & cæteras eximias eius virtutes, Guardianatus officio sæpè præclarè functus, sancto sine quieuit. Taurini, in Gallia Transalpina, Beati e Laurentij, Confessoris, magnæ sanctitatis viri. Loræ, in Territorio Carthaginensi, Beatæ f Mariæ Sanctæ, Virginis, Tertiariæ, vita & miraculis gloriosæ.

MARTII XX.

5. 1. **S**ancti Ioachimi, Confessoris, *] Præcipua deuotione colitur in nostra Religione, vti constat ex Misal & Breuario, antiquo, ac nouo, Ordinis minorum, cuius officium cum nonnullis proprijs vers. Antiphon. oration. & Lectioib. modò appositum cernimus in reza Breuiarium Roman. ex mandato, motuque proprio Summi Pont. Gregorij XV. Nam sanctus Vincencius Ferrerus, testatur in sermone de B. Anna, Virginis, Deiparæ Matre, nec dum, sua ætate, fieri festum de eo, ab Ecclesia Catholica, populoque Christiano. Sanè in Capitulo generali Lanalensi, an. 1505, ordinatum fuit, quod huiusmodi festum fieret per vniuersam familiam Culinontanam, in crastinum sancti Ioseph, sub ritu duplicis minoris; vide Speculum Fratrum minor. tract. 3. de Ordinamentis circa Diui-

num officium, fol. 209. pag. 2. at paulò post idem festum, ex noua concessione Iulij II. Pap. inter maiora duplicia nostri Ordinis recessurum est, per Reuocand. P. Generalium, Raynaldum Gratianum de Cougnola. Apud Firmamentum trium Ordinum. part. 3. in ordinamentis Diuini officij, fol. 50. pag. 21

BB. **Antonij & Gerardi, Martyr.** b] Dilectus ipsorum B. P. Antonium de Toros, seu de **Furno**, Guardianum fuisse minoris Conuentus Tholosani, quæ sita in Suburbio sancti Michaelis, quando vni cum socio B. P. Gerardo **Boneto**, in via interceptus ab hæreticis, palmam Martyrij simul adepti sunt, curæ annuum 1562. Agunt de eis Gonzaga parte tertia, Orig. seraphic. Relig. in Conuentu Rapistanensi, qui est 7. Prouinc. Aquitan. antiquioris. **Barettus** 4. part.

4. part. chronic. innotum lib. 4. cap. 24. Daça ibid. lib. 3. cap. 58. Piquetus in catalog. virorum illust. Ordinis innotum. Algeria in Arbore Epologica totius Ordinis. Franciscan. Vvadinghus tom. 1. Annal. minor. ad ann. 1290. 4. 8.

5. 3. *B. Andree, Confess.* Floruit hic in Conventu Plani Castanearum, in Prouincia Hethruca, & Custodia Clusina Patrum Conventualium; circa ann. 1290. vir perfectæ vitæ, & multorum Fratrum Magister singularis; tanteque virtutis, vt dum ardentè oraret in synala, Chelitus ei semel apparuit, in specie seraph. è calorum sublimitate descendens, suaq; illi charissimè communicans. Memoratur à B. Bartholomæo Pisanolib. 1. conformitat. fruct. 11. part. 2. in Prouinc. Tuscic. Toffianino lib. 1. hist. seraph. Masano lib. 3. cap. 10. Vvadingbo sup. ad ann. 1278. 6. 35. & 1290. 6. 15.

5. 4. *B. Isanus-Andree, Confess.* Orundus erit ex Pistoriensi vrbè, in Tuscia; Laicus professione, sed singulari bonitate ac perfectione ornatus. Qui ob vitæ eius integritatem, optimoque mores, Guardianus officium lætus exerceat; sibi quidem auiterus & parcus, alius verò affabilis, benignus, & pacificus. Magnam adhibebat charitatem, diligentiamque in iis, quæ propriæ obligationis, vel muneris sui erant, magnopere

item studebat puritati animæ & corporis, si quæ piis operibus intentus, sanctissimè in Religione ann. 66. vixit. Clarebat circa ann. 1290. sepulchrique eius in Conuentu S. Antonij Montis Reatis, qui est 8. Prouinc. Romanæ. De eo egerunt Bonifacius de Bombellis, in sua chronica reformatur. eiusdem prouinc. Baretus sup. lib. 10. cap. 7. 3. sub fin.

B. Laurentij, Confess. Ex nobilitate Recolletis vnus fuit, quicquid Taurini moratus, obiit in Domino, magna cum sanctitatis optione, an. 1619. cuius meminit Galterius, in tabula Chronograph. sæcul. 17. vbi de sanctis & illust. vitis.

B. Maria, Virginis, f. Nuncupabatur Maria Saotia à *Becia*, quæ vna cum matre B. Elisabetha Poma, sorore, Francica Poma, sumpto Tertiariarum fororum Franciscanarum habitu, adeo se in omni victutum genere, cum illis exercuit, quod sanctitatis norma locutus hæc sine: eiusque Reliquæ aliquot Harmonicos ab immundis spiritibus, pluresque infirmos è diuersis languentibus, liberauunt. Telle Gonzaga 3. part. sup. in Monasterio sanctæ Anne Lorençis, quod est 12. Prouinc. Carthagenens. & Baretus sup. lib. 1. cap. 30. an. 1520. Valeriano, lib. 4. de BB. Fœmuis Ordinis minor. cap. 6.

DVODECIMO KALENDAS APRILIS

Potociz in Lithuania, Beatorum a quinque Fratrum Martyrum, qui à Tartaris pro Christo crudeliter sunt necati. Mechliniæ in Brabantia, Beati b Petri Mechliniensis, Confessoris, signis & virtutibus conspicui. Salmanticiæ; in Hispania, Beati c Antonij Saguntini, Confessoris, qui humilitate, oratione, ac rerum celestium meditatione pollens, migravit ad Dominum. Bambergæ, in Bavarua, Beate d Catharinæ Zollerinæ, Virginis, primæ illius loci Abbatissæ, quæ vita & virtutibus insigniter refulsit. Alcazarij in Territorio Toletano, Beatorum e Virginum, Francicæ à sancta Cruce, Mariæ de Ortega, & Ludovicæ Auendagno, Tertiariarum, quæ pœnitentiæ operibus iugiter intentæ, sancto sine quieuerunt.

MARTII XXI.

5. 1. *B. quinque Fratrum Martyrum, a* Excesserunt è vicia an. 1563. quando illa Potocia ciuitas, vnè cum Conuentu Fratrum à Tartaris Moschouitique incendio consumpta est; tunc enim & ipsi (cæteris fuga sibi consulentibus) capti, impalati que sunt, mortem, pro Christi nomine, fortiter subeuntes. Ita Toffianus lib. 1. hist. seraph. Gonzaga part. 1. Orig. seraph. Relig. in Conuentu Potocensi, qui est 23. Prouinc. Poloniz. Baretus 4. part. chronic. minor. lib. 4. ca. 29. Daça, ibid. lib. 3. cap. 49. Porro de Martyribus Franciscan. in Lithuania, vide Vvadinghnum tom. 1. ann. 1215. 6. 28.

5. 2. *B. Petri, Confess. b* In Conuentu Mechliniensis innotuit perne miraculis circa ann. 1254. clarus B. Petrus Mechliniensis; viri magnæ perfectionis, cui deuotissimè diuina mysteria celebranti, dum eleuaret hostiam consecratam, apparuit puerulus, quem propter mundiciam & inuocentiam cordis, primò conspexerat puerulus, pœ adoratione matris incitante ad conuenticum musculum. Hæc autem sacras Hethæ species sic conuersas in formam pulcherrimi infantis, cum ipse B. Petrus, factusignatus, piè suspenderit, vnus puer ex illis totos admirabundum circumstantibus, dicebat F.

Petram pueros parulos deuotè. Post mortem verò, super sepulchrum ipsius, coram Sacramento, tam crebra hebant miracula, vt dum propter populi concursum neniunt intretur baretur Diuini officium, necessum fuit vt Pater Guardianus (sicut fertur) super eius sepulchrum accedens, præcepit per obedientiam, vt cessaret à miraculis, quod & fecit. Caput postmodum transpositum est in muto Capellæ B. Virginis, cui sanctæ Crucis, intrâ chærum & amicum, non procul ab ostio, quò ascenditur ad dormitorium. Scribunt de eo D. Antonin. tertis parte, hist. ritual. 24. capite 9. 6. 2. Pilius libro primo, conformitat. fruct. 8. & 11. part. 2. in Fratibus innotum, sanctitate illust. Prouinc. Colonien. Codex MS. Abbat. S. Victor. Parisien. ibid. Marcus Vlyssiponen. part. 2. chronic. minor. lib. 1. cap. 15. & lib. 9. cap. 29. Gonzaga part. 1. sup. in B. viris huiusce Ordinis. Item part. 3. in Conuentu Mechliniens. qui est 7. Prouinc. German. inferior. Toffianus lib. 2. in. Piquetus in catalog. viros, illust. Ordinis minor. Vvadinghus tom. 1. Annal. minor. ad ann. 1231. 6. 31. qui rancu quæciviam ab alijs diuersim petambulans, vult requiescere in loco

Turonis, custodiae Brabantiae, ad ann. 1149. §. 9. ibid. & tom. 2. ad ann. 1154. §. 39. Baronius tom. 15. Annal. ad ann. 1155. §. 8. Daza 4. part. chronie. minor. lib. 1. cap. 41.

- §. 1. *B. Antonij, Confessoris, c*] Ob egregiam morum perfectionem, Magisterij Notitiorum, pluribus annis, fuscus est officio. Magna humilitate ditatus erat: sanctae orationi assidens insistebat, supernarum contemplatione rerum iugiter posebatur; quibus in operibus excessit à visis, sepultus in Coenaculo sancti Francisci Salmaticeni, qui est §. Prouinc. sancti Iacobi: Haec ex Barezzo supra lib. 4. cap. 37. ad ann. 1565. Marieta lib. 17. histor. Eccles. sanctor. Hispan. cap. 31.

- §. 4. *B. Catharina, Virginis, 4*] Fundato Moasterio Clarissimum Bambergae, per nobilem Virgineam Beatam Catharinam Zolletin, introducit sunt in ipsum sorores, ann. 1541. in die sancti Thomae, Caesariensis Archiepiscopi, & Martyris. Vbi ipsa fundatrix, prima extitit Abbatissa, tantaque virtute emicuit,

vt pro sancta haberi, ceteri affirmant. Bruchius De Episcopis Bambergensibus, numero vigesimo quinto. Gonzaga part. 3. sup. in Monasterio V. Prouinc. Argentines. Vvadingus tom. 5. Annal. ad annum 1541. §. 7. ex MS. chronica Prouinc. Argentines.

BB. Francisca, & Socia, Virginis, *] Fundatrix §. 5. fuit Monasterij Immaculatae Conceptionis Alcazarj, in qua & meruit sancta morte defungi, anno 1574. Reliquae coadiutricae eius, quarum altera, Maria, sanguine & virtute, illi cognata fuerat; altera vero Aloysia, siue Ludouica, in locum defunctae successit, partibus sanctimonij iustissimè meritis, glorioso fine in Domino quiescunt. Vnde Gonzagam tertiam partem sup. in eo Monasterio, quod est 17. Prouinc. Cathaginis. Blasium Lagunam, in suo Memoriali, & Maranum libro sexto, chronie. stictior. Obseruant. Reformat. ca. 25. Vvadingham. to. 4. sup. ad annum millesimum trecentesium sexagesimum, §. tertio.

VNDECIMO KALENDAS APRILIS

A pud Valencenas in Belgio, Beatorum plurimorum Fratrum Martyrum; qui post ludibria & opprobria; postque multa alia grauiora tormenta ab haereticis perpassi, suam agonem foelici cursu consummarunt. Auximi in Picæno, Sancti Beneuuenti Episcopi, qui sollicitudine pastorali, & vitae integritate prae fulgidus extitit, quem sanctitate, & miraculis conspicuum Martinus IV. Pap. in sanctorum numerum retulit. Mexici in India Occidua, Beati Ioannis Burbonis, Confessoris, mirae austeritatis vitae & poenitentiae viri. In Picæno, Beati d'Angeli à Typherno Metaurense, Confessoris, humilitate atque puritate conspicui.

MARTII XXII.

- §. 7. *B. plurimorum Martyrum, &c. **] Horum illustre Martyriū accidit sub an. 1566. seu 1567. iuxta notum supputandi modum. Nam in deuastatione Valencenens. verbis, ab haereticis capti, ita sunt dans cruciatibus vexati; vt paulo post, mortem pro Christo obseruint. Ita agit de eis Barezzo 4. part. chronie. minor. lib. 5. cap. 4. ex Faustino Tasso, histor. sui temporis, & Thoma Bouchieto, in histor. Eccles. Martyr. Fratrum minor. Scio equidem Gonzagam rem aliter enataisse, huc verbis: vbi tractas de Coenaculo minor. Valloconens. qui est 2. Prouinc. S. Andree, part. 3. Origin. seraphic. Reliq. Quaequam autem verbi ista multas molestias & deuastationes ab haereticis partim cruciatibus propriis, partim exteris Gallis pertulerit; nulli tamen ex nostris fratribus, tamen semper tenentissimè infortunio impetatis restiterunt, haec deus Martyrio sanguinis sacre affectis, licet aliqui exulare fuerint coacti, & multas iniurias, & persecutiones, & donna grauias, inra tantum mortem, sui vultus vicibus perpassi. Cui breuiter respondebimus, & Fratres minores tunc graui passus, sanguinem etiam profusisse ex vulnerum acerbitate: & ex vi tormentorum, ceu poenitentiam illatarum, paulo post excessisse à vita. Haec enim attestantur per facti auctores.

- §. 1. *B. Beneuuenti, Episcopi, 4*] Fuit hic patrū Anconitanus, Auximianus Episcopus, ann. 1265. ab Vibano IV. creatus; aucte aduersam dignitatem, vota emisit minorum; & deinceps perpetuo eorundem vestem

palam gestauit, quam adhuc videre est inter sacras Reliquias Ecclesiae Auximianae: sanctissimè autem moritur 21. Kalend. Aprilis ann. 1276. quem ob orbea miracula Martinus IV. cultum numero adscripsit. Corpus eius requiescit in priori tumulo, cum hoc Epitaphio.

S. Beneuuentus de Scotinolis, Anconitanus, Episcopus Auximianus.

Vtque ad ann. 1590. quo illud cum magna solemnitate transferri curauit Theodosius Florentinus, Episcopus Auximianus ad nouum sepulchrum à se splendide praeparatum in Ecclesia ipsius loci eiusdem loci. Adulter hoc Cenotaphio.

Sancti Beneuuenti corpus ex superiori Templo, ad venerabiliorum cultum Theodosius Florentinus, Episcopus Auximianus, huc transferendum curauit. Ann. Domini M. D. XC. die 2. Mensis Iulij. Pont. Sixti V.

Obingentia illius miracula, multa in eius hinc inde contributa sunt Tempia & Sacella: instituta Confraternitates, & structum Xenodochium, atque Parthenonum Vestalium, solemniter habetur eius dies festus apud Ausimates, aliisque in locis. Viam eius scripserunt

Yvesius, pag. 2. cap. 24. & *Dacianus* ...
 1. *Paulinus*, *Conf. d. 1.*] *Paulinus* recepit ...
 G. 229. sup. in *Martyribus* ... dicitur ...
 paribus ... pro *Chilone* ... Ita enim apud
 eum habetur. *Paulinus* ... *Paulinus* ...
 161. *Paulinus* ... *Paulinus* ...
Paulinus ... *Paulinus* ...
Paulinus ... *Paulinus* ...

2. *Paulinus*, *Conf. d. 1.*] Famofissimus dicitur ...
 dicitur ... *Paulinus* ...
 dicitur ... *Paulinus* ...
 dicitur ... *Paulinus* ...
 dicitur ... *Paulinus* ...

Languorem plebe sanabat fame mentes
Et curam habebat de pauperibus.

3. *Paulinus*, *Conf. d. 1.*] *Paulinus* ...
 dicitur ... *Paulinus* ...
 dicitur ... *Paulinus* ...
 dicitur ... *Paulinus* ...
 dicitur ... *Paulinus* ...

4. *Paulinus*, *Conf. d. 1.*] In Aquitania Provincia natus
 & piobus ... *Paulinus* ...
 dicitur ... *Paulinus* ...
 dicitur ... *Paulinus* ...
 dicitur ... *Paulinus* ...

5. *Paulinus*, *Conf. d. 1.*] *Paulinus* ...
 dicitur ... *Paulinus* ...
 dicitur ... *Paulinus* ...
 dicitur ... *Paulinus* ...

6. *Paulinus*, *Conf. d. 1.*] *Paulinus* ...
 dicitur ... *Paulinus* ...
 dicitur ... *Paulinus* ...
 dicitur ... *Paulinus* ...

7. *Paulinus*, *Conf. d. 1.*] *Paulinus* ...
 dicitur ... *Paulinus* ...
 dicitur ... *Paulinus* ...
 dicitur ... *Paulinus* ...

8. *Paulinus*, *Conf. d. 1.*] *Paulinus* ...
 dicitur ... *Paulinus* ...
 dicitur ... *Paulinus* ...
 dicitur ... *Paulinus* ...

9. *Paulinus*, *Conf. d. 1.*] *Paulinus* ...
 dicitur ... *Paulinus* ...
 dicitur ... *Paulinus* ...
 dicitur ... *Paulinus* ...

10. *Paulinus*, *Conf. d. 1.*] *Paulinus* ...
 dicitur ... *Paulinus* ...
 dicitur ... *Paulinus* ...
 dicitur ... *Paulinus* ...

SEPTIMO KALENDAS APRILIS.

NVMIDIZ noue in Africa, passio Beati Raymundi Lulli, Tertiarij, qui ob Christianæ Fidei prædicationem à Sarracenis multis plagis affectus, & lapidibus obrutus, Martyrij palmam meruit obtinere, cuius corpus ad insulas Baleares delatum, Maiorice pia fidelium ueneratione colitur. Visochij in Bosnia, Beatorum^b quinque Fratrum Martyrum, qui ab hæreticis Patarenis, pro fide Catholica, necati sunt. Apud Castro-Gelolianum Aquitanorum Oppidum, Beatorum^c Martyrum, Petri Veronenfis, & Ioannis Moreti, qui ab hæreticis comprehensi, & ex arbore suspensi, glorioso sine triumpharunt. Panormi in Sicilia, Beati^d Benigni Romani, Confessoris, vita & spiritu prophetico insignis. Assisij in Vmbria, Beate^e Franciscæ à Collemedio, Virginis, sanctæ Clare discipulæ, cuius egregia virtutum opera imitata in terris, ipsam lecuta est ad præmium in cælis. Segobia, Beate^f Ioannæ Lopetiz, Virginis, Tertiariæ, quæ mira vitæ sanctitate emicuit. Bellalcazari, in Territorio Cordubensi, Beate^g Catharinæ à sancto Gabriele, Virginis.

MARTII XXVI.

5. 1. **B**eatⁱ Raymundi Lulli, Martyr. a] Natus est in insula & ciuitate Majoricarum, in vico S. Michaelis, Patre Raymundo Lullo, & matre, ex generosa familia Heribam, nobilibus Cathalanis, circa ann. 1136. vt humaniores addidit linguas, & artes liberales, summopere desiderantur patientes, auersum tamen hic habuit animum ab omni genere scientiarum, & Palatinæ vitæ addidam. Genium eius considerantes progenitores, inter pueros Regios admitti curarunt, cum quibus adoleuit, curialis erga omnes, & promptus in obsequiis, donec ad superiorem suorum ordinem factus est Seneschallus Jacobi Regis Majoricarum, & Regiæ domus præfectus. Pro more aulicorum, munduliumque vitorum, profanis amonibus implicatur. Inque suis amoribus non modo flagrantem iuuentutem, sed & potiorum vitæ partem inuicem consumpsit, in dictandis Dionis cautibus præcipue intentus, à quo tamen stulto amore, maxime cuiusdam formæ elegantissimæ sed honestissimæ, facto proflus suspensio, resistit: cuius eos, post alios, meminit Cassianus to. 1. Cuius sanctæ, lib. 3. sed. 19. num. 3.

3. 2. Mox apparet ei Christus in visione; cuius imago Christi, in hæc verba, ipsum allequetur: *Raymunde, sequere me*, cumque hæc cælestis visio frequentius ad eundem, contra stimulum calestantem, ex Diuina bonitate iteraretur; statur apud se, abiectione diuitiarum fastu, diuisis familiaribus, relinquere mundum. Cuncta regie vendidit, præter ea, quæ subleuandis cogitigi & familiaribus erant necessaria prætiague pauperibus erogauit. Oxare deinde totis viribus æquit Dominum, vt ei lumen & gratiam largiri dignaretur: protinusque Dominum scientiæ cælestis accepit, mirabiliterque fuit tota mente illustratus, anno circiter 1277. egressusque de assidenda lingua Latina, iam non quadragesarius, quod quidem idioma Lutetia alleciturus est. Thomas quodam præceptore. Porro ex desiderio ingenti conuertendi Mahometanos, qui Arabicæ, vt plurimum loquuntur, ab empyreo seruo, illorum idioma apprehendit. Hinc Majoricæ curiam ingressus Collegium minoritum, qui lingua Arabicæ addiscende persequi intendentes, vt ea competenter instrudi, ad terras paganorum profici-

erentur, eisdem prædicaturi: idque tantopere iacobo II. Regi Majoricarum persuasit, vt Collegium huiusmodi fundaret, ann. 1276. cum 1277. postea vob, Romam venit, ann. 1287. sub Honorio IV. eadem Collegia illic instituit & stabilendi gesta: at mortuo Pontifice, Lutetiam petiuit, vt causam hanc prosequeretur, varisque in hunc finem peragrare regiones.

Transiit in Africam, vbi & cum Sarracenis disputat quæ de re verberatur, detruditur in carcerem: ac tandem à regno Tunisi exiit. Nulla ergo tunc maioris lucri spe rebella, transfretatus Neapolim, vbi vsque ad Cælestini V. electionem remansit, ac postea volens esse in rebus fidei laboratur, vsque ad ann. 1315. quo Martyr. occubuit, sanguine pro Christi fide effuso; dum Numidiz noue, vulgo, *Borgia*, à Sarracenis, lapidibus obrutus est, anno ætatis suæ septuagesimo, die 19. Iunij: cuius sacrum corpus à Christianis Genouensibus Arabico rethem palliolo, nauigio allatum est Maioricam; vbi in Conuento Fratrum minorum quiescit, & magno honore ac veneratione à Balesibus Majoricæ & Minoricæ insularum incolis colitur. Quæ res per apostolicæ auctoritatis, canitur officium in die festo ipsius, & R. P. Pacificus Capucinus, honorabilis agent de eo mentionem: ait sacrum Mille celebratæ ad altare, in quo seruatur B. Martyris Reliquiæ, lib. sue peregrination. in Persidem. pag. 385. & sequentibus.

Præcipua eius gesta, desum possunt ex us, quæ de 4. se, ipsemet scribit, in multis locis opuscul. à se editorum. In prologo, ac fine libri Arabis Scientiæ. Item lib. de Contemplat. cap. 107. & 129. In Blachemo, lib. 1. part. cap. 71. cuius eius marginat, ibid. Item in quibusdam carminibus, seu tythimis idiomate patris à se conscriptis. In lib. Disputationum cum Homero Sarraceno, in fin. & lib. de Natalibus puer. (quem Philippo pulchro, Regi Francæ dicauit) cap. 18. & lib. cui titulus *Clericus*, in fin. ac lib. phantastic. cap. 1. & 6. &c. præter ea, vita eius extat M.S. apud V. vasinghiam. Rusius, Carolus Bouillus, vi doctus, vana ipsius scriptis, quam vitæ vitas Patrum & Eremita-

rium Occidentis imperium edidit Benedictus Gonnus, Ord. Cœlestis. Lugdunens. Gonzaga 3. part. Orig. seraph. Relig. in Conventu S. Francisci Majoricens. qui est i. Prout. Majorica. Antonius Possidenus tom. 2. Appar. sac. ad ann. 1311. Gneserius in Bibliothec. Sanderus in Addition. ad Epitomen d. & Bibliothec. Carion. lib. 3. chron. monarch. 4. tit. 3. sub ann. 1260. Lope Pæz, visitator tertij Ordinis Franciscan. lib. de Regula & Constitut. eiusdem Ordinis pag. 125. Pineda, in aduertentis ad priuilegium Ioann. Regis Aragon. fol. 1. Daça part. 4. chron. innot. lin. 4. cap. 4. Galfar Eulcanus, lib. 3. hist. Valentis cap. 21. Hugo Caswellus cap. 11. Apolog. pro Ioanne Dunsto, Scoto, & Bellarminus, tom. 7. lib. de scriptoribus Eccles. secul. 13. sub ann. 1290. Gabriel Valquez in 1. part. D. Thom. disput. 133. cap. 4. Algerus in Artore Epologica totius Ordinis seraphici sancti Francisci. Vvadinghustom. 2. Annal. minor. ad ann. 1275. §. 9. 1276. §. 6. 1287. §. 2. 1290. §. 18. 1293. §. 2. & 3. 1295. §. 15. & tom. 3. ad ann. 1288. §. 17. Item tom. 3. ann. 1312. §. 8. & 1315. §. 2. & seq. ex multis alijs.

5. 3. Plura scripsit in Theologia, & in cæteris scientijs; cuius opera publicè fecerunt Lazarus Zezarus, Argentorati impressa, cum grauissima limanæ epistola, ann. 1608. Ianus Lasius, Minorita, methodum fecit in omnes libros ipsius B. Raymundi, Bernardini, seu Bernardi Laminæ, Franciscanus, ordine composito & facili, artem Generalem B. Raymundi, in Epitomen redege. Teste Vvilloto, in Athenis Orthodoxos, Francican. ex quibuslibet Iacobus Faber Stapulensis, visus est sibi plurimum profecisse, vt ipse fatetur, in capitulo ab eo præfixa initio libri, *De Laudibus R. Mariæ Virgin. Ipsius Raymundi*, quem ipse Faber Typographus imprimendum dederat. Iulius Pacius, Commentaria edidit in artem Raymundi Lullij, Valentis in Delphanata, ann. 1596. & 1617. cum denique eiusdem Artis Lullianæ, seu memoriz artificialis secretum produxit explicum, otatoribus & prædicatoribus vtilissimam; per R. P. Hugonem Carbonellum, Minoritam Observantem, Teologum, Lectorem & Prædicatorem Generalem, Almaz Facultatis Theologicæ Parisiens. Doctorem dicatum, an. 1610. postremo, quidam author Anonymus, Gallus, Bachelarius B. Raymundi in Gallicum idiomata transtulit, Parisiis, ann. 1612. qui in præfatione libri, testatur, vni cum R. P. Pacifico Capucino, sup. eius doctrinam publicè profectum in vniuersitate Majoricens. sicat D. Thomæ, vel Scoti, in Parisiensi: vnde cognominata reperitur, illa Academia, Raymundina, & Lulliana, vel Lullina: quæ propter summi viri, magnæque ingenti, tam doctrinam semper suscipiant, ac cultum, miranturque: ipse verò Raymondus præclaris encomijs celebratur. A Parisiensibus nempe vocatur, *nonus homo, nona scientia datus; Dicitur venerabilis, & approbatus in suis artibus & scientijs, A Christianissimo Rege, Philippo Palchro: Organus sancti Spiritus, & Datus diuinitus illuminatus. A Regibus Catholicis, Magni Magister in Philosophia, & Theologia: ambobus ætium & scientiarum mirabilium. Ab Italis, Artibus artis vniuersalis, qui omne scibile docet. Ab Anglis, Magnus Philosophus, Catalanus. A quibusdam, claris mundi rationibus, sapientia diuina, & vtilitate publica præclarior, tractatorumque mundi lux, &c.* A Nicolao Causinus, tom. 4. Curæ sanctæ, tract. 1. section. 13. Theosum absconditum, ab amali exegit, ut, & superius latebitur, condemnatus ab ignis & impressis, sed magno Dei feruore, vt prius & doctus, atque diuino plenus amore, & cele-

stis profusus scientia imbuitur.

Attamen non desierunt, qui lippis, toruicque oculis, nostrum tam insperare assertum, quo nimirum eorum intellectus acies obtundebatur & visus. In his, Nicolaus Eymenius, in Durædono inquisitorum, Præcolaus, vbiob. *Raymondus Lullus*, Bernardus Lutemburgus, ibid. Sanderus, hæret. 157. Genebrardus, lib. 4. chronogr. in Honorio IV. Galterius, in tabula chronolog. secul. 13. an hæret. Item cap. 5. de Conuentibus hæret. veter. cum modis. Garaldis de Doctrina curiosa, lib. 1. secta. 5. 2. lib. 2. sect. 10. 5. 6. lib. 3. sect. 5. 4. & sect. 10. 5. 2. & sect. 12. 5. 1. Item lib. 5. sect. 11. 5. 2. Brousius in Annal. Eccles. ad an. 1260. & 1312. qui pro histione, magno hæretico, perdidit memoriæ vito 3. errorum magistro, &c. habent, cumque sic indefessio conatu condemnant, vt illis non videatur Catholicis nomine dignis, qui Orthodoxum dixerit Raymundum. Quis autem, hæc prior inuissent Lulla ignominiam, legatur Bellarminus, sup. apud quem reperies, quòd præfatus Eymenius alius præbuerit ansam erroris. Scribit etenim Raymundum accusatum fuisse ad Gregor. XI. Papam, vel potius accusata fuisse scripta eius, quod continerent pluraque tetemos errores, & dictus Bernardus de Lutemburgo, *Lullum* ipsum reponit in catalogo hæreticorum, &c.

Quibus respondemus, id ortum esse ex superstitione 7. 2. Bulla Apostolica ipsius Greg. XI. ab Eymenico perceptam conficta, qua de re conuictus, vt plagiarius, falsariusque liceret Apostolicè declaratus est: cuius rei processum, ordine iuris habuam, omnesque eius circumstantias, ne sententiam datam contra ipsam Eymenicam, referunt. Valquez sup. telis obis, Daça, Pineda, Lope Pæz, Caswellus, &c. sup. de qua re editus est liber ann. 1604. cum hac inscriptione: *Sententia Definitiuam sanctæ Lullianæ Doctrinæ, inris ordine, & Apostolica auctoritate, late; & in vniuersis translationibus, neque gloriose vnde citati memorem, demò impressa, & præcipalibus rescriptis munita. Quo pacto, nonnulli excusari videntur, qui Eymenico dicuntur nimis fuisse, æquior illis Bellarminus, prudenter huic rei iudicium sanctæ Sedis Apostolicæ relinquens, quem ad amissim secutus Galterius, postea Palanodiam caustauit eorum, quæ in priori editione, ita absolute diuulgatur: Imò Causinus, & ipse Iesuita, Lullum, intra Curiam sanctam vltro admittim, agnoscit & cum Beatis celestibus gloria potium.*

Et rectè quidem, enim verò, si Raymundina doctrina tantæ suspitionis hæreticon, insinualatur, quæsum eam Concilium Tridentinum non vetuit? quippe quæ tunc haud intacta transierit. Constat nempe vter acta priuata Conclij Trident. de hac re haberi tractatum in quo Doctor Billea, Batononensis, ipsam defendit, nec in Catalogo librorum prohibitorum referretur. Exin tobur suam auct., detecta falsitate Eymenica, pondusque addidit, sententia iuridicè contra ipsum Eymenicum lata: de qua pœcasset Apostolicæ insinatio. Non ignoto tamen, Raymundum, Almaz Vniuersitatem Parisiens. esse aliquando sibi ceterant. Ita enim scribit Gerson, in Epistol. ad F. Bartholomæum Carthusianum, contra Ioannem de Schoonhauia. *Sic vniuersum est Parisi per sacram Theologicæ Facultatem aduersus illos, qui doctrinam quendam peregrinam Raymundi Lullij conuentione traduceret, qua licet sit in multis altissima, & vtilissima, quæ tamen in alijs discrepat à modo loquendi Doctorum sacrorum, & à Regulis Doctrinæ suæ traditionis, & vbiq; in Scholis, ipsa Edicto publico, reprobatur, & prohibetur. Item de Libris cauit legendi. Denique, super hæc re compertum est quædam*

oppositum de excommunicatione doctrinam, & aliud super doctrina Reymundi Lullij. Vbi nec vnum quidem verbum de errore, seu heresi, certis oppositum: quæ nihilominus sacra Facultas Parisiensi perquisitione merito indagata, postea reuolutis, eam à se prius reiectam Reymundi doctrinam approbavit: vti distictè refert & probat Ludouicus de Paramo, contra hereticam præsertim in Regno Siciliæ Apostolicum inquisitor, & sacrorum Canonum egregius Doctor. tom. 2. sacrorum operum quælibet de Combustione Libror. titulo de Reymundi Lullij doctrina, & Daça sup.

9. 9. Quo ad Brontium, duo contendit, primum, B. Reymundum Lascium fuisse, quem non debuit latere tertij Ordinis Franciscani extinctis alumnis: id enim attestatur Gonzaga, Daça, Lope-Pæz, Carbonellus, Algezar, Casellus, &c. sup. Secundum, ipsum Lullum, ichoriam erroribus aperuisse: cætera quæ me pudet referre, Brontio autem licet impie imponere: aliter. Hæc autem missa facio, ne ipsi Baouio bilem moxam: & quia heruati studeo, consulat carosus Lector Reuendiss. Præsulem Hugonem Cauellum, Archiepiscopum Arnachianum, totius Hyberniæ Primatem, vicum doctissimum, Ordine Franciscanum. Daçam sup. & Vvadingham tom. 3. ad ann. 1315. sup. & certò certius inueniam, quàm dequis à vero aberrauerit Brontius: rum in historia, & ethnologia, tum in thesauribus & imposturis, quibus frustra nisus est lacerare ipsum Beatum Reymundum Lullum.

10. 10. BB. quinq; Fratrum Martyr. b.] Non longè à Visochio in Bolina, cernuntur Monasterij Franciscani ruine, quod à Patre hæreticus solo æquatum est: cum prius illie, ob Catholicam fidem, cruciasset quinque Fratres nuntres, huiuscæ domus incolæ, à quo tempore, si prius oocin à fidelibus in ipsis ruinis quadam candide accensæ conspicuntur: vti testantur Gonzaga part. 2. sup. in præfate. Conuentu Visochiensis, qui est 3. Prorinc. Bolinæ Argentinæ. Daça, sup. lib. 1. cap. 49.

11. 11. BB. Petri Veronens. & Iuanis Martiri, Martyr. c.] Horum passionem paucis verbis complectitur Gonzaga 1. part. Orig. seraph. Relig. in Cõuentu Castrogelofiano, qui est 18. Prorinc. Aquitanæ Recentioris. Maxmam professi persequutionem, (inquit) atque innumerat molestias ab hæreticis excutatas, in vtriusque huius Conuentu: curiosis persequenti Fratres persequi sum: cum eorū plurimi carceribus mancipati, verberibus aff, fame & siti di-

uocati approbrisque saturati fuerint, & admiranda Religione P. F. Petrus Veronensis, Lector, ac discretissimus orationatur, atque F. Iuanes Martiri, dignitate Sacerdotis, ante forte adus Beata semperque Virg. Maria, ex arboris fopressi, Martyrj Palma laureatis, æuam celo reddiderunt. Eadem Barezus refert 4. part. chronice. minor. lib. 5. cap. 17. ad ann. 1369. Daça, ibid. lib. 3. cap. 58. ad ann. 1367. Vvadingham tom. 4. sup. ad ann. 1367. 5. 14.

B. Beatus Romanus, Confess. d.] Oriundus erat ex orta ciuitate, in confinisbus Tuscis. Fuit autem tertius Prorinc. Siciliæ fundator, ad eum instantiam, quamplures Conuentus inibi sunt extructi. Qui plurima, p. r. cupiæ verò Carolo V. Germanorū Imperatori, propheticò spiritū afflatus prædixit, innumerique miraculis culis claruit: quæ etiam de eaus in maxima est apud Panormitanos veneratione. Hæc ex Gonzaga part. 2. sup. præfate Prorinc. Item in Conuentu 13. Prorinc. Romanæ. Barezus sup. lib. 1. cap. 4. 4. sub ann. 1326. Daça, ibid. lib. 1. cap. 33.

B. Francisca à Collemedio, Virg. e.] Filia erat strenua Capuanæ à Collemedio, quæ habitum Religionis induit Assisij. In Monasterio S. Damiani, discipula ac familiaris admodum extitit S. Clare Virgini, quæ suis precibus illam à dolore capitis, per sexennium tolerato, liberauit: quare huius sancta veltigia ingenti sollicitudine imitata, sanctissimè obdormiuit in Domino. Illius meminerunt Barezus sup. lib. 4. cap. 9. ex Toffiniano, lib. 2. histor. seraph. Vvadingham tom. 1. Annal. minor. ad ann. 1213. 5. 68. Marianus in Appendic. lib. 1. processus canonizæ. S. Clare. V. Alejanus de BB. Fernin. Ordin. minor. lib. 4. cap. 13.

B. Iuanis Lupeti, Virg. Tertiar. f.] Claruit ann. 1375. in Monasterio S. Elisabethæ Segobienis, quod est 32. Prorinc. Conceptionis, Teruanarum Monialium: quæ sicut sanctè vixit, ita quoque sanctè in Domino, in æternum vixit, obiit. Arguit de ea Gonzaga, sup. part. 3. in hoc Monasterio. Barezus lib. 1. cap. 30. sup. ad ann. 1319. Valerianus sup. cap. 6.

B. Catharina, Virg. f.] Miro seruebat amore in Deum, à quo vicissim tantopere diligebatur, vt sæpius in oratione extasim passa, cleuaretur quoque à terra in altum. Floruit sanctitate apud Monasterium S. Clare de Columna, Bellalazaris, quæ est 1. Prorincia Angelorum. Vide Daçam, sup. lib. 3. cap. 77. ex MS. monumentis eiusdem loci.

SEXTO KALENDAS APRILIS.

IN Vmbria Beati^a Andræ Senensis, Confessoris, seraphici Patris S. Francisci discipuli. Eboli, in Territorio Salernitano, Beati^b Antonij Romani, Confessoris, Prophetiz dono illustris. Apud Ciuitatem Regiam, in Castella, Beati^c Petri Ahumadz, Confessoris, zelo Regularis Obscruantiæ, ac miraculis clari. Villæ-vitiofiz, in Hispania, Beati^d Marci à Porta-Legra, Confessoris, qui virtute ac meritis conspicuus, sanctissimè obdormiuit in Domino. Maniaretibus in Lusitania, Beati^d Iacobi Itali, Confessoris, nitæ simplicitatis & obedienciæ viri. Apud Pueblam Castellæ Oppidum, Beate^c Mariæ Calderonz, Virginis, quæ deuotione ac Religione pollens, Abbatizæ munus diligentissimè exercuit, & pœnitentiæ, humilitate, siueque vera abnegatione refulgens, migravit in cœlum.

§. 1. **B** *Beati Andree Seneſis, Confess.* a] Hic est, qui se-
 cipluci Patris Iulii, elemosynam importunitis pre-
 cebat petiit, obſtinuitque a quodam viro, auaritie nimis
 dedito, apud Spoletum, quam sancto Francisco de-
 ſerens, dedit ex ea omnibus Fratribus, iubens ſeraphi-
 cas Patet, vt quilibet pro eo auaro diceret vnum *Pater*
noſter. Quo excepto, vix ille contritione commotus, ve-
 nit ad B. Patrem Franciscum, & eius pedibus proto-
 hitus, veniam ſupplex petiit & accepit, mutatus in vi-
 rum alterum. Cuius rei meminit B. Bartholomeus Pi-
 ſanus, lib. 2. conformitat. fruct. 1. part. 2. Marcus
 Vlyſſiponenſ. part. 1. chron. minor. lib. 1. cap. 98.
 Vvadinghus tom. 1. Annal. minor. ad ann. 1213. §. 9.
 ex *Legenda Antiq. S. Francisci*, & Mariano lib. 1. cap.
 7. §. 35. Erat igitur B. Andreas, Laicus, & Eleemoſy-
 narij manus Spoletis exercebat. Quando præſatam mi-
 rabilem conuerſionem egr. S. Franciscus. Poſt obitum
 autem ſeraphici Patris diu ſuperſtes fuit, ac perfectio-
 nis viæ Doctorem, habuit B. Egidium Aſſiſiatem, S.
 Francisci ſocium, cum quo plura, eaque diuerſa collo-
 qua iuit: prope patet ex Marco Vlyſſiponenſ. ſup.
 lib. 7. cap. 11. & 39. Elcaſio lib. 2. ca. 2. ſciti Mont.
 Oluet. & lib. 3. cap. 4.

§. 2. **B. Antonij, Confess. b] Spiritu prophético clarus,
 ſanctiſſimè obiit in Conuentu Ebolenſi; cuius memini-
 tit Vvadinghus ſup. tom. 2. ad ann. 1292. §. 33. ex
 antiquis. M.S. & Monimentis Ordinis.**

§. 3. **B. Petri Abumada, Confess. c] Floruit in Con-
 uentu S. Francisci Regienſi, ſive Cuiſtatis Regur, qui
 eſt 11. Prouinc. Caſtellæ. Deturbatus vobis exinde Pa-
 tribus Conuentualibus, Obſeruantes ſucceſſerunt,
 apud quos ipſe inter alios remanſit, Beatiſſimæ Vir-
 ginis gloriæ deuotiſſimus, ſæpeque profeſſionis zelan-
 tiſſimus, ac miraculis conſpicuus: quamobrem mori-
 ens, ann. 1533. maximum ſui deſiderium reliquit;**

atque honorificè hoc in eodem loco ſepultus eſt: ma-
 gnaque in veneratione habetur. Argunt de eo Gonzaga
 part. 3. Orig. ſeraph. Relig. in piz dicto Conuen-
 tu. Barezus part. 4. chron. minor. lib. 2. ca. 22. &
 Vvadinghus tom. 4. ſup. ad ann. 1397. §. 16.

**B. Marci, Confess. d] Laicus erat profeſſione, qui
 eum multarum virtutum laude floretet, ſanctiſſimè
 obiit apud Conuentum S. Marie pietatis propè Vil-
 lam-vitioſam, qui eſt 6. Prouinc. Pietatis Gonzaga
 part. 3. ſup. in eo Conuentu. Barezus, item ſup. lib. 3.
 cap. 10. ann. 1546. Daſa, part. 4. chron. minor. lib. 3.
 cap. 75.**

**B. Iacobi Italis, Confess. e] Claruit hic vir ſanctus Fra-
 tribus laicus, eximie ſimplicitatis & obedientie; qui
 ab omnibus Prouincijs S. Gabrielis Patribus, ob vix
 candorem integerrimoque mores, inter caeliſcolas re-
 fertur. Obiit apud Conuentum S. Francisci de Mani-
 retribus, qui eſt 8. præſatæ Prouinciæ. Arguit de eo
 Gonzaga ſup. in eodem hoc Conuentu. Barezus ſup.
 cap. 76. ann. 1559. Rapinuz, in *hiſtor. General. Ori-
 gin. Reccollektor. Decad. 8. part. 1. §. 8.***

**B. Maria Calderon, Virginitas. f] Monafterij Torri-
 gauri alumna fuit, Virgo deuotiſſima atque religioſiſ-
 ſima, que exinde, cum 7. alijs Monialibus translata eſt
 ad Monafterium Conceptionis, apud Oppidum, Hiſ-
 panicè, *De la Puella de Montalca*, quod eſt 31. Proui-
 uinc. Caſtellæ. Vt illic præſeſſet: vbi cum maxima ſan-
 ctitatis opinione diem clauſit extremum: circa ann. 1537.
 Petrus Pachierus Saguntinus Episcopopus, ac S. R. E.
 Cardinalis, eius Corpus ſacrum ex choto, ad alabaſtri-
 num atque pretioſum ſibi in maiori Eccleſiæ Sacello
 præparatum Mauſoleum, ob concepſam de ipſius ſan-
 ctitatis opſonem, transferri curauit. De ea ſcribunt
 Gonzaga ſup. in eodem Monafterio. Barezus ſup. lib.
 1. cap. 54. ſub ann. 1527.**

QVINTO KALENDAS APRILIS

Lvgduni, Beati a Ioannis Gayeti, Martyris, Guardiani præſatæ vrbis Con-
 uentus, qui ab hæreticis carceri mancipatus, probris & verberibus affectus,
 atque per tres meſes pane rantum & aqua ſuſtentatus, vltimò brachijs con-
 fractis, præceps in Ararim deiicitur. Sezani, in Territorio Treceſi, Beati b Iuliani
 Formontis, Confessoris, qui doctriſſima & eloquentia floruit, & ſingulari pietate
 paupertate atque humilitate exornatus deceſſit à vita. In Mexico, Beati c Francisci
 Legionenſis, Confessoris, qui cum exploratæ prohibitæ ac ſanctitatis ſpeculum
 eſſet, poſtea excellit in omni genere virtutum. Bononiz, Beate d Paulæ
 Baptiſtæ à Mezavaccata, Virginitas, pietate, monaſtica obſeruantia, & ſignis
 admirandis præclaræ. Turonis, Depositi Beate e Mariæ de Sillè, Religioſæ
 foeminae ex tertio Ordine minorum: vita & miraculis illuſtris.

3. **B**eatii Ioannis Gayeti, Mart. *] Capta ciuitate Lugduno, anno 1560. seu 1562. ut alij volunt, omnibusq; Ecclesijs facilius hereticorum turmas passim expoliatis; tandem ad sacrum D. Bonauenturæ corpus è pretiosa capta effrenatè detraxerunt: sectantique sibi auro & argento: illo primò igni tradentes, in tapeditissimum Rhodanum prosecterunt cineres. Verùm, fauente N.umine à pio & sedulo patre Iacobo Aftari, sic fuit venerandum illius corpus occultum, ut illud repetent sacrilega manus nequiter. Cùm enim illud humo operuissent, illud Lugduno egressus Dolan petuit: nec pius reuerfus est, quàm reddita fuerit aliquantula quies. Dùm verò homines illi effecit, priores conatus portas effingerent, venerandus quidam Pater Stephanus Bonæ-vallis Sacrista prope oteum sacrum ignem inuicit, ne illud prophane ret heretica rabies. Ceteris igitur abire iussit, Reuerendum Patrem Guardianum, F. Ioannem Gayet, conuentus Cabillonensis alium, conclusum affecit: ut postularuntque primò blandè, thesaurum illum potiorum sacri capus D. Bonauenturæ sibi detegi: ubi prius nihil obtinent, vehementiora succedunt, iubentque sub mortis uerminatione, quantum non modò quod perquirunt reuelat, sed etiam Ecclesijs Catholicæ uoluit. Utroque, forti animo illis denegato, eum in cella ferro cancellata inclusum (ubi prius sancti corpus reconditum erat) fame, siti, squalore, opprobrijs, uerbentibus, & equuleo torquentur statuant. Cùmque ibidem per pus quasdam mulierculas, sursum panislo panis & aquæ subleuatus fuisset, asserit fingentes eundem se ad Roma ergastula educturos, vnicuius manibus & pedibus, seminecum cum Cantione quodam fortissimi Duos Gussij, in Aram decierant: & ut fasletagone duos insignes athletas regio colorum beandis premiserunt. Sed cùm id uentepseudo-missio, nomine Anglo accidisset, iusto Deo vindice, ille met an. 1572. in clade Bartholomæana, ibidem pugionibus confossus, & in ansem inuictus occubuit. Sic nimirum Perillus proprio uento perit. Lege Gonzagam part. 1. orag. seraph. relig. ubi de sanctis martyrib. suo xuo, per Galliam, ob Christi fidem, passis. Item part. 3. in conuentu sancti Bonauenturæ Lugdunensi quæ est i. prouinc. Burgandiz, seu D. Bonauenturæ. Barezium 4. part. chron. minor. lib. 4. cap. 15. Daçam 4. part. chron. minor. lib. 3. cap. 51. Piqueum & Foderetum in descriptione euulcor prouinc. Vvading. to. 2. annual. min. ad an. 1533. §. 25. sup. & ad an. 1574. §. 22. Hilario. à Costa l. 2. hystor. catholic. pag. 364. qui vocat eum *Isabon*. Post Bosium tom. 1. de signis Eccles. libr. 7. cap. 3. fecul. 9. Elzearium lib. 3. cap. 10. sacri mont. Oluet. Piqueum in catalog. viror. illust. ord. minor. Fernandum lib. 3. hyst. Eccles. cap. 19. Gratiam in *Veret* *Tuitoris* part. 2. cap. 24.
5. **B**eatii Iuliani Formentis, Confessoris. b] Huius meminit Gonzaga sup. p. 3. in conuentu Sezaniensi, qui est j. prouinc. Franciæ. Barezium item sup. lib. 2. cap. 20. sub ann. 1533. iuniorque, in medio chori Ecclesijs illius conuentus, coram summo altari, conu ipsius Beatii Iuliani corpus: in sacra Tbcologia profet-

sois suo tempore, ob insignem pietatem, paupertatem, humilitatem, utriusque philosophiæ peritiam, & singulari eloquentiæ cuditorem, nominatim: in quarum eorum memoriis lapidi superposito inscribitur; *Magis Angelus quam homo.*

Beati Francisci Leguensis, Confessoris. e] Primus fuit Cathedralis Ecclesijs Tlaxcallensis (que in Angelorum ciuitate sedem habet) Archidiaconus. Fovunt illum votum olim religionis emisisse, utque Deo quod promiserat, adimpleret, in prouinciali Capitulo apud conuentum de Ntexitocinico celebrato habitum postulauit. A ceptis omnium, qui inteterat, sententias, cùm rationem haberet maximam fructum, qui ex virtute eius in clericali habitu colligebantur, cùm nonnulli misericordie operibus vacaret, & sanctitatis speculum esset, statuerunt, ne reciperent, ad tempus saltem, quouique nimirum in Ecclesiam illam Episcopus adiret, vacabat enim sedes. Ingresso igitur Episcopo, perseverans ille in postulatione, receptus tandem est magno omnium solatio. Cùm antea vir esset exploratè probitatis, maximè postea excelluit in omni genere virtutum. Morbo oppressus, cùm exhibere animam uellet, rogatus à nonnullis religionis in pauculas res, quas ad usum suum habebat, in prelati manibus assignaret conuerso ad eos uultu aduocabundus, interiorique læticia repletus: *Ego, inquit, ob quam rem Deo meo gratias ago, nihil habeo, quod reliquam, præter autem istum, in cuius manibus: sicque sine mortuus est, & apud Mexicanum conuentum, sepultus sub ann. 1538. Arguit de eo Gonzaga part. 4. sup. in præfatio conuentus, qui est i. prouinc. sancti Euangelijs. Barezium sup. lib. 3. c. 69. Marianus lib. 2. c. 23.*

Beata Paulæ Baptisæ à Mexuacca, Virg. d] Monasterij corporis Christi Ferrariensis fuit alumna; exindèque Bononiam, vna cum BB. Catharina, & Ioanna de Lambertinis, transfata est, an. 1456. die 22. Iulij: ut in nouo monasterio extruendo inuà darent, multis uirtutibus ditata, sanctissimi obit, & iuxta B.B. prædicarum corpora honorificè sepulta est. Cuius meminit Deus ingentis populis contulit beneficia: illustrissimus quoque Cardinalis à S. Cruce, Legatus: à quod d. naxuo, quo eius facies deforme reddebatur, mirabiliter liberatus est. Memoratus à Gonzaga part. 2. sup. in præfatio Bononien. monasterio Corporis Christi, quod est i. prouinc. Bononien. Barezio sup. lib. 1. cap. 43. post Marcum Vlyssiponem, 3. part. chron. minor. lib. 4. cap. 25. & Tollimano libr. 1. hystor. seraphic. Valeriano de sanctis Formis. ordin. minor. lib. 4. cap. 10.

Beata Maria de Sille exterris ordin. e] Huius meminit Gonzaga part. 3. sup. in conuentu Turonensi, qui est 8. prouinc. Turoniæ; hic ce uerbis. *Ann. 1413. quinto kalend. April. ob dormiuit in Domino pia & sancta domina, Maria de Sille in habitu noster in habitu sibi immolata regione Maioris Alaris, mulier in hoc usque que diem clara mirantur, ut patet in eius legenda: nundum amena illius sancti uoluita: seu (ut uoluntur) canonicata. Vvadingus sup. ann. 1288. §. 39.*

QVARTO KALENDAS APRILIS.

Nepoli, in Campania, Beati ^a Donati, Confessoris: admirandæ sanctitatis viri. Pisis in Tuscia Beati ^b Antonij à sancto Ioanne Confessoris. Calpe, in territorio Gaditano, Beati ^c Didaci Gusmanij, Confessoris: qui generis nobilitate, atque virtute illustris, abstinentia, paupertate, oratione, & simplicitate valde emicuit. Placentiæ in Hispania, Beati ^d Ioannis à Beluifo, Confessoris: qui mira simplicitate & humilitate atque oratione decoratus est. Apud Methymnam Roscam in territorio Palentino, Beati ^e Petri à Campo, Confessoris: qui tanto deuotionis excessu, talique spiritus feruore ferebatur, vt in contemplatione rerum cælestium, sepius in extasim raperetur: ac tandem meritis cumulatus, felix obiit abiit in cælum. Longi-Campi, in territorio Parisiensis, Beate ^f Magdalene à Britannia, Virginis, genere & vitæ perfectione illustrissimæ. Mortarij, in Insurbria Beate ^g Cecilie à Cotignola, Virginis: cuius virtus ac sanctitas summa fuit.

MARTII XXVIX.

- §. 1. **B**eati ^a Donati, Confessoris. *] Neapoli obiit sanctitate atque miraculis clarus: cuius translato ritu petada est hac die an. Chriſti 1185. in Dominica, *L. a. rare*, quæ est 4. Quadragesimæ. Vide Tostolanum lib. 1. huior. seraphic. relig. in eo. Wadingh. tom. 1. annal. minor. ad an. 1234. §. 15. & tom. 4. ad an. 1388. §. 7.
- §. 2. **B**eati ^b Antonij, Confessoris. b] Ex Pago sancti Ioannis de Valdano, oriundus fuit in Tuscia conuicator eunum, paupertatis diues, atque vitæ sanctitate præclarus: qui dum Pisis in Ecclesia cathedrali per Quadragesimam predicaret, obiit ann. 1480. laicæ scribant de eo Marcus Vlyssipontensis 3. part. chronie. minor. lib. 6. cap. 37. Gonzaga 2. part. orig. seraphic. relig. in conuentu 13. & 15. provinc. Tuscie.
- §. 3. **B**eati ^c Didaci Gusmanij, Confessoris. c] Scribit de eo Gonzaga part. 3. sup. in conuentu S. Francisci Calpenſi: *Hilpanicè Gelliarar*, qui est 12. provinc. Baruce, his verbis, *Mortem obiit hoc in Conuentu anno Domini 1568. P. Didaci Gusmanij, eximie sanctitatis, atque professionis viri, qui vii fuit sanguine atque natalibus insignis, (descendebat siquidem ex nobilissima Methymna Sydona Diuina progenie) in quoque virtutibus insignis existit. Nam post aliquam transmigrationem, quibus in Curia Serenissimi Romanorum Regis Ferdinandi I. suauiter iurata, atque matrimonium cum nobilissima vxore contractum, vltimum sibi valedicens, habuimus elegantis Franciscane, quadragesimæ induti: in quo per 40. alios conuicium annis adu religioſè vixit, ut omnibus abstinentia, paupertas, orationis, atque simplicitatis exemplum salubri sit. Quamobrem ex hac mortali vita discedens, ab omnibus viciis sanctis, vereque Beatus, habitus est. Præsertim viciis à Calpenſibus, qui audis eius vram, tantum in se, tantaque contentione ad secretum conuertitur, ut nisi Præter abstinens, vix aut viciis inuictor, aut corporis partem reliquisset, eorum emendationem pro viciis illis, ut aliquid reliquarum eius, pro sua in viciis pietate atque deuotione, habere possent: de viciis hanc dedit intercessione apud altissimum Dominum multa sibi pollicebantur. Eadem attestantur Barezus sup. lib. 3. cap. 15. Grauius in *voce Turris* part. 2. cap. 14.*
- §. 4. **B**eati ^d Ioannis à Beluise, Confessoris. d] Læticæ professioerat, valde simplex & humilis; obediencia & oratione perfectè dotata. Vixit ann. 1575. obiitque Placentiæ, in conuentu sancti Michaelis, qui est 15. provinc. sancti Gabrielis: vbi & sepulchus est: ob cuius singulares virtutes: vt Beatus in ipſi veneratione, ab omnibus colitur. Meminerunt illius Gonzaga sup. in hoc conuentu: Barezus lib. 7. cap. 14. sup. Rapturus huior. general. orig. Recollector. decad. 4. part. 2. §. 5. & decad. 8. part. 1. §. 8.
- §. 5. **B**eati ^e Petri à Campo, Confessoris. *] Facile tempus, quo ipſe vixit, perspicitur: ex eo quod scribit illustrissimus Antistes Gonzaga, de eo part. 3. sup. in conuentu S. Marci de Iesu, Barconens. qui est 1. provinc. Cathalonæ. *Adducam nihilominus in medium de omni virtute optatè meritum P. Petrum à Campo Læticæ professum, & allegentium, qui quicquid necessarius occupationibus suis residuum est, id totum in viciis consumit; quoque tanto deuotionis excessu frequentissime suspirabat, ut supra seipsum capere, & ultra humanum sensum aliquid sentiret, quid curiose exterius agatur, nesciat. Sed quia in viciis agit & iuxta sapientis sententiam, vix post mortem Londondæ venit, hæc de ipſius virtutibus discipulis præsertim idu ex his, quæ residua sunt, casuque quæstione. Itho e post. Barezus eadem refert. atque B. Nicolaus Factorem, illum sæpè familiaritèr visitasse: lib. 8. cap. 40. 76. sup. obiit autem apud conuentum Vallis de Scopello, qui est 10. provincie conceptionis. Daza telis sup. capit. 13. qui postea filius gelta tanti vix pertractans lib. 4. cap. 17. seq. scribit Barconio supremum diem diem exiuisse ann. 1592. ætatis suæ 99. in festo Regum: hæc ætem certissimum (iuxta nonnullorum deuotionem) annotandum, ob impedimentum festi Epiphaniæ Domini: tum, ob tempus pietatis magis deditum.*
- §. 6. **B**eati ^f Magdalene, Virginis. f] Soror erat generosissimi principis Francisci, Burgunzi Armoenæ Ducis: habitusque religionis assumpsit 25. Norembr. an. 1461. à quo tempore, tanta uniformitate recta est vt an. 1462. die Lunæ 19. Martij, spiritum Deo reddiderit, in monasterio Longi-campi, quod est 8. provinc. Franc. Ita Gonzaga part. 3. lib. 8. Roulhardus cap. 10. 19. vitæ B. Isabella Virg. sororis Sancti Ludouici IX. Reg. Francos,

Francor. wadinghus tom. 1. annal. minor. ad an. 1260. §. 60. Brulius lib. 3. antiq. Parif. pag. 1879.
Beata Cecilia à *Conyola*, Virg. Alij dicunt, à *Cedagnola*: huius meminerunt Gonzaga 1. part. supra

in monasterio S. Claræ Montatenfis, quod est 11. provinc. Mediolanenf. Barezus sup. lib. 1. cap. 6. ad an. 1551. Valerianus lib. 4. B. B. Formis. cap. 19.

TERTIO KALENDAS APRILIS.

Pennæ sancti Martini, in Piceno, Beati a Gratiani, Confessoris: magnæ sanctitatis viri. Aquilæ in Vestinis, Beati b Apollonij Aquilani, Confessoris concionatoris eximij: moribus ac vitæ perfectione conspicui. Alenconij, in Neustria, Beatæ c Mariæ Clementij, Virginis: quæ monastica observantia, & virtutum flore adorna, sancto sine quieuit. Belusij, Diocesis Placentinæ in Hispania: Beatæ d Maldonatæ, viduæ, Tertiarie: nobilitate, & vitæ exemplati illustri: quæ bonorum operum fructibus onerata, & spiritu prophetico clara, obdormiuit in Domino. Gienni in Hispania, Beatarum f, Mariæ à sancto Francisco, & Francisæ à sancto Antonio, Virginum.

MARTII XXX.

Beati Gratiani, Confess. a] Socius extitit B. Agidij Affiliatis: hinc multa ab eo habuit, & de ipso vidit. Nam coram eo quendam nobilem, enas per, ob infirmitatem scindi debebat: osculata tibi, & pede signo crucis signato, ab omni morbo curavit. Hinc item B. Agidius referuit de illa consolatione mirabili, cui apparitione Christi sibi facta, in loco de Setona, anto tres dies natalis Christi, vique ad Epiphaniam. Dum semel cum eo loqueretur de Deo, quidam splendor venit, transiens inter ambo. Hinc item commemorat Beatus Agidius locum de Setona, dicens, quòd dicitur mare, Deus nullibi maiora fecerit, quam in loco præfato. Persecutiones atroces, quas Diabolus ipse Beato Agidio facebat, licet fuit expertus: ad cuius clamorem ipse accedebat ad eum. Hunc idem Beatus Agidius multum dilexit, & de eo valde confidebat: quia cum mitteret ad adolescentia in sancti moribus, & adibus spiritualibus: hincque multa deinde documenta spiritualia: nec sanctitate celebra non apud Montem Vinum, vti voluit aliqui, sed Pennæ S. Martini in Piceno. Hæc accipe ex B. Bartholomæo Plano lib. 1. conformat. fruct. §. part. 2. in Fratrib. minoribus provincie Marchæ sanctitate illustribus. Cod. MS. Abbat. S. Victor. Parisiensi. ibid. Marco Vlyssiponen. part. 1. chron. minor. lib. 7. cap. 50. 21. 14. 19. 20. &c. Gonzaga part. 1. origin. seraphic. religion. in B. B. viris huiusce ordinis. Tossiniano lib. 1. hitor. seraph. in B. Agido, item in hoc B. Gratiano. wadinghus tom. 1. ad ann. 1241. §. 21. & 1292. §. 28. tom. 1. annal. minor. ad ann. 1270. §. 27. Elzeatio lib. 3. facti mont. Olinet. cap. 4. Picquetto in catalog. viror. illust. ord. Franciscan.

Beati Apollonii Aquilani, Confessoris. b] Innotuit beatus hac Patet notitæ religionis habitum in præpincia Tuscæ, indeque post obitum à superioribus ad consentum sancti Iuliani Aquilæ, ex quo ortum dixerat, transferat tamen in quolibet vicium genio profect, vt plurimos illius temporis patres, etiam sanctitate insignes, longè post se reliquerit. Qui licet iuuenis ætate, moribus tamen atque sanctitate senex omnino in hoc conuenit decessit ann. 1516. in

eius rei testimonium, statim à seclis eius transeu ignea quedam, atque perlicida columna, tecto huius loci imminens, à Tertiaris quibusdam ac fide dignis fororibus visa est: qua proculdubio Deus eius vitæ candorem, acimæ quæ gloriam significare voluit. De eo scribit Gonzaga supra in præfato consuetu, qui est 2. provincie sancti Bernardini part. 2. Barezus quarta parte chron. minor. lib. 9. cap. 50.

Beata Maria Clementij, Virginis. c] Monasterij sancte Claræ Alenconenf. fuit alumna, sub reformatione Beatæ Colæ Virginis: ibique sanctitate floruit circa ann. 1130. cuius sacrum corpus, post septemdecim annos ab eia fuit, omnino redolens atque integrum, & vili absque corruptionis læsione apparuit. Agunt de ea Gonzaga part. 3. supra in eodem monasterio quod est 6. provinc. Francie. Parif. Barezus item sup. lib. 1. cap. 21. ad ann. 1559. Valerianus lib. 4. B. B. Formis ord. minor. cap. 19. De Sillis in cap. 1. regul. tertij ordij. qui tamen hallucinans, ipsam inter B. B. Tertiaris recensens.

Beata Maldonata vidua, tertiaris. d] Illius præclara factiora latius descripsit R. P. Ioannes Baptista Molez in memorial. provinc. S. Gabrielis: & Barezus sup. lib. 1. cap. 50. Meminit eam Gonzaga part. 3. in consuetu sancti Francisci Belusij, qui est 4. provincie sancti Gabrielis: hæc subdens. *Sepulsa etiam inter hæc in eodem loco, venerabilis quædam matrona, cognominæ Maldonata, que anno Domini 1555. in Domo obdormiuit. Eius vita, cum obitu, quæ præfata scripta prædixit, adeò mirabilis fuit, ut suis suspitionem plurimum abducat, à Placentino Episcopo examinata, integerrima omnino, atque ab omni suspitione præcul vacua est. Quamobrem non absque sanctitate opinione ex lat. vna descripta. Rapuzus in hitor. pontetal. orig. Reccolle. deced. 8. part. 1. §. 8.*

Beata Maria ex Francisca. e] Ambo fortes erant §. 5. Germux, que ann. 1398. feliciter obierunt, penitentia, humilitate, assu tua oratione, & vniuersa regulari obedientia illustres. Ita monumenta MS. provinc. Granatenf. ex quibus wadinghus sup. tom. 4. ad ann. 1371. §. 31.

PRIDIE KALENDAS APRILIS.

Maceratae in Piceno, Beati^a Pauli à Marchia, Confessoris, Seraphici Patris sancti Francisci Discipuli: qui ab eo prouinciae Marchiae Minister Prouincialis institutus; religione floruit, & post mortem quamplurimis miraculis enituit, Aqualitiae, non longè ab Aranda Duriana Osmianae Diocesis oppido, Beati^b Petri à Regalada, Confessoris: qui vnus ex præcipuis Fundatoribus regularis Obsequantiae apud Hispanos, existens; tot virtutibus atque meritis illuxit: vt & viuus, spiritu prophético: & mortuus, miraculis propè innumeris, illustratus sit. Apud Montem-murum, propè Scarlinum in Tuscia, Beati^c Syluestri Senensis, Confessoris: & concionatoris eximij: doctrina, spiritus feruore, atque vitae austeritate insignis. Maceratae item in Piceno, Beati^d Bernardi Forolempnoniensis, Confessoris: qui mira deuotione, oratione, ac meditatione Dominicae Passionis insignis, migravit ad Christum. Populae de Angelis, in India Occidentali: Beati^e Francisci de Villabar, Confessoris: qui religione, atque sanctitate celebris: verbo & exemplo, ingentem Indorum copiam reduxit ad Christum. In Mexico, Beati^f Alphonfi de Molina, Confessoris: qui verbo prædicationis, vita exemplari, atque zelo salutis animarum, apud Indos Occidentis maximè profuit. Setabi in Citeriori Hispania, Beati^g Blasij à Canetia, Confessoris: pietate ac virtute conspicui. Turri Lauretanae, in territorio Hispalensi, Beatae^h Mariae Manuclis, viduae: quae nobilitate generis, ac diuitiarum iactantia pro Christo, spretis: mortuo viro, se in omni humilitate, penitentia, paupertate, ac continua oratione, intra monasterium, exercuit: sanctissimèque vitam finiuit.

MARTII XXXI.

§. 1.

Beati Pauli, Confessoris. *) Spoletinus dictus est à patria, Marchianus verò à prouincia, quae incoluit, in religione eum locum nppinuanum habuit. D. Franciscus, quem & Ministrum Prouincialem Marchiae constituit: vitae sanctitate pollens, multis post mortem claris miraculis. Lege Beatum Bartholomaeum Pisanum, lib. 1. conformit. fru. 2. & 11. in fratrb. minoribus sanctitate illustratus prouinciae Marchiae. Codicem M. S. Abbatis. S. Victor. Paris. ibid. Marcum Vlyssipouensem 1. part. chron. minor. lib. 1. cap. 106. Gonzagam part. 1. orig. seraph. relig. in BB. vicih. ualce ordinis, wadingham to. 1. annal. minor. ad an. 1241. §. 14. alius est ab illo cuius meminit an. 1290. §. 10. Marianum lib. 2. c. 13. Crescencium in dialogo. Bernardum à Bessa. Toffinianum lib. 1. Piqueorum in catalog. viros. illiur. orden. min.

§. 2.

Beati Petri à Regalada, Confessoris. b) Patria Pincianus erat, ab infantia virtutibus: vii formentillae orationis, & altae contemplationis: qui & spiritus prophético donatus fuit, & ingentibus meritis præclarus. Cùm autem Beatus Petrus Villacris regulari obsequantiae apud Hispanos initium dedisset, struensque eo in opere laboraret, affectus est acinde hominem libe per omnia similes, ac omnino secundum cor suum nempe hunc Beatum Petrum à Regalada, summæ religionis virum, quem suis moribus ac piissimis desiderijs informauit, eiusque opera summè adiuuus, complures conuentus Fratrum extruxit, atque legibus sanctissimis communiuit: tandem omnibus rite dispositis: neophytum gregem suo iucellion atque charissi-

mo discipulo, B. Petro à Regalada commisit.

Martium quàm variis, maximèque illuxerit virtutibus! quot religiosis, perfectionis verbo exemplo viam fecerit! quot signis admittendis emicuerit! obiit an. 1456. die Martis: & suo funtore conuentum Domus Dei de Aqualaria summopere commendauit. Nam vt primaria dicitur clauis extremam, miraculis conseruare cepit. Quadraginta liquidem & sex vtriusque sexus homines omnino contractos; tres paralyticos; duos leprofos & aliosque quamplurimos grauissimè febriçtantes interge sospitati restituit. Insuper & surdas auidium, mutis affatum, caecis visum, atque claudis rectificationem, suis meritis à Deo impetrant. Quin & ipse adhuc viuens, dùm per fati conuentus, atque alietas, videlicet, Beatae Mariae de Scala caeli, vulgè *Del e. Ahoja* (quorum vnus ab alio, quadraginta, coque amplius, millibus dicitur) Viuarum aperet, ad vtriusque loci Fratres intra horam, capitulum de religiofimo habuit; atque sepius strato supra Duram flumen palliolo, ex vna ripa in alteram se transfulit. Cuius denique corpus, cùm per aliquot annos in communi fratrum Escophago, iaculset inde ad alabastrinum sepulchrum, opera ferentissimæ Elizabethae Huiuspaniarum Reginae fabricatum, translatum extitit. Vbi & in maxima veneracione, tum quoque à fratribus habetur: & innumera ferè miracula contigerunt, atque adhuc hodie contingunt. Hæc ex Marco Vlyssipouensi 3. part. charon. minor. lib. 2. cap. 10. & lib. 3. cap. 63. Gonzagæ part. 1. orig. seraph. relig. vbi de octu regulari Obsequantiae apud Hispanos & BB.

§. 3.

vici

viris huiusce ordinis. item parte 3. in monasterio 2. provincie Cantabrie: & contento 17. provinc. Conceptionis. Speculo frat. minor. tract. 1. in memoriali ordin. fol. 69. Toffianio lib. 2. hiltor. seraph. Algezira in Arbore Epilogica totius ord. Franciscan. Picquet in catalog. viros. illust. ord. Franciscan. Legitur apud Vlyssiponensem hunc Dei seruum obiisse die vltima Decembris: itemque apud Gonzagam spiritum exhalasse, die 10. Martij, sed perperam: dicendumque est in eorum mense ann. 1456. die Martij vltima, idest, 31. mensis Martij: vti explicit tradit Marieta lib. 17. hiltor. Eccles. sanctor. Hispan. ca. 11. Ioannes à Sancta Maria part. 1. chronic. provincie S. Iosephi lib. 1. cap. 4.

Beatus Syluester Senensis. c] Habitum inter PP. Obsequens induit, dum Senis operam litteris daret; vnde, euasit vir doctissimus, & in omni doctrinarum genere veratissimus, concitorumque egregius: magno ingenio, magnoque spiritus fenore pollebat: vitam admodum austriam ducebat, regulam suam, quam Spiritu sancto inspirata, & libenti animo amplexatus fuerat, ad amissimò hiberabat: B. Thome à Florentia strenuus imitator factus, cuius fuerat aliquando discipulus. Liberò de Iustitia: & alia quedà opuscula edidit. M. ortens spiritum Deo reddidit in conuento Montis-Muro prope Scailinum; qui est 11. provinc. Tuscor. Arguit de eo Marcus Vlyssiponensis 3. part. sup. lib. 1. cap. 43. Willotus Athenar. orthodoxar. Franciscan. littera S. V. yadingham tom. 4. sup. ad ann. 1400. p. 2. ex Lortato in hiltor. Placentina.

Beatus Bernardus à Ferrispenis, Confessoris. d] Vocabatur antea Hieonimus de Serquiso, Fotosemprensis, pius ac diues, qui orationi elemosynis, ceterisque bonis operibus intentus; loca etiam sancta iustitiam in Palestina. Ad ea autem peregrinatione reuersus in patriam eum edidicisset suos concites, Ludouicum & Raphaelem, Capucinos esse effectos, & ipse Capucinum habitum de manibus eorum decreuit: quod & incunctanter opere compleuit: postquam, omnibus bonis forte distributis inter fratres, portionem suam egenis ac pauperibus, pro Christo, dilargitus est. Itaque frater minor laicus factus, mirum inquam multis virtutibus, ac vite sanctitate mox incluruit. Sanctam orationem maxime colebat, totiusque addictus erat meditationi Dominice Passions in cuius memoriam, creatus discipulus sepe corpus suum castigabat: quibus aliquando infirmatus ad mortem, Sacramenta Ecclesiastica suscepit, indeque crucem pectus deofcalens, obdormuit in Domino, infra hebdomadam sanctam ann. 1339. Memoratus à Marco Vlyssiponensi 3. part. sup. lib. 9. cap. 26. Vitalis de Algezira in Arbore Epilogica totius ordin. seraph. Paris D. Francisci. Boverio tom. primo annal. Capucinor. ad annum millesimum quingentesimum trigentesimum notum, paragrapho quinquagesimo.

Beatus Franciscus de Villabar, Confessoris. c] Provincie Barchensis erat alumnus, cum Indiam Occidentalem traiecit. Vir certe religione insignis, moribus clarus, acque sanctitate conspicuus. Qui suis concitoribus operisque exemplis, purissimos fructus Dominicanum in hortum intulit, plurimisque Indiis causa salutis extitit. Excellit è vita in conuento sancti Francisci Populæ de Angelis, iuxta regnum Mexicanum. Memoratus à Gonzaga 4. part. sup. in dicto conuento, qui est 38. provinc. sancti Euangelij. Barezzo 4. p. chronic. min. libro quarto sub annum millesimum

quingentesimum sexagesimum. Rapinò in hilt. general. origin. Recolledor. doced. 7. part. 3. pag. 163. Marano libro secundo cap. 40.

Beatus Alphonsus de Melina, Confessoris. f] Hic in nouum Hispaniam paremum manu puer abductus, occultiores elementorum obsecrationes Mexicanis sermones, ob xtas teneritatem, ita breui potestuit, atque adeò firmiter & expeditè locutus est, vt Patres Franciscanilium interprete illac applausi vterentur. Suscepit, vbi per xetarem licuit seraphico habitu, creuit & virtute ac perfectione. Mexicanis totos quinquagesimos annos vbticrura cum melle concionando transmisit. Mirum enim est, quales fructus apud ipsos Indos Occiduos ediderit; dum singulari elegantia, eximioque lepore à Deo ipsi concessio, magna cum omnium approbatione, verbum Dei diffusimiat. Scripsit quoque plerique Mexicanis idioma valde vtilia diuturna & gratissime, qua se continuò ceteris parabat, æturus, in conuento Mexicano quædam locum accepit, anno millesimo quingentesimo octogesimo. Memoratur à Gonzaga supra parte quarta in eodem Conuento, qui est primus provincie sancti Euangelij. Barezzo parte quarta chronic. minorum libro septimo, capite trigesimo nono. V illeto Athènarum orthodoxar. Franciscan. littera A. Marano libro secundo, capite decimoquinto chronic. Reformator. Daça parte quarta chronice. minorum libro secundo cap. 31.

Beatus Blasij à Caneta, Confessoris. g] E regno Valentie erat exorandus: ætate quidem iuuenis, sed fenere iudicio ac virtute: cui Deus prædixit atque reuelauit sui obitus horam; qua adueniente sanctissime quærit in Domino, anno millesimo quingentesimo octogesimo quarto. Sepultus in conuento Sancti Omiphrij, Setabensis, vulgò Xanina: qui est decimus provincie Sancti Ioannis Baptistæ. Illius meminere Ioannes Ximenez in sua chronologia. Barezzo libro octauo capite sexagesimo septimo sup. Ioannes à Sancta Maria, parte prima chronic. provincie Sancti Iosephi libro secundo capite quadragesimo nono.

Beata Maria Maurelis, vidue. h] Memoratur à Barezzo libro tertio capite trigesimo octauo supra post Gonzagam, parte tertio supra in conuento Sancte Marie Lauretanæ, qui est vigesimus provincie Barche. Auit enim hunc conuenitum extructum fuisse à puissima Heronina, Maria Maurella, vxore quondam Henrici Gulimany, ex nobilissima Ducum Methymæ Sidoris protropa; anno millesimo quingentesimo vigesimo octauo, eo quiddè cadens in Botim fluitum, ex voto incolum casuerit. At vt primum se solum à matrimonij legibus sentit; quequid duntiarum habere potuit, id in pios vsus atque in pauperum subleuamen erogauit; adeoque paupertatem & honestatem dilexit, vt nihil vniquam proprii possidere, vel ab aliquo in facie, (ob incredibilem eius pulchritudinem) videri voluerit. Et vt molius liberiusque Christo sponio, cui à sua viduitate nuptiarum, inferare posset, cum vna sibi charissima foca, canoniolum sancte Clare Hispanensis ingressa est, itaque in pauperibus quadam colla degens, arque pauperietatem vitam ducens, per aliquot annos in omni humilitate, penitentia, ac continua oratione se exercuit; vnde postea, ad monasterium eiusdem ciuitatis de Iesu translata, in habitu sancto atque monachico sanctissime vixit, sanctissimeque vitam finuit, anno millesimo quingentesimo quadragesimo tertio. Cùmque post

5.4.

5.5.

5.6.

quadragesima annos, eius sepultura aperitur, Corpus, in suæ sanctitatis testimonium integrum atque incorruptum repertum est: quapropter ad novum sepulchrum sibi in Choro honorificè, prout huiusce beæ Virginis sanctitatem decebat, præparatum ac sic dispositum à montalibus huiusce consensu fo-

renbus in aliam locum eminentiorè, nobiliorè, præstantiorèque, quò magis fideles utriusque sexus, ad deuotionem excitarentur, translatum est: ibi magna in ueneratione apud omnes habetur. Valerianus libro quarto de Beatis Feminis ordinis minorum capite trigésimo tertio.

A P R I L I S

Kalendis Aprilis.

IN Italia, Beati^a Cæsarij Spirensis, Confessoris: Seraphici Patris Sancti Francisci discipuli: qui eruditione, oratione, paupertate, zeloque obseruantie regularis, præclarus decessit è vita; sanctitate ac miraculis conspicuus. Aquis, in Gallia, Beati^b Antonij à Segouia, Confessoris: pietate, vita exemplari, signis, ac salutis animarum diuina æmulatione admodum illustris. Toleti, Beati^c Melchioris ab Hierba, Confessoris: qui virginitatem perpetuò incontaminatam seruauit: & charitate, deuotione, aliisque virtutibus micans feliciter obdormiuit in Domino. Apud Almanfam Regni Murciæ oppidum, diœcesis Carthaginensis, B. d. Ioannis de Moya, Confessoris, vitæ sanctitate insignis. Bellalcazari in territorio Cordubensî, B. e. Isabelle à Sotto Maiore, Virginis: genere, humilitate & oratione clarissimæ. Methymnæ - Campi, in territorio Salmaticensî, B. f. Agnetis ab Ortega, Virginis.

APRILIS PRIMA DIES.

Beati Cæsarij Spirensis Confessoris. Germanus erat natione, maximo feruoris spiritus, & eruditione eximia pollens; vitæ sanctimonia clarus; paupertatiquæ altissimæ integerrimus amator: orationis ac contemplationis singulari deuotione operam dabat. Quem cernens seraph. Pater S. Franciscus, tot donis & virtutibus cumulatum, illi regulam, quam ipse priùs simplicibus verbis conceperat, tradidit verbis Euangelicis adornandâ: quod dictus B. Cæsarius doctè ac venustè exequutus est sub an. 1219. Hic idem Seraphicus Pater in Germaniam cum multis alius fratribus ablegauit: qui omnes viri exemplaris vitæ, miræque eruditionis extiterunt: quorum caput & minister institutus fuit ipse B. Cæsarius. Quorum de reliqui studio & zelo, in Teutonia ordo Seraphicus initia sumpsit, & altioris radices fecit. Nec ceptis desuit B. Cæsarius, imò ex Prouinciali Capitulo Augustæ vandelicorum celebeato, Patres ac Fratres non paucos omnium virtutum stimate claros, ad prouincias, regiones, & confines Teutoniæ misit eximios prædicatores: qui omnibus potenter penitentiam suadebant, & plures à vitis ad victutes reuocauerunt. Ipse interim B. Cæsarius negotium suis assiduis precibus Deo commendans, mores & vestigia antiquorum piorumque Patrum sequabatur. Cui etiam non fuit laus à remotis partibus fratres in Teutoniâ, ad propagandam minorum ordinem adducere: quimò à Herbipoli cùm ageret, plures alios, & filios eidem ordini enatus est. Aucto igitur minorû numero, iactatq; in Teutonia fundamētis, Prouinciale Capitulû vormalitæ per ipsum celebratum fuit.

B. interim Cæsarius maximo D. P. Francisci, ceterorumque Patrum, in valle Spoletana commoratum, venditi eos desiderio ætians, pulc præfatum Capitulum, & res omnes in Teutonia optime compositas, assumpto socio, patre scilicet Simone, illustrissimæ Comitissæ de Coloxeno filio; & P. Thoma de Calano, vicario instituto, Assisum, licet assuetis laboribus pulcherrimò debilitatus, perit: postquâ duobus annis Germaniâ incoluisset) vbi & à seraphico Patre quàm humanissimè susceptus; & à Ministerio officio in capitulo ibidem, in festo Portuanculæ, ann. 1223. habito.

absolutus fuit. Cui B. Albertus Pisanus eodem anno in officio successit. De quo infra a. Septemb.

Cùm autem, post obitum S. Francisci, F. Helyas ordinem regeret: à veracis regulari obseruantia omnino declinaret: seraphici P. Francisci locj superstitis, & in his B. Cæsarius, magna cum humilitate, prudentia, ac zelo, illum sapè ob regulæ transgressionem arguerunt. Quare F. Helyas his increpationibus commotus Summum Pontificem Gregorium IX. adiit, cui falsò præfatos sanctos Patres turpij ac disensionis & relaxationis in ordine, obnoxios esse, attestatus: ab eo breuè Apostolicum impetratus: quo perucaces castigaret, ceteros verò ad sanam mentem reduceret. Itaque tali authoritate nixus, dictos S. Patres ingenti vexatione persecutus est: & B. Cæsarium carceribus mox mancipauit: vbi, ob varias vitæ ærannias; carcerisque rigorem, & lethalem iclum: obiit an. 1239. Deum semper precatus pro F. Helya, qui sic eum impudè lacefferat. Eius animam in cœlum ab Angelis defertè vidit Gregorius IX. Papa; cui dictum est Deo fore reddendâ rationem super ipsius B. Cæsarij morte; cùm autoritate sua persecutus fuisset vsq; ad interitum, pro obseruantie suæ regulæ. His ab Angelo auditis, ita pefactus est Summus Pontifex, & vocatus ad se fratris minoris huius, scilicet, fratris huius, in ita res se haberet: quibus apprimè instruitus: breuè Apostolicum F. Helyæ datum annullatum reddidit: & ipsium F. Helyam, in Capitulo generali Romæ celebrato, an. 1239. officio priuauit. Deinde mandatum dedit, pro diligenti examine, ac inquirenda veritate sanctitatis ac miraculorû B. Cæsarij vt illius SS. catalogo adserberet; sed præuia mors Pontificis horum finem imposuit. De eo scribit Beatus Bartholomæus Pisanus libro primo consoruntat. fruct. 8. part. 2. Marcus Vlyssiponensis parte 2. chron. minor. lib. 3. c. 3. & 5. Gonzaga p. 3. ong. seraph. reh. in prouincis Saxonie S. Crucis: & Argentine. Toffianus lib. 2. seraph. hist. wading. tom. 1. anal. min. ad an. 1210. §. 4. 4. ann. 1220. §. 31. 1221. §. 5. 6. & c. 1222. §. 24. 1223. §. 23. 1239. §. 2. 3. & seq. ex Angelo Clareno in 2. tribulat. ordin. & Mariano lib. 1. Ioannes à S. Matia part. 1. chronica. prouinc. S. Ioseph. lib. 1. cap. 4.

9. 4. *B. Antonij à Sequa, Confessor. b*] Prius vocabatur *Gonsalvus*, sed postea *Antonius*; primum sub D. Bernardino, in ordine Cisterciensi, militavit: ac Seraphici Patris S. Francisci, B. Guillelmi, aliorumque certissimum visumum, revelationibusque inflammatus, ordinem minorum ingressus est: Monachus ipse Cisterciensis: ubi ægè ferentibus: quibus tantum citatus est coram Summo Pontifice, qui auditis virtutisque partibus rationibus, sententiam tulit pro B. Antonio, & valde profecolatus, Romam paulò post de'avit: Galliarumque profectus est: ubi apud Phocensem provinciam pedem fixit, in conventu Aquensi: quo ad maximum perfectionis gradum pervenit. Nullo unquam tempore, ac ore verbum proaliter otiosum: tali enim ferose semper loquebatur, vt quandoque ebrius ab aliis putaretur, licet vinum minime potaret. Zelo salutis animarum impiger insistebat: quosdam prædicationi, aut confessioni, continuo occupabatur: quippe qui diceret: si cœli ac colae vinum, pedem tamen libentissimè inde proferrem, vt peccatoribus in confessione præsto succurrerem: Penitentes docebat pœnè & deuotè peccata facerdoi confiteri, attendè orate: incuria deuitare: sicque profectum hanc panum in virtutibus accresceret, lignis ac miraculis refullit: in quibus fontem aque conuertit semel in vinum: cuius rei graua, etiam nunc fons S. Antonij nuncupatur. Obiit in præfato conventu Aquensi, ibique magna cum veneratione sepultus est. Cuius factum corpus integrum, incorruptumque repositum est, quando, pluribus annis iam elapsis, fratres compulsi sunt alio migrare, & ex eo loco, in alium conuenerunt intra vibem transfere: tunc enim & illud cum alijs factis pœnoctibus in nouam transule runt. Ecclesia. Ague de eo Marcus Vlyssipontensis part. 1. sup. lib. 4. c. 16. sub an. 1278. vlyssip. ad an. 1248. §. 9. ex Mariano lib. 2. cap. 16. Marota lib. 17. hitor. E. celest. sanctos. Hispan. cap. 1.

9. 5. *Beati Melchioris ab Herba, Confessor. c*] Nobili generis natus, ab ineunte ætate egregie operam literis nauauit: annum vero ætas 30. ordinem minorum professus est Toloti, in conventu S. Ioannis Regum: vt ad diuicia odium munia obeunda postea euocatus sit: nam & Guardianatus, Distinctoratus, & c. officijs laudabiliter et sanctus in sua provincia Castellæ. Virgo purissimus exiit, & facie venulissimus: continuis penitentiaque operibus carnis macerabat: simplicitate ingenuitateque pollebat: abstinentia delectabatur: nihilquam cœnabat: omnia seimnia Ecclesiastica obferuabat in pane & aquæ consortia mulierum maximè fugiebat: cum seculariibus cibum ad mensam sumeret, nec semel illi accedit. A febribus, benignis, & pius in omnes: super matrem paleis contextam cubabat: post officium decantatum in choro, vlem denudò flexis genibus recitabat. Præterea, officia nominis Iesu, Beate Mariæ Virginis, & Desponsationum: vna cum 7. Psalmis penitentibus, quotididè deuotionisè persoluebat: tribus horis Orationi Mentali vacabat: ingenti chantate flagrantibus, tribulatis, afflicis, infirmis, egerent: aut moribundis præsto aderat, illos pro vrbis confortabatur: de alio minime iudicabat, aut loquebatur male, vel otiose. Operat impiger in Ecclesia ad orationem late: qualibet die factum Missæ sacrificium celebrabat: quo peccato ad confessionale pergebat, vt Sacramentum penitentiæ cunctis, maximè pauperibus administraret: quos sæpius longo tempore expecebat: sed magna charitate instruebat. Tandem hydroptili laborans decidit in lectum: operans masora ad hac partem pro Chaito: cuiusque fini appropinquare, Jo-

uatis manibus in celum ait: *Letatus sum in his que dilexistis mihi, in domo Domini ibimus*: postea cum 2. Sacramenta Ecclesiæ deuotè suscipiens, spiritum Deo reddidit, feriat ætæ hebdomadis sanctæ 1. anni. Christi 1586. aem sexagenarius efficitus. Sepultusque in eodem conventu S. Ioannis Regum 1. Olet: vbi tantus populih conuulsus factus est, vt vix tumulari posset: vniuersisque cupiè sine alportare pro reliquis factis, quicquid illi deieruisset, maximè ex habitu suo: qui hac de re, totus ferè dilaceratus est. Meminerunt de eo Alphonsus Villegas in supplem. 3. part. 3. flor. Sanctos. Barezus 4. part. chronie. minor. lib. 2. cap. 30. §. 82. & 83. Daça ibid. lib. 3. cap. 76.

9. 6. *B. Ioannis de Moya, Confess. 4*] Ric ex provincia Cathaginensi ad provinciam S. Ioannis Bapstæ transiit, maioris perfectionis ac regularis Obferuantie gratia: ibique inter patres Discalceatos reformationem assumpsit. Sux professio eius erat admodum zelator: pauper-tatis altissimè sedator, abstinentia extoratus, sanctæ orationis amicus, solitudinem maximè colebat: pius ac deuotus exiit: & pluries summa cum laude diues fa orditus munia exercuit, vti Guardianatus & Distinctoratus. At etiam adhuc austerioris vite desiderio teneretur, Cathaloniam profectus est, vt imbi inter Patres Capucinos, ex Italia in Hispaniam recenret adductos, commemoraretur: mortificationibus, & alius curam exercitibus seipsum longo tempore extens. Verùm, experientia edoctus, nihil differens, discrimini vt reperit fore inter Patres Capucinos ac Discalceatos: quodque vita, mores, & actones illorum atque istorum, similes prius essent ad præfatum Discalceatorum provinciam est reuertens. Illic perseuerauit in assiduo virtutum exercitio: feruens enim erat, & ingenti Dei amore æstians. Ieiunia tegule, & Ecclesiæ, in pane & aqua frastabat licet sexagenarius. Pacifica bonitate abundabat, grauis, humilis, obediens & hilaris: paucorum verborum vi, sed factos bonorum operum maritificus. Tandem sexagenario maior, quamplurimus meritis conuulsus, ad celos euolat ann. 1599. sepultusque est in conventu minor. Discalceat. S. Iacobi Almansis, qui est 4. præfate province. S. Ioannis Bapstæ. Agunt de eo Barezus part. 4. sup. lib. 9. cap. 17. & lib. 10. cap. 70. ex Ioanne Ximenesio in sua chronica.

9. 7. *B. Isabella, Virg. e*] Nobilissima erat, filia Comes Bellalzaris, que præ sui humilitate nominari voluit Isabella à Popaia, vulgò *De La Herba*, pro Christo, namque mandum deceptoris, tam humiliter de se sonabat, vt omnium seras & ancilla, viliora curaret officia, quæ læta facie ac corde plenè explebat. Post Matutinus, usquæ sopori, aut somno indulgebat: sed iugiter genibus in terra de suis orationi vacabat usquæ ad Priuam. Scendunt de ea Daça (sup. lib. 3. cap. 77. Gonzag. 3. p. sup. in monasterio S. Marie de Columna Bellalzaris, quod est 1. provincie Angelorum.

9. 8. *B. Agnès ab Ortega, Virg. f*] Admiranda sanctitate fuit prædita hæc religiosissima horer, clarique apud monasterium S. Claræ Methymny Camps, quod est 10. pœuincie Conceptionis) circa annum 1540. spūta propheticè celebris, huius loci exordium, acque fororum dispeccionem, que post 16. annos insallibiliter enensunt, morti iux propinqua prædixit: nam maiore huius domus parte ad terram lapsa, 30. annos habitatrix moniales, ad tempus, quousque reparata exiit, ad diuersa humilice provincie loca transfusse fuerunt. Memoratur à Gonzaga part. 3. in eo monasterio. Barezus (sup. lib. 3. cap. 41. ad an. 1543. vlyssip. tom. 2. annal. minor. ad ann. 1556. §. 48. Valeriano lib. 4. de SS. Fæmulus ord. minor. cap. 16.

QVARTO NONAS APRILIS.

IN Sicilia, passio multorum Fratrum^a Martyrum, qui pro Sedis Apostolicæ defensione, à Friderico II. Imperatore, vario mortis genere sunt interempti. In Armenia, Beati^b Angeli à Spoletio, Martyris: à Bulgatis, propter Christum occisi. Arelate, in Gallia, Beati^c Ioannis Monaldi, Confessoris: eiusdem Diui Francisci Discipuli: qui simplicitate, vita exemplari, ac signis quamplurimis refulsit. Rilonij, in Getmania, Beati^d Electi Confessoris: magnæ sanctitatis viri. In Machao, Cantonz provincie, apud Chinas vrbe: Beati^e Petri ab Alpharo, Confessoris: Chinarum Apostoli: qui doctrina & pietate insignis, Christi Euangelium variis his in Regionibus diffeminavit, ingentesque animarum fructus Deo gratanter protulit, Methymæ de Campo, in territorio Salmanticensi, Beati^f Lucæ à Valleviridi, Confessoris: virtute abstinentiæ, & orationis insignis. In Calabria, Beati^g Francisci Bouolini, Confessoris: qui humilitatis & penitentiæ operibus deditus, miraculis etiam illuxit. Antiquæ Mellariæ in territorio Cordubensi, Beati^h Mariæ de Iesu, Virginis: pietate, & rerum cælestium contemplatione conspicuæ.

APRILIS II.

3.1. **B**estorum Fratrum Martyr. Cùm Fridericus II. Imp. in Summum Pontificem Gregorium IX. & Sedis Apostolicæ sequaces, mira feruuta fueret; crudelitate eius usauditam, post alios experti sunt fratres minores; nam eorum plarum casibus, alijs malis exsaturati, alijs vltimo supplicio affecti, & combulsi sunt, imò & excocti, capite in 4. partes dissecto, &c. eo quod à partibus Summi Pontificis, inopiusè stetit. litterarumque Apostolicarum denulissent. Vide Toffianum, lib. 2. hist. seraph. sub cap. general. 6. & 7. ad an. 1243. 1244. & 1245. Sedulianum in comment. ad vit. S. Francisci c. 3. §. 8. Vvading. to. 1. annal. quin. ad an. 1238. §. 1. ex Marian. lib. 1. c. 9. & Fazzolo lib. 8. de rebus Siculis.

3.2. **B. Angeli, Marr. b.]** Hic ex Babylonia in Tartariam rediens, cum Episcopis & fratribus riuoribus, corpore antianarum saluti, Barbari omnique conuersioni ledulo insisteret: sed dùm fidem Christi feruenter prædicaret, à quibusdam Bulgatis crudeliter gladius consocius, in gramine ad Donnum. Ita B. Ogericus in sua narratione. Authore Anonymus, Anglus, in suo polichromico MS. & vading. sup. to. 3. ad an. 1307. §. 14. & an. 1314. §. 14. 3.3. **B. Monaldi, Confessi. c.]** Eius mentio habetur apud S. Antonin. p. 3. hist. tit. c. 2. §. 3. his verbis. Nam tempore quadam, F. Ioanne de Florentia capitulum in provincia celebrante (ubi à B. Francisco minister fuerat conuictus) intererat Confessor Christi Antonius, ubi dùm fuerat hæc materia, Iesus Nazareus, Rex Iudæorum: fratresque aduocatis, verbum exhortationis præconerit, F. quidam Sacerdos Monaldus vocatus, vir simplex, & vltimè regre ac larus, factum suum ad osten domus cognouerit, videlicet carpitur oculis, qualiter B. Franciscus in acer, subleuatus, veluti manus in erret presens, apparuit: & Fratres, qui aderant, benedixit, & antimonique subitis signis & vniuersis gaudio spiritus est visus: ubi quod ipse Sacerdos post de ipso viri sue narrans, cum illis miraculosis factis ex experientia se dignum. Eadè refertur: Bartholomæus Pisanus lib. 1. conformit. fruct. 3. & 11. p. 1. uem. lib. 3. fruct. 3. p. 1. Marc. Vlyssipon. p. 1. abion. min. lib. 1. cap. 18. Toffian. lib. 1. hist. seraph. c. 4. 13. vit. S. Francisci uem. in eo B. Monaldo. Vvading. to. 1. sup. ad an. 1211. §. 22. & an. 1216. §. 2. 187. 1. 4. ad an. 1400. §. 38. ex D. Bonauent. c. 4. & Legenda Gregor. IX.

3.4. Antequam verò in Galliam pergeret ipse B. Monaldus: id e accidit an. 1211. cum Seraphico P. S. Fran-

cisco. Nam finito generali Capitulo, Assisij apud S. Mariam de Pontunacula celebrato, cunctis Ministris Provincialibus recedentibus, remanserunt cū dicto B. Monaldo 3. Fratres, qui diuersas orbis partes adire debebāt. Hoc cernens D. Franciscus, voluit ex charitate cum eis ad mentam cibum sumere: & mangans omnia pariter, cum tres tantum panes essent inuenit; accepit eos in manibus, & gratias Deo agens, incepit frangere, fratribusque consolalibus dare. Qui diuina virtute in manibus Seraphici Patris ita excreuerunt, quod de illis sufficienter sint omnes refecti, imò & plura panis frustra superfuere, quàm essent hætres panes appositi. Quo viso miraculo omnes sunt ad paupertatis obseruantiam feruentissimè incitati. Idem B. Bartholomæus Pisanus lib. 2. fruct. 22. part. 2. Vlyssiponens. lib. 2. cap. 17. Vvadingus 1216.

Provinciam Phocenensem igitur aggressus B. Monaldus, vita exemplari, & sanctissima respiciendus; maximèque miraculis emicuit. Obiit, septuagintaque est in cõuentu Arelatensi, prout attestatur B. Bartholomæus sup. l. 1. fruct. 8. & 11. p. 1. in fratrib. mun. sancti. illust. apud ptouinciam prouinc. nunc S. Ludouici. Codex MS. Abbas S. Victor. Paris. ibid. Gonzag. 1. p. orig. seraph. eph. in BB. vici huicæ oed. & p. 3. in conuictu Arelatensi, quæ est 6. præfata prouinc. Vvading. sup. Sacrum uocò ipsius vergus, inde postea translatus est, (quando cõuentus ille solo regibus exiit, ob ingruentium bellorum ac temporum iniquitatem) & in cathedrali Ecclesia, intra urbem, honorificè conditum: vo facile conuictur ex verbis ipsius illustissimi Antonii Gonzagæ. In Archiepiscopali vici Ecclesia Anuiscu vni ex factis B. Francisci, cuius nomen ignoratur; claret tamen miracula. Hic fuit sublatu, ex tempore quo fuit destricta conuictus. Hæc ille p. 3. sup. ac iuxta omnia vetustiora ordinis monumenta, nullus alius discipul' sup. P. legimus ibi motu', aut tumulatus: preter hunc B. Monald. Proque in car. vir. illust. ord. min.

Beati Electi, Confessori. c.] Fuit magna sanctitate oratus: ita vt paulo ante mortem suam, cùm esset in oratione apparuerit illi, sacra Deipara, Beata Catharina & Agnetæ, virginibus, sociata: ipsum ad paradisi gaudia vocans, diemque obiit præconians; excessit e vici Rilonij, in prouincia Coloniensi. Memorauerunt etiam B. Bartholomæus Pisanus lib. 2. conformit.

fruct. 8. & 11. sup. in provincia Colomanzi Codex MS. Abbas. S. Vidor. Pars. ibidem. Gonzaga part. 1. sup. Marcus Vlyssipontici part. 1. lib. 1. cap. 30. sup. ad ann. 1245. Vvadhugustoni. 1. sup. ad an. 1247. §. 9. Piqueyas sup.

- §. 6. *Beati Petri Alphari, Confessori.* §] Constat Franciscanus plurimum laborasse in propaganda fide apud Chinesis regnum: primoque extitit, qui Euangelij luce Chinarum illustravit. Id ipsum opus minores alta mente repositum continentur habere: ita vt Gonzaga 4. part. sup. in conuentsu lo. prouinc. S. Euangelij. (Vbi de B. Martina à Valentia, 1524. Induram Occidental. Apostolo; Beato Ioanne à Zunaraga, primo Mexicano Archiepiscopo, nostris ordinis alumnis: & Beato Dominico de Betancos, ordin. predicator.) Hæc referat. *Tres by viti percellissimos, immensa, quo adibat, desiderio animarum conuersos, summoque contemptum: in China Regiones nunciat: quo a vident tempore, in eas, ita que modo reposita inuenta viderat. Quorum quidem primus est Beatus Martinus propius: vinctissimum viti temperat reperit pluresque regnes, Occidentem versus, hominesque animos ingens, quom sua Indis nona Hispania habitator: hystorice scribat ei pergens, et Christianam ibi fidem predicandam: sed Deus, qui alius tam prouinciam referuauerat, in primam viti temperat percellit vultu, idque ita cecidit.* Eadem scribitur Batezzus 4. part. chron. min. lib. 1. c. 41. Rapiurus decas. p. 1. §. 11. hultor. general. ong. Recollector. Maranus lib. 1. cap. 30. chronice. Reformar. Cum verò sanctus Franciscus Xauentius tam expeditionem aggredi peroraret, an. 1531. profecionem parauit sub auspicio B. Ioannis Albuquecij minoris, Gorn Episcopi, & Alphonsi Noroniz, Indiarum proregis: quorum literas ad regem Chinaram descendens suscepit. Vteum antequam Chinam attingeret, sancte obiit 4. nonas Decemb. apud Sanctanam insulam. Ita Mafficus lib. 15. hultor. Indic. Turiffinus lib. 9. vit. eius. t. 1. §. 4. §. 5. vsque ad 11. Trigaltus lib. 2. hultor. Chines. cap. 1. Marianus lib. 4. c. 30. et chronica Angeli Baidajoci.

- Exinde tamen hand dehaere vult vndequeque pijs, ingentique virtute præditi, qui eundem laborem magna animi constantia, suscipiunt, maxime verò ex familijs SS. Francisci & Dominici (inquit Trigaltus cap. 1. sup.) qui vna cum Lusitanica Classi ab Indus Orientalibus soluentes: sicut per altum Hispanico nauigio ab Occidentalibus vechi Thibassum, his appropinquant Chinatum oris: inter hos autem præcipue emicant B. Petrus ab Alphard: qui an. 1575. electus primus castus Custodia S. Gregonij, cum melior Prætoribus Discalceatis, mare traiecit in ratibus Hispanicis, & vique Philippinas insulas transiit: an. 1578. vbi de eodem tempore, conuentum Manila extruxit: mox Indicum illius patris idsonia acutissimè discerneret: tantoque in vna Domini excolenda operati sunt: vt intra vnum annum paritibus centum quinquaginta nullis indidit, Christianorum alio adspicerent: complures Ecclesie edificarent, & c. Itaque, cum res sic facti exordio succederent, maximèque Chinarum Regnū inde poti posse accepissent: B. Petrus cum tribus alijs Fratribus, scilicet Ioanne Baptista, Pifauten: Augustino à Torreilla: & Sebastiano à Beata: confensu, sub an. 1579. nauis, post octo dierum curricula, ad præfatum Chinæ regnum, applicere: moxque Cantonem, Xanchoum atque Machoam ciuitatem celeberrimam perlustrat, illic Ecclesiam summo Episcopi (cui nomen Melchior Aries, erat) atque festinat, Lusitanorum ibidem commorantium applausu,

construxerunt ann. 1579. mensis Nouembri, & plurimos ad Christi fidem conuerterunt. At dum ipse B. Petrus aliam eiusdem regionis urbem, cuiusdam alterius Ecclesie erigende causa, peturus itinere, morbo ex defatigatione contracto conceptus in via, sanctissimè spiritum Deo reddidit: & paulo post, præfata custodia S. Gregonij ita excreuit, vt in prouinciam transiit an. 1586. die 14. Nouemb. per diploma Sini §. cuius initium est. *Dum ad vobis fratres.* Ita Gonzaga sup. in hac prouinc. Mendoza part. 2. hist. reg. Chines. lib. 1. c. 1. & lib. 2. per totum, & lib. 3. c. 12. & 13. Iacrico tom. 1. hist. Ind. Oriental. & to. 3. lib. 6. cap. 45. Ioannes à S. Maria 1. p. chro. prou. S. Iosephi. l. 2. c. 19. & 27.

§. 8. *B. Luca, Confess.* §] Hispanus erat, ex Badojocio solo oriundus, profusione laicus. Curam eam horti gereret, nil curabat, seminabat, aut plantabat, vel quampiam aliud operabatur, quin ad laudem Dei referret. Ita tamen laborabat, vt etiam tempus orationi daret, ne labor vnius spiritum deuotum extingueret. Gula frænum semper imposuit, sobrietatq. & abstinentie deditus fuit: nullum enim carnabat, vel carnes, aut pisces edebat: in sculo aliquo, aut aliqua calida, seu fructibus nonnullis contentus. Quadragessimam feruabat quidem integram; sed per tres dies in hebdomada, solo pane trechiebant; tribus verò alijs vebatur fructibus, à vino quippe semper se abstinuit. Vix somnum capere necessitati oppetunt: nam per diem ibat ad opus suum: & usque ad vesperam; de nocte verò, vigiliis, oratione, & disciplinis totus occupabatur: atque in Ecclesia pernoctabat. Obsequium suum erat, & insigni paupertate diues. Maximo autem feruebat amore in Christum Dominum, tantoque præfatis affectu Passiones Dominicæ recolere memorat, & meruit in hebdomada sancta, dolores ac cruciatu extremos sentire, quos saltem quondam per nobis pertulerat in cruce. Postea verò ad modum euasim Refurrectionis toto corpore sic rursus, eleuabatur, & transformabatur, vt oculi eius, caput, manus, & pedes, in tot fulgores & ignes conuerterentur, & corpus totum radijs emitteret iubaris ular. Dux moratus est Madridi, in conuentu sancti Bernardi: tamen felicem viæ suæ cursum absoluit, cum conuentum nostrum Medunæ Campi, (qui est 14. prouinc. S. Iosephi) incoleret. Eius golta feruere in Archibus prou. S. Iosephi. Discalceator, ex quibus Ioannes à sancta Maria 2. part. chron. euasim prou. 1. §. c. 3b. nonnulli descriptit. Florebat an. 1590. *Beati Francisci, Confess.* §] Calaber erat natione, Muficis eruditus fuit, ita humilitati studuit, vt ad præbiteratum ascendere semper recusauerit, humilioribusque culinæ, seu obsequij officijs vacauerit. Magnæ orationis vir erat, in qua noctes ducebat insonnes; lecto nunquam decubuit, sed multas in ligno vel asere prostratus quærebatur quietem. Tribus diebus in hebdomada solis herbis pro sua corporis refecione vebatur. Tanta fuit eius fama sanctitatis, vt ex multis orbis partibus ad eum confluerent, benefici præfata, beatonque ac felici se quibus reuocant, si de illius habitu particulam aliquam alportare valeret, nam ex eo visum particula, & alia nomilla in ocula e didit: diemque mortis suæ præfuit, anno ætatis suæ 80. ex quibus quinquaginta in summa viæ potentia intra ordinem minorum consumperat. Clarus circa ann. 1600. apud prouinciam septem Martyrum Calabria. Monumenta MS. prouincie præfate. Daça part. 4. chronice. minor. lib. 4. cap. 51.

§. 10. *B. Maria, Virg.* §] Pientissima erat & deuota maasimè etia Augustissimum Euchariæ Sacramentum: vnde cum quadam dielicia commatione recederet

vidit puerum Iesum in hostia sibi apparentem. De sanctissimo Trinitatis mysterio semel dixit Deum obnoxè precata est, ut sibi intelligendum daret. Tuncque per visionem, processioneem quandam conspexit, cuius unicum ducebant tres personæ albis indute, omnino inter se æquales; ex quo mirum in modum confortata est. Cùm vna dierum orationi instantius vacaret,

apparuit illi B. Deipara Virgo, cum puero Iesu in manibus, quem dulcissimè et ostendebat, & offerrebat. Obiit in monasterio Conceptionis B. Virgins Antiquæ Mellanæ, vulgò, De *Fuente-Ovevuna*, quod est 7. prouinc. Angoletem, sic Daça sup. cap. 30. ex antiq. MS. euad. loc. quæbat ad an. 1537.

TERTIO NONAS APRILIS.

IN India Orientali, passio ^a Beatorum quatuor Fratrum Martyrum: qui plurimis exantlatis laboribus, & diuersimodè pro Christo à Barbaris oppressi, glorioso cerramine sunt coronati. Apud oppidum de Penna Sancti Ioannis Baptistæ in Piceno, Beati ^b Ioannis de Penna, Confessoris: qui paupertate, patientia & vitæ austeritate emicans, spiritu prophético ac miraculis etiam eluxit. In Hætheria, apud Montem Aluerniæ, Beati ^c Bernardi à Mandela, Confessoris: obedientia, zelòque altissimæ paupertatis celebris. Borbæ in Lusitania, Beati ^d Petri Melgari, Confessoris: Prouinciæ Pietatis Discalceatorum præcipui fundatoris: qui oratione, abstinentia, patientia, vitæque perfectione, ac maximo spiritus feruore insigniter repletus, sancto sine quieuit. Fulginij, in Vmbria, Beatæ ^e Alexandrinæ, Virginis; Abbatissæ; quæ præcipuarum virtutum cumulata fructu, felix migravit in cælum. Cæsar-Augustæ, Beatæ ^f Magdalenæ Magalonæ, Virginis; oratione, contemplationeque illustris.

APRILIS III.

1. **B** *Beatorum quatuor Martyrum* ^a] Hi loci erant alio-
trium fratrum, qui vt Protomartyres, primi
omnium, pro Christo, Indiæ Orientalem, Calceati suo
sanguine purpurati, de quibus infra ad 17. Decemb.
Cum itaque plures illius orbis partes Euangelizandum
peragissent; Resegise Cochinchensem, Calicutensem,
Cantonensem, Nasirungensem, Sec. micos ted-
didissent, ac Chr. ab obtemperantes; populisque po-
rum fidem perdidicissent, agonem suum in clypeo marty-
no consummarunt circa ann. 1530. Gonzaga 3. part.
orig. seraph. relig. in prouincia Portugallæ & 4. part.
in prouinc. S. Thomæ. Daça 4. part. chronic. minor.
lib. cap. 44. 45. 47. ex alijs an. 1546.

2. **B** *Beati Ioannis de Penna, Confessoris* ^b] Ad ordinem
minorum caelesti vocatione venit: & opera Beati Phi-
lippi Picenensis, Recaneti in Piceno habitum religionis
fulcepit. Inde in Galliam missus; prouinciam Pho-
censem incoluit: an. 1219. ibique stetit cum socijs, sic-
cut peregrinis, in multa paupertate & austeritate:
tribusque regionibus vix extensarum, & maxima san-
ctitate: Cùm autem per annos 15 in ea prouincia man-
sisset, Picenorum reuertitur: vbi vitam ferè solita-
riam duxit. Sanctæ orationis studio maximè incumben-
s: & dictis matutinis, nusquam reuertebatur ad
cellam. Inter alia dona, spiritu prophético pollebat:
diuinitusque visitationibus læpè pertinebatur: semel
arctatus ac plenus tardio, adherens cuidam arbore,
Deum rogabat, vt spiritum eius acciperet: cui Dominus
dixit: *Surge, gratus enim tibi adhuc via superest: qua
completa facies veritas ad me.* Verùm, vt omnino pur-
gatus, probatusque in hac vitæ, orbem postea recto tra-
miti conscenderet: multis, validisque zgranadinibus
est exarptatus: quas æquo misque animo tolerabat.
Denique anno trigésimo hæ reuertiens à Gallis: in
superiorum moribus incubit: & tempore exitus sui, à
Christo Domino, mira dispensatione visitatus: quæ & to-
tam eam rem maximo lumine, replet: & odore sua-

missimo exundant: tunc pins ac purissimas athleta
Christi, subleuatis manibus in cælum, Deo gratias
egit: acque protinus expiravit, in consuetu de Penna
sancti Ioannis in Piceno an. 1271. quo & sepultus est
miraculis insigniter decoratus in vita sua. De eo scri-
psit Beatus Bartholomæus Pisanus lib. 1. conformit.
fruct. 8. & 11. in Fratris minor. sanctitat. illustrib.
prouinc. Marchæ part. 2. Codex MS. Abbas S. Vi-
ctor. Parisiens. ibid. Marcus Vlyssiponens. part. 2.
chronic. minor. lib. 2. cap. 24. & 25. item lib. 5. cap.
6. vbi cum *Isaonarius* vocat. Gonzaga part. 1. origin.
seraphic. relig. in BB. virtus minor. ordinis. Tostimanus
lib. 1. habet. seraphic. Marianus lib. 2. cap. 30.
Wadinghus tom. 1. ad an. 1216. 5. 2. tom. 2. annal. un-
not. ad an. 1271. 5. 8. & seq. item 1291. 5. 47. Alga-
zia in Athore Epilogica totius ordinis. Franciscan.

Beati Bernardi à Mandela, Confessoris. ^c] Laicus 5. 5.
professioe extitit, admodum virtutis editus, vitæque
sanctimonia conspicuus: qui obiit apud conuentum
Montis Aluernæ, qui est 17. prouinc. Tuscæ, anno
Christi 1491. iuxta Marcum Vlyssiponensem 3. part.
chronic. lib. 7. cap. 17. Gonzaga part. 2. sup. in pie-
tatis conuentu eius meminit, vocatque eum B. *Bernar-
danus*: dùm BB. patrum nomina recenset, quorum
corpora eo loci requiescunt. *Deinde obreuerisimè
Fratrem Bernardinum ab Aluernâ, laicum, qui 83. annis
in maxima paupertate, vixit austeritate, atque persisten-
te, hoc in loco Deo Optimo Maximo inservimus; virginitate
que virginum, ac Beatissimi Patris Francisci, necnon &
plurimorum aliorum sanctissimorum presertim, antiquam as-
sumam colo redderet, dignatus est.* Eadem habent Barz.
2. 4. part. chronic. minor. lib. 1. cap. 29. & Vvading.
to. 1. sup. ad an. 1213. 5. 54.

Beati Petri Melgari, Confessoris. ^d] Ex Valentia erat
orundus, nobilitate parentibus progenitus: qui in se-
culo sub Catholicorum Hispaniæ Regum Ferdinando
etque, coniuge Elisabetha ligus ibrenuè natus: sed à

Lufitanis aliquando capuis, atque vinculis grauiffimis constrictis, miraculose à carcere liber egreditur: in cuius benefici memoriam, propoluit sibi (dùm possibilibus affortet) minotaurum ordinem assumere, vt hibernis ac plenus Deo vacaret. Quare ex consensu suæ vxoris, voto continentie iam emisso; ad prouinciam sancti Iacobi se contulit: vbi habitum religionis accipiens, bacorum fratrum numero adiunctus est; Domino famulaturus in consensu S. Mariæ de Angelis: qui tunc est i. prouinc. S. Gabrielis: vbi diuinitam prostraxit motam. Maximo spiritus feruore, cepit se exercere, in orationibus, abstinentijs, paupertate, austeritatibus penitentiarque operibus. Verùm ad maiora perfectionis incrementa aspirans, ingenti paucioris suæ Regule obseruationis zelo quotidie inflammatus: summe exoptabat reformationem fieri in ordine feraphico, qui pro tunc nimia relaxatione distulset, à patribus regulari palatit. Quare ope ac industria quorundam nobilium sibi amicis conuincitum, breue Apostolicum ab Alexandro V I. Papa obtinuit: quo conuentum extruendi Scalabie (vulgo *Tragilla*) facultas illi concedebatur anno 1500. sicque reformationem inchoaret in Castellâ: sicut B. Ioannes à Guadalupe iam egerat in Granatensî regnâb; eo enim ipse B. Petrus iam habitum reformationis acceperat ann. 1497 & eius institutus fuit fratrum Reformatorum regni Castellæ: quo tempore multa graua passus est ab æmulis.

Post gloriosum obitum B. Ioannis Guadalupens. an. 1505. mensis Septembris: est denuò Custos institutus custodiae sancti Euangelij, cum plenitudine potestatis, per R. Patrem Ægidium de Amela, Generalem Ministrum totius ordinis: quo in officio confirmatus est anno 1506. 8. Iulij Per R. Patrem Gratianum à Cotignola, huius Generalatui successorem. Denique auctoritate Apostolica, electus est minister Prouincialis omnium Reformatorum Hispaniæ ann. 1509. quod tamen munus haud potuit exercere: sed rursus Custos institutus custodiae pietatis, in Lusitania; vbi pluribus annis vitam duxit, perfectione, ac sanctitate celeberrimam. Optit Borba, in consensu S. Mariæ de Consolatione: ibique sacrum eius corpus honorificè conditum reposescit. Ipsius egregie facta describitur Barezus 4. part. chronic. minor. lib. 1. cap. 2. 4. 5. & 16. ex Ioanne Baptista Molez in suo memoriali prouinc. S. Gabrielis. Marcus Vlyssipouens. 3. parte supralib. 7. cap. 37. & libe. 9. cap. 19. Gonzaga sup. part. 3. in prouinc. Prezatis, & conuentu de Borba, qui est 7. huiusce prouinc. Item in prouinc. S. Gabrielis; conuentu 4. 6. 9. Speculum Fratrum minor. tract. 1. in Memorialis ord. fol. 79. Marianus libe. 1. cap. 15. 16. & 17. chronic. Antior. obseruat. reformæ. Ioannes à sancta Maria 1. part. chronic. prouinc. S. Ioseph lib. 1. cap. 4. Rapinuz histor. general. Recollecior. decad. à parte 1. 5. 2. & 4. item decad. 3. part. 1. & decad. 8. part. 1. 5. 6.

9. 6. *Beata Alexandrina, Virginis.* e] Oriunda erat ex Sulmone, Pelignorum vrbe, in regno Neapolitano ann. 1385. Patre Nicolao de Leno, viro nobili; quæ quindecim annos nata, habitum religionis suscepit in monasterio S. Claræ apud Sulmonem; vbi cum vita exemplari: & singulari obseruantia viginti tres annos

exegit. Ad eius imitationem, eundem illic habitum induit Beata Margareta Sulmonensis, cognata ipsius, magnæ sanctitatis virgo: de qua sup. ad 13. Ianuar. & 5. Septembris. itaque B. Alexandrina, vnâ cum prefata B. Margareta, & B. Lisa, cognatis: ac B. Gemma vidua, ob cuius diffidiam, ab vrbe Sulmone discedentes, Aquilam (Deodiase) perueniunt. In ea autem peregrinatione, reliquit omnes B. Alexandrina ardentius monebat, vt aduersâ quæque x quo animo ferrent, cum Christi esset afflictorum consolatio, neque vnamquam dederat sperantes in se: orabatque instanter, vt Deus eas dirigeret iuxta beneuolentiam suæ diuine voluntatis. Habuit in monis hęc S. Virgo ab Angolo, vt fulgineum poterit, vnâ cum suis focus, quibus vltro obtemperantes iter direxerunt in Vmbriam. Fulgineson vrbe ingressæ, ann. 1415. die 11. illic (impetrante Domino) quendam locum obtinuerunt, die 15. eiusdem mensis, propè Ecclesiam S. Lucie virg. & Martyr. vbi constructo monasterio, sub nomine eiusdem S. Lucie, vitam illæ duxit propè Angelicam, sub cura B. Margarete, primæ illius loci Abbatisse. Verùm paulò post, an. scilicet 1419. cum illud conuicium à Martino V. Papa, fuisset reuocatum patrum minor. Obseruantium suppositum, tunc & ipsa B. Alexandrina prior Abbatisse est electa. Erat qui pre ingenium vix perfectione, & monastica obseruantia insignis. Fœuida in oratione & contemplatione, vnde multiplica uisitatione Christi cœlestis sponsi consolari meruit.

Maximè verb emicuit in charitate erga proximum: §. 7:

diligebat namque ex intimo cordis affectu, conuies sibi subditas monachas, cunctique comparabat in veritate; detrae aqua in monasterio, & puteus cùm esset effossus, nil fororum necessitati conferbat: ut certens pia mater, virtute suæ orationis perficit, quod à natura videbatur denegatum. Proderita etiam pollebat haui vulgari: & à Spiritu sancto edocta, multa prædicabat futura. Eius abstinentiæ, vigilie mortificationis, alæque penitentie erat quotidiana & rigide: plena fide & spe, coram Deo incedebat: profunda humilitate, & perfecta obedientia omnino exornata vsque in finem vite suæ. Ad beatum autem æternæ remunerationis præcurrens; obiit sanctissime hac die, an. 1458. cuius corpus burnatum est non sine luctu & planctu omnium qui aderant, maximè monialium. Ita, Marianus in appendic. & MS. monumenta Fulgines. Tullianus lib. 1. sup. in ordin. à monial. Clarissar. vbi de B. Gemma, Jacobillus de sanctis Fulgin. in vit. B. Alexandrina. wading. tom. 4. sup. ad ann. 1395. §. 1.

Beata Magdalena Magalonsæ, Virginis. f] De ea §. 2. agunt Barezus sup. lib. 1. cap. 25. ex Gonzaga sup. part. 3. vbi aliquot foretes Clarissæ, (quæ peculiari aliqua sanctitatis prerogatiua emicuerunt) sequelas Celsæ-Augustæ, in monasterio S. Catharæ (quod est i. prouinc. Arragoniæ) recenset: hauc B. monialem primò in modum adduxit: *Nempè sororem Magdalensæ Magalonsensis: vixta perpetua oratione atque contemplatione extitit; qua etiam de causa, plures molestias à Damonem premit.* Floreat ann. 1510. wadingibus tom. 1. sup. ad ann. 1334. §. 8. Valenarius de SS. Femin. ordin. minor. lib. 4. cap. 47.

PRIDIE NONAS APRILIS:

A Pud Cayrum Babyloniz, Beatorum a Martyrum Nicolai à Monte-Corvino, Francisci Neapolitani, & Petri, qui ob fidei Christiane confessionem à soldano in carcerem detenti, cum nec promissis, minis, aut suppliciis deterre-ri possent, à furentibus Saracenis dilaniati, Martyrij coronam sunt adepti. In Lusitania, Beati b Petri Stellæ Confessoris, vite sanctimoniam, ac virtutum laude conspicui. Brulani, in Territorio Nucerino in Umbria, Deposito Beati c Ioannis de Vallibus, Confessoris, zelo regularis Observantiæ, & signorum gloria celeberrimi: de quo, septimoidus Ianuarij agitur. Florentiz, Beati d Gaspari à Barga, Confessoris, qui rerum cœlestium meditationi iugiter intentus, paupertate, pietate, ac miraculis extitit insignis. In Hispania, Beati e Alphonsi ab Amygdaleto, Confessoris, qui orationis prerogativa maximè claruit. In Italia, propè Oppidum Roccam antiquam, Beati f Antonij à Puteolidone, Confessoris, summæ sinceritatis, profundissimæque humilitatis viri, qui licet nobilis, diuitiisque abundaret: spreto tamen omnibus seculi oblectamentis, Christo delegit servire, sub paupere habitu Tertiarij, vsque in finem. Venetijs Beate g Claræ Venetæ, Virginis, Belalcazari, in Territorio Cordubensi, Beate h Mariæ à Conceptione, Virginis, dogno orationis & lachrymarum conspicuæ.

APRILIS IV.

§. 1. **B** *Beatorum Nicolai & scierum Martyr.* Cum quidam nobilis, Hungarus, Thomas nomine, insensibilem Diaboli, fidem Christi abnegasset, accidit, ut infra Hebdomadam sanctam, Conuentum Fratrum minorum Montis Syon, qui non procul à Hierosolymitanis montibus distat, insisteret, cum quo Beatus Nicolaus, tunc spiritus feruore differret, De gloria Paradisi, De penis Inferni, De meritis Passionis Christi, Deque spaciata legis Mahometicæ, &c. ut priores vite desens insularum, ad Religionem Christianam reuersus sit, & dolore ac contritione cordis tactus, decreuerit priores peccati maculas, inlytro Martyrio diluere. Itaque capto consilio cum ipso B. Nicolao, B. Francisco, (Prouinciz Neapolit. sive Terræ Laboris, alumnus,) & B. Petro Romano, Tertiaro, Cayrum simul perterere, vbi summo mandè, in die sancto Paschæ, magna animi constantia, coram soldano astiterunt, quem ipse vir illustris B. Thomas liberantem obiurgauit, quòd eo insulgente, fidei Christianæ abrenuntiaisset, quam modò totis affectibus, Palinodiam decantans, amplexabatur, suspensionem verò Mahometicam omnino detestabatur. Quibus auditis ira excanduit soldanus, & minis ac tormentis intentus iuber eos in carcerem detrudi. Inde paulò post educi, cum in confessione fidei Christianæ persisterent: Saracenorum Maurorumque furori eos dimisit, qui protinus ab ipsis trucidati sunt, & eorum corpora igni tradita, ann. 1158. Quo tempore clarissima lux desuper ita respicendæ, ut astantes mirum in modum attonitos redderet. De eiazgant Firmamentum trium Ordinum trad. 1. in Memoriali Ordinis minorum, sub 22. Generali. Speculum Fratrum minor. ibid. Marcus Vlyssiponens. 1. part. chronic. minorum, lib. 9. cap. 25. & 1. part. lib. 9. cap. 18. & 19. Gonzaga 1. part. Orig. seraph. relig. in BB. vicijs tertij Ordinis, & part. 2. in Conuentu 11. Prouinc. Principatus. Tullianus, lib.

1. histor. seraph. in eis, & lib. 2. sub 44. Capitulo Generali. Bofus, de signis Eccles. tom. 1. lib. 7. cap. 3. sæcul. 14. Picquetus, in catalog. vitor. illustr. Ordinis minorum. Vvadinghus tom. 4. Annalium minorum, ad annum 1158. §. 4. ex Mariano lib. 4. cap. 13. Maurulus lib. 4. histor. sacræ Relig. De Sillis, in cap. 1. Regul. tertij Ordinis. Algezira, in Arbore Epilologica, totius Ordinis Franciscan. De Bustis in Rosario Quadrages. serm. 27. part. 2.

§. 2. *Petri Stella, Confessoris* b] Tanta fuit vite perfectione ac sanctitate præditus, ut hora transitus, continuo ab Angelis in cœlum sit euectus, cui obstantes seraphicus Pater sanctus Franciscus, D. Antonius, aliqui ex Ordine minorum. Beati cœlestes, illum ad felicitatem æternam deduxerant cum gaudio & iubilo. Obiit, floruitque in Lusitania circa ann. 1280. Illius meminit Marcus Vlyssiponens. part. 2. chronic. minor. lib. 4. cap. 14. ex flocculis ac conformata Ordinis. Vvadinghus tom. 2. Annal. minor. ad ann. 1270. §. 14.

Depositi B. Ioannis, c] Hac die, Anno 1351. mortuus est hic sanctissimus Christus ierus, sepultusque Bruliani, seu Pistis, nunc vsque miraculis refulget, Ita Iacobillus, de SS. Fulginatibus, in vita eius, & Vvadinghus sup. tom. 4. ad annum millelesimum trecentesium quinquagesimum primum, §. 40. De eo plura iam diximus ad 7. Ianuarij, ob nonnullorum deuotionem, qui ipso die illum piet excolunt.

§. 3. *B. Gaspari à Barga, Confessoris, d]* Vitæ simplex erat paupertatis amantissimus, professione Lacus meditationis ac contemplationi maximè addictus erat. Obiit Florentiz, sepultusque est (spectante ingenti populi concursu, qui illuc ex deuotione confluerat) in Conuentu S. Saluatoris, qui est 9. Prouinc. Tusciæ. Ita testatur reliquus Gonzaga prima parte, Orig. seraph. relig. in eo Conuentu, asserens ibidem asser-

uari. *Sanctissima pauperatis maximo cultoris F. Gasparis de Barpa, Laici, corpus, qui toto vita sua curiculo, omnipotentis Deo fidelissimi seruiti, ac sacra Hierosolymorum loca, miram cum devotione illustravit: nec non et in sancta culpatu vita testimonium, pernam quendam animam agrum integre spiritati, ex tempore regimini.* Marcus Vlyssipponci. hęc eadem referens 3. part. sup. lib. 7. cap. 44. addit miracula in vita sua edidisse nonnulla. Floruit sub ann. 1500. Daça 4. chron. minor. lib. 1. esp. 18. Petrus Calvus, in Defensioe sacrar. Relig. lib. 2. fol. 129. 4.

Beati *Alphonfi ab Amegdaleto, Confessoris, d*] Obiit hic apud Conuentum S. Omiphrij de Lappa, qui est 7. Prouinc. S. Gabrielis, anno 1560. cunctis illis Patribus Discalcoatis magnum suz sanctitatis relinquens odorem, erat professione Laicus, atque orationis praxogentia maximè pediturus. De ipso meminerunt Gonzaga parte tertia, supra in eo prefato Conuentu. Barczus part. 4. chron. minor. lib. 4. c. 17.

B. Antony de Pato-Fidone, Confessoris, e] Magna veneratione colitur, apud Conuentum sancti Francisci, prope Oppidum Roccam Antium (vulgo dicitur Rocca Antiqua) vbi & sacrum eius corpus quiescit. Barczus sup. lib. 2. cap. 57. Scribit eum fuisse Lucam Fratrem Professore, ac Gonzaga part. 2. sup. in hoc Conuentu Reformatore. (qui est 38. Prouinc.

Romanæ,) Tertiarium solummodo ipsum extitisse dicit. Nam vbi de Beato Martino Gelmanso egr. sic ad nostrum accedit propositum. *Ihcti quoque eadem in Ecclesia summa sinceritati, profundissimæque humilitatis, nec minoris apud iniquitates à præcedentibus estimantur. Beatorum Antonij de Pato-Fidone, Tertiaris, qui loci nobilitas, dumque supra modum esset, spectari tamen locis bonis; seculi viciatibus & siccioribus, malis pauperibus Fratribus adiungit, illisque deservit, ac sub Christo paupere, pauperem, Minimusque; sub vili habuit vitam, quæcumque ducere, quæcumque incompleta mundis, molibus, prorehsque vestimentis indutus, sua salutis discripenz fabricare.* Claruit ann. 1540.

B. Claz Vepetæ, Virgini, f] Floruit hæc sanctitate & miraculis in Monasterio sancti Sepulchri, Venetiis, quod est 13. Prouincie sancti Antonij. Cuius Corpus in maxima veneratione, tam à sacris, tam quoque à secularibus habetur, prout testatur Gonzaga 2. parte sup. in eo Monasterio.

B. Maria, Virgini, g] Ingenti penitentiæ & contemplatione claruit, donum habuit copiosissimam lachrymarum; raptalque admicandis patiebatur, in quibus nonnumquam subleuata cerebatur à terra. Vixit circa ano. 1575. in Monasterio Bellacazanensi, quod est 1. Prouinc. Angeloi. Teste Daça 4. part. chrō. minor. lib. 3. c. 77. ex MS. Monumentis illius Prouinc.

NONIS APRILIS.

Apuđ Montes Caspjos in Ormetia. Passio BB. a Cōradi de Saxonia, & Stephani ab Vngaria, Martyr. qui ob liberam fidei Catholicæ prædicationē ab hereticis sunt cruciati. In Ciuitatensī Hispaniæ vrbe, Beati b Christophori Catanei, Cōfess. humilitate, paupertate, atq; vitæ austeritate conspicui. Mohaci in Sicilia, Beati c Antonij à Giarratana, Confess. summis virtutibus, & variis miraculis illustratus, cuius potentia aduersus Dæmones maximè enituit. Villa-nouæ infantium, in Hispania, Beatæ d Elifabetæ de Rota, Tertiariz, quæ pietate, contemplatione & patientia admodum illuxit.

APRILIS V.

B. *Conradi de Saxonia, et Stephani, Martyr.* Illustre horū Martyrium accidit prope Montes Caspjos, in *Vincetia, seu Ormetia, vel Ormetia, an. Christi 1288.* iuxta Firmamentū trium Ordīn. tract. 1. in Memoriali Ord. sub 13. Generali Ministro, & Speculū Fratrum minor. ibid. S. Anton. 3. part. hist. rival. 24. c. 9. §. 10. anno verbò 1289. scilicet Marcum Vlyssip. 2. part. echron. minor. lib. 5. c. 16. Bofium to. 1. de signis Eccles. lib. 7. c. 3. scilicet 14. magnæ itaq; perfectionis religiosi erant, & ardentissimo hdei Catholicæ zelo imbui, quare aduersus schismaticos, & alios Hæreticorū errorū infimulatos, iugiter disputabant. Propterea ab ipsis est heretici sunt cōminati, ab inceptis desistere, (non enim sapientia Dei, qui in ipsis loquebatur, haud poterat cōi tāte) alioqui nihil tractarentur. Verū, minacia horū verba parū pēdētes, eo quod eissent signum suum (i. opus affores) pro Christo libenter profunderent, minime intermiserūt hdei prædicare, eamq; magna animi constantia sustinere in disputacionibus cōtra huiusmodi hereticos. Igitur, cernētes hi sceleris vici, plures cōuersi ad fidē Catholicam, nec posse veritati resistere, decreuerūt præfatos Fratres interficere. Manè factū, cū egressi essent, & usq; spiritus furore ad locū solitū properarent, vt concionarentur: ac disputaret cōcā maximo populi cōcurū, ab hereticis in via insidantibus intercepti sunt, ac crudeliter iugulati, qui mortem leto animo suscipientes, & sanctissimum nomen Iesu constantē, videntes in cælum abierunt. De eis scribit Gonzaga 3. part. Orig. seraph.

Reg. in Prouinc. Saxoniz sanctæ Crucis. Tostinianis lib. 1. hist. seraph. Iniquitas in catalog. viror. illust. Ord. min. V. vadingh. to. 2. Annal. min. ad an. 1284 §. 2. Algeira in Archo Epiloge trocius Ordīn. Francic.

B. Christophori Catanei, Conf. Huius meminit Marcus Vlyssip. part. 3. sup. lib. 9. c. 49. sub an. 1530. Meritolanens. erat natione, ex Italia oriūsus, vitæ austeritate insignis, discalcoatus vep̄er incedēs, vili, dilaceratoq; habitu indutus seraph. P. S. Franciscum ad amissim imitatus est in humilitate & paupertate, septemq; quadragesimas in anno ieiunabat. Lamentū quoq; ferream ad carnem pro Cilicio, vsq; ad mortē detulit. Obiit feria 6. hebdomadæ sanctæ. Quo tēpore, ingens factus est populorū concursus, & ob eū quæ erga ipsum B. Patre gerebant deuotionē, particulæ habitus suo iustiorum, siue exteriorum amantissimum vultus, ieiunij; addidus erat, vniuersisque submississimè. Sepulchrum nactus est in Consuetu Ciuitatensī, qui est 1. Prouinc. S. Michaelis. Marota lib. 17. hist. Eccles. SS. Hispan. c. 31.

B. Antony à Giarratana, Conf. Vix austeritate claruit, & mortificacionem sensum, siue interiorum, siue exteriorum amantissimum vultus, ieiunij; addidus erat, paupertate, & orationem iunimè excolebat. Cuius denique vita omnino fuit admirabilis, atque malignis spiritibus (cum quibus perpetuè conflictebat) ad eū formidabilis, vt tantū vix præsentiam munimē sustinentes, sæpè serps ad prunum huius loci conspectum eū possessorum corporibus emigravit. Florebatur anno 1540. Mortuus est autem Mohaci (quod est Sicilia Oppidum

Oppidum, vulgò *Madica*, nuncupatum) in Conventu S. Marce de Iesu, ibique honorificè tumulatus est, ac miraculis quàmplurimis refectus. Agunt de eo Gonzaga part. 1. sup. in prefato Conventu, qui est 17. Prouinc. Siciliæ. Barezzius part. 4. chronie. minorum, libro 3. cap. 21.

B. *Elisabetha*, *] Discipula existit B. P. Didaci Xi-

menij, & ob præclaras eius virtutes Monasterio corporis Christi Vallæ-noræ infantum, per annos 30. præfuit, vbi animam ætulo reddidit, festa 5. in corna Domini. Vnde Blasius Lagunam, in suo Memoriali, & Marianum lib. 6. chronie. Barchinor. obseruant. Reformat. cap. 31.

OCTAVO IDVS APRILIS.

LOVANII in Brabantia, Beati^a Ioannis ab Amsterodamo Diaconi, Martyris, qui ab impiissimis hæreticis tentus, & gladiis eorum confossus, victor ad cælos euolauit. In monte Cassino, Beati^b Humilis Offidani, Confessoris. Apud montem Leoninum in Vmbria, Beati^c Ambrosij à Miliano, Confessoris, vita & miraculis insignis. In Mexico, Beati^d Alphonsi ab Herreta, Confessoris, qui scientia, prudentia, pietate ac religione præclarus, suis feruentissimis concionibus multum insudauit in conuersione Indorum Occidentalium, & senio confectus feliciter obdormiuit in Domino. Consuegræ in Hispania, Beati^e Francisci à sancto Iosepho, Confessoris. In Castella, Beati^f Ioannis ab Occania, Confessoris, pietate & religione illustris.

APRILIS VI.

Beati Ioannis ab Amsterodamo, Martyr. a] Diaconus erat. 23. minorum, dum ad suum Diestemensis Collegium reuertitur, in itinere à Gucuzis inuaditur. Reuertat tunc cum socio Diuum Oshcum, quando hi secesseu partitudo, & lateris vicinioris syluæ erumpente, illum apprehenderunt, ac ligatum ad interiora syluestris rapuerunt, tunc ille, flexis genibus, cœpit omnipotentis Dei implorare fauorem, proximum etiam misereordiam obtinere deposcendo, his verbis. *Peter respice illis, quia nesciunt, quid faciunt.* At illi exinde ferociores, crudelioreque effecti, ex omni parte gladiis suis vulnerauerunt, ita vt 11. vulneribus mortalibus ab ipsis confossus sit, anno 1579. cuius factum corpus pulsa repertum est à Catholicis, sanguine adhuc conuersum, inde quædam statum Lotuanum, apud conuentum Fratrum minorum honorificè tumulatum fuit: cum huiusmodi Epitaphio, quod nunc vsque cernitur, his verbis conceptum.

Anno M. D. LXXIX.

Sexta Aprilis.

F. Ioan. Amsterodamensis

Postridè quàm gratiam Spir. S.

In Diaconatu accepisset,

Multis lethalibus Vulneribus

In Via Diestemum Versus

Ab hæreticis

Relig. causa preceptus est.

ob Christi fidem passus, apud Belgas. Faulsius Tafso, in histor. sui temporis. Thomas Boucheius, in histor. Eccles. Martyr. Obseruantis. Barezzius part. 4. chronie. minor. libro septimo, capite trigésimo primo. Daça, ibidem lib. 3. cap. 71. Fernandus, lib. 3. histor. Eccles. cap. 40. Geauina in *Uice Turris*, part. secunda, capite vigésimo quarto. Aedingbellus, in Appendice Cogeminae *Uice Turris*, Ostensione 4. Henricus Sedulius in historia seraphica, sub finem: vbi de Corrolanis Reliquotum FF. minorum, in inscriptione Germani à Gucuzis hæreticorum. Corrolario 4. Hilarion à Costa, libro 2. histor. Catholice. pag. 366. Piquetius in catalog. vitæ illust. Ouidius minorum. Bosius tom. 1. de signis Eccles. lib. 12. cap. 22. Toffianus lib. 2. histor. seraph.

B. *Humilis, Confess. b*] Gestis eius præclara referet 5. 3. copiosè Bouerius tom. 1. Annalium Capucinorum, 1541. §. 22. &c. quo obtul, ex Perracio. Magnus quippe in eo virtutum splendor eluxit, maximè autem cultor fuit profundæ humilitatis orationisque & contemplationis, perferentem Dominiæ Passionis amantissimus. Cùm itaque totus die charitate flagraret, tam feruenter Dei verbum diffeminabat, vt & studentium animos ardentius ad virtutem accenderet, & sancta sæpè odia, ac iniuriam extingueret.

B. *Ambrosij à Miliano, Confessoris, c*] Beatus hic 5. 4. Pater, dum quinto à Calcia nullari, apud Montem-Leoninum Oppidum, sacras conciones ad populum per quadragesimam haberet, sarcina carnis solutus, migravit ad ætra, ann. 1525. & in Franciscanorum Conuentualium eisdem Oppidi cœnobio sepultus, miraculis eoruscit. Huius Tuniculam diligentissimè custodiunt Fratres Obseruantis Conuentus S. Marce de Gratis, apud Calciam, cuius fuerat alumnus. Memoratur à Gonzaga secunda parte, supra in eo Conuentu Calciensi, qui est 16. Prouinc. sancti Francisci. Barezzius supra libro tertio capite vigésimo tertio, ad annum 1542. Toffiano lib. 2. in Prouinc. M. 11

Ex quo perspicitur hanc versati consonum esse, profectum Beatum Iouinem Martyro occubuisse, die 5. Aprilis, in quatuor occurtebat feria 2. post Dominicam Passionis, vt dicit Gonzaga tertia parte, Orig. seraphie. relig. in Conuentu Louanenfi, qui est 1. Prouinc. Germaniæ inferioris. Deo item agge, part. 3. ibidem, in Martyribus Ordinis minorum, suo æuo,

S. Francisci. Daça 4 part. chronic. minor. lib. 1. cap. 34. 35. & 36. Petro Caluo, in Defensorio sacrar. Religion. cap. 35.

5. *B. Alphonf ab Herrera, Confess. 4*] Adolefcens Salamantice ciuili uir studuit: cumque in eo valde proficifet, fufcepto minorum habitu in Prouincia fancti Gabrielis, à qua in eam, quæ est fancti Euangelij, fe contulit. In initijs quidem valde commotus efl, vt in Hifpaniam reuertetur, idque ipfum fuadere reliquis conabatur, non eflie eius ingenij indigenas afferens, ex quibus poffet fructus aliqui colligi. Sed cum aliquando in cellula claufus maximè iftiusmodi perturbatione confiditaretur: nouo quodam, & infæto fperitu excitatus, inde fe protulit, & ad Sopenorem accedens, ab eo poflulauit, fe vt prædicatum Indis mitteret: id enim & Diuino cultui, Dei, & propriæ faluti conuenire afferens. Facultatem affequeutus, itatimque profectus, non ea amplius perturbatione affliclus efl: multumque diligenter in eo munere defudauit: cum indigenas non folum doceret, fed vt patens & patrum defendideret. Vir erat religionis, & eius Regule amantiffimus; qui que operam fuam tam Indis, quam Hifpanis, grauitè impenderet, finere ab vterifque diligeretur. Ob prudentiam autem & doctri nam, non apud illos omnes folum, fed in congregatombus, quæ religiofam tunc omnium, & nouæ Hifpaniæ

Epifcoporum, fieri folabant; magni femper eius fententia momenti habebatur. Sancti Euangelij Prouincie multorum Conuentuum Guardanus extitit, Commiffariusque eiuſdem annis circiter duobus, B. Patre Martino de Valentin tunc Cuſtode exiſtente, Sancta planè ſenectute confectus obijt, & apud Conuentum Mexicanum eſt ſepultus. Agnus de eo Gonzaga part. 4. ſup. in eodem Conuento Mexici, qui eſt i. Prouinc. S. Euangelij. Barezus, item ſup. lib. 4. cap. 35. ad ann. Chriſti 1565. Rapinæ in hiſtor. General. Orig. Recollector. Decad. 7. part. 1. §. 1. pag. 371. Marianus lib. 1. cap. 4. & lib. 4. cap. 7. Daça, ſup. lib. 1. cap. 42.

B. Franciſci à ſancto Iofeph, Confess. 6] Floruit ann. §. 1577. quo tempore Guardanus erat Conuentus fancti Petri Conſuepre, qui eſt 24. Prouinc. fancti Iofeph, vbi non abſque ſcandali opinione animam effluat. Scribitur de eo Gonzaga, ibid. part. 3. ſup. Barezus ſup. lib. 7. cap. 26.

B. Ioannis, Confess. 7] Pientiffimus erat, tantoque ſpiritus feruore Miſſæ facrificium petagebat, vt torus abſorptus eſſet in Deum Chriſtum, quæ & illi nonnumquam voce intelligibili loquebatur ex ſeica Hoſtia. Ex Monumentis MS. Prouincie Caſtellæ, Daça, ſup. lib. 3. cap. 76. ad annum milleſimum quingentefimum ſeptuagelimum quatum.

SEPTIMO IDVS APRILIS.

PINCIIIS in Caſtella, Beati Petri à Sanctoio, Confefſoris, euangelicæ pau-
peratis zelantiſſimi fundatoris, Regularis Obſeruantie in Hifpania, ac primi
Cuſtodis Cuſtodiz, nunc Prouincie Conceptionis immaculatæ Virginis
Mariæ, qui vitæ aſtueritate, abſtinentia, oratione, meritiſque ac miraculis illu-
ſtris, poſt plurimos exantlatos labores animam cælo reddidit. Apud Cadafal-
ſum Hifpaniæ Oppidum, Beati b Franciſci à Magdalena, Confefſoris, eximie
ſimplicitatis atque humilitatis viri. Compluti, Beati c Sebaſtiani à ſancta Maria,
Confefſoris, prophetiæ dono, & miraculorum gloria celebris. Hiſpali, in Hiſpa-
nia, Beatæ d Eluizæ à Villaſicca, Viduæ, quæ Cordubæ & Hiſpali, Abbatiffæ
ſuncta munere, incredibili humilitate, pœnitentia, vitæ que ſanctitate floruit.

APRILIS VII.

1. *B. Petri à Sanctoio, Confefſoris, 6*] Hic cum eſſet Regularis ſacerdos, eo ipſo die, quo ſacerdotij pri-
mitas Aliffimo officio decreuerat, inſultato, (vt alic) hoſpiti, id eſt, parentibus & amicis, qui ad ſolemnia conueniant, nullo pacto permouens, ad Minoritum Caſtri-Ceſtatis Monaſterium, quod Patribus Conuentualibus parebat, conuolauit; religioſoque habitu mox ibi induens, ad nouum Aquilariæ Domi-
cilium, Obſeruantibus illi Fratribus aſſociandis, atque à Beato Petro Villacretio eius præſide, optimis moribus imbuendus ſe tranſtulit. Vnde poſt ſolemne votum emiſſum, ex Superiorum facultate, Hieroſoly-
mam ac ſanctiſſima loca viſitaturus ſe conuulit. Ex qua Italia reuerſus, plurima ibidem à ſaucto Bernar-
dino Senenſi, Regularis Obſeruantie ſtatum ac-
que candorem conuenienter didicit. Quibus deni-
que appropinquatus, in ptopiam Caſtellæ Prouin-
ciam reueiuit. Ibidemque non pauca loca ſub Re-

gularis Obſeruantie legibus conſtruxit reſedique,
de quorum numero fuit Valiſoletanus, Sahocianus,
&c. Conuentus, ac tandem, poſtquam eius Cuſto-
dia, quæ tunc extra montes appellabatur, nunc autem
Conceptionis Prouincia dicitur, primum Cuſtodem
ſanctiſſimè egreſſet, atque introductam à ſanctiſſimis
patribus, Petro Villacretio, ac Petro Pincino, ſiue de
Regalada, ſeruiliter in Hiſpaniam Regularem Obſer-
uantiam ſolicitus auulſiſſet, anno milleſimo quadringen-
teſimo trigelimo primo, cum maximo ſanctitatis odore,
Valiſoleti in Domino obdormiuit, atque in Minoritico
Conuento honorificè ſepultus eſt. Hæc ex Marco
Vilſipoeniſi tertia part. chronicæ minorum, libro
primo, capite decimo, & libro ſecundo, capite vigeſimo
ſeptimo. Gonzaga part. 1. Orig. ſeraph. Relig. vbi
de ortu Regularis Obſeruantie apud Hiſpanos, item in
BB. vniuerſali Ord. & part. 1. in Prouinc. Conceptionis.
Item in Conuentib. 1. 17. 18. 20. 26. ciuili Prouinc.
Pincus

Pencilis igitur, seu Vallisoleis humatus est, ac sacrum eius corpus ex sepulchro, in quo per 21. ann. turbatum fuerat, ad id, quod modo sub summo altari honorifice custoditum obtinet, anno Domini 1452. translatum extitit. Toffinius lib. 1. histor. seraphic. Vvadinghus to. 1. sup. ad an. 1248. §. 24. Picquetus, in catalog. vit. rot. illustr. Ord. Franciscan. Ioannes à sancta Maria 1. part. chron. Prouinc. sancti Iosephi. libro 1. cap. 4.

3. 1. *B. Francisci à Magdalena, Confess.* De eo agit Gonzaga part. 3. sup. an. Conuentu Dominæ nostræ de Angelis Cadafalsi, qui est 7. Prouinc. sancti Iosephi, his verbis. *Hunc sequitur et eximia simplicitatis Relictus, atque sua seruanda Regula exactissimus, atque F. Franciscus à Magdalena, cuius tantum humilitas, tantaque sui ipsius cognatio, ut licet competenter literatus esset, tenueritque de Sacris dotali more, natiuitatis tempore, inuitè tamen admiserat, nullo pacto sub ea profecti voluit, sed in lacorum Fratrum conseruium, fratribus maluit, acuti se quidem ad tantum muneri obediendum in dieb. omnibus, in omni potius optinem ad vitæ officia abinenda, ceteraque humilitatis officia exercenda. Obiit venerandus hic F. anno Domini incarnationis 1567. eius corpus 11. anno à die translatus, cum sub aliud conseruium defuncti Fratris adinogendum fuit, impetere prauis, incurrerunt, atque interrum inuentum est, licet Sacrophagus maderet aqua, facillimeque corruptioni materiam ministraret. Eodem t. fert Barreuz 4. part. chron. minor. lib. 3. cap. 9. Rapi-nuz, in histor. General. Orig. Recolle. d. Decad. 8. part. 2. §. 11. Ioannes à sancta Maria sup. cap. 42.*

3. 3. *B. Sebastiani, Confess.* Lacorum Fratrum Iosephi habitus in Conuentu S. Michaelis de Plico, qui est 22. Prouinc. S. Iosephi, ubi perfectionis tyrocinium exercuit. Nam ab initio, Gulz vitium ciborum parsimonia compeleuit, & rigore disciplina carnem ipsorum in iultantem depreffit, asperitudo Cibico corpus indurans, & discipulus illud calligans. Nonuit, ægrius afflicus, & tribulatus maxime compatiebatur, tantoque charitatis affectu infirmis interuebat, ac si Deum corporaliter insperasset, nec propterea orationem prætermittēbat, imò verò sic eam feruido complectebatur amore, ut dum semel statet cotzum altari sanctissimæ Deiparæ, visus sit in vltis puerum Iesu ab ipsa D. Virgine acceptum baluare, & deosculari. Sæpius pemoctabat in

oratione. Humilissimus erat, & æximia patientia plenus, misis, omnibusque affabilis. Paupertate etiam nimia exornabatur, siue in velticu, viuico habitu, ac præ obsoleto, contentus, siue in velticu, nuscquam carnes, vel pisces comedens, sed herbus & aqua vitæ ad refectonem. Deuotissimus erat erga sanctissimum Eu-charistæ Sacramentum: nullique tanto pietatis affectu interuebat, vel hand modicum dolere, si ab eo ministrero, vel tantillum amotus fuisset. Porro facta eius eximia, atque miranda eius opera, quæ viuis ac mortuis gessit, copiose enarrantur à Ioanne de sancta Maria, part. 2. chron. Prouinc. S. Iosephi lib. 4. cap. 5. Florebat ann. 1580. Cùm autem fama sanctitatis eius ac miraculorum increverit, factum ipsius corpus, anno 20. à die sepulture clasplo, eleuatum est à terra, & in sacristia reuenter reconditum cum autoritate. D. N. N. Apostolici, & illustriss. Cardinalis Tolentini, presentibus R. P. Ministro Prouincialis, cum cæteris Fratribus Conuentus S. Angeli Custodis Compluentis vii decesserit, quo est 25. præfate Prouinc. adstantibus D. Vicario Generali, cum nobilibus equitibus, & aliis viris præclaris eiusdem vrbis, à quibus omnibus ut sanctus veneratus est acclamatus. Paulò post, rursus Translatio eiusdem corporis facta est 21. January, an. 1618. atque depositum intra Ecclesiam, in Capella maiori Conuentus, in capla elegantissima, de autoritate præfati eminentissimi Cardinalis D. Bernardi de Rojas à Sandoual, præfate Vicario suo Generali compluentis.

E. Elusa à Villa-seca, Vidua. Hæc eùm ex morte proprii viri Cordube derelicta esset vidua propriorum habitacionis domum in sanctimonialium Conuentum, sub titulo S. Elisabeth de Angolis, ibidem euenit, eiusque primam, atque omnino strenuam Abbatissam egit, vnde postea cum aliis 11. sororibus ad Monasterium S. Maræ de Iesu Hispani, ann. 1520. translata, eodem munere sub regidissima penitentiâ, atque incredibili humilitate, plurimus annis functa est. Religiosissima orat & vix sanctitate admiranda. Illius meminit Barreuz sup. lib. 1. cap. 35. post Gonzagam part. 3. sup. in præfate Monasterio Hispanensi quod est 3. Prouinc. Bæticæ. Valerianus lib. 4. de BB. Fernin. Oid. minor. cap. 7.

SEXTO IDVS APRILIS

VIENNÆ, in Gallia, Beati^a Guillemi, Confessoris, seraphici P. S. Francisci discipuli, prophetiæ dono celebris. A uinione, Beati^b Ludouici Columbi, Confessoris, concionatoris disertissimi, & hæresum insectatoris acerrimi, qui fide, pietate, constantia & patientia clarus, bis Prouincialatus exercuit munus, & sancto fine quieuit. Apud Vallem viridem, Hispaniæ vltioris Oppidum, Beati^c Ioannis à Capraria, Confessoris, generis nobilitate illustris, sed humilitate, charitate, orationeque clarioris, qui & gratia sanitarum eniuit, & in effugandis spiritibus im-mundis plurimum valuit. Apud Cantonam Chinæ Prouinciam, Beati^d Antonij à sancto Gregorio, Confessoris, qui post plurimum insignia virtutum, post multos exantlatos labores in propaganda fide apud insulas Philippinas, Regnumque Chinæ, felix ad præmia cælestia euolauit.

- §. 1. **B. Fati Guillemi, Confess. *** Vnus fuit ex illis, qui se-
raphicam P. S. Franciscum totius instituti viderunt,
ita autem spiritus propheticus elarebat; ut ita
futura predicere. Scribitur de eo B. Bartholomaeus
Pisanus, lib. 1. conformit. fract. 8. & 11. part. 2. in
Fratribus minor. Prouinc. Burgundie sancti. illius.
Codex MS. Abbat. S. Victor. Paris. ibidem. Marcus
Vlyssipontens. 1. part. chronic. minor. lib. 9. cap. 11.
§. 2. Gonzaga, part. 1. Orig. seraph. relag. in BB. vi-
tus huiusmodi Ordinis. Item part. 3. in Conuentu Minor.
Viennensi, qui est 18. eiusmodi Prouinc. Burgund.
sive S. Bonauenturae. Picquetus, & Foderetus, ibid. in
descriptione illius Prouinc. Vvadinghastom. 2. An-
nal. minor. ad an. 127. §. 15. ex Martino.
- §. 2. **B. Ludouici Columbi, Confess. b** Hic, haud satis lau-
dandus est, propter fidem, constantiam, & patientiam
in aduersis, vehementer haereticus infector. Perinde, nul-
la fuit cecitas, nullusque Senatus in Narbonensi Gal-
lia, qui non iudicium in Concionatoe habere vellet;
quorum votis, tanquam veris Mueiter Christi, indomo
Domini maxime curauit. Proutialis bis electus est à
Patribus Prouinc. S. Ludouici. Crebrius dicere solebat,
se mortuum fore inter praedicandum, quod & rei
euentus comprobauit. Functio siquidem Concionato-
ris officio potissimum 31. annorum, diu tandem in Op-
pido Rupe-Maurz per aeuionem praedicaturus,
Vurgum de Religioe more salutaris, repente ca-
tharico correptus, in senectute bona, plenusque dierum,
ac honorum operum, moritur. Cuius corpus postea
in Conuentu S. Crucis Auemonis, (qui est 3. Prouinc.
S. Ludouici) est allatum, atque ibidem sepultum. De
eo agunt Gonzaga part. 3. sup. in praefato Conuentu.
Barezus par. 4. chronic. minor. lib. 3. cap. 9. sub
ann. 1567.
- §. 3. **B. Ioannis à Capraria, Confess. c** Vitam eius compen-
diôsè, sed graphicè describit Gonzaga part. 3. sup. in
Conuentu Martus Dei, Vllis vicibus, qui est 17. Prouinc.
S. Gabrielis, Sepulchri est in bonis locis Ecclesiae (in-
quit) profundissima humilitatis. F. Ioannes à Capraria, lau-
dens professus, Narda Casana cloris utriusque salutibus; qui
cum adhuc inuenis in hinc Offensionem Conuicti ex paterna
voluntate absque reuerentia, diuina inuicem opera; nec ta-
lenti Misericordiam Fratrum Lacorum habuim à Patre Mi-
sericordiam Conuicti in Belisiani Guadalupe inuicem
petit. A quo tamen, quod sibi ad tot saluandas labores in-
cipit omnia, atque nimis delicatas videtur, repulsam
passus, nunata eblamyde, suaque nobilitatis obtinuit, ut
laboribus assuescere, vixisse cruidam ad tempus adhibere,
reseruitque, non est tunc operi apud eum profectus, ut ad eas
natus facillimè appareret. Regressus atque inde, in
praefatum Belisianum Conuentum, ab eis Conuictis non liberis
sunt ad praefatum Fratrum Lacorum habitum, atque de
voto ad praefatum Conuentum existit. Fuit sanè hic vir
extrema caritate per aditus, nobisque gratis, quibus eia
prestitit, professus, ut dicitur in quibusque quae
ad manus habere poterat, ex nimis pro Christi amore, cons-
que amarissima passione potestatem) necessitates operari
eisdem accedere poterat. In eo autem prope ea seruentissimas
existit, ita ut in eorum multos interire quosque sibi
interire inuenerit. Quam uero dulcedinis; quantumque
spiritualis oblectamenti inter eos audire receperit, non sicut
li capere potest. Insuper Dominum in quibus suis da-
uimus fuit consiliarius, seruiandis existit, eorumque pler-
umque ex praefatorum propolis se non cruce longè abegit. Nec
sanè animo creati ante vno desuit. Nam seruentissimas pa-
- riusque pietissimam Poringalla Principem Ioannem Au-
stracum, Philippum II. Hispanum a Regibus veterum seruum,
grauissimè laborantem, integrè a seuitatibus restituit. Idem
quoque nobilissimam Franciscum Ducem; atque quampluri-
mos alios praefecit. Hic tandem B. Frater, iam ab omnibus,
ob extremam eius uirtutem, ut sanctus, ad uicem mortali et oba
indatus celebratus, meritis omnibus optimis, anno sui aetatis
60. à redemptore uero mundi 1575. hoc in Conuentu,
proptè se ex reuelatione Domini multo ante praedixerat, die
elansit extremam. Cuius corpus, cum foret tumulus post
elapsam quaque uisum aperiretur, inuicem atque inte-
gram omnia (in uncorrupta, quam transiit, uita, atque
extrema tanti uiri sanctitatis testimonium) apparuit. E-
andem testatur Barezus sup. lib. 7. cap. 15. Rapineus,
in huius. General. Orig. Recollector. Decad. 4. part.
2. §. 9. & Decad. 8. part. 1. §. 8.
- B. Antonij, Confess. d** Quis, vel qualis fuerit iste §. 4.
Christi seruus, accipe ex uerbis Gonzaga, part. 4.
sup. in Prouinc. S. Gregorij Philippinarum & Chinae.
Fuit Hispanus quidam secularis in rebus Peruanus, diues
fuit, atque Dux, & seraphicus P. Franciscus deuotus, sed
illiteratus & omnino delatus; qui uincula se famulari,
atque subsistat pauperibus, Euangelicum iuxta consilium,
distribuit, Misericordiam Fratrum Lacorum habuim Linz,
in Conuentu Concepcionis Desag. Vvignis, Prouinc. 22.
Apostolorum induit. Vbi, in praefato atque mortem mag-
nificam, quendam Fratrem Lacorum, fructum Conuentus
Hortulorum, ualens, tanquam in humilitate, oratione,
paupertate, abstinentia, caritate, atque ceteris uirtutibus
profectus, ut in insignem uiram, atque extremum Reli-
giosum enutrit. Hic sequit tantus uir, cum ex plurimum
relata, infusa quosdam longius undè distantes, & ab in-
dehant in habitatas, qua Salomonis abstant, ab His-
pania Regis Philippum II. inuicem uerissimè uentis ac-
cepisset; Saguntis quodam saluandam amaram reple
dullis, cum carissimo suo magistro, quo pacto, quo uero modo,
uiserit illos in habitibus adiuuandis esse possit, firmis agere
cepit, &c. sed, quod id in dubium postea reuocatum
esset, consultissimè sententiam mutauit, & ad infulas
Philippinas delectat. Quicquam autem passus sit, & se cui-
us labori, ac quibus difficultatibus, imò & ipsimet
morti, dum modo propofitum alique reuerentia, constanti
animi deuouent; longum nobis hic fore de promere.
Obiit tandem à Sede Apostolica erectionem Ca-
stodiz S. Gregorij, & quod B. Petrus ab Alpharo,
ille primus cuius materetur, ann. 1575. die qua suprad.
2. April. §. 7. ipse uero B. Antonius cum lectus est,
ann. 1580. qual fuit modum cognito plus B. Pont. &
sociorum eius, ad Chinam, iam ab ann. 1579. reuocis-
sum opere doluit, nec tantillum quicquam, quouique
illas adueniens est; ac demum, in nouam Hispaniam,
grauiter quidem periculis negotiis ab eis miseris,
licentem anno, nempe 1581. ibidem antiquis uero reco-
ditur. Hic ex Gonzaga sup. & Ioanne à sancti Maria,
1. part. chronic. Prouinc. S. Ioseph, lib. 2. cap. 19.
- Id pium opus prosequenti fuit à B. Fratre minoris, §. 5.
siquidem Martinus I. natus, an. 1544. Chinam adit,
Cochinum, Ipponium, ceteraque ferendè omnia
Orientalia Regna pedulstrans, de quo e. Mindosa 2.
part. hist. s. hinc. lib. 3. cap. 14. 20. & c. Nescio
in idem sit cum illo Martino I. opulentiæ Franciscano,
qui eodem anno, plurimus à Sede Apostolica,
Greg. XIII. Pont. fauoribus donatus, ex urbe Roma
Lusitaniam, inde, nacti opportunitate, Malacam vlti-
que cū locus penetraturus, ut libe ad illud amplissimè
China

Chinz Regnum, aditum parare posset, concessit: ut in Gonzagam sup. in Custodia S. Francisci de Malaca. Hunc postmodum F. Ioannes Baptista, Pisarenfis, cum literis Sicuti V. Pap. atque aliquot sociis, licet sermo confectus, ann. 1587. sequutus est, quamohrem de eiusmodi expeditione bene sperandum est: imò &

pollicemur ordinem nostrum maximos fidei progressus in hoc Chinz Regno, breui tempore facturum: nam Ex Malaca, & Machos, vrbibus (vbi Conuentus habemus) ad eam gentem facilis patet accessus. Vi de Gonzagam sup.

QVINTO IDVS APRILIS

IN Brabantia, Beati ^a Martini Suetens, Martyris, qui ab hæreticis comprehensus, & in itinere dirè vexatus, multisque opprobriis, & verberibus afflictus, Martyrij palmam obtinuit. Dolæ, in Territorio Vesuntino, Beati ^b Petri Dolensis, Confessoris. Halsbachæ, in Germania superiori, Beati ^c Ioannis Gontingerij, Confessoris, prophetico spiritu, & gratia miraculorum præclari. Stamni, in Ragusio, Beati ^d Andrææ à Sardinia, Confessoris, d. no linguarum, & sanitatum insignis. In Mexico, Beati ^e Antonij Maldonati, Confessoris, genere, ac virtute illustri, qui cum Guardiani Mexicani Conuentus existeret, admiranda humilitate, paupertate, sui ipsius, ac mundi contemptu eluxit. Marchenz, in Territorio Hispalensi, Beati ^f Petri à Ronda Confess. singulari abstinentia, & oratione extatica, conspicui. Lamaci, in Lusitania, Beati ^g Ioannis à sancto Lazaro, Confessoris.

A P R I L I S I X.

Beati Martini Suetens, Martyris, ^a] Conciogator fuit eximius, à civitate Machlina cum aliis Fratrum à Geniis hæreticis expulsum est, qui cum Louanium peterent, præ aliis illis Leopards dirè veratus, multisque verberibus affectus in via, mortuus est, ann. 1580. Hæc ex Sotulio, in hâstor. seraphic. sub fin. vbi de Conularis nonnullis Fratrum minor. Martyram, Corrolano 7.

Petri Dolensis, Confess. ^b] Habicum Religionis suscepit in Conuentu Mirabellens, Prouinciz Turoniz, ann. 1360. Auctor fuit extruendi Conuentus Dolensis, ann. 1372. vir probatæ vitæ, eximique sanctitatis quæ de re, vix Foderetum, & Picquetum, in Descriptione Prouinciz Burgundiz, vbi de Dolensi Conuentu.

Ioannis Gontingerij, Confess. ^c] Claruit tempore B. Ioannis Capistrani, cuius Elogium paucis perstringit Gonzaga 3. part. Orig. seraph. Religio Monasterio Clarissimum Halsbachens, quod est 4. Prouinc. Argentinz. Caterùm (ait) in huius loci *Historia spirituali* iacet B. P. Ioannes Gontingerius, prophetico spiritu afflatus, miraculisque insignis, de quo B. P. Ioannes Capistranus piensissimus Iacobus Badenium Marchionem rogauerit, eum eadem concederet, huiusmodi reddidit: *inimicum; hæreticos se excusatum, quod grauioribus implicaretur negotiis: conuentumque esse presentia Patris Ioannis Gontingerij; cum is se multis sanctis, multoque religiosis esset.* Eadem confirmat. Barreuzus 4. part. chron. minor. lib. 1. cap. 49. & Vvadinghus tom. 2. Annal. minor. ad ann. 1283. §. 13.

Andrææ à Sardinia, Confess. ^d] Floruit hic circa ann. Christi 1540. focus fuit B. Ioannis ab Anglia, missi enim simul fuere in Illyricum, prædicandi Euangelij causa: quorum uterque cum Illyricæ diotomatis ignatus esset, Illyricè tamen Spiritu sancto dictante, conconabatur, & miracula edidisse fertur. In his, quidam non bilis, cæcus effodtus ex quadam infirmitate, adnotis ex totum sepulchro ad oculos palucibus,

visum protinus recepit. Diem clausis extremum apud Conuentum S. Nicolai Stamentis, vbi & tumulatus iacet. Hæc ex Gonzaga part. 2. sup. in hoc Conuentu, qui est 1. Prouinc. Raguij, & Barreuzo sup. lib. 3. capite 20. Vvadingho tom. 3. ad annum 1549. §. 18.

Antonij Maldonati, Confess. ^e] Salmanticæ nobili genere nascitur, cùmque patre mortuo, septem milia & quingenta aureorum nummorum in redibus ex primogenitura haberet: filiamque nobilissimam cuiusdam hecous sibi desponsidisset; ea occasione habitum Religionis suscepit. Quod cum bellici præij spectes & simulachrum, in sponsaliorum celebratone ingentibus eo apparatu, dictū fuisset, per totam noctem huiusmodi quiescere, identidem in mente habens illa verba, *se transire gloria mundi*, quæ quidem impulsio mentis vique adeo vehemens fuit, vt se statim religioni mancipauerint. Muneritico habitu eadem in vrbe suscepto, magna cum omnium admiratione & solatio: virtuti egregiam operam dedit. Post professionem verb, arctioris vitæ desiderio, in sancti Gabrielis Prouinciam transiit; indeque nouam patens Hispaniam, maxima cum Religione, paupertate, & sui ipsius castigatione vixit, quibus & probatæ vitæ, tametsi nastium idioma ignocaret, maximo tamen regionibus illis emolumento fuit. Guardianus Mexicani Conuentus cùm esset, ipsemet facillimè descrens in hortos, ad ea propter Deum postulanda pergebat, quæ erant ægrotantibus necessaria, admittenda sanè humilitate, & sui ad mundi contemptu. Vnum tantummodo & simplicem habitum deseruabat, aliarum virtutum, maximè paupertatis fulgent ornatu. Tandem annorum numero gratatus, & mentis bonorum operum cumulatus, & vita discessit in Conuentu Mexicano, summa cum sanctitatis opinione, vbi & sepelitus est. De eo scripserunt Gonzaga part. 4. sup. in eo Conuentu Mexicano, qui est 1. Prouinc. sancti Euangelij. Barreuzus sup. lib. 3. cap. 43. ad ann. 1545. quo ipse moriendo, ad celestem

patriam transit. Raynuzus in histor. General. Orig. Recollector. Decad. 7. part. 3. §. 1. pag. 167. Marianus lib. 2. cap. 17. chronic. Reformat. Daça, part. 4. chronic. minor. lib. 2. cap. 33.

- §. 5. *B. Petrus à Randa, Confess. e*] Mira oratione, absterentia, & Diuinis rapibus pollebat. Agunt de eo Gonzaga, sup. part. 3. in Consuetu sanctæ Eulaliæ Marchizæ, qui est 7. Prouinc. Baticæ. Batezzus supra cap. 48.
- §. 6. *B. Ioannis, Confess. f*] Deceffit in Comenta S. Fran-

cisci Lamacensis, qui est 6. Prouinc. S. Antonij Portogall. ann. 1611. vir pius, & sacrarum rerum mundities studiosissimus. Ni in circulo omnes Ecclesiæ rurales Diæcesium, in quibus habitabat, scopis mundabat, & ministeriali Diuini cultus sui mo nitore reuertebat. Ad funus eius & currens ingens populū multitudine, cumque magna profectus est ueneratione Martinus Alfonso do Mele, Episcopus Lamacensis. Vide Vvadinghum sup. tom. 4. ad ann. 1594. §. 9.

QUARTO IDVS APRILIS.

IN Picceno, Beati ^a Lucidi, Confessoris, seraphici Patris sancti Francisci Discipuli, venerandæ canitici, & eximie sanctitatis viri. Lauri, in Campania, Beati ^b Nicolai Thomacelli, Confessoris, qui nobili genere natus, cuncta pro Christo contempsit, & vitæ sanctitate conspicuus, spiritum cælo reddidit. Carnoti in Gallia, Beati ^c Menæ Iacobi, Confessoris, pietate & religione conspicui. Segobizæ, Beati ^d Mariæ Pernalosæ, Virginis, Tertiariæ, quæ puerum mortuum ad vitam reuocauit, & humilitate, oratione, atque charitate admodum enituit. Beatæ, in Hispania, Beati ^e Catharinæ de Iesu, Virginis, cuius religio, vitæ candor atque sanctitas incredibiles profus fuerit. Granatæ Beati ^f Beatricis à Bello-monte, Virginis, quæ Regio Nauaræ sanguine nata, profundissima humilitate summè resplescunt.

APRILIS X.

- §. 1. *B. Petrus à Randa, Confess. e*] Inter alia quæ seraphicus P. S. Franciscus requirebat, vt quos uenè censendus esset Frater minor, sollicitudinem Fratris Lucidi munerabat, qui tanta erat sollicitudinis, quod dùm aliquanti consolatione recrearetur in quouis loco, statim illum deserere, atque inde recedere oprabat. dicens, non habemus hic mansionem, sed in cælo. Meridè autem Lucidus munitus est, qui uerè lux sanctitatis, & arte gratia Diuina atque charitate; cuius lingua gloriosè Spiritu sancto edocta, fructus fecit mirabiles. Tamen plurimus uictorum meritis censualis obdormiuit in Domino, qui post mortem, uisus est à B. Ioanne de Aluernia, gloria singulari fulgere. Hæc ex Mariano lib. 2. cap. 7. B. Bartholomæo Pisano, lib. 1. consueuitur. f. m. 8. 11. & 12. part. 2. in Fratribus minor. Prouinc. Marchæ sancti illust. Codic. MS. Abbas. S. Vidot Parisiens. ibid. Marco Vlyssipontens. part. 5. chronic. minor. lib. 2. cap. 51. & part. 2. lib. 1. cap. 15. §. 49. & lib. 8. cap. 5. Origin. seraph. relig. in B. B. uisus huiusmodi Ordin. Tullianus lib. 1. histor. seraph. Vvadingho tom. 1. Annalium manorum ad annum 1232. §. 20. 1244. §. 11. & tom. 2. ad ann. 1256. §. 15. & 1270. §. 27. *Placidus* nonnumquam uocatus. Piquet oin. catalog. uitor. illust. Francic.

- §. 2. *B. Nicolai Thomacelli, Confess. b*] Hic cum esset nobilissimus, atque Alphonsio Arragonio, Neapolitanorum Regi gratissimus, spreto mundi honoribus, ac Regis fauoribus, cum vicino sibi F. P. Ioanne Thomacello, Franciscanum habitum induit, in eoque sanctè uiuit. Hinc Nonitorum Magistrum semel agens Diuinitus reuelatam fuit, quod vnus ex eius Discipulis, genere nobilis, quod humiliore Ordinis ministeria exerceatur, nulloque pacto autem ad uentilata abluenda appellere possit, religionis habitum exuere uellet. Quam obrem anxius pater obuiam sibi factus,

hominem precatur, vt propria peccata sacerdoti confiteri uellet; tamen detrectanti proprii cordis secretum aperit, charitatis egi. iusulat, hortaturque ueræ sacram confessionem accedat, propositumque mutet, ac rem totam Deo commendet. Quapropter tertius nouus, quod huiusmodi negotium sibi loh apertum existimaret. Imperata sibi à patre facti, huiusmodique tentationem depellit, ac in posterum humillimus coarsit. B. autem Nicolaus motu appropinquans, apud Consuetum sancti Ioannis de Parco proptè Laurum Campaniæ Oppidum, excessit à uita, atque sepultus est, ab his populis magno in honore. ac ueneratione habetur. Floreat circa ano. 1550. Agunt de eo Gonzaga part. 2. sup. in prefato Consuetu: qui est 15. Prouinc. Terræ Laboris. Batezzus part. 4. chronic. minor. lib. 2. cap. 19. Vvadinghus tom. 4. sup. ad ann. 1584. §. 6.

B. Menæ Iacobi, Confess. e] B. Petrus *Murissimus* §. 3. habuit uelut uirtutis exemplar sibi propositum, cuius & in restauratione Comenta Carnotensis (qui est 15. Prouinc. Franciæ) pussimum ædum pari sagacitæ fecutus est. Illius meminerunt Gonzaga part. 3. in eo Consuetu. Batezzus, item sup. lib. 5. cap. 15. Ioh ann. 1568.

B. Mariæ Pernalosæ, Virginis, d] Mortem obiit in Monasterio S. Elisabeth Segobizæ, ann. 1529. locet fuit religiosissima, quæ & defunctum puerum ad vitam reuocasse ferret; & uix sibi paruo in humilitate, orationis, charitate, atque cæteris uirtutibus suo tempore habuit. Sanctissimè diens clausit extremam, cuius sacrum Corpus, ingenti deuotione colitur. Scribunt de ea Gonzaga part. 3. sup. in eodem Monasterio, quod est 32. Prouinc. Conceptionis in Hispania. Batezzus lib. 1. cap. 11. sup. Marianus, de SS. Fæmum Ordin. minor. lib. 4. cap. 6.

§. 5. *Beata Catharina de Iesu, Virgini, e.]* Hæc ob Regulatam disciplinam, acque vite sanctitatem insigniter refulsit. Floruit circa ann. 1520. apud Monasterium S. Antonij in Beatissæ Cuitans Iuburbio constitutum, (quod est 4. Prouinc. Granatenf.) vbi & sepulta quæritur, quam reliquit sorores in cælis Beati exultant, prout testatur Gonzaga, part. 3. sup. in hoc præfenti Monasterio, & Barezus sup. lib. 2. cap. 14. Marianus sup. cap. 17.

§. 6. *B. Beatrix à Bella-monte, Virgini, f.]* Totius

sanctitatis de se exemplar alij protulit ad imitationem. Sepulta est et, in Monasterio S. Elisabethæ Granatæ, quod est 11. Prouinc. Granatenf. de qua ibid. part. 3. sup. hæc refert Gonzaga. *Hic quique auertenda veritas sunt Beatrix à Beamatæ, qualiter à ferocissimis Nona Regibus aragonum ductæ, in via fuit humilitate prædita, ut vix sibi parem illa tempora produxerit.* Eadem habet Barezus sup. lib. 2. cap. 37. Marianus, sup. cap. 8. Floebat anno 1520.

TERTIO IDVS APRILIS.

A Pud Cayrum Babylonix, Beati^a Ioannis Ethci, Martyris, qui aliquando lapsus, sed facti pœnitens, post publicam Christi confessionem, primò verberibus crudelissimè cæditur, deinde sale & aceto plagis aspersis, sex clavis in cruce affigitur, quo in cruciatiu, martyrij gloriam promeruit. Zeilamij in India Orientali, Beatorum b Martyrum Martini à Guarda, & Ludouici Amaranthi, qui per diuersa Tormenta peruenerunt ad palmam. Cunij in Pedemonte, Beati c Angeli à Clauasio, Confessoris, Doctoris eximij, qui sæpè Commissarius Generalis Vltimontanus factus, arque Nuntius Apostolicus à Summis Pontificibus creatus, toties hisce munis præclare functus est, sicque vita & virtutibus insignis, gloria etiam miraculorum post obitum refulsit. Confessio in Calabria, Beati^d Antonij Citrarij, Confessoris, magnæ sanctitatis viri. Vitiofæ, in Hispania, Beati e Francisci à Melo, Confessoris, dono orationis, & Regulari Obleruantia clari. Compluti, Beati f Ioannis de Arcu, Confessoris.

APRILIS XI.

§. 1. *Beati Ioannis Ethci, Martyris, a.]* Hispanus erat, infans Arragonix Ferdinandi Confessarius, vite & scientiæ singularis, qui Hierosolymam profectus ad commemorandum illis in partibus Orientis: sed postmodum captus à Soldano, cum socio B. Gonilauo, carceribus mancipatus est. Verùm prædico socio, illic mortuo (de quo s6. Maij.) Ipse penam non valens sustinere, fidem aboegauit, & factus est Sarracenus. Vocem tamen, eorum more, noluit accipere, sicque circa tres annos stetit. At Diuino spiritus tactus, scripsit Fratribus Cypriam molestantibus, vt sibi apud Cayrum Babylonix existenti mitterent duos Fratres, quorum operâ redire ad fidem cupiebat, quod & factum est. Itaque post solemnem prædicationem, qua publicè Palinodiam cantauit, capus à Sarracenis, primo verberibus crudelissimè cæditur, deinde sale & aceto plagis aspersis, sex clavis fuit crucifixus, scilicet duobus in manibus, duobus in brachijs circa cubitum, & duobus in pedibus. Cùm autem initio sui certaminis, facies eius palida esset ac livida ex dolore vulnerum: tandem adeo rubicunda ac læta facta est, vt omnes mirarentur, quo in Martyro, Deum benedicendo, & impetretet Mahumeticam execrando, expirauit, sub ann. Christi 1373. Scribunt de eo B. Bartholæus Pisanus lib. 1. conformitat. fruct. 8. part. 2. in Fratribus minor. Prouinc. Terræ Santæ, Martyribus, Codex MS. Abbas S. Victor. Paris. ibidem. Marcus Vlyssipontenf. 2. part. chronic. minor. lib. 9. cap. 30. §. 2. Gonzaga, Ong. seraphic. relig. part. 1. in BB. vitijs Iuuiæce Ordinis. Bosius de signis Eccles. tom. 2. lib. 7. cap. 3. scul. 14. ann. 1370. Tullianus lib. 1. hi-

stor. seraphic. Vvadinghus tom. 3. ad annum 1342. §. 61.

§. 2. *BB. Martini & Ludouici, Martyr. b.]* Prior erat Guadizinus Conuentus Zeilamenfis, secundus verò socius eius, qui capsi à Rege Zeilamenfi, crudeli morte sunt necati. Illustre eorum Martyrium referunt Daza 4. part. chronic. minor. lib. 1. cap. 37. ad an. 1522. Bosius tom. 1. de signis Eccles. lib. 7. cap. 3. scul. 16. qui tamen B. Martinum à Guarda, confundit cum B. Martino à Guardia (de quo infra, ad 24. Decemb. Martyrij præclaro, cui dat socium, ipsam B. Aloysium, seu Ludouicum Amaranthum, sed perperam, cùm sint omninò diuersi.

§. 3. *B. Angeli à Clauasio, Conf. c.]* Pedemontanus erat natione, vir eruditissimus, quippe qui antingressum eius ad Ordinem seraphicum Doctor in iure Canonico, & in Theologia extiterat: Iustissimus celebratus, & in Diuini scripturis exercitatus, ingenio præstantis, eloquio clarus, deuotus, vita & moribus, æquè ac nomine Angelus. Humillimus erat, benignus, omnibusque assiduis, patiens in aduersis, haud elatus in prosperis, Prouincæ Genex electus fuit Vicarius Provincialis Obseruantiorum Fratrum. Cùm autem in Capitulo Generali Mantuano, ann. 1467. decretum fuisset, vt Prouincia Bohemiæ in tres, nempe Poloniæ, Austriacæ, & Bohemicæ diuideretur, R. P. Petrus de Neapoli, in Commissarium Generalem delectus est, vt præfati Capituli Generalis iussa executioni mandaret, cui aduocatus est socius ipse B. Angelus à Clauasio. Anno verò 1471. Aquilæ electus Commissarius Generalis Vltimontanus, & rexit, an. tribus.

Anno 1488. Papiæ secundò electus est ad idem officium, gubernavitque ann. tribus. Anno 1481. Romæ, coenam Summo Pont. Sixto IV. Nuntius ac Commissarius sanctæ Cruciatæ Apostolicus, cum potestate dispensandi circa contracta matrimonia in 3. ac 4. gradum affinitatis, & consanguinitatis, instituitur. Tunc eam tunc temporis Hydruntum in Apulia ceperrat. Rutilius ann. 1484. apud montem Aluernum, tertio eligitur Commissarius Generalis vltimontanus, & tribus annis familiam admittit. Hiis, quarto etiam coactus est idem mutui subire Urbani ann. 1489. quod exerceat an. 4. Interim Innocentius VIII. Papa, data Bulla 4. nonas Septemb. ann. 1491. Nuntium atque Commissarium Apostolicum cum potestatis plenitudine, contra Valdenses hereticos, creat.

- §. 3. **Dantium, vita & miraculis clarus, spiritum Deo reddidit, ann. 1495. sepultus Cunej, seu Cuni, in Conuentu S. Mariæ de Angelis, atque omnibus in gyro populis maxima in veneratione habitus. Pice clara edidit opera (inter quæ reuelat *sermo Angelica*), quibus nomen suum longè lateque divulgauit. Supplementum chronice, lib. 16. ad ann. Christi 1483. vult obisse, ann. 1499. Galterius, in tabula chronologica, cul. 1. de scriptorib. Ecclesie. Spondanus ad ann. 1487. Gneserius, in Bibliothec. Picquets, in catalog. viros illust. Ordini. immo. Argut de eo Maftus Vlyssiponenf. 3. part. sup. lib. 5. cap. 29. 47. & 52. Item lib. 6. cap. 32. 37. 40. & 41. Item lib. 7. cap. 11. & 16. Tithemius, & Bellarminus, tom. 7. de scriptorib. Ecclesie. Firmamentum vltimont. Ordinum, tract. I. in Menocali Ordinis seraph. sub 37.**

Generalitocius Ordin. minor. Gonzaga part. 1. sup. in scriptorib. Ecclesie. ad BB. vltis huicque Ordini. Itè part. 2. in Conuentu 17. Prouinc. Tuscæ. Item in Conuentu 23. & 31. Prouinc. Genuæ. Item in Prouinc. Bohemæ, & Basilicæ. Canon, lib. 3. chronice. xrate 4. sub anno Christi 1479. Villotus Athenar. Orthodoxar. Franciscan. littera A. Barezus 4. part. chronice. minor. lib. 1. cap. 56. Choppinus lib. 1. Monastic. ital. 1. §. 16. Toffinius lib. 2. lulior. seraph. Genebradus in Innocentio VIII.

B. Antonij Cetrarij, Confess. §.] Hic religiosissimus atque omni commendatione dignissimus existit, professione quidem laicæ, sed sanctitate conspicuus, cuius sacrum corpus iacet Constantiæ in Conuentu S. Francisci, qui est 7. Prouinc. Calabriæ. Ita Gonzaga ibid. part. 1. sup. & Barezus sup. lib. 2. cap. 19. ad ann. 1530. & Vvadinghus tom. 4. Annal. minor. ad ann. 1399. §. 61.

B. Francisci, Confess. §.] Lusitanus erit natione, vitæ exemplaris vitæ, orationi admodum deditus, & ingentis spiritus seu uoce præditus. Cùm motaretur apud Cõueniunt *Villa viciosa*, sanctissimè obiit in infirmitate de *Zaragoza*. Videt Ioannem à sancta Maria, part. 1. chronice. Prouinc. S. Iosephi, lib. 1. cap. 42. viuere ann. 1550.

B. Ioannis, Confess. §.] Forbetur ad Dominum migravit, omnia virtutum genere exornatus. Coniugis sacri eius corpus adhuc in opus Compleuit apud Fratres minores, teste Daça, 4. part. chronice. minor. lib. 3. cap. 64. ad ann. 1570. ex Antiq. MS. Monumentis.

PRIDIE IDVS APRILIS.

SAGII in Neustria, Beati Stephani à Barguello, Martyris, generis nobilitate & scientia illustris, quæ à Caluinianis hæreticis in Conuentu prehensus, & ad secundum lapidem à Sagiensi vrbe deductus, ibi plurimis confossus vulneribus, gloriosè pro Christo interijt. In Gallia, Beati Radulphi, Confessoris, Doctoris eximij, vitæ sanctitate conspicui. Caietz, in regno Neapolitano, Beatorum Gerardi & Symonis, Confessorum, qui pietate, obedientia, ac religione insignes extiterunt. Bononiz, Beati Ioannæ de Lambertinis, Virginis, quæ claris orationibus, in paupertate, humilitate, & castimonia, meruit ad vitæ vsque finem Christo sponso famulari. Gebennæ in Gallia, Beati Anonymæ, Virginis. Bellalcazari in Territorio Cordubensi, Beati Franciscæ de sancta Clara, Abbatissæ, humilitate & patientia spectabilis.

APRILIS XII.

- §. 1. **Beati Stephani à Barguello, Martyris, §.]** Duxit originem à Parochia Burgunica, Sagiensis Diocesis, nobili genere natus; vir doctissimus erat, & B. Ioannis Borgia, Martyris, Discipulus. Passus est anno Christi 1568. seu 1569. & in Capitulo Conuentus S. Leonardi Sagiensis (qui est 1. Prouinc. Franciæ Patricens.) religiosè sepultus. Hæc ex Gonzaga in eod. Conuentu, part. 3. Orig. seraph. relig. Barezus 4. part. chronice. minor. lib. 5. cap. 17. Daça, ibid. lib. 3. cap. 53. ad ann. 1567. Vvadingho tom. 1. Annal. minor. ad ann. 1226. §. 62.
- §. 2. **B. Radulphi, Confess. §.]** De eo arguit Marcus Vlyssiponenf. 2. part. chronice. minor. lib. 1. cap. 13. sub ann. 1245. Vvadinghus tom. 1. sup. ad ann. 1234. §. 13. Na-

tionem Anglus erat, Doctorque Theologus. Qui potius delegit Cachetram Magistralem Iustitiæ, Episcopatumque sibi à Rege Angli oblatum relinquere, quàm rebus sacralibus diuicijs inquerari. Nec multum interposuit moram, quin statim minorum Fratrum se committeret sodalitati, in quo sanctissimè vitæ, ac obiit circa ann. 1270. vocabatur antea Rodolphus *Ehsfab*, quem opinor eundem esse cum Rodolpho *Coleburno*, cuius meminere Thomas Ecclestonus de exordio minor. in Anglia MS. Gonzaga part. 1. sup. in Conuentu Paris. Sixtus Senens. in Bibliothec. Villiens. in Athenar. Orthodoxar. Franciscan. Pricus, in Appendic. de scriptor. Angl. Vvadinghus sup. tom. 2. ad ann. 1270. §. 16.

- §. 3. *B. Gerardi & Simonis, Conf. c]* Virtute & pietate insignes, florebant circa ann. 1355. Horum mentionem facit Gonzaga sup. part. 2 in Conuentu sancti Francisci Calceæ, quæ est 7. Prouinc. Terræ Laboris. *Abund quaque mirabilia (inquit) diuini Latris Fratris hoc in ipso loco cœnuit. Præparauerunt se ipsi, pro modulo, ad Sacram communionem, cum cæteris Fratris, de Religiosa morte, in die eadem Domini facendam: Cuiusque nil minus rogarent, à loci Guardiano (rogebat si quidem necessitas) pascua manducaturi, ut in interem mutuantur. Quos tandem domum Cardinis recepit, cum & Diuinum Officium persolutam, & reliquos Fratres mensa assistentes inuenissent, Sacellum, ubi venerabile Christi Corpus de more assuetudine, contempta refectione, petunt: ibique suæ uicæ, quod sacra communione intantia solemnitate præuenitur, miseriam dolentes, gemantibus ac singultibus ausim uocabant: Dumque cubili inuani rogatærat, ex ipsa arcula, qua sacra sancta Eucharistia reuocabatur, grauissimas quidam, pali herimas, ac composissimas ueniens prestig, qui asserens se Christum Dominum esse uerum utriusque sacram communionem portexit, statimque locum, uadit præderat, reposit. Extant adhuc uestigia pedum ipsius panimento eius facellæ, in quo hoc contigit, impressa, atque seruis crastinulis cœnula, in super & inferiora ipsa parietis depicta adhuc inuisiue, ipsi uero Latris Fratres meritis optima hoc in eodem loco obseruati sepultique sunt. Barezus hæc eadem testatur lib. 2. sup. cap. 19. Marcus Vlyssiponensis, ad annum 1269. 2. part. chronic. lib. 2. cap. 22. §. 1. Vvadingustom. 1. sup. ad ann. 1222. §. 9. & tom. 4. ad ann. 1355. §. 4. ex Martiano libro quarto, capite duodecimo.*

- §. 4. *B. Iocanae de Lambertinis, Virginis, d]* Virgo fuit

nobilissima pariterque sanctissima, quæ uix cum B. Catharina Bononiensi, prodiit ex Monasterio corporis Christi Ferrariæ; vt simul Bononiam uenientes; nouum inibi canobium Monialium corporis Christi extraxerent. Bononiam igitur ingressæ 22. Iulij, an. 1456. illius Domus B. Catharina prima instituitur Abbatissa: B. uero Ioanna, prima Vicaria, quæ sanctissimam vitam duxit, ac feliciter ibidem è uita cetera cessit, cuius sacrum Corpus humatum est in eodem Monasterio: quod cum in conuulsiu tremeterio diu latuisset; effossa a laterra, situm illud quoque fragrauit: quapropter inde exhumatum, ad locellum quendam summo sub altari translatum est. Sed tempore successu, ex eo quoque loco eoductum, percedent B. Catharinæ adiunctum fuit. Memoratur à Gonzaga sup. part. 2. in 1. 3. Monasterij, Prouinc. Bononiens. Barezus sup. lib. 1. cap. 43. sub ann. 1526. Toffiniano lib. 1. histor. seraph. Elzeario, lib. 2. cap. 6. Sacri Mont. Olinet. Valeriano, de BB. Feminiæ Ordinis minor. lib. 4. cap. 10.

B. Anonyma, Virgin. c] Hæc, uix quæ sanctitate exornata, decessit. circa ann. 1500. Vide Foderetum, in Descriptione Monasterij Annesiatiensis, Diocæs. Gebonensis.

B. Francisca, Abbatissa, f] Tanta humilitate pollebat, licet Abbatissa, vt se nunquam tæduerit quæuis opprobria & persequutiones pro Christo pati, diem præterit sui obitus, glorioseque post mortem apparuit: ut testatur Daça 4. part. chronit. minor. lib. 1. c. 77. Florebat circa ann. 1570. in Monasterio Bellacensis, quod est 1. Prouinc. Angelot.

IDIBVS APRILIS.

IN India, apud Thamnam Sarracenorum ciuitatem, passio Beatorum ^a Thomæ Iacobi, Petri, & Demetrii, Martyrum, qui sub Melico præside, plurimis pro Christo tormentis superatis, victores migrarunt in cælum. Primò etenim sub ardentissimo sole positi, vim eius vrentem ab hora tertia vsque ad nonam patientissimè sustulerunt: exinde Iacobus in ignem paratum semel & iterum iniicitur, sed ab eo nil læsus, caput illi abscinditur. Thomas, gladio in gutture infixio occiditur. Demetrius pluribus ensis ictibus transuerberatus, capitis detruncatione necatur, atque membratim in frustra dissecatur. Petrus uero flagellis crudeliter cæsus, suspensio ad iudicatur, ubi biduo pendens nilque mali sentiens, ad victimum è ligno depositus, caput ei amputatur. In Gallia, Beatorum ^b Martirum Ludouici Balleij, alterius item Ludouici Panetij, qui in persecutione hæreticorum, gladio cædente, Martyrium compleuerunt. Lutetiæ Parisiorum, Beati ^c Gundisalui, Confessoris, & Doctoris eximij, qui ex Prouinciali Castellæ, ad Generalatum totius ordinis minorum assumptus tantò studuit humilitati, puritati, paupertati, zeloque Observantia Regularis, vt ordinem vniuersum videtur ad pristinum splendorem suo exemplo reducere, quibus in operibus vsque ad finem perseuerans, feliciter in Domino obdormiuit. Nouesij in Germania, Beati ^d Nicolai, Confessoris, signis & virtutibus gloriosi.

9. 1. **B** eatorum quatuor Martyrum, a] Horu' celebre Marti-
rum ducimus ex fidei relatione plurimum vito-
rum, qui gloriofo illorum triumpho adfuerunt, quales funt,
F. Iordanus & F. Franciscus ex Ordine Predicator. F. Pe-
trus, Vicarius Fratrum minor. in Oriente, F. Iacobus à
Camerino, cultus apud Tauantium, aliaq; non pauci
passi funt an. Dom. 1521. feria 5. ante Dominic. Palma-
rum, quorum duo primi, scilicet P. Thomas de Tolenti-
ni, Prouine. Mar ehar. senex, viceracand. carnicitii, & F.
Iacobus Paduani, erant Sacerdotes: duo autem alij, vi-
delicet B. Demetrius de Tofolo Virginius, & Petrus de
Senis, Fratres laici. Eorum autem omnium mentionem
facit D. Antoninus, dicens. Anno Dom. 1521. Feria 5. post
Dimitianam. de Passione quatuor de Ordine Fratrum minor.
in Tauantium Sarracenorum fuerunt Martyria coronati,
scilicet. F. Thomas de Tolentino, F. Iacobus de Padua, Demetrius
Laicus, seu Conuersus, ferens linguas varias, & Petrus de
Senis, cum prædicatori fidei Christi, & Mahometum asse-
rentem filium perditur, & legem suam abominabilem, pri-
mo ignis traditus fuit sed cum nihil ignis lestanti intulisset,
dum prædicantibus accipi fuit, & miracula aliqua facta
sunt. Hæc ille 3. part. hystoriar. euil. 24. cap. 9. §. 15. qui-
bus in verbis quedam veniunt notanda.

9. 2. **P** rimum, ait id euentus an. Christi 1131. cui cõsentit, B.
Bartholomæus Pifanus, an cõformit. Ordin. lib. 1. fruct.
8. part. 2. & Vvading. Licet alij, vt Marcus Vlyffip-
onenf. part. 2. chron. S. Franci. lib. 7. cap. 55. Firmamen-
tum trium Ord. tract. 1. in Memoriali Ord. sub 18.
Generali. Speculum Fratrum minor. ibid. ad ann. 1522.
referunt. Secundò scribit præfatos Martyres omnes in
ignem coniectos fuisse, quod ceteri haud admittunt,
nisi de solo B. Iacobo. Quorum F. Iacobus (inquit B.
Bartholomæus Pifanus sup.) postquam primo ignis habitus in
igne, & postea sine habitu, atque alio torto peruenit, ut fer-
elibus ardet, Domina virtute ignis bis factus extinguitur. Fa-
tetur quiddè Marcus Vlyffipon. c. 37. sup. omnes prædi-
ctos sanctos pyram ingrediti vultisse, & B. Thomam,
vidè alius (nisi à Mauris impeditus fuisse) præbuisse, sed
B. Iacobum, vt pote innuente, à Sarracenis in ignem
proiectum fuisse, à quo tamen liber & incolonus eua-
sit. Textio narrat miracula nonnulla circa eos Martyres
tunc edita: quod idem testatur Marcus Vlyffiponenf.
40. 41. & 42. ibid. Vide Gonzaga part. 4. Orig. se-
raph. relig. in Conuento to. Prouinc. S. Thomæ.

9. 3. **P** oterò B. Thomæ adhibe Memit Marcus Vlyffip.
sup. lib. 5. ca. 12. §. 1. & cap. 18. §. 2. & Gonzaga ib. part.
1. in BB. viuis hystorie Ord. Toflianensis lib. 1. hystor. se-
raph. & lib. 2. in Generali. 4. Vvadinghus to. 2. Annal.
minor. ad an. 1275. §. 2. 1289. §. 2. 4. 1290. §. 10. 1292. §.
2. & 2. 1267. §. 29. & to. 3. 1311. & to. 4. an. 1399. §. 50.
Codex MS. Abbat. S. Victor. Paris. in Fratrib. minor.
pro Christo passis apud Infidèles. Algezura in Arboro
Epidiolicæ totius Ord. Franciscan. Ignisus de Gault.
de sanctitate Rom. Eccles. ca. 1. scct. 2. Picquetus in ca-
talog. viro. illust. Ord. minor. Bosius to. 1. de signis Ec-
cles. lib. 7. ca. 3. t. 1. 13. Marianus lib. 4. cap. 6. Ferdin-
andus de Castello, part. 3. chonic. Prædicat. cap. 45.
Bosius ann. 1119. §. 12.

9. 4. **B** B. Iudonis Balcy, & Ludonici Panetij, b] Memento
horum illustre pro defensione fidei Catholice Marti-
rium à Barezo 4. part. chron. lib. 5. cap. 13. Daça ibid.
lib. 5. cap. 8. ad an. 1567. post Gonzaga part. 4. Orig. se-
raph. relig. part. 3. in Conuento Carnotensij, qui est 15.
Prouinc. Franciæ, nisi verbus. Oblitus nullo modo debet
dari Martyrium (cuius odor vbiq; redoleat) dixerunt probatif-

simè conuersationis Patrum huiusce Carnotensij Conuentus
filiorum, quibus amica erant. Iudonis Balcy, & Lu-
donici Panetij. Hi cum ex obediencia marcerent, & vni-
us in Conuento M. Idelfij, alter in Stampensij, gladio vrfandi-
fimarum Hungaricorum, cum cordis incedibili magnan-
imitate occubuerunt, & 10. Dennis quiescerent. Clauuerunt
circa ann. Christi 1568.

B. Gudsafalo, Conf.] Hic B. Gudsafaloni cen Gonsal-
uus, de Valbona nuncupatus, Gallæcie, Prouinc. S. Ia-
cobi alumnus, in sacra Theologia magister, nobili na-
tus prosapia erat, sed moribus illustrior extitit. Ob illius
ingentia merita, ex Ministro Prouinciali Castellæ, in
Generalem electus est vnanimè omnium Fratrum con-
sentio, ann. 1304. in Capitulo Generali apud A. Biliuim
celebrato. Vt autem zelator erat suæ regulæ, & amator
Eugelicæ paupertatis, cepit & alios Fratres ad obser-
uantiam sui instituti promouere, volens vt ab omnibus
constitutionibus antiquæ, & superuæ præferentia serua-
rentur. Itaque per Ordinem discutens, ædificia sum-
ptuosa diru faciebatur, vestes excedens, Fratribus austeri-
bus Eleemosynas perpetuas relinquere, & annuales
redditus quibuscumq; obligationibus demittere com-
pellebat. Inde totum ordinem ex proprio alio legitur in
vita sua, sententias excommunicationis ferens contra
omnes Fratres subditos & Prælatos, nisi infra certum
tempus, illis, à quibus habebant redditus, vel eorum
hæredibus resignarent, quod etiam factum fuit, quare
ab aliquibus Fratribus persecutione hæud modicè pas-
sus est. Ad eod autem humilis fuit, vt scutellas fratrum
lauare in pelui lapidea, & alia abiectione opera minime
dedignaretur agere. Cum igitur in Galliam profectus
esset, & Conuentum Parisiensem visitaret, ibidem diè
clausæ extremum, maximo Christi 1313. postquam vniuer-
sum ordinem, animo cupit zelo virtutis, & non mino-
ri honore, laude, ac sanctitate vite reuulset ann. 9. Idem
verò paulò post obitum, quibuldam Fratribus viderem
Conuentus, apparuit gloriosus, in Throno sedens,
cum sceptro & aurea corona, quibus à Christo dona-
tus erat, eo quod purissimè obseruati R. regulæ se-
culò fluiderat. Arguit de eo S. Antoninus 3. part. hist.
titul. 24. cap. 9. §. 13. B. Bartholomæus Pifanus lib. 2.
conformitat. fruct. 8. part. 2. vbi de Generalibus Ordinis
Speculum Fratrum minor. ibid. & Firmamentum
trium Ordinum, tract. 1. in Memoriali. Ord. sub 16. c. 6.
Generali. Gonzaga, de Orig. seraph. relig. part. 2. vbi
de Generalib. Francicis. & in Conuento Parisiensi.
Ex Aluaro Pelagio, Episcopo Syluenci, huiusce Ord.
alumno, de Planctu Ecclesie, lib. 2. cap. 33. & 67. Mar-
cus Vlyffiponenf. 2. part. chon. lib. 6. cap. 28. & lib.
7. cap. 19. & 11. post Marianum, & chronicas antiquas
Ordin. Toflianensis lib. 2. in eo. Vvadinghus rom. j. an.
1313. §. 11.

B. Nicolai, Conf.] Laicus erat professione, quian.
Christi 1275. idibus Aprilis dormitans inter mortis accepit
Nensij Misa, cum Nassa vel Misasa, Colonæ; per
quem Deus in vita eius ac post obitum conuulsa opus
ratum est miracula, quorum testator comitatus Pifanus,
sup. fruct. 8. & 11. part. 2. in Prouinc. Colonensij.
Codex MS. Abbat. S. Victor. Paris. lib. 2. Brouisus tom. 13.
ad ann. 1275. §. 18. Picquetus sup. ibid. Marcus Vlyffip-
onenf. sup. part. 2. lib. 9. c. 29. §. 3. ad ann. 1365. T. of-
lianensis lib. 1. sup. Gonzaga part. 1. sup. in BB. viuis hu-
iuse Ord. Vvadinghus tom. 1. sup. ad ann. 1249. §.
5. 9. & tom. 1. an. 1310. §. 17. Siegue differt ab alio,
Beato Nicolao de Reno, qui cognominatus est
humilis,

§. 3.

§. 6.

hamis, eratque Sacerdos & Interpres, ac postea Cultor Saxoniae anno millesimo ducentesimo vigesimo

quinto, apud Vvadingum eo anno 3. vigesimo primo & vigesimo secundo.

DECIMO OCTAVO KALENDAS MAII.

IN Pago Bituricensi, Beati ^a Petri Odionis, Martyris: qui ob eximiam litterarum eruditionem, Lector in sacra Theologia factus, dum concionaturus apud Castrum Ofantum illic aduenisset, ab hereticis insidiosus est iugularus. In Anglia; Beati ^b Rodulphi, Episcopi & Confessoris, qui Episcopatu Herfordiensi resignato Ordinem Seraphicum ingressus, humilitate, paupertate, obedientia, & vite perfectione, maxime refulsit, ac sancto sine quieuit. Apud Camignam Lusitaniae oppidum, ad ostium Minij fluminis, iuxta mare, Beati ^c Domini à Sancto Juliano, Confessoris. Montilliz in Hispania, Beatae ^d Mariae à Luna, Virginis: quae nobili genere nata, religione, ac pietate, viteque sanctimonia etiam floruit.

APRILIS XIV.

- §. 1. **B**eati Petri Odionis, Martyris. *] Dum Gallia superfluentibus bellis, ac seditionibus quateretur: gloriosum vite finem hic Beatus Martyr sortitus est, sub annum millesimum quingentesimum sexagesimum, secundum Gontzagam tertia parte originis alphabeticæ religion. in Comenota minor. Castrum Rodulphi, quæ est 3. provincie Turoniae Pictavenfis, si verò Barrezo quarta parte chronice. numerum libro sexto capite decunoxeto tradimus: circa annum millesimum quingentesimum septuagesimum secundum accidit, Daqz ibid. libro tertio capite quinquagesimo primo ad annum millesimum quingentesimum sexagesimum quinquem. De eo hæc refert prefatus Gontzaga. *Multa pro christa supplicia horrenda præcepit sancti astra, miseris illis temporum sua, quærum plerique pro fide Christi martyrio accubuerunt. Digni profecto, quoniam memoriam posteritati commendamus: quia charitas hæc à nobis expulsa; inter quos Pater, Frater Petrus Odion tunc Lector considerans Conuentum, in quodam castello, Ofant, vocata, exceptus hospitio, ab hereticis insidiosè irredatus est. Item part. 1. vbi de BB. viris humilice ordinis. Beatus Pater, Petrus Odion, in Conuentu Radulphorum provincie Turoniae Pictavenfis, sub impostis hæreticis animam creatus reddidit. Erat enim hic B. Martyr, Conuentus Castrum Radulphi alumnus: qui exiit in finibus Archiepiscopatus Bituricensis. Illius meminit Ioannes Benedicth in fine Epistol. delicator, ad summam peccatorum, per eum editam. Hilson à Coilla libr. 2. histor. catholice. pag. 163. Marcus Vlyssiponenfis tertia parte chronice. minor. lib. 9. cap. 38. Bolius tom. 1. de signis Ecclesie. libr. 7. cap. 3. fecul. 9. Baouus tom. 13. ad ann. 1235. §. 2. Fernandus lib. 3. histor. Ecclesie. cap. 19. Gramma in voce Turonensis part. 2. cap. 14. Vvadingus tom. 4. annal. minor. ad ann. 1388. §. 10.*

- §. 2. **B**eati Rodulphi Episcopi & Confessoris. b.] De eo agunt Beatus Bartholomæus Pisanus libr. 1. confessorum. fruct. 8. part. 2. vbi de viris humilice ordinis sanctitate illustrat. in provincia Anglia. Item part. 3. ibidem in Episcopos eiusd. ordinis. Codex MS. Biblioth. S. Victor. Parisiensis. ibid. Marcus Vlyssiponenfis part. 2. chronice. minor. lib. 1. cap. 13. S. Antonius 3. part. historice. tit. 24. cap. 7. §. 1. item cap. 9. §. 1. vbi quomodo ordinem seraphicum usque sit, ita delectat. *Quæritiam tempore, magne perfectionis vir, Do-*

minus Rodulphus Anglicus, & Episcopus Herfordensis, magister in Theologia clarus, qui ipsum ordinem ingressus est, hæc visum. Cum enim earet, rapit est in calum ad inuendum mansiones eiusdem supernum: nullumque ibi videns inter sanctos diversarum religionum ex ordine videndum ad quem facta erat affectus, mirabatur. Tunc apparuit ei una mulierum pulcherrima, Dei genitrix Maria: quid animo voluerat inquisit. Cui cum respondisset super eo stupere, quod nullum inter sanctos aliarum religionum videret Ordinis Minorum: cum tamen in Ecclesia Dei, in tanta recrudesceret, & tantum fructum salutis animarum offerret, respondit. Veni mecum, & egredere, ubi maneat, indicabo. Et cetera de FF. minoribus Christi familiariter adhaerentes: & dixit. Ecce sub alio iudicio sunt: salus cum illis animam tuam. Quam visionem in sermone attendens, ordinem minorum intravit, auctoritate Papa Gregorius IX. Tullianus libr. 2. sub F. Heliæ generali Vvadingus tom. 1. annal. minor. ad ann. 1210. §. 61. & 1214. §. 13. Harpsfeldus lib. 13. cap. 21. qui cum vocat Robertum, sed mendose. Marianus lib. 2. cap. 8. à Beila in chronac. MS.

Beati Damiani, Confessoris. c.] Annis decem & vltima, tanto studio mundo valedixit & mensis recollectioni incubuit: vt neque semel ad ostium cornuboli toto hoc tempore accesserit, pane tantum & aqua contentus, & vnicâ tunica læta, in multis locis reserata ex pelle lupi marini. Ita Montemata Manuscripta provincie Sanctæ Antonij in Partu galliæ obit etenim sanctissimè in Conuentu alius provincie: vide Vvadingum tomo quarto supra ad annum millesimum trecentessimum nonagesimum secundum §. decimono.

Beatae Mariae à Luna, Virginis. d.] Hæc virgo inclinata, Deoque deuota, Maria à Luna, Phœnicum Marchionis filia, Christo sponso finitus oblectantia factam ædem in Sanctæ Virginis. Clarae honorem, simul atque contiguum sibi Monasterium (quod 50. Vvanda forores Clarissæ frequentius inhabitant) intra castrum oppidi, cui *Montilliz* nomen est, septa ex ea; quæ libi à parentibus obtinuerat, hæreditaria portione, anno restituit salubri humanæ 1512. à fundamentis orti, perlicite curauit: atque communonem regulam cum ceteris sororibus professâ, sanctissimam vitam ad vltimum usque habitum

ibidem dicitur. *Quare* eximitur eius virtutum odore ubique diffuso, quamplures nobilissimæ adolescentulæ, mundo, ac sæculi vanitatibus abrenunciantes, monasticam vitam amplecti sunt. Tandem eo in cœnobio virtutibus clara, excolitèr vias, multis cum indicis optime perfectionis & probitæ sanctitatis. De

eaque Gonzaga tertia parte oeg. seraphic. relig. in eo Monasterio, quod est 19. provincie Granatenis & Barezus quarta parte chronie. minor. libro primo capite vigesimo. Valerianus de Sanctis Formis ordinis minor. libro quarto, capite secundo.

DECIMOSEPTIMO KALENDAS MAII

IN Quadro Babyloniz, Beati ^a Ioannis à Montepolitiano, Martyris, qui à Sarracenis pro Christi nomine varia tormenta perpeffus, ad vltimum in duas partes dissecat, victor migravit ad Dominum. In Italia, Beati ^b Laurentij Panormitani, Confessoris, ac concionatoris eximij; qui eruditione, religione, ac virtute insignis, Commissarij Apostolici ad insulas Orientales præclaro functus est officio. Barcinonæ, Beati ^c Benedicti à Valentia, Confessoris: qui potens opere & sermone, Provincias Arragoniz & Maioricarum, sanctissimè rexit, ingentibusque signis refulsit. In Vmbria, propè Montem - Falcum, Beati ^d Francisci à Stronconio, Confessoris: cuius sanctitatem miracula crebrò per eum edita testantur. Histonijs, in Apulia, Beati ^e Aloisij à Gulionissio, Confessoris: dono curacionum indyti.

APRILIS XV.

9. 1. **B**eati Ioannis à Montepolitiano, Martyr. ^a Vocabatur B. Ioannes Martinus à Montepolitiano Provincie Tuscie alumnus; qui cum quendam civem Genensem reperisset in Babylonia Quadri, seu Cayro, fidem Chastitatem abnegasse & tanpotèr defudavit in reuocatione illius ad Ecclesiam, vt opusatum finem conseruatus sit. Quod Mazin ac Sarraceni perspicientes; eos protinus in vincula conseruauerunt; & primò quidem nimis ac diuersis tormentis, deinde vobis pacificis & promissis conuasi sunt eos in suam sententiam trahere: verùm cum id frustra tentatum esset, sæcularis Christianus conuersus capite truncatus est: Beatus verò Ioannes in duas partes dissectus, ad coelos euolans: anno Christi millesimo trecentesimo quadragesimo quinto, De eo scripto Firmamentum terram Ordinum tractatu priuato in Memoriali Ordinis minorum sub vigesimo Generali Ministro huius seraphicæ religionis. Speculum Fratrum minorum ibidem. Marcus Vlyssiponenfis secunda parte chronie. minorum, libro nono, capite nono ex chronie antiq. & Mariano. Gonzaga secunda parte oeg. seraphic. relig. in commentis 27. provincie Tuscie. Bosius tom. 2. de signis Eccles. libro septimo, capite tertio sæculi 14. Toffianus. libro priuato histor. seraphic. Algeria in Arbore Epilogica octauis ordinis Franciscani. Picquetus in catalogo virorum illustrium ordinis minorum. vadinghus tomo tertio anno millesimo trecentesimo quadragesimo quinto, §. quinto.

9. 1. **B**eati Laurentij Panormitani, Confessoris. ^b Vir vique doctissimus fuit, atque egregius concionator; virtutibus admodum exornatus, & magna religione præditus; qui à Summo Pontifice Pio II. de consensu ac consilio ablegatus est Coemeterij Apostolicus ad insulas Orientales, vt harum regionum populos excitaret ad arma fumen à pro defensione fidelis Christianitatis contra Turcas. Illius meminit Marcus Vlyssiponenfis supra parte tertia libro quarto capite vigesimo octauo. Toffianus libro 1. in provincie Sicilie.

Beati Benedicti à Valentia, Confessoris. ^c Agunt de eo §. 3. Marcus Vlyssiponenfis tertia parte supra libro septimo, capite decimo sexto. Gonzaga parte tertia supra in Monasterio sanctæ Veronicæ Alicanti, quod est 6. provincie Valentie. Insignis concionator extitit: tantoque zelo ac feruore prædicabat, vt & audientes in ituporem adduceret: quapropter Rex Catholicus libentissimè illius concionibus intererat: & sibi in peccatis Ecclesiastem delegerat. Provincialis Minister factus provinciarum Arragoniz & Maioricarum, inibi verbum Dei egregiè dilectum: ita vt deuotionem eius regionum populi non modicum intulerit. Præfens altum in miraculo nimis operato, an. 1489. quando, vrbe Alicanto, maxima scierate laborante in iugo sanctæ Veronicæ, seruo impressa, processionaliter delata: ad eius ostensionem, per ipsum Bestum Benedictum, Alicantensi populo de iuggetu factam, abundantissime aquis de celo subministratæ sunt. Obiit ann. 1490. atque tumulatus est in Conuentu Sanctæ Mariæ de lesa, extra muros Barcinonens. ciuitatis: vbi condigno honore veneratur; ob vigentia à Deo per eum populo exhibita beneficia. Brounus to. 12. annal. Eccles. ad an. 1490. §. 31.

Beati Francisci à Stronconio, Confessoris. ^d Ab oppido Vmbrie cognomen accepit: fuitque provincie Sancti Francisci alumnus & inter Patres Pontificum minorum pietè educatus, maximis virtutibus, ac vix perfectione valde respiciendus: cuius sanctitas tanta extitit vt Deus plura per eum miracula operari dignatus sit. Floruit an. 1315. obiit que apud Conuentum Sancti Fortunati de Monte-Falco: vbi magna veneratione habetur ab hinc huius æcolis. Scribitur de eo Gonzaga parte secunda supra in prefixato Conuentu, qui est 11. provincie Sancti Francisci. Barezus quarta parte chronie minorum libro primo, capite vigesimo nono sub anno Christi millesimo quingentesimo de eismilseptuim. Toffianus libro secundo in provincie Sancti Francisci.

5. *Beati Aloijj, Confessoris. c.]* Alojus, siue Ludovicus nuncupatus est, Histoni, obiit in comitatu S. Honensij; vir vtiq; sui status atq; professionis zelantissimus, qui plurimos infirmos ad huc viuentis miraculose curauit. Memoratur à Gonzaga parte locun-

da supra in hoc comento, qui est 3. prouincia Sancti Angeli. Barezio supra libro tertio, capite sexagesimo ad annum millesimum quingentesimum quinquagesimum. Grauia in *uoce Trivisii*, part. 2. cap. 24.

DECIMOSEXTO KALENDAS MAII

A Pud Nontronium Aquitanorum oppidum, BB. ^a Mathzi Monfajonij; conuentus illius loci Guardiani: Ioannis Borferiani: alterius item Ioannis Broterij, Martyrum: qui ob fidei Catholicæ confessionem, ab hæreticis tenti, & opprobriis lacesiti, atque flagris dirissimè cæsis atrocissimè neci traduntur. Compluti, in Hispania, Beati ^b Alphonsi Sartoris, Confessoris: humilitate, obedientia, ac prophetiæ dono sublimis. Orapessæ in territorio Abulensi Beati ^c Hieronymi de Yclues, Confessoris: præcipuarum excellentia virtutum præclari. Consentiz, Beati ^d Ioannis à Castro-Villari, Diaconi: vita & miraculis clari. Apud Valuerdem oppidum, in territorio Hispalensi; Beati ^e Bernardi à Laredo, Confessoris; qui humilitate, abstinentia, charitate, patientia, & oratione pollens; signis admirandis, maximè aduersus Dæmones, eluxit. Moroni, in eadem prouincia, Beati ^f Andrzæ à Guirola, Confessoris. Abulz, Beati ^g Petri à Sancto Bonauentura, Confessoris: admirandæ humilitatis viri. Calatagironè, in Sicilia, Beati ^h Iacobi de Parisio, Confessoris: gloria miraculorum conspicui.

APRILIS XVI.

5. 1. **B** *Beatrum Mathzi Monfajonij, etc. Martyrum. ** Sanguinasi) feculis nouissim hæreticis funam omnem firmam sperantes, conuentum Nontronianum vniuersâ supellectile, cunctiq; monumentis spoliarunt: & iurinis cocumis laudandos Patres; B. Mathzium Monfajonium, eius Guardianum, atq; custodiz Lemouicens. eisdem, necnon de insignem Ecclesiastem; B. Ioannem Borferianum, & Beatum Ioannem Borferium, viros religiosissimos atq; deuotissimos; opprobriis, dactetis, atq; flagris supra modum diuexatos, atrocissimè neci, ob Catholicæ fidei, ac Pontificæ auctoritatis confessionem, traderunt: an. 1569. Agunt de eis Gonzaga 3. part. ong. seraphic. relig. in præfatio conuenta, qui est 42. prouinc. Aquitaniz tocentionis. Barezus 4. part. chronic. minor. lib. 5. cap. 17. Daça, ibidem libe. 3. cap. 58. ad an. 1567. wadinghus tom 4. ad an. 1400. §. 35.

5. 2. *Beati Alphonsi Sartoris, Confessoris. b.]* Memoratur ab eodem Barezio supra lib. 2. cap. 45. post Gonzagam part. 3. supra in conuentu sanctæ Mariæ de Iesu Complutensi, qui est 2. prouinc. Castellæ: hisce verbis. *Hoc in eodem conuentu, signatus est bona memoria, ac summa facultatis vir, Frater Alphonsus Sartor, qui ob caritas eius vniuersi, spiritus propheticæ, quo cuncta prædixit, à Deo insignitissimè: etc.* Item part. 1. in BB. viis huiusce ordinis, mentionem illius facit Picqueus in catalog. viror. illust. ordin. minor. Florebat an. 1525.

5. 3. *Beati Hieronymi, Confessoris. c.]* Lusitanus erat natione; vitam transiegit in otiosam animi tranquillitate, silentio, mortificatione, & penitentia, nihil particulare vquam habuit, aut concupuit; habitu viliori, &

aspero vestiebatur; & semper discalceatus incedebat; tantoque spiritus feruore Ecclesiam petebat, vt Choro, pro diuino officio persoluendo, iugiter interfueret, cuiusli quandoque æger esset, aut febribus laboraret. Orationi, flexis genibus, quasi continud vacabat, lectiois librorum spiritualium, & vitarum sanctorum attentissimè instabat: vt postea opere completeret. Magister nouitiorum, ac postea Guardianus conuentus Dominæ nostræ de *Rosario* effectus, eam curam egit tanta cum prudentia, vix exemplo, charitate, & cordis tenentudine, vt omnium subditorum animos sibi conciliaret. Humillimusque cum esset, videbatur cæteris non parasse, sed cunctis subsisse. Compositione corporis, & religiosâ conuersatione sua inuentum oculis alliciebat ad veterem & honestatem, pauperibus valdè compatiatur. Medicinas, & qui medici videbantur, summè distinguebat: oratione quippe & abstinentia saplum omnimodè exalabat. Tandem, ætatis suæ anno sexagesimo quarto post omnia sacramenta deuotissimè suscepta, spiritum exhalauit, migranteque in celum; corpus verb sepultum iacet in conuentu Orapessano, qui est 30. prouinciæ Castellæ. Subiit de eo Ioanne à Sancta Mariâ prima parte chronic. prouinciæ Sancti Iosephi libro primo capite quadragesimo secundo. Florebat ad an. 1550.

5. 4. *Beati Ioannis à Castro Villari, Diaconi. d.]* Huius sanctissimi viri corpus in sacratio Conuentus Sancti Francisci Consentiz, summa veneratione custoditur; ob ingenta miracula, quæ ad eius inuocationem quoties cæcis eduntur. Claruit anno millesimo quingentesimo supra trigessimum. De eoque

Scribitur Gonzaga part. 1. sup. in prefato conoentu qui est 7. provinc. Calabrie. Barezzus sup. lib. 1. cap. 19. ad an. 1533. & Wadinghus tou. 4. anal. minor. ad an. 1595. §. 61.

- §. 5. *Beatus Bernardus à Laredo, Confessor. e.*] A Laredo, seu Saredo, cognominatur. Qui licet medicus extra omnem ingenij aleam absolutissimus esset, nunquam tamen aliquo sacrorum ordinum initiari voluit; sed Christo Domino, sub simplicissimo laicorum habitu inseruire voluit. Scripsit nihilominus plura opuscula, quorum alteri *Ascensus montis Sion*; alteri, *Medus faciendo*; alteri verò, *Metaphora Medicinae*, titulus fuit. Huius religiosi fratris opeta, in suis infirmitatibus vix maxime fuit serenissimus Portugalliae Rex Ioannes II. (aliis XI.) In eo saepe gratiam singularem, Pipetis, Cinanomi, aliarumque specierum, quae ex orientali India in Hispaniam inuehantur, elemosynam, in singulos annos provinciae Anglorum erogandam contulit. Fuit praeterea deuotissimus & maxima abstinentia, patientia, charitate, taciturnitate atque orationis assidue perditus; insuper & acerrimus Daemonum hostis; aduersus quorum insidias, lignea cruce tribus clavis exornata utebatur. Hic etiam moniales Epilepticam, praeter omnium medicorum spem, et quae fontem iam, postquam sanatus in monasterio sancti Clarae de columba Bellalcazaris mirabiliter testatur. Vixit circa an. 1545. obiit verò apud conuentum sancti Francisci de Monte (qui est 7. provinciae Anglorum) iuxta oppidum, quod Hispanicè *Falmerde* nuncupatur in margine Betis fluminis situm. Memoratur à Gonzaga 3. p. sup. vbi de hoc conuentu. Barezzo sup. lib. 3. cap. 48. ad an. 1546. Matano lib. 1. cap. 5. chron. strictione. obseruant. Reformat. Daça 4. part. minor. lib. 1. cap. 29. & lib. 2. cap. 2.

§. 6. *Beatus Andreas à Guivola, Confessor. f.*] Hic per quadraginta annos mundo euoluebat ceberis, atque etiam nuptiis deseruit; sed videns factus, Franciscanum habitum assumpsit: ac per alios quinquaginta annos, quibus in ordine superuixit, Altissimo ita complacuit, adeoque strenuè & religiosè atque perfectè vitam du-

xit: ut vix sibi parem us temporibus habuerit. Sanctissimè autem vitam finuit in conuentu Corporis Christi, Moroni, qui est 25. provinc. Bardo. Eius meminit ibid. Gonzaga 3. part. sup. Barezzus sup. cap. 25. Florebat an. 1540. & 1550.

Beatus Petrus à Sancto Bonavent. Confessor. g.] Nauaeus, seu à Sancto Bonaventura cognominatus est: ex Abulensi vrbē, nobilibus parentibus orandus, primò militiam sequutus, Vexillarij, deinde Capitanei munia exerceus; in quibus mille pericula euitit. Hinc caelitus perueniens, religionem Scraphicam decessit sibi amplectendam: sicque suis valeficens, & bona omnia pauperibus pro Christo, distribuens, laicorum statum habitum omnè periecit: quom & assumpsit in conuentu Abulensi. Praeterea humilitatis Margaritam maxime adamauit, cuius viuentis, opeta quaeque vilioera conuentus, tanta animi alacritate complebat, ut videretur nihil aliud ad incunabulis pertractasse. Orium vix valde exhorrebat: sicque labori culinae, horti, & c. operam dabat, ut etiam animo iugiter Deo coniunctus esset. Mito illius abinentias, carnis mortificationes, asperas penitencias, & cetera virtutis exercitia recensere: quae Ioannes à Sancta Maria sup. fusioe stylo describit lib. 2. capite 31. ad an. 1575. Sancto sine quiescit in prefato conuentu, qui est 23. provinciae S. Ioseph.

Beatus Iacobi, Confessor. h.] Catalagione natus est: §. 8. ordinemque minorum illum assumpsit. Sux autem professionis fuit amantissimus, perfectissime obedientiae filius: tam assiduis in oratione, ut die noctuque Dei preces iugiter offerret. Corpus suum frequèti disciplina ex cathenis ferreis confecta, castigabat: solo, vni-coque habu opertus erat, sob quo ciliaciam semper gerebat ad carnem. Admodum humilis extitit, charitativus, benignus, assiduis, & extrema simplicitate exornatus. Obiit an. 1580. in conuentu S. Mariae de Iesu Catalagionis, qui est 7. provinciae Sicilliae. Claret miracula, quorum et testem refert Daça sup. lib. 4. cap. 1. ex tribus processibus authenticis.

DECIMOQVINTO KALENDAS MAII.

Kiriis in Saxonia, Beati ^a Conradi à Stongle, Confessoris: qui viuus ac mortuus miraculorum gloria refulget. Quauhnaocij, in India Occidentali, B. ^b Francisci Simbroni, Cofessoris: qui castimonia, oratione, abstinentia, & zelo salutis animatum valde emicuit. Benicarloni in territorio Dertofano, B. ^c Anonymi, Confessoris: eximie sanctitatis viri. Fonsalidæ in Hispania, Beate ^d Mariz à Christo, Virginis: quae prima huius loci Abbanissa instituta, summæ humilitatis, religionis, ac virtutis specimen dedit. In territorio Palentino, apud Calabazanos oppidum, Beate ^e Catharinæ Queuedæ, Virginis; pietatis, & Ipiritu propheticæ celebris. Albazeti, in territorio Cartaginensi, Beate ^f Mariz de Fonte, Tertiariae; feruidissimo penitentiae & abstinentiae zelo plene. Palmæ, in territorio Cordubensi, Beate ^g Leonorz à Sancto Francisco, Virginis.

§. 1. **Beati Conradii de Stengele, Confessoris.** *] Denominatur *Stengelem* seu *Stengle*, vel *Stenglem*, Kirus humatus: qui in vita & post mortem miraculis coruscavit. Floruit circa ann. 1365. Agitur de eo Beatus Bartholomaeus Pisanus lib. 1. conformatur. fruct. §. part. 2. in fratribus minoribus provinciae Saxoniae sanctitate illustratur. Codex MS. Abbas. S. Victor. Paris. libid. Marcus Vlysiopensis part. 2. chron. min. lib. 9. cap. 29. §. 3. ad ann. 1365. Gonzaga f. part. orig. seraph. relig. in B. B. vitis huiusce ordinis & part. 3. in province. Saxonae nonat. Crucis. A quo tamen positus est *Amadur*, non *Conradus*. P. & singulis rom. 2. annal. minor. ad ann. 1249. §. 9. Picquetus in catalogo. viror. illust. Franciscan.

§. 2. **Beati Francisci Simeroni, Confessoris.** b] Ex Abula Hispania civitate oriturus, claros habuit parentes, à quibus in omni pietate, bonisque moribus educatus; ut primùm ad adultam pervenit ætatem, Franciscanæ religionis habitum, apud Abulensem provincie Conceptionis Conventum, induit, ac tantoperè in his, quæ ad religionem pertinent profecit, ut omnes sibi coetaneos longè superaverit. Alloguatus paterca diligenti studio sacrarum litterarum cognitionem, inque sacris constitutus; cum accepisset ea, quæ à nostris fratribus apud Indios Indos agerentur, omni postposita moe, ad eos transire decrevit, ut vel sic sibi consulere, illis prodesse, atque Deo, pro talento sibi creditum concessio, obsequi posset. Vixit igitur eos mos effectus, Indicum idioma apprime didicit, in eoque frequentissimas ad rusticum illum, & idololatæ immeritum populum conciones (eximus interim paupertatis, obedientiæ, humanitatis, castimonie, orationis, abstinentiæ, atque omnium denique ceterarum virtutum cultus) habuit; innumerisque eius homines Christo lucrificavit; ac tandem meritis optimis, diuturnaque plenus, dùm huius Conventus Annuntiationis Beate Virginis, Quinquagesimæ strenuè ageret, animam suo creatori, in æternum sui desiderium omnibus relinquens restitit, an. 1574. Scribitur de eo Gonzaga sup. part. 4. in præfatio conuentus, qui est 15. provinc. S. Euzabij. Barezus 4. part. chronic. minor. lib. 7. cap. 9.

Rapinrus in histor. general. orig. Recollector. decad. 7. part. 3. §. 1.

Beati Anthonij Confessoris. c] Floruit an. 1580. obiit. que apud Conventum sancti Francisci Bemercaronis, qui est 15. provinc. sancti Ioannis Baptiste; nocte vito sequenti dulcis melodia Angelorum in Ecclesia, illius exequiis decantantur, audita est: in testimonium gloriæ, qua tunc fræbatat anima defuncti fratris. Meminit eius Barezus sup. lib. 8. cap. 66. (ex Ioanne Ximenez in sua chthonolog. ad an. 1584.

Beata Maria de Christo, Virginis. d] Hæc fuit Monasterij Conceptionis maris Dei Ibelcis alumna, quæ vitæ cum aliis duabus probantissimis sororibus monialibus extendè adducta est ad novum Monasterium sancti Spiritus Fonsalide, ann. 1535. regendum: cuius prima Abbatissa est instituta; aliisque omnibus summe humilitatis, religionis, atque pietatis exiti exemplar. Agitur de ea Gonzaga p. 3. in præfatio carnisio Fonsalide, quod est 24. provinc. Castellæ. Barezus sup. lib. 2. cap. 17.

Beata Catharina Quenada, Virginis. e] Claruit ann. 1540. in Monasterio Despair de Consolatione, apud Calabazzanos, quod est 3. provinc. provinc. Conceptionis, quæ plurima prophæcia ipse prædixit. Ille obiit, sepultusque iacet. Memoratur ab eodem Gonzaga sup. in hoc Monasterio, & Barezus sup. lib. 3. c. 41. sub an. 1544.

Beata Maria de Fente, f] præclatas eius actiones recitant Blasius Laguna in suo Memoriali, & Marianus lib. 6. chronic. fructior. observant. Reformat. cap. 14. Floruit circa an. 1545. in Monasterio corporis Christi Ville-noux infantum; in quo novitarius Magistra, & Superior multis annis exstitit in cenobio Albatæ: vbi sanctissimè obdormiuit in Domino.

Beata Leonora, Virg. g] Humillima exiti, paupertatem summe excolebat, alpeto quoque cilicio corpus suum ligere castigabat: à Dæmonibus sæpè pugnis & verbis diæxata, sed ab Angelo consolata, qui diem sui obiit prædixit, in monasterio S. Clare Palmens, quod est 2. provinc. Angelor. Vide Dazcam 4. part. chron. lib. 3. cap. 77. Viuebat ann. 1565.

DECIMOQUARTO KALENDAS MAII.

IN Belgio, Beati^a Voislai, Martyris, quem feralis rabies hæretica, ob fidem Catholicam crudeliter iugulavit. Louanij, Beati^b Francisci Meerbecanij, Martyris: qui ab hæreticis multa grauia passus, sed post viginti trium mensium fœtorem carceralem libet dimissus, vix ad vnâ septimanam superuixit. In Mexico, Beati Alphonsi^c Ordonnezij, Confessoris: paupertate, humilitate, orationeque ac obedientia, & signis admirandis præclati Gandiæ in regno Valentie, Beati^d Andree Hibernonis, Confessoris: qui cunctarum penè virtutum apicem tenens, virginitatem seruatim intemeratam, & dono prophetie ac miraculorum exiti gloriosus. Apud Mortarium Insulæ oppidum, Beate^e Hippolytæ à Malegnano, Virginis: cuius sanctitas summa fuit Palmæ in territorio Cordubensij, Beate^f Mariæ à S. Francisco, Virginis: vitæ austeritate, & religione insignis.

APRILIS XVIII.

§. 1. **Beati Vissai, Mart.** *] Belga erat natione, professione Laicus, provinc. Flandriæ alumus: quando hæretici, ultra feralis crudelitatem, in Catholicos fruentes, hunc religiosum, vi tormentorum excrucia-

sunt ut fidem Catholicam deserere: sed frustra: vnde martyrio gloriosè coronatus est. Picquetus in catalogo. viror. illust. Martyr. ord. minor. Dazca 4. part. chron. minor. lib. 3. cap. 71. ad an. 1570.

§. 2.

Beati Francisci Merbecani, Martyris. b] Hic cum foret fortuna extra periculum esset sub initium tumultus Belgici, quo civitates Hollandiæ & Zelandiæ passim, & à Religione, & à Rege Catholico defecerent, metuens ne Fratres Doerdracensium civitatis totius Hollandiæ primariz, quibus ipse aliquot annis magno cum fructu, Guardianus præfuerat, aliquid forte siq̃ vocatione indignum metu vel spe delusi, committerent, fratribus hæreticis maxime in ordinis D. Francisci fratres, tamen si spiritus ipsi prædicatores, sicut olim Apostolo Paulo, quod nil nisi vincula, & carceres, cruentaque mortis pericula certa, cum Doerdraci manserint non faciens animum suam pretiosior em se, ut verè spiritus Apostolico plenus, sacre obedientiæ simul, ac fratris sibi commisi sorem amore, fortissimo ad contentum sibi commisi sorem reddidit: hostibus, quibus, ob veritatem Catholicæ fidei libertatem prædicatam odiosus effectus fuerat, fortitudinis spiritus animatus, virili pectore se ostendit. Quibus pugil post, feraciter furentibus, ab ipsis comprehensus, multique affectus contumelias, in carcerem coniecit; aliud nihil ei obijcere valentibus, quam subinde facta concione Teutonica lingua, eos appellaret, *Agne Venditores*. Hanc ipsius libertatem impetiti non sustinentes; us ipsium multo amplius quam in alium aliquem deservierunt: quato post plurimos exantatos labores, & post a 3. mensium pedotem carceralem, videntes eum non sperare posse, emanctâ prius à Catholicis ingenti pecunia, eundem ad suos redire permiserunt. Qui ad contentum Louanensem cum sic æger maleque affectus pertemisset, nullâ que modico arte curari posset; vix ad vnam sepiimanam superavit. Obiit igitur Christi athleta, in suæ ætatis flore, cum esset ætatis annorum plus 40. an. 1573. Scribit de eo Gonzaga part. 3. c. 61. gen. septic. relig. in commentu Louanensi, qui est e. provinc. Germaniz inferioris. Barreus part. 4. chronic. minor. lib. 6. cap. 12. Martius lib. 2. cap. 25. chronic. major. obfervat. Reformat. Grauna in voce *Tyrannis* part. 2. cap. 24.

§. 3.

B. Alphonsi Ordinis, Confessoris. c] Numquam manus habitum religionis suscipit in provincia Bætica; indeque mare transiens, in provinciam S. Evangelij profectus est an. 1538. Duo idiomata, Mexicanum scilicet & Otomicum didicit, & utroque concinatus est ingenti fructu animarum. Maxima abstinentia & austeritate vivit; semel enim in die, & parè cibû sumebat; nec attigit vinum, quoulsque extrema senectâ, virginitibus fratribus, & Superiore, psallulum sumere cepit. Sed quamquam ita in se aliter esset & severus, alios tamen eximia charitate & benevolentia tractabat; cum & perquam affabilis esset, & spiritali semper læticia exultaret, videbatur in cælis connexari, tam à se semper alienus & in Deo desinus erat: manifestè in se ostendens regulæ observantiam, obediendi promptitudinem, pauperatis amorem, humilitatis magnitudinem, zelum denique salutis animarum devotioemque in quotidianis precibus recitandis, Missis faciendis, & diuturnarum rerum contemplatione. Singulis noctibus, hora 11. Matutinas preces solas recitabat, eademque rursus paulo post cum cæteris dicebat. Deum ea variis perturbatombus admodum mollioribus fuit, à quibus tamen orationum, & penitentiarum liberatus est. Diem vacare orationi multa à Deo beneficia accepit, que tamen sedulo occultavit. Studebat inchoo inguit, lectiois oratioem conungens, & quicquid intellecto speculabatur, affectione & devotioe excogebat. Nocturnum in cella lumen habuit: quicquid enim à somno, quo parci-

simus erat, recedebat, id orationi impendebat. Honestatis præcipuam curam habuit, Guardianus sæpe fuit, & ab omnibus summo præ amatus. A Demone venatus, signo crucis liberavit. Tandem omnibus sacramentis susceptis, virtutum & bonorum operum plenus, ad Dominum migravit an. 1584. Sepultus in Mexicano conventu: vbi in magna veneratione habetur. Gonzaga ibidem part. 4. Barreus sup. lib. 8. c. 71. Mananus lib. 2. cap. 34. & Grauna sup.

Beati Andreae Hybroni, Confessoris. d] Oriundus erat ex *Alicantibus* iuxta Murcia in Hispania, adolescens optime indolis, pacificus & quietus: quoniam & ab ineunte ætate iugum Domini ferre plurimum studuit. Franciscano sodalitate oomni dedit in conventu Albaveti, Diocesis Carthaginensis, lacorumque Fratrum numero sociatus est: vbi professione emissa, tres annos adhuc ibidem peregit. Verùm, alioem vitæ gradum mente revolvens, transiit in cultum (nunc antem provinciam) sancti Iohannis Baptistæ Disceptatorum. Tunc cepit omni animi contentione, in studio virtutis, ad haurium perfectionis aspirare: cuiusmodi conatus præmissis in perfecta nostræ Regulæ Observantia, quæ sic ad amissum legebat, servabat, servabat, ac intellegebat, ut Scapulari Patris S. Francisci Verus imitator appareret, alique fratris quantumvis antiquus, vel virtuosus, zelum suæ professionis adderet. Coram Deo semper ambulavit, nec à præsentia eius, vel ad paucum, recessit. Orationi continuo vacabat die octiduoque: & si quandoque per horam somno oppressus quiesceret, ab Angelo custode mox, ea completa, excitabatur. Sæpè rapiebat in extasim, & sursum tantoper leabatur à terra, vel non tangi, sed solum cerni posse; nunquæ de vultu eius ingens splendor emicans, intuentium quidem oculos perstrangebatur: sed voci Superioris consentim parebat. Post diu unum serotium à se perfolotum, vocabat etiam Officium Defunctorum, Psalmos Penitentiales, & Graduales: Horas de *Beata*, Coronam & Rosarium Virginis, cum multis aliis piis precibus, quas deuotè & attentè dicebat. Nusquam enim orationi insabat, nisi genuflexus, absque sub pedio, vel alio aliquo fulcro. Qualiter autem Augullissimum venerabat Eucharistiæ Sacramentum, Missæque sacrificio inferuebat, profus mirabile est.

Humilibus ac modestis, plenusque charitate erga proximum, semper extitit. Si quandoque rogatus ut benedictionem alicui impertiret ægro, vel crucis signum conferret; nusquam vocis annuebat, nisi prius à Superiore coactus & impulsus, tumque aliquantisper præviam orationem fecisset, solitudinis, silentii, & liberos amantissimus, otium ac vana colloquia exhorcebat. Penitentiz, obedientiæ, abstinentiæ, & paupertatis erat eximie: tantoque conscientie nuzore adonabatur, tali castissima præfidebat, ut virginitatem illibatè servauerit, nec viliam sententiam carnis illusionem, vel aliqua passus sit corruptionis vulnera. Multum eius patientia emittit, in vltima infirmitate, qua, post omnia Sacramenta summa pietate suscepta, feliciter decessit à vita, apud conventum S. Rochi Gandiæ, que est... provincie S. Iohannis Baptistæ, tempore Martynarum, hora prima, April. 18. ann. 1602. cuius exequiis interfuere Clerici vniuersi & ceteri religiosi, Dux Gandiæ, cum Senatu, immensaque populi multitudine. Porro, tanti signis ac portentis, clarus virius ac mortuus, ut de eo caoizando sermo fit in curia Romana; nunquæ processus fuit, autoritate Apostolica; vti constat, ea libello Neapoli, an. 1626. apud Typographiam Ioannis Roncaloli, & Raptino

1. part. histor. general. Recollector. in prefat. §. 4. illius vitam, virtutes, ac miracula latè describit Ioannes à sancto Maria 2. part. chron. provinc. S. Ioseph. lib. 4. cap. 21. 22. & 23. vbi cognominatur *Hibernus*, non verò *Iacutus*.
6. *B. Hippolyta à Malegrana, Virginis.*] Visit circa an. 1530. virtute ac zelo regularis oblectantur clara; quæ & sancto sine quiescit apud Monasterium S. Claræ Martij; vbi sepulta iacet. Illius meminerit Gonzaga part. 2. in eodem canobio, quod est 12. provinc. Me-

diolanens. Barezium sup. lib. cap. 10. Valerianus, de SS. Formis ord. minor. lib. cap. 13.

B. Maria à Sancto Francisco, Virginis.] Penitentia operibus maximè dedita, corpus suum aspero cillicio, toto vitæ tempore, edomabat; nusquam carnis viâ est, semper dulcicæta incidens: panis & aqua, cibus eius & potus. Spiritum Deo reddidit in monasterio S. Claræ Palmenis, quod est 2. provincie Angelorum. Vide Daçam 4. part. chron. minor. lib. 3. cap. 77. ad an. 1575.

DECIMOTERTIO KALENDAS MAII

BArbezilij, in Xantonia, Beati^a Petri Cofeti, Martyris. Alburquerqueij, in Castella, Beati^b Ioannis à Bouadilia, Confessoris, qui patientia, humilitate, ac omni virtutum genere extitit apprime adornatus. Apud Bisbilim oppidum in Hispania Tarraconensi, Beati^c Calullæ, Confessoris, qui scientia, paupertate, & castimonia conspicuus, dono etiam opulationum nunc vsque emicat. Sinfonzæ, Mechocanici Regni in India Occidua primariæ, Beati^d Petri à Garrobilijs, Confessoris, admirandæ religionis & sanctitatis viri: qui potens opere & sermone multos Infideles conuertit ad Christum. In Scalone Castellæ oppido, Beate^e Ioannæ Pachicæ, Virginis: nobilitate, mundi abdicatione, & amore in Christum sponsum illustri. Panormi, Beate^f Claræ à Catana, viduæ, Tertiarie: genere & virtutibus insignis.

APRILIS XIX.

1. *B. Petri Cofeti, Martyris.*] Hic cum Passionem communicato, scilicet Paracæus, concionaretur ab hæreticis captus, palioque alligatus, tormentorum ictibus, ad Martyrij palmam pervenit, sub an. 1560. Gonzaga part. 1. ubi facies Martyris ordin. minor. suo 200. ob Christi fidem passis in provincie Turonens. Marcus Vlyssipontensis 3. part. chron. lib. 9. cap. 59. Algeria in Athoæ Epiloga totius ordin. Francisc. Bosnus de signis Eccles. tom. 1. lib. 7. cap. 3. scul. 9. Hilariæ à Coïta lib. 1. histor. catholic. pag. 364.
2. *Beati Ioannis à Bouadilia, Confessoris.*] Ex Salmantica urbe oriundus erat: & provincie Sancti Gabrielis alumnus; in qua vitam sanctissimam duxit: Prælati officio multoties laudabiliter functus. Diveritate morbi, seu prolixi languoris æruma, hand animo, vel corda fractus, omnia constantissimè, & humilimè sufferebat. Mori sumè cupiebat eo die, quo Filius Dei pro salute hominum passus est: cuius desiderium adimplevit Dominus; obiit etenim feria sexta in Parasceve: eadem hora, quæ Christus expiavit in cruce. Eius sacrum corpus honorificè tumulatum fuit in consuetu B. Virginis Marie Alburqueij Scabulæ de eo Gonzaga part. 3. orig. seraph. relig. in eodem consuetu, qui est 5. prefatæ provincie Barezium part. 4. chron. minor. lib. 1. cap. 58. sub an. 1531. Ioannes Baptista Moller in memorial. eiusdem provincie. Rapinuz in histor. general. orig. Recollector. decad. 4. part. 2. §. 13. & decad. 8. part. 1. §. 8. Tossianus lib. 2. in Custodia Aurelian. Daza part. 4. chron. minor. lib. 1. cap. 51. Formandus lib. 3. histor. Eccles. capit. 19. Grauna in *vet. Turonis* part. 2. cap. 14.
3. *Beati Calullæ, Confessoris.*] Doctrina & vita exemplari vir fuit eminentissimus, & sanctitate celestis: ob cuius merita, multa fidelibus ipsam unocantibus impenduntur celsitudo beneficia. Diem clausit extremum

apud consuetum sancti Francisci Bisbilis oppidi, ad Solonem fluvium; qui est 4. provincie Arragonis. De quo Gonzaga ibidem part. 3. sup. id refert. *Mortem obiit hoc in Monasterio (in quo sacra Theologia studium perpetuè viget) atque in communi Fratrum sacrophago vana sanctitatis veter Frater Calulla sepultus est: qui ob excellentes, quibus pollebat, virtutes, ab omnibus tam Fratribus, tam quaque secularibus sanctis, Deoque chorus habitus est. Fuit siquidem inter humiles humilissimæ, inter pauperes pauperissimæ, atque inter castissimos iudicè (si ita fieri liceat) castissimus. Quævis enim cum Iob dicere potuit; Deprepi serdos cum oculis meis, ne cogitarem quidem de Virgine. Quo ad ceteras virtutes eius virtutes, hoc tantum dixerim, quòd nihil penitus ad carum perfectissimum desiderium pervenit. Hinc scilicet est, ut vniuersum oppidum ad eum suavis conflueret: Et alter crines, alter verò vel habitus, vel choræ partem, in reliquiam de se suavitè venerandum atque colendum, accipere contenderet. Eadem attestantur Barezium sup. lib. 1. cap. 22. ad an. 1531. Wadlingus tom. 4. sup. ad an. 1561. §. 6.*

Beati Petri à Garrobilijs, Confessoris.] Provincie Sancti Michaelis fuit alumnus, qui factus Sacerdos, in Indiam Occidentem adiens. Postquam autem Indicum Mechocanice regionis idioma (hoc Tarasicum vocant) apprime didicisset, totum se Infidelium conversioni dedit. Nec tamen frustra: cum infinitos penè idololatriæ Christi fidem suscipere ferventissimis suis concionibus coegerit: & mille aliquando idola vno die vel ignitradidit, vel in frusta comminavit. Exerabilia præterea quædam sacrificia à montanis Scatulensibus Indis, Dæmonibus offerri solita, longè eliminavit. Tandem infirmitate gravatus, sed meritis cumulatissimus, in senectute bona, spiritum exhalavit: sepultusque est in consuetu S. Francisci Sinfonzæ, qui est 2. provincie SS. Petri & Pauli. Vide Gonzag. ibid. p. 4. sup. Barezium sup. lib. 3. c. 28. circa an. 1540.

6. 5.

Beata Iuana Pabicea, Virginis. e] Illustrissima *Pabicearum* stirpe progenita, filia fuit Didaci *Pabicei*, Villenici Marchionis, fundatoris Monasterij Conceptionis Sealonz, quod est 28. prouinc. Castellæ; an. 1517. quæ mox illud intrans, ea quæ sæculi erant omnino spreuit, & in humilitate, ac seruo spiritus, Christo ipso meruit fanulari, & sancto sine, in cœlum tranire. *Gonzaga sup. part. 3. in eo conobio. Bærezus item sup. lib. 1. cap. 54. Valerianus de SS. Form. ordinis minor. lib. 4. cap. 11.*

B. Clara, vidua Tertiaris. e] Vidua cum esset & tertij ordinis alumna, diuitias, nobilitatem, patrem, suoque relinquens, omnibus incognita in solitudinem secessit, ibique in assidua contemplatione, penitentia, & voluntaria paupertate perseuerans, labore ac meditatione vixit: multa antequam eueniret prædixit, obdormiuit in Domino, anno salutis 1617. *Serpulpa Panormi, in Sancta Maria de Iesu teste Gra. uina in voce Tertiaris, part. 2. cap. 14.*

DVODECIMO KALENDAS MAII.

IN partibus Orientis in Medorū Imperio, Beati ^a Iacobi de Florentia, Zaiotensis Episcopi & Martyris, pro Christo à Sarracenis interempti. Briuz in Aquitania, Beatorum ^b Stephani à Borda, & Antonij de Pulchro Visu, Martyrum. Zutphaniz; passio Beati ^c Theodotici Loet, Martyris: qui post sartagine ignitas, faces ardentes, pedum laterumque adustionem, & totius corporis in tortura dissolutionem, ad vltimum capite plexus est, & in frusta concisus. Mexici, in India Occidentali, Beati ^d Francisci Toralli, Confessoris, Iucatani primi Episcopi; scientia & virtutibus illustris. In Hethruria, Beati ^e Matthei de Castillione Aretino, Confessoris: eximia puritatis, magnæque sanctitatis viri. Fabriani in Picceno, Beati ^f Francisci Fabrianiensis, Confessoris, concionatoris eximij; qui meritis ac miraculis inclutus, migravit in cœlum. Eremitæ Vallis-Saxi propè Fabriantium, Beati ^g Francisci à Libra, Confessoris: qui Reformationis Regularis Obseruantiz propagator præcipuus, primus exitit vicarius familiaris Obseruantiz in Prouincia Marchiz, & clarus meritis sancto sine quieuit. Mosteiri in territorio Tudenfi, Beati ^h Alphonfi Auriensis, Confessoris. Groningæ in Frisia, Beati Matthei Becheri, Confessoris: religione ac pietate spectabilis. Bellalcazari, in territorio Cordubensi, Beati ⁱ Ludouici à Cruce, Confessoris: generis nobilitate, & viri sanctitate clarissimi. Urbini, Beati ^m Dominici Lionefij, Confessoris: qui ob præclaras virtutes, septies Minister Prouincialis Marchiz effectus, toties mira prudentia, charitate, & sanctitate, atque signis admirandis refulsit. Assisij in Umbria; Consecratio Ecclesię Conuentuum Minorum Fratrum, sub nomine Seraphici Patris Sancti Francisci, à Gregorio IX. Summo Pontifice solemniter celebrata.

APRILIS XX.

9. 1.

Beati Iacobi, Episcopi, & Martyr. ^{e]} Quo tempore passus sit, sic ex S. Anconino 3. part. histor. titul. 24. cap. 9. §. 20. vbi ait. Anno Domini 1362. pro confessione Catholica fidei, per Sarracenos sui Martyrii coronatus Dominus Frater Iacobus de Florentia, Episcopus Zaiotensis. Toffinianus lib. 1. histor. seraph. vadingibus tom. 4. annal. minor. ad ann. 1362. §. 4. ex Maiiano lib. 4. cap. 13. Valerianus lib. 21. antropol. qui locum illi adiungit Beatum Guillelmum Campanum: cui ornandū aduersus præfatus D. Antoninus: vide infra 8. Augusti.

9. 2.

Beatorum Stephani, & Iacobi Martyr. b] Conflagratione Benensij, hæretici Calumnizæ, eo scelere haud contenti, B. Patrem Stephanum de Borda, & Beatum Fratrem Antonium de Pulchro Visu: quod eorum impietatem detestarentur: quòdque extra Romanam Ecclesiam salutem inueniri negarent, famelicis gladius onofoderunt, circa ann. 1365. Vide *Gon-*

zagam 3. part. orig. seraph. relig. in prædicto conuentu, qui est 40. prouinc. Aquitan. recencior. Vvadingum tom. 1. ad an. 1217. §. 18. Daçam 4. part. chron. minor. lib. 3. cap. 38. §. 3.

Beati Theodotici Loet, Martyr. c] Subitè Martyrium hic athleta Christi Zutphaniz, an. 1572. Qui Guardianus institutus cum esset Embicæ, in eo officio ita se probè gessit, vt ne dum ciuibus omnibus, sed & Comiti Mosis gratissimus existeret. Ab hæreticis falso traductus, in neruum coniecit, exquisitissimi que tormentis, vt silem abneget, sic subiecit, vt membra membris vix cohererent. Nam ij scelusti homines viro Dei sartagine ignitas primo adlubent, quibus innocentis nudas plantas sensim exarunt, toto corpore nudatum, trochilique attractum, dilentumque, membrorum iuncturas dissoluunt, ficihus ardentibus lacera dilendunt; sed & lardum liquefactam vulneribus instillant, vt necum colz, sed & vilicera nudarentur

tenetur: tantumque in eo exercere tyrannidem, ut eorum mors diabolica quid amplius faceret, non intineret. His verbis omnibus, cum incredibili parentia superaret, tandem capite plectitur: ac postmodum in quatuor partes dissectus, promissis civitatis, non sine magno gemitu & lachrymis opemiorum omnium, suspenditur. Qui hæc viderunt, fide dignissimi, hoc testimonium reddentes, suscipit chryographus confirmant, ut latius prosequatur Gonzaga part. 3. sup. in provincia. Germanix inferioris, & Barezus 4. part. chronic. minor. lib. 6. cap. 19. Piquetus in catalog. viros. illustr. Franciscan. Gravata in *voce Terrarum*, part. 2. cap. 24. Ardinghellus in Appendice *Congregatae vocis Terrarum*, ostensione 4. 2. luctus eos: qui hereses crumum infimulati, rumotem spargunt, in eum Dei serum iussu fuisse animadversum, tanquam patrie suæ proditorum. Hæ etenim naxine sunt hæreticorum, ut hæ causam Martyrij fidelibus Christi denegant; sola poena, pœnis ipsos remanent.

- §. 4. *Beati Francisci Terrentis, Episcopi, d.]* *Ex P. Bedaculitate* Hispaniam originem duxit, & à tenens annis sulcepit D. Francisci habitum in provincia Aretica, iugum Domini amplexatus est. Politæ zelo salutis animarum infirmatus, novam Hispaniam petiit, ibique in provincia. Evangelij magnam curam probitatis suæ documento vitam transegit, Primus omnium Populorum idioma, ob nimiam barbariam diffusissimè, didicit, aliusque religiosus tradidit, cum in methodum id facilitatis causa reduxisset, Mexicanum quoque assuetum, utque exitimam operam in loco Tecuivalcili, vniuersaque Populorum regione docuit, silique ingentem eorum numerum diuino cinxit lauacro. Elephas Custos prædixit provincie, ad generale Capitulum, ann. 1533. Salmantice celebrandum profectus, maiorem Hispaniam partem peragrans, religiosos homines salutis animarum cupientes, ad hoc opus Dominicæ vineæ perquisiuit, eum interim postibus iter faceret, vili adesse veste indutus fuit, ut maxime omnes comentus in paupertatis amore confirmaret.

- §. 5. Porcò, ann. 1554. novam Hispaniam teneris, 34. Religiosos locum deduxit, ubi non multò post, in decimum Provinciatem huiusmodi provincie sancti Evangelij electus est, quam & prudenter, atque sanctissimè rexit, Provinciatem tempore non elapso, propter eumdem probitatis eius opinionem, ab Indiarum senatu, in Hispania conceptam, in primum Iucatanæ Episcopatum assumptus est. *Insepe bene ille dignitatem, quia nulli in illis regionibus alij minoris Evangelij, quam D. Francisci Fratres reperebantur*, usque Gonzaga, & impulsit maxime eo desiderio, quo flagrabat, indigenas ad veram fidem deducendi, ante consecrationem, ob negotia nonnulla, Hispaniam rursus petiit, indeque consecratus ad Episcopatum rediit: cui sepe terram nauat, cellulæ modo suæ quietem optans, & extremum sepulcrum locum inter sanctos religiosos, quos nouerat, in hæc provincie: idque vltimum sancti adeptus est, quamquam abdicare se Episcopatum hanc quaquam potuerit. Nam à Iucatanæ in novam Hispaniam, ob res nonnullas necessarias, veniens, vitam Mexici, in consuetis S. Francisci finibus, mense Aprilis, an. 1571. ibique in medio montis capelle sepultus est: hanc sine sanctitatis insignis odore. Agunt de eo Gonzaga parte quarta in præfatio conuenerat, qui est 1. provincie sancti Evangelij. Barezus supra libro quinto capitulo vigesimo sexto Toffinianus libro secundo supra in Episcopis huiusce ordinis anno 1561. Rapenzus biflor. general. origin. Recolletor. decal. 7. part. 2. §. 3. Filiatione à Costa

libro primo huius. catholice. pag. 115. Marianus libro secundo, capite trigesimo sexto chronice. Reformat. Daça quarta parte chron. minor. libro secundo capite quadragesimo nono, & libro tertio capite trigintaquagesimo.

Beati Matthæi, Confessoris, c.] Hic est ille Frater Laicus, vir pius & humilis, paritatis magnæ, & vitæ probantissimæ, qui ex commissione Reuerendi Patris Philippi *Verghini*, Hæreticæ Ministri Provincialis, & P. Ioannis *Cabillonenfis*, Curator: iussu Capituli generalis Argentinensis, ann. 1282. detexit, quæ sibi cœlestis reuelata fuerant apud Montem Aluicium de Stigmatibus Seraphici Patris Sancti Francisci: circa modum, locum, tempus, & horam tanti prodigij. Huiusmodi memoriam agunt Beatus Bartholomæus *Pisanus* libro tertio conformit. fruct. 3. parte 2. Marcus *Vlyssiponenfis* part. 2. chronice. minor. lib. 4. cap. 25. 26. Marianus lib. 3. cap. 5. Sedulius commentar. in vit. sancti Francisci. cap. 15. §. 2. wadinghus tom. 2. sup. ad an. 1264. §. 8. 1282. §. 1. Toffinianus sup. lib. 1. & alij rerum Franciscan. scriptores. Gonzaga 1. part. sup. in conuenerat sancti Christophori Castilloni Aretini, qui est 17. provincie. Tuscie vocat eum Mattheum à sancto Iohanne.

Beati Francisci Fabrianens. Confessor. f.] Honestus piusque parentum, Fabrianus, natus est an. 1251. die 2. Septembris: cuius fuerat mox sanctitas exordium habuit à tenens vnguis: quæ etiam miraculosè indicata est inter ipsa claustra nature. Non dissimili marabih ortu atque infans pueritia & adolescentia, quam placidè, modestè, & pœtè infans, humanioris ante decimum annam plenè adulescentis literas, robus sacris doctè intentus. Egrotante patre ad mortem, mater vovuit se eum desolatam ad vitandum sancti Francisci sepulchrum: quod dñm faceret, & occurrit & Beatus Angelus *Tancredus*, olim ipsius sancti Francisci locus familiaris, qui ingenium puerili attendè contemplantus aspectum, assuetanter prædixit futurum futurum & confortalem: idque postea factè euenit ann. 1267. cœlesti monitus oraculo 3. Kalend. Septemb. Quare Patrem *Gratum* adit, Guardianum tunc Conuentus Fabrianens. cuius instantia à Reuerendo Patre *Monaldo de Sancto Elpidio*, provincie Matthei ministro, habitum ordinis suscepit. Magister habitum in tyrocinio ipsum P. *Gratum*, & Beatum *Regnerium*, sancti Francisci olim discipulum; & alios sanctos viros, hinc missus est Assisium ad lucrandum celebem illum Portiuncularum indulgentiam: vbi familiare habuit colloquium cum Beato Leone, sancti Francisci socio, confessorio, & secretario: à quo nou pauca didicit. Postea adductus est, per Superiores, sacra Theologiae studij, in quibus adèdè misticè piæ oracè, ut doctissimus, concionatorque exitimius euasit, animabus valdè proficuis. Sancti Bonauenturæ Episcopi Cardinalis Abbanensis, audito obitu ann. 1274. amè Beas, & lugubre promens carmen, in modum æque coeuit, quo mentis suæ dolorem, Ecclesiæ & Religionis Franciscanæ ja-churam, versu Leonio expellit. Tandem & ipse bonis operibus, ac miraculis gloriosus, obit ann. 1282. ætatis suæ 71. Plura egregia eius facta commemorant FF. Ioannes de Septimo, & Hugolinus de Monte Mariz. Marianus lib. 4. cap. 7. 8. Pisanus lib. 1. conformit. fruct. 8. & 11. part. in provincie Marchie. Codex MS. Abbat. S. Victor. Parisiens. libidem. Speculum Fratrum minorum cap. 9. Toffinianus lib. 1. huius. seraph. Marcus Vlyssiponenfis 2. part. chronice. minor. lib. 7. cap. 1. & part. 3. lib. 1. cap. 6. Gonzaga 1. part. in Beas vite auctoris & part. 2. in conuenerat

34. prouinc. Marchiz. Dominicus Scouolus in hist. Fabrianens. Picoquetus in catalog. viror. illustr. Franciscan. Vadinghus tom 1. ad ann. 1351. §. 31. 1267. §. 4. 1274. §. 14. 1282. §. 24. & tom. 3. ad an. 1322. §. 1. & seq.

35. *Beati Francisci Ciesbi, Confessor. F* Alius est à Beato Francisco, Fabriani sepulcro; (de quo 6. Augusti) tumque diuersus à Beato Francisco Fabrianensi, cuius nuper mentionem; distinguitur etiam à Beato Francisco Ciesbi, Tertiaro, de quo agemus 4. Augusti. prout personarum conditiones, loca & tempora, laus superque comprobant. Sciendum itaque, quod cum per Henricum generalem ministrum, Beatus Paulinus Fulginio institutus fuisset velut Prouincialis Superior pro Obseruantibus fratribus per Picenum degenentibus, videlicet, Camerum, Caelz, & Palumbz, ac Muri ann. 1390. super hæc loca, & alia Cornubiola tractus Piceni Beatus ipse Paulinus iam ætate gratus, summi constanti communiſſimum & coadiuorem Beatum Franciscum à *Lisba* alijs *Ciesbum* Fabrianensem, vnum optimum; qui dudum cum alijs Fratribus Picentibus ei adhaererat, & religiosissima conuersatione, consoliatis ad omnem virtutem, & seculares ad religiosam inuendam vitam alliciebat. Obtinuit hic à nobilissimo Heroe Chianello, Fabriani Domino, Guidonis filio, ædificum Eremitæ Vallis Saxi 4. mil. pass. à Fabriano distantem, iis in partibus, ob Seraphici Patris nostri Sancti Francisci incolatum, celeberrimam. Tandem vicario sanctum monere, in illa prouincia annis multis, post monachatus quinquagesimum quintum, eo in loco Eremitæ, magna sanctitatis opinione decessit: (qui est 34. conuentus prouinciz Marchiz) an. 1422. hæc die. Scribent de eo Jacobellus in SS. Fulginatibus, vbi de Beato Paulo, seu Paulatio de Trines: & Vadinghus sup. tom. 4. ad an. 1390. §. 1. ex Mariano lib. 5. cap. 4.

36. *Beati Alphonsi Aueni, Confessoris. H* *Æ* des Sanctæ Mariæ à Moituro, quæ iam per multos annos Recolectioſi defenſi, prima fuit ex Obseruantu prouinciz Portugaliz: illic enim constat semper viguisse religiosissimam disciplinam, & viros virtute conspicuos. In eo quidam conuersu, qui est 1. prouinc. S. Antonij Portugal. iacet cum veneratione Beatus Alphonsus Auenſis, qui octogenarius obiit, an. 1479. non sine sanctitatis opinione. Illicq; intulit quædam Beati. Virginis imaginem à Belgio ann. 1456. asportatam, miraculis insignem. Vide Vadinghum sup.

rom. 4. ad an. 1392. §. 18. ex Monumentis MS. prouinciz prouinciz.

Beati Mathie Breheri, Confessor. I Præfuit aliquando conuentui Groningensi, (qui est 17. prouinc. Comenſ.) hæc Dei seruus, pius atque deuotus: qui inter Missarum solemnitas, contemplandis mysticis intentus vno atque altero eubito, à terra subleuari solebat. Ita MS. monumenta prouinciz prædictæ ex quibus Vvadinghus tom. 4. sup. ad an. 1387. §. 1. fuit quippe vnus ex illis Præf. paribus, qui Obseruantiam regularem excoluerunt, circa an. 1500.

Beati Ludouici, Confessoris. L Cùm Caroli V. Imperator, curam nimis frequenter, armisque bellicis vacasset, diuino monitu planè mirando, ad Ordinem Minorum vocatus fuit: vt illic B. Alphonsus à *Sato* *Mazere*, eius progenitorum, iam Franciscanum, morte sanctum, ad aſſumſum imitaretur. Quod & ipse Ludouicus opere completit in contentu S. Mariz de Angelis, vbi corporis macerationibus, penitentibus disciplinis, &c. iugiter intentus; Beate vitæ finem sortitus est. Corpus vero eius demortuum atque deindatum receptu est omnino limidum, & ictibus disciplinarum dulceratum; atque cilicio aspero cooperatum. Vt testantur Monumenta antiqua prouinciz Angelorum. Daça sup. lib. 1. cap. 41. Gonzaga 1. part. sup. in præfato conuentu, qui est 1. illius prouinc. & in 2. vbi sepulturam nactus est.

B. Dominici, Confessor. M Egregia eius opore, admirandisq; virtutes & miracula innumera, copiose commemorant. Marcus Vlyſſipon p. 3. sup. lib. 1. cap. 42. & lib. 7. cap. 51. & 31. Gonzaga 2. part. sup. in moualteno S. Clare Vrbinatens. (quod est 14. prouin. Marchiz) vbi sacrum ipsius corpus, sub summo Altari, condigno honore aſſeruat. Brouins to. 18. annual. Eccles. ad an. 1497. §. 2. quo obiit. Daça 4. part. chon minor. lib. 1. cap. 18. & 31. qui enim cognominat à *Leone*.

Consecratio Eccles. conuent. Aſſiſi. N Valdè celebris Fabria est; quippe, quæ à Gregorio IX. Summo Pont. peracta sit, an. 1235. hæc die, Dominica in Albis, non autem Dominica 3. post Paschazui mendosè aliquando legebatur. Cuius meminere Marun. lib. 2. cap. 8. Marcus part. 1. sup. lib. 1. cap. 3. Vading. sup. tom. 1. ad an. 1235. §. 17. quam ob causam, Clemens IV. Ioan. XXII. aliquo Romani Pontif. complures indulgentias largitus fuit visitantibus Ecclesiam FF. minor. hæc die, & per octauam: apud Compendium penit. FF. minor. verb. *Indulgentia, quoad seculares. Primi.*

VNDECIMO KALENDAS MAII.

Romæ in Bosna Argentinensi, Beatorum sex Martyrum, ab efferatis Turcis pro Christo occisorum. Columbarij in Hethruria, B. b Guidonis à Bolſena, Confessoris: magnæ sanctitatis viri. Callij in Vmbria, Beati c Ioannini, Tertiarij, Confessoris, cuius sanctitatem crebra miracula commendant. Apud Montem Sanctum in Piceno, Beati d Gerardi de Monte, Confessoris. In Italia, Beati e Ludouici à Vincentia, Confessoris: qui Vicarius Generalis Vltromontanæ familiæ Obseruantinæ factus, doctrina, religione, ac vitæ sanctitate floruit. Spoleti, Beati f Demetrii Insubri, Confessoris: qui vitam solitariam agens, maximarum virtutum splendore, ac miraculorum gloria claruit. Aunonij in Hispania, Beati g Ioannis Ruizij, Confessoris: oratione, paupertate & vitæ candore insignis.

4. **Beatorum sex Martyrum** * Scibunt Gonzaga 2. part. orig. seraphic. relig. in conventu S. Ramae qui est 13. provinciae Bofniae Argentinae, & Daça 4. part. chronic. minor. lib. 3. cap. 49. ad an. 1557. hos illustrat martyrium subtile propter Christum, quando ipse conventus ab efferata Turcis fuit innatus.

1. 2. **Beatus Gnidonis à Boffena, Confessoris.** b] Apud quosdam, libratorum errore, dictus est à *Salerna, Salerna, & Solvengo*. Floruit an. 1320. ingenti sanctitate praeditus. Qui dum adhuc novitum Senis ageret, dulcissimo Christi colloquio dignari meruit. Nam cum de Deo loqueretur per hortum deambulans cum socio novitio, Fratre Mino Altimani, (qui postea Minister Provincialis Tusciae factus est) Christus Iesus in specie pueri pulcherrimi, in medio eorum apparuit, & visus ad primum signum pro Vesperis cum ipsis stetit. Huic etiam revelatum est de secula *Fraticellorum*; quae postea exurgere debebat: quae de re fleuit amare ad Dominum. Cum autem divinus apud Conventum Columbarum, comoraretur esse, illic sanctissime decessit à vita: cuius sacrum corpus ibidem in Ecclesia reconditum iacet. A gunt de eo Beatus Bartholomaeus Pisanus lib. 1. conformitat. fruct. 8. & 11. part. 2. in hibern. minor. sancti. illustr. provinciae Tusciae. Codex MS. Abbas S. Victor. Paris. ibid. Marcus Vlyssiponenf. 2. part. chronic. minor. lib. 7. cap. 34. 5. 4. Gonzaga part. 1. orig. seraph. relig. in priato Conventu Columbarum, qui est 3. provinciae Tusciae. Toffianus lib. 1. histor. seraph. wadinghus tom. 1. annual. minor. ad an. 1221. §. 19. & tom. 2. ad an. 1290. §. 13. perpetuum vocatur *Gustilemus*: à Picqueto in catalog. viror. illust. Franciscan.

3. **Beati Ioannis Confessoris Tertiarii.** c] Nuncupatur *Ioannicus*, seu *Ioanninus*, vel *Ioanninus*, vulgò, *Giohannico*. Tertij ordinis alumnus. Callio autem, aliis civitate Sancti Angeli Papalis, defunctus est, atque in Ecclesia Sancti Francisci sepultus, & in locum honorificum, opera Magnifici Antonij Calhenfis, anno 1372. translatus. Corpus quippe conuolucit, sub altare Sancti Ioannis, & caput conspiciendum per cratera ferra cum exposuit, marmoreo lapidi incisus rudibus his carminibus.

*Miraculis clarè hic Sanctus, ut semper apparet:
Quem Deus Diorum vocavit ad Regna Polorum.*

Cebris miraculis celebris fuit eius memoria: quod plumbus perforavit Vvadinghus tom. 4. sup. ad an. 1379. §. 4.

4. **Beati Gerardi, Confessoris.** d] Floruit à] Floruit in Conventu Monast. Sancti Custodice Camerinenfis, circa ann. 1387. De eo egerunt Toffianus. lib. 1. sup. in ea Custodia, Vvadinghus tom. 4. sup. ad an. 1399. §. 30. ex MS. antiquis Monumentis, & alijs.

3. **Beatus L. vicarius à Pomerania, Confessoris.** e] Hic IX. vicarius generalis Vltromontanus, in Conventu Auximensi, provinciae Marchiae, electus ann. 1461. familiarum praesidentissimè gubernavit annis tribus. A Summo Pontifice ablegatus est: in provincias Bofniae & Dalmatiae: ut quaeplures lites ac iurgia inibi exorta componeret: tunc ipse, doctrina, religione, & vitae sanctitate, maxime in toto ordine nitebat. Memoratur à Gonzaga sup. part. 1. in ferreo Vicariorum general. familiae Vltromontanae. Marco Vlyssiponenf. part. 3. cap. 60. & lib. 4. part. 32. Vvilloro Athenar. ortho-

doxar. Franciscan. littera L. Toffianus sup. lib. 2. *Beati Demetrii Insubris, Confessoris.* f] Claruit ann. 1490. Sepultusque est Spoleti: de quo Marcus Vlyssiponenf. sup. lib. 7. cap. 17. haec refert. *Frater Demetrius Albanensis, Eremiticus, moratusque est prope Spoletum, supra Montem-Lucum, per 30. annos, quod tempore, à sabana nocte valde dixerunt esse: multiplices à Regina caelorum consolationes accepit, ipsum personaliter visitans. Ad ultimam meritò obiit in Conventu Sancti Pauli, qui ad Patres Observantiae attingit, iuxta Spoletum, ubique tumulatus est. At scendum est primo hunc nimis à Albanensem fuisse, sed eum fortè in expeditione contra Turcas usque Albaniam profectus esse, inde Albanensis cognomen accepit: ex Insubria enim erat oriundus. Secundò, certum est ipsum fuisse omnino ex nostro ordine, habitumque Scraphicum indusosset propterea dicit *Eremiticum*, quia ex licentia Superiorum, Eremitico more, per sylvam, loca solitaria incoleret: quod non solum in Italia, sed & passim in Hispania inter nostros fratres *Discretales* observatur. Tertio, minime conceditur ipsum esse vitam migrasse apud conuerfam S. Pauli: quin potius illi hoc accidisse crediderim in conventu praefato S. Francisci, apud Montem-Lucum iuxta Spoletum; ubi sacrum eius corpus hucilque asseruatur. Magis enim illustissimo Gonzage assentimus: veluti renam abluaturam, curiosus & oculum indagatori. *Diem Demetrii* (inquit) *in eius Ecclesia praestolatur Venerabilis Beatusque Pater Demetrius Insubris, quem ex Hungarica expeditione in propria se receperat, quarto à Zara maritimo peten milliar, dum ad ius in mari esset, circa tertiam noctis horam, sanctum quendam vocem imperitine se elementum, audiuit: Strix igitur, nam Caligatus Zarenf. mortuus est (erat enim hic miles publicus fenerator) quae propter Zaram praenotans, atque de miseranda, qua eadem tertia noctis hora contigerat, illius morte certior factus, vitam in caelum commutare proposuit, atque suscepto in hoc Conventu religiosum habitum, tantopere in omni virtutum genere profectus, ut mortuus plus a ceteris invocaret. Hinc corpus in B. Patris Francisci Papiensis sacello honorificè custoditur.* Hic ille p. 2. sup. in praedicto conventu, qui est 7. provinciae S. Francisci. Eadem habent Bazerius 4. parte chronic. minor. lib. 1. cap. 52. Vvadinghus sup. tom. 1. ad an. 1213. §. 12. Toffianus lib. 2. in provinciae S. Francisci. De Sulis in cap. 1. reg. tertij ordin. qui eum perperam inter Turianos recenat.*

6. **Beati Ioannis Ruzij, Confessoris.** g] Oriundus erat ex Viruega, in Toletano Archiepiscopatu: qui cum inter Patres Obiectuatus professionem emisisset, cuperetque altiore perfectionis viam tenere, transit ad provinciam S. Iosephi Discalceatorum. Erat hic Dei servus orationi & contemplationi multum deditus, Choro & cellae suae amantissimus: à simplicitate vitae admirabilis, & paupertate insignis, solo, simplicique habitu contentus. Nichil procius habebat, aut faciebat, absque expresso Superioris vel Confessarii arbitrio. Post Martynian, orationi vacabat in Choro vigiliante. Sacriferae curam agens, tanta cum vigilantia, modice, atque pietate ea quae Altari erant & Ecclesiae praestabant, ut nulli vngam ea in rocessent. Sancto inque apud Conventum Antonianensem, qui est à 6. provinciae provinciae: ita Ioannes à Sancti Maria 2. part. chronic. eiusdem provinciae lib. 3. cap. 33. Florebat an. 1390

A pud Saraïm Tartarorum urbem, passio Beati^a Stephani Hungari, Martyris: qui aliquando lapsus, sed facti pœnitens, mira constantia, verbera, suspensio, membrorum distensiones, ignes, & alia pro Christo pertulit tormenta; demum, toto corpore gladiis confossus, victor gloriosissimè triumphavit: ac multis post mortem miraculis claruit. Aquilæ in Vestinis, Beati^b Philippi à Carponeto, Confessoris: qui oratione, patientia, & charitate flagrans: humilitate, obedientia ac paupertate etiam effulsit. Massacijs in Picceno, Beati^c Ioannis Heremicolæ, Confessoris, Tertiarij: vita & miraculis celebris. Alenconij, in Neustria, Beatæ^d Gabrielæ à Nozayo, Virginis: pietate, ac religione insignis.

§. 1. **B**eati Stephani ab Hungaria Martyr.] De eo; veraciter dictum illud asserere licet: *Vbi abundantia delictum plene superabundans & gratia.* Rom. 5. vers. 20. Nam et si religiosus professus ac dignitate sacerdos: nihilominus peccatis obnoxius, fidem etiam palam abnegavit. At diuina misericordia præueniens, tanto corius Christi amore accessus est: ut paludibus decantauerit, ann. 1334. & mox illius confessione, Christianam fidem constantissimè perdicauerit, admanerit, & pro ea mortem subiret. Cuius agonem sic describit Beatus Bartholomæus Pisanus. *Hic postquam fidem negauerat die 3. diuina misericordia restituit, ad se reuulsus, per uindictam dicitur, quasi prostratus, & oculis fratris Michaelis existens in dicta ciuitate Saraï, confessus est generaliter de peccatis suis, & absolutus. Die autem solemnè congregatis beati 10. milibus Sarracenis, quæ dixerat contra Christum, & fidem, caram omnibus retraxerat, asserens fidem Catholicam, veterem & sanctam, & Sarracenis perfidiam & iniquam: & proiecendo vestimenta Sarracenicæ, quibus erat indutus, in habitum uirginis, quem nunquam dimiserat, reuulsit. Quod audientes Sarraceni, & uidentes, eam pugnis, baculis, & lapidibus percutientes, summe cum dimiserunt: & legatum fecerunt, ad Cadi 2. Episcopum ipsorum perduxerunt. Vbi dum in confessione veteris fidei immo uetus professores, flagellis de corpore acna plenè, usque ad mortem infudit eum; post hæc in carcere fecit cum panis, & mandauit, quod nihil daretur ei ad manducandum, nec bibendum, & de nocte fecit eum suspendi per manum dextram, & per pedem dextram; & in manus sinistra lapidem magnum appendit, & uicium lapidem in sinistra pedis; & alium in medio corpore: ut tali ponderatus distrahatur, & desiccat, & sic fecit per totam noctem illam, & diem sequentem usque ad noctem: quæ omnia uirtute Christi tolerantis conseruatis, sed Cadi cum uideret eum in fide firmum, fecit eum suspendi per ambas manus, & saxum magnum ligari ad pedes suis, ut totus distenderet: & adeo fuit pondus iniquum, ut brachium eius extraxerat humerum esse positum, & corpus totum esset fractum. Ad quem Cadi accedens, & uidens, quid eum à sua fide non posset remoueri, fecit eum suspendi per gulum: primo tantum crudelissimi flagellauit; & ut inno: suffocaret, eum ad pedes eius 12. uas magnum salinis est: & carcerem claudens abscersit.*

§. 2. *Sed carcere diuina lamina radiata, à ligno est deposi-*

tus: & uisus est à duobus milibus in carcere respicientibus, inter duas columbas albisissimas, flexis genibus orare. Sed tanta miraculo Cadi ad credendum Christi miramè incitatus, sequenti nocte fecit eum magnum fornacem incendi & totum eum proijci, & claudi, & sic stetit per totam noctem in ea in cinis, & in nullo lasus ab igne. Mane autem uicinis reperit esse uisum, & fundans; ac si de Balneo exiret. Sed à fornace cum extraheretur, uis homines de illabatur doceret eum. Deinde ad eum fratris eius carceris, Sarracenis scribendi accedentes, ipsaque fortissimè conueniens in fide, eum secuti eum uisum percussit in cello, & scidit eum usque ad medium; alio uero percussit eum in ventre, sic quid uisita apparetur: & eum si esset atrociter uoluerunt ipsum ad eandem equi ligauerunt: sed Deus martyri suo uires impendens, equum semper respicebat. Post hæc ipsum proiecit in domum lignis plenam & igne, peris tamen eius articula amputata, & in ignem proiecta, quæ statim de igne exiuit. In domo prædicta positus, dum se uollet signare, manus ligata soluta sunt, ignem ingrediens statim sustinuit, quod uidentes Sarraceni, cum magis lapidibus lapiderunt. Et saluo itrauo igne de calamo cum ad se equi, ligatum, in ipsum proiecerunt. Qui dum signum etiam uellet imprimere, manus sunt distoluta, & de igne illas exiit. Quod uidentes Sarraceni, super eum uententes, cum lapidibus acceruerunt, & gladiis, ita eum perconferunt: quod nulla pars corporis remansit in illa, & sic spiritum Deo reddidit. Et plura miracula eum Deus fecit post mortem, & facit. Hæc ille h. 1. conformitatis, fruct. 8. part. 2. in fratrib. minor. sanctitat. illust. Apud Vicariam Aquilonarem. Illius meminit meminit fruct. 11. part. 2. ibid. Codex M.S. Abbat. S. Victor. Paris. ibid. Marcus Vlyssiponensis part. 2. chron. min. lib. 8. c. 14. vltimo 40. Firmamentum trum ordinum tract. 1. in memorial. ordinum sub 19. Ministro generali Gonzaga 1. part. ong. seraphic. relig. in BB. uis uis uis uis. Tostinus lib. 1. histor. seraphic. cognominatus ab eo Beatus Stephanus Natidius. Picquetanus catalog. urot. illust. Franciscan. & uis uis uis uis. 1. in memorial. ord. ann. millesimum trecentissimum trigessimum quartum §. quarto & seq. post Martinum libro quarto capite 10.

Beati Vistippo à Carponeto, Confessoris, b] Huius, §. 1. in perferendis tribulationibus, & infirmitatibus patientia; in laborando, perseverantia, in oratione cum Vocali, tum quoque Mentali assidua erga Deum

Deum & proximum charitas, ad Prælatos obedientia, ac denique humilitas & paupertas tanta fuit, ut vix expeiri queant. *Quæ propter*, ne in singulis connumerandis legendi sim onerosus, id tantum cum D. Bernardino à *Fessa* (qui eius vitam sanctamque conversationem diligentissime conscripsit) dicam: quòd omnino luxu irreprehensibilis fuerit; quòdque vniuersa eius vita, nihil aliud à quodam miraculo extiterit. Obiit in Conuentu sancti Bernardini apud Aquilam, sub ann. 1526. De eo etiam agunt Gonzaga part. 2. in hoc Conuentu, qui est 1. *Provinc. S. Bernardini. Barceus* 4. part. chronice, minor. lib. 1. cap. 30.

4. *B. Isami. Confess. c*] Eremita erat, tertiumque Ordinem S. Francisci profitebatur, quando Massacii, hac

die, spiritum Deo reddidit, qui ob vitam eius insignem, & diuersa miracula ab ipso patris, ut sanctus à populo colitur, teste Marco Vlyssiponen. 3. part. sup. lib. 1. cap. 20. sub ann. 1353. Mariano, in Appendice, lib. 2. & Vvadingho, tom. 4. sup. ad ann. 1399. §. 4. quo obiit. De Sillis, in cap. 1. Regul. tertij Ordinis.

E. Gabriela, Virg. d] Floruit lux virgo piissima circa ann. 1350. obiitque Alenconij, in monasterio S. Clare, cuius corpus post 17. annos ab eius funere, omnino redolens atque integrum, & vlla absque corruptionis leſione apparuit. Memoratur à Gonzaga part. 1. sup. in præfatio Monasterio, quod est 6. *Provinc. Franc. Paris. Baretzo* sup. lib. 2. cap. 11. Valeriano. De SS. Formis Ordinis, minor. lib. 4. cap. 19.

NONO KALENDAS MAII.

EBROICIS in Gallia, Beati Dionysij Pontani, Martyris, qui ob Fidem Catholicam, utroque oculo ab hæreticis orbatus, ac plurimis tormentis excruciat, spiritum Deo reddidit. Perusæ, Beati Ægidij, Confessoris, seraphici Patris sancti Francisci Socij, viri omnino extatici: qui paupertate & castimonia, spirituque propheticò insignis, miraculis inter & post obitum claruit. Sandeciz in Polonia, Beati Tolentæ, Viduz, quæ Boleslao pio, Califfio Duce, eius marito, mortuo à Monasticam vitam professæ, virtutibus ac Regulari Obseruantia emicuit, & sancto sine perrexit ad Dominum. Signæ propè Florentiam, Beate Ioannæ Sigenensis, Tertiariæ Religiosissimæ Fœminæ, miraculis gloriosè.

APRILIS XXIII.

1. **B**eati Dionysij, Martyr. *1*] Huius illustre Martyrium describitur à Gonzaga 1. part. Orig. seraph. Relig. vbi de BB. Martyribus Franciscan. diuersus ut partibus suo xpo, ob Christi fidem passis, apud Francie Provinciam. Item part. 3. in Conuentu sancti Ioan. Bapt. Ebroicens. qui est 22. prædictæ Provincie, his verbis. *Annus Domini 1363. sub pers. oratione Hugonis 4. charas Deo reddiderunt animas, duo veterana à sancto In-* *Elis. viri, serè Obſegenerij, huius celeberrimi Conuentus alumnus, Pater Dionysij à Ponte, Ludovicus Grippius, quorum prior, Confessorius, effudit oculis, capite conquisitato, ac pendente, variis plagis, afflicto corpore, copia crucis incredibilis, passionis locum exornavit. Posterior Ecclesiasticus egregius ac pius, in Cameraria D. Dionysij, deſervitibus etiam tyrannus alumnus, plumbo transverberato guttate occidit. Quorum corpora à varia seculi post mercedem eius dicit, quæ pro Christi gloria passi sunt collecta, Religioſque curata, in classibus Conuentus humanæ gloriæ sanctæ resurrectiois, cum palma sui gloriosissimè Martyr, præſolentis. Illorum memorat. Marcus Vlyssiponen. 3. part. chronice, minorum lib. 9. cap. 38. Barceus part. 4. ibid. lib. 7. cap. 2. Daça, ibid. lib. 3. cap. 51. Tasso, in histor. sancti temporis, ad ann. 1373. Bolius, tom. 1. de signis Eccles. lib. 7. cap. 3. sæcul. 9. Piqueus, in catalog. viror. illustr. Franciscan. Hilarion à Costa, lib. 2. histor. Catholic. pag. 165. Vvadinghus tom. 2. Anualium minorum, ad annum 1270. §. 39. & Toffianus lib. 2. Grauna in *viæ Tarrivis*, part. 2. cap. 24.*

2. *B. Ægidij, Confessoris, b*] Affilius erat, & tertius ad hæc locus D. Francisci, ann. 1209. in festo sancti Georgij, Martyris. Mux de eorefert S. Bononensura testis oculatus maximè, cap. 3. Legend. D. Fran-

cisci. *Sanctus Pater Ægidius*, (inquit) *vir virique fuit Desplens, & celebris memoria dignus. hic etenim postmodum, virtutum sublimium executione præclarus (sicut sanctus Dominus de ipso prædixit) quoniam effectus idota & simplex, ad excessiva contemplationis sublimitatem est verticem, non per multa curricula temporum, suis iam actibus semper inuicatus, adei crebris caperebat excessibus (quemadmodum & ego oculata fide conspexi) ut magis confectus inter homines vitam Angelicam agere, quam humanam, &c. Egreſſus enim sicca & ducta præclara commemorant, copiosiusque describunt S. Antonius 3. part. histor. ocul. 14. cap. 7. & sect. 6. 11. 11. Marianus lib. 1. cap. 4. & seq. Aluarus Pelagius, lib. 2. De Plantis Eccles. cap. 2. circa fin. Item cap. 52. in 3. errore Begard. & cap. 8. 69. 73. 75. 76. 77. 79. 84. 91. & 92. Bartholomæus Pisanus, lib. 1. conformitat fruct. 1. 4. 7. 8. 10. 11. & 12. part. 2. Item lib. 1. fruct. 4. 5. 6. 7. & 11. part. 2. Codex MS. Abbat. S. Vidæ. Part. in Fratibus minor. sanctis. illustr. Provincie S. Francisci. Fundamentum trium Ordinis. minor. tract. 1. in Magnoribus Ordinis. lib. 9. Generali. Speciali Fratrum minor. ibid. Toffianus lib. 1. & 12. histor. seraph. Marcus Vlyssiponen. sup. part. 1. lib. 12. cap. 8. 9. 10. 12. 35. 66. 75. & lib. 2. cap. 51. lib. 6. cap. 4. 8. 18. 38. lib. 7. cap. 1. vsque ad 45. & lib. 10. cap. 12. Item part. 2. lib. 2. cap. 15. 17. & lib. 6. cap. 19. Gonzaga, part. 3. sup. in BB. viris huiusce Ordinis. & part. 2. in 4. Conuentu Provincie S. Francisci. & 19. Provincie Roman. Bosius, tom. 2. sup. lib. 15. cap. 5. Serius hac die, ex quodam Cod. Germano, & Ferrarius, in sanctis Italæ, Franciscus Colterus, in Concione. Domenic. 4. Quadrages. §. 8. Rebollo lib. 1. chronac. cap. 15. Elzeanus, lib. 2. Sacri Mont. Olivet.*

- cap. 2. *verf. 2. & lib. 1. c. 4. 8.* Cornelius à Lapide, Commentar. in Genes. cap. 34. *verf. 1. & in Epist. 2. D.* Petri cap. 1. *verf. 10.* Franciscus de Sales, trad. de Amore Dei, lib. 5. cap. 6. & lib. 6. cap. 4. Nigronus, in Commentar. ad Regul. commun. societ. Iesu Reg. 2. §. 6. Regul. 14. §. 16. 17. Regul. 15. §. 10. Regul. 22. §. 1. 6. Regul. 23. §. 25. & Regul. 41. §. 12. Sedulius, in Commentar. ad vitam S. Francisci, cap. 3. §. 3. Wadinghus tom. 1. Opuscul. D. Francisci, Apophthegm. 46. Item tom. 1. Annal. minor. ad ann. 1209. §. 10. 12. & seq. an. 1212. §. 4. 57. 58. an. 1215. §. 5. 5. an. 1219. §. 12. 34. an. 1237. §. 7. 8. &c. Item tom. 2. ad ann. 1262. §. 3. & seq. ann. 1291. §. 59. Molander, tom. 7. Suriq, hac die. Sedulius, Commentar. ad vitam S. Francisci, §. 3. Brotius, tom. 15. Annal. Eccles. ad ann. 1250. §. 8.
- §. 3. Obiit ann. 1262. à conuersione sua post ann. 52. ex Mariano cap. 26. Legenda Italica MS. à B. Leone S. Francisci socio compilata; cap. 67. & chronicis Antiquis, quare corrigenda sunt errata, quæ in nouis illis reperiuntur, ubi ponitur 1362. 1282. 1260. &c. loco 1262. hæc enim crediderim potius vitio librariorum, quam iactantia Authorum, inierita fuisse. Porro, nimis crasse hallucinatur Iacobus *Erasmus*, cap. 30. in vita B. Archangeli *Sexti*, Capucini, ex Faustino Distenmensi, scribens, ipsum B. *Ægidium* nullis claruisse miraculis, conetarium quippe, siquid constat, ex præfatorum testimonij Authorum, Mariani, D. Antonini, Pisani, Masci Vlyssiponenf. Suriq, Sedulij, &c. non solum ante sed & post gloriosum eius transitum; quosum testeraam reperies apud Wadinghum (vt potè recentiorum) tom. 2. sup. ad ann. 1262. mo & S. Bonauentura de eo docere solebat, præfatum illi à Deo, vt possit efficaciter opulari eis, qui ad animæ suæ salutem, inuocant eum; idemque Doctor seraphicus gratias Deo agebat, si eus ea incidisse tempora, quibus sanctissimum hunc Fratrem Laicum *Ægidium*, & videre & alloqui potuisset. Teste Pisano sup. lib. 1. fruct. 8. part. 2. Marco Vlyssiponenf. part. 1. sup. lib. 7. cap. vltim. &c.
- §. 4. Quantum verò ad illud eiusd. B. *Ægidij*, quod sequentium, in seruore spiritus dicebat: *Parfius, Parfius, quare distans Ordinem sancti Francisci* non desuere, qui hæc subsannantes, impudè denegarent ea esse ab ipso viro Dei prolata, seu iudaæter assererent, non ita se curanda, cum abique magno, vel tenui fundamento, dicta forent. Quo ad primum, tres testes dignos pro-

feram (vt alios omittam) quibus certò certis indicabuntur ea existisse propria ipsius feru Christi verba. Primus erit, B. Bartholomæus Pisanus, lib. 1. fruct. 8. part. 2. sup. in eo, B. *Ægido*, cap. 23. de Dictis memorat. tuis. Secundus est S. Anzolin. sup. cap. 7. §. 11. Tertius, Marcus Vlyssiponenf. part. 1. sup. lib. 7. cap. 36. Quo ad secundum indubitata res est, ipsum B. virum, ea, magna cum ratione, exclamasse, cum plurimorum Fratrum scientia Luceæ operam naustram, spiritum censeret inquietum; quippe, qui in suis doctrinis & studiis confidentes, nil boni z quique consolent, quorum multi libenter, vitroque Dei verbum disseminabant, sed propria salute neglecta, virtutis opera, perfectionis profectum, atque Regularem obseruatiam, refusebant. Quæ de re, Alnarus sup. lib. 2. cap. 6. 33. 66. & 78. Item, Ocularia & Manusculat Fratrum minor. in epistola Luminaria, ante mod.

B. *Iolentz, Vidua, & c.*] Obiit, ann. 1279. in Polonia Bolefius *Pius*, ita dictus à pijs operibus; Dux Calisientium, qui Monasterium Gnelinæ, D. Clare institutum professi construxit. Porro Iolenta, orbatâ marito, ad B. Kingam, foreterem suam, Ducissam Poloniæ, eam Viduam, se consulti: à qua benignè suscepta, simul in veterem Sandicium commigrante, inique reliquam vitæ tempus in Monasterio S. Clare à se condico peregerunt. Vita itaque sancta est B. Kingæ, ceu *Chrysantha*, ann. 1292. de qua infra ad 15. Septemb. Quo autem tempore defuncta sit nostra B. Iolenta, hanc mihi conperitum est, adhuc tamen vivebat ann. 1287. vide Cromerum, lib. 9. & 10. rerum Polon. Wadinghuto, 2. Annal. minor. ad an. 1279. §. 6. & 1287. §. 5. Ossinianum, lib. 1. histor. seraph. qui eam vocat B. *Iolentam*, & Barexam 4. part. chron. minor. lib. 2. c. 9. omnia confundentem, præperam enim ab eo nuncupatur *Iuliana*, deinde habitum Religiosis sumptisse Gnelinæ, in Monasterio, post viam obitum, à se erecto, &c. veritas historice minime coheret. Valerianum de SS. Fœminis Ordinis minorum, lib. 4. cap. 13. B. *Iuanæ, Tertiar. d.*] Memoratur à Marco Vlyssiponenf. part. 2. sup. lib. 9. cap. 23. §. 1. sub ann. 1359. ubi ait ipsam floruisse tunc temporis, magna vitæ sanctitate, propè Florentiam in Hethuria: de qua agitur solemnitas 1. die post octauam Resurrectionis Domini. Wadinghus verò tom. 4. sup. ad an. 1360. §. 1. vult eus collesum, Feria 2. Resurrectionis: De Sillis in cap. 1. Regul. tertij Ord.

OCTAVO KALENDAS MAII.

CAntuanæ in Apulia, Beati^a Ioannis Pechani, eiusdem vrbis Archiepiscopi, vita, doctrina, & miraculis clarissimi. Gautepalæ in India Occidentali, Beati^b Francisci Colmenarij, Confessoris: qui summæ paupertatis atque humilitatis cultor, suis feruentissimis concionibus, Indorum conuersioni magnoperè inrubiuit, & sanctitate conspicuus euolauit in cælum. Fulginij, Beate^c Gemmæ Sulmonensis, Viduæ, genere, humilitate, & spiritus feruore illustris. Vlyssipone in Lusitania, Beate^d Annæ à Conceptione, Virginis: quæ nobili nata profapia, iugi oratione, abstinentia atque pœnitentia, meruit Christo sponso famulari.

3. 7. **B**atoniensis Archiepiscopus. *] Anglus erat natione, patria Cæciliensis, non procul ab *Uerwenh* conuobio educatus, ab eodemque liberaliter aditus. Quæcumque autem humili loco natus esset, alto tamen ingenio præditus afficiat ad magna spualitumque virtutum firmiter meritis obtinuit. In prima Adolescentia, litteris operam dedit; Lutetia Parisiorum, Magistro præcipue S. Bonaventuræ, deinde Oxoniæ Sacræ Theologie supramâ Lauream Doctoratus, & primâ in eadem Facultate Cathedrali Professoris accepit. Deniq; Parisiis publicè Magistrum sententiarum prælegit, utrobique sacram Scripturam exposuit, & interceptis tum quædam vocum nouitates eruditè confutauit, imò penitus extermiua uit, illicq; à puissima Margareta, Regina Franciæ, Vidua Sancti Ludouici Regis, vana se accepisse beneficia agnoscat. Post hæc, Prouincæ Anglicanæ creatus Minister, ita se gessit, vt multa ad Religionis augmentum, salubriterque instituerit, & ipse omnium primus obseruaret. Orantibus, ieiuniis, & vigilijs, cæteros superabat, in septem quadragesimas, ad exemplum S. Francisci integro anno distributo. In alta specula positus, vnde alios videret, & ab isdem vicissim videretur, non solum ab omni malo exemplo, sed & à quouis specie mali se cohibebat, & licet in sepe abstinebat, ne videretur nimium sibi indulgere. Multas Europæ partes pedes peragravit, & ex Anglia Patruum venit ad Comitæ Generalia ann. 1278. rediitque absq; vilo vehiculo, vel iumento. Tandem, cum iam non solum Angliam & Galliam, sed & Italiam celebri de eo fama peruagata esset; Romam accersitur, & Lector sacri Palæij constituitur. Moribus grauis, religiosa vita, & doctrina illustris, in hoc officio valde omnibus placuit, & Curie Romanæ proceres sibi deuinxer.

3. 2. A Nicolao III. Summo Pont. assumitur ad Archiepiscopatum Carnariensium ann. 1279. Riccio Roberto, Bathoniensî Episcopo, à Capitulo Carnariensî Electo, protul. exprimitur ipsius latens Apollithicæ fidei Assumptionis ad hanc dignitatem, apud Regemtum Vatican. Episc. 2. o. *Sollicitudinis Apostolicæ*. Sub Datum Romæ apud S. Petrum V. Kal. Februar. Pont. an. 2. *Hic dicitur de causis. Ad personam suam, sicut erat uelitudo prædictam, discretione matris uel consuetudine, præteritam meritis, Religiosus claritate seruandam, &c.* Quo in munere pastorali moltam emicuit. Nam conselium synodos convocauit, maiorem Angliæ partem per se obuiat, vt de itana Cathedralium Ecclesiaram, cæ nobiorum, & aliarum Ecclesiarum, Cleri, & reliqui populi certius intelligeret: Dedicari fecit Ecclesias solemniter, nulla admittens muera. Agit cum Rege Anglo, vt idonij præficiantur beneficijs Ecclesiasticis ipsi iunq; monet, vt saluam velit Ecclesiæ auctoritatem, suorum consodalium Franciscanor. veros amatores & defensores, Intrium Ecclesiæ. Cantuariensium secretum propugnator. Collogium, & alia quædam loca pia edificauit; in pauperes liberalis, omnibus prætib; adera.

3. 3. Tribulationes & adueritates ei non defuerunt, neq; enim virtuti sua tinea deest, in minoribus agens nõnullas passos est calamitatis; fuit namque, qui eum aliquando traduceret, apud D. Bonauenturam, Generalem Ministrum, & de quibusdam falsò accularet, sed voce crucifixi consolatus, patienter tulit, mosque amantem calumnie, & eius innocentiæ, fuerunt detestæ. Sublimatus in dignitate palatrali, conquestratur de eo Episcopus, quibus ille sanctissimum cupit, ab alius falsè de eo periclitæ ad Summum Pontif. dela-

te fuit quas facilius dissipauit. Porro ingentis eius, eximique scientiæ quædam polleis relique monumenta in his. *Collectanea Eubiorum*, & proprium de sanctissima Trinitate Officium, quod incipit: *Sedens super solium*. Etatque in antiquo Breuiario Romano, Apologia contra abloquens mendicitatis, de perfectione Evangelicæ, adeit MS. in Bibliotheca San-Victoriana Parisi. CC. 17. singulis, post Christum, honore & cultu B. V. Mariam proferebatur, ad quem & alios sedulo prouocabat. Ad eius honorem multo, id tempore, quadraginta dies, qui Assumptionem eius antecediunt, ieiunare solebant, quod ille ieiunium Anglus accuratè commendabat, neminem verd illi astrinxit. Aliaque, dum in claustris vivebat, ieiunia solebat obseruare, etiam factus Archiepiscopus non relaxabat. Parissimonia, & ciborum abstinencia mirè delectabatur; vnde mensæ assidens in ipsius refectore cibis, non seq; docebat inter epulas elurire. Cætera etiam virtutum exercitia nequaquam remittebat, imò verò diligentissimè Diuine securitati se totum mancipabat, dicens, se subditis propositum in exemplum. Sacrata templa omni decenti apparatus, per vniuersam Diocesim, sollemniter decorabat, ortum summè fugabat. Cæterè illibatæque erat conuersationis, multum colloquio vel à longè abhorrens; mediocri et communique vestitu vsus, vigilando, & orando, omnes, quos à sacris habebat, superabat, adeoque se dimittebat, vt sepe ceteros candelaque in Ecclesia ipse accenderet, & cætera infirmorum manu obire soletet.

Obit sanctissimè, ann. 1292. cum præfuisset in Archiepiscopatu ann. 13. eius sacrum Corpus Cantuarie iacet in Ecclesia S. Thomæ, vbi multis fuit miraculis. Argunt de eo Regestum Casuarum. Eccles. Codex MS. Abbat. S. Victor. Parisiën. in Fratrib; minor. Prouinc. Angl. sancti. illustr. Pisanus lib. 1. conformit. fruct. 8. & 11. part. 2. ibid. Item fruct. 8. part. 2. in vniu huiusce Ordin. Doctrina illustris. Item part. 3. & 4. in Archiepiscopis & Episcopis eiusd. instigati, tanque fruct. 11. part. 1. in Prouinc. Bononiens. vbi de Bononiæ loco. Marianus lib. 3. cap. 3. Marcus Vlyssipponens. 2. part. chronic. minor. lib. 4. cap. 13. & lib. 8. cap. 49. Tostianus, lib. 1. hist. seraph. Gonzaga, part. 1. Origin. seraphic. relig. in BB. vniu huiusce Ordin. Willotus, in Athenis Orthodox. Franciscan. Inter. Ioannes, Westmonasterienf. an. 1281. & 1292. Harpsfeld, sæcul. 13. col. 8. qui lenit paucos aut nullos in hac Sede Cantuariensium sui similes successores sortitum esse. Ciacconus in Nicolao III. ipsum B. Ioann. Dominic. ordinar. ex plano errore faciens. Seruatus Myrcanus in Enciridio FF. minor. Piqueus, in catalog. vior. illustr. Franciscan. Gnesnerus, in Bibliothec. Molanus, in Annotat. ad Vuar. in Festo SS. Trinitatis, Platus de Bono stat. Relig. lib. 2. cap. 37. Pitseus, de Script. Angl. ad ann. 1290. Broxius, in Annal. Eccles. ad ann. 1278. §. 21. Goduinus, de Prælati Angliæ. Galterus, in tabula Chronolog. sæcul. 13. in scriptor. Eccles. Algexira, in Arbore Epilogica totius Ordin. Franciscan. Wadinghus, tom. 2. Annal. minor. ad ann. 1278. §. 29. ann. 1279. §. 14. & seq. ann. 1281. §. 6. anno. 1292. §. 12. tom. 3. ad annum 1343. §. 7. Post beatum Aluarum, libro fecundo, de Planctu Eccles. cap. 60. post med. Baronus tom. 13. Annalium Eccles. ad ann. 1278. §. 23. & 1292. §. 8.

B. Francisci, Confess. b] Sanè præstantissimus ac

Religiosissimus hic Pater, de Catholica fide optimè meritis exiit. Cum enim per 35. coque plus, annos, sacris concionibus, atque Indorum commercio ad fidē (extremæ iustitiam cuiusdam paupertatis, profundissime humilitatis, nec-non orationis feruentissime calor) summa cura, summaque sollicitudine, in Provincia Guatemalica incubisset, maxima cum sanctitatis opinione diem clausit extremum, apud Conuentum sancti Francisci Guatemalens. circa ann. 1560. ad cuius etiam funus, quotquot erant in ciuitate, siue Indi, siue Hispani, vna cum mulieribus, conuolarunt, vt quisquis, vel illius habitus, vel crinim, particulam habere posset. Nec abs re quidem, eodem eius Chrysothrumum, ad incurabile vlcus semel applicatum, quendam Alphonsum *Gontierx* integre sanitati mos restituerit. Ita Gonzaga part. 4. supra in prefato Conuentu, qui est i. Prouinc. Nominis Iesu de Guatemala. Barezus 4. part. chronie. minor. lib. 4. cap. 15. Daga ibid. lib. 2. cap. 33. Bossius tom. 1. de signis Eccles. lib. 12. cap. 21. Marianus lib. 2. cap. 45. chronie. Reformat. Graiua, in *Vite Turris*, part. 2. cap. 24.

§. 6. *B. Gemma, Vidua, e]* Sulmonz, nobilibus exorta natalibus, nupsit Francisco Filolo, ex quo duos filios peperit, BB. Margaritam, & Claram. Orbata marito, Ordinis sancti Augustini habitum, vna cum prefa Clara assumpsit, illicque Religiosè vitam duxit, donec obiecta magna seditione in v. exulare oportuit cum filibus, & BB. Alexandria, & Lisa, nepibus, Fulgineumque professi, (vt superius notauimus, ad 3. April. §. 6.) vbi secundam Regulam S. Clare, in Monasterio sanctæ Lucie professæ sunt. Illic autem sanctissimè viuit Beata Gemma, perfe-

uerando in continua oratione, contemplatione, & penitentia. Quæ, licet ætate grandæva, sicuimus ac prompta videbatur in bonorum operum exercitio, & Diuino Officio, vt omnes longe superaret, cum cæterarum Monacharum admirabili exemplo & ædificatione. Profundè erat humilitatis, nec vquam elat; voluit in Abbatissam & Superiorem, cupiens cuiuslibet parere voluntati. Charitate cæcisa pollebat, tum, in proximum, omnes diligens, absque vel minimo detractu, cum, maxime in Deum, quem toto pectore & ore, amabat, laudabat, & benedicebat. Obiit hac die an. 1435. cum ingenti fama sanctitatis. Scribent de ea. Tostianus lib. 2. sup. in a. Ordin. Monial. Clarissar. Iacobillus, in SS. Fulginatibus, ex Codice MS. eiusdem Monasterij. Vvalingus tom. 4. sup. ad annum 1395. §. 1.

B. Anna, Virgini, d] Socia fuit B. Agnetis, à §. 7. Deo A beatissæ, quæ simul ex insula Lignorum, (Hispanicè *Madera* vocatur) Vlyssiponem profectæ sunt, vt inibi Monasterium nouiter extructum, atque Virgini Deiparæ, vulgò Domine nostræ de spe, dicaturum regerent, moribusque opum instruerent, ann. 1536. Constat autem B. Annam à Conceptione, nobiliorem quidem fuisse natalibus, sed multo nobiliorem virtutibus. Quæ licet in ipsa iuuenta, nempe, anno suæ ætatis 18. decesseret, felicissimum tamen sciorum cursum consummauit. Vniuersa liquidum eius actio, quoad sibi vita comes fuit, perpetua oratio, absententia, ac denique penitentia, exiit. Illius meminerit Gonzaga parte tertia, supra in prefato Monasterio de spe, quod est a. Prouinc. Portigall. Barezus 4. part. sup. lib. 1. cap. 60. & Valerianus, de SS. Formisq. Ordin. minor. lib. 4. cap. 12.

SEPTIMO KALENDAS MAIL.

MAgdeburgi, Beati^a Iacobi Taruisini, Cōfessoris; Alfatiz, deinde Saxonie Custodis, qui virtutibus, signisque admirandis floruit. Apud Montem-Regalem, in Pedemontano Principatu, Beati^b Balthazaris à Castro-Nouo, Cōfessoris, qui mira sanctitate, vitæ candore, & puritate præditus, gratia miraculorum exiit etiam celeberrimus. Guadalfagiara in Xaliscis Indiæ Occidui populis, Beati^c Francisci Orapesiani, Cōfessoris; qui zelo salutis animarum succensus, tanto spiritus feruore iugiter conuersioni Indorum Infidelium insistebat, vt ad mortem vsque idipsum Christianæ pietatis opus profectus sit, ac demum sancto sine quieuit. Beluisij in Territorio Palentino, Beati^d Ioannis à Coria, Cōfessoris; magnæ sanctitatis viri. Ælij in Picæno, Beati^e Angeli-Saonenfis, Cōfessoris; gente, virtute, ac miraculis illustri.

APRILIS XXV.

§. 1. *B. Fati Iacobi, Cen[sa]* Aduerte in primis B. Cesarium Spiciensem primū fuisse Germaniæ Ministrum Prouinciale, per S. Franciscum constitutum, ann. 1221. quæ ex Italia Germaniæ proficiscens, plures sibi adhibuit socios, nimirū, BB. Ioannem de Plano Carpini, Barnabam, Germanum, Thomam de Calano, Iosephum de Teruisio, &c.; Postè B. Cesario, succedens in officio Prouincialatus Germaniæ, B. Albertus Pfanus, ann. 1223. (vt superius annotauimus i. April. §. 2.) Nulli sunt cō eo ex Italia ad Theuotici partes, vni insignes, & eruditio ac Religione præstantes, nempe, BB. Marcus, cen, Martinus de *Mediolano*, Iacobus de *Taruisia*, Ioannes *Anglicus*, &c. primus exiit Custos Fræconuz, secundus, Custos Alfatiz, & alius, postea Minister Prouincialis Saxoniz, ann. 1231. Constat autem præfatum

B. Ioannem de *Plano Carpini*, Custodem Saxoniz electū fuisse, ann. 1223. cui mox sufficitur ipse B. Iacobus *Taruisianus*, Custos Alfatiz, ann. 1224. sicque fuit secundus Custos Saxoniz.

Itaque, anno 1225. ipse Iacobus, finita missa, quam infra octauam Dedicacionis Ecclesiz, à se in noua Magdeburgensium ciuitate erectæ, & ab Alberto Archiepiscopo, in festo Exaltacionis S. Crucis consecrari, celebrauerat, viribus cepit repetè delitri, & hospitium Fratrum, quod in veteri ciuitate, penes S. Petri Ecclesiam habebant, delatus, 12. Kalend. Octobris vigilia S. Matthi Apostoli, obdormuit in Domino. Cùmque Fratres vix locum, aut vultu sepulchri adhuc haberent, habita deliberatione, Contratum Episcopū Hildesheimensem conuenire statuerunt, tunc temporis Magdeburgi

Magdeburgi agentem, in tante iam synodo, die S. Mauritij inchoanda, ad quam plures quoque Episcopi iam confluerant. Supplices ergo ad eum veniunt Episcoporum, nuntiantes ei B. Patris Iacobi mortem: ille lachrymas solutus, quippe qui ipsum B. Patrem summa cum veneratione semper dilexerat: Ecce, inquit, hoc est somnium, quod modo in lecto dormiens habebam, sibi etenim in formis Beatum Iacobum albis vestibus indutum, carolique petentem cooperire, & vocem sibi dicentem, vade sepeles eum, audio visos est. Funere igitur delato ad dictam Ecclesiam Fratrum in noua ciuitate, ab eodem Episcopo honorifice est sepultus. Anno verb, 1239. eius ossa translata fuere ex hoc conuio ad Conuentum veteris Magdeburgi, vbi & honorifico loco sunt recondita. Cuius rei memoria hac die celebratur. Memoratur à Codice MS. Abbat. S. Victor. Paris. in Fratribus minorum sanctitate illustr. Prouincie Saxonie. Pisano, ibidem libro primo, conformitatis, f. 8. & 11. part. 1. Marco Vlysioporenſi, secunda parte chronice. minorum, libro 9. capite 19. §. 1. Gonzaga parte prima, Origin. seraphic. Relig. in BB. viris huic Ordinis. Item parte tertia, in Prouincia Saxonie S. Crucis. Vyadigotho, tom. 1. Annalium minorum, ad annum 1221. §. 6. & 10. ann. 1223. §. 23. 1224. §. 45. ann. 1225. §. 22. & ann. 1239. §. 14. ex chronice MS. Saxon. Picqueto in catalogo virorum illust. Franciscan.

B. Balthazar, Confessoris, b] Meruit B. hic Pater, ob sui sanctitatem, incredibilisque vite candorem & puritatem, plurimis miraculis, tum in vita, tum quoque in morte, à Deo altissimi honorari, idque Tabellæ & vota à secularibus, quibus in maxima veneratione est,

ratione est, in gyro eius corpus appensa, certo certius demonstrant. Obiit apud Conuentum S. Marie Gratarum Montis-Regalis, in cuius sacratio venerabile eius corpus religiosissime asservatur. De eo agunt Gonzaga part. 2. sup. in eo Conuentu, qui est 22. Prouinc. Gruenſ. Barezus part. 4. chronice. minor. lib. 1. cap. 65. ad ann. 1325. Daça, ibid. lib. 1. cap. 22. & 31.

B. Francis, Confess. c] Sapea modam Dei seruitio, animarumque saluti iugiter intentus, verus hic Christi seruus, claruit circa ann. 1540. qui tandem post plurimos exaltatos in Infidelium Indorum conuersione labores, in Guadalfagarensi Conuentu, feliciter obdormiuit in Domino. Meruit eius Gonzaga part. 4. supra 10 hoc Conuentu, qui est 22. Prouinc. SS. Petri & Pauli. Barezus sup. lib. 3. cap. 31. & Rapinuz in histor. general. Orig. Recollectur. Decad. 7. part. 3. §. 1. pag. 375. Mananus, libro secundo, capite 53. chronice. Rector. Obferuant. Reformata.

B. Ioannis, Confess. d] Floruit sanctitate, Belusij, apud sancti Francisci Conuentum, ubique sepultus iacet, qua de re Gonzaga sup. part. 3. in dicto Conuentu, qui est 4. Prouinc. S. Gabriel. Barezus lib. 4. cap. 17. sub ann. 1555. & Rapinuz sup. Decad. 8. part. 1. §. 8.

B. Angeli, Conf. e] Ex Obferuantibus ad Capucinos transiens, miris virtutibus excellit, obiitque die S. Marci, in Conuentu Aëlij Prouincie Marchie, ann. 1556. Teste Bouerio tom. 1. Annalium Capucinorum ad annum 1546. §. 17. ex Petraccio, & Cod. MS. Prouinc. Bononiens.

SEXTO KALENDAS MAII.

A pud Regnum Ormuzianum in India Orientali, Beati ^a Fernandi, primi Goani Episcopi, zelo salutis animarum, & vite sanctitate præclari. Neapolin Campania, Beati ^b Ioannis-Angeli, de Cingulo, Confessoris, qui scientia, & pietate multos ad penitentiam conuertit: & zelo purioris obseruationis Regulæ suæ ductus, Clarenæ Reformationis initium dedit, in qua sanctitate illustris decessit è vita. Toleti, Beati ^c Ioachimi à Villalupo, Confessoris, genere, vita, & spiritu prophetico præclari. Pici in Castella veteri, Beati ^d Chnstophori Braui, Confessoris, qui primus Prouincialis existens Prouinciæ S. Iosephi Discalceatorum, summarum virtutum iubar cunctis apparuit. Aunonij in Hispania, Beati ^e Alphonsi ab Asperilla, Confessoris, magnæ sanctitatis viri. Brixiæ, Beati ^f Matthiæ Bellintany, Confessoris, disertissimi que Concionatoris, qui Religione, eruditione, ac ignis illuxit. Barcinone in Hispania, Beate ^g Conlantz, Viduæ, Aragoniæ Reginæ, quæ vitam Monasticam assumptâ, sanctissimè Christo Domino est famulata. Apud Monasterium Longi-Campi, in Territorio Parisiensi, Beate ^h Blanchæ, Virginis, Philippi Franciæ & Nauarræ Regis Filiz, quæ summam generis nobilitatem, vite sanctitate superauit. Montiliz in Hispania, Beate ⁱ Annæ à Cruce, Viduæ, Fœminæ illustrissimæ, quæ cunctis sæculi oblectamentis pro Christo spretis soli Doo placere studuit, ac sancto sine quieuit.

5. 1. **B. Eusebius Fernandus, Episcopus.** a] Vocabatur *Hernandus*, seu *Joannandus*, vel *Ferdinandus Vaguerius*, qui à Joanne III. Lusitanæ Regē ablegatus in Indiam Orientalem, primus Goanus cōsecratus est Episcopus an. 1531. Erat quippe religiosus multum devotus, magna sanctitate, & ingenti zelo animarum præditus. Sanè quamplurimam laboravit in excolenda eae Indorum novella Ecclesia, & innumerata Deo lucratus est animas; cùmque hinc labori strenuè incumberet, sanctissimè obiit, in Regno de *Ormoz*. Ita Maffei, lib. 10. histor. Indiar. vers. fin. & lib. 11. longè post med. Daça, 4. chron. minor. lib. 1. cap. 53. histor. Indus Occidentalis. 1. part. lib. 2. cap. 11.
5. 2. **B. Ioan. Confess.** b] Dierisimodè reperitur vocatus, *Joannes Angelus, angulus*, à *cingulis* Martine Anconitanæ Oppido, *Clarus*, à monte quodam *Claro*, quem incoluit, à quo & consoldatus, (quos à licentiosa & laxiora ad Regularem rigidiorēque vitæ formam, exēplo suo tradiderat) eius loci accolæ, *Clarem* nomen sortiti sunt. Propterea, multa passus est ab eius ætate, tum in Occidente, tum in Oriente. Nam B. Raymundus *Gasfridus*, Gallus, totius Ordinis Generalis Minister, Regulæ zelotibus maxime fuit, hunc cum aliis eiusdem spiritus viris, ut aliorum persecutiones effugerent, destinandum dedit ad Regem Armeniæ, an. 1290. à quo paulò antea litteras acceperat, quibus rogabat, quosdam sibi mitti huius instituti viros, tum propter animæ suæ solatum, tum ad instituendū populū multum nimis, qui ad Christianorum fidem quotidie accedebant; ubi B. Angelus, cum sociis, innumerabiles fructus Christo produlerunt. Eiusmodi reverentis, cùm suæ Regulæ, quam fidelissimè acutissimèque exposuit, zelatissimus esset, an. 1294. à Summo Pont. D. Celestino V. cui etiam familiarissimus fuit, Diploma, quo sibi vitam eremiticam, cum sibi ad hæretice voluntatis, atque quædam loca in solitudinibus erigere liceret, impetrauit. At succedente Bonifacio VIII. in Pontificatum, natus in eodē exarasset Ordinis Rectores, sicque ut hominē molestas & iras declinarent, abierunt in Græciam, & partes Achaiz, ubi in quadam insula habitare coeperunt. Quibus in Regibus, cùm moriam faceret, B. Angelus, Divinitus sibi insulam esse idoneam Græcum in nocte Nativitatis Domini, an. 1300. quo fretus, Ioannem Chusachum, B. Marchani Dialogum, & quendam D. Ioan. Chrysolomi Larinice donavit. Nonnulla etiam alia eisdem opuscula. Huius in sacris concionibus faciunda, & doctrina fuit mirabilis. In eodē etiam celebres, quod in re Theologica, B. Symonis à *Cassia*, Ordinis Eremitar. Augustin. præceptor existerit, & plurimos à vitis ad virtutis cōnectos suis laboribus Christo Iesū pepererit.
5. 3. Fuit denique pauperate, pietate, spuricus fervore, & vitæ sanctitate præclarus. Migravit autem ad Dominum, an. 1340. in quodam Regni Neapolitanæ Cōtuenti, seu apud Neapolim, Regiam urbem, in cuius memorem præfatus B. Symon, orationem funebrem composuit. Agūt de eo, Palanus lib. 2. conform. fruct. 11. part. 2. in Prouinc. Matchiz. Marcus Vlyssiponen. part. 2. chron. minor. lib. 5. c. 18. & lib. 7. c. 23. ad an. 1311. Tostatus lib. 2. histor. seraph. Gonzaga 1. part. Orig. seraph. Relig. ubi de Claren. PP. eor. dio. Villous, in Athenis Orthodoxos Francos, verb. *Angelus*, Vadinghus tom. 2. Annal. minor. ad an. 1289. §. 30. an. 1290. §. 10. an. 1294. §. 9. & tom. 3. ad an. 1302. §. 8. 1334. §. 24. & tom. 4. ad an. 1379. §. 31. Volater-
- ranus lib. 21. Antropolog. titul. de Eremitis. Algenus, in Arbore Episcopia totius Ordinis Francican. Rapiuzus, in histor. vniuersal. Orig. Recollektor. part. 2. Introduction. seu, Memoriali Ord. minor. §. 3. & Decad. 4. part. 1. §. 3. Ioannes à sancta Maria: 1. part. chron. Prouinc. S. Ioseph. lib. 1. cap. 4.
- B. *Ioachimi, Confess.* e] Genere nobilis cūm esset, statum Laicorum elegit in Ordine seraphico. Multis autem virtutibus emicuit, penitentia & carnis macerationi fortiter intendebat, frequenterque in pane & aqua ieiunabat, humi cubabat, & somni parcissimus erat: sæpè in oratione pernoctabat, in qua & multis fruebatur reuelationibus, & in eisdem raptabatur tantopere, ut nonnumquam duos & tres dies consumeret, pluresq; addidisset, nisi Superioris obedientia illum reuocasset. Spiritu etiam prophetico exornatus, mortem suam præcūit, & ita feliciter in Domino obdormiuit. Sepultus in Conuentu S. Ioannis Regum Tolci, qui est 1. Prouincie Castellæ, hæc ex Monumenti MS. eiusd. Prouinc. & Daça sup. lib. 3. cap. 23. Floruit ann. 1530.
- B. *Chrysothori, Confess.* d] Antequam minorum solatio adscriptus esset, Capelle magister erat, & Cantor in Ecclesia Cathedrali Zamoren. Factus autem Franciscanus, cœpit omnium vigorem agere palustram, tantaque animi contentione, aliorum egregia explorabat facta, ut beci sibi facile conquirenda sperauerit. Vir fuit multæ orationis, primumque Chori frequentabat ingressum, & singulari pietate sacrum Mille mysterium peragebat. Sic autem perfectionis viam ad amissim tenuit, ut totius religiositatis & virtutis specimen moa euasend. Vnde quarto anno à sua professione, Conuentus Superior præfixit, ac paulò post in primum Prouincialium Ministrum Prouincie S. Iosephi Fratrum Ducalceorum, an. 156. eligatur qui in munere pastorali, tanta illius eius prudentia, humilitas, charitas, & vigilantiæ, ut ad miraculum propiis accederet. Quæna verò fuerit illius paupertas, in rebus etiam necessariis, patientia in laboribus & infirmitatibus, & constantia in tribulationibus, longum esset enarrare. Plenas itaque dierum & bonorum operum sanctè expurauit, an. 1571. in pago de *Nauar*, ad portum de Pico. Memoratus à Gonzaga 1. part. sup. in initio Prouinc. S. Ioseph. & à Ioanne à S. Maria. 1. sup. chron. eiusd. Prouinc. lib. 1. in multis locis, & lib. 2. cap. 13. copiosus.
- B. *Alphonsi, Confess.* e] Habitum Laicorum Ordinis nosse sumpsit in Conuentu Conceptionis B. Mariæ Virginis Petrosi, anno ætatis suæ 14. in primis, voluntatem suam sic abnegauit, ut nullum proferri videretur, nisi in Superioris, habere, sicque Petrosi in illis patebat ex industria, ut id à magna celeritate sibi datum, promptus, & alacer, ac omnibus apud negotiis, ceteri officus iudicabatur: indifferenter cuncta Conuentus explens munia. N aliquam otiosum quis eum vidit, linguam, commotum, vel mutatum. Charitate plenus erat, morsus consolabatur, pauperibus compatiabatur, succurrebat infirmis, cunctis opem dabat. Patissimum enim amabat, abstinente & ieiunio additis, nullquam vino vltus est aut carne, sanctam orationem ieiunep excoluit, in qua noctes ducebat insomnes. Paupertatem verò summe adamauit; carlestibus vitionibus, paupibus, & diuini colloquiis sæpè potebatur, Regnam celi Dei que aram passimè venerabatur, humilitatis, patientiæ, & penitentia exemplam extitit fugi-

larē. Elus eximia facta latius percipitur p̄fectus Icar-
nes à sancta Maria, 2. part. lib. 4. cap. 3. ex quo dicitur
ipsum floruisse ann. 1590. corpus vero illius sepultum
esse in Cornueta S. Sebastiani Annonii, qui est 26.
Prouinc. S. Iosephi.

4. 7. *E. Mathis 4. Confess. f.* Vixit in Religione, ann. 60.
quorum quinquaginta consumpsit in p̄uocatione ver-
bi Divini, magna cum sanctitatis opinione, & miracu-
lorum corroboracione. Lutetia, Lugdunum, alięque
huius Christianissimi Regni vrbes amplissime, eius
noticiam habuerunt: dñm inibi apud eas, pluribus annis
summa cum laude concionatus est; pietatem illius ad-
mirantes, atque doctrinę suę magnitudinem eęque ac
ingentem animi feruorem in tot p̄dicacionibus, haud
sine admiratum fructu, ab ipso editis. Quo tandem moe-
tu, ann. 1611. ac iam 35. annis humato, pollex, quo ita
diuotē doctrinę scripsit, lingua, qua sic fructuosē est
exhortatus, & ceterarum, quod tam feliciter continuę
contemplacioni dicebat Divinis reperta sunt ita reco-
nta & integra, ac si adhuc viueret. Memoratur à Joan.
Baptista, Petusino, in prologo ad vitam B. Felicis à
Castalio, Capucini. V. Villo, sup. Gonzaga, item
sup. in scriptor. illust. Ordin. minor. Benerio, tom. 12.
Analimio Capucino, in indice Author. MS. tom. ad
ann. 1555. §. 9. ann. 1576. Item tom. 2. ann. 1611. Ar-
dinghelo, in Appendice *Congruua ad vicia Turris*,
censuriose 4.

4. 8. *E. Constantia, Vidua. g.* Hęc forensissima Heroïna,
Filia, fuit Maritæ Nothi, cui Filij naturalis Fedelicæ
II. Imperat. quę desponsata est Petro Attagonis Re-
gi, sed eo mortuo, ann. 1283. Habuit sanctę Clare
postea assumptę, ann. 1290. atque in eo vixit, obiitque
sanctissime, ann. 1301. illius monumēto. Pisanus sup.
fruct. 8. part. 4. Toffianus lib. 2. Gonzaga sup. in B. B.
feminas 2. atque 3. huic Ordinis. Barezus, 4. part.
chronic. minor. lib. 3. c. 10. Algeza sup. Vvadinghus
tom. 2. ad ann. 1282. §. 17. ann. 1285. §. 3. ann. 1290. §.
22. & 23. Item tom. 3. ad ann. 1302. §. 6. ex Zorita 2.
part. lib. 5. cap. 39. & S. S. Mariani lib. 15. cap. 1. Mater
fuit S. Elisabeth, Reginę Lusitanę, de qua infra ad 4.
Iulij.

4. 9. *B. Blanca, Virgini. h.* Videtur apud quosdam esse
dissiduum, super ortu, ac progenitoribus illius serenissi-
mę Heroïnę, quę ac sanctissime Virgini. Platus lib. 2.
de Bono factus relig. cap. 27. agens de B. Isha-
bella D. Ludouici IX. Francor. Regis sorore, mundi
contemptrice, & Religionem S. Clare amplectata, ait.
*Etiam in eodem Regno natus est etiam Blanca Philip-
pi Regis Filia, minor circiter 1315. Quis autem fuerit
hic Philippus Rex, Pulchrum esse arbitrantur nonnulli.
Grauina, in voce Turris, part. 2. cap. 15. Nam inter
B. B. Feminas 2. ac 3. Ordin. minor. à Toffiano lib.
2. & Gonzaga supra part. 1. ex Firmamento titim Or-
dinum. part. 1. recensetur. E. Blanca, Philippus Pulchri
Francorum Regis primogenita. Quod certē acceptant,
tum à Mariano lib. 4. cap. 4. tum à Pisano lib. 1. sup.
fruct. 8. part. 2. vbi de Monialibus Clarissis, nobilitate
ac sanctitate illustribus, sub his verbis. *D. f. Blanca,
Filia Philippus Pulchri, Regis Francorum primogenita ip-
sus, cui de iure Francorum Regnum debebatur. At, toto
cælo aberrans. Etenim Philippus IV. cognomento
Pulcher, Gallorum Rex Christianissimus, viciniam habu-
it filiam, nomine Isabellem, (iuxta Nicolaum Aegid-
dium, Ioannem de Serrez, &c. in eo Rege, Claudium
Paradolum, in Affinitatibus Genealog. Franc. ibid.)
nuptiam Edwardo II. Angli Regi, vnde exortus est
Edwardus III. Rex, qui postea ex iure Matris, Regnū
Gallię contendebat sibi vendicare, sed Galli autanti**

Regni Francici dignitatem petere, illis haud impu-
gnis arant; fecerit & armis uniuersam à se Gymnocoriam
fortiter sapienterque propugnari; ex p̄scripto Salo-
monis. Math. 6. vers. 28. & Luc. 12. vers. 27. Quo-
ntiam, *Estis non laborant, neque neunt. Non enim id Gal-
lici Regni Sceptrum debetur nisi nobilibus, qui non
laborant, & non sine causā (teste Apostolo Rom. 13.
vers. 4.) Gladium ensiferum portant, nec datur nisi
malesicis, qui non neunt. Quibus verbis, Philippus Va-
lesius, Regnum Francię, iure paterno, est adeptus,
provt conclusum fuit tunc contra legis Salice, seu Gal-
licię oppugnatores. Vide Froillardum, volum. 1. histor.
esp. 4. & 21. Laxlardum lib. 3. Epitom. histor. Vniuers.
sal. cap. 231. Azouium, part. 1. institut. moral. lib. 11. c.
2. quest. 14. Hoodalum, in histor. puellę Aurelian.
pag. 231.*

Scio eundem Paradolum, in Affinitatibus Genea-
log. Naurac, dedisse huic Philippo Regi nostro, duas
filias, nempe, Ioannam, & p̄teritam Isabellem, sed
prorem adhuc infantem mors abstulit, vti testatur
Gaguinus, lib. 7. histor. Franc. in eo Reg. Tertium
quoque addit Scipio Duplex, ibid. tom. 1. histor.
Franc. vocatque eam Blancham, quo ipse teste puer-
la decessit, priuquam defunderetur. Itaque ipsa B.
Blanca Monialis, nec filia fuit Philippi Pulchri
Regis, nec eiusdem primogenita, sed 4. filia fuit Philippi,
cognomento Longi, Franci & Naurac Regis, &
Ioannę, Othonis Comitis Burgundię filię, nata, an.
1313. die 10. Ianuarij, Deo autem oblata in Monas-
terio Longi-Campi. Non, ann. 1315, sed 1318. seu 1319.
Mense Februarij, & professa 20. 1337. die 15. Maij.
Vt iunq; consecrationis ab Episcopo Parisiensi accep-
tione, 1345. in quo instituto sanctissime perseuerant,
vsque ad ann. 1358. die 6. Aprilis, quo plena virtutibus
& meritis ad cælos euolauit. Hęc ex Nicolao Aeg-
didio. Halliano, lib. 3. Tilio, in suis Memorial. Dip-
plexo, tom. 2. Charroton cap. 137. &c. in hoc Reg.
Philippo Longo, Paradolum, ibid. sup. in Franci & Naurac
A. f. hinc. Genealog. Sebastiano Rouillando, in
vita B. Isabelle à Francia, forons S. Ludouici IX. Reg.
cap. 19. vbi copiose B. Blanche eximias virtutes per-
stringit, cuius corpus ipse humatum est apud ipsam
Longi-Campi Monasterium, cor vero Lutetiam delat-
atum, & in Ecclesię Fratrum minorum depositum, vt
scribit Brahas, in Antiq. Paris. Rouilland sup. Gon-
zaga part. 1. sup. vbi de Conuotu Parisiens. & Vv-
dinghus tom. 1. Annal. minor. ad ann. 1234. §. 24. Vn-
dē valde maore ipsum Vvadinghum ita fuisse delatum,
vt postea scripsit, hanc B. Blancham, filiam existisse
Philippi Pulchri, Frãc. Reg. 1. quod an. 1335. §. 15. 1319.
§. 10. & 1320. §. 17. cùm Diplomata Pont. ficia ab eo
relata, vbi menti habetur parentum eius) debeant
referri, ad ipsum Regem Philippum Longum, &
Ioannam vxorem, non verb ad Philippum Pulchrum,
iam mortuum, ann. 1316. neque ad Ioannam vxorem
foam defunctam, ann. 1304. iuxta omnia sententiam,
quod non ipse reuocit. Pari modo halluauit Marcus
Vlyssiponensis. part. 2. sup. lib. 7. c. 32. volens nostram,
B. Blancham, patrem habuisse, Philippum VI. cog-
nomento Vallesium, tum, quia nullam genuit filiam
hoc nomine nuncupatam, tum, quod minus succed-
erent Carolo Pulchro, cognato suo, in Regium, nisi
ann. 1288. tum, denique ob cauentiam Regni Naurac,
quod minus possidet: Etenim B. Blanca, filia
erat Philippi Longi, Franci & Naurac Regis, licet
Gonzaga, part. 1. sup. in p̄fecto Monasterio Longi-
Campi, quod est 8. Prouinc. Francię. Vvadinghus
4002. 2. ad ann. 1260. §. 60. Algezia, in Aibre Ep̄i-
O 39

logica totius Ordinis minorum, vocent ipsam tantummodo filiam Regis Nativitatis.

- §. 11. *B. Anna à Cruce, Vidua, 1*] Nascitur, die 3. Maij, ann. 1527. filia primogenita D. Rodolphi Pontij Legionensis, Duci de Arcos, in Hispania, quæ minor celsa, nupsit Petro, Marchioni de Præga, sed non propterea desinit ab itinere virtutis, Duce ac præceptore M. Ioannis Abulenſis, clerici Andaluſiani. Mortuo autem marito, habitum Clarissarum suscepit, an. 1553. a. 26. Iulij, in Monasterio Montilianò, quod est 16. Provincie Carthagenens. vocataque est foror Anna à Cruce; cum prius appellaretur D. Anna-Pontia, Legionensis, Comitiſſa de Ferris. Primum perfectionis lux sua-

damentum in humilitate posuit, vnde 17. Prælati obtinuit, ut nec Domina nuncupari, nec in Abbatissam eligi, ab alijs posset. Vilioribus Domus officijs læta occupabatur. Carnis mortificationi apprime studebat, disciplinis, & alijs ornamentis, tum particularibus ac publicis, corpus castigans. Oratio eius erat ac assidua, & feruida, in qua & donum habuit lachrymarum, & plures visitationes, ac revelationes divinitus cælitus excepit. Cetera eius egregia facta libris quatuor pertinet Martiano de Ros; & Daçz, sup. lib. 4. cap. 44. vsque 50. Obiit autem sanctissimè in præfato Monasterio, hac die, anno Christi 1601. ætatis lux 74.

QUINTO KALENDAS MAII.

AQVIS in Gallia, Beati Petri Aureoli, Aquisensis Archiepiscopi, & S. R. E. Cardinalis, qui doctrina & eloquentia, ac concionandi munere pollens, vitæ quoque sanctitate emicuit. Carpi in Insurbria, Beati Stephani, Confessoris. Bitecti in Apulia, Beati Jacobi ab Illyrico, Confessoris, virtutibus, ac miraculis prope innumeris, in vita & post mortem celeberrimi. Cafaraugustæ, Beati Bartholomæi à victoria, Confessoris, qui humilitate, charitate, & oratione conspicuus, Prophetiæ dono etiam refulsit. Fesulis, in Tuscia, Beati Petri de Scarperia, Confessoris, magnæ sanctitatis viri. In Aprutio, Beati Ioannis à Capistrano, Confessoris, qui Prouincialatus munere laudabiliter expleto, scientia, virginitate, donoque lachrymarum exornatus, sancto fine quieuit.

APRILIS XXVII.

- §. 1. *B. Petri Aureoli, Archiepiscopi, **] Verberis, seu de Verberis oriundus legitur, Doctor Parisiensis, ac Lector sacre Theologiæ in Conuentu Parisiensi, ann. 1516. vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in Philoſophia Aristotelica valè peritus; ingenio liberos, & disputatione acutus: in declarandis ad populam sermonebus egregius fuit: *Deſter factu- dum*, titulo vocabulo appellatus, vir æque omniſcientiarum perita clarissimus: Ecclesiastes, ob singularem scripturam evaditionem, in summa veneratione habitus apud Gallos, eloquentissimus enim etat, pietate ac prudencia ornatus. Ex Ministro Prouincialis Aquitanie, Archiepiscopus Aquisensis, & Cardinalis (vt quibusdã placeat) à Ioanne XXII. creatus, maxime floruit. Scripsit stylo scholastico breue omnium sanctorum vltimumque Compendium: *Breviarium Bibliorum* intitulum, repurgatum an. 1581. à Cle. Stephano Namerleto, Thallorno, Theologiæ Doctore. Scripsit & alia multa præclara opera, quæ habentur MS. in Conuentu Sagemi, Custodie Normannicæ, citantur sæpè apud summam Angelicam. Nec abs re erit, de eius scriptis primùm à probatissimis opinari: Et sanctissimi viri, Petri Aureoli, postea verè à descriptissimo Iacobo V. vniuersi in magna Germania Theologi, deo in locum Ecclesiæ dicunt, qui, quod toties in eis enotare operam: prima impressione pulchellatur, vnde hec, *Compendium Bibliorum*

vt in sq. Testamenti, atq. ad totius S. Scripturæ & Epistolæ. De eo egerunt Pitanus lib. 1. conformitat. fruct. 8. part. 2. in Fratrib. min. Scientia illustrib. Gonzaga ibid. part. 1. Orig. scyth. relig. & in Almo Conuentu Parisiensi. Item part. 3. in Conuentu Tolosano, qui est 2. Prouinc. Aquitan. Antiq. nec non & in præmio Prouinc. Aquitan. Recentior. Marcus Vlyſſiponens. 4. part. chron. minor. lib. 7. c. 32. & 34. S. Antonin. 3. part. hist. tit. 24. cap. 8. 5. 2. & cap. 9. 5. 15. Trithemius, & Bellarmus, tom. 7. de scriptor. Eccles. Tolosianus lib. 2. hist. seraph. Vvilloxus in Athen. Orthodox. Franciscan. Guelnerus, in Bibliothec. Platuz ds Bono the. relig. lib. 2. cap. 12. Vvadinghus, tom. 1. Annal. minor. ad ann. 1221. 5. 18. & ann. 1234. 5. 32. Item to. 3. ad ann. 1316. 5. 6. 1318. 5. 29. 1321. 5. 40. Sedulius, Commentar. in vita S. Francisci. cap. 1. 5. 8. (post Nymonem lib. 4. c. 57. & Marianum lib. 4. c. 5.) Volaterranus lib. 21. Antropolog. vbi de Eremitis. Marulini lib. 4. hist. sacre relig. in Ordine minor. Nomen clator. Cardinalium, in Ioanne XXII. Pap. Cæcconi. ibid.

B. Stephani, Confess. *] Gallus erat natione, vitæ sanctitate conspicuus, Cœlestium illusterrimæ Heronæ, B. Camille Præ. Virginis. Obiit hac die, an. 1484. cuius ossa Carpi quiescunt, in Conuentu S. Nicolai Fratrum minor. Telle Gonzaga, part. 2. in huiusmodi Conuentu, qui est 12. Prouinc. Bononiens. & in Monasterio 15. eiusd. Prouinc. Barozzo 4. part. chron. minor. lib. 2. cap. 13.

B. Jacobi, Confess. *] Clariue circa ann. 1480. prout liquet ex Gonzaga part. 2. sup. in Conuentu S. Francisci Bitecti, qui est 9. Prouinc. S. Nicolai, qui hæc refert. *Vt in vniuersi facti carnis ingressi, beneſam hoc in locis scripturam ad Iacob B. Frater Iacobus, natione Illyri-*

ens, ac Professione Laicus, qui precandibus virtutibus, sanctissimis meritis, omnique virtutum genere praeclarus existit, & mortuus innumeris claruit, clarisque miraculis: cuius venerabile Corpus, haec à centum annis exanime, integram adhuc, impure, atque incurruptum, omnino perfectam prorsus omnibus adipsam veneratissimi gratia accenditibus in confesso est. Eadem habet Barezium, sup. lib. t. c. 47. post Marcum Vlyssiponenf. part. 3. sup. lib. 8. cap. 36.

4. **B. Bartholomaei, Confessoris, d.]** Hic deuotissimus Frater Laicus, atque Vadunia (vulgo *vicloria*) exortus, diu vixit, mortuus autem, sepulchram accepit Cazaragualtze, in Conuentu sanctae Mariae de Iesu. Profunda humilitate, charitate ardentissima, atque praefato spiritu praeditus fuit. Praeterea orationi, cui etiam intentus, sepeissimè rapiebat, ad eum assuetus extitit, vt nihil illi familiarius, dulcius-ve fuerit. In obseruantia Regulari exactissimus erat & promptus. Quare, cum à Fratribus, tum quoque à saecularibus, vt sanctus, & Deo charus, dñm videret, habitus fuit, atque in praesentiarum habetur. Illius meminerunt Gonzaga parte tertia, in praefato Conuentu, qui est 1. Prouinc. Aragon. Barezium, libro secundo,

capite vigesimo secundo, supra ad annum millesimum quingentesimum trigessimum secundum.

B. Petri, Confessoris, e.] Feculus, plenus dierum, 5. 5. ornate sanctitate & reuerentia, commemoratus, ad annum vsque 85. aetate suae hortum excoluit, cum esset Frater Laicus, indeque fecit abire in caelum, corpus vero bumatum est in Conuentu sancti Michaelis, prope Fofulas, qui est 24. Prouinc. Tuleae. Vide Gonzaga secundam parte sup. in hoc Conuentu. Barezium lib. 3. cap. 23. ad ann. 1540.

B. Ioannis à Capistrano, Confessoris, f.] Natus erat 5. 6. ex nobili familia *Chielarum* iam Iponialia egerat, cum ad Religionem venit seraphicam; virgo tamen permansit, verba orosae & iucunda omnino testificata, donum lachrymarum obinuit, in oratione assiduus erat, Chorum die noctaque frequentabat tum Prouincialis electus suae Prouinciae S. Bernardini, sanctissimè praefuit, obique magna cum sanctitate opinione, cuius corpus quinque post annos repperit est integrum & sanum, teste Daça 4. part. chron. minor. lib. 3. cap. 76. ex Monumentis eiusd. Prouinc. Floruit anno 1570.

QVARTO KALENDAS MAII.

A pud Podium Bonitium in Hethruria, Beati ^a Luchefij à sancto Cassiano, Confessoris, qui multis virtutibus exornatus, habitum Tertiariorum suscepit, in quo tot sanctitatis indicia praetulit, quot magnalia ante & post obitum caelitus ab eo fuisse patrata. Aquilae in Vestimis, Beati ^b Vincentij Aquilani, Confessoris; summæ humilitatis, & orationis, nec non abstinentiae patientiaeque viri, qui & spiritu prophetico, atque maximis signis emicuit. Alexiani, prope Petricagium in Corsica insula Oppidum, Beati ^c Stephani à Renoso, Confessoris; cuius vitae sanctitatem facta admitanda comprobant. Motte Philocastri, in Territorio Nicotriensi, Beati ^d Ludouici Rhagini, Confessoris; qui primus Vicarius Prouincialis Patrum Capucinatorum in Calabria existens, summis virtutibus illuxit, & gratia miraculorum exornatus fuit.

APRILIS XXVIII.

5. **B. Luchefij, Confessoris, a.]** Hethruscus erat natione, virtutibus autem & signis admirandis multum emicuit. Ferunt à D. Patre Francisco habitum tertij Ordinis, ann. 1222. suscepisse, ac postea, tanta ediditate floruisse, vt ad eius sepulchrum, apud Fratres minores Montis Imperialis, prope Positum-Bonitium, haud parua edita sint miracula quibus permoti fideles, copiosas ibid. elemosinas portexerunt, ad construendum, demolico antiquiori faeculo, polichram satis Ecclesiam, in honorem ipsius Beati Luchefij, vbi honorificè, in aera marmorea, sub dicti Conuentus altari, corpus iacet, sacrum verò ipsius caput, singulari armis, eo die Dominico, qui Passioni Saluatoris dicatus est, conuenientibus populo & Clero, maxima cum veneratione, processionaliter deferatur ad dictum Castrum Podij-Bonitij, auctoritate & iudicio Gregorij X. Papae. Obiit autem 28. Aprilis, quo die memoria eius agitur.

6. **Potè vitam illius copiosè plures describit B. Bartholomaeus à Colle: Item Bartholomaeus de Prolomais, Sacerd. Ordinis minorum. Anonymus Autho-**

vitae vulgari idiomate scriptus. Marianus lib. 2. cap. 127. Marcus Vlyssiponenf. secunda parte chron. minorum, lib. 1. cap. 50. & 51. Gonzaga part. Orig. seraphic. Relig. part. 2. in praefato Conuentu, qui est 6. Prouinc. Tuleae. Vvadinghus, tom 1. Annalium minorum, ad annum 1213. §. 21. & c. ann. 1242. §. 7. & seq. item tom. 2. ad annum 1273. §. 13. Algerita in Athore Epilologica totius Ordinis Franciscan. Brauius lib. 2. Antiq. Paris. pag. 525. Vocatur B. Luchefius à Pliano, lib. 1. conformata. fruct. 8. part. 4. ab alio rectori B. Luchefius à sancto Cassiano, quem tamen Tossinanus lib. 1. hitor. seraphic. recenset inter primi & secundi Ordinis almos, eum nihilominus Tertiarium solummodo extenit. Hinc denique alij confundunt cum illo B. Lucto à sancto Francisco, primam habitum Tertiarij donato, cuius meminit ad 24. August. quos tamen dicitur, vsq. cum extetis, rectori agnoscit. De Bullis in Rotario Quadagesimae, ferm. 27. part. 2. De Sillis, in cap. 6. Regul. tertij Ordinis. Marulus lib. 4. hutor. sacre Relig. in eodem tertio Ordine.

§. 3. *B. Vincentii, Confessoris, b*] Læius erat professione, vir utique summa sanctitate, abstinentia acque humilitate præditus, qui & singulari patientia in laboribus, illatque iniurias perferendis enigit, in oratione vigilantissimus, ita ut integras noctes, us intentus etiam insomnem exitum: asperam solitariamque vitam egit, sæcularium maximè fugiens confortia. Paris cum herbis Absinthio mixtis, erat cibus eius; sitim aqua extinguebat. Sæpè in oratione extasim patiebatur, ita ut corpus eius sublimaretur in altum à terra, spiritu prophenco donatus fuit, quo Regi Scithar, Ferdinando Artagono, prædixit casum suiæs exitus, eo ibi bello, quod contra Summum Pontificem gerere parabat: itemque Regni sui exilium futurum prænantavit, dùm Carolus VIII. Rex Franciæ in Italiam veniens, maiorem illius partem, iure Belli, ab eo auferret. His itaque, acque plurimis aliis virtutibus insignitus, ex hac mortali vita ad altera migravit, ann. 1504. miraculis propè innumeris, ante & post obitum clarus. Cuius venerabile corpus 14. anno ab huiusmodi transitu, dùm casu effossa terra detegeretur, integrum omnind, incorruptum, ac suavissimè iodolens à Fratris inuentum, inde exhumatum, acque nucea cristallinaque acce reconditum, ad peculiarem, honestioremque locum ab usum translatum est: quam quidem Translationem accepto ferens Deus, plura mortalibus ex te-

pore beneficia mirabilia, quemadmodum & vota acque tabellæ in eius sepulchro appensæ facillè indicant, illas meritis contulit, in diebus confen. De eo arguit Marcus Vlyssipontens. part. 3. sup. lib. 8. cap. 18. Gonzaga sup. part. 1. & part. 2. in Conuentsu S. Iuliani, Aquilæ, qui (est 1. Prouinc. S. Bernardini) vbi corpus ipsius requiescit. Picquetus sup. Bouerius tom. 7. Annal. Capucinor. ad ann. 1577. §. 21.

B. Stephani à Renois, Confess. e] Floruit ann. 1525. §. 4. hic sanctissimus vir, Frater Læicus, quamplurimus illustreus miraculis, que cælis operantur ad suam eius intercessionem: obiit, sepultusque fuit in Conuentsu S. Francisci, Alexiani, quæ est 10. Prouinc. Cordicæ. Hæc ex Gonzaga, ibid. part. 2. sup. & Barezzo 4. part. chronie. minor. lib. 1. cap. 47. ad ann. 1526. Paduaghotom. 4. sup. ad ann. 1554. §. 11.

B. Ludouici Rhegensis, Confess. d] è familia obferuantia ad Patres Capucinos transfuit, apud quos multis virtutibus, signis ac portentis refulsit. Arguit de eo, Romens. lib. de 7. vrbis Neapoliæ. Protocorb. Angelus Hispanus, in chronico, de rebus R. Regni, propter Parisius, in descriptione Calabrie, vbi de viris illustrib. Bouerius tom. 7. Annalium Capucinoorum, ad annum 1537. §. decimo quinto, &c. quo obiit. Grauna, in *uice Terranis*, part. 2. cap. 24.

TERTIO KALENDAS MAIL.

IN Italia, Beati^a Francisci, Nouariensis, qui eruditione & virtute clarus, sancto sine quieuit. Apud Campum-Bassum in Apulia, Beati^b Ludouici Placentini, Confessoris; concionatoris eximij, qui humilitate, paupertate, ac puritate, Regularis obseruantie pollens, zelo etiam animarum admirando successus, iugiter peccatorum conuersioni ac saluti insistebat. Boniliæ Oppido in Castella, Beati^c Iohannis Linarij, Confessoris; qui postquam in ieiunijs, disciplinis, vigilijs, laboribus, alijs pœnitentiæ operibus, Altissimo famulatus esset, animam cælo coronandam reddidit. Burgij in Sicilia, Beati^d Francisci à Camerota, Confessoris, qui stultus propter Christum factus, virtutibus & miraculis refulsit.

APRILIS XXIIX.

§. 1. *B. Eust. Francisci Nouariensis, Confess. a*] Claruit ann. 1460. qui cum egregius esset concionator, & iuris vtriusque peritus, summam de Casibus conscientie emisit; vixit, obiitque sanctissimè. Memoratur à Marco Vlyssipontensi, 3. part. chronie. minor. lib. 4. cap. 28. Henrico Willoto, Athenar. Orthodoxor. Francican. littera F. Alias est à B. Francisco Nouariensi qui ex Obferuantia familia ad Capucinos conuolauit, signis admirandis conspicuus. Vthabet Bouerius tom. 7. Annal. Capucin. ad ann. 1562. §. 22. quo Nouariæ obiit.

§. 2. *B. Ludouici Placentini, Confess. b*] Prouinciæ Bononiensis fuit alumnus, à qua transit in eam, quæ est sancti Angeli, in Apulia: vt inibi velut incognitus liberius humillique, maiori cum paupertate Deo inseruiret, & pariter Regulari instantius studeret. Vbi Munister Prouincialis electus, id munus constantissimè recusat, prædicationi iugiter vacabat, maxima cum procerorum charitate, miroque fructu animarum. Conscience plena, confessionibus audendis vix optatam dabat, vt cibi ac potus, fornicique penè obli-

uisceretur: totus enim erat intentus peccatorum conuersioni, & eorum saluti. Obiit apud Conuentum Campi-Bassi in Apulia, quem Deus multis miraculis illustrauit. Floruit circa ann. 1475. Arguit de eo Marcus Vlyssipontens. sup. lib. 6. cap. 16. ad ann. 1479. Bouerius tom. 7. Annal. Eccles. ad annum 1480. §. 47.

B. Iohannis Linarij, Confessoris, c] Hic deuotissimus Frater, Læicus professione erat, animamque cælo reddidit, ann. 1570. in Conuentsu sanctæ Mariæ Boular, qui est 11. Prouinc. S. Iosephi. Qui licet agriculturæ propè Salmanticam, insigni Academis decoratum ciuitatem, quæ sibi patria fuit, vacaret, libellum tamen contemplantium à B. Patre Petro de Alcastrata, editum cui titulus de oratione erat, præ manibus semper habebat, sepiusque lectitabat. Ex cuius sancti concinnæ lectione vberius retulit fructus, illumque spiritum, quo & Religionem in præfata Prouincia ingressus est, & in ea ad vltimum usque vitæ terminum maxima cum laude perseverauit, vltimè haustit. Fuit hic vir penitentis, acque laboribus dedicatissimus, nunquam enim

In aduersa valetudine, vel ab horrida dentura, vel ab humilium officiorum exercitio, vel à petenda profectri- bus, ceterisque pauperibus elemosynis, vacuit, in- super & continuus vigilis, atque disciplinis perpetuum ieiunium adiecit, quod vt plurimum in pane tantum & aqua celebrare solitus erat. Si tamen, deficientibus viribus, aliquid amplius aliquando adicere voluit, id profectò calida aqua, aut simplex sulcolum, quo panis mollior extat. De eo scribitur Gonzaga part. 3. sup. in predicto Comenue. Barczus part. 4. chroni- minor. lib. 5. cap. 21. Rapineus, in histor. General.

Ongin. Recollector. Decad. 8. part. 1. §. 11. Graui- na, in voce *Tertius*, parte secunda, capite vigesimo- quarto. Ioannes à sancta Macia, part. 1. chroni. Prouinc. S. Ioseph. lib. 2. cap. 20.

B. *Francisci, Confess.* Mirabilem stultitiam illam, quam elegit Deus, vt confundat sapientes, familiarem habuit, nam stultus ab omnibus existimari cupiebat, rudi tunica, Caliceoque contentus, nodis pedibus incedens, sepius ieiunabat, diem mortis suæ prædixit, ac miraculis clarus, quiescit in Domino, in Comenue Bucgij, ann. 1614. vti testatum reliquit Grauiua sup.

NONO KALENDAS MAIL

A PVD Cayrum Babylonis, Beati Bartholomæi Martinuzzi, Martyris, qui à Sarracenis pro fide Christi, dissectus fuit à capite vsque deorsum, in duas partes. In Territorio Lucensi prope Bargam Hethuriz Oppidum, Beati Ludouici-Michaelis à Barga, Confessoris, mira simplicitate, candore, ac vitæ austeritate conspicui, qui tanta in proximum charitate abundabat, vt nil aliud ab animarum salute sitire videretur, demùm miraculis clarus decessit e vita. Loræ in Territorio Carthaginensi, Beatæ Elisabethæ Pontiz, Viduæ, Tertiariz, vitæ sanctitate, ac Monastica Obseruantia, signisque admirandis post obitum illustris. Antiquæ-mellariz, in Territorio Cordubensi, Beatæ Mariæ à sancto Hieronymo, Abbatissæ, Virginis, quæ Diuinis exornata virtutibus, migravit in cælum.

APRILIS XXX.

1. **Beati Bartholomæi Martinuzzi, Martyris, *** A Monte Politano in Hethruza onginem duxit, & à Sarracenis, crudeli mortis genere, pro Christo Martyrio coronatus est, circa annū millesimum trecentesi- mum septuagesimū. Illius meminere B. Bartholomæus Pisanus lib. 1. conformatæ. fruct. 8. part. 2. in Fratrum inuocum, Prouinc. Tertæ Sanctæ, sancti. illustr. Codex MS. Abbat. S. Victor. Parisiens. eisdem. Marcus Vlyssiponenf. parte secunda, chroni. minorum lib. 9. cap. 30. §. 1. Gonzaga, parte prima, Ong. seraphic. relig. in BB. vitæ huicce Ordinis. Item part. 2. in Comenue S. Mariæ de Fonte Castello, propè Montem-Politanum, qui est 27. Prouinc. Tuluz. Bonus tom. 1. de signis Eccles. lib. 7. cap. 3. secul. 14. Wadinghus tom. 3. ad annum 1442. §. 61. Toffinianus, libro primo, histor. Francicæ.

2. **B. Ludouici à Barga, Confessoris, *** Discipulus fuit beati Herculani à Piegals, claruitque circa ann. Christi 1475. De quo Gonzaga nonnulla scribit, tertia parte Ong. seraphic. relig. in Comenue sanctæ Mariæ de Gracis, propè Bargam, (qui est 19. Prouinc. Tuluz.) illis verbis. *Sub ipso aliam Natiuitatis gloriose Virginis sacre Beati Patris Ludouici de Barga, (qui Religiosis habitum de manu Patris Herculani suscepit, quoque tanta in proximum charitate præditus fuit, vt nihil aliud ab animarum salute sitire videretur) venerandi cineres recitari solent. B. hic Pater agros discorrens, nullius distinguendis solis intentus ad Punitentiam, maxime tamen ad sacrum peccatorum confessio- nem faciendum, abire solitabat. Quod si illorum quosdam aliquando fibris confectis voluisset, cum exarati-*

na iunxerit patientissimè audiebat. Et si aliqui pudorè perfusus aliquid peccatum subiecisset, id B. Pater per reuerentiam præcesserit, beneuolenti hominem miris caritate ad eum manifestationem alliciebat. Inferius, & maxime laborantibus praesertim adnot, quibus etiam omnia sacramenta ministrans, sepius beneficiis, diu opus esset propriis manibus exhibebat. Ita vt in quadam peste, 700. & ultra, defunctorum corpora, se tantum facere iunxerit sepeliret. Quapropter & miraculis ad huc viuentis clarus. Nam & poenitentiam discipulum suis precibus ad vitam renouavit, & deficientem symba, rapidissimum flumen, strato sub pedibus manello, vnde cum sacro saluissimè transiit. Eadem testatur Barczus quarta parte, chroni. minorum lib. 1. cap. 48. ad annum millesimum quingentesimum vigintiannū sexagesimū. Opinor autem eisdem esse cum B. Michaelè de Bares, cuius meminit Marcus Vlyssiponenf. tertia parte, sup. libro sexto, capite trigesimo quinto, ad annum 1478. eadem enim de illo testat, quem & Bzouius sequitur tom. 18. Annal. Eccles. ad annum millesimum quadringentesimum septuagesimum octauum, §. vigesimo primo. Daça, quarta parte chroni. minor. lib. 1. cap. 28. Petrus Caluus, in Defensorio lætæ. Relig. lib. 2.

B. Elisabethæ Pontiz, Viduæ, * Per aliquot annos, 9. antequam Iulius II. ad Summum Pontificatum assumere- tur, nobilis Matruia, B. Elisabethæ Pontiz, Viduæ ex viui morte relicta, cepit à Lorençii Senatus, sustinenti intra eius mensis fundo, domam in Monasterij formam, sub titulo sanctæ Annæ ibidem edificandam curauit, sumptuose simul cum BB. Francisca Pontia, atque Maria Sancta à Beocia sibi

filabus Tertiarum Sororum Franciscanarū habita , ad eō se in omni virtutum genere cum illis exercuit , vt maximam sanctitatis opinionē apud omnes acquisierit , & plures Virgines B. P. Francisci instituto mēcipandas ad se traxerit : Quo denique factum est vt prefata domus in monasterium euaserit , & ipsa Beata Elizabetha , cum filabus , sanctitatis norma Lorcanis facte sint : earūque Reliquie aliquot Dæmoniacas ab immanibus spiritibus , pluresq; inermes à diuersis languoribus liberauerint. Huius rei fidelissimus testis esse poterit , F. quidam Michael , Laicus Franciscanus , qui ad corporis prefate B. Elizabethæ Pontis contactum , dum aliò transferendum , honoris ac etiam deuotionis causā , exhumaretur ab heresia , cuius gradu pre-

mebatur , liber euasit. Hæc attestantur , Gonzaga 1. part. sup. in prædicto Monasterio ; quod est 15. Prouinc. Carthaginens. Barezzius sup. lib. 1. cap. 30. ad ann. 1520. Valerianus , De SS. Fœminis Ordinis minor. lib. 4. cap. 6.

B. Maria, Virgini Abbatisse, 4] Penitentia sic adiecta erat , vt Calicium à se nunquam deposuerit , tantoque orationi vacabat , quod noctes etiam in ea consumeret. Morti vicina vidit S. Velulam , Virginem & Martyrem , cum sociis iuuicantem se ad gloriam , & paulo post feliciter exspirantem. Vide Daçam , sup. lib. 4. cap. 5. viuebat circa ann. 1590. sepulta autem iacet in Monasterio Conceptionis B. Virgini Deiparæ , quod est 7. Prouinc. Angelor.

M A I V S.

Kalendis Maij.

MN Hybernia, propè ciuitatem Aladensem, Beati ^a Felimei, Martyris, qui vnà cum socio gladius hæreticorum occubuit. Cęsar Augustę, in Hispania, Beati ^b Lupi-Agni, Marrochiorum Episcopi, & Confessoris: signis ac virtutibus gloriosi. Bononię, Beati ^c Nicolai de Pepulis, Confessoris: genere, & vitę perfectione illustrissimi: quemque copia miraculorum nunc vsque exornat. Columbarij in Tuscia; Beati ^d Philippi à Castella, Confessoris: humilitate, & cęlestium meditatione, ac profusę extatica oratione celebris: cuius corpus postea ad Montem icinum translatum est. Montaoeni, in Hethruria, Beati ^e Vbaldi, Tertiarij, Confessoris: mirę pœnitentię & sanctitatis viri. Marpurgi, in Germania, Translatio ^f Sanctę Elizabeth, viduę, Andręę Hungarorum Regis filię: tempore Gregorij Papę noni. Vsfuntione in Gallia, Beatę ^g Anonymę, viduę: genere, & vitę sanctitate celebris.

MAII PRIMA DIES.

BEATI FELIMEI, Martyris. ^a] Laicus erat professus, B. Felimeus Haza, filius illustis Herois, Iosanis Haza, principalis sue nationis: qui martyrium hęc die habuit an. 1181. Iuxta Gonzagum part. 3. otig. seraph. R. ebg. an. prouinc. Hybernię ad finem: de socio nullam habens mentionem. At Wadinghus vtiq;que meminit: tom. 2. annal. minor. ad ann. 1191. §. 32. licet mihi subobscurus videatur: siue tempus & locum; siue personę & martyriam species: vult enim, quod apud Atmachanum deo illucit hiduo Frater Laici, Felimeus *Cœtera tenes, & Henricus Fremambald, &c.* Daça 4. part. chron. minor. lib. 3. cap. 71.

BEATI LUPi-Agni, Episcopi. ^b] Sciendum in primis; quod Sedes Episcopalis Marrochij in Africa vacauerit subsidio paltoris, per mortem B. Agnelli, ordin. minor. de quo sup. 14. Martij. Ad eandem ergò promotum Innocentius IV. an. 1246. virum sanctum, F. Lupum. Feoduanum Dain, eisdem œdiuis. Primus etenim omnium extitit, qui cum esset genere nobilis, acque dignitate canonicus, spretis humilimodi honoribus, Franciscanę religionis habitum Casaragultę suscepit, atque Fratrum minoribus adiunctus est. Hic denique à Multro eius Provinciali Romano, ad Gregorium IX. Summum Pont. ob quędam negotia religionis statum concernentia, missus: tanta apud ipsum Papam; tum quoque apud illustri. Cardinale, sanctitatis opinione polluit, vt ab omnibus maxima in veneratione, etiam habitus sit: et neq; Innocent. IV. Gregorij presul successor, in Episcopatum delegente.

^c] Huiusmodi electio mox ultimata legitur ab eodem Pontifice Max. vniuersis Christi per Marrochian. Diocęsam constituit. Diploma incipit. *In ceteris*

Speculo. Sub dñx Lugduni 2. Kalend. Nouemb. Pontifici. an. 4. vbi inter alia sic eos alloquitur. *Quamquam Ordo Regularum minor. sive Ecclesię Romanę velle plantatis, quia virtutis opus militantem & transubstantem Ecclesię an. meritis proficit, & exemplis, & suscitauerit. legum ipsius habitus quodammodo quadam species paratissimi: de ipso archiepiscopi dñs est exceptis, Frater videlicet, Lupus, vbi vique deuotissimi, ingenij virtutibus, scientia decoratus, prouidus in temporalibus, & in spiritualibus circumsprensus: de cuius persona eidem Ecclesię, auctoritate Sedis Apostolicę, sanabiliter & vtiliter est pronisum, &c.* Eo igitur consecrato Marrochiorum Episcopo: pro conuersione Africanorum sollempnis pronus Franciscanorum missio instituta est eod. an. 1246. quare idem Summus Pontifex scripsit ad Regem Marrochiorum Sartacenum, eum ad veritatis lumen utatur, & pœnitentem Episcopum, ac comites minoritas, qui ad ministerium fidelium atque infidelium conuersionem destinabantur, ei imponere commendauit. Incipit littera Apostolica, *Gaudemus in Domino.* Sub datum Lugduni 2. Kalend. Nouemb. Pontifici. an. 4. litteras etiam idem Papa dedit ad Regem Tunisij, Cęptę, & Bugę: rogans, vt Franciscanos, quos ad eorum Regna mitteret presertim Episcopos, fouerent, & ob reuerentiam Sedis Apostolicę recipere, & sicut alijs conuincerent ibidem, libere permitterent conuersari.

^d] Aliis interius commendauit similiter Innocentius omnibus fidelibus per oceanum maritimam Hispanię constituit: acque in remissionem peccatorum inuocet, quatenus eidem Episcopo ad Dei cultum amplificandum omni auxilio assisterent. In eundem modum scriptę est, Archiepiscopo, & cõsilio Tarracens. Archo-

episcopo & consilio Maioricar. Archiepiscopo & consilio Valentin. Archiepiscopo & consilio Narbon. Episcopo Basonien. & populo sibi commisso. Episcopo & consilio Barcinon. Archiepisc. Ianuen. & populo sibi commisso. Episcopo Massiniensi & populo sibi commisso. Episcopo Portagal. & consilio Episcopo S. Emeretij. Burgens. Diocesis: consilio S. Sebastiani, Pamplonens. Diocesis: consilio de Laredo, Burgens. Diocesis: consilio Castr. de *Ordiales* Burgens. Diocesis: Episcopo Vitioponens. & populo sibi commisso. Scripsit etiam eadem ad Reges Navarrae, Aragoniae, Castellae & Portugalliae. Item ad omnes Christi fideles per Africanos constitutos. Item ad Magistrum & FF. Ordinum militum S. Iacobi & Calatravens. Alias dedit ad vniuersum Ordinem Franciscan. vt praedictam missionem, Episcopum, ac socios, iuramentum, & omni consilio, ac favore promouerent.

Nonnulla etiam indulta & priuilegia eidem Episcopo concessit Innocentius IV. maxime vero eandem curam & potestatem super vniuersis Africae fideles ipsi B. Lupo Episcopo delegauit, qui gaudebat eius praedecessor B. Agnellus Episcopus. Insuper eidem B. Lupo Episcopo, de du. auctoritate, Indulgentias proficiscendis in Terram Sanctam concessas, elargiendis Laicis, qui ad obsequium Ecclesiae suae seculum remanere uellent, aut ad illum transfretare.

Porro B. Lupus, tunc S. Sedis Legatus in Africa, circa an. 1217. Romam uenit, iuramentum Pontificae de multis rebus promissae sibi commisit, & Christianorum commodo, qui in Africa commorabantur: de huius Hierosolymam profecturus, cum licentia Alexandri IV. mor in Occidentem reuertens, ea omnia compleuit quae de ipso referunt Gonzag. & Wading. actandem Hispaniam proficiscens, & apud Caesar-augustam moram trahens, sanctissimam vitam finit, tempore praefati Alexandri IV. Aegunt de ea Gonzag. 3. p. sup. in Consuet. Caesar-augustano, quae est 3. prouin. Arragon. Maneta lib. 17. hist. Eccl. SS. Hispan. c. 9. Wading. to. 1. sup. ad an. 1210. §. 4. 6. an. 1246. §. 9. 10. & seq. an. 1247. §. 27. item to. 2. ad an. 1257. §. 18. & an. 1278. §. 37. qui optime ostendit, quod, quomodo Gonzag. hoc errauerit, quod à Gregorio IX. refectat promotus B. Lupum, in Episcopum Romae, cum id contingeret Lugdani, ab Innocentio IV. an. 1246. Nominis etiam mutationem *Lupi* in *Agnum*, firmus ex Suma Pont. inbuitato aduersus hanc, haud ideo adstruit, cum ipsius litterae Innocentij IV. contrarium designent. Non negauerunt tamen (cum ipso Wading.) nomen *Lupi* in ceteris dictionibus ex claris uirtutibus, & moribus S. uin transfuisse: vel cum eam notionem appellationis uisus est Pontifici, licet aliam *Agni* commendari & inducere. *Lupi* lecturus tamen conuicio, eam nomen uallationem referendam ad B. P. *Agnellus* institutionem in Episcopum, factam à Gregor. IX. cum nomen & personae concederet: tam ignorauit Gonzaga, ideoque excusandus.

Sacrum eius corpus humatum est primo Caesar-augustae apud Cöuentum FF. minorum, (ubi diem claustrae extremum) atque honesto loco sepulchrum. Postea uero translatum est ad alium Conuentum S. Francisci ibidem de nouo extructum, (quem modo Fratres incolunt) an. 1289. in Festo Apoll. Philippi & Iacobi die 1. Maij. Maxima cum solemnitate, atque celebri processione: quam Deus, meritis ipsius B. Lupi, miraculis, honorare est dignatus.

Beati *Nicolai, Confessoris*, e] Nobilis Bononiensis fuit, & Iuris peritus eximius: qui B. Bernardum à *Quintanalle*, Bononiensem aduenientem, à puero, & inuoluntarium libertatem molestis, benignè ibi conuocantem

fouit, an. 1211. & consolaribus edes extruendas curauit an. 1213. & 1219. cum demum Franciscanum habitum sumpsit an. 1220. per manus Seraphici Patris S. Francisci, cuius & comes amantissimus extitit. Qui tandem per sanctaeque Deo spiritum reddidit, haec die, an. 1219. miraculis illustris. Sepultus est autem ad Monasterium S. Bernardi Claustrum, quod olim FF. Minorum primum fuit domicilium, sub inuocatione S. Mariae de *Philisus*. Eius Encomium refert Wadingus ex antiquo MS. cuiusdam F. Bonuati. an. 1306. extarato. Vide ipsius uadingham tom. 1. sup. ad an. 1211. §. 28. & 29. an. 1220. §. 9. & 10. & an. 1229. §. 27. et Pisano lib. 1. conformat. fruct. 8. & 12. part. 2. in prouin. Bononiens. Mariano lib. 1. c. 8. §. 2. Marc. o Vlyssipon. 2. part. chron. minor. lib. 6. c. 2. Toffinian. lib. 1. hist. or. seraph. Speculo S. Francisci c. 65. Sigonio lib. 5. hist. Bononiens. ad an. 1215. & 1218. item de Episcopo Bononiens. sub Henrico 3. *Fralla*, an. 1219. Leandro Alberto lib. 9. decad. 1. hist. Bononiens. Cherubino in hist. Bononiens. fol. 12 B. Picquet. in catal. uiror. illust. Franciscan. Gonzaga sup. part. 1. in BB. uir. uulgo ord. & part. 2. in praefato Monasterio, quod est 6. prouinc. Bononiens. ubi legitur hoc Epitaphium.

Nicolai primus nomen,

Ceco lumen obtinuit:

Et mortis restituit

Vitam, deuotus precibus.

Beati *Philippi, Confess.* d] Ex humilitate & uili de se concepta opinione, Philippinus dictus est, olim S. Antonij Patanaus iocundus, à Regno Castellae oriundus. Laicus erat, & 18. annorum adolefens: quando uia eum ipso B. Antonio Alifij interfuit Comicus generalis. Demumque S. Antonius ductus est an. 1211. in Romanoliam à F. Gratano Ministro Prouinciali, amandandus est haec B. Philippus in ciuitatem Castellae. Hinc uocatus alibi S. Franciscus moriens, an. 1216. eibusque fracta vulnera flens & dolens palpauit. Celebratis exequiis, se inuicè saluantes, B. Episcopus abiit Cortonum, B. Philippus Columbarum, ubi tanquam columbam continuo genuit & fletu uisum diuis sanctissimi: quam copiose refecit Pisanus sup. in prouin. Tuscig. Codex MS. Abbat. S. Victor. Paris. lib. 1. Marianus lib. 1. c. 19. & lib. 3. c. 10. Marc. Vlyssipon. part. 2. chron. minor. lib. 2. c. 4. 6. & lib. 5. c. 19. Toffinianus lib. 1. sup. Gonzaga 1. part. sup. item part. 2. in Consuetu. Columbarum, qui est 3. prouinc. Tuscig. Algeria in Arbore Epologica totius ord. minor. Wading. tom. 1. sup. ad an. 1221. §. 12. & 19. item tom. 2. ad an. 1290. §. 12. &c. & tom. 4. ad an. 1399. §. 45. Picquetus in catal. uiror. illust. minor. Maneta. lib. 17. hist. Eccl. SS. Hispan. cap. 7.

Itaque post vitam sanctè & miraculosè transactam, in senectute bona, plenus dierum, annorum 87. in eodem Columbarum loco ad Dominum migravit an. 1290. hac die primo Maij. Cuius coepus postea delatum est, non sine miraculis ad Montem Iteum: in Monte Iteum (ait Pisanus) iacet Sanctus *Frater Philippus, Laicus: qui multa fecit miracula: & inter alia, cum de loco Columbarum, in quo decessit, corpore eius ad Montem Iteum de deceretur, inundante pluuia, nec uulgus affretum stetgit, nec fuit corporis portitores. Desilio sancti Fratris sic memoria celebrata in dicto castro, in Sanctuarij Philippi & Iacobi, Marcus eadè habet sup. lib. 5. huiusmodi autè Testimonio peracta est do S. Marci Euangelistae 15. April. ut quae sacrum corpus honorificè conditum in Ecclesia ipsius Sancti Marci FF. Minor. ad cuius uenerationem uarieta populi multo*

tudo

tudo, eo die, quotannis confluit cum ceteris & luminibus, afferens aramque in fabricam eius tunicam, quam gerebat in obitu, magno habent in pretio.

p. 77.

Beatus Valdo, Confessorius. [A loco S. Germiniani in Tuscia traxit originem: B. Bartholi 3. ordin. Franciscani discipulus, cum & servavit in sua sic diutina infirmitate, & cuius sanctis exhortationibus, misericordie patientie exemplis; mundum cum vanitatibus suis spreuit, & tertiarii habitum sumpsit. Hinc ad sui exemplum Didacali, patris, parentibusque derelictis, domicilium sibi elegit, in nemore rotundo apud *Camporenam*; vbi, propter Christi amorem, vite residuum consumpsit, in magna penitencia, continuas lacrymas & orationibus; extracta sibi exigua cala intra veteris cuiusdam castaneæ arboris caudicem: quo vix genuflexus poterat permanere. Transitus eius fuit admirabilis; nam eum hac die animam egisset, campanæ omnes Castr. *Montium*, per scapulas nullo mortalium traheente perfunerant. Extincto corpore eius Montionem eleatum, sub Altari maiori Ecclesie honorifice conditum est: vbi multis miraculis à Deo exornatur. Scribit de eo Mariagus libr. 3. cap. 15. Marcus Vlyssiponenfis 2. part. sup. lib. 6. cap. 25. Gonzaga part. 2. lapra in Conuentu 3r. provinc. Tulcæ. Wadingius tom. 2. sup. ad an. 1500. (quo decessit vitæ) §. 11. ex Legenda Ms. B. Bartholi: *Psalidum* illum appellans post Gonzagam. Toffinius in provinc. Tulcæ.

§. 12.

Transitus Elizabethæ. [Hæc celeberrima habita est: postquam ipse Sæc. Heroidis canonizatio completa est ann. 1235. per Gregor. X. Papam. Mox enim rei fama per Alemanniam divulgata, Siffridus Moguntinus Archiepiscopus, anno sequente; videlicet 1236. cum ingenti populorum gaudio, levandis è sepulchro sanctissimas ossibus diei 8. Maij constituit, citatis in simul altarum Ecclesiarum presbiteris. Quo die incredibile dictu est; quanta Marpurgum multitudinè conuenit: vtriusque sexus, ordinum, & statuum diversorum. Ex vasis tempore nationibus, populis & linguis, talis ac tanta ibi fuit multitudo collecta, qualis in Alemannicæ partibus vno in loco vix vniquam potuit, vel in futurum poterit congregari. Eam à diuodices cetera milita peruenisse fertur. Oblationam verò tam abundans & affluens copia erat, quæ non facile valuit

zelatari. Præfixibus igitur Frederico II. Imperatore, auream coronam sanctis Reliquis dicante; Henrico quoque Langegrano, illustri Thuringorum principe, vni cum fratre suo Conrado; & matre Domina Sophia: Hermanno item filio B. Elizabethæ, & Sophia eius filia, cum honorificentissimo inferiorum principum cœtu: Moguntino, Colonensi, Treuerensi, ac Bremensi Archiepiscopis, necnon aliis plurimis Tempulorum Cœnobiorumque presbiteribus, eflorido tumulo, lanthillima leuatur ossa. Neque verò concors, ceterorum eaduerum more, horrendi factoris exhalatio: sed tanquam reclusa pretiosissimorum aromatum theca, gratissimus odor egressus, omnia, quæ adiecit, & nares imbuit, & animos ingenti gaudio perfudit. Imposita mox capite plumbeæ, sigillis Episcoporum obligata, per medium populû, inenarrabili delictio prætolantis, magnificentiſſima pompa, circumferuntur. Postridè patefacta inſu Ancistum capâ, comperiuntur (visu mirabile) benignissimè miseratissis ossa, præter naturam, non parum olei esfadasso, guttatimque sub oculis omni ex parte eiectate: quo perlitis quotcumvis infirmorum artubus, optata pro voto sanatas tam velociter quàm felicitè conferebatur. Quare ad sacrum eius tumulum, tantam fieri peregrinationem pronuntiat omnium per circumitum ait ex *Alberico* chronicon magnum *Belgicum*, quanta ferè ad S. Iacobum Compostellæ. A dâ huic Translationis conme morat Theodoricus de Thuringia cap. 12. Surus, & alij in vit. S. Elizabethæ 19. N. osemb. infra. Marcus Vlyssiponenſis part. 1. chron. minor. lib. 9. cap. 17. Additiones ad Lambertum Schafnaburg. an. 1236. Trithemius in chron. Helueticis chronica compendiola, seu compilatio chronologica German. Siffridus epitom. histor. lib. 2. eod. an. historia Langrau. cap. 47. Kramerius lib. 7. metropol. cap. 48. Wading. tom. 2. sup. ad ann. 1235. §. 3. Ilzouius tom. 13. annual. ad an. 1236. §. 15.

Beata Anonyma, Vidua. [Comitissa erat Valentiniensis, habitumque religionis suscepit de manibus B. Coletæ Virginis, in monasterio Vesontino: vbi miris virtutibus refulsit. Ex Codice MS. fororis Perunæ fol. 30. & seq. Abbaillus Capucinus in histor. chronolog. B. Coletæ stat. 3. lib. 2. cap. 17.

§. 13

SEXTO NONAS MAII.

Alexiani, iuxta Petricagianum Corsicæ insulæ oppidum, Beati ^a Anonymi Martyris; qui ab hæreticis, religionis Catholicæ causa, necatus est. Assiſij in Umbria, Beati ^b Ioannis, cognomento Simplicis, Confessoris: admirandæ humilitatis, paupertatis, & orationis viti: qui cum Seraphici Patris S. Francisci esset discipulus, tanta animi contentione, illius vestigia studuit imitari ad virtutem promerendam: vt etiam illum præcesserit ad coronam. Conegliani, in territorio Cenerensi Beati ^c Marci Hungari, Confessoris: multarum prærogatiua virtutum gloriaque signorum conspicui. Item Beati ^d Petri à Xerezio, Confessoris: qui Prouincialatus munere sanctè perfunctus, virtutibus & signis admirandis duxit. Asturicæ Augustæ in Hispania Tarraconensi, B. ^e Mariæ Alphonſi, Virg. quæ eius loci prima Abbatiſſa extitit, & post mortem multis miraculis emicuit. Florentiæ B. ^f Philippæ à Medicæ, Virginis, & Abbatiſſæ, quæ virtutum omnium exculturæ eximia efficta, signis etiam illustribus euasit. Apud oppidum Veaz in Hispania, Beate ^g Euphrasie Rodericæ, Virginis, Tertiariæ.

P ij

6. 1. **Beati Anonymi, Martyris.** *] Memoratur à Gonzaga part. 2. orig. seraph. relig. in Consuetu Sancti Francisci Alexiani, qui est 10. provinc. Corsicæ. *Venerit* (inquunt) *anno Domini 1314. (ab eo hinc Managery antiquas respiciari valet) in bac insula in uenale pell' sera haret, quidam Frater Minor, cuius uocem prout ignoratur, ab eius sectatoribus, ob Catholicæ fidei custodiam, martyris coronatus, hocque in loco sepultus fuit.* Huic aduoluntur Wadinghus tom. 4. annal. minor. ad ann. 1354. §. 11.
5. 2. **B. Ioannis Simpleti, Confessoris.** b] De eo agens S. Antonius 3. part. hist. tit. 24. c. 7. ita describit. *Frater Ioannes à Sancto Francisco cognominatus Simplex, quem sequentem bonem, ut alterum Helianum, ad culturam Evangelicæ perfectionis adduxit. Qui tam in nocentia puritate epulabat, ut in omnibus sanctum orationem, adibus & gestibus corporibus uellet imitari. Et ideo duo sanctus orabat, ipsum aspiciebat continue & curis: ita quando Beatus Franciscus flebat uel lenabat genus, uel manus, uel oculos ad caluum: uel spuebat, uel suspirabat, uel offerebat: Frater Ioannes iste se ei consuebat, Et cum Sanctus de boni dote reprehenderet, respondit pater, ego promissus qua in factu: quare necesse habeo facere, que te uidere adimplere. Qui peruenit ad magnam sanctitatem, & ante Beatum Franciscum de hac uita migrans. Itaq; conuersus ad Dominum, Ordinem Minorum intravit. 1215. & paucos post annos emigravit ad Christum, non sine nota ceteris sanctitatis: cuius laudabilem consuetudinem sepius ut Sanctus, Pater Franciscus, referebat & extollebat, ita ut non Fratrem Ioannem, sed Sanctum Ioannem Simplem appellaret: tanta erat eius humilitas, paupertas, oratio, acque vite perfectio. Huius Sancti Fratris Laici corpus conditum iacet Alifis, in Consuetu Sanctæ Mariæ de Angelis: cuius meminerunt Beatus Bartholomæus Pilanus lib. 1. conformat. fruct. 8. & 11. part. 2. in fratrib. minor. sanctitate illustr. provinc. D. Francisci. Codex MS. Abbat. S. Victor. Part. 1. d. Marianus lib. 1. cap. 11. §. 1. Toffimanus lib. 1. hist. seraphic. Marcus Vlyssiposensis part. 1. chron. minor. lib. 1. cap. 19. Gonzaga sup. part. 1. in B. B. uis huiusce ordinis & part. 2. in prædicto Consuetu, qui est 1. provinc. sancti Francisci. Picquetus in catalog. uis. illustr. Franciscan. Elzeuius lib. 2. sacri Mont. Olmet. cap. 10. Wadinghus tom. 1. annal. minor. ad ann. 1215. §. 5. 6. & 7.*
5. 3. **Beati Marti, Confessoris.** c] Fuit uir mira sanctitate præditus, signisque clarus. Laicus erat professione, qui inter alias uirtutes, humilitatem summè excolebat. *Congregatus, alius Causiani, uel Corneliis,* (quod est Insulæ oppidum,) tumulatus est: tunc Pilano sup. in provinc. S. Antonij. Gonzaga part. 1. supra. Toffimano, Picqueto & Wadingho sup. tom. 1. ad an. 1249. §. 9. & tom. 4. ad ann. 1372. §. 44.
5. 4. **B. Petri à Xercio, Confessoris.** d] Vitam duxerat Eremiticam in solitudine, cum habitu nostro Ordinis assumptum, mira resillie paupertate, suo in victu, siue in vestitu, cui etiam Deus nonnunquam in rebus necessariis visibiliter opitulabatur. Guardianus ac Diffruatoris uocem pluries sanctus est, tunc quoq; minister Provincialis provincie sancti Iosephi factus, idem semper extitit humilis in oculis suis. Patrus erat in sermone, sed largus in charitate. Monbus, incessu, oculis,

ac gestu religiosissimus ceterabatur. Præfentianque Dei sic intuebatur, ut iugiter in oratione ac meditatione rerum cælestium, maximè uerbis Passionis Domini, mortis & iudicij finalis, versaretur: sed in conuersatione totus erat affabilis, sincerus, suavis, & amabilis. Itet conficiens, focius inungebat, ne suis status personam cuiquam propalaret: uerum quantum plus sese occultabat, tanto magis diuulgabatur. Romanus ueniens, à Cardinalibus & Summo Pontifice, in honore est habitus. Vir regularis fuit zelantissimus, constitutionum atque statuum Ordinis simulator existens. Sæpius quidem in discipulos rebelles, & proteruos; sed maxima cum mansuetudine subiectis parcens, & humilibus. In directum seu coerciua sui officij administratione, passioe mutatur, ita uel odio ductum, quis unquam uidit fide patientia, sagacitate, & prudentia semper extortatus apparuit. Porro sibi nimis rigorosus fuit. Senepet Ducalceatus incessit: cælicium eius tandem asperum erat, ut inuentibus timorem incuteret, victus illius tenuis erat & pauper; pano, cepa, herbas, aut fructibus contentus. Per Aduentum & Quadragesimam solo pane & aqua uescebat: fuit etenim omnino abstemius. Lectus eius affert uel mara. Media nocte, Matutinus semper rocabat intus & extra Chorum: ceteratque diei Horas Canonicas suo tempore assignans, flexas genibus pefoluebat. Quotidie sacrum faciebat, necnon officia Desinantorum, & Beate Mariæ Virginis, cum omnibus orationibus & suffragiis in communitate affluetis, omni die, et si absens, dicere solebat. Silentij, solitudinis, & orationis percupidus, uerba fugiebat otiosa, & somnum longuissimum. Agens solpitate, aliisque omnes opem implorantibus, uaria contulit beneficia. E relatione Beati Antonij à Sancto Gregorio, exciatus, Martyriūque desiderio flagrans, in Philippinas & Iaponium iter direxit, cum licentia Beati Petri Alphari, Commissarij; sed cum nauis ascendisset, mareque traiceret, infirmitate grauat, sanctissimè obiit, cuius corpus sepulture accepit intra mare Hispanicam ad Aquilonem; antequam Mexico appulisset ann. 1577. Vide Ioannem à Sancta Maria 1. part. chron. provincie Sancti Iosephi lib. 1. cap. 21.

Beata Maria Alphari, Virginis. *] Hæc prima fundatrix extitit: seu discipula regularis magistra, à discipulis Sanctæ Clare instructa: quæ obiit ann. 1347. & sepulta est in claustrum. Corpus magna ueneratione prosequuntur moniales, ob pieraque miracula illius inter cessione patrata. Ita Wadinghus to. 3. annal. minor. ad ann. 1328. §. 31. post Monumenta MS. provincie S. Iacobi, cuius Monasterium A thuricense extat. 8.

Beata Philippa à Medicea, Virginis. *] Sui Monasterij pæfecta fuit annos uidecim: silentij, ceterarumque uirtutum amantissima, quæ cum anni. 34. in monastica Obseruantia exsisset, spiritum Deo reddidit, ætatis suæ an. 61. Christi uero 1435. Agit de ea Toffimanus sup. lib. 1. in ca.

Beata Euphrasia, Virg. Tertiaris. *] Eius gesta pietate refuldantia, referunt Blasius Laguna, in suo Memoriali, & Maranus lib. 6. chron. Arithor. obseruant. Reformat. cap. 16. Floruit sanctitate circa ann. 1560. in Monasterio immaculatæ Conceptionis Vemsi, quod est 10. provinc. Carthaginens.

QVINTO NONAS M A I I.

IN territorio Tullensi, propè Pagum Bauonum, ad radices Montis Vosagi; Beati ^a Claudij Roleti, Martyris: qui ab hæreticis, post ludibria atque tormenta perpeffa, ob defensionem Catholicæ fidei, necatus est. Lucæ in Tuscia, Beati ^b Hieronymi Galli, Confessoris: paupertate, vitæque sanctimonia, conspicui. Auenione, Beati ^c Petri Martini, Confessoris: qui humilitate & simplicitate clarus, gloria miraculorum nunc vsque exornatur. In territorio Toletano, iuxta Cubam Pagum, Beate ^d Ioannæ à Cruce, Virginis, Tertiariæ: quæ ob miras eius virtutes Abbatissa electa, oratione, patientia, paupertate, ac vitæ austeritate maximè floruit: quam Dominus spiritu prophetico; dono linguarum, & gratia miraculorum, in vita, ac post obitum, copiosissimè exornauit. In Apulia, BB. ^e Ioannæ & Catharinæ à Vino, Tertiariarû, ingentis sanctitatis Fœminarum.

M A I I I I I.

5. 1. **B**eati *Claudij Roleti, Mart. ^a* De eo scribit Bæzæus part. 4. chron. min. lib. 7. c. 12. Daça ibid. lib. 3. cap. 38. ad ann. 1567. post Gonzagam part. 3. orig. seraphic. relig. in Conuentu mupor. S. Marthæ, propè Vosagum Montem, qui est 12. proximi. Franc. Parisiens. ita dicentem. *Cum demissimus R. P. Claudius Roletus, Sacerdos, huiusque carissimi alumnus, à visitandis D. Quirino leminibus rediit, ipso die Inuentus: S. C. n. 111. ann. Dominii 1573. in Caluissias hæreticos incidit; à quibus tandem post plura ludibria atque tormenta perpeffa, illis die Martij 10. pro Catholici & fidei confessione, coronatus est.*

5. 2. **B**eati *Hieronymi Galli, Confessoris. ^b* Pientissimus Sacerdos extitit, atque veræ religionis, paupertatis, necnon & reliquarum virtutum sedator, qui mortem obitus temporalem, cum catholici beati, ab illis populis creditur. laetæ in Conuentu S. Francisci Lucensis, qui est 16. proxime. Tulicæ. Floruit ann. 1523. Arguit de eo Gonzaga part. 2. sup. in hoc Conuentu. Bæzæus item sup. lib. 3. cap. 65. ad ann. 1526. Wædinghus to. 2. anal. min. ad ann. 1289. §. 43. ex Francisco lib. de Reb. Lucensib. Alium esse puto, à Hieronymo à *Pyfforio* propè Lucam, Parisiensis Theologo, postea Capucino, de quo Manipulus min. in c. 7. reg. Fracis. & Hyllæus lët. Fere §. in passione post med.

5. 3. **B**eati *Petri Martini, Confessoris. ^c* Pictanus erat, oriundus ex Lucensi territorio, qui cum in Phocensem provinciam profectus esset, Auenione, inter Patres Observantes, minorum habitum sumpsit, ann. 1598. vbi vero Reformatio introducta est anno 1602. & ipse, licet laicus, eam magno cum animi gaudio, prout omnium exceperat. Ingenti humilitate, ac simplicitate Evangelicæ cœnitatis, vitæ perfectione, & prophetæ dono multùm emicuit: quo & infirmis futuræ precebat, & cuiuscùmque vitæ parebant. Ad elemosinam (quoad vixit) petendam, huc constantem in Domino, non sine proximo emendatione, quibus nonnunquam monita saluta dabat. Sanctissimè obiit anno 1622. die 3. Maij, hora nona ferotina, Dominica in *Abstergeus* exequiis interitur concursu populi propè infinitus: tantæque miracula in vita & post mortem operatus est, vt vix credibile sit effectus. Illius incertum Galtenus, in Tabula Chronographica, læcul. 17. in SS. & illustrib. viti: nautique adhuc profestant oculant testes, & voca à sepulchrum eius appendit, in Conuentu nostro Auenionensi, qui est 1. pro-

uinciz sancti Bernardini Recollector. Gallis.

Beata Ioanna à Sancta Cruce, Virginit. ^d Nascitur 5. 4. anno 1481. in Diocesi Toletana, ex parentibus honestis ac Christianis. A iuuentute, eximia pulchritudine decorata est: sed virtute venustior erat: nam postula fugiens ztatis: Christo sponso iam placere satagebat. Annos septem nata, matre orbatæ est: tuncque ipsa caput penitentis operibus operam dare: abluentis erat non vulgaris semel tantum in die comedebat: in pane & aqua icinita obseruabat: mœ, duobus aut tribus diebus etiam à cibo omnino abstinerebat. Ciliçium deserebat ad carnem: discipulum, vsque ad sanguinis effusionem, corpusculum edomabat, summi cupiens monasticam vitam proficere. Cum igitur 15. annum attigisset, ad Monasteriũ Tertiariarum S. Marthæ de Cruce, 500. passibus à Pago *Cuba*, Toletana Diocesis situm, (illi enim facta Despara fuisset, vt se illuc Deo in postero famulatura conferret) profecta est: forsoreque cum lachrymis rogare cepit, vt se in eorum consortium admittere vellent. Quæ tandem ab illis recepta, totius sanctitatis forma omnibus facta est: adeoque in omni virtutum genere profect, vt facillimè iux vocacionis auctricem prodiderit.

Mira fuit eius penitentia, vitæque austeritas ac penitentia: orationi maximè addicta erat, sed cruce ac passionis Christi mysteriis supra modum delectabatur: ita vt sæpè in extasim raperetur: quo tempore secreta diuina pandebat, & abscondita cordum referebat: linguisque diuersis loquebatur: hunc miraculis ingentibus à Domino illustrabatur. Ea propter ad regendam Abbatiam eligitur: quo munere accepto, fortibus ex tempore suscit, vt totius rei domesticæ cogitatum in Domino iactantes, seque omnino illi credentes, egrediendi libertati, quo gaudebant, ex follemni voto renuntiant: quatenus diuinarum contemplationi mysteriorum plenius vacare possent. Cuius denique opera facti est, vt ab eo tempore, quantum quoque voti, huius loci Religiosæ emierint, inuolabilis scilicet clausuræ. Tunc nomen huius sanctissimæ virginis per vniuersam Hispaniam celeberrimam euasit: quansobrem ex diuersis partibus, nobilissimi quoque vni ad eam confluebant, seque, atque eorum grauissima negotia ab ea omnipotenti Deo commendari maximè exoptabant. Inter hos fuisse, Germanicum Imperator, Carolus V. Magnus ille Capitanus, Gonçaluis *Fernandez* à *Conluba*: Franciscus *Ximenius*,

4. 6.

Toletanus Archiepiscopus S. R. E. Cardinalis, &c.

Multa etiam, iniuste licet calumniata, patientissime tulit aduersa: sæpè à Dæmonibus vexata, & pugnis lacessita, æquo animo sustinebat. Quid de magnis, acerbisque illis infirmitatibus? ea omnia pro Christo libentissime tolerabat. Tandem omnibus Sacramentis debite susceptis, forsiter obdormiuit in Domino: an. 1514. ætatis suæ 53. Maij 3. Dominica die, hora 6. pomeridiana. Cuius sacræ corporis, diebus quinque mansit insepultum, ob contactum populorum illud deuotè visitatum: quibus exiens tumulatum est in claustrum monialium. Verum præsertim sua fidelium deuotione, extendè translatum est in chorum Ecclesiæ Abbatis, propè summum Altare, à cornu Essan-geli, & in honorificentiori sepulchro collocatum: vbi maxima ueneratione colitur: ob præclara, quæ Deus illic operatur miracula. Egregia eius facta, gestaque procius admiranda plures descriptere. In his Gonzaga 1. part. sup. in BB. ferimus 2. & 3. ordinis minorum, item part. 3. in præfato Monasterio de Cruce, quod est 12. prouinc. Castellæ. Batezzus sup. lib. 2. c.

23. & 28. vique ad 36. Galerius in Tabula Cosinograph. fecul. 16. in sanctis & illustrib. viuis ex vita eius eius Lugduni edita an. 1621. Algerius in Tab. Epilogica totius ordinis Franciscan. Poterius tract. 3. in-
plic. coton. Virg. cap. 4. 5. 4. numer. 7. Mariana lib. 19. histos. Eccles. SS. Hispan. cap. 20. 21. Mananus lib. 5. cap. 11. Elzeuius lib. 3. cap. 4. sacri mont Ob-
uet. Daga sup. Valerianus de SS. Fermin. ord. minor. lib. 4. cap. 20. 21. 22. & 7. De Sillis in cap. 1. regul. tertij ordinis.

Beatæ Mariæ leuani & Catharinæ à Vino, &c. e.] Ag. 9. 7. deus Gonzaga 1. part. sup. in Conuento B. Mariæ de Valle Alpæ ad Teflam, (qui est 4. prouinc. sancti Angeli) vbi sepelitur sunt. *locuti* (inquit) *hæc in ipsa loca sunt leuana, sicutque Catharina de Vino, amba Tertiarie, ambæque sanctissima femina: quarum utraq. cum per integrum annum, hæsum ex vase olei, fratribus summa liberalitate, & ad incensæ venerabili Eucharistia Sacramento conferendam, & alia videri necessaria, ministrasset, classem totius anni curricula, in exhaustam vas, omninoque redoundens vniuit.*

QUARTO NONAS MAIL.

A Pad Sulmonem in Pelignis, Beati ^a Philippi Aquilani, Confessoris: qui acerrimus vitiorum persequutor, & meliorum charismatum diligentissimus lectator factus; virtutis ac religionis speciem dedit: miraculique conuersiuit. Florentiæ, Beati ^b Balthasaris à Florentia, Confessoris: incredibilis abstinentiæ viri; qui & prophetiæ dono claruit. In Castellonenfi Salu, propè Hornacuolos oppidum: Beati ^c Bernardini à Castro-viridi; Confessoris: oratione & pœnitentiæ operibus spectabilis. In Goana Indiæ Orientalis prouincia, B. ^d Iacobi Borboni, Confessoris, & concionatoris eximij: qui Indorum conuersionem iugiter vacans, innumerablem animarum lucratus est tunnam. Fani, in Piceno, Beati ^e Hicronymij à Pedona, Confessoris: virtutibus atque signis gloriosi.

MAIL IV.

3. 1.

Beati Philippi de Aquila, Confessoris. ^a] A pueri-tua virtutum est amplexatus, & factus Frater minor, perfectioni maximè incubat: vite austeritate, & abstinentia pollebat: ieiunijs, vigilijs ac disciplinæ carnis odombus exercitia corporalia quantò valia & abieciota, tanto citius ea re querebat, operabaturque: diuinum officium magna cum attentione perfoluebat Missas quotidie deuotissimè andebat. Sæpè tentatus à Dæmone; toties ex eo victoriam reportauit. Cibum iugiter ferebat: super lectum nunquam dormiebat: sed se tens in cathedra; cui hænti cubabat: accediam suum operè fugiebat: paupertatem diligebat; & solitudinem. Ad præclarus Ordo, licet inuitus, assumptus, mira prudentia, & zelo subditos rexit: sicque sanctissimè obiit anno 1436. sui ingens desiderium fratribus ac seculanibus relinquens: qui eius funeri ac exequijs maxima cum ueneratione interfuerunt. Sepultus est intra ierua Capellam Ecclesiæ Conuentus Sancti Nicolai Sulmonis, (qui est 8. prouinc. S. Bernardini) ad cuius maiusculum, illius meritis, diuina operante virtute, plurima contingunt miracula. Aguit de eo Gonzaga 2. part. origin. Ieraphic. relig. in eo Conuento. Marcus Vlyssiponenfis 3. part. chron. minor. lib. 3. cap. 61. Toffianus lib. 1. histos. Ieraphic.

Beati Balthasaris à Florentia, Confessoris. b] Vir fuit 9. 2. mira abstinentia præditus; qui anno Domini 1493. tempore generalis Capituli in Conuento Sancti Saluatoris Florentiæ celebrato, diem clausis extremum; multaque spiritu prophetico futura, nempe, bella, famem, pelles, Monarchiarumque subuersiones certissimè prædixit. Memoratur à Gonzaga 2. part. sup. in hoc Conuento, qui est 9. prouinc. Tuscæ. & Batezzo part. 4. chron. minor. lib. 1. cap. 51.

Beati Bernardini à Castro-viridi, Confessoris. c] Religiosissimus hic erat; qui & integros dies integris quoque noctibus orationi tantum intentus coningeret assueuerat; quosque parauerat ergò à vino & carnibus perpetuò abstinuit, ac omnes virtutes quam diligentissimè coluit: quibus Deo gratus; felici vultu curia peractò, ad celestia gaudia euoluit. Floruit curia ann. 1540. Illum commemorat Gonzaga part. 3. sup. in Conuento Sanctæ Mariæ de Angelis, qui est 1. prouinc. Angelorum, & Batezzus sup. part. 4. lib. 3. cap. 39. ad ann. 1541. Rapinius histos. general. orig. Recollector. decal. 1. part. 1. §. 6.

Beati Iacobi, Confessoris. d] Duo insinuat videtur 9. 4. Maissus: vnum, curia ordinem nostrum trinitariorum; quem ex indulta maximè peroptaret remouere ab Indorum conuersione: cum tamen vult ipsi sola nostra

nostra Recollect. Reformatio plus eo in opere egerit, quam totius Massici sodalitas. *E Franciscana familia Fratres* (inquit ipse lib. 12. hist. Induc. sub ult.) *Cum dominium in India pridem constitutum haberent, esseque amplificanda religio Christiana precupidi; tamen quosdam psalmodia, functionibusque & ceteris divinis partibus ac militaris ceremoniis impeditis, satis ac nequam suppeditare poterant, peregrinationis, catervisimo, aliisque maneribus, quae ad eorum gentium, & curatorem & cultum, hand dubie requiruntur.* Quasi soli Massici consolidae id opus omnino assumpsissent. At, quod hocce nostro ordine Seraphico mirabilis i qui cum totis us exterius detineretur et cetero, nihilominus, tanto cum spiritus ardore, Indominum consensum sic addidit fuerit, ut Massici alumnos, eo in labore, longè antecellerent: qua de re infra ad 31. August. & alibi passim. Alterum etiam dè consurgit; quod idem Massivus conat, licet frustra, nostris Franciscanos, nobis ipsis tactus adionere. Loquens etenim de Gueça Noronia, Indici Orientalis pietate, N omnij successore: huc subdit, lib. 11. sup. post med. *Præter militages ante capias, Episcopo Fer-*

uando iam vita sua. To, vicium expugnans, qui cō multo suo recte fecim Garcia adduxerat, Ioannem Albuquerquem, & Franciscana familia, Castellonem: eiusque Comitesque adores, Vincentium ex eadem familia, ceterisq; Clericum quendam, nomine Iacobum, ex episcopo Lusitania Barba, ut a facienda et cetero. Harum verò, cum in Episcopatu administrans, tum in excedendis acque ad Christum allicendis hominibus, fructus pietatis & industria constat. Porro, de præfatis B. B. Ioanne Alburquerque, Episcopo, & Vincentio, infra ad 11. & 16. Iunij. De nostro autem Beato Iacobo Borbon, ubique eum mirificè laudat Massici quasi non ninotam; tum hoc loco, tum lib. 12. sub ult. At, hunc ordinis nostri Franciscani alumnum fatetur fuisse Turcellanum lib. 2. vit. S. Francisci Xaverij cap. 1. 4. 5. 10. post nostras omnes.

Beati Hieronymi, Confessoris. Cum ex familia Obsecrantium ad Capucinos accessisset, tanta virtutum laude, ac vitz sanctimonia inclinat: ut omnibus perfectionis specimen elicit. Vide Bouerium tom. 1. annual Capucinos. ad an. 1576. §. 35. &c. quo obiit. ex MS. provincie Marchie.

§. 5

TERTIO NONAS MAII

Assisij in Vmbria, Beati ^a Illuminati, Confessoris, Seraphici Patris Sancti Francisci Discipuli: eximie virtutis ac perfectionis viri. Apud Montem-Calerum in Pedemontano, Beati ^b Gabrielis à Iaueno, Confessoris. Guatemalæ in India Occidentali, Beati ^c Gonsalvi Mendezij, Confessoris: indyti Guatemalicæ provincie fundatoris, qui oratione, vitæ austeritate, & zelo salutis animarum iugiter emicuit. Madriti in Castella, Beati ^d Antonij à Secura, Confessoris: charitate, misericordia, vitzque puritate conspicui. Palentiz, Beati ^e Blanchæ Henriquez, Virginis: quæ quantò magis, generis nobilitate, alias confocias moniales superaret, tantò profundiore humilitate atque sanctitate eas longè anteciret

M A I I V .

Beati Illuminati, Confessoris. ^a Hic Reatinus fuit, vir luminis & virtutis, ac focus Beati Patris Francisci, quando ad soldanum accessit; & dum Christianis, ne prebarentur cum Saracenis, casum prædixit ann. 1219. tunc Seraphicus Pater cum Beato Illuminato, multa gratia passus est à Saracenis: nam extemplo eos impie verberantes, & penè trucidantes de suis civitatibus expulerunt. Hic ab eodem Seraphico Patre accepit, quo modo Stigmata in eius carne à Christo fuerant sibi impressa: illucque ex gratia singulari, ostendit. Ita Codex MS. Abbat. S. Victor. Parisiens. in fratrib. musor. sanctitat. illustr. apud provinc. S. Francisci. Beatus Bartholomæus Pitanus ibid. lib. 2. conformit. fruct. 8. part. 2. item lib. 2. fruct. 5. part. 2. & lib. 3. fruct. 3. part. 2. Iacobus Victoriacus histoe. orientis lib. 3. S. Antonij. 3. part. histoe. titul. 12. cap. 2. §. 5. & cap. 7. §. 1. Marcus Vlyssipponensis 1. part. chron. lib. 1. cap. 70. & lib. 2. cap. 56. Gonzaga orig. seraphic. relig. part. 1. in BB. vitz huiusce ordi. Tostianus lib. 1. histoe. seraph. item vbi de ea. Wadinghus tom. 1. annual. minor. ad an. 1210. §. 18. 1219. §. 54. 58. Dantes Algericus, cantu de paradisi: & eius commentar. Christophorus Landinus ibid. S. Bonaventura cap. 9. in vita S. Francisci.

Beati Gabrielis, Confessoris. b Ex Conventualium

cœtu, ad Capucinos transit ann. 1540. Vbi eor vitz virtutibus emicuit: ut caelesta quoddam vitz genus inter homines referret: teste Boueno tom. 1. annual. Capucinos. ad ann. 1570. (quo obiit) §. 9. & 10. ex Salodiensi, & MS. provincie Genensis.

Beati Gonsalvi Mendezij, Confessoris. c Huius sancti vin eulogium illusterrimum Gonzaga describit, cum illius egregia recenset opera part. 4. sup. in Conventu Sancti Francisci Guatemalæ, qui est. provinc. Notatus Iesu Guatemalensis: his verbis. *Secundus vero Præter videlicet Gonsalvus Mendez, qui ex sancti Iacobi provincia, ad hanc inter primos eius fundatores transit, Provincialis atque monite simul aique secundus, in illa laudabiliter sanctus est; ad id sui professionis, sui que status zelator exiit, ut nunquam vel sivo consilij; vel laboribus astrinis, aliud à nudo asserit, & legio et cetera in Iesu admittit, vel inter asserimus monites, aut excogendis monitis, aut prædicandis ergo meritas, equitate voluerit: vel tantillum aut à sacra lectio, aut ab oratione, aut etiam ab Iudicium se hie in fructu, dempto parvisimo tempore, quo summo cogitans, omnino indolgebat, resistauerit. Iis igitur & alis de ceteris à Guatemalæ, quibus monitis maxime suis desiderium reliquit, non fecit ad Deo carissimus habetur piensissimus P. Gonsalvus Mendez, qui P. Maij,*

§. 7

P. Iij

anno à Nativitate Domini 1582. prout profuso Patri Iovanni Calera predicto, et vniuersi excessit, ad eosque cum Sacerdotibus & Electis Dei annumerandus, euasit. Eadem testatur Barezus 4. part. chronice. minor. lib. 4. cap. 21. Daça iij. lib. 2. cap. 15. & 16. Rapi-nzus in hitor. general. org. Recollector. decad. 5. part. 1. §. 11. Marianus lib. 2. cap. 44. ehtonic. Re-formac.

§ 3. *Beati Antonij à Secura Confessoris. d.]* Sacerdos erat, cuius mirabilis charitas, atque compassiua ad omnes, præcipue verò ad pauperes tenentudo, vix exprimi possent. Cui Dæmon ob eius vitæ puritatem summo pectè insidens; innumeris terentis laqueos, misisque portentis tantorem incutebat tantum: à quibus tamen omnibus, diuina sibi aspirante aita, immunis omnino, atque illiszius euasit. Obiit ann. 1573. De eo agunt Gonzaga sup. part. 3. in Conuentu Sancti Betuardini Madem, qui est 9. prouinc. Sancti Iose-

phi. & Barezus sup. lib. 5. cap. 21. Rapinuz supra Decad. 8. part. 1. §. 11. Grauius in *vite Turonis* part. cap. 24. Ioannes à Sancta Maria part. 1. ehtonic. per-fux prouinc. lib. 2. cap. 15. & 16.

Beata Blanca Henricqz, Virginis. e.] Vixit 5. 4. apud Monasterium S. Clarae Palentinæ ciuitatis, quod est 5. prouinc. Conceptionis, in Hispania, in quo supra modum entuit. Fueraf namque foror veterina Al-phonfi Henricqz, Castellæ Ammirantis, huic celo-ci fundatoris; atque Ferdinandi V. Castellæ Regis Auit; que vilioza Conuentus obsequia, licet tantis ortu insalibus, aded coluit, vt quantumque altam eorreligioum, humilitate longe superauerit. Obiit cir-cu annum 1544. Scribunt de ea Gonzaga part. 3. sup. in eo Monasterio, & Barezus supra lib. 3. cap. 42. Wasingham tom. 4. sup. ad ann. 1573. §. 33. Valerianus de Sanctis Formis ordinis minorum libro quat-to capite trigelimo sexto.

PRIDIE NONAS MAII.

Cluitatuz, in Minoria Balearum insula, passio Beatorum a Martyrum Bartholomæi Genetaris, Francisci Colis, & Amarellæ, Monialis Clariffæ, à furentibus Turcis interfectorum. Apud Montem-Politianum, in Hethuria, Beati b Bartholomei Puccij-Francisci, Confessoris: vita exemplari, ac miraculis illustri. Neapoli in Campania, Beati c Venantij à Fabriano, Confessoris: magnæ sanctitatis viri. Burgis, in Hispania Tarraconensî, Beate d Elizabeth à Turri, Vir-ginis: pietate, admirandaque religione insignis: quæ plurimis exornata charisma-tibus, eo die, migravit in cœlum, quo sibi à Domino fuerat antea reuelatum.

MAII VL

§ 1. *Beatorum Bartholomæi, &c. Martyrum. a.]* Legi-mus, Cunitatem oppidum vna cum Conuentu Sancti Francisci (qui est tertius prouincie Maiorica-rum) & Clarissimum Monasterio, (quod est tertium eiusdem prouincie) à trucidantissimis expugnatum esse, ductum, atque exustum, ann. 1558. tumque ab ipsis Martyrio coronatos fuisse Beatum Bartholomæum Genetæ, Chonitam: & Beatum Franciscum, religio-sum Ilicum: atque Beatum Amarellam, Sancti-moualem. Ita Gonzaga de origin. seraphic. relig. part. 3. in præfata prouincia. Daça 4. part. ehtonic. minor. lib. 3. cap. 49. ex processu authentico.

§ 2. *Beati Bartholomæi Puccij, Confessor. b.]* Tanto amo-re Christi est inflammatus, vt propter eum, viotem, liberos, cateraque temporalia bona dimittens; pau-peribus Franciscanis, eorum habitu indutus, adiungi voluente. Deuotissimus fuit, virtutisque exemplar ce-teris fuit. Aded autem profecit, vt post mortem mi-raculis claruerit. Vixit circa ann. 1520. sepultusque est in Monte-Politiano, vbi magna veneratione coluit. Scribunt de eo Beatus Bartholomæus Pisanus lib. 1. conformac. fruct. 8. part. 2. in fratib. minor. sancti. illust. prouinc. Tulfic. Codex MS. Abbat. S. V. Ros. Parisiens. ibid. Marcus Vlyssipontis, part. 2. chron. minor. lib. 7. cap. 34. §. 1. sub ann. 1519. Gonzaga org. seraph. relig. part. 1. sub ann. 1519. Gonzaga item 2. part. in præfatu Conuentu S. Martz de Fon-te Castello, propè Montem-Politianum, qui est 17. prouinc. Tulfic. Toffmannus lib. 1. illust. cap. 11. in eo.

Wasingham tom. 2. annal. minor. ad ann. 1590. §. 26. Piquetus in catalog. viroz. illust. Francicæ. qui mendosè aut iacere Montis-Pessuli. Daça 4. part. ehtonic. minor. lib. 1. cap. 28.

Beati Venantij, Confessoris. c.] Socius fuit Beati Iacobi à Margha, qui ob præclaras eius virtutes, ab eo singulari dilectione prosequeretur: nam pietate, cha-ritate, obedientiaque entuit. Obiit apud Neapolim, an. 1506. sepultus in Conuentu S. Martz Nouz, qui est 1. prouinc. Terra-Laboris. Deo eo agunt Marcus Vlyssipontis part. 3. sup. lib. 8. cap. 26. Gonzaga sup. part. 2. in Conuentu Annotatissimis Virg. Faberius, qui est 55. prouincie Marchie. Algezira in Arbore Epiloga totius ord. Femenicæ.

Beata Elizabeth à Turri, Virginis. d.] Floruit circa ann. 1510. apud Monasterium Sanctæ Clarae Burgen-sis: quod est 1. prouinc. Burgens. de qua Gonzaga ibid. parte 3. id referit. In hunc deinceps eloro, diuifis-sima, atque admirandæ religiois foror Elizabeth à Tur-ri, huicse recandit summi. Ha: signidem cum huns-tilitatem, paupertatem, chastitatem, atque ceteras virtu-tes, quàm diligentissimè excoleret, atque die quadam Dominica, circa correligiosam infernam interfus occu-pata, & sacramentali Confessione, & sacra Communione, atque etiam sacra penitentia iussis; anxiosque eorum venerabilis Sacramento processunderet, sibi que culpam, si quam ferè incurrisset, supplicem condonari peteret, ab-icit ex inferno, religiosam quadam inuicita, quo & sibi vniuersaque sacramenta ministrans, & rem diu-nam coram se sicie. Præterea plurimis charitatibus ornata

enarrata, certum sui obitus diem, Deo sibi revelante, praeostentemus, sanctique obit. Eadem testantur Barthezuz 4. part. chronie. minor. lib. 2. cap. 14. sub an.

1514. Wadinghus tom. 1. supra ad ann. 1218. §. 13. Valerianus de SS. Formis ordinis minorum lib. 4. cap. 17.

N O N I S M A I I .

MAnderburgij, in Prouincia Saxoniz, Beati a Lucolphi, Confessoris: vita sanctitate, & gratia miraculorum conspicui. In Corsica insula, Beati b Ioannis de Taglia, Confessoris: meritis ac virtutibus celeberrimi. Apud Sacapum, Mechioacanicum Indiz Occiduz oppidum, Beati c Antonij Betetz, Confessoris; qui paupertate, charitate, & pietate pollens: tanto spiritus feruore, & zelo salutis animarum est accensus: vt conuersioni Indorum Infidelium, operam maximè dederit: & post multos exanthlato labores, sancto fine quieuerit. Charretiz in territorio Viennensi, Beati d Claudij Cirardi, Confessoris. Item, Beati e Antonij de Barriales, Confessoris: vita & Regulari Obseruantia insignis.

M A I I V I I .

§. 1. **B**eati Lucolphi, Confessoris. a] Summa honestate, & morum gravitate, ac sanctitate fuit praeditus: itant lotura pedum suorum in firmis cura oriet, & mutacula alia non pauca edidit: quae enarrat Beatus Bartholomaeus Pfanus lib. 1. conformitat. fruct. 8. & 11. part. 3. in fratribus minoribus prouinciae Saxonie sanctat. illustrib. Codex MS. Abbas. S. Victor. Parisiens. ibid. Marcus Vlyssiponenfis part. 2. chronie. minor. lib. 9. cap. 29. §. 3. ad ann. Christi 1369. Toffinianus lib. 1. hiltor. seraphic. Gonzaga 1. part. orig. seraphic. relig. in BB. vriti busuface ordinis: qui ait iacere *Manderburgij*. Wadinghus tom. 1. annal. minor. ad ann. 1249. §. 9. dicitur *Landulphus*, Marporgi sepultus. Picquetus verò in catal. viros. illustri. Franciscan. *Magedburgi* quiescere.

§. 2. **B**eati Ioannis de Taglia, Confessoris. b] Prouinciae Sancti Bernardini fuit alumnus; concionator celebrissimus: qui exinde in Corsicam insulam mare transiens: illic claruit singulari sanctitate ann. 1460. & sepultus magna in veneratione, apud illos populos habetur. Vt testantur Marcus Vlyssiponenfis part. 3. sup. lib. 5. cap. 29. ad ann. 1464. Toffinianus lib. 2. in Vicaria Corsica. Cognominatur de *Tagliacotta*.

§. 3. **B**eati Antonij Betetz, Confessoris. c] Hic professionem emulit in prouincia Conceptionis: qui postquam per multos annos in Tribulensi (vulgò *Del Abrojo*) illius prouinciae Conuentu, magistrum iuuenum ac novitiorum officio fundus esset, illustrandorum quoque in Catholica fide Indorum ergo, ad has partes est profectus: vbi Indicum idioma non absque maximo labore didicit; ac tantopere in eo profectus, vt apud ipsos Indos natus videretur. Cum elica perterea Euangelicæ paupertatis amantissimus, siueque status zelantissimus, ac omnium denique virtutum eximius cultor; tante fuit apud Neophytos hos populos auctoritatis, tantæque zelum, vt quicquid vellet, illis facilitate suggereret. Eoque demùm factum est, vt plurimum incrementum Ecclesie Indicæ accesserit. Obiit

circa an. 1535. Postquam sepe sepe Hymnum; *Te Drum Landama*, &c. summa cum pietate, humilitateque decantasset, ea ipsa hora, qua se ex hac vita migraturum praedixerat. Sepultus est autem in Conuentu Sancti Anax Sacapi, qui est duodecimo prouinciae Sanctiorum Petri & Pauli apud Indiam Occidentem. Hæc ex Gonzaga quarta parte sup. in praefato Conuentu, & Barezuz quarta parte chronie. minor. lib. 5. cap. 29. sub. ann. 1535. Rapineo in histor. general. orig. Recollector. decad. 7. part. 1. §. 1. pag. 371. Mariano lib. 2. cap. 30. chronie. strictior. Obseruant Reformator.

Beati Claudij Cirardi, Confessoris. d] Agit copiosè de eo Federetus, in descriptione prouinciae Burgundicæ: vbi de Conuentu Charretiarum. Obiit ann. 1565.

§. 5. **B**eati Antonij, Confessoris. e] Vir fuit eximie orationis, & altez contemplationis maximè circa mortem passionemque Domini: in qua totus in lachrymas distulabat, diuinam praesentiam sibi semper coram obuolucbat. Hominiisque nouissima frequenter recogitabat. Pessimus erat in Missæ sacrificio peragendo: vana otiosaque verba magnopere exhorcebat: cum esset silensij amantissimus. Grauitate, totiusque corporis compositione, & honestate, sic exornabatur, vt iuuentis alliceret ad virtutem: tantoque mulierum fugiebat consortia, vt nec eas quidem aspiciere vellet. Continuis, rigidisque poenitentis ac disciplinis carnem edomans, in summa paupertate, & abstinentia, domino inserviebat. Erat tunc Guardianus Conuentus Alaej (vulgò *Alatius*) qui est decimus tertius prouinciae S. Iosephi, quando vna cum B. Petro *Xerxes* (de quo sup. 1. Mai) Conuentus Pennerandæ Guardiano, mare ascendit, traiecitque in Indiam: simulque cum ipso, eadem zgritudine laborans, sanctissime obiit; cuius corpus è nati in mare proiecitur, illic sepulturam accepit. Teste Ioanne à sancta Maria 1. part. chronie. prouinciae Sancti Iosephi. lib. 2. cap. 21. ex Monumentis eiusdem prouinc.

OCTAVO IDVS MAII.

Lucerii in Apulia, Beati ^a Ioannis à Stronconio, Confessoris; qui zelo altissimæ paupertatis, atque Seraphici Ordinis pristini splendoris æstuans, regularis Observantiz familiar, vnus ex præcipuis fautoribus extitit, quam & sanctissimè texit, & multis perfunctus laboribus, clarus meritis, spiritum Deo reddidit. Malegnani in Infubria, Beati ^b Bernardini de Buisi, Confessoris, ac conuentionis celeberrimi: qui doctrina, religione, vitæque sanctitate floruit. Antichere, iuxta Cordubam urbem, Beati ^c Francisci de Villar, Confessoris: qui cum illustrissima exortus esset profapia; contempta Ducali dignitate; humilitatem, paupertatem, spontaneam obedientiam, arque instantem orationem amplexatus est: & vsque ad finem vitæ incognitus permanfit. Surrigij in Burgundia, Beate ^d Mariz à Corbya, Virginis: eiusdem loci primæ Abbatiss: vitæ sanctitate insignis.

MAII VIII.

- §. 1. **B**eati Ioannis à Stronconio, Confessoris. ^a] Prouinciz sancti Francisci erat alumnus, cum reformationem Observantiz regularis suscepit; pius ac deuotus admodum extitit, doctrina pollens, & ingentibus virtutibus præditus: sanctissimè paupertatis zelantissimus erat, & sui instituti amantissimus. Cum igitur Beatus Paulus à Trincis, sermo, austeritateque vitæ, confectus esset, coactus est sibi coadiutorem (suscipere) & postquam Beatum Ioannem à Stronconio diligens, Communitatem ac Visitatorem omnium Conuentuum, qui sub iurisdictione sua erant, instituit, atque Florentiam protinus misit. Quæ miræ virtutis exemplo, ac optima gubernatione, famulatum Observantiarum valde accrevit; & suis feruentissimis concionibus, ac sancta conuersatione, populorum sibi conciliauit amicitiam: plures nouitios (viros probate vitæ, perfecteque integritatis) recepit ad ordinem: numerum Conuentuum adaugebat: alique reformationem intro mitterebat ann. 1390. sicque vigilantissimè, sanctissimèque persequitur vsque ad ann. 1410. nam eo in officio confirmatus est, imò potius denud institutus; dum à Reuerendissimo Ministro Generali Antonio Pyrette, eius Comensarius Generalis supra omnes Observantiarum in Italia fratres delectus est. Tandem virtutibus, miraculis, & spiritu prophætico clarus, multos per sanctos laboribus, & cecellit. Luceriz Sacerdotum in Sancti Angeli provincia, an. 1415. cen. 1418. De eo agunt Marcus Vlyssiponenfis part. 3. chronice. minor. lib. 1. cap. 7. & 16. 28. 33. & lib. 5. cap. 30. Gonzaga part. 1. orig. seraphic. relig. vbi de Observantiz regularis exordio apud Italos: deque schismate, tum in Ecclesia, tum in Ordine Seraphico oborto. Item part. 2. in Conuentu sancti Francisci, Montis Felsularum, qui est 1. prouincie Tusciz item in 8. Conuentu eiusdem prouincie. Necnon Conuentu 2. 3. 4. prouincie Sancti Bernardini. Item in prouincia S. Angeli; & in eisdem Conuent. 1. Tolstantus lib. 1. hist. seraphic. Wadinghus tom. 4. anal. minor. ad ann. 1390. §. 4. & 1399. §. 65. Ioannes à Sancta Maria 1. part. chronice. S. Iosephi lib. 1. cap. 4. Jacobillus de SS. Fulgiantibus in B. Paulo seu Paulato de Trincis.
- §. 2. **B**eati Bernardini de Buisi, Confessoris. ^b] Mediolanensis prouincie cura precepit. Quo cum esset Philosophicis disciplinis ad nauicam vsque instructus, iuris

utriusque etiam peritiam consequutus, ac ne quid desideraretur, summus Theologos coarquet; talia edidit opera, quæ ingenij sui vni, apud omnes prædicant. Vulgata, & iam læpius orbem peruagata sunt, ac paucis ab hunc annis steuam Venetis prodierunt terribilissimè illos lucubraciones. Hic verè Religiosissimus fuit, & vitæ sanctitate insignis. Claruit ann. 1480. obiitque Malegnani. Memoratur à Marco Vlyssiponenfi sup. lib. 6. cap. 40. Gonzaga part. 1. sup. in vitis ord. seraphic. doctrina illustr. item part. 2. in Conuentibus, S. Angeli Mediolani, & B. Mariz de Misericordiz Malegnani, qui sunt 1. & 19. prouinc. Mediolanens. Willoto Athenar. orthodoxar. Franciscan. littera B. & apud Beatum Bartholomæum Pisanum hb. 1. conformat. fruct. 8. part. 2. in vitis sciencia illustr. ord. min. vivebat adhuc an. 1492. vt patet part. 2. sus Marialis ferm. 9. part. 3. Similiter in epitom. Biblioth. Gnesner. Sedulius in c. 3. vit. S. Francisc. §. 8.

Beati Francisci de Villar, Confessoris. ^c] Hic cum esset Ducis Segobiticensis primogenitus, aleturque in Regia Caroli V. Imperatoris atque Hispaniarum Regis, simul cum eius filio Philippo II. Principe, accidit, vt inter colludendum puenli quadam bile (non dum enim quisquam illorum 11. Christi annum attingeret) liberis insolentibusque in principum insurgeret, quapropter ab eius morum magistro acutus pro tanti principis reuerentia correptus, rodarguuntque est: in verbis summoperè timens, & Regiam deseruit, atque incognitus in pauperum cuiusdam felici famularum transiit. Cui chin vili obsequio, per 5. annos continuo, non absque maxima penuria, inseruisset, accepta ab ipso vna, Franciscanum Hospitalium Conuentum petiit, vbi sub pauperum rubricæ ipse, proprio semper nomine atque prospicio oculis, minotium habitum induit. In quo tantopere profecit, vt omnibus admirationis causa esset. Tandem deuentus ad 33. sue ætatis annum, cum in S. Zoili Anticheze Conuentu moraretur, foret à patris mendicatione rediret, antiquum morum magistrum, qui ex Imperatoris mandato eum vixque perquirebat, in Conuentus vestibulo offendit, à quo & agnitus fuit. Cùmque ille iuxta Regis præceptum, ipsum Regem restitueret contemderet, rogauit humillimè Pater, ne id inconsulto Prouinciali Ministro, qui 40. tantum miliaribus iuncè distabat, fieret. Dùmque

cutior,

carfax, qui nullus fuerat reuocatur, ipse B. Franciscus in acutissimam incidit febrem, ex qua tandem intra sex-
 qui dies spiritum occubuit. Quod non absque specta-
 lissima Dei providentia factum existimari debet; nam
 is (vt scriptum ab aliis fratribus observatum fuit) inter
 oceanum Deum instansus interpellabat, ne se aliquan-
 do agnoscere permitteret, nec suum genus, atque pa-
 teres proderet. Eius igitur obitu divulgato, tota festè
 ciuitas ad eius funus, atque exequias confluit; magna-
 que admiratione exstantibus quasi que contendit, vt vel
 haberes, vel choræ particulam acciperet. Nec im-
 mersedò quadam, cum per 17. annos, quibus in religio-

ne fuit, caelestem potus atque Angelicam quàm hu-
 manam vitam duxit. Obiit an. Christi 1345. De eo scri-
 bunt Gonzaga part. 3. sup. in prefato Conuentu An-
 ticherens. in lubrvbis Coudubæ vrbis, qui est 16. pro-
 uinc. Baxicæ. Barezus 4. part. chron. minor. lib. 3. c. 45.

Beata Maria de Corbya, Virg. d] Prima exiit Abba-
 tiſſa, Monasterij Sarrigienſ. exstructi circa an. 1425. per
 B. Colettam Virginem: cuius fuerat comes ac socia in-
 diuidua. Teste Fodereto in descriptione ipsius, atque
 Molinensis Monasterij, & Abbavillæ Capucino in
 biflora chronolog. B. Colette 3. itaru lib. 3. cap. 11.
 & 14.

SEPTIMO IDVS MAII.

A Pud Sanctam Illuminatam, in Agro Tudertino, Beati ^a Ioannis Tentia-
 benæ, Confessoris: qui signo Crucis multis ægrotis, sanitatem contulit:
 & post mortem gloria miraculorum coruscet. Auximii in Piceno, Beati ^b Philippi
 Afulani, Confessoris: humilitate, charitate, & signis admirandis, conspicui. In
 Hispania, propè Villam-Nouam de Scapha fracta: Beati ^c Roderici à Beluisio,
 Confessoris: qui mira vitæ puritate & innocentia emicuit, & sancto sine quieuit.
 Cæsaraugustæ, Beate ^d Mariæ Lopetiz à Viel, Virginis: prophetæ dono insi-
 gnis. Ripæ-Limosani, in Apulia, Beate ^e Franciscæ, Tertiariæ: quæ honestate
 ac Religione decorata, Dæmonibus etiam summè formidabilis extitit. In Hispania,
 Beate ^f Olaliæ Gomeziz, viduæ Tertiariæ: quæ patientia, Christi que mor-
 tificatione, & signorum gloria emicuit.

M A I I X.

5. 1. *Beati Ioannis Tentiabena, Confessoris. a*] Socius
 atque discipulus extitit Beati Iuniperi, obiit ann.
 1313. a post occum Sanctæ Illuminatæ in Agro Tuder-
 tino: vbi & sepultus est, miraculis ante & post mor-
 tem coruscans: quorum mōnerunt Marcus Vlyſſi-
 ponensis secunda part. chronic. minor. lib. 7. caput.
 25. ad ann. 1311. Beatus Bartholomæus Pisanus lib.
 1. conformitat. fruâ. 8. & 11. part. 2. in Fratris
 minoribus sanctitate illustribus Prouinc. Sancti Fran-
 cisca. Codex MS. Abbat. Sancti Victor. Parisiens.
 ibidem. Gonzaga 1. part. origin. seraphic. religion. in
 Beatis virtus humilce ordinis. Tostianus lib. 1. hist. or.
 seraphic. Picquetus in catalog. viror. illustr. ordin.
 minor. Wodughus tom. 1. ad ann. 1332. §. 24. &
 25. & tom. 2. annual. minor. ad ann. 1291. §. 31. &
 tom. 3. ann. 1313. §. 10. ex Manano cap. 7. Dometrus
 Tudertinus eius facta recensuit.

5. 2. *Beati Philippi Afulani, Confessoris. b*] Præ dono-
 tione & humilitate coquarij officinam diligentissi-
 mè expleuit: ob præclaras eius virtutes spectabilis
 omnibus fuit: ad cuius egregia merita, Deus quan-
 plurimum operatus est miracula, ante & post illius obitum.
 Floruit ann. 1460. obiit que apud Conuentum
 Auximianum, in quo & sepultus natus est, ann.
 1306. Arguit de eo Marcus Vlyſſiponensis parte
 tercia supra libro quarto, capite trigesimo secundo,
 sub annum milleſimum quadringentesimum sexage-
 ſimum primum, & libro septimo, capite sexagesimo-
 quarto ad annum milleſimum quingentesimum sex-
 tum.

5. 3. *Beati Roderici à Beluisio, Confessoris. c*] Iuuenis
 religionem intravit, & consummatus in breui) de-
 cessit: siquidem in florida ætate expleuit tempora mul-

ta. Cùm enim placita esset Deo anima illius; propter
 hoc pro operant Dominus educere illum de medio in-
 quitatis, sibi que certam suæ mortis horam significare
 dignatus est. Nam ex hac vita migrauit absque quo
 vilius peccati mortiferi læbe in inquinatum vnquam
 senserat. Ingenti gaudio exultabat, dum vltimus dies
 finis sui appropinquabat; laudes Christo, ac Deipæ-
 tæ decantans, pro animum suæ consolatione. Magna
 penitentia actibus exercebat, quamvis infir-
 mus, disciplinæ, vique ad sanguinis effusionem, cor-
 pus assidue edomabat: ita vt tunica sanguine con-
 spersa esset, & plagas curare necesse fuerit. Hora octa-
 ua, capiebat (vt sibi coelitus reuelatum erat) emori
 in Christo; propæta quendam ex fratris supplex
 exorauit vt horologium obseruaret: quo palato,
 protinus spiritum emisit: in Conuentu Deipææ, vul-
 gò, Domus nostræ de Rupe-Amatois, (qui est
 11. prouincia Sancti Gabrielis) sub annum milleſimum
 quingentesimum trigésimum nonum. Hæc ex Gon-
 zaga parte tercia supra in prefato Conuentu: Barezus
 parte quarta chronic. minor. libro tercio, capite de-
 cimotertio. Ioanne Bapista Molez, in Memorialis
 prouincia Sancti Gabrielis Rapinæ in biflor. general.
 origin. Recoll. dioc. decad. 4. part. 2. §. 2. & de-
 cad. 8. part. 1. §. 8.

Beata Maria Lopetia à Viel, Virginis. d] Floruit 5. 4.
 ann. 1330. quæ ob vitæ sanctimoniam, multa, spiritu
 prophætico, prænosse meruit. Obiit Cæsaraugustæ,
 in Monasterio Sanctæ Catharinæ; quod est 11. pro-
 uincie Arragonis. Arguit de ea Gonzaga supra in
 prædicto Monasterio: Barezus item sup. lib. 2. cap.
 25. ad ann. Christi 1332. Valerianus de SS. Fortunis
 ordin. minor. lib. 4. cap. 47.

- §. 3. *Beata Francisca, Tertiaria.* *] Eodem tempore vixit in Italia fama sanctitatis celebris: quæ multis virtutibus coronata, morte interveniente, currebat ad sponsum, cuius sacrum corpus tumulatum est in Conventu Sancti Petri Cœlestini Fratrum Minorum, Ripæ - Luvolani. De quo ait Gonzaga supra parte secunda in eodem Conventu, qui est decimus quintus provincie S. Angelici: quod tunc de coratur, *Honestissima patrisque religiosissima sororis Francisca, tertij Ordinis Franciscani alim almona; quæ innumeris lacrimis et fidei declinavit, et gloria de monico sabana trophaea sapinis retulit, quapropter illi summè sermonebatur fuit.* Eadem confirmat Barezus supra libro secundo, capro quinquagesimo quinto, ad annum millesimum quingentesimum trigentesimum quartum: & Valerianus supra cap. 31.
- §. 6. *Beata Oliva Genesina, Vidua, Tertiaria.* †] Floruit anno millesimo quingentesimo octogesimo tertio, cuius heretica facta habent Blasius *Lagnos*, in suo me-

monial: & Marianus libro sexto chronic. strictior. Observant. Reformat. cap. 26. Viduata etenim marito, penitentiam culmen illico desiderans, communibus ferventiorum asperitatibus non acquievit, sed alia mortificationis genera adinveniebat. Quadragesimas Ecclesie, & sui ordinis, necnon Virginitatis Deiparæ vigiliis, victu panis & aquæ decurabat. Ad hæc, discipulis in se, de hebdomada, terras victibus, deservens, copiosum sanguinem eliciebat. Humilitatem & paupertatem sic excolebat, ut in omnibus, se omnium servam faceret; passionem Dominicam iugiter, sed non sine lachrymis, pectore meduabatur. Graeva hydropis incurabili, cum esset ferme octogeneria, patientissimè morbum tulit. Mirum autem, quam feliciter & sanctè in Domino quiescenti eius gloriæ participes etiam existeret, particule & vestium eius ore: quibus fortes postmodum multa morborum genera ab infirmis populere.

SEXTO IDVS MAII.

N Vrsiz, in Umbria, Beati ^a Antonij, Confessoris: vita & miraculis celebris. Florentiæ, Beati ^b Andræ de Collo, Confessoris: eximie abstinentiæ, orationis atque contemperationis viri: qui & primus ex patribus Observantinis Guardianatus officio functus est apud sacrum Aluerniz Montem: & sanctitate virz conspicuus obdormiuit in Domino. In Mexico, Beati ^c Ioannis à Granata, Confessoris: qui Commissarius Generalis Indiarum electus; religione, ac paupertate, pietateque claruit, & sanctè vitam finiuit. Maioritæ Balearium Insulæ, Beati ^d Petri-Ioannis Calafari, Confessoris, & concionatoris eximij: doctrina, pietate, & dono orationis sublimis. Scalonz in Castella, Beati ^e Antoniz Pachicæ, Virginis: quæ illustrissimo nata sanguine, Christo sponso, in humilitate spiritus, ac sæculi proflus abnegatione, famulari maluit in terris, ut cum eo regnaret in cælis.

M A I I X.

- §. 1. *Beati Antonij, Confessoris.* *] Viuebat 1530. **B** pulsus est Nurliz, hic Beatus Laicus: ubi nunc vivit miraculis fulget. Memoratur à Beato Bartholomæo Pisano, lib. 1. confirmat. fruct. 8. & 11. in fractibus mionibus sanctitate illustribus provincie Sancti Francisca. Codex MS. Abbat. S. Victor. Parisiens. ibidem. Marco Vhsipontensi 2. part. chronic. minor. lib. 8. cap. 33. §. 2. sub ann. 1534. Gonzaga part. 1. origin. seraphic. Religion. in BB. vita huicce ordinis. Toffinsiano lib. 1. histo. seraphic. in eo. Wadding tom. 2. anal. minor. ad ann. 1263. §. 19. & an. 1270. §. 27.
- §. 2. *Beati Andræ, de Collo, Confessoris.* b] Oratori etat adidicissimus, in qua & varia cœteris accepit beneficia. Altissima contemplatione fruebatur, magnaque abstinentia delectabatur: ob cuius raras virtutes, vitæque perfectiorem; primum sacri Montis Aluerniz Guardianum egit, quem summa prudentia ac pietate rexit. Quo officio expleto, ad Conventum Sancti Saluatoris Florentiæ se contulit, ubi cum maxima sanctitatis opinione, anno millesimo quingentesimo septuagesimo sexto, obdormiuit in Domino. Eius memur Gonzaga supra parte secunda in eo Conventu Florentino, qui est nonus provincie
- Tulciz. Item Barezus 4. part. chronic. minor. lib. 1. cap. 48.
- Beati Ioannis à Granata, Confessoris.* c] Hic Granatensis civitate Bartzæ tunc provincie natus, vir fuit perfectè religiosus & virtutis, in paupertate excellens. Secundus Generalis Commillarius novæ Hispaniæ, post venerabilem Patrem, Beatum Alphonsium de *Rozas*; iterumque postea Generalis Commillarius substitutus est pro Reverendissimo Patre, Francisco de *Offens*; qui in generali Capitulo ann. 1535. Generalis Commillarius Indiarum electus, minus illud, gratissimis de causis, excusare non potuit. Visitavit semper hic Beatus Ioannes provincie Conventus nudis pedibus, ut semper aliis incedere solebat, iter faciens; atque ita cum sanctissimè vixisset, migravit ad Dominum ann. 1540. Sepultus est in Conventu Mexicano; qui est primus provincie Sancti Euangely. Gonzaga ibidem parte quarta supra. Barezus sup. lib. 3. cap. 13. & 45. Marianus lib. 2. capite 16. chronic. strictior. Observant. Reformat.
- Beati Petri-Ioannis, Confessoris.* d] Maioritatis natione, illic Seraphicæ Religionis habitum sumpta. Inde in Hispaniam transiens, ad Universitatem Salamanticensis

sup. lib. 3. cap. 13. & 45. Martinus lib. 2. cap. 16. chronic. Antioch. Obliuiscunt. Reformatur.

3. 3. *E. Petri Iuan. Confess. d*] Maioribus ratione, illic Seraphice Religionis habitum sumpsit. Inde in Hispaniam traiecit, ad vniuersitatem Salmanticensem se contulit, vbi & Doctorem grado est potitus: & in suam Prouinciam reuertens, Theologiam summa cum laude docuit. Magnus etiam concionator extitit euasific, quod licetis pietatem addidit. Exemplar enim vite sancte in se præfuit: profundissima humilitate, aliisque virtutibus cum effecte apprimè exornatus, maxime in eo charitas lucebat, erga egenos, xgrolosque fratres iacentes: quibus omnia charitatis munia, ex animo, suppeditabat: quo spiritu ductus, viliora quoque Conuentus officia libentissimè explebat: absque quo Lectiones Theologicas intermitteret, aut à Concionibus Festiuis & Dominicis, vel tantillum desisteret: aut ab oratione, retardaret, cui diu vacabat, in eaque plurima orationis libi conferebantur beneficia. Corpus suum disciplinæ sic aspersit castigabat, vt eum ceteros san guinem spargeret. Concionabatur tanto cum spiritus feruore, & talique zelo saluti animarum, quasi esset alter Apostolus. Cum vltimam ageret quadragesimam apud Maioricam insulam, quotidieque prædicaret, ieiunium in pane & aqua seruaret, haud
3. 4. *B. Angelici, Confess. b*] Huius meminit Marcus Vlyssiponensis. sup. lib. 4. cap. 7. iuan. 1281. ob eius sanctitatem, vicinque Angehcam, cognominatus est *F. Angelicus*: sepultus hæc in Conuentu Partheniensi, sic & Wadinghustom. a. Annual. minor. ad ann. 1283. §. 7.
3. 3. *Beatorum Hugolini & Iacobi, Confess. c*] Inter pios viros, qui in Conuentu Fabrianiensi, doctrina & lau-

dentibus est, sed tribus, vel etiam quatuor diebus in hebdomada, à cibo abstinencebat. Præterea sic ingens eius orationis feruor, vt sæpe gemellus in occasu solis, immobilis permaneret ibidem, velut S. Antonius ad visum et ortum euadens Aethi. Deinde tantorum laborum ac bonorum fructum percepturus à Domino, diem sui obitus præfuit, qui fuit 10. Maij. ann. 1373. cum passus sacramentum cum lacrymis ac deuotione receperit. Eodem mortuo, corpus eius repertum est cathena ferrea circumdum, sanguine crenata per totum, caro vero liuida, at veluti discissa & sanguinolenta. Ita Monumenta præfata Prouinciæ Maioricæ. Daça 4. part. chronic. minor. lib. 3. cap. 75.

B. Antonia Fabricea, virg. c] Hæc pia heroina, Didaci Fabrice, Villenici Marchionis fuit filia, quæ cuncta pro Christo contempsit, monasterium Concepcionis B. Mariæ Scalone ingressa est: vbi ultra ceteri humilitatis fundamenta, & preteritis virtutibus enotata, sanctissimè in Christo obdormiuit: ibique sepulta est Florentiann. 1525. De ea Agnus Gonzaga sup. part. 3. in præfato Monasterio, quod est 28. Prouinc. Castellæ, & Barexus, sup. lib. 2. cap. 34. ad ann. 1517. Valerianus, de SS. Fæminis Ordini. minor. lib. 4. cap. 11.

QVINTO IDVS MAII.

A pud Cereth in Valachia Minori, Beatorum Duorum Fratrum Martij, qui ab infidelibus arbores adorantibus, sunt, ob Christi fidem, iugulati. Lutetia Parisiorum, Beati Angelici, Confessoris: vita cælica conspicui Fabriani, in Piceno, Beatorum Hugolini & Iacobi, Confessorum. Mexici in India Occidentali, Beati Iacobi à Monte, Cofessoris; qui Guardianatus ac Diffinitoriatu munis perfunctus; mira simplicitate. paupertate, atque patientia eluxit. Petrochij in Hispania, Beati Francisci à Zamorra, Confessoris: oratione, Prophetie dono, & signis admirandis prædari. Manilæ in insulis Philippinis, Beati Ioannis Clementis, Confessoris: qui humilitate, & charitate plenus, tanto spiritus feruore salutis Indorum operam dedit; vt & multos ad fidem conuerterit; aliique viam perfectionis complanauerit: & fundator Manilensis Xenodochij pro omnium indigentium, & infirmorum subleuatione extiterit: vbi ipse, vsque ad finem vite inseruiens, migravit in cælum, coronam percepturus à Domino.

MAII XI.

3. 1. *Beatorum Duorum Fratrum Martij. a*] Hi Martyrii Coronati sunt ann. 1377. secundum Marcum Vlyssiponensis. 2. part. chronic. Minorum lib. 9. cap. 33. Ad iuxta B. Bartholomæom Pisanum lib. 1. Confortitat. fruct. 8. & 11. part. 2. vbi de Fratrib. minor. sanctis. illust. in Vicarij Russiæ: circa ann. Domini 1378. quod confirmat Wadinghustom. 4. eod. anno §. 12. Aliorum quoque martyrum ibid. occisum, circa ann. 1341. neminit idem Wadinghustom. 3. eo anno §. 14. ex Pisano sup.
3. 2. *B. Angelici, Confess. b*] Huius meminit Marcus Vlyssiponensis. sup. lib. 4. cap. 7. iuan. 1281. ob eius sanctitatem, vicinque Angehcam, cognominatus est *F. Angelicus*: sepultus hæc in Conuentu Partheniensi, sic & Wadinghustom. a. Annual. minor. ad ann. 1283. §. 7.
3. 3. *Beatorum Hugolini & Iacobi, Confess. c*] Inter pios viros, qui in Conuentu Fabrianiensi, doctrina & lau-

ditate claruerunt, hi præcipui fuere: Fratres germani, Fabrianienses, genere nobiles, Videatur chronicon Fabrianiense à B. Francisco Fabrianiensi conscriptum; & Wadinghustom. 2. sup. ad an. 1288. §. 3.

B. Iacobi, Confess. d] Ex D. Gabrielis Prouinc. nouam Hispaniam cum his Religionis venit, qui secundo ob profecti sunt. Vt erat eximie simplicitatis, perfectionis, orationis, paupertatis & patientie amantissimus in omnibus suis laboribus, & infirmitatibus, Quod vultum ipse exercere in Prouinc. S. Euangelij: ac Diffinitoriatu officio sancto, sanctissimè obit, sepultus in Conuentu Mencano, qui est 1. iust. Prouinc. S. Euangelij. Florebat circa an. 1550. memoratus à Gonzaga, 4. part. Ong. Seraph. Reliq. in eo Conuentu. Batezco 4. part. chronic. minor. lib. 4. cap. 34. Rapinzo, in hist. gener. Orig. Recollector. Decid. 7. part. §. 5. 21. Martij lib. 1. cap. 4. chronic. Antioch. Obseruant. Reformatur.

4. 3. *B. Francisci, Confess. e* Laicus erat, vitæ simplex & humilis, caritative pauperentis, vt se mper aspero cilio vltis sit ad carnem, sine laborando, sine dormiendo. Fe: u. ut illius cum esset, maiorem noctis partem in oratione consumebat: in qua & complures celsitius reuelationes accipit, & spiritus Prophetice extitit adnotatus. Ingentes colluctationes cum Demono visibiliter apparente habuit, quem motus strenuè superauit, de coque victosus hauri molissus. extulit. Viuens nonnulla edidit miracula: & post mortem corpus eius celsitatem quendam exhalabat odorem, magnamque de se mirabat splendorem: nec mirum, cum & ipse sanctitatis velut prodigium extiterit. Iacet in Conuentu S. Marce de Succurru, Petrocbij: qui est 11. Prouincie Angelorum: vbi insignia habetur in veneratione: Teste Daça, part. 4. chronic. inuot. lib. 1. cap. 42. & lib. 3. cap. 75 ex Monumentis præfatæ Prouinc. ad ann. 1570. quo floruit.

6. *B. Iohannis Clementis, Confess. f* Cùm B. Petrus Alpharus (de quo 2. April sup.) Cultus Fratrum minorum discalceatorum eiusdem S. Gregorij insularum Philippinatum, ad has partes traiecit, locum habuit, hunc B. Iohannem Clementem, Religiosum Laicum, humilitate, charitate, & zelo conuersionis anamurum pollutentem. Ceteris autem se ad eum effectum fore inuicem, quandoquidum nec legere, nec iustitia illius Regionis possit addiscere: viliorum officiorum Conuentus curam in se assumpit, iisque omnibus, tanta cum charitate & integritate vacabat, quasi vnico esset occupatus. Tanta erat eius commiseratio erga pauperes, & infirmos: dùm Ostarj munus ageret, vt illis abundanter succurreret, us verò mederetur incundanter, non solum pharmacorum vi remedium, sed & sola sanctissimi nominis Iesu inuocatione. Cuius rei fama vbi que locorum peruolante, Indorum turba tantopere exteuit, vt sanus Christi tunc cognouerit de

conuersionis Hospitali prope Conuentum, pas eius vocis fuit Diuina maclus: nam & fabrica completa est, sub an. 1580. & tot supelletilium copias instructa, vt non solum pauperum & infirmorum: sed diuitem etiam atque nobilitatem officina euaserit. Vocatum vulgarilingua, *Xeudochium nostrorum Fratrum Discalceatorum*: quod illis maxime displicuit, quippe qui dominij aut patronatus, vel solum non timentes, vti Fratres decet minores, res proprias non timentes retereant? Quare illud deinceps appellatur *Xeudochium S. Anna*: cuius amplexu, ac privilegia describit Gonzaga, 4. part. sup. in Prouincia S. Gregorij nouæ Hispaniæ.

Porro, B. Iohannes, non tantum corporibus, sed & 9. 7. modebar mentibus. Nam multos infidelium Indorum conuertit ad Christum: & complures Christianos ad meliorem vitæ frugem reduxit. Tum demum plenus dierum & honorum operum, in seipsum incidit: qui cùm cerneret se morti appropinquare, summe exoptabat illic inter ægros ac pauperes, vbi patri misericordiarum licet corde famulatus erat. At voci sui Superioris obtemperans, ex Hospitali in Infirmary Conuentus adductus est, & assistentibus fratribus, sacramenta Ecclesiastica, admiranda pietate suscepit: sanctissimè que spiritum exhalauit. Ad cuius exequias tota pene ciuitas Manilensis currit. Illis namque interturbis Archiepiscopi, Canonici, cum Clero, & cunctis Ordines Regulares: Prorex, cum Curia: Duces & præsidij milites: nobiles, & commune vulgus, cum infinita Indorum multitudine, pedes eius osculari & manus certatim propullabant: habebat prælegmina sic audè pro Reliquis captabant, vt ter in spoliarent, nondumque corpus reliquerint. Vide Iohannem à San. Maria part. 2. chronic. Prouincie S. Iosephi lib. 2. cap. 42. ex Antiq. Monumentis Ordin.

QUARTO IDVS MAII.

Sxtenti in Picceno, Beati² Cherubini à Ciuitella, Martyris: qui Turcarū furori xpositus, iugulum pro Christo præbuit. In Florida Americæ Prouincia passio Beatorum b Balthasaris, & Petri, martyrum: qui ob fidei prædicationem à Barbaris Caçacolonis comprehensi, & in ignem proiecti, transierunt in refrigerium: Ciuitatis nouæ. In Territorio Firmano, Beati c Iacobi à Monte-sancto, Confessoris; celestium rerum contemplatione & miraculis clari Romæ, Beati d Bernardini Astensis, Confessoris, scientia, & eloquentia ac pietate insignis: qui ob egregias eius virtutes, Vicarius Generalis Congregationis Capucinatorum electus, familiam sibi creditam, summa humilitate, prudentia, & charitate rexit, miraculifque clarus excellit è vita. Mirilli in Lusitania, Beati e Antonij à S. Vincentio, Confessoris, morum probitate, & vitæ integritate conspicui: qui primus Prouincialis factus Prouincie S. Antonij Portugallie, Religione & sanctitate plurimum emicuit. Plici in Hispania, Beati f Sebastiani à Casis, Confessoris: eximie humilitatis & paupertatis viri. Valentie item in Hispania, Beati g Barbaræ Trauerie virginis, vitæ perfectione ac spiritu Prophetico spectabilis. Villæ-nouæ-Archiepiscopi in Territorio Giennensi, Beati h Marie Gomezie, virginis Tertiarie.

1. **B. Zati Cheronisi Martyr.** *] Doctissimus erat, Provincieque S. Bernardini alumnus: cum ann. 1556. à Turcis captus, eradeli morte, pro Christo, necatus est, illius meminerunt Monumenta eiusdem Provincie: & Daça, 4. part. chronac. minor. lib. 3. cap. 49.
2. **Beatorum Balbazer. & fr. Martyr. b]** Pripr, Provincie Burgensis filius erat, alter verò Provincie Castellæ: qui simul Flondam proficiscentes, cum illuc tandem peruenissent, verbumque Dei disseminassent, ab effrenis gentibus de Caçacolo, tenti, igne combusti sunt, ann. 1587. vide Daçam. sup. lib. 2. cap. 51. **B. Lacaçi, Confess. c]** Floruit in Consensu civitatis novæ (qui est x. Provincie Marchæ) circa ann. 1270. Laicus professione, qui orans (spem numero rapiebatur, signisque emicuit: sepultus est in æde Parochiali. Scribunt de eo Toffinianus lib. 2. histot. Senaphic. in Provincia Marchæ, vbi de custodia Carne-rini: Wadinghus Tom. 4. Annal. minor. ibid. ad ann. 1329. §. 30.
3. **B. Bernardini, Confess. d]** Vir admodum truditus erat, eloquentia eximia præditus, deuotissimus, & rerum celestium assidue contemplationi addictus. Qui etiam aliquando ex Observantia Familia ad Patres Capucinos transfugisset: electus fuit secundus Generalis, Congregationis Capucinorum moderatior, an. 1535. in Capitulo Generali Romæ habitò: iterumque ibidem ann. 1546. quo in itinere, hanc familiam pluribus annis prudentissimè rexit quippe qui eximia humilitate, charitate, & vrbantate in omnes sibi subditos exandauerit. Inter alia autem miracula ab eo edita, aquam in vinum conuertit: sepeque in extasim captus, visus est à terra subleuatus in aere. Memoratur à Marcò Vlyssipponensi part. 3. chronie. minor. lib. 9. cap. 25. qui tamen hallucinatus, ait ipsum fuisse primum Generalem Capucinorum. Item à Toffiniano sup. lib. 2. vbi de Capucinis: Barezzo 4. part. chronie. minor. lib. 2. cap. 57. Manipulo fratrum minorum, in cap. 7. Regul. Franciscan. Appendice ad Galliam Christianam in Generalibus Capucinor. Ioanne Baptista i Perusio, in præludio ad vitam B. Felicitis à **Conalicia**: Bonetio Tom. 1. Annal. Capucinor. ad an. 1554. quo obiit.
3. **B. Antonij, Confess. e]** Felix faustumque omen ibi, quod sicut Fratres nostri Recollecti, & discalceati in Lusitania, provinciam exerecior, sub titulo S. Antonij Portugalie ann. 1568. Ita eiusdem Provincie primus Provincialis creatus extiterit hie B. Antonius à S. Vincentio, qui proxime celsior primus etiam munus oboratur ann. 1565. vir non admodum litteris excultus, religione verò, virtute, & sanctitate præclarus. Is per septem continuos annos summa pace, & tranquillitate, in gubernatione fuit. Cumque sexagesimum annum excederet, Provinciam semper pedibus instruit: quatuorque Consensus in oppidis maximè opportunis oblatos accepit, quos ipse redidit, perli-

cique iussit. **Qua de re Gonzaga, de origine Senaphic. Relig. part. 3. in præfata Provincia, subintio: qui de testatur diem clausisse extremum, apud Consensum S. Francisci Mirilli, quod oppidum nunc Vianna appellatur: Heciam (inquit) cum Guardianis munit obiter, à vita cessit, humatusque est in peristylia prima Provinciali huius Provincia: de cuius præbitate, & sancti moribus, breuiter quidem est allam, qualem pro magnitudine præstantissimarum virtutum, in quibus mirabiliter semper floruit, oportuerat. Hæc ille in eo Consensu, qui est 3. ipsius Provincie. Eadem confirmat Wadinghus, sup. ad ann. 1322. §. 20.**

B. Sebastiani, Confess. f] Humilitatis plurimùm studuit hic B. Laicus, Sebastianus à **Caspi**, Vulgò **De las Casillas**: tantoque fervore exereuit paupertatem, ut habitum vnicum, ipsiisque veteratum, lacerum, acque penè discissum tulerit. Escalceatus semper incesit: seipsum despiciens, cupiensque ab aliis contemnis; eo quod vinctus minus valeret, naturaque debilis esset. Propterea, optabat; si licuisset, incognitus per orbem discurreret, hospitalia semper frequentare, inter pauperes commorari, pedibusque aliorum conculcari, veluti omnium persipema. Exptè à Dæmonis exagitatus, sepius de illis triumphavit, quibus tandem formidabilis euasit. Hæc ex Ioanne à sancta Maria part. 2. chronie. Provincie S. Iosephi, lib. 4. cap. 25. flocebat ann. 1590.

B. Barbara, Virg. g] Hæc optimis moribus exorata, ad virtutis brauium, miro perfectioris exercitio; se accensit. Multa corlicus præuidit futura. Obiit Vallicie in monasterio Conceptionis B. Mariæ, quod est 1. Provincie Valentie: vbi Gonzaga part. 3. sup. sic eius meminit. **Floris denique sacra hæc domus sanctissimis mentalibus, iisque plurimis: nempe ferre Barbara Traversa, qua Christum Dæmonem inuenit infidelium, eo ipso modo, quo Hierosolymam; applaudente turba, atque Hebraeorum patris in Lactere emilantibus Osanna filio David, ingressus est, dum reliqua ferres Dominum in tamis Palmærum, processionaliter succedens, videre meruit: quaque plurima futura per diuinam scelationem præuidit. Eadem refert Barezzo sup. lib. 2. cap. 12. ad an. 1513. Valerianus de SS. Færvus Ordini. minor. lib. 4. cap. 15.**

B. Maria Genæ, Virg. h] Miraculosis orationibus clata fuit; Nam qua die ex Villanovæ processio solemnus ad Eremiticum, quod **Fons sancti** nominabatur, initiata est, ipsa pedians in communitate, tantoterebatur impetu orationis in Deum: ut videntibus plurimis amplius vno cubito de terra subinata, innobilis in aere, & longè quidem tempore subsisteret. Moticus plena virtutibus, in monasterio S. Fræncisci de Villanovæ Archiepiscopi, quod est 11. Provincie Carthaginens. Tempore B. Teretis **Santæ**, viduz, eius Superioris (de qua 9. Isuar. sup.) teste Blasio Laguna in suo memoriali: & Mariano lib. 6. chronie. stitit. Obierunt. Reform. cap. 28.

QJ

TERTIO IDVS MAY.

IN Tuscia, Beati ^a Girardi, Confessoris, Tertiarij, signis & virtutibus clari. Toleti, Beati ^b Heruzi, Confessoris: cuius vita & mors magnis nobilitate est miraculis. Fulginij in Umbria, Beati ^c Antonij Hungari, Confessoris, Tertiarij: admirandæ pietatis, & humilitatis, & charitatis viri. In Territorio Burdigalensi, Beati ^d. Thomæ Illyrici, Confessoris: vitæ austeritate, ac spiritu propheticò, necnon signorum gloria celeberrimi. Barcinonæ, in Hispania Tarraconensi, Beati ^e Boixi, Confessoris: Doctoris eximij, qui pietate ac religione pollens, sancto fine quieuit. Turribus-Novis in Lusitania, Beate ^f Helenæ à Latete, Virginis, Tertiariæ: quæ patientia, ac vitæ perfectione eluxit, Bellalcazar in Territorio Cordubensi, Beate ^g Mariz ab Incarnatione, Virginis: virtute orationis & mortificationis operibus insignis.

MAY XIII.

5. 1. **B**eati ^a Girardi, Confessoris, ^a] Cognominatur à *Vil-la-Magna*, Oppidulo IV. à Florentia lapsus: obiit anno 1277. hac die, feria 2. Pentecostes, continentia, humilitate, charitate, & miraculis conspicuus: vultuque ex antiqua eius *Legenda*, Matiano in Appendicetom. 1. De Sillis, in cap. 1. Regul. tertij Ordinis. Waddingho tom. 2. Annot. minor. ad ann. 1277. §. 12. Algeria in Arbore Epilogica totius Ordinis. Franciscan. Alij verò contendunt, ipsum prius fuisse equitem hospitalarium, Ordinis S. Iohannis Hierosolymitani: deinde habitum tertij Ordinis. minor. sumpsisse de manu D. Francisci, ac denique sanctitate conspicuum decessisse, ann. 1242. ita Boyffat. lib. 2. histor. horum equitum, ex Ioh. Bosio, & aliis Monumentis eiusd. Ord. & Bronio tom. 13. ad ann. 1244. §. 15.

5. 2. **B**eati ^b Heruzi, Confess. ^b] Miraculis maximis claruit tam exposito pallio suo super fluvium, ascendit fiducia: licet super eum, sicque virtute Divina aquam transvadavit, mortuos suscitavit ad vitam, pulsus sepulchri eius liberat à febre tertiana. Obiit Toleti circa ann. 1342. Scribitur de eo B. Bartholomæus Pisanus, lib. 1. conformitatis fruct. 8. & 11. part. 2. in Fratibus minor. Provincie Castellæ, sancti, illustr. Codex MS. Abbat. S. Victor. Paris. ibid. Mariæ lib. 17. histor. Eccles. SS. Hispan. cap. 7. Marcus Vlyssiponens. part. 2. chronie, minor. lib. 8. cap. 48. §. 2. Iub. ann. 1342. Gonzaga 1. part. Orig. seraphic. relig. in BB. viris huicse Ord. Toffinum. l. 2. hist. seraph. Waddinghus, tom. 1. sup. ad ann. 1249. §. 9. Picquetus in catalog. viror. illustr. Franciscan.

5. 3. **B**eati ^c Antonij Hungari, Confessoris, ^c] Hungarus erat natione. Venit autem in sacrum urbem, peregrinationis, & magnæ indulgentiæ iubilæi lucranda causa, anno 1350. vbi motam aliquot annis traxit, valendis sancto-rum liminibus, operibusque pietatis exercendis totus intentus. Opportuniori veste, & vitæ genere, Deo famulaturus, tertij Ordinis sancti Francisci habitum suscepit, & leges observavit. Deinde tanti Patris sepulchrum veneraturus, & celebris indulgentiæ *Perennialis* merita assecutus, Alibiis profectus est. Hinc reuersus Fulginium, Anno 1371. in morbum incidit, ductusque ad Xenodochium S. spiritus multiplicem expertus est ministrorum charitatem. Recuperata valetudine, statuit, quæ recepit opera misericorditer erga alios exercere, & infirmorum, pauperumque obsequij operam suam omnem, vitamque locare.

Nihil illo mansuetus, nihil benignus, nihil erga proximum beneficentius, infirmos curabat, aliebat, confortabat: expositos infantes tenuerim fovebat, piè educabat, instruebat, pauperes & peregrinos christianis prosequeretur officijs. Abstinentiæ & penitentia erant admirabilis, orationis assidua, & profunde humilitatis, factus virtutum exemplar omnium, tantam obtinuit in populo opinionem, ut ad eum omnes recurrerent, angustias pro consilio, afflicti pro remedio, tentati pro suffragio. Tandem annis & meritis plenus, longa purgatur infirmitate, quam patientissimè toleravit, premissi christiani hominis munis, receptisque sanctæ Eccles. Sacramentis, piè obdormiuit Fulginæ, die hac. Corpus honorificè, concurrente vniuerso populo, in quodam Sello Ecclesie prædicti Xenodochij positum est, & perpetua populæ reuerentia celebratum, Deo plurimis per eius intercessionem beneficiente. Postremò, anno 1608. translatum est ad aram Templi maiorem, supra quam in nobilitate integrum, & illustrem, omnium expositioni venerationi, operâ R. P. Melchioris à Valle Tullensis in Gallia, præfati Xenodochij Prioris. Ita Iacobillus de SS. Fulginatibus, in eo & in Episcopos Fulginatib. Waddinghus, to. 4. sup. ad ann. 1398. §. 11.

5. 4. **B**eati ^d Thomæ, Confessoris, ^d] Hic verè *Cassandra* maiorum, quæ postea per Galliam euenere, cognominatus est, ob spiritum propheticum, quo futura præduxit, dum apud Burdegalam concionaretur, annis 50. antequam euenerit. Sanctus homo, vulgè appellabatur, virenum erat optime sanctique vitæ, qui totum perultrabat vniuersum, prædicans penitentiam, & vitam Dei annuntians proximam. Dum in urbem aliquam adueniret, omnia ludicia, atque dissolutiones vulgares periret cessabant, pietas ac deuotio his succedebat, ex omnibus Provinciarum partibus populi ad eum visentium accurrerant, ita ut in patris compulsi sit verbum Dei annuntiare, eo quòd Ecclesie quantum amplè, angustiores reputarentur. Cilio indutus erat, vitæ austeritate clarebat, loca magis solitaria requirebat, quapropter Burdegala, maritima perit, versus caputale *Enchivi*: vbi ædificam quandam lignam extruxit in honorem *Deiparæ* Virginis, intra Montan *Præosa*, in qua posuit imaginem eiusdem *Dei* Genetricis Mariz, quam fortè repererat ad litus Maris. Miraculis clari ibidem sancto sine quieuit. Titulum edidit, cui talis præfigitur Titulus. *Condite.*

Confiteatur veri prelati, qui erat apud virum clarissimum Florentinum Reynmundum, Confiliarium Regium, in Parlamento Burgundensi. Quo tempore vixit, inde coniecte potest: nam ann. 1570. ob ingentia mala, quæ Galliam tunc diestabant, quique superstitiosæ acclamarent ea esse, quæ vir Dei præfatus, iam annis 50. transiit, prævidendo annuntiavit: sicque florebat circa ann. 1520. vide eundem prænotarium Florentinum, lib. 1. de octo, progressu ac occidit hæresis, c. 3. §. 4. & c. 5. Itē lib. de Antichristo, c. 7. §. 3. Hilarione à Costa, lib. 1. hist. Catholicæ, pag. 86. in vitæ eius. Poiretius, de triplici Corona Virginitatis, tract. 1. cap. 12. §. 4. numer. 36. Albamspinæram, in sine notation. ad Regul. D. Francisci, in Breui Memoriali Ord. minor. pag. 412.

6. *B. Basi, Confessoris, e*] Religiosissimus, pariterque Doctissimus, ac in facta Theologia Magister extitit circa ann. 1525. quæ Carthusianus Patribus, apud quos communcem cuius libi normam professus fuerat, relicto minoribus Provincie Cathaloniz patribus, quibus & ad vltimum vsque vitæ habitum, sanctissimè conuixit, associari voluit, diu quoque clausit extremum in Conuentu S. Marzæ de Iesu Barcionensi, vbi magna in veneratione habetur. Gonzaga manuit eius part. 3. Orig. seraphic. relig. in præfato Conuentu, qui est 1. eiusd. Provinc. Bæzuz 4. part. chron. minor. lib. 1. cap. 66. sub ann. 1526.

7. *B. Helena à Latere, Tertiana, f*] Floruit ann. 1530. maximo totius sanctitatis exemplo, hæc Religiosissima virgo, in qua patientiæ virtus in perferendis tribulationibus, infirmitatibus, aliisque angustiis, (maximè verò in vitæ aduersa eius valitudine, in qua, post multiplicem repetitionem illius sententiæ. *Omnis qui*

innotuerit nomen Domini, saluus erit, animam cælo reddidit, corpus interium summa claritudine respicuum deserens, conforescens suam magnam desiderium relinquens,) mirum in modum extitit. Obiit in Monasterio sancti Spiritus Turrim Nouarum Oppidi, quod est 18. Provinc. Portugalliz. Scribit de ea Gonzaga itē in eod. Monasterio, & Bæzuz sup. lib. 2. cap. 53. ad ann. 1534. Blasius Laguna, in suo Memoriali. Marianus lib. 6. chron. strictior. Observant. Reformar. cap. 21. & Valerianus de SS. Fæminis Ord. minor. lib. 4. cap. 29.

8. *B. Maria, Virginitatis, f*] Virtute & sanctitate lux incomparabilis, orationi tantopere insisteret, ut noctes in ea consumeret, & sepe leuaretur à terra in altū. Ob iogenres penitentias, continua ieiunia, vigiliisque prolongatas, & copiam sui sanguinis, ex frequentibus disciplinis, in terram de currentis, magnam contraxit infirmitatem, & veluti exanimis, cunctis priuata sensibus semel remansit, nullo remedio sibi opitulante, cui tunc virgo Despara apparet, futuram sopitatem promisit, atque mox recuperata postula saluate, infra duos dies conuulsa omnino, & sana festo Purificationis causam B. Virginis Dei genitricis interfuit. Verum, p̄ionibus vacis mortificationis exercitiis, iterū viribus destitit cū se cerneret, mortiq. appropinquare, sacrum vaticum piè excepit, ac paulo post sanctū in Domino obdormiuit, apud Monasterium S. Claræ Bellacazaris, quod est 1. Provinc. Anglor. quæz foris ac gloriosa multis eiusdem loci sororibus post obitum apparuit, uti constat, tum ex ipsius Monasterij Archieui, tum ex Daça 4. part. chron. minor. lib. 3. cap. 77. clarebat ad ann. 1570.

PRIDIE IDVS MAYI.

IN India Occidentali apud Chile Regnum, Beati ^a Anonymi, Martyris, quem fames vel sitis minime potuit separare à charitate Christi. Assisij in Vmbria, beati ^b Barbari, Confessoris, seraphici Patris sancti Francisci socij, qui altissimæ paupertatis amator, & vitæ sanctitate extitit præclarus. Ibidem, Beati ^c Ioannis à Luca, Confessoris, qui ieiunio, oratione, & humilitate, nec non & castimonia emicans, sælix migravit in cælum. Veroladi, in Territorio Burgenfi, Beate ^d Casildis Calderoniz, Virginis, quæ mira patientia & humilitate, ac Religione à Christo sponso est exornata Salmanticæ, Beate ^e Annæ-Mariæ à sancto Iosepho, Virginis, quæ multarum virtutum cumulatæ fructu, sancto sine quieuit, & miraculis coruscavit.

MAYI XIV.

1. *B. Beati Anonymi, Martyris, a*] Inter Fratres monachos, qui octa persecutione, strenuè decertant pro Christi fide sustinenda, hic B. Frater Laicus, veluti Antesignanus adnotat, fere necatus, ab impio Indis Chilianæ Regni, circa anoum millesimum quingentesimum nonagesimum nouum. Teste Daça, quarta parte chron. minor. lib. 2. cap. 60. ex Memoriali Provinc. S. Trinitatis de Chile.

2. *B. Barbari, Confessoris, b*] Assisias erax, & multarum virtutum titulo insignitus. De eo agitur B. Bartholomæus Pulanus, libro primo, conformitæ fruct. 2. vbi de Fratib. minor. sanctis. illustr. in Provinc. S. Francisci. Codex MS. Abbas. S. Victor. Paris. ibid. Marcus Vlyssiponsis, prima parte chron. minor. lib. 1. cap. 10. & lib. 6. cap. 35. D. Antonin. 3. part. hist. tit. 24. cap. 7. Firmamentum teiam Ord-

nom, tract. 1. in Memoriali Ordinis minorum. Gonzaga part. 1. Origin. seraphic. relig. in BB. viris humilce Ordinis. Toffinianus lib. 1. hist. seraphic. ut eo. Wadinghustom. 1. Annal. minor. ann. 1209. §. 36. 1219. §. 54. 56. & 1232. §. 23 et Mariano, cap. 7. Quo autem loco sacrum eius Corpus iacet, non omnium eadem est sententia. Vlyssiponsis lib. 6. sup. scribit tumulatum fuisse Assisij, in Conuentu sancti Francisci, à Gonzaga sup. & part. 2. in Conuentu S. Mariæ de Angelis, iuxta Assisium, qui est 1. Provinc. S. Francisci, vult illic obulso ac sepulsum esse, ad quod non habetur. B. Pulanus sup. in fin. dicens, quod vix iacet non habetur, nisi dicere velimus, tumatum esse apud S. Mariam de Angelis, sic & Toffinianus. Corrigendus est Gonzaga, part. 1. sup. ex vno B. Barbaro, duos faciens omnino diuersos: obiit circa ann. 1232.

- §. 3. *B. Iohannes à Luca, Confessoris, c.*] Ex nobilissima familia *Bonifaciana* originem duxit, à nuenture Deo campit ex toto corde iniecit. Nam ieiunus & abstinens deditus erat, aliorum peccentiam puertorum decimas, maxime inebriis puritati ac candori, rum animi, rum corporis illibatacm semper custodiens fux castitatis integritatem. Ad olefcens factus Hispaniam adit, metatorum deputatus negotiis, vbi rebus pro voto succedentibus, aut elatus est, aut profusus in vanitatibus caufis, fed modicis amictus velibus cuncta feculi ac mundi blibellimeta pro Christo effepematus. Immo magis ac magis de virtute in virtutem proficiens, decreuit omnino mundum deferere, Religionemque feraphicam proficere. Propterea espletus, que in Castellac Lusitania gerebat, negotiis, habitum Religionis suscepit apud Patres Cöuentuales Attragoniz, vbi maximum spiritus feruoris, & perfectionis vitæ concepit incrementum. Tanta in eo vis Divini amoris elucebat, vt pro Christo quædam paratus esset sufferto aduersa, paupertatem summe colebat, & carnis mortificationem egregiam operam iniebat, humilitatem sectabatur, vilia abiectionaque sibi deligens exercebat.

- §. 4. Cùm itaque pro tenuissimâ sic Domino deseruisset, nec quietè hoc in loco commoraretur, petiit, obtinuitque licentiam proficiscendi in Tuscaniam, quò Ministerium Generalem possit conuenire: vt locum sibi assignaret inter Patres Obseruancios, prostridatiori ac questiono sui statû obseruanti Regulari. Generalis Minister animens pie eius petitioni, obedientiam dedidit ac commodandum in Hehturam, sed cùm illic nimis cognitus esset, ablegauit eum in Prouinciam sancti Francisci, mansique apud Conuentum sancti Francisci de Monteuxta Perusium, vbi & Guardianatus officio tribus annis fundus est officio. Orationi assiduus erat, silensio, & parimoniam delectabatur. Eundè verò migrans in Conuentum S. Mariz de Angelis, propè Allifium. Illic post omnia Sacramenta euocè suscepta, feliciter obdormiuit in Domino, ann. 1472. (cùm adhuc viuentis adfuerit B. Cherubino à Spoleto,

morienti, ann. 1484.) sed foisan, ann. 1482. Inubique sepultus est: vtitatur Marcus Vlyssiponiens. 3. part. sup lib. 5. cap. 13. vltique 4. 4. & lib. 7. cap. 1. & 2. Gonzaga sup. part. 2. in eo Comento Portinaculz. Testimanus lib. 1. hist. feraph. Nigronus, Commentarius Regul. Societ. Iesu, in Addition. ad Regulam 16. Bzouius tom. 18. Annal. Eccles. ad ann. 1471. §. 36. & 1484. §. 18.

B. Casidus Calderensis, Virgini, d.] Floreat ann. 1555 apud Monasterium sanctæ Mariz de Bretonera Veroladi, quod est 6. Prouinc. Burgenfis. Egerunt de ea Barezus part. 4. chron. minor. ad ann. 1557. lib. 3. cap. 63. post Gonzagam, part. 3. sup. in eodem Monasterio, vbi sic ait. *Hic adiret libet admittenda Religioni feruorem Casidem Calderensem, cuius humilitas, atque in perferendis infirmitatibus patientia, incredibiles fuerit. Cùm enim supplex à Deo Opt. Max. petisset, ut pennis pro excessibus in purgatio dandis sibi in hac vita insfigere dignaretur: igitur sacro, qui à pedibus ad humeros usque serpens, tam amittit consumptis, ita illa, nunquam vel subtrahit visa est, nec aliquod aliud suauitas aut incedens aliquando tulit. His allentur Wadingus, sup. tom. 4. ad ann. 1558. §. 11.*

B. Anna Maria, Virgini, *] Oriunda erat ex *Villacasta*, triginta annis in omni vitæ sanctitate & Religione vitæ in Monasterio Conceptionis, Ordinis S. Claræ, apud Salmanticensim urbem, illicque feliciter obit ann. 1631. hac de, miraculo illustri. Egregias eius virtutes, ac miranda opera collegit, ex ulque laudum ab vniuersitate Salmanticensi approbaturum, in lucem edidit, R. P. Ioannetus Ninno, Diffinitor Generalis nostri Ordinis, Prouincialis, Prouinciæ S. Iacobi, eius demque Ordinis secretarius, ac ipsius B. Annæ Director spirituales: cui adhuc viuentis iussit, vt omnes vitæ suæ adus literis sibi demandaret, que vt filia obedientiz, humilitatè & coactè expletet. Gallicæ autem veritati ea reddidit R. P. Bertiauerua *Cherubier*, Pater Prouinciæ S. Mariz Magdalensæ Re. collector, in Gallia testis oculatus.

IDIBVS MAIL.

Spoleri, Beati ^a Antonij Tegrini, Pisani, Confessoris: qui in humilitate, simplicitate, ac paupertate & obedientia dignè Domino famularus, quamplurimis miraculis ab eo meruit decorari. Lucz in Tuscia, Beati ^b Bernardini à Bibiena, Confessoris: qui austeritatis, pietatis, ac spiritus feruoris in oratione, cæterarumque virtutum sectator factus ad cœlestia præmia euolauit. In Visu Oppido, Diœcesis Toletanz, Beatæ ^c Catharinæ Lopez, quæ ibidem extracto Monasterio Tertiariarum sanctimonialium, illud ex consensu mariti intrauit, & in eo ordine sanctissimè vitam duxit

MAIL XV.

- §. 1. *Beati Antonij, Confessoris, **] Hic cognominatus *Beatus Tegrinus*, seu de *Zegrinus*, contempsit blandicibus materis, tum virore, quam nondum duxerat, & legibus ciuilibus, quibus studebat, factus est Feater minor: per viam simplicitatis, paupertatis, obedientiz & humilitatis viam secutus. Reuelata sibi primò morte, ad Dominum moriendo peruenit, qui eum quamplurimis dignatus est illustrare miraculis. Obiit Spoleti, ann. 1313. apud Conuentum sancti

Francisci, in Monte *Luce*, qui est 7. Prouinc. sancti Francisci. Cùm autem, ob ingenia miscula, ille locutus, à secularibus ita frequenter, vt quies ac deuotio Fratrum huius partem pareretur detrimentum, V. Pater Guardianus, ad tumultum defuncti B. Antonij accedens, in virtute sanctæ obedientiz illi precepit, vt à miraculo cessaret, & statim, ac si viuentis esset, iussis Superioris obtemperaret. Scribunt de eo B. Bartholomæus Pisanus, lib. 1. conformat. fruct. 8. in Fratib.

Fratri. in not. sancti. illustr. Prouinc. sancti Francisci. Codex MS. Abbat. S. Victor. Pauli. ibid. Marcus Vlyssiponens. part. 2. chron. minor. lib. 7. cap. 23. §. 1. sub ann. 1312. Gonzaga part. 1. Orig. seraph. Relig. in BB. vitis huiusce Ordinis. & part. 1. in prefato Conuentu. Toffinianus lib. 1. histor. seraph. in eo. Wadinghus tom. 1. Annal. minor. ad ann. 1218. §. 12. & tom. 3. ann. 1313. §. 9.

3. 2. *B. Bernardus d'Ebrena, Confessoris.* b] Conuentus S. Francis Lucentis erat alumnus, & quate Saacerdos, vir piensissimus, atque vetz Religionis, paupertatis, pietatis, auerentis, & fortis spiritus in oratione, nec non reliquarum virtutum sectator, qui ea propter cum coelicis beatis, ab us populis extimatur. Iacet ibidem sepultus. Floruit autem circa ann. Christi 1225. eius memantur Gonzaga part. 2. sup. in prefato Conuentu, qui est 16. Prouinc. Tulfiz, & Barezus part. 4. chron. minor. lib. 1. cap. 65. ad an. 1226. Wadinghus to. 1. Annal. min. ad an. 1289. §. 43.

B. Catharina Lopez, Terrana. c] Hæc Beata virgo Ioanni Martine desponsata, cum ætate iam proceh bonis abun laret, nec per totum sui matrimonij curricula committens, charitate liberis ex se inuicem poterant, decesserunt ex suis fiscalibus Xenodochium & Conuentum, ac Ecclesiam sibi contigam, in honorem Immaculate Conceptionis sanctissime Matris Dei, apud Oppidum Viseum (cuius erant Inquilini) construxit, ann. 1488. bonedique redditibus, atque aliis necessariis sustentare. Ipsa verò B. Catharina ex conueni pacto atque condico, adiunctis sibi aliquot honestis iuueniculis, vna cum illis & habitum, & tertium D. Patris Francisci Ordinem, in postero sibi seruandum suscepit, Monasterium ingressa, in eo sanctè vixit, sanctissimæ vitæ finem. Prove testantur Gonzaga, tertio parte sup. in eo Monasterio, quod est 17. Prouinc. Castellæ, & Barezus supra, libro secundo, capite vicesimo secundo.

DECIMO-SEPTIMO KALENDAS IVNII.

Herofolymis, Beati a Gondifalvi, Martyris : qui à Soldano Ægypti captus, tanta crudelitate, ob Christi fidem, diuexatus est, vt paulo post, pœnarum atrocitate, expiravit in carcere. Montis-Lucij, in Territorio Bituricensi, Beati b Iohannis Focaldi, Confessoris. Apud Roccham-Contratam in Piceno, Beati c Pacifici, Confessoris : admirandæ sanctitatis viri. Cæsaraugustæ, Beatæ d Angelæ à Verueto, Virginis : quæ continuis abstinentiis & orationibus dedita, cursum vitæ feliciter compleuit.

MAY XVI.

9. 1. *B. Beati Gondifalvi, Martyr.* a] Socius erat B. Iohannis b Ethico, Martyris, professoris Lucis, Prouinc. S. Iacobi alumnus. Hic igitur peregrinationem Herofolymitanam amplectens, apud sanctam civitatem commoratus est. Vbi à Soldano captus, & in carcerem translatus, ibidem ob pœnarum acerbitatem occubuit, sub an. 1370. A. Agut de eo, B. Bartholomæus Pisanus, lib. 1. c. 6. formicæ. fruct. 8. part. 2. in Fratrib. min. sancti. illustr. Prouinc. Terræ Sandæ. Codex MS. Abbat. S. Victor. Pauli. ibid. Gonzaga part. 1. Orig. seraph. relig. in BB. vitis huiusce Ordinis. Picquetus, in catalog. viros illustr. Francican. Wadinghus to. 1. ad an. 1342. §. 61. Marcus Vlyssip. part. 1. chron. minor. lib. 9. c. 30. §. 2. vocat eum *Petrus*, (sed alij *Gondifalvum* seu *Gondifalvum* appellant, sic & Bosio to. 1. de signis Eccles. lib. 7. cap. 3. scilicet 4. Hallucinat Barezus 4. part. chron. minor. lib. 4. c. 37. scribens Martyrium subisse in Ægypto, quem secutus est Toffinianus, lib. 1. histor. seraph.

9. 2. *B. Iohannis Focaldi, Confess.* b] Vir nobilis, Salernitij fit Fæzer minor, vbi Angelicam vitam ducent Laualium adur pro Reformatione amplectenda, postea patriam inueniens, Montis-Lucij Conuentum extruxit, in quo primus Guardianus institutus est, vixitque ac sanctissime obiit, hæc die, in vigilia Pentecostes, ann. 1472. Vide Federetum & Picquetum, in Descriptione Prouincæ Burgundiz, vbi de eo Conuentu Montis-Lucij.

B. Pacifici, Confess. c] Vt omnibus innotescat, quæ de eo feruntur, apponam, hic verba illustrissimi Gonzagæ. 2. part. sup. in Conuentu S. Martini Rocchæ-Contratæ, qui est 30. Prouincæ Marchiz. *Inter primos (sic) huius sacre adis accolæ vnus fuit mira sanctitatis, vater ac F. Pacifici, & Rocchæ-Contratæ oriundus, cuius corpus, vix excentum annorum populorum admirantium deuotione fuerit satis, huiusmodi inuenerunt permansit, ac detentum: citius vbi fidelibus, qui volens haberi tangere, vel pedes descendere, quibus eius beatus ad certissima est. Eadem attestat Barezus 4. part. chron. minor. lib. 3. cap. 68. sub ann. 1519. ex quibus corrigendus est error *Plautens*, dum præfatam Barezum Gallica lingua donauit, nimis enim hoc in loco crassus est, vt legitur patet. De eo item Algerius, in Arbore Episcopica totius Ordinis Francican. & Toffinianus lib. 2. in Prouinc. Marchiz.*

B. Angelæ à Verueto, Virginis. d] Probatz, integritateque vitæ vitæ, quæ & Chulikum Domum in elegantissimam puerili forma, in sacro-sancta Eucharistia, propens oculis inuenta est. Obiit apud Monasterium sanctæ Catharinæ, Cæsaraugustæ, vbi sacrum eius corpus debito honore asservatur. Floruit circa ann. Christi 1510. Scribit de ea Gonzaga sup. part. 3. in eo Monasterio, quod est 1. Prouinc. Arragoniz. Barezus sup. lib. cap. 35. ad ann. 1522. & Wadinghus tom. 1. sup. ad ann. 1344. §. 8. Valerius de SS. Formos. Ord. minor. lib. 4. cap. 47.

DECIMO-SEXTO KALENDAS MAYI.

Algieri in Africa, Beati ^a Michaelis Agullonis, Martyris. Vriz in Apulia, Beati ^b Francisci Dyrrachini, Confessoris: qui mira abstinencia, & signis inclutus fuit. Capriolæ in Hehruria, Beati ^c Matiani Senensis, Confessoris: pietate, charitate, & zelo salutis animarum celebris. Tlacubz in Territorio Mexicano, Beati ^d Ioannis Floresij, Confessoris: eximia orationis & perfectionis viri. Apud Villam-Regiam Oppidum, Dertofanz Diœcesis, in Regno Valentiz, Deposito Beati ^e Paschalis Baylon, Confessoris: cuius vita virtutibus & sanctitate fuit omninò plena, quam miraculorum maximorum innumera multitudo quotidie commendat. Aquilæ in Vestinis Translatio Sancti ^f Bernardini Senensis, Confessoris, tempore Sixti Papæ IV.

MAYI XVII.

1. **B**eati Michaelis, Martyr. ^a] Dignitate Sacerdotis, hostia Christi efficit meruit per manus impiorum Turcarum, circa ann. 1536. Telle Daça 4. part. chronie. minor. lib. 3. cap. 49. ex Iacobo Sanchez, cap. 15. fuz histor.
2. **B.** Francisci Dyrrachini, Confess. ^b] Tanca austeritate vixit ille B. Lacus excallux, vt panem septem annis non gustauerit, signisque non paucis eniuit. Jacet Vriz apud Apulos. Floruit autem circa ann. 1360. De quo B. Bartolomæus Pisanus, lib. 1. conformis fruct. 8. part. 1. in Fratrum. sancti. illustr. Provinc. Apuliz. Codex MS. Abbat. S. Victor. Paris. ibid. Marcus Vlyssiponens. part. 1. chronie. musor. lib. 9. cap. 24. 3. 1. & part. 3. lib. 8. cap. 28. Gonzaga part. 1. Orig. seraph. relig. in BB. vint baulice Orden. Toffinianus lib. 1. histor. seraph. Picquetus in catalog. viror. illustr. Franciscan. Washington tom. 3. Annal. minor. ann. 1305. 5. 4. vocatus ab eo Philippus.
3. **B.** Matiani Senensis, Confess. ^c] Ob eius sanctimoniam atque pietatem à Pio II. Pont. Max. in Illyricum, predicationis Evangelicæ ergò, missus est, quod minus magna cum charitate, ac spiritus feruore, adimpleuit: non sine ingenui amarum fructu. Exindeque reuerus, apud Conuentum sancti Bernardini Capriolæ, quò est 4. Provinc. Tusciz, anno Dom. 1476. ex hac vita migravit, multis apud posteros suæ sanctitatis indicis relictis. Memoratur à Gonzaga sup. part. 2. in eodem Conoent. Barez 4. part. chronie. minor. lib. 1. cap. 48. Toffiniano lib. 1. in Provinc. Tusciz.
4. **B.** Ioannis Floresij, Confess. ^d] Cum vitam eremiticam annis quinque diuulset in India, habitum Laicorum sumpsit in Conuentu Mexicano, vir erat penitentiz exercitius deditus & orationis atque humilitatis: sed ob frequentiam populorum, Matucù deserens, Tlacubam se conuulit, illicque in Conuentu solitario gradum fixit. Tanto enim feruore & spiritus nonnunquam agitabatur, vt extra se posuit conuerteret, absque aliquo sensu corporali. In oratione raptus & reuelationis sepe exicipere. Floruit ad an. 1560. illius copiosè meminit Christophorus à Cruce, relictis oculatus, in histor. Provinc. S. Iacobi Mexicæ, Orden. Predicaz. lib. 2. cap. 17. & 18. Daça sup. lib. 1. cap. 33.
5. **B.** Paschalis Baylon, Confess. ^e] Honestus parentibus natus est, apud Turram formosam, Hispanicè, Torre Hermosa, Diœcesis Saguntinæ, an. 1540. in die Paschalis vinctus & Paschalis nomè accepit. Ab ineunte pastor etate omninò factus, usò solum operam dedit declinare à malo, sed & viam Domini magna cum fiducia ingressus est. Nam in simplicitate & amore Dei. molem spiritualis structuræ eius stabilivit. Paupertatè summè excolebat, confortia petulantium refugiebat opilionum, zelo salutis animæ lux exarsit. Cùm 24. annigisset annum, habitum Religionis seraphicæ sumpsit inter Patres Discalceatos Provinciz sancti Ioannis Baptistæ, apud Conuentum Dèparæ de Laureis, Monastij Oppidi: Laicorum Fratrum professionem emittens. Mirum, quot virtutibus studuerit: quanta perfectione exornatus sit! Ereum humilitate Gaudens, semper vilis, abiectionaque exquebat domus munda, altissima paupertate distillans erat, egenis maxime compatiebatur, sicutq. cum lugentibus, & afflictis solatio pro viribus parare satagebat. Ouj acerrimus hostis, laborio manuum continuo occupabatur, aut spirituali exercitio.
6. **B.** benignus & affabilis, sibi soli feruus erat. Patrum dormiebat, vigilabatque cùm ceteri somno indulgerent, pro elemosina ibat liberens, eo quod ex ea, inquebat, vin feru Dei fuisse tabantur. Obediens additissimus, iussa, simplicemque notum Prælati, procius, absque hesitatione complebat. Ieiunia exactè obseruabat, licet labore pressus esset, aut ex itinere fatigatus. Officium recitabat attentè & deuotè, absque interruptione. Ex obedientia, Galliam profectus est, ad Reuerendissimum P. Chrystoporum à Capite Pontium, Bntanum Armoricum, totius Ordinis minor. Generalem Ministrum, circa ann. 1575. pro negotijs vigenibus & arduis, sed quot pertulerit in itinere opprobria, deliramenta, ac tormenta ab hæreticis per Galliam sibi illata, quis poterit sufficiens enarrare? Deus tamen illum seruauit vbique incolumentè: siue aduenientem, siue redeuntem. Cùm per rura pergeret, nunquam ordinari peeces, seu orationis tempus intermittebat: omnia aduersa vitinere, siue ciborum penuriam, vel sitis ardorem, æquo ac muni animo sufferbat. Pedes semper uellexit, equo nunquam vñ est admixculo: quamuis infirmitate, eeu deficiente grauatiss.
7. **V**erba eius vt facula ardabant. Illius voci, nutui ac desiderio omnia obtemperabant, corda quantumuis indurata emollebat, ad penitentiam inducibat, iniurias remittere suadebat: nocentibus ignoscere docebat, furga, lites, & dissidia depellere, quicquid loquebatur,

quebatur, efficacissimè implebatur. Saluti animarum iugiter inhiabat: pro peccatoribus assiduè Deum exorabat: concionatores excitabat ad orationem & spiritus feruorem: ut exinè suarum prædicationum auditores facilius acciperentur in salutem. Ipse suis seruentissimis cohortationibus, quamplures lasciuas deprauatasque feminas conuertit ad penitentiam. Cùm se creta cordium, conscientiarumvè abstracta cordis sibi cognita essent, reis sepe detegebat: monita salutis illis subinferebat, ut à peccatis resisterent. Hinc spiritum prophætico extoriturus cauleb prænuuntiabat futura, sanitatem cœca infirmitatem, mortem, vel pericula non pauca: nisi à malis protinus abstinerent. Scientia fuit illi Diuinitus infusa, qua & Theologiam apprime callebat, & difficultiores quæstiones explicabat, dubias verò clarè resoluebat.

§. 2. Præcipua deuotione ferebatur erga sanctissimam Virginitatem, eiusque immaculatam conceptionem, quam pro viribus defendebat immunem ab originali sordide. Animus purgatoris pernis detentus, suspiranti preteriuuabat dicebatque Deum acceptum habere, quodcumque pro eis ex charitate sibi oblatum, castitas mirè in eo eluxit. Abstinentia, cilicio, circulo ferreo, ac disciplinis corpus suum perpetuò castigabat. Orationis, contemplationis, ceterisque spiritualibus exercitijs assiduè vacabat: sacratissimo Eucharistice mysterio summè delectabatur: facientium seruabat perpetuum, aut eum proximo de Deo verba eructabat. Charitate abundans, regularis obseruantie cupidissimus erat: à Dæmonibus multis, variisque modis tentabatur, sed tones victus euadebat. Tandem graui morbo affectus decidit in lectulum, diemque suæ mortis præcognoscens sacramenta Ecclesie deuotissimè suscepit, quibus expietis, animam Deo reddidit, ann. 1392. ætatis suæ 52. ingressus vero Religionis 28. sepultusque est in Conuentu Ville Regiz, vulgò, Dominæ nostræ de Rotario, in die Pentecostes.

§. 3. Miracula autem, quæ per eum edidit Omnipotens, ita in immensum sunt multiplicata: ut merito Diercefanus Episcopus Dertocenſis, inquisitionem fecerit de e vita, moribus, ac sanctitate ipsius: ut populorum votis satisficeret, qui publicè ac certatim illum iam sanctam acclamabant. Hinc sedes Apostolica super his consultata; Paulus V. Pont. Max. Beatorum declarauit, ac officium de eo celebrari concessit omnibus fratribus, aliisque tam secularibus quàm Regularibus, in Regno Valentis existentibus: sub Datum Romæ ann. 1618. die 19. Octobris. Deinde, anno 1620. die 1. Februarij, aliud Diploma dedit, quo idem priuilegium Regni Castellæ & Arragoniæ extendit. Tandem Gregorius Pap. XV. aliud idem concessit omnibus vtriusque sexus Religiosis minoribus, vbi que terrarum existentibus; sub Datum Romæ apud S. Petrum

sub anno Piscatoris, die 21. Martij ann. 1621. Pontificatus anni. 1. vita B. Paschalis Baylon amplissimè descripta est per R.R. Patres Ioannem Ximenez, in sua chronica, Carolum Rapineum, in historia Generali Recolletor. Decad. 8. part. 2. & Hilariorem à Costa lib. 3. Historiz Catholicæ, pag. 601. Item Barreuz 4. part. Chronic. minor. lib. 9. integrum de eo composuit. Agunt de eo Galerius in Tabula Chronolog. secul. 16. in sanctis & illustribus viuis. Algerita in Arbore Epilogica totius Ordinis Franciscan. Carthagine. Tom. 4. homil. de sacris arcan. Neipartz lib. viam. §. 1. præt. med. Elzeuarius lib. 2. cap. 4. sacri mont. Oliuet. & lib. 3. cap. 8. Marius lib. V. Chronic. strictior. obseruant. Reformar. cap. 1. & seq. Daça 4. part. Chronic. minor. lib. 4. cap. 20. & cæter. Grautna. In rusec therturis, part. 2. cap. 134. Ioannes à sancta Maria 2. part. chronic. pro. uin. S. Ioseph lib. 3. cap. 40. & seq.

Translatio S. Bernardini. §. 1. Corpus huius sanctissimi viri vin tumulatum fuerat apud Ecclesiam S. Francisci Patrum conuentualium ann. 1444. Ibi que mansit omnis 18. asseruatam, nihilum vsque ad Pontificatum Sixti I V. Qui Parribus obseruantis licentiam concessit illud inde alportandi atque transferendi in nouam Ecclesiam eius nomini extructam, ann. 1472. die 17. Maij. Quo tempore Capitulum Generale pro familia Obseruantia vltimontana inibi celebrandum erat. Hæc igitur Translatio, maximo populorum ac Fratrum (eternum numerus eorum ad duo millia excreuit) celeberrima concursu, peracta est solempni pompa & apparatu. Corpus sacrum omninò incorruptum, duplici arca, altera cristallina, altera verò argentea, reconditum est: hanc autem pretiosissimam thecam argenteam inauratam, gemmisque adornatam ex voto (D. Bernardini quippè auxiliatus præsidio, à morbo caduco curatus est) dedit, obtulitque Ludouicus XI. Gallorum Rex Christianissimus ann. 1481. quæ postea, vt & improè sublata est per Philibertum Chalesmum, Aracanicum Principem Ducem Caroli V. Imp. ann. Christi 1528. Heu! Quid non mortalia peccata cogis, auri sacra fames? De huiusmodi Translacione agunt Brouiarium nouum ac vetus Fratrum minor. Sæculi cap. 64. vix S. Bernardini: & quotquot res eius gestas descriperunt. Sedibus in Commensar. vitz ipsius, ex Antonio Amicio. Marcus Vlyssiponens. 3. part. sup. lib. 2. cap. 19. & lib. 5. cap. 46. & 47. Tollimanus sup. lib. 1. Goutaga part. 2. sup. in Conuentu 1. Prouinc. S. Bernardini. Appendix ad Petrum de Natalibus, cap. XI. Ioannes de la Haye, initio operum S. Bernardini Tom. 1. Festum autem huiusce Translacionis recensetur inter minora duplicia per Firmamentum trium ordin. minor. part. 3. in ordinationibus circa Diuinum officium.

DECIMO-QUINTO. KALENDAS IVNII.

Ptolemaide in-Palestina, Passio Beatorum ^a Martyrum, qui ea ciuitate à Saracenis capta: gladiis ipsorum, pro Christo, sunt interempti. Primò quidem copia Virginum Clarissarum monialium, vnà cum Abbatissa, ferro cæditur: Deinde Fratrum minorum turma Martyrij palmam est adepta. In Dacia, Beati Ioannis ^b à Batfordio, Confessoris: miraculis celebris. Neapoli in Campania; Beati ^c Philippi de Aqueris, Confessoris: qui virtutum omnium specimen factus spirita Prophetico pollebat: & gratia miraculorum viuus ac mortuus amplissimè refulsit. Rothomagi, Beati ^d Nicolai Dionysij, Confessoris: qui minister Pro-uincialis electus: pietate, Religione, ac scientia claruit: tum que plenus dierum & bonorum operum sanctissimè quieuit in Domino. Romæ, Beati ^e Felicis de Cantalicio, Confessoris: qui mira abstinentia, charitate, & obedientia præditus: si-gnis etiam admirandis nunc vsque conuolat.

MAII XVIII.

5. 1. **B**eatrum Martyrum, &c. 2] Ptolemais ciuitas, quæ & Achon dicitur, vrbs est Syriæ, Maxima, quam Christiani incolebant Latiis, vsque ad ann. Christi 1191. quo deuenit in manus infidelium: quæ de re D. Antonin. 3. part. chronic. minor. titul. 20. cap. 6. §. 9. rem verè copiosè describit, Titulo 24. cap. 4. §. 21. his verbis. *Circa id tempus, Anno scilicet, Domini 1191. Cuius Achon capta fuit per Saracenos: occisus ibi vni capituli plurimum triginta milibus Christianorum vtriusque sexus. Cuius autem effectus Achon saltem Monasterium S. Clara fororum, & Abbatissæ captam ciuitatem auulserit, & Saracene iurasset: zelo castitatis, vniuersaliter afflicta, omnes fratres reclusos ad Capitulum conuocauit. Et prima, informatione salubri, ne à Saracene deluderetur, omnes ad Martyrium animante, & ait: Filia & fratres, continentiam vitem istam, & immaculatam sponso, corde & corpore seruata fide, Domino nostro Iesu Christo nos ualeamus offerre: & pretio proprii sanguinis vitam interminabiliter comparemus: quod me uiderem facere, hoc & vos facite. Viri uirgo mulier, gladio suo usum proprium sibi mutauerunt, & fucate sanguine totam faciem erentauerunt. Animauerunt fratres ad similia, & facies suas diuersimodè uoluerunt, & cruce uirginis affellum horribiliter effuditibus intulerunt. Quod plura è intrant Saraceni monasterium, enagnatis iudicij sanguinem Christianum funderent. Occiderunt Virgines sacre interceptæ, non decorem sed horrorem canibus illis offerentes. Quis primò uideretis obdormierunt, deinde horrentes, amas gladiis peremerunt. Non quòd in eo, quod se uoluerunt amari, nisi excussit ex specialis instrumtu Spiritus sancti hoc fecisset, secundum communem legem grauius peccassent. Fratres etiam Minoræ Conuentus, qui ibi erant, intercepti sunt à Saracenis. Hæc ille, quem sequitur P. Mattheus lib. 4. histox. S. Ludouici Regis Franc. pag. 394. & 395. Broomardus part. 1. summæ prædicant. litter. c. cap. 3. §. 6. Volaterranus lib. 21. Antropolog. De Eremitis. Daça 4. part. chronic. minor. lib. 2. cap. 34. Valentinus de SS. Fœderis Ordin. minor. lib. 2. cap. 14.*

Quantum ad tempus, quo hæc acciderint: haud est vni omnium sententia. Boyssat. part. 1. libr. 2. histox. Ordin. equit. Hierosolymitan. ann. 1167. id uult accidisse Amochuz. Brouius Tom. 13. Annal. ea de re ait sub ann. 1168. §. 11. & 1189.

§. 1. Nonnulli uerò, vt Author Firmamentum trium Ordinum, Tract. 1. in memorialis Ordin. Franciscan. sub 14. Generali ministerio, & sæculum Fratrum minor. uolunt id euenisse ann. 1192. 14. Calend. Iunij, hoc est, die sequenti. At Marcus Vlyssiponen-sis part. 2. chronic. minor. lib. 5. cap. 20. ex D. Antonino sup. & alius monumentis Ouidius Seraphici, contendit accidisse die 18. Maij, ann. 1191. cui fauente Huraldus lib. 5. continuat. Belli Sacri cap. 7. Piquetus in Catalog. Vir. illust. minor. Wadinghus To. 2. Annal. minor. ad ann. Christi 1191. §. 1. ex Rubeo in Nicolao 4. Pap. has moniales fuisse 74. Martyres scribit Algeria in Arbore Epilogica totius Ordin. Franciscan. Quo ad fratres martyrio coronatos (quos notiores ex illis commemorat Wadinghus, scilicet Iacobum, custodem Syriæ, & Hieremiam eius socium: quos tamen passios scribit alias ann. 1266. 77. de infra 15. Iunij §. 1.) Piquetus & Daça uolunt fuisse quinquaginta & eò amplius..

§. 2. **B. Ioanne, Confess. b**] Ad huius tumultum, curari infirmos, perfectè sanari uulneratos: oculosque ad vitam restitui, scribunt B. Bartholomæus Pisanus lib. 2. Conformat. fruct. 3. & 11. part. 2. in Prouinc. Daciz. Gonzaga part. 1. Orig. Setaph. Relig. in BB. uisus huiusce Ordinis, & part. 3. in ead. Prouinc. Daciz.

§. 3. **B. Philippi de Aqueris, Confess. c**] Galkus erat Natione, & quis in Prouincia Phocenæ, nobili genere ortus, ubi iuuenis minorem ordinem ingressus est. Corpus suum abstinentia, uigilia, discipulis, laboribus, & obsecrationibus, in seruitum ipiricus ita redigebat; vt profundè ad sublimem perfectiorum gradum uiam sibi parauerit. Cùm autem vitæ sanctitate diu florisset, Italiam petiit, ad montem Aluernæ: indeque Conuentum cateensis S. Francisci, non longè ab Alifio, uenit: vt inibi morem longius peotrahere, sed fama eius sanctitatis exterefcere, ad instantiam Roberti, uirualque Siciliz Regis, ac Sanctæ Reginz, nullus est, Generalis ministerio mandato, Neapolim proficisci: vt monialibus monasterij S. Clare corporis Christi, à factis concionibus eilca: ubi paupertatis, humilitatis, honestatis & grauitatis, ceterarumque uirtutum exemplar fuit. Quasdam moniales monasterij S. Mariz & gyptacæ, in eadem urbe, (olm à lapsa,

è lupanari eductus, & ad clausuram opera Praefatæ B. Reguæ Sanctæ incitatus) ad vomitum, insinuat Diaboli, optantes tectre: via oratione & prædicatione, sic in bono firmavit: ut ex eis nonnullæ sanctitate & miraculis postea clarerint. S. Elzearium, Ariani Conitum, eufoque charissimum vocem, B. Delphinum, suis cohortationibus ad castitatem seruandam, Deoque feliciter inferendum impulit: Et plurimis, tum Fratrum, tum quoque Monialibus, ac etiam Laicis, viam salutis ostendit.

3. Spirta Prophetico donatus fuit, incredibiliq; patientia præditus. Cùm enim per 30. annos diutino languore, quo vehementissimis doloribus consistaretur: namquam ab innata mansuetudine recessit, ac mutatus est. Placet hic apponere, quæ de eo Pisanus subiungit. *Inter alia quæ hie sanctus habebat præcipuam, fuit sancta orationis studium, semper orando, omni die Psalmos penitentiales & officium mortuorum dicendo. Et quidem quia intentus erat orationi, & specialiter meditationi Domini: Passions ei de sua Passione semel talem indidit dolorem. Nam cùm sciret Domini Passionem orans meditaretur, apparuit ei Dominus Iesus Christus, ut cruci confixus, de cruce mittens, pedibus, & latere sanguis copiosè manabans. Quibus in corpore dicti Fratris, scilicet manibus, pedibus, & latere tantum dolorem inspergit: quod accendit Passions, & dolens aculeatus fuit: & tantam memoriam Passions reliquit: quod statim dum recordaretur de Christi Passione, eum elans vel ligno, suas manus, pedes, percutiebat & lauit. Valde ergo cum Domini probare, ut annis in seruice, per potentiam virtutem, per annos triginta maximas cruciatus, quos veritas & seruitute mittebat, in eius corpore imprimit: & ad illa eu arcei erant aperta & late, ut manus clausuras insigere videret, & tamen nunquam verbum querimoniosum ab eius ore suis audiret. Et quod manus est, pluribus annis fuit, quod de leuissimis fuisse valuit, in dictis doloribus existens, à Domino, & sanctis Angelis frequenter est visitatus, hinc indoles manus ad Deum, & ad Angelos, & per eius verba est probatum. Materiam suam ad se cognoscens, suas diuitias scilicet, eborum & feruarum reseruantur Guardiano. Nocte, quæ de mane decessit, dicitur Dominus ad se venientes, sed nihil in eo, de suo inuenientes, oratione fugauit. Sacramentis percipens, ad percipiendum pro laboribus præmium, anno recessit centesimo vna sua, ad Christum perrexit: Anno Domini 1369. die 18. May, die veneris, hora, qua sacrum corpus Domini in Ecclesia S. Clara eleuabatur. Hic ille sup. in Prouinc. Tertæ laboris.*

3. 6. Cùm igitur, iuxta eius prædicationem, ex hac vita migrasset: & ipsius vlcera, quæ priùs terro quodam fœtore, circumstantes offendere alluuebant, suauissimam emiserit fragrantiam: & eius caro, licet prunivulsi iussu, contracta que esset, mollem consuetudine, albam, crachabilemque le omnibus præbat. Cuius corpus, cùm in sacello, B. Virgini Blaz, eo in præfato monasterio dicato, honorificè tumulatum esset; anxus de tanto pagnore torores, ne aliquando furripere furto, curarunt, vt ad ipsarum cimeterium, superposita sibi nuca arca, transferretur: vbi assidue Deus, per eius inuocationem, miracula operatur. Arguit de eo, præter Pisanum. Codex MS. Abbat. S. Victor. Paris. ibid. Marcus Vlysiponens. part. 2. sup. lib. 9. cap. 27. & 28. Toffianum lib. 2. histor. Setaph. Gonzaga top. part. 2. itemque in monasterio corporis Christi, sive S. Clara, Neapolitano. Pizquetus sup. Wadinghus, tom. 3. Annal. minor. ann. 1316.

§. 28. à quo B. Philippus à Rberg, vocatur. Item tom. 4. ad ann. 1369. §. 12. ex Mariano lib. 3. cap. 1.

B. Nicolaus Dionysij, Confess. 6.] In Gallia natus, ex Neustria fuit ortundus, Conuionator suo tempore famosissimus, vna & virtutibus clarus: Conuentus Rothomagensis exiit Guardianus: postea Prouincie sue Franciæ Passiensis vicarius Prouincialis eligitur ann. 1300. & 1303. Plures suorum studiorum fructus scripto tradidit: ac post plurima Ordinis munia quàm diligentissimè fundit, Rothomagi cùm esset Guardianus hac die ann. 1309. non abique sanctitatis nota diem clausit extremum, sepultus in medio capitulo Conuentus eiusdem vrbs, cui exaratum est illud Epitaphium.

Hic iacet Pater obseruantissimus, cum scientia, tum virtutibus illustris, F. Nicolaus Denyse: qui obdoctrinæ morumque præcellentem eminentiam Guardianus, custos, ac Prouincie Francia Vicarius pluries extitit; post longam vero, quam nudaum verbo, operibusque, sed & scriptis speculabim dicit in Ordine vitam: Obiit anno Domini millesimo quingentesimo nono, die decima octaua Maij.

Scitunt de eo Pisanus sup. lib. 1. fruct. 8. part. 2. §. 8. in Franciscanis doctrina illustrib. Gonzaga ibid. sup. part. 2. item part. 3. in dicto Conuentu, qui est 3. eiusdem Prouinc. Franc. Paris. Fiammentum trium Ordinis. sup. in 37. ministro Generali. Marcus Vlysiponens. part. 4. sup. lib. 6. cap. 40. ad ann. 1480. Willous Athanas. Orthodoxar. Franciscan. lintera. Nicolaus Bohus, 6. de signis Eccles. cap. 4. qui de eo, ac de B. Stephano, Brunico, sic ait. ab. di linguarum historiarumque cognitus fuisse: illis ego, non in terra natus, sed celo lapsus dicem, iustus chronicon Citizenic ad ann. 1454. Choppinus lib. 1. moestus. titol 1. §. 16. Gnelnerus, in Bibliotheca. S. Celsus commentar. ad vitam S. Franc. cap. 3. §. 8. Polleumus, in apparatus sacro. Vuz illius Elogium composuit R. P. Natalis Taille-Pied, minor. Obiit annis Pontificatus, quod extat in iunio libri eiusdem B. Nicolai Dionysij, cuius titulus præfigitur Rescripto Theologorum, in hunc modum.

Nicolaus Denyse, Ordinis Fratrum Minorum de obseruantia vulgariter nuncupatum, ex Brezenna inuestitus Normannæ page, Constantiensis Diocesis, ortundus: vir in domini scripturis sanctissus & eruditus, in Philologia sibi obliuio nulli secundus, moribus & conuersatione deuotus, nec non Regiaris Obseruantia instaurator eccleberimus. Cùm esset Constantiensis Ecclesia Canonicus, atque Godesfridi eiusdem loci Episcopi Vicarius, amica Christi amore contentamur Conuentum Pisanorum adis. Inque diuocari habitum (cunctis mirantibus) deuotissimè sumpsit, si que nullo tempore, simplicem inter simplices vitam agens: hac seruit & doctrina. Tandem cum esset Conuentus Rothomagensis Guardianus bene meritis: scilicet diem clausit extremum. Ferris ad eius exequias passim videndi ascendi que causa, tantam virtusque fecit cateram irruisse, ut se se felicissimos dicerent, qui corpus ipsius, reserui, & linteris terigissent, multa & præiata scriptis volumina quibus se & presentibus tunc visum, ac posteris memorabilem efficit; de quibus ista seruat.

DECIMOQVARTO KALENDAS IVNII.

GRanatz, Beatorum * Martyrum Ioannis à Cetina, & Petri à Duenas: qui Gob Catholicæ fidei confessionem, ab impio Mahomada, Maurorum Rege, capite truncati sunt. Burgis in Hispania, Beati b Lupi, Confessoris. In Picceno, Beati c Conradi Spoletani, Confessoris: eximie sanctitatis viri. Lohaneti, in territorio Trecorensi, Deposito Sancti d Iuonis, Confessoris, Tertiatij: qui pro Christi amore, causas pupillorum, viduarum, ac pauperum defendebat: quem sanctitate, & miraculis illustrem, Clemens VI. Pontifex Maximus in Sanctorum numerum retulit. Eius tamen Festiuitas sexto Kalendas Nouembris, potissimum celebratur, quando sacrum ipsius corpus Trecoreium fuit translatum. Florentiæ, Beate e Humilianæ, viduæ, Ternariæ: virtute abstinentiæ, patientiæ, & miraculorum gloria insignis. Muticæ, Beate f Violantæ à Corduba, quæ eiusdem tertij instruci alumna, nobilitatem generis, summis virtutibus exornauit, & sancto sine quieuit.

M A I I X I X .

6. 1. **B**eatrum Ioanni, *Ort. Martyr.*] Primus orat Sacerdos, alter vero laicus professione: quorum sanguine, ab impio Mahomada Bambalua, Mauro, Granatenfis Regni XII. Tyranno, hac die, ann. 1197. effuso, Granatenfis ciuitas laureata exiit. Postquam autem ille Rex impius sua manu sanctos Martyres decollasset, corpora eorum maximo cum ludibrio à Saracenis rapta sunt per urbem, atque disceptata vt sic Christiani hostiam reliqua fruisse sentiant. Quod tamen è contra accidit. Dixit quippe Granatorum pastes ipsorum Martyrum debito honore allerantur, in Conuentu sancti Francisci Granatenf. residuon, vero extat in sacristia Conuentus sancti Francisci Helyntenf. De his fuit scribit Marens Vlyssiponenfis lib. 1. p. 3. chron. minor. cap. 11. vsque 29. Gonzaga part. 3. orig. seraphici relig. in prouinc. Granatenf. & Conuentu 1. & 15. eiusd. prouinc. item in prouinc. Beate Conuentu 1. Bolus de signis Eccl. tom. 1. lib. 7. cap. 3. fecul. 14. Toffianus libe. t. hist. seraphic. relig. Marieta lib. 3. hist. Eccl. SS. Hispan. cap. 3. ex Christoph. Morteno cap. 6. vitæ B. Nicolai Faltori. Algeria in Arboe Epologica totius ord. Franciscan. Picquetus in catalog. viror. illust. Franciscan. Mariana lib. 29. cap. 8. Zurta anal. lib. 10. cap. 62. & 64. Brouais tom. 15. ann. 1397. §. 4. Wadinghustom. 4. annal. ad an. 1389. §. 9. & an. 1397. 900 palli sunt ex Damenco, de SS. Catalon. fol. 16. & Carbayo lib. 15. reg. Castell. cap. 69. & lib. 40. cap. 13.

5. 1. **Beati Lupi, Confessoris** b] D. Francisci Discipulus referret: oblitque circa ann. Christi 1291. apud Conuentum Burgensem, in Hispania, ieiunans, in adicula principis S. Francisci sacra, quæ extructa augustion Eccl. facellum S. Francisci vocabatur, translata sunt exinde illius ossa, in decentiore loco ann. 1604. & iterum ann. 1615. prout obseruat Wadinghustom. 2. annal. minor. ad an. 1291. §. 19. ex hist. antiq. MS. prouinc. Burgens. Picquetus sup.

5. 3. **Beati Conradi Spoletani, Confessoris, e]** Vnus fuit ex illis, qui vnâ cum BB. Conrado de Ofsda, Petro de Monticola, &c. strenuè decertarunt pro Regulari disciplina: contra quorundam fratrum laxiorem viuendæ modum. Illius nomenat Wadinghustom. ad an. 1294.

§. 9. ex Mariano lib. 3. c. 11. & Marco Vlyssiponenf. 2. part. sup. lib. 5. c. 27. Toffianus lib. 2. in general. 4.

Sauit Inuus, Confessoris. d] Nascitur in Britannia Armonca, Gallie prouinc. an. 1258. ex honestis, piisque parentibus: Lutetie primùm, deinde Aurticam literis in tantum operam nauauit: vt in vtroque iura penitissimus euaserit: & sacra Theologia optime calluerit: sed non minus pietati orationi que insulabat. Mira ciborum parsimonia, ac frugalitate clarebat: vincto, cibique lauto in bus abstinerebat: pudicitiam perpetuè seruauit: in pauperes omnium miseratus. Ab Episcopo Trecorensi iudex curiæ suæ designatur: idque munus summa cum laude exercuit: sed factus cuiusdam Ecclesiæ, vulgò *L. abones*, par oclius: residentis magore decreuit: cum iam suscepisset habitum tertij ordinis seraphici in Conuentu S. Francisci Gungam eniuis, egregia facta, præ claraque virtutes, & stupenda miracula rectant longiore stylo. Petrus tom. 3. Gazetus tom. 2. k enas B. Gudichus. Saurus de *la Haye* in vita illius 19. Maij, Petrus de Natalib. in catalog. sanctor. lib. 5. cap. 18. Marcus Vlyssiponenf. part. 1. sup. lib. 9. cap. 12. 23. & 24. item part. 2. lib. 6. cap. 24. Argut de eo Maftyrologium Roman. hac die. Baronius ibid. in annotat. Molanus in addition. & annot. ad Vluardum; ead. die. Breuarium vetus Featrum minor: 19. Maij, nouum autem 17. Octobris. S. Antonin. 3. part. flor. titul. 24. cap. 9. §. 15. Toffianus sup. vbi de SS. viris tertij ord. Franciscan. Supplementum chronico, lib. 13. sub ann. 1341. Meyerus libe. 12. annal. rerum Flandricar. ad ann. 1341. sub fin. Carions in chronico lib. 3. etat. 3. an. 1345. Sedulius in commentar. ad vitam S. Iuonis.

Schedel in registro omnium li. 6. etate: de quo illud refert Elogium.

*Iuo pater legum, custos, protector, & amplam
Egremi que decus: cui se debere fatentur
Iura, tuo toties sane debellata sanare i
Apus eras vastas miserrorum famere cæcis.*

B. Bernardinus de Bultis part. 2. Rolarij Quadrage- §. 5.
simalis serm. 27. liter. E. Falctulus temporum ad
ann. 1344. Platina. Genebhardus lib. 4. chronog. &
R

alij, in Clemente VI. Cornelius libr. 2. de Re Gallica, Periocha 6. Demochares lib. 2. de Sacrificio Miff. cap. 21. in Trecentis, Epifcop. Sabellius Anead. 9. lib. 8. Callixtus 7. part. catalog. glor. mund. confiderat. 29. Marulus, in hift. factar. relig. lib. 4. vbi de Francifco. De Silhis in cap. 1. reg. tertij ord. Galterius in Tabula Chronog. fecul. 13. in Sanctis & illuftrib. viti. item fecul. 14. in euentib. memorabilib. Gonzaga part. 1. fup. in SS. viti. ordinis minor. item part. 3. in Conuenu 20. prouinc. Turonenf. & Conuenu 5. prouinc. Britanni. Argentæus lib. 4. hiftor. Britan. cap. 184. ad an. 1303. Brutius lib. 2. antiquar. Parif. pag. 186. Spondanus in Auftario chronolog. ad annal. Batoni j sub ann. 1286. Cotnelus à Lapide commentar. in Genef. cap. 26. verf. 31. Brouius tom. 14. annal. Ecclef. ad an. 1347. §. 23. Algezira in Arbore Epilogica totius ordin. minor. Ioannes Raulinus part. 1. enoncio. fanctot. fermonem de eo habet, qui est 118. Sebaftianus Ticio, alias *Brant*, fcripfit in Laudem S. Iuonis: teftè Tichemio lib. 40. fcripfit. Ecclef. Ecclefia Gallicana, de eo profum. cano. proprium, in celebratione Miffæ, quæ fic incipit, *Lani & honor Trecenta*. Quam eruditè exponit Cluuioues lib. 4. Elucidatorij Ecclefiaftic. Charonius cap. 135. hiftor. vniuerfal. Gall. feft. Franc. vult ipfum D. Iuonem reardifficiffe Ecclefiam Corofpitenfem: cuius officialis extiterat. Wadinghus tom. 2. opufcul. S. Francifci. annotat. 19. in regal. Terrar. Francifcan. item tom. 2. annal. minor. ad ann. 1283. §. 11. Cottonus lib. 3. inftit. catholici. cap. 68. Kranzius lib. 9. Metropol. cap. 34. Obiit, hac die, anno ætatis fux 45. Chrifti verò ann. 1303. canonizatus Iunii die 16. à Clemete VI. Pap. an. 1347. Vti teftatur Marcus Vlyffipouenf. fup. Spondanus: Wadinghus tom. 3. fup. ad ann. 1303. §. 22. & 1347. §. 14. & feq. Scio Nicolaum Gallium in annal. Franc. fub Rege Philippo VI. fcripiffie S. Iuonem catalogo Sanctorum adfcriptum fuiffe an. 1348. quem fequitur Sauffoyus lib. 12. annal. Ecclef. Auftalian. §. 33. & Mirus in chronico: fed hallucinantur: vti conftat ex Bullis Apoftolicis apud ipfum *Wadinghwm* exhibitis: ab eodem Summo Pontifice ad Philippum Regem Galliar. miffis; quorum iurium eft; *Ad ipiritualis gaudij*. Sub datum Auinion. 21. Kalend. Iulij, Pontificatus anno sexto. Ex quibus corrigitur Sutus, id factum fuiffe 19. Maij, arbitrat: Sutus incautè prius fecutus fuerat Wadinghus, ad an. 1303.

fup. fed poftea errore detecto, iubens palmotiam cantauit, ad an. 1347. fup.

Beata Humiliana, vidua, Tertiaria.] Progen. §. 6. torem habuit Oluuenum *Cerebium* antiquæ nobilitatis familiar. Florentinæ: à tenens annis vas fuit Deo conſecratum. Anno ætatis fux 16. viro illuſtri nuptis quinque annis permanfit in matrimonio, & quinque annis vixit vidua. Obiit in die Sabbathi 19. Maij ann. 1246. Tertij ordinis alumna: cuius habitum accepit de manu R. P. Michaelis Florentini, minoritici inſtituti Superioris. Meritis & virtutibus, ac miraculis vix copioſiffimè exornata. Sepulta Florentinæ in Conuenu fanctæ Crucis, Fratrum minorum. Poſtquam verò Deus ſigna & miracula ad ſepulchrum, per interceſſionem eius multiplicauit, 7. die menſis Auguſti ſequentis, communi decreto, inde elata, & ad ſcalas, qua ad pulpitum itur, decentiori loco, ſepulcrum accepit; quo die plura miracula perpetuauit. Sed poſtea ann. 1314. facta eſt Tranſlatio eius, menſe Nouembri, in die S. Valaris, in ſacrarium: vbi Reliquiæ eius in capſula lignea habentur in maxima veneratione. Hæc & plura ex Legenda eius conſtant; quam ſcripſit F. Vitus de Cottona, diſcipulus Seraphici Patris ſancti Francifci, quondam Miniſter prouincie Romanæ, eam abbreviauit, & poſtiorè ſtylo comprehendit Raphael Volater. miracula eius collegit F. Hypolitus, Florentinus, Francifcanus: an. 1249. Agunt de eâ Marianus lib. 2. Marcus Vlyffipouenſis part. 2. fup. lib. 2. cap. 19. & 20. Toſtinianus lib. 1. hiftor. ſeraph. Gonzaga part. 1. fup. in BB. Formin. 2. & 3. ordin. minor. Sibus in vit. SS. Heſtrunç. Galterius fup. fecul. 13. in ſanctis & illuſtrib. viti. Wadinghus tom. 1. fup. ad an. 1246. §. 18. & c. Brouius tom. 13. ad an. 1246. §. 21. Valerianus de SS. Formin. ord. minor. lib. 5. Maij 11. obuiſſe perpetam aſſerens.

Beata Volante à Corduba.] Nobiliſſimo ſanguine §. 7. nata, nobilior extrit familia Chriſti. Paſſionis Dominiæ memoria tota ſaucata fuit: quæ cum fundiſſet tertij Ordinis minor. Monafterium S. Veronicæ de Murcia, circa an. 1376. tamque brauium in Chriſto, quòd fideliter decurreſſet, acceptura, non ignarus, & ampliori ætate conſtituta, eccleſiam patriani ambie, eodem an. 1376. ſuis cellula fumigabat ab odore ſummitatis admirande. Blaſius Laguna in ſuo memotiali. Marianus lib. 6. chronic. ſanctor. Obierunt. Reformat. cap. 25.

DECIMOTERTIO KALENDAS IVNII.

Aquilæ in Veſtiniſ, Sancti Bernardini Senenſis, Confeſſoris: qui verbo & exemplo Italiam illuſtrauit, cum multis Epifcopatibus ſibi oblatiſ recuſatis, & virginitate perpetuò ſeruata illæſa; ac quamplurimis meritis, miraculiſque refulgens, quieuit in Domino: quem Nicolaus Quintus, Pontifex Maximus, catalogo Sanctorum adſcripſit tempore Iubilæi magni. Fabriani, Beatorum ^b Bonacuræ, & Thomæ: Confeſſorum. Madriti, in Caſtella, Beati ^c Didaci à Sancto Martino, Confeſſoris: qui eximia humilitate, ſuique contemptu & agnitione, perfectè eſt adornatus. Apud Veaz oppidum in Hiſpania, Beate ^d Franciſcæ Rodricæ, viduæ, Tertiariæ, nobilitate genetiſ, & vitæ ſanctitate illuſtris.

5. 1. **S**ancti *Bernardus Seneffs, Confessoris.* ^a] Huius sanctissimi viri Elogium canonice prolequutus est Synchronus, Aeneas Sylvius, poëta Pius II. Papa Innocentius cap. 64. fuit Europæ. In *Aquila* (inquit) *Masaron urbe, D. Bernardus Seneffs, postquam Italiam omnem, Christi nomen predicando, peragrasset, vixit cursum peregrini; eoque in loco sepultus elegit miraculis affirmari. Fuit autem Bernardus clarissimus Seneffs virgo, necrota ipsi assertio eorum, qui patrem illi Massam fuisse tradunt; quoniam ibi parvitas nonnulla vestimenta peregerit. Quorum pater ac mater sui longa serie inter nobiles Seneffs habitavit: vixit & 175 annis, & maxime parte educatus, cum adoleverit, in Pontificio edificando operam dedit. Sed cum sepulchris parentibus, salutate huius mundi blanditas, & inania eius esset amissa animadvertisset; distributa inter *Cebes* pauperes substantia, Divi *Francisci* religionem ingressus, traditam sibi regulam exactissime observavit: delectans in maxime Conviciis, eorumque doctrinam offerre affectum est, qui Fratres Observantes appellantur. Maxime autem ei studium, in docendis populis fuit. Qui cum esset fatuenda sapienter, & doctrina sagax, in exercitiis animi attentione adhibebatur; & quævis alter Paulus esset vix electissimus, in admiratione ac reverentia habitus est. Tercium populi sibi Pontificum elegerunt: *Vebinates, Fecarantes, Seneffs*; sed non fuit ei consilium, linguam, qua tunc postea Italia consalere, *viam intra verbum concludere.**

5. 2. Natus est autem die 8. Septemb. ann. 1180. portu, an. 1402. eadem die fit Frater minor, & sequenti anno, simili die, voto adstringitur. Anno itera 1404. factus Sacerdos, sui sacerdotij primicias eadem die Deo obtulit: quin & primum concionam ad populum eadem die habuit: ac tandem ann. 1444. die 20. Maij, in celum abijt, annos natus 63. & menses 8. Post cuius transitum felicem, crebrentibus quorundam miraculis, ad eius invocationem diuinitus patrat, *Nicolaus V.* Papa illum in Apotheofum retulit ann. 1450. tempore subleji magis: cuius extant literæ Apostolicæ; incipientes *Miserere cordis Domini.* Sub Datum Rouæ 9. Kalend. Iunij an. Christi millesimo quadringentesimo quinquagesimo. Pontificatus sui anno 4.

5. 3. Peracta illius facta commemorant ipsæ *Aeneas Sylvius* lib. de viis illustrib. *Pulsus* lib. 1. conformit. fruct. 8. part. 2. in provincia *Pennens*, & in vitiis Franciscanis doctrina illustribus. *D. Antonin.* 3. part. histor. titul. 22. cap. 12. §. 3. & titul. 24. cap. 5. *Beatus Ioannes Capistranus*, *Ludovicus Vincentius*; *Sorius*, *Mofandus*, *Lippellus*, *Renatus Benedictus*, *Villegas*, *Gazetus*, *Doubletus*, &c. in vita eius 10. Maij. *Nader* libe. 4. *Formicarij* cap. 9. *Caluernerus* ibidem in notis. *Sabellicus Aeneas.* 10. libe. 5. & 6. *Taficulus* temporum ad an. 1414. *Martinus de Landia*; in Allegationibus quas fecit in eius canonizatione. *Marius* lib. 1. extemp. cap. 2. *Calchondilas* lib. 8. de rebus Turcicis. *Schedel* in chronico, *Martyrologium Romanum* hac die *Baronius* ibidem in Annotation. *Molarius* in Additionib. & notis ad *Villard.* eadem die. *Toffinius* libe. 1. histor. *Ieraphuc. relig.* Firmamentum trium Ordinum Minorum tract. 1. in memoriali eiusdem ordinis feb. 34. *Ministro Generali.* *Speculum Fratrum minor.* libe. *Marcus Vlyssiponen-*

fit part. 3. *chronic. minor.* libe. 1. cap. 15. 16. 17. 147. 13. 40. 45. 46. 57. 61. 62. 63. *Irem.* libe. 2. cap. 1. vique 11. & libe. 3. cap. 14. *Gonzaga* part. 1. origin. *Ieraph. relig.* in Sanctis, & *Scrip. orb. factis.* ac *Vicarius* generalibus huius ordin. item part. 2. in provincia *Tulciae.* *Conuentus* 3. & 4. ac province *Sancti Bernardi* *Conuentus* 1. *Platina.* *Genebrardus*, *Quercetanus*, & alij. in *Nicolao V.* *Pap.* *Supplementum chronico.* libe. 13. ad annum millesimum quadringentesimum quadragessimum tertium. *Paulus Mosius* libro primo ongus. *relig.* cap. 48.

Robertus à Licio, & *Pomerius* concio. de SS. *Bernard.* *Seneffs* & *Vincenzo Ferrerio.* *Sixtus Seneffs.* lib. 4. *Bibliothec. Sanctæ.* *Andræus Ebroiden.* lib. 2. tom. 2. *trul.* de *Lectione* & *studio.* *Bofius* de *figus Eccles.* tom. 1. libe. 7. *capit.* 1. & tom. 2. libe. 19. *cap.* 9. *Platus* de bono *litæ.* *relig.* lib. 1. cap. 18. & lib. 2. cap. 52. *Trithemius* de *Scriptorib.* *Eccles.* *Bellaquin.* tom. 7. *ibid.* *Gnefnerus* in *Bibliotheca.* *Appendix* ad *Petrum* de *Natalib.* *cap.* 11. *Willotus* in *Athenis* *orthodor.* *Franciscan.* *Choppinus* lib. 1. *Monast.* tit. 1. §. 16. & titul. 3. §. 2. *Gulsterus* in *Tabula Chronograph.* *facul.* §. vbi de *Scriptor.* *Eccles.* *continuar.* *chronic.* *Palmerij Sedulus* in *Commentar.* ad vitam *S. Bernardi.* *Algezira* in *Arboe Epilogic.* totus ordin. *Franciscan.* *Fodericus* in *Descriptione* provincie *Burgundicæ* pag. 165. *Præquetus* in *catalog.* *histor.* illustre. *Franciscan.* item in *inamabili exhortatione*, *scilicet* *pra centena præfati Foderici* *cap.* 7. §. 6. pag. 63. *Wadingham* tom. 1. *annal. minor.* ad an. 1313. §. 7. *Augustinus Datus* *scriptus* de *Ludib.* *D. Bernardi Seneffs* item *orationibus* ad *Deum* in *honore* eiusd. *S. Bernardi.* *Charton* *cap.* 14. 2. *histor.* *vniversit.* *Gall.* seu *Frane.* *Cottonus* lib. 3. *initium.* *catholic.* *cap.* 68. *Guido* *Papa* in *Decisionibus* suis *quæst.* 34. *Beonius* tom. 15. *annal.* *Eccles.* ad an. 1424. §. 35. & 1425. §. 25. & seq. item tom. 16. ad an. 1444. §. 22. & c. item tom. 17. ad an. 1450. §. 12. & 13. *Volterranus* lib. 221. *Antropol.* de *Erenitis.* *Pollucius* in *Apparatu* *facro.* *Ioannes de la Haye*, nuper editus in lucem omnia *S. Bernardi* opera, *Paulius*, apud *Dionysium Moreau*, sub signo *Salamandicæ.* *Petero* festum *sancti Bernardi* inter duplicia maiora recensetur apud *Firmamentum* *trium ordinum* part. 3. in *ordinationibus* circa diuiniu *Officium.* *Ex Capitulo* generalis *Bacononiensis*, an. 1451. *Vide Speculum Fratrum minor.* *ibid.* *trich.* 3. *D. Bernardini.* *Conuotatio* cum officio proprio *Ecclesiastico* extat *MS.* in *Bibliotheca* *S. Victor.* *Parisi.* *EEE* 3.

Beatus Bernardus & Thomas, Confessoris. b] *Doctrina* & *sancitate* claruerunt in *Conuentu* *Fabrianensi*, apud *Marchi* *Anconitanam*: vbi & nonnunquam extat *Guardiani*, *Custodes*, ac *Visitatores* *pauperum* *Dominarum*, seu *Clarissarum*: vti *contat* *ex* *chronico* *Fabrianensi*, sibi *Beato* *Francisco* *Fabranenfi* *conscripto*, & *Wadingham* *tom.* *secundo* *supra*, ad annum millesimum ducentesimum sexagesimum octauum, §. tertio.

Beatus Didacus à S. Martine, Confessoris. c] *Latus* professione, qui per 42. continuos annos, tum in *Sancti Michaelis* *provincia*, in qua *Novitatus* *incunabula* *transegerat*: tum in *India*: tum quoque in *provincia* *sancti Iosephi*, *Africissimo* in *maxima* *cordis*

humilitate, sique contemptu, & agnitione fidelissimi inferunt: ac tandem Madini apud Conuentum sancti Bernardi (qui est 9. prouincie fozate S. Iosephi) laudabilem mortem obiit septuagenario maior an. 1173. Vnde Gonzagam sup. p. 3. in genominato Conuentu: & Barezum part. 4. chronic. minor. lib. 5. cap. 21. Rapozum in histor. general. origin. Recollector. decad. 8. part. 1. §. 11. Graumam in *Prouti*, part. 2. cap. 24. & Ioannem à Sancta Maria 1. part. chronic. prouincie sancti Iosephi lib. 2. cap. 24. de eo filius agentem.

- §. 6. *B. Francisci Rodrici de Veas, vidua, Tertiana.* 4] Nobilissimum exorta est natalibus apud oppidum Veas, quae vidua derelicta, Altissimo felicius obsequiura,

habuum tertij ordinis Franciscani sumptis; atque in humili quadam domo, vna cum Catharina *Martinez*, & Elisabetha de *Cruce*, filabus suis: aliusque eiusdem mentis virginibus sibi adhaerentibus, ab anno Christi 1507. vique ad ann. 1544. virtutibus, vitisque exemplari pollens, perseuerauit. Verum, cum futurum alio numero, illa domus angustior reddita esset: ad aliam eiusdem oppidi *Veas* conuolauit: vbi sanctissimi vixit, obiitque. Agunt de ea Gonzaga 2. part. sup. in monasterio Concepcionis Beatae Mariae Virg. *Veas*: quod est 1. prouinc. Carthagenens. & Barezum sup. lib. 3. cap. 40. Valerianus de SS. Formis ordinis minor. lib. 4. cap. 34.

D V O D E C I M O K A L E N D A S I V N I I .

Firmi in Piceno Beati a Adami, Confessoris: qui potens verbo & opere, admirandis signis eniruit. Cassani, in Apulia, Beati b Ioannis de Penna, Confessoris: zelo suae Obseruantiae Regulae, & spiritu prophetico conspicui. In India Occidentali, Beatorum c Ioannis de Palo, & Andrae Cordubensis, Confessorum: qui spiritus feruore repleti, innumeros Indiarum populos mites reddiderunt & Christianos. Apud Monasterium Concetamporum, in Palentino territorio, Beatae d Mariae à Montalua, Virginis: è cuius sepulchro pulueres collecti, febricitantibus conferunt sanitarem. Ville-Comiti, in Lusitania, Beatae e Elizabethae à Sancto Ludouico, Virginis: virtute, ac religione insignis.

M A I I X X I .

- §. 1. *Beati Adami Confessoris.* 2] Obiit circa ann. 1185. apud Conuentum Firmianum: concionator famolissimus, qui praedicando Hircunibusque silentium imposuit: & à lupo, ad rectum iter quod amiserat, securè deductus est. Obiit sancto sine, illaque sepultus est, vbi elaret miracula multo. Scribunt de eo Marcus Vlyssiponenis 2. part. chronic. lib. 5. cap. 6. §. 1. sub an. 1188. Toffianus lib. 2. in Custodia Firmiana. Brouis tom. 13. ad ann. 1187. §. 13. Wadingbus tom. 1. annal. minor. ad ann. 1234. §. 11. ex Mariano lib. 2. cap. 7. qui eum perperam confandit cum Beato Adamo *Ruffo*, de quo 22. Septemb. quare postea ad ann. 1240. §. 21. simpliciter eum vocat B. Adamum.

- §. 2. *Beati Ioannis de Penna Confessoris.* b] Vixit an. 1525. apud Conuentum S. Mariae de Angelis, Cassanensis oppidi: qui est 22. prouinc. S. Nicolai, in quo è sanctissimam mortem obiit. Laicus erat professione, vir vitique sui status, dum viueret zelatissimus, qui & inter alia dona à Deo habita, plura, spiritu prophetico afflatus, praedixit, praedixitque. Agunt de eo Gonzaga in praefato Conuentu part. 2. orig. setaph. relig. & Barezus 4. part. chron. mai. lib. 1. c. 47. ad an. 1526. Daça ibid. lib. 1. cap. 31.

- §. 3. *Beatorum Ioannis & Andrae, Confessorum.* c] Cum Beatus Maximus à Palencia, Indiarum Apollolus, in Indiam traicere pararet, diuino fretus auxilio, nonnullos elegit suae prouinciae sancti Gabrielis fratres, sibi in focios, & cooperatores in conuersione Indiarum: inter quos in duo, Lucai professione, vltimum quidem teocut locum, ac in eo Apollolico manere

obendo, non infirmi exiit. Erant quippe ingenti charitate, oratione, & humilitate exornati: miraculis & signis illustres, tantumque in propaganda fide laborarunt, vt suis manibus ad centum milia Indorum aqua Baptismatis ablineret, idola prope infinita confregent, & des Idolorum non paucas diruerint, &c. Horum mortuo Gonzaga 4. part. sup. in inuio prouinciae sancti Esangubi. Baptista Molez cap. 22. chron. prouinc. Daçagup. lib. 2. cap. 22. & alij recentiores. Prior vocabatur B. Ioannes de Palo, vulgo, *Iuan de Palo*.

Beata Maria à Montalua, Virginis. d] Floruit circa an. 1540. De ea scribit Gonzaga part. 3. sup. in Monasterio sanctae Clarae Concetamporum, quod est 9. prouinc. Concepcionis, in Hispania: his verbis. *Ex plurimis sacris virginibus, quae cum non vulgari sanctitatis fama, hoc in loco diem clausere extremum; in medium adducam Religiosissimam forem Mariam à Montalua. Nam eius aeta, post plurimos annos elapsa, sanctissimum ex se odorem emiserit, Prater ea collectis ex eius sepulchro pulueres, plures febricitantes pristinae salutis restituerunt.* Eadem attestatur Barezus sup. lib. 3. cap. 42. ad an. 1544. & Valerianus de SS. Formis ord. minor. lib. 4. cap. 36.

Beata Elizabeth, à Sancto Ludouico, Virginis. e] Agunt de ea Gonzaga sup. in Monasterio sanctae Clarae Ville-Comiti, (quod est 14. prouinc. Portugaliz) vbi excessit è vitis maxima cum sanctitatis nota: Barezus itein sup. lib. 4. cap. 40. ad an. 1565. Wadingbus tom. 3. ad an. 1518. §. 46.

V N D E C I M O K A L E N D A S I V N I I .

IN territorio Aurelianensi, Beati ^a Nicolaj Ttieti, Martyris. Omuræ in Iap^oponio, Beati ^b Petri ab Ascensione, qui capite truncatus, Martyrium complevit. Barcinone, in Hispania, Beati ^c Sicardi, Confessoris, & Doctotis eximij: sanctitate celebris. Apud Carinienam, in Hispaniæ Tarraconensis oppido, Beati ^d Didaci Discalecati, Confessoris: qui humilitate, charitate atque patientia pollens, signis etiam post mortem coruscavit. Tribuli, in territorio Palentino, Beati ^e Ioannis Henriquezij, Confessoris: genere & virtutibus illustris: qui dono consilij & patientiæ insignis, miraculis etiam claruit. Mortarij in Infubria, Beate ^f Elisabethæ, Virginis: cuius sanctitas summa fuit.

M A I I X X I I .

- §. 1. **B**eati Nicolai, Martyris. ^a] Martyrium subit, tormentis idem, ab hæreticis, in Conuentu sanctæ Maræ de Pietate Malarum Herbarum circa an. 1560. qui est 22. provinc. Franc. Partienfens. Agant de eo Marcus Vlyssiponenfis 3. part. chronic. minor. libr. 9. cap. 59. Gonzaga part. 1. origin. Geographic. religion. in sacris martyribus ord. minor. suo 2uo; ob Christi fidem passus, in provincia Franc. Partienfens. Daça 4. part. chronic. minor. lib. 3. cap. 51. Grauiua in *uice Tartarijs*, part. 2. cap. 24. Hilarion à Costa libr. 2. histor. catholic. pag. 363. Bosius tom. 1. de signis Eccles. lib. 7. cap. 3. secul. 9. à quo *Tricentis* ductus est. Picquetus in catalog. vitæ. illustr. Franciscan. Tolosinus lib. 1. in Cultodu Aurelianensi.
- Beati Petri, Martyris. b*] Martyrium passus est die Lunæ post Trinitatem ann. 1657. Illius meminere Galzerus in Tabula chronolog. secul. 17. Solterus tom. 2. histor. Eccles. Ippon. libr. 17. capit. 18. §. 148. Martians lib. 4. chronic. stricior. Obseruant. Reformat. cap. 27. ad cuius processum conficiendus, pro ipsius canonizatione, literæ petuntur Apostolicæ: vt patet ex libello Neapoli edito, an. 1626. apud Typographum Ioann. Dominici Roncalioli: & Rapinæo histor. general. orig. Recollector. 1. part. præfat. §. 4.
- §. 2. *Beati Sicardi, Confessoris. c*] Religiosissimus pariterque doctissimus exiit in sacra Theologia Magister: qui ex Conuentualibus Franciscanis Patribus ad Obseruantiam confugit, & monens, omnibus ob extimam doctrinam atque sanctitatem maximum sui desiderium reliquit. Diem clausit ætæreum Barcinone, sepultus in Conuentu Sanctæ Maræ de Iesu eiusdem ciuitatis. Memoratur à Gonzaga sup. part. 3. in eodem Conuentu, qui est primus provincie Cathalonæ, & Barezus 4. part. chronic. minor. lib. 2. cap. 66. ad an. 1526.
- Beati Didaci Discalecati, Confessoris. d*] Huius meminuit Gonzaga sup. in Conuentu Sanctæ Catharinæ Virginis & Martyris, apud Carinienam, qui est 13. provincie Attagonæ, illis verbis. *Hic loci, quod à secularibus sequerent, quodque optimis moribus atque regulari disciplina imbutus sit, grauisimis religiosis, atque omni sanctitate præditus perpetuus floruit. Inter hos antequam religionis Pater, Frater Didacus Discalecatus, longè eminent. Cuius humilitas, charitas, patientia, atque religio cum cæteris virtutibus consensita, incredibilis fuit. Quomobrem & virtus ab omnibus in maxima estimatione habita extitit, & mortuus peculiaris sepulchro recandis meruit. Eadem habet Barezus sup. lib. 2. cap. 24. sub. an. 1532. addens miracula ad eius sepulchrum hæc.*
- Beati Ioannis, Confessoris. e*] Prouinciæ Conceptionis fuit alumnus, ex nobili Castellæ Admò aliorum profapia gentus; vix multæ orationis, & penitentiæ dono etiam etat consilij præditus: necnon patientia clarus in tot suis ægritudinibus. Humillimus cum esset, Episcoporum vltro sibi in Calabria oblatum constantè recusauit. Trepidans ante obitum meruit cæcitas audire, omnia & singula eius peccata, sibi esse à Deo dimissa. Sepulchrum in ædem est in Conuentu Tribulano, (vbi Guardianatus officio functus fuerat) qui est 16. præfatæ provincie. Miraculis post mortem conspicuus: ex Daça sup. libro quarto, capite quinquagesimo primo ad an. 1600.
- Beate Elisabethæ, Virginis. f*] Floruit ann. 1550. in Monasterio S. Claræ Mortariensi. quod est 12. provincie Mediolanens. vbi magna sanctitate repleta, obdormiuit in Domino. Idque testantur Gonzaga part. 1. sup. in eo Monasterio: & Barezus item supra lib. 2. cap. 20. Valerianus de Sanctis Ferrnians ordinis minor. lib. 4. cap. 13.

DECIMO KALENDAS IVNII.

Londini in Anglia, Beati ^a Ioannis Foresti, Martyris: qui iussu Henrici VIII. Anglorum Regis, ob defensionem Catholicæ veritatis, carceri mancipatus; post durissimam captiuitatem, sententiam mortis excepit. Nam patibulo appensus, suppositoque lento igne ad eius pedes, tandiu crudelissimè torrebatur, donec totus igne combustus, victor ad cælos migrarit. Aquis, in Gallia, Beati ^b Rosagni, Confessoris: ex tertio Ordine Minorum: vitæ perfectione, ac miraculis clari. Apud ciuitatem Portuensem in Lusitania, Beate ^c Elizabethæ ab Annuntiatione, Virginis: quæ Abbatissa electa, eximia sanctitate refulsit. Gienni, in Hispania, Beate ^d Quiteriæ à Cruce, Virginis: paupertate, oratione, & vitæ austeritate conspicuæ. Palmæ in territorio Cordubensi, Beate ^e Mariæ de Iesu, Virginis: quæ quanto penitentia operibus sese exercebat, tantò magis Christus illam in oratione diuinis reuelationibus & gaudiis solabatur.

MAII XXIII.

§. 1. **B**eati Ioannis Foresti, Martyris. ^a] Anglicus erat natione, egregius Theologus; à Confessionibus D. Catharæ Anglorum Regine; quæ & tractatum edidit *De Anabaptistæ Ecclesia, & Pontificis Maximi*. Quod audiens Rex Henricus VIII. egrotque ferens, fustibus mitit, virtutem Dei tradit in carcerem, vincis compedibus, ac ferreis manibus arctat, assilique. Inde eotam Rege sistitur, ad fux Catholicæ sententiæ reuocationem incitatur; vrgiturque vt ipsum Anglæ Regem, Anglicanæ Ecclesiæ caput esse fateatur. Ipse verò constanti animo à Catholicæ Romanæ Ecclesiæ placitis, vel latam vnguem, nunquam se discorsurum affirmauit; grauissima quæque tormenta, mortemque durissimam ipemens, vt innoxium seruaret animum. Illo igitur sic in veritate perseverans, reus mortis esse indicatur. Sicque lata sententia ab iniquo iudice confessor Christi docuit ad locum, vbi erectum erat patibulum, sub quo hgnorum straminumque cumulus erat copiosus. Hoc supplicij atrocissimum spectaculum vt is vidit, fidelis ac strenuo animo, altaque voce ait: *Nec ignis, nec patibulum, nec tormenta quæque me separabunt à te Domine*. His dictis, sperentia veste exiit, & cathena circa venter in ligata suspenditur, supponitur ignis ad pedes tantummodo, vt paulatim flamma procedente ductus cruciaretur: ventus ignem dimouet à corpore pendens, ac durissimo cruciatu, gratius fit holocaustum Deo, eximiumque patiendi pro Christo desiderium, in Christi martyre adimpleatur. Tandemque patibulum vni cum ipso in subiectum ignem coniectum est. In huius perseverantis, constanti animo, hæc frequenter verba, ex corde pronuntiabat: *In vultu arborum tuarum sperabo, donec transeat iniquitas.*

§. 2. Quando hic venerandus senex, gloriosusque Christi athleta conuersus fuit in carcerem, & sententia suspendij ac combustionis in eum lata est: post duocum annorum durissimam captiuitatem, qua inter latrones vir Sanctus iueuerat, plurimosque cruciatus perpeffus fuerat; Regina Anglæ, Catharina, pia, & catholica: ah impio Rege repudiata, malicæ habita: haud potuit se continere, quin ad Christi martyrem scriberet; quamvis illud non nisi magno suo periculo faceret. Idipsum & alix quædam peritiosæ nobiles egerunt: quarum exemplar litterarum ad hæc extant: vni cum resolutione presæti Beati Patris Ioannis Foresti, in-

tyrio igitur Londini coronatus est, anno 1538. ætatis suæ 70. Cuius agones, victorias, & trophæa sacra descripserunt Thomas Bouchierus in historia Ecclæ. Fratrum minorum Obseruantiæ, Polina in histior. Anglicana. Gonzaga part. 1. ong. seraph. relig. vbi de factis martyribus ordus minor. Iuo auro ob Christi fidem passus, in Anglia. item part. 3. in prouincia Anglæ. Batezzus part. 4. chronie. minor. lib. 3. cap. 6. vique et. Daquirid. lib. 3. cap. 31. & 33. Graun in *uice Tertius* part. 2. c. 24. Hilarion Costæ in Elogiis illust. mulierum pag. 115. vbi de Catharina, Anglæ Regina, item lib. 1. hist. catholic. pag. 155. item pag. 161. & c. Sanderus lib. 7. de visibili Monarchia Ecclesiæ. numer. 1342. Tostimanus lib. 1. & 2. histior. seraphic. Algetra in Arbore Epilologica totius ordinis Franciscan. Picquetus 10 catalog. viror. illust. ordin. minor. Bosius vero ann. 1540. to. 1. de signis Eccles. lib. 7. cap. 3. sezul. 9. & lib. 11. cap. 12. Willotus Athenar. orthodoxar. Franciscan. littera 1. Theatrum crudelitatum hæreticorum pag. 28. & 29.

Beati Rosagni, Confessoris, tertio Ordine. ^b] Fama §. 3. sanctitatis clarus obit, ac sepultus est in Conuentu Aquisiensi apud prouinciam Phocensem in Gallia, qui magna perfectione præditus est in vita sua: & post mortem miraculis coruscatur. Huius meminit Marcus Vlyssiponenfis 2. part. chion. minor. lib. 4. c. 24. §. 2. ad an. 1280. Wadinghus tom. 2. annal. minor. sub an. 1282. §. 10. Algetra sup. & chionica 24. Generalium Franciscan. Tostimanus lib. 2. in Custodia Marfiliz. De Sillis in cap. 1. reg. tertij ordinis.

Beate Elizabethæ ab Annuntiatione, Virginis. ^c] §. 4. De ea hæc scribit Gohzæ sup. p. 3. in Monasterio sanctissimæ Mariæ Dei de Porto, quod est 9. prouinc. Portugallie. *Ex ergo ista carnis saluta ad ista hoc in loco migranti fero Elizabetha ab Annuntiatione, quæ ob eximiam sanctitatem regenti oculo continens annis, Abbatissa monis obit. Cuius orationem frequenter, tamque assistens, vni cum geminis callian, ad instar Beati Jacobi Apostoli obducenti. Cuique in mortibus, qui sibi familiarissimus erat, accidisset, hæc saluissima verba continuo repetebat. Etiam illuc manus tua deducet me, & tenebit me de carceribus. Et miris propinquas subiectis illud vsal. 3. Ego docui, & somnum cepi, & extitit quia Dominus suscepit me. quod est omnipotens Deus*

Deus confirmaret, palamque faceret; Voluit, ut cum eius corpus aliquando in terra subiacisset, casuque effusa terra detegeretur, tanta inde exhalaret fragrantia, ut unam Conventum simul & forescepleter. Eadem referat Barezus supra lib. 2. cap. 33. ad an. 1514. & Valerianus de Sanctis Fortunis ordinis minor. lib. 4. cap. 29.

§. 5. *Beata Queria à Cruce. d]* Hæc sanctitate, religione, & motum grauitate floruit. Altissimæ paupertatis amica erat, & magna cum instantia orationi vacabat: cuius anima anno 1543. astra petiit. Ob viuz verò asperitatem, ceteralque virtutes, quas mortali adhuc carnis induta, mirum in modum coluit, à cæteris Religiosis Deo chara, verèque Beata existimatur. Arguit

de ea Gonzaga part. 3. supra in Monasterio sanctæ Claræ Guernonsi, quod est 3. prouinc. Granicenf. & Barezus sup. lib. 3. cap. 40. ac Valerianus cap. 34. sup.

Beata Maria de Iesu, Virginit. e] Operibus pietatis addiditissima erat: dilectissima quippe semper incessit, multas: Quatagesimas in pane & aqua ieiunauit: quam varis recitationibus, & consolationibus ceteris Deus in oratione recreabat. Obiit sanctissimè apud Monasterium Palmente, quod est 2. prouinciaz Angelorum: quo tempore splendidissima stella super eius cellam apparuit, quæ Infirmarium totam suo lumine illustrauit. Prout testatur Daça supra lib. 3. cap. vitim. ad an. 1573.

NONO KALENDAS I V N I I .

Vlluz in Lithuania, passio Beatorum ^a Gastoldi Vilnensis, & Stanislai Cracouiensis Episcoporum, necnon triginta sex Fratrum Martyrum, Eugubij in Vmbria, Beati ^b Thomæ, Confessoris, eximia sanctitate, ac signorum gloria illustris. In Hispania, propè Villam-Nouam de Scaffa-Fracta, Beati ^c Francisci Monci, Confessoris: miræ abtinentiæ, orationis, simplicitatis, & charitatis viri: qui cum martyrij desiderio flagraret, Marrochium pertexit, Christi fidem Mahometistis annuntiaturus: à quibus grauia passus, libert dimittitur: ac tandem in pace quiescit, multis post mortem clarus miraculis. Apud Montem-Cælium, in territorio Cotiano; Beati ^d Anonymi de Cassalibus, Confessoris: profunda humilitate, atque columbina simplicitate celebris. In Hispania Beati ^e Francisci à Cordouilla, Confessoris: qui humilitate, candore vitæ, atque virginitate feruata illa, plurimum emicuit. Volatertæ in Hethuria, Beate ^f Apolloniæ Pighinesis, Virginis: incredibili patientia exornatæ.

M A I I X X I V .

Beatorum triginta sex Martyrum. ^{a]} A Tartaris occisi sunt an. 1543. Arguit de ipsis Toffianus lib. 2. histoc. seraphic. in Custodia Lithuaniae. Sedulius commentar. in cap. 3. vit. S. Francisci §. 8. Wadinghus tom. 3. annal. ad an. 1543. §. 18. et alius 1525. §. 28. item tom. 4. ad an. 1592. §. 8. Daça part. 4. chcon. minor. lib. 2. cap. 54. & lib. 31. cap. 49. Iacobus Lauræ de viris illustr. Sueciæ & Poloniæ. Picquetus in catalog. vitoc. illustr. Franciscan. Maritanus lib. 4. cap. 10.

Abbat. S. Victor. Panficnf. ibidem. Marcus Vlyssiponensis 2. part. chrouc. minor. lib. 8. Caput 33. §. 2. ad an. 1514. Gonzaga part. 2. origin. seraph. relig. in B. B. virt. huiusce ordinis. Toffianus lib. 1. seraph. histoc. Wadinghustom. 2. annal. minor. ad an. 1570. §. 27. & tom. 3. ad an. 1514. §. 24. Picquetus in catalog. vitoc. illustr. Franciscan. Maritanus lib. 4. cap. 10.

Beati Francisci Monci, Confessor. c] Visit an. circiter 1540. apud Conuentum Dei genitricis, vulgè, Dominæ nostræ, Rupis Amatoris, qui est 11. prouinciaz S. Gaherels, ptoæ testatur reliquit Gonzaga part. 3. supra in eod. Conuentu: hisce verbis, *Hic insulæ atque nequam seculo vltimum vixit hoc in loco dixit, admiranda simplicitatis, abstinentiæ, vigiliæ, orationis, atque ceteris virtutibus, prout testatur, ac F. Franciscus Monci, dignatus Sacerdos, qui, pro Christo dissolutus capiens, Marrochium petiit; insique fidem Catholicam coram illis Mahometistis constanter prædicauit. Cuius rei causa plurimis ab illisdem saturatus opprobriis, ad Christianorum plagas remissus fuit. Cuiusque sanctæ frandatum desiderio ceruaret, vigiliis, atque ceteris operibus bonis, quod sibi vix reliquum fuit, instantius solus insistit, donec tandem animo redidisset. Eius corpus interrogum amonit, atque interrogatum, immò & sanctorum redole: adhuc persuerat. Quamobrem ab omnibus, cum fratribus, tum quaque secularibus, Beatis: Deoque canis existimatur. Eadem habes apud Barezum part. 4.*

*Barbara gens olim stygiis adueta tenebris
Luminis ignara, candide Christe, tui,
Renouit ab demens lustrans lumine vita,
Renouit & sacras tangere fontis aquas, &c.*

§. 2. *Beati Thomæ, Confessoris. b]* Claruit ann. 1330. vit fuit maxæ sanctitatis ac virtutis: qui & post mortem quæmplaria edidit miracula, obiit, ac sepulcus est Eugubij, in Conuentu Fratrum minorum. De eo agunt Beatus Bartholomæus Pisanus, libro 1. conformatus. fru. 2. 8. & 11. part. 2. in Fratribus minoribus sanctitate illustribus prouinciaz sancti Francisci. Codex MS,

fecerat custodiam condendus erat hic pretiosus thesaurus tam absoluta erat, & summa vndeque concenterata; celebranda inem Generalia Ordinis coenobia, in quibus de rebus grauioribus, & bono ordinis ageretur regimine. Duplex ex hoc capite conueniunt vltra duo milia Fratrum, atque vniuersi hominum status tanta multitudine, vt eos vrbis capere non possit: sed in campis subtentoria, & tumant gregum more, in turo subhibano, illis diebus victitarent. Summus pontifex alio detentus, habet potius adesse; aratmen rei negotium nullo modo prorogatum. Quod vt fieret magna cum solemnitate impense curauit Papa, nullis Nuntiis, magnifice donatus, & conuentus tanti operis coenobialis. Vltra hæc, bonam mulic pecunie numerate summam ad fabricæ Ecclesiæ subsidium: quam demò multiplici gratia & fauore afficit, exemptam faciens à quacunque iurisdictione, libique immunitatam, & totius ordinis caput & matrem constituens.

- §. 3. Litteris in super Apostolicis, datus ad Munistrū & alios FF. in prefato Generali Capitulo constituto: indulgentias varias concessit huicque Translacionis gratia. Inuicem habent. *Mirificans misericordias suas Dominus. Sic vtro terminatur, Ceterum, idem gloriosum corpus Sancti per aditū ad Ecclesiam ipsius nomine delectandam caputis deuote transferre; nos desiderium vestrum fauore debito profsequenti, quia dignū est vt veneremus interire, quem Dominus per benedictū in calce de misericordia Iesu Christi, & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius, auctoritate concessit, omnino, qui ad Translacionis eius sollempnia deuote conueniunt, vel usque ad naturam Virginis gloriosæ promerentur, ipsius Ecclesiæ visitacionem, transfacionibus more, treci annos, transfacionibus Alpes, datus: & ceteris vrbis; & qui in Anniversario Translacionis illius usque ad vltimum diem præterire concessit, annuum sumister, de cuiuslibet præterire concessit relaxacionem. Diuini Laterani 17. Kalend. Iuni, Pontificatus nostri anno 4. Has Indulgentias alij Summi Pontifices auarunt. Eorum Alexander IV. & Martinus V. & c. visitacionibus Ecclesiæ Fratrum minorum in Translacione S. Francisci, concesserunt quinqueingenta annos, & duodecim quadragenas: teste Compendio prælegior. ord. nra. titul. Indulgentia, quoad seculares. primò.*

- §. 4. De hac Translacione egerunt S. Bonauentura cap. 15. vit. D. Francisc. S. Antonin. 3. part. histore. titul. 24. cap. 7. §. 6. & cap. 9. §. 1. Tostianus lib. 1. hist. seraphic. cap. 15. Marcus Vlyssiponensis sup. cap. 74. & part. 2. lib. 2. cap. 1. Firmamentum trium ordinum minor. titul. 1. in memorial. ordin. sub. 3. Generali. Marianus lib. 4. cap. 3. Pisanus in conformit. stud. 34. part. 2. Sotolus in commentar. ad cap. 13. §. 7. sancti Francisci. Washington tom. 1. annal. pomar. ad ann. 1228. §. 79. & 1230. §. 1. 2. & seq. Pomarum part. internal. de Sanctis habet conuentionem de ea, quæ est §. 8: sed & hoc factum inter maiora duplicia ordinis reuoluntate apud Firmamentum ordin. minor. part. 1. in ordinationib. citica diuinum officium.

- §. 5. *Beati Bartholomæi ab Anglaris, Confessor. 1.* Fuit hic magna perfectio, ac vix sanctitate præditus. Erat enim altissime paupertatis fidelissimus amicus, purissima castitate libebat, atque profundissima humilitate. Præclarum omnium aurgens, contentus est nouitiorum inagubentū exercere. Patientia autem mi-

ro modo in eo eluxit. Nam hecica febri multis annis exartatus, nunquam in se conualescit: et ieiunium stridè seruans, & ordinis rigorem in illi à Superiore impeditur. Correctori fratrum maxime inuigilabat: ita vt si quem audiret verba minus caute promentem, aut aliquo loqueri indecenter agentem vidisset; conuictio, absque personarum leuolū, ab incipit discedere; ingenti zelo & prudentia monebat, eogebatque, sanctæ orationi valde addictus erat: in qua fauores amplissimos, ac consolationes non paruas meruit à Deo obtinere. In ea etenim assiduus fuit atque frequatissimis; ita vt sæpius inter orandum à terra abstractus, & in aere subleuatus videret. Afluebat siquidem deuotus hic Pater, dùm motam ageret in monte Aiazæ, accelerare singulis noctibus lacellum Beati Ioannis: esumque omnia densissimis tenebris nocte quadam perfunderentur, ita vt absque præsentissimo vix periculo eo se conferte non possit: adfuerit illi i vestigio duo Angela, qui accessit facibus viam sibi commoustrarent. Tandem meritis ac bonis operibus insistent, obedientiam, silentium, ceterasque virtutes omnibus diebus vitæ suæ adeo coluit: vt celestis potius quam terrenus homo appareret. Quinobtem à Fratribus atque et a n. i. ex. ualibus sanctus, verèque Beatus habebat. Quo denique mortuo, omnes eius corpus atque habitum deofeculari ad feretrum occurrerant. Subiuit de eo Marcus Vlyssiponensis part. 3. chronic. minor. lib. 8. cap. 33. Gonzaga part. 3. origin. seraph. relig. in Conuentu assumptiois Beate Marie prope Empolum (Hethurie oppidum, in fluminis Arni cro-pidine situm) qui est 23. pronunciat Tulcia. Barezza 4. part. chronic. lib. 1. cap. 19. quo in Conuentu obiit an. 1510. Giuanni in vice Taurini part. 2. cap. 24. *Beati Claudi Regnati, Confessor. 6.* Sui status fuit §. 6: zelantissimus, & Observantæ regulam admodum dectus; concouator eximius, & latius animarum cupidissimus: cuius opem quoodid fideles implorant apud Deum. Obiit in Conuentu Insulæ, sub moeste Regali, in Mandubis agris sito Floruit sub an. 1510. Vide Fodererum in descriptione pronunciat Burgundæ, vbi de dicto Conuentu pag. 676.

Beati Francisci à Bassano, Confessor. 4. E. ciuitate §. 7: Baiouensis in Gallia ostundus erat: vix deuotissimus, sique insitutus obierat zelantissimus: mira abstinencia præditus; orationi amantissimus: meditationi iugiter insistabat: ceteris etiam virtutibus exornatus erat: quibus ingens sus desiderium posteris reliquit, eum excessit de vita an. 1593. non sine sanctitatis odore: cuius sacrum corpus sepultum iacet in Conuentu S. Rochi Corcyæ: qui est 13. pronunc. Candis. De eo agit Barezza sup. lib. 10. cap. 7. ex chronic. Ioannis Ximenez.

Beati Mendæ à Mendosa, Virginis. 2. Hæc illu-strissima nata proli pia, sanctitate & religione, ac motum grauitate emicuit. Quate ob vitæ eius alperitatem, ceterasque virtutes, quas mortali adhuc carne indota, nitium in modum excoluit, à ceteris religiosus, Deo cara, verèque Beata existimatur. Obiit ann. 1558. Gienni in Monasterio S. Clare: quod est 3. pronunc. Granatenis. Illius meminerunt Gonzaga part. 3. sup. in eo Monasterio Giemensi. Barezza sup. lib. 3. cap. 68. Eandem opinor esse cum B. Maria à Mendosa, de qua agit Gonzaga part. 1. sup. in BB. Firmamentum 2. ordinis minor.

SEPTIMO KALENDAS IV NII.

BREMÆ in Teutonia, Beati ^aElecti, Confessoris: magna vitæ puritate & deuotione conspicui, Meritæ in Lucatania Indiæ Occiduz regione, Beati ^bFrancisci à Turre, Confessoris: qui vnus extitit ex primis Prouinciæ S. Iosephi ibidem fundatoribus; quam & Prouincialarus munere fungens, summa prudentia rexit: demùm eximia humilitate, oratione, & patientia, atque zelo salutis animarum emicans; necnon spiritu prophetico clarus, animam Deo reddidit. Casinchiæ, propè Venzolofcam Corsicam oppidum, Beati ^cVincentij à Venia-co, Confessoris: mira paupertate & simplicitate celebris. Neapoli in Campania, Beate ^dMagdalenzæ à Constantio: quæ nobilissimis orta natalibus: miraculis tum in vita, tum in morte illustrior est reddita. Auxoniæ, in Burgundia, Beatarum ^eAnnæ & Colettæ Virginum,

M A I I X X V I .

§. 1. **B**eati *Electi, Confessoris.* ^a] Viuebat an. 1365. deuotissimus extitit & pietatis maximè cultor. Obiit autem adhuc iuuenis in Conuentu Brementis; quo & sepultus est. Qui dñm morti appropinquaret illud Euanglij cæpit submisè canere: *Ascendo ad Patrem meum & Patrem vestrum.* Secundo alius cantauit: & tertio eadem repetens, voce altiore cecinit: ita vt omnes fratres, eo audito conuenerint: sicque obdormiuit in Domino. Scribunt de eo Beatus Bartholomæus Pifemus lib. 1. conformitat. fruct. 8. & 11. part. 8. in fratribus inuocabus sanctitate illustribus prouinciæ Saxoniz. Codex MS. Abbat. S. Vidor. Parisiens. ibid. Marcus Vlyssiponenis part. 1. chronic. minor. libe. 9. cap. 29. §. 4. ad ann. 1369. Gonzaga part. 1. orig. setaphic. relig. in BB. vias huius ordinis. Item part. 3. in prouinc. Saxoniz. S. Crucis. Toffinanus lib. 1. histor. setaphic. Wadinghos to. 1. annal. minor. ad ann. 1349. §. 9. Picquetus in catalog. viros. illustr. Francicæ.

§. 2. **B**eati *Francisci à Turre, Confessoris.* ^b] Prouinciæ Breutzæ alumnus fuit, & vnus ex primis fundatoribus Prouinciæ sancti Iosephi de Lucatana, in eaque aliquoties & Custodem, & Ministrum Prouincialem egit. Fuit præterea, tanta humilitate præditus, vt o m n i b u s tum Ineïs, tum quoque Hispanis, siue militibus, siue etiam mercatoribus, gratissimus fuerit. In Indorum vero conuersione nullum sibi parem habuit, cum enim Lucatana, ù isidoma optimè caltes, quosius huius regionis Barbatos facile in sui sententiam traheret; de cuius eadem sanctitate, hæc columen odò dixerim, quod scilicet plurima præfago prænoterit spiritus: quod que grauius quam in infirmitate, ex qua demùm occubuit, quam patientissimè, unimò & lætante ante plurimos annos tulit: quod uè tandem paulo ante mortem, à terra in æra subleuatus (tanta fuit vis orationis) uisus sit: vt foliæ per omnia rutilans: cuius uis potius Angelica extitit quam humana. Floruit circa an. 1350. Obiitque apud Conuentum Matris Dei, Meritæ: honore tumulatus sepulchro. De eo agunt Gonzaga part. 4. sup. in præfato Conuentu, qui est 1. ciuid. prouinc. Sancti Ioseph. & Barezus 4. part.

chronic. minor. libe. 4. cap. 14. Daça ibidem libe. 17. cap. 31. Gramina in *uota Terturis* part. 1. cap. 14. eundem esse cum Beato Francisco Tarrigano suspicari valde: de quo idem Gonzaga 30. Conuentu prouinc. Sanctorum Petri & Pauli sup. Barezus lib. 8. cap. 72. Marianus lib. 2. cap. 42. & 47.

Beati *Vincentij à Venaco, Confessoris.* ^c] Latus erat §. 3: professione; & licet in vita pauperimus, uilis atque despectuissimus haberetur; in morte tamen ditissimus, atque gloriosus apparuit. Nam statim post felicem illius transitum, fulgentissima quedam stella, cuius radiis, atque splendore uisus locus collustrabatur. In eius cubiculi fenestella ab omnibus ferè Venzolofcanis uisa fuit. Quæ uisione terrâ, ad Fratrum Conuentum protinus conuenerunt, euentusque causam diligenti inuestigantes, præfati Beati Fratris amantem caelos, in trancatis stellæ modum, petuisse inueniunt. Obiit in Conuentu S. Francisci Casinchiæ, quæ est 9. prouinc. Corsicæ. De quo Gonzaga part. 2. sup. in isto Conuentu: & Barezus sup. lib. 5. cap. 13. ad an. 1370.

Beati *Magdalenzæ à Constantio, Tertiaræ.* ^d] Hæc cùm Neapoli orta esset, acque in Monasterio S. Clarae ibidem extracto habitum induisset: una inter alias à Rege Roberto, vt elemosynas à se factas, singulare distribuentis, selecta est: quippe quæ nobilissima esset femina, ac uirtute & prudentia prædita. Diem autem clausit extremum apud Monasterium Tertiarum S. Francisci Neapolis, §. quod est 4. prouinciæ Terræ-labonis; atque in inferni eius choro sepulta est. Extat eius Mausoleum omnino lapideum, à terra utrumque eleuatum: in cuius inuocationem diuinitus quamplura operata sunt miracula. Claruit circa ann. 1345. Memoratur à Gonzaga 2. part. sup. in præfati Monasterio: & Barezus sup. lib. 3. cap. 41. Wadingho tom. 3. ad an. 1340. §. 14. Valerio de SS. Franciscus ordin. minor. lib. 4. cap. 35.

Beararum *Annæ, & Colettæ Virginum.* ^e] Prima uocabatur *Anna de Bessy*, nobili genere nata: altera uero *Coletta Desyler*: quæ mira uirginitate uixerunt sub reformatione B. Colettæ Virg. Vide *Fouderum*, in Descriptione Monasterij Auxoniens.

S E X T O K A L E N D A S I V N I I .

Octava ^a sancti Bernardini Senensis, Confessoris. Placentiæ, Beati ^b Marci à Bononia, Confessoris: qui nobili ortus prosapia; doctrina, pietate, ac paupertate, vitæque sanctitate illustrior habitus est: ob quæ, multoties Vicarius Generalis familiæ Observantiæ Ultramontanæ electus: illius extitit propugnator acerrimus: & claris meritis feliciter obdormiuit in Domino. In Hungaria, Beati ^c Pelbarti à Themafwar, Confessoris: scientia, vitæque exemplari celebris. In Scotia, Beati ^d Roberti Stuardi, Confessoris: qui regio sanguine clarus: spiritu quoque prophætico, & miraculorum gratia nobilius extitit insignitus. In Sicilia Beati ^e Bartholomæi à Montaluano, Confessoris, cuius sanctitatem signorum fama nunc vsque celebrat.

M A I I X X V I I .

5. 1. **O**ctava *sancti Bernardini*. ^a) Solemnis habetur in toto Ordine Minorum, duplicique Officio celebratur: vt habetur in Breuiario eiusdem Ordinis auctoritate Apostolica, quodam antea fuerat ordinatum in Capitulis generalibus Barcinouensi, an. 1431. & Tolosano an. 1496. Vide Speculum Fratrum minor. tract. 3. in ordinar. circa diuinum Officium. Status V. Indulgentias concessit secularibus visitantibus Ecclesias Fratrum minor. in festo sancti Bernardini: vt constat ex Alphonso de Casaribus, in Compendio priuilegior. frat. minor. verbo. *Indulgentiæ quas sacraliter*, p. 101. §. 15. & verbo. *Festinitas*, in Annuntiatione Capucini.

5. 2. **Beati Marci à Bononia, Confessoris.** ^b) *Fantuccius*, filius de *Fantuccis* cognominatus est, nobilis quidem genere, Bononiæ natus, sed sanctitate atque virtutibus multo nobilior: qui & provincie Bononiens. an. 1456. immò & totius Ultramontanæ Observantiæ familiæ, sub Vicarij Generalis titulo, gubernacula plures tenuit. Nam primò, Aqualæ, anno Christi 1452. electus rexit annis 3. item Assisij, in Conuentu S. Marci de Angelis, anno 1464. Secundo electus, gubernauit annis 3. tandem in Insula Bisentina iterum electus an. Christi 1469. rexit annis 3. Delictus est à Calisto III. Papa, cum alius pæpæpulis patribus eiusdem ordinis, vt Cruciatam publicaret contra Turcas, an. 1455. familiam Observantium egressè tutatus est eorum Sixto IV. Summo Pont. quæ tunc periculum minabatur: multa grauius passus est mirabilis profectus constantia: & patientia: suæ enim profectionis erat zelantissimus: & magna pietate, eruditione atque vitæ sanctitate coronatus. Placentiæ obiit an. 1479. Cuius corpus, cum in minoritana Sanctæ Mariæ de Nazareth huiusmodi Placentinæ ciuitatis Ecclesia sepulturam nactus esset, ne ea, ex Clementis VII. Papæ mandato, demolita, prophætiæ periculum laberet, ex eiusdem Summi Pontif. decreto, ad sacram redem S. Mariæ Magdalene, intra Monasterium Virginum eiusdem urbis, fuit translatus an. 1527. vbi & vsque in hodiernam diem perseverat. In cuius laudem, deuotus quidam pater hoc edidit Epigramma: atque fortis eius portæ, qua refectionis minoritici Conuentus Bononiensis sanctissimæ Annuntiationis petitur, inscribiti curauit.

*Applaudite & iubila, letate Bononia, Marcus
Hic tuus est ciuis, calicæ regna tenens,
Approbat hoc etenim signorum cop. multa,
Urbe Placentina, quæ micuere satis:
Hunc precibus, lachrymis, hunc implorare me:
memo,
Vt summum flectat ad tua vota Deum.*

De eo egerunt Marcus Vlyssiponensis 3. part. chron. minor. lib. 3. cap. 40. 41. & 60. item 1. 5. cap. 27. 35. 46. & 52. item lib. 6. cap. 29. & 31. Gonzaga orig. seraphic. relig. part. 1. vbi de Vicaris generalib. Ultramontanor. Observantiæ. & B. B. vni huiusce ordinis. item 2. p. in provincia Bononiensi, & Montisneris 1. de 5. eiusd. prouinciam in prouinc. Bohemiæ. Tossinanus lib. 2. histor. seraph. & lib. 2. Picquetus in catalog. vvor. illustr. Franciscan. De Busis in Rosario Quadragesimali, sermon. 27. part. 2.

Beati Pelbarti à Themafwar, Confessoris. ^c) Hungar. 5. 3. rus fuit, vitæ sanctæ & pietate plenus. Claruit an. Christi 1490. de cuius doctrina quidam caminosa cecinit.

*Hæc si Pierdum oblectant pomeria sacra,
Carpe, sunt Phœbus, quæ tibi poma placent.*

Illius meminerunt Marcus Vlyssiponensis sup. lib. 6. cap. 40. Gonzaga sup. part. 1. in Scripturis. Eccles. ord. seraph. Willous Athenar. orthodox. Franciscan. littera P. Gnesinens in Bibliotheca. Simlerus ibid. in epitom. post Echium in Chrysostom.

Beati Roberti Stuardi, Confessoris. ^d) Iacobi V. Scotorum Regis cognatus erat; qui & certum sui exitus diem, atque futuram Regni Scotiæ calamitatem, multo antè prædixit: & miraculis tum in vita, tum quoque in morte clarescere meruit. Florebat ann. 1530. Memoratur à Gonzaga part. 3. sup. in prouinc. Scotiæ. & Barezzo 4. part. chron. minor. lib. 1. cap. 62.

Beati Bartholomæi, Confessoris. ^e) Erat Lucas hic B. 5. 5. Fratres, prouinciæ Siciliæ alumnus; crebris miraculis clarus. De eo scribit Dæd. 4. part. chron. minor. lib. 4. cap. 31. ad an. 1603.

QVINTO KALENDAS IVNII.

Lepoli in Polonia, passio^a plurimorum Fratrum Martyrum, pro Christo occisorum. In Hethuria, Beati^b Herculani à Piegala, Confessoris, concionatoris eximij: qui vitæ austeritate, & incredibili abstinentia præfulgens: miraculorum etiam gloria est à Domino decoratus. Item in Tuscia, propè Castrum Pisciurum Beati^c Vincentii Galli, Confessoris: qui aliquando Conuentus Collis Vitoli Guardianus institutus: pietate & religione insignis; sancto sine quieuit. In prouincia Marchiæ, Beati^d Bernardi ab Auximo, Confessoris: qui prouinciarum Franciæ prouinciæ pluries insigniter fundò sanctitate & miraculis exiit gloriosus, Alcazaj, in territorio Toletano, Beate^e Mariæ Mugnozæ, Tertiariæ: mira penitentia & spiritus feruore adornatæ.

MAYI XXVIII.

- §. 1. **B**estium plurimorum Martyrum. *) Tartari Poloniam deuastantes, ann. 1343. Lepoli B. Stanislauum minoritum Conuentus Guardianum, cum aliis plurimis Fratribus, pro Christo fide intererunt. Ita Wadinghus tom. 3. ad an. 1343. §. 18. ex aliis.
- §. 2. **Beati Herculani à Piegala, Confessoris.** b) Egregius diuini uerbi præco, ingenti feruore dolores, ac passionem Christi concionabatur: magno cum animarum fructu. Cùm Luca demoraretur, urbs obsessa est à Florentinis; ille uerbis suis sermionibus, uitæ exemplis, ac miraculis Lucenses extortebat; Florentini coacti sunt dextras dare, pacem acceptare, & ab obsidione recedere. Socius fuit Beati Alberti à Sarniano, dum missus est Legatus Apostolicus in Orientem; ipse uero B. Herculani post plurimos in receptione sacrosanctorum locorum Teræ sanctæ exantillatos labores, Tusciam reuerus est: ubi uitæ austeritate, & abstinentia incredibili claruit. Nam, paruum admodum comedebat, refectione Sacramenti Eucharistiæ à se suscepti in Milla (quam cunctis diebus deuotissime celebrabat) potius enutritus ac recreatus, quam alio ordinaro corporali adminiculo: quamuis (die absque omnimoda manducatione esse uideretur) diebus Dominicis aliquantulum panis, aque, & herbarum crudarum, seu leguminum, nonnunquam sumeret. Solo habitu, uoque dilacato, contentus erat: sub quo aspersum cilicium gerebat ad carnis disciplinam ac uigilum corpus edomabat: oratione instantè uacabat: uim lachrymarum ad Deum pro peccatis hominum profundens. Peisse laborantibus prælio adest: & alius miraculis maximis celeberrimus habetur.
- §. 3. **Conuentus sancti Francisci, propè Castrum nouum Casertani, extructionem corpus: ubi cum sanctissimam uitam egisset, digni exitum clausit. Cuius sacrum corpus, cùm per quinquagennium continuum, ob operis sinceritatem imperfectum, aquarum stillaculis parauisset, incorruptum omnino, atque intactum inuentum est, quamobrem inde extrinatum ad maius scellum translatione extitit: omnium ingenti leticia & ueneratione. Obiit ann. Christi 1451. Scribunt de eo Marcus Vlyssipponensis 3. part. chronic. minor. lib. cap. 29. Goizag. 2. part. oniz. seraph. relig. in præfa-**

to Conuentu, qui est 18. prouinc. Tusciæ. item 19. 21. Eleazius lib. 2. sicut morit. Olibet. cap. 15. Tostianus lib. 2. in prouinc. Tusciæ.

Beati Vincentij Galli, Confessoris. c) Vir eximius, 5. 4. atque de Franciscana. Obseruans familia opem meritis Sixti IV. & Innocentij VIII. Summorum Pontificum concessum est diplomatum: ut ex omnibus Ecclesiis, ob atrocem bellum apud Empolum Hethuriæ oppidum, solo delectis, nequis Conuentus minoritum, sub titulo Assumptionis B. Mariæ Virginis extructur. Quod & B. Vincentius, cum maximo Empolitanorum applausu, anno Christi 1481. quam diligentissime præstitit. Idem redificationi Conuentus S. Ludouici Episcopi Calis. uis aliæ propè Pisciuram operam dedit: qui cùm Guardianus manere fungere-tur, & feruentissimis orationibus Deum, cotam Augustissimo Eucharisticæ Sacramento, interpellaret; responsum suæ peccationis celitus accepit: Angeli quoque Dei propius tunc oculis uidit. Quo in loco paulo post excessit à uita, illius meminere Goizag. part. 2. sup. in prædictis Conuentibus, qui sunt 28. & 33. prouinc. Tusciæ. Barezus 4. part. chronic. minor. lib. 2. cap. 66. natione erat Burgundus, in Gallia ortus.

Beati Bernardi ab Auximo, Confessoris. d) Italus 5. 5. erat natione & ob ingentes præclarasque animi fides, Minister Prouincialis prouinciæ Franciæ Capucinorum electus est, qui & ad ordinem seraphicum recepit B. Angelum à Ioyosa an. 1587. die 4. Septemb. prudentia & charitate in suo regimine enituit: tantæque uirtutis illuxit, ut ad eius sepulchrum cõplura edita sint miracula: cuius corpus, diu post mortem repperit est absque leuione aut corruptione, fragrantissimum redolens odorem. Obiit in Italia, cùm rediret in prouinciam suam Marchiæ. Apud eo Jacobus Brofferius Doctor Theologus cap. 4. uita B. Angelij à Ioyosa: & cap. 15. B. Benedicthi Caseridij.

Beati Mariæ Mugnozæ, Tertiariæ. e) Egregius eius uirtutes commemorat Blasius Laguna in ino in memoriali, & Marianus lib. 6. chronic. Italicor. Obseruans. Reformator. cap. 30. annos 30. nata obiit, in Monte S. Mariæ Magdalene Alcazaj an. 1533.

Q U A R T O C A L E N D A S I V N I I .

IN Territorio Tolofano, Beatorum : Stephani & Raymundi, qui Avinione sunt contra hæreticos fidei inquisitores destinati, illic, sub eisdem, glorioso Martyrio occubere. Romæ, B. b Eleæti, Conf. vitæ sanctitate, & miraculis gloriosi. Monaci in Bauaria, B. c Marguardi, Conf. signis & portentis illustris. Hispani in Hispania, B. d Ludouici de Sandoual, Conf. eximie charitatis viri : qui paupertatem, humilitatem, atque castitatem maximè excoluit. Rossani in Calabria, B. e Petri de Padulis, Conf. qui pietate, atque paupertate pollens, diem sui obitus præuidit : cuius anima in specie stellæ præfulgidæ, visa est in cælum conscendere. In Lusitania propè Aluetam Vlyssiponenfis Diæcesis oppidum, B. f Bartholomæi, Conf. qui primus huius loci Guardianus extitit : & mira vitæ austeritate, charitate, aliisque virtutibus insignis, spiritum Deo reddidit. Scalonz in Castella, B. g Franciscæ Pachicæ, virginis : quæ nobilitate generis, & Monastica obseruantia illustris, sanctissimè obdormiuit in Domino.

M A I I X X I X .

Beatorum Steph. & Raymond. *) Fuit B. Stephanus vitæ magnæ prudentiæ, sanctæque conversationis, primùm D. Benedicti Regulam professus, & electus Abbas cuiusdam monasterij in Territorio Tolofano : sed eû in humilitatis paupertatisque Evangelicæ ardenti de sidereo flagraret, ad Ordinem Seraphicum se contulit. Vnde sanctæ fidei inquisitor. Vñ cum socio B. Raymundo, à Gregorio IX. Pap. factus ab hæreticis trucidat, martyrij palmam fuit consequutus. Eius similitudine collegæ tres Patres Ord. præd. mortem pro Christo obire : alique non pauci, qui omnes pro die occubuerunt, cantantes eû exultatione : *Te Deum laudamus* : sicque interfecti sunt ab ipsis hæreticis in aula comitis Tolofani, prodite eois oppidi præfecto : quos statim Deus pluribus miraculis magnificauit. BB. Step. & Raymundi corpora, Tolosam sunt delata, atque in magni Conuentus Ecclesia fratrum minorum honorificè recondita : vbi eorum martyrium graphicè, pulchreque ac distinctè cernitur exaratum in quadam capella, à oena Evangelij, nominis solum dicata. Constat etenim illos habitu suo spoliatos, ac undatos, plumbo ligatos, ac feruenti pleæ & resina fuisse perfusos ac semivivos : provt conspexi ibid. ann. 1614.

De eis agunt, Marianus l. 1. c. 15. Codex. MS. Abb. S. Viç. Paris. in Fratrum. min. sanctitate illustr. Prouin. Aquitan. B. Bartholomæus Pisanus l. 1. Confor. fruct. 8. part. 1. Ibid. S. Antoninus 3. part. hist. titul. 1. 5. c. 10. 5. 4. & titul. 1. 4. c. 9. 5. 1. Marcus Vlyssip. 1. part. chron. min. l. 1. c. 14. Speculum Fratrum min. & Firmamentum trium Ord. min. tit. 1. in memoriai Ordin. sub Haymooe Gener. 5. Toffianinus l. 1. & 1. hist. Serap. Gonzaga part. 1. Orig. Serap. Rel. vbi de BB. viris humilite Ordin. & part. 3. in Conuena Tolofano, qui est 1. Prouin. Aquitan. Antiquitat. Picquetus in Catalog. viros. illust. Franc. Algeria in arbore Epilogæ totius Ordin. D. Francisc. Wading. tom. 1. Ann. man. ad an. 1122. 5. 38. & 1124. 5. 3. Leander Albertus l. 1. Antonius Seueni, Castilio, Razzius, & c. de Rebus Dominicis agètes. Bosius tom. 1. de signis Eccles. l. 7. c. 3. ad an. 1141. fedulius Comment. an. c. 3. vic. S. Franc. Brouas ad ann. 1241. 5. 5.

Primus repetitur vocatus B. Stephan. de Nerbona : aliet verb. B. Raynaldus seu Vitalis de Raymundi : vel Raymundus Carboneus : sed prætat vltimum sequi. Martyro autem coronati sunt an. 1141. iuxta om-

nium sententiam : quare corrigendus est textus D. Antonini : vbi ann. 1232. mendosè ponitur maximè ex eo, quòd fatetur eorum accidisse tēpote Generalatus Haymonis : qui electus fuit General. Ord. min. ann. 1119. & post quinq. annos ipse obit, nimirum an. 1144. vti suo loco, inferius dicitur, ad 3. Octobr. 5. 2. Quo ad diem Passionis eorum : Martyrologium Benedictinum, & Hugo Merardus l. 1. obseruat, suarum in ipsum Martyrol. referunt ad 15. Martij : sed perperam quippe eum id euenire die 29. Maij in nocte Ascensionis Domini quod expressè tradunt, Speculum Frat. minor. Firmamentum trium Ordinum : Wading. & alij sup. locus deniq. gloriosi martyrij assignatur Tolosæ seu Avinioni : quibus haud assentiamus : constat etenim in partibus Tolofanis apud Avinionetam oppidum, certaminis Braulium inuisse : Tolosæ verò Taphum nactus esse.

An verb. iusta, vel opera, seu assensu Comitis Tolofani martyrium passi sint ? merè dubitandum nonnulli nimis è facili sibi persuadent : quibus breuiter respondebimus, distinguendos esse duos Raymundos, Comites Tolofanos. Primus hæreticorum fauor erat ardentissimus vni satis eòstat, ad Petro à Valle Carmo, in hist. Albigenf. Secundus, prima filius fuit, sed omninò pius & Catholicus : qui sæpè apud sedem Apostolicam instat, tum sub Greg. IX. tum sub Innoc. IV. vt pater defusus, (qui variis excommunicationib. innodatus, ecedens, sepulchra caruit Ecclesiastica, licet penitentia signa monstrauerit) absolutione concessa, loco sacro restitueretur : provt habet Wading. sup. ad an. 1127. 5. 17. & in suo Regesto Pontificis Bulla. 47. sub Innoc. IV. Quare dicendum est, nullum illorum comicum suorum quod molitos esse in nece præfatorum martyrum : cum primus Comes Raymundus decesserit an. 1121. proliquam ipsi passi essent : & secundus, hoc à se eliminat factus, ob insignem eius pietatem : quare ann. 1149. agritudine presso, illi prætib. adfuit Duwardus Albertus 1. 6. Episcopus & Sacramenta Ecclesiastica citè administruit, vti scribit Ioan. Chenis, in Episcop. Albienf.

B. Eleæti, Conf. b.) Vit fuit sanctissimus, ac miraculis quamplurimis insignitus : obit, sepultusque est, in Conuena Avacelliano, Romæ, cuius meminere B. Bartholomæus Pisanus l. 1. Confor. fruct. 8. & 11. part. 1. in Fratrum. min. sanct. illust. Prou. Rom. Codex. MS. Abb. 5. Viç. Paris. ibid. Gonzaga p. 1. Orig. Serap. Relig. in

PRIDIE CALENDAS IVNII.

Arimæ in Iapponio, Passio B. ^a Apollinaris, Commissarij Generalis, qui ob Christi fidem decollatus est, & corpus ex angue in altum mare proiectum In Tulsia, prope Castrum nouum Carfaniani, B. ^b Iacobi Papiensis, Confess. maximæ orationis atque perfectionis viri: qui ab abstinentia, disciplina, cilicio, aliisque poenitentia operibus vacans, in vita & post mortem miraculis coruscavit. Cæsar-Augustæ in Arragonia, B. ^c Ioannis Gomefij, Conf. eximia charitate ac vitæ sanctitate Conspicui. Galdari in Canaria magna, B. ^d Petri de Montibus, Confessoris: qui virtute, Religioneque clarus, sanctissimè vitam obiit. Romæ B. ^e Felicitis à Perulio, virginis: quæ ob ingentes animi sui virtutes, Abbatissa electa: vitam sanctis moribus operibusque exornauit. Orbæ in Sabaudia, B. ^f Philippinæ Chaloniz, virginis: genere, virtutibus, & miraculorum gloria illustris.

M A II XXXI.

3. 2. **B. Apollinaris, Martyr.** ^a] Dia capitijs Omuræ detentus est: sed B. Petro ab Ascensione, capitijs detractione, in caelos euolante: & ipse eodem mortis genere, paulo post, ann. 1617. cælestia petiit, teste Mairano l. 4. chton. strictior. obseru. Reform. c. 27. Solerio tom. 2. hist. Eccl. Iappon. l. 17. c. 18. §. 149. Rapinor, histor. gener. Recolletor. Decad. 11. part. 2. in fin.
3. 2. **B. Iacobi Papiensis, Confess.** ^b] Fuit aliquando B. hic Patet in seculo miles: sed eo viuendi modo, B. Patris Herculani hortatu (de quo sup. 28. Maj.) derelicto, Christi ieruatoris militæ, sub Scaph. Patr. S. Franc. vessillo, acribri voluit: in qua sub B. Herc. disciplina adeo profectus, vt in sanctissimum vitam exarsit. Et quædam vir simplicissimus, literarumque ignarus esset, sacre tamen scripturæ arcana sic penetrat, vt plures Doctores, dum Perulij ageret, ex eius ore, tanquam ex certissimo oraculo, sæpius pependissent. Fei utuissimus erat in oratione: vigilis & genuflexionibus vacabat: continuas noctes omnium infirmis et contemplationi intentus, ducere solitus erat, tanta verbè austeritate corpus suum domabat, vt sæpius per tres & 4. dies nihil penitus cibi admitteret: disciplinam quotidie acciperet: & cilicio asperissimo iugiter vinctus, proque colla ac lecto, Castaneum truncum canarum haberet. B. Hercul. struatur Conuentus S. Franc. prope Castrum nouum Carfaniani, operam danti, viriliter adfuit, & cementarius aquæ penuria laborantibus, tertium fodiendo in Christi nomine, copiosam aquam præbuit: quæ vsque nunc vberitè manat, B. Franc. de Barga signo crucis, è mortis faucibus eripuit: multisque aliis miraculis clarus, excessit è vita octuagenario maiot, & ab omnibus vt Beato. veneratur Gôzaga part. 2. Ong. Serap. R. ell. in præfatio Conuentu, qui est 18. Prouinc. Tulsicæ. Marcus Vlyssip. part. 1. chron. l. 7. c. 10. ad an. 1488. citæ quod tempus obiit ipse Beat. Iacobus Eleazarus lib. 1. c. 16. sacre Mont. Oluet. Brouus tom. 18. Ann. Eccl. ad an. 1488. §. 12.
3. 2. **B. Ioannis Gomefij, Conf.** ^c] *Gomefius* cœo *Gometin* est cognominatus, Læcus professione, Conuentus S. Mariz de Iesu Cæsar-Augustæ alumnus: in quo ad Deum, atque proximam charitatem mirum in modum emicuit: omni Religione atque sanctitate præditus. Quicum à fratribus, tum quoque à secularibus, vt sanctus & Deo
- eharus, dum viveret habitus fuit, atque imperterritus habitus. Floruit an. 1530. Agnot. de eo Gôzaga. part. 3. sup. in præfatio Conuentu, qui est 1. Prouinc. Arragoniz, & Barezus part. 4. chton. min. l. 2. cap. 22.
3. 2. **B. Petri de Montibus, Conf.** ^d] Hic erat Laicus frater professus, qui cum per viginti continuos annos in insula Fortis-vitæ, singulari quadam prouidentia Dei (inueniebat siquid singulis diebus herodesæ farina tantum in perâ, quantum sibi ad frugalem vitæ sustentationem necessum erat) ad instar D. Pauli primi Eremitæ, sanctissimè egisset, sedula inque derelictæ cuiusdam Eccl. curam habuisset, lux mortis fix sciam Odogenarius ad Conuentum S. Antonij Galdariz, se conuulit: vbi & monasticio indutus habitus, cum maxima sanctitatis opinione, infra triuennium, vitam finiuit, an. 1760. Illius meminere Gôzaga part. 4. sup. in eod. Conuentu, qui est 3. Prou. Canariæ, & Barezus, item sup. l. 4. c. 37. Bofius tom. 1. de signis Eccl. l. 2. c. 21. Daçal. l. 1. c. 31. part. 4. chrou. minor. Gratina in *uice* *Trinitatis*, part. 2. c. 24.
3. 2. **B. Felicitis à Perulio, virg.** ^e] Gôzaga sup. part. 2. in monasterio SS. Cosimæ & Damiani: Romæ, quod est priuatum Prou. Romæ: (post Marcum Vlyssip. part. chron. minor. l. 3. c. 33.) Scribit, quòd eodem monasterij plurimæ fores, non absque sanctitatis nota, ex hac vita ad altra migrarunt, inter quas recentest præfata B. Felix; quæ eorum vna extitit: quas Romaniani, auctoritate Apostolica, ex Foro Flaminio, ad prædictum monasterium transferri curarunt. Qua de re, nobis fuit sermo, ad 13. Ianuar. §. 5. Ipla igitur B. Felix, successu temporis diuisa, monasterij Abbatissæ extitit: quæ virtutibus & Religione maximè claruit: cumque semel graui morbo diuexaretur, meruit propriis oculis Ch. rillum Dominum cernere: qui vt verus medicus eam dignabatur visitatione sua consolari. Vi de Marcum Vlyssip. sup. Lacobillum de SS. Fulgiant. in vita B. Margaritæ 5. Septemb. Valerium de SS. Færum Ordini, minor. lib. 2. c. 12.
3. 2. **B. Philippinæ, virg.** ^f] Filia erat illustr. Ludouici à Chalonis, Arcaudensis Principis: & Ioannæ à Monte Belluardo, fundatricis huiusce monasterij Orbéfis. Vbi ipsa B. Philippinæ sanctissimè vixit. Florebat circa an. 1440. Lege Federicum in Descriptione monasterij Chalonis. Euanjias pag. 85. & 86.

fectionis est euectus: fuquo obitus diem, multo antequam eueniret, p[re]sago p[re]dixit spiritus a[n]i. 1585. Iuxta sanctissime vite ceteris desiderium reliquerit.

Memoratus l. Gonzaga part. 2. sup. in p[re]fatio Monasterio de Iesu. Barozzo part. 4. sup. lib. 8. cap. 74. Valerio, de SS. Femina. Ordin. minor. lib. 4.

QUARTO NONAS IVNII.

IN India Occidentali, ad Platam fluium, Passio Beati **I**oannis Bernardi; Martyris: qui pro Christo, suspendio necatus est. Luneburgi in Saxonia, Beati **I**oannis, Confessoris, magnæ sanctitatis viri. Villæ-Francæ in Territorio Lugdunensi, Beati **C**onannis à Rupe Scissa, Confessoris ac Concionatoris eximij genere, doctrina, & virtutibus illustris. Mirilli, in Lusitania, Beati **R**ubini Galli, Confessoris: miræ patientiæ, profundæ humilitatis, & assidue orationis donis p[re]dari. Badiocij, in tractu Extremæ-Duræ, Beati **A**lphonfi de Tapia, Confessoris; pietate & p[re]sentia spectabilis. Moroni in Apulia, Beati **F**uilelmi à Castellione, Confessoris; humilitate ac dono curationum celebris. Villæ nouz de Serena in Hispania, Beati **G**asparis à S. Iosepho, Confessoris: qui cùm summa humilitate, & patientia, virginitateque illibata polleret, sæpè Guardiani, ac Diffinitoris, Magistri autem Nouitiorum vsque in finem vite officio functus est, ac signis conspicuus spiritum Deo reddidit. Ibidem, Beati **I**oannis à Solitudine, Confessoris: qui rerum mundanarum contemptu, cælestium verò contemplatione sublimatus: charitate in Deum & proximum maximè resp[er]ndit.

IVNII II.

4. 1. **B**eat[us] Iohannis Bernardi, Martyr. ^o J. Laicus erat professione, quando gloriosum passus est Martyrium, in custodia fluminis de Plata, per manus Indorum infidelium, a[n]i. 1599. Nam suspendio puritatis eum esset, & ex pastulo, tanquam ex Cathedra, per tres dies & noctes sequentes, licet mortuus, conscientaretur, ac si viuus esset, tanto cum feruore spiraret, vt proprietatis vocem, & monita salutaria, haud fuisse valentes, eum de ligno deposuerit, cotleque illius de corpore abstraxit, cetera proceperunt. Vide Daçam 4. p. chr. min. l. 2. c. 60. ex processu autentico.

4. 2. **B**. Iohannis, Confess[or] b. Insigni sanctitate sua p[re]ditus; etque duo B. Elechi (quorum vnus Guardianus Conuentus cisterciæ, aliter verb[us] Eleemosynarius) nupt defuncti apparuerunt cum lumine in limine, p[re]tiosissime vidui: è quorum vultibus, manibus, ac pedibus ingens fulgor emittabatur. Claruit apud Conuentum Kirensen[sem] ac Luneburgensem, circa ann. 1140. cuius meminerunt Pafanus lib. 1. Confessoricæ. fruct. 8. part. 2. in featrib. minor. Prouinciæ Saxoniæ, sanctitate illustr. Vlyssiponten[si] part. 1. chroniæ. min. l. 2. c. 15. Wadingtom. 1. Ann. min. adan. 1249. 5. 9.

4. 3. **B**. Iohannis à Rupe, Confess[or] c. Antiqua, nobilique prolapsa exortus est, in prima Lugdunensi. Cumque & literis apprènt imbutus esset, & diuina abundaret, caelesti impulsu vocatus, cuncta pro Christo abdicauit: famaque Fratrum Minorum illeceus habitum S. Francisci suscepit in Conuentu Villæ-Francæ (Oppidum est ad riuu[m] Morgouij flubras, iuxta Aratum flum.) ead[em] & Dominum suum de Rupe-fissa, vulgò, Rube-Taille seu, Rube-Talland, dono dedit in eleemosynam Magni ingensj vir erat, sicque studijs operam nauauit, vt diem, & noctis Philosophia ornamento elatus, & in diuinis sermone egrege illustratus euasent. Cuiusque scientia gratia, & vita admirabili polleret: haud mirandum est, si suis feruentissimis cõcõibus, ac bonis exemplis, in vitta Domini strenuè laborans, ita se exindè animarum fructum referret: vniuersum autem de peccatoribus minus atque odium intenterat. Quod tamen p[er]dubiosum, o[mn]i, & assiduo p[er]sequente tubou.

nstravit: ita vt ab Innoc. VI. Papa sic vetitus in publici prodire: vt sic eius amulus fieret scitus. Mtu cunctatis sunt p[re]lati Ordinis, in tantum Patrem diuini imitatorum quæ rara doctrina, vite sanctitas, ampla ac nobilis prolapsa insigniter commendabat. Attamen mansuetissimum Pontificis parere eod[em] illu[m] è Conuentu Aurelianensi, Duce celsi S. Flori, addidit, ac custodia munitissimum, soleret seruariem apud Auenionem. Sant. Emylus, l. 9. de Reb. gellus Franc. in Carolo V. Rege, agens de Schism. Vrb. VI. I. quod numine peccatus temporum lucente, euenisse arbiteretur, Iuana B. Iohann. de hac re vaticinium, his verbis refert. *Est uentus, qui uelut Diuini spiritus afflatus, uates id p[er]tinere videt. Ioh. T. theologus, minor, equanone Greg. Pontifice pontificatus in Italiam remouerat, Annona d[omi]ni in carceri fuerat: quod ea in urbe, quibus concubitus, uisita t[em]porum conuenerit, veterique abule nonum emittentem aduocare auerret. Fuisse d[omi]ni, per ambages distabat, qua cum omnia, qua gignere natura potest, genera voluerim, iam in lucem edita, ac uisita sua que, deire ornatus essent, app[ar]uerit Diuina specie animi, sed eas implorari, atque uideri que, uoluitate seque alere, uagando non possit: viti non uincula d[omi]ni, miserat uocem, inuapè adductas ceteris uoluerit, ne fame miseratq; periret, ex sua quaque corpore aliquid pluri animo penam annis, reuulisse, in illaque conuulsi, quo ad cibum capiendum ferretur uoluerit arari. Hanc ubi fuisse tanto haucit, dignu[m] atque esse, habereque sensu, fassu[m] spiritibus, uisitatam, iam in fin. ceteris abieci, uisita mouisse: ut eausu fuisse, redallog, ad p[re]sentium sui ceptatam. P[er]similis ratione p[ro]cedunt Ecclesiæ ordinem diuini in uisitatam: sed uisita in p[er]m, deinde à mart[ir]ibus lucet atq; p[er] superbia, & quæ uisitatam de ceter, at em agere, f[er]uor uisitatamque mortalium, ad quos uenissent, minime uerterentur, si quando opibus temp[or]e p[er]tinentia uisitatam illis nullas metus nullas p[er]dubios, et Diuina uisitatam acerrime uisitatam, à quo ad beatissimum genus p[er]tinet, demissione que animi uisitatam uisitatam, tandem uisitatam uisitatam que, quod ad d[omi]ni, & quæ uisitatam, quod in uisitatam, uisitatam uisitatam f[er]uor, illi uisitatam uisitatam in p[ro]teret. Ecce f[er]uor uisitatam armare, uisitatam ab homine fieri uisitatam f[er]uor*

superavit. Caritati preterea, maximè verò erga infirmos, omnia studio, ornataque diligentia, operam dedit nihilque magis à proprio contemptu dilexit. Obiit sanctitate conspicuus, lepalusque est vni cum predicto

B. Gaspare: ann. 1577. iuxta Ioannem à S. Maria sup. cap. 24. non verò, ann. 1576. vt habent Gonzaga, Barezus & Rapinzus, sup.

TERTIO NONAS IVNII.

Londini in Anglia, Passio Beatorum, Martyrum Richardi Risbei, Conuentus Cantuariensis, Guardiani: & Hugonis Richei, Conuentus Richinotensis Guardiani: qui ob Religionis Catholicæ defensionem, iussu Henrici VIII Angliæ Regis, horrendo mortis genere, occisi sunt: Hispelli in Vmbria, Beati Andreæ Caccioli, Confessoris, vita & miraculis gloriosi. Lucæ in Tuscia, Beati Pauli Iouiz, Confessoris: Doctrina, virtute, ac signis conspicui. In Lusitania, Beati Antonij ab Eluas, Confessoris: qui Prouincialatu expleto, sancto sine quicuit. Atris in Aprutio, Beati Onuphrij à Caramanico, Confessoris: quem miraculorum gloria exornat. In Territorio Abulensi, Beati Laurentij Rapariegos, Confessoris, spiritu Prophetico, & miraculis in vita ac post mortem celebris. Segobiz in Hispania Tarraconensi, Beate Elisabeth Peraltæ, virginis: quæ sub Tertiarium habitu, Christo sponso dignè famulata, ad brauium supernæ retributionis festiua cucurrit.

IVNII III.

Beat. Hugonis Richei, & Richardi Martyr. Anno 1537. ex præcepto Henrici VIII. Angliæ Regis, aduersus Religionem Catholicam insultantis plurimi exiunt, cum doctrinæ, tum pietatis Religiosi viri pertrahuntur ad carceres: inter quos hi duo de Catholica Religione optime meriti, præfectura in suo uterque Collegio, decore dignitate, capti adducuntur: A quibus Rex, manifestus suam profectus rebellinam, Angliarum Ecclesiæ caput, cupiebat declarari. Eo enim demeritis genere laborabat, vt facile eroteret ad suæ Ecclesiasticæ authoritatis vim aliquorum confessionem sobditorum, etiam metu extortam: sibi sufficere. Abiit illi rem tam stultam, quam impiam perpetrare. Interim ferto, compeditibus membra piorum stringuntur, molestusque ac contumelus variis humi tacentes afficiuntur, velut pecudes macello destinatae. Post modum, paucis interiectis diebus, insignis patientis ac mansuetudinis patres educuntur è carcere, extremo plectendi supplicio: imponunturque vehiculis: quæ non rotas, sed lignis rudibus, per glebas, saxaque agitata trahebantur: vt eis nullum tempus, nullus locus pœnæ desset, vbi verò ad locum supplicij ventum est, en adstat altissimum patibulum, iuxta quod lebes erat, igne suppositio, aqua feruenti plenus: vt ij tormentorum aspectu ac terrore, vel sententiam mortuarent, vel futuri diei supplicij pœnam præstarent in animo, quam in corpore erant passuri.

Primus per scalas ahiit B. Pater Guardianus Cantuariensis, atque interim accurrat Regius nuntius, qui iuxta Regio, & libertatem & vitam eis promittit: si hacten summo Ecclesiæ Pontifici velint renuntiare, At illi in sententia persistentes, pro sanctæ eorum matris Ecclesiæ, eius caput Christus, & Christi Vicarius summus Pontifex, quodlibet etiam atrocissimæ mortis genus subire profuerunt. Itaque qui in scalis erat, sæpius ingeni feruore repetens Prophetæ verba di-

centis. *Volunt autem sacrificabo tibi, & confitebor nomini tuo, quoniam bonum est.* Sublatus in patibulum, præceptis è scalis excutitur, mortuus è carnifice scinditur laqueus: cui corpus viuum adhuc in terram, vt iniustitæ crudelitatis opus perficitur à Diaboli ministris. Adit carnifex, qui primùm membra virilia Martyri Christi abscondit, eor ex corpore aperto ventre reuelat: quod dùm manu tenet, vniuerso spectante populo salutat: illudque in ignem cura inestus concilic: caput impicat à corpore, corpusque in 4. partes discepit, in ipsiusque lebetem igne feruidum proicit. Inde ad portas Londinensis ciuitatis aporet, atque suspendens: caput verò suppositum in ponte publico erectum fuit.

Post hunc Patris agonem, & lugubre spectaculum alter B. Pater Guardianus per scalas trahitur, qui interea multorum hortamenta, suasionisque calidas, & delicta verba desererat: & simili impietate, vt præcodeus locus, suspenditur, descendit viuus, eufecatur, vitalibusque è capite truncatur, atque in 4. partes dilinditur, & coqueuntur dùmque carnis aperto ventre cor attingit, vt extraheret, ait Christianica, quod in manu habes factum est Deo, sicque in ignem viscera coniciuntur: & eodem atrocitatis genere, vt in priori martyre, omnia peracta sunt: amboque atrocissimo, ac summi supplicio fortiter martyrium passi, demum clausurunt extremum. Hæc illustre martyrij tropæum desepere Faustinus Tasso ac Suenus in historia suestemporis. Thomas Boucheus, in historia Ecclesiast. marty. Obliuiscant. Polina Dominicanus, in histor. Angl. Marcus Vlyssiponens. 3. part. chron. minor. lib. 9. cap. 55. ann. 1540. Gonzaga part. 1. Origin. Seraph. Relig. vbi de sacris marty. Ordin. minor. luo xuo. ob Christi fidem in Anglia passis ann. 1534. Item part. 3. in Prouincia Angliæ, sub ann. 1537. Barezus part. 4. chron. minor. lib. 3. cap. 1.

- §. 1. **B. Antonij, Confess.** §] Hi illustre subiere martyrium, circa an. 1567. Cùm Hereticus Calvinus, per Galliam discurrens, cuncta incendias & depopulationibus fœdantes: quorum meminere Picquetus in Catalogo Martyr. Franciscor. Daça 4. part. chronice. minor. lib. 3. cap. 38.
- §. 2. **B. Ioan. Martyr.** §] Læcus erat, Prouin. S. Saluatoris Hungariz alumni: qui à furembus hæreticis Transylvaniam, post multa pro fide Christi perpessa tormenta, capite truncatus est. An. 1603. Daça sup. lib. 4. cap. 31. ex Relatione R. P. Alphonsi de Regensbur. Generalis Cõmissarij in Germania, Hungaria & Bohemia.
- §. 3. **B. Francisci, Confess.** §] Spiritu Prophetico admodum fuit illustratus, cuius meminit Wading. tom. 2. An. minor. ad ann. 1290. §. 29. vbi de Conuentu Taurino, qui est 35. Prouin. S. Iacobi.
- §. 4. **B. Laurentij, Confess.** §] Doctor erat adhuc in seculo degens: sed fama Fratrum minor. Obseruantior. commortas, Setaphie. Religiosem ingressus est circa an. 1383. vbi sanctissime vixit. Hoc est qui B. Ioana. Capistranam habitum monachico induit, dùm Guaditanatus officio fungeret: In Conuentu S. Francisci de Monte iuxta Penusium. Vide Marcum Vlyssip. 3. part. clie. min. lib. 1. cap. 6. & lib. 4. cap. 1.
- §. 5. **B. Gabrielis, Confess.** §] Opusculo exornatus virtutibus, complura patrauit miracula, tum in vita, tum post mortem. Memoratur à Marco Vlyssip. part. 3. sup. L. 7. c. 17. ad an. 1491. Wadingio, tom. 4. ad an. 1599. §. 33.
- §. 6. **B. Didaci, Confess.** §] Læcus fuit Religiosissimus, qui orationi, pietatque officijs deditus, alissimo ita famularus est, vt ab eo donis & gratiæ quamplurimis donatus sit: tandem meritis optimis animum Deo reddidit, in Conuentu S. Catharinæ de Monte Murcia: multis post obitum claris miraculis, illius abundè meminit Marcus Vlyssip. sup. lib. 9. c. 43. ad an. 1505. Gonzaga part. 3. sup. in hoc Conuentu, qui est 8. Prouin. Carthaginiens. Bossius tom. 1. de signis Ecdl. lib. 12. cap. 11. Maneta l. 17. Hist. Ecdl. SS. Hisp. c. 31.
- §. 7. **B. Bernardi, Confess.** §] Vir extitit deuotissimus, & magna virtute decoratus, cuius corpus foeliciter quiescit, in Conuentu D. Gabrielis Badojocens, qui est, 12. Prou. S. Gabrielis, teste Gonzaga, ibid. part. 3. sup.
- R. Antonij, Confess.** §] Hic tanto perfectionis ardore æstabat, vt licet apud Patres, Obseruantes fama miraculorum iam coruscaret, ad patres tamen Capocinos conuoluit, inter quos sanctissime vitam finit: propterea refert Marcus Vlyssip. sup. lib. 9. c. 15. & Benedictus, tom. 1. Annal. minor. ad ann. 1550. §. 14. & c. quo Macerata in Piceno obiit.
- B. Alphonsi, Confess.** §] Extima humilitate, atque obedientia pollens, sanctæ orationis extitit amantissimus, vnguitatem perpetuo coluit tanta cum puritate & vitæ perfectione, vt Missam celebranti sæpè Angeli sibi inuenerent. Flotebat in Prouin. Conceptionis apud Hispansiam, circa an. 1570. teste Daça sup. lib. 3. cap. 75. ex Monumentis eiusd. Prouincie.
- B. Michaelis, Confess.** §] Erat hoc B. Frater Læcus, tanta vitæ sanctitate præditus, vt eo monente, Angeli cum musica emittis ipsius exequias noctu in Ecclesia solemniter celebrarent. Apud Conuentum Benicarlonis, qui est 15. Prouin. S. Ioan. Baptisti. vbi magna cum sanctissimis fama requeuit. Ita celebrant Ioannes Ximenez in Monumentis prædictæ Prou. & Ioan. à S. Mana part. 1. chronice. Prou. S. Ioseph. lib. 2. cap. 40. ad an. 1581.
- B. Celestis, virg.** §] Mita erat Rodulphi Cæsaris, Romanorum Regis, (qui familie Austriacæ initium deduxit) tempore Generalatus R. P. Hieronymi ab Esulo, qui electus est Lugduni, ann. 1274. & ordinem rexit ann. 5. eo quòd ad Cardinalatum fuerit euectus. Memoratur à B. Bartholomæo Pisanolo, 1. Conformitac. stud. 8. part. 4. vbi de secunda excellentia Ordinis S. Claræ, Marco Vlyssiponensi. part. 2. sup. lib. 4. cap. 15. §. 1. ann. 1278. Gonzaga 1. part. sup. in BB. Fœminis 2. & 3. Ordinis Franciscan. Firmamento trium Ord. part. tract. de illust. fœm. Ord. ann.
- B. Esprellone, virg.** §] Hæc vt sanctè vixit, ita sanctissime in Domino obdormuit: & à Rhoquis Monialibus veluti Christo sponsa locata in oculis creditur atque veneratur. Ex bit de ea Gonzaga part. 1. sup. in Monialiter Conceptionis B. Mariz Valentiz, quod est 1. Prouinciz Valentiz. Baccanus sup. lib. 2. cap. 12. ad ann. 1574. Valentius de SS. Fœminis Ordinis minor. lib. 4. cap. 15.

NONIS IVNII.

Buxellæ in Brabantia, Passio, B. ^a Ioannis Gray regio sanguine clari, qui ab hæreticis Guezius inuasus: primùm opprobrijs, pugnis, & calcibus lacellitur deindè gladiis impiorum confossus, martyrij palmam, genu flexus coram Eucharistiz sacramento, ad maius altare, accepit. In Territorio Cantiano, non longè à Robledilio oppido: B. ^b Anonymi, Confess. tertij ordinis alumni: qui penitentiz operibus deditus, miraculis etiam extitit gloriosus. Valentiz, in Hùpania, B. ^c Petri Arragoni, Conf. qui cùm esset filius Iacobi II. Arragonum Regis nobilitatem generis vitæ sanctum inia superauit. Nole in Campania, B. ^d Reginaldi ab Vrssunia, Conf. cuius beatitudine crebra miracula comprobant. Varslaui in Polonia, B. ^e Nicolai à Costtkio, Conf. qui humilitate ac simplicitate exornatus, signis quoque admirandis eluxit. Gretu in Latio, B. ^f Antonij de Arrabaldis, Conf. genere & virtute illustris. Firmi in Piceno, B. ^g Ambrosij à Lombardia, Conf. obedientia & charitate conspicui. Badojocij in Hispania, B. ^h Didaci Hernandez, Conf. ac Concionatoris disertissimi: qui scientia, sui abiectione & vitæ candore emicuit. Alcaudetiz in Bztica Regione, B. ⁱ Ludouicæ à Sandouil, virginis: quæ vigilis, orationibus, & carnis maceratio vacans, sancto sine quieuit. Areali, in Territorio Abulens, B. ^j Elisabeth Verdugo, virginis Tertiariæ: pietate vitæque perfectione celebris.

8. 1. **B** *Beatus Gray, Martyr.* 3] Ex illusterrimo Scutorum sanguine erat oriundus: qui propter persecutiones Scotiae Belgium advenerat: vir aliter procerique staturae virtutibus exornatus, atque vita incomparabilis, & tam feruacgenarius. Cùm igitur Geusij heretici Bruxellæ conturbassent, Conuentum fratrum manuum accurrentes, hunc venerandum senem, iniuriis, pugnis & caecibus afficiunt, deinde vulneribus duobus caesim in capite, duobus item punctim in pectore, peremerunt gemissimum ante manus altare Ecclesiae: pro ipsis inimici Deum sic deprecantem: *Domine ignosce illis: & accipe spiritum meum.* Anno 1579. Abocantibus autem hereticis, Catholici omnes in hunc locum conuolarunt, cementesque B. Martyris corpus erantque; certatim manus illius & pedes deuentus osculabantur, sanguinemque pro Christo effusum ex eo diligentissimè colligebant seruandum. Quo tempore, quidam graui morbo oppetens, audens tanti patris martyrium, vehementer poposcit de eius sanguine: & eo magna cum pietate ac fiducia osculatus: proinuso sanus & incolumis euasit. Agunt de eo Gonzaga 1. part. Orig. Serap. Rel. in factis martyribus huiusce Ord. suo 200. In Germania inferior. Prouincia, ob Christi fidem passis. Sedulius in hist. Serap. sub fin. In Corollariis Fratrum minor. martyrum in ead. Prou. Corollario 5. Barezus 4. part. chron. minor. l. 7. c. 10. Daçq. lib. 1. cap. 72. Raissa in Audario SS. Belgij hac die ex Faustino Tasso in historia sui temporis, & Thom. Bouchieru in hist. Eccl. marty. ubi seruan. minor. Hilariu à Costal. 2. hist. Cathol. pag. 366. Picquetus in Catalog. viros. illust. Franc. Bosius tom. 1. de signis Eccle. lib. 12. cap. 12. Toffianus l. 2. histor. Seraph.

8. 1. **B. Ananias, Conf.** 4] Fuit Canonicus Ecclesie Sæcæ Jacobini Compostella, ex eorum numero, qui *Cardinales* appellantur. Itaque circa ann. 1214. ad Seraphici patris S. Francisci doctrinam, seruentissimæque conuersionis, penitentis agendæ simulis tactus, relicta dignitate, ac omni familiaribus, ad locum solitariu se contulit, ubi constructo tugurio, viam penitentis sub Tertiarij habitus, maximo cum spiritus feruore ingressus est. Conuiciobus, sacramentalibusque secularium ad eum consuetum confessionibus insister vacabat: quibus exercitijs plures à seculi vanitatibus ad Deum conuerit: atque ad somè dum Tertiariorum Franciscan. habitum impulit. Quo mortuo, eius corpus, cùm post plures annos effusa terra integrum illæsamque apparuisset, ad sacrum, honesto loco recondendum extitit transfatum. Illicque in maxima habetur veneratione. Alceca interitum eius tibia ad Conuentum S. Mariz de Monte casti; altera verò ad monasterium S. Mariz Prou. S. Gabriels, honoris & deuotionis ergo delata est. Vide Gôzagam 3. part. sup. in Conuentu S. Mariz de Angelis, qui est. prædictæ Prou. wading. tom. 1. Ann. min. ad an. 1214. §. 20. & 21. ex Baptista Molez, in Prou. S. Mart. c. 29. & 30.

8. 1. **B. Petri, Conf. c.]** In Ecclesia Conuentus D. Francisc. Valentiz, extat cellam ab inelyca *Cardonarum* Arragoniz Ammirantium Prolapia constructam, omni veneratione dignissimam, in quo B. Petri Arragonij Minoriz ossa, lignea arca recondita habentur. Fuit B. hic fater sanguine clarus (cùm Iacobi II. Arragonum Regis, & Regine Constantiz S. Ludou. Tolosani Episcopi vterinæ fororis, filius fuerit) vir sanctimonia atque moribus multo illustrior. Habuit Ordin. minor. ex Des. & S. Ludouici prædicti reuelatusue Bacinone

accepit, an. 1358. & vixit annis 12. sanctissimè vitæ. Scribit de eo B. Bartholomæus Pifaous l. 1. Confor. mir. fruct. 8. part. 1. sub fin. & fruct. 9. part. 1. in notabili 7. S. Antonin. 3. part. hist. titul. 24. c. 9. §. 19. Marcus Vlyssip. part. 2. chron. minor. lib. 9. cap. 20. Gonzaga 3. part. sup. in Conuentu s. Prou. Valentiz. Brouillæus, in vita B. Angeli à *leyrafæ*. cap. 4. circa fin. Platus l. 2. de bono stat. Rel. cap. 26. Wading. tom. 1. sup. ad ann. 1239. §. 1. item tom. 4. ad an. 1358. §. 2. 1366. §. 11. 1367. §. 1. 1371. §. 8. 1372. §. 2. 1373. §. 6. 1375. §. 31. 1378. §. 4. 1380. §. 26. & 27. vbi gesta eius copiosè perstringit Toffianus lib. 2. hist. Seraphic. de eo Dalichon refert.

O! te felicem, poles Arragonica, dum te Hæc materans, crasso tegmine membra tegis.

B. Regualdi, Confess. 2] Vnius ac mortuus miraculis §. 4. floruit hic B. Frater Laicus: cuius corpus, cum per aliquot annos comunem cum aliis fratribus defunctis sepulturam natum esset, à R. P. *Ioane Thomastello*, Prouinciz Terræ Laboris tunc Vicario, ad instantiam tamen vtriusque senatus Nolan. secularis scilicet atque Ecclesiastici, inde anno 1436. exhumatum, honestissimo loco reconditum est: teste Gonzaga part. 2. sup. in Conuentu S. Angeli Nolano, qui est 24. prædictæ Prou. latiori stylo eius res extimas prosequitur Marcus Vlyssipon. 1. part. sup. lib. 8. cap. 28.

B. Nicolas, Confess. 2] Professione quidem Laicus extitit, sed moribus à sanctitate illustis: qui ob profundissimam eius humilitatem atque simplicitatem, Passer ab omnibus passim appellabatur. Quique post mortem, fratrem quandam ab Epileptico morbo, quo grauissimè torquebatur, liberauit: & alium Frat. *Ægidium*, nouitium de professione, qui ob grauem pedum infirmitatem, contradicentibus fratribus, omnino desperantem, etiam à tanta afflictione exemit: & alia quam plurima miracula fecit, prout refert Gonzaga 2. p. sup. in Conu. Warisauen. qui est 2. Prou. Poloniar.

B. Antoni, Confess. 1] Originem duxit ex nobile familia *Arabalorum*, vir Religiosissimus: magna sanctitate exornatus: pietati deducus, & singulari obedientiæ virtute præclarus, vivebat circa ann. 1495. apud Conuentum S. Francisci Grezi. Illus meminit Marcus Vlyssiponens. 1. part. sup. lib. 7. cap. 28.

B. Ambrosij, Confess. 1] Dùm adiuuens illis esset ætate, à ministro Prouincialis Marchie de potatu §. 7] fratrum morbo *Epydimia* laborantium setuio: quod pietatis munus ita lætus suscepit, vt ad illud utendum præ gaudio, currere videretur, ob obedientiam mentum: at quanta de aduentu sui, ipsentem pestilentia sublatu est: cuius gloria eodem tempore multis est reuelata. Memoratur à Marco Vlyssiponens. part. 3. sup. lib. 8. cap. 30. ad an. 1505.

B. Didaci, Confess. 3] *Hernandez* seu *Ferdinandez*, cognominatur: natione Siculus, doctrina & humilitate conspicuus, cunctatorque egregius: qui cùm in Salmanticensi Academia Lecturam ageret, eo honore longè post habito, Franciscano sacro indutus, ac comunem Regulam cum cæteris Fratribus, in Sancti Iacobi Prouincia profecti vultu, vbi & in maximo honore, propter vite candorem habitus est. Cuiusque strictorem vitam anhelaer, ad S. Gabriels Prouinciam conuolauit: vbi & tot progressus, quolibet in virtute fecit, totque populos à vniuad virtutes reduxit, vt relatu difficile sit. Quamobrem moriens, maximam sui desiderium, omnibus huius patris, tum Rega-

Regularibus, tum quoque exularibus, reliquit. Obiit ann. 1550. Sepultusque est in Ecclesia Conuentus S. Gabrielis Badojoci, propè maius altare, à cornu Epistolæ. Arguit de eo Ioannes-Baptista Molez. in memoriali. Prouinc. S. Gabrielis Gonzaga part. 3. sup. in hoc Conuentu, qui est 11. Prouinc. prefate. Barczus sup. lib. 3. cap. 53. 54. & 55. Rapinuzus in historia General. Orig. Recolledor. Decad. 4. part. 2. §. 10. & Decad. 8. part. 1. §. 8. Elzeuius lib. 2. cap. 9. facti Mont. Oliuet. & lib. 3. cap. 5. Daça 4. part. chron. minor. lib. 3. cap. 45.

B. Luduica, virg. 1.] Patria Cordubensis erat: quæ carnis macerationibus, vigiliis orationibus, cæterarumque virtutum incremento, sedulo intentâ sanctissimè obiit, apud monasterium S. Clare Alcaudete (quod est 9. Prouinc. Granatæ.) in cuius Ecclesiæ choro sepulturam hæc est: & in eius funere dulcissi-

mus Angelorum cantus à circumstantibus audiri. Hæc Gonzaga ibid. part. 3. sup. & Barczus lib. 2. cap. 14. ad ann. 1514. sup. Valenzus de SS. Famini. Ordinis minor. lib. 4. cap. 17.

B. Elisabeth, virg. Tenor. 1.] Claræ ann. 1530. hæc nobilis virgo, Aetuli, in monasterio S. Maræ de Iesu, quod est 30. Prouincie Conception. vbi sumpto prius Tentariatum Franciscanarum habitu, Christo sponso in maxima humilitate seruiuit. Quæ & ipsum Christum Dominum in propria forma, dum hostia à sacerdote, in Missâ, eleuaretur, videre meruit; atque quamplurima alia privilegia ab Altissimo omnium bonorum largitore obtinuit. Demum vita excedens, ibidem tumulata est. Vide Gonzagam in eod. monasterio part. 3. & Barczum lib. 2. cap. 54. ad an. 1534. sup. Valerium cap. 30. sup.

OCTAVO IDVS IVNIL

Ordonij in Territorio Cathurcensi, Beatorum a quinque Martyrum Caroli Lusachij; Henrici; Petri Vabolesij; Arnaldi Virganuffi; & Petri quarti: qui ab hæreticis supra modum diuexati, tandem pro constanti fidei Catholicæ confessione crudelissimè sunt trucidati. Assisij in Vmbria, Beati b Valentini Narnensis, Confessoris, qui genere, & abstinentiæ virtute conspicuus, nunc vltique miraculis conuolat. In Tuscia, Beati c Gabrielis à Spoletio, Confessoris: Bergomi, Beati d Danielis à Nimbro, Confessoris: cuius sanctitatem miracula crebra commendant. Craeouiz in Polonia, Beati e Leonardi, Confessoris: qui Guardianatus officio ibidem functus, doctrina, vitæ sanctimonia, & signis fuit decoratus. Histoniæ in Apulia, Beati f Archangeli de Agnone, Confessoris: magnæ sanctitatis viri. In Galia, Beati g Petri Chamboni, Confessoris: Doctoris ac Concionatoris eximij: qui cum pietate ac Religione polleret, Reformationem in Burgundia strenuè propagauit. Villæ nouæ infantum in Hispania, Beati h Didaci Ximenij, Confessoris: oratione & rerum cælestium meditatione insignis. Apud Vrbinum, Beati i Gaspari Vrbinatei, Confessoris: dono curationum illustri. Ortonæ in Aputio, Beati l Laurij de Villa-magna, Confessoris: eximij orationis, & charitatis viri. Cameni, Beati m Bernardi ab Offida, Confessoris: miraculis clari. Carcaffonæ, Beati n Bonauenturæ Brocharti, Confessoris: qui eruditione & verbi prædicatione celebris, post multos pro Dei Ecclesia susceptos labores, longissimæque peregrinationes confectas, sancto fine quieuit. Valentie, in Hispania, Beati o Baptistæ Mercatoris, Confessoris, meritis & virtutibus gloriosi. Segouiz in Hispania Terraconensi, Beati p Ioannis à Soto, Confessoris, mira humilitate & simplicitate spectabilis. Barcinone, Beati q Delphinæ, viduæ, cuius sanctitas miraculorum præconio commendatur.

IVNII VI.

1. B. Esternus Caroli & Henrici, Martyr. 2.] Conuentu Gordomano, ann. 1379. ab hæreticis direpto & expulso: in Religiosissimi quinque Patres, atque de fide Catholica optime meriti, mortem pro Christo oppetere: quorum primus loci huius Guardianus erat secundus vero Lector, atque insignis Concionator. De eis scribit Gonzaga part. 3. Orig. Serap. Rel. in prædico Conuentus, qui est 18. Prou. Aquitanicæ recentior. Barczus 4. part. chron. min. L. c. 33. Daça, ibid. l. 1. c. 5. Wadingh. tom. 1. Ann. min. ad an. 1273. §. 17. Grauius, in voce Torturæ, præf. 2. cap. 24.

2. B. Valentini, Confess. b.] Huius sanctissimi vires ge-

stas, licet compendioso sermone, dolentè Pifanus l. r. Conform. Ordin. sanct. 8. part. 2. in fratib. min. sanct. illustr. Prou. S. Franciæ. Videremus Praef. (inque) uerens. Assisij, in Ecclesia S. Francis: spuluis. & p. u. m. 1. 2. pass. est. quod dicitur: S. F. Valentinus de Narnia: qui nobilitate habuit filios duos, & tres filias, & non caprom. Hic Dominus cõspantibus spiritibus, monasterio tempore, filias in monasterio sicutum Ordinis S. Clare passus: si uero cum tribus filijs sicutum in uerem fecit: sed promouens, uirtutes reuerfit, & Duxit legem in mundo extitit inuictus dñi uellet ab ardore ceteri, Gratianus: F. Nicolai Lucei, de Assisij (qui uice conuolat miraculis) Petrij reuoluit, uirtutes est

in ordine, & deus. Alter etiam in ordine stetit. Hic F. V. A. leoninus vixit in ordine beati tringinta annis, semper comendans de panem & aquam: decem annis: comendans sine aliqua alia administratione, solum panem in aqua ab factis coniungendo. Ad carum cultum semper detulit, iuncta habituali, abrida, & femoralibus dines, nihil aliter ferens in capite, ut in pedibus, vsque ad vna pfectum se permansit. Hic in loco de carcere tempore stetit permixtum, & ibidem diem clausit extremum; & primo ad S. Clare, deinde ad Ecclesiam B. Francis de Assisi de doctus, & ibidem amulatus, multas claruit, & claret miracula. Hec ille. De eo ite fruct. 21. p. libid. Codex M. S. Abb. S. V. d. Paris. libid. Gonzaga p. 1. sup. in BB. vniuersi huius. E. P. offinanus lib. 1. huius. Seraph. Algerita, in arbore Epilogica totus Ord. Franc. Piqueus in Catal. viros. illust. Ordin. minor. Wadinghus tom. 4. sup. ad ann. 1378. §. 12.

3. B. Gabriels, Conf. e] Vnus fuit ex illis primis patribus, quos Regularis obseruanti in sua iuuentute, Christo peperit: cuius meminit Marcus Vlyssiponens. 3. part. chronic. minor. lib. 1. cap. 6. an. 1384.

4. B. Daniels, Conf. d] Diem clausit extremum in Conuentu S. Marce de Gratias Bergomi. An. 14. 60. miraculis in iugis: quoadmodum & libellus quidam, cui titulus Bergomenis Vitae, & C. biographum, insuper & sigilla consilium apud Bergomenes. Inquisitionis: ibidem appositus, liquido consistunt. Vnatenus scriptis Marius Mutius. De SS. Bergomenibus, in eo, quatuor Tiraboschi cognominat. Agit de illo, G. Orzaga sup. part. 2. in prefato Conuentu, qui est 1. Prouincie Brisienf.

5. B. Leonidis, Conf. e] Vir eximia deuotissimus & sanctissimus, approneus, doctus, ac omni virtutum genere ornatus: qui Guardianus Conuentus S. Bernardi. Cracouiensis exilitans, Tertium foreorem Franciscus oculi ex caritate, suus ad Deum precibus, liberauit, memoratur ad Gonzaga 2. p. sup. in prefato Conuentu, qui est 1. Prouin. Polonie. Florebat circa ann. 1480. Daqa 4. part. chron. min. lib. 1. cap. 31.

6. B. Archangeli, Conf. f] Sanctitate claruit apud Conuentum S. Honorij Helonij, qui est 3. Prouin. S. Angeli, pro uocatur sanctus Gonzaga ibid. part. 1. sup. ex Antiq. Monumentis Ordinis.

7. B. Petri, Conf. g] Doctus fuit, & deuotus Concionator, Prouin. Turonice alumnus: qui cum vita & virtutibus polleteret, viuis ex principalibus fuit, qui Reformationem adduxit, fouit, & auxit in Prouin. S. Bonauent. Vocatur Iuanes Chanson, & Marco Vlyssip. p. 3. sup. l. 7. c. 19. ad an. 1496. At Firmamentum trium Ord. tract. 1. in memor. Ord. min. sup. 7. ministro Generali, Petrus eum appellat, sic & Gonzaga p. 1. sup. in Almo Conuen. Parthen. Fodericus in Descrip. Conu. Dolensis pag. 639. Abbauius Capue. in hist. Chron. B. Coletz virg. Ratu 3. lib. 4. cap. 2.

8. B. Didaci, Conf. h] Eximia sanctitate perditus erat: qui integras noctes in oratione, ac rerum Diuinarum contemplatione consueuerat assuescere. Obuit in Conu. S. Francis. Villa-noua infantium: quiescit 15. Prou. Cartaginica Gonzaga 2. p. libid. Daqa 4. p. chr. min. l. 1. c. 36.

9. B. Gaspari, Conf. i] Tanta miraculorum copia claruit, vt populi certatim ad eum confluere, sanitate & curatio adipiscendz causa. A Dæmonibus sepe fuit, cum horrendis spectris agitur, quos tandem, Diuino sibi assidente precepto, deuici, quare caprum in honis operibus itex prosequitur, diem clausit extremum, maritus opimus, atque singulari sanctitate famosus, cuius corpus conditum est Vrbini: apud Conuentum S. Bernardi fratrum minor. teste Marco Vlyssip. 3. part. sup. lib. 8. cap. 31. ad ann. 1506. & Toffianio sup.

10. B. Laurentij, Conf. j] Huius in oratione assiduitas,

atque etga Deum proximamque charitas, incredulibus fuisse: cuius corpus postquam, per triginta continuos annos sub humo latuisset: incorruptum omnino atque integrum inuentum est. Quamobrem in eisdem eductum, atque crystallino loco reconditum, in sacratio honorificentissimè asseruatur, vbi & ab Ortonensibus summa veneratione colitur. A quod de eo Gonzaga 1. part. sup. in Conuentu S. Marce de Gratias intra Ortonem Vrben, qui est 7. Prou. S. Bernardi. Barezus sup. l. 1. cap. 47. sub an. 1526. Daqa ibid. lib. 3. cap. 21. ait ipsum obuisse ann. 1536.

B. Bernardi, Conf. m] Hic Laicus vna cum quibusdam alius obseruantissimis pfectionibus desiderio flagrans congregationem PP. Capucinorum nouiter erectam intravit, obitque prius ad Sede Apostolica Diplomate Pontificio, sub Datum 11. Sept. an. 1528. inter quos tantopere profecit: vt propè Colmaximè, iuxta Camerinum, sola ad Deum oratione, & factio signo crucis, puerum mortuum resuscitauerit ad vitam. Vt refert Marcus Vlyssiponens. 3. p. sup. l. 9. c. 26. Vide Bouetium tom. 1. An. Capue. ad an. 1528. §. 29. an. 1531. §. 12. & an. 1558. quo obiit §. 6. & seq. ex Petrarico, Salodienf, Mario & aliis.

B. Bonauentura, Conf. n] Inter venerandos Patres, qui Conuentu S. Clare Carcallonensi ptesere: longè emicuit, B. Bonauentura, Brecharti, natione Normandus, atrox hereticorum in pugnat or, homo singularis doctrinæ, (provt Ecclesiz Aielat. Aqueusis, Massilien. Narbonensibus, Montipellun. & Nemausensibus testari possunt) imò summe sagax consilijs, & multorum laborijs, quos pro Ecclesiz Catholice Romanz defensione suscipuit, perperisusque est, patientissimus. Quanoctrem peragrans Palestinæ, & Arabiz, vsque ad Sinai montè, partibus pulcherrimè typus demandatum Chronographiæ, que passim in manibus ad oculos habetur, tandem mortuus in senectute bona, migravit in cælum: corpus vero eius hamatum est in prædicto Conuentu Carcallonensi, qui est 8. Prouincie S. Ludouici Scabiz de eo Gonzaga ibid. part. 3. sup.

B. Baptista, Conf. o] Floruit an. 1570. vita exemplarissimodum eluxit: chantage, ac benignitate erga infirmos abundabat: orationi insisteret vacabat: sacri Missæ sacris omni deuotissimè peragebat: ita vt profusio lacrymarum totus redderet madidus, sensu confusus moritur, sed virtutibus ac meritis cumulatus: tumolatusque est in Conuentu Deiparæ, vulgò, Dominæ nostræ de Iesu, apud Valentiam, qui est 9. Prou. Valentiz: cuius animam cæles petentem vidit B. Nicol. daque: Vide Gonzagam. ibid. sup. part. 3. Barezum lib. 8. cap. 33. & 75. Daqam sup. lib. 3. cap. 75.

B. Iuanis, Conf. p] Vir quidem eximie in populo spectatissimus: qui dum viseret humilitati & sanctæ simplicitati studuit adimplere, diem clausit extremum in Conuentu Segouienf, (qui est 3. Prouincie. Concepriensis in Hispania.) Muro populi cultu, habitus pro sancto ann. 1610. teste Wadingo sup. tom. 2. ad ann. 1532. §. 26.

B. Delphini, Conf. q] Hæc per legitimi vici mortem Christo Domino, sub Claustrum habitu, desponsata; cõtempere in omni genere virtutum profecit, vt miracula, tum in vita, tum quoque in morte edere meruerit. Cùmque quadam die, nobilem quandam foreorem adolefcentularum, Angelam Conuictam nomine, omni virtutum gloria fulgentem, in extremum consubatum conspiceret: Altissimum, vt illam, tanquam monasterio vilem, ad pndnam sanitatem restitueret dignaretur, & eius loco se à medio tolleret, obuiæ peccata est. Cuius postula Deus benignè concedens, & illam, transacta hebdomada, pfectè sanam restituit,

§. 11.

§. 12.

§. 13.

§. 14.

§. 15.

tuit, & se ad cœlestia regna vocavit: cuius corpus sepulcrum est in claustro Monasterij Beate Virginis de Petra Albis, mille quingentis passibus ab Vrax Barcinonens. distans. Quadringentio autem elapso: illucium, incorruptis, & tagrantiam redolens, in-

uentum est. Floruit an. 1510. Memoratus à Gonzaga part. 3. in eo Monasterio, quod est i. prouinc. Cathalonaz. Barezxo lib. 1. cap. Wadingho tom. 3. ann. 1516. §. 14. Valerio de Sanctis Formis ordin. minor. lib. 4. cap. 15.

SEPTIMO IDVS IVNII.

Nortij, in Pictauiâ, Beati^a Ruellonis, Martyris, Doct̃oris eximij, qui hæreticorum graſſante persecutione, pro fide Christi, libenter mortem subiit. Lemouicis in Gallia: Beati^b Martialis Episcopi & Confessoris: qui in Galliam veniens Aquitanicam, diuina Euangelicæ veritatis luce, primus omnium illustrauit, salutaribusque documentis imbutam magna ex parte ad Christum conuertit: signis ac miraculis firmavit exindeque Galliz Apostolus merito est appellatus. Afſisij, Beati^c Iacobi, Confessoris: Seraphici Patris Sancti Francisci discipuli; paupertatis & orationis amantissimi. Casciz in Vmbria, Beati^d Pacis Confessoris: virtutibus & miraculis spectabilis. Numantiz, Beati^e Iohannis Tozalij; Confessoris: humilitate atque pietate insignis. Foiniz in Bosna Argentinenſis, Beati^f Angeli à Verbosa, Confessoris: genere & fide illustri. qui & virginitatem illam perpeuo seruauit, & multa milia Infidelium conuertit ad Christum: ac post obitum quamplurimis conſulauit miraculis. Adriz in Apulia, Beati^g Laurentij à Sancto Martino, Confessoris: cœlesti contemplatione & signis admirandis, conspicui. In Gallia Transalpina, Beati^h Ludouici à Mantua, Confessoris miræ abstinentiz, & charitatis viri. In Apulia ad Tessam in Valle Aspera, Beatiⁱ Epiphaniij, Teuthonici, Confessoris: oratione extatica, & gloria miraculorum celeberrimi; Cottonij in Hethruria: Beati^j Iuliani Cortonenſis; Confessoris: qui sæpè ad regendam Tusciæ prouinciam euocatus: toties vitæ integritate & zelo Regularis Obſeruantiz reſulſit. Barcinone Beati^k Alphonſi Lupi, Confessoris, & concionatoris egregij: qui cum eruditione, humilitate, ac paupertate polleret: saluti animarum, peccatorumque conuersioni, ardentissima charitate accensus, institit assidue.

IVNII VII.

§. 1. **B**eati Ruellonis, Martyris. ^a] Reuerendus hic Pat̃er, fuit Doct̃or in sacra Theologia, ac Custos Custodiz Pictauiensis: qui apud Nortium urbem; hæreticis cuncta sacra expiantibus, suæ fidel professionem & testimonium, gloriosa morte reddidit. Circa ann. Christi 1562. Gonzaga 3. part. origin. setaph. relig. sub Consensu Nortij, qui est 23. prouincie Turoniz. Barezxo quarta parte chronoc. minorum libro quarto, capite vigesimo quarto Daça ibidem libro tertio, capite quinquagesimo octauo. Wadingho tom. secundo annal. minor. ad annum millesimum ducentesimum septuagesimum quintum §. decimo quarto. Gramma in *uesti. vntaris* part. secunda, cap. vigesimo quarto Fernandus lib. 3. hystor. Eccles. cap. decimonono.

§. 2. **B**eati Martialis, Episcopi. ^b] Vide Baronium in Annotationibus ad Martyrolog. Roman. 30. Iunij & Saussayum in Martyrolog. Gallicano, eadem die. Secundo namque ipsum, vnâ cum B. Dionysio Areopagita, & aliis Galliz Apostolis, ablegatum fuisse à Sancto Clemente Papa, in Gallias; certo certius red-

dum, ostendamque ex testimonijs vetustioribus, celtionum virorum scriptis, ac copiosiori probatorum Authorem voce, & vnanimo consensu: vbi de rebus hodijs *Neustricus sermo* adert. Interim vobis sciendum fuisse statuerim: om̃z in Capitulo generali anno millesimo ducentesimo quinquagesimo sexto, celebrato: quod Fratres prouincie Aquitaniz agerent Festum ipsius Sancti Martialis; deinde, anno millesimo quingentesimo secundo in Capitulo generali apud Conuentum Albiensem (qui est lectus prouincie Aquitaniz Antiquior.) habito ordinatum est, quod huiusmodi Festum per totam familiam Cifonitanam die septimo Iunij, vt solenne simplex celebraretur. Vnde Speculum Fratrum minorum tractatu 3. in ordinatiomb. circa diuinum officium.

Beati Iacobi, Confessoris. ^c] Vir fuit sanctitate famosus, omnique virtutum genere referens; qui dum quadam nocte orationi intendere, animum Seraphici Patris Sancti Francisci, celosum modam splendoris illustre stelle petentem vidit: & ab eo die à peccandis tanti Patris & Magistri laudibus non cessauit: cuius

vestigia ad amissum sectatus, sanctæ paupertatis zelantissimus fuit emulatores. Arguit de eo Beatus Bartholomæus Præfatus lib. 1. conformitatem. fruct. 8. & 11. part. 2. in fratrib. minor. sanctatibus. illustrat. provincie sancti Francisci. Codex MS. Abbat. S. Victor. Parisiensis. ibidem. Gonzaga 1. part. origin. seraphic. relig. in Beatis viris huiusmodi ordinis. & part. 2. in Conventu Sanctæ Mariæ de Angelis, propè Alissimum, (qui est 1. provincie sancti Francisci) vbi ipse iacet sepultus. Porro præfate visionis à se habite de anima Domini Francisci in cœlum ad modum stellæ præfulgidæ ascendente, meminit Sanctus Bonaventura cap. 14. vitæ Beati Francisci, & alij post eum. Wadinghus sup. tom. 1. ad ann. 1212. §. 50. & 1216. §. 38. ex Leone in Legendâ antiqua, & Mariano cap. 8. §. 8. Picquetus in catalog. viror. illustr. Francican.

9.3. *Beati Patricii, Confessoris. c.]* Multis claris miraculis, sepultus Calciz in Conventu Fratrum minorum. Illius meminerunt Pisanus, & Codex MS. a Gonzaga part. 1. sup. Marcus Vlyssiponenus 2. part. chronice. minor. lib. 3. cap. 33. ad an. 134. Toffinianus lib. 1. & 2. histor. seraphic. Wadinghus sup. ad ann. 1270. §. 27. & ann. 1291. §. 66. Picquetus sup. quidam *Retatium* faciunt, alij verbò *Tribetium* patria dicunt.

9.4. *Beati Iohannis, Confessoris. d.]* Minoriticus in Conventu S. Francisci Numatino habitum induit, imò & sepultus est admirandæ Religionis hic Frater B. Iohannes Totulus; qui relicto Malmesburio, Christianorum albo adscribi voluit; & anteposere in humilitate, ceteris virtutibus profecit, ut ad instar Seraphici Patris S. Francisci, Diaconatu initiatus, nunquam ad Sacerdotium, quo se indignum ex maxima animi submissione iudicabat, promoveri voluit: & genuflexus, complicatisq; ad modum orantibus manibus post mortem inventus est: quo etiam de causa, ut sanctus ac Deo clarus ab omnibus haberetur. Teste ipso Gonzaga 3. part. sup. in dicto Conventu, qui est 13. provincie Conceptionis. & Wadingho tom. 3. sup. ad an. 1307. §. 19. Daça part. 4. chronice. minor. lib. 2. cap. 42. à quo de *Postulatus* cognominatur.

9.5. *Beati Angelii, Confessoris. e.]* Huius tanti viri elogium refert Gonzaga 2. part. sup. in Conventu sancti Spiritus Forizantii, qui est 3. provincie Bolavæ Argentinæ: his verbis. *Inter cetera, quæ hæc sacra domus, fidelibus commendatissimam reddidit sunt corpus Beati in ipsâ Patriâ Angelii sanctissimi virique viri: qui ut Christianus, in primâ villa Turcavum persecutione in fide Catholica contineret, nulli periculo peperit. Quod eum post plurimos annos ab eius simulatione, integrum omnino ac incorruptum, tantum esset, à Fratribus in eum exhumatum, huiusmodi locoreconditum est: ubi & Deus plura Formosissimi beneficii meritis eiusdem Beati Patris conferre dignatur.* Vincit circa ann. 1470. obiit ann. 1498. Latè de eo scribit Marcus Vlyssiponenus 3. part. supra lib. 7. cap. 34. Brœvius tom. 18. annal. Eccles. ad ann. 1498. §. 33.

9.6. *Beati Laurentii, Confessoris. f.]* Contemplationi valdè deditus erat: Deo & hominibus multum amabilis. Dum de rebus celestibus loquebatur; ita altius de Deo maximè de Christo Iesu, verba proferebat, licet simplex Latæus, ut omnes in sui admirationem deduceret. Mira egerit tum in vita, tum post mortem; quam obiit in Conventu Adriani, provincie Apulivæ. Memoratur à Marco Vlyssipon. 3. part. sup. lib. 7. cap. 26. ad ann. 1495.

9.7. *Beati Laurentii, Confessoris. g.]* Ingenti abstinentia & charitate præditus fuit: tantòque contemplationi ope-

ram dabat, ut sæpè in extasim raperetur, extandèq; à terra sublevaretur in altum: & nonnunquàm tribus diebus permaneret absq; aliquo motu, veluti insensibilis. Vide Marcum Vlyssipon. sup. lib. 7. c. 17. ad an. 1507.

Beati Epiphany, Confessoris. h.] Professione etar Laiens; qui cùm famam sanctitatis novæ Reformationis in provincia S. Angeli, audiisset, perfectionis desiderio incensus ad eam conuolavit. Deotiosissimus semper extitit, quare contemplationis vacandæ gratia, quòd sepius ipsi intentus raperetur, ferretur que in extasim, extumadacensis sylvæ intimitate petere affueerat, vbi & tugurium accendis tantum pituitus atque nubibus aptum, construxerat. Cuius tandem corpus venerabile, in tantæ sanctitatis signum, trigesimo ab eius felici transitu anno, in cœterum, fauissimèque redolens apparuit; quomodo hæc ex comitatu de Capogno, vbi tantum iacuerat, exhumatum, ad altum locum multo honestiorem, deuotionis augendæ causa, translatum fuit: illucque ad ipsius baculi contactum, plura & à dæmoniis se possidentibus, torquentibusq; & à diversis infirmitatibus liberantur. De eo scribit Marcus Vlyssipon. sup. lib. 8. cap. 33. ad an. 1510. Gonzaga 2. part. sup. in Conventu S. Mariæ de Valle alpera ad Teilam, qui est 4. provincie S. Angeli. Eundem esse puto cum eo, qui ab ipso vocatur B. Epiphany *Insaferi* initio huiusmodi provincie. Daça 4. p. chron. minor. lib. 1. cap. 31.

Beati Iuliani, Confessoris. i.] Obillius animi dotes linguales, vitæque integritatè, provincie Tuscivæ Vicarius Provincialis tertio creatus est: cuius corpus iacet Cortoni, in Conventu S. Margarete Fratrum minor. qui est 2. provincie Tuscivæ. Meminerunt eius Toffinianus lib. 1. in provincie Tuscivæ. Gonzaga 1. part. 2. supra. Barezus 4. part. chronice. minor. lib. 7. cap. 36. ad an. 1580. quem tamen *Gustellum* nominat, sed mendosè, porò, si hic B. Iulianus, idem est cum eo ad quem Nicolaus V. Papa scribit, pro Conventu S. Francisci Lucensis, (qui est 26. provincie Tuscivæ) longè potius antiquior extitit. Vide Gonzagam.

Beati Alphonsi Lupi, Confessoris. l.] Oriundus fuit ex Medina Sidonia, Andalusivæ urbe. Ab ineunte ætate literis operam dedit, factusq; Frater minor, scientiis egregie incubuit, maximè verò sacre Theologie ut animam applicuit, ut breui exitum eualente Theologus, aliisque publicè Scholasticam doceret: ac postea verbi divini silentis prædicationes, celeberrimis concionator extiterit. At divina excitatus inspiratione, socellit, Reformationem susceperat, inter Patres Discalceatos provincie Sancti Iohannis Baptistæ, apud Conventum S. Iacobi Almaricæ in quo cepit, magno spiritus fervore, novum vitæ genus aggressus. Nam continuè intendebat orationis; humilitati studere & penitentivæ: abstinentia haud minime delectabatur, pane & aqua sese refecticas; nonnunquam tribus diebus absq; cibo & potu, permanebat. Ingenti amarum fructu concionabatur ad populum, ita ut in Quadragesima octingentis & amplius ex scholasticis Academicæ Salmanticensis conuenter: & ad Ordinem minorum suscipiendum induerit. Quis sufficienter enarrare posset: quot milia hominum ac mulierum, Christo, ius feruentissimis concionibus, iuocatus sit: quot disensiones, iurgia, inuicetataque odia, reconciliauerit: quot peccata atque flagitia à republica fugauerit: quot denique virtutes omnium animis insinauerit: merito sanè alter *D. Yanus Alphonso* nuncupatus est.

Totam ferè Hispaniam, Italiamq; predicandò solè. Traiit: quem omnes vique Beatum, & quadam diuina singulariq; gratia efficaciter prædicum acclamabant.

mabant. Vado de eo id vulgò feruntur: *Lupus mouet*: ananem, tentationes huius illi defuerunt. Nam quorundam fadhone, officio prædicationis priuatus est; quod & patientissimè tulit. Dùm verò idem manus postea sibi est restitutum; eadem facie, eademque cordis feruente illud exerceat. Quodidè prædicabat, nonniquam ter aut quater in die: libri, quibus studebat, erant Breuiarium, & codex Bibliorum: peracta concione, panem olivæ pro sua refectioe humiliter petebat. Sacra Virgo Despara, & Seraphicus Pater Dnus Franciscus, quanoque illi assistebant, dùm populo concionaretur, veluti suggerentes, quæ eructare debebat. Romæ cum apud Sanctum Iacobum Hispanorum per Quadragesimam prædicasset, processionem solemnem in die Paschatis instituit, quæ nunc vigæ ab Hispanis observatur. Plata Hospitalia, ad eius infantiam, per Italicæ vrbes fuit extulsa, amicitiam inuicem Beato Paschali Baylon, Discalceato, in Hispania: & cum Beato felice à Cantalicio Capucino, & omne Beatus Angelus de Paz dicebat hunc in Italiam caritatis à Deo missum, tanquam alterum

Ionam in Ninivem: vt homines à peccatis & vitis abstinentes, honas à Deo decretas docerent. Itaque dùm Hispaniam reuertetur, Barcinonis appulit oris: vbi paralyti per annum detentus, à vitæ excessu apud Conuentum Patrum Capucinorum montis Calanzæ, extra eam vrbes ann. 1595. Insignia eius facta descripserunt Ioannes Ximenez in chronica prouincie Sancti Iohannis Baptistæ Discalceator. Barezis sup. lib. 10. capit. 1. vigæ ad 7. Rapinzus in lustor. general. orig. Recollector. decad. 9. part. 2. §. 4. Ioannes Baptista à Perisio, in preludio à vitæ prædicti Beati Felicis, & cap. 5. 7. & 9. vitæ ipsius. Ioannes Blancia in prologo ad lectorem, initio 4. part. chronic. minor. quam ex idiomate Italico in Gallicum translat. Elzeuati lib. 2. cap. 11. facti mont. Olluet. Marianus lib. 5. capit. 51. 52. & 53. chronic. obseruant. Reformat. Ioannes à Sancta Maria 1. part. chronic. prouincie Sancti Iosephi lib. 2. cap. 3. 11. 50. & seq. Grauna in *vece Terraris* part. 2. cap. 24. Daça part. 4. chronic. minor. lib. 4. cap. 19.

SEXTO IDVS IVNII.

Magdeburgi, Beati ^a Erethdi, Confessoris: magnæ sanctitatis viri. Apud Autlanum, Xalifcorum in India Occidua oppidum, Beati ^b Francisci à Cruce, Confessoris: qui litteris, & humilitate ac castimonia præfulgens: abstinentia incredibili, zeloque salutis animarum Indicæ populorum eminebat. Bononiz, Beati ^c Honorij à Monte-granario, Confessoris: qui doctrina & religione pollens, prouinciam Romandiolæ sanctissimè rexir: & post mortem miraculis claruit. Orapessæ in territorio Abulensi, Beate ^d Mariæ à Tolco, Virginis: quæ nobilissima exorta profapia, tantò perfectioni studuit, vt & vita exemplari, pietate, ac humilitate, illustrior effecta sit: & sanctissimè ad Christum migrarit. Apud Veaz oppidum, in Hispania, Beate ^e Mariæ Gonfaluz, Virginis Tertiariæ, miræ pœnitentiæ, & spiritus feruoris Religiosæ.

IVNII VIII.

6. 1. **B**eati Erethdi, Confessoris. ^a Ab alio Erethus, seu *Erenfrido*, dictus est: qui in die Felto, Angelum Dei, Fratibus in choro cantantibus incensum cœntem conspexit: & propter vitæ ipsius puritatem, à sanctissima Despara Virgine visitatus est & consolatus: tum corporaliter, tum spiritualiter. Sepultus tacet Magdeburgi Clarebat ann. 1365. Arguit de eo Beatus Bartholomæus Pisanus lib. 2. conformitat. fruct. 8. & 21. part. 2. in fratib. minor. prouincie. Saxoniæ sanctit. illustr. Codex MS. Abbat. S. Victor. Paris. ibidem: Marcus Vlyssipomenus 1. part. chronic. minor. lib. 9. cap. 29. §. ad ann. 1369. Gonzaga 1. part. orig. seraphic. relig. in B. B. vitæ humilicæ ordinis. Wadinghus tom. 1. znnal. minor. ad ann. 1249. §. 9. *Marpurgi*. Picquetus in catalog. viros. illustr. Franciscan.

3. 2. **B**eati Francisci à Cruce, Confessoris. ^b Traicit hio venerabilis Pater ex Valconia in Hispaniam, & ex Bæota prouincia ad Occidua Indicæ partes: postquam Lutetiæ Parisiorum per aliquot annos, tum humanis, tum quoque diuinis litteris sedulam dedicet operam, in eisque post Indicum idiomata feliciter assuetum, tales tantoque progressus fecit: vt vix si biparem in Indorum conuersione habuerit. Eo intentis nihil abstinentius, nihil continentius, nihilque

humanus fuit: quippe qui perpetuam virginitatem cum profundissima quadam humilitate coniungens, insipidissimis herbis pro excelsis, & simplici aqua malorum medicorum fusco admixta pro poculentiis vsus sit. In eius denique sanctitatis testimonium: vt primùm ex hac infericæ vitæ ad felicem patriam, inter sanctos Dei in æternum regnaturus, enoluit, Monasterij Campanæ nullo se impellente, sonouit. Cuius sacrum corpus sepulture traditum est in Conuentu Dominicæ Transfigurationis Autlanis: qui est vigesima nonus prouincie Sanctiorum Petri & Pauli. Vruebat ann. 1580. De eo scripsit Gonzaga quarta parte supra in hoc Conuentu: & Barezis parte quarta chronic. minor. libro octauo cap. septagesimo secundo, ad annum millesimum quingentesimum octogoesimum quartum. Daça ibidem libro secundum, capite trigesimo primo. Marianus libro secundum, capite quadagesimo secundo, chronic. Reformat.

Beati Haurij, Confessoris. ^c Duceo Yao Magist. §. 1. part. 2. Manipuli fratrum min. c. 8. §. 21. hzc habet: vbi commemorat Anchores paupertatem Franciscanæ adamantes. *Dico, quod Patres inscripsi, nempi F. Bernadinus de Asa, egregius Theologus, qui per 9. annos*

fuit *Minifter Generalis celeberrima congregationis FF. minorum Capucinor. & Enſebius de Ancena, cuiusdem dignitatis & temporis: & F. Ioseph, Mediolanus: Hieronymus de Piffrya, Theologus Parisienſis: Pater Titelmanus, qui vbiſi *Minifter Capucinorum* provincia Romana: *Frater Honorius de Tofia, provincia Romanolana* *Minifter*, qui post mortem miraculis claruit: ut ego ipſe vidiſſem graſſa Bononia: qui omnis ſupradicti fuerunt dignitate *Præmonſtratus* his, vel ecc. & ali- quorum quatuor, & ultra, omniſque maximi Theologi. Quæritum autem ſacramentum ingreſſerunt congregati- onem Capucinorum, fuerunt *charidgeri, aliter de familia regulari Obſervantia: vel Conventuales; tenue- runt*, De eo item Bouerius tom. 1. annal. Capucinor. ad ann. 1569. §. 6. & c. quo obiit, ex Petraccio, Salodienſi, Monte Flor. & aliis.*

Beata Maria à Toledo, Virg. d.] Filia fuit Fran- ciſci Aluariz à Toledo, illuſtriſſimi Orapellani Comitis: quæ omnibus contemptis, vt Chriſtum ſpon- ſum luſtrificet, Monaſterium Conceptionis; Ota- pellæ à pulſſimo Patre extractum, ingreſſa ann. 1532. Quequid ſuppelleſtilis ac doctis, (quæ quidem puriſſima erat) à parentibus accepit, in meliorem, ea lege contulit: vt noſtem iuuenilæ, quas ſecum

adduxerat, gratis recipere: quibus nihilominus defunctis, totidem à loci patrono aſſignandæ, eadem lege, ſuccederent. Vita exemplari, ac virtutibus non paucis emiuit. Demum, cum illic ſanctiſſimè vixiſſet, animum Deo reddidit; ſepulcraque eſt in eodem Monaſterio, quod eſt trigulum ſecundum provinc. Caſtellæ. Vide Gonzagam ibidem part. 3. ſup. & Barezum ſup. lib. 2. cap. 15. Boſium tom. 1. de ſignis Ec- cleſ. lib. 22. cap. 23. Valerium de Sanctis Fortun. ord. minor. lib. 4. cap. 38.

Beata Mariæ Gonzalæ, c.] Obiit ann. 1577 apud Monaſterium Venſis, Conceptionis Deiparæ, quod eſt 10. provincie Carthagenenſis. Vide Blaium Lagumam in ſuo memorial. & Marian. lib. 6. chron. ſtrictor. obſervant. Reformat. cap. 17. Collaudatur à ſumma vitæ perfectione: humilitatem cum vera charitate coniungent. Conſumebatur in Domino his duabus actio- nibus, altera ſervitiorum proximi, altera compaſſio- nis egenorum. Suae lectio cubabat, ieiunia totius anni exactè, vni cum Quadageſima S. Franciſci, quam *Beardiſtam* vocamus; ſervabat: quibus & corporis aſperitatem vique ad copioſam ſanguinis emiſſionem, addebat. Obedientiæ, rerum ſacrarum & altaris erat obſervantiſſima.

QVINTO IDVS IVNII.

A Pud nouum Mexicum in India Occidentali, Beati ^a Ioannis à Sancta Ma-
ria, Martyris: qui à Barbaris graui mole oppreſſus, victor in cælum con-
ſcendit. Apud Collem Vitolum propè Piſciam in Hethruria, Beati ^b Iacobi de
Camerata, Confessoris: oratione, ſumma integritate, ac vitæ perfectione inſi-
gnis. Brigantij in Gallicia, Beate ^c Claræ Rodericæ, Virginis: quæ incredibili ab-
ſtinentia, deuotione, & ſilentio emicans, humilitate etiam & charitate arden-
tiſſima abundauit. In territorio Palentino, ad Calabazanum oppidum, Beate ^d Ca-
tharinæ Mentriquæ, Virginis: in cuius tranſitu, ob vitæ illius ſanctitatem, con-
centus Angelorum ſuauiſſimus eſt auditus. Fulginij in Vmbria, Beate ^e Gabrielæ
à Peruſio, Virginis: dono orationis & contemplationis admodum emicantis.

IVNII IX.

Beati Ioannis à Sancta Maria, Martyris. ^a] Hic na-
tione Cathalanus erat, & floreſcente iuuetate,
Religionis habitum in provincia Sancti Euangelij ſuſ-
cepit: optinæ præterea indolis fuit, ſemperque
relig. oſis moribus præditus; ſpectabilis vitæ, magnæ-
que virtutis indicia præbuit, atque incrementa, Sa-
cerdos erax, & ſacrae Theologiæ operam dabat apud
Mexicum Conuentum, cum Beatus Auguſtinus
Rodriguez, ex provincia Zacatecarum, Mexicum
adueniens, Fratres conuocatores pro conuerſione In-
dorum Aquilonem verſus conuocentium, poſtula-
uit, quo obtento, Beatus Ioannes eum ſecutus eſt. At
vbi illæ pertexerunt: benignè ac comiter ab his popu-
lis ſuſcepto, hanc regionem cepere incolere; *No-
uamque Mexicam* cognominarunt. Verum ipſe Beatus
Ioannes, hæc naturali bonitate & vrbantate à noua
Indorum natione reſpecta, tam humaniter ſe videns
receptum, nulla eorum obiecta contradictione, imò
multa de Fratrum præſentia exorta letitia; ſecumque
reputans gentem ipſam ſalutari Euangelicæ doctrinæ

predicatione perſicilè fore inſtrendam: ſolus Mexi-
cum redire, de tantæque Indorum ſuauitate & huma-
nitate Mexicus Conuentus Fratres certatos reddere
decreuit; vnde & verbi Dei miſtror. pro totiusque
populorum conuerſione ex eis eligere, ſine ſecum al-
lumere poſſet. Sicque is animarum zelo accenſus iter
arripuit (diuerſum tamen à primo) vt Mexicum pe-
teret; vixque trium dierum viam conſecerat, cum
quorundam Inſidelium opera, ſub dio ex longo inue-
teſſus dormiens, præ graui magnæ molis pondere
preſſus, ac reſpirare nequens, ſpiratum emiſit: iter-
que diuertit in cælum: vbi ſui laborem conatus, arden-
tiſſimè ac pij delictory præmia plenè conloqueretur,
ann. circiter 1580. Memoraturus alius Martyrii, Gon-
zagæ part. 1. orig. ſeraphic. relig. vbi de ſacris marty-
ribus ordinis minorum ſuo xuo ob Chriſti fidem
paſſis, apud Indos Occidentales. Item parte quarta
in Cuſtodia Zacatecali, & provincie Sancti Euangeli-
j. Barezus quarta part. chron. minor. lib. 7. c.
43. ad an. milleſimum quingentimum octo. petium.

Hilanon

Daça ibid. lib. 2. cap. 59. & Toffimanus lib. 2. in fin. vbi de Indis. Grauiam in *Doce Turris* part. 2. cap. 14. Milanus à Costa lib. 2. histor. catholic. pag. 366. Piquetus in catalog. viros. illust. ordinis minor. Mendola 2. part. histor. Chinæ lib. 3. cap. 7. Maranus lib. 3. cap. 51. Bosius rom. 1. de signis Eccles. lib. 12. cap. 12.

2. *Beati Jacobi de Comera, Confessoris. b*] Floruit ann. 1215. apud Conuentum Sancti Ludouici Collis Vitoli, propè Pisciam, (qui est 13. prouinc. Tusciæ) ibique mortalem vitam obit. Insignis erat Religiosus professione Laicus; qui ante sui obitum quorundam aliorum fratrum vltimum diem prædixit, quamobrem, ac propter summam eius integritatem, vitæ perfectionem, & maximam deuotionem, cum cœlicolis beatis extimatur: Id attestantibus Gonzaga part. 2. sup. in prædicti Conuentu, & Barezzo sup. lib. 1. ad ann. 1526.

3. *Beata Clara Rodriguez, Virginitatis. c*] Deuotissima soror extitit; cuius abhæntia incredibilis, oratio feruentissima, humilitas profunda, silentium perpetuum atque charitas ardentissima fuit. Diem clausit ætænum ann. Christi 1535. in Monasterio sanctæ Clare Brigant.] ante cuius transitum dul-

cissimus quidam Lyre sonos à sibi astantibus sociobus audiuisset. De ea agunt Gonzaga part. 3. sup. in prædicto Monasterio, quod est 10. prouinc. sancti Iacobi: & Barezzo sup. lib. 2. cap. 15.

Beata Catharina Mercurina, Virginitatis. d] Hæc Virgo §. 41. prudentissima, ita lampadem suæ admirandæ vitæ tenuit paratam Christo sponso aduenienti, vt deuotissimus ille Hymnus à sacris Ecclesiæ doctoribus Ambrosio & Augustino compositus; *Te Deum laudamus*, vsque ad versiculum: *Te ipse quæsumus*, &c. ab Angelis, in ipsius obitu, sociobus scilicet omnibus iudicantibus, concensus fuerit. Claruit circa an. 1535. sepulta iacet, in Monasterio Desparæ, vulgò, *Domus nostræ de Consolatione Calabæzani*, quod est 3. prouinc. Conceptionis Virg. in Hispania: Hæc ex Gonzaga p. 3. sup. in eodem Monasterio. Barezzo lib. 3. cap. 41. sub an. 1544. & Valeno de SS. Femus. ord. minor. lib. 4. cap. 57.

Beata Gabriella, Virginitatis. e] Bonitatis fuit multum eminentis, altissimoque contemplationis spiritus dotata extitit: quo serpè vitæ est eleuata; ac subleuata in aere, raptæ & absorptæ in Deum. Illius meminit scabellus, de SS. Fulginitib. in vita B. Margaritæ Fulginitis; Iunij.

QUARTO IDVS IVNII.

GENUE, Beati ^a Bonifacii à Riparolo, Confessoris: qui virginitatem perpetuò illibatam feruauit: & humilitate, paupertate, oratione, vitæque austeritate exornatus; ad Prouincialatus munus pluries assumptus, familiam sibi creditam summa cum prudentia, charitate, ac iustitia, rexit: & post mortem signis claruit. Viscarij, in Apulia, Beati ^b Ioannis ab Ischitella, Confessoris: incomparabilis continentie, orationis, & abstinentiæ viri. Cotignolæ, in Romandiola, Beati ^c Alberti de Marchesinis, Confessoris: scientia, virtute, & pietate celebris Mexici, Beati ^d Ioannis à Perpiniano, Confessoris: qui strenuè in Euangelio; pro Indorum conuersione, laborauit. Viriduni, Beate ^e Agathæ, genere, pietate, & monastice obseruantia, illustris.

IVNII X.

1. *Beati Bonifacii à Riparolo, Confessoris. a*] Ab alijs, *Corrope*, de *Ripallo*, *Ripardo*, seu *Ripardo*, cognominatur. Virgo purissimus extitit: pluribusque fuisit vitæ tribus: paupertatis, & penitentiae singularæ præbit exemplum. Solo habito contentus, etiam tempore magni algoris. Carnis macerationi operam dabat: nunquam ieiunium soluit, quamuis in mortis articulo constitutus: officium diuinum semper summa cum deuotione recitabat: aspectu placidus, verboque dulcis, & assiduus: patientia summa præditus; alius facilliter ignoscens: humilitate pollebat & charitate. Multoties ad officium Prouincialatus eleuatus, toties id munus renuit: nec acceptauit nisi coactus. Nam primùm prouincie Siciliæ præfuit Minister Prouincialis: vbi etiam vitæ actus deorũ esset ex officio, non tamen à contemplatui descendit; orationi assiduè mitabat: Nilam deuorè, semper, & cum lacrymis celebrabat. Sed cum summi munus in Sicilia optime adimplerit: à patribus prouincie Iauuanis, electus est etiam Munitor Prouincialis; quam agrus diuocem rexit, cum omni charitate, prudentia, & iustitia. Tandem quinquagesimo anno

in ordine expletò, hora sui transitus imminente, quidam Frater sanctitate præclarus, vidit Angelos ad ipsum descendentes; cuius animam in specio cuiusdam luminis, ab ipso 10. cælum defecti conspexit, an. 1330. & post mortem signis claruit. Agunt de eo Beatus Bartholomeus Pisanus lib. 1. confirmat. fruct. 2. & 11. part. 2. in fratribus minoribus sanctitate illustribus prouincie Genouens. Codex MS. Abbat. S. Victor. Parisiens. ibidem. Gonzaga part. 1. origin. seraphic. religion. in BB. viris huicæ ordinis. Marcus Vlyssiponensis 2. part. chronic. lib. 8. cap. 22. §. 3. ad annum millelesimum trecesimum trigessimum. Toffimanus lib. 1. histor. seraphic. in eo. Waddingus tom. 1. annal. minor. ad ann. 1150. §. de climo-damo. Piquetus in catalog. viros. illust. Franciscan.

Beati Ioannis ab Ischitella, Confessoris. b] Claruit §. 2. ann. 1215. & sanctè vixit ac mortuus est in Conuentu sancti Antonij de Padua Viscarij, vulgò *Baccare*: (qui est 11. prouinc. S. Angeli) de quo ibid. Gonzaga part. 2. sup. hæc scribit. *Adhuc Beatorum Fratrum appèntis fuit incomparabilis continentia, orationis*

atque abstinentia Religiosus pater scilicet, Ioannes ab
 Aschella; qui ab *visa* integrum cum *Des repare*
existimatur. Eodem confirmat Barezzus supra lib. 1.
 cap. 53. sub an. 1526.

§. 1. *Beatus albertus de Marchefis, Confessor.* c] Oriundus
 fuit ex Congnola Romandiolę oppido: vir deuotissi-
 mus, & vita exemplari clarus; eruditissimus, & lite-
 ris sacris apprime versatus. Edidit egregium opuscu-
 lum, diuerso nomine à nonnullis appellatum: scilicet,
Contemplatiuum: Catalogum, & Colligium, moralis.
 Sanctissimè obiit, sepultusque est Cotinoloz, in Con-
 uentu sancti Francisci an. 1531. illius meminerunt Gon-
 zaga part. 2. in eodem Consuetu, qui est 22. prouinc.
 Bononiens. item part. 1. in uiris uisulce ordin. doctrina
 illustr. Barezzus sup. lib. 1. cap. 56. Willotus Athe-
 narum orthodoxar. Franciscan. litera A. Toffianus
 lib. 3.

§. 4. *Beati Ioannis, Confessoris.* d] Hic primus post illos
 12. primos prouincię sancti Euangelij fundatores, ex
 Cathalonę Custodia illuc uenit; uic apprime doctus,

& qui indigenarum linguam optimè calluit. Infinitum
 propè modum Indorum numerum baptismo abluit:
 tanto enim zelo & ardore eorum salutis inflammatus
 erat, ut nunquam à labore suo in muneribus vacaret;
 appellaretur quo ab alijs Religiosis, *Indorum Martyr*.
 Sanctissimè obiit in Consuetu Mexicano, non sine
 Indorum eulatu & lachrymis; ob singularem amo-
 rem, quo illum prosequebantur. Florebat circa ann.
 Christi 1550. Memoratur à Gonzaga part. 4. sup. in
 præfatio Consuetu, qui est 1. prouinc. Sancti Euan-
 gelij. Mariano lib. 1. chronic. Itinctor. Obseruatur.
 Reformatur.

Beata Agatha. *] Prior extitit fundatrix Monaste- §. 5.
 rij S. Clarę Vrbanitarum Vrudunens. Hęc presentissi-
 ma Domina: nobilis quidem genere, sed sanctitate
 longè illustrior; quę ibidem postea, cum habitu, tum
 uitę perfectione, uerè foror, *Agatha* nuncupata est.
 Vide Gonzagam part. sup. in eo Monasterio, quod
 erat 4. prouinc. Franciscanę uerò subest notitę prou-
 incię Recollector. sancti Dionysij.

TERTIO IDVS IVNII

ApuD Toroaltum Flandrię oppidum; Beati ^a Achatij Pueri, uitę & moribus
 admitabilis. Assisi in Umbria, Beati ^b Bernardi à Viridante, Confessoris:
 Seraphici Patris sancti Francisci socij, uitę sanctitate præclari. Valencenis in Han-
 nonia, Beatorum ^c Confessorum, Guillelmi, Iacobi, & Ioannis, cum duobus
 alijs: qui in summa humilitate, ac paupertate Domino famulantes, Minoritani
 Ordinis radices in Belgio fixerunt; ibique sanctissimè dormitionem mortis acce-
 perunt. Tiferini, Beate ^d Leonardi, Confessoris: miraculis gloriosi. Tudelę in
 Nauarra, Beati ^e Gerardini, Confessoris. In Mexico, Beati ^f Lucę de Almado-
 bar, Confessoris: qui eximia charitate, & singulari regulę obseruantia præditus:
 dono etiam curationum admodum eluxit Cranganori, Beati ^g Vincentij, Con-
 fessoris, qui ardentissimo salutis animarum zelo inflammatus, innumeros penè
 Infideles, aliosque errantes Indos, ab impietate ad uerum Dei cultum conuertit;
 Catholicam fidem propagauit: Regemque Tanoris sacro Baptismate regenerauit:
 ac tandem gloriosissimè uitam finiuit. In Belgio, Beati ^h Liuini Brechtij,
 Confessoris: uita & doctrina atque eloquentia conspicui. Albiz in Gallia, Beate
 Elibathę à Nauarra, Virginis: quę Regio sanguine nata, summis etiam uirtutibus
 mitificè refulsit. Bellalcazari, in Territorio Cordubensi, Beate ⁱ Philippę à Soto
 Maiore, Virginis: genere & uita illustrissimę.

IVNII XI.

§. 1. *Beati Achat.* *] Obit ann. 1220. mirabilis illo
 puer, in quem nos non immerito ius uendicamus,
 & tanquam nostrum. Franciscanus connumeramus;
 qui etiam in tenera ætate: & quod licet, uisus ad
 mortem, quę ueri Franciscani erant, obseruauit, ue-
 stemque gestauit. Miram & delectabilem sanè histo-
 riam recitat B. Thomas Cantipratanus costans, candidus,
 & oculatus testis lib. 2. de Apib. cap. 28. ex quo
 Coluuenus ibid. in annotat. Meyerus in chronie.
 Flandr. ad ann. 1220. Waddingus tom. 1. annal. mi-
 nor. ad an. 1320. §. 66. & Duplepide de Tempore ser-
 mon. 20. in fin. Alaspina in notis ad cap. 4. regu-
 minor. Bzouinat tom. 13. annal. ad an. 1229. §. 6. My-
 lreus in Faibis Belgicis II. Iunij. Saussayus ibid. in
 Martyrologio Gallicano.

Nec admiratiue dissimili, (ait B. Cantipratanus) §. 2.
sub astra nuper tempore in Tiberanti oppido Flandrię,
pater Achat annorum quinque, bonificè ualde puerilibus
oriundus fuit: qui primam uisum minoribus fratribus,
à parentibus suis lachrymis malis obtinuit, ut ipsorum
habitu uellectetur, de acüm hoc illiprimùm, quasi pater-
le indicaret, crederemque (secundum quod in alijs
pauis uideri solet) abstinent tempore, in illa fimitur
aboleri, aut maducine patentes, & uicis eorum am-
nes: quod seruat pater capite consuetudines ardens, uide
dis miseris, obseruare, mercede nudipes, nodata &
durachis dapratung. Argentam & aurum summo per
uistabat: & in hoc articulo casus accidit uicis ualde.
Negotiatores quidam ad hospitium patris eius, hospi-
tandi gratia, declinauerunt: qui uiso in tali pueri habitu,

mirati sunt. Et cum intellexissent periculum omnium vitare pecuniam: unumquemque in fundo vineis, quo bibebant, latenter immittunt: & cum modico vini periculo periculum parcerunt. Qui, ubi exhausto vino, unumquemque vidit, exclamavit: horridus, vas peritum, tenuisque in celum oculis & manibus, cum lacrymis, dixit: Tu non sis Deus omnipotens, quod iusticiam et ducem mentis violasti. Hinc trementibus expalluit, & quasi ad mortem tendens, nigredo eius faciem occupavit. Quod videns eius pater, ex-pavit: & curruis properat, sacerdotem adducit: qui pater absolute manum imponens, eum à delere & perire dicitur.

3. In platea puer sedens, patres vicinorum debui solem-nibus convocabat: & eos, si distorti essent in moribus, si superbi, si ornati vestibus, arguebat: panes inferni pro eorum excessibus propinquant, bonis vero papiris culum-gleriam promittebat. Interdum eos docebat orationem Dominicam, Patrem nosse, scilicet: & quid bonum esset dicitur Corisij, in salutatione Angelica & genestixationibus deservire. Adibat pueri connotationes & exhortationes, sinez etiam ipsi cum interioribus concurre-bant: & mira modo delectabantur in prudentia & res-ponso eius. Patrem proprium intemem, vel leonem in gestibus, aut ebriusum si quando videret, ei eompitiendo, & quasi cum lacrymis, arguebat, dicens: Pater ebrius, sine, cum lacrymis presbyter nostrum in Ecclesia dicit, quia quid talia agunt Regnum Dei non possidebant: Materem quoque suam, cum in solennitate quadam spiritus sceleratis & rubicundis vestibus videret, cum gratia mactare ce-ripuit in Ecclesia, eorum consuetudibus, dicens, digni-que demonstrans imaginem Crucifixi: Invenire mater, in-venire, & videte Dominum vestrum Iesum Christum nu- dum in Crucis pendente, sanguine rubicundum, & in te in contumeliam eius, vestibus carletis adornasti? Cave mater, cave tharsim, ne pro rubore vestium, panes ignis eternalis in contras. Nec mora, mater verbum filij non modicum exherescens visiles desipuit, & eis, vel talibus viti videris penitus abnegavit.

4. Sed quid mater? impossibile quidem esset verberibus un-que attingere, quanta mortem eius dignitas: quanta in oratione sceleritudo, quanta venerationis gratias, quanta succedenti humilitas, quanta in loquente congruitas. Et hoc quidem mirabilis omnibus excedebat: quod Atlas tantum & membra exilis corporis, pueri ostendebat: mater vero & gestus eius, perfectissima virtutes virum in omnibus prae dicebant. Hic nondum etiam septuagenem im-pleverat: & consummatus in beatis, explevit tempora multa: placida cum erat deo anima illius. Rapens est ne malitia mutaret intellectum ipsius, aut filium desperet animam eius. Appropinquans ergo morti, confessus Sa-cerdotes, Sacramentum corporis Christi pishavit. Sed cum hoc propter generalis Concilij veritatem, ne in aetate tali pueri confiteretur, Sacerdos sacre non auderet: puer commisit vris gratia extensis in celum manibus, dixit: Tu noli, Domine Iesu Christe: quod mens summanum desi-derium est, te habere: patris te, scilicet quod debui, & spero confidendum, quod tibi presentia non frustra debui. Hic dicitis patres circumfidentes & stantes consilium est: & ad meliora pronocans, inter verba exhortationis, orationis, & laudis, spiritum Deo reddidit impillatum. Nec mora, sine ulla interstitio, habuisti Ordinis Fratrum Minorum, auctore sibi dicit cum Assise Caputo, qua super eum extensa iacuit, repente disparuit, & unquam postea visus fuit. Igitur post mortem eius, cum ad sepulchrum illius stantes quidam de Fratribus, & scilicet De profundis, dicere voluissent: nulli con-stitit, nulla reformatione, hunc habere, vel dicere potuerunt: videlicet, ut per hoc daretur intelligi, nullus san-

ctam illam animam orationem suffragiis indigere. Cre- do quod & idem mihi ad sepulchrum illius centurie re- gunt, Patres vero pueri, post mortem eius, in tan- tum exemplo filij profecerunt: ut omnino sacris desere- ret: oblatamque a pater Ordinem Pradictam, mater autem Cisterciensium Ordinem, isdem suam temporibus intraverunt. Hæc ille.

Beati Bernardi, Confessoris. 3] Hic in Ecclesia fan- 5. 3.
ctæ Marce de Angulo, propè Assisium, tumulatus, quiescit in Domino. De eo egerunt Beatus Bartholo- mæus Pisanus lib. 1. conformatus. fruct. 8. part. 2. in fratribus minoribus sanctitate illustribus provincie Dni Francisci. Codex MS. Abbat. S. Victor. Parisi- ensis. ibid. D. Antonius 3. part. histor. utul. 14. cap. 27. Firmamentum trium ordinum minor. tract. 1. in memoriali ordinis subitum. Beatus Vlyssipus 1. part. chronic. minor. lib. 1. cap. 10. & lib. 6. cap. 55. Tostianus lib. 1. histor. seraphic. Picquetus in catalo- g. viror. illustr. ord. minor. Maneta lib. 17. histor. Eccl. sanct. Hispan. cap. 9. Graunius vices Tor- toris part. 1. cap. 13. Wadinghus tom. 1. annal. minor. ad ann. 1109. §. 37. & 1146. §. 9. Gonsaga 1. part. origin. seraphic. relig. in BB. viris huicque ordinis, qui tamen duo omnino dieros referet BB. Bernardus: & las verbus. B. Bernardus Virandus, in Ecclesia sancti Maria de Angulo, propè Assisium innotatus: B. Bernar- dus Pisanus de Vida, scriptis B. P. Francisci. Sed hæc confusione plena sunt. Nam Beatus Bernardus Viran- densis, seu à Virandis, vel Virandis, propè Assisium conditus, focus exitus Dni Francisci: ut patet ex prædictis Authonibus: quem tamen idem Gonzaga part. 3. in Conventu Sancti Francisci Carrauguste, (qui est à p. prouinc. Aragonie) adiecit vnâ cum Mattea ibidem in Hispania obituæ ac sepulchrum esse: sed, hallucinantur, quare dicendum venit: quod vel ille Hispanicus B. Bernardus, alius est ab ipso socio præfato S. Francisci: iuxta Wading. sup. tom. 1. ad an. 1178. §. 37. alij etenim discipuli S. Francisci ab eo His- paniam nulli leguntur vti Frater Bernardus de He- monensis, Bernardus de Morara, & Bernardus de Contempore. Apud ipsum Wadingium tom. 1. an. 1216. §. 1. & 1219. §. 12. vel quod vnicus est Beatus Bernardus à Virandis: de quo duobus in locis im- muneunt sacre reliquæ propter quas creditus est propè Assisium & Carrauguste totum sacre: vti frequen- ter in alius Sanctorum reliquis euenire cernimus.

Beatorum Guillelmi, & c. 3] Horum omnium hæc 5. 6.
die mentionem fecimus: tum, quia ignotus, quo tempore de omitionem mortis accepit: tum, quia simul eocenitente à Gonzaga part. 3. sup. in Conuen- tu Valencensi, qui est à p. prouinc. S. Andree. Circa ann. 1215, cuius verba lubens hic apponam. Quo quidem tempore (quod salix & sancti huius vici Belgii) venerunt ad Conuictum Hanonia, in civitatem Valen- centorum, Antistitum & apulasticum imperium, Fra- tres minor es numero sex, è quibus duo erant Sacerdotes, reliquis quatuor Lais, missi à Fratre Pacifico, sacro Beatiissimi Patris nostri Francisci, Primi Francie Minis- tro. Nomen Fratrum hæc erant F. Guillelmus, vir pietatis & sanctitatis eximia, quem B. Parisiensis ceteros quinque præferebat, Frater Iacobus Spouillanus, ita di- ctus à Spouillu, qui quosdam vestros iuranda, & etij fugiendus causa, quatuor confitebatur idem alioque esse stemmate & sanguine clari, & illustris in sacris, & antequam Religiosus esset intratus, notabatur Alpha- nus à Baiona: tertius Frater Iohannes le Natier, cui Gal- licè nuncupatus: et quid erater vniuersos & Francie optime conuenerat: vti ante Religiosus ingressum, etiam

PRIDIE IDVS IVNII.

Fulgertij, in territorio Cœnomanensî Beatorum^a Martyrum Ioannis Giuidrij, & Ioannis à Lusîa; qui ob fidei Catholicæ constantiam, ab hæreticis crudelissimè sunt interfecti. In Burgundia, Beati^b Vincentij Fortis, Martyris: quia ab hæreticis ad equi caudam alligatus, & per aspera loca raptatus; postea in terram vsque ad brachia in modum crucis extensa defossus; tandem capite conquassato, gloriosi certaminis palmam obtinuit. Item, Beate^c Anonymæ, Virginis & Martyris: quæ sub eorundem persecutione, victrix ad sponsum euolauit. Narniæ Beati^d Matthæi Carnienfis, Confessoris: quem gloria miraculorum huc vsque exornat. Apud Campum-Bassum in Apulia, Beati^e Raphaëlis Taurini, Confessoris: singulari eruditione, vitæ sanctitate, atque gubernandi dexteritate insignis. Mexici, Beati^f Antonij à Sancto Ioanne, Confessoris: qui multis pro Ecclesia Dei, & Indorum salute perfundus laboribus, sancto sine quieuit. In Cuzco, Beati^g Ioannis Callelenz, Confessoris: eximie sanctitatis viri. Louanij Beati^h Ioannis Patricij, Confessoris: qui Prouincialatu in Scotia laudabiliter expleto: indeque solum vertere coactus ab hæreticis, in Belgium traiecit: vbi meritis & virtutibus cumulatam sanctum finem est consecutus. Valentiz in Hispania, Beateⁱ Claræ Buziæ, Virginis. Cordubæ, Beate^l Mariæ à Iesu, Virginis: religionis ac pietatis celebris. Beluisij, in territorio Placentino. Beate^m Ioannæ à Baptismo, Virginis: quæ oratione extatica, aliis cœlestibus donis mirabiliter fuit insignita. Cortonz, in Tuscia, Inuentionis capitis Beatiⁿ Guidonis, Confessoris.

IVNII XII.

5. 1. **B**eatorum *Turonis, Or.* ^a Primus vocabatur Ioannes *Giuidrius*, seu *Guidrius*, Sacerdos inclutus, qui ab hæreticis impie occisus est: sed locus martyrij minimè indicatur à Gonzaga part. 1. orig. seraphic. collig. in facis martyrib. huic ord. suo 200. ob Christum vitam passis, in prouincia Turoniz Pictauiens. & Masco Vlyssiponenf. part. 3. chronie. minor. lib. 9. cap. 58. Bosio tom. 1. de signis Eccles. lib. 7. cap. 3. sæcul. 9. Piqueto in catalog. viro. illustr. ordin. minor. Daça part. 4. chronie. minor. libi. 3. cap. 31. Grauna in *uirt. Turonis*. part. 1. cap. 2. 4. ex Fernando lib. 3. histor. Eccles. cap. 19. Secundus nuncupabatur Ioannes à *Lusa*, vir antiquus, senioque confectus, concionator egregius, & ordinarius Conuentus Fulgeriarum, in quo ab hæreticis ingulatus, ad cœlestia regna migrato: ita Gonzaga & Daça sup. licet Marcus Vlyssiponenf. & alij locum martyrij taceant: artem Hilarij à *Costa* lib. 2. histor. catholic. pag. 365. expressè asserit vtrumque in prefato Conuentu (qui est 19. prouinc. Turoniz Pictauiens.) Fulgeriensium, moerem pro Christo sustulisse: quem & sequi sumus. Duo autem sunt Conuentus, sub nomine Fulgeriarum: vnus in prouincia Turonensi, qui est 16. in ordine. Alter vero in prouincia Turon. Pictauiensî decimus nonus: vbi prefati martyres passi sunt. Circa ann. 1560.

5. 2. **Beati Vincentij, Martyris.** ^b Illustrè eius martyrium describitur à Marco Vlyssiponenf. sup. cap. 60. Hilarij à *Costa* sup. pag. 364. Bosio, Piqueto, & Daça sup. Augustino Catelli. in Triumpho marty. **Beati Anonymæ, Virg. & Martyris.** ^c Memoratur à Marco Vlyssiponenf. sup. Hilarij à *Costa*; &

Gonzaga sup. part. 1. in prouincia Sancti Bonaventuræ: sic dicente. *Quadam eiusdem prouincia Buziæ, cum in hæreticorum manus incidisset, multis gladiis ac tormentis, ad id se exponens, ut ex omnibus eius partibus sanguis esseret, ac sic gloriosè ad Deum perueniret.* sic an. 1561. Bosio sup. lib. 12. c. 21. Daça sup. cap. 58. ad ann. 1567.

Beati Matthæi, Confessoris. ^d Claruit ann. 1330. apud Conuentum Narniensem vbi sepultus miraculis coruscet: cuius mentionem facit Beatus Bartholomæus Pisanus lib. 1. conformitat. siue l. 8. & 11. part. 2. in fratribus minoribus sanctitæ illustribus prouinciz D. Francisci. Codex MS. Arbat. S. Victor. Parisiens. lib. 2. Marcus Vlyssiponenf. sup. part. 2. lib. 8. cap. 33. 5. 2. ad ann. 1354. Tostianus lib. 1. histor. seraphic. Gonzaga part. 1. sup. in BB. viti huic ordinaris. Piqueto sup. Waddingham tom. 1. ad an. 12. 4. 3. & 17. to. 4. ad ann. 1374. §. 17. quo obitu eum refert.

Beati Raphaëlis, Confessoris. ^e Prouinciz Sancti §. 1. Angelus vnus erat, quem & peribos annis sanctissime rexit: vita etenim exemplari, atque singulari prudentia, necnon maximis virtutibus insigniter pollebat; sicque famam sanctitatis claris, communem modis est sepulchrum in Cantona Sanctæ Mariæ de Gratia Campi-Bassi, qui est 16. prefate prouinciz. Prout testatur Gonzaga ibid. part. 1. sup. Barreus 4. part. chronie. minor. lib. 3. cap. 60. sub ann. 1330.

Beati Anthonij, Confessoris. ^f Primus Sacerdos & Archiepiscopus fuit in ioco de Campis: Dux autem Francisci habitum suscepit in prouincia Conceptionis. Vide salutis animarum zelo in nouam Hispaniam

transiit; ac tametsi provecetæ ætatis esset, indignorum nihilominus linguam addicens, magnos peccatos in Dei vinea exardantibus laborans. An. 1243. Guadianus Tullensis instituitur, primusque omnium eius regionis Indis sanctissimi Christi corpus in Eucharistia præbuit: vnde gratissima apud eos recordatione, tum ob id memoria eius celebratur, tum etiam quia Guadianus secundo existens an. 1350. de iussu B. Patris, Torbij à Morolonia Prouincialis tunc Ministri provincie sancti Evangelij, vniuersi omnium primus sanctitatem Diui Iosephi Ecclesiam incepit, quam an. 1554. absoluit: tum denique ob merita eius præclara: quibus exornatus decessit à vita apud Metancanum Conuentum, qui est i. prædictæ provincie S. Evangelij. Vide Gonzagam ibid. part. 4. sup. Marianum lib. 1. cap. 38. chronic. sanctior. obseruant. Reformar.

§. 7. *Beati Iohannis, Confessoris.* ⁶] Laicus erat professione, sed ingenti virtute sublimatus, cuius Elogium habet Gonzaga 4. part. in Conuentu ciuitatis de Cuzco, totius Regni Peruani principis. *Præfatio hæc in Conuentu, mortem obiit, idque cum magna sanctitatis opinione, religiosissimus Pater Frater Iohannes Callellena, Laicus professus, qui relictis seculari militia, cui seruuè abinquendo se seruuè, Franciscanum habitum Christo solictus multaturus induit: in eoque ad vltimum vixit terminus, supra modum profecit.* Hæc ille in eo Conuentu, qui est i. provincie duodecim Apostolorum.

§. 8. *Beati Iohannis Patricij, Confessoris.* ⁷] Scotus erat natione, provincie olim Scotæ Ministet Prouincialis: necnon serenissimi Iacobi V. Scotæ Regis, plurimis annis à confessionibus fuit: indeque ab hæreticis regni subuersoribus, annum 1557. cum reliquis provincie Fratibus profligatus, Louaniam se recepit: vbi plenus meritis & sanctis operibus, moritur in senectute: bota an. 1572. Memoratur à Gonzaga part. 3. sup. in Conuentu Louanien. qui est i. prouinc. Germaniæ inferior. quo sepultus iacet. Item in prouincia Scotiæ à Baxezzo 4. part. chronic. minor. lib. 6. cap. 20. Daça ibidem lib. 3. cap. 36.

§. 9. *Beata Clara, Virginis.* ¹] Floruit ann. 1510. in Monasterio Conceptionis Beate Mariæ Virginis Valentis, quod est i. prouinc. Valentis. quæ vt sanctè videtur, ita sanctissime in Domino obdormiuit; ibique se-

pulta, à reliquis Monialibus, vt Beata colitur. Ita Gonzaga ibid. part. 3. Barezus sup. lib. 2. cap. 12. Valerius de SS. Formos. ord. minor. lib. 4. cap. 15.

Beata Maria de Iesu, Virginis. ¹] Huius deuotissimæ fortis vita & mores, adeo religiosi, adeoque etemplares extiterit; vt motens maximum sui desiderium, atque ingentem sanctitatis famam reliquerit: & ab omnibus loci incolis magna obseruantia profectus. Corpus eius conditum iacet in Monasterio sanctæ Elisabethæ de Angelis apud Cordubam, quod 8. prouinc. Granaten. vt referunt Gonzaga ibidem part. 3. sup. Barezus lib. 2. cap. 14. ad ann. 1514. Valerius sup. lib. 4. cap. 17.

Beata Iuanua, Virginis. ²] Religiosa fuit sic altæ contemplationi deserta, quod sæpè sepius eleuata in oratione, flaret omni sensu deserta: dieque festo Sanctorum septem Fratrum Martyrum 13. Octobr. tanto spiritus impetu sublatæ est, vt infra 20. dies haud potuere suis sensibus perfectè vti. Penitentis opera iugiter frequentabat, & disciplinis sic asperis corpus castigabat, vt penitus exanimis reperiretur, ob ingentem sanguinis copiam exinde promanentem. Cuncta ieiunia multiplicabat, etque in pane & aqua seruabat; nusquam lecto vîa est, vel strato: multis reuelationibus, & fauoribus diuinis illustrata, diem sui obitus præscitit, quo ad eorundem patriam transiit. Sepulta iacet Beluili, in Monasterio Sancti Iohannis de Pœnitentia, quod est sextum provincie Angelorum. Claruit ad ann. 1590. Mentionem de ea habet Daça sup. lib. 4. cap. 50. ex illius provincie Monumentis.

Inuentio capitis Beati Gaudens. ²] De huiusce festo scribunt Marianus lib. 2. cap. 23. §. 11. Tullianus lib. 1. Marcus Vjlyssiponen. 2. part. lib. 1. cap. 8. Wadinghus tom. 1. sup. ad ann. 1250. §. 8. quando illud sacrum caput è puteo (vbi immedum fuerat, pluribusque annis illic latitabat: extractum est, miraculoso lucis indicio: & ad pristinum locum in Ecclesia Cathedrali summa totius populi exultatione, ac pietate, delatum: qua de re, Festum Inventionis tunc quotannis celebrandum instituitur prima die Maij: quod postea, intercedente Cardinale Sirleto, Gregorius XIII. approbat, concessisque celebrari quotannis pridie Idus Iunij Cortonæ, atque in tota eius Diocesi. Buzonius tom. 13. ad an. 1233. §. 26.

IDIBVS IVNII.

Patauij, Sancti a Antonij Lusitani, Confessoris: vita, & miraculis prædicatione illustris: qui virginitatem illibaram custodiuit, & hæreticæ prauitatis insectator acerrimus; Galliam Italianamque ab ea penitus liberauit. Prati in Hethruria Beati b Vbertini à Sancto Cassiano, Confessoris. Apud Vallem de Rago, in territorio Zamorrensi Beati c Roderici Martinez de Lara, Confessoris: qui vitam solitariam agens; maximæ, asperrimæque penitentis, ac rerum celestium meditationi operam dedit: & gloriosus meritis à sæculo migravit. Fulginij in Vmbria, Beate d Margaritæ Dominici, Tertiariæ, Virginis: quæ præclaris exornata virtutibus prima Abbatisa extitit Monasterij S. Agnetis, & miraculis claruit. Vmeti, in Diocesi Abulensi, Beate e Agnetis à Ferro, Tertiariæ: quæ illustri exorta familia, in maxima paupertate, humilitate, & vitæ sanctimonia, Christo sponso famulata est.

9. 1. **S. Anthonii, Confessoris.** Natus est ann. 1196. Vlyssipote, nobilissimo Lusitanæ Emporio, patre, Martino Ballano, nobili Regis Alphonſi milite; Matre, Marta genitricis ex octa natalibus suis parentibus. Iuuenis ibidem sancti Augustini instituto se consecrat: quò, biennio expleto, ad alium eiusdem ordinis conventum; nimirum sanctæ crucis de Conymbria commigrat; ubi, visum fuit miraculis ad reliquias Sanctorum s. Martyrum oedinis minor. Berardi, & socior. (de quibus supra 16. Ianuar.) ibidem honorificè asseruatas, cœlestis operas, eorum triumphum voluit percipere emulans: dùm hoc incensus desiderio ex eo ordine Canonice. Regular ad Franciscanum institutum contulavit: quod Sixtus IV. in Bulla canonizationis huiusmodi Martyrum palam attestatur an. 1481. Hinc martyrio flagrans, Antonius, ad Saracenos proficiscitur, sed morbo detentus, redire compellitur est; & ventorum impulso contrarium in Siciliam delatum se sensit. Porro, Messana soluit sub finem mensis Martij, Italiæque appellit; tum Capitulo generali 30. Maij, in Festo Pentecostes an. 1221. apud Alesium celebrato interfuit: ac postea in Æmyliam perrexit. Mox in Insubrian missus, tanta sollicitate sacras didicistiternas, sub Abbate Vercellensi, apud sanctum Andream, viro doctissimo; vt Seraphicus Pater sanctus Franciscus instantissimè sic rogatus à Fratribus, quam ipse Antonius hauserat doctrinam alii communicaret: quorum iussu pizque petitioni assensum Seraphicus Pater; D. Antonius, primus in ordine Franciscano Lector Theologie euasit circa an. 1224.

9. 2. In officium primò extercit Montem Pessulanum, deinde Tolosæ, &c. manus etiam prædicationis huius legatione expleuit. Nulla enim fuit prouincia, in Gallia Narbonensi, & Aquitania: nullus ferè Conuentus; quin suis feruentissimis concionibus non illustrauerit, inaque presentia noo honorauerit. Guardianum egit in præcipuis Conuentibus: ac postea Custos extitit Lemouicensis Custodiæ. Mirum quantum tunc temporis, verbo, & vix exemplo, atque ingentibus miraculis, apud Gallos profecerit: tandem in Italiam reuersus, magna cursu aggreditur; & Patruj diuinas commoratus, in eò cognomen à Padua sortitus est, & locum sepulture accepit ann. 1231. actus suæ 36. die 13. Iunij. Post cuius transitum, in corpore magnis plurimisque coculare miraculis; vixante completum à die mortis suæ, Sanctorum catalogo adscriptus fuit per Summum Pont. Gregor. IX. in ciuitate Spoletana, die penultimæ Maij, sub Festo Pentecostes, ann. 1232. cuius ea de re extant literæ Apostolicæ ad omnes Ecclesiasticos præfules: quarum eorundem est, *Cum dicit Dominus per Prophetam.* Sub Datum Spolet. Kalend. Iunij, Pontif. an. 6. Quibus Festum illius, hac die, Idibus Iunij sollempniter celebrandum instituit; demùm ex præcepto Sixti V. Pap. sanctum est de eo recitari Officium Ecclesiasticum, sub titu dupli. Ornato Indolgentias maximas, quas Summi Pontifices dederunt visitantibus, hac die, Ecclesiis Fratrum minor. poterunt videri apud Compendium primilegor. Franciscan. verb. *Indulgentia, quo ad secularis, primò.*

9. 3. Authores propè innumeri egregia eius opera, facta, & miracula referant. Abbas Vercellens. paraphras. seu commentar. in D. Dionysium Areopag. cap. 3. de Cœlesti Hierarch. sublittera V. Vincentius Belaa-

cent. lib. 31. Specul. histor. cap. 131. Pifanus lib. 1. conformitat. fruct. 8. part. 2. in prouinc. Paduana. Codex MS. Abbas. E. Victor. Parisiens. ibidem. D. Antonius 3. part. histor. titul. 24. cap. 3. & cap. 7. §. 1. Marcos Vlyssiponten. part. 1. chronic. minor. lib. 5. Sabellicus lib. 6. Anecd. 9. Tostinianus lib. 1. histor. seraphic. Supplementum chronic. lib. 13. ad an. 1231. Schedel in registro mundi sexta ætate in eo. Firmamentum trium ordin. minor. tract. 1. in memoria ordinis sub 4. Generali. Chronica compendiosa, seu, compilatio chronolog. German. ann. 1228. & 1231. Palmerius in chronic. ad ann. 1231. Bosius tom. 2. de signis Eccles. lib. 7. cap. 1. & tom. 2. lib. 15. cap. 5. & 19. Gonzaga 1. part. orig. seraphic. relig. vbi de Sanctis huiusce ordin. & part. 2. in prouinc. S. Antonij. Item part. 3. in prouinc. Turonens. Conuentu 21. & in prouinc. Aquitan. Antiquor. Conuentu 2. & prouinc. sancti Iobabi Conuentu 13. tom. 21. 27. 29. 34. Item in prouinc. S. Ludouici & Conuentu 1. 6. 19. & prouinc. Conceptionis Conuentu 26. Trichemus de scriptorib. Eccles. Bellarminus tom. 7. lib. 6. Gnesiorus in Bibliotheca. Willous in Athenis orthodoxar. Franciscan. Galterius in Tabula chronograph. secul. 13. in sanctis & illustrib. viuis, Platus lib. 2. de bono status relig. cap. 32. Scdulus commentar. ad vit. eius. S. Antonij. Becardinus de Bullis in Marali part. 4. ferm. 9. sub fin. & ferm. 11. ante med. Valconselius in Anacephalof. Regum Lusitan. sub Alphonso II. Marianus lib. 3. cap. 16. 19. &c. item lib. 2. cap. 3. &c. Peregrinus à Bononia in chroo. sub S. Frisco. Leander in histor. Bononiens. decad. 1. lib. 9. ad an. 1219. Garibaus lib. 12. rerum Hispan. cap. 47. Petrus Rossus in poemat. Speculum S. Francisci part. 2. cap. 32. Picquetus in catalogo virot. illust. ordin. minor. Aegaira in Arbore Epilogica totius ordin. Franciscan. Portenarius de rebus Patruinis lib. 9. cap. Antonius Quizescus in Hymno de S. Antonio. Cornelius à Lapide cõmentar. in Threnos Ieremie in præfatione. Surnius, Hippolytus de Ponte, Renatus Benedictus, Lippellus, Gazetus, Trugillus, Villegas, Ribademeza, Doubletus, & alij, in vita S. Antonij. Breviarium & Martyrologium Romanum hac die, Baronius ibid. in Annotation. Molanus in Addition. & Antiochico. ad Viuardum.

Conciones de eo habuere D. Bonauentura, Pepinus, Robertus à Licio, Pelbertus à Themasvra, Baldouus Iunius, & alij recentiores. De eo item egerunt Wadaighos tom. 1. opuscul. D. Francisci. Annotation. in Epistol. §. & tom. 1. annual. minor. ad ann. 1213. §. 4. 2. an. 1217. §. 22. & 24. an. 1220. §. 52. 53. 56. & 55. ann. 1221. §. 11. & 12. ann. 1212. §. 30. &c. ann. 1224. §. 40. 41. & 42. ann. 1215. §. 14. &c. ann. 1227. §. 13. & seq. an. 1231. §. 1. &c. Vbi multis alios refert: cuiusque passim meminit in copio tom. 1. ac. 2. & 3. Charron. capit. 132. 133. 134. histor. vniuersal. Gall. seu Franc. Baouius tom. 13. ad ann. 1231. §. 2. Volateranus lib. 21. Antropolog. titul. de Eremitis. Inter alia D. Antonij miracula refertur, de quodam aino genuflexo Sacratissimum Eucharistia ab ipso sancto Patre delatum adorantes: quod factum impus Molanus, more hæreticorum, denudat ac subfannat: cui egregè respondet *Sansony*, vix eruditissimus, in historia chronologica consuetis Eucharistia in cata; logo Patrum cap. 13. §. 7.

Beati Vbertini, Confessoris. b] Vir erat multæ oca- §. 5.

tionis & penitentis. In Consuetu Prati dum viveret, & oraret in nocte Ascensionis Dominice apparuit ei locus defunctus, ex quo multa didicit funera, suamque mortem imminere: post paucos dies ex hac vita discessit, sepultusque est illic magna cum veneratione. Floruit ingenti viæ sanctitate: obiitque ann. 1315. Vido Wadingham tom. 3. sup. ad an. 1315. §. 1.

- §. 6. *Beati Roderici Martiræ, Confessoris.* c] Provincie Sancti Jacobi alumnus fuit: qui diu in monte, cui nomen Vallis de Rege est, asperitiam maximamque egit penitentiam, atque sanctissimam solitariam vitam duxit: iterum cœlestium contemplationi vacans. Huius Beati Patris corpus cum præfata in monte Rege tumulatum esset, opera Reuerendi Patris Petri Serenandæ in sacra Theologia Magistri, atque huiusce provincie Missivi Provincialis, ad Ecclesiam Conuentus Sancti Francisci Zamorensis. máximo cum totius ciuitatis honore, applausu, atque veneratione an. 1584. translatum est, ac depositum ad altaris sinum iussitum, in quodam lapideo sepulchro debita cum reuerentia. In sacello autem Duxæ Catharæ, intra Ecclesiam Conuentus Sancti Francisci Salmanticensis, erecta conspicitur pulchra pyramis, quæ ossium præfati Beati Roderici Martiræ *De Lara*, partem continet. De eo agunt Gonzaga part. 3. sup. in 7. & 8. Commentibus provincie Sancti Jacobi. Barceus 2. p. 187. minor. lib. 8. cap. 70. Wadingham tom. 3. iup. an. Christi 1274. §. 46. & 1160. §. 55. & tom. 8. ad ann. 1384. Suspicor atamen eundem esse cum B. Roderico Robacio. De quo sup. 27. Ianuar.

- §. 7. *Beata Margarita, Terraria, Virginit.* 4] Fulginij nascitur ann. 1378. Patre Dominico, à quo & cognomen *Dominicæ* accepit. Annos quindecim nata, matre orbata; cuius rei causa, liberus corpus Deo interuente, & ad perfectionis viæ gradum contendere. Cùmque Beata Angelina, Fulginium vendens, illic ann. 1395. Monasterium Sanctæ Annæ fundasset, sub tegula & habui tertij ordinis Sancti Francisci, cum tribus votis religionis sollemnibus; tunc & ipsa Beata Margarita cum multis aliis huic instituto nonnec dedit, habitumque de manu ipsius Beate Angelinæ accepit: quam sibi ad amulum imitandum proposuit. Multum quippe excelluit in oratione, humilitate, siueque ipsius despectione: singulari quippe sic famulabatur, quasi omnium secus esset: omnes reuerentur cordis sincero, & animi candore, puritas eius pretiosa erat; & magis Angelica quam humana: simplexque ipsius innocentia, obedientiam summè excolebat. Superneque sic in omnibus parebat. ut absque ulla assensu, a diuone vel resolutionem vllam optaret agere: idem præstabat Patri spiritali & Confessorio suo. Abstinencia, ieiunio, atque cilicio carnem suam refrenebat. Votorum suorum zelatissima exstitit. Charitateque plena cùm esset, omnium succurrebat necessitati, patebat voluntati.

Multæ Virgines conuolabant ad harum exemplum vitam æmulaturæ, sed cùm iustum numerum explefset Beata Angelina, lege communiibus Monialium

sufragis comprobata cauit, ne alix adiungentur sed decedentibus duntaxat substituenterent. Vt autem illarum votis satisfaceret ciuis, videntes locum hic desisse, ann. 1399. alterum edificauit Monasterium, primo viciniam, sub inuocatione Sanctæ Agnetis, cui præferebant vnam ex ipsius Beate Angelinæ discipulis, nimirum, ipsam Beatam Margaritam *Dominicæ* Fulginatam. Hæc verò dùm non solum regularibus operam instruit sorores disciplinæ, verum etiam ad iudicium suis, aut parentum sumptibus auxit, meruit à suo nomine Monasterium nuncuparetur, *Margari-tola*. Sanctissimè per annos multos eam rexit ædem: donec missa Spoletum à Beata Angelina, ann. 1431. edificauit huiusce instituti Monasterium alterum sub titulo Sanctæ Catharinæ *De Poffena*. Reclus in domum, fermentor alius apparuit, sanctæ orationis, penitentis, & mortificationis operibus iugiter se exercens, quo fit vt Beata Angelina è vniuerso abscedente, in cœlum an. 1435. illi succelleret in secundam suspensionem generalem huiusce tertij instituti: quo in minere nouis virtutibus & miraculis insignites refulsit. Non minore etiam patientia emicuit in vlcima sui infirmitate qua ad Deum feliciter perrexit, hæc die, an. 1448. sue ætatis 63. & religionis 45. corpus eius ingenti cum reuerentia in capla huiusce recordium, sepulchrum est in Ecclesia sui Monasterij Sanctæ Annæ (quod est 18. proxtine. Sancti Francisci) ad coenæ epistolæ majoris altaris. Quoties apertus fuit eius tumulus, toties corpus est repertum integrum & incorruptum, suauissimum spiritans odoris fragrantiam: necnon miraculis coruscans. Extima eius gesta describunt Iacobillus de SS. Fulginatib. ex Toffiniano, & alius. Gonzaga 1. part. sup. in præfatis Monasterijs, Valerius de SS. Forminis ordinis minor. lib. 4. cap. 17. De Sillis in cap. 2. regul. tertij ordin. Wadingham tom. 4. sup. ad ann. 1392. §. 15. distinguitur à Beata Margarita Sulmonensium, quæ Fulginij fundatrix, haud vltima exiuit Monasterij S. Lucie: iacet autem Roma, vbi obiit an. 1452. die 5. Septemb. De ea autem egimus 13. Ianuar. iuxta nonnullorum opinionem.

Beata Agnetis à Ferro Terraria. c] Cùm hæc nobilissima ac deuotissima Hecoina, patria Arragonensis, atque Reginx iAragonis, matris scilicet, Ferdinandi V. Hispaniæ Regis, domicella, Regix regio afficeretur, cuperetque id quod sibi vitæ refiduum erat Deo facturam, spiritus mundi honoribus, atque omni ferè familiarum re pauperibus distributa, Vinetum se contulit, ædificatoque ibi Monasterio, sub nomine S. Elisabethæ de Iesu, Terrararum Franciscanarum regulam simul cum tribus ex filio, seu fratre, neptibus, post transfugum probationis annu, de religioso more, an. 1496. professæ est, vbi & in maxima paupertate, humilitate atque sanctitonia, cum illis, atque ceteris sibi adhibentibus egit. Demùm naturæ delectum perfoluens, gloriose obiit in Christo, ibique humata est. Hæc ex Gonzaga sup. part. 3. in præfato Monasterio, quod est 34. provincie Conceptionis. Barcezo sup. lib. 2. cap. 54. Valerio supra cap. 30.

DECIMO OCTAVO CALENDAS IVLII.

IN Gallia, Beati, Francisci Tarelli, Martyris, ob fidem Catholicam ab hæreticis interfecti. In Mexico, Beati, Ioannis à Zumarraga, primi Mexicani Archiepiscopi: qui omnium virtutum specimen factus, verbo & exemplo, atque Pastoralis sollicitudine gregem sibi commissam instruxit: & signis admirandis fulsit. Modocæ in Infubria, Beati Ludouici Blassonis, Confessoris: eximie sanctitatis viri. Assisij in Umbria, Beate Cæcilie Cacciaguertæ, virginis: quæ mirabili vitæ exemplo, ac monastica obseruantia, conspicua sanctissimi spiritum Deo reddidit. Vercellis, Beate Barbaræ, Mediolanensis, virginis: quæ illic prima Abbatisa existens, tantum Christo sponso placuit, vt ante & post obitum, ab eo gratia miraculorum exornata sit. Viueti, in Territorio Mindoniensi, Beate Constantiæ à Castro, viduz Terrariz: genete, virtute, atque sanctitate illustrissimæ. Camberiaci, in Territorio Gratianopolitano, Beate Ioannis Duruzi, virginis: primæ huius loci Abbatisæ: miris virtutibus exornatæ.

I V N I I X I V.

3. 1. **B**eati Francisci, Martyr. a) Cum hæretici per Galliam tabe pluiquam ferua debaccharentur: tunc & ipse B. Franciscus Tarelli, Prouinc. Francie alumnus, in eorum intus incidit, à quibus martyri palmam accepit circa an. 1567. in Picagacens. Catalgo martye. Ord. min. Daç. 4. part. chron. min. lib. 1. cap. 38.

5. 2. **B. Ioannis à Zumarraga, Archiepiscopi.** b) Cantaber erat natione, ex oppido *Veraguas* oriundus: habitauit S. Francisca suscepit in Consuetudine *Abrils* Prouincie Concepcionis: in qua se p. 6. 1. studiu, Difficior, & tandem Prouincialis extitit: magis in his inuentionibus pudentia & religione conspicuus. Carolo V. Imperator cecidit, quæ in *Indis* huius victis, ac prohibitis, magni eam inuindio eam de fide, ac paulo post inquisitorem in *Cuscabari* strigos conuocauit. Fandam verbè conuocare cum enim in integritate, prima in *lestagnant* Mexica Episcopo in, restitit: quo ad potuit, donec Superiori iussu, suscipere manus conlata est Episcopus, necesse tam in conlata, an. 1538. nouam Hispaniam, pro *Indis* Indorum titulo: in *Indis* que omnino à Carolo Cæsar accepit: p. uulgis profectus est. Nouam Hispaniam ingreſsus, eam eam Prouinciam multo obrutam vitis inuenit, dedit operam solulid, vt eam ad virtutis arborum condutor. Quo factum est, vt tamen valde omnibus esse amabilis: magno tamen odio, & ille, & qui cum illo erant, fratres à non paucis impetrentur. Quis e re scripsit tandem ad Imperatorem, certiore eam faciens, super us omnibus, que videtur, & dixerat. Imperator, absente Cæſare, litteras accepit, rebus necessariis opportune prouidit, & quoque B. Patrem vicerum *Indis* officio deposuit: iussitque in Castellam reuertit: ipsamque Antistitiam ad suscipiendum consecrationis manus reuocauit.

5. 3. Hanc ob causam in Hispaniam recessit an. 1531. se & Religiosos fratres à calumniis illatis defendit: extremamque miserias & calamitates infelicium Indorum exposuit. Iter, tunc tempus, semper pedibus faciebat, magna paupertatis, Religiosis & patientiæ significatione: Religiosos quoscumque fratres et ceteros adhortans: vt ad sanctissimum hoc consecrationis amaram manus proficere. Inde Mexicanam urbem que caput est nouæ Hispaniæ, consecratus repertus an. 1534. in eum dignitatis gradum, qui eas meritis debebatur, est repositus. Indos, qui Christo nomen de-

derant, plus ille quam filios quosquam suos diligebat. Assilibat argotantibus, eoque in miseris & calamitatibus solabatur: nec defangatur vsquam, omnia eis pastoris munia impendens. Admonens quandoque à nobilibus viti Hispanis ne ita *Indis* familiariter accedat: futurum enim, vt qui æger & imbecillus esset, pessimo odore, quem fordidus, & paupertate facti spirabant, affigeretur: magno animi & spiritus fenore respondit: *Malus quidem odor à vobis provenit, vobisque ipsi agrestidiano vobis causa estis, non vt Christiani vitam institueris, sed delirus & voluptatibus immerſissimis erem Indis calumnia redditis, simitatem restituit, me saltem, & veram Christianam vitam normam edocuit.*

Tanto monitum obseruantiam amore tenebatur, vt extra Pontificali munia, à minimo quopiam fratre nihil differet, in vita, vestitu, lecto, silentio, paupertate, & c. nisi prorsus immutaret, *Monachus esse, quæbat, non Episcopus videri.* Cum quidam vic nobilis ex *Pennana* Regione Mexicu. in venisset, et aliquando soli per viam ammalanti occurreret, rogauit: Quisnam esset ille monachus, qui te solus ambularet dicensque Episcopus esse? *O saltem, inquit ciuitatem, que p. d. in *Indis* fons de habere metasti.* Ad instantiam Caroli V. Imp. litteras quidem Apostolicas accepit, quibus à summo Pontifice Romano, primus Archiep. Mexicanus constituebatur: sed ob id maxima anxietate fatigatus, fuit quod potuit, vt ab ea dignitate recederet, neve illam acceptaret. Infermatas ad mortem Mexicanus reuertitur: & accepti sacramentis Ecclesiasticis, animam exhalat: illis verbis: *In manus tuas Domine commendo spiritum meum die Dominica post festum Corporis Christi, hora nona ante-meridiana, an. Christi 1543. Octogenario maior.*

Ipsæ quidem corpus suum in Consuetudine *Abrils* repositus eundem Ordinis sepeliri iussit, sed quæ primus fuerat Ecclesie Mexicanæ præsul, in ea sepultus est, ad sacrarij fores, iuxta manus altare, ad Evangelij locum: in morte & post obitum spiritus clauit. Festus me corpus adhuc esse integrum, Deumque per illud multa ostere mirabilia. Plures de eo copiosissime scripserit. Gonzaga Ont. Serap. Rel. p. vbi de Archiep. huiusce Ord. & p. 3. in Consuetudine *Abrils* qui est 16. Prouinc. Concep. item p. 4. in Consuetudine *Abrils*, qui est 1. Prouinc. S. Evangelij. Barceus 4. part. chron. min. lib. 1. à cap. 1. vsque 9. Rapiurus in *Indis* Generali Origin.

Recollektor. Deed. 7. part. 1. Marcus Vlyssiponens. 3. part. chron. incho. lib. 9. cap. 51. Hilanon i Costa lib. 1. histor. Catholic. pag. 115. Lopez Gamara lib. 2. histor. Indiar. Occident. ca. 95. Sedulus commentar. in vit. S. Franc. c. 1. 4. 8. Maranus l. 1. c. 4. 6. & seq. Da- ca part. 4. chr. rom. l. 1. c. 2. 1. 1. & c. 41. & seq. ex multis Gazauis in *Uice Turinensi*, part. 2. cap. 24.

9. 6. *B. Ludouici Bassusius, Conf. c.]* Clarus an. 1525. apud Conuentum S. Mariz de Gratius Modotus, qui est 9. Prouinc. Mediolanens. cuius corpus ibid. in sacello D. Bernardi humatum, in omnia ueneratione à fidelibus colitur. Illius meminit Gonzaga part. 2. sup. in eo Conuentu, & Barezus sup. lib. 2. cap. 4. 6. ad an. 1526.

9. 7. *B. Casila Caccagnorra, virg. d.]* G. Alteri *Caccagnorra*, Hispanensis filia fuit: monasterium S. Damiani, iuxta Affiliam, osti ingressa: in quo mirabili exemplo uitz, sanctissimè Christo inferuntur: annis 19. cuius corpus sepultum est in Ecclesia S. Georgij eiusd. urbis. Hæc Barezus sup. l. 2. cap. 11. Floruit autem circa tempus S. Claræ, uirginis, paulo post: nam foreores Clarissæ et hoc loco, ad nouum S. Georgij, iuxta Affiliu, monasterium conuolantes, fratres Minores Conuentum S. Damiani etiam inhabitauerunt: sit que secundus Prouinc. S. Franc. Vide ad 12. Augusti §. 1. & 2. Octobr. §. 1. Tollinus l. 1. lib. Serap. §. Waddingh. tom. 1. Ann. non. ad an. 1215. 4. 37. ex Mariano in Append. l. 1. ualens de SS. Forman. lib. 4. cap. 16.

9. 8. *B. Barista, virg. c.]* Illius meminit Gonzaga part. 2. sup. in monasterio S. Claræ Vercelliarum, quod est 9. Prou. Mediolanens. ubi admirandæ eius uirtutes summam commemorat.

B. Constanza, virg. f.] Coniux erat nobilissimi herois §. 9. Roderici Diaz de Andrada, qui fortiter occubuit sub Ferdinando Rege, cognomento Catholico, in Regno Granatensi. R. Eiert Wadingh. tom. 1. sup. ad an. 1287. §. 19. corpus bululino B. Constantia asseruatum in sacello S. Crucis, Conuentus oppidi *Vimari* apud Gallicos, detectum fuisse ante 1611. quod tunc suauissimum emisit odorè, & miraculis aliquot suz probatis, & uirtutis atque sanctitatis testimonium perhibuit: eam approbatione R. Petri Fernandez Zarilla Mondonianis Episcopi.

B. Ioanna Durati, virg. f.] Cognominabatur B. Ioanna de Durne monasterij Surugiensis alumna, ac postea prima electa Abbatissa noui monasterij Cambertensis an. 1471. in uigilia Pentecostæ, sub Reformatione B. Coletz, virg. ubi tot, tantisque uirtutibus illuxit, ut omnibus femine perfectioris speciem euaferat: sanctè- que in Domino obiit circa an. 1500. præclara eius facinora commemorat Federetius in descriptione monasterij Clarissæ. Cambertens. ex compluribus MS. Codic. Nam, ut plurimum solo pane & aqua reficiebatur, summo utens artificio, ne ab aliis mensæ accubentibus uideretur. Si quandoque iulculum coacta sumebat, cunctis illud panis tempergebat, tanto autem seruo spiritus, orationem exercebat, seu mysteriorum Redemptionis nostræ contemplationum animum dabat: ut in iis duas horas post Completorium, ac totidem post Matutinas consumere: nec non sæpè in extasi abi etz uide paulo antè obitum, duorum dierum spatio extra se rapta manit, maebustantibus, oculisque apertis & in cælum erectis.

DECIMO SEPTIMO CALENDAS IULII.

IN PICENO, Beati ^a Mathias à Montone, Confessoris: Seraphici Patris S. Franciscici Discipuli: qui Prouinciale munus in Marchia præclare gessit, & sancto sine quieuit. Oueti in Hispania Tarraconensi, Beati ^b Petri Compatris, Confessoris Magnæ sanctitatis uiri. In Italia, beati ^c Gerardi, Confessoris: doctrina, pietate, patientia, & signis admirandis conspicui. Bellalcazari in Territorio Cordubensi, Beati ^d Antonij à Cruce, Confessoris, genere, uitz sanctitate, & uirginitate, illustrissimi. Apud Ictzcucum, in Mexicana Indiz Occidua Prouincia Beati ^e Michaelis de Garrouillas: Confessoris: qui paupertate: abstinentia: & charitate valdè cluxit. Arimini: Beatz ^f Francæ: Virginis: uirtutibus & meritorum prærogatiua celebris. Antiquæ Mellariæ: in Territorio Cordubensi: Beatz ^g Ioannæ à S. Stephano: Virginis: humilitate: & oratione laudabilis.

IVNII XV.

9. 1. **B**eati ^a Mathias, Confess. 2] *Mathias* etiam quando appellatur: cuius meminerunt Marcus Vlyssiponens. 2. part. Chronic. minor. lib. 1. cap. 49. Waddingh. tom. 2. Annal. minor. ad ann. 1256. §. 15. Tollinus l. 2. sub B. Thome Patens. Genor.

9. 2. *B. Petri Compatris, Conf. b]* Hunc Seraphicus pater delinuit ad Altures transmontanos: qui Oueti sedem suam posuit: in qua sanctissimè uixit, obiit que an. 1268. Moerens autem, iuxta portam Ecclesiæ, à parte interiori, dum humi iacuit, donce à 6. Maij an. Domini 1437: ad eminentiorem atque honorabiliorem locum, ad instantiam, & sumptibus nobilis uiri Alphonci de Balderabazo, Alfaru-n Gubernatoris, supra præcipuum Ecclesiæ portam translatus fuit: ubi religiosa fidelium ueneratione, colebatur ut sanctus & Deo char-

rus, cuius sepulchro impolitum Eptaphium hoc à pijs quibusdam uis appositum fuit.

*Frater Petrus ego, cognomine Compater autè
Carnis huc affertæ, me saluatore uocante,
Annis milleis, centum bis, decem sex, uelò, plenis,
Sanctus ubi Frater de genere dimeram,
Compater, uis pater appellatus miserum,
Esisti atque Dei, uice stante Dei.*

Quibus uerbis indicatur in populo habitum pro sancto: compassiuum fuisse etz pauperes, & fauore aliquo celestissimo, quod Deus dignaretur eam sibi suum appellare. Addunt Gonzaga 3. part. origin. Seraph. in Conuenta Sancti Francisci Ouetens. qui est 3. Prouinc. Dni. Iacobi: & Waddingh. tom. 1. sup. ad ann. 1214. §. 9. Diem obiisse extreme

mun, an. 1216. mense Octobris: cum tamen ille vetus
Annus millesim, centum bis, Decem sex, octo, plebis,
 nil aliud inducat, quam defunctum esse ann. 1268. die
 vltima Decembris, etenim si sumas 1200. adiungas-
 que decem sex. id est, sexaginta: cum octo plebis,
 scilicet expletis: profecto numerum efficiunt 1268.
 & mense Decembri completo, euad. ann. 1268. mortu-
 um esse, fatendum erit.

Porro, alia adhuc Translatio Reliquiarum sancti
 huius viri facta est an. 1694. die 15. Iunii per V. P. Lu-
 dovicum de *Quiras*, Guardianum, & Theologicum pro-
 fessorem, in locum decentiorem: dum murus, in quo
 antea conditus erat, ruinam minaretur. Huic pax
 aeterni interferunt Dominus Ludovicus *Carillo* de
Mendoça, Alfariz Gubernator, & illius ditionis no-
 bilesque: ac viri precipui, quibus alique partes
 officium dicitur: sunt: & byssina vclii, quibus inuo-
 luebantur Reliquie, que non pauca operata sunt mi-
 racula, proxi scilicet Vadinghus sup. ex additis huius
 Provinc. S. Iacobi in prefato Comenau Ouetensi.

B. *Gerardus*, *Confessor*. Gerardus, *Gerardum*, & *Ger-
 ardu*, nuncupatur. Dicitur vero an ille fuerit F. Ge-
 rardus minister, seu Guardianus *Retinas*, qui B. Pa-
 tris Francisco negotiati apud Alifium misit oculos
 pasciculos, vt us veleretur, quae de re Legenda trium
 sociorum S. Francisci. Marcus Vlyssiponens. 1. part. sup.
 lib. 2. cap. 62. & Vadinghus tom. 1. sup. ad ann.
 1215. §. 11. vel ipse sit B. *Gerardus* seu *Gerardus*, qui
 Petrus sermonem de libro hominis arbitrio habuit
 cum B. *Aegidio*, D. Francisci socio, praesente D. *Iz-
 coba*, à septem Solis: Romanar. matronar. nobilissi-
 ma: cuius rei meminit Marcus sup. lib. 7. cap. 17. &
 Vadinghus tom. 1. sup. ad ann. 1261. §. 16. post Pi-
 sanum, lib. 1. Conformatur. fruct. S. part. 2. in Pro-
 vinc. S. Francisci. vbi de B. *Aegidio*, seu denique idem
 sit cum B. *Gerardo* Mutinensi, de quo infra ad 25.
 Augusti.

At, quicquid sit, constat hunc B. Gerardum vita,
 & Religione, atque eruditione valde emicuisse. Qua-
 re cum B. Ioannes à Parma, Generalis totius Ordini-
 nis, ablegatus fuisset in Orientem à summo Ponti-
 ficis Innocentio IV. ann. 1249. traclandae vniuersi gra-
 tia inter Graecos & Ecclesiam Romanam: socios ha-
 buit secum viros sanctos, & doctos, quorum vnus
 fuit B. Gerardus, inter alia sanctitatis argumenta, spi-
 ritu Ptophetico praeditus. Huic etenim Deus reuelauit
 eam S. Ludouici, Regis Francie & Christiani populi
 captiuitatem, quae in *Aegypto* accidit ann. 1250. Eadem
 quippe hora, qua peccatis aliorum exigentibus S.
 Rex, in manus peruenit hostium, B. Gerardus Con-
 cionem habebat ad populum in foro Constantinopolita-
 no: verbum autem Dei in feruore spiritus profectu-
 us, factus est in excessu mentis: at postmodum in se
 reuerfus, cum huius & c. *Modi* (inquit) *hac ipsa
 hora, captus est Aquila: populo arctato, & suspensio,*
 nec percipiente quid hoc nomine Aquilae designaret,
 claritas declarans: *Nunc* (inquit) *à Sarracenis, vir Dei
 Christianissimus Rex Francor. Ludouicus, cum exercitu
 fuisset captus.* Non auctur praesentes diem & horam, &
 praeter reliquis Dominus Episcopus Bondinicie, tum
 praesens, qui hinc ipse B. P. Angelo Clarenio, vt ipse
 testatur se praes. recitat, ceterum veritatem reuelationis
 probatur, diligenti obseruatione, rei euentus con-
 firmant.

Non praeterendum etiam: cum idem B. Gerardus
 ex commissione praefati Generalis: tum agentis in Gra-
 ecia, vilitate ablegatus esset Provincie Romanae, nam
 eum descendit: sed nauae proptio vento eumdem

nerentes navigationis, festinabant in Italiam: atque obli-
 ti conuentus, periculum damnique allegabant,
 ne applicantes, virum Dei deponerent. At ille, mox
 ad orationem confugiens, ventum impetrans contra-
 rium: quare vel coacti, promissum obseruarunt, & in-
 lectum scapha ad portum deducunt. Tunc vir sanctus
 ad nauas conuersus: festinate, inquit ad Naurarchum,
 fidentes, vt cursum prosequatur: ventus quippe,
 Deo nutu, contrarius fuit, vt mihi integrum fieret obedi-
 entiae prelati satisfactio: et incipit verò temeritate: quod
 ita eumit. Ac postea idem nauae, & Raphael Naalis,
 hae ipsa, miraculi instar, nobis retulerunt (ait B. Cla-
 renus) dum ibidem simul nauigaremus: quae & addit de
 eod. B. Gerardo. *Similes sibi factus vir sanctus* (scilicet
 B. Ioannes Parmensis, Generalis minister) *habere so-
 lebat, vt exemplo sanctae conuersationis eorum, ad iuuen-
 tes fratres, quos visitabat, posset attrahere.*

Reuerfus in Italiam, parum cum ipso B. Ioanne,
 Genetibus, passus est adhaerentium inuidiam, (qua de
 re sup. ad 19. martij) qua, & Doctrinae Ioachimae ma-
 gicam illi falso inuere inu sunt, & quae granitiorum
 fligere, tanquam de corrupta, vel ista hinc suscipi
 cer neque se contra Concilium Lateranense Occum-
 nicum, praefatam doctrinam reprobandi, credere, imò
 verius, quae cumque sacra Catholica Concilia ita
 fuisse, sapius protestaretur. Damnatu itaque ad carceres
 perpetuos, per decem & octo annos inclusus, mira
 signa patientiae dedit: quibus permotus Seraphicus
 Doctor S. Bonauentura, Generalis Ordinis, eum li-
 bertate donauit, quid ad vsque vitam finem, virtutibus
 admirandis, & singulari sanctitate extoratus, beato
 sine quieuit. Agunt de eo Bernardus à Bessa, & Pate-
 rignus Bononiensis, in chroni c. Angelus Clarenus in
 tribulatione 3. Ordini. minor. Marianus lib. 1. cap. 20.
 Marcus Vlyssiponens. part. 2. sup. lib. 1. cap. 39.
 Vadinghus tom. 1. sup. ad ann. 1249. §. 5. & 1250.
 §. 1. ac tom. 2. ann. 1256. §. 2. & seq.

B. *Antonij*, *Confessor*. Filius erat B. Alphonsi à Cruce §. 2.
 Frater B. Ludouici à Cruce, & nepos B. Ioannis à Po-
 pula, vulgo de la *Puebla*: omnes quippe Comes erat
 Bellacazaris, cognominabanturque à *Soto maiore*: &
 Franciscani effecti, viri sanctitate, longè alios supe-
 rauerunt. Hic itaque B. Antonius de *Zanaga*, à *Soto maiore*
 seu à *Grace*, tantam sui ipsius alius praebuit opinionem, vt
 pro sancto à cunctis haberetur. Adulescens spiritum
 Deo reddidit, anno aetatis suae 23. cum Diaconus
 esset: sepultusque est Bellacazari, in Comenau SS.
 Martyrum *Baradi*, & sociorum, qui est a. Provincie
 Angelorum. Tempore sui obitus, quidam Religio-
 siosus, orationi vacans, animum illius vidit in caelum
 conscendere, palmam vigintiquatu in manibus feren-
 tem, in sinu itaque Angelorum phalange stipatum. Viri
 scribit *Daga* part. 4. innot. chron. lib. 1. cap. 41. ex
 Monumentis praefati Provincie.

B. *Michealis de Garrouilles*, *Confessor*. e] V § 2.
 hinc fuit omni virtute ac pietate praeditus. Qui cum
 ex oppido *Garrouilles* omnibus, Franciscanæ Religio-
 nis habitum in Provincia praetatis apud *Lulianus* sub
 praesentissimo Patre B. Ioanne Guadalupeu sus-
 cepisset, postmodumque strictioris viae ducendae
 ergo: in Sancti Gabrieles Provinciam sub ann. Do-
 mini 1510, se contulisset: incredibili quodam zeli-
 marum zelo ductus, has ad regiones eum B. Alphon-
 so de *Sealoma*, sub ann. Domini, 1531. traiecit: cæ-
 tero quomodo huius Provincie Patrum Catalogo ad-
 scribiti voluit. Qui licet Indicum idioma ignouisset
 nihilominus tamen in infidelium conuersione supra mo-
 dum profecit. *Nam ea fuit eius paupertas, ea humilitas,*

patientia & humanitas, ac ea denique religio cum charitate coniuncta: ut huius regionis indigenas in sui admirationem traxerit, ut que ad bonè, Christianèque viuendum imitauerit. Nudis præterea pedibus ad decrepitam viam ztatem incedens: aliquantulo que iusculo & insipidis Conuentus herbas, centesimam eam in hoc virg. instituto anni arripit, nec aliquid aliud in amicum præter simplicem, pauperumque habitum admittit: & Ecclesiasticis Sacramentis de Christiano more munus, in Domino sacrificet obdormuit: sepultusque est in Conuentu S. Antonij de Padua Tezcuci, qui est 11. Prouinc. S. Euangelij. Agunt de eo Gonzaga part. 4. Origin. Seraph. Relig. in prædicto Conuentu: & Barezus part. 4. chron. minor. lib. 5. cap. 15. ad ann. 1571. Rapius in histor. General. Origin. Recollector. Decad. 5. part. 2. §. 8. & Decad. 7. part. 3. pag. 359. Marianus lib. 2. cap. 12. chr.

stridit. obseruant. Reformat. Grassina in voce *Turris*, part. 2. cap. 24.

B. France, virg. f.] Floruit an. 1510. apud monasterij Angelorum Arimini, quod est 11. Prouinc. Bononiens. propt. colligitur ex Gonzaga ibid. part. 2. sup. & Barezus sup. lib. 2. cap. 10. qui de ea scripserunt.

B. Ioanna, virg. g.] Ingenti humilitate exornata orationi tantopere vacabat, vt dies nocteque in ea confunderet: cuius virtute roborata, computes Demonum visibiles insultus domuit, victique. Facilem eius ad Deum transiit multitudine Angelorum dulcissimo concentu celebravit, cum eo hymno: *Pange lingua gloriosi.* Iacet Antiquz-Mellariæ, in monasterio de Ipe, quod est 7. Prouinc. Angelorum. Hæc Daça lib. 4. cap. 50. sup. ad ann. 1600. quo floruit, ex Monumentis ipsius Prouinciæ.

SEXO DECIMO CALENDAS IVLII.

Apu^d Burgum S. Andeoli, in Territorio Viuariensi, Beati Martini Martyris: quem hæretica rabies, ob Religionem Catholicam, subiecto igne, in holocaustum concremauit. Donzenachi, in Aquitania, Beatorum Martyrum Ioannis & Martini, qui gladiis hæreticorum Calvinistarum, trucidati sunt. In Germania inferiori, prope Ruremundam, Beati Iacobi, martyris: ab hæreticis, pro Christo, occisi. In India Orientali, Beati Ioannis Alburquertij, secundi Goani Episcopi, qui doctrina & sanctimonia pollens, latissimas Regiones luce Euangelij collustravit. Perusæ, Beati Nicolai Assisiatis, Confessoris: charitate, patientia, & gloria miraculorum spectabilis. Bononiæ, Beati Guillelmi à Cotemilio, Confessoris: virtutibus & signis admirandis celebris. In Romandiola, Beati Ioannis Rauennatis, Confessoris, Tertiarij: vita & miraculis clari. Apud Montem Politianum, in Tuscia, Beati Angelini Danesij, Confessoris.

IVNII XVI.

Beati Martini, Martyr. a] Laicus erat, & alumnus Conuentus Burgi S. Andeoli: quem an. 1562. 16. Iunij sic ex pilauit, profanauit, flammisque absumpsit hæretici insana, vt soli parietes superfuerunt, eumque hæretici omnia perlustrarent solum hunc L. acum F. Martinæ ægotum, in valenario offendit: quem cum strato in pomariis petulantem captantes, subiecto igne, in seminecem semi-leuures concremauerunt. Atque ij sunt censorum pie Antiquitates, & (si supers. placet) reformatorum Ecclesiæ belluini mores: quibus nil crudelius excogitari, nil execrabilius fieri potest. At paulo post, celeris auctor, hæreticorum præfectus, nimium Victor de Combas: ipsemet an. 11. N. Nouembri ibidem in vna cum filio capus, pœnam tante sentit & crudelitatis, suo sanguine lux. Ita Piquetus & Fodericus in Descriptione Prouinc. Burgundiz. vbi de eo Conuentu, ann. est 41. eiusd. Prou. Wadingus tom. 4. Annal. minor. ad ann. 1400. §. 39.

B. Ioannis & Martini, Martyr. b.] Non satis fuisse videtur hæreticis Conuentu monasterium Donzenachensem spoliasse, incendio, conflagrasse, nisi & hos venerabiles patres illius æcolas, circa an. 1562. *B. Ioannem Chambanum, quod Romæ Pontifici parculum fore cõplauerit afferret: atresimò traxisset, & B. Martinum Didrauanum leibaleri, eadem profus de causa, vulnerasset: 1. ex quo etiam vniuersi, animam celo reddidit, ac martyrium compleuit. Ita Gonzaga 3. p. Orig. Seraph. Rel. in præfatio Conuentu, qui est 39. Prou. Aquitaniz tu-*

centior. Wadingus tom. 1. Annal. minor. ad ann. 1390. §. 21. Daça sup. lib. 3. cap. 58.

B. Iacobi, Martyr. c.] Scurram, ceu, *Schurmannus*, est cognominatus, Conclonator egregius: qui dùm, cum obediunt merito, Ruremundam tenderet, in via, prope, à Pera Leod. Campan. oppidulo, clari occisus à Genzuzis: illicque sepulchus est circa ann. 1579. Memoratur à Gonzaga p. 1. sup. in sacris martyribus Ord. min. suo suo, ob Christi fidem, passis in Germania Inferiori. Thoma Bosio tom. 1. de signis Eccl. Del. 12. e. 22. Picqueto in Catal. vitor. illust. Franc. marty. Tossimiano, l. 2. hist. Seraph. Sedulo, in historia Seraph. in fin. vbi de Corollanis fratrum min. Prou. infer. Germ. à Genzuzis interfectorum, Corollario, 1. Hilarione à Costa. 12. lib. Catholicæ, pag. 366. à quo Ioannes vocatus est non *Laicus*. Daça sup. c. 7. 2. Ardighellus, in Append. *Genevina à voce Turris*, Obfensione 4. ad an. 1579. Ruff. in Auditorio SS. Belgij ad 3. Maij.

B. Ioannis Alburquertij, Episcopi. d.] Ex nostris Recollectis assumptus est ad Episcopalem dignitatem: quam secundus exercuit in India Oriëtrah, clarus autem singulari doctrina & sanctitate. De eo sic scribit Gonzaga p. 4. sup. in Collegio Granganarico, quod est Prou. S. Thomæ. *Primus eiusus Episcopus, qui à Portugallia Rege Indæ ad Indiam missus: ita Reuerendissim. Pater, F. Ioannes Alburquertius, Prouincia pietatis mirerrime alumnus: vir vniue. omni sanctitate atque religione præditus: qui secum duas socios. Dignos homines xpo infuses*

zelo insignes attulit, &c. Item Horatius Tuffellinus lib. 2. cap. 1. vocat B. Francisci Xaverii; ab eo enim vocatur *Gaonius Episcopus, Ioannes Albuquerque, vir ex Franciscana familia, de Prima & Religione insignis; nulli in tota India de erat Religiosus, prater Franciscanus; scilicet, quando ipse D. Franciscus eo applicuit. Quibus assentitur Rapinrus sup. Decad. 5. part. 1. §. 6. Arbor libri: Sicani Imperia, & Principatus mundi ubi de Goa; & Massicus; qui tamen lib. 10. histor. Indicar. vers. fin. clac. testatur alium Episcopum nomine *verum*, etiam nunciorum, hunc præcessisse: dicens. *Eodem proutre (Indiz) Nonnus, primus ex Episcoporum numeris ad Ecclesiasticam rem inspicendam ordinandamque, Fernandus ex Franciscana familia, in Indiam venit; ubi cum ceteris sanctissimis: non sacramentis præferentem Confirmationis & Ordinis ritibus ministrandis: necnon per sacras Convensiones & primas colloquia Lusitanis ad discipulam atque ad officium tenendum Ethnici ad Christianam alliciendo fidem: Episcopale munus egregie præstitit: nec dubium, quin multa & ab hoc re; 70. & ab aliis, in eo generare, digna reletu & præconiis, gesta sint. Idem postea agens de Garzia Noconia, Nonni successore: hæc subdit, l. 11. longè post med. Prater militares autem cepit, Episcopo Fernando iam vi- 24 sancto, virum egregium, qui eo munere fuerit, sternu Garzia advenit, Ioannem Albuquerque, & Franciscana familia Castellana, cuiusque Comes atque adiutor: Vincentium ex eadem familia, Catechistam eximium, &c. Daça cap. 33. lib. 1. Scribit ipsum Fernandum, seu Hernandum, consecratum fuisse Episc. ann. 1531. Vide sup. ad 21. April. §. 1. illum verò B. Ioannem Episcopum, Massicus vocat præstanti sapientia Pontificem, lib. 12. ante med. & sanctus Franciscus Xaverius, illum appellabat Antistitem vigilantissimum, eodem Massico teste, lib. 14. post mit. qui circa ann. 1556. loquitur de morte ipsius B. Goani Pæzibus, lib. 16. vers. fin. Iaricus verò sub. an. 1558. part. 2. histor. Ind. Oriental. lib. 1. cap. 17. Daça 4. part. chron. minor. lib. 1. cap. 48. 52. & 53. ex Baptista Molez. cap. 10. in memori. Prouinc. pietatis. Historia Orientis 1. part. lib. 3. cap. 20. Guzmano lib. 1. cap. 5.**

3. 5. B. Nicolai Assisiani, Conf. 1.] Quo tempore vixit haud obcurè tradit B. Bartholomæus Pisanus, lib. 2. Conformis. fruct. 8. part. 1. in Fratib. minor. sanct. illust. Prouinc. D. Francisci. In prædicatione de Peraso, sacet F. Nicolaus, Lucas, de Assiso, & infirmarius, charitate plenus, & vita sanctissimus: qui parum est, quid decepsit, & ipsum à Deo miracum in casu miracula attestantur interris, quæ per eius preces & merita Domini quotidie operatur. Eius item meminist fruct. 11. part. 1. ibid. Gonzaga part. 1. sup. in BB. vitis humil-

ce Ordinis. Wadinghustam. 1. sup. an. 1114. §. 47. qui ac latere in Campo de baro, & tom. 2. ad an. 1378. §. 12. Toffianinus lib. 2. histor. Seraph. contigerunt Gonzaga ex vno duos faciens Nicolaos: atque Piquetus in Catalog. vitæ illust. Ordinis minor.

B. Guillelmi à Cortisio, Conf. 1.] Liger erat natione, & Laicus professione: vitæ sanctissime, & miraculis præclarus. Obiit, sepultusque est in Antiquo Conuentu S. Marci de Pagnolis, apud Bononiam: qui postea sub Clemente VII. Papa mortuus in monasterio Monialium sub titulo S. Bernardini: dum apertendis fundamentis fossites diligenter intenderent, in terra BB. Nicolai, Boniti, atque huius Guillelmi veniendâ corpora, ex insperato incidierunt: iocello autem B. Guillelmi loquens Epitaphium appositum erat.

*Guillelms alter nomine
Sacro pollens eloquio,
Vitis istius incolas
In viam traxit Domini.*

Agunt de eo B. Bartholomæus Pisanus sup. in Prouinc. Bononiens. fruct. 8. part. 2. & fruct. 11. part. 2. Codex MS. Abbatif. S. Vidæ. Paris. ibid. Gonzaga sup. part. 1. in BB. vitis huiusce Ordinis & part. 2. in prædicto monasterio, quod est 6. Prouinc. Bononiens. Toffioianus sup. Wadinghus tom. 1. sup. ad ann. 1220. §. 11. & tom. 3. ad ann. 1303. §. 3. Piquetus sup.

B. Ioannis Rancanatis, g.] Virtutibus illustres, plura quoque edidit miracula Memoratu à Marco Vlyssipponens. part. 2. sup. lib. 9. cap. 25. Gonzaga part. 2. sup. in BB. vitis Tertij Ordinis. min. Wadingho tom. 2. sup. ad ann. 1242. §. 21. ex Mariano lib. 2. cap. 23. Marulo lib. 4. histor. sacre Religion. in 3. Ordine Franciscan. De Sillis, in cap. 1. Regul. tertij Ordinis à quo Ioanna dicitur.

B. Angelini Danesi, Confess. b.] Incer complures viros sanctitate clarissimos, quos Mont-Politana civitas produxit: hic vnus fuit, iuxta Gonzagam part. 2. sup. vbi de Conuentu S. Marie de Fonte Castello propè Montem-Politianum, qui est 27. Prouinc. Tuscia: hinc verbis. B. P. Angelinus Danesius, de Tertio (nisi non vulgaris fallit opinio) Seraphes P. Francisci Ordine: ac in Ecclesia Sancti Francisci hunc fœt conuictis, miraculis opibus, honorifice tumulatus. Toffianinus lib. 2. histor. Seraph. Daça 4. part. chron. min. lib. 1. cap. 28. hunc esse arduor: quem Wadinghus vocat Angelum Danesium, Politianum, Sindyicum Apostolicum Conuentus minor. apud Montem-politianum fundatorem ann. 1269. §. 14. tom. 1.

QVINTO-DECIMO CALENDAS IVLII

IN Vmbria, Beati Arnaldi, Confessoris: cruditione, & vite sanctitate insignis. Liviæ in Territorio Legionensi, Beati Didaci Villalonij, Confessoris: qui mira patientia, abstinentia, oratione atque humilitate, & charitate perfectissimè respanduit. B. c. Angeli Confess. singulari bonitate, & ingenti perfectione præditi. Aquilæ in Veltinis, Beate Ludouicæ Aquilanz, Virginis: quæ vite perfectione, extatica oratione, atque miraculorum gloria illuxit. Montillæ, in Hispania. Beat. Mentiz à S. Martino virginis: eiusdem loci primæ Abbatisz: quæ mira abstinentia, oratione, ac profundissima animi demissione, insigniter refulsit. Bellalcazari in Territorio Cordubensi, Beate Catharinæ de Columna, Virginis,

I V L I I X V I I

5. 1. **B. Eati Arnaldi, Confess.** a] De eo agunt Marcus Vlyssiponenf. part. 2. chronoc. minor. lib. 3. cap. 28. §. 1. & lib. 6. cap. 25. §. 2. & lib. 7. cap. 6. wadingius tom. 2. Anual. minor. ad ann. 1298. §. 4. & tom. 3. ann. 1309. §. 21. Prouinciz S. Francisci fuit alumnus, Reginaldus, Reginaldus, & Arnaldus nuncupatus: Doctrina & sanctitate pollens. Dùm autem F. Gentilis de Monte-Florum, ex ledore facti Palatii, à Bonifacio VIII. Papa creatus effect Presbyter Cardinalis, titulo Sancti Martini in Montibus ann. 1299. illi in eodem Ledoris Officio Romæ subrogatus est ipse B. Arnaldus. Qui & postea perpetuus Confessarius extitit B. Angelz à Fulgineo, Viduæ Terturiæ: cuius vitam virtutibus & sanctitate plenam descripsit: quæ à multis Prælatz & Doctozibus fuit examinata & approbata: tum denud typis excusa est Parisiis ann. 1593. apud Guillelmum Chauderre, via Iacobæ: cui approbatione Doctoz. facultatis Theolog. Parisiensis.
6. 1. **B. Didaci Villalonij, Confess.** b] Huius Elogium ponit Gonzaga part. 1. Origin. Seraphic. Religion. in Conuencu Sanctæ Mariæ de Iesù, Liviæ, siue Auxz, (vulgò Villalon) Diocesis Legionensis oppidi: qui est 16. Prouincia Sancti Iacobi, dicens. Martiri obit hic in ipsa monasterio, sepulchrumque obtinuit, anno Domini 1371. deuotissimus ac summi Religiofus, P. F. Didacus Villalonus, diuinus præfident ac nouissimus P. Magistruz ageret: cuius in laboribus, atque infirmitatibus perfectissimè patientia, in aduersitatibus constantia, in Deum atque proximum charitas, & erga omnes humilitas (ut tacitè assiduam eius orationem, summam abstinentiam, modestiam, atque moram compassiuam tacam) incredibiles fuerit. Quapropter, paulo antequam animam suo creatori restitueret, Christi Saluatoris iussus, ac S. eius matris, cuiusville, dum viueret, obseruatisissimus extitit, presentia dignari meruit. Eadem confirmat. Barezuz part. 4. chronoc. minor. lib. 3. cap. 24. Raparus in histor. General. Origin. Recolled. Decad. 8. part. 1. §. 4.
7. 1. **B. Angeli, Conf. c]** Picoms erat, professioneque Liviæ: singulari bonitate ac perfectione pollens. Qui ad tantum virtutis gradum peruenit, ut iussu necessitate corporali prædeditus fuisset, Angelus in carne degent cre-

di ponisset. Moram traxit apud Comenium S. Antonij Montis Reatus: ubi sancto sine quieuit: cuius animam vidit in cælum conscendere pia quædam sanctimonialis monasterij S. Claræ eiusdem vrbis. Vixit, circa an. 1395. De eo agunt Barezuz part. 4. chron. minor. lib. 10. cap. 70. sub fin. ex chronoc. Bonifacij Bonibello de Riformatis Prouinc. Roman.

B. Ludouicæ Aquilanz, Virgin. c] Socia fuit B. Iacobæ Aquilanz, & Exequis B. Paulæ Fulguriæ ann. 1470. interius, sanctæ orationi admodum intentata erat: quo in exercicio tantam haurebat consolationem, ut sæpè in extasim raptâ, eleuaretur à terra in altum, cuius vita vt lampas accensa, & speculum pulcherrimum sine macula: omnibus fornicibus perfectionis notæ: cuius obit apud monasterium Corporis Christi Aquilæ, quod est 1. Prouinc. Sancti Bernardini: claris miraculis, quæ ob illius sanctæ Deus inibi operatus est: & magno in honore à fidelibus habetur. Huius meminerit Gonzaga sup. in eo monasterio, & Barezuz sup. lib. 2. cap. 11. Toffimanus lib. 1. histor. Seraphic. Iacobillus de SS. Fulgurat. in vita B. Paulæ Fulgurat. 26. Ianuar.

B. Mentia à S. Martino, virg. e] Hæc illust. virgo, prima fuit Abbat. monast. S. Claræ Montillæ quod est 16. Prou. Gennat. profundissima humilitate, seruida oratione, & mira abstinentia, doctoratus sic meminit Gonzaga 3. p. Orig. Seraph. Relig. in præfatio monasterio. Hinc auellenda veritas super diuina à S. Martino, prima huius loci Abbatisz: atque incredibiles orationis & abstinentiæ sermo: in cuius vrbis, alia sero Deo cura Angelos decantantes, atque bene Psalmistæ versibus: audistis meo dabis pœndium & letitiam: & exultabant ossa humilitas: super repetentes audistis. Eadem attestatur Barezuz sup. lib. 1. cap. 20. vocans eam Mariam, non Mentiam. Clarebat sub. ann. 1515.

B. Catharina, Virgin. f] Magistram nouissimum egit, in monasterio Bellalcazari, quod est 1. Prouinciz Angelor. Vbi sanctissimè obit: cuius animam in specie Columbe vidit in cælum ascendere, B. Maria à sancto Antonio, eius Discipula, dùm stare ad orationem, teste Daça 4. part. chronoc. minor. lib. 3. cap. 77. ad ann. 1375.

QVARTO DECIMO CALENDAS IVLII.

VAlloniis, in Territorio Constantiensi, Beati^a Guillelmi Seruaserij, Martyris, qui, effuso sanguine, veritatem Catholicæ fidei consignauit. Gaudau, Beati^b Ioannis Amici, Martyris. Apud insulanos Molucenses, Beati^c Sebastiani à sancto Iosepho, Martyris: qui sagittis toto corpore confixus, pro fide Christi occubuit. In Phocenfi Gallix Prouincia, Beati^d Raymundi Gaufredi, Confessoris: Doctoris eximij, qui nobilitate, pietate, ac Religione pollens: Generalatus munere præclarè functus est in toto Ordine Seraphico: quique benignus, mitis, patiens, & sui instituti zelantissimus effectus: à Bonifacio Papa VIII. Episcopus factus est: verùm officio Generalatus, ac dignitati Pontificali protinus cedens: ob insignem ipsius humilitatem: totum se dedit, vsque in finem, spiritualibus virtutum exercitijs. Mantuæ, Beati^e Francisci Bazonis: Confessoris: Genere, vitæ sanctitate, & Angelica conuersatione, illustris. Conzcamporum, in Territorio Palentino, Beati^f Ioannæ à Gueuarta, Virginis: quæ huius loci prima Abbatissa electa, prudentia, oratione, cæterisque virtutibus enituit, ac miraculis post mortem conuulcauit. Beluisij in Territorio Placentino, Beati^g Franciscæ de Belen, Virginis, virtute abstinentiæ, humilitatis, & orationis insignis.

IVNII XVIII.

§. 1. **B**eati Guillelmi Seruaserij, Martyris. *] De eo hæc scribit Gonzaga 3. part. Origin. Seraph. Relig. in Conuentu S. Ludouici Regis, Valloniæ, in Neustria, quælibet 11. Promoc. Francix Paris. Cùm P. P. F. Guillelmus Seruaserius, bonus Conuentus Vicarius, in Caluaniâs hereticos, toti Gallix infestissimos hostes, acris pro Concina etiam inuenit: inuenerit, ab istis deprehensus, conuictusque, opprobriis, atque plagis saeuat: tum demum sub eorum manibus, 18. Iunij, anni Domini 1560. Illustre martyrium subiit. Testatur eadem part. 1. in martyrib. minor. & Batezzus 4. part. chronic. min. lib. 4. cap. 27. Elzeuus lib. 3. cap. 10. facti Morit. Otiuet. Piscætuus in Catalog. viror. illustr. min.

§. 2. **B. Ioh. Martyr. b]** Memoratur ab Arnoldo de Raiffa, in Auctario ad natales SS. Belgij Ioannis Molani hæc die, ex Archiuis Conuentus S. Francisci Aourensi. Hic quippe, cùm ex itinere suo Prædicator & Confessorius esset, è suis omnium prius, quasi uelutando, hæreticorum acie ingressus, quia Franciscanus erat, nempe iuratus hostis hereticorum, interceptus est: uidelicet eùm è Conuentu suo Bergæ ad Sonam iter inisset, in via à Goutus græuiter scilicet laucatus, paulo post Louanij ex uulnere, occubuit an. 1569.

B. Sebastian. Martyr. c] Passus est hæc die an. 1610. natus autem nobili Prosapia, refertur intra conuicia Prouinciæ S. Iosephi, ex Villa Meduæ Campi, in Hispaniâ: qui exinde euocatus, ad prægnantes Euangelij semences, in geribus seminandas, in Prouinc. D. Georgij Philippinarum destinatus est, ut sermone potentia, & uigilia, qua pollebat, pudicitia, nationem lucraretur. Itaq; obediens suæ expeditionem suam decessens, in Molucanis Regionibus quinque præcellentes Regulos, aqua baptismali, Christo dedit: & eadem aboquin generationem illius regionis, Christianæ moralitatis elegantiâ, non pauci in locis et poluit. Interrem nauigio et item Pyretica gens Batauorum deprehendit, contumeliosaque sectum, in desertam postea uia-

ris insulam, eiecit. Ille uerb. presenti auxilio Dei, promotus in insulam Togolandæ, cum socio delatus, gentem Mahometicæ uelantæ cultricem; longis sermonebus confundens, & euincens, ad extremum iustitiam illius terræ sultur, & consensum morti adiudicatur, feruente proletoque posteaquam uelut signum ad sagittam expositus, spiculis, toto corpore, confixus esset. Quibus peractis truncum corpus in aquas demergitur, sed ipis aquis super epantans, ostendit, cilicium lumbis assisum, rigidè acuminatum, quod uir Dei ad extremum, martyrij agonem regimerat, flagellum quoque Disciplinae illius à Barbaris ludibrio habuim, & in mare toties; quoties reiectum ad latus, eminenter elatum est. Interim cruce misere losa ad locum martyrij, Dominicæ ostensa, multi prodigio moti, ad Christum properarunt. Scribunt de eo. Maritus l. 4. chron. hist. or. obicru. Reform. c. 29. ex Fratre Angelo Aouagadro Vercellensi, R. eform. medij. Galterius in Tabula Chronogr. sæcul. 17. Pro eius canonisatione, petuntur literæ Apostolicæ ad protellus conficiendos: uel constat ex libello Neapoli edito apud Typographiam Ioan. Domini Romalioli an. 1626. & Rapinzo hist. Gener. Orig. Raccolle. or. 1. part. præfat. §. 4. Illius non obsecro meminit B. Richardus à S. Anna in sua Epist. Sed illis omnibus copiosius Ioannes à S. Maria part. 1. chron. Prouin. S. Iosephi, lib. 4. cap. 15.

B. Raymundi Gaufredi, Conf. d] Nobili genere ortus erat, sed eruditione, ac uirtute illustrior: Prou. S. Ludouici Almus: natus in Phocensi Prou. Anno uerb. 1289. In primo Capite. Gener. Rectimo, coram Nicolao Papa IV. ac duobus S. R. E. Cardinalibus eiusdem Ordinis min. uidelicet. B. entuulo, Albanensi Episcopo: & Mathæolo, Portuensi Episcopo, communi patrum acclamatione electus est in Generalem XIII. insulæ totius Ord. Seraph. eiusdem institutionem ipse summus Pontifex laudauit, ascensens in eum fuisse, ex uoluntate & iure Spiritus sancti. Ordinem sextæ ætatis 7. in suo regimine

fuit valdè benignus, affabilis, commiserans alius, proborū amator, pius ac deuotus & fux professionis ac instituti zelantissimus: propt. Clem. Papa V. Scriptis Apostolicis testatus est. Cūm igitur optimè ac prudētē totum sic gubernaret Ordinem, quoslibet fratres sibi similes, & Regulæ obseruatores, fouebat, mebat, ad amabat, relaxationem autem dedit, & minus Reliquos paruos faciebat: sicutum factione multa graua passus est, quæ patientissimè ipse tulit an. 1290.

5. j. Anno 1292. celebravit Capitul. Genet. Parisiis, ad instantiâ Philippi IV. cognomento *Pateris*: Gallorum Regis Christianissimæ eius opera, Doctores Theologos gradum in alma Parisiensis Vniuersitate accepit: & si id minus cogitaret, præ nimia humilitate, qua exornatus erat. Anno verò 1295. Capit. 35. Generale Assisij celebravit. At huius B. Patris æmuli tantum in eum odio et asperitate, vt apud summum Pontificem Bonifacium VIII. leum aculeantes, Capitul. Genet. an. 1296. Anagninæ, au. Orate Apostolica, sit indictum. Vbi idē summus Pontifex Patrum Episcopum eum erant: quæ tamen dignitatem humiliter recolans, eò quod tali munere se indignum putaret: grauitè id accepit. Bonifac. aduocans, illum minus exatit idoneam esse Generalia ministerio: cui mox renuntiate iussit: quod & læto animo præstitit, siueque in Prouinc. P. bolensem reuersus est.

5. 6. Dūm autem priuatus, sanctè, pièque viueret. Clem. V. Papa, eum cum quibusdam alijs probatæ vitæ patribus ad se vocauit: vt cum eo saper Reform. Ordinis, tractaret. Exiit enim ipse summus Pont. pauld post declarationem edidit: quam *Clementiam* vocat. Incipit *Exami de Paradiso*, &c. de verb. significat. an. 1312. in Concilio Viterbenf. Interim verò B. Raymond. obiit, pauld antea. De eo agunt Bartholom. Pisanus l. 1. Cōform. fruct. 8. part. 2. vbi de Generalib. ministris totius Ord. min. Marianus l. 3. c. 10. et. 11. Volaterranus lib. 21. Antropolog. de Eremitis. Speculum fratrum min. ibid. Firmamentum tuum O. d. trad. 1. in memoriali Ord. ibid. Gonz. part. 1. Orig. Seraph. Rel. ibid. & part. 3. in Prou. S. Ludouic. Rapinuz hist. Vniuers. Orig. Recollect. in eod. mem. Ord. Marcus Vlyssip. a. part.

chron. min. l. 5. c. 18. 23. 24. 27. & 28. item l. 7. c. 18. 9. 1. D. Antoninus 3. part. hit. tit. 14. c. 9. 5. 11. Toffiman. l. 2. hist. Seraph. in eo Wading. tom. 2. Ann. min. ad an. 1278. 5. 18. & 1289. 5. 22. an. 1290. 5. 10. & 11. an. 1292. 5. 13. 14. & 15. an. 1295. 5. 12. & 14. & 18. toly. 3. an. 1310. 5. 1. Quadam scribit eum Parisiis obit: sed alij volunt id enim esse eum in quadam possessione suorum consanguineorum, quò trecenti animi gratia, & persecutionis fugiendæ causâ, ex sedis Apostolicæ licentia, recesserat. Sed illius æmuli, tanta exiit a uersione cōmotos fuit, vt impune diceret eum, occulto Dei iudicio, de hac luce migrasse: vitamque malo fine terminasse, vti referunt S. Antonin. sup. c. 9. 5. 11. & Pisanus sup. l. 1. fruct. 11. part. 2. in fin. Prouin. & fruct. 9. part. 2. excellent. 8. Regul. minor. in fin.

B. *Francisci Bazens*, Conf. 7] Ex Mantuanorum familia: fuit Orlandus eiusus sanctitas omnibus sui temporis Prouincia S. Antonij patribus, tum quoque Mantuanis, in protipulo fuit. Obiit Mantuæ, sepultusque iacet, in Conuentu S. Francisci, qui est 3. partæ Prouin. De quo ibid. Gonzaga par. 2. sup. & Barreuzus p. 4. chron. min. lib. 3. cap. 25. ad ann. Christi 1340.

B. *Isidoro Guernata*, Virg. 7] Prima exiit Abbatissa monasterij S. Claræ Conzæ Camporum, quod est 9. Prouin. Conceptionis, Palentinæ Diocesis, in Hispania: quæ integras noctes integris quoque diebus orationi intentè iungere assueuerat, omnibusque claruè virtutibus quas meruit, vt post eius obitum, multa per eam Deus miracula operatus sit. Vixit ann. 1460. Scripsit de ea Gonzaga sup. part. 3. in eod. monasterio, & Barreuzus sup. lib. 3. cap. 42. Valerius de SS. Fæmin. Ordin. minor. lib. 4. cap. 34.

B. *Francisci*, Virg. 8] Vna fuit ex primis fundatrici-bus monasterij Beluisiani, quod est 6. Prou. Angelorū: vbi Vicaria exiit, & sancto sine quiescit, circa an. 1600. verò penitentium speculum apparuit, in qua abstinētia, humilitas, & silentiū tantquam in propria fide quiescerent nullquam lecto decubus, cibumque iugiter deuolat, ieiunia Regulæ in pane & aqua seruabat: eius oratio continua erat & feruida, &c. Vide Fasam sup. lib. 4. cap. 50. ex Monumentis illius Prouincia.

DECIMO TERTIO CALENDAS IVNII.

Foggia, in Apulia, Beati Jacobi ab Assisio, Confessoris: Seraphici Patris S. Francisci Discipuli: cuius vitæ sanctitas, miraculorum præconio commendatur. Atetij in Tuscia, Beati Antonij Neri, Confessoris: eruditione, virtute, ac Regulari Obseruantia, clarissimi. Pisauri, in Marchia Anconitana, Beatæ Michaeline Viduz, Tertiarie, quæ nobili exorta Profapia, & multis penitentiæ operibus intenta, viuens ac mortua miraculis claruit. Mediolani, Beatæ Laureæ Felicis de Saulis, virginis: quæ Religione, pietate, & monasticis institutis emicuit.

IVNII XIX.

5. 1. **B**eati Jacobi ab Assisio, Conf. 2] Gloriam maximorum fuit conspicuus miraculorum: quorum seriem recenset, B. Bartholom. Pisanus lib. 1. Conform. fruct. 8. part. 2. in Fratrib. minor. sanctis. illustr. in Prouin. S. Angel. Codex MS. Abbat. S. Vic. Panf. ibid. Marcus Vlyssip. 2. part. chron. vniuers. 9. cap. 24. 5. 1. ad an. Christi 1362. Gonzaga Orig. Seraph. Rel. part. 1. in BB. viris huiusce Ord. obit apud Oppidum Foggianum, sepultus in Conuentu ibid. extructo. Toffimanus lib. 2. hist. Seraph. Wading. tom. 1. Ann. minor. ad an. 1210. 5. 38. & 39. Marianus lib. 1. cap. 6. 5. 7.

Picquetus in Catalog. viros illust. Franciscan. ait: quæ hunc illum esse B. Anonymum quem mendozè Gonzaga sup. part. 2. in hoc Conuentu (qui est 19. Prouin. S. Angel.) scribit obiisse an. 1510. diam illic curata fuerunt eius Reliquæ.

B. *Antonij Neri*, Conf. 3] Patria Arretinum erat: floruit an. 1525. Qui prius Conuentalis, atque sacre Theologice magister exiit, publicè parisi, Petrum Lombardum, iocentiarum magistrum disertè, luculentissimèque exposuit: & Opuscula quædam, proprio Marte elaborata, super eundem edidit. Is enim prioribus patribus

tibus relicto, atque Observantiae mancipatus: apud
Conuentum S. Ioannis Aretij, qui est ꝑ. Prou. Tulciae
spiritum exhalauit, non oblique sanctitatis opinione:
provertentiarum Gonzaga ibid. part. 2. sup. & Barezus
part. 4. chronic. minor. lib. 1. cap. 52. ad an. 1546.

Willotus Athenarum Orthod. Francif. littera A.
3. *B. Michaelina, vrida. c.* Pisauri, nobili genere *de-*
sellorum, Patre Antonio Pardi, progenita, vno illustri
ex *Malatestij*, copulatur coniugio: & filium vnicum
enita Pardinum, Maritum perdidit anno gratiae vige-
simo: ac paulo post prope etiam se orbatum vidit. Qua-
re facultatibus in pauperes erogatis, habituque Tertij
Ordinis S. Francisci susceperit, vitam duxit planè con-
lectem. Nam charitatis operibus, & egenorum obse-
quis addicta, Christi colloquio est ponit: quo validius
excitata, maiori conatu, Diuini se deuotit actibus.
Vtque in lascentie aetate corpus seruaret libratum,
ferro cilicioque praecincta, cathenis ferreis carne edo-
mabat, humi, vel nuda in tabula cubabat: orationi flexis
genibus tanta assidue vacabat, vt ex vulnerato popli-
te vermes scaturirene: cibas & potus, vt plurimum
panis & aqua. Porro, à conuersionis primordiis, Chris-
to crucifixo vehemèter compassa, & amoris eius igni-
bus exarsescens, locum, in quo suus amor fuit crucifixus,
deceat inuisere. Artis promèdè maturior, nacta
opportunitatem nauigiij, & honesti comitatus, transfre-
trauit Ierofolymam: vbi loca omnia sacris Christi vo-
luntis, aut sanctorum memoris consecrata, deuotè per-
lustrauit.

6. 4. Virtutibus & pietate illustrem amplius miraculorum
gloria Dominus illustrare conatus, cursu tandem si-
deliter consummato, pilsque laboribus confecta, mi-

grauit ad Christi, an. 1556. gratias suas, 56. die decimo-
nono Iunii, in ipsa solemnitate Pentecostes: corpus eius
magna cum deuotione delatum, sepultum est in Eccle-
sia Conuentus S. Franc. Pisauriensis, concurrente vni-
uerso populo & vrbis magistratu. Multis statim post
mortem clarere coepit miraculis, quae ex testium depo-
sitione suis actis ex ceperunt Cecculus: & Bernabuc-
cius, Pisauriensis Notarij. Scripserunt eius vitam Ano-
nymus Cozurus: Marius Florentinus, in Append. l. 2.
Latino sermone: Italico typis Atiminesibus an. 1585.
eisdie Toffinianus: Hispano Marcus Vlyssip. part. 2.
sup. l. 9. c. 17. Eandem Pisauri editam, & in tabulis Pi-
sauriensibus se se legisse, eamque Ecclesiastico coli
officio Testatur Philippus Ferrarius, in Catal. sanctor.
Agunt de ea Pisanus sup. l. 1. fru. d. 8. part. 4. De Silis
in cap. 1. Regul. Tertij Ordinis. Gonzaga part. 1. sup. in
BB. Form. 1. & 3. Ordini. Francif. Valerianus, ibid. l. 5.
qui tamen hallucinatur, dùm eâ obisse scribit, 11. Maij
sic & Ferrarius, sup. ad vndecimum Calend. Iulias an.
1290. in noua Theographia ad Martyrol. Rom. itaque
Toffinianus sup. asserens obisse die 18. Iunii, in
Dottin. S. Trinet. hos etiam liquèdè aetate conflux in
Chronologica ratione, cum ex praefatis, tum ex Wad-
dinghot om. 4. sup. ad an. 1556. §. 23. 24. & seq. item
an. 1599. §. 35.

7. *B. Laura Felices de Saultis, virg. d.* Haec omni ge-
nere virtutum praedita, floruit apud monasterium de
Iesu Mediolani, quod est 2. Prou. Mediol. quae carnis
erga sultu soluta, an. 1585. ad astra migravit: ibique so-
pulta est. Ita Gonzaga ibid. part. 2. sup. & Barezus
top. lib. 8. cap. 74.

DVODECIMO CALENDAS IVLII.

Patauij, Octaua S. Antonij Lusitani, Confessoris. Brixiz, Beati Francisci
Ab Aragonsi, Confessoris: magnae sanctitatis viri. Carthagine, in Costaricana
Indiz Occiduae Regione, Beati Alphonsi Betanços, Confessoris: qui primus illic
verbum Dei Euangelizans, quàm plurima Indorum millia conuertit ad Christum:
& clarus meritis, ad praemia caelestia migravit. In monasterio de Monticulo, apud
Florentiam, Beatae Helciae de Puccio, Virginis: Doctrina, sanctitate, & spiritu
Prophético admodum illustris.

IVNII XX.

8. 1. **O**ctava S. Antonij. *] Hic dies festiudè colitur per
totum ordinem Seraphicum: vt patet ex Breuita-
tio Festrum min. sed Patauij percipièdè solemnitas agi-
tur, ob liberationem ciuitatis hac die caelitus datam an.
Christi 1556. tempore Alexandri Pap. IV. mentis &
intercessione S. Antonij. Nam Guardiano Conuentus
Paduani Patris scilicet Barthol. *Gerradino*, oranti pro ea
Ciuitate, & pernoctanti in Ecclesia, die festi S. Antonij
ausiliu de caelo promissum est. Auidius enim vocem
veluti de sepulchro praefati S. Clare resonantem. *Frater*
Bartholomeus de Acheronides: facie aduersariorum, sed con-
solare in Domino, etque gratias age: quia die octaua festiui-
tatis meae haec ciuitas pristina restituetur libertati: quod
ita essent. Nam Anselm. Gubernator vrbis, nepos Ecclie-
stici Tyranni, cuius vices gerebat, diuinitus perterritus
egressus est, & cum suis aufugans: procius Philip-
pus Fontanus, Rauenne Archiepiscopus S. R. E. Legatus
Apostolicus, ciuitatem intravit, & cuncta pacificauit,
quare ex eo tempore ciues Patauii, in huius singularis
beneficij memoriam, hunc octauam diè summa cele-

britate coluerunt: sanctorum Antonij aduocatum vrbis
Paduanae praecipuum, acclamarunt: cui & manus altare
Cathedralis Ecclesiae consecratur, intra illud sacras
eius Reliquias deposuerunt. Haec ex S. Anton. 3. part.
hystor. tit. 24. c. 3. §. 6. Marco Vlyssip. 1. part. chron. mi-
nor. l. 5. cap. 1. Toffiniano lib. 1. hystor. Seraph. in eo.
Waddingho tom. 2. Annal. min. ad an. 1263. §. 8. & 14.
pennitenibus, & confessis, visitantibus Ecclesiam
Tertium minor, in festiuitate S. Antonij & per octo dies
continuos conceduntur 40. dies indulgentiarum ab Alex.
4. incipit. *Cum ad praeroganda*, sub Datum Anagnis 5.
Calend. Aug. Pont. an. 1. Waddinghustom. 2. an. 1255.
§. 35. eas multum auxerunt alij summi Pontif. Vnde
compendium privilegior. fratrum min.

9. 2. *B. Francis Ab Aragonsi, Confess. b.* Nouus Conuentus,
(vetere an. 1517. diruto, soloque reuato, annuente
Leone X. summo Pontifice, ob ingruentia bella, eo
quod extra moenia vrbis Brixiz foret) pro fratribus mi-
noribus sub nomine S. Iosephi, intra eisdem ciuitatis
Brixianae muros summa diligentia constructus

an. 1519. 4. Orobis dedicatus est. Corpora verò sacra que in priori recondita erant Conuentu, in hunc oortum ex eiusdem summi Pont. mandato, translata sunt atque B. Pat. Francisc. hic, parietem primi sacelli, quod extra claustrum ostium ad dexteram occurrit, pro sepultura honorificè adeptus est. Illius meminerunt Gonzaga 2. part. Orig. Seraph. Relig. in eo Conuentu, qui est i. Prouinc. Brixiæ. Barezuz 4. part. chron. minor. lib. 2. cap. 50.

5. 3. *B. Alphonsi Betancos, Confess.* Primus fuit, qui Catholicam fidem Costanzæ Indis annuntiavit, prædiciturque primus quoque Prouinc. S. Georgij de Nicaragua, fundator extitit: plurium linguarum, præsertim verò Indicarum gnarus: qui molestias sibi atque vexationes iniustè illatas ad tempus declinaturus, Guatemalica ex custodia, cuius alumnus erat, ad has partes, circa annum à partu virginio, 1550. traiecit: vbi ad hærentibus sibi aliis duobus Frætericanis, qui cum quodam licentiatio, cognomine Casallon, ex Hispania eò se contulerant: tot Indos à Christi fidem conuertit, totque veterinos fructus, tum opere, tum quoque sermone. Dominicum in hocrem inuolit, vt incredibile sit assatum. Præterea, tanta humilitate, tantaque humanitate præditus extitit, vt omnes in sui amorem, sui que desiderium caperet. Nihil etiam eo modestus, nihil contentus, nihilque melius fuit: vnde, nec mirum, quod tot, taleque progressus istis in partibus fecerit, totque hominum millia suam Saluatoris Christi iugo submisserit. Obiit denique magna cum pietate & san-

ctitate, sub ann. 1566. non longè ab Indorum oppido, cui *Chomez* Indicè nomen est: illiusque ossa in eisdem oppidi Ecclesia à fidelibus oppidanis honestissimè tumulata fuisse. Vnde postmodum exhumata, atque Cathaginem (quæ celebri Costanzæ Prou. ciuitas est) translata, in maiori Conuentu S. Francisci, sibi vbi sit, sacellum illata sunt: vbi tum ab Hispanis, tum quoque ab Indis, in maxima veneratione habentur. Arguit de eo Gonzaga part. 4. sup. in prefata Prou. S. Georgij, & prædicto Conuentu, qui est i. huiusque Prou. Barezuz sup. l. 4. c. 13. Rapinuz io hist. General. Orig. Recollet. Decad. 5. part. 1. §. 12. Wadinghus sup. an. 1289. §. 41. Marianus l. 2. c. 49. chron. Reform. Grauna in *uict. Turris*, part. 2. cap. 24. Daz 4. part. chron. min. lib. 2. cap. 53.

5. 4. *B. Helena à Paccio, uirg. d* Claruit hæc Religiosissima virgo apud monasterium de *Monticello*, propè Florentiam: vbi sanctimoniali vitam ducens, & metuis cummulata quamplurimis: feliciter obdormiuit in Domino, an. 1520. ibique apud Florentiam sepulta iacet. De ea scribit Marcus Vlyssip. 2. part. chron. min. l. 7. c. 34. Toffianus sup. in ea quam *Heliam Pulciani* nominat. Translata omnibus sanctimonialibus ex monasterio ad aliud nouum Florentiæ extructum an. 1561. (vti superius, ad 27. Februar. §. 5. annotauimus) veteris nomen haud amisit dictumque est monasterium *Monticelli*, non iam, propè, sed apud Florentiam. Vide Wadingh. an. 1261. §. 7. tom. 2. sup. & ad an. 1264. §. 5. item tom 3. an. 1320. §. 2. 3. 4. ex Mariano. lib. 4. c. 5.

VNDECIMO CALENDAS IVLII.

IN Picæno, Beati Raymundi Confessoris: paupertate, zelo Obseruantie Regulæ, & vitæ sanctitate insignis. Basileæ in Heluetia, Beati Iacobi à Porta, Confessoris: miraculis clari. Aquilæ in Vestinis, Beati Matheia Leonissa, Confessoris: cuius merita gloria miraculorum exornat. Hispali in Hispania, Beate Leonore Gufmaniæ Virginis: generis nobilitate & virtutibus illustris: quæ Abbatissa electa, in maxima humilitate, paupertate, oratione atque penitentia, vitam duxit admirandam. Villæ-Comiti, in Territorio Braccarenfi, Beate Catharinæ Vaaz, Virginis: cuius vita, moresque omninò fuisse mirabiles Palmæ, in Territorio Cordubensi, Beate Mariæ à Porto-Carriero, virginis: quæ illustrissima exorta profapia, sanctitatis & virtutis singulare exemplar cæteris de se præbuit.

I V N I I X X I .

5. 1. *B. Beati Raymundi, Confess.* a) Magister fuit B. Franciscus à *Fabrano*: vitæ eximia vitæ sanctitate præditus: sui que instituti, & altissimæ pauperant zelantissimus: propè quod carcerem, & alia grauius passus est an. 1288. ab his qui relaxationi in Ord. minor. fauebant. At B. Raymundus *Gaufredus*, natione Gallus, factus minister Generalis totius Religionis Seraphicæ, in Picæno nium proficiscens: ipsum B. Patrem Raymundum cum focus, magno cum honore inde eduxit, ex sententia Diffinitorum, cognita illius Innocentia an. 1280. Quo tempore, ad instantiam Regis Armeniæ, illum cum 5. alios sanctus fratribus ablegauit idem Generalis in Regnum eius: ad educendum populum in fide Catholica, magna operatus est, cum ingenti animarum fructu. Arguit de eo Marcus Vlyssip. 2. part. chron. min. lib. 5. c. 12. §. 1. & c. 18. §. 1. & c. 24. stem lib. 7. c. 1. §. 2. Wadinghus tom. 2. Annal. minor. ad an. 1275. §. 2. & 1289. §. 24. 1290. §. 10.

B. Iacobi à Porta, Confess. b) Claruit in Heluetia, virtute miraculorum insignis: quæ Deus ad eius inuocationem edidit: obiit in Conuentu Basiliensi, Prouinc. Argentinenfis: ibique sepultus est. Huius meminit Barezuz 4. part. chron. min. lib. 1. cap. 66. ad an. 1526.

B. Matheia, Confess. c) Ex Tertiano, sit Capucinus, an. 1559. sanctissimeque obiit an. 1553. cuius præclaras virtutes & miracula recenset, Bouterius tom. 3. Annal. Capucinor. ad an. 1553. §. 19. & c. Solodienfi, Petracio, & Monteblo.

5. 2. *B. Leonora Gufmaniæ, uirg. d* Inter cæteras sanctissimæ vitæ Moniales, quæ in monasterio S. Claræ Hispali, virtutibus atque Religione floruerunt, longè emicuit hæc B. Leonora Gufmania, ex Ducum Methymæ Saroniæ familia originem trahens. Quæ sicut sanguinis claritate replenduit, ita quoque vitæ sanctimonialis atque nitore virtutum claruit. Cum enim obierit viroque parente orbata, tæporalibus diuitiis afflu-

ret, ac sub alicuius cuiusdam tutela diligentissimè cõstituta, & vix 21. suæ ætatis annis attingens, ab eo maximè sollicitatur, vt temporali sponso iuberet, oquam eam in sententiam adduci potuit. Atque siquidem se Christo cõlesti sponso à pluribus diebus non nisi, nec posse citra eius iniuriam, alteri dõponari. Cùmque tãtoret ad temporales nuptias cogi, actum quoddam religionem ingressa est. Fuixit enim se maximo inuolensæ materæ (quæ tunc Consuetus S. Agnès apud Hispaliem agebat Abbatissam) desiderio tenens: qua propter ad illam ducta, dùm quãdam abbas Moniales in monasterij porta alioqui simulat, loci penetralia leui pede protinus petiit, à quibus nullo pacto excludi potuit. Minutibus verò præfato loco nunam omnibus eius, cum sanguineis, si quoque, a sibus, ex Catholicoeum Hispaniæ Regum Ferdinandus, et Elisabethæ mandato, ad S. Claræ monasterium, vt coram Hispalensi Archiepiscopo, atque Regio ciuitatis gubernatore mentis suæ proposito liberis aperiret, translata est. Quæ tamen in sententiam persisterens liberè coram toto illo nobilissimo concilio facta est, se inde nullo pacto nisi in fructu diuulsiõis: insuper & addidit, vt se Christo sui sponsi dulcissima alioquin se non sine. Ab eo igitur tempore tota illa necessarium, atque sanguine communitõrum tempelitas cessauit.

9. 5. Ingressa est itaque nobilissima hæc soror Leonora Gulismania Religionem, cum an. ageret duodecimam atque meæ per tetraginta & nonum annos, in maxima paupertate, profundissima humilitate, incredibili patientia, atque constanti oratione, per 28. annos sub-

dit, sed per 41. Abbatissam, licet iuua, perseverante: ab anno scilicet 1570. vique ad an. 1579. quod obit. Cuius corpus, cùm 13. continuis mensibus, in quodam subter-raneo sepulchro, humido. atque corruptendis corporibus apertissimo perseverasset, nihilominus inopere omnino, & incorruptum inuentum est. Quod miraculo omnibus tributum est. Ea de causâ ad nobilissimam Mausolæum, sibus in choro à Monialibus eadem, honorificè translatum est: vbi magna fidelium veneratione colitur. Scribitur de ea Gonzaga part. 3. sup. in prædicto monasterio S. Claræ Hispalis, quod est 1. Proviuc. Baricæ, & Barezus sup. lib. 7. cap. 29. Wadinghus tom. 2. sup. ann. 1293. §. 9.

E. Catharina & auz, Virg. e] Florebat an. 1565. apud 6: monasterium S. Claræ Villæ-Comitis, quod est 14. Prouinciæ Portugalliar: vbi maxima cum sanctissimâ in Domino obdormiuit. Illius meminit Gonzaga libid. part. 1. sup. & Barezus sup. lib. 4. cap. 40. ad ann. 1565. Wading. tom. 3. an. 1518. §. 46. Valerius de SS. Facin. Otdin. min. lib. 4. cap. 41.

E. Maria, virg. f] Soror est Comitissæ illustrissimi Palmensis, & de Porro-Carrero, Religiosa autem exitit admodum humilis, & pœnitentiæ exercitiis dedit: Discipulis sic aspersis corpus suum flagellabat, vt eade sanguis decurrens, terram rubricaret, fuit etiam orationis eximia, in qua multas reuelationes, magnasque cõsolationes carissis sibus inuasis, cautè custodiebat, iacet in monasterio Palmensi, quod est 14. Prou. Angel. Daça teste 4. part. chronic. minor. lib. 3. cap. 77. ad ann. 1575.

DECIMO CALENDAS IVLII.

A pud Marchiam Anconitanam, Beati Philippi, Confessoris: Concionatoris eximij: qui virtutibus & perfectione extitit admirandus. In Vmbria. prope Castellum Lunianum, Beati Raphaelis Nursini, Confessoris: singulari sanctitate, & Prophetiæ dono conspicui. Cassanæ in Territorio Vlyssiponensis, Beatorum Didaci, Peregrini, & Francisci de Taluera Regina, Confessorum. Cambriaci in Sabaudia, Beati Ioannis à Mauritania, Confessoris: qui Guardianatus officium, apud Lugdunenses, diu summa cum laude exercens, maximis virtutibus refulsit & viuus ac mortuus gratia curarionum emicat. Messanæ in Sicilia, Beati Seraphini à Franco-furte, Confessoris: qui oratione, & pœnitentiæ exercitiis clarus, signis quoque admirandis coruscant.

IVNII XXI.

9. 1. **B**eati Philippi, Confessoris. * Vnus fuit ex primis sanctis à S. Francisco in Marchiam amandatis: Egregius Concionator, & virtute præclarus: ad quem venit B. Ioannes de Prædicatione, cupiens ordinem minor intrare: immò potius Diuinitus missus est ad Ecclesiam, S. Stephani eiusd. oppidi, vt audiens B. Philippum Concionantem, viam Dei ab eo disceret, quod & statim optere compleuit: pro vt testatur Marcus Vlyssip. part. 2. chron. l. 3. c. 24. §. 1. ad an. 1172. & ante eum B. Bartholomæus Pisanus lib. 1. Conform. fruct. 8. part. 2. in Fratrib. min. sancti. illustr. Prou. Marchiæ. Ille autem (adde ipsè) qui prædicare debet vocabatur, P. Philippus, qui erat de primis Fratrum, qui venerunt in Prouinciã Marchiã de Anconæ: qui fortassis quibusdam diebus in maiore spicantia verbis, sed in vniuersis scriptis sancti annuere aut verbum Dei, sua prædicatior, dictus Ioannes fuit ad prædicationem fratrem Philippum dicens: quod si placet ei, opus nam percipit ad ordinem, & quod dicitur vollet peruen-

tiam facere, & Dominus Iesu Christo seruire. Ille vero cum esset sanctus homo, & illuminatus à Deo, videns in dicto puero mirabilem innocentiam, & aptitudinem voluntatis, dixit ad eum: venies ad me talis die, in ciuitatem Racheantii, & ego faciam te recipi, &c. obituit etiam postea hereticam à superioribus vt ipse B. Ioannes pergeret in Galliam, ad commorandum in Phocensis Prouin. Wading. tom. 1. Ann. min. ad an. 1271. §. 8. & 9. forsitan hic est qui in Castro. Muri apud Picenum obit. cuius moxime Toslinian. lib. 1. hilt. Seraph.

E. Raphaelis Nursini, Conf. f. b] B. Patris Ambrosij 5. 2. Mediolanensis olim discipulus extitit: qui ob eius singulares virtutes, atque eximiam sanctitatem, spiritu Prophetico dotatus fuit: quo & vniuersas diem, & plarimã alia, quæ insalubriter euenierunt, multò antea prædixit. Claruit ann. 1540. Agunt de eo Gonzaga part. 2. Ong. Serap. Rel. in Conu. S. Francisci, prope Castellum Lunianum, qui est 34. Prou. S. Francisci eius obit

ac sepulchris est prefatus B. Raphael, & Barezus part. 4. chron. minor. lib. 3. cap. 23.

6. 3. *B. Didaci* *foe. Conf. e*] Multa referuntur de eis in monumentis MS. Provinciae S. Antonij Pottug. ubi de *Comu. 2.* Callanex, vulgò *Callanbera*; ex quibus *Waddingh. tom. 4. sup. ad an. 1392. §. 11. ibidem* (inquit) *habetur duo pij viri F. Didaci peregrini, qui ex aula Imperatricis, & Portus allei Infantis, Maria, ad religionem transiit, ubique sanctissimi: & F. Francisci de Talamera Regini a:* de quibus suo tempore factum recitatur.

6. 4. *B. Iacobi à Mauritanis, Conf. e*] Sabaudus fuit natione ex Mauritania vulgò *Maurenne* oriundus: Religionem Seraphicam amplexus est, apud Patres Capucinos, & pluribus annis Guardianatus officio preclarè functus in Convento Lugdunensi, vitam dunt admirandam: totaque portentis reſertam quot actiones produxit. Vi-

tens quamplures egrotos diuſis, viſque incurabilibus morbis malè affectos mirabiliter ſanſiſe, & mortuus eadè confert beneficia: quin & illius ſudariola, & quidquid corpus eius tetigerit, eandem viem medendi compertum habetur. Obiit, ſepulchriſque eſt Cambertaci: vbi ſacrum huiusmodi corpus abhinc 35. annis incorruptum integrumque aſſeruitur. Scribit de eo R. P. Ioannes Baptiſta à Petuſio, in prologo ad vitam. B. Felicia à S. Gaſtalia, Capucini.

F. Seraphini, Conf. e] In oratione & contemplatione aſſiduos, in penitentiâ autem rigidiffimus erat: cinctus quippe catenis & cilicio indutus, in proloquio ad vitam. B. Felicia à S. Gaſtalia, Capucini. §. 3.

NONO CALENDAS IULII.

In Gallia Narbonenſi, Beati Guidonis Mirapicenſis, Confessoris: zelo Regularis Oſeruantia, & vitæ ſanctitate celebris. In Caſtro Nuntia, apud Corſicum inſulam, Beati Mariani Brandij, Confessoris: potentia aduerſus Dæmones in ſignis. In monte Moncatio propè Alconcelium Hiſpaniæ oppidum, Beati Didaci Villanouani, Confessoris: vita exemplari, ac virtutibus ingentibus conſpici. Madriti, in Territorio Toletano, Beati Petri à S. Maria, Confessoris: humilitate, ſilentio, & oratione admodum eminentis. In Territorio Palentino, circa Tordeſillarum Pagum, Beate & Mariæ à Queto Virginis: quæ admiranda Religione, ac pietate clara: ſancto fine quieuit.

IVNII XXIII.

6. 1. *B. Eati Guidonis, Mirapicenſis, Confess. e*] Hunc cum aliis ſanctæ vitæ Patribus Clemens V. Papa ad ſe vocauit: vt eorum conſilio ordinem Seraphicum reformata, Regularumque fratrum minorum ſua expoſitione declararet, & cuncta pro bono regimine redintegraret. Vide Marcuſi Vlyſſiponenſ. part. 2. chron. minor. lib. 7. cap. 18. §. 1. *Waddingh. tom. 3. Ann. minor. ad ann. 1310. §. 3. & 5.*

6. 2. *B. Maria à Brandis, Confess. e*] Floruit hic ann. 1525. apud Conuentum S. Franciſci Nuntiz, qui eſt 7. Province Corſicæ: vbi ſanctiſſimè obiit ac ſepulchris eſt. De quo hic Gonzaga part. 2. Orig. Serap. Relig. in preſato Conuento ſcribit. *Ex hoc monaſterio ad ſtra migravit, B. F. Mariam à Brandis Laicam: in cuius ſanctitatis teſtimonium, & cuius corpus poſt elapſum à morte biennium, ex antiquo ſepulchro exhumatum, incorruptum omnino apparuit, & Deo Optimo Max. plura miracula, præcipue verè dignoſcenci, beneficia præſtare dignatus eſt, eadè reſert. Barezus part. 4. chron. min. l. 1. cap. 47. ad an. 1526.*

6. 3. *B. Didaci Villanouani, Conf. e*] Profeſſione Laicus erat vitæ Religioſiſſimus, vitæ exemplari clarus: vixit circa an. 1545. Exceſſit è viuſ in Conuento S. Mariæ de Luce Moncatij, qui eſt 1. Prou. S. Gabrieli: cuius corpus in eius Eccleſia ſepulchrum & ab omnibus tum ſecularibus tum quoque religioſis, maxima in veneratione habitum. Scribit Gonzaga ibid. p. 1. ſup. & Barezus ſup. l. 1. cap. 4. §. Rapunzus in hñl. Gener. Orig. Recoll. Decad. 8. part. 1. §. 8.

6. 4. *B. Petri, Conf. e*] Doctus erat, concionatorque eruditus dogens adhuc in ſeculo. Factus frater minor. humilitati omnino ſtuduit, & vitæ perfectioni, ita vt breui vitæ,

tatum plenus, ac totus ſpiritalis euaderet. Ea propterea magiſter Nouitorum electus, tantempore hinc oneri incubuit, vt quamplurimum optimorum Religioſorum pater extiraret. Onum ſummè exhorreat, ſilentij, & orationis amariffimus erat: nam poſt matutinas decantatas, in choro, cæteris extantibus, remanebat, flexis geribus coram Domino, in oratione viſque manè. Omnis ieiunius in pane & aqua ſeruabat, de cætero, in cibo & potu abſtinentiſſimus. Pauſerunt, & obediſſimam admodum excolebat. Tandem Beate vitæ finem forticus, ſanctè diem exoluit vltimum in Conuento S. Bernardus, Madriti, qui eſt 8. Prou. S. Iofepi. Florebant circa ann. 1570. Vide Daſani part. 1. chronic. euaſ. Provinc. lib. 2. cap. 20.

F. Maria à Queta, virg. e] Religione & ſingulari ſanctitate claruit: quæ cùm intermiſſimè circa amariffimam Chriſti Paſſionem, cuiuſque valorem coram Crucifixo per aliquantulum temporis ſpatiùm meditata fuiſſet: ac poſtea odium in copioſiſſimas lachrymas, quod plurimum tanta ſibi oblata gratia abuerterunt, prorupiſſet, vocem quandam ſibi dicentem adiuuit: menſa quidem parata, atque pecunia in prompto eſt: qui igitur colligere voluerit, colligat, quæ ſicut ſanctè vixit, ita feliciter obdormiuit in Domino apud S. Claræ Todeſyllarum monaſterium, quod eſt 1. Prou. Conceptionis in Hiſpania. Illius memoraunt Gonzaga ibid. part. 3. ſop. & Barezus ſup. lib. 4. cap. 43. ad an. Chriſti 1565, quo ipſa vixit. Vvaddingh. tom. 4. ſup. ad an. 1565. §. 12. Valerianus, de BB. Formin. Ordin. minor. lib. 4. cap. 42.

A pud civitatem Armalech, in Tartaria: passio Beatorum a septem Fratrum Martyrum: Richardi, illius vrbis Episcopi: Francisci, Paschalis, Raymundi, Presbyterorum: Laurentij, Petri, & Ioannis, Laicorum: qui sub Alifolda Tartarorum Imperatore, à Saracenis, vinculis alligati, & pugnis, alapis, ac sputis, lacessiti: deinde gladium puncturis, & incisionibus nasi, auricularum, aliorumque membrorum vexati: ad vltimum pro Christo trucidati, Martyrij palmam sunt adepti. Sluxe in Flandria, Beati b Ioannis Pënnemanni, Martyris: qui ab hæreticis, ob fidem Catholicam, iugulatur. Molucis, Beati c Antonij à sancta Anna, Martyris: qui ob Christum à sceminis barbaris gladiis sensim est transferebatur. Vrbini in Picceno, Beati d Petri Hispani, Confessoris: Tertiarij: eximie sanctitatis viri. Neapoli Beati e Ioannis Illyrici, Confessoris. Aquilæ in Vestinis, Beate f Bonaurentæ de Antreodocho, Virginis: quæ orationibus, vigiliis, & ieiuniis iugiter intenta, miraculis etiam coruscavit. Antiquæ-Mellaræ in territorio Cordubensi, Beate g Franciscæ à Cruce, Virginis, quæ Abbatissa effecta, charitate, pietate, & iugi passionis Dominicæ memoria insigniter exornata.

IVNII XXIV.

§. 1. **B**eatorum septem Fratrum Martyrum. a] Horum gloriosum triumphum describit B. Bartholomæus Pisanus lib. 1. confortatus. fruct. 8. part. 2. vbi de Victoria Catali, siue Tartarij; ius verbus. In civitate Armalech, quæ est in medio Tartaria Imperio, anno Domini 1340. passus sum pro fide Fratres Minores, scilicet Fratres Richardus Episcopus Armalech, Frater Franciscus de Alexandria, F. Paschalis de Hispania, & F. Raymundus de Præmencia; hi omnes Sacerdotes; F. Laurentinus de Alexandria, & F. Petrus de Præmencia Laici: & Magister Ioannes Niger corpore, de Indis, de tertio Ordine B. Franciscæ, conuersus ad fidem per Fratres nostros. Hi omnes dimissi sunt in dicto Imperio ab Imperatore, qui tunc erat, (quem F. Franciscus de Alexandria à caeteris liberaverat, oratione patris quomodo medicaverit ista de causa Imperator Fratrem istum, suum vocabat Patrem, & medicum) optime tractatus: ut patet de his testis, & presulatus, & auctoritate prædicandi; ac filio suo ipse Fratris data (ut ab eisdem baptisaret, qui septem annis tunc erat) vocato Ioanne: Deo permittente, ipse Imperator dum iacet venatum interit vnicuique; & filij eius quatuor occisi sunt. Cuius Imperium sumptis quidam postmodum Falcheyus Sarracenus de sanguine Imperiali, nomine Alifolda. Et quia Fratres prædicatione sua, multos convertere ad fidem, mandavit hic Imperator, ut trino præcepto subacti, omnes Christiani Saracenis esserentur; & qui non obiderent, occiderentur. Propter quod, cum Fratres prædixissent, suo mandato parere non licent, legatis manibus ante, & omnes ad unum funem: à populis furentibus, percrustionibus, iugis, gladiis, & puncturis, interfectionibus: nasi, auricularum, & aliorum membrorum, demum gladiis trucidati, sollicitè migraverunt ad Dominum. De his autem Imperator post medicum tempus interfectus est, & domus eius igne combusta, passus sunt autem prædicti Fratres, anno præfato, circa festum B. Iohannis Baptistæ, tempore Generalium Fratris Gerardi Odovici. Idem videtur fruct. 11. part. 2. ibid. T. Olfianus lib. 1. hitor. fetsaphic. Ignatius le Ganit de sanctitate Roman. Eccles. cap. 2. sect. 2. Wadingthus tom. 3. ann. 1341. §. 7.

§. 2. Præfata quidem alij confirmant: sed quo ad enumer-

atos Fratres discrepant. Sic enim habet Firmamentum eum ordinem tract. 1. in memoriali ord. sub 19. Generali Ministri minor. Frat. Anno 1341. in Armalech, F. Franciscus de Alexandria, F. Richardus de Præmencia, Episcopus, F. Raymundus Rosi Præmencialis, F. Paschalis Hispanus de Præmencia: F. Laurentinus de Alexandria, & F. Petrus Macelli de Præmencia Præmencialis, Laici Martyres. Eadem refert Speculum FF. minor. ibidem vbi duo additenda sunt: primum quod B. Richardus Episcopus, postpositus: qui tamen debet ipse B. Franciscus prepositus. Secundum: quod B. Ioannes Tertiarus (quem de Silas in cap. 1. regul. tertij ordin. perperam est Athuopia oriundum facit (malè onatur. Marcus Vlyssiponens. 2. part. chronic. minor. lib. 8. cap. 45. ad an. 1342. & Thomas Bosius de signis Eccles. Dei, tom. 1. lib. 7. cap. 3. ad an. 1341. non solum eodem errore laborant: sed & ipsum B. Richardum tacent fuisse Episcopum: cum tamen id facti, patenterque constat, tom ex Pisano, sup. duobus in locis: tem & alio in loco, videlicet fruct. 8. part. 4. sub finem. Vbi recapitulatione facta Episcoporum præcipuorum ex ord. minor. ait: In ordine Pontificum multi habentur sancti Fratres: ut patet de sancto Ludovico Episcopo Tolosano, & de sancto Fratre Richardo, Episcopo Armalech; & sic de aliis, quod idem alij attestant. Vnalsis de Algeria, in Alore Episcopus totius ordinis seraphic. D. Franciscæ. T. Olfianus sup. Plat. lib. 2. de bono status relig. cap. 30. Piquetus in catalog. viros. illust. Francicam. Wadingthus sup. post Marianum lib. 4. cap. 11.

§. 3. **B.** Ioannis, Martyr. b] Cum per annos singulos, hæreticum in Belgio tabes incurseret nec in persequendis Dei Ministri Heresiarum furor conceperit, ne vel tantillum sese remitteret, sed in dies magis magnæque accederent: Slux Guardiani munere fungebatur Ioannes, (seu, ut alij volunt, Franciscus) Præmencianus, Gandavo oriundus, vir magne in primis doctrinæ, ac nihilominus singularis animi de castissimis, parique firmi prædicit. Hic cum ad Pagum S. Laurentii factus verbi Dei pro more concionatus us proficere, atque in iplo itinere pius preces recitaret, in hæreticorum

furious manus incidens, ab insidem statim moleis verberibus confectus, in terram deicitur, ac eorum vnius sectari iugulum ipsi horrendum in modum amputavit: corpus verò in propinquam fossam præcipitavit: in qua transper iacuit in harnatum, donec re, per pueros omnium custodes detecta, magna cum Catholicorum confirmatione, in præfixi pagi Templo sepultum est. Scribunt de eo Gonzaga part. 1. origin. seraphic. reliq. vbi de factis martyribus ordinis minorum suo xuo, ob Christi fidem passis, in provincia Flandrix. item part. 3. in prædicta provincia sub fin. ann. 1575. Boucherius in sua Franciscanorum historia. Barezus 4. part. chronic. minor. lib. 7. cap. 19. Daça ibidem lib. 3. cap. 72. Hilariom à Costa lib. 3. histor. catholie. pag. 366. Piquetius in catalog. martyrum Franciscanorum. Bofius tom. 1. de signis Eccles. lib. 11. cap. 21. Raiffa in Auctario ad natales sanctorum Belgij, hæc dicit, ac relatione Egidij à Morino. Galterius in Tabula chronolog. sæculi 17. in Appendice.

3. *Beati Antonij à Sancta Anna, Martyr. c.* Oriundus erat ex Castro Garoblij Diocesis Laurionis, in Hispania, qui cum professus Laicus esset inter Patres Discalceatos, locus exitit Beati Sebastiani à Sancto Iosepho. martyrio clari, (de quo supra ad 18. Iunij) & in passione collega. Nam cum adhuc iuuenili ætate floretet, servatus est à Barbaris, vt castitas eius proflicuaretur nonnullis feminis ac puellis: quas omnes intrepido animo contempsit. Vnde in furorem verberè, macheris, sagis, cultellis, pugionibusque accendit, et religiosum nudum (quem ipsorum vestibus insisterant) irruentes, corpus eius membratim; sed lentis ictibus, discederat: morientè caput etiam abscinditur, corpus verò in aquas depreciam, mergi non potuit: an. 1610. Vide Marianum lib. 4. & alios sup. in Beato Sebastiani à Sancto Iosepho.

4. *Beati Petri, Confessoris. 4.* Moniens in Ecclesia confraternitatis S. Ioannis Baptiste, Urbini, honorificè tumulatus est, sub manus Altare: vbi à populo magna pietate colitur; hodieque reverenter cunctis ostenditur. Tella Vlyssiponenis part. 3. sup. lib. 1. cap. 31. hunc autem eundem esse cum eo cuius postea meminit cap. 32. valde suspicor. De Sillis in cap. 1. regul. Tertij ordinis.

5. 5. *Beati Ioannis, Confessoris. c.* De eo scribit Boerius tom. 1. annal. Capucino. ad ann. 1577. §. 8. quo oblit, ex MS. provinc. Napol. Mellian, &c. Eminentius exitit conuocator: qui cum operum luce, ac

preclarissimis vitæ exemplis, totius regularis discipline exemplar sepe se ferret, plurimas quoque ius predicatione Iesu Christo animas peperit. Sepe Guadagni officio functus: monialium Neapoli S. Mariæ in Hierusalem diu administrationem gessit: quo in munere potissimum illius charitas ac virtus emittit. Sui obitus diem & horam præficiunt.

Beata Bonaventura de Andreduba, Virginis. 1. An. 5. 6. tredochus locus 4. leucis distat ab Aquilana urbe in Vestivis: vnde exorta erat: que ad predicationem Reverendi Patris Onuphrij, eiusdè provincie alumni, tantopere excitata est, vt proinus mundo & vanitatibus sæculi valehdens, Christo Domino totam se consecravit. Nam ex tunc, magna cum assiduitate ieiunus, vigiliis, ac orationibus operam dabat. circulum ferreum ad nudam carnem, pro cingulo, deferebat, que cum Christo sponso se deuouisset, tenuit totentium virum suscipere in maritum: licet ad id plurimum à parentibus sollicitaretur. Hac de re, patriam, parentes, & domum deserens, cæcitas inspirata, Aquilam perexit; vbi Beati Bernardini à Felice exhortationibus, magis ac magis in suo proposito confirmata, Monasterium corporis Christi, intra hanc urbem, ingrederet, & sanctissimè vitam virtutibus plenam transigere: ac miraculis claruit ibidem sepulta: eaque de causa, tum apud reliquos moniales, tum quoque apud vniuersos ciuitatis Amterni accolæ, in maxima habetur veneratione. De ea agunt Gonzaga secunda partè orig. seraph. reliq. in præfatio Monasterio, quod est à provincia Sancti Bernardini: & Barezus 4. part. chronic. minor. lib. 2. cap. 13. ad ann. Christi 1514. Toffianus lib. 1. histor. seraphic. & Valerius de SS. Form. ordin. minor. lib. 4. cap. 16. Iacobillus de Sanctis Fulginatis in vita Beati Pauli Fulginatis, cuius exequis interfuit ipsa B. Bonaventura, anno 1470. 26. Ianuarij.

Beata Francisca, Virginis. 5. Vix sanctitate plurimè emicuit, multèque spiritualis, & ebantate plena exitit: tamque deuota circa Passionem Dominicam, & dolores Christi sanctissimas pro nobis in ea passis; vt in meditatione tantè acerbatis velut exanimis eorneret. Iacet in Monasterio Conceptionis Desparz Virginis Antiquè Mellariæ, quod est 7. provincie Angelorum: vbi Abbatissa floruit. Hæc ex Daça 4. part. chronic. minor. lib. 4. cap. 50. ad ann. 1600.

SEPTIMO KALENDAS IVLII.

A pud Castrum Saphet in Syria, Beatorum ^a Martyrum Iacobi & Ieremie ⁱ qui à Sarracenis excoriati & fustibus mactati fuere vsque ad mortem. In Enchusia Batauorum oppido, Beatorum ^b sex Fratrum Martyrum: Danielis, Conuentus Alcmariensis Guardiani; Cornelij, Ioannis, Ludouici, Presbyterorum: Adriani & Engelberti, Laicorum: qui sub impiissimo Auriaco Principe, flagella, & ludibria experti, tandem pro constanti Catholice fidei confessione, à Geuziis hæreticis suspendio necati, gloriofum agonem consummarunt. In territorio Valentinenfi, Beati ^c Hieronymi à Condriaco, Martyris: qui hæreticorum furori expositus, crudeli morte occubuit, suoque sanguine fidem Catholicam subsignauit. Tetzuci, in India Occidentali, Beati ^d Ioannis à Ripa, Confessoris: quidoctrina & eloquentia exornatus: paupertate, regulari Obseruantia, ac zelo salutis animarum Indiæ populorum plurimum emicuit. In Austria, Beati ^e Amadei, Confessoris: qui oratione, & verbo prædicationis clarus, fidem Catholicam aduersus hæretes strenuè propagauit, ac tutatus est.

IVNII XXV.

Beatorum Iacobi & Ieremie, Martyrum. ^a Anno 1166. Bendocdar, Soldanus Babylonie (qui tyrannice occisio suo antecessore dominum vsurpauit ann. 1160.) post varias excursions, direptiones & prædas, eum Ptolemaidem, quam aliquoties obsedit, expugnare non possit, venit ad Castrum Saphet, obtinensque, 24. Iunii, & contra deditionis pacta, præter Castellatum, cunctos occidit. Obiit enim (inquit Marianus Sanctus lib. 3. p. 11. cap. 8.) *Castro post solis occusum, missi Admiratum fuerunt, ut Sarracenum legem suspiciant, aliqui quædam clauis peruenit: ac vnusquisque suum Fratrem miserum, qui aderat, mortis, tota nocte confortati, Martyrum potius elegerunt, quam Christi in gere fidem: factaque sanguis per manus declinatum, quasi aqua riuulus fuerunt contra vitra 600. post has verè Fratrem Iacobum de Podio, & Fratrem Ieremiam, quia ceteros in fide firmiterane, & Fratrem Templariorum, excoriati fuerunt, deinde suspensi; postremo ad locum caterorum deducti, capite cassunt. Ecce autem Soldanus locum matera circumdati, quia nobilibus sic per corpora splendebat lux, etiam cernentibus Sarracenis. Hæc ille. Eodem scribit Wadinghus tom. 1. annal. minor. ad ann. 1166. §. 9. & tom. 3. ad an. 1342. §. 61. De iis S. Antoninus 3. part. histor. ut. 24. c. 9. §. 10. Toffinianus lib. 1. histor. seraphic. Gonzaga part. 1. orig. seraphic. in B. huiusce ordin. Bosius de signis Eccles. Dei tom. 1. lib. 7. cap. 1. confirmat. fruct. 8. part. 1. prouinc. Terræ Sanctæ. Picquet in catalog. viror. illust. minor.*

Beatorum sex Fratrum Martyrum. ^b Capta, vique expugnata vrbe Alcmariensi, ab hæreticis ann. 1572. Conuentus Fratrum minor. protinus ab eisdem fidei expulsi est, in quo fuere intercepti, V. Pater Daniel *Arndock*, Conuentus Louaniensis alumnus; tunc huiusce Alcmariensis. Conuentus Guardianus; cum 4. vocis, videlicet, Patre Cornelio à *Plaça*, Diocesis tociualium Sanctæ Claræ Cenobij Conessore: P. Ioanne *Nardus*, Sacerdote, templique minorum *Arduos*; P. Ludouico *Foerz*, concionatore insigni; (qui Louaniensis erat, seu Gallo-Brahantus: ab Arqueuantes originem trahens:) & doctus Laici Fratre *Adriano Gandens* Conuentus Ianitor: & F. En-

galberto Terborgio, Panis procuratore: qui omnes iudeni fanibus, quibus præcincti erant, fortiter alligati, carceribus sunt mancipati. Et inde tracti, Enchusiam, Maritimam oppidum ducunt: quo in itinere multa grauis perpeffi sunt: nam & opprobriis afflicti, & fustibus caeliangebantur ceptam viam accelerare: quos omnes præfatus Pater Guardianus, ad martyrium fortiter perferendum, vt vir sanctus feruido animabat affectu. Patientissime igitur omnia sufferentes, noctem in diuinis laudibus consummaverunt.

Die crastina, sententiam mortis exceperunt, qua ^{6. 3.} suscipio necarentur: & hoc, ubi liberam confessionem præsentæ corporalis Christi, in Eucharistie Sacramento: tum, pro defensione Summi Pontificis sanctitate antea: & Catholice religionis constantia, propter quæ elegerunt potius ignominiosè ad patibulum ab ipsis plagiariis hæreticis strangulari, quam Romanæ fidei sinceritatem quoquomodo labefactare: quorum mortis conspectu Dominus preuola, signis admirandis tunc eum illustrata. Quædam reponunt illorum Martyrum die 23. 24. fe. 25. Iunii: sed vltimus assensum. De his clarissimis Christi Athletis scribat Faustinus Tasso hist. or. sui temporis. Thomas Bouchierus hist. Ecclesiæ. martyr. Obseruantin. Fratrum. Gonzaga part. 1. orig. seraph. relig. in factis martyribus ordin. minor. fuo quo, ob Christi fidem passis, in prouincia Germaniæ inferioris, apud Belgas. item part. 3. in Conuentibus Louaniens. & Alcmariens. qui sunt 2. & 14. prouinc. German. inferior. Petrus Operius lib. 1. chronograph. decad. 2. Barezus 4. part. chron. minor. lib. 6. cap. 1. 2. & 3. Daquin. lib. 3. cap. 71. Grauzin in *voce Tartaris* part. 2. cap. 14. Augustinus Castell. in Triumpho Martyr. Florentius Leydanus in hist. Martyr. Alemanniæ. Fernandus lib. 3. hist. Eccles. c. 40. Sedulus in hist. seraph. sub fin. Bosius de signis Eccles. Dei tom. 1. lib. 22. cap. 22. Hilarion à Costa lib. 2. hist. catholic. pag. 366. Arnoldus Hæuentius cap. 30. speculi hæreticæ crudelitæ. Surius commentar. rerum gallic. an. 1572. Algezira in Arbore Epilogica notus ordinis Franciscan. Picquetus in catalog. sup. Raslia, hæc die, in Auctano SS. Belgij.

8-4. *Beati Hieronymi, Martyr. d*] Eximius concionator erat, & Gracianopoli, aliisque in locis, verbum Dei summo cum animarum fructu, annuntiavit. Cum autem Valentiniensis Convenus PP. Capucinarum Guardianus esset, à Calumnia Puffum inter & Privanum interceptus, ad eum crudelis martyrio cruciatus fuit; ut corpore obruto, plures septemdecim, partim ensum, partim pugionum ictus, numerati fuerint: oculi effossi, nasus depressus, facies vnicuique ita deformata, vt vix à suis Religiosis Fratribus, nisi ex Sacerdotali corona agnoscere potuerit, ann. 1629. circa diem 25. Iunii: cum lex diebus à sua passione transactis corpus eius repertum est. Vide Mercurium Gallicum tom. 15. eo anno, pag. 479. Galterium in Tabula Chronograph. in Appendic. ad secul. 17. vbi de sanctis & illustribus viris.

8-5. *Beati Isaacii à Rapa, Confessoris. **] Prouincie S. Gabrielis fuit alumnus; sextum tenuit locum inter illos 12. Patres, qui primi Indos sacro regenerarunt lauacro. Guardianus apud Mexicum & Quinquinaoam, extitit; ac Diffinitor prouincie S. Euangelij. Obsecrantissimus præterea religionis, & paupertatis, ac regularis Observantia cum esset: quoniam de rebus ordinis agebatur, raro ipsius seruiore exstibat. Post-

quam igitur plurimos labores, tum pro conseruando regulæ nitore, tum in Indorum conuersione exantillat; nihilque eorum, quæ ad perfectum, zeloticaque religiosum requiruntur, pretermisisset: denotaque aliquot opuscula, Mexicana lingua edidit: anno 1568. Terzuciano in Conuentu, curatis propè lectum genibus, animam creatori concessit: crucem præ manibus tenens: cuius corpus ibidem condigno honore humatum est. Arguit de eo Gonzaga part. 4. sup. in hoc Conuento, qui est 11. prouinc. 5. Euangelij. Barezus 4. part. sup. lib. 4. cap. 25. Willotus Athenar. orthodoxar. Franciscan. letara I. Rapineus hutor. general. orig. Recollec. deca. 5. part. 1. §. 9. & part. 2. §. 5. Hilarion. à Costa lib. 1. sup. pag. 115. Marius lib. 1. cap. 40. & Daça. 4. part. chronic. minor. lib. 2. cap. 21. et multis alijs.

Beati Amadei, Confessoris. *] Hic superioribastem- 8-6. poribus, quibus Lutheraua luteris grassari cepit, mirum in modum floruit; fuit enim vix zeli ardentissimus, atque concionator feruentissimus: insuper & multoties inter orandum expansis in æra manibus subleuatus extitit. Illius meminere Gonzaga 2. part. sup. in fine prouinc. Austrie. Barezus sup. lib. 5. cap. 25. Daça sup. lib. 3. cap. 76.

SEXTO KALENDAS IVLII.

IN Italia, Beati ^a Benedicti à Græccio, Confessoris: pietate & religione conspiciui. Stellæ in Aquitania, Beatorum ^b Petri Romeri, & Ioannis Lazeani, Confessorum. Apud Montem Carolum, in Tuscia, Beati ^c Angeli de Gropina, Confessoris: qui humilitati ac charitati addictissimus: Angelicam vitam duxit. In Plaia oppido Insulæ Tertie Lusitanie, Beati ^d Catharinæ de Ornelas, quæ inibi extructo à se Monasterio, habitum religionis induit: in quo virtute abstinentiæ, oratione, humilitate & charitate summo perè emicuit.

IVNII XXVI.

8-7. *Beati Benedicti, Confessoris. **] Vocatur ipse B. Benedictus ab *Ephraim*, à Marco Vlyssiponenf. part. 2. chronic. minor. lib. 6. cap. 26. §. 4. an. 1304. sed, vt opinor, error inibi irrepit: & pro *Ephraim*, dicendum est, à *Græccio*. De quo meminit Gonzaga 1. part. orig. seraph. relig. in BB. viris huiusce ordinis: illis verbis. *Beatus Benedictus à Græccio vix deuotissimus*. Picquetus in catalog. viror. illust. Franciscan.

8-2. *Beatorum Petri, & Ioseph. Confess. **] Hi duo Fratres Laici multa pietate & virtute commendabiles, obiit in Conuentu Stellæ, Valconie oppidij olim prouincie Aragonie, sub Custodia Nauaræ. Vide Wadingham tom. 4. annal. minor. ad an. 1400. §. 31. et Toffiniano lib. 2. histor. seraph. ibidem.

8-3. *Beati Angeli de Gropina, Confessoris. c*] Claruit apud Conuentum S. Francisci, montis Caroli (qui est 15. prouinc. Tusciæ) propè pagum S. Iohannis de Valdarno, cuius Elogium ibidem describit Gonzaga part. 2. sup. *Hæc aliquando locus (inquit) acicola fuit, profundissima humilitatis, atque summa charitatis: Fratres Angeli de Gropina Laici: qui conuentione primæ cum *uxore sua*, in illa sanctimonialium Monasterium, quod Camelia nuncupabatur, Florentiæ ingrederetur; postquam cum conuuijs vixit masculina Franciscanum habitum induit, solemnique voto emissit, Angelicam in*

eo potius quàm humanam vitam duxit; ac tandem videri: quæ illarum bonis operibus pleuit hoc in Conuentu, anno Dominica Incarnationis. 1498. hinc mortali vita valedixit. Eadem refert Barezus 4. part. chronic. minor. lib. 1. cap. 52.

Beata Catharina de Ornelas. d] Est in Oceano mari Insula, nomine Tertia, siue Asturum, nuncupata: & in ea Plaia oppidum, intra cuius mœnia per deuota ac nobilis femina, B. Catharina, Monasterium sub titulo Deiparæ, siue Domine nostræ de *luz*, suis sumptibus & discandum curauit: quæ tandem monastico habitu induta, prima omnium in eo, imò, & in vniuersa hac Insula solenne religionis vocem emisit: cuius exemplum imitatur aliquot atq; pietissimæ ac nobiles eadem Insulæ femine habitum religionis induerunt: & secundum regulam sanctæ Virginis Clare professæ sunt. Vixit hæc religiosissima fundatrix ibidem aliquot annis; in abstinentiâ, oratione, humilitate, charitate, ac in omni virtutum genere, magno faciens progressus: quapropter è viuis sublata, cum corpore sponso Iesu Christo regnare existimatur. Arguit de ea Gonzaga in eo Monasterio, quod est 18. prouincie Algarbiorum: & Barezus sup. lib. 2. cap. 14. ad ann. 1520. Valerius de SS. Feminis ordinis minor. lib. 4. cap. 17.

QVINTO KALENDAS IVLII.

COrneti, in Apulia, Beati a Benvenuti Eugubini, Confessoris: qui nobilitate ac militia clarus, humilitati, chantati, patientiæ, atque obedientiæ sic studuit: vt & his paupertatem, orationem, & silentium adiciens in numeris miraculis coruscavit. Ortonæ, in Aprutio, Beati b Blasij Aquilani, Confessoris: qui diuinis mysteriis contemplandis iugiter intentus: omni virtute & religione emicuit. Areali, in territorio Abulensi, Beatæ c Sanctiæ Martinez à Montaluo, viduæ Tertiaræ: eiusdem loci Mōnasterij fundatricis: quæ nobili genere exorta, tanto spiritus feruore pœnitentiam, humilitatemque amplexata est, vt totius perfectiōnis & sanctitatis cæteris exemplum effecta sit.

IVNII XXVII.

Beatæ Benvenuti, Eugubini, Confessoris. ⁵ Nobilitatis equas fuit, cum ipsius mensuris humi illocebris, Scraphius Patris D. Francisci vestibus toto nisu inlucit: à quo receptus ad ordinem, Lucorum statum rennit, ann. 1122. cum litteras penitus ignoraret: sed alia edoctus sapientiâ, humilitatis suæ multiplici dedit indicium. De mandato eiusdem S. Francisci, ad feruendum leporeis accedens, illis veluti Christo charitativè immittit. Obedientiæ calmen sic ascendere conatus est, vt ad omnia puzlatorum iussa impigeret, & sine mora, pareret. In suis infirmitatibus, quibus à Domino fuit probatus, patientiæ evincit. Sanctissimæ paupertatis amator, vix extrema vitæ & vultus requiebat. Silentii cultor: pietatis sacrificiis super afflictos affluens; orationi & contemplationi sic fuit deditus, vt vix que ad horam tertiam in publicum nullatenus exiret, ne occupatione aliqua perfectis delicias minus pateretur, aut mitteret. Cùmque Gallix officium exerceat, tandem semel in Ecclesiâ peribit, vt nel pro fructum prandio paratum haberet: sed coquam ingressus, cecidit omnia Angelico famulatu, esse parata. Hæc illi autem ad eo fultit virtutes; vt nec verbo nec factu, aut signo, quidquam in eo fuerit reprehensione dignum. Denique vir fuit sanctissimus, & signis stupendus; obiit circa an. 1113. apud Cornetum in Apulia. In qua prouincia summo honore colitur: cuius miracula (per Bullam Apostolicam à Gregorio Papa IX. ann. 1236. disiectam) ab Episcopis Melphitano & Venetino, sunt collecta, examinata & authenticata: & interim concessum à Pontifice, vt in tribus vicinis Episcopatibus eius celebraretur festum, de eoque diuinis recitarentur officium. Scribunt de eo B. Bartholomæus Pisanus lib. 1. conformat. fruct. 8. & 21. part. 2. in fratribus inuisionibus sanctitate illustribus prouinciarum sancti Angeli. Codex MS. Abbot. S. Victoris Paris. ibid. Marcus Vitiipontens. 1. part. chron. minor. lib. 2. cap. 17. Goozaga 1. part. origin. setaph. relig. in BB. vici huius ordinis. Tossinatus lib. 1. huius rei aplic. in eo. Wadingius trem. 1. annal. minor. ad an. 1122. §. 21. & ann. 1132. §. 14. & 19. ex

Marano lib. 2. cap. 9. Piequetus in catalog. vitæ. illust. Franciscan.

Beati Blasij Aquilani, Confessoris. b Fuit olim B. Ioannis Capitulum charissimus socius; omnique virtutis, religionis, atque sanctitatis ornatus; qui diuinis contemplandis mysteriis, perperuo intentus, nunquam otiosum se vixum protulit: sed quicquid, siue inter seculares, siue etiâ inter fratres loquutus, id est maxima grauitate prolaturum, in Dei honorem proximo; edificationem egerit. Obiit, septuagintaque est apud antiquum Sancti Francisci Conuentum extra moenia Ortonæ vici. Huius meminerunt Goozaga part. 1. sup. in Ortonensi Conuentu, qui est 7. prouinc. Sancti Bernardini, & Barozus part. 4. chron. lib. 1. cap. 47.

Beate Sanctiæ Martinez à Montaluo, Tertiaræ. c ⁵ Maxima humilitate ac vix perfectione, hæc illustri Heroina fuit ditata: et variis persecutionibus, exercitiis penitentis, orationibus atque obsecrationibus, & ieiunio sic operam dedit, vt breui, virtutum specimen exhiberet. Cùm autem sanctitatis hæc pauca præbuisse indicia, à Domino vocata, feliciter migravit in celum: cuius corpus humatum est apud Arealium, in monasterio sanctiæ Elizabeth, à se constructo: Hispanicè, *De las Montañas*, ob id nuncupato. De ea agit Barozus supra lib. 2. cap. 53. ex Goozaga in eo Monasterio (quod est 29. prouinc. Conceptionis) part. 3. sup. sic scribente. *Prestissima Sanctiæ Martinez à Montaluo, Des Ecclesiam hanc ex esse instituta, hæc Monasterium Beate Elizabethæ factum, Areali, ex propriis facultatibus sub anno 1440. organizo 1440. edific. aut, atque huius reddidit completavit. Præterea Franciscanorum Tertiararum habitas de Religioso more induta, ceteris aduentantibus: in tantis religiosis viuendū vixisse facta est. Cuius sancti humilitas tanta exiit, vt licet clavis vix natalibus, & nobilissimo olim viro iuncta, non traheret aquam ex fonte hauriam, propriis huius, per medium sanum Monasterium, à se constructo inferre. Valeus de Sanctis Fæmin. ord. minor. lib. 4. cap. 31.*

QUARTO KALENDAS IVLII.

A Rimini, Beati ^a Andræ, cognomento Dulcis; signis & miraculis dati. In territorio Narniensis, Beati ^b Petri Arictensis, Confessoris: qui Domino ex toto corde inferuens, assiduis ieiuniis, vigiliis & orationibus operam dedit. Castrulei in territorio Cremonensi, Beati ^c Laurentij, Confessoris, magnæ sanctitatis viri. Campaniæ in Lucania, Beati ^d Damiani à Campania: qui singulari vitæ perfectione, virtutis specimen cæteris præbuit; & prophetiæ dono illuxit. Forosempronij in Picenò, Beati ^e Iosephi à Colleamato, Confessoris: religionis zelo, pietate, ac vitæ austeritate donoque curationum insignis. Ornani in Corsica, Beati ^f Incogniti; Confessoris: virtute miraculorum celebris.

IVNII XXVIII.

9. 1. **Beati Andræ, Confessoris.** *) Hic mira affabitate ac benignitate repleus erat: qui & vitæ exemplari ac virtutibus claruit, & miraculis coruscavit. Floruit circiter tempora Beati Bartholomæi Pisani lib. 1. conformitatis. fruct. 8. part. 2. in fratibus minoribus pronunciet Bononiensis sanctitate illustribus. Prout ipsemet testatur: vbi de Conventu Ariminensi. *In dilla loco* (inquit) *factus estis temporibus Frater Andræ, Dulcis Frater & Bonus; qui (vtdicunt Fratres) signa claret & miraculis.* Illius adhuc meminit fruct. 11. p. 2. Codex MS. Abbat. S. Viator. Parisiens. ibidem Gonzaga. part. orig. seraphic. relig. in Beatis viis huiusce ordinis. Tostimanus libr. 2. hist. de. seraphic. Wadinghus tom. 2. annal. minor. ad an. 1192. §. 24. & to. 4. ad an. 1178. §. 21. Picoquetus in catalog. viror. illust. Franciscan. Marus Mutius de SS. Bergomatibus.

9. 2. **Beati Petri Arictensis, Confessoris.** b) Pronicinæ S. Francisci fuit alumnus, distulque habitavit in Conventu S. Francisci de Specu, quod propè Castellum S. Urbani, Narniensis Comitatus, in alperrino quodam monte, occurrit: illicque diem clausit extremam an. 1464. cuius corpus integrum omnino atque incorruptum adhuc perseverat. Nec mirum, cum in perpetuis vigiliis, ieiuniis, orationibus, atque contemplationibus ab vltimam vique habitum, vitam egerit: & post obitum, magna populis veneratione colitur. Scribunt de eo Gonzaga part. 1. sup. in prædicto Conventu, qui est 43. eiusd. pronunc. S. Francisci Barezus 4. part. chon. mun. lib. 1. c. 43. ad an. 1515. Wadinghus tom. 1. sup. ad an. 1215. §. 7. Tostimanus lib. 2. in pronunc. S. Francisci.

9. 3. **Beati Laurentij, Confessoris.** c) Corpus eius requiescit Castrulei, in Conventu S. Mariæ de Bixiarore: cuius sanctitas comuicinis populis in propatulo est: teste Gonzaga part. 1. sup. in hoc Conventu 16. pronunc. Bixiar.

Beati Damiani à Campania. d) Huius vitæ perfectio nes in omni genere virtutum furo incedibiles; quique aliis, quamdiu vixit, bene viuendi norma factus est. Spiritu prophætico exornatus erat; & certissimam sui obitus diem consecutus multò antè prænuuntiavit. Decessit è vita in Còuenna B. Mariæ de Auliano, iuxta Mariam Capantæ vrbis, iugens sui desiderium postertis decelunquens: magna enim sanctitatis fama obit, & cum cæciculis beati existimatur. Claruit an. 1520. Argant de eo Gonzaga part. 1. sup. in prædicto Conventu, qui est 13. pronunc. Principatus. Barezus sup. lib. 1. cap. 33. sub an. 1525.

Beati Iosephi à Colleamato, Confessoris. e) Picenus fuit, ex Colleamato castro propè Fabricianum octidus à Petrus Mattheus antea vocatus. Adhuc iuuenis in seculo à vitis omninò alienus erat, pietatis, orationis, contemplationis, ieiunij ac disciplinæ vacans, sanctissimam agebat vitam. Cum annum 18, attingisset, capta patris ac matris, maxima cum humilitate, licentia, virtutis Patres Capucinos consuluit; & à P. Ludouico Forosempronij, suscepius: à Beato Paulo Clodiensibus habitum religionis suscepit: cuius socius extitit ac discipulus. Florebat sanctitate ann. 1535. Illius memorie Marcus Vlyssiponensis 3. part. chon. minor. lib. 9. cap. 26. Boueriarum tom. 1. annal. Capucinor. ad an. 1518. & 1557. quo obit.

Beati Incogniti, Confessoris. f) Gonzaga 2. part. sup. in Conventu Sancti Francisci Ornani, qui est 11. pronunc. Cortice. Barezus sup. lib. 3. hæc scribunt de eo. Quoties oppidi sanctæ Mariæ de Ormano habitatores, vel infirmitate, vel aliqua alia tribulatione premunitus, Mironetici huius loci, qui non procal ab eo sub invocatione Sancti Francisci Surnighi Fratrum sui coprophagum deuotè petunt, impulsive optata referunt. Quod proculdubio paternissimum alieuis Beati Patris, vel Fratris, ibidem sepulchri iudicium est.

TERTIO KALENDAS IVLII.

Ameritz in Vmbria Beati^a Simonis à Totsiano, Confessoris: qui sepultus in terris, in cælo se viuere multis virtutibus manifestat. Mexici in India Occidentali, Beati^b Petri à Gandauo, Confessoris: qui religione ac humilitate præclarus, tanto spiritus feruore operam dedit in procuranda Indorum conuersione & salute: vt innumeros eorum Christo lucrifecerit, cultum diuinum amplissimum reddiderit: & dierum ac bonorum operum plenus, sanctissimè obierit. Luriciz Parisiorum, Beate^c Alizæ Burgottæ, Reclusæ, Tertiariz: quæ rerum cælestium contemplationi iugiter intenta, sancto sine quieuit. Vlmeti in territorio Abulensi, Beate^d Vtracæ Rodriguez Bezerræ, viduæ, Tertiariz: fundatricis Monasterij Crucis ibidem à se extracti: quæ ex illustri prosapia nata, & castissima humilitateque refulgens: cæteras quoque patientia, misericordia, ac mansuetudine superabat. Bellalazari, in territorio Cordubensi, Beate^e Mariæ à sancto Antonio, Virginis: quæ dono orationis extatica, & lachrymarum exornata, cum Christo conlatatur in gloria.

IVNII XXIX.

Beati^a Simonis à Totsiano, Confessoris. ^a] Hic vitam inuicissimam duxit, & virtutibus excelluit: atque miraculis in vita & post mortem clarus. Error illum corrigendus est, dicensium, in Amela, B. Simonem de Totsiano, eum de Confessio; è vita excessisse. Nam constat floruisse ann. 1130. & cognomen à Totsiano accepisse. Ameritz vero diem clausisse extremum: Imbique tumulatum esse. Mensionem illius faciunt Bartholomæus Pisanus lib. 1. c. 108. etiam. fruct. 8. & 21. part. 2. in fratribus monachis sanctitatis illustriores pronunciat S. Francisca, Codex MS. Abbas. S. Victor. Parisiens. lib. 1. Martus Vlyssiponensis 2. part. chronik. minor. lib. 8. cap. 11. §. 2. ad an. 1132. Gonzaga part. 1. orig. scythic. colig. in BB. vius huiose ordinis. Toffianus lib. 1. histor. seraph. Wadingus tom. 2. annal. minor. ad an. 1170. §. 27. Picquetus in catalog. viror. illustr. Francican.

Beati^b Petri à Gandauo, Confessoris. ^b] Belga erat natione, provincie Flandriz alumnus; qui etiam non eam doctrinam habuerit, que in Scholis acquiritur: ea certe abundauit, que de cælo demittitur: idque, vt magni viri partes apud Indos obtinuerit. Nam hic ex tribus illis (qui primi nouos Hispaniam, an. 1492. cum Ferdinando Cortesio adueant,) vnus talia præstare: quæ non nisi ab eruditissimo, & literatissimo mentis ingenio expectari possent. Nam alioquin primorum 32. Partum eiusdem ordinis prædecessor; vt prima pingendi elementa, ita alia cum liberarum disciplinarum viam indigenis illis aperuit. Mexici gymnasium puerorum ex ædificauit, inculcis illis ingenii erigendum curauit. Ad hoc omnes conatus contulit, vt impuberibus Christianis imbuti officis, sacro & verbo diuino nullatenus doerent. Huius rei gratia Mexici auctor & contruendit petcelebem & sumptuosam sancti Iosephi capellam, à tergo humilis & perexiguæ Franciscanorum templi. Pædagogum operam dabat: 111 quæcunq; vult, vt etiam Sacerdotum, qui perpernam à monacho non callebat, concionando munus obiret. Magnitudo enim miraculorum, & eos, qui exomologizata facta, sacram Eucharistiam erant percepturi, soler-

ter & piè, vt ad mensam eandem dignè acciderent, informabat, confaterentur, que sunt apud Santos, instituta: diuinitusque cultum amplissimè auxit: atque quamplurima Ecclesiaz erexit.

Cumque his claresceret doctibus, humilitatis nihilominus ornamento maximè effulit. Nam rogatus à Paulo III. Papa; & Nuntij Apostolici apud Cæolum V. Cæloren, literis; atque ab ipso totus ordinis Generali, Vincentio Lunello: vt Sacerdotio præteriret humanè, hoc quoq; hamo ineficax speraretur, in quem Imperator prælati nequaquam persuaderi potuit. Magna certe præbuit probitas, sanctimonia, & Apostolicæ libertatis documenta: nihil aliud faciens, quàm Nannis honorem, & animarum salutem: quo factum est, vt innumerales Deo lucrifecerit: cæterisque omnibus fuerit adeo vt proprium parentem colerent: ab eoque totus Mexici, & circumvicinæ regionis gubernatio penderet. Quæ hæc mirum est, si Beatus Ioannes Zumata, primus Mexicanus Archiepiscopus cum tanti fecerit, in Epistola, quam an. 1533. scripsit ad Caputem generale apud Tolosam in Gallia celebratum, qui & secundus eisdem ciuitatis Mexici Archiepiscopus, F. Alphonsus de Moxuar, ordin. Præd. dicere conuenit: *Non ego Mexici Archiepiscopus sum, sed Frater Petrus à Gandauo, Lucas sancti Francisca.*

In ipsorum Indorum idiomate, per amplè satis & oppositè doctrinam Christianam, que excula typis circumsertur. Scripsit etiam non raro ad PP. Flandriz, eos literis adhortatus; vt operam illi in tam vberè sepe adessent, eoque, vbi tam copiosus fletu offerretur summos Cælo lucrari campus, lesi conferrent. Tandem, anno 1572. toleratis 50. annorum in colenda Indorum vine, spaciis defunctus est, cuius discussa magno omnes dolore sunt affecti. & Mexici in Sacello S. Iosephi. Conuenit eisdem vrbis 32. Fratres minores, bestium superni, anima cælos petente, sepelitur: vbi maxime in veneratione habetur. Agitur de eo Gonzaga 4. part. sup. in provincia Sancti Evangelij, & in

Comento Mexicano, qui est i. eiusdem provincie. Barezus 4. part. sup. lib. 2. cap. 8. & lib. 6. cap. 27. Reapingus in hystor. general. orig. Recollec. d'os. decad. 5. part. 1. § 7. Willoxus Athenas. orthodoxas. Franciscan. literas 9. Guido Fabricius Bordenarius in Epistola dedicatoria ad Henricum III. Gallie & Polonie Regem initio Testamenti novi tilinguis. Sedulius in commentar. ad vitam S. Francisci. cap. 3. §. 8. Martinus lib. 1. cap. 47. chronic. Reformat. Daça 4. part. chronic. minor. lib. 2. cap. 23. & 24. Grauna in *voce Portus* part. 2. cap. 24. Rastus Auctario ad Natales Sanctonim Belgij, hac die 3. & quo & B. Petrus à *Mora* cognominatur. Sic & Hilarion. à *Colla* lib. 1. hist. catholic. pag. 117.

8.1. *Beata Aliza Borgeta. c.]* Variatur nomen eius apud Authores. Vocatur quippe *Aleha, Alexia, & Aliza* vulgo, *Alix la Borgese*; quæ in extremiore SS. Innocentium Reclusa Parisiis, postquam quadraginta sex annos citatur, in summa vite asperitate consumpsisset, diuinis charismatibus plena, à Rege honorata, à populo laudibus affecta, pietè & felicitè obdormiuit in Domino, hac die, anno 1466, sepulturam nocturnam in Ecclesia ipsorum Sanctonim Innocentium. Huius tumulus Ludouicus XI. Gallie Rex Christianissimus, exornauit verbis & xie, iconemque illi æream amplissimam, missus est etiam altare elaboratum, in habitu religioso Terciariorum (vt ceterus) ordinis S. Francisci, posuit. Illius memoriam Saufayus totus. 1. in Appendic. ad Martyrolog. Gallicanum. & Brulius lib. 3. Antiquit. Parisiens. pag. 386. & 387. quam tamen ordinis S. Augustini professam arbitrantur, sed perperam: cum nulla rei huiusce mentio extet, ut probari possit: nullam autem hand Jesire, & venerande Antiquitatis Monumenta, & pietam insignitumque vicorum probata subortus.

8.6. *Beata Viraca, Rodriguez, vidua, Tertiaria. ** Nobilissimaque Viraca Rodriguez Bezorrea ex oppido Vileto ordunda, cum ex charissimi viri morte vi-

dua, atque diuixus opulentiissima relictâ, Ecclesiam qualem die ingressa esset, illudque ex Euangelio audiisset: *Si es, presertim esse, vnde es vnde omnia que habes, & de pauperibus*: tanquam ea sibi dicta fuissent, sic Christo Domino obtemperandum existimauit. Itaque plurimas res proprias hereditariis Hieronymis Patribus Conuentus de *Mairala* dono datis, sufficientibus redditibus procurandis sustentandisque sex infimis Vlmetensium Xenodochio relictis, atque propria domo in monasterium erectâ, insuper & cetera de familiari dispendiis, pecuniam ferè omnem pauperibus distulit, atque sumpto Tertianarum Franciscanarum habitu, præfatam domum simul cum quinque ex fratre, tum ex sorore nepibus, ac suis tribus pedissequis sub anno 1491. ingressa est, imbibique sanctissime vixit. Nam ea nihil continentius, nihilque vigilantius erat. Patientia insuper, mansuetudine, misericordia, humilitate, ac propitium tantum labore ceteras superabat. Tandem cumulata virtutibus, diem elausit extremum, & in eodem Monasterio sanctæ Crucis Vlmeti, à se exarcto (quod est 33. provinc. Conceptionis) sepulta est. Memoratur à Gonzaga ibid. part. 3. sup. & Barezus lib. 2. sup. cap. 54. ad an. 1534. Mariano lib. 6. chronic. fructibus obseruatur. Reformat. cap. 24. Valerio de SS. Ferrinis ord. minor. lib. 2. cap. 30.

8.7. *Beata Maria, Virginis. ** Tanto spiritus feruore passionem meditataur Dominicanæ vt per horas, in o & rotam per noctem, brachis in modum crucis extensis, flaret in oratione deusdè super in extasim, subleuabatur in altum, quasi in celum conscendens per æerem. Digno etiam lachrymarum fruenti, facie tota adulescens ex profusis lachrymarum ab oculis vberitè decurrerunt: vti testatur Daça part. 4. chronic. minor. lib. 3. cap. 77. ad an. 1575. quo vixit apud *Bri-lalcaer*, Monasterium, quod est: provincie Angelorum, vbi requiescat.

PRIDIE KALENDAS IULII.

Spiræ in Germania, Beati ^a Ioannis Spirensis, Confessoris: eiusdem vrbis Conuentus Guardiani: qui pietate, castimonia, & paupertate pollens: miraculis etiam maximis celeberrimus fuit. Apud Montem Aluerum in Tuscia, Beati ^b Rolandi, Confessoris, Tertiarij, genere, pietate, ac virtute clarissimi. Spoleti Beati ^c Theobaldi, Confessoris: vita & miraculis gloriosi. Atouguix de Balea, in territorio Vlyssiponenfi, Beati ^d Petri à Clauibus, Confessoris: admirandis virtutibus præclarè. Marelicæ in Piceno, Beatæ ^e Mathiz à Nazareis, Virginis illustrissimæ: quæ facta Abbatissa, maris virtutibus enituit: & miraculis copiosissimè in vita & post mortem illuxit.

IVNII XXX.

9.1. *Beatus Ioannis Spirensis, Confessoris. ** Ex chilitate ^a apud Germanos superiores, erat orbundus sed Magnus tenuitatis, primo Canonicus in Ecclesia Cathedrali sancti Petri eiusdem vrbis: semper deuotè, pietè, honestè & castè conuersatus est: deinde Spiritus tan zeloz accensus ad perfectionem Evangelicam, posthabitis mundi huius illecebris, minorum habitum indidit, in quo iuuenis sanctè ^b iuxta, infans paupertatis amicus: magnis virtutibus, donis & gratiis quocidè accrescente: vti ab omnibus, Deo videlicet & hominibus esset dilectus. Transit ex hoc

mundo ad gloriam celestem, anno 1245. dum Spiræ moram gerens, ibique sepulchris, quamplurimis & maximis claris moratibus: quorum scilicet delentibus B. Bartholomæus Pisanus lib. 1. conformat. fruct. 8. & 11. part. 2. in Fratris innocens prouinc. Argentinenf. sanctuato illustribus. Codex MS. Abbas S. Vidor. Parisiens. ibid. Marcus Vlyssipostenfis part. 1. chron. minor. lib. 1. cap. 36. & chronic. antiq. Gonzaga part. 3. virgin. sanctæ relig. in BB. vixit humiliter cõdus. Dicitur est autem Beatus Ioannes ^c spiræ, eo quod Spiræ obiit, cum esset Guardianus Conuentus

Spiracis. Toffinianus lib. 2. histor. seraphic. S. Antonin. 3. part. histor. titl. 24. cap. 9. §. 2. Marianus lib. 2. cap. 17. Wadinghus tom. 1. annal. minor. ad an. 1245. §. 18. Picquestus in catalog. virot. illustr. Franciscan. Algeira in Arbore Epilogica totus ordinis Franciscan.

§. 2. *Beati Rylandi, Confessoris.* b] Vocatur Italicè, *Orolando*, Rolandus Cathanius, Dominus Vallis Casenturæ, adiacentis regionis, & iunioris Clofij Comes illustrissimus, qui Seraphicum Patrem nostrum Sanctum Franciscum summè veneratus, Aluernæ montem illi dono dedit ad inhabitandum, ann. 1213. hinc tertij ordinis tesseram reuerenter suscipiens, piè & sanctè in postero vixit, obiitque: sepultus in Conuentu montis Aluernæ, qui est 17. provincie Tuscie. Ita Marianus lib. 1. cap. 10. §. 12. Gonzaga sup. in hoc Conuentu part. 2. Toffinianus lib. 2. ibid. pag. 263. Wadinghus tom. 1. ad an. 1215. §. 29. & seq. De Sillis, in cap. 1. regul. Tertiar. ex Arbore Serenissima Mariæ Magdalenz Austriæ & Tuscie dicata. Algeira in Arbore Epilogica totus ordinis Franciscan.

§. 3. *Beati Theobaldi, Confessoris.* c] Eius sanctitatem miracula quæ crebè edidit, attestantur. Memoratur à Pisano lib. 3. conseruatur. fruct. 8. & 28. part. 2. in fratribus minoribus sanctitate illustribus provincie D. Francisci. Gonzaga sup. in BB. visis humilicè ordinis. Toffinianus lib. 1. histor. seraphic. Wadingho tom. 2. annal. minor. ad ann. 1270. §. 27. & tom. 3. ann. 1319. §. 3. Picquesto sup. Dicitur etiam *Theodorus*.

§. 4. *Beati Petri à Clembus, Confessoris.* d] Hic diuini cultus zelator castus & inculpate religionis amatissimus: qui sicut in vita moribus resplenduit, ita quoque in morte fama emicat. Nam ab omnibus sanctus, Deoque charus reparatur. Floruit ann. 1525. Obiitque ac sepultus est apud Conuentum sancti Bernardini prope oppidum Aconguiz de Bileta, qui est 9. provincie Algarbionum: in cuius loci capitulo iacet tumulatus: ubi magna pœtorum veneratione colitur: ob ingentia beneficia à Deo suis precibus exhibita. De eo agunt Gonzaga sup. 3. in eo Conuentu. Barezus 4. part. chron. minor. lib. 1. cap. 46. ad an. 1526. Rapinuz in histor. general. origin. Recollector. decad. 8. part. 1. §. 8. Marianus lib. 1. cap. 6. chronic. Reformar.

Beata Matha à Naxos, Virginit. e] Fuit B. socor

Mathia, ex Matellica oriunda, atque ex illustri Naxarorum familia propagata: quæ cum à Gentili Naxaræ atque Sybilla, eius parentibus, Matellicanisque diuissimis ciuibus, ingenio cuidam iuueni matrimonio iungenda beuissimè foret, insulato (vt auiuz) hospite ad lactum D. Mariæ Magdalenz, Matellicæ Monasterium, Clarissarum habitum induturâ conuolauit. Sed cum illum sibi ipsius cognata, quæ tunc foras Abbatissam agebat, omnino denegasset, propriis manibus crines totundit, pretiosasque vestes abiecit, atque detritas, vilisque cinerij coloris induit; hoc modo superuenientem furibundum atque amementem præ dolore patrem, talibus, tamque efficacibus verbis, tantaque sensu prudentia excepit, vt illum, licet paulo ante, tormenta & crædes mirantem, nisi propositum desereret, ad factum æquè ferendum, comprobandumque coegerit. De cuius tantæ conseruati, Monastico habitu induta, post transfactum, maximam laudem, probationis annum, solemo Clarissarum votum in maribus Reuerendissimi Camerinenfis Episcopi, emisit. Et vt paucis concludam, tanta fuit eius sanctitas, tantaque prudentia, vt excedente eius cognata, locique Abbatissa, è viuis, omnium Monialium consensu, licet iniusta, sibi in officio suffecta fuerit. Quod & tanta decenter exequuta exitie, vt sibi gloriam, quam tamen omninè fugiebat, & monialibus maxime consolationem acquisierit. De eius verbis moribus, vita, atque virtutibus, id solum dicam, quòd incomparabilis, Deoque Optimo Maximo gratissime fuerint: prout argumasto esse possunt, plura eius miracula, tum in vita, tum quoque in morte edita. Nam & viuens Matellicanum quendam iuuenem nomine Malchionem Beneuenutum, seminecem, ad eius matris preces sanatum restituit: & mortuus plurimos claudos restituit, cæcos illuminauit, surdique optatum auditum reddidit: atque alios à diuersis languoribus liberauit. Obiit, sepultusque est in eodem Monasterio: sed à sacro ipsius pignore ibidem honestissimè tumulato, eadem sacrarum eussit: cum prius D. Mariæ Magdalenz dicatum fuisset. De ea scribunt Gonzaga, in prefato Monasterio, quod est 10. provincie Marchie part. 1. sup. Barezus item sup. lib. 2. c. 11. ad an. 1513. Valerius de SS. Formis. ord. min. lib. 4. c. 14.

I V L I V S

Kalendis Iulij.

IN Morza, passio Beatorum ^a Electi, ac sociorum eius Martyrum: qui ob liberam Christi prædicationem, à Mauris pluribus affecti tormentis, ad ultimum, capitis obruncatione, martyrij gloria coronati sunt. In Apulia propè oppidum sancti Martini, Beati ^b Petri eiusdem loci incolæ, Confessoris: sanctitate & dono curationis conspicui. Fulginij in Umbria, Beatæ ^c Claræ Fulginatis, Virginis Tertiariæ; pietate & oratione insignis. Beatæ in Hispania, Beatæ ^d Franciscæ à Peralta, Virginis: religione, vitæ candore, ac virtutibus celebris.

I V L I I P R I M A D I E S.

5. 1. **B**EATORUM ^a Electi, ^{et} Martyrum. ¹
 Valdè iuuenis Ordinem Minorum ingressus ieiunio admodum grauabatur: sed diuino sibi fauente Numine hanc deuicit difficultatem: cilicium ad carnem deferens, corporis mortificationi iugiter vacabat. Postea in Mozam, seu Aphricam traiciens, tempore Seraphici Patris sancti Francisci ann. 1219. cepit constantissimè fidem Christianam disseminare: sed à Mauris protinus comprehensus, & multa grauis passus, cum ad Martyrium duceretur, accepta regula Sancti Francisci in manu, coram socio suo, dixit Deo culpam suam de omni offensione, quam contra regulam ipsam aliquando fecisset. Hisque prolatis, Martyrium capitis abscessione compleuit. Hic Laicus erat professione. De eo agunt Beatus Bartholomæus Pisanus lib. 1. conformat. fruct. 8. part. 2. vbi de fratribus minor. ob Christi fidem passis inter infideles, sub finem. de fruct. 21. part. 2. post mic. Codex MS. Abbat. S. Victor. Parisiens. ibid. Gonzaga part. 1. orig. seraphic relig. in BB. viris huiusce ordinis. Marcus Vlyssiponenis part. 1. chronic. minor. lib. 2. cap. 10. & lib. 4. cap. 39. qui addit illius socium cum alijs fratribus eodem mortis genere occubuisse: eximieque pluribus miraculis claruisse. Tostinianus lib. 2. hist. seraphic. Algeria in Arbore Epilogica totius ordinis Franciscan. Waddingus tom. 1. anal. minor. ad ann. 1209. §. 17. 1219. §. 32. 34. & 35. & tom. 2. ad an. 1251. §. 57. passus est autem B. Electus sub Generalatu Fratris

Helyx. Picquetus in catalog. viror. illust. Franciscan.

Beati Petri à Sancto Martino, Confessoris. ^b] Huius

sanctitas tanta existit, vt plurimus integram corpoream ab Alouissimo impetrare meruerit. Huius rei gratia, Martinus à Rata, ipsius religiosissimi Patris veterinis Frater, Conuentu Beatæ Mariæ de Iesua, propè oppidum S. Martini in Apulia, in medicullio amoni cuiusdam nemoris, ex proprijs facultatibus, anno 1490. à fundamentis engi curauit: illicque prius omnium occubuit, ipse B. Petrus à sancto Martino. Claruit circa annum 1540. De eo agunt Gonzaga part. 2. origin. seraphic. relig. in prefato Conuentu, qui est 18. prouinc. S. Angeli. Baretus ad. an. 1540. lib. 3. cap. 20. Daqa 4. part. chronic. minor. lib. 1. cap. 31.

Beata Clara, Virginis. ^c] Sanctimonialis cœnitæ regularis Observantie præfulgida, quæ sæpè meruit à Seraphico Patre Sancto Francisco appositionibus consolari: vti testet copiosius Iacobillus de Sanctis Fulginatib. in vita B. Margaritæ Dominici, 13. Iunii. Viuebat circa an. 1500.

Beata Franciscæ à Peralta, Virginis. ^d] Bestiam fuit hæc illustris virgo, cuius religio, vitæ candor, atque sanctitas, incredibiles fuisse: quanque reliquæ sorores in cœlis beati calidissime. Floruit ann. 1510. obiitque apud Monasterium Sancti Antonij, in Bearuarum ciuitatis suburbio constructum, quod est 4. prouinc. Grænatens. Scribunt de ea Gonzaga part. 3. sup. in eo Monasterio. Baretus sup. lib. 2. cap. 24. ad an. 1514. & Valerius de SS. Fœmin. ord. minor. lib. 4. cap. 17.

SEXTO NONAS IVLII.

Visitatio ^a Beatæ Mariæ Virginis ad Elizabeth. In territorio Tudertino, apud pagum sanctæ Illuminatæ: Beati ^b Ioannis ab Auclino, Confessoris: vita & miraculis clari. Malipurgi, in India Orientali, Beati ^c Antonij Patroni, Confessoris: qui salutem animarum maxime sitiens, in gentem Indorum multitudinem convertit ad Christum: deinde orationibus, abstinentiis ac ieiuniis, aliisque sanctis opetibus addictus, sceleret obdormiuit in Domino. Guadalcanali in territorio Legionensi, Beati ^d Ioannis de Gongora, Confessoris: qui ob insignem eruditionem & vitæ sanctimoniam, ad Episcopale munus sæpe vocatus, hæud tamen consentiens: tandem Minister Prouincialis electus, summis virtutibus floruit. Salmanticæ, Beatæ ^e Agnetis Virginis: nobilitate, pietate, & oratione atque vigiliis, omnino insignis. Elchij, in territorio Orisulano, Beatæ ^f Angele Martineziæ, Virginis: quæ charitate, deuotione, atque cælica vita emicuit.

IVLII II.

5. 1. **V**isitatio Beatæ Mariæ Virginis. ^a] Institutum fuit hoc festum ab Urbano VI. Papa, an. 1388. & à Bonifacio IX. confirmatum. Quod quidem Octid Franesiscanus tanta cum pietate suscepit, vt in Capitulo generali Tolosano, an. 1417. iniunctum fucit seruati à cunctis Fratribus; imò, & celebrari cum octaua, sicut illius Natiuitatis festum; auctoritate Capituli generalis Salmanticensis, an. 1464. Vide Firmamentum trium ordinum part. 3. in ordinationib. Officii digni, vbi inter duplicia maiora recensetur. Quod & reiteratum in provinciali Capitulo Franciæ Parisiensis Y presb. an. 1514. sed & in Capitulo prouinciali Schiensi, an. 1486. decretum est, vt de eo proprium caneretur officium.
5. 2. **Beati Ioannis ab Auclino, Confessoris.** ^b] Malè ab *Aluano* cognominatur, nam ab *Auclino*, ciuitate Terræ-laboris, dictus est: qui quamplurima post mortem peregræ miracula: iacet apud locum sanctæ Illuminatæ in Agro Tudertino. Obiit an. 1313. Arguit de eo Beatus Bartholomæus Pisanus lib. 1. eonformat. fruct. 8. & 11. part. 2. in Fratribus minoribus sanctitate illustribus prouincie Sancti Francisci. Codex M. S. Abbat. S. Victor. Parisiens. ibidem. Marcus Vlyssiponenfis part. 2. ebron. minor. lib. 7. Cap. 23. ad an. 1313. Gonzaga 1. p. orig. seraph. relig. in BB. viris huiusce ordms. Waddinghus tom. 3. annal. minor. ad an. 1270. §. 27. & 1291. §. 31. to. 3. an. 1313. §. 10. Picquetus in catalog. viror. illust. Franciscan. Toffiniamus lib. 2. in custodia Tudertina.
5. 3. **Beati Antonij Patroni, Confessoris.** ^c] Cùm religioſa deuotique ipse Pater B. Antonius *Patronus* (seu *Perronius*) Portugalesis; animarum salutem maxime sitens, ad sancti Thomæ ciuitatem, vulgò, *Malipurgum*, trecentis miliaribus à Zelasica insula, atque mille & ducentis à Goa, celebri ciuitate distantem, illis populis, tum fidelibus, tum quoque infidelibus, Christi fidem prædicaturus, cum vno tantum socio, anno 1540. se contulisset, ibidem longuifculo à muris prope quadam gentium pagum zediculam ex diuersis elemosynis constructis; ac tantoperè sua doctrina, exemplo, atque exhortationibus profecit, vt infinita btouillium temporis spatium, ad mille trecentos infideles & ultra sacro Baptismo utigerit. Cùmque fidelium numerus in dies magis, magisque excreſceret, præfata zedicula in iustam Cõuentum sub Inuocatione D. Thomæ euasit; atque impræsentiarum diuocetur religiosissimis Fratribus Recollectis dederunt. Hoc igitur in loco, orationibus ieiuniis, & abstinentiis iugiter intentus: sancto sine quiescit ac sepulcus est. Scribunt de eo Gonzaga part. 4. sup. in præfato Conuentu, qui est, prome. S. Thomæ: & Barezus part. 4. lib. 3. cap. 17. Daça ibid. lib. 2. cap. 50. Rapusius in histor. orig. Recollector. decad. 5. part. 1. §. 6. Author libri: *Status Imperiæ, & Principatus orbis*: vbi de Goa. Massera lib. 11. histor. Indic. sub init.
- Beati Ioannis, Confessoris.** ^d] Hispanæ extratione, §. 4: patria Carmonensis, illustri prosapia genitus, & eruditione clarus, propter quod Gradus utitur in vniuersitate Salmanticensi, necnon Doctõr Cathedralis in Hispaniæ Academia, & Reotõr Collegij M. Roderici, in eadem v. b. e. Hierulolyman profectus, illic nostri Ordinis habitum sumpsit; indeque postea soluens in Hispaniam, prouinciam Angelotum inuisit, vbi perfectioris vitæ desiderio illeclus, inter Patres nostræ Reformationis mori firmavit: tantaq; virtute & meritis illuxit, vt illius prouincie Minister Prouincialis euaserit. Cùm autem humilitatis animum dedisset, plures Episcopatus vltò sibi oblatos constanti recusauit. Ingenti zelo salutem fitebat animarum, quarum copiosam multitudinem suis feruentissimis conationibus Christo lucratus est. Penitentur operibus sic se assiduo exercebat, vt post obitum reperitus sic, tunica xneo contexta vique ad genia vestitus. Anno 1578. §. 5: hæc die, vti Deum precatus fuerat, spiritum exhalauit: cuius corpus apud Conuentum Guadalcanalem, (qui est 4. prædicte prouincie) sepulturum natum, post annos viginti reperitum est incoeruptum. Ita Monumenta euolentem prouincie: & Daça sup. lib. 3. cap. 75. scribens miracula clauissimè.
- Beata Agnetis Salmanticensis, Virginis.** ^e] Fuit etiam religioſa hæc soror, seruida in oratione, in vigiliis sodula, & diuino officio deuota, ab omnibus dilecta, & omnibus chara: cuius prima Epitaphij verba membranz impressa, vt exterus eius laus inuotescat, hic subiiciemus. *Anno Domini 1523. mense Iulij, in Feslo Sanctorum Petri & Martiani, quadam religioſa feminam nomine Agnetem, mortem perdidit, & vitam inuenit. Hæc religioſa nobilis Agnet dicebatur,*

bus, ac redditibus locupletavit, & monachis amplifsimis ann. 1312, exornavit præterea eadem B. Maria ea domesticis facultatibus, quibus maxime abundabat, abud Monasterium B. Agnetis facerunt, intra Hispaniensis civitatis moenia, circa ann. Domini non 1393. sed ann. 1336. ædificavit.

- §. 5. Ingressa præterea precedens S. Claræ Monasterium, & Religionis habitum induit, & vitæ in ipso sanctissimè finivit. De hac pietissimam fundatricem, illustre illud factum apud vulgus recopissimum spaciatur: atque à prædecessoribus ad posterum, tanquam quid certissimum, & indubitatum, veluti per manus transmittitur: fuisse scilicet ipsam speciosissimam, atque pulcherrimum, & æque de causa à Rege Castellæ, Petro cruleli summo potè concupitam atque persecutum. Comque nec lasciviosis, nec precibus eam, à se sollicitanda oneraret: posse, nitente onere sublatæ, propriam faciem deformat, contendit, ut vel sic manus Regis effugeret. Quo nihilominus in sententia perstante, ad huius loci moralis se consult. illaque rogavit; ut vitæ viam humerant, quandoquidem Regis dementia efferretet, nec prius cessatum foret, quam optatis licet inimicissimis, potiretur: & præfate gloriosam mortem oppetere, quam famam commaculatæ, Deumque offendere. Mirabile dictum atque hostiliter foueam, in qua ad tempus delinuit, leui terra contergerat, quando totaliter perierat in finissimam petrælium videntibus fobis conferta fuit: ita ut furibundus Rex post eam ingressus, totumque Conuentum atque horum diligentissimè scrutatus, nullo pacto eam insulentem invenite potuerit. Quod haud dubiè futuræ lux pietatis, religionis, & sanctitatis: quibus insignis fuit, marisissimum caritè indicium. Ipsa mortis medium chorum in sepulturam elegit: cuius corpus, cum à 250. eoque amplius ahens vir terra lacuisset, adeo tractabile, integrum, & incorruptum repertum est; ut & à paucissimis horis vita sanctum videretur, & induit, etique, ad liberum mortuorum paratur: prout testantur Gonz. 22 sup. part. 3. in monasterio præfatis, scilicet Guadaluagariens. quod est; proutque Castellæ; & Hispaniensi, quod est 2. proutque, Bartzæ. Bartzæ sup. lib. 2. cap. 12. Wadinghustom. 3. ann. 1312. §. 11. & tom. 4. an. 1375. §. 4. 6. Valerianus de SS. Form. ord. minor. lib. 4. cap. 11.

Beata Anna, Virgins. §] Hæc regnum cælestè cuius terreo præponens, anno ætatis suæ 12. Christi verò 1337. in Monasterio sanctæ Claræ apud Longum-campum, Dei servitium eff aggressa, magno suo bono, magnaque omnium admiratione: cum prius renantiaisset promissioni, quam pater suus fecerat, de matrimonio futuro, inter se & Petrum, infantem Aragoniæ: cuius inter se extant, sub datum ann. 1338. 23. April. Illucque calidè vitam, ac propè cælestem agens, non sine opinione sanctitatis Obiit. an. 1387. 3. Iulij. Ita Rouillardus c. 19. vitæ B. Isabelæ virg. foronis S. Ludovici. IX. Franc. Reg. Jacobus Cbarrois cap. 139. histor. general. Gallic. Brulius lib. 3. antiq. Paris. pag. 1358.

§. 7.

§] In monasterio eius obijt. ann. 1341. Scribitur Plat. lib. 2. de bono statu reip. cap. 77. Broun^o tom. 17. anal. Eccles. ad ann. 1341. §. 13. Wadinghustom. 2. sup. ad an. 1354. §. 49. & Galterius in Tabula Cosmograph. secul. 13. 10. Eusebii. 1034. bbb. Quotiamen aliterum est à veritate historica: quæ edocentur, nullum adhuc. Parisiis, eo tempore, extitisse fuisse Christifaram Monasterium. Etenim illud insignis Longi-Campi Monasterium propè Lutetiam Parisiorum, ad 4. nullam, sub humilitate Domuz nostræ nun. upatione edificatum: est an. 1260. de quo infra ad 11. August. 4. 11. Aliud verò in suburbio S. Mentesi in vico, constructum legitur, circa an. 1290. cuius meminit Wadinghustom. 2. an. 1270. §. 4. 1. & an. 1288. §. 41. Brullius in antiquat. Paris. & alij. Scio Pissinum lib. 1. sup. fidei. 8. part. 4. in 2. excellentia ord. S. Cluzæ, scriptis hanc virginem, Regis Naxariz, extitisse uxorem: at Tostinianus hie. 1. sup. in 2. ordin. nunc. Wadinghustom. 3. an. 1344. §. 5. Elzevius lib. 2. mont. Olympe. cap. 3. Valerianus supra cap. 11. & alij. nam citati Amhoras, clarè iunt eam fuisse Regis Naxariz filiam: nempe, Philippum à Francia, Comes Ebroicensis, ac Naxariz Regis & Ioannæ, uxoris, filiz Ludovici Hung. Franc. ac Naxariz Regis, iuxta Robillardum, Charrois, & c. Sororem verò Regis Naxariz eam appellat Firmamentum trium ord. minor. part. 1. tract. de illustrib. Formis huiusce religionis. Nimmum Caroli II. cognominæ Mali vii videte est apud Paradozum affinitat. general. Naxariz.

Beata Catharina, Virgins. §] Cognominabatur De Valente ab Amatrice. Claræ autem magna cum sanctitatis opinio. Assidua quippe & fervida erat in oratione: cuius humilitas, patientia, presentia, charitas, atque vitæ cures eximie potius & admirabiles, malis gratias, consolationibusque spiritualibus, plebebat in tantum, ut sæpè illi appareret Christus Dominus, in specie patris elegantissimi: SS. Franciscus; Antonius, & Bernardus. Ad vltimum, diem clausit extremum, ann. circiter 1433. in Monasterio S. Luciz Fulginæ, quod est 7. prouinciæ S. Francisci, cuius anima in forma stellæ præfulgentis visa est ad cælos euolare. Ita Jacobillus de SS. Fulginabus, sub 22. Iulij.

Beata Lenora, Virgins. §] Soror fuit Comitis Palmenfis; magno synctu, atque contemplatione prædita, in qua multas cælestis excipioat revelationes. Tanta autem asperitate corpus suum tractabat, ut discipulus crucis illud omnino dilacerat, & tenuis tunc Ecclesie, non Ordinis, in parte & aqua frequentius exsoluebat. Facta Abbatis Monasterij Palmæ, deinde Abbatissæ, subditæ, suo exemplo, hortabatur ad pauperum, humilitatem, regularemque obseruantiam. Excellebat vitæ apud præfatum Palmense Monasterium, quod est 2. prouinciæ Angelorum: cuius corpus, annis iam quoad eum transactis, repertum est sanum & integrum. Florebat ad ann. 1370. Vide, Dagum 4. part. chronici. minor. lib. 3. cap. 77.

§. 8.

§. 9.

QUARTO NONAS IVLII.

IN Piceno, Beati^a Matthæi à Rubiano, Confessoris; eximie sanctitatis viri. Apud Campum-Bassum in Apulia, Beati^b Gratiani à Castanetolo, Confessoris: qui eruditione, prudentia, & vite perfectione præclatus, sancto sine quieuit. Conybrizæ in Lusitania, Sanctæ c. Elisabeth, viduz, Portugalliz Regine: quæ pietate, & oratione; patientia, & charitate atque castimonia insignis: necnon sub habitu tertij ordinis D. Francisci, humilitatis, ac misericordie & penitentiz operibus iugiter intacta: miraculis in vita & post mortem claruit.

IVLII IV.

9. 1. **B**eati Matthæi à Rubiano, Confessoris. ^a] Oriundus fuit ex monte Rubiano agri Piceni, iacetque ibidem magna sanctitate celebris: potius cuius facilem obitum visus est à B. Ioanne de Alverna inter choros Angelorum & Sanctorum cum Seraphico Patre D. Francisco, gloria & charitate fulgere. Clarebat circa an. 1310. De eo scripsit B. Bartholomæus Pisanus lib. 1. confortat. fruct. 8. & 11. part. 2. in fruct. minor. pro vine. Marchiz sanctitate illustr. Codex MS. Abbat. S. Vidor. Parisiens. ibid. Marcus Vlyssipponens. 2. part. chronice. minor. lib. 1. cap. 28. & lib. 2. cap. 25. §. 1. & lib. 8. cap. 4. ad ann. 1322. Gonzaga 1. part. origin. seraphic. relig. in BB. vers. huiusce ordinis. Tossinianus lib. 1. histor. tetraphic. Wadinghus tom. 1. annal. minor. ad ann. 1244. §. 11. tom. 2. ad an. 1271. §. 10. Picquetus in catal. viror. illustr. Franciscan. Iacobellus de SS. Fulginitib. in B. Martino Fulginit.

9. 2. **Beati Gratiani à Castanetolo, Confessoris.** ^b] Sacerdos extitit, singulari doctrina, vitæque sanctitate, atque gubernandi dexteritate, quæ promittunt sancti Angeli annis plurimis sanctissime reat, apperunt prædictis. Floruit ann. 1340. Agunt de eo Gonzaga part. 2. sup. in Consuetu. sanctæ Mariz de Gratus, Campibassi, quæ est 16. provinc. præfate. Barreus part. 4. chronice. minor. lib. 3. cap. 60. ad ann. 1350.

9. 3. **Sanctæ Elisabeth, viduæ, &c.** ^c] Nalocut an. 1272. patre Petro Arragoniz Rege, Matre verò Constantia, Regina Siciliæ: quæ à pueritia totius sanctitatis speciem dedit. Nam annos 8. nata, cepit diuinum recitare officium, quod vique ad finem vite adamussim seruauit: spei certum vacabat, egenas elemosinas faciebat, pauperibus maxime compatiebatur. Inter Regales delicias exierat, mundi oblectamenta huius animam relaxabat: in hinc certum emeruit futuræ suæ honestatis, paritatis, & sinceræ intentionis vix annum 21. attingeret, quando Dionysio Rege Portugalliz, an. 1282. a. desponsata est in uxorem: quæ in statu spiritus ualida pietatis adagens aseruit, amplexu spiritus seruoere, sanctæ orationis intendebat: nocte dieque preces ad Deum fundebat, quos profusius lacrymarum irrigabat. Operi ac labori modum necnunquam, per tempus, otium daret, ut eximie quidam Munisterio altaris, & cuius diuisi optandum conficere. Patientia emittit eximia, reges ipsius sui deprauios mores, equo animo ferens, & prudentissime in omnibus se habens. Quo mortuo an. 1315. proinus habitum ordinis S. Claræ assumpsit: sed ab alio precepta, simplex coenobitæ est. minor. institutum seruare: ut misericordie ac penitentiz operibus libenter vacaret: quibus iugiter intacta, sancto sine quieuit in Domino, die

Ioanis 4. Iulij ann. 1316. etatis suæ ann. 65. apud oppidum Fiterme, vulgo Mancupatum.

At, Alphonsus, Lusitaniz Rex, patris matrisque Conybrizianæ transfundere curant, ad Monasterium S. Claræ, quod ipsamet confiteretur: ubi quamplurimis consuevit miraculis, quibus per mortis Leo X. Pont. Max. ad instantiam Emanuels, Portugallie Regis: & Paulus V. Papa ad supplicationem Ioan. III. Lusitaniz etiam Regis, dederunt litteras Apotolicas: quibus concedebatur, ut in obitu eius, in tota Conybrizianensi diocesi, festiui agere: ac de sacrum facere, diuinumque perfolvere officium. Facta autem illius canonizatione die 15. Maij ann. 1635. (vt in Tabula Capituli generalis totius ordinis Franciscan. conuenitur) sacra rituum congregatio die 24. Nouembre. eiusd. an. censuit: Sanctam Elisabetham quandam Portugalliz Reginam, fuisse et esse sanctam terræ Ordinis S. Patris Francisci: et talei Missæ officio esse celebrandam, & celebrandam in tota Ordinis die 4. Iulij. Prox. habetur in Libello Neapoli consecuto, apud Typographum Ioan. Dominic. Kenaboli, ann. 1626. Est et legenda eius MS. latine de ea scripsit, Marc. sup. part. 2. lib. 8. cap. 15. §. 2. & 2. cap. 26. vsque 32. Gonzaga sup. part. 1. in Monasterio Conybrizianensi, quod est S. provinc. Portugall. Valconcellus in Ancephal. Rep. Lusitan. Zonia part. 1. rerum Hispan. lib. 5. cap. 19. & 43. item lib. 4. cap. 12. Ioan. Mariana ibid. lib. 14. cap. 57. Ribadeneira tom. 2. flor. Sanctos. in vita eius 4. Iulij. Galterius in Tabula chronol. secul. 14. in sanctis & illustrib. viris. Elizabeth lib. 3. sacra mont. Olyuet. cap. 5. Myrtus in Elogijs sanctar. Elisabeth. Hieronymus Blanca in comment. rerum Arragonens. in Petro III. Rege 15. Theodoros Godefridus in origine Regum Portugall. Ioannes Petrus Perponiaz, tribus orationibus gesta ipsius elegantissime conscripsit. Algeira in Arbore Epilogica totius ordinis, minor. Cornelius à Lapide commentat. in Daniel. c. 13. vers. 61. Wadinghus sup. tom. 1. ann. 1275. §. 13. item tom. 2. ad an. 1252. §. 6. 1272. §. 12. & 13. 1282. §. 13. & c. 26. tom. 3. ann. 1311. §. 6. 1317. §. 61. 1415. & 1336. §. 5. & seq. & 43. non pauci quos ipse Wadinghus refert. Martini lib. 19. histor. Eccles. SS. Hispan. cap. 19. & c. ac lib. 22. in Conybrizianæ vrbis. Valerianus de SS. Feminas ordinis. minor. lib. 5. Iacobus Fulginit, vitam eius italicam fecit, Hilanion Costeus vero Gallicam lib. Elogior. illustrior. mulierum: ac postea Latinam reddidit. Saut. Marthani lib. 26. histor. general. domus Franc. Victor tract. de antiquo à moderno vrbis canonizati. Sanctos. cap. 23. ex Luca Castellano, in Elucidario Theologic. de exactitudine glorie sanctar. canonizati.

TERTIO NONAS IVLII.

DAmiatæ in Ægypto. Beati ^a Francisci à Christo, Martyris, qui ob impugnationem Mahumeticæ sectæ, glorioso agone coronatus est. Hispali in Hispania, Beati ^b Aluari Pelagij, Sylvensis Episcopi: qui mira eruditione ac pietate polens, zelo regularis Observantæ, ac vitæ sanctitate floruit. Turonis, Beati ^c Elyæ de Bourdeilla, eiusdem vrbis Archiepiscopi, & S. R. E. Cardinalis: qui genere, doctrina, & virtute illustrissimus; tanta pastoralis sollicitudine gregem sibi commissum curavit: totque perfectionis exempla ex se produxit, vt ingenti vitæ sanctimonia adornatus, miraculis antè & post obitum longè claruerit. Monasterij, in Vestphalia, Beati ^d Henrici Africani, Confessoris: cuius sanctitatem, miraculacresbra commendant. Fabriani, Beatorum ^e Damiani & Raynaldi, Confessorum. In piceno, Beati ^f Iacobi Auximani, Confessoris: ingentis perfectionis viri. Afuli, in Marchia Anconitana, Beati ^g Conradi, Confessoris: viri & signis admirandis celebris. Arcubus in territorio Hispanensi, Beati ^h Antonij à Zamorra, Confessoris: pietate, ac religione, vitæque candore spectabilis. Mortæ Philocastri, in territorio Nicoretensi, apud Calabriam, Beati ⁱ Michaelis Aprustensis, Confessoris: qui meritis præclaris, & gratia curationum illuxit. Volaterræ in He-thuria, Beati Augustini Volaterrani Confessoris: oratione & humilitate atque obedientia valde insignis. Toleti, Beati ^m Mariæ Suarez à Toledo viduz, Monasterij Sanctæ Elizabeth eiusdem vrbis fundatricis & Abbatissæ: cognomento, Pauperis: quæ natalibus & admirandis virtutibus refulgens: gloria etiam miraculorum emicuit.

IVLII V.

9. 1. **B**eati Francisci, Martyris. ^a *Picenus, seu à Maribus, vnde exortus erat, cognominatus est. Qui Damiatæ in publica disputatione, eum multis argumentis impium esse probare legem Mahometi, in carcere inconvictus: variè modis tentatur, vt quæ dixerat retractaret. Data tandem constantè sententiæ optione: vel mortis libitum obeundæ, aut Saracenæ professionis erititendæ, Intrepidè, inquit, viso patris vitam istam aramoni plenam perdere, & æternam comparare; quam propter temporalis pauis fugam cum vestro Mahomete, in infernum demergit, & perpetuis cruciatibus torquet. Ita Tostimanus lib. 1. sup. Algeræ, in Athobæ Epilogia tonus ord. Francisc. Proqueus in catal. Martyr. eiusdem ordinis. Bdrus tom. 1. de signis Ecclæs. lib. 7. cap. 3. fecul. 14. Wadinghus tom. 4. annal. minor. ad ann. 1169. §. 10. quo Martyrium subit.*

32. **Beati Aluari Pelagij, Episcopi.** ^b *Nascitur in Hispania, sed in Gallia, & Italia litteris operam nauavit. Primum quidem Parisiis, B. Ioannis Scoti, Doctores subtilis, fuit auditor, vt Christianæ Philosophiæ ritus, & inde ad vniuersæ lentis & reliquarum disciplinarum accuratam exercitationem diuinas contingens litteras, eruditissimus epulit. Gallia Philosophiam, ac Theologum exitum reddidit: Italia Iuris vniuersæ peritissimum fecit. Bononiæ studens, licentiam & Doctoratum in Iure canonico accepit à Domino suo & Magistro D. Guidone de Rayssi, Archidiacono Bononiensi, Auditore contractatum in Curia Sacre non solum Bononiæ publicè Decretum docuit, sed & Perusij apud Patres Dominicanos, & alibi passim, Teclaturæ in Ordinem Minorum assumptis in pro-*

uincia Sancti Francisci; temporeque sui, nouidius multas perutilitè demonis insidias. Hinc Exibitoli, Tuderæ, Perusij, &c. moram contraxit. Eandè mentem Aluerum incoluit: Lucani, Florentiam, &c. prouincitæ Tusciæ vrbes lusitavit. Postea Romam peruenit: illicque in Monasterio sanctinomialium sancti Laurentij Parisperæ, de hinc in Conuento Sanctæ Marie de Araceli, aliquo tempore mansit. Tum de modò Galliam inuasis, cuius praxitas doctus, cum apud omnes magno in preno esset: Ioannes XXII. Papa summum Curie Romanæ poenitentiarum Pontificiam vniuersam: à quo & postea, Coronensis, ac postea Sylvensis in Lusitania Episcopus est tenuissimus: qua ratione, coactus est, potius timore, quàm humilitate (vt ipse fateatur) osculan dexteram Regis Portugallicæ, quamquam ab eo non teneret regalia.

Pre dicationis uigenti & lectionis pntendebat, tum apud Regulares & sanctimoniales: tum apud seculariter: cultam pietati committit eruditionem, zelator etiam extitit feruentissimus vitæ moraliticæ, ac perfectionis Religionis Franciscanæ: cuius rei gratia, multas, grauissimasque passus est tribulationes frequentissimè à Religiosis & clericis æmulis: ante & post ipsius euocationem ad omnes Episcopale, plura etiam virtutis, raræque lectionis specimina oculi reliquit, que Ordini Seraphico perpetuò ornamento sunt futura. Inter quæ, illud volumen de planctu Ecclæsæ (quod an. 14. Pontif. Ioann. XXII. edidit) mihi semper, vniuersè excellentissimum: ex quo nonnulla de ipsius gestis deprompti: utantur in preterito cum lib. 1. cap. 18. aut mod. 18. post mod. 34. in fin. 41. post. iur.

45. in fin. 51. sub fin. 52. post init. item ibidem errore Begardor. 1. & 8. item cap. 67. in med. 70. sub init. 73. & 8. in med. Porro, de coegregat. Petrus lib. 1. confirmat. fruct. 8. part. 2. in vitiis doctrina libris orbis minor. Marcus Vlyssipontis. 2. part. chronic. minor. lib. 3. cap. 42. chronicon Ciceriense sub ann. 1363. D. Anonimus 3. part. hist. tit. 24. cap. 8. §. 2. Tritheimius de scriptor. Eccles. Bellarminus ibidem tom. 7. Willontis in Athenis orthodoxus Franciscan. Choppinus lib. 1. moulbe. tit. 2. §. 16. Platius lib. 2. de bono stat. relig. cap. 32. Toffinianus lib. 2. hist. feraphic. sub B. Gonfalo Generali Ministro, ac in scriptoribus orbis minor. Gualtherus in Bibliotheca. Genebrardus lib. 4. chronol. in Ioan. XXII. Pap. Wadinghus tom. 1. annal. minor. ad an. 1234. §. 32. & tom. 2. ad ann. 1295. §. 9. tom. 3. ann. 1304. §. 13. 1329. §. 9. 1332. §. 7. 1340. §. 114. Gonzaga 1. part. orig. feraphic. relig. in Franciscanis scientiis illustrat. item in Almo Conuentu Parisiensi, ubi scribit ipsam fuisse S. R. E. Cardinalem, sed peperamurero part. 3. in Monasterio S. Claræ Huijpalen. (quod est i. prouinc. BRUXÆ) in cuius choroet sacet sacrum eius corpus, non longe à sepulchro Beatæ Leonoræ Gulmanæ virgin. eiusdem ordinis alumne, de qua sup. 21. Iunij tumulatum: tefertanti præfatus Elogium, hifce verbis. *Cui etiam i. regare agat corpus: Reuerendis Sanctissimis Patriæ, Aluar. Minis, atque Syl. mensi Episcopi, alio sepulchro reconditum, ac Reuerendissimus Episcopus mortem sancti habuit, anno Domini 1335.* Vbi error manifestè deprehenditur: dùm pro anno 1335. posuit est ann. 1335. vti scidè obseruat Wadinghus ad ann. 1340. sup.

84. *Beati Elisæ de Bourdilla, Archiep. c.* Gallus erat natione, filius Arnaldi de Bourdilla, prouincie Petragonensis Senescalli atque Protege: iuuenis ordinem numerum uigressus, tantopere pietati, literis, ac vite perfectioni operam dedit: ut annos natus viginti quatuor, postulat sit per Capitulum Petragonense ad Episcopatum urbis ann. 1447. Quorum votis iuuuati Eugenius IV. deinde Nicolaus V. inuictus huic Ecclesie præficat: & Cardinalis, Tituli sanctæ Crucis suberat ipsum in Pontificem consecratur. Quod cùm impletum fuisset, urbem Petragonensem venit de tectio Anguli ann. 1447. deinde clarum ac populum, ad meliorem uitæ, morumque frugem, sollicitudine Pastoralis, induxit: vitiis admirandis canctis illuxit: & totius perfectionis specimen se præbuit: seruo in obseruantiâ sui status retinenda: iocundum Reguli Minorantæ, tumque ex deuotione, ad amissionem: pauperes in uita & vestitu eriguit: conciones puz: heruigatis in pauperis: assiduitas in confessionibus audendis, aliisque Sacramentis administrandis: oratio continua: ceteraque eius opera, ad ea etiam & singularia.

85. Cùm autem hic insigniter præfulgeret, Ludouicus XI. Gallia Rex, in confellium sibi ascuit. Ecclesia verb Turonensis Metropolitana in Archiepiscopum elegit anno 1468. & Sixtus 4. Pontifex Maximus, ad Cardinalatum euexit, sub titulo Sanctæ Lucie in Silice, anno 1483. tunc pro defensione Apostolicæ Sedis plurimum laboratur, Titulatumque edidit *De Pe. trolis Papa*. Itemque *Disertissimus comes datus contra pragmatiam fœderum* & alia opuscula. Tandem infirmitas ad mortem, Sacramenta Ecclesie summa cum pietate, ex cepit: ac in strato cinere conuerso, humiliter decubens, sanctissime obdormuit in Domino, anno 1484. quinto Iulij, in uia & post mortem clarus miraculis: vti discimus, tum ex in-

quisitione uitæ, ac sanctitatis eius, ann. 1526. Speculum ex MS. Petri de *Baye-Maria*, & confessionibus ipsius: tum ex relatione grauium Aulicorum, Chem, & Claudij Roberti, in Archiepiscop. Turonens. & Episcopos Petragonens. Seuerij, in Archiepiscop. Turonens. post Democharem lib. 2. cap. 16. Ioannis Patcani in Episcop. Petragonens. *Elysæ & Radolphino Beyerlinck tom. 3.* Theatri uitæ humanæ verb. *Episcopi* pag. 253. in serie Archiepiscoporum Turonens. Ciacconij tom. 2. in Nomenclatura Cardinalium sub Sixto IV. ann. 1483. Toffinianus lib. 2. hist. feraphic. religion. in Cardinalibus minoris Gonzagæ 1. part. origin. feraphic. religion. ibid. Nomenclatoris Cardinal. sub Sixto IV. Pap. pag. 109. Siluestri Maroli lib. 4. hist. fœder. relig. Franciscan.

Beati Hieron. Confessor. 4. Vti extitit sanctissimus, §. 6. significe clauit admirandis, cetera an. 1250. Obiit in Conuentu Monasteriensi. Vnde Pisanum 6. A. lib. 2. fruct. 8. & 11. part. 1. in prouincia Colonensi. Gonzagam part. 1. sup. in Beatis vitiis huic ordinis. Proque in catalog. vitor. illust. Franciscan. Wadinghus tom. 1. ad ann. 1249. §. 9. & tom. 2. ad an. 1288. §. 12. Toffinianus lib. 2. in Custodia Westphalæ.

Beatum Damian. & Reynald. Confessor. 5. Histræ tercio vinculo coniuncti, floruerunt pietate: & inter præcipuos vitos doctrinæ & sanctitatis claros, apud Conuentum Fabrianensem: acceperunt chronicor. Fabrianens. à Beato Francisc. Fabrianens. confessorum: Wadinghus tom. 2. sup. ad ann. 1268. §. 3.

Beati Iacobi, Confessor. 6. Picenæ prouincie erat alumnus, vi pius & reclus; qui dum ea prouincia variis quateratè diffusus, tum ex relaxatione regularis Obseruantie, tum ex contensione pro futuris Ministris Prouincialis electione ann. 1289. vidit in ipiritu Sanctum Franciscum pro fuis sedatioribus Christum deprecantem, serdam nialorum lepram, multiplici bonorum virtute cooperientem, & pio quolique instituit Obseruatres adiuuantem. Quæ de Maximo lib. 2. cap. 8. & 11. chronicæ antique ord. minor. Wadinghus tom. secundo supra ad annum millefimum ducentefimum octogefimum nonum, §. vigefimo quinto.

Beati Conrad. Confessor. 7. Quamplurimum §. 9. patratore efficitur signorum: ob que à populo carissatus Ascalanæ magna in veneratione habetur; de quo & festum illic celebrari solent. Eius meminerit, Beatus Bartholomæus Pisanus sup. in prouincia. Marthæ Codex MS. Abbat. S. Victor. Parisiensi. ibid. Marcus Vlyssipontensis part. 2. chronic. minor. lib. 3. cap. 21. §. 2. ad ann. 1330. Gonzaga part. prima sup. Toffinianus libro primo, hist. feraphic. Picotici sup. & Wadinghus tom. secundo ad annum millefimum ducentefimum octogefimum nonum, §. vigefimo septimo. ex Marano sup. cap. 8.

Beati Antonij, Confessor. 8. Ingenui deuotione §. 10. colitur apud Accentis: honorificè etiam uacet in Conuentu Minoritico, ad male passus à ciuitate Accentensi, Huijpalen. Dicitur. diffuso in quo excessis è vita, circa ann. 1510. Memoratur à Gonzaga 3. part. sup. in præfato Conuentu, qui est 17. prouinc. BRUXÆ. Bazzano part. 4. chronic. minor. lib. primo, cap. de chronicor.

Beati Michaelis, Confessor. 9. E familia Obseruant. §. 11. tina ad Patres Capucinos transiit, ubi laudè sine quibusuis calis præclara gesta rececit Boetius tom. 1. annal. Capucinor. ad ann. 1537. §. 21. qua in totum evoluit.

Beati Angustini, Confessor. 10. Professione laicus §. 12. 622

Obiit circa ann. 1140. sepultus in Conuentu sanctæ Maræ ad N. ues, Tarnouæ, qui est in prouinc. Po- loniæ. Ita Gonzaga ibid. pag. 1. sup. & Barezzo sup. lib. 1. cap. 22.

Beati illuminati, Confessoris, e] Fuit B. Thomæ de

Seuino ingenuus discipulus, atque sectator ineger- minis professione autem Læcus. Memoratur à Gon- zaga sup. in Conuentu Sancti Saluatoris Florentiæ (qui est 9. prouinc. Tusciæ,) ubi sacrum ipsius cor- pus requiescit.

SEXTO IDVS IV LII.

IN Pago Bituricensi, Beati a Guidonis, Martyris: qui cum esset Guardianus Conuentus Castri-Radulphi, ab hæreticis variè tortus, ad vltimum gladiis co- rum iugulatus est. Assisij in Vmbria, Beati b Bernardi à Quintaualle, Confessoris, socij Seraphici Patris Diui Francisci: qui paupertate, humilitate, patientia, & obe- dientia, maximè exornatus; gratia contemplationis extactè etiam affluenter po- tebatur: sicque vitæ sanctitate insignis, spiritum Deo reddidit. Apud Lensense oppidum, in territorio Attrebateni, Beati c Pacifici, Confessoris: discipuli eius- dem Sancti Patris Francisci: qui ab eo in Gallias missus, primus Prouincialis Mini- ster Franciæ instituitur; moxque Minoriticum Ordinem longè latèrque propaga- uit, omnium virtutum specimen cunctis innotuit, & viuus atque mortuus, mira- culis refulsit. Atojagnei, apud Xaliscos Indiæ Occiduz populos; Beati d Ferdinan- di à Secura, Confessoris: cognomento Pauperis: humilitate, oratione, atque charitate, celebris. In Italiâ, Beati e Antonij Pagani Vincti, Confessoris.

IV LII X.

1. **B**eati Guidonis, Martyris. a] Germanus erat (non Natione, sed consanguinitate, cum Beato Petro Oshue, Martyre, de quo supra 14. Aprilis.) hæreti- corum maximus infector, vendè illis exotus factus) cum necem ei molirentur, sed tempus haud adforet opportunum; eo quod à populo summe coleretur, ob egregiam illius eruditionem, vitæque sanctimoniam: accidit quadam die, vt hic Beatus Pater hortum In- gressus, vidus sit in do deambulans: quare illi per quen- dam mari confraçti locum ascendentes, ipsium pugio- nibus & ferro aggreduntur, ac tandem omnino e- confodant, Bercory, apud Conuentum minoriticum in Episcopatu Malensensi, si credimus Barezzo part. 4. chronoc. minor. lib. 6. cap. 16. at illustrissimus Gon- zaga, aliud testatur 1. part. origin. Seraphic. relig. in prouinc. Turoniz Pictauieni. Conuentu Castri- Radulphi, qui est 1. huiusce prouinciæ, dicens. *Nec mul- to post, V. P. Frater Guido, Germanus, eiusdem Conuentus tunc Guardianus meritisissimus; in oppidulo S. Genolphi, à Castri- Radulphi distante 7. leuis, ab isdem viris san- guinibus, & delictis, truculenter interfectus est. Hæc est veritas fraternalis, que pro fide Christi effusa sanguine, pal- mam triumphalem reportant.* Sic & Wadinghus tom. 4. anal. minor. ad an. 1188. §. 10.

2. **B**eati Bernardi à Quintaualle, Confessoris. b] Beatus hic Bernardus, Assisij vir nobilis, iustus, ac sapiens erat: cuius consilio tota ciuitas illa regebatur. Sed prudenter considerans in S. Francisco talem mundi contemptum, ac feruorem spiritus, diuino instinctu ip- sum ad conuandum domitiumque in domo sua de- uocè inuocant: vt eius sanctitatem melius exploatate valeat. Corus facta, virtusque paratur lectus; Sancto Francisco remanente in camera Domini Bernardi, ipse exit, vt in alio qualeser loco. Cùmque lectum in- troisset, sinit se profundissimè dormire: quo auditio, Sanctus Franciscus, arbutat, illum somno esse gra- uatum; surgit e lecto, & moxte ac vultu in eoriam le-

tatis manibus oculisque ad Deum erectis, totus intentus, & feruenter ignitus, cum lachrymis & deuota mo- roficate, cõtinuè in hæc verba prorupit: *Deus meus & amata, Deus meus & amata:* quod cum fulgore lam- padis intra cameram iugiter ardentis Bernardus vide- ret: surgens mano, totus deuotione accensus, dixit Beato Francisco: *Frater Franciscus ego disposui pen- tus mundum relinquere, & te sequi: ac facere que- cumque mandaueris mihi.* Cum Seraphicus Pater totus exhilaratus, respondit, Bernardus: *illud d. pus est ad e- arduum, quod à Domino est consilium requiendum: & ideo pergamus ad Episcopum, abique dicitur nobis quid nos oportet facere.* Tunc exeuntes, sinul gra- diuntur ad Ecclesiam Sancti Nicolai propè platæam emittat Assisij, & audita missa, & facta oratione vl- timo ad tertiam: tandem B. Franciscus sacerdotem il- lum, qui celebrat, obtinè rogat, vt factò signo Crucis, missale aperiat. Quod edim presbyter imple- set, illud primo occurrit. *Matth. 19. Si vis perfectus esse, vende et omnia quæ habes, & da pauperibus.* Iterum apertus liberum occurrit: *si quis vult venire post me abneget seipsum, &c. Matth. 16. in tertial- bri apertione, id occurrit: vobis saluatis in vita, &c. Matth. 10. his auditis Beatus Franciscus ait. Ecco con- siltium Domini: vide, & perfice que modo audisti.* Tunc Bernardus abiens in domum, confestim omnia vendidit que possidebat: & comitante Sancto Fran- cisco, in platæa Sancti Georgij cuncta pauperibus ero- gant, nil penitus sibi referens: sicque anno 1109. die 16. Aprilis Beatus Bernardus habitum religionis, & vitam Apostolicam à D. Patre Francisco accepit: cuius extitit primus filius ac focus in Christo.

Factus igitur Frater minor, pluribus magnisque ces- pit relucere virtutibus. Eximie enim fuit paupertatis amator. Vnde Seraphicus Pater hunc Beatum Bernar- dum magnè attollobat laudibus, dicens, ordinem istum fundatis, quippe, qui venditis omnibus bonis

pretii largus est pauperibus, seipsum nudum Christo offerentiam habuit, quo insutus est, & alia necessaria, mendicatione obtinuit. Patientiam etiam adhibuit clarit: cum Flotennia, tum Bonouis: ubi Industria, desitiones, ac probra, & penitus expertas, mirum in pro Christo tolerauit. Singularis fuit eius obedientia & humilitas. Nam semel cum ad S. Iacobum in Galicia Dicus Franciscus proficiscitur, cum eodem Fratre Bernardo, & aliquibus de suis locis; reperto itinere quodam pauper infirmo, dicit Seraphicus Pater Fratri Bernardo: volo, filium, ut remaneas ad seruendum illi infirmo: qui statim flexis genibus, & capite inclinato, sancti Patris mandatum reuerentissime suscepit: ita ut redeunte sancto Francisco à sua peregrinatione inueniret ibidem infirmum perfecisse sanum, & beati in Bernardum illic eum expectantem: cui Seraphicus Pater, anno sequenti licentiam concessit ad eundem Compostellam ad laudum Iacobum: qui in reditu suo quendam finium transire non ualens, ob aqua rapiditatem, adfuit Angelus: quoniam in humeris sublatum transtulit in alteram ripam, eique reuoluit, quae illi Frater Helyas dixerat ac fecerat apud A. filium.

Postea famulus Dei Bernardus magnis tentationibus à Deo probatus est: unde reuelatum est D. Francisco de eo, quod à multis & acutissimis Demonibus impugnabatur fortissimi; propter quod cum magna compassione & lachrymis orans pro eo, ut Christus daret illi victoriam manifestatum est ei diuinitus: quod pugnae illae datae fuerint ad coronam, & meritum sacerdotium; quoque de omnibus Dei auxilio victoriam reportaret; & in tanta pace ac quiete ponteretur spiritu eius: quod uisui fuisset audientibus, miracentur, prout impletum est. Caelestitibus meditationibus affluens uocabatur: & D. Franciscus capiens cum eo loqui, inuenit eum in sylua (ubi beatus Bernardus morabatur) in oratione rapcum, & diuina contemplatione totum absorptum. Mirabile enim gratiam dulcedinem et uidebat dicit Bernardus, loquens de diuinis, ac rebus superius: unde S. Franciscus frequenter de humilimodi rebus cum eo loquebatur, magna uolens pacem quandoque in his consummantes. Sibi enim inuicem immanè defecabant, & magna uisus alium uenatione possidebatur. Vt illi erat mirabile: quomodo in Seraphico Patre Francisco, & eius filio primogenito Bernardo, deuoti pugna certabant, sibi que obuiauit, obedientia & charitas, patientia & humilitas, reuerentia & simplicitas: quare D. Pater Franciscus morti appropinquans, eum signanter benedixit, ac positus manibus super caput illius dicit: *Primo, Frater, quem dicit mihi Dominus esse Frater Bernardus; & qui primo incipit & profecto euangelium euangelium, omnia pauperibus distribuendo; & ideo magis tenetur eum diligere quam aliquem nostrae religionis. Unde uisus & percipio, in quantum possim; ut quocumque fuerit Generalis huius Ordinis, & Abbatum Provinciales, aliquae beates, ipsam inquam me diligant, honorent, & uer me ipsum habeant. Benedicite Deo Patri Dominum nostrum Iesu Christum omni benedictione in caelestibus: quocumque uolueris recipere ad Ordinem recepti sint: & quocumque uolueris emittere, emittantur: nullusque super te habeat potestatem: sed quocumque uolueris pergere uel morari possis, etc.*

Multa extruxit Conuicia Bononiae, & aliis ciuitatibus Lombardiae: innumeratisque Christo lucratus est animas. Tanto autem Dei zelo replebatur, ut quolibet, & quante uocumque gradus culinae constituto possum audire et reprehendisse, si uideret in aliquo regule

transgressore: ut Lepi & acculis circa F. Elam, huius ordinis Ministrum Generalem. Infirmitas admodum erat pius & liberalis. Abstinentia dele dabitur & ciborum parsimoniam mensa recumbens, habet sibi cibum auferere corporalem: de omnibus tamen, quae apponebantur aliquantum comedebat: dicens, uera abstinentia est ab his quae sapunt abstinere. Deuenit tandem ad maximum contemptum omnium spicem, feroquie audendo insana ita oblatio fuit in Deum, ut dum eleuaretur hostia nil adueneret, sed stans inreui beratis oculis insensibilis à manè usque ad nonam permanfit. Post nonam uerbò ad se rediens, cum admiratiua uocè dicebat: o Fratres, nullus est in Gyto ista magnas & nobilis, cui si prouideretur palatium auro plenum, ad eum non ibile thesaurum acquirendum non festinauer. Sic ibat extunc ferè per 15. annos, tam mento quidem facie ad Dominum semper erectus: in quibus, propter excessum mentis eleuationem, rerum etiam necesse sanam nonnunquam oblitisciebatur. Et quia mens eius erat penitus à terrenis absoluta, aliquando per 20. aut 30. dies, solus per montium cacumina perambulabat. Maxime id ei accidit, cum cernens relaxationem regulam Obstantem pro praefatum Fratrem Helyam in itinere, & quaeque locum uisus, secessit in montana: ubi exigua casa ex folijs ramisque arborum filij extruxit, orationi & contemplationi operam dabat: mansitque ibi per duos annos, nempe usque ad an. 1140. ipso Fratre Helya obemerat ab officio Generalis iam deposito per Summum Pontificem Gregorium IX. Ad tantam autem radio contemplationis, limpiditatem intelligentiae peruenerat: quod eximij Theologi pro arduis questionibus, & salutatione locorum S. Scripturae, ad eum confluerent.

Cum autem Deo placuit B. Bernardum ad se uocare, & morti iam uicinus esset: plures ex Fratribus, quippe qui affectu paterno illum uenerabatur, ad eum eucurrentem inueniunt; inter quos adfuit magnus ille contemplatiuus B. Agidius, & ipse D. Pater Franciscus socius: qui cameram intrans infirmo magno eam gaudio exclamauit: *Sermon cordis*: cui consensum uisum exhilaratus respondit: *Habemus ad Dominum*: ex quo autem capite inhiemans grauis, semper iuxta se habere uoluit Fratrem Sacerdotem, uique ad horam mortis: ut si quando occurreret aliquid in mente, quod eius conscientiam grauaret, statim confiteretur. Saepe ad extrema deductus, sumptis Ecclesiae Sacramentis, altantibus Fratribus dixit: *Charissimi, ego nunquam fui Frater minor nisi in tentationibus meis: in illis enim semper reperi Deum adiutorem, illud in anima mea sentio, quod pro mille mundis nollem non seruisse Deo: itaque quod uisum me diligatis, &c.* Post haec, in lecto quiescens, facta est facies eius splendida nimis & laeta: non sine admiratione omnium, qui assistebat. Et eo ipso tempore, foris illa anima euoluit in caelum, cuius corpus candidum ut in reddidit, quasi uideri uidebatur, pulchritudine exangine factum quam uisum, Sepultum est autem Assisij in Ecclesia Seraphici Patris S. Francisci, prope eius Altare: ut uisum uisum patet. Obiit an. 1143. miraculis illustris.

Egregia eius facta conuenerunt Pisanus lib. 1. cou. format. fruct. 7. part. 2. sub an. Codex MS. Abbat. S. Victor. Parisiens. de uisum sanctitate illustr. ord. minor. Maganus lib. 1. & 2. cap. 13. & 19. Speculum vi. S. Francisci. fol. 87. D. Bonuentura, & alij uisum S. Francisci Florentum cap. 5. B. Antonij 3. part. hist. ital. 24. cap. 7. post in. itam §. 4. & 5. ibid. Firmamentum eorum ord. minor. et alij in memoriam. quid. ord. Legenda Gregor. IX. B. Bernardus in Bassus

Bullis in Rosario ferm. 3.6. feriz 3. post 4. Dominic. 4.0. part. 1. in fin. & part. 3. in fin. Maritus lib. 5. exemplar. cap. 1. Marcus Vlyssiponenſis 1. part. chron. minor. lib. 1. cap. 8. 10. 38. 87. & 91. item lib. 2. cap. 2. 51. 67. & lib. 6. cap. 7. vſque 10. & lib. 7. cap. 11. Toſſianus lib. 1. lulo. ſeraphic. cap. 3. & lib. 2. Gonzaga part. 1. ſup. in BB. viris huic ordinis. item part. 2. in 3. Conuentu prouinc. S. Franciſc. & Conuentu a. prouinc. Bonouenſ. Coderus concion. Dominic. 1. poſt Natalem Chriſti ſ. 1. Barlea ſem. feriz 6. primæ hebdomad. Quadrag. poſt med. Riueræ lib. 1. Tabul. pictar. mythic. 4. amor. tractor. cap. 59. in fin. Piquetas in catalog. vitior. illuſtr. Franciſcan. Alzearius lib. 3. ſacri monſt. Olyuet. cap. 4. & 8. Alzearia in Arbore Epilogi totius ordin. Franciſcan. Nigroius commentar. in reg. commun. 3. ſocietatis leſi ſ. 4. Wadingus tom. 3. opuscul. D. Franciſc. Apophthegm. 9. & benedictio. 6. xero tom. 31. annal. minor. ad ann. 1209. ſ. 1. 1211. ſ. 28. 1213. ſ. 58. 1215. ſ. 59. 1216. ſ. 2. & 7. 1220. ſ. 22. 1239. ſ. 4. 1241. ſ. 1. 2. &c. De eius reliquiis ſacris attulit in Hiſpaniam Benedicſtus X I I I. Pape, quas Conuentu S. Franciſci Morellæ, (qui eſt 2. prouinc. Valcut.) dono dedit: iuxta Gonzagam ibid. part. 3. & Wadingum, tom. 1. annal. ad an. 1272. ſ. 16. Sedulus itrem de eo agit commentar. in cap. 3. vit. S. Franciſci ſ. 2. Brounus tom. 13. annal. Eccleſ. ad ann. 1218. ſ. 12. *Gratia in voce Turmas* 2. cap. 13.

Beati Paſſiſi, Conſiſſarij. c.] Hic Dei ſeruus, Pictoris erat: primò poſta ſui æui celebris; *Rex verſum appellatus*, atque à Federico II. Imperat. laurea donatus: qui cum mira de B. Patre Franciſco audiret, cupiditate motus, optat ut eum videre & alloqui. Igitur iter aggreſſus per Marchiam Anconitanam, offendiſſe eum in quodam Monafterio apud calturno S. Sertanus concionantem: duobus tranſuerſis enſibus valde rutilantibus configinatis, in modum Crucis. Qua viſione ſtrepentis, & corde cœlitus compunctus, B. Franciſco protinus adhræit, ac mundum relinquens cœſtiterat Frater minor. Verum qui à munni ſtrepitu, ad Chriſti pacem erat conuersus; Beatus Seraphicus Pater, *Paſſiſium* eum conſulit appellandum, an. Chriſti 1212. Hic eſt, qui ſignum magnum Tbaa, in Beati Franciſci fronte conſpicuo promouit; quod colorum varietate diſtinctum, cui ſacrum miro uisitat ab ornatu.

ſ. 9. Dùm autem ſemel iter cum D. Franciſco ad Eccleſiam S. Petri de *Bemano*, & iuxta caſtrum Treuij deueniſſet dixit illi Seraphicus Pater, ſe velle uoliſſari, ea nocte, in diſta Eccleſia, à qua rogabat ut dilaceret, craſque de mane ad eam rediret, cu obediens B. Paſſiſius, diſertit apud preſtorum hoſpitale; cumque de mane ſurgens ad leſitatum Eccleſiam rediret, inuenit D. Franciſcum ante altare orantem: quiſe & ipſe extra choram expectans, poſuit ſe ad orandum. Dùm autem orare, rapſus in cœlum, vidit multas ſedes vacuas: & cùm ad ſe rediſſet, & B. Franciſcum ab oratione ſurrexiſſe cerneret, ſe eadem vitam in celo regnanti commendauit. Cùm autem iter cepiſſent B. Paſſiſius viſionis memor, cepit quæretè à D. Franciſco, quid ſibi videretur iſſe: planè reſpondit Seraphicus Pater, quod ſim maior peccator in toto mundo. Sciamque inuatum eſt anime B. Paſſiſci modo credere potes viſionem iſſe veram: quid humilis Franciſcus iſta humilitate debet in ſede Luſciferi ledere.

ſ. 10. Cùm Beatus P. Franciſcus ſocios ad diuerſas orbis partes binos miſtret prædicandos an. 1216. elegiſſe ipſe pergere veſus Franciam: primò cum Fratre B. Mal-

ſco: deinde cum alioſ duobus ſocios eod. deſiderio accenſus eſt. Sed Franciſco profectus à Domino Vgone, Epilcopo Cardinali Holſtenci, ordinis proteſtore probubus eſt. quare in eius locum an. 1217. B. Paſſiſius, cum multis alioſ Frateribus ablegator in Galliam, primuſque Prouincialis Miniſter Francie exiit. Quo cùm perueniſſet, Luſetium Paſſiſiorum adue, vbi primum Cuſtodem Pariſienſem conſtituit. B. Angelum, ſue Agnellum de Piſis, qui primus Paſſiſienſium Conuentum extruendum curauit: & poſtea Miniſter Prouincialis Angliæ creatus eſt à D. Franciſco. Beatus autem Paſſiſius, totam illam prouinciam prouidè gubernauit: ſanctiſſimè vitæ, ac tandem ſollicitè ad Dominum perrexit: cuius ſacrum corpus ſepulchrum tacet in Conuentu Lenienſi (vbi nunc vſque miraculis conſtat) in territorio Atrebatenſi: cuius in Epitaphio hæc leguntur verba,

Sub hoc lapide recandita ſeruantur oſſa ſacra B. Paſſiſci, Ordinis Minorum; qui ipſe primus fuit prouincia Francie Miniſter.

De eo agunt Piſanus lib. 1. ſup. fruct. 1. 2. 6. 10. 11. ſ. 11. & 12. part. 2. item fruct. 3. part. 2. in prouincia Marchie & Francie. item lib. 2. fruct. 1. 3. & 5. part. 2. item lib. 3. fruct. 3. Codex MS. Abbat. S. Vador. Paſſiſ. ſup. in ead. prouinc. Maritus lib. 1. cap. 10. ſ. 8. D. Bonouentura cap. 4. ſup. Legenda Greg. IX. De Bullis ferm. 2. Mayronus ferm. 1. de S. Franciſco. D. Antonii. ſup. cap. 7. Marcus Vlyſſiponenſis ſup. lib. 7. cap. 28. 61. & 111. item lib. 2. cap. 60. & 62. ac lib. 6. cap. 55. Toſſianus ſup. lib. 1. cap. 4. & lib. 2. diſo oculis S. Franciſci. Gonzaga part. 1. ſup. in BB. viris Franciſcan. item part. 3. in prolog. prouinc. Franc. & Conuentu 4. euſd. cum in prolog. prouinc. Turon. tumque in Conuentu a. prouinc. S. Andree. Piquetas ſup. Wadingus tom. 3. opuscul. D. Franciſci colloquio 11. & tom. 1. annal. ad an. 1212. ſ. 37. & ſeq. an. 1216. ſ. 2. 1217. ſ. 1. 1219. ſ. 41. & 42. ac 1220. ſ. 67. Sedulus lib. 1. Apolog. cap. vltim. ſ. 2. Scio Toſſianuſ ſup. ſerapiſſe corpus B. Paſſiſci tacere Venetiis in xde Fratrum minor. Conuenſual. qui tamen poſtea velut ſibi conſtat, aſſertè conditum eſſe Rapæ, in Cuſtodia Veronenſi: cui alii omnino aduerſantur; nempe Marcus Vlyſſiponenſ. lib. 6. cap. 55. Gonzaga part. 3. in Conuentu 9. prouinc. S. Andree. Sedulus commentar. in vita D. Franciſc. cap. 4. ſ. 9. Molanus in additio. ad Vſuad. hæc die. Willotus in Athenis orthodox. Franciſcan. verb. *Paſſiſium*. Gazetteus in vita S. Franciſci ad marginem. Locman in chron. Belgicus ad ann. 1219. Myrzus in Falſis Belgicus, & Saulſayus in Martyr olog. Gallican. hæc die.

Beati Ferdnandi à Seneca, Conſiſſarij. c.] Maxima bonitate & ſanctitate exornatus fuit. Florent autem apud Conuentum, ſancti Ioannis Euangeliſte Atouiſques, qui eſt 35. prouinc. SS. Petri & Pauli, circa an. 1380. De quo Gonzaga ibid. part. 4. olog. ſeraphic. relig. ſcribit, *Hic nobilissimus Monasterium habitans quodam in terram cum pariter alioſ vbiſque produciſſe adhiberi ad terram venis, atque admiranda Religioſus P. F. Ferdnandum à Seneca, pauperum paſſim appellatum, ſua vna oſſeſſe. Cuius ſunt pauperum interdiſta, humiliter preſtantiſſima, vobis ſupra mundum ſeruus, & continua, atque vbiſque admiſſiſſima extere; quomodò preſtantiſſima quodam veneratione ab omniſque, peſſerem ab iſſis celebrat; maximèque maritus ſi diſſertus amobus reliquit. Bartzus eadem refert part. 4. chron. minor. lib. 8. cap. 72. ad ann. Chriſti 1384. Piquetas ſup. Maritus lib. 2.*

- cap. 43. chronic strictior. obtinuit. Reformat.
 §. 13. *Beati Antonij Pagani, Viri, Confessoris* e] Olim
 existit ordinis secretarius. Dàm B. Franciscus Gonzaga
 Ministrum ageret. Generale: cuius processus pro
 eius canonizatione nunc fluxit auctoritate Apostolica: pro
 via constat ex libello Neapoli impresso apud Typogra-

phiam Ioannis Domusici Roncaboli ann. 1686. Agit
 de eo Rapiuzas sup. introduction. part. 1. §. 4. An
 verò idem sit cum Antonian Pagano. Cuius meminero
 Gonzaga sup. part. 1. in scriptonib Eccles. Willorus
 sup. verbo *Antonius*. Wadinghus tom. 2. sup. ad an.
 1256. §. 47. me later.

QVINTO IDVS IVLII.

IN Germania, Beati ^a Fidelis, Martyris. In Tuscia, Beati ^b Bonitij, Volater-
 rani, Tertiarj, Confessoris, signis ac vitturibus clati. Beuanix in Vmbria, Beati
 Nicolai, Confessoris: gloria miraculorum conspicui. In Lusitania, propè
 Pontem Lunæ, Beati ^c Petri à Canota, Confessoris: qui munus Provincialarus
 Portugallix præclare functus; tonus religionis, humilitatis, arque perfectionis
 specimen euasit. Beatix in Hispania, Beatæ ^e Catharinæ à sancta Clara: cuius pie-
 tas, virz candor, atque sanctiras, fuere incedibiles. Palmæ, in territotio Cordu-
 benfi, Beatæ ^f Mariz à Iesu, Virginis: oratione, & multarum prætogariua virtu-
 rum spectabilis.

IVLII XI.

- §. 1. *Beati Fidelis, Martyris.* a] Ab incunabilis ordo
 Franciscanus bellum implacabile cum hæreticis
 gessit: vnde haud mirum est: si Religiosissima Capu-
 cinorum congregatio in us aggrediendis, confutandis,
 ac convertendis per Germaniam, strenuè laborauerit:
 quo in opere, ipse B. F. Fidelis ex *Sigmaringæ* concio-
 nator egregius, in *Ercelesia*, ann. 1612. ab hæreticis
 trucidatus est. Teste Ardinghelo, in Appendice *Con-
 greginata* *uossi* *Tertius*: in ostensione 4. §. de PP. Ca-
 pucino. laboribus in: Germania.
 §. 2. *Beati Bonitij Volaterræ, Confessoris.* b] Huius san-
 ctitatem admodum commendat miraculorum copia
 & magnitudo. Ipsius monuerunt Marianus li. 2. cap.
 25. De Basilis in Rosario Quadragesimali sermou. 27.
 part. 2. Marcus Vlyssiponensis part. 1. chronic. minor.
 lib. 9. cap. 25. Gonzaga part. 1. origin. seraphic. relig.
 in BB. viris tertij ordinis. De Sillis in capit. 1. regul.
 tenarior. Wadinghus tom. 1. ad an. 1242. §. 21. Non-
 nunquam vocatur *Sanctus* & *Benignus*, seu *Ben-
 ignus*. An verò idem fuerit cum illo: cuius agit men-
 tionem ipse Wadinghus paulò post, ad ann. 1249. §.
 22. adhuc me later.
 §. 3. *Beati Nicolai, Confessoris.* c] Cognomen tum *Pater
 noster*, uelò accepit: quia à quolibet vnum Pater no-
 ster petare solitus erat: signis clarus obit *Menausa*,
 seu *Brunna*. Memoratur à Pifano lib. 1. sup. fruct. 8.
 & 11. in prouinc. S. Francisc. Toffinsiano lib. 1. histot.
 seraphic. Gonzaga part. 1. orig. seraph. relig. in BB.
 viris huiusce ordinis. Picoquo in catalog. viror. illust.
 Franciscan. Wadingho tom. 4. sup. ad ann. 1355. §.
 5. Ex Martiano lib. 4. cap. 12.
 §. 4. *Beati Petri à Canota, Confessoris.* d] Hic post obitum
 munus Prorincialis Portugallix, post maxima etiam,
 & præclara documenta sanctitatis ac religionis, quip-
 pe, qui sacro indubio, pronuntiam semper pedibus lu-
 ltrare solitus esset: se in Conuentum S. Antonij propè
 Pontem Lunæ recepit, vt quietus, & maiore animi
 tranquillitate, remotus à fluctibus & strepitu magno-

rum Conuentum, decipatus denique humilibus &
 sanctis exercitationibus in Deum omnes suas curas, &
 cogitationes dirigeret. Quapropter ita se comparauit,
 vt postquam in hunc quosvis portum, tanquam ex alto
 mari, iussuetus est, se è semper in insula habitauerit.
 Vbi postquam communibus satisfecisset (in quibus
 aliis usus erat) operam suam collocabat in colendo
 horto, nudisque perluis incedens, algam coacerua-
 bat ad stercoreandum locum olenibus conferendum.
 Denum pluribus bonorum operum fructibus cumu-
 latus, ad Dominum fideliter migravit: sepulchris in
 præfato Conuentu, vbi tam à populis, tam à religio-
 sis, magna in veneratione habetur. Claruit an. 1570.
 Hæc ex Gonzaga part. 1. sup. in eodem Conuentu,
 qui est 4. prouinc. S. Antonij Portugall. & Barezzo
 4. part. chronic. minor. lib. 7. cap. 35. ad ann. 1580. &
 Rapiuzas in histot. general. orig. Recollector. decad.
 8. part. 1. §. 12.

Beata Catharina à S. Clara, Virg. e] Beatix in His-
 pania nata est, & in ætate monialis, sanctitate con-
 spicua resaluit. Floruit apud Monasterium S. Antonij
 in Beatianæ ciuitatis extructū in suburbio, quo ingenti
 victutum numero exornata, diem clausit catremum:
 ob cuius vix odorem musicum, à reliquis fororibus
 vt Beatorem agnominis carnis sociata colitur. Agunt de
 ea Gonzaga 5. part. sup. in eo Monasterio, quod est 4.
 prouinc. Granæten. & Barezzus sup. lib. 2. sub ann.
 1514. Valerius de SS. Fœmuis. ordin. minor. lib. 4.
 cap. 17.

Beata Maria à Iesu, Virginiis. f] Deuotissima extitit,
 sicque orationi, seruente Spiritus Sancti gratia vaca-
 bat, vt tota in Iesu Christi amorem dissimularet: à quo
 visum, toen à sanctissima matre eius, visitationibus
 & apparitionibus consolabatur. Cuius dilectione ac-
 tracta, abat in caelum ann. 1605. corpus relinquens
 apud Monasterium Palmense, quod est 2. prouinc. et
 Angelorum. Lege Dasam 4. part. chronic. ordinis
 minor. lib. 4. cap. 50

QUARTO IDVS IVLII.

IN Syria, passio Beati, Joannis Neapolitani, Diaconi, & Martyris: qui cum Regi Gazæ Christum liberè prædicaret, illumque vellet ad fidem convertere; ab eodem captus, & in frustra concisus est. Nozoreti, in sequanis, Beati b Anonymi, Confessoris: singularis metiti, & eximie sanctitatis viri. Romæ, Beati c Barnabæ à Piistorio, Confessoris: qui humilitate, paupertate & obedientia pollens: charitate etiam & oratione feruentissimus extitit. Zamorra, Beati d Bartholomæi de Aranda, Confessoris: qui mira simplicitate & candore vitæ enituit: & signis povens apud Deum apparuit. Beluisij in Territorio Placentino Hispaniæ, Beati e Francisci de Constantina, Confessoris: quem virginalis castitas exornauit, & pia deuotio vitæ asperitas, atque virtutum copia, gloriosum reddidit. Fulginij in Vmbria, Beate f Lucidæ, Virginis Tertiariæ.

IVLII XII.

3. 1. **B**eati Joannis Neapolitani, Diaconi a] Martyrij agnoscim in Syria, feliciter consummavit, sub an. Christi 1170. cuius mensuratur, B. Bartholomæus Pisanus lib. 1. Conformat. scilicet. 8. part. 2. in Fratrib. Minor. sancti. illustri. provinc. Terræ Sandæ. Codex M. S. Abbat. S. Victor. Paris. ibid. Marcus Vlyssiponensi. part. 1. Chronic. Minor. lib. 9. cap. 50. §. 1. Gonzaga part. 1. Orig. Seraph. R. chg. in BB. vitis huiusce Ordinis. Bosius tom. 1. de signis Eccles. lib. 7. cap. 1. scilicet. 24. a. Gazæ occubuisse. Tostimanos lib. 1. H. S. Seraph. Ignarius le Gaol de sanctitate Eccles. Roman. cap. 1. scilicet. 3. Picquetus in Catalog. viror. illust. Franciscan. Wadinghus tom. 3. an. 1342. §. 61.
5. 1. **B**eati Anonymi, Confessoris. b] De eo scribit illusterrimus Gonzaga, part. 3. sup. vbi de Conuento Nozorecano (qui est 14. provinc. Burgundie, siue sancti Brnauenturæ) agens, sic ait, *Commemoratur, qui plurimum, hoc in loco (in quo eisdem eximia sanctitatis Patre, natione Sebastianus; qui et signata plurimum similitudo illis, quibus B. Franciscus insignitus fuit, impressa habuisse fertur, sequitur est) ad S. Religijsi. Eadem aut statuit Baretus 4. part. Chronic. Minor. lib. 1. cap. 4. §. ad ann. 1516. que copiosius comprobat Foderetus, in Narratione Historica, seu descriptione præfate provincie, pag. 823. Huiusque magis asseritur, quam quibusdam æmulis contrarium presentibus: prætextu quorundam verborum: que à Claudio Picquetio, ita sunt scriptis demandata. In hoc tamobis quiescere refertur aliqui quendam Beatus, at V. Patrem signatibus insignitum: attamen huius rei fides penes suos antores est; nos enim ea tantummodo credimus, que ad veritatem qualimodo accedere videntur.* Hæc ille in Descriptione præfate provincie. vbi de Conuento Nozorecano, qui est 1. Cuthæ Dclanz, in sequanis, pag. 117. Sed quid exinde sequitur? nisi aliud cerè, nisi quòd ipse Picquetus Mornisus etedat, que ab aliis constanti fide tenentur.
- B. Barnabæ à Piistorio, Confessoris. c]** Pistorij in Hæthuria natus est, professione laicus: quem diuina bonitas multis gratis exornauit. Alacer erat cù discretione, moribus grauis, optima conuersione præditus: Benignus, affabilis, humilis & deuotus. Maxima ardebat charitate: qua & infirmis, infirmis, egenisque solatium nitēbatur afferre, & fratribus eundem qua necessana erant mendicando suppeditabat. Paupertatis Evangelicæ erat amantissimus, ad obedientiam paratissimus: singulari puritate ac honestate decoratus. Abstinentiæ summe colebat, disciplina vique ad sanguinis effusio-
- nem carnem suam domabat, parùm dormiebat, vigiliis & orationibus tanto spiritus seruote incumbēbat: vt sæpè à fratribus caput eius visum sit magno splendore circumdari. Itaque his, aliisque sanctis operibus sefē exercens, gloriosam mortem obiit an. 1581. Romæ: sepultusque est in Conuento S. Francisci trans Tyberim. Hæc ex Bonifacio Brou-hellii, in Chronic. Frat. Minor. Reformator. provinc. Romanæ. Brezzo sop. lib. 8. cap. 59. Rapinæ in Hist. General. Ong. Recollector. Decad. 9. part. 1. 6. 1.
- B. Bartholomæi, Confessoris. d]** Hispanus erat, ex territorio Ozimeni ducens originem. Cùm autem mundo & pompis eius atque carnis illecebris abrenuntiare maxime perperaret, in provinc. S. Iosephi se contulit, vbi sumptu Reformat. nobilitate habuit: c. nro luxu vitæ perfectione, vt huius pro sancto haberetur. Nec abs re. Vic quippe erat sinceræ mentis: cuius obedientia simplex, homilitas pergrata, & virtutes omnes eximie erantēbantur. Beatus, feliciter morte vitæ finiuit in Conuento S. Iohan. Bapt. Zamorensi, qui est 17. præfate provincie vbi magno populi consensu honoratur & colitur. Vide Ioannem à S. Marci. part. chron. Huiusce provincie. lib. 1. cap. 18. ad an. 1580. quo floreat.
- B. Francisci, Confessoris. e]** Tanta seruetur deuotione, vt § 1. videretur semper orare. Matutinis de cantibus (habuit vigil ad orationem vique mane iquo Missam sic pie celebrabat, vt sacrificium suum lachrymis omnino redundaret: & quandoque ipse Christus Dominus, sub specie formosissimi poeti, in hostia consecrata illi appareret: quem vis Dei reuerenter amplexibus & osculis contēdabat. Ciliicum iugiter ferebat: nec lecto decubabat, sed in ligno, aut super asseres somnum capiebat. Ieiunia omnia pane & aqua explebat. Vigilo fuit purissimus: de in la boribus patientissimus. Cùm sorem per annos 40. nouitiorum Magistrum laudabiliter fundus fuisset: & confessorium Monialium, ex obedientia, Beluisij maneret sancto sine quieuit, in Mona. S. Iohan. de Perrent. quod est 6. provinc. Angelorū, vultat an. 1595. Lege Daçam, 4. part. chron. Ordin. Minor. lib. 4. cap. 51. ex monumentis præfate provincie.
- B. Lucidæ, Virg. f]** Patra Romana erat, que Regulari § 6. obfermantia, & bonitate haud ordinata floruit. In Monasterio S. Agnetis Fulginij quod est 9. provinc. S. Francisci) sob cura B. Mægaræ Dominici, p. celsius autem Christi sic delectabiliter memoria: vt celsius obnoctie dolor plagarū Saluatoris in manib. sentire. Ita Iacobillus de SS. Fulginat. in vita ipsius B. Marg.

TERTIO IDVS IVLII.

AVirix, in Hispania, Beati * Ioannis à Gandia, Confessoris: qui eruditione ac pietate refertus, crebris contulcauit miraculis. Apud sanctum Nocitum in Calabria, Beati † Marthæ Citrarij, Confessoris: virtutibus, & perfectione vitæ conspicui. Santareni in Territorio Vlyssiponenſi, Beatæ c Mariæ à Plagis, virginis nobilissimæ: quæ moribus sanctissimis exornata, feliciter migravit in cælum.

IVLII XIII.

- §. 1. **B**eati *Ioannis à Gandia, Confess.* a] Doctrina & litteris admodum excoltus erat: sed virtutibus ac pietate, ceterisque spiritualibus exercitiis insigniter clarus. Devotissimam gerbat venerationem erga Augustissimum Eucharistie Sacramentum: Legione Oventum venit, ubi infirmatus ad mortem, magna cum læticia exspiravit: cuius corpus ibidem solenni pompa tumulatum: quamplurimum miraculis enituit. Floruit ann. 1120. De eo scripsit Marcus Vlyssiponenſ. 1. part. Chronic. Minor. lib. 7. cap. 24. & lib. 9. cap. 25. Mariana lib. 17. Hist. Ecclesi. SS. Hispan. cap. 6. Gonzaga part. 3. Orig. Setaph. Reig. in Conventu sancti Francisci Orenzæ, (qui est 13. provinc. S. Iacobi.) Hispanicè quidem, nam Latine *Auria* dicitur. Vocatur autem tibi B. Ioannes *Citresis*: qui tamen à Matco Vlyssiponenſi nuncupatur. B. Ioannes à *Gandia*, in Regno Legionenſi apud Hispaniam: sed rectius à *Gandia* depominandus est: oppido, scilicet, Regni Valentis, in Hispania. Toffinianus lib. 1. Hist. Seraph. sub 0. Capitulo Generali. Wadinghus tom. 1. Annal. Minor. ad ann. 1187. §. 13. & tom. 3. an. 1389. §. 1. ex Mariano lib. 5. cap. 1.
- §. 2. **B.** *Marthæ Citrarij, Confessoris.* b] Vitæ exemplaris fuit, ac devotus: magnis virtutibus decoratus, & perfectionis culmen attingens. Floruit ann. 1315. Qui cum adhuc benè valeret, præfago spiritus, Patri Guardiano humiliter supplicavit, ut sibi post Sacco-sanctæ Eu-

charistia sumptionem, Extremæ-Vnditionis Sacramentum ministrare vellet. Quo tamen, quoddam benè omnino valeret, denegante, subiecit, ut ex charitate acceleraret; quandoquidem post primum Campanæ pulsus, quo fideles ad salutandum, Vespertino tempore, Virginem gloriosam monentur, sibi ex hac vita ad suum Cæterorem constrandum foret. Idque certissimum rei cœuentis comprobavit. Cùm enim post peracta circa eum omnia, quæ ad tantum iter necessaria sunt, primus Campanæ pulsus, post solis occasum, auditus fuit, religiosissimus is Pater Viareo, Extremaque Vnditione præmansit, ac meritis optimis animam exhalavit, & apud Conuentum Annuntiationis B. Mariæ propè oppidum S. Nocitum tumulatus est. De eo agunt Gonzaga sup. part. 1. in eo Conventu, qui est 1. provinc. Calabria. & Barezus part. 4. Chronic. Minor. lib. 3. cap. 23. ad an. 1340. & Wadinghus tom. 1. Annal. Minor. ad an. 1300. §. 11.

B. Mariæ à Plagis, Virginis. c] Filia erat illusterrima §. 3. Maculones *Vilæ Regis*: quæ fide, spe, castitate, ac denique omni virtutum genere, & sanctitate refulsit. Sepulta iacet in Monasterio sanctæ Claræ Santareni: quod est 5. provinc. Portugallie. Gonzaga *ibid.* part. 3. sup. Barezus sup. lib. 4. cap. 39. ad an. 1565. Wadinghus tom. 1. Annal. Minor. ad an. 1239. §. 12. Valerius de SS. Fernan. Ordin. Minor. lib. 4. cap. 40.

PRIDIE IDVS IVLII.

LVgduni, depositio sancti * Bonaventuræ Cardinalis & Episcopi Albanensis, Confessoris, & Doctoris Seraphici: quondam totius Ordinis Minorum Generalis Ministri, doctrina & vitæ sanctitate celeberrimi: quem miraculis illustrem Sixtus Quartus Pontifex Maximus in Diuorum numerum retulit. In Aprutio, Beati † Mansueti, Confessoris, signis admirandis conspicui. In Tuscia, Beatæ Bonromæi de Bonromæis, Confessoris, vita & virtutibus spectabilis. Louanij in Brabantia, Beati † Balthasaris à Miryaca, confessoris: pietate & eruditione inclyti. Cortonij, Beatæ † Hadrianæ, Tertiaris, multarum prærogativa virtutum insignis. In Italia, Beatæ † Claræ Mantuanæ, vitæ integritate, atque sanctis operibus præclaræ. Beluisij in territorio Placentino Hispanico, Beatæ † Catharinæ à Magdalena, virginis: quæ huius loci prima electa Abbatissa, charitate, oratione, & silentio emittit.

S *Antis Bonaventura & Cardinalis, &c. a*] Hic de *Bal-*
Sano Regis in Hetruria orationis, inscriptur ann. 1221.
 qui cum in virg extremum periculum incidisset pie-
 culus: voto à matre ad S. Franciscum pro eo ensulo,
 pronus conuulsi. quod quidem opere compleuit,
 anno 22. *1222* *2210*, ordinem Minuotum ann. 1243.
 ingrediens sub Generalatu B. Haymonis. Qua in vo-
 catione, tanta bonæ igdolis honestate pollebat, cæte-
 risque virtutibus præstabat: ut eius præceptor magnus
 ille B. Alexander Aletensis, solet dicere: quod in illo
 haud videretur Adam peccasse. Hic sicut in perspicua-
 tate sententiarum, maxime vero in Scripturis sanctis
 cunctatua sua capacitate proficere; ita & in devo-
 tionis gratia continuum sumebat gratæ amplioris in-
 crementum. Siquid omnem, quam præcipuebat ve-
 ritatem, intellectum, ad formam orationis & laudationis
 diuine reducens, continuo ruminabat affectu. Hinc
 factum est, veat 7. post eisdem ingressum anno, librum
 Sententiarum publicè Parisiis legent; & tribus ex-
 inde annis elapsis, Doctotum insignis, cathedramque
 magistralem receperit, vna cum D. Thoma Aquina-
 te, an. 1253. in eadem alma Vniuersitate Parisiensi.
 Anno autem 1256. in Capitulo Generali Romæ cele-
 brato, vniuersi omnium Patrum consensu, eligunt
 (sacer ab eis) minime Generalis totius Ordinis Franciscan-
 um, quem sanctissimè gubernauit annis 18.

6. 1. Eius res præclatè gestas Octavianus Suetonius lu-
 colentia Oratore tractant cotam Sixto IV. Romano
 Pont. cum ab eo relatus est in Sanctorum numerum
 an. 1482. in octauis translationis Domitice 18. Kal-
 lend. Maij, Pontificatus sui an. 11. cuius Billa incipit,
Superuacule in patria. Item Ioannes Fraxolanus de Pa-
 rinis in Relatione, pro eiusmodi canonizatione ad eum-
 dem Sixtum IV. Papam: quæ omnia extant, tum in
 his. tom. 7. operum S. Bonaventuræ, tum apud Henri-
 cum Sedulium, in vita ipsiusmet sancti Doctoris, quoniam
 & Commentarius eruditus illustrat. Eandem illius vi-
 tam descripterunt Petrus Galefius: Surias: Villegas:
 Renatus Benedictus: Lippelous: Gazetus: Doublet-
 us: Harzas: Robadencia, &c. Conciones publicas
 in eius honorem ediderunt Roberthus de Licio, Pel-
 barbatus à Tamefwat, Dudacus à Vega, & alij rece-
 ditores.

7. 1. Anonymus Author, ann. 1463. Luteus, tom. 2. Ori-
 ginales sanctitatis meditationes habet in vitâ eius. Plu-
 res insuper de eo egerunt, Martyrologium Romanum
 hæc de Baronius ibid. in Annotatione, Molanus in Ad-
 ditione, & Annotæ, ad Vissardum, eadem die. B. Bar-
 tholomæus Pilanus lib. 1. Confirmat. fruct. 8. part. 2.
 in prouinc. Burgundie. Item, vide Miniltris Gene-
 ralius, Doctoribus & Cardinalibus Ordinis Minor.
 Marcus Vlyssiponens. part. 1. Cærome. Minor, lib. 1.
 capite 1. &c. Item part. 1. libro festo, capite trigesimo
 secundo, & trigesimo octauo. Toffianus lib. 1. 2. &
 3. libror. Seraph. Gouzaga part. 1. Orig. Seraph. Re-
 lig. in Almo Conuento Parisiensis in sanctis. Genera-
 libus doctoribus & Cardinalibus huiusce Ordinis,
 Item part. 1. Conuentu 14. & 17. prouinc. Tuleiç.
 Item part. 1. in Conuentu 11. 16. 19. prouinc. France.
 In primo prouinc. Turoniç & Aragoniç: Conuentu
 8. necnon in prouinc. Burgundiç, Conuentu 1. et

prouinc. sancti Ludouici Conuentu 7. Piquetus in
 Catalogo viros illust. Franciscan. & in notis ad
 prouinc. Burgundiç. Foderetus in Descriptione eius-
 dem prouinc. D. Antonius 1. part. illust. Titul. 1.
 cap. 3. & 9. 5. 3. & 6. Chronicon Cizenfæ ad ann.
 1258. Palmerius in Chronico. ann. 1261. Heroldus li-
 bro quinto. continuar. Belli facti cap. 1. S. Hedelin Re-
 gistro mundi çtat. 6. Sabellicus Enead. 9. lib. 6. &
 7. Petrus de natalibus, lib. vltim. Catalog. Sanctor.
 cap. 12. Fasciculus temporum ann. 1224. Supplementum
 Chitonicar. lib. 1. ad ann. 1268. Marianus. libro
 secundo, cap. 16. 19. 20. &c. Willotas in Atharæ Or-
 thodox. Franciscan. liter. B. Algeria in Athore Epilo-
 gica totius Ordinis Minor. Firmamentum trium Or-
 din. S. Francisci, & Speculum Fratrum Minor. vbi de
 Generalibus Misitibus. Brulerus in Prolog. Sentent.
 Pergrinus & Bellanus in Chronico. Franciscan. B.
 Clareus in Tribulatione. 3. & 4. Ordinis Minorum.
 Jacobus Tunido, in excerptis vbi eiusdem Ordinis.
 Tridemus de scriptoribus Eccles. Bellarmus ibi-
 dem tom. 7. post Henricum Gandauensem. Sexrus
 Senen. libro 4. Bibliothec. Sanctæ. Eysengrenus de
 Testibus Catholicæ veritat. Possesinus in Apparatu.
 Gnesinerus in Bibliotheca. Bosius de signis Eccles.
 tom. 1. lib. 6. cap. 8. & lib. 7. cap. 1. 5. 17. & lib. 9. cap. 3.
 Dantes Algerius, Comordia 3. Laurentius Malloril-
 lus. Fulgians in Sacrorum Hymnorum opere. Fran-
 cisicus Maurus. Hi pellas in Libris Franciscanis. An-
 gelus à Rocca in Bibliothec. Theologor. Maurouicus
 in Martyrolog. 15. Iulij. Razius de SS. Hetruriz ead-
 em die. Amylius Gaguinus. Belforelth. Duplex, &
 alij Francisci Histor. in Ludouico IX. Rege. Roccha
 lib. 4. Compendij tempor. in sacris Doctoribus. cap. 64.
 & 68. Galtenus in Tabula Chronolog. l. cul. 11. vbi
 de Scriptoribus Eccles. Spondanus in Augurio Chrono-
 logor. ad Annalium Baronij, ann. 1274. Charroux
 in Histor. Vniuersal. Galli. seu Franc. cap. 354. & 135.
 in Sanctis viti. Postens tract. 4. triplic. Coronæ
 Virg. Mater. capite tertio. sect. 1. numer. 10. Wading-
 hus tom. 1. Annal. Minor. ad annum mille simum du-
 centesimum vigesimum primum, 5. 45. 1243. 5. 2.
 1245. 5. 19. &c. Item tom. secundo, ad annum 2251.
 5. 26. 1256. 5. 3. 2577. &c. vsque 1274. quò obit
 Mauritius de S. Bonaventura ad Sixtum V. Pap. Ora-
 tionem. Bernardinus Corus part. secunda Histor. Med-
 diolanens. ad annum mille simum ducentesimum se-
 penagesimum tertium. Volateran. libro vige simo pri-
 mo, Antepolog. tit. de Eternis. Philippus à Solarij
 notat ad vit. S. Bonaventuræ. Daza in præcip. tom. 4.
 Chronic. Minorum. Tillus in Chronic. Gallorum,
 ann. 1274. Bzouius tom. decimo octauo, Annalium
 Eccles. ad annum mille simum quadringentesimum
 octogesimum secundum, 5. 7. Nonnulla hic diuinitus
 apponenda: que nobis innotua vlti sunt, & roni modica
 consideratione digna. Vnum, etica dissonentem
 Cardinalium, pro futuro Papa deligendo, qui tan-
 dem, per viam compromissi in sex Cardinales fa-
 cti, suadente maxime sancto Bonaventura, Kalendis
 Septembris, anno mille simo ducentesimo
 septuagesimo primo, in Pontifice Max-
 mum requiritur Thedaud, seu Theobal-
 Z ij

dum, Gregorium X. postea nuncupatum: quæ de re Petrus Gal-fuit cap. 13. vit. S. Bonavent. sic ait, *Clement. IV. Sum. Vni. rhy. merris. concessit interpen-sificationem, diffinitionem inter se Cardinale ac Pontifice creatam concernentem istas: tam vna intererat, quam sapientia, del' inique sancti Bonaventura adducti, cui is vna diffinitionem annuam traxerit triam dimoveret, ac vnaque se contraria, si vnaquis esse, quem ille pronuntiaffer, etiam hie se crederet. Elegit autem non vnum quoniam, qui presertim spiritum & decem Cardinales aduersus s. Gregor. in disimulissima provincia, Hierosolymæam disfailla perfermatuonis causa aberrat, Theobaldum, Vicecomitem Placcinium, Archidiaconum l. eod. ditionis vnum religionis et pretat, nomine maxime illi temporibus illustrem. Quæ in actione spectare licet, integritatem, aqua item sapientiam, et peractum eius vobis atque animamque deus publice de seipso inflammatam, nec vllis ambitionis saltibus fatigant. Idem sentunt Marianus lib. 3. cap. 31. Marcus Vlyssiponensis part. 1. sup. lib. 2. cap. 7. Tostianus lib. 1. sup. fol. 93. Panunus in Addition. ad Platinarum. Cucconus in Gregor. X. Scuerusq. Binus in vna euid. Greg. Part. Quidquid dicit Wadinghus tom. 2. sup. ad an. 1277. 4. 1. et M. S. Foculatus Marini Ebulensis lib. 2. nam hæc omnia facile conciliari possunt: nec verba huiusce authoris directè pugnant cum præfatis à nobis allatis.*

Alterum est: cum D. Bonaventura, factus Cardinalis, & Episcopus Albanensis: ab eod. summo Pontifice, postmodum delectus esset, cui Concilij Generalis Lugdunensis, dirigendi curam daret, ann. 1274. prospiceretque, ne quid Ecclesiæ detrimenti acciperet: necnon peculiaribus secessionibus, & priuatis cæcibus præfideat: ita attestatur Sutus IV. in Bulla canonizationis ipsius sancti Bonaventuræ & Sutus V. in sua Decretali, quæ primis Ecclesiæ Doctoribus eum connumerat: quæ incipit, *Triumphans Hierosalem*, &c. quibus accedunt Othavianus Suelanus, Galefus & c. Sutus, & c. supra quare hic pius Doctor, sua singulari presentia, caritative doctrina, multum præfuit in conuersione, ac concitatione Cæcæcorum eod. Concilij adit intum, Vnde, merito reuerenti sunt Palquertus, episcopus Defensor Anonymus: perperam videntes, ipsium D. Bonaventuram Constanti-nopoli prædicasse: in etiam ita verum est, sicut Vincentius Beluacensis, Dominicanus: abluendo exte-rire Franciscanus, & Minimus: vel D. Thomas Aquinas, Parisius obiit: iuxta hos blatterones: quos iure testatur Anre-Duquisonus. Franciscar. Authore. lib. 3. lect. 127. & 18.

Maxima autem deuotione ferebatur erga Augustissimum Eucharistiæ Sacramentum: cuius rei iussum adhuc nunc præfuit: quod huic verbis delectatur à sancto Antonino cap. 8. sup. *idem etiam Generalis, sci. reit, Bonaventura, cum per multa diei indignum communione corpori Christi respiciat, miramur celebrasset: Dominum nonnullitate eorum respiciens, cum vna die dis-fam audisset de notis, ad eius consuetudinem, vna de particulis hostiæ consecrata, etiam per sacerdotem dist-fa, sile Dominus ipse, in ac cibus in Generalis inra-na, et ipsam hostiam non fecerant. Ministerio autem Angelus dicitur. Eucharistiam illam fuisse por-rectam certis abbasque Præna, Othavianus Suelanus, Ioannes de Parisus, sup. part. 2. art. 4. Wadinghus tom. 1. ann. 1241. §. 6. Bachotus in falsis Christian. 14. July, &c.*

Mixta præfatis et aculeolenta, ac singularis illa Dei

erga eundem S. Doctorem, sub eius inuicem dignitati, subieco namque vniuersis delitutus, in vna vniuersa fatigabatur, vt ad sumum tenete potuerit: nihilominus ex Chastitatis more valde desideratè confirmati facti Viatice: sed tamen abstinent se per reuerentia, & petenti causa. Vnde vultu coepit Dominus alferit; quæ presentia saltem, cum fumer veu-teret, confirmatus, latus, constantissime excederet. Pius, quod ciborum vocat, in quo corpus Christi portabatur, lateri admovent voluit, fumen-di desiderium indicans: sub parte lateri apposita, in formam rose rubentis lateri aperitur: quæ Christi corpus è paxide in eius cordis intumum te immisit, nullo post aperturæ relicto vestigio. Ita vetustus & commendatus liber. Inscriptus, *vinea S. Francis*, c. 4. vitæ eius, & Wadinghus tom. 2. sup. ad an. 1274. 4. 7. Simile quoddam referunt, apud Phœncem Gallicæ provinciam: Speculum spiritualium, part. 7. de Amore Dei, & de Sacramento Altaris, Discipuli lect. 80. de tempore postulat, & Frasciscus de Sales lect. 7. de Amore Dei cap. 12.

Quintum verbè spectat ad ea opuscula, quæ in la-ferem edidit, multa sunt & præpè infinita: quorum ferem inuenies apud probos Authores. Constat Sarnanus S. R. E. Cardinalis Franciscanus, ea omnia. Iulio Sicut V. Pont. Maximi, Prælo cudenta curauit ann. 1588. Romæ, tum Mugunt. Colonæ, &c. In septem tomos diuisa. At Wadinghus in Præfatione ad Opuscula D. Francisci, testatur se etiam nonnulla alia opèra eiusdem S. Bonaventuræ decausse, quæ præta Cardinalis, noticiam subterfugerunt: ex quibus Deo usante, potiora promittit aliquando in lucem fore edenda. Nec mirum, ea etiam Docti piusque vni mirum in modum semper excoluerunt, eorum inque lectione summi delectati sunt: inter quos elucet Ioannes Gerson, parte prima, epistol. de Laudibus Doctum. D. Bonaventuræ, ad Osualdum Monach. Carthusianum. Item lib. de Examinand. Doctum. & part. 2. de Libris Legend. considerat. 5. Hinc D. Bonaventur. libris epitomam Guillel-mus Folgius eisdem Ordinis Cardinalis: Mat-thæus de Aquaparta item Cardinalis, scripsit Indices, sine Præface ex Ordine Cisterciæ, in libros Sententiarum illius, nouissimè V. Pater Franciscus Pet-terus, nostræ Provincie S. Dionysii abbas, edidit lucem, anno millesimo sexcentesimo trigesimo secundo, Parisus, librum cui Titulus præfigitur. Sanctus Bonaventura lectus, seu, Regularis disciplinæ & perfectionis præta.

Duo autem ex istis tenere egor: quæ videri nonnullis vel teax, vel cum hesitatione recipi. Primum est, *Officium de Cruce, seu de Passione Christi*: quod in gratiam S. Ludouici IX. Regis Franco-rum composuit: ab Ecclesiæ approbatum, & nunc vtiq, abque alia immutatione: à cunctis fidelibus recitatur: Ita auctoritate Præna, & Gonzaga, ac Tostianus sup. in temporib. Franciscanis, Marcus Vlyssiponens. part. 2. sup. lib. 2. capite 5. Othavianus Suelanus: Bellarmus, Willotus: & Wadinghus sup. tom. primo. 2. annuim millesimum ducent-tesimum quatuoragesimum tertium, §. 8. Galefus 2. cap. 6. vitæ D. Bonaventuræ. Sarnanus Cardinalis, sup.

Secundum est, *Psalterium Beatissima semper Vir-ginis, genitricis Dei Mariæ*. ab ipso D. Bonaventura editum: vt asserunt Bellarmus, Marcus Vlyssiponens. Willotus, Galefus, Wadinghus, & Porcus

& Poitcus sup. cap. 8. §. 6. numer. 4. Cardinalis Sarnanus sup. Franciscus à Cruce, in hortulo vię. quadro 4. cap. 6. Cũ autem ipse S. Bonaventura prius Ioannes vocatus fuerit & B. Alexander Aletis nonnullam Discipulus credidit firi: De eo Simerius, in Epitoma. Bibliothec. Gnesneri, hæc impudens locutus est. *Ioannes de Ales, scripsit psalterium virginis: in quo omnes psalmi corrupti, & ad virginem Mariam convertit: impressum super eam profavione Ioannis Brenti.* Hinc sero Iacobum Magnæ Britannię Regem, in libro, cuius titulus est, *Triplix modo, triplex canas*, id opus, multa indignatione condemnasse, & tanquam quid nefandum reprobasse: quem postea sequuti sunt, eodem invidiæ livore frementes nonnulli hærenici, quibus tamen strenuè obstarunt, illusterrimus Cardinalis Peronius, Sesonens. Archiepiscopus in Replicatione ad Responsum Magnæ Britannię Regis. Coiffetellus, Marsiliensis Episcopus, in Responso ad eundem Regem: & R. Pater Ignatius le Camille, nunc Vacans Generalis, & Commissarius Apostolicus omnium Recollectorum Gallię lib. de sanctitate Eccles. Rom. cap. 2. sect. 7. vers. fin. nusquam enim depravatum est psalterium Davidicum per D. Bonaventuram: nec tamen huiusmodi psalterium Mariæ à S. Bonaventura editum, aut ex libris factæ scripturæ canonicos recensitum est: ut ex canonico à fidelibus acceptum vti ad sacrarij perperam autumant.

§. 11.

Quod igitur amplius opus saltem suppositivum est, & ipsi S. Bonaventuræ falso adscriptum: inquitur præfat. Peronius & Ignatius. Nam neque Trithemius, neque Gnesnerus, illius vocum meminere. At, quàm fatalis sit hæc ratio, exinde perspicuum erit inveni: quòd nec recitare tenentur: quæ à Trithemo & Gnesnero omnia seu intacta sunt: cum ab aliis præstantissimis viuis fuerint commemorata. Quapropter illi scripti. Illius Cardinalis Bellarminus ingenue fateatur, id opus esse ipsius sanctissimi Doctus Seraphici: idem in sua edita Apologia, pro Responso ad librum supradicti Anglię Regis, cap. 11. tom. 7. sic ait. *Quærit, dicit, à sancto Bonaventura, sacre legē corruptum esse psalterium: cum Dominicus, pro Domino, in toto psalterio posuerit: at sanctus Bonaventura a psalterium Davidis, quod ad scripturam Canonicam pertinet, omnino non tetigit: sed ad similitudinem psalterii Davidis, aliud psalterium ipse composuit, ex quo ad Beatam Virginem affectus: cui conscribit Coiffetellus sup. potro, id psalterium B. Marię Virginis, Iodocus Badius, Sapphicis versibus postea descriptis: telliptis Gnesnero, in Bibliotheca, atque Simlero sup. extat psalterium Virginis MS. in Bibliotheca S. Victoriana Paris. sub littera KK. 7.*

§. 12.

Præterea, monitum re olim (mi Lector) Psalterium præfatum diutius modè nunc te perit impressum: & vnumquodque disicere ab alio: tum in quibusdam verbis, aut nominibus, motus vel adnotatis: tum in dispositione & ordine recitationis, pro vniuscuiusque pietate & devotione, quæ omnia à servantur in nostra Bibliotheca Consensus Annuntiationis Deiparę virginis, iuxta Lutetiam Parisiorum: suburbium San-Martinianum: qui quidem est quintus Prototypus Recollectorum, sub Titulo sancti Dionysii in Francia primum atque Psalterium Parisiis in duodecimo Impressum est, per Thielmannum Kersey, commoatorem ad signum vnicornis, in magno vico sancti Iacobi (procurante hoc ipsum honorando viro *Petro le Gouls* Reipo procuratore apud Vrhem Belenensem) Anno Domini 1521. die 26. Septembris, prout constat ex Epigrammate incho operis conscripto, ad Lectores.

*Hæc Bonaventura quondam monumenta fuerunt
In quibus excimim est Religiosa opus.*

*Hæc pia Verbi - para celebratur gloria matris
Quæ talis atherem virgo parensque Deum.*

*At Petrus antiquè le Gouls cognomine datus
A tenebris præsentis eruit ecce decus.*

*Posteritas igitur tanto pro munere gratas
Semper laxatus, optime Petre, canet.*

Felix Belna, mihi nimirumque Beata Videris:

*Cum Procurator Regis ipse tibi esset:
Ille Sibyllinus vinct vel Nestoris annos:*

*Qui de pueribus vendicatur istud opus:
Regis & Æterni cernatur in amine tandem:*

Et videat felix quam colit ipse Deum.

Deinde Aothor captata sanctissimę virginis benevolentia, cum nonnullis Antiphonis & oratione: Psalterium incipit ordine Davidico, quod tamen distribuit per omnes septimanę dies: initium sumens à Domini-nica die, ad nocturnum, cui dat 15. psalmos primos: additque in fine cuiusque psal. *Gloria ipsi tibi fili Regi-na cælestis: & vult tempore noli mi oblitisci.* Die Lunę, ad nocturnum, eodem ordine, 12. allegat die Martis, 14. die Mercurij, 16. die Iouis, 10. die Venens 17. die Sabbathi, 12. pro Dominica die, ad Vesperas, eodem ordine 5. die Lunę, 7. die Martis, 7. die Mercurij, 5. die Iouis, 6. die Vcnens, 6. die Sabbathi octo.

Aliud prostat psalterium, in triginta duo, cum eo titulo: *Psalterij Virginis Marię à sancto Bonaventura editi, ad psalterium eiusdem Virginis de Saluatoribus Angelibus condonatus: venale reperitur Parisiis in domo Pellicani, vici sancti Iacobi, è regione sancti Iovnis.* Eodem quippe ordine Davidico recensetur, sed alio modo distribuitur per hebdomadam: quod etiam perspicuum ex præfatione ipsius.

Intelligentia admodum illius duorum Psalteriorum virginis Marię, perspicuum satis, & hactenus multis miraculis extita reuelatum: quod gratiam habere virgę gloriosam ablatam sibi coronam Imperialem: extritus coronam, seu Capiteus, construatam, qua & Psalterium Marię nuncupatur: quod ex centum quinquaginta saluatoribus Angelibus, quomodo psalterium Davidicum ex centum quinquaginta psalmis constituitur, in cuius tamen centesimij quolibet denarij, ad dicendam coronam, oratio interponitur Dominica, sic quod ipsa completa compositis, ex centum quinquaginta saluatoribus, & quindocim Dominicis orationibus, perfectior. Verumtamen, quia ipsi coram contrates Alemanni, vincta dicitur coronam, seu psalterium in hebdomada persoluitur (quod parum) nisi verè Gallicis singulari diebus, quod multum mihi visum est) vult propere potantibus vitiosant genus mortem vitamque moderate, ac inter parum istud & multum: medum quoddam temperamentum inducere. Quia nihilominus est & aliud virginis Psalterium à Seraphico Doctore Bonaventura, Spiritu sancto distante compellam, non abs re Psalterium dicitur, quod insit Davidica psalterij, centum quinquaginta psalmis similis inebatantibus continet: quodque sicut in illo, ad Deum laudandum, & orandum, vniuersi generis orantes, deprecationes, obsecrationes, laudationes, & benedictiones continentur: ita & istud ad virginem ipsam collaudandum, & deprecandum: id quidem orationum genus, deprecationum, obsecrationum, imprecationum, & in summa, quic-

quid reverentia, venerationis, obsecrationis, & gratiam altissimi, eidem officio possit, preculdubio complectitur. Hoc solum propterea ac vixile diximus formulam dare quia ipsius Fraternitatis confratres, cum prefato salutarium psalterio, & istud quoque psalterium intermiscerant: quod utique infatigabiliter in septem hebdomadis facient, dicendum in prima, tertia, & quinta Dominica, quoties: ceteris vero diebus tres psalms sub una tantum Gloria; & consequenter unum Capletium. Singulis autem tertius diebus tertium Capletium completum: & sic ipsa corona ex his tribus Coronulis, seu Capletis completa, consistantem erit: ut quomodo pro corona Imperiali complectentur, crux superponitur, sic ad istius coronam corporalis complectentur, loca Cruxis, Antiphona: Salve Regina superaddatur, prout in ipso distinctionis psalterio. Et sic qualibet die, habebit ipsa Regina unicum Capletium, & ipsum quoque in triduo triplicatum, unicum qualibet triduo habebit. Imperialis in maiorem modo Regina est, ipsa & Imperatrix, ut patet Mater & Sponsa Regis ac Imperatoris talis creatura. Denique hi prefati psalmi in prima hebdomada, qualibet die sic terminantur.

Gloria tibi sit Orphanorum mater: fac, gratias sit nobis omnipotens pater.

In 2. hebdomada. Gloriatibi sit Virginum Regina: duc nos obsecramus ac calorum Reges.

In 3. Gloria perennis tibi sit spes nostra: qua regnas in caelis tolle nos ad Africa.

In 4. Gloria tibi sit Regina Virginum, tecum nos perducas ad Regna caelorum.

In 5. Gloriatibi sit advocata nostra: firmos tuos ducas ad Regna beata.

In 6. Gloriatibi sit Imperatrix poli: tecum nos perducas ad gaudia caeli.

In 7. Gloria, laus, honor, Virgini Maria: qua secum nos trahat ad Regnum gloria.

- 9-14. Sub Pontificatu Sixti V. P. pap. ann. 1588. operâ Cardinalis Sarnani, Romae in lucem prodit, in folio, Psalterium Virgini Matris: iuxta ordinem Davidicum, cum Gloria Patri, & Filio, &c. in fine cuiusque psalmi. Tandem, anno 1624. Apud Sebastianum Ilvianum, via san-Jacobae, ad insigne Cordis bene, editum aliud in 24. fuit, ordine quodam Davidico: sed vano modo partitum per Hebdomadam. Nam ad matutinas, & per omnes horas (demptis Laudibus) tres distributi psalmi, dummodo psalms 118, dividatur in eas partes, quas Brevarium Romanum continet ad Primam, Tertiam, Sextam, & Nonam. Ad Laudes, duo assignantur psalmi cum uno ex canticis canonici. Idem quoque ad Completorium Sabbathi servatur. Qualibet autem die, in fine psalmi ultimi cuiuslibet horae, additur unum ex Gloria tibi sit, &c. que nuper retulimus: cum oratione propria.

- 9-15. B. Mansueti, Confessor. b] Miraculis coruscavit in Provincia Pennensi, siue Dia. Bernardus, ubi sepul-

tus iacet: teste Wadingho, tom. 2. sup. ad ann. 1270. §. 29. alius est, ut opinor a illo P. Mansueti, de Castellone Aretino, cuius meminit ipse, tom. 1. ad an. 1244. §. 5. & Tostimanus libr. 2. in custodia Aretina.

B. Bonomas, Confessor. c] Florentinus erat, sanctitate clarus, de quo idem Wadinghus sup. ad an. 1290. §. 16. quem sanctus Bonaventura libenter & avidè audiebat.

B. Balhaqueris, Confessor. d] Cum eruditione iunctam habens singulari pietatem, tanta Diuvini verbi pollebat gratia: ut Declamator Angelicus, optimo iure ab omnibus nominaretur. Sacris Virgibus S. Claræ oppidi Louanienfis sic profuit annis 14. quod plurimum profuerit. Eius quamplurima adhuc extant Opuscula MS. Mortuus hac die ann. 1373. loco humili sepultus, quem vir humilis sibi delegerat, iuxta Scholam Conventus Louanienfis, magno sui relicto desiderio. Vide Gonzagam part. 3. sup. in hoc Conventu Louanien. qui est 1. Prouinc. Germaniae inferior. Barezzum part. 4. chron. minor. lib. 7. cap. 7. Daçam, ibid. lib. 3. c. 24. Raiffam in Auditorio ad patella SS. Belgij Ioannis Molani.

B. Adriana Tertiar. e] Sotor erat B. Margaritæ & Cortusis, quam & pro virtus studuit imitari: plenaque virtutibus refultit. Memoratur à Wadingho sup. ad ann. 1297. §. 29. ex vetustis Godicibus & antiquis Ordinis Monimentis, de Sillis, in cap. 1. Regul. Tertij Ordinis, a quo & Andraana, dicitur.

B. Clara, Mantuana. f] Huius honestissimæ feminae meminit Gonzaga 1. part. sup. in BB. Secundi ac Tertij Ordinis Minor. feminae: an vero ea fuerit illustrissima ac Religiosissima soror Clara Ioannis Francisci, prima Mantuanorum Marchionis filia: (de qua Gonzaga part. 2. in monasterio 1. Prouinc. S. Antonij) igitur: nullam enim aliam, nomine Claram Mantuae inuenio. Algeria in arbore Epitologica, totius Ordinis Franciscan. Wadinghus, tom. 1. sup. ad ann. 1238. §. 20.

B. Catharina, virg. g] Prima extitit Abbatissa monasterij Belusiani (quod est 6. Prouinciae Angelorum) illudque aetas 17. rexit admirabilis cum exemplo totius sanctitatis & virtutis: multis illustrata revelationibus à Deo, eiusque matre sibi collatis. Erat quippe ingenti caritate, oratione, & silentio decorata: tantaque deuotione ferebatur, erga Passionem Dominicam, ut praeter lachrymarum profluum, oculorum lumen amiserit, quod tamen decem post annos, cœlitus sibi restitum est. Obiit, hac die, sanctissimè, cuius anima, in specie columbae, visa est in caelum conscendere. Ita Monumenta illius monasterij, ex quibus Daça sup. lib. 4. cap. 50. ad ann. 1600. quo floruit.

IDIBVS IVLII.

IN Piceno, Beati Gerardi à Florentia, Confessoris, sancti Bernardini Senensis socij: patientia, oratione & obedientia, exornati: qui ad summam usque senectam perveniens, sancto sine quicuit. Apud Campum-Bassum in Apulia, Beati b Pauli de Petra Roya, Confessoris: humilitate & abstinentia insignis. Apud Ilbam Tyreni maris insulam, Beati c Baptista de Rotano, Confessoris: pauperare, charitate, aliisque præcipuis virtutibus spectabilis. Rosarij Adripam Tictaris amnis in Territorio Abulensi, Beati d Christophori, Confessoris & Concionatoris eximij: qui & ingenrem animarum fructum reportavit: & virtutibus ac meritis cumulat, in gaudium Christi inrravit. Alenconij in Neustria, Beate e Agneris Viortæ, virginis: virtutibus in regirare, & Religione celebris.

IVLII XV.

- §. 1. **B**eati Gerardi à Florentia, Confessoris. a) Habitum Religionis de manu sancti Bernardini susceperat: cuius postea focus fuit, deinde B. Jacobi Picentis: cum quo senex effectus, tamque pæ caritate ambulare non valens, illum in Pronoviam Marchie ablegavit: ut inibi vite reliquum pacificè pegeret. Laicus erat professione, vir simplex, & humilis: superiorum obedientie præoptimè parebat: charitate plenus erat: viliæ quæque officia magna cum alacritate exercebat. Sæcularium confortia maximè fugiebat: fratrum quoque familiaritatem declinabat, tanto opere profecerat in custodia ac mortificatione sensuum: ut per 20. annorum spatium, quo obitari officium exercerat: vilius hominis aut femine nomen sciens, vel personam (præter R. P. Guardianum, & Scindicum,) viderit, aut cognoverit, patienter fuit incredibilis: nam per 30. annos, podagra & colico dolore graustus, quando plus his vexabatur morbis, tanto magis, ferventi oratione spiritum sursum levabat ad Deum, cum hymnis & canticis spiritualibus. Diem & horam sui obitus prævidit: à cunctis fratribus veniam oratorum humiliter petens, feliciter migravit in cælum, hora nona: ann. Christi 1506. ætatis lætæ 105. ab ingressu vero Ordinis 76. ut testatur Marcus Vlyssiponen. 3. part. chronice. minor. lib. 8. cap. 27.
- §. 2. **B.** Pauli de Petra, Confess. b) Vir fuit humilissimus & abstinensissimus: professione quidem Laicus, sed vitæ integritate, atque morum graustate ornatissimus. Memoratur à Gonzaga 1. part. Orig. Seraph. Relig. in Conventu S. Marie de Giantis Campobassi, qui est 16. Provinc. S. Angeli. Barezio, lib. 3. cap. 60. ad ann. 1550.
- §. 3. **B.** Baptista de Rotano, Confess. c) Obiit hic devotissimus Frater, ann. 1560. apud Conventum S. Salvatoris Ilbensis insule: qui est 49. Provinc. Tuscæ: cuius ibid. meminit Gonzaga part. 2. Orig. Seraph. Relig. Sepulchrum hæc (inquit) hæc in Conventu, Frater quidam Laicus, nomine Baptista de Rotano, cui, quando vixit,

milis clarus à paupertate, humilitate, abastate, obedientia, ceterisque virtutibus, quæ hominem Deo clarum efficiunt, in hac mortali vita fuit. Quamobrem maximum sui desiderium, maximamque sanctitatis nomen omnibus sibi notis reliquit. Eadem refert Barezio part. 4. chronice. minor. lib. 4. cap. 19.

B. Christophori, Confess. d) Cognominabatur de Calozuelis, Dialectus Placentiæ pago, cœu à Rosario, eo quod in Conventu Rosarij (qui est 4. Provincie sancti Ioseph) habitum Religionis sumpserat. Iam sacerdos ac Theologus erat, cum Seraphico Ordini nomen dedit. Humilitati primùm operam præstitit, & sinceræ menti animum addidit. Obedientissimus Deo & Prælati. Solentium & solitudinem summè affectabat: sanctamque orationem admodum excolebat. Eximus etiam etiam sit Concionator, sicque suis ferventissimus prædicationibus auditorum animos commovebat, ut & peccatores ad penitentiam revocaret, & pios ad virtutem alliceret. Numquam otiosus visus est: nam vel choro aderat, aut in cella lectioni, moderationi, & orationi vacabat, vel confessioni & prædicationi intentus erat. Vide Joannem à S. Maria 1. part. chronice. præfatæ Provinc. lib. 2. cap. 39. ad ann. 1580. quod ibidem.

B. Agneris Viortæ, virg. e) Hæc etiam Seraphici Patris S. Francisci ordinem primò, sed postmodum primam S. Clare virg. Regulam professâ est: quæ plurimas, easque gloriosas de Sathana victorias retulit: & demùm, non abique sanctitati nota, diem clausit extremum apud monasterium S. Clare Alenconij, cuius denique corpus, hæc humidissimo loco tumulatum post 12. annos integrum omnino, incorruptum, atque suavissima fragrantia teporatum, fuit inventum. Claruit circa ann. Christi 1550. Senbanc de ea Gonzaga part. 3. sup. in hoc monasterio, quod est 6. Provincie Franciæ Pansien. & Barezio sup. lib. 2. cap. 21. De Sillis, in cap. 1. Regul. Tertij Ordinis Valerius de S. S. Famulus Ordinis minor. lib. 4. cap. 19.

DECIMO SEPTIMO KALENDAS AVGVSTI.

A Pud Montem-Brifonem, Secufianorum oppidum in Gallia: Beatorum, Martyrum Ioannis, Francifci, Antonij & Stephani: qui ab hæreticis diuerfis pœnarum generibus affecti, nouiffimè gladio iugulati funt. Occaniz, in Territorio Tolerano, Beati^b Alphonsi Botroxij, Confefloris: Doctõris, atque Concionatoris eximij: qui Prouinciæ Castellæ Patrum Obferuantium primus Prouincialis electus: vita exemplari, zeloque Seraphicæ Religionis: & fanctitate insigniter refultit. Mirandulæ, in Insubria, Beati^c Innocentij Carpenfis, Confefloris: miraculis clari. Volaterræ in Hethruria, Beati^d Michaelis Volaterrani, Confefloris, humilitate & oratione insignis, In Thufcia, Beati^e Dominici Bononiensis, vita & fignis admirabilis.

I V L I I X V I .

3. 1. **B** *Beatorum Martyrum, Ioannis, Francifci, &c.* 2] Hominum illustre beatorum nobis repræfentatur à Gõzaga 3. part. Orig. Seraph. Relig. in Conuentu Montis-Brifonis, qui est 4. Prouinc. Burgundiz. f.ue S. Bonauenturæ, Elizearius lib. 3. cap. 10. f.uen Mont. Oluæ. Daça part. 4. chron. min. lib. 3. cap. 38. Grauiua in *Viue Tertius*, cap. 24. part. 1. Fernandus lib. 3. hiftor. Ecclef. cap. 19. Foderet. & Picquetus in descriptione huiusmodi Prouinc. Vbi de prefato Conuentu Mont-Brifonenfis, in Secufiano feu Foesio agitur. Nam id oppidum, an. Chrifli 1362. hæc die à Barone *des Ardretz*, alicuius hæreticorum præfidi *Pourenet*, & *Sadoret*: vi occupatum, eorum furorem in fe expectum effundum ciues vniufque fecus incredibilem cadem fenum perpeffit. Inter hos autem 4. admirandæ focti uicini & conftantæ Religiofi monachici inftituti Patres, videlicet, B. B. Ioannes *de Sano*: Francifcus *Bonouentus*: Antonius *Mala*, & Stephanus *Cortani*: variis fupplicibus ac pligis affectis, tandem crudeli hoftis mucrone, pro Chrifto fanguinem fuderunt. Quorum corpora poftquam in plateis & comitis diu iacuerunt inhamata, cæcis volatilibus, acque caribus dilamanda, tradita funt: ita vt vix à quoquâ dignofci poffent. Gõzaga, & Wadinghus tom. 2. Annal. minor. ad an. 1270. §. 13. id reponunt fub 14. Iulij. Sed alius modis aftenantur.

5. 2. **B.** *Alphonfi Botroxij, Confef. b*] Primò quidem Conuentualis exuit, fed poftea viuendi genere strenuus Regularis Obferuantis cultor & propagator. Hic cum effer facer Theologiz Doctõr, fequentes habebat ad populum conciones, quomobrem eius fanctitatis, fpiritus, atque feracis fama, per vniuerfum Hifpaniam diuulgari cepit. Vnde & Reges ac Magnates, reliquumque vulgus ad eum, tanquam ad Diuinum oraculum, in occurrentibus fibi neceffitatibus, refpõfa, atque remedia relaturi recurrebant. Celebrato denique Capitulo PP. abierunt. Prouinciæ Castellæ in Conuentu S. Iuliani *de Capreia*, ann. 1447. Ipfo B. Alphonsi Botroxio in primum eonftem familiar Vicarium Prouincialem, electus, atque per 15. annos conuocatus, eo officio fundus est: cuius quidem B. Patris indultu ac diligenti minime in modum primitiua illa Seraphici Ordinis Reformatio excreuit. Vir quippe erat Religiofiffimus, & maturo præditus confilio. Vita exemplari pollebat: & zelo monaftice obferuan-

tie nitebat. Tandem plenus dierum ac bonõrum operum, diem claufit vitium in Conuentu Occanienfi, an. 1469. vbi honoficè tumulatus eft, fed eo temporis, quo Ecclefia illius loci amplata catuit, euafit. eufdem B. Patris corpus, inde effoffum eufdem ferentiffimo Philippo II. Regis Hifpaniæ, atque ad Maulozum propè locum færo Euangelio folemniter decantando deputatõ tranflatum eft, an. 1563. Apud de eo Marcus Vlyffiponenf. 3. part. chron. min. lib. 2. cap. 17. & lib. 3. cap. 39. Gõzaga fup. part. 3. in Prouinc. Castellæ item in Conuent. 2. 7. 8. 9. 12. 13. & 14. eufdem. prou. item part. 1. vbi de Origine Regularis obferuantiz apud Hifpanos, & in B. B. vixit huius Ordinis. Speculum fratrum minor. tract. 1. in memorial. Ordin. fol. 69. & 70. Telfiniensis lib. 2. hiftor. Seraph. Picquetus in Catalog. vitõr. illuftr. Francifcan.

B. Innocentij Carpenfis, Confef. c] Mortem obiit hic vir 6. 3. Dei. in Conuentu S. Francifci Mirandulano: vbi & honoficè feputus eft, plucimis poft mortem claris miraculis. Propter ea, aliquot eius offa, pia veneratione adferuantur in facratio Conuentus S. Francifci *de Villa*. Diocelis Ariminenfis. Memoratur à Gõzaga 2. part. fup. in Conuentu 1. & 16. Prouinc. Bononiensis. Sed hallucinatur, dum ait ipfium migraffe ad aftra an. 1530. cum enim obiit tempore Leonis X. Pap. liquido patet apponendum effe an. 1513. cui 1520. quibus fedebat hic fanctus Pontifex: non autem an. 1530. quo iam excefferat è vita.

B. Michaelis Volaterrani, Confef. d] Laicus erat profeflione, & profundiffima humilitate adornatus: feruentique orationi addictus, vnde Deo gratiffimus euafit, & hominibus charus. Cùm autem iam centenarius effer, & Altiffimo rotis vifceribus famulaffet, tandem in bona pace, bonique operibus plenus, quieuit in Domino: Apud Conuentum fancti Hieronymi propè Volaterram: circa ann. 1540. Illius meminerit Gõzaga part. 2. fup. in prefato Conuentu. qui est 13. Prouinc. Tufciz Baretuz fup. lib. 3. cap. 20.

B. Dominici Confefloris. e] Ex Obferuantibus ad Capucinos commigrans: nullus eo fanctior habebis eft: cuius gefla defcribit Bouerus, tom. 1. Annal. Capucinõr. ad an. 1551. §. 58. quo obiit, ex Petratio, & Salodienfi.

SEXTO-DECIMO KALENDAS AVGVSTI.

CAtnotæ, propè Alanquerium in Lusitania: Beati ^d Didaci Ariz, Confessoris: Concionatoris eximij: qui doctrina & virtute præclarus: Regularis observantiæ primus fundamens iecit in Portugallia: ac mirifice propagavit. In Gallia, Beati ^b Ioannis Tilleti, Confessoris: Sancti Bernardini Senensis locij: qui doctrina & sanctitate floruit. Apud sanctum Romulum, Liguriz oppidum: Beati Balthasaris à Vigono, Confessoris: magnæ sanctitatis viri. In villa Pallhaes ad Tagum Portugalliz fluvium, Beati ^d Martini à sancta Matia, Confessoris: Genetis nobilitate, & vitæ sanctitate illustris: Prouincizque Arrabidæ Fundatoris inelyti: qui ieiunijs, vigilijs, & orationi iugiter intentus: solitudine etiam, ac paupertate, miroque spiritus fetore emicuit,

I V L I I . X V I I .

Beati Didaci Ariz Confess. a] Inuenio hunc B. famulans virtutibus illustratum fuisse. Alitur erat natione, vitæ doctrinam, & bonarum artium scientia æquè imbuitus: atque egregius concionator. Qui tanto Regulari studio affectus est, vt cum aliquot annis patribus Lusitanam prædicauit, illic Regiarum oblationum initium dedit: & Conuentus quam præces extruxit: quorum primus fuit sanctæ Mariæ à M. p. p. ad tertium miliare, à Tuscensi Gallæcorum ciuitate: ann. 1391. Item Insulanus, in ipso faucibus Minij flumij, ac inter crispantes vndas, non longè ab oppido, Conuentus, fundauit. Cùm verò in hac Insula aqua dulcis in penuria horretur, neque esset vnde exhaustus possent, inuenit enim laborem esse: & ad bibendum, & ad viuendum, Conuentus petere, atque hac de causa non possent, nisi præterquam pauci fratres incoleere: placuit Vigeni. Quæ quædam culiferis suis prospiceret. Intempta nocte, cùm arctissimus formis B. Didacus Atum completus esset, visus est sibi videre diuina quadam specie puellam, quæ iubet certum quendam Insula locum fossi, fossentem vt aqua petita reperitur. Id quod postero die ad euentus comprobauit: fossio enim loco inuenta est aqua dulcis, quæ adhuc durat, nec vquam postea defecit: Re. quidem miranda, in medijs ferè mans fluctibus, locique arenosis, aquarum dulcium copiam largissimè Virginem Matrem ferens suis suppeditalle. De eo agit Gonzaga 1. part. Orig. Seraph. Relig. vbi de origis Regularis Observantiæ in Lusitania. Item part. 3. in prouinc. sancti Antonij Portugalliz, & in 1. 2. & 3. continent. huius loci prouinc. Marcus Vlyssiponenf. 1. part. Chronic. Minor. lib. 1. cap. 23. & 24. Tollinamus lib. 3. Hist. Seraph. Vvadinghus tom. 4. Annal. Minor. ad annum 1392. §. 4. v. 19.

Quo autem anno obierit, vel quod locum, quæ sit: non omnino constat. Quidam volunt illum è vita excessisse in Italia dum Romam pergeret: postquam genissimum mortuo consumptus fuisset: & Romæ corpus eius humatum esse: at præfatus Marcus Vlyssiponenf. contendit ipsum diem mortis accepisse in Conuentu s. Catharinæ à Carnata (qui est 13. prædictæ prouinc. ibique sepultum esse. Quod citè vetustissimus est. Iam ipse Reuerendissimus Marcus huius loci scolis nonnumquam fuit, hancque prouinciam, vt minuter secundus prouincialis, rexit: & tan-

dem Episcopus Portuensis in eadem Lusitania creatus est: quare illi magis assentimus. Porro ille Conuentus S. Catharinæ conditus est ab ipso B. Didaco Ariz, an. 1408. distatque passuum milibus duobus ab Alanquerio Vlyssiponenf. Diocesis oppido.

B. Ioanni Confess. b] Floruit in Gallia, temporibus sancti Bernardini Senensis, & B. Ioannis Cap Strazi: quorum socius nonnumquam extitit amantissimus: illos in sanctitate & doctrina ad summum imitatus. Agum de eo Marcus Vlyssiponenf. sup. lib. 5. cap. 48. sub. an. 471. Firmamentum tuum Ordin. traçt. 1. in memoriali Ordinis Minor. sub 37. Generali ministro.

Beati Balthasaris à Vigono Confess. c] Floruit sanctitate an. 1325. apud Conuentum S. Mariæ de Consolatione, propè sanctum Romulum, in quo diem elausit extremum: cuius corpus, cùm plurimus annus suis terra delituerit, inde casu exhumatum, impure atque in corruptum omnino apparuit, eodemque modo vique impotentiarum perseuerat. Quamobrem non secus ac Beatus, Deoque çparus ab illius patris Iniquissimus veneratur, coliturque. Ita de eo scribit Gonzaga part. 1. sup. in præfato Conuentu, qui est 17. prouinc. Genex Barezus part. 4. Chronic. Minor. lib. 1. cap. 49. ad an. 1326.

Beati Martini à sancta Matia Confess. d] Natione Castellanus fuit: ab inelytis S. Stephani Comitis progenitus: & prouincie Carthaginiens. abunius. Qui cùm peregrinationis ergo, socio illum comitante, Religiosam gloriæ Virginis Mariæ de Guadalupe adisset xdem, obuium habuit inelytum Heroera Ioannem ab Almagro Auzantensem Ducem, cognatum suum: à quo tandem agrorum, rogatus fuit: vt libi Lusitaniam petenti concedi vellet: quandoquidem ei esset eremitiorum in patria, atque in propria ditone, sit omnibus, quæ suo antio infederant, omnino idoneum. Huiusmodi fuit B. Martinus, vni cum præfato Duce ad montem quendam aspectum, saxorum, atque ferè innum, faucibusque Tagi flumij (per quas Oceanum mare ingreditur) imminentem, cui Latine *Arabza*, Lusitanicè verò, *Arabada*, nomen est, peruenit: illumque ad amulum contemplans, præfatum verò Eremitiorum, quod sussem montis lateri adhæret: eius oblationem sibi ab inelyto Duce factam ex animo admittit, an. 1340.

Verùm, cùm ipse alperitiam, ac omnino pauperem §. 6.

dicere vult, p[ro]indeque humani peccati aliis loci subtra-
dine, quæ fratri socio minus ardebat, ab eo proprium
prouinc. Carthagensem repente derelictus est, nihil
tamen exinde perierunt, sed magis, quibusque rigor,
iugis, vigilis, orationis, castetisque virtutibus studens,
in insigni moniũ casis. Cuius fama sanctitatis vbiq[ue] p[er]
Hispaniã diuulgata: BB. Patres Iouanes ab *Aquila*, &
Petrus de *Alantara* ex prouincia S. Gabrielis ad eum
inuisendum conuolant: porro, auspicijs prædicti
Ducis Auerani, & hienus Reserendiss. P. Iouannis
Calui totius Ordinis Minor. Generalis ministris, vbi
eremitorium in Conuentum erectum est sub titulo
sanctæ Mariæ de *Aboda*: cui ipse B. Marimus Guat-
danus præfuit: ann. 1542. eandem alij Conuentus

constituntur. quorum omnium eam gerens, Cu-
stodis officium exerceat: sicque Arabiis prouincia
iuxta habere cepit. Denique Deo tamquam vacare
cupiens, sique ab omni & conuulz sollicitudine ab-
horrens se prelatura humiliter abiecit, & in Con-
uentum sanctæ Mariæ de Consolatione, non
longè à Villula *Pallares* vulgò nuncupata, se-
cessit: vbi sanctissimè vitam finit. Hæc ex
Gonzaga part. 3. sup. in prouinc. Arabidor: & in 1.
2. 3. Conuent. eiusd. prouinc. Barezza sup. lib. 3. cap.
18. Rapinzo. In histot. general. ong. Recollector.
Decad. 8. part. 1. §. 10. & 12. post Marcum Vlyssi-
ponens. sup. lib. 9. cap. 33. & Iouannem à sancta Maria
1. part. chronic. prouinciz S. Iosephi lib. 6. cap. 4.

QVINTO DECIMO KALENDAS AVGVSTI.

A Pud montem Libanum in Phœnicia. Beati a Griphonis Episcopi: eruditio-
ne, humilitate, ac paupertate clarissimi: qui salutis animarum maximè sit-
tundus, hæreticorum & schismaticorum, præcipuè verò Græcorum & Marroni-
tatum copiosam multitudinem ad fidem Catholicam reduxit: quibus à Calixto III.
Romano Pontifice Patriarcha datus: mira vitæ sanctitate eluxit Tercuci in India
Occidentali, Beati b Iouannis de Aora, Confessoris. Palentiz, Beati c Francisci à
Fraxinero, Confessoris: qui pœnitentiæ operibus sese continuò exercens, ad bra-
uium supernæ retributionis tandem peruenit. In Hispania, Beati d Petri à Conym-
bria, Confessoris: magnæ sanctitatis viri. Orapellæ, in territorio Abulensi, Beati e
Iouannis de Alcazari, Confessoris: qui humilitate, obedientia & charitate pollens.
Diuiniq[ue] charismatibus plenus, quieuit in Domino. Segobia, Beati f Antonij à san-
cta Maria, Confessoris: qui scientia, & virtute præclarus, in Prouincialem electus est:
ac meritis & sanctitate conspicuus migravit in cœlum.

I V L I I XVIII.

5. 1. **B** EATI Griphonis Episcopi. a] Gallus erat natione, pa-
triam Flandiæ, Doctus eximius, & sacre Theol. 1522
in Alma Parisiensis Vniuersitate Professor: qui cum
sua regulæ seruandæ desiderio teneretur, ex Patribus
Conuentualibus ab Obseruantibus se constulit: inter
quos tanta humilitate emuit, vt omnium in sui admi-
rationem attraheret animos. Itaque, post nauatam
non segnem in interpretandis sacris literis operam,
Religionis voto, Palæstrinam presono Christi Iesu
erone irrotam lustrauit, & apud Conuentum mon-
tis Syon demoratus est. Cùm autem totus esset in ani-
marum salute procuranda: per sepe nuntium Græcæ &
Arabice litteris vacans, eis perfectè didicit quibus
fides, Græcos, præsertim Marroitas, montis Libani
in Phœnicia accolos, P. Francisci *Barrinensis* adiutus
suffragio, generosa concitacione, & miraculosa solis
retrogradacione à Deo per ipsum obtena, in sanctæ
Romanæ Ecclesiæ fidem præstendam, compulsi. Vi-
ginti quinque annis ibidem mansit, vt eos in Religionem
Catholicam firmaret: quo tempore libros aliquot sacre
scripturæ in eorum linguam transiulit.

5. 2. His na factis expletis, Roman profectus est: vbi,
eo verè pietatis officio, tantum apud Calixtum III.
summum Pontificem obtinuit: vt Episcopatus eregus
sit, & Regionum illarum Patriarcha appellaretur. Ex-
tinde mare traiecit, Libanum reuertens, & huius no-
uæ solobis populos sanctissime rexit. Nam paxul erat
vix sanctitate præditus, paupertatisq[ue] alissimæ
amantissimus: & quamuis sibi aulterus eisset, alijs ta-

mentissimus erat, & maxime charitatis ergo proxi-
mum. Ab eo, vbi cotissima homines Euangelico re-
te pœcandi sperabatur ad futura occasio: iter patans,
hæc senex, erepus mundo, cælo insertus est, honorum
operum mercedem accepturus: ann. Christi 1475.
E multis vnicum hoc illius opusculum: cui Titulus:
Itinerarium terra sanctæ, superest. De hoc agunt Mar-
cus Vlyssiponens. 3. part. chronic. lib. 3. cap. 38.
Willotus, Athanasium Orthodoxar. Franciscanor. lit-
tera G. Toffinianus lib. 3. histot. Straphicæ de scripto-
rib. Eccles. Ordin. Minor.

Beati Iouanis de Aora, Confessoris. b] Hic vniuersum,
qui primi in nouam Hispaniam venerunt, ann. 1513. fou:
qui Sacerdos fuit, senexq[ue] iam cum B. Patre Petro
Gandaueni Tercucum urbem, ad fidei conuer-
sionem, venit: pauciq[ue] post diebus discessit. Corpus
eius in præstans euilidari vni domo repositum est:
quo vique Conuentus sub D. Antonij Patrauci no-
mine in hucm prodit. Tunc enim vbi B. Toribio Mo-
tolino, illius loci Guardiano, ad ipsum translatum est,
honestoque loco reconditum extitit: quod ab incolis
eius sanctimoniam maximè venerat. Memoratur
à Gonzaga Ong. Seraph. Relig. part. 4. in præfatio
Conuentus, qui est in prouinc. sancti Euangelij, &
Barezza part. chronic. Minor. lib. 3. cap. 35. sub an.
1571. & lib. 6. cap. 18. Hilariæ in 1. Colla lib. 1. histot.
Catholic. pag. 11. Rapinzo histot. General. Ong. Re-
collector. Decad. 1. part. 1. §. 7.

Beati Francisci à Fraxinero, Confessoris. c] Remedium 5. 4.
magna

magna cum deuotione pargebatur; carnem iugiter donabat, ieiunij, vigilijs, macerationibus, & orationibus: quibus vix profectus; vt in vita & in morte Deo charus extiterit. Obijt apud Conuentum sancti Michaelis Prouincie: ob cuius virtutes singulares cum celsicolis beatis existimatur. Fleuit circa an. 1700. hęc ex Gonzaga part. 3. sup. in eo Conuentu, qui est 13. p. ouitic. S. Gabrielis, & Conuentu 3.9. eiusdem Prouincie. Barezo sup. lib. 7. cap. 14. ad an. 1575. Raynaro sup. Decad. 4. part. 2. §. 6. & Decad. 8. part. 1. §. 8.

5. 5. *Beati Petri Confess. d.]* I. alius erat, moribus laudabilis, & vita sanctissima, necnon professionis suę zelo, exornatus: robur suum longè ante sibi cognatum alius prædixit; teste Daza, 4. part. Chronoc. Ordin. Minor. lib. 3. cap. 76. ad an. 1175. ex monumentis prouincie pteritis: in qua huc Deo seruus clarus sanctitate.

5. 6. *Beati Iohannis Confess. o.]* Inter laicos fratres habitum sumpsit in Conuentu B. Virginis de Laureta Montfortij (qui est 3. prouincie S. Iohannis Baptistę) non tamen que egi vna cum B. Palchali Baylen ac postea socius de conue B. Alphonsi Lepi. Humilitate admodum clarus, qua se indignum peccatorem palam confitebatur, & aliorum consorcio fratrum meritis persuasum: quos summe palam venerabatur, & conuenter alloquebatur. Sæcularium, maxime mulierum fugiebat: colloquij & cum quibus nec se carum se esse dicebat. Orationi diu vacabat, serpente eccliam & rapto pasciebatur. Silentijs, pauperibus, & obedientijs fuit amantissimus: abstinentiæ & penitentię actibus ceteros antecelluit: sed in charitate & patientia, erga fratres infimos, quoniam curam gerebat, omnino ceteris admirabilis. Septuagenario maior, sanctissime decessit in vita. Vide Iouanem à sancta Maria, 2. part. Chronoc. Prouinc. S. Iosephi. lib. 4. cap. 10. ad annum 1595.

5. 7. *Beati Antonij Confess. f.]* Nobilibus parentibus natus est Placitus, in Extrema Dacia, abhinc uocabilis, virtus, pietatis, & iustitias operam dedit. Mox à soluta oratione, vulgari ac Latina excelluit: Doctoremque in utroque inre euasit. Romanus profectus, illa ob ingenij sagacitatem, multis cameræ Apostolicę munitis præ-

clarè fundus est: donec obtento quodam beneficio, in partem reuocatus est. Rediit in domum eum esset, curę salus animarum, pro suo Pastoralis officio, tanctopere arrium dedit; vt & vix suę exemplo, & bonorum operum exercitio, atque virtutum penè omnino praxi, cunctos in viam Domini dirigeret, verum ipsi haud contentus, nisi & aliorum perfectionis gradum attingeret, seculo valedicens perrexit in Conuentum nostrum *sancti Martini de Angelijs* (qui est primus prouincie S. Gabrielis) vt inibi ad Francicam militię palestram se accingeret. Factus itaque Frater Minorum, quatuor vauitibus, mox vti notum iubet, irraduauerit; nil enim eo humilias, nil obedientius, nil feruentius, ac pauperius. Vix Christi, passiones Domini, & omnium, que pro nobis, in terris operatur est, vel passus, vel iugum semper alia mente habebat repositum.

Romanus ablegatus, pro vico prouinc. S. Iosephi negotijs, & rebus arduis petagendis, illic amicum contraxit cum B. Petro X. vrbis, & Alphonsio Lepo: eiusdem ordinis, notæ sanctitatis viis. His facile societate que peractis, in Hispaniam reuocatur, vbi quasi nouo charitatis igne succensus, alio lohim vertere ardentissimè concupiscit: nempe, in Indian trajicere, & vsque Philippinas, Iaponum, Chinamque nauigare: zelo salus animarum omnino exarsitans. Sed diuina virtute impeditus: breui electus est Muniter Prouinc. an. 1711. Quo in officio, tantis varisque virtutibus, cunctis illustrat, vt eas referre, opus hic labor esset. Eius inuenimus, prouincia diuina fuit in duas: vnamque, in prouinciam S. Iosephi, & prouinc. S. Pauli. In ea enim postrema moram traxit, vitæ que finem habuit apud Conuentum Segobiensem, an. 1602. die 18. Iulij, ætatis lxxvi. quorum quadraginta in Religionem expleuerat, abiqua illa mortalis peccati fide. Eius egregia facta copiosissimè percurrunt Ioan. à sancta Maria, part. 1. Chronoc. sancti Iosephi, lib. 4. cap. 17. §. 8. & 19. nonnulla compulso opuscula: vti, vti in Scraph. P. S. Francisci: vti in S. Antonij à Padua: *Explicum in breuem* super Regulam Minorum, &c.

QUARTO-DECIMO KALENDAS AVGVSTI.

Londini in Anglia, Beati Antonij Brorbei, Martyris: qui ob defensionem Catholicę Religionis, in teretrum carcere coniectus, & durissimis cruciatibus affectus, ad vltimum eadem chorda, qua præcingebatur, strangulatus est. In Territorio Lucensi, propè Bargam Tuscię oppidum, Beati Francisci de Barga, Confessoris: vitæ sanctitate & miraculis cõspicui. Sinfonzæ in Mechio ac Canõnico Regno, Beati Petri à Garobilis, Confessoris: admirandę Religionis & obsequantiz viri: qui multis perfundus laboribus in Conuertendis Indię Occiduz populis veneranda canitie, & ingenibus meritis præclarus, ad cœlestia migravit.

I V L I I X I X .

5. 1. *Beati Antonij Brorbei, Martyris. a.]* Vix fide in humanis diuinitate hæretis appropinque veritas, Græcam & Hebraicam linguam callens, insignis quo Theologus; qui & Orator in Academia, seu Collegio sanctę Magdalenzę: publicè diuinarum rerum scientiam edocuit: & Londini prædicans in Ecclesia S. Laurentij, atrocem Henrici VIII. Anglię Regis contumacię quo, Catharica Regina repudiata. Animam de se ipsis sibi in vltimam, contra Ecclesiasticam iuram assumpsit, imponere tuo-

bat. Hac de causa, lasciuientis parentisque Regis imperio capitur, in carcere reclusus, quæstionibus acerrimis torquetur: eosque supplicij genere, & neruis & iudicari, toto corpore tortorum vitam immantem distenditur, vt os illi vix hæretet. Incredibile tamen constantia vir Dei hæc pertulit, ad exemplum sui capitis Christi, summo subeundis martyrij desiderio affectus. Interim eo supplicio impotens effectus, atque mutus, quæ nec minus ad os quiescere voluisse, à fidelis ma-

liete, nutritio officio fungente (ex Dei providentia) v-
 canque sustentatur. At verò post dies viginti quinque
 carumque mutator, qui cum illa, quam ex D. Francisci
 instituto gestabat, chorula, in carcere, vbi maxima cordis
 afflictio necne misera pressus iacebat, in Catholice
 fidei, & obediencie confessione fortiter permanentem
 strangulavit. Hæc ex Gonzaga part. 1. Orig. Seraph.
 Relig. in Martyribus Ordinis Minor. suo xuo ob
 Christi fidem, in Anglia passis. Item part. 3. in provinc.
 Anglæ. piqueoto. In Catalog. viros. illust. Francisc.
 Daça. 4. part. Chronic. Minor. lib. 3. cap. 31. Gra-
 uina, in *vite Tertium*, part. 2. cap. 24. Quidam asserunt
 ipsum fuisse ab inimicis prosectum in ignem: quo in
 cruciatu, pussimum spiritum suo Creatori reddidit.
 Ita sententiæ Marcus Vlyssiponenſis 3. part. Chronic.
 Minor. lib. 9. cap. 37. Hilario in Coſta infra. Scribunt
 verò alij, vt Batezæ 4. Chronic. Minor. lib. 3. cap. 2.
 B. Antonium coniectum fuisse in tenebrosium feti-
 dumque carcerem: vbi iugem squalore carceris, &
 maximo caloris æstu, occubuit suffocatus, an. 1518. die
 17. Iulij secundum Hilanoneum 3. Coſta, lib. 1. Histo-
 r. Cathol. pag. 162. sed verius die 19. eiusd. mensis. Iuxta
 Gonzagam part. 3. sup. & Batezæ ac Daçam, an. 1539. licet
 idem Gonzaga part. 1. sup. ponat, an. 1538. Hoc vis verò,
 an. 1540. 1. de signis Ecccl. 7. c. 1. sec. 9. & l. 12. c. 12.

B. Franciscus de Barga, Confess. b] Ille est, quæ B. Jacob.
 Papiens, iam moribundum iamque restituit. Nam cum
 animam ageret, signu crucis super os eius faciens Deum,
 sic precabatur: *Isus, Isus, Domine mi Isus sine placet res-
 taurari, & sanctorum obsequio expediri. Amen optima res-*

*ligiosum, servum que vobis fideliter ut finis iam visis meret
 obire:* quibus votis anuens possimus Deus, illum incol-
 lam mentem reddidit: magna certe fuit fides atque preditus hic
 B. Franciscus: qui etiam in vico uiculi patæ vixit testimo-
 nium, miraculis viuos ac mortuos conuulsit, & vita ex-
 cessit an. 1489. sepultusque est in Conuentu S. Marie
 de Gratis prope Barga, qui est 19. provinc. Tuluzæ.
 De eo Gonzaga ibid. part. 2. lop. Marcus Vlyssipontenſ.
 3. part. Chri on. l. 7. c. 10. Batezæ sop. l. 1. c. 10. Brotius
 tom. 18. Annal. Ecccl. ad an. 1488. 5. 12. Daça part. 4.
 chronici Minor. lib. 1. cap. 28.

B. Petri de Garabato, Confess. c] provinc. S. Michaelis
 erat alumnus, quando in Mechicoanum Regnum
 apud occidentos Indos iter est aggressus. Qui postquam
 Indicum ultus patæ idoma (hoc Tarafcum vocant)
 apprime didicisset, totum se in fidelium conuersionem dedi-
 dit. Nec tamen frustra: cum infinitos penè idololatras
 Christi fidem suscipere iussu feruenter conuocibus
 coegerit: & mille aliquando idola, vno die, vel ignibus
 tradidit, vel in frusta commouit. Excehilla præ-
 terea quædam sacrifica, à Mortuis Scandensibus Indis
 Dæmonebus offert solua, longè eliminavit. Qui tandè
 senio confectus, meritis opinomus, graui morbo cor-
 ruptus, animam celo reddidit, Sinzontæ, in Conoentu
 S. Francisci Floruit an. 1530. memoratur at Gonzaga
 part. 4. sup. in eo Conuentu, qui est 1. provinc. S. Petri
 & Pauli. Batezæ sop. l. 3. c. 18. ad an. 1535. Rapnaro in
 huior. General. Orig. Reculle. Decad. 7. part. 3. §. 1.
 pag. 167. Matiano lib. 2. cap. 23. Chrouc. Reformat.
 Daça, sup. lib. 2. cap. 31.

§. 1.

TERTIO DECIMO KALENDAS AVGVSTI.

Alarisij in Tettitorio Orenfano, Beati ^a Garciz Blandez, Confessoris: qui
 nobilissima ortus profapia, oratione etiam, ac feruentissimo amore in Chri-
 stum, pollens: plurimum valuit in salute proximi procuranda. Demum provincia-
 latus munere laudabiliter expleto; ac virginitate, quam perpetuò illibatam seruauit,
 & miraculis illustis, excessit è vita. Casinchiz, prope Venzolascam Corficum oppi-
 dum, Beati ^b Francisci à Venzolasca, Confessoris: humilitate ac pietate spectabilis:
 qui & signis admirandis viuus ac mortuus refulsit. Vitiolæ in Hispania, Beati ^c Al-
 phonſi ab Erena, Confessoris: eximie sanctitatis ac perfectionis virt. Volateræ in
 Hethruria, Beate ^d Andræ de Bandinis, virginis.

IVLII XX.

Beati *Cecilia Blandez, Confess. a*] Lucentiz in Gallicia,
 nobili familia natus est: qui vt exualis vauitibus &
 illecebris ex pedibus renunaret, Ord. Minor. adhuc
 iuuenis intravit. Castitatem summopere coluit, orati-
 onis erat amantissimus; Passions Dominicam la-
 chrymabundis compassione meditabatur, ex qua con-
 solationum spiritualium haurire copiam. Sanctis-
 simam Desparam singulis deuotiose prosequabatur,
 cuius & frequentè visitatione huius modicum delecta-
 batur. In concionib. & colloquijs mutus, illius verba
 tanto diuino amore etiam inflammata: vt corda audien-
 tium amodo amolletet, traheretque in supernatu resu
 contemplatione. R adij enim splendidissimi à facie eius
 emitti iugiter credebantur: quibus & operabatur effica-
 cissimè, que ceteris persuadebat, & multorum secreta
 pandebat. Prouinc. S. Jacobi in Gallicia Minis. Prouin-
 c. extus: & confessus Violanti Castellæ Reginz, Re-
 gis Alphonsi X. vxoris. Demu vixit castitate, virginitate,
 & miraculis clarus, obdormiuit in Domino an. 1332.
 Apud Cono. S. Francisci Orenſis: cuius sacrum corpus
 postea translatum est ad Monast. S. Claz Alantij (vbi
 nonnumquam confessorij harum monialium munus exer-
 cuit): & in altero Ecclesiæ Sacello honorificè recon-

ditum: cuius meritis plura in dies beneficia, miseriors
 Deus, fidelibus præsertim ipsi monialibus, quarum ad
 illum deuotio in credibilis est, impertitur. Horum om-
 niu abundè meminit Marcus Vlyssip. 3. p. chron. Min.
 l. 9. c. 1. a. 3. Itè Gonzaga 3. part. Orig. Seraph. Relig. in
 part. Moens. Allantij, quod est 6. provinc. S. Jacobi.
 Toffin. l. 1. hist. Ser. Marie. l. 17. hist. Ecc. S. Hisp. c. 29
B. Fracisci à Venzolasca, Conf b] Scribit de eo Gonzaga
 p. 2. sop. an. Cono. S. Franc. Casinchiz (qui est 9. pro-
 uinc. Coelice) vbi scrib. *m* corpus requiescit: erat autè laicus
 professione. *Posterius, inquit, B. Frac. à Venzolasca
 quada humilitate infimo officio perpetuò intendere voluit:
 quapropter à Deo Opt. Max. amittit vultu largiore, immo in
 vultu, in quoque in morte, psalteri meruit. Mandatum siquidam
 adhuc vultu, etiam si signu famina quanda, nomine Mariam
 Franciscam, legatam à Ambrosij de Episc. Siliem, atque Gregij
 Venzol. vultu, à gravissima lepra, qua insellectat: & con-
 fess. Pauli Venzol. à Damone, pedè pharmano x. sui liberanti,
 Mortuus vero ipsa die 20. Iulij, an. 1370. Mandatum siquidam
 de Tertio Seraph. P. Franc. Ord. amittit ceteris, postquam
 oculorum visum restituit: & plurimò à Damone postbe-
 te, à quibus mortu aliter contagebantur, eripuit. Eadem
 attestatur Batezæ 4. par. chron. Mun. l. 5. c. 13.*

§. 1.

§. 4.

§. 2.

3. *Beati Alphonsi ab Ereca, Confessoris.* e) Vita sanctitate admodum floruit: qui postquam in Flandria sub vexillis Caroli V. Germanarū Imp. cui ob animi fortitudinem gratissimus extitit, strenuē militasset, sub Christo Regum Rege, in provincia sancti Ioseph, multo fortius, feliciter, atque gloriosius necertavit, ita ut ob eius singularē vitæ perfectionē, atque heroicās virtutes Guardanatus, Custodiariusque orthodoxus sanctus fuerit in quibus tamen iudicabit se gessit, etiam Laicus solammodo esset: atque de Demone humani generis exento hoste illustres triumphos reuerit, diemque clausit extremum ann. Christi 1575. in Conuentu sancti Iohannis Baptiste Vitiolæ, (qui est

3. præfate provincie) vbi & sepultus est. Agunt de eo Gonzaga part. 1. sup. in eodem Conuentu. & Baretus sup. lib. 7. cap. 11. & lib. 8. cap. 61. Rapinæ in hist. general. orig. Recollector. decad. 8. part. 1. §. 11. Gualtus in *usur. Turcorum* part. 1. cap. 14. Iouannes à Sancta Maria part. 1. chron. provinc. S. Ioseph lib. 1. cap. 11. & 35.

Beati Andree de Boudins, Virginit. d) Vita & virtutibus claruit in Monasterio Claustralium Volaterræ, quod est i. provinc. Tuscæ. Illius meminit Gonzaga sup. part. 1. ibid. & Baretus sup. lib. 4. cap. 30. ad ann. 1563.

DVODECIMO KALENDAS AVGVSTI.

LVgduni, Octava sancti Bonaventuræ, Cardinalis, & Episcopi Albanensis. Tholozæ, Beati b Oluerij Maillardi, Confessoris: Doctotis, ac Concionatoris eximij: qui totius Cismontanæ Observantæ familiæ iterato Generalis Vicarius electus, necnon Legatus Apostolicus à Summo Pontifice in Gallias directus, tandem prophetiæ dono, religione, ac vitæ sanctitate conspicuus, obdormiuit in Domino: & post mortem miraculis coruscavit. Vixit Salentinorum in Apulia, Beati c Angeli Pelitenfis, Confessoris: summa humilitate, simplicitate ac mansuetudine, in signis. Apud Marianum-montem, in Castellonensî Saltu, Beati d Ioannis à Sillis, Confessoris: ingentis perfectionis atque contemplationis viri.

IVLII XXI.

1. *Octava Sancti Bonaventuræ.* a) Solemniter agitur in toto ordine seraphico: ex concessione Sixti IV. Summi Pontificis: qui & Indulgentias dedit visitantibus Ecclesiam Fratrum minor. Lugdunensî. vbi sacre illius asseruantur Reliquiæ: scilicet qui intererat officio diuino hæc die ibidem celebrato: vt constat ex Bulla canonizationis ipsius sancti Bonaventuræ. Eius festi memoria recensetur in Breviario antiquo & nouo ordinis Fratrum minor. & Tulliano lib. 1. hist. seraphic in eo.

2. *Beati Oluerij Maillardi, Confessoris.* b) Gallus erat natione, patria Armenicus Britannus, atque prouincie Aquitanie recentioris alumnus: Concisionator famosissimus Theologus Parisiensis: vita & virtutibus clarus: nam & propheticè syderis donatus est: atque huius Cismontanæ familiæ Observantæ, ter Commissarius seu Vicarius generalis electus: nempe an. 1487. in Conuentu Sanctæ Mariæ de Angelis, in suburbis Tholozæ, item an. 1491. Florentiæ, quæ ad prouinciam sancti Ludouici spectat: & an. 1499. Mechlini in Belgio: qui etiam Apostolica Legatione, ab Innocentio VIII. Summo Pontifice ad Carolum VIII. Francorum Regem Christianissimum, prudentissimè functus est. Denum sanctitate celebris, obiit an. 1501. apud præfatum Conuentum Tholosanum, cuius fama permoti Patres, in Comitibus generalibus Barcinoæ an. 1508. apud Conuentum Beatæ Mariæ de Iesu, in festo Pentecostes habitis, hæc decreuerunt. *Item concedatur quod corpus Reuerendi Patris Fratris Oluerij Maillardi transferatur de loco Capituli, in quo fuerat sepultum, ad capellam nonam in eius honorem fabricatam.* Ibique miraculo consecrare gloriosissimè asseruit, nonnulla scriptis opuscula, quibus ingenij sui Mome

menta posteris dereliquit. Agunt de eo Marcus Vlyssiponensis 3. part. chron. minor. lib. 7. c. 10. 20. & 33. Firmament. trium ordinum tract. 1. in memorali ordinis seraphic. sub. 37. Ministro totius ordinis. Speculum Fratrum minor. ibid. fol. 76. & 77. Gneserius in Bibliothec. Possesimus in Apparatu sacro. Franciscus de Cruce-Mainensis in Bibliotheca Francica scriptor. Gonzaga part. 1. origin. seraphic. relig. vbi de scriptoribus Eccles. de Vicariis generalibus obseruati. Cismontan. deque BB. vni huiusce ordinis, item part. 3. in Com. su. 11. prouincie Aquitanie Antiquor. & in Conuentu 18. prouinc. Coloniz, ac Conuentu 9. prouinc. Barciz. Willotus Athenar. orthodoxar. Franciscan. littera O. Baretus 4. part. chron. minor. lib. 1. cap. 1. Choppinus lib. 1. Monast. titul. 1. §. 16. Albalpina in nouis ad regulam minor. vbi de memorali ordinis. Picquetus in catalog. vitor. illustr. Franciscan. Hunc Ferdinandum Artagon. Regem magna vi pecunie duxit: vt eo interueniente, apud Carolum VIII. Reg. Gall. Comitatus Rutenonensî sibi redderetur perperam autumant Ferronus lib. 1. de reb. Gall. in addition. ad Æmylinum sub Rege Carolo VIII. & nonnulli alij critici auctores.

9. 3.

Ut autem cunctis innocuat quanti meriti & laudis effect apud Pontificem Romanum & Regem Galliarum auctos, velim, litteras Summi Pontificis ex archiepo nostri Conventus Recolletorum in suburbio S. Michaelis civitatis Tolosane.

**LITTERÆ APOSTOLICÆ
AD REVERENDUM PATREM**
Beatum Oluverum Maillardum scripte à sanctissimo Domino nostro Innocentio Papa VIII.

Dilecto filio, Fratri Oluverio Maillardi, Ordinis minorum de Observantia, partium Ultramarinarum generali Vicario, ac sacre Theologiae Professore.

Innocentius Papa VIII. Dilecte filii, salutem & Apostolicam benedictionem ex tuis, ac oratorum nostrorum apud Christianissimum Francorum Regem litteris, intelleximus te in negotio Pragmaticæ magnam adhibuisse diligentiam, causamque uostram ac huius Sanctæ Sedis in ea re maxime commendatam habere: quod nobis gratissimum fuit, & tuam ex eisdem deuotionem plurimum in Domino commendamus: sanctus officio probe Catholici, & verè Religiosi viri, & quia audimus te à Gallia discessisse, & venisse in Germaniam: tuamque presentiam admodum esse necessariam in perficiendo dicto negotio, quod hæcenus summa fide & studio cœpisti, hortamur deuotionem tuam, & attentè requirimus: quatenus pro nostra & dicte Sedis reuerentia, Ratiam ad Regiam Curiam in Galliam redas, ubique iuxta traditam tibi ex alio facultatem, oratoribus ipsis nostris, in tam pio sanctoque incepto coopereris: ut tua potissimum opera, & industria, ad votiuum exitum perducatur: facies tam Deo acceptam oobis, ac inde gratam & tua probitate dignam. Datum Romæ, apud Sanctum Patrem sub nobis Piscatoris, die nona Iulij 1489. Pontificatus nostri anno quinto.

Signatum.

A. TRAPESVNTIVS.

ITEM EIDEM.

9. 4.

Innocentius Papa VIII. Dilecte filii, salutem & Apostolicam benedictionem, intelleximus à fide dignis, multa de doctrina, puritate, & Religionis zelo, ac vitæ exemplaritate tua, quibus sit ut apud charissimum in Christo filium nostrum Carolum Francorum Regem Christianissimum, ac Consiliarios de Parlamento, in bona sis gratia & existimatione, & speras, ut nobis reatum est, tuo nomine assistente tibi diuina gratia posse apud eos operari, ut Pragmatica consuetudo, quæ tantum in locum non sine præiudicio magno, & diminutione honoris huius sanctæ Sedis, tollatur: & iura ipsius Sedis in integrum restituantur: placuit id nobis audire, de moribus & vita tua, & in spem votiuum posse te huic sancto negotio multum prodesse, hortamur itaque deuotionem tuam, & tibi commutamus: ut omni studio & diligentiâ rem hanc aggrediaris, & persequere studeas, Regemque & Consiliarios persequatur, ac alios, ad quos huiusmodi negotium pertinet, inducere, ad id coneris. Nam si tua opera huiusmodi negotio confici, & Pragmatica ipsa sancto a boleri poterit, magni id erit apud Deum meriti, consequens ab omnibus laudem, & apud nos & hanc ipsam sedem gratiam non paruum tibi comparabis. Datum Romæ apud Sanctum Patrem, sub Annulo Piscatoris die decima Iulij 1488. Pontificatus nostri anno quarto.

Signatum.

BALBARVS.

EPIGRAMMATARIVM
CARMEN IN LAVDEM
sanctæ memoriæ Reuerendi Patris
Oluverij Maillardii.

Cvætarum exemplar virtutum in signe decorum 9. 3.
Lignopedum in sacra Religionis inbar:
Insuper illorum, Rectorque in Classe Minorum
Observantimos, quos cetera fama vocat
Sincera multa suffulsi Pallade pectus,
Non minus in cunctis probitate micat.
Hinc varias terras parvo deuctus a fello
Circuis, & multo membra labore quatis,
Hesperij & Gallus diuisus ab orbe, Britannus,
Et qui Germanos incolere lares,
Hungarus & Saxo cunctis sensere tonantem,
Alisona, conera crimina cuncta, tubâ.
Cor græce mundanos sustulsi, & vana sequentem
A te de propria verba salute capite:
Sic proprio totus confersus dogmate mundus
Prisinos mores deiecit & vitia.
Iam nondura sue sectatus crimina vita,
Fix penitus iustus qui fuit ante malus.
Quique prius sanctos lingua macularat amara,
In Domini laudes soluit & ora modo,
Nec dubito quin nunc meritis pro talibus gdes
Spiritus ipse tuus incolat aethereas:
Ossa quidem tumulo tua sunt tumulata sub isto,
Sed tibi dæus sedes cœlica regna iuas:
Quare age sollicitie nunc (Maillardie) precamur,
Et tibi deo to pandimus ore preces.
Sis memor ut nostris superius penes ipse tonantem;
Ne sua nos celeri comprimat ira grada.
Det veniam culpis, maculas abstergas, & omnes
Defunctos superis caliceos atque polis.

ORATIO.

Et Tu summo Deus celsi moderator Olympi,
Qui mare, qui terras, cuncta creata regis,
Quique suam humano vestisti corpore verbum
Peccato hæpitemus suscipe corde preces,
Pro nobis sedulo prestes rogante Maillardo
Te sine fine frui, te à sine fine regi. Amen.

In die S. Anthonij de Padua anno Domini 1502. Obiit ille conuerdens & sanctæ memoriz Pater Oluverus Maillardus in hoc paruo Conuento Observantiz Tolosæ: Attamen hæc die recollatur, ut reor, ob Translationem factam sui corporis, de qua supra: nam Catalogus lib. a. memorial. histor. septuaginta in urbe Tolosana, pag. 808. hæc de egerunt.

Beati Angelij Peltenz, Confessoris. c.] Dicitur ille Peltenz seu ab *Alamora*, cuius tanta humilitas fuit, tantaque mansuetudo, ut passim tant à fratribus, cum quoque à secularibus *Ouicula* nuncuparetur. Diem clauit extremum in Conuento S. Mariz de Pietate apud Vixtam Salutorum urbem: magno cum circumvicinorum populorum locu, qui tanti viri sanctitatem optinè nouerant. Fiorum an. 1500. Illius memorie Gonzaga a. part. sup. in præfatio Conuento Vixtino, qui est 7. prouinc. S. Nicolai. Barczus part. 4. chroic. minor. lib. 1. cap. 32.

Beati Iohannis à Sillis, Confessoris. d.] Assiltes, seu Assilensis, aut à Sillis cognominatus est. Vir sanctissimus fuit, floruitque circa ann. Christi 120. in Conventu sanctæ Mariæ de Angelis, in Castellonensi Saluco Hispaniæ; erat etenim omni ex parte perfectus, Orationi atque rerum celestium maxime contemplationi vacabat. Cùmque ferèd oportuna ad meditationem loca quæret, illi ex insperato obvians mulier omnino nuda, atque crinibus ab ipsa nuda velata, quæ, aliquando peccatrix cùm esset, ad Deum conversata in quodam solitario, ac procul ab hominum frequentia semoto spæcio per integrum decursum, sibi-ctissimam egesset potentiam. Hanc igitur proprio mantello contectam, ad huius loci Ecclesiam perduxit ævotus Pater, sibiq; & confessionis & Eucharistiæ sa-

*cramenta ministravit. Cùm itaque idem beneficium iterù atq; iterum ab ipso B. Patre susceptum hunc locù perfrata mulier repetisset; & gravi tandè in firmitate correpta obdormit in Domino, atque in perfratis Monasterij Ecclesia sepulta est. Quo quidam tẽpore B. ipse Iohannes hæc vocem à celo delapsum audivit: *benedicite me an ego iam in celo me ipse passus. Huiusce sanctæ mulieris corpus immo & sepelita, vbi tandè egit, prope & p̄memoratu Beati Patris Iohannis cineres, in maxima apud vicinos populos veneratione sunt. Agunt de eo Gonzaga part. 3. sup. in prædicto Conventu, quod est in provinc. Angelorum. Baretius sup. lib. 3. cap. 39. Rapinæus in hist. general. œlogia. Recolletor. decad. 1. part. 1. §. 6. M. grauslib. 2. cap. 1. chronæ. sicutior, observant. Retinor.**

VNDÉCIMO KALENDAS AVGVSTI.

A pud Massiliam, Natalis Sanctæ * Mariæ Magdalenz: quæ post Christi Ascensionem nauigio in Galliam diuinitus delata, illic sancto sine quieuit. In territorio Ebroicensi, Beati ^b Ludouici Grippij, Martyris: qui in perfectione Caluinistarum hæreticorum ob fidem Catholicam tentus, & manuali tormento in ore eius diploso, occubuit. In Anglia, Beati ^c Godofredi Martyris: qui pro Christo, vincula & carceres expertus, ad vltimum gladio occisus est. Romæ, Beati ^d Angeli Pinciani, Confessoris; scientia & vitæ perfectione conspicui: qui vnus ex præcipuis fundatoribus provincie Sancti Gabrielis Discalceatorum existens: eandem sanctissimè, pluribus annis, in munere Prouincialatus, gubernauit: ac tandem bonorum operum meritis cumlatus, migravit ad Dominum. Ferulæ in Sicilia, Beati ^e Matchzi Ferulani, Confessoris: virtutibus & miraculis clari. Cocolanis in India Occidua, Beati ^f Stephani ab Antiqua Mellaria, Confessoris. Vlyssipone, Beati ^g Laurentij à Brundusio, Confessoris: doctrina, pietate, & signis admirandis illustris. In territorio Cordubensi, Beati ^h Agnetis à S. Antonio, Virginis: quæ iugi memoriz Passionis Dominiæ addicta in terris, meruit tandem ab ipso conglorificari in cælis. Beluisij in territorio Placentino, Hispanico, Beati ⁱ Magdalenz à Sepulchro, Virginis, Abbatissæ: quæ oratione, penitentiâ, & patientiâ insignis; prophetiæ dono, ac miraculis floruit.

IV LII XXII.

Bea^a Mariæ Magdalena. *] Huius beatissimæ potentis, Christo dilectæ & Apostolis conuictæ festum præcipuo deuotione seruatum est à Patribus Minoribus, maximè Gallis: vnde in Capitulo Tolosano generali, anno 1496. sancitum est, vt huiusmodi festiuitas ageretur, sicutque duplex: deinde anno 1565. in Capitulo generali Valisoleto, institutum fuit celebrandam fore in posterum sub ritu duplicis maioris. Postro extat in Gallia, provincia Recolletorum etc. à ann. 1619. sub titulo Sanctæ Mariæ Magdalenz, nec abs re, quandoquidem in dispersione Dissipulorum Christi, quæ post occum Sancti Stephani contigit, Hierosolymis à Iudæis pulla, cum Fratre Dno Lazaro, Beata Martha, sorore, & aliis nauique sine remedio in certum periculum imposta; Phocensem in provinciam deducta cælitus, Massiliam appulit: mox intima regionis penetrans in locum solitarium fecisset, vbi admirabili sanctitate Domino famulata est, ac sanctissimè obiit: cuius Reliquiæ, & Sepulchrû adhuc ubi possant: caputque eius integrû patentèr cernitur, ac vespatur pia Regum, Princ-

pum, & aliorum fidelium deuotione; vti præfens graueranter conscripsi ann. 1680. Multa lubens pertransiit; quæ laus erunt à nobis enspicienda, in rebus Neultraicis propèd dicendis: quibus palam hoc ipsum probabimus, tum ex Antiquioribus veneratorum amicitatis Monumentis, tum ex grauiorum Authorum probata auctoritate. Vide Firmamentorum ordinam part. 3. Speculum Fratrum minor. tra. 2. §. circa diuinum officium, Hic interim coronidem addet Verbanus VI II. Ponsæ Maximus: qui dum olim, pet octium muis hanc remissè intenderet præcloro Incomio hæc eadem celebravit; cui anim non acudebit illud poemâ, quod sic lepidè cecinit.

DE SANCTA
MARIA MAGDALENA.

ODE.

STROPHE I.

Inoxá pennis versicoloribus
Bombyce fulgens diuite,
Mollis renueta floribus
Crines, procaci fronte, lubricoque
Adspici vultu, facillique dulcis
Flexu loquela cordibus imperat
Mortaliúm, quos dum beare creditur
Incermit sonas prebens sub lætæ venentium,
Atque truce molitur hyená
Senior insidias,
Nouúm, que Protheus mille formas induit,
Vt sacra leget, Ithemidas resoluat,
Blanda voluptas.

ANTISTROPHE I.

Hac innocenti sanguine dexteram
Regis Davidis pollice,
Quo nullus antè gratior
Regi supremo calitram: capillis
Indidit cæstit tibi vincla Sampson,
Vt te superbis traderet hostibus,
Quem nulla vis potuit ferocem subdere:
Huius & impulsu fallacia numina Divinæ
Dimino dignatus honore est
Rex sapiens Salomon,
Qui cauditeri siderum quondam pius
inclitæ sumptu, celebrémque gæza
Struxerat adem.

EPOD. I.

Quid MAGDALENAM miser incautam premi
Dura compede vinciam
Diræ sub domina iugo
In flore primæno sonent g?e
Quid excellentem corporis
Numine posthabitu decorem?
Illa comas albis gemmis ornabat & aure,
Studens amantibus videri pulchrior,
Puberisque fraudens cernere
Lentis ignibus vri.

STROPHE II.

Actum seroris Vocibus anxie
Christus precantis annuit,
Almo indente Spiritu,
E parte cæli desilite serena,
Regiam virtus redimita frontem
Puro caruscens lumine Gratiæ:
Vt pulchra unbes Iris coloribus
Depictas pedibus premit, & fulcitis olive
Desert danatura coronam.
Protinus his radiis
Illa cadit ætus detegens, & exhibet
Tabidâ nolens cute se videndam
Fæda voluptas.

ANTISTROPHE II.

Tu MAGDALENÆ discitis infestas
Mentis tenebras, & iacens
Immaue monstrum conspicis
Non autè usum. Quo pudare malas
Inficis: Quales gemmas profundas?
Iam margaritas ponis, & aures
Intempta crines prodis, & Christo reas
Te fistis, lacrymisque cæles Veneraris abortivæ,
Atque sacra maestissima plantas
Lambis, & umbre rigas,
Comisque tergis, & relata ne glis
Prebra, mox culpis capis exoluta
Pinnas amoris.

EPOD. II.

Amansque amantis igne Christi fervida,
Flammis: mira crevens ans,
Piscos provida sanguine
Extinguis ignes, & fidè
Amore constans, prestibus
Impanidis sequeris Magistrum,
Per gladii hastæque Crucis miserabile pondus,
Hæres sepulchro lacrymans, & exeret
Seu coudat vndis sol iubar,
Complex questibus auras.

STROPHE III.

Amor periculi nescias horrida
Vt morte perficit fortior!
Frustra fremantis egueris
Iudæa frendens obicit procellis
Te ueni damnans: moderantis experti
Nimta phœselus, non ope remigis,
Veline currit humidas pelagi vias:
Se placide sternunt fluctibus, se lucidas æther
Nabe carenti Venusque serenat.

*Iam Paphon, atque Rhodon.
Ceramque luqvit, iam Zacynthi litora,
Et Cephalenum legat, Albia, que
Prospectoras.*

ANTISTROPHE III.

*O quæ trecentis hæc freta nauibus
Regina fulcans, Cæsarem
Arms laceffens, vitam
Reoris paribus Italianam:
P tris puljam lave MAGDALENA in
Si fluctuantis ludibrium maris,
Ejcam fatuam piscibus, unnc carneres
Calicolas inter diuini nocturnis haustu
Sublatam super aethera vesci,
Deliciæ que frus
Cælestis aule, quid tibi mentis foret?
Quid decor forma, Pharijque factus,
Sceptraq; profane?*

EPOD. III.

*En luce sancta habes pudendam regij
Solim nominis atro
Regni è fauce gloriam,
Nec igitra vixisti, superstes
Vix vna puppi reddidit
Te vatri profugam Canopa.
Conicis, & Vinens latebris abstrusa sepulchro
Coctæ mox lethum colubis morsibus
Vltro sulcæ, Casaris
Subducenda triumpho.*

STROPHE IV.

*At MAGDALENE per Siculum fretam
Rabiem Charjibus praterit
Secura, sineque Italos
Egressa, tenet Gallicæ ad verbes.
Hæc Dei nutu, superumque ductu
Apuisa portum Massilia tenet,
Nomenque Christi genibus disseminat.
Hinc abrepta colit pendens in montibus antrum;
Quod frontem prope sidera tollit,
Hic gemit, & lacrymat.
Hic Angelorum caribus canentium
Adstat, hic vnum meditata Christum,
Se quoque nescit.*

ANTISTROPHE IV.

*O me patrato crimine sordidum,
O me iactentem respice*

*Dux alma paenitentium;
Te Christus aude, nam cuius seruituræ
Excitat fratrem precibus furentis
Te de Draconis faucibus extimes,
Et limpidas è rupe lymphas elicit.
Salus cara Deo rupes, fons inlyce salus;
Iam Pindus mihi culmina sordent:
Tu sacra lymphæ precor
E corde prome lacrymas, pro crimine
Excavat myrtum, mihi det coronam
Ramus oliuæ.*

EPOD. IV.

*O ter beatum, qui dolore percitus
Vita turpiter ætæ
Labes fletibus cluit,
Virtutis in regno vel ipfis
Vero referta gaudio
E lacrymis aruit voluptas.
Nil tamen in tuto mortalibus, vltima donec
Recludat hora cuique sortem; Gloria
Peruenat vna calitum
Extra vulueris solum.*

Beati Indemiri, Martyris. b.] Hic provincie Fran-
ciz alumnus erat, & ab hæreticis in Diocesi Ebroi-
censi impidit occisus. Gonzaga illius meminit 2.
part. orig. icraphie. relig. in factis martyribus ordinis
minorum, suo xuo, ob Christi fidem passus in provin-
cia Franc. q. nem 3. part. in Consuetu sancti Ioan-
nis Baptiste Ebroicensi, qui est 22. eiusd. provinc. at-
que hunc Beatum Ludovicum Grippem, vna cum B.
Dionysio à Pontre (de quo 25. April.) scripsit Marty-
rum, ann. 1561. Erat enim Ecclesiastes egregius ac
pius: & multa cantie venerandis: idumque aliquando
in carceribus D. Dionysij, desertoribus etiam tyran-
nis obuiis fauisset, ac sedam eorum preuam magnâ
constantia reprobasset; plumbio transverberato gar-
tore, occubuit. Bærenus 4. part. chronie. minor.
lib. 7. cap. 5. vult id haud accidisse eo tempore, sed
die festo Beate Marie Magdalene: cui & libenter ad-
sentimur. Scribitur de hoc præclaro Martyre, Marcus
Vlyssiponenfis 3. part. chronie. minor. lib. 9. cap.
58. Faustinus Tasso in historia sui temporis. Daça 4.
part. chronie. minor. lib. 3. cap. 58. Granina in vore
Furtoris part. 2. cap. 24. Hilition à Costa lib. 2. hist.
Catholicæ pag. 365. Wadinghus rom. 2. annal. mi-
nor. ad ann. 1270. §. 39. Bolus tom. 1. de signis Ec-
cles. lib. 7. capit. 3. sæcul. 9. Picquetus in catalog.
viro. illust. Francican.

Beati Godofredi, Martyris. c.] Anglus erat natione:
qui cum in Italian aduenisset, maneretque apud
Consuetum Atracitanorum, zelo strictioris obser-
uantie regularis accensus, transiit ad Patres Refor-
matos provincie Romanæ, ann. 1592. inter quos pet
annum commoratus, licentiam à superioribus exposul-
lat in Angliam reuerti, ut Catholicis Anglis, maxi-
mè parentibus & amicis, adisset, saltemque procuraret.
Itaque an. 1592. facultate obtenta, Summum Pontifi-
cem Clemetem VIII. aduersus eum & causam itineris pan-
dæ, & ab eo benedictionem Apostolicam exposul-
lat, Canonis autem Papa, ingentem vin. constantiam,

triumque spiritus feruore, factis exultatatus est: & ambabus suis uantibus super faciem B. P. Godefridi, in signis extitit amicitia, expansionis benedictio, dicens: *Vade, credo enim, quod si ueris sancti Francisci Religiosi: & Deum pro me, ac sancta Ecclesia, curam.* Mox tractatus in Angliam, paulo post capitur, & in carcerem conicitur: ubi aliquot annis, summa penuria, & ætatis non paucis afflictus, vitam duxit admirandam. Verum, cum in confessione Catholice religionis copiosissime perfleret, ad locum supplicij, deductus, ibique post diuersa tormentorum genera, martyrium passus est ann. 1598. Hæc ex Bonifacio Bombelli in chronico. P. P. Reformat. provincie Romanæ. Barezzo 4. part. chronico. minor. lib. 20. sub fin. Mariano lib. 5. cap. 56. chronico. Itinchof. oblectant. Reformat.

5. 3. *Beati Angeli Pinciani, Confessoris. c.]* Prouincie S. Iacobi fuit alumnus, coniator egregius, eruditione clarus, & in Theologia, ac in utroque Iure exactissimus, locus extitit Beati Ioannis *Caualdopenfi*, & comes Beati Petri *Melgaris*: quos mirum in modum adiunxerit in procuranda ac stabilenda, augmentandaque Reformatione per Hispaniam. Quot enim huius rei gratia peritit labores! que aduersitates! quot tribulationes! quot terrarum peregrinationes! nam inter 19. vicibus, ex Hispania, Romam perrexit. Tantaque patientia, amicitie constantia, ac perseuerantia, ea omnia, æquamente sufferebat: ut per 30. annos, quibus in Reformatione vitam egit, haud ab incæptis desisteret. Feruentissimus erat in oratione, penitentia & sustentati addictus: nihilque altissime paupertatis æmulator. Sæpè Minister Prouincialis provincie sancti Gabrielis fuit electus: in quo officio tandem decessit à vita. Romæ ann. 1531. ubi & sepultus est. Egregias eius virtutes describunt Marcus Vlyssiponenfis 3. part. chonico. minor. libe. 7. cap. 37. & lib. 9. cap. 29. Gonzaga orig. seraphic. relig. part. 2. in prouinc. Pietatis, & in prouincia Sancti Gabrielis, ac Conuentu 12. eiusd. prouinc. Barezzus sup. lib. 1. cap. 2. 4. 5. 6. 10. 26. & 63. Ioannes à Sancta Maria part. 1. chronico. prouinc. S. Iosephi lib. 1. cap. 6. & 23. ex Ioanne Baptista Molezio in Memoriali prouincie S. Gabrielis. Rapinuz histior. vniuersal. Recollector. introduction. part. 2. §. 5. item decad. 2. part. 1. §. 2. 4. decad. 3. Speculum Fratrum minorum tract. in Memoriali oct. fol. 79. Marianus libr. 1. cap. 18. 19. 20. sup.

5. 6. *Beati Matthei Ferulani, Confessoris. d.]* Siculus erat natione: Rotus sanctitate ann. 1540. Obiitque Ferule, sepultus vix cum B. Antonio *Ferulano*, in Conuentu S. Matæ de Iesu, qui est 13. prouinc. Siciliæ. Veriusque meminit Gonzaga ibid. part. 2. sup. hisce verbis. *Ergo in loco carnis solimus, ad astramigrans hoc in loco Beatus idem Pater Antonius, sepelitur: voluit in eammoni Fratrum spicula; cui adiuuatum est, venerabile corpus Beati quoque Patris Matthei à Ferula; quomodo utriusque vita, sicut ex eadem profusa patria originem duxit, ita quoque in omni simillima fuit, atque*

omniud Angelica: quamobrem & miraculis clarescit, & vno eodique lapide regi meruerunt. Vnde & Fragrantissimus: vbi exhalat 1. quædam aliquis Frater ibidem sepelendus venit. Eadem testatur Barezzus sup. lib. 3. 11. Daça ibidem lib. 1. cap. 33.

Beati Stephani à Antagna Mellaria. e.] Hic vir Dei apud Cocolanensis Indos Occidentis morabatur: in Conuentu sancti Michaelis: quando tota ferè prouincia horrendo quodam terramotu contremuit: cuius vim, dum hic Conuentus expertus ad terram decessit esset, hunc Religiosissimè Christi seruum sua ruina oppreffit. Cuius sanè mortis, tanto Indus extitit molestior, quanto eius vita illis erat vitiosè: ab eisdem tamen denudè hic locus in tanti Patris defuncti gratiam reedificatus est. Agunt de eo Gonzaga part. 4. sup. in præfatio Conuentu, qui est 40. prouinc. SS. Petri & Pauli. Barezzus sup. lib. 2. cap. 72. sub an. 1584. Marianus sup. lib. 1. cap. 43.

Beati Ludouici, Confessoris. f.] Generalis extitit Capucinorum, ann. 1602. doctrina & singulari pietate excellit, præcipuè in celebrandis Missis, in quibus lachrymas sæpè effundebat: rapus etiam & extases sæpè patiebatur. Vnus ac mortuus, claruit miraculis, Vlyssiponenfissimè decessit à vita. ann. 1619. hæc die. Videatur R. P. Ioannes Baptistæ à Porusio, in præliudis ad vitam B. Felicis à *Cantalicio*, Capucini: & Appendix ad Galliam Christianam in Generalib. Capucinor. ex Coriolano in Breuiario chruico. Lopez lib. 3. histor. Eccles. cap. 14. Gruiua in *Uice Tertius* supra Ardighellias in Appendice *Congregata uocis Turritus*, ostensione 4.

Beati Agnetis, Virginis. g.] Tantoperè passionis Domine memoria delectabatur: ut omnia in eius honorem referret; propterea & disciplinæ sanguinolentæ carnem affligebat. Solaque vulnerum Christi recordatione, sic ad sletum planctumque excitabatur, ut ex lachrymarum copia genæ eius adarorentur & maxillæ. Sanctam effudit animum in Monasterio Bellalcazaris (quod est 1. prouinc. Angolanum) circa ann. 1570. Hæc ex Monumentis illius Carnobij, & Daça sup. lib. 3. cap. 77.

Beati Magdalene, Virginis. h.] Vna fuit ex primis fundantibus Monasterij Beluiani, (quod est 6. prouincie Angolanum) ubi totius virtutis & penitentis signa dedit: ieiunabat quasi omni tempore: solo pane & aqua cum paucis fructibus reficiebatur. Semper discalceata incessit: nec per annos viginò in camera lecto cubauit. Omnibus iactis feris totius anni, & quolibet die Aduentus & Quadragesimæ, penitentias publicas explebat in refectorio coram fororum communitate, verba scilicet omnino refugiebat: sanctæ orationis amanissima erat; tribulationes carnis patienter sustulit, Dæmonis quoque tentationes strenuè superauit. Eius patientia insuper emicuit, cum per duos annos decubuit infirma: quibus ex leui mendo valebat, coramque inmeda est, hæc die, ann. 1604. Vide Daçam sup. lib. 4. cap. 50.

DECIMO KALENDAS AVGVSTI

R Vremundæ in Geldria, BB. * Reynerij à Lintris, & Gorgonij à Maldeberto, Martyrum: quorum peior à Geuzis hæreticis, ob fidem Catholicam, comprehensus. primùm opprobriis ac ludibrio affectus est: deinde auribus, naribusque barbara lætuitia mutilatum, & variis dirisque vulneribus confectum, suspendio necauerunt: alter verò, Conuentus Guardianus cùm esset, post tormenta crudelissima, laqueis enectum suspenderunt. In Apulia, propè Domum-Calenam Pagum, Beati^b Ioannis Arragoni, Confessoris: generis nobilitate, & vitæ sanctitate illustrissimi. Cassaliæ in territorio Hispalensi, Beati^c Antonij Pinti, Confessoris, & Concionatoris eximij: qui virtute abstinentiæ, pœnitentiæ clarus, dono etiam orationis ac prophetiæ fuit exornatus. Romæ, Transitus Sanctæ d^d Brigittæ, viduæ, ex tertio Ordine Seraphici Patris Sancti Francisci: quæ Regio sanguine clara, virtutibus & meritis extitit illustrior: demùm spiritu prophetico, & multis maximisque miraculis exornata: à Bonifacio IX. Sanctarum numero est adscripta.

I V L I I X X I I I .

§. 1. **B** *Beati Reynerij à Lintris, Martyris.* * J Conuentus Louanienfis erat alumnus: tuncque Guardianus officio fangebatur apud civitatem Ruremundensem, quando princeps Ausuacus cum suis consuratis, videlicet Geuzis hæreticis, eam urbem in Ducato Geldriæ ad Mosam sitam; occupavit an. Christi 1572. Nam ceteris fugientibus, vel seculo occultantibus, hic optimus Pater, in choro Fratrum orans, se sequere Deo committens, eorum furoribus expellabatur. Cùm quædam templo cum reperisset ad alagæ, iuxta tabernaculum Domini Corporis orationem; veluti sacram Deoque gratiam nactus, hostiam, prandium opprobriis fuit laqueis: deinde multis confossis vulneribus: naribus, auribusque immixta præcis, atroci suspensio interemptus est. Baresius 4. part. chronice. monarch. lib. 6. cap. 4. Daçam ibid. lib. 3. cap. 72. Ex Thoma Bouchiero in hitor. Ecclesiæ. Martyr. Obierunt. Franciscanorum. Aut Martyru coronatum fuisse die 23. Iunii à Gonzaga 3. part. orig. seculus. relig. in Conuentu Louanienfi, qui est 1. provincie Germaniæ inferioris: & Henricus Sedulus hitor. seraphic. relig. sub fin. vi de Corolano Fratrum minorum à Geuzis ea in provinciam interfectum pro Christo. Corrolario 1. scribunt id euensisse die 23. Iulij. sic & Surius in comment. rerum gestar. an. 1572. ac Toffinianus lib. 2. Grauiua in *vite Iustitiae*. part. 2. cap. 24. Ray si in Auctario ad natale S. Belgij Ioannis Mosam.

§. 2. **B** *Beati Ioannis Arragoni, Confessoris.* h J Memoratur à Gonzaga 2. part. sup. in Conuentu Sancti Onuphrij propè Calenam, qui est 1. provincie Sancti Angeli: vbi sic ait. *Inter ceteros autem sanctissimos Patres ac Fratres, quos Anachorita hæc domus nobis peperit, immolatusque continet: vnicuique radiavit Beatus Pater Ioannes Arragoni, Federici quæque Arragoni Neapolitanus, non Sicularumque Regis Neptis: vir utique omni ex parte perfectus, atque paupertate additissimus. Qui Neapoli apud Patrum agens, licet plurimos milliaribus distaret, hunc locum amano conflagrantem conspexit; quod cum Regi renuisset, illeque ceu serpens fieri coepit; Rex in prædium alteri ipsius pedes superponere iussit; quo dicitur superimpedito, ex tempore Rex flammam su-*

mo admixtam propriis oculis vidit; atque 20. dierum præfati pagus Domus Calena, tributum sibi exsoluendum, cessit Conuentus: reparatus maxima liberalitate applicuit. Eadem refert Baresius sup. lib. 2. cap. 31. ad an. 1566. Gonzaga item in Conuentu 6. ciuid. provincie sup.

Beati Antonij, Confessoris. c J Iustinus erat natione, §. 3: vir piatissimus, concionator insignis, multumque laudis animatum audis; propter quod à Dæmone ferpissimè diuersatus est, calcium pilis aspersus & laurus æneis contextum semper facebat ad carnem. Fama & aqua sæpius sustentabatur. Tota nocte stabat in choro orationi inque vacans; tantis amoris diuini, & benevolentie signis spiritus eius afflictebatur: vt nonnumquam Deum precaretur ea temperare. Spiritu prophetico etiam emicuit, mortalique lux horam præsevit; & tempus, quo magna cum sanctitatis opinione obdormiue in Domino, cuius corpus sepultum in Conuentu Cassaliensi, (qui est 8. provincie Angelorum,) repositum est, post annos 28. insepum & sanum; iuxta Daçam sup. cap. 73. ad ann. 1575. ex Monumentis illius provincie.

Santa Brigittæ, viduæ, ex tertio Ordine. d J Illu- §. 4: strissimas pulcherrimæque orta natalibus: ab inie nte xate virtute operam namant. Adulta, nupsit, licet inuita, Vilo, Nesticæ principi: cum quo sanctissimè vixit. Eo autem orbata, totam se dedit pietatis exercitiis. Nam prostrata nodis genibus in terram, petroctabat in oratione; ciborum parsimoniosè fruebat; discipulis, cilicio, & reianis corpus domabat, calidum summe colebat; paupertatem amplectens, cuncta egenis & inopia laborantibus dilargita est. Perfectionem sic adamabat, vt & nouum ordinem suo nomine insignitum fundaret: in quo & ipsa professionem emisit. Tetram sanctam; limina Apostolorum Petri & Pauli, aliaque diuersa loca pro sua pietate visitant; quo tempore multis donnis reuelationibus fuit illustrata: quas postea edidit in lucem. Romæ reuersa, beate vitæ cultum expleuit hæc die, ann. 1373. quæ vt Seraphici Patris Francisci filia, voluit, ut sicque, vt corpus suum in Ecclesiam sancti Laurentij transferebat.

(quod est Monasterium ordinis Clax) humeretur. Quod tamen anno elapso, eandem transfatum est in Suetiam: nihil ibi ex eorum tenent, nisi altera ex illius scapulis. Quamplurimus à Deo nobilitata est miraculis, tum in vita, & post mortem: tum in eius Translacione. Hanc Bonifacius IX. Pont. Romanus adscipit in sanctarum numerum. Vitam eius conscripserunt Iacobus Lincolnienfis Episcopus. Surias tom. 4. Richardus. Gazetus tom. 1. S. Antonii. 1. part. chron. tit. 15. cap. 2. Illius meminerunt Martyrologium Roman. hac die. Baronius ibid. in Annot. & Melan-

nus in Additionib. & notis ad Vfiard. Marcus Vlyssiponens. 2. part. chron. lib. 9. cap. 31. §. 1. Gonzaga part. sup. in prædico Monitum, quod est 2. prom. Romanz. Laziarum Episcopo, iustor. vniuersal. lib. 3. c. 266. Balthus in fests Christianis 23. Iulij Coecius ad ann. 1360. Palmerius an. 1368. Genebrardus in Ioanne 1. & Urbano V. Bzoniustan. 1362. Galterius in Tabula Chronolop. fæcul. 14. in scriptor. Eccles. Sabellicus & ead. 9. lib. 9. Platina in Vrbano V. Wadinghus tom. 3. ad an. 1318. §. 10. & tom. 4. an. 1391. §. 6.

NONO KALENDAS AVGVSTI.

R Vremundæ in Geldria, Beatorum ^a Ioannis, Conuentus eiusdem vrbis vicarij, & sociorum Martyrum: quos Geuziorum rabies hæreticorum, euexit ad palmam. Nam Beatus Ioannes, velut ad signum appensus, militum telis confossus est: cæteri verò diuersis horrendisque suppliciis triumphalem Martyrij coronam meruerunt. Vlyssipone in Lusitania, Beati ^b Ioannis, Confessoris, oratione & cœlestium meditatione spectabilis. Palentiz, Beati ^c Alphonsi à Spina, Confessoris, Concionatoris eximij: necnon admirandæ doctrinæ & religionis viri. In Gallia, Beati ^d Antonij Farinerij, Confessoris: qui verbo prædicationis pollens, vita & virtutibus floruit. Visus, in territorio Toletano, Beati ^e Ioannis Martinezij, Confessoris: qui sub habitu Tertij Ordinis, in maxima paupertate & pœnitentia Christo famulatus est. Vrbini, Beati ^f Donati Vrbinaris, Confessoris: qui humilitate, castimonia, & charitate exornatus, prouinciam Marchiz pluries sanctissimè rexit. Beluisi, in territorio Palentino, Beati ^g Alphonsi Suarez Confessoris: qui ingenti zelo salutis animarum, conuersioni Indorum strenuè laborauit: & Hispaniam reuersus, sancto sine quieuit. Aillonij, in territorio Saguntino, Beate ^h Annæ ab Angelis, Virginis: quæ eiusdem oppidi Monasterij prima Abbatissa existens, maxima virtute, & regulari disciplina resplenduit.

IV LII XXIV.

1. **B**eati Ioannis, ex sociorum Martyrum. ^a] Horum illustre Martyrum desecpente Thomas Bouchierus in hist. Ecclesiast. Francican. Obsersu minorum. Batexus part. 4. chron. minor. lib. 6. cap. 4. ad ann. 1172.

2. **Beati Ioannis, Confessoris.** ^b] Denotissimus Præter extitit. Is enim eùm quibusdam spiritalibus immisionibus à Deo singulis diebus visitari solitus esset, & quodam festiua, atque celebrissimo die huiusmodi gratia & dono præaretur, cæteri religiosi refectorium petebant, ipse solus consuetum donum instantissima oratione à Deo impetratus in choro permanfit. Et ecce dum ardentius orat, huiusmodi vocem se alloquentem audit: *Frater Ioannes pete refectorium, conuocantemque sequere, nec te alius meliorem existimantis.* Quibus auditis confusus, refectorium rectè omnino vix contendit. Dumque exterritus, atque rubore perfusus cibum capit, cœlo aperit, atque Angelum videt egredientem aureumque calnam, mappam, necnon & caltrum manu gestantem conspexit: qui denique rectè refectorium ingressus, eius Frater, qui ad mensam forte legebat, pectus præfatio cultro incidit, thoracem aqua laui, mappula terit, atque in corde sequentes litteras, *Ioannis est nomen eius*, inscripsit: idipsumque & sibi, atque cæteris comentalibus, præterquam vni, qui sequenti nocte habitu religiosus

reliquo mundum repetitarus erat, consequenter fecit: atque à mensali lectore iterum incipiens, tum eius, tum quoque aliorum mensæ assidentium, pectora manibus tangens, pectus sanctam rehitit, singulisque dixit: *confirmatum est nomen eius.* A berat eo temporis à Conuento Patet lector, qui concionis habende causa, pœnitentiam quamdam petierat, eiusque sociis: quibus tamen, quod cæteri præfiterat, facere recusauit: cumque à perdidit Fratre Beato Ioanne ea de re rogaretur, respondit: se ad illis minimè collatum, quod propriam dotum in terra solemnitate deseruissent. Nilulomnius tamen, instantissimis præfati Beati Ioannis precibus demctus, quod & alius impenderat (tanta est orationis vis atque efficacia) idipsum & illis contulit. Hæc accipe ex Marco Vlyssiponens. 1. part. chron. minor. lib. 10. cap. 36. Gonzaga 3. part. orig. seraphic. rebt. in Conuentu sancti Francisci Vlyssiponens. qui est 1. prom. Portugaliz. Wadingho tom. 1. sup. ad ann. 1247. §. 7.

3. **Beati Alphonsi, Confessoris.** ^c] Insignis concionator ^{§. 3.} fuit: quare animarum salutem supra modum sitens, in id maxumè incumbat, ut aliquis Christo iustificeret. Cùmque ex melancholica imaginatione subfrosit quosdam de effectus, puteo, iuxta mionitico Conuentus Valisoletanæ sacrauit hæretes, anathemæ cogitaret; suum suis frequenter offensus conuocauit aliquem

quem fructum fecisset; vocem e sublimi delatam sibi percipientem, ut singlam ex quoque penitentem in patrum demitteret, aquamque hauriret; andavit. Cui cum obtemperasse, 24. subalbos lapillos, Iesu nomine insignitos, iuxta 14. sermones, quos paucis ante diebus ad populum Valtoletani de sanctissimo nomine Iesu habuerat, in stultè fondo invenit. Ex quo deorum coeum confirmatus, omnibus veris predicationis officio, in posterum incubuit: atque dischissimum libellum, cui *Fortissimum Fidei*, titulus est, edidit, 17. pitege mandavit florum autem lapillosum 12. argenteis episcopi preajlerat, in Pinciarum Conventus sacratio asferuntur: reliqui vero 12. à Catholica Hispaniarum Regina Elizabetha, Granatam debui font. Obiit, sepultusque est in Conventu sancti Francisci Paleniz: qui est 2. provinc. Conceptionis. Agunt de eo Gonzaga ibid. part. 3. sup. Marcus Vlysioponensis 3. part. sup. lib. 4. cap. 29. ad ann. 14. 60. Wadinghus sup. ad ann. 114. 6. §. 28.

8. 4. *Beati Antonii, Confessoris.* 4] Gallus erit natione (cognomen Goulielmi *Armeny*, Aquitani, olim Mirandolisensis ordinis seraphicus, anno. 1348. postea Cardinalis ann. 1356.) predicator famulos, & virtutibus terratissimus. Memoratur ab Authore Firmamentis Evangelii ordinem inire tract. 11. in memorabilis quidam. sub 37. Ministro generali. Gonzaga 1. part. sup. in almo Conventu Parisiensi, ex quo, suspicior eundem esse cum cocanus memorare Pitavus lib. 1. conform. fruct. 11. part. 1. in Custodia Lucensi provincie Tuscie, Conventu sancti Miniatii, & Wadinghus sup. ad ann. 1211. §. 16.

8. 5. *Beati Iohannis, Confessoris.* e] Abbe Beatus Iohannes *Martorez*, Montaralis, eiusque legitima comux Beata Catharina *Lupena*, oppidi visus iniquissimi erant. Diximus sup. 11. Mar. 4. 3. ubi de ea Beata Catharina) quomodopria sancta miser ordinem tertium minor. suscepit, in Monasterio Conceptionis Desparz à se sine extructo i quo & sanctissimè vixit. Cui (in quo Gonzaga) nec in maximo abbas fuit nisi eius Iohannes *Martorez*, qui summo quoque profati tertii ordinis habitum, eiusque regulam servare pollicetur, quod seberlypnam vita fuit, in paupertate & patientia, Christi amoret passus fuit. Huc ille part. 3. sup. in dicto Monasterio, quod est 17. provinc. Castellæ. Eadem confirmat Barezus sup. lib. 2. cap. 18.

8. 6. *Beato Donati, Confessoris.* f] Patria Urbinas erat: qui cetero Patavij literas operam daret, in bndu Spiroculantia afflatus, ordinem professus est: tanquamque

in eo profecit, ut quinque electus fuerit Provincialis Minister Marchie prouincie, & sanctissimè gubernavit, profundissima humilitate præditus erat, affabilis omnibus, & charitate plenus: modesta atque moderata honestate pollebat, & exemplari ceteris collucebat; orationis amantissimus erat: tantoque pietatis amore flagrabat, ut per septuaginta annos continuos ab aspectu mulierum fuit: omnino oculos auerteret: tantisque vere innocenti adornabatur, ut aies quodque inter manus eius familiariter viderent, moralisque negent. Vide Marcum Vlysioponensem sup. lib. 7. cap. 39. ad anno. 1504.

Beati Alphonsi, Confessoris. g] De eolia scribit Gonzaga part. 3. sup. 101. Conuentus Sancti Francisci Belusij: qui est 4. provincie, 5. 103. Gabrielis, *Armeny* itaque obit hoc in loco *Montaralis* Patrie Frater *Alphonsus Suarez*, dignitate *Sacerdotis*, atque *Canonici*, qui ad Occidentem Indias, *apud* *Indos* fuit, *Evangelij*, ac *prope* *pagans* *Religionis* *Franciscanæ* *in* *quibus* *parte* *Marinis* *à* *Valentia*, (notis 4. *hinc* *operis* *partem* *hinc* *fuit*) *non* *absque* *vera* *discrimine* *travere*, *Religionis* *hinc* *Patris*, *cum* *plurimum* *in* *opere* *laboris* *exam* *lister*, *Hispaniam* *revertens*, *viam* *hoc* *in* *Conventu* *cum* *maxima* *sanctitatis* *opinionem* *fulsit*. *Antanen* 4. *partem* *sui* *operis*, *in* *provincie* *sancti* *Evangelij*: ab eo vocatur *Iohannes* *Suarez* *vix*: quod nomine illum eum appellant nonnulli *Anthores*: qui res gestas ipsius Beati Martini de *Valentia*, Indiarum Apostoli, literis commendarunt. Eadem sequitur *Rapinzus* hitor. general. origin. Recollect. deced. 8. part. 1. §. 8. & *Hilanon*. à *Costa* lib. 1. hist. Catholic. pag. 115. *Daza* 4. part. chronie. minor. lib. 2. cap. 21.

Beata Anna, Virginis. h] Provincie Castellæ fuit alumna, vnaque ex illis tribus Religiosissimis sororibus extitit, quas *Vallenicus* *Macebo*, Apostolicæ institutionis auctoritati, ex Terrigiano Monasterio Conceptionis, adduxit in Monasterium Conceptionis Beate *Mariæ* *Aillonis* à se extructum, anno 1147. vt confluentibus illic numeris præteritis, atque salutis monita daret. Itaque Beata *Anna* inter eas principem obtinens locum, prima huiusce domus creata fuit *Abbatissæ* *que* *religione* *&* *sanctitate* *insignis*, fortis nobilissimæ *Christi* *hospiti* *editit*: ibique meritis præ clara obdormavit in Domino. Illius meminit Gonzaga part. 3. sup. in prædicto *Aillonens* *Monasterio*, quod est 14. provincie Conceptionis. *Barezus* sup. lib. 3. cap. 57. *Valerius* de SS. *Fœminis* *ordinis* *innocenti* lib. 4. cap. 36. & 38.

OCTAVO KALENDAS AVGVSTI

Mechliniæ, in Brabantia, Beati ^a Rodulphi Delphij, Martyris; qui ad hæreticis, ob fidem Catholicam, in vincula coniectus, & diutina carceris custodia maceratus; ibidem loci squalore ac fœditate, multisque ærumnis afflictus, animam Deo reddidit. Muliani in Picæno, Beati ^b Iacobi à Falerono, Confessoris: vitæ perfectione & miraculis conspicuus. Camerini in Vmbria, Beati ^c Petri à Moliano, qui sæpe Provinciale munus exercens, charitate atque pietate abundavit: & prophetiæ dono, signisque prorsus admirandis coruscavit. Ibidem, Beati ^d Petri à Caderola, Confessoris: magnæ sanctitatis viri. Carnotæ, propè Alanquerium, in territorio Vlyssiponenfi, Beati ^e Vasci Correx, Confessoris: qui admirabili virtute, & prudentia Portugalliæ provinciæ præfuit: & plenus virtutibus obdormiuit in Domino. Apud Theatrem Marrucinorum oppidum, Beati ^f Baptisti à Caniano, Confessoris: vitæ austeritate, & cœlestium meditatione celebris. Alburquerquij in Castella, Beati ^g Anastasij, Confessoris: Religione & multarum prærogatiua virtutum insignis. Lutetiæ Parisiorum, Beati ^h Ambrosij Itinerarij, Diaconi: qui lachrymis & orationibus vacans, virtute castimonie indyctus fuit. In Vmbria, Beati ⁱ Stephani, Fulginatis, Confessoris.

IV LII XXV.

7. **B**eati Rodulphi, Confessoris. ^a Religionem seraphicam professus fuerat in Conventu Louanienti, quò lutenis & perfectionis vite egregiam operam dedit: ita ut religiosissimi eundem, indignique Theologus extitit. Quapropter Mechliniam missus, Vicarius Conuentus instituitur. Verùm ea vrbe, ab hæreticis capta a. 1180. die nona Aprilis. Cuncti Fratres, cum vniuerso clero, haud sine ignominia, inde expelluntur; Beatus autem Rodolphus in vinculis detinetur, denique captiuitate conficitur: vbi cæcæta squaleore, & plurimis ærumnis afflictus, vitam cum morte commutauit, in ætate suæ flore. Agunt de eo Gouza 3. part. origin. seraphic. relig. in Conuentu Mechliniensi, qui est 7. provinc. Germaniæ infernotia. Bæcætas part. 4. chronic. minor. lib. 7. cap. 40.

8. **B**eati Iacobi, Confessoris. ^b Hic perfectissimus vir, nativæ Picænis, summissus fuit Beato Ioanni de Firmo; unde cum dubium illi insurgeret, se non esse Sacerdotem, consulit super hoc ipsum beatum Ioannem: quæ de sic Sandus Antonius part. 3. histor. titul. 24. cap. 7. §. 15. *Regatus fuit frater Iacobo de Falerone, eiusdem ordinis, quod oraret Deum super quendam dubio, quod ipsum vult esse legibus, de his quæ ad officium Sacerdotale pertinebant. Qui frater Ioannes, in die B. Laurentij responsum accepit, frequenter orans: Quod frater Iacobus erat Sacerdos secundum ordinatum dominum. Cumque ad hoc ille hæsitaret, & serupulo conscientia vergeret; eidem frater Ioannes orans super eum apparuit Beatus Laurentius, dicens: scias certissimè, quod ille præ quo oras indubitanter est Sacerdos, ex Dei ordinatione & voluntate.*

9. **O**bit autem multis claris miraculis: cuius plura reuelata est præfato Beato Ioanni de Firmo: vti testatur D. Iu. Antonius, dicens. *Dùm distat frater Iacobus in extremis, pro eo ipse frater Ioannes, seruentor orans, videt in extasi saltem, in aere supra cellam suam, exercitum Angelorum, & aliorum Sanctorum, eum maxima claritate fulgentium; inter quos erat præfatus frater Iacobus speciosissimus. Videt & beatum Franciscum sacris flagrantibus insignium, & plures alios sanctos claritate fulgentes. Et tunc sibi reuelatum est, quod ille frater Iacobus de illo infirmate mortuus, erat demerens saluandum; sed antequam terminum ascenderet, esset aliquoties purgandus. Quo malum consulens de saluandis illis sibi immisissus, accessit Molianum, vbi infirmabatur frater Iacobus. Qui immisit illum in carcerem, post loquelam amissa, misitque ei, quod ei esset migraturus, ad vitam æternam veraciter demum perueniturus. Et hoc frater Iacobus sibi multum exultaturus, promittendo sibi, super hoc rogatus, quod post mortem ei appareret, se permittere clementia saluaretur. Appropinquante autem morte, frater Iacobus deinde dicit caput verba hæc: & in pace, & in idipsum obdormit, & requiescit. His diebus orauit. Cùm autem frater Ioannes promissum frater Iacobi expelleret, uenit ad locum Massa, apparatus sibi Dominus Iesus, cum multitudine Angelorum, totius clarissimas. Cui frater Ioannes deuotissime recommendans animam frater Iacobi iam defuncti. Qui Iacobus sequens die, in sylua existens frater Ioannes apparuit, comitantibus Angelis, totus laetus & gloriosus. Dixit autem ei frater Ioannes: & pater, quare non fuisti mihi locutus die, quæ promissus; quæ indigetum aliquotulum propere. Sed eadem hora quæ frater Iacobus tibi apparuit, vidi me frater Ioannes de Massa (scilicet quendam alium sic vocatum conuersum & sanctum bonum) quoniam seruicibus in Massa: qui etiam vidi hostium cœlestium conuersam in pacem, in hora elevationis, ineffabiliter speciosam: & sibi locutus sum tunc, dicens: cum illo pacto uenit uado ad regnum. Eodem hora cùm in me Christum commendasset, fas & penus liberatus, ad celum euolans: Hæc ille. Scribendo de eo Beatus Bartholomæus Pisanus lib. 1. confortatus. fruct. 8. & 11. part. 2. in fratibus minoribus sanctitate illustribus provincie Tusciæ: vbi de loco montis Aluicæ; item in provincia Maschie, vbi de loco Moliani. Coder MS. Abbat. S. Victor. Parisiens. lib. Marcus Vlyssipon.*

part. 1. chronice. minor. lib. 8. cap. 4. & 5. Tossinianus lib. 1. histor. seraph. Gonzaga part. 1. sup. in BB. vus huiusce ordin. Wadinghus tom. 1. ann. 1310. §. 34. tom. 2. annal. minor. ad ann. 1389. §. 30. & 1100. §. 15. item tom. 4. an. 1363. §. 11. Pequeus in catalog. vitor. illust. Franciscan. Iacobillas de SS. Fulginatib. in Beato Martino Fulgonat.

Beati Petri, Confessoris. c.] Peritissimus erat in Iute ciuiti, & egregius concionator. Dùm adhuc iuuenis, per dicationibus Beati Dominici à Leone, interisset, diuinitus excitatus est ad mundi contemptum, & Religionemque Seraphicam amplectendam, cuius habitum suscepit à manibus eiusdem Beati Patris Domus. Tanto exultè spiritus feruore viam perfectionis ingressus est, vt bene, totum Religionis, deuotionis, atque sanctitatis speciem desent, Beati Iacobi à *Marebia* socius nonnisi quum exiit. In concionibus ad populum, mira virtute elucebat. Nam peccatores inducebat ad penitentiam, odia & rixas auferabat, insipientias & vicia extinguebat, cum illis que pacificabat plures etiam suis feruentissimis exhortationibus induxit ad habitum Religionis assumendum: Prouincie monas exerceuit, ibi in prouincia Marchie, & semel in prouincia Romana: inuocato nomine Iesu, ingenita præstabat miracula, signoque sanctæ Crucis sanabat ægros.

§. 5. Spiritu prophætico multa prædixit: prædixitque diem obitus sui imminere, dùm Camerinum peteret, in festo Visitationis Desparæ Virginis. Feria sexta, die 2. Iulij: quare Dominica sequenti, valida acutissimaque febre grauatur, quæ instantam exiecit vt nec requiem haberet, nec cibum vilo modo sumere quieret. Sæpè eam sua visitatione est consolatus illusterrimus Verbi Dux qui serus Dei patientiam hanc satis demerabatur. Itaque post omnia Ecclesiæ Sacramenta singulari pietate suscepit, spiritum Deo reddidit, anni 1489. in festo S. Iacobi Apostoli 15. Iulij ead. hora qua Fratres ad Martinus cantabat: *Te Deum laudamus*, &c. cuius corpus humatum est apud veterem Conuentum Fratrum minorum, extra, sed præpè eiusdem Camerini mœnia. Arco, ob bella ingruentia, funditus euerso, novus intra eandem urbem est extractus, ad quem corpus præfati Beati Patris translatum est (quod quidem adhuc omnino integrum perseuerabat, licet annis 11. sub terra iam deliuisset) & honorifico sepulchro recondendum: vbi propter præclara illius merita, fidelibus populus multa confert Deus beneficia. De eo egerunt Marcus Vlyssipontens part. 1. sup. lib. 7. cap. 11. 12. & 13. Tossinianus lib. 1. Gonzaga part. 4. sup. in prædicto Conuentu, qui est 30. prouincie Marchie. Wadinghus ad ann. 1389. §. 44. Brouius tom. 18. annal. Eccles. ad ann. 1489. §. 19. Daça 4. part. chron. minor. lib. 1. cap. 42.

§. 6. **Beati Petri à Caderla, Confessoris. d.]** Hic est, qui ceteris prædixitum Beatum Petrum à *Molano* animam

ostendit; corpus alta voce inclamare: *in paradysum, in paradysum*: quæ mox spiritus feruore ac subito eadem repetens, sic extra se sequebatur, vt amplius se continere valeat: quæ & absque vlla alia infimicata, spiritum mor exhalauit: obique magna cum sanctitatis fama, & apud eundem Conuentum Camerinenfem sepultus est. Memoratur à Mateo Vlyssipontens. sup. lib. 8. cap. 33.

Beati Vasi, Confessoris. e.] Multi admirabili virtute, §. 7. & prudentia singulari ad clamum ordinis tenendum, & Religionis seraphicæ gubernacula tractanda, in Conuentu sanctæ Catharinæ à Carnota, præpè Alanquero, habitauerunt. Ex quorum numero fuit Beatus Pater Valcus Corra, qui olim à Iustitice prouincie honestissimè Prouincialarum munere functus est. Vide Gonzagam 3. part. sup. in eo Conuentu, qui est 13. prouinc. S. Antouij Portugall. Rapi x un infra Decad. 2. part. 1. §. 11.

Beati Baptista, Confessoris. f.] Nobilis ac diues erat, §. 8. cùm habitum Religionis induit in Conuentu S. Bernardini Aquilano, magna sanctitate cepit continue clarificare. Nam vitæ austeritate corpus suum castigans, cibum iugiter ad carnem deferrebat & contemplationi admodum vacabat; sacramentum Euchariæ mystem præcipua deuotione prosequabatur, Missamque celebrabat. Ingenti cordis purgatione, ac spiritus feruore: demùm viciniam sui transitus horam Fratibus prædicans, migravit in cælum: cuius corpus terre datum est in Conuentu minorum præpè Theatem: ut Marcus Vlyssipontens. sup. lib. 8. cap. 36. ad an. 1510.

Beati Anastasi, Confessoris. g.] Mancibus grauis, Re- §. 9. ligione insignis, atque sanctitate conspicuus. Fioruit in Conuentu B. Marci Virginis. Alibi quæ quiescit vbi meritis opimus viam vniuersæ carnis ingressus est. Teste Gonzaga sup. part. 3. in eod. Conuentu, qui est 5. prouinc. S. Gabrielis. Rapinæo histor. general. orig. R. collectec. decad. 2. part. 1. §. 8. Daça sup. lib. 3. cap. 76.

Beati Ambrosij, Confessoris. h.] Nascitur Lamalis, §. 10. in extremis finibus Episcopatus Conuonensis, ex patre hærenco, sed matre Catholica & pia. Factus Frater minor, exemplar fuit totius pudicitæ: multumque deditus erat orationi, cui non sine magna lachrymarum effusione vacabat. Cùm autem Diaconus esset, & vigesimo secundum ageret annum, diem clausit extremum, in Conuentu Parisiensi, post deuotam Sacramentorum Ecclesiæ susceptionem: hac die ann. 1578. prout latus testatum reliquit R. P. Yuo Magistri part. 1. Manipuli, seu Oculanij minorum, fol. 10. 11. & 12.

Beati Stephani, Confessoris. i.] Ex Prouinciali Min- §. 11. stro prouincie D. Francisci Oberaninum, sit Capucinus: cuius præclaras virtutes recenlet Bouerius tom. 3. annal. Capucior. ad ann. 1580. §. 31. quo obuit.

DECIMO KALENDAS AVGVSTI.

IN Palestina, Dormitio Sanctæ a Annæ viduæ, Matris Genitricis Dei Mariæ. Placentiæ, Beati b Francisci Mayronis, Confessoris: Doctoris cognomento illuminati: vita & virtutibus atque mira eruditione celeberrimi. In Umbria Beati c Baldi Eugubini, Confessoris: eximie sanctitatis viri. Martyri in Lusitania, Beati d Gundisalvi Marini, Confessoris: qui nobilissimo exortus sanguine, vitæ quoque sanctitate claruit: atque vnus fuit ex Regulari Obseruantie conditoribus in Portugallia. In Picceno, Beati e Iuliani à Fabriano, Confessoris: qui genere, oratione, & virtutum splendore illustris, plenus dierum & bonorum operum sancto sine quieuit. Pinciis in Castella, Beati f Ioannis à Sancta Cruce, Confessoris: singulari abstinentia, pietate & charitate insignis. Alcamii in Sicilia, Beati g Archangeli Calatafimi, Confessoris: qui austeritate vitæ, oratione, & paupertate resurgens: crebris etiam miraculis nunc vsque coruscet. Garacici in Canaria, Beati h Ludouici à Lerma, Confessoris: eximia humilitate, religione, atque signis admirandis gloriosus. Veladæ in territorio Abulensi, Beati i Petri à Valentia, Confessoris. Setabis in territorio Valentino Hispanico, Beati k Petri Nieta, Confessoris charitate, patientia, & oratione admodum eminentis.

IV LII XXVI.

9. 1. **S**ancta Anna, Vidua.] Constat ex Antiquis gratissimisque Authoribus, peruersum fuisse Sanctæ Annæ cultum, tam in Orientali, quam Occidentali Ecclesia: vti liquet apud Molanum in notis ad Visardum: & Baronium in annotat. ad Martyrolog. Roman. hac die. Galli id festum maxime venerati sunt: estque de eo Sermo D. Fulberti Episcopi Carnotens. De miraculis sanctæ Annæ Trithemius scripsit, corpus eius magna fidelium pietate colitur apud Aptam Iuliam in Ecclesia Cathedrali: in Phocenii Gallie provincia: qua de re Nostadamus in historia provincie part. 3. sub ann. 299. Pacificus in suis peregrinationibus pag. 140. Galia Christiana, in serie Episcoporum. Aptens. Saulayus in Martyrologio Galliano, hac die, & Reuerendus Pater Ioannes Raballeus Recollectus, provincie nostræ alumnus, in vita Sanctæ Annæ.

9. 2. Illius venerandum caput, asseruati Duræ, quod est oppidum Iulia, ensc. recitatur Molanus sup. cui assentiant Baronius sup. & Gaxenus tom. 2. in vita sanctæ Annæ: quod est intelligendum de quadam portione ipsius caputis S. Annæ. Maior etenim pars, ne tota dicatur, extat in thesauro Ecclesiæ Cathedralis, Carnotens. Nam Ludouicus Blesensis Comes, atque nonus Carnotensis Comes: cum in expeditionem Terræ sanctæ profectus esset, exiit de caput S. Annæ misit in Galiam ad vxorem suam, Catharinam Comitiſſam, filiam primogenitam Radulphi Claronmontani Comitis: vt dono daret, offerretque, suo nomine, prefatæ Ecclesiæ Cathedrali, quod haud signiter prebitum, circa an. Christi 1154. tempore Roberti LXIII. Carnotensis Episcopi: prout obseruauit Sebastianus Rouliardus, vir clarissimus, in Parthena, seu historia Carnotens. cap. 8. §. 4. item cap. 15. §. 9. & Saulayus in Martyrolog. Galliano, hac die. Tuncque pars eius habetur apud Versicampi Abbatiam Dorcæ. Nouioudunens. ab ann. 1490 teste Valuero lib. 4. hultor. Eccles. Nouioudunens. cap. 5.

9. 3. Præterea veneratur Reliquiæ sanctæ Annæ apud

Arelatem, Theca argentea desurata, magnificentissimæque exornata inclulæ, quas vias, & pro pietate osculatus sum anno Christi 1610. Et iam Reliquiæ sanctæ habentur Rothomagi, apud Ecclesiam Metropolitani in capella sanctæ Annæ: vbi & insignis confraternitas erecta est, & hac die, publica, solemnissimaque fit processio generalis, cui interueniunt totius vrbis infantes ac paruuli que sexus, nondum septuages, in albis incedentes. Mitto alias, quæ per Neustram seruantur, eisdem sanctissimæ Choriſſæ Annæ Reliquias, quas in opere, quod de rebus Neustriacis molitur, recensebimus.

De ea autem festiuitate celebris fit officium in nostra Religione Scaphica: recenseturque inter festa propria Franciscana: cum in antiquo ac nouo Breuiario ordin. minor. tum in Missalibus eisdem ordinis ex constitutione Sixti IV. quod vique nunc perseuerauit. Quem quidem ritum Gregorius XIII. Paps, diuino iussu spiritus, Apostolicis suis litteris, datis an. Christi 1584. Kalendis Maij, sui Pontificatus ann. 12. firmavit auxitque: præcipiens nimirum, vt perpetuis futuris temporibus, Beate Annæ dies festus 7. Kalendas Augusti, per totum orbem Ecclesiæ, quotannis recolatur, Romano, & aliis Ecclesiarum Kalendaris addatur; duplexque ei adscribatur. Vide Baronium sup. de Ribadeneiram in vita S. Annæ to. 1. flor. Sanctæ. 26. Iulij. Onophrum in Sixto IV. Porsum trad. 4. triplic. coron. Virgin. esp. 4. 6. 6. Licet enim Pius V. quondam abhulerit ad ordine officij Eccles. D. Rocham & S. Annæ, Præsentationem Virginis, & officium proprium Conceptionis ipsius Desparæ: non ideo tamen, quia aliquid saluum id officium contineret, vel horum Beatorum dei ogaret sanctitatem: sed quia voluit ad antiquum morem reuocare officia: vni scilicet adnotat Carthigena tom. 2. de Arcanis Despar. Virgin. lib. 1. homil. 19. §. 3.

Beati Francisci, Confessoris. b] Gallus fuit natione, §. 34 ex Citerio les potius Digna oriundus, provincie Phocenensis alumnus: vti probatissimus, scituus & vita clarus

clarus: Beati Iohannis, Doctoris subtilis auditor, scholasticæ Theologicæ caput omnium calculo habuit: diuinarum literarum cognitione ad eum potenter, ut *Doctrina illuminata* & *Arta* nomen, nemine reclamante, obtinuerit. De rebus scholasticis tam multa scripsit: ut à bonè institutis ingenijs amari se semper debeat & colli. Actum, quem vocant Doctores Parisienses Sorbonicum, nobis palatram Theologorum toto orbe admittendam appellare licet, primus sub ann. 1315. instituit & solido die propolitis respondit. In cuius rei perpetuam ætatem, veteri Academiæ consuetudine, prima huius conuersionis diei Franciscano, vltima Dominicanò decreta est: hæc est quod vulgò in Gallia dicitur; *Franciscanus aperit, Dominicanus Sorbonam laudat*. Hunc tanta affectione profectus fuit S. Elzearius, Comes Ariani, ut ascensum cum libi in Confessarium: ac postea inter albulmet manus spiritum Deo reddiderit Parisiis ann. 1323. Paulo post autem, dum Placencie inuocaret, obiit circa ann. 1323. in cuius commendationem R. P. Franciscus *Sanson*, generalis Minister hoc monumentum extulit.

Conditar obscuro, lumen, res palchra, sepulchro:

Doctrinæ hic sacre gloria luxque iacet.

Dogmata flete, quibus Franciscus de Mayronis

Extremum constat imposuisse manum.

Vos quibus arma dedit caelestia, flete Minores:

En cecidit vestri firma columna chori.

Qui quæ antè excelsis fulgentia sidera Phœbus,

Tanquàm alius iuperas lumine Doctor, ane.

Agunt de eo Tithemius & Bellarynus tom. 7. de scriptorib. Eccles. Sanctus Antonius part. 3. histor. titul. 24. cap. 8. §. 1. & cap. 9. §. 25. Planus lib. 2. conseruata, fruct. 8. part. 1. in Francis. minor. doct. in illustrib. & fruct. 11. part. 2. in virt. eiusd. orô. prouinc. Bonouell. sanctitat. illustrib. item in prouinc. pronuntia, ac Francis. Volaterranus lib. 21. Antropolog. titul. de Eremitis. Demophilus lib. 82. hist. Scot. §. 907. Lelandus & Balrus in scriptor. Britan. Gallia Christiana in Ebedumen. Atchsep. Guelinetus in bibliotheca. Simlerus in epitom. eiusd. Georgius Venetus in harmonia mundi Cantic. 2. tono 1. caput. 9. Marcus Vlyssipontis, part. 1. chromie. minor. lib. 9. cap. 21. & part. 2. lib. 7. cap. 3. Genebrardus lib. 4. Chronograph. ad ann. 1315. Gonzaga 1. part. orig. topographic. relig. in scriptorib. illustre. ordin. minor. & in alno Conuentu Parisiensi. Willoms Athenar. orthodox. littera *Francisci de Mayronis*. Galterus in Tabulis Cosmograph. lib. 12. in scriptor. sacris, & euan. lib. memorabilib. Platus lib. 2. de bopo itat. relig. cap. 32. Sabellicus Aeneid. 9. lib. 6. & 8. Spondanus ad ann. 1315. Elzearius lib. 2. cap. 10. Lacti mont. Olyuet. Supplementum ehoronic. lib. 13. ad ann. 1319. Wadinghus tom. 2. sup. ad ann. 1278. §. 36. 1289. 43. & tom. 3. ad ann. 1323. §. 22.

§. 6. *Beati Baldi, Confessoris.* De eo Gonzaga part. 2. sup. in Conuentu Sanctiæ Mariæ de Angelis, (qui est 2. prouincæ S. Francisci) prope Allium: hæc commemorat. *Denique super huius Ecclesiæ reuolunt quædam scripta V. regis gloriosa magis, cuius rotati parua- lina lesus residerit. Hanc seruet atque uerum sitatem, populo- que, qui lætandus non indalgentiarius gratia sempiterni impredicabitur, bene dicentem vidit quidam Baldus Euguimus, reliquæ ex tempore sacro Fratris aduanti voluit: inter quas et laudabiliter, sanctissimæque, quor-*

quænta. & eo amplius, annis dixit.

Beati Gondalsali, Confessoris. Gallæcus erat, inter optimates nobilissimus atque opulentissimus: aliam vero in quibusdam extruendis Conuentibus consump- sit. Quibus expletis, ordinem monitricum professus est in prouincia sancti Iacobi deinde Lusitaniam petens, vna cum Beato Didaco *Aria*, & ceteris patri- bus inibi, ann. 1392. Regularis Observantia iunctura dedit. Qui postquam multis annis, in summa vix per- fectione Deo delatasset, diem obit extremum apud Conuentum sancti Francisci Meritens. (quod oppidum *Pisanna* nunc appellatur) illicque plurimum annis iacuit sepulchris sub iustura quadam Ecclesiæ, vbi impositi fuerunt eius sepulchro albi quidam lapides, operæ ac expensis Ducis Bragançini, Iohannis I. Lusitaniz Regis nocti, cui cum eodem Beato Gondaloo magnus fuit usus, eiusque vix sanctissimè ad hæc locupletissimus & ceruissimus testis exiit. Postea quidam Guadianans prædixit ædificandi sepulchrum effodi- dit, omniaque iam ossa assumpta repetens, quæ- quid ex illis reliquum fuit, in capsula inelatum sibi Altari maximo præcipui scelli collocari mandauit. Scribunt de eo Tullian. lib. 2. sup. Marcus Vlyssipontis 3. part. sup. lib. 2. cap. 23. & 24. Gonzaga 2. part. sup. vbi de origine regular. Observant. in Portugalla. item part. 3. in prouinc. Sancti Iacobi Conuentu 25. & in prouincia sancti Antonij Portu- gall. ac Conuencu 3. eiusdem prouinciz. Wadinghus tom. 4. ad ann. 1389. §. 4. & ann. 1392. §. 4. 19. & 20.

Beati Iuliani, Confessoris. e] Sancta conuersatione exornatus erat; lætus quidem facie, sed spiritus feruentissimus, Deo & hominibus amabilis: orationem maxime excolebat: & nonnumquam sacratissime Virgini Deiparæ, atque Angelorum visitatione dignari meruit. Denique post quinquaginta annos in religione completus, vix curiam sanctissime absoluit, in Conuentu de Monte Annano Prouinciz Marchie: pro- ut testatur Marcus Vlyssipontis 3. part. sup. lib. 7: cap. 37. ad ann. 1302.

Beati Iohannis, Confessoris. Mira referuntur de eo, quæ Gonzaga 3. part. sup. de scriptis: vbi de B. quorundam Patrum fuenibus agi; quibus illustrat Conuentus sancti Francisci Piscicorum, seu Valhiol- letani, (qui est 1. prouinciz Concepcion.) his verbis. *Deinde sepulchre Religiosissimi Patris Iohannis à sancta Cruce; vixit vixitque mirabilis abstinentia, oratione, atque charitate præditus. Qui cum post finitum tunc maxi- ma laude per triginta continens annis V. caritatis offi- cium in nobilibus atque Regio Clarissimi Monasterij Tor- disyllano, hinc in loto, (qui 15. millibus passuum distat) ex superis mandata moram traheret; que dæmque Monialis nomine Conuersus, ceteris Monialibus nulli iustissimo agensibus, animam in cubiculo ageret, ab Angelo per amantissimæ fuit, resumpto de facieo vincta- bilis acerrante sibi congrederetur; dumque nil minus cogitaret, agnoscentis oculo appulsi, Conque sibi et pau- nientia et Eucharistia sacramenta ministrasset, atque ad animam usque exhalauimus auspisset, per eundem Angelum, in locum, vnde assumptus fuerat, mirabiliter sub noctis silentio relatus exiit. Id autem non apud Francos, tum quæ apud Mosuales, vna certum est: ut pauulum se inextinguibile, vel minimum excensis vritatem dabitur. Eadem confirmat B.æzzus 4. part. chronie. minor. lib. 1. cap. 49. ad ann. 1326. sed et- roce labitur, dum ipsum B. Iohannem dicit Madem*

mortuam ac sepultum esse. Daça ibid. lib. 1. cap. 33. qui eum simpliciter cognominat à *Crucē*. Petrus Calvus in Defensorio factar. relig. cap. 33. Wadinghus tom. 1. sup. ad ann. 1248. §. 24.

§. 10. *Beati Archangeli, Confessoris. g.*] Vitam duxit admodum austeram: humilissimus erat, & in oratione frequentissimus; sanctorum paupertatis amantissimus, suarumque regularum verus obsecrator, quibus virtutum Deo maxime placuit. Dni mortuus est Alcamā, in Conuento S. Martini de Iesu, quo tandem beatae virg. finem obtinuit, ibique homatus est: & crebris, tam in vita, tum quoque in morte claruit miraculis. Cuius sacrum corpus Fratres, ad mirantissimas Alcamensium preces, à communi sepulchro educere, ac honestiori narmoreo quo loco recondere, coacti sunt: vbi quotidie ad eius inuocationem multa cœlitus operantur magna. Memoratur à Gonzaga part. 1. in prefato Conuento, qui est 16. prouinc. Siciliæ. Barcezo sup. lib. 3. cap. 21. ad ann. 1540. Daça 4. part. ibidem lib. 1. cap. 28. & 31.

§. 11. *Beati Ludouici, Confessoris. h.*] Habitum seraphicum Lacunæ, in Conuento S. Michaelis Vicōniarum induit deuotissimè. Postea veid Garacicum ablegatus, Conuocatum Dominæ nostræ de Angelis incoluit: vbi tanta humilitate, tantaque vitæ sanctitate, ad vicium usque vitæ habitum perleuerat; vt certissimum sui exitus horam prænosce, atque vultus miraculis clareso meruerit: quorum nonnulla recensent Gonzaga 4. part. sup. in prefato Conuento de Angelis, qui est 6. prouinc. Canariens. & Barcezo sup. lib. 3. cap.

59. sub ann. 1550. Bofius tom. 1. de signis Eccles. lib. 12. cap. 21. Daça part. 4. chronic. minor. lib. 1. cap. 31. Grassia in *voce Turonis* part. 2. cap. 24. Petrus Calvus in Defensorio factar. relig. fol. 296.

Beati Petri, Confessoris. i.] Vir fuit admirandæ sanctitatis: qui cum Guardianatus munere fungeretur, obicit magnique in veneratione habetur. Volætz, in Conuento sancti Antonij, qui est 23. prouinc. D. Gabriellus. Illius meminit Gonzaga ibidem part. 1. sup. Rapi-nus hist. general. org. Ræcollector. decad. 8. part. 1. §. 2.

Beati Petri Netti, Confessoris. l.] Virtutum veluti compendium se habere visus est. Charitate quippe erga Deum & proximum omnino flagrabat: mira etiam adornabatur patientia in laboribus & afflictionibus. Vir erat obediens, humilis, spiritualis, seruidus, & orationis, ac lectiois assiduus: parentem deidus sibi seuerus, alius veid benignus ac mitis. Missam singulam cum pietate celebrabat, lacrymis suum contínuo irrogans sacrificiū, ut datum valde deuotum *De Oratione Mensalis* edidit in hac. Multa præsentat futuræ maximè auctem sui felicitatis ad Deum transitus diem, in festo S. Annæ, vt optauerat. Sepulcrum nactus est in Conuento S. Onuphrij (qui est 10. prouinc. S. Ioan. Baptiste) non longè à Setabi (vulgo *Xativa*) Cuetariis Hispaniæ ciuitate: vbi sex post annos corpus eius ceptum est integrum. Ita refert Ioannes à S. Maria part. 1. chronic. prouincæ Sancti Iosephi lib. 1. cap. 49. ad ann. 1585. quo floruit.

SEXTO KALENDAS AVGVSTI.

Londini in Anglia, Beati ^a Thomæ Corti, Martyris: qui pro fidei Catholicæ lutione, vincula & carceres passus, tandem fœditate loci, famisque inedia, & alius diuersis pœnis diu vexatus, ibidem gloriosè occubuit. Bithi in Silesia, Beati ^b Alexij Hungari, Confessoris: vita & miraculis conspicui. In Tuscia propè Podium Bonitum, Beati ^c Francisci à Sancto Stephano, Confessoris: ingentis sanctitatis vitæ. Sanfuerini, in Apulia, Beati ^d Antonij de Ripa, Confessoris: dono curationum illustris. Triocæ in Sicilia, Beati ^e Pauli à Randatio, Confessoris: miraculis clari. Apud Maderam Insulam in Lusitania, Beati ^f Petri à Guardia, Confessoris: qui summa humilitate, obedientia, & charitate pollens: oratione etiam extatica admodum emicuit. In territorio Coriano, iuxta Gattam oppidum, Beati ^g Michaelis, Confessoris: qui post præclara virtutum insignia ad caelos euolauit. Aquilæ in Vestinis, Beati ^h Iacobæ Aquilanz, Virginis, quæ silentio, oratione, signisque admirandis illuxit. Carpi in Insubria, Beati ⁱ Camillæ Picæ, Virginis: quæ illusterrimo genere nata, vitæ sanctitatem miraculis quamplurimis comprobauit. Tiburi, Beati ^j Euangelistæ à Sublacu, Virginis: humilitate & patientia, insignis.

4. **Beati Thome, Martyris.** ^a] Anglus erat natione, gaudere qualem illa fuit, sed fide ac virtute & zelo Catholicæ Religionis nobilior: qui cum Henr. VIII. Anglor. Regis fruenti am imperatoris eum cogderet, statim à satellitibus Regis, aliisque hæreticis comprehensus, in teterrimum carcerem detrahitur: ubi maximo pædore & squalore, ac fame afflictus, ingratum in carcerem. In cuius hora tantissimam, clarissimam lux oborta totum replens carcerem: quare Rex, aliqui S. viro infelissimus, eo patenti miraculo conuersus, iussit. Martyris corpus sepulture mandari, an. 1537. Agunt de eo Marcus Vlyssiponten. 3. part. chronic. minor. lib. 9. cap. 56. Gonzaga origin. fetaph. relig. part. 1. in factis martyrib. ord. minor. suo xuo, ob Christi fidem, in Anglia passus: & part. 3. in provinc. Angliæ. Bar. 2. tus 4. part. chronic. minor. lib. 3. cap. 1. Daça ibid. lib. 3. cap. 31. Grauna in *Vitæ Thomæ* part. 2. cap. 4. Hilariæ in *Costa histor. catholic. libr. 1. pag. 162.* ex Faustino Tasso in *hæronia* vt temporis. Thoma Bouchiero in *hæronia. Eccles. martyri. Franciscan. obseruat. Sanderi lib. 1. schismat. Angl. Suro, Polina, Sec. Piqueto in catalog. vitæ. illust. Franciscan. Bosio verb. an. 1540. tom. 1. de signis Eccles. lib. 7. cap. 3. scul. 9. & lib. 12. cap. 22.*
5. 1. **Beati Alexij, Confessoris.** ^b] Claruit ann. 1465. Bichi (que Silesie ciuitas est) apud Conuentum S. Nicolai, qui est 13. provinc. Bohemæ. Illius meminit Marcus Vlyssiponten. sup. lib. 5. cap. 29.
5. 3. **Beati Francisci, Confessoris.** ^c] Vt fuit incredibilis sanctitatis; cui, cum B. Pat. Bernardo de Feltra, montis pietatis in ciuitate Lucensæ erectum meditant, aliquot enas ciuitate tergerentur, ac B. ipse Patre ferè de asseruendo negotio despetaret, Christus Dominus presati montis institutionem absque dubio futuram reuelauit, præcepitque vt prædictum B. Bernardinum hæc de re certiore redderet. Obiit in Conuentu S. Lucehij propè Podium. Bonitum, qui est 6. provinc. Tuscor. Memoratur à Gonzaga ibid. part. 1. sup. Waddinghotom. 1. annal. minor. ad ann. 1111. §. 13.
5. 4. **Beati Antony, Confessoris.** ^d] Omni virtutum genere eximie ornatus; in quoque miraculorum celeberris, hic sanctus vir laicus: prout testatur Gonzaga 4. sup. in Conuentu S. Bernardini oppidi S. Susezini, qui est 9. provinc. S. Angeli, quæ tunc tumulatus. Latus de eo egit Marcus Vlyssiponten. sup. lib. 8. cap. 39. ad ann. 1514.
5. 5. **Beati Pauli, Confessoris.** ^e] Laicus erat professione: quæ talisque est *Troscenfi*, sine à *Rendatio*: cuius corpus optimo loco reconditur: à secularibus; ob miracula quæ inibi contingunt, in maxima veneratione habetur. Scribit de eo idem Gonzaga sup. in Conuentu S. Marie de Iesu Troscen. qui est 21. provinc. Siciliæ.
5. 6. **Beati Petri, Confessoris.** ^f] Res gestas huius viri Dei corpore referunt Marcus Vlyssiponten. part. 1. sup. lib. 9. cap. 44. ad ann. 1505. Bosius tom. 1. de signis Eccles. lib. 12. cap. 21. Petrus Caluus in defensorio sacrar. relig. c. 40. Gonzaga 3. part. sup. in Conuentu S. Bernardini insulæ Iguorum, (Hispaniæ *della Madera*) qui est 15. provinc. Portugaliæ: In eo etiam requiescit, prædictus B. Petrus à *Guardia*, laicus pulcherrimus, & omni virtute præditus. Huius S. Fratris tanta fuit virtus austeritatis, acque rigor ad seipsum, tantaque charitas ad proximum, vt vix humana lingua exprimi queat. De eius tamen oratione atque exitu hæc titulum dixerim,

quod per continuos viginti annos, quibus hoc in loco degit, semper seie inter orandum, tapum pateret; & motiens disenteria, coliculis quandam ex se fragrantiam emittit. Diei obitus sui haud ignotus fuit. De eius Apotheosis modò agitur in vrb: teste Waddingho tom. 1. sup. ad ann. 1268. §. 10. Rapineo in lib. sine. general. orig. Recollector. part. 1. præfat. §. 4. et Libello Neapoli impresso, apud Typographiæ Ioan. Roncalioli an. 1616. Daça 4. part. chron. minor. lib. 1. cap. 40.

Beati Michaelis, Confessoris. ^g] Laicus erat profes- 5. 7. sus, profundissima humilitate adornatus: cuius etiam ad Deum atque ad proximum caritas inenarrabilis est, diem mortis exoluit in Conuentu S. Marie de Luete Monticuli, qui est 2. provinc. S. Gabrielis. Eius meminit Gonzaga ibid. part. 3. sup. Waddingho tom. 1. ad ann. 1214. §. 21. Daça 4. part. chronic. minor. lib. 1. cap. 30.

Beati Iacobi, Virginis. ^h] Socia fuit B. Antonie à 5. 8. *Florensi* virg. Floruit circa ann. 1580. in Monasterio episcopis Christi ciuitatis Aquilanz in Aprutio, silentio, obedientia, oratione & vix sanctitate clara, vbi deus spiritum Deo reddidit: atque honorifico tumulo condita est: vbi miraculorum gloria celebratur: quare, cum apud reliquos Moniales, tum ipsoque apud viuaces Amicetæ ciuitatis populos in maxima veneratione habetur. Memoratur à Tulliano lib. 1. histor. fetaphic. Gonzaga 3. part. sup. in eo Monasterio, quod est 1. provinc. S. Bernardini. Barezo sup. lib. 2. cap. 13. ledatus Mateo Vlyssiponten. sup. lib. 7. cap. 15. ad ann. 1490. & Bosio tom. 18. annal. Eccles. ad ano. 1488. §. 13. quo obiit, Valerio de SS. Eremianis ordin. minor. lib. 2. cap. 45. Iacobillo de SS. Fulgus, in B. Paula Fulgurar. 1. f. m. r.

Beata Camilla, Virginis. ⁱ] Hæc nobilissima Heroi- 5. 9. na, illustrius Gilberti Piri, seu Pij Sebouda, Carpenis principis atque filia: quæ imperatoris ab Innocentio IV. Papa Apostolicis litteris an. Christi 1484. ex consilio B. Pauli Stephani Galli (de quo 18. Iunij) Monasterium S. Clare ex obueniente sibi pinguisima hereditate, Carpi encephidum conuix: euocatisque sacro corpore Christi Cremonensi Canobio sex Monialibus 4. Ioh. an. 1500. huic seculo, cuius illecebris prius valedicto, ipsum vni cum illis ingressa est: atque communem Regulam, viuendique modum solenniter professi: quod reliquum sibi vite fuit, sanctissimè transiit. Cumque plura edidisset miracula, corpus eius huiusmodi loco reconditur; & ab omnibus Monialibus & secularibus, pinguius honore colitur. De ea scribit Gonzaga p. 2. in prædicto Monasterio Carpeni, quod est 15. provinc. Bononensi. Barezo sup. lib. 2. cap. 13. Daça sup. cap. 31. ^o **Beata Euangelista, Virginis.** ^l] Religiosissima soror 5. 10. extitit; Monasterij S. Laurentij *Parsi-prna* in vrb: Roana, alumna, quæ etiam vni. cum aliis virginibus est educata, vt Monasterio Tiburtino iunium daret, circa ann. 1543. vbi vix sanctitate pollens, SS. Laurentij atque Hypolliti Martyrum presentia, pluribusque diuini immittentibus, ob profundissimam humilitatem, maximamque patientiam, atque alias, quas summe colitur; virtutes, dignari meruit. Vide Gonzagam 2. part. sup. in huiusmodi Monasterio Tiburtino, quod est 11. provinc. Romanæ.

QVINTO KALENDAS AVGVSTI.

IN Ægypto, Beati ^a Alexandri Ioannis, Martyris: qui ob publicam Christi prædicationem à Mauris & Turcis captus: pluriesque ad varia, sævaque tormenta peripetus: tandem in ignem tertio iniectus, sed nil lætus, gladiis confoditur, & lapidibus obruitur. Falezij in territorio Sagiensî, Beatorum Martyrum ^b Petri, Ioannis, & alterius Petri: quos hæretica rabies, crudelissimis affectos supplicii. immanissimæ neci tradidit. In Italia, Beati ^c Jacobi Manfredi, Confessoris: patientia, & zelo obseruantiz Regularis insignis. Apud montem Odorosum in Apulia, Beati ^d Antonij à Lionella, Confessoris, & Doctotis cregij: qui genere & innocentia vitæ clarus, miraculorum etiam gratia exornatus fuit. Compluti in Hispania, Beati ^e Francisci à Turribus, Confessoris & concionatoris eximij: paupertate, castitate, & abstinentia conspicui. In Castella, Beati ^f Ioannis Ruizij, Confessoris: qui renuntiato Prouincialaru, humilitati, rerumque cælestium contemplationi operam dedit, & sancto sine quæuit. Neapoli in Campania, depositio Beate ^g Sanciz, vtriusque Siciliz, Hierusalem, & Maioricarum Reginz: quæ inclyti Regis Roberti primi relicta, cuncta pro Christo contemnens, Regulam Clarissimarum professa est, in Monasterio ibidem à se extructo: vbi in maxima paupertate & humilitate, cæterarumque virtutum praxi, vitæ cursum feliciter consummauit.

IV LFI XXVIII.

6. 1. **B**eati *Alexandri Ioannis, Martyr.* 1) Ex Apulia ortiendus erat, siquæ frater lætus apud prouinciarz S. Gabrielis Dicalceatorum in Hispania: diu autem motatus est in Conuentu S. Marzæ de Iesu Saluz: terq; eiusd. prouinc. quo in loco, mira vitæ austeritate, abstinentiâ, cilicio, oratione, spiritusque festiuitate enituit. Qui cùm martyrij desiderio flagraret, in Lybiam profectus est: vbi à Mauris, ob Euangelij prædicationem, crudeliter subibus nudo corpore cæditur, & penè mortuus relinquitur: sed à paulo post, Christo huius iterum publicè prædicationis, lapidibus appetus, fugatus est. Indo Memphim perueniens, ibidem in piorum manu, vultu totum corpore verberatur, iniuriis & opprobriis, fameque maceratus dehinc dimittitur. Ad vitimum iterum captus, in ignem conjicitur, à quo in gulfus, tandem gladiis confoditur, & lapidibus obruitur, ponitur, c. ca. ann. 1533. Hæc quidem breuiter & succinctè referuntur: eo quod non omnes conueniant, in modo, quo hic insignis athleta Christi, martyrij gloriam adeptus sit.

3. 4. **Q**uidam enim volunt bis in Africam traiecit, & tones multa à Barbaris esse peripetum tormenta: primo vna cum B. Antonio *Argentariis*: secundò cum B. Iganno *Zuaza*: tunc erant Hierosolymam profecti, deinde Alexandriam, Memphim, seu Cayrum adierunt: Illucque, post cruciata, variazque supplicia, bimis inuicta consumpti, mortui reperimus in carcere: si Marco Vlyssiponenf. fides adhibenda sit. At ceteri fixæ carnz quidem præfatam B. Ioannem mortuum esse transtunt: sed B. Alexandrum suspectum adhuc fuisse: cùm opera & interuentu cuiusdam Legati Regis Fran-

ciz, per ea loca tunc fortè transeuntis, liberi dimittentur: liber igitur factus B. Alexander, in aliam ciuitatem uer est aggressus: vbi, ob Christi prædicationem, in carcerem detrahitur absque cibo & potu: sed cùm nihilominus ex alta turri magis ac magis conquaretur, sectam Mahameticam condemnans. Inde extrahitur, ignis supplicio peremptus. Vetus semel & iterum in ignem iniectus, nec in aliquo latus: in togum tertio projectus, atque lapidibus obruitur. Addit Gonzaga hunc martyrem, apud Memphim, gladiis Ægyptiorum interitisse. Arguit de eo Marcus Vlyssiponenf. 3. part. Chron. Minor. lib. 5. cap. 32. Baiezus 4. part. ibid. libro secundo, capite decimo septimo, & decimo octauo. Daqui. ibid. lib. 3. cap. 43. & 48. an. 1557. Baptista Molez c. 25. Memorial prouinc. S. Gabrielis. Gonzaga 23. part. ibid. Origin. Seraph. Relig. in prædicto Conuentu Saluz: terz, qui est 6. part. prouinc. Rapinuz in Hist. Generali Origin. Recollator. Decad. 7. part. 2. §. 7. & Decad. 3. part. 1. §. 8. Algairia in Arbore Epilog. c. totius Oudin. Franciscan. Marcanus libro quarto, capite vigesimo octauo. Bonerus tom. primo Annalium Capucinorum, ad annum millesimum quingentesimum usque finem notum, paragrapho primo, & ann. 1531. paragrapho secundo, &c. Vide sup. ad 4. Ianuar. §. 1.

Beatorum Petri & Ioannis, Martyrum. 2) Falezium seu Falezia, oppidū est Ducatus Nornicani, Diocesis Sagiensî. in quo extat Conuentus monasticus sanctæ Mariæ Magdalenz: decatus: qui hæreticorum rabie grauius, magna ex parte demolitus est, ibi duo præfati

præfati BB. Concionatores extimj, palmam martyrij obtulerunt. Quorū vniūm erat Mathæus *Prequet*, alteri vero Iohannes *Benoulet* vltimo Petrus *Hœr*, ceteri *Goffroy*, vel *de Greyes*, *de Gibert*, *de Cœrs*, sed meliùs *de Seer*, *Sagenis*. Iuxta Gonzagam 3. part. sup. in eo Conuentu, qui est 27. prouinc. Franc. & Batezzum sup. lib. 4. cap. 24. ad ann. 1561. Daquam ibid. lib. 3. cap. 51. Graunam in *voce Tarentis* part. 2. cap. 24. Idem tamen illiūm fuit præfili Gonzaga part. 1. vbi de BB. martyrib. Franciscanis, suo xuo, & ob Christi fidem passis: vocat primū Beatum Petrum *Præbet*: & de eius facio, atq; quod in forum adductos, sublimiq; trabo suspensus, hæreticis in gymnum circum crucem illudentibus, spiritum gloriosè emiserit. Idem habet *Prequet* in catalog. vitor. Franciscan. Wadinghus tom. 2. anal. minor. ad an. 1288. §. 38. Batezzum item lib. 7. cap. 5. Marcus *Vlyssiponens.* sup. cap. 1. B. *Bosius* de signis Eccles. Deutom. 1. lib. 7. secul. 9. cap. 1. *Hilanon* à *Cœrta* lib. 2. lulton. *Catholac*. pag. 165. *Aligxira* sup.

§. 2. Erat *Isachs*, *Confessor.* ¶ Hic vñ cum aliis BB. patribus, multa q; amaque passus est pro defensione Religionis feruacq; & puritate Regularis Observantia à *Festre Helya*, eiusque sequacibus: à quorum tandem clamum eos viderunt Beatus Iohannes *Parmentis*, electus *Minister* generalis an. 1248. Vide *Marcum Vlyssiponens.* 2. part. sup. lib. 1. cap. 28. *Wadinghum* tom. 1. sup. ad an. 1244. §. 11. qui hunc vocat *Iacobum de Monte Rubens*, loco *Mathæi*.

§. 1. *Beati Antonij, Confessor.* ¶ Hic cum Doctore esset, & nobili genere ortus: illustrior extitit omni virtute, ut que sanctitate, qua semper pollebat. Tanta autem simplicitate & innocencia coram Deo fulgebat, ut aures cæli, & beatorum sibi ad nutum parentent. Tandem miraculis ac virtutibus gloriosus migravit ad Dominum, in Conuentu *Vlyssiponensi* prouinc. S. *Angelij*: teste *Mæro Vlyssiponensi* sup. part. 1. lib. 8. cap. 13. ad ann. 1511. *Bosio* sup. lib. 21. cap. 21.

§. 4. *Beati Iohannis, Confessor.* ¶ Is, dum vixeret, Religiosissimam vitam duxit, suaque status ac professionis osterantissimus eruit. Viram verò aut carnes in v. gentissima in necessitate, nunquam admisit: paupertatem piæ teræ & castitatem, quam diligentissimè coluit. Cuiusque practiceoas Apostolicæ officio seruandus, vniuersim formè *Hospitium*, peragravit, aselidum, aut aliquod aliud iumentis genis nunquam admisit, sed pedes perpenno ne cessit. Passoribus ac qua rultibus libatissimè cunctacionibus, quod buncce *Spiritu*. li pabulo egere eos certò sciat. Complacit autem obiit ann. 1580. Sepultusque in Coniunt *Sancæ Mariæ* de *Iesu* causus funen vniuersæ Complutenis ciuitatis interfecti: cuiusque Beatum, Deoque charum plenus buccis prædicat: atque eius vel habitus, vel crinum aut choræ particulam, non lectas ac sanctas Reliquias accipere contendit. Scribit de eo *Gonzaga* 1. part. sup. in dicto Conuentu, qui est 1. prouinc. Castellæ. *Batezzus* sup. lib. 7. cap. 36. qui vult obfisso in Conuentu S. *Iuliani* de *Caperna*, sed *illudicariæ*.

§. 5. *Beati Iohannis, Confessor.* ¶ Is Occania oriundus erat, qui ne parentum prosequorū, & amicorum inuidiam, molestiasque pareret, us, atque patris latibus longè post se relictis, in *Batezzum* prouinciam, in quoque facit unum seiplosque Religionis habitum induit: ac tandem pro offensione eius, Castellæ prouinciam, que sibi patris erat, utroque iam parente orbatus, cepit, in qua cum per aliquantulum tempore commotus fuisset, stridens vitæ cupidus, ea quoque relicta, ad prouinciam S. *Iosephi* conuoluit: totius *Ministrum* prouinc-

iale in strenuè aliquando egit. Paupertatis Euangelicè fuit amantissimus: necnon egregius Ecclesiasticus. Humilissimus erat, vnde, cum abiens ad prouinciam S. *Iosephi* ministracium à *Patribus*, electus esset, in *Provinciæ* Capitulo, an. 1577. p. apud *Conuentum* S. *Andræ* de *Monte scopè* *Arenas*: vix ab eisdem peraculatam vocatus adijci potuit, ut manus acceptaret. *Coax*us tandem ad ipsum obundum, nunquam quieuit, quo ad ipsi renouacit. Quod cæmen, nollem eius fortior: aut pusillanimitat adhibere: sed potius humilitati, qua maxime præditus fuit. Nam adeo prudenter, & pacificè per annum cum dimidio, prouinciam rexit: vt vix sibi parum ab eius ecclesione haberet. Eo autem onero subiacens, plus austerius: diuinarumque rerum contemplationis inquit vacauit, vique ad ann. 1580. quo, illo putaturo morbo (qui tunc per ventit: suum orbem graualatur) infectus, ex hac vita ac celestem paciam pererit. Cuius corpus, ut acc conditum in Conuentu *Sancæ Iohannis Euangelicæ* *Turris* *Stephani* *Abeau*, illius memorie *Gonzaga* 1. part. sup. in *Conuentu* 27. 28. 29. & 31. prouinc. S. *Iosephi*, *Rapinæ* *hutor. general.* orig. *Recolletor*, decad. 2. part. 1. §. 11. *Iohannes* à S. *Maria* sup. lib. 2. cap. 30.

Beati Sancia, Regina. ¶ Vxor fuit *Roberti I. Regis* *Neapolis*, *Siciliæ*, &c. *Fratræ* S. *Ludouici*, *Tholonia* *Episcopi*, ex ordine minor. assumpti, qui quidem *Robertus Rex*, tercij ordinis *Franciscanæ* erat attemptus, volutque cum habitu minorico, moriens sepelitur in Ecclesia *Monasterij* corporis *Christi* apud *Neapolim* an. 1543. p. ut testatur S. *Antonij* 3. part. *hitor. titul.* 24. cap. 9. §. 16. *Beatus Bartholomæus* *Pisanus* lib. 1. confessor. *fruct.* 8. part. 1. *Marcus Vlyssiponens.* 1. part. sup. lib. 8. cap. 4. §. 1. &c. 49. §. 11. *Wadinghustop* 3. anal. minor. 13. 42. & 1341. *Volaterranus* lib. 21. *Antropolog.* 11. de *Eremitis*. *Gonzaga* part. 1. sup. in præfati *Monasterio*. Anno verò ab obitu præfati *Regis* expleto 316. dies duodecim *Regis*, mundo optans vitam emouit habitam *Reliquias* etiam susceptæ de manu *Remerendissimi* *Patris* *Fortanij* *Vissali*, *Galli*, ex prouincia *Aquitanæ*, tunc *Generalis* locus ordinis, an. 1543. non autem 1566. vt mendicè habetur apud S. *Antonij* 9. 17. sup. qui etiam in ceteris sequendus est: cuius verba haud piget hic apponere. *Eodem anno idem* *Ordo* *Abbatum* *S. Clara* *illusterrimum* *Dominam* *Sanciam* *de* *Mata* *riens*, *Siciliæ*, & *Hierosalem* *Reginam*, ac *in* *hij* *pe* *ca* *sa* *Dominæ* *Regis* *Roberti* *reli* *quias*, quæ ab *seruatore* *pan* *per* *tatis*, omnia *municiana* *contemnent*, in *Monasterio* *S. Crucis* *de* *Neapoli*, sub *prima* & *altiori* *regula* *S. Dominici* *seruatore*, *plagi* *Dominæ*, sibi nihil *tempore* *relin* *quas*, *perpetuis* *famularis*: quod *Monasterium* *viuis* *de* *clericali* *præ* *ca* *sa* *pe* *Fratræ* *mendicatis*. *Eit* *antem* *de* *dit* *in* *audia* *humilitatis* *exemplum*, quod *proprium* *no* *men*, & *tantum* *Regis* *volens* *dimittere*, *eidem* *Gene* *rali* *humiliter* *supplicauit*, *vt* *acceptis* *su* *o* *mnibus*: quod *de* *cetero* *nihil* *Fratræ*, *vel* *Seræ*, *vel* *ca* *sa* *Dominæ* *Sanciam*, *vel* *Reginam*, *sed* *Serore* *Claram*, & *ancillam* *Seroram* *S. Clara* *quod* *fallum* *fuit*. *Hæc* *Dominæ* *Reginæ* *multa* *Monasteria* *Sanciam* *S. Clara*, & *alia* *Ordinis* *non* *sub* *ita*, *ab* *de* *uotum* *in* *ordis*, *confir* *ma* *ta*, *viuente* *adhuc* *conuicte* *quor.* *D. Regis* *Roberti*: & *infra* *ciuitatem* *Neapolitanam* *quatuor* *Monasteria* *ordis* *sub* *ita* *condita* *fuit*, videlicet, *Monasterium* *profatum* *tanquam* *Christi* *(ubi* *Rex* *Robertus* *est* *sepul* *chus*, *sepulchro* *maximè* *culpto*, *signis* *palæstris* *no* *is*; quod *Monasterium* *in* *uicis* *ad* *fructu*, & *redditis*, & *ornamentis*, & *Reliquias* *est* *ditatum* *in* *quo* *ser* *u* *di* *cencia* *Serore*, & *quingenta* *Fratræ* *moras*

§. 6.

beatæ Conventualiter, Monasterium Sanctæ Mariæ Magdalene: & Monasterium Sanctæ Mariæ Ægyptiacæ, & Monasterium Sanctæ Crucis: in quo, in paupertate & humilitate maxima vixit, & viâ carum fideliter consummavit.

- §. 10. In eogitur vltimo Monasterio ad vltimū vsque habitum sanctissimi vixit, tenuis, silentio, orationi, aliisque pijs operibus Domino fideliter deseruens, & mortuus anno 1345. iuxta summum Altare sepeliri voluit. Agnus de ea Pharus sup. part. 4. D. Antoninus, Volaterranus, & Gonzaga sup. in Beatia Monialibus 1. tit. minor. & in Monasteriis Corporis Christi, S. Mariæ Magdalene, & Sanctæ Mariæ Ægyptiacæ, item part. 2. in Conuentu Sanctæ Crucis Neapolit. item est 2. provincie Terræ-labotis. Platus lib. 2. de bono stat. rchz. cap. 37. Elzearius lib. 2. cap. 3. facti

mont. Oluet. Grauna sup. cap. 21. De Sillis in cap. 2. Regul. tertij ord. Toffinianus lib. 2. histor. seraph. Marcus Vlyssiponten. sup. lib. 8. cap. 15. §. 1. cap. 17. §. 1. cap. 24. & 49. §. 2. vbi ait hanc Reginarum obiit mulle à Rege marito, loca quædam in Terræ sancta pro Franciscanis Fratribus, quibus & suis expensis Conuentum extruxit apud Montem Sion: que omnia præfatus Rex impetrat à Soldano ann. 1304. iuxta eundem Authorem ibid. cap. 20. §. 2. lib. 6. addit autem libe. 8. capit. 49. §. 1. Monasterium Clarissarum apud Aquisensem urbem in Gallia, fuisse ab ead. Beata Regina Sancia fundatum: quod & Gonzaga confirmat. part. 3. in eo Monasterio 4. prouinc. Sancti Ludouici. Wadingbustom. 3. ad ann. 1337. §. 11. 1343. §. 16. 1344. §. 10. & seq. ex Summontio & alius.

QVARTO KALENDAS AVGVSTI.

T Arasci in Gallia Narbonensi, Sanctæ Marthæ, Virginis, hospite salutatoris, & fororis Beatæ Mariæ Magdalene, ac Sancti Lazari: cum quibus, post Christi Ascensionem, diuino nutu, commigrans in Gallias, prouinciam Phocensem incoluit: vbi vitæ regularis prima dedit specimina: & post piorum laborum perfectum cumulum, gloriosa tranlit in cælum. Aureliani, Beatorum sex Fratrum Martyrum: qui ab hæreticis incarcerati ac vallati, multisque diebus extrema fame afflicti, tandem in toxicato pane ab illis perfidis extincti sunt. Stampis in territorio Senonensi, Beati Ludouici de Plana, Martyris: qui in persecutione Caluinistarum hæreticorum, pro defensione Catholice Religionis, gladio percussus, ad cælos euolauit. Fugiaci apud Ruthenos in Gallia, Natalis Beati Ademari de Felsinio, Confessoris: qui genere & virtutibus illustis: sapientie, prophetie, ac miraculorum donis magnoperè excelluit. Viterbij, Beati Soldanerij, Confessoris: doctrina & vitæ integritate spectabilis. In Italia, Beati Paulonis à Monte Feltrio, Confessoris, Tertiarij: eximie sanctitatis viri. Puteoli in Campania, Beati Bernardini Perusini, Confessoris: candore & innocentia vitæ conspicui. Florentiæ, Beati Francisci Petri & Gori, Confessoris, & Concionatoris egregij: qui spiritu propheticò, atque signis admirandis emicuit. Apud Campum-Bassum in Apulia, Beati Marci à Bononia, Confessoris: motibus Angelicis & miraculis elati. Corcoron in Sicilia, Beati Pauli à Corcone: Confessoris: qui viuus ac mortuus miraculorum gloria extitit sublimatus. Sergnij, in Apulia, Beati Angeli Storrens, Confessoris, Tertiarij: genere & charitate in pauperes conspicui. Badeiocij in territorio Hispalensi, Beati Martini à Numbela, Confessoris. Mexici, Beati Francisci de las Naucas, Confessoris: qui zelo salutis animarum plenus: multa millia Indorum conuertit ad Christum. Sagunti in Hispania, Beati Anonymi, Confessoris. In Hispania, Beati Francisci Doziechi, Confessoris: prouincie immaculatæ Conceptionis Virginis Recollectorum in Aquitania, fundatoris inclyti: qui humilitate, paupertate, eximiaque charitate exornatus, sancto fine quieuit.

IV LII XXIX.

- §. 1. *Beata Martha, Virgini.* Particulari deuotione sæpè sumper veneratus est nosor ordo Franciscanus in Capitulo generali Marsiliæ, anno 1324. sancitum reperio Festum eius agendum esse die 10. huius mensis: vti refert Speculum Fratrum minorum, trad. 3.

in ordinationibus circa diuinum officium. Hinc recensetur inter festa solemnia nostri ordinis ab Authore Firmamento trimum ordinum minor. part. 3. in ordinationibus diuini officij. (Modò autem, et vniuersitas seruatur hæc de ea Virgine Festum cum Ecclesia Catholica,

tholica, 29. hie Julij, vii habetur apud Brevarium & Martyrologium Romanum, ac Gallicanum; quo die Laurentia *Strigata*, Moenialis virgo illustissima, tres Hyomos in eius honorem coecit.

2. *Beatus in f. Martij. b.*] Hominis nominis penitus ignotantur. Passi sunt autem an. 1162. apud Conventum Fratrum minorum Aurelianensium, tunc provincie Turonie; nunc vero provincie sancte Marie Magdalene PP. Recollectorum, ab anno 1600. quo illis datus fuit, auctoritate Clementis VIII. Pap. Agunt. do us Gonzaga 3. part. ong. fersaph. relig. in praedicto Conventu Aurelianensi, qui erat t. provinc. Turonie. Barezus 4. part. chronic. minor. lib. 4. cap. 27. Elzevirius lib. 4. cap. 10. facti mortui. Olyuet. Wadinghus tom. 1. animal. minor. ad ann. 1171. §. 14.
3. *Beati Ludovici, Martij. c.*] Motem gloriosè subit ann. 1368. dum eo tempore, haereticis sacras Stampenium rdes fundicis essentibus, Conventus nuntius in consilio lapidum aereus motus est. Cuius rei memini Gonzaga sup. in Conventu S. Iohannis Baptiste Stampenis; qui est 18. provinc. Francie. *Sub immensitate* (usque) *Hugoniscarum perfessione V. P. Frater Ludovici de Plana, claro natu sanguine, pro Christi gloria, summissimo animo, martyrium complevit, qui erat bonus Stampensium Conventus alumnus, ex quo magno fructu servatus est portatus. Eadem proles relict. Barezus sup. lib. 5. cap. 13. Daça ibid. lib. 3. cap. 58. Wadinghus tom. 1. sup. ad an. 1339. §. 19.*
4. *Beati Ademari, Confessoris. d.*] *Ademari*, cui *Ademarus* nuncupabatur, cognomento, de *Felino*; vel *Felino*; illustri genere natus, patre talice. Domino de Castro-novo, & Monte-novo; oridientemque Iohanneum ingreſsus est apud Conventum Figuerienſem Custodie Ruthenicæ, in provincia Aquitaniae, Dionysii Caturceni. Mirum: quantum profecerit, in via perfectionis, & scientia Sanctiorum. Meditationibus & oblectamentis delectus erat: diuinum Mille sacrificium, sic christianis affectibus, animique dulcedine, peragebat: ut totus videretur in lachrymas defluere. Cilicio, ieiunio, oratione, & ceteris purificationibus, locheque asperitate corpus edomabat: ab obediencia pronptus erat, paupertate maxime colabat. Dono sapientiae, & spiritus propheticè (quibus mylbos abstrusosque facere se penae et lenas religat, & secreta cordium) anderet) admodum pollebat. Maximus etiam coruscant miraculis: nam mortuus ad vitam reuocatus, cæcis visioni testatur, vexatos à demonibus curauit, pluraque alia signa, in vita & post mortem odidit. Floreat lib. an. 1310. Impulsiu, est in praefato Conventu, qui postea haereticorum rabie solo x quatus est. Ita Beatus Bartholomæus Pisanus lib. 1. conformitat. fruct. 8. & 11. part. 2. in Fratibus minoribus provincie Aquitanie sanctitate illustribus. Codex MS. Abbat. S. Victor. Paris. ibid. Tollimannus libr. 2. histor. seraphic. Gonzaga part. 3. sup. in Conventu 13. provincie Aquitan. Recentotis. & part. 1. in Beatis viris baulice ordinis S. Antonij 3. part. histor. total. 2. 4. cap. 9. §. 13. Wadinghus tom. 2. animal. minor. ad an. 1290. §. 28. & to. 3. an. 1309. §. 7. Marcus Vlyssiponensis 3. part. chronic. minor. lib. 7. cap. 18. 29. & 30. quod indicat videtur Monachum fuisse Benedictinum, antequam ordinem Franciscanum proficeretur. Piquetus in catalogo viror. illust. Francican. ex Martino lib. 5. cap. 3.
5. *Beati Soldaneri, Confessoris. e.*] Motibus, vita, & eruditione preclarus obit. Memoratur à Pifano sup. in provincia Romana. Gonzaga part. 1. in Beatis viris ordinis minor. Tollimano sup. Wadingho tom. 1. sup.

ad ann. 1216. §. 19. & 1241. §. 19. et Bernardo à Bessa & Mariano lib. 2. cap. 13. & Picqueto sup.

Beati Ludovici, Confessoris. f.] *Ludovicus*, cui *Lauda* & *Laudani* vocatur: in maxima veneratione, ob virtutes §. 6. quas operatus, habitus. Illius meminit Gonzaga sup. in Beatis viris Tertulij Franciscan. & Marcus Vlyssiponensis. 6. part. sup. lib. 9. cap. 15. Wadinghus tom. 1. sup. ad ann. 1242. §. 21. post Mariano sup. c. 25.

Beati Bernardini, Confessoris. g.] *Hic* Beatus Franciscus *Papensis* praeclare fore minorum futurum, ab §. 72. eoquetur sancti viri prophetiam, habitum Religionis voluit accipere: in quo tantopere interfuit, circa praecipuum acquisitionem virtutum, ut sanctissime vixerit. Puto illi obit: cuius corpus post Neapolim translatum est, & in Conventu Sancte Trinitatis Fratrum minorum tumulatum: vbi condigno honore venturatur, teste Marco Vlyssiponensi. 4. part. chronic. sup. lib. 1. cap. 57. in vita B. Francisci *Papensis*.

Beati Francisci, Confessoris. h.] Ex nobis *Gordano*, §. 8. seu *Tortorom* familia natus: vix fuit deuotissimus, & seu temporis inclytus conuator: super cuius caput, tres micantes stellae inter concionandum apparere, ex quibus tanquam ex certissimo praesagio certissimum sui obitus diem praedixit, adstantique cotone, de longæ gestis praedixit. Fuit etiam spiritu propheticè donatus: quo plures calumnias, pluraque incommoda, quæ certissime subsequuta sunt, tum Romæ atque Florentiae praenuntiavit. Eum produxit nobis Politiana ciuitas, illius tamen corpus, cui praerogati lapidus eius effigie graphice elaborata, a praerogati tribus stellis insignitur superpositus est in Ecclesia Sancte Crucis in Hierusalim Florentiae erecta tumulatum acce: quod & Florentinus, ob aliquam miracula ab eo patrata, in maxima veneratione est. Obit an. 1513. Vide Gonzagam 2. part. sup. in Conventu S. Marie de Fonte Calculo prope Montem-Politianum, qui est 7. provincie. Tullie. Tollimannus sup. Bouetum tom. 2. animal. Capucinor. ad ann. 1514. §. 36. Daçan 4. part. chronic. minor. lib. 1. cap. 28. Petrum Calium in Defensionibus Sacrarum relig. lib. 2. fol. 294. Alius est à Beato Franciscano *Neapolitano*, Capucino, signis & virtutibus conspicuo, mortuo an. 1577. cuius Sensus per Aduentum praedicas, teste eodem Boueto.

Beati Marii, Confessoris. i.] Fuit vique sanctissimus, §. 9. atque Angelicis moribus præditus, necnon & plurimum illustratus miraculis, sepultus in naclis est in Conventu Sancti Iohannis Campi-Bassi, qui est 6. provincie. S. Angeli. De eo scribit idem Gonzaga ibid. part. 1. Dmetius est autem ab eo, cuius nomenius sup. ad 27. Maij.

Beati Pauli, Confessoris. l.] *Hic* dum habitavit, mortemque obit in Conventu S. Marie de Iesu Corleoneus: qui viuens atque mortuus plurimum claruit miraculis: vti huius Corleoneus ciuitatis populus facillimè testatur; qui nedum ad eius corpus, sed & ad indumenta, ut uno & ad sepulchri pulueres, maxima fertus deuotione. Agit de eo Gonzaga in praefato Conventu, qui est 13. provincie. Sicily. & Daça 4. part. sup.

Beati Angeli Stronci, Confessoris. m.] Vir fuit illustrissimus, simul atque pulcherrimus, oppidi Calki Petozi-ffim temporalis Dominus, & Tertij ordinis philosophi alumnus: cui Beatus Pater Franciscus, pridè quàm ex hac vita migraret, apparuit; ceteroque condonacione suorum peccatorum, ob eximiam charitatem, in Christi paupere exercitum, ac diuina dispensatione, reuelauit. Tumulatus est Sengui in Conventu Sancte Marie de Grauis, qui est 19. provincie. S. Angeli. Ita Gonzaga sup. in hoc Conventu.

- §. 13. *Beati Martini, Confessoris.* *) Clauit vite sanctitate an. 1170. apud Conuentum sancti Gabrielis Badoeniensis. qui est 12. provinc. S. Gabrielis: de quo scribit Gonzaga 3. part. ibid. & Daça sup. lib. 1. cap. 76. fuisse penitentem, abstinentem, & orationis valde deditum, nonnullique miracula in vita edidisse.
- §. 14. *Beati Francisci, Confessoris.* o) Hic ex Conceptionis provincia cum sex aliis Fratribus ab Imperatrice, & Regina Hispaniæ, Elizabetha, missis an. 1518. novum Hispaniam venit. primus omnium, eos Indos, qui *Populaca* nuncupantur, an. 1540. dimo lauacro tinxit: quorum duobus mensibus plusquam duodecim millia baptizati sunt. Cùm autem Conuentus S. Iacobide *Tasulca*, con *Trasnilca* Guardianus esset, Mexicanique aduenisset, illic mortuus est ac sepultus an. 1578. iuxta Gonzagam 4. part. sup. in Coniuentu Mexicano, qui est 1. provinc. S. Euzangelij. Marianum lib. 2. cap. 35. chiron. Reformat. Non autem in Coniuentu prefato S. Iacobi, vt placet Barreto sup. lib. 7. cap. 26. ac Rapinzo hist. gener. orig. Recollect. decad. 7. part. 3. §. 4. Daça verò 4. part. chiron. musoc. lib. 2. cap. 35. locum tacet.
- §. 15. *Beati Anonymi, Confessoris.* p) Ille est, cuius animam B. Nicolaus *Palaz*, dum Valentis orationem vacaret, inter Angelorum choros conspiciens: qui in Coniuentu S. spiritus sancti (qui est 7. provinc. Valentis) è visis excesserat. Ita Gonzaga 3. part. sup. in Coniuentu 19. eiusd. provinc. Valenti. Barrezo, & alij, qui res gestas prædicant B. Nicolaus descripserunt lib. 35. Dec. 6. *Beati Francisci Dozerebi, Confessoris.* q) Gallus erat natione, in Aquitania natus provincie Aquitanicæ Antiquioris: in qua multus perfructus est orationis manus.

Postea strenuus vite zelo accensus, Reformationis ardor fuit: quæ in dies accretens, tot palmites sanctitatis protulit. Cæpit itaque sub Reuerendissimo P. Francisco *Gonzaga*, totius ordinis minor. generali Ministro; tunc in Gallis moerem agere: à quo benignè acceptus, primò Conuentum Ruffitaneniem accepit ann. 1583. de consensu R. P. à *Rocca*, Ministri Provincialis: doctrina & pietate insignis: quem Reuerendus Pater Angelus à *Leysa*, antequam Capucinorum habitum sumpsisset, in Coniuentum sibi delegerat. Vt scribit Iacobus Broulé in vita eius. Postea successor prefati Patris à *Rocca*, duos addidit Conuentus; nempe Tutellanum & Muratensem: in quibus B. P. Franciscus Dozerebus Reformationem inchoauit, secundum Bullam Clementis V11. Pap. primusque Cultus à quo esset electus, perrexit ad Capitulũ generale Vallisolei inditũ, an. 1593. innotuit quanta pietatis, paternitæ, humilitatis, totiusque Religiosis signa tunc edidit: hæc diu tamen superuixit: cùm enim in Gallas rediret, febricitans obiit in Domino ingenti omnium lætũ: quem Deus postea nonnullis illustrauit signis admirandis. Quæ de re vide Rapi-næum hist. general. orig. Recollector. decad. 10. §. 7. Brohm lib. 3. an. 107. Paris. pag. 1073. Hæc autem Custodia Reformationis, ita unpositerum exereat, vt anno 1615. 10. notum proniciam, sub nomine immaculatæ Conceptionis *Deiparæ Vurg.* creata fuerit. Auctoritate Apollonica, per R. P. Antonium à *Trejo*. Vicarium generalem, in vrbe Tololana, vbi & præfens adit: quæ iterum diuisa in duas alias provincias anno 1635. longè latèque propagatur.

TERTIO KALENDAS AVGVSTI.

IN Germania, Beati ^a Gerardi, Martyris. Auinione in Gallia, Beati ^b Bertrandi à Turre, Confessoris: religione: eruditione, atque virtutibus celeberrimi: qui tandem Archiepiscopus Salernitanus, & Cardinalis S. R. E. necnon Episcopus Tusculanus creatus: sancto sine quieuit. Bajocis in Neustria inferiori, Beati ^c Gregorij Lombardi, Confessoris: seraphici Patris Sancti Francisci discipuli, ingentis sanctitatis viri. Mantuæ, Beati ^d Beneuenui, Confessoris: signis admirandis gloriosi. Forlinij in Romandiola, Beati ^e Hieremix, Confessoris: tertij ordinis alumni. Apud Salicetum in Castella, Beati ^f Petri à Gamarra, Confessoris: qui Guardianus officium nonnunquam exercens, morum candore atque bonis opetibus enituit. Sanfeuerini in Apulia, Beati ^g Ioannis Baptistæ, Confessoris. Lauri in Campania, Beati ^h Petri de Aietola, Confessoris: qui magistri nouitiorum & Provincialis Ministri munere præclarè perfunctus, meritis ac virtutibus cumulatus, obdormiuit in Domino. Mexici in India Occidentali, Beati ⁱ Ioannis à S. Francisco, Confessoris: qui orationi, contemplationi, ac verbo prædicationis vacans: multa millia Infidelium ad Christum conuerxit: & maximis coruscavit miraculis: Cottraci in territorio Totnacensi, Beati ^l Antonij Benaldi, Confessoris: qui Guardianus cum esset, & potens opete ac sermone hæreticos strenuè confutaret: ab eis captus, carceres, vulnera, improprietia, aliaque grauia perpeffus est supplicia, quæ omnia constantissimè pto fide Catholica sustinens, in pace tandem quieuit. Pen-narandæ in territorio Salmantino, Beati ^m Ioannis à Sanctis, Confessoris: motificatione corporis, silentio, patientia, & charitate spectabilis.

3. 2. **B**eat. Gerardi, Martyris. 4) Hic est qui vna cum B. Conrado Marpurgensi fidei inquisitore per Alemanniam, ab hereticis necatus est per infidias, dum simul treudent ad sua, iuxta Marpurgum, ann. 1215. hac die. Ita referunt Admonition ad Scababurgens. Wadingshus tom. 1. anal. minor. et an. 1213. §. 14. Vidend. et ad §. 1. Nouemb. §. 1.

3. 2. **Beatus Bertrandi, Conf. f. 2.** 1) *Bertrandus*, seu *Bernardus* vocatur: Gallus natione, ex *Cabellia*, vel *Cobolica*, aut *Cambalica*, Cadurcensis Diocesis in Aquitania oriundus, Ordinem monachum professus est in commentu Figiacensi, Tholosi in verò profectus, ita libus operam dedit; vt crudelissimas pasceret, magisterque in facta Theologia effectus sit. Qui vt genere nobilis, sic & fidei confessione illustri extitit. In declamandis ad populum homilias sanctissimas, in docendo & differendo subeuit: tantum apud omnes obtinuit. vt *Dominus sanctus*, glorioso titulo insigniretur. Porro ex Provinciali Ministro Aquitanie, ann. 1219. Archiepiscopus Salernitanus creatus est à Ioanne XXII. Papa, & anno sequenti, Presbyter Cardinalis, ac tandem Episcopus Tusulanus reuenerunt. Multa prelarè scripsit opuscula, & clarus meritis, Atque obit, sepultus apud Fratres minores.

3. 3. **Aduocatus hunc optimum virum in S. R. E. Cardinalem numerum fidei ascriptum;** non à Gregorio XI. vti Beatus Bartholomæus Pisanus lib. 1. conseruit. fruct. 11. part. 1. in Franciscanis prouinc. Aquitan. sanctitate illustrib. scribit: sed à Ioanne XXII. prout ipsemet testatur ibid. fruct. 8. part. 3. vbi de Cardinalib. seraphicè ordinis idemque sentunt Marcus Vlyssiponens. 2. part. chron. minor. lib. 7. cap. 33. Toffianus lib. 2. histor. seraphic. Gonzaga ibid. part. 1. in Cardin. lib. minoris. Circonatus in Ioan. XXII. Wadingshus tom. 1. ann. 1216. §. 7. & ann. 1220. §. 3. præterea Marcus Vlyssipon sup. vult ipsum creatum esse Cardinalem, sub titulo S. Crucis: at Pisanus fruct. 8. Toffianus, Gonzaga, Wadingshus, constantè aliorum ad hanc dignitatem fuisse eadem, sub titulo SS. Syluestri & Martini in montibus.

3. 4. **Quo ad tempus mortis eius, non omnes conueniunt** Wadingshus sup. an. 1214. Toffianus verò, Gonzaga sup. & Willotus *Abbas* orthodox. Francican. littera *Bertrandus*: & Gaspar Meuca de Archiepiscop. Salernitan. opinantur accidisse ann. 1226 Pisanus an. 1227. At constat eum adhuc viuisse an. 1228. tempore generalis Capituli, Bononie habit. Qua se re. vide Marcus Vlyssipouen. sup. lib. 8. cap. 14. S. & Antonin. 1. part. histor. titul. 24. cap. 9. §. 15. *Annus* (inquit) *Dominus* 1228. fuit Capitulum generale Bononie celebratum: *quod* *duobus* *Frater* *Martinus* *de* *Cisua* *fuit* *per* *Dominum* *Papam* *à* *Generalatus* *officio* *absolutus*: *et* *hic* *hic* *Dominus* *Frater* *Bertrandus* *Cardinalis* *fuit* *vicarius* *Ordinis* *in* *francia*. In eund. id officium Vicariatus exercuit vique post completum Capitulum generale Lutetie Parisiensem coadunatum an. 1219. quod i. e. n. D. Antonin. §. 16. & Marcus Vlyssipouen. lib. 8. cap. 17. & Wadingshus tom. 3. an. 1228. §. 18. & an. 1219. §. 1. conseruiant.

3. 5. **Willotus refert, & Theotimus de scriptorib. Ecclesiasticis tenet;** quod ipse Beatus Bernardus pater fuit Mediolanensis: sed forsitan vultus dicat, *Militeris*, Gallicè *De Milan*, non *Milan*, quod est Aquitanorum oppidum. Quod autem vulgo voce hic Beatus *Bortanzans*, *Strado de Bortana* appellaretur; vi scri-

bant Toffianus, & Willotus: constans penitus ignoro. Scitendum tamen hunc adfuisse vni cum D. Thoma Aquinate, & S. Bononacura, inique non paucis celeberrimis viuis, disputacionibus habere coram Summo Pont. Alexandro IV. an. 1226. aduersus Guillelmum de *Sancto Amore*: Fratibus minoribus & predicacionibus insulantem; à quo ipse Fr. Bertrandus illustri nomine successit: et quod miris fortissimè quorundam confutaret sua deliramenta atque caudalones. T. isto Mariano lib. 1. cap. 12. V. Wadingshus tom. 1. anal. minor. an. 1226. §. 31. & an. 1227. §. 7. Marco Vlyssipouen. lib. c. 1. §. 9. quoadmodum ipsum B. Bertrandum, sub eo tempore obulit propè Lemouicam vrbem: quare, vel ipsi hallucinantur, vel duo essent omnino diuersi, sed præsertim vitium sequi.

Pomò, de B. Bernardus agunt iterum Pisanus fruct. 8. in scriptor. Eccles. ordin. minor. Gonzaga ibid. part. 1. & part. 3. in Conuentsu 2. prouinc. Aquitanic. Antiquor. & in Conuentsu 21. Aquitan. Recentior. Marcus Vlyssipouen. lib. 8. cap. 15. §. 1. D. Antonin. cap. 8. §. 2. Toffianus lib. 2. & 3. V. Wadingshus tom. 1. & an. 1222. §. 28. item tom. 2. ad an. 1220. §. 18. & 3. ad an. 1217. §. 1. 1211. §. 21. 1210. §. 18. Supplementum thom. lib. 6. paulò post initium, vbi de Mediolano. Similiter in epitom. Bibliothec. Geneuen. Volaterranus lib. 21. Antropolog. titul. de Eremis.

Beatus Gregorius, Conf. f. 2. 1) *Cura* à seraphico Patre S. Francisco in Urbem ordo, per hunc Occidentis plagas diffusèderat; centigint vium eius sodalium Patrem Lombardum origine, omnique Gregorium (qui aliquando cum sanctissimo viro vnam religionem duxerat) in B. Joacimum ciuitatem vique penetrare. Hunc factu eò omnibus mirè delectat, ac Monachos conuersionis exemplis capiti eius, vt eundem iudicet Fratres in posterum thorum penes se habere, in eadem Congregationem in simbus suis, conuendibus arriuis erigere fecerunt ann. 1220. alique tandem sanctissimi mortuus est B. Gregorius, & in ingrediti Capitula sepulture locum accepit è iuris Episcopatum, has miras licet elegantibus versibus, illi tamen seculo visitatis, compendiosum, in antiquatibus gratiam; subeant in medium mihi visum fuit.

*Hic sub tumba ifferius
Iacet Frater Gregorius;
Sancti Francisci socius
Nationeque Lombardus,
Pater et Alissimus.*

Memoraturà Gonzaga 2. part. f. in Conuentsu SS. Petri & Pauli Apollonorum Buoconia, qui est 21. prouincie Francie. V. Wadingshus tom. 2. 1. ap. ad an. 1222. §. 37. Hunc facile credendum fuisse prouinc. Francie Ministrum Prouincialem, ad quon. scripsit Heleyas generalis episcopi de ipote seraphus Paris Sancti Francisci an. 1226. §. 45. apud ipsum V. Wadingshus. **Beatus Euenuntus, Conf. f. 2.** 1) *Vit* fuit Deo orotus, vix sanctitate se huius præclarus: cuius corpus Mintas reuoluit, in Conuentsu Sancti Francie. Vnde Pisanus sup. fruct. 8. de 11. part. 2. in fratibus minoribus. prouinc. D. Antonin. sancti 2. illustrib. Gonzaga part. 1. suprad. B. vix huius ordin. & part. 2. in prefato Conuentsu, qui est 3. illustrat p. prouinc. vbi asserit ipsum fuisse Beati Patris Francisci dùm lo-

cium, professione laicum: quæ confirmant Picquetus in catalog. virot. illust. Francicæ. Wadinghus tom. 1. sup. ad ann. 1220. §. 7. & 1230. §. 12. 1231. §. 12. 1249. §. 9. ex Docemundor. part. histor. Mantuan. lib. 4. fol. 177.

9. 9. *Beati Hieronima, Confessoris.* 6] Nuncupabatur Beatus Hieronimus de Lambertibus, de Cans, Sacerdos professor tertij ordinis, ex quo est Religio approbata. Fuit autem Vicarius in Conventu Prædella, & Minister Conventus Forlivi, vbi copius ejus integrum & incorruptum assensum & cultum. Teste Antonio de Sillis in cap. 1. reg. certar. hallucinatur itaque Toffinianus lib. 1. sup. vbi de tertio ordine Franciscano, sub fin. & Algeza in Arbore Epilogica totius ordinis. dùm ex vnodius faciunt. Ab his quippe distinguitur B. Bartholomæus Comatus, & B. Hieronimus à Cans: sed perperam. Non tunc invenit quemdam B. Bartholomæum, Tertiarium, qui cognominatur *Baro*, sicut Dr Engobis, iuxta ipsum Antonium de Sillis, sup. cujus meminimus 3. Januarij: ac alius est omnino diuersus.
9. 10. *Beati Petri, Confessoris.* 7] Sanctitate insignis, fundus est Gardianatus officio in Conventu Domine nostræ de Saliceto; ad cuius sanctissimum transitum deuotus quidam Pater, qui tunc Deo plenis vacabat affectibus, quandam coronam quæ splendorem è celo demittit, huiusque B. Petri capiti imponi vidit. Illius meminerunt Gonzaga sup. part. 3. in eo Conventu, qui est 6. prouinc. Castellæ: Baretus 4. part. chron. minor. lib. 1. cap. 22. ad ann. 1510. Wadinghus tom. 4. sup. ad ann. 1376. §. 20.
9. 11. *Beati Iohannis Baptistæ, Confessoris.* 8] Ad Religionem sacaphicam, sanctissimæ Desparæ, & D. Iohannis Baptistæ pons exhortationibus vocatus; eos præcipue deuotione semper coluit, ab eisque sepe vilicitas fuit. Postquam autem per 40. annos Deo in omni virtutum genere famularis effecti, facilius ad alia migravit: sepultus in Conventu S. Seuen, prouinc. S. Angeli iuxta Maccum Vlyssiponens. part. 3. sup. lib. 8. cap. 39. ad ann. 1514.
9. 12. *Beati Petri, Confessoris.* 9] Hic post sanctum Vicarium prouincie Terræ-labonis officium, ob eius grauissimos meritos, Magister nouitiorum electus est in Conventu S. Iohannis de Parco-lauri, quo & sanctissimè diem mortis expleuit. Memoratur à Gonzaga 1. part. sup. in hoc Conuentu, qui est 15. præfatus prouinc. Vvadingho tom. 4. sup. ad ann. 1383. §. 6.
9. 13. *Beati Iohannis, Confessoris.* 10] Natus est in oppidulo *Fæax* Regni Murcia: cumque Rhenus Salmannæ vacaret, habitum seraphici ordinis iuxta suscepit in Conventu S. Francisci, peratque studiorum cursu, saluta animarum zelo ductus, in prouincia S. Euangelij se contulit, vt fuit in contemplatione & precibus assiduis: maximeque in excolenda Dei vinea sedulus, toto enim die in ea laborabat, propter credentium multitudine, & ministrorum paucitatem: noctu vero ad contemplationem se recipiebat. Quo factum est vt tam in susceptis laboribus, quam in vix prohibita insignis haberetur: eodemque illius prouincæ (post renuntiationem B. Iohannis de *Guena*) Prouincialis an. 1578. euegeretur, quam sanctissimè rexit. Electus est etiam nouæ Gallicæ Episcopus, sed ob humilitatem tantam acceptare abnuuit, minime se idoneum esse iudicaret. Mexicana lingua, cuius notitiam, dono supernaturali, adeptus est, variæ collationes & conciones edidit. Et inde vberitatis in noua Hispania fructus collegit: in diuersis ad fidem instruens, idololatram detestans, & æmulationem templi diuersis, infuatum idolo-

lorem numerum confringens, immensamque, in diuersis prouincijs baptisam infuatum multitudine. Mortuum ad vitam renouat, & pluribus signis claruit. Mexicum tandem profectus, infirmus est ad mortem, quam per annum integrum præuiderat: quare diuini susceptus Sacramenti, die Veneti, hora 15. an. 1561. verba illa pronuntians: *In manus tuas Domine, commendo spiritum meum*, animam efflauit: ac post obitum multis gloriofus apparuit. Hæc est Gonzaga 4. part. sup. in eo Mexicano Conuentu, qui est 1. prouinc. S. Euangelij, Baretus sup. lib. 3. cap. 61. 62. 63. & 64. Vviloco Athenar. orthodoxo. Francicæ. littera *leannari*. Cocaco de signis Eccles. art. 2. Galeatio in Tabula chronol. seculi 6. in Sanctis & illustrib. viuis. Cofto 2. lib. 1. hist. eccl. cathol. pag. 115. Daça part. 4. chron. minor. lib. 2. cap. 23. ex multis alijs. Bosio tom. 1. de signis Eccles. lib. 12. cap. 25. Cortono lib. 3. infiltration. catholic. cap. 68. Marano lib. 1. cap. 4. chron. Reformat. Mariota lib. 17. hist. Eccles. SS. Hispan. cap. 17. 18. & 19. Grauiam in *uice l'ormas* part. 2. cap. 27. Petco Galuati defensorio factæ, relig.

Beati Antonij, Confessoris. 1] Huius tanti viri præconium celebrat Gonzaga 3. part. sup. in Conuentu Cortacensi, qui est 1. prouinc. S. Andree, vbi de Patribus incerta dignis, illam locum incolentibus. *Haber* (inquit; plurimos, qui exilis, armenis, & variis salamitaribus, ab fidei Catholicæ, in hoc oppido, & circa sacre assis. Inter quos præcipuum meritis laudem, ob patientiam, & veri Christianam in atrocissima persecutione constantiam, dicit F. Antonius Benaldi, Guardianus huius domus, & prædicator insignis, quo officium suum cum exercerent, etiam tempore libertatis concessit, personam in fas, & baricis confectam perfidiam, opus, & ad pedes sine alligatum, in præ fides platearum ad carceres pertrahusit. In carcere, pauci & multiter petulantur insultabant, lita, & exercuerunt in perendum, vnum ex existimam, qui passus aut, sepi verba Dei pæd & eruditè præfatus, ingratum vulgus patient, conferebat. Imò postquam ad carceres pertrahit passus, seu vulnerebus, cum in capite, tum in corpore, crudelissimè afflicus fuit, in vniuersis vix tandem est peruenit. Multis præterea in comoda in carcere assiduis fuit: vbi pæd, fame, frigore, pudore transiit: nam in locum præ fundissimum humum Religiosum & probrum proiectans, nulla habita ratione vel conditionis, vel prestantiam beneficium, sed in humanitas quidem. His addere decess quotidianæ vexationes, calumnie, blasphemias, quas inuisitibus Calumnians, cum ex præcepto magistratus vniuersibus, audire cogebatur: quæ etiam loca arguente, tuas supplicium & mortis, eidem Patri præpuebant, ut in carcere damnatissimum confiteret. Ipse interim transiit & sapientissimè rationibus humanis perditus constabat, & ad mortem non loquax dabat. Hæc & aliam carcere pertrahit. Clarebat etiam an. 1570. Daça sup. lib. 3. cap. sub ann. 1567.

Beati Iohannis, Confessoris. 11] Natus est in Diocesi Palestina; lacertam autem professione omnia: patientiæ & mortificationi operam dedit, aspero quippe cilicio infusus, haud sinebat labori manuum indolere vacare: otium omninè fugiens, silentium quoque sonitus; obediens signo, propeo amno, parebat: ad orationem, quasi ad epulas gratanter pergebat: in qua multis fruebatur consolationibus diuinis: patienter in se, & charitatis erga proximum, erat admirabilis. Iog meditacione nouissimo, decembar: passionem autem Dominicam sic mente recolebat: vt & corpore cientes disciplinis lacerato, sentiret in pie, quod & in Christo Iesu. Magna cum sanctitatis opinione, decel-

fit è vita ann. 1600. in Comenta Peonrandensis, in
provincia sancti Pauli apud Hispaniam. Ita Ioannes à

Sancta Maria part. 2. chron. Sancti Iosephi libr. 4.
cap. 2.

PRIDIE KALENDAS AVGVSTI.

IN Anglia passio triginta duorum Fratrum Martyrum, qui ob religionem Catholicam, ab Henrico VIII. Rege carceribus mancipati, atque in diversis loca gravissimis onusti cathenis, bini abducti, famis & frigoris asperitate cruciari, aliisque doloribus ac ærumnis vexati, quæcuerunt in Domino. In Hispania, Beati b Anonymi, Confessoris: signis & virtutibus conspicui. In Italia; Beati c Agnelli ab Aluerna, Confessoris: qui ex scelesto latrone à seraphico Patre sancto Francisco conversus ad Christum, mira mansuetudine ac vitæ sanctitate eluxit. Catharæ, in Dalmatia, Beati d Adami, Confessoris: magnæ sanctitatis viri. Histoniæ in Apulia, Beati e Illuminati de Saluis, Confessoris. Atrebatini in Gallia, Beati f Thomæ Graulij, Confessoris: qui eruditione & vitæ integritate pollens, Guzdianatus munus pluribus annis ibidem exerevit. In Hethæria, iuxta Senam-longam, Beati g Marci Pecorarij, Confessoris: pietate, humilitate, atque charitate inelyti. Massaci in Picceno, Beati h Petri Neapolitani, Confessoris: qui singulari castimonia, ac miraculorum floruit. Mexici, Beati i Francisci Ximenij, Confessoris & Concionatoris egregij: qui Indorum iugiter inuigilans, metitis ac bonorum operum fructibus plenus, excessit è vita. Mantuz, Beati l Bartholomæi Bergomatis, Confessoris, Platæ in Sicilia, Beati m Ludouici à Catalagirone, Confessoris: signis a mirandis gloriosi. Item, Beate n Virgulæ Conceptione, Virginis. Beluisii in territorio Placentino Hispanico, Beate o Ioannæ à Presentatione, Virginis: quæ humilitate, penitencia, & obedientia, viam sibi parauit in cælum.

IV LII XXXI.

5. 1. **B**eatorum triginta duorum Martyr. * Dùm Henricus VIII. Angiar Rex, maximo furoris feruore in tentos Dei, eos præcipio de mmo tollere curauit, quos suæ crudelitatis ac maleficis & dementis obstatæ possederat: Quid te Franciscanorum signante; machinatus interueni, quotquot tepere populi, itum in vincula coniecit. Verùm ingenti eximè maiore lætæ Regij processer obuocato, nonnulli eorum libertas tunc sunt donati: cæteris, qui principaliores videbantur, in custodia remanentibus. His triginta duo erant, qui hic carceribus mancipati, famis & frigoris asperitate cruciati, huc illucque ad diuersa loca per totum Regnum bini cathenis graubus onusti mitrebantur: uaque egentis, angustias, afflicti, & in fidei agone constantes, vitam gloriosotriumpbo terminarunt, circa ann. 1538. Scribunt de eis, Faustinus Tasso, Sattus, Polina, & alij, in historias suorum temporum. Thomas Boncherius in histor. Ecclæs. Martyr. Franciscan. Obseruatin. Marcus Vlyssiponens. 3. part. chronic. minor. lib. 9. cap. 56. Gonzaga part. 2. orig. seraphic. relig. in martyrib. ordin. muor. suo xuo, ob Ghæthi sifem passus, in Anglia. item part. 3. in province Angliæ. Barreæ part. 4. chronic. minor. libr. 3. cap. 5. Daça ibid. lib. 3. cap. 70. e. multus. Græuina in *uict. Turcorum* part. 2. cap. 24. Picquetus in catal. viros illust. Francican. Fabianus tract. de Tubulzo cap. 6. Bobius tom. 1. de signis Ecclæs. lib. 12. cap. 22. Sanderus, de origine & progressu schismat. Angl. lib. 2. fol. 183.

5. 2. **Beati Anonymi, Confessoris. b** Quomodo hic sanctus Frater, carus tentationem, ignis aduisione et prebatur: & Diemocem à corpore euadit uilium exu;

leni; vitæ que sanctitate claruit. vide Marcum Vlyssiponens. 2. part. sup. lib. 2. cap. 34. ad an. 1250. Waddingham tent. 2. annual. minor. lib. an. 1255. §. 40. ex Maruano lib. 1. cap. 15.

Beati Agnelli, Confessoris. c Qui prius læro erat pessimus ac crudelissimus peltæ conuersus ad Dominum, per Seraphicum Patrem S. Franciscum, vitæ fuit magnæ sanctitatis: ita vi à ferocitate ad miligenam mansuetudinem deductus. *Agnellus* ab eo uocatus fuit: teste B. Bartholomæo Platano lib. 1. conformatur. *fruct.* 9. part. 2. notab. 9. in fine: & *fruct.* 11. part. 2. ioh. fin. item lib. 2. *fruct.* 5. part. 2. vers. fin. Waddingham sup. tom. 1. ad ann. 1215. §. 16. ex Maruano lib. 1. cap. 10. §. 9.

Beati Adami, Confessoris. d Socius fuit Beati Antonij Diacrieni. Archiepiscopi, in predicatione infidelium: qui & Bosam mortis suæ prædixit, & sanctitate eximius Catharæ, in provincia Dalmatiæ sepultus est. Hunc commemorat P. Iamni sup. *fruct.* 8. & 21. part. 2. in Fratrib. minor. priuileg. Dalmat. sanctit. illustrib. Codex MS. Abbat. S. Vidor. Parisiens. ibid. Marcus Vlyssiponens. 2. part. sup. lib. 9. c. 6. §. 2. ad ann. 1280. Gonzaga part. 1. in BB. viijs. huiusmodi. Toffianus lib. 1. histor. Ieraph. Picquetus sup. Waddingham tom. 3. ad ann. 1205. §. 4. & tom. 4. ad ann. 1299. §. 54.

Beati Illuminati, Confessoris. e Religiosissimus ac sanctissimus obit in Conuento sancti Honorij Miluonens. qui est 7. province sancti Angeli iuxta Gonzagam ibid. part. 1. sup. & Graunum sup.

Beati Thomæ, Confessoris. f Scribit Gonzaga 3. part. §. 6.

sup. in Conventu Atrebatensi (qui est 3. provinc. S. Andree) hunc eruditissimum atque sanctissimum virum 34. annis Guardianum in antiquo Conventu illius vrbis exercuisse. Floreat circa ann. 1500.

§. 7. *Beati Marci, Confessoris. g*] In Conventu S. Bernardi iuxta Senam-Longan. (qui est 25. provinc. Tusciae) carnis sarcina solutus iniquitate ad astra: cuius deuotio atque humilitas cum charitate coniuncta, incredibiles furore: inquit Gonzaga ibid. part. 2. sup.

§. 8. *Beati Petri, Confessoris. h*] Orundus erat ex Neapolitano Regno: qui cum iuuenis esset, & pulcherrimae ac totius corporis venustate polleteret: Deum omnimodè est precatus, vt ex formositate, ac quæ in incensum carnis patebatur, careret: quæ o. Aluissimus pius illius vocis annuens, tali vice faciem eius deturpauit, vt breui natis corruis fuerit, aliamque sibi effingere compulsius sit: quæ de re *Nasatus*, vna *Nasicus*, cognominatus est. Victibus & miraculis exornatus cum clauis extremum in Conventu Massiacensi, provinc. Marchæ. Hæc ex Marco Vlyssipouca. 3. part. sup. lib. 9. cap. 47. sub ann. 1510.

§. 9. *Beati Francisci, Confessoris. i*] Prouincia sancti Gabrielis fuit alumnus: diocesis Patrum, qui Indis Euangelij lucem primustulerunt, decimus: natis Pontifici illudiosissimus, fœcundatæ, ac puritatis amator eximus; ob singularem mansuetudinem & affabilitatem Deo, hominibusque dilectus; professionis verò sine relatuissimus. Tanta autem saugebat humilitate, vt mirum in Hispania, ad sacros ordines promoueri voluisset, quoque in Hispaniam nouam profecturus, ob isopiam eorum, qui Sacramenta Ecclesie ministrare solent, inibi Sacerdotium suscepit; primusque omnium fuit, qui in nouo eo orbe, nouam (vt aiunt) missam decantauit. Episcopatu Tassentis Indosum à Carolo V. Imperat. oblatu, constantè recolatu, elegit potius in testamento Patrum suorum, quod reliquum erat vite transigere. Tam à se tempore alienus, vt socio indigeret, qui ad sumendum cibum, & mutandum vestem, adhortaretur: tam extra se politus, vt memora sine pollens, quandoq; tamen, si ab eo quæretur, in cibum iam suspensit, cui res non recordaretur. Guardianu tamen in Quahuaco suscepit, Mexicæcum idioma cum optime calleret, illius Dictionarium, aliis ad idem idioma capessendum viam sternens, confecit. Libros omnes Mexicana lingua ab aliis edico, nulli superiorum euoluic, & censura virga examinauit. Scripsit accuratè vitam Beati Martini de *Valentia*, sangab illius morte tertio, id est ann. Christi 1537, quæ tamen inuana temporum excidit, vnicò quæstione reueruato.

§. 10. Egragus erat verbè diuini præco: etenim non Indis modo, sed & Hispanis frequenter illius concionabatur: charus omnibus, præsertim aurem trum mendicium ordinum Religiosis, quibus cum assiduus erat. Indot ubi habitaciones atq; oppida inuisens, in primis tēpla, oraturus, ingrediebatur, deinde ægrotantium, aliorumque eò conuenientium confessiones audiebat; hanc laboris ex auctore contractæ requiem suscipiens. Morbo tandem oppressus, cum ex ægitudine adeo esset debilitatus, vt vix se possit in lectulo mouere au-

diens offerri sibi Christi corpus, magno spiritibus feruore exiuit, quasi nonas vires concepit, ac se o. genus defixit. Residde illo sanctæ animam suam Deo Saluaton, apud Mexicum, in Conventu S. Francisci, vbi de sepultus est. Tunc Beatus Lucas de *Almadras*, eiusdem Conuentus Infirmarius, vir magnæ sanctitatis digrum mortuo abscidatæ pro sacra Religione defrens, testatus est miraculum, quæ se odorem solitum emittere. Hæc ex Gonzaga 4. part. sup. in hoc Conuentu, quæ est 8. provinc. S. Euangelij. Batezo sup. lib. 1. cap. 17. ad ann. 1540. Hilariore à Costa lib. 1. hist. catholicæ. pag. 115. Willoto Athenar. orthodoxar. Franciscan. litera *Franciscus*. Rapunço in hist. general. orig. Recolledor. decad. 5. part. 2. §. 8. Elzeario lib. 2. cap. 9. sacri mont. Olyuet. Mariano lib. 1. cap. 44. chronic. Reformat. Daça 4. part. chronic. minor. lib. 1. cap. 31. Grauna in *uice Ferraris* part. 2. cap. 24.

Beati Bartholomæi, Confessoris. l] Vir deuotissimus extitit, maxima prædus bonitate, sanctique moribus adocnatus: cuius sepulture sequens Episcopatum appositum est apud Conuentum S. Francisci Mantuanum: vbi sacrum eius corpus requiescit.

Bartholomæo Bergomensis, homini Dei: qui obiit M. D. XLVI. die Iulij.

Illius meminerunt Gonzaga ibid. part. 2. in eo Conuentu, qui est 4. provinc. S. Antonij. Batezo lib. 3. cap. 46. Marus Mutius de SS. Bergomatib. in eo.

§. 11. *Beati Ludouici, Confessoris. m*] Laticus fuit professo. §. 12. ne: cuius corpus optimo loco reconditum Truocæ, apud Conuentum S. Marci de Iesu (qui est 21. provinc. Siciliæ) in Chastio quiescit: & à seculatibus, ob miracula, quæ ibi contingunt, in maxima veneratione habetur. Ex Gonzaga 2. part. ibid. ad idem illustrissimus Amstet, paulo antè, nempe in Conuentu S. Petri Platæensi. (qui est 12. eiusdem provinc.) affert Platæe seruan: his verbis. *Accedit quoque ad beatissimæ deuotissimæ auerædam B. P. Ludouici à Catalogæne, professione laici, atque sanctissimæ uiræ optima merita, quorum causa Deus Opt. Maxime, plurimæ benedictæ, fidelitatis quæstus præstat. Eius corpus Platæensi finitæ honoris atque uenerationis causa beatissimæ loci recondendum curauit. Cui adhibetur Grauna sup. diens obullean. 1579.*

§. 13. *Beata Virgula Conceptionis. n*] Memoratur à Gonzaga 1. part. sup. in BB. Formis 2. ac 3. ordinis minor. Algeçra in Arboe Epilogica totius ord. Franciscan.

§. 14. *Beata Ioanna, Virgins. o*] Humilitatis & penitentiae amantissima extitit: ciliam quippe tempore detulit ad carnem panis & aqua iugis et in eius tefecho t. que cūi vna diem in Ecclesia Miliæ p. audiret, & caritatem inter esse aude peroptat: superueniens obedientiam eam compulsi in eorum pergere, vbi licet loci distantia, & mirum inter capeline distantia, missam, conuocentque diuina uirtute, perfectè audiret. Tefte Daça sup. lib. 4. cap. 10. ad ann. 1600. ex Montanorum Montanensij à diuina, quod est 6. provinc. Angolæ, cum.

AUGVSTVS

KALENDIS AVGVSTI.

IN Ægypto, Beati^a Liuini, Martyris: qui cum apud Quadrum Babyloniz oppidum, Sarracenorum delubrum ingressus, fidem Christianam, mira constantia, coram Soldano prædicasset, sectamque Mahumeticam validis rationibus condemnasset, truncato capite, illustris martyrij palmam obtinuit. In territorio Nannetenſi, Beatorum Martyrum^b Francisci, Presbyteri: Ioannis, Doctoris eximij: & Francisci, Laici: qui ab hæreticis, ob fidem Catholicam, diuerso mortis genere sunt intercepti. In Italia, Beati^c Ioannis de Plano Carpinii, Confessoris: qui magna fide & Religione plenus, in Germania & Hispania Prouincialatum egit, & à Sede Apostolica ad Regem Tartarorum missus, præclara Legatione functus est. Rosarij in Hispania, prope Oropesam oppidum, in Margine Tietaris amnis,, Beati^d Lucæ à Martyribus. Confessoris: qui cum Guardianus esset, oratione, pietate, & Regulari obseruantia admodum resplenduit. Villenz, in territorio Carthaginensi, Beati^e Rochi Moreni, Confessoris: qui humilitate, obedientia & oratione maximè enituit. Romæ, Beati^f Philippi Rauennatis, Confessoris: vitæ sanctitate conspicui. Nouariz, Beate^g Concordiz, Virginis: miraculis claræ.

AVGVSTI PRIMA DIES.

Beati Liuini, Martyr. ^a Gallus erat natione, Promontorie Franciæ Alumnus, vir utique doctissimus ac pius: qui unà cum F. Adamo, fidei ardore accensus, Lybiam profectus est, causa Evangelicæ prædicationis. Itaque Templum quoddam Sarracenorum ingressus (ubi tunc Soldanus sacrilegus Mahumeticæ legis ritibus vacabat) Christianam fidem omnibus fore necessariam ad salutem, tum haec Gallicæ, tum Arabica (quæ illi eodè indiana collata data est) liberrimè promouit. Quapropter à Soldano capus, velicæ, mutata sententia, quæ de Christiana Religione prius ediderat, abnegare, ingentibus promissis allicitur: verùm eò constantior factus, capitis obruncatione, martyrij gloriæ promeruit, an. 1145. Qua de re sic scribit S. Antonia. 3. part. histore. Titul. 2.6. cap. 9. §. 17. Circa illud tempus, quidam dicitur Ordinarij, dicitur F. Liuini, de promontoria Franciæ, in Cadis Babylonica, pro confessione fidei, glorioso martyrio coronari. Flagrans enim desiderio martyrij accessit ad terram Sarracenorum: et ibi prius quædam questionem multum subtiliter disputans, et clare determinans: et determinans in serpens, sancta Romana Ecclesia, si quid non bene dolum sit, correctioni de-

reliquit. Es questio erat talis: An licitum sit Christiano secundum Deum intrare Mahumeticam, id est, Templum Sarracenorum, ad prædicandum fidem Catholicam, et legem Mahumeticam impugnandam, &c. totam rei sententiam laicus profectus est Marcus Vlysioponensis. 2. part. Chron. Minor. lib. 9. cap. 7. & 8. illius meminerunt, Firmamentum tuum Ordin. D. Francisci. tract. 1. in Memoriali Ordin. sub 20. Generali. Speculum Fratrum Minor. ibid. Bosius tom. 2. de signis Eccles. lib. 7. cap. 3. sæcul. 14. ann. 1105. Toffianus lib. 1. hylor. Seraph. & lib. 2. sub 40. Capitulo Generali. Algairis in Arbore Epilogica totius Ordin. Franciscan. Psequetus in Catalog. viros. illust. euſa. Ordin. Vvadinghus tom. 3. an. 1142. §. 61. & 1245. §. 11. & seq. ex Martiano lib. 4. cap. 12.

Beati Francisci, &c. Martyr. ^b Hi sancti Patres erant ex prouincia Tutoriz Pidauenſi, agonemque suum sanctiter in Domino consummarent apud Conuentum sancti Martini, Diocesis Nannetenſis, in Britannia Armoica; qui quidem erat in æmore densissimo, à quodam Domino de Castro Brande constructus, sed hæreticorum petulenta incendio consumptus; vis præfati Patres manus eorum euasere, cum crudeli supplicio

cio, ab eis, ob Catholicæ fidei defensionem, sint affecti. B. Franciscus *Dromedarius*, status sua observantissimus, & in litterarum disciplina eruditissimus, vna cum F. Francisco *Ensalda*, Laico, pennis per ignem transierunt in caeleste telegerium: deinde V. P. Iohannes *Tyffernus*, eiusdem loci Guardianus reverentissimus, ligatus plumbo necatus est: cuius corpus postea in profundu putei prociudit relictum, an. 1562. Hic ex Gonzaga 3. part. Orig. Seraph. Relig. in Prefatio Conu. quæ est 21. prou. Turonæ *Maurensis*. Idem tamen rem paulo aliter narrat, part. 1. ubi de factis Ordin. Minor. Martyrib. diuersis in partib. Franciæ, suo quo, obuentibus: sic enim habet, B. *Pater Franciscus Dardania*, an. 1564. in *Commenta sancti Martini Telliata*, cum esset eius loci Guardianus, ab hereticis truenlentissimè occisus B. *Pater Iohannes Tixer*, eiusdem quoque Conuentus Guardianus post elapsum quinquagenium, ab isdem ibidem opprimitur B. *Pater Franciscus Butane*, pluribus glabulis in eum ab hereticis, res tormentorum præcitus, martyrij palmam adeptus est. Eadem diuinitate laborat Barezus 4. part. Chron. Minor. lib. 4. cap. 28. & lib. 5. cap. 40. Daça ibid. lib. 3. cap. 31. post Marcum Vlyssiponens. sup. part. 1. lib. 9. cap. 38. Horum BB. Martyrum mentionem faciunt Bosius sup. fecol. 9. & lib. 12. cap. 12. Picquetus item sup. Hition & Coits lib. 3. Hæstor. Catholic. pag. 63. Elzeurus lib. sacri mont. Oliueti, cap. 10. Toffinatus lib. 9. in custodia Aurelianensi. Augustinus Castell. in triumpho Martyr.

- §. 3. B. *Iohannis de Plano*, Confess. e] Italus erat, Latini & Lombardici idiomatis conuocator insignis: quem vna cum aliis sanctis viuis, B. Celsarius, priuus Germanæ ministræ provincialis, in focium delegit, an. 1521. præmissisque Tidenam, postea Heribopolim, Vvotematum, Spiram & Coloniam; ubi sermionibus ad populum habuit, multos ad pœnitentiam conuertit. Anno verb. 1523. in Capitulo Prouincial. B. Alberto *Pifano*, Germaniæ ministro existente, electus est Custos Saxoniz: successitque B. Simoni *Angelo* in prouincialatum Germaniz an. 1528. Ordinemque maximè propagauit in Bohemia, Hungaria, Dacia, Noruegia, Saxonia, Alfacia, Austruia, Lotharingia, & c. Capitulo Generali Romano, & Transilauoni corporis B. Francisci Assisij, an. 1530. interfuit. At dum B. Iohannes *Peters*, Minister Hispaniz, assumptus est ad Generalatum, hic eius loco ad Hispanos destinatur: ubi mira viæ sanctitæe cunctis illuxit. Hinc Innocentius IV. B. Iohannem, etiam dandæ pacis inter Christianos & Barbaros Legatum cum focus ad Regem Tartarorum misit, an. 1245. qui post duos annos vna cum focus regressus est ad Pontificem an. 1247.

- §. 4. Quidam modernus Ecclesiasticæ histor. Scriptor, præfate Legationi plures errores committet, pretendens, ex Vincentio, Antonio, Plato, & aliis (apud quos frequens est eius memoria) narrationem excerptisse, cum illi nihil minus scripserint; utæ reliqua asserunt, Afcelinum, Ord. Præd. (quem idem summus Pontifex ad alios Tartaros eod. an. miserat) focus F. Iohannis de *Plano*, ac Benedicti, Minoritis, postquam in Tartarorum confectione, non contentandam operam posuisset, in utraque Persidis penetrasse, & Legatione: pio Christo fundum; martyrio tandem simul cum his duobus occubuisse. Cùm utriusque horum salui ad Pontificem redissent; & diuersis iuuenibus, ac

regionibus fuerint diffusi: nec ipsi olimmodi legationis huiusmodi froctum conseruor Paganoem vltimi commemorent, quamvis singula penè occurrentia diligentiissimè adnotarint: quare ad alios eisdem Oriundis viros, id referendum esse optime concludit Waddinghorst. 1. Annal. Minor. ad an. 1245. §. 13. cui vitro assensendum duximus. Porro, mentionem B. Iohannis faciunt Vincentius Belauens. lib. 31. Specul. histor. cap. 2. & seq. D. Antonin. 3. part. histor. Titul. 19. cap. 1. §. 3. & cap. 8. §. 20. Marcus Vlyssiponens. 3. part. Chron. Minor. lib. 2. cap. 32. & 33. Vvadinghorst sup. ad an. 1521. §. 6. 7. 10. 1223. §. 23. 1224. §. 4. 5. 1228. §. 86. 1230. §. 16. 1245. §. 4. 5. 6. & seq. Chron. Saxoniz M. S. Toffinatus lib. 2. sup. in fratre *Crescentia*, Generali. Bzouius tom. 15. Annal. Eccles. ad an. 1245. §. 13. & 1243. §. 6.

B. *Lucæ*, Confess. e] Affiduis perseverantique erat in oratione & meditatione: in spiritus fermotus, vt opus esset eum detinere, eo tolleretur in altum, vel laberetur in terram. Tentationes, visibilesque pugnas à Dæmone, fibullatas magna fide deuicit: sacrum verò Missæ sacrificium pia deuotione celebrabat: vigilisque & orationibus regitur vacabat; cuiusque Guardianus esset, omnibus quæ communis erant, summas intendebat solertia: cunctiue officis semper primus adest. Obus sanctissimè, apud Conuentum Rosarij, qui est 4. prouinc. S. Ioseph. vide Iohannem à sancta Maria, part. 1. chronic. eiusdem prouinc. lib. 2. cap. 30. sub an. 1575.

B. *Ruchi*, Confess. e] Oriundus erat ex Concha, in Hispania, Guardianusque exiit Conuentus S. Iohannis Baptiste, Valætie, prouinc. Discalceatorum D. Iohannis Baptiste: in qua & Distinctio officij summæ cum laude fundus est vitæ fuit exemplaris, & indefessus sanctæ orationis amicus; maxima humilitate, & obedienna pollebatur, zelator Regulari Observantiz insignis. His, aliisque virtutibus cumulatus, excessit à vica, an. 1593. apud Conuentum S. Annæ. Ita Barezus sup. lib. 10. cap. 7. ex Chronico P. Ioan. Ximenesij.

B. *Philippi*, Confess. e] Nascitur an. 1566. factisque adolescent, Ordinem Minorum inter Patres Conuentuales professus est, & in Lascorum statu mixtè profecit. Etenim carnem suam continuis domabat ieiunijs, obsecrationibus, disciplina, peregrinationibus, aliisque pietatis & obedientiz operibus: Egenis, in carceratis, & morti adiudicatis, maximè compatibatur, subueniebatque: asperum sub habum cilicium ferebat absconditum; pnis in sanctam Tandem, & Missæ sacrificio deuotus exiit. Tandem multis actus mentis ac virtutibus, abijt in celum, anno Christi 1598. ætatis verò sue 32. sepultus Rome, in Conuentu SS. Apostolorum, apud Patres Conuentuales, vbi pia fidelium venerati one, corpus eius nunc vsque maximo in honore habetur. Iohannes Blancus in Additionibus ad Barezum, post cap. 7. lib. 10. part. 4. Chron. Min. Granada, in *Vice Taurini*, part. 2. c. 24.

B. *Concordia*, Virg. e] Dormitionem mortis accepit, in Monasterio S. Claræ Notaræ, quod est 8. prouinc. Mediolanens. hæc autem ingenti sanctitate prædita fuit, & miraculis, tum in vita, tum quoque in mortu claruit. Vide Gouzzigam ibid. part. 3. sup. Daçam, sup. cap. 31.

QVARTO NONAS AVGVSTI.

Assisij in Vmbria, Dedicatio ² Ecclesie sancte Marie Angelorum (quae etiam Portiuncula nuncupatur) à Seraphico Patre sancto Francisco summo in honore habitz: quam & sui Ordinis caput instituit: & in ea Indulgentiam plenariam omnium delictorum à Christo Domino, sanctissimae Deiparæ Virginis interuentu, obtinuit; tam pro se, quàm pro cæteris fidelibus, hac die, eam piè visitantibus: tempore Honorij Papæ tertij. In Africa, Beati^b Damiani Valentini, Martyris: qui Euangelij disseminandi causa, ad Aphros trajeiens, postquam è rogo, in què ipsum proiecerant, illæsus omninò exiisset, eorumdem gladiis transferberatus, atque lapidibus obrutus, animam cælo reddidit. Vimarani in Lusitania, Beati^c Gualteri, Confessoris: eiusdem D. P. Francisci Discipuli: vita & miraculis insignis. Fabriani in Piceno, Beati^d Gratiz, Confessoris: Doctrina & sanctitate conspicui. Valentiz in Hispania Beati^e Ioannis Pastoris, Confessoris: qui Diffinitoriatus, & Guardianatus: xpe muniis præclare functus, puritate, humilitate atque patientia insignis est habitus. Teneremundæ in Belgio, Beati^f Archangeli Scoti, Confessoris: genere & virtutibus illustrissimi.

AVGVSTI II.

6. 1. **D**edicatio Ecclesie S. Mariae Angel. 2] Seraphicum P. S. Franciscum trium Ecclesiarum fuisse reparatorem, luce clarius constat: nempe, sancti Damiani, sancti Petri, & sancte Mariae Virginis, Deiparæ: à quo tempore, maxima cum pietate illam vltimam semper est veneratus. Legenda 3. socior. Mariæ lib. 1. cap. 3. S. Bonaventura capite 1. vit. S. Francisc. Legenda Greg. IX. Pap. Pisanus lib. 1. conformis. fruct. 6. part. 2. Marcus Vlyssiponenf. part. 1. ehon. minor. lib. 1. cap. 6. & alij quos Wadinghus refert, in Apparatu ad Annales Minor. parag. 5. numer. 8. & seq. post D. Antonin. 1. part. histor. Titul. vigesimo quarto, cap. secundo.

7. 1. Sita est hæc ædes, in planitie, propè Assisium, ad radices montis Subasij, quam à Monachus Benedictinis, pauperum Patriarcha, piæ liberalitate, accepit. Nullum eorù acceptabilis Franciscò donam esse potuit: nec gratior ædes illa, quam ipse dudum reparauerat, & in qua simplicitem gratiam accepit, Apostolicum didicit institutum, & ex ipsius coeuentus audiuit Angelicos. Extindè etiam charus hoc manus, quòd omnium, que in illa erant Tracta, erat minima, & pauperissima, quòd quoq; nò solènt eius dominium à se abdicauerunt Monachi, sed ea lege, ille cum suis scitulum hanc incohereret, vt fillorum sodalittum amplius & copiosius radices ageret, huic loco tanquam primo & capiti id nominis tribuerent. Ita Marianus c. 6. Legende Antiquæ, Floretum capite 8. Marcus Vlyssiponenf. capite vigesimo sexto. Toffinianus lib. 2. histor. Seraph. Relig. Gonzaga 1. part. Origin. Seraph. Relig. in 1. Conuentu prouinc. sancti Francisci. Wadinghus tom. 1. Opuscul. D. Francisc. Annotat. in Epitol. 17. parag. 4. & tom. 1. Annal. Min. ad annum millesimum ducentisimum decimum, paragraho 16. &c.

Hæc est igitur prima Minoritarum sedes: hæc cum primis focus pedem fuit Seraphicus Pater: in ea oon parum Ordo profecit. Eam omnes per vniuersum orbem dispersi Franciscani, tum ob antiquitatem, tum ob eximiam ingentium Fratrum, qui in ea vixerant, sanctimoniam; primorum fastentis, & summo dignum honore venerantur. Eam magnopere coluit D. Franciscus, in ea post conuersionem quascumque moras protraxit: & diem clausit extremum, & moriens, nihil aliud sollicitus Fratribus commendauit. Hæc varias sortita est Nomenclaturas. Aliquando S. Mariae Assisij appellatur: à frequenti visione & fauore B. Marie Vrg. in ea factis: Assisij, verò à loco: vnico ætatem nulliari ab ea vrbe distat. Nomen quoque, Sancta Maria Angelorum, siue de Angelis, nuncupatur: ob nimiam eum B. Patriarchæ, & sociis eius familiaritatem, eorumdemque protectionem. Aliquando Portiuncula nominatur: tum quòd vit Dei, nil aliud se appetuisset, aut desiderasset multoties dixerit, præter illam terræ Portiunculam; tum, ob alias rationes, quas latius poetiunt D. Bonaventura sup. Legenda Greg. IX. Pisanus lib. 1. fruct. 6. & 16. part. 1. Gonzaga, Toffinianus, Marianus, Marcus, sup. Speculum vit. S. Francisc. cap. 51. alijs 81. Sedulus in caput 2. vit. S. Francisc. paragraho 7. Illescas lib. 1. histor. Pontif. capite trigesimo tertio. Vvadinghus sup. Item, in Apparatu sup. numer. 14. & tom. 3. Opuscul. S. Francisc. Annotat. in Collection. 28. & tom. 1. Annal. ad annum millesimum ducentisimum vigesimum sextum, paragraho 31. & cxt.

Verùm, quis huius sanctæ Domus prærogatiuas referro valeat: in ea namque Seraph. P. Francisc. iustissimo Christi Saluatoris nobis, eiusque puriff. Matris colloquio sepius dignatus est peffui: præcipuè veò, C e ij

quando summam illam, maximamque cunctorum effectum indulgentiam, omnibus ipsam tunc dispositur accedentibus, ab ipso tempore Christo Domino, (opera eiusdem postquam Deipara) impetravit, an. 1221. circa mensis Octobris: ea tamen lege, vt eius Vicarium, (qui tunc Perulivus morabatur) scilicet, Honorium III. Papae adiret, ab eoque, suo nomine, praefatam indulgentiam peteret: quod vir sanctus mox opere complexus, & Summo Pontifici piis eius votis benigno ausus. In his autem omnibus, non fuerat adhuc dies definitus: In quo fideles participes esse possent tanti beneficii. Expectavit vir sanctus, vt qui tantum erat author gratiarum, ipse esset, & dispensator, & quo die eas vellet distribui, palam manifestaret: vt accidit an. 1223. mense Ianuario: dñm ab Angelis inuitatus, hanc sacram xrdem, media nocte, ingressus est. Illic etiam videns Christum Dominum, cum Virgine Matre, & emula Angelorum frequentia stantem; prociudit in terram, humiliter adorans; & petens sibi diem indicii, quo indulgentia à se concessa lucrari posset. Cui Christus respondit: *Vale, sed dies ille, in quo Petrus, & Apostolus meus, sui 2 vinculis absintus.* Igitur altera die D. Franciscus Romam petiit, & Summo Pontifici Honorio III. cuncta per ordinem retulit: ipsum obitè deprecans, quatenus confirmare dignaretur, eam indulgentiam lucranda diem, quam Christus sibi determinauerat. Acquisivit tandem Pontifex: scriptisque Episcopis Assistentibus, Perulino, Tuderino, Spoletano, Fulginatensibus, Nucerinis, & Eugubino: vt ad Kalendas Augusti, omnes ad praedictam xrdem conuenerint, quam ritu consecrationis dedicarent: & solemniter indulgentiam hanc pleniter: & perpetuum publicarent lucranda, quam quolibet anno, 24. septem priorum diebus mensis Augusti, vtque ad Vesperas secundae diei eisdem modò contriti & confessi, sedem visitando intrarent.

Ita tamen narrat Chronica antiqua Ordinis M. S. B. Bartholomaeus Pisanus sup. lib. 1. fruct. 2. & 12. part. 2. sed falsissime pag. 2. part. 2. Marianus lib. 1. cap. 21. Speculum vit. S. Francisci. part. 1. cap. 86. & 87. 88. 89. S. Bernardinus Xdem tom. 1. ferm. 9. art. 1. cap. 2. D. Anthonius sup. cap. 7. §. 4. & cap. 9. §. 8. S. Brigita cap. 90. Reuelat. Extraxit. Ioannes part. 2. ferm. 13. feris 5. post Dominicam 1. Quadrages. Marcus Vlyssiponens. part. 1. sup. lib. 2. cap. 1. & seq. Toffinianus lib. 1. & 2. sup. Michael de Merula, de Indulgentiis disput. 4. cap. 15. Benzonus de Iudicio, lib. 4. cap. 1. Emanuel Rodericus tom. 1. quæst. Regular. quæst. 58. art. 3. & tom. 2. quæst. 88. art. 6. Sedulus sup. §. 8. Martyrologium Romanum, Venetiis impellum an. 1509. & 1566. Franciscus Maurolenus, & Molanus in suis Martyrologiis, hac die. Bellarminus de Indulgentiis, lib. 1. c. 1. & lib. 2. cap. vltim. Wadingham tom. 1. sup. ad ann. Christi 1221. §. 22. &c. Item an. 1221. §. 1. & seq. Portellus in Dubis Regularibus, verb. *Indulgentia*: tum circa indulgentias, & in Addition. Theobaldus, Assistent. Episcopus, huius rei historiam, circa ann. 1508. edidit: hanc rursus composuit Bartholus de Altilio, an. 1470. inde Franciscus Venetus, Sorianus eam docto sermone exaravit. De veritate & excellètia eiusmodi indulgentiarum libros scripserunt B. P. Franciscus Fabricianus, & Michael Bernardinus eius Spoletanus, auctores antiqui, teste Wadingho, sup. tom. 2. ad ann. 1267. §. 5. & ann. 1277. §. 20. Suarez tom. 4. in 3. part. D. Thom. disputat. 49. sect. 2. §. 22. Camuzan, Homilias festiuis, de S. Franciscus §. 6. Pomarum in Quadragesimal. 1. de Penitentia ferm. 50. ferm. 4. post Dominicam Palmæ in fin.

Eadem attestati sunt omnes ferme socij S. Francisci, quorum testimonium Wadinghus sup. refert post Pisanum sup. lib. 2. fruct. 2. part. 2. confirmant etiam hanc sacra Indulgentiam complura miracula, quae reperuntur apud praefatum Pisanum: Marcus Vlyssiponens. c. 4. & 5. Wadingham ad annum 1223. §. 3. tom. 1. & ann. 1277. §. 21. ac 1295. §. 15. tom. 2. Remerighi habitus, Summorum Pontif. placita, quibus eam indulgentiam approbant: vt Honorius III. Alexander IV. Martinus IV. Bonifacius VIII. Clemens V. Ioannes XXII. Gregorius XI. Benedictus XI. Sixtus IV. & V. Leo X. Paulus III. & V. Gregorius XV. & nouissimè Vrbanus VIII. cum pro anno Iulij 1624. celebrandi, omnes alias vbique Indulgentias suspenderit, hanc ipse dato diplomate declarauit intactam, nec comprehensionem esse in verbo Romani Pont. sub Datum Romæ, apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 11. Iulij 1624. Pont. an. 1. Vnde Pisanus & Wadingham sup. tom. 1. & tom. 2. ad annum 1281. §. 6. & Sedulum sup. post Speculum vitæ sancti Francisci capite 89. & Marcus Vlyssiponens. sup. part. secunda, libro quarto, capite vigesimo quinto.

Suffragari etiam mortuis eandem Indulgentiam varia comprobant exempla, apud Pisanum, Marcus Vlyssiponens. sup. part. 1. lib. 1. cap. 4. & Wadingham, tom. 2. sup. ad annum 1277. §. 22. Demones etiam coacti sunt eam fateri: Detrahitibus autem huius indulgentiarum veritati & certitudini, in hisdas porras, & immisissis catholis flagella scribit Franciscus Bartholus, Pisanus, &c. sup. scio nonnullos hereticos, præcipuè verò Keminitium in 4. part. examinat. Concil. Tridentini, hanc calumniasse Indulgentiam, sed non impuè, nec sine responsione: hos etenim strenuè doctèque confutauit illustrissimus Cardinalis Bellarminus, cap. vltim. sup. cap. post cum Vvadingho to. 1. ad annum millesimum ducentisimum vigesimum primum, lib. 2. sup.

Porro, hæc ipsa indulgentia alius Fratrum domicilij communicata est per Sedem Apostolicam. Nam Sixtus IV. an. 1481. die 5. Augusti, huiusmodi indulgentiam extendit ad omnes Moniales, vt eam lucrari possint in suis Ecclesijs: & dandæ eam communicant omnibus domibus Fratrum, tum Primi quæm Tertij Ordinis: quas concessione Leo X. confirmauit, & post eum alij Summi Pontifices. Vide Compendium proutleg. Franciscan. verb. *Indulgentiarum, quæ ad Fratres*. Rodericum, & Vvadingham, sup. ann. 1223. parag. 4. Immo Gregorius XV. propria Bulla, hanc Indulgentiam perpetuum concessit omnibus Christi fidelibus Ecclesijs quascumque Fratrum Minorum visitantibus hac die, per vniuersum orbem: sub Datum Romæ, die 4. Iulij, an. 1622. incipit, *Splendor paterna glorie*, &c. cuius meminerunt Vvadinghus & Portellus, sup. verb. *Indulgentia*, in Addition. 1.

Denique festum huiusmodi Dedicacionis, in ratione, summa pietate celebratur per totum Ordinem. Franciscanumque Officium de Comuni Dedicacionis Ecclesiarum, sub ritu Duplicis maioris: vt recensetur ab Authore Firmamentum Ord. Min. part. 5. in Ordinationib. diuini officij, parag. *quæ sunt noua Duplex: hinc verbis. Item, hæc etiam festum Dedicacionis prima Ecclesia Ordinis, videlicet S. Maria de Angelis, a die Augusti, mens duplex: sicut censeri debet habitum in Ord. Beati Damiani, Martyr. b] Natus in Hispania, habitum Ordinis suscepit in Conuentu Badensensi, proutane sancti Gabrielis Discalceatorum: moxque paupertatis amantissimus & martyrij cupidissimus equandus:*

quodens: licentiam à Generali Ministro petiit eundem nimirum inter Sarracenos alioquin infideles: qui benignè eius petitioni annuens, voluit ut è laicatu ad Presbyteratum promoveretur, antequam illic proficisceretur. Quo peracto, Neapolim in Campania venit, ubi expectata nauigandi opportunitate, pietatis operibus totum se mancipavit: maxime verbè erga infirmos plagis incurabilibus detentis apud eiusd. vrbs hospitale. Exinde transfecit in Africam, vbi magnum cum spiritibus feruore, cepit verbum Dei diffundare: sed continuò ab infidelibus captus, & in ignem proiectus, à quo tamen nò laesus; tandem gladio animatus fuit, & lapidibus appetus, gloriosè occubuit, ann. 1555. iuxta Baptistam Molex, in memorabilib. prouincie sancti Gabriel. cap. 18. Gonzagam part. 3. Orig. Seraph. Relig. in Conuento sancti Marz de Iesu Saluzterz. qui est 6. eiusdem prouinc. Barezum 4. part. chronic Minor. lib. 2. cap. 16. Daçam ibid. lib. 1. cap. 39. Rapinuzum Decad. 3. histor. general. orig. Recollector. part. 2. §. 6. & Decad. 3. part. 1. §. 3. Marianum lib. 4. cap. 28. chronic. sanctior. obseruati. Refrenat.

- §. 11. *B. Gualteri, Confess. e*] D. Pater Franciscus, Hispanorum etiam maxime fuit salutem, post Generalem illam Assisensem congregationem an. 1217. (vbi superius 20. Ianuar. §. 2. attingimus) BB. PP. Zalarum, Gualterium, alioquin discipulum, ad Portugaliz Regnum transfecit. Vbi *B. Gualterius*, tam insigni floruit sanctitate, ut populos longè latèque Orbi deuinciret, etque plures aggregaret. Mortuus multis claruit miraculis atque eo peruenit, vt e eius sepulchro iugiter oleum, morbis quibusque mendis optimum scaturiret, obiit an. 1258. dieque 2. Augusti festum illius, à circumuicinis populis magni cum pietate celebratur. Semel et iterum sacrè eius corpus translātū fuit, non sine ingenti omnium deuotione; nimirum an. 1271. & 1577. Anno verbè 1573. erecta est confraternitas, à pijs quibusdam nobilibus Vimaransenibus in honorem ipsius D. Gualteri: quam Georgius XIII. Papa, magnis indulgentiis condecorauit 17. Decemb. an. 1577. dummodò sacellum, siue altare B. Gualteri, hac die visitauerint. Hæc et Mariano lib. 1. cap. 12. & lib. 1. c. 17. Toffisiano lib. 1. histor. Seraph. Marco Vissiponensi. part. 1. chronic. Minor. lib. 1. cap. 59. & lib. 6. cap. 27. & 30. Gonzaga part. 3. sop. in Præmio Prouinc. Portugal. & Conuento Vimaransenis, qui est 3. eiusd. Prouinc. Elzearo lib. 1. Sacri Mont. Oliner. c. 11. & lib. 3. c. 8. Wadingho tom. 1. sup. ad ann. 1216. §. 1. 12. 17. §. 22. & 23. item tom. 2. ad annum 1258. §. 9.

- §. 12. *B. Gratiæ, Confess. d*] Hic est, qui B. Franciscus Fabrianensis, vbi intraretur, intrauit: dùm an. 1267. coelestis monachi oraculo, Minorum sibi vitam. Nam eum sollicitus in cubiculo ledione Philosophiæ naturalis à Magistro acceptas, sensus fruderet, facta ad eum hæc vox 3. Kalend. Septemb. *Franciscus, surge, quare Fratrem Gratiam Ordinis dilectum, & quæquid tibi prescriptis, presens exequere.* Circumspiciens an adolles, qui hæc verba proferebat, neminem vidit: sed dùm iterum studus intendit, secundo & tertio ipsa eadem vox coelestis intonuit. Prudenter iudicauit contra simulum non esse calcitrandum, sed diuini moniti obtemperandum; quæ contempnū predictum

adip. *P. Gratiam*, Minorum tunc Guardianum apud Fabrianam, cui rem omnem sincerè ex pandit, & vitæ suæ vniuersam sortem nauat. Præmonitus ille coelestis de superueniuro adolefcente, arceit excepit; vt sub Minorum instituto sedulo Doo inseruierit, hortatus est, & in Deo obsequijs vniuersipudatocum gijfiam careret alacriter pje confusus. Ad amplissimū institutiois sibi coelūis pizscripti confilia amplexus, valedixit parentibus, imitatus à Miniatro Prouinciali: de quo nos superius egimus. 20. April. Hinc fit vt ipsemet B. Franciscus, hunc B. Gratiam, inter precipuos Patres, qui Fabriani doctrina & sanctitate claruerint, reposituerit. Hæc et Legenda M. S. B. Francisci Fabrianensis. chronic. Item Fabrianensis, Wadingho tom. 1. sup. ad an. 1267. §. 4. & 1268. §. 1.

- §. 13. *B. Ioan. Palloris, Confess. e*] Zelantissimus perfectæ Regularis Obseruantie semper extitit: & punctis, feruoris, continuæ orationis vniuersissimus. Eximie humilitatis & patientie dono sublimatus fuit: siue in saueris sibi factis reprehensionibus: siue in laboribus, & tribulationibus sustentent. Paupertatem & abstinentiam summè excolerat, sæpè ieiunabat, ciborum parsimonia reficiebatur tanta cum alacritate, quasi laudè epulatus esset. Coram Deo, sic perfectè ambulauit, vt nec labe criminis mortiferi, vniquam sequinquantum senserit: vel quidpiam contra virginalem pudicitiam admiserit. Cùm autem Indulgentiam Portuiculae lucratus esset, sub vesperam eiusdem diei spiritus sancti exhalant: ac sepultus est in Conuento S. Ioan. Baptiste Valentie, qui est 9. prouincie S. Ioan. Baptiste in qua Diffinitorius, & abbas prælatuſ officia laudabiliter exercuit. Vide Ioannem à sancta Mara part. 1. chronic. prouincie S. Ioseph. lib. 1. cap. 49. ad an. 1585.

- §. 14. *B. Archangeli Scoti, Confess. f*] Nascitur in Scotia, ex patre hæresum labe infecto, videlicet, Comite de Forbes, matre verbè Margareta Gardange, Catholica ac piissima Heroïna, Regio sanguine clara, sed molis vinctus illustrior. Factus adolefcentis piz matris sedatus est Religione: pro cuius conseruatione, prima nocte nuptiarum, sponsam relinquens intactam, aufugit incognitus, & mare traiciendo, venit Anversiam: vbi zelum ac laboribus plurimis eius constantia erudit. Demùm Ordinem Minorum ingressus, habitum Capocinorum Totnaci deuotissimè suscepit, hæc die, an. 1593. ætatis suæ an. 23. qua in vocatione vitam propè coelicam duxit. Paritate & castitate, humilitate & patientia, ad eum excelluit; vt alter sanctus Alexius merito cognominatus fit & creditus. Teneremanz sanctissimè obiit an. Christi 1606. ætatis verbè suæ 36. die 2. Augusti. Insignia eius facta latè descipula sunt per R. P. Faustinum Dilemientem, Capocinum, Latino idiomate: & Gallico sermone per D. Iacobum Brassuum, Doctorem Theologum, in Alma Vniuersitate Parisiensis. Illius insuper meminere R. P. Ioannes Baptista à Peruſio, in Præluudio ad vitam B. Felicii à Casaliçio, Capocini. Graterius in Tabula Chronographica. 17. in SS. & Illustr. vitis, in Appendice. Ardinghellus, in Appendice *Congregati a vocis Tormoris*, Oſtensione, 4. Costanz in Elogijs Mulierum illust. pag. 471. in Margareta Gardange, Ruffa, in Auctario ad natales SS. Belgij Ioannis Molani, hac die.

TERTIO NONAS AVGVSTI.

Londini in Anglia, Beati^a Thomæ Belchiani, Martyris: qui sub Rege Henrico VII. pro defensione Catholice veritatis, in carcerem trusus; ibidem loci squalore, famisque inedia consumptus, interiit. Louanij in Belgio, Beati^b Ioannis Puteani, Martyris, qui à Geuziis hæreticis, in via interceptus, & strangulatus: victor in cælum migravit. In Provincia Colonienfi, Beati^c Gunterij à Brabantia, Confessoris: vita & meritis præclari. Nanis in Tuscia, Beati^d Anonymi, Confessoris: magnæ sanctitatis viri. Venetijs, Beati^e Matthæi Bascij, Confessoris: Congregationis Capucinorum Institutoris: qui assiduis ieiunijs, vigilijs & orationibus vacans; necnon altissima paupertate, & ingenti salutis animarum zelo, relucens: sanctitate ac miraculorum gloria illustris, decessit è vita.

AVGVSTI III.

5. 1. **B**eati^a Thomæ Belchiani, Martyr. a] Eximius concionator erat, an 28. ætatis fuit: cum incredibili constantia & mira credulione, pietatēque armans, Regi Angliæ Henrico VIII. Ecclesie Catholice insultanti se se opposuit; tum scripto (composuit enim librum, qui intitulatur, *Ecce qui multibus peccantur, in domibus Regum sunt*: quo Regis errores, vitioque eius labem inculcat ac damnat) tum publicis concionibus. Ea de re, strenuus Christi miles fortissimo carceri mancipatur: in quo tanta inedia, fameque cruciatur, ut tandem cutis arida ossibus hæret: eoque supplicij genere interiret: recitatio prius Psalmi 30. *In te Domine speravi, Ore*, quem ex libro precum suarum coram se aperto assumpsit. Dumque in suo transitu cælestem patrum anhælet, animamque sic Deo commendaret, terra intermit, tantoque motu concussa est: ut & carceris custodes tremore percussis, & ipse Rex ex hoc stupefactus, insidit, corpus eam quo (an. 1537.) sepulturæ tradidit. Illius gloriosum certamen commemorat, Marcus Vlyssiponens. 3. part. Chron. Minor. lib. 9. cap. 56. Barezzius ibid. 4. lib. 3. cap. 4. Daça ibid. lib. 1. cap. 31. Thomas Bouchiers in Hist. Eccl. Martyr. Fratrum Observant. Faustinus Tasso, in historia sui tempor. Gonzaga part. 3. Ong. Seraph. Relig. in Provinc. Angl. Hilarij à Costa lib. 2. hist. Catholic. pag. 161. ex Sanderio, lib. 1. schismat. Angl. Surius in Comment. & Polina in Hist. Thom. Bosius an. 1540. tom. 1. de lignis Eccl. lib. 7. cap. 3. fecul. 9.
5. 2. **B.** Ioan. Puteani, Martyr. b] Doctrina & eloquentia pollens, hæreticos maxime confutabat. Cùm vigetur lucrata à se Portuicula indulgentia, apud Louanium, Thenas se conferret, à perditis ipsis hæreticis, in via crudeliter necatur, hac die, an. 1579. cuius corpus postea reperit, solemni cleri ac populi concursu, translatum est Louanium, & in Conventu Frat. Minor. reconditum. Agnus de eo. Gonzaga part. 1. sup. in sacris martyrib. Franciscan. suo 200, ob Christi fidem, passis in provinc. Germanie insidit, & part. 3. In Conventu Louanensi, qui est 1. eius provinc. Bouchiers, Tasso, Barezzius lib. 7. cap. 32. & Hilarij sup. lib. 2. pag. 366. Sedulius in Hillor. Seraphic. sub fin. vbi de Corrolarij Fratrum Minor. à Geuziis interfectorum in Præfata Provincia, Cortolario 6. Picquetus in Catalog. vizor. illustr. Franciscan. Bohus sup. lib. 12. cap. 32. Tossianus lib. 2. Daça, sup. cap. 72. Ardinghellus in Appendice *Compendii a' d'icis Turris*. Oratione 4. Raulin in Auctario ad natales SS. Belgij.
- B. Gunterij, Confess. c]** Non defuit Deus varijs modis ad Religionem Franciscanam per sapientiam, & sanctos, vocatè miraculose alumnos: horum vovus B. Gunterius de Brabantia, (alij de Barbara, & Barronia, mendosè legunt) in provincia Colonienfi, sancti & integre conversationis fuit: cælestis, an. 1248. à Seraphico Patre S. Francisco vocatus ad sui Ordinis professionem, cùm prius esset Benedicinus. Totus relictam exponunt Bernardus à Bessa, de Ministris Generalibus Franciscan. Macianus lib. 2. cap. 16. Chronica Antiq. sub B. Ioan. Parmensi Generali eiusd. Ordinis. Pisanus lib. 1. conformit. fruct. 9. part. 1. notabil. Waddinghus tom. 1. Annal. Minor. ad an. 1248. §. 2.
- B. Anonymi, Confess. d]** Commemoratur ab illusterrimo Gonzaga, part. 2. sup. vbi de Conventu Minoretico Nanis, qui est 12. provinc. Tusciæ: his verbis. *Aghas, hoc in Conventu Nantium, superius adhuc Beato P. Thomæ de Searlino nobilis quidam inuenus Florentinus, qui vixit a se paupertatis Minoriticis tadis assuetus: fecit atque eius dilectorum repetitionem meditabatur: Et ecce, dum ante venerabili Eucharistia Sacramentum, pro more genua flexis, somno erripitur. Facisque in extasim, vidit Dominum sibi imperperentem, quòd se relicto, mundum sequi mallet: ingratus interitus opprobria, flagellus, paupertati, nuditati, atque amarissima passioni, quam pro se, atque reliquis generi humano liberande, perpassisset. Qui tandem à somno exstitatus atque ad sanum mentem reuersus: cum totam Paupertatis prædicationem experiens, constanter sibi postmodum, in Ordine perseveravit, atque sanctissimam vitam duxit.*
- B. Matthæi Bascij, Confess. e]** Picentis erat, apud Bessium in confinio Montisfeltri natus: habitum Franciscanum suscepit in Conventu Montis-Borentini, Patrum observantior. provinc. Marchie: apud quos quamplurimis curpi selucere virtutibus: sed cùm amplius perfectionibus teneretur desiderio, totaque visionibus ac revelationibus cælestis sibi factis ad id accenderetur: decrevit apud se habere amplius memoriam agere, sed quæ illi dimitis indita erant, opere complere. Itaque anno ætatis suæ 30. Christi verò 1525. assumpta tunica dilacata, & obsoleta, cum capitulo acuminato: relictis profus soleis, sen iortulis lignis, à Conventu egreditur. Sicque Romam est profectus ad Sedem Apostolicam. Eò perueniens, petiit à summo Pontifice licentiam deferendi humilissimi habitum cum capitulo pyramidalis: tum facultatem predicandi vbi que, sine contradictione, verbum Dei: tum Regulam

Minoriticam feruendi cum omnimoda perfectione, &c. quæ omnia, Christi Vicarius, pro sua benignitate, vltro concessit vix vocis oraculo: & ita huic illustriſſimo Capucinorum Congregationi initium originemque dedit. Mirum verò! quanta Jux Dei exinde pertulerit incommoda! quot sustinuerit labores, molestias, contradicciones, atque persecutiones! ut hoc viuendi genus inchoaret, fundaret, propagaretque. Qua de re Marcus Vlyſſiponenſis. 3. part. sup. lib. 9. cap. 15. 16. &c. Baxerus part. 4. sup. lib. 1. cap. 11. Daça lib. 3. cap. 10. & 10. & 10. Binetus in vitis præcipuo Fundator. Ordin. numer. 37. Boverius tom. 1. Annal. Capuc. ad an. 1524. & 1525. Brulios lib. 3. Antiq. Parif. pag. 933. Ioannes à sancta Maria part. 1. chronic. prouinc. sancti Ioseph. lib. 1. cap. 4. Naltradamus part. 7. histor. prouincis, comite 10. ad ann. 1576. pag. 812. Toffinianus lib. 2. histor. Seraph. vbi de Capucinis. Gomaga lib. part. 1. sup. & part. 2. in Conuentu 1. prouinc. Romanæ. Mocius lib. 7. Orig. Relig. Seraph. c. 53. Florimundus Ramundus de Ortu, progressu, & occasu hæref. lib. 3. cap. 4. § 4. Ioannes Rouſſenſis, de Orig. Seraph. Relig. quart. 5. præmil. Hieronymus à Sorbo in Compendio præmil. Fratrum Minor. pag. 9. Iosephus Carlinus tract. de Orig. PP. Capucinor. Galterius in Tabula Chionographæ. fol. 16. in Euench. memorabilib. Algeria in Arboribus Epilogica totius Ordin. S. Francisci. Chartron cap. 14. 7. histor. vniuersal. Gall. seu Franc. Spondanus in Auditorio Chronolog. ad Annales Baronii, ann. 1525. Hilari in Costa lib. 1. histor. Cathol. pag. 107. Rapinuz Decad. 6. histor. General. Orig. Recollectio. part. 1. Fabricius tract. de Iulibus cap. 5. Picquetus in Prolog. exposition. Regul. Minor. Marianus lib. 5. chron. Italicor. Oberu. Reform. e. 57.

6. 6. Quibus non obstantibus, Calinus, in Epistol. ad Polonos, exterius hæretici, maxime ducti impudentia, audent falso scribere, Bernardinum *Oberinum*, Auditorem Capucinorum extulisse: dum ex catholico, pio, ac religioso Capucino; à Apostata, Hæretico, Arrianus, Atharus, impuſſimifimique effectus est: quasi ex tam illustriſſimo Capucinorum cætu, velent suam hærefim & errores impudè commendare. Sed nimium hallucinantur. Etenim B. Marthæus *Bafius*, Fundator illius Congregationis extitit an. 1525. ac Bernardinus *Oberinus*, inter PP. Capucinos professus est Religionem an. 1534. quam impudè postea dereliquit an. 1542. vti rectè euidèturque obseruatur præfati Morisus & Florimundus: qui etiam testantur penes se habere M. S. Italicum: de origine huiusmodi Congregationis Capucinor. sub hoc Titulo, *Narratione in ella quale fid: lincenza si ragione come s' succinno la Riforma di Frater Capucini di sancto Franciscio, compoſta del molto Reuerendo Padre, Frate, Maria di Mercato*. Qua de re vide Boverius sup. ad an. 1534. §. 12. & an. 1543. §. 43.

7. 7. Porro, multi, breui tempore ad B. Marthæum *Bafium* accurſerunt: eodem habu vestiti, idemque institutum profiteri summe exoptabant: quos benignè suscipiens, hortabatur, vt à Sede Apostolica, id omnino arquirerent: quandoquidem hoc minime sibi licere arbitrabatur: maxime, cum illud, pro se, & non pro alio, à Pontifice Romano petisset. Primus illocum fuit: F. Ludouicus, eiusque veterinus Frater Raphael à *Fossambona*, Regularis Obseruantie Professor: qui petita licentia, ut non obtemperet, à Ministro Provinciali Marchæ, B. Ioanne à *Fano*, transierunt ad PP. Conuentuales; vni cum ipſo B. Marthæo *Bafio*, vt sub eorum auspicijs, ab institutione Obseruantium tutarentur, & operam desiderium facilius assequerentur:

tor: quod ita euenit. Hincempe duo Fratres prædicti Ludouicus & Raphael, nouo habitu, capituloque acuminato induti; vt cum obedientia Muniftri Prouincialis Conuentualium, Romam perreuerent: vbi, ad instantiam illustriſſi. Cameracensium Ducisæ, Catharina *Caba*, Summi Pont. nepotis, obmuerunt à Clemente VII. Papa, omnium suorum complementum votorum: sub Bulla data 28. Maj. ann. Christi 1536. Pontif. sui ann. 3. Cuius cùm notitia ad aures præfati Muniftri Prouincis Marchie Obseruantium peruolasset, neous ipse lites molli aggrediret: mittendūque ad procuratorem Ordinis, in curia Romana; tantum valuit, vt ea Bulla reuocata sit & annullata an. 1547. At paulò post, eiusdem Cameracens. Ducisæ opera, idem Summus Pontifex, approbavit iterum, confirmauitque ea, quæ nuper ipſi Ludonico & Raphaeli concesserat: sub Datum Vitebij an. 1548. §. 10. nonas Iulij Pontificat. sui an. 5. incipitque *Religionis xplis*.

Interim B. Marthæus *Bafius*, verbes, oppida, aliaque loca peragrando, populus Dei verbum, indefesso labore annuntiabat; mallet prædicationi, & saluti animarum, vbi que terrarum insistere, quàm proprie vix perfectionique, domi vacare. Verùm, cum Romæ foret adesse, an. 1527. audissetque præfatum prius Bullæ Apostolicæ reuocationem: tunc excommunicationem latam in omnes caputium pyramidale deferentes, extraque Conuentus apud ſeculares degentes: protinus, vt verus obedientie filius, huiusmodi caputium dimisit, & sub obedientia PP. Obseruantium rediit. Deinde, accepta benedictione Reuerendiss. Muniftri Generalis, cepit, vt prius, varias Regionum Prouincias concionando perſtrare. Hinc, in Germaniam vique perrexit, vbi an. Christi 1547. die 24. Aprilis, Bello adfuit, quo Carolus V. Imperator, Docem Saxonis cepit, & omnium principum hæreticorum copias fudit ac prultrauit; memorabilem, stupentiamque ex cunctis hostibus reportans victoriam. Quod libi in fauorem Cæsareæ Maieſtatis, signa tunc in Iole edita sunt, quæ futuræ erant indicia victoris fortunæ: (iuxta Florimundum sup. lib. 3. cap. 16.) id profecto haud impudè ausim attribuere precibus ipsius B. Marthæi *Bafii*; qui tunc temporis, in eo spiritu feruore, præibat exercitum, eorumque ligatum gerens in manibus, militique Catholicos exteians ad prelium contra aduersarios: quorum telis nec in minimo lesus extitit; provt attestantur Marcus Vlyſſiponenſis, sup. lib. 9. cap. 28. Toffinianus lib. 2. in eo Gotzaga part. 2. in Conuentu 1. prouinc. sancti Antonij. Ioannes Baptista à Perusio in Prolog. ad vitam B. Felicis à Cantalicio Capocini. Boverius sup. ad an. 1551. in vit. ipsius B. Marthæi §. 36. & 37. Daça sup.

In Italiam reuertus, eadem prædicationi, aliaque pijs exercitijs incumbere; Venetus, in supremum moriboni decem, in gele Curati Paracæthe sancti Moyſis, qui tunc morabatur iuxta D. Marci Templum. Vistatus autem à quodam Patre Minor. Obseruati, ab eo auditus est in confessione: quæ peracta, paulò post, spiritum Deo reddidit, die Sabbati ad Vesperum, ann. Domini 1552. ætatis suæ an. 57. Audita sancti vini morte, tantus populorum concursus illuc factus est, vt sepeliri haud potuerit, nisi sequenti die Lunæ ad Vesperum: quo, auctoritate nuntij Apostolici, foras delectum est in Conuentum Fratrum Minor. sancti Francisci à *Pinea*, atque in communi Fratrum Sarcophago reconditum. Verùm, crescente deuotione, ac numero populi vniuersique sexus sepulcrum illud pia veneratone visitantis, sacrum eius corpus exinde sublatum, jn die S. Francisci, nempe 4. Octobr. reperitum est on-

ni ÷ integrum absque corruptione seu fastore, herosificumque collocatum exiit in aliud sepulchrum; vix per ipsum, multa confert Deus populi ingentia beneficia; nam in vita, & in morte, ac post obitum clarissime quampluribus miraculis asserunt, Marcus Vlyssiponten. cap. 20. & 28. Mionis Gonzaga part. 1. vbi de PP. Capucino. origine: & in BB. vixi Ordini. Minor. Item part. 5. sup. T. Essinius: Hilarion ÷ Costa: Ioan Baptistã ÷ Petrus: Algeria sup. Bosius de signis Eccles. tom. 1. lib. 12. cap. 21. Piqueus in Catalog. viror. illust. Francican. Foderetus in Descriptione Prouinc. S. Benauent. pag. 257. & 226. Boverius sup. ad an. 1575. Daça sup.

§. 10. Nunc ad ea, quæ obicuriora quibusdam videntur, proponendum est. Primum est, circa illud caputium & habitum nouum ÷ B. Mathæo *Esopus* delatam. Quantum ad habitum nonitatem, semper recte fuit ab Ordine Setaphico F. Helyas, D. Francisci peritus absentium, modum laxitatem adinuenit, & mensuram, ÷ pio Patre statutam transiens, ceteris vix offensiois præbit. Hinc D. Franciscus reuersus, ÷ pluribus & posterioribus illustri professoribus acceptis, non inanes, neque falsas fuisse querelas ad se transmissas, in Orientem, de ipso Vicario Generali. F. Helya; idque ipse comperit, etiam palam in eius vestitu, satis dissonum sibi humilitate: & archa paupertatis, quam omnibus præscripsit, & suo exemplo. Etenim coram apparere ausus est, in habitu cultioris, & pretiosioris, longiorisque caputij, ampliorum manicarum, dilatatis etiam fimbriis, quam pauperis & humilis professionis Religio sus potuerit induere, absque manifesta actionis itatus dissonantia: quem, vt vide vi sanctus, graui oburgatione, reprehendit: talemque habitum cultioris vixum condemnauit. Vti referunt Marianos lib. 2. cap. 57. Speculum S. Francisci, part. 2. cap. 48. Marcus Vlyssiponten. part. 1. sup. lib. 2. cap. 19. Waddingus tom. 1. Annal. Minor. ad an. 1220. §. 20. Vnde B. Aluarus Pelagius, Episcopus lib. 5. de Planctu Eccles. cap. 76. maxime in hunc abulum inuehitur, atque redarguit.

§. 11. Alij vero in contrariam partem sese accingentes, victiosa laborarunt extrimitate, sub mortem quippe Clementis V. Pap. an. 114. Quidam Fratres rixum reformationis, sed non secundum scientiam, habentes: abique vlla licentia cæperunt in Gallia, apud Phocensem Prouinciam, quoddam vix genus inchoare: *Reuelisque habitibus communitatis Ordinis, tanquam præphæti, & illorum, habitus breues & deformes, contra suorum superiorum præcepta & arbitrium, assumserunt.* Inquit, D. Antoninus 3. part. hyltor. Titul. 24. cap. 9. §. 14. sub Generali 16. Alexandro de Alexandria: cuius rei meminit Marcus Vlyssiponten. 8. part. sup. lib. 7. cap. 11. §. 1. Addeus, quòd hi, more Capucino, etiam vestibus induti, perseueraueruntque in sua pernicia vsque ad tempus Ioan. XXII. Pap. de quibus sic loquitur idem S. Antonin. §. 15. *Demum autem Papa Ioannes, volens penetrare in istos, inter Fratres Minores; duo puncta principalia tuus discretions, videlicet: de forma & qualitate habitus: necnon de grauitate, etc. declarauit: In illa Constitutione, quæ incipit. *Quorundam exigit.* Data an. 1318. quæ decreuit, in ius standum esse iudicio superiorum. Vide Vlyssiponten. sup. cap. 33. R. d. ericum tom. 2. quæst. Regular. quæst. 76. art. 1. At B. Mathæus *Esopus*, peius, obtinuitque ÷ Summo Pont. licentiam, huiusmodi habitum deferendi: idem fecerunt alij pij sanctique viri: quare haud impudè ex hoc possunt in aliquo redargui: sed illi tantummodo culpandi sunt, qui abique soper-*

riorum licentia, sine Sedis Apostolicæ inconsculta auctoritate, iis habitibus steterunt & deformibus vixit: ut contra quos iure cencensuræ D. Aluarus S. Antoninus: & alij, sup.

Quo ad caputium verò, maior est difficultas. Omnes, quoque celegentur, auctoritate. Iam ut, illos pericos Dei vobis certam caputij in gestis epuisse, ad eam modum, quo Setaphicus Pater D. Franciscus vsua fuerat, Cuius autem forme extitit, non habuit, tum caputium ipsius, accepe, ex antiquo ille Pater B. Bartholomæo Pisano, lib. 5. conscriptum. in 4. part. 2. Nouum, ostendit B. Franciscus in paupertatis amali, *cap. vestimentorum vtilium incantus. Ad principia Ordinis, usque que ad finem, tunica, et dicitur, & similes alii in dices, in sola gloriabatur penoria, & egredere condebat: vnde solo habituali tunicæ, nullam aliam inferens deferenda, fuit contraria. Et hæc erat (vt dicit 5. part. Legenda) rugosa, aspera, & hispida: vestimentum boreale molliorem, asperitatem amabat dices: Emori & asperis Damone in fugam conuerti: delicatis autem & molliori ad restandum fortis amari, si ÷ habitus eius qualis fuerit, dicit Legenda antiqua. Iste cum ÷ Christo rediens, vixit habitum suum exteriorum emere consuetum, ad litteram, esse vnde, mensuram habuit, que ad longitudinem & latitudinem, & qualitatem, & quo ad vilitatem & colorem, docuit verbum & exemplo: vestitus Fratrum: Bernardo, & Guido, & Messas, ac alios sanctos, qui se ab eorum habitibus accepe reppelle dicebant, & aperte rebellauerunt. Quo ad materiam dicitur, quid esset de panno vili, & cineris, vel pallidis, vel terre coloris, Christus manifestatorem representans: & talis profectus, quid corpus funderet: & postea fratres suo vna tunica suscipere, intus & foris repetita: tantum vnde dicitur, quid facerent, absque omni colligatione super angulum, terram non tangere: longitudinem materiam, usque ad exteriorum materiam digitatum: via quid manus operiret: & longitudinem materiam non excederet: latitudinem materiam esset tanta, quid manus liberi intrare & extrare possent. Caputium quadratum, & tantum longitudinis, quid facerem operiret. Ita quid habitus exteriorum presertim, & omni humana gloria & ornatus contemptum, sua vilitate prædicaret: & Fratrum Minorum noua crucifixum & martium ostendit: & esset modicatus operiret: & necessitatis: amatum paupertatis simoniam, & professionum humilitatis signum, & portatus improperij cinis Christi verum iudicium, & c. Eadem referunt B. Angelus Clarens in chronico de 7. tribulationibus. Ordini. Minor. in fin. T. Essinius lib. 1. Marcus Vlyssiponten. part. 2. sup. lib. 7. cap. 31. Waddingus tom. 5. sup. ad an. 1208. §. 7. & 8.*

Itaque Caputium D. Francisci, non erat rotundum, §. 51.

aut pyramidale: sed quadratum, seu quadrata forme, abique alio acuminè, quàm quod ex sua figura quadrata nascebatur. Quadraturam hanc ita explicem, vt si ab habitu diffusus caputium, & semel plures, vix latera iungas, duangulum efficiat inferius, alcrum superius: sed hunc duangulum ÷ parte posteriori angulus acutior est, vel acutius manus, aut prominentius. Vti probè latione stylo describunt RR. PP. Tossianus, sup. Albasina, Rouffensis, Victorinus, & c. in notis sup. Reg. Frat. Minor. cap. 2. Rapiarus in hyltor. general. orig. Recollector. part. 1. Introduction. pag. 96. item Decad. 8. part. 2. §. 4. & Waddingus sup. §. 1. & 6. id potèd constat, ipso, quos D. Franciscus gessit, habitum conspectu: eorum Alisij, in æde S. Georgij (que monasterium est S. Charz) silenciarum tunica sandi viri, & caputium, quædrata propè forma, parumper acuminatum, extelsibus oculatis, Sedulo in commentar. ad vitam S. Francisci. esp. s. §. 1. & Wadding. sup.

§. 5. quibus subscribunt *præfati*. Roulierio, Victorino, Rapin. &c. Eiusdem formæ alius est habitus Florentinæ in Hethuria, quemidem serelat, quando fororum vulnerum numero, forma, & dolore, eum Christus tam dignanter quam mirabiliter afficit; hinc maxima in veneratione habent serenissimi Hethuræ Duces, quorum autoritate, extractus fuit & explicatus anni 1621. ad instantiam R. P. Antojij Deza, quando Commissarius Curie Romanæ de Ministris est in vibern, tunc præsentibus ipsi serenissimis Ducibus, vidit ad fatietatem, annoque, qua potuit euiositate, huiusmodi habitus colorem, formam, & qualitatem. Color quippe perfectè cioreris est; qualis sibi vilis, nec tamen rudissimi; strictus nimis non est, nec pannosus valdè; manica habet à cubito ad corpus latiores communi fratrum vilo: capito in quadratum est, absque orbiculari illa parte ad pectus pendente, *Mozetta* vulgò dicta, & sine rotundo illo capitis obelamento, modo omnibus ferè minoribus consueuunt. Hæc ex *Wadingho* sup. qui & ad an. 1124. paragrapho 16. refert: quemodo talis habitus in manibus serentis. Ducum Hethuræ deuenit; quibus recessit *Foderetus* sup. volens hunc esse illud vestimenti genus, quo opertus est coram Episcopo Alfiditensi, dom patris cessionem fecit: cuius sic meminit D. Bonaventura, cap. 2. vit. S. Francisci. *Oblatus est autem ei mantellus pauper & rusticus cuiusdam agricolæ formatus Episcopo: quem ipse separauerat suscipiens, cum ei auerit, quod sibi occurrerit, ad modum fræctæ, man propria, consueuunt: operimentum formans ex eorum fructibus hominibus, & pauperis seruandis.*

- §. 14. Inde verò progrediens D. Franciscus, deuenit Eugubium, vbi à quodam amico pristino agnitus & susceptus, paupere tunica, vt Charli pauperulus est contentus, ad quod alludit Responsum quintom officij proprij diei festi: *Amenem*, inquit, *quærit pristinam, qui sperat in caribus tunica contentus*: qua per biennium vsus est: cùm, prima illa veste abiecta, ab Episcopo sibi donata: etiam foru inducã, vix eremicæ operam dabat. Illud autem præ: externs aduertit Venerabilis Beluacens. *Specul. histor. lib. 29. cap. 9. Marianus lib. 1. cap. 2. pag. 10. & D. Antonin sup. Titul. 24. cap. 7. parag. 1. non contentum virum sanctum præfate tunice ei emicæ forma, sed aliam sibi consuevit valdè contemptibilem & incultam: quam pastoribus dixerat Volaterranus lib. 21. Antropolog. Titul. Franciscus, & Petrus Galefimus cap. 9. vit. sancti Bonaventura. hunc se quomocumque duntaxat crediderit ratione, (vt etiam aduertat Ioan. Marquerius, de origin. Eremitar. cap. 4. parag. 10. & cap. 13. parag. 18. & *Wadingho* sup. parag. 4.) quia tunica erat rudis & hispida, caputiumque ad scapulas pendebat veluti acuminatum, eo more, quo exterior tegumentum gerunt pastores ouium ad arcendas cæli inclementias, capiteque illud lasgius amplosque obtegumentum, ad vestem consutum habent, quo à superueniente nimbo, aut niue defendantur. Quo habitus genere deinceps per totam vitam vsus est *vir Dei*, ea solam admittit non magna differentia; vt aliquando parumper longiorem latgotemve, secundum officium lasgitatem, vel tenuitatem, parumque mensuram portaret; & caputium aliquando magis vel minus acuminatum adueret.*

- §. 15. Scio nonnullos referre D. Bonaventuram, tunctotius Ordini. Generaliter, oblices eandem natas, caputium reformasse, figuramque illius immutasse: vt verò ita faceret, inde motum dicitur ex inculto & pascitio more excendendi, ex quorundam ruditate introducto; atque ex alio abusu plurimum delicatiorum, & manus

Religiosorum mollitie, lasius serpeni; dùm communiter præter caputium amplum nimis, nec ita commodè caput fouens, superinduebant pileos, seu almucia, siue capella, vulgò *calbas*: de quibus idem B. Bonavent. in *Specul. Discipl. part. 1. cap. 25. 27.* vt ergo habitum à pastoritico, religiosiori specie distingueret, & commodus da. et capitis formentum, rotundum adiecit cooperimentum, & dimisso ad scapulas antiquo acuminæ, & ad pectus parte orbiculari. Ita Volaterranus, Galefimus, Marquerius, sup. Ciaccanus in *Greg. X. Pap. Hieronymus Costeius part. 1. histor. Veronens. lib. 7. ad annum 1230. Toffianus lib. 1. 2. & 3. histor. Seraph. in eo S. Bonaventura. Vvadinghus, tom. 2. sup. ad annum 1260. parag. 17. Sedulus sup. & ceter. sed alij veris contendunt originem huiusce mutationis Ioanni XXII. Pap. esse tribuendam: vt *Foderetus & Albaspana sup. tum in Breui Memoriali Ordini. Minor. Victorinus, & alij sup. Vide Coniunctum in Breuiario Chronologico. ad an. 1288. & 1291.**

Ceterò vero an. 1496. illud caputium denuò restitutum est, per B. Ioan. à *Guadalupe*, iudicem eius sequaces, *Capucini*, seu Fratres de *Caputo*, vel de *sancto Evangelio* iuncti pati sunt: & ita conuocantur, inter alios, ad Capitulum Generalissimum Romæ celebrandum, pro vnioune totius Ordinis Seraph. an. 1509. per Iulian II. Pap. Item ad aliud Capitulum ibidem agendum, an. 1517. per Leonem X. Summum Pont. vi patet, ex *Matco Vlyssiponen. part. 3. sup. lib. 8. cap. 24. & 25. Gonzaga pat. sup. vbi de 6. & 7. Capitulum Generalissimum totius Ordini. Muoti. Fundamento trium Ordini. Toffiano lib. 3. Albaspana, Victorino, & Rapino, sup. Decad. 2. part. 1. parag. 2. & part. 2. parag. 3. & 4. item Decad. 6. part. 2. parag. 1. & 3. Quapropter ipse Rapinus, (post Barezium, 4. part. Chronic. Minor. lib. 1. cap. 11.) obseruat. PP. Capucinos, B. Matthei *Basij* fratres, hanc partem obligationi esse obnoxios, erga ipsum præfatum B. Ioannem *Guadalupe* Reuocatum, seu *Discalceatum*; à quo sic didicerunt caputium desente, vt eandem *Capucinum* nomen sortis fuit, & ceter. olim ipse Reuocatus in Hispania nuncupati erant Fratres de *Caputo*, triginta annis, antequam Capucini moderns exortentur in Italia, Duce B. Mattheo *Basij*. Verum quidem est B. Petrum *Meliorum* cum focis Reuocatis, coactum fuisse, in Lusitania, à Patribus Obseruantinis, illud caputium deserere, circa ann. 1509. At B. Angelus *Prætorius*, cum suis alumnis, etiam Reuocatis, in Regno Castellæ, idem Caputium seruandum decreuit, reuocantque: non solum vsquo ad præfatum Capitulum Generali. Romæ habitum an. 1517. sed etiam vsque ad finem vitæ; ut in Hispania & Gallia, siue in Italia & vbe Roma; palam ac publicè illud deserere, à quo omnes ostis Reuocatis & *Discalceatis*, eandem morem mutuati sunt: licet nomen Fratrum de *Caputo* spontaneè dimiserint, vi illius Capituli Generalissimi; vt sic vniuersi totius Ordinis acceptarentur, iuxta Summi Pont. Leonis X. mandatum. Vide Barezium sup. cap. 5. 11. & 63. Albaspanam, Victorinum, & Rapinum sup. Decad. 1. part. 1. parag. 4. & 5. item Decad. 6. part. 2. parag. 2. & 9.*

Ex quibus omoibus licebit hanc deducere conclusionem, cum præfatis Authoribus: verum, proflam, & integram formam Capucij Seraphici Patris sancti Francisci, minime defecit ab aliquo Minoritico instituti alumno. Non à Conuentualibus & Obseruantinis: quia, orta hac de re eontrouersia, Ioan. XXII. Papa, aliisque Summi Pontifices declarauit, decreuerunt

§. 16.

§. 17.

que standum esse ludicio superiorum: qui eam in promptu figuram assumptur, ut caputis. (quod tunc non amplius, erectum, seu in altum super caput gerebant, sed repandum, ac demissum super scapulas) adderent, consueveruntque cucullum, seu caputium parvum rotunde figuræ, ad formam capitis coaptatum: quod nunc vsque apud eos permansit. Non item à Reformatis, Recolledis, seu Discalceatis: quia etsi eorum caputium magis quadratæ figuræ approximet, attamen retinet adhuc veterem ab Obscuratibus formam, nempe illud aliud demissum ad scapulas, cum plicatione illa, seu *Mozetta*, arce pedus circumpendente. Non denique à Capucinis: eo quod licet præfata *Mozetta*, ac repando, circa scapulas, eorum caputium cæceat; nihilominus ista est acuminatum, ac pyramidale, ut omnino sit alienum, à quadratæ formæ; qua S. Franciscus utebatur. Unde Hieronymus Cortesius sup. ingenuè fateatur prius illos Fratres Minores habuisse, acumen aliquantulum præmissum, non verò idem protensum, sicuti madè portant *Patres Capucini*. Idem confirmat Wadinghus tom. 3. sup. ad annum 1208. §. 6. ubi de veteri illa forma caputij D. Francisci; his verbis, *Religiosissimi Patres Congregationis Capucinorum, plus ceteris ad hanc formam accedunt, si non excedunt, nec enim tam oblongam et acuminatam, ut illi ad scapulas demittant, sicuti indicaverunt S. Patrem gessisse, Imagines certe antiquæ, quæ statim à Francisci obitu depictæ sunt in multis verbis Heithræ & Umbra, non valde præmissæ veteri acumen caputij, aperit præbent. Eadem describunt Albalpina, Victorinus, Raparus, & alij sup. Rouffierus.*

§. 13. Veram est, in Abside Ecclesiæ S. Martij Maioris & Lateranensis Romæ, demitti ad infimas vsque scapulas, in imaginibus SS. Francisci & Antonij, opere Musio expressis, in Lateranensi, cura Nicolai IV. in altera vero sanctæ Martæ cum eiusdem & Iacobi Columnæ Cardinalis, ad exitum deductis, an. 1195. opifice Iacobo Tarris, ut in Absidis angulo dextro habetur. Sed iam illic hoc tempore, non parum laxior & amplior evasit nostri habitus mensura: neque id mirum, si adhuc ipso vivente S. Francisko, & coram agente Elyas, & alij, de quibus non semel conquestus S. Pater, fimbrias dilatarant, & mensuram à Francisko statutam transibant; ut expressè etiam in capitulo

longiori fecisset Elyas, Francisko apud Ægyptios agente, scribunt Marianus, Marcoa Vlysioponens. & cæc. sup. quod in his ipsis vermiculati operis imaginibus planè probatur. Nam & adè longum præteritus essigiat sancti habitum, vel etiam subcinctus & colligatus supra cingulum, iustam excedat, vel exæquet longitudinem vestis, quam Franciscus gestabat: quæque illius mensuræ, quæ scribunt antiqui nostri Legendarij: & ex his Pissius, Angelus, Tossinianus, & cæc. sup. ut subcincta absque vlla huiusmodi supra chordam collectione, tertium non tangeret. Diffusentibus autem fimbriis, quæ præcinctæ vel coctæ in his conspiciuntur effigibus, ad unum vel alterum palmum per tarsum trahi oportet. Si ergò adè dilataræ fimbriæ laxiori huius temporis disciplina: quod mirum, si & exoruerit capiti acumen, & forma alia aliquantulum evaserit: inquit Wadinghus, sup. contra quos maxime exclamat B. Alvarus, sup. dicens: *Longissimus habitus, sub colore bene factus, & capus, & tunica desertus; & caputia vsque ad nates; ut qui magnè illi caputium, magnè se reperit, & cæc.* Nolim tamen; inficias, in his mali aliquid, aut finitro suspicari: nam cum præfati omnes, Decretis Summorum Pontif. (quorum pedibus subditi sumus) capite decimo secundo Regul. Minor.) imitatur, & voluntati Superiorum (quorum arbitrio id relinquunt) maxime pareant: tuta conscientia, ultra Sanctorum Patrum exempla, vniuscuique, pro suo more deferat caputium; quæmvis (ut diximus) formam veram minime attingat caputij D. Francisko.

Quo ad *Barbam* vero, clarè deducitur à primitivis §. 19. nostra Religione Seraphica, nequaquam in usu fuisse eam nunc, nisi solis Eremitis: pro ut fecit P. Helyas an. 1230. quo, dum abfolueretur à Generali Ordinis, secessit in Eremitorium Cortonense: & eidem Capucini egerunt, dum Eremitarum nomine initium dederunt suæ congregationi. Quæ de re, Wadinghus tom. primo sup. ad annum millesimum ducent. esimum vigesimum septimum, paragrapho 64. & an. 1230. parag. decimo secundo, ex Mariano: Marco Vlysioponens. s. part. sup. lib. 2. capite vigesimo quinto, & aliis.

PRIDIE NONAS AVGVSTI.

A Pud Guainamotam Chichimecarum Indiæ Occiduz populorum Pagum, passio Beatorum^a Martyrum Andræ ab Aiala, Francisci Ægidij, & sociorum: quorum prior, cum esset Conuentus eiusdem loci Guardianus, ac Concionator eximius, ab ipsis Indis in idololatriam relapsis tentus, & iteratis securium ac clauarum ictibus vsque ad mortem percussus, tandem abscisso capite, pro Christi fide gloriose occubuit. Alter vero socius eius, vnà cum alijs, crudelissimè vexatus, atque necatus, martyrij palmam promeruit. Neapoli in Campania, Beati^b Davidis, Confessoris. Pifauni in Piceno, Beati^c Francisci Cichi, Tertiarj, Confess. vita & miraculis clari. Spoleti, Beati^d Cherubini Spoletani, Confessoris: qui doctrina & officio prædicationis clarus: spiritu prophetico, atque maximis emicuit miraculis. Mantuz, Beati^e Paulz de Monte-alto, Virginis: sanctitate, & signis admirandis gloriose.

- §. 1. **B** *Esturum Andree, Francisci, & sic. a*] Inter eos Fratres Minores, qui in conuertendis Guianamotis Indis, fructuosus laboratum, piumatum tenuit. B. Andree ab *Atala*, insignis Theologus, idioma istius patris optime callens: quod pietatis officium per integrum sexennium præstitit; donec an. 1584. vna cum sociis, mortem subijt pro Christo, quam illis pristinæ charitatis obliuio, & ad Idola reuertentes, crudeliter intulerunt. Horum gloriosum certamen copiosius descriperunt Gonzaga part. 4. Orig. Seraph. Relig. in Conuentu 46. prouinc. SS. Petri & Pauli. Barezus 4. part. chronic. Minor. lib. 8. cap. 73. Daça ibid. lib. 2. cap. 51. Rapinæus in histor. General. Ong. Recollector. Decad. 7. part. 2. §. 10. Algezira in Arbore Epilogica totius Ordinis Franciscan. Marianus lib. 3. cap. 19. Chron. Reformat. Grauiua in *1602 Terrarum*, part. 8. cap. 14. ex Fernando, in Concertatione prædicatoria, & Eccles. historia.
- §. 2. **B. Danido, Confess. b**] De eo scribit Toffianus lib. 2. histor. Seraph. in Capitulo Generali. 40. Ordinis Minor. an. 1343. quo ciuitati Neapolitanæ ad exitum inclinanti suis precibus opportunè succurrit.
- §. 3. **B. Francisci Celsi, Tertiar. c**] Ann. 1350. decessit præp. ciuitatem Pisanam, in monte S. Marie Granarij. Eius corpus Pisanam delatum, in Ecclesia Cathedrali sub altari Dei genitricis Marie honorificè est reconditum: Deo eius sanctitatem multis illustrante miraculis. Vita eius extat M. S. ex quo Marianus in Appendice lib. 1. Vvadinghustoni. 1. Annal. Minor. ad ann. 1350. §. 9. 10. &c. Alius est à B. Francisko *Celsi*, Fabrianensij, de quo sup.
- §. 4. **B. Chersimo, Confess. d**] Philosophia, Theologia ac iure Canonico excelluit: in Concilijs ac Disputationibus publicis, eloquentia, dicendi facundia, ingenijque subtilitate præstabat. Tanto autem spiritus feruore concionabatur, vt totam sermè Italiam reformarent. Nam vna extirpabat, priuos mores abiebat, ruzas & odia conciliabat; peccatores ad penitentiam alliciebat, pios verò ad perfectionem inuitabat. Hilari ac gratiosa conuersatione maximè decorabatur; humilitate, pietate quo pollebatur; ac ipud egea Diuinitatis Euchariiz Sacramentum. Miraculis permulsi, &

spiritu prophætico coris us fuit illustratus: Cæpè etiam Christi vilitatione est recreatus, aliorumque sanctorum contubernio vltus: maximè S. Hieronymi, Ecclesie Doctoris, qui sub sacra caelestia tanta familiaritate reuerabat, vt testamento B. Bernardi *Feltrensi*, veluti amicus ad antiquum colloqueretur. Tandem senio grauius, sed meritis opimis onustus, morte appropinquante, peccatorum confessionem fecit B. Angelo à *Clamphi*, nunc Generali Communiario PP. Obliuian-tin. familie Ultramontanæ, & hac die decessit è vita, an. 1484. in Conuentu S. Pauli extra Spoletum. Mor-tue corpus eius est delatum ad S. Mariam de Angelis, propè Alissium: vbi sepulturam accepit, pro vltimo obitum suum expectat. Porro illius anima, ab Angelis, & ipsi D. Hieronymo, visà est in caelum deduci, in cuius obuiam apparuerunt sexaginta sex mille anime, que illius operà, ac seruentissimis suis concionibus saluatae erant. Arguit de eo B. Bernardus de Buis part. decimo secundo, Mart. serm. 6. part. 3. Item, in Retiario Quadragesimali, serm. 27. part. 2. Marcus Vlyssiponen. 3. part. chronic. Minor. lib. 7. cap. 1. 2. & 3. Picquetus in Catalog. vitor. illustr. Franciscan. Algezira sup. Gonzaga 2. part. sup. in Conuentu 10. prouinc. Tulcius: Item in Conuentu 6. prouinc. S. Francisci, vbi ait tumultum fuisse in præfato Conuentu S. Pauli: sed mendosè, vsurpat eternis locum obitus, pro loco sepulture ipsius. Toffianus sup. in prouinc. S. Francisci. Broussus tom. 3. Annal. Eccles. ad ann. 1484. §. 28. Volaterranus lib. 21. Antropolog. titul. de Eremitis.

B. Paula, Virgin. e] Huius præclara Heroïna Elogium, ita apud Gonzagam habetur 1. part. sup. in Monasterio S. Lucie, Mantua, quod est 11. prouinc. S. Antonij in Italia. *Moniales* (inquit) *B. Sereus Paula de Monte. alio corpus, apud se sepultum, summa veneratione proficiuntur: Fuit B. hac seror, dum adhuc viuerec, omnipotente, omni que facultate prædita: quomolrem ex ergastulo carnis 4. Augusti anno Domini 1514. egressa, miraculis celsitate meruit. Huius adspulauit, Vvadinghustus tom. 4. sup. ad an. 1510. §. 31. Daça, 4. part. chron. Minor. lib. 6. cap. 31. Valerius de SS. Fœminis Ordinis Minor. lib. 4. cap. 17.*

NONIS AVGVSTI.

Manicis-Caphrorum in India Orientali, Beati ^a Francisci, Martyris: à Gentilibus, ob fidei propagationem interempti. Apud Aluernæ montem in Tutcia, Beati ^b Clementis, Confessoris: qui mira patientia, & vitæ perfectione præditus fuit Camerini in Vmbria, Beati ^c Bernardi à Fabriano, Confessoris: qui oratione & castimonia pollens, vitam asperitate plenam duxit. Bernonij in Britannia Armorica, Beati ^d Stephani Bruliferi, Confessoris, ac Doctoris eximij: vita & virtutibus celebris. Ragusij, Beati ^e Euangeliste à Perusio, Confessoris: genere, religione, & signis admirandis illustris. Podij-Bonitij in Hetruria Beate ^f Bonæ, Viduæ, Tertiarie: quæ sanctis operibus iugiter vacans, feliciter obdormiuit in Domino, atque miraculis claruit.

OCTAVO IDVS AVGVSTI.

In monte Thabor, Transfiguratio Domini nostri Iesu Christi. Iucatanii in India Occidentali, Beati^b Didaci Landæ, Episcopi: qui eruditione, & vigilantia Pastoralis resurgens, sanctissime excessit à vita. Fabriani in Marchia Anconitana, Beati^c Francisci, Confessoris: eiusdem provincie Custodis: doctina & sanctitate spectabilis. Scotanenti propè Montem-Barochium, in Piceno, Beati^d Sancti, Confessoris: qui penitentiae amantiſſimus quamplurimis in vita & post obitum nobilitas est miraculis. Sturnis in Calabria, Beati^e Hieronymi à Mesuraca, Confessoris: meritorum prærogativa insignis; qui vocante Domino, ad celestia gaudia transit. In Lusitania, Beati^f Georgij Quadri, Confessoris. In India Occidua, Beati^g Francisci Sezani, Confessoris: magnæ sanctitatis viri. Castri-Cæfaris, in Archiepiscopatu Burgenſi, Beati^h Martini à Maria Virgine, Confessoris: signis & virtutibus gloriosi.

AVGVSTI VI.

5. 1. **T**ransfiguratio Domini. a] Huiusmodi à prisca temporibus solum celebrari in Ecclesia Catholica; quod coulat, tum ex Martyrologio Romano, & Menologio Græcorum: tum ex scriptis Doctorum Orthodoxorum, & sanctarum Patrum. In Gallia etiam perantiquum est; de coque Petrus venerabilis sermone habuit: Gualtelmus Duraxens, Mumatenſis Episcopus illius festi meminit lib. 7. Rational. Diuinar. Officior. cap. 21. qua de re lege Baronium in Notis ad Martyrolog. Roman. & Saussayum in Martyrologio Gallicano, hac die.
5. 2. Multorum tamen opinio est, quod Calixtus III. Papa, huiusmodi festum instituerit, sanxeritque, vt die sexta Augusti coleretur, qua eo die Christi insignem victoriam, superato & cæcto ad Belgardum, Turcarum exercitu, reportauerunt. 1456. Ita Annas Syluius tract. de Europa. vbi de Italia. Paulus Langius in chronico Catezoni, ad an. 1456. Nicolaus Galſius in Annal. Franc. sub Carolo VII. Reg. eodem anno. Vza B. Ioannus Capistran cap. 34. apud Sedulium. Caluſius in chronologia an. 1456. Genobardus lib. 4. Chronograph. in Calisto III. Beyerlinck tom. 2. operis Chronograph. ibid. Spondanus in Auditorio chronolog. ad Annales Barent. an. 1456. Warræus in Fasciculo temporum ibid. Speculum Fratrum Minor. tra. 2. & Firmamentum trium Ord. Mus. part. 1. eod. anno, &c. quos sic oportet intelligi: nempe non simpliciter & absolute de festo, à præfato Christi Vicario instituto, cū iam longè antea vigiliæ eius agitur: sed de festiuitate maiore, quæ vt celebrari desoluitur fieret: Antædeprecatōis officij, sine illius Summi Pontificis auctoritate composuit: ac publicè & festiue celebrandam per vniuersum Orbem, sub duplici officio instituit hanc solemnitatē: concessitque indulgentia, quæ officio intersunt, non secus ac die festo sanctissimi Sacramenti: vti videre est apud Platinum, Schodolum in Registro mundi, ætate 6. Baptistam de Glen, in historia Pontificali, Quæ certatum tom. 2. ibid. sub Calisto III. Pap. Philippum Bergoma lib. 15. Supplemento chronica. ibid. Naclerum in chronico generat. 49. Azorum part. 2. Institut. Moral. lib. 1. cap. 15. quest. 1. Galterium in Tabula Chronograph. secul. 15. in Euentib. memorabilib. Brouam tom. 17. Annal. Eccles. ad an. 1456. §. 1. Guazantium tom. 2. Comment. in Rubric. Officij Romani secl. 7. cap. 10. Augusti 6.

Ribadenezum in Flore Sanctior. hac die, post S. Antonia. 3. part. Chronic. Titul. 22. cap. 14.

Præterea, hæc insignis victoria contra Turcas haud §. 3. cessit Christianis ca. sexta die Augusti, an. 1456. vti quamplures arbitrantur sed Iulij 22. in festo S. Mariæ Magdalenz, iuxta Bullam præfati Pontif. Calixti III. D. Antonium 3. part. chron. Titul. 22. sup. cap. 14. §. 1. Naclerum, & alios. Constituit autem hæc Summus Pontifex memoratum benefici agere die sexta Augusti: quandoquidem ipso die, numerum ea de re lectus petro excepit. Quæ verò B. Ioannes Capistranus Diuino fretus auxilio, plurimum laborauit in huiusmodi expeditione, pugna, ac victoria de Turcis caelestis habita: ideo totus Ordo noster Franciscanus, cuius erat ipse alumnus: tale festum vitè fulcepit colendum, & tanquam nobis proprium, inter memora festa nostri Seraph. Ord. recensitum est: Vide Firmamentum trium Ordinum Minor. part. 3. in Ordinationis. Diuini Officij: Vnde in Capitulo Generali Salmanticensi, an. 1461. sic sanctum est. *Festum Transfigurationis Domini, quod à Calisto III. nouiter fuerat institutum, sub duplici maiori, die sexta Augusti, celebratur: & propter vniuersitatem seruandum, officium à summo Pontifice ordinatum dicatur, quod habet pro capitulo; Saluatiorem exp. Tomus, & pro Hymnis, Gaudi mater patris, & cæ. teste Speculo Fratrum Minor. tra. 3. in Ordination. circa Diuinum Officium. At Pius V. Papa, mutauit Hymnos ad Vesperas & Laudes, & Lectiones primi ac secundi Nocturni. iuxta Guazantium, sup.*

B. Didaci Landæ, Episcop. b] Ex provincia Castellæ, §. 4. in Hispania (cuius erat alumnus) in Indiam Occidentalem transiens, post plurimos, in Indorum conuersione exantlatos labores, postque plurimas eo in opere superatas difficultates; Guadianatus officium, in Conuentu S. Antonij Itimaleſi (qui est 6. provincie S. Iosephi de Iucatan) exercuit an. 1555. q. i. tempore tanta inualuit famēs: vt omnes, tam Indi, quam Hispani inedia propè interirent. Quare ipse pius Pater precepit, vt nemini penitus pauperi, panis, à fratribus sibi subditis denegaretur: At omnipotentis & misericentis Deus illi rependens vicem, tre, cum, farina, aut quævis panis prouiso, villam lenit in Conuentu immersione. Hinc ad Episcopale manus apud Iucatanicos assumptus, cū depreuatos mores, tum Hispanorum viciu di licentiam, atque tyrannidem in ipsos Indos excita-

tam vehementiùs libertatque cõpissit arguere; magnam ex huiusmodi libertate, apud multos, subit invidiam. Lanis quoque, atque maleficis Indis, quibus hæc regio licet, quòd in eos severius amanduet-teret, infestissimus fuit; quàmobrem, non paucas ab eis subitè infestas ignas tamen omnes dicitur se protegentis virtute, non scilicet pede superante: Angelo nonnunquam in specie pueri formosissimi ipsum defendent. Præterea, dicitur ad populum concionem habere, sepius visa est splendidissima stella supra caput eius. Virescens tandem maturus exornatus, obit an. 1579. circumregionis famam fecit: cuius corpus iacet, honorificè reconditum sepulchro, in Cathedrali Ecclesia Ictanica: vbi magna veneratione colitur. Argunt de eo Gonzaga 4. part. Orig. Seraph. Reliq. in Conu. 1. provinc. Ictanica. Barezus 4. part. Chron. Mun. lib. 7. cap. 19. Daza ibid. lib. 2. cap. 49. Rapiæns in histor. General. Orig. Recollector. Decad. 7. part. 3. §. 5. Marianus lib. 3. cap. 48. Chron. Refor. Gra- uina in voce *Ypiria*, part. 2. cap. 24.

§. 5. *B. Francisca, Confess. c*] Theologus Professor erat ac Custos in provinc. Marchie; præcipuè autem adnota- tur, inter illos pios viros, qui doctrina & sanctitate strenuè in Consuetu Fabrianensi; quorum cata- logum subtexit B. Francisca Fabrianensi in chronico M. S. Fabrianensi & Waddinghus tom. 4. Annal. Min. ad an. 1268. §. 3.

§. 6. *B. Sancti, Confess. d*] *Sanctus, Sanctissimus, seu Sanctus* est nuncupatus, vitæ eximie abstinentiæ, qui longo tem- pore solis herbis crudis absque pane vescèbatur. Pro- fessione quidam laicus, sed meritis opimus; quippe, qui tum in vita, tum quoque in morte, ac post obitum, affectus miraculis insignis habetur. Scribunt de eo Pisanus lib. 1. Conformitat. fruct. 8. & 18. part. 2. in Fratib. Minor. provinc. Marchie sanctitate illustrib. Codex M. S. Abbas. S. Vidor. Part. ibid. Marcus Vlysioponens. 3. part. Chronic. Minor. lib. 8. cap. 32. circa an. 1485. Toffianus lib. 1. hist. Seraph. Gon- zaga 1. part. sup. in B. B. vitæ huicæ Ordinis. Item part. 2. in Consuetu S. Marie de Scotaneco Montis- Barochij, qui est 47. provinc. Marchie. Barezus sup. lib. 3. cap. 19. Picquetus in Catalog. virot. illust. Francican. Waddinghus tom. 1. sup. ad an. 1223. §. 14. item tom. 2. ad annum 1289. parag. 30. & 1292. parag. 11.

§. 7. *Beati Hieronymi, Confess. o*] Vitæ integritate, ani- miq; candore fuit donatus, probatissimus simul atque Religiosissimus hæc Patet: cui Christus Dominus hor-

ram suavitatis reuelare dignatus est: cum adhuc be- nè valeret, nihilque à se longius ipsa morte exultare- ret: quare eodem die, in proprio cubiculo, extra lo- culum genuflexus, in oratione spiritum Deo recedens: sicque exanimis, vultibus ad sydena cõstitit; interitus est an. 1334. Vide Gonzaga part. 2. sup. in Consuetu Sancti Francisca Scmarum (qui est 18. provinc. Ca- labrie) vbi hæc sunt eius doctrinæ conditionum hæc, & Barezus sup. lib. 2. cap. 31. Dazam ibid. lib. 2. cap. 42.

B. Georgij, Confess. f] Militaris fuit B. Georgij sub Emanuele Lusitanæ Rege; à quo missus, per mare, in Orientem; vna cum Eduardo de Lem. 2. y nos for- tune casus expertus est; sed tandem à contrarijs ven- tus, in alienigenas desensit terras; multis orbis terrarum Regionibus ac Provinciis peragravit; tumque Aden, Atabiah, Persiam, Æthiopiã, Ægyptum, Indiam, Ormas, Congo; &c. perulstravit. Hinc Portuga- lico reuertis, Regi præfatus, restat, que cumque, dî- lectus periergia, siue necessitate compellus, hæc in sua expeditione didicerat. Quo inortuo, & ipse B. Georgius, mundo valedixit an. 1320. atque sancti Francisca habitu suscepto, virtutibus ita luxit, vt in- genu cum nota sanctitatis obtulit. Teste Osorio hb. 12. histor. Portugall. sub Emanuele Reg.

Beati Francisca, Confessoris. g] Vitam doxit propè Angelicam in Consuetu Solitario sancti Francisca de Monte, qui est 4. provincie Granatenensis, cuius erat alumnus. Itaque haud infanti menti fuit istæ vitæ Dei: cum & vitæ iuxta sanctitate Iudam Occidentalem admodum illustraret; & ad mentorum suorum informationem, procellus fiant authoritate Apostoli- ca: quod ita testatur, libellus Neapoli confectus; ex Typographia Ioan. Dominici Reconcilio an. 1628. & Rapiæns in histor. general. Origin. Recollector. part. 1. Introduction. parag. 4. Vvadinghus tomo quarto, sup. an. annum 1397. paragrafo duode- cimo.

Beati Martini, Confessoris. h] Cognominatur *Ser- lano*, diciturque *Petrus Imperij Apostolus*. Suscepit hæc B. Frater Lacus habitum Minorum in Con- uentu Castræ-Cælaris: mira charitate & humilitate flagrans apud omnes. In Pago extra Consuetum dum moretetur, an. 1607. & cidanæ domum por- taretur, murus & suauissimum efflabat odorem, & ad sepulchrum eius plurima patebant miracula. Teste Vvadingho tom. 3. sup. ad annum 1315. parag. 26.

SEPTIMO IDVS AVGVSTI.

IN Vilna-Castro apud Liuoniam, Beatorum ^a Vlrici & Martini, Martyrum: qui membratim discerpti pro Christo, crudeli mortis genere, victores, caelestia petierunt. In partibus Orientis, Beatorum ^b Duorum Anonymorum, Martyrum: qui ab hæreticis Nestorianis, fame cruciati, & squalore carceris macerati, felicem agonem consummarunt. Thenis in Brabantia, Beati ^c Thomæ à Beringhen, Martyris: quem Geuzij hæretici, in puteo, capite deorsum verso, demerferunt. In Piceno, Beati ^d Richardi, Tertianj, Forosampronienfis Episcopi. Hussariæ in Germania, Beati ^e Hugonis, Confessoris: miraculis clari. Brusfortij in Piceno, Beatorum ^f Humilis & Pacifici, Confessorum. Lugduni, Beati ^g Iohannis Tisserani, Confessoris: qui vita, doctrina, & verbo prædicationis, insignis: Ordinem mulierum Pœnitentium instituit. Orbæ in Sabaudia, Beate ^h Ludouicæ, Viduæ: generis nobilitate, & vitæ sanctitate illustrissimæ.

AVGVSTI VII.

5. 1. **Beatorum Vlrici & Martini Martyr. a**] Anno Christi 1141. horrendo mortis genere illustre Christo testimonium dederunt, coram Duce Liuonia: Germano nomine, in Vilnacastro: primum nuncupabatur B. Vlricus *Abelersensis*: alius verbò B. Marturus *Haldensis*. Vide Marcum Vlyssiponens. a. part. Chronic. Minor. lib. 8. cap. 4. 7. Firmamentum trium Ordinum tract. 1. in Memorial. Ordin. Minor. sub 19. Ministro Generali. Bosium tom. 1. de signis Eccles. lib. 7. cap. 3. fecul. 1. Ignarium le Gault de sanctitate Rom. Eccles. cap. a. sect. 1. Wadinghosi tom. 3. ad an. 1141. §. 12. ex Mariano lib. 4. cap. 11.
5. 2. **Beatorum Anonymorum fratrum Martyr. b**] Horum meminit S. Antonin. part. 3. histor. Titul. 24. cap. 9. 9. 20. sub an. 1166. *Aljdus* (inquit) *euiferm Ordinis* Minorum fuerunt per *Nestorianos hæreticos capti, & fene cruciati, palmam martyrij adeperij sunt.* Tossianus lib. 1. histor. Scraph. in B. Iacobo Florentino, Episcopo & Martyre. Wadinghos tom. 4. sup. ad an. 1162. §. 4. ex Mariano lib. 4. cap. 13.
5. 3. **B. Thomæ à Beringhen, Martyr. c**] Sacerdos erat, columbina simplicitate præditus, cum autem an. 1191. Geuzij hæretici Thenis, oppidum Brabantie disperant, Conuentum fratrum insoluerunt, & hac cum aliis capus fuit, quem deorsum capite merium in puteo, statuminibus, quibus lupuli maritantur, sobmergentes, interemerunt. Hęc ex Sedulio in histor. Scraph. sub fin. vbi de Corollaris Fratrum Minor. Prouinc. German. Inferior. à Geuzijs interfectorum, Corollario. 9. & Raissa in Antiquario ad Natales Sanctos. Belgij Molani, sub 27. die huius mensis.
5. 4. **B. Richardi Episcopi. d**] Hunc Episcopum Alexandræ sacre Theologie Doctoriem, vocat Marcus Vlyssiponens. sup. part. 1. lib. 9. cap. 25. at Gonzaga scribit ipsum fuisse Episcopum Follimbunensem, seu Forosampronensem, vnum sanctissimum, & Tertij Ordinis D. Francisci part. 1. Orig. Scraph. Relig. in BB. vnijs Tertianis. Ioannes de Torres in prædicis exhortationibus super Regul. Tertiarior. 37. 17. Wadinghustem tom. 1. sup. ad an. 1243. §. 21. ex Mariano lib. 2. cap. 23. B. Bernardino de Bussis, in Rosario Quadragesimali ser. 27. part. 1. De Salis in cap. 1. Regul. Tertiar. in Arbore Epilogia totius Ordin. Franciscan.
- B. Hugonis, Confess. e*] *Hugo*, seu *Hudo* vocatur vita & miraculis insignis, iacet *Hussaria*, seu *Hussaria*, vel *Nassaria*, in provincia Argentuensis. Agunt de eo B. Bartholomæus Pisanus supra in hac provincia, & Gonzaga sup. part. 1. wadinghus tom. 1. sup. ad annum 1149. §. 9. Piquetus in Catalog. viror. illust. Franciscanor.
- Beatorum Humilis & Pacifici, Confess. f*] Horum meminere, Marianus lib. 2. cap. 7. Crescentius in Dialogo. Piquetus sup. Pisanus sup. tract. 8. part. 2. in prouinc. Marchæ. Gonzaga sup. Wadinghus tom. 1. sup. ad annum 1114. §. 9. Quorum festum, ac B. Liberati (de quo infra ad 26. August.) recollitur, in Conuentu S. Liberati, quotannis, magno cum populi concursu prima die infra Octauam Paschalis Resurrexionis: quo die profuit ab eorum sepulchro magna: ab hora sexta diei vsque ad Vesperas: sedque in tanta quantitate, vt à populo colligatur.
- B. Iohannis Tisserandi, Confess. g*] Constat bene fuisse viam & virtutibus insignem, prædicatorem celeberrimum: Doctoremque enium in Alma Parisiensis Vniuersitate: qui potens verbo & opere, copiosum fructum exinde tulit animarum: composuit etiam officium Sanctorum quinque Fratrum Martyrum, Bernardi, Petri, & Iohannis. Vide Marcum Vlyssiponens. 3. part. sup. lib. 7. cap. 29. Firmamentum trium Ordinum, tract. 1. in Memoriali Ordin. Minor. sub Ministro Generali 37. Gonzagam 1. part. sup. in Scripitor. Eccles. Ordin. Minor. vultetium Athenarum Orthodoxarum Franciscan. litteris *Iohanni Tisserando*, &c. sup. ad 16. Ianuarij. Possesium in Apparato sacro.
- Eius tempore, sub an. 1494. seu 1495. dum quasi tuba exlestissimæ exaltaret voecitantibus suis sacris concionibus inualuit: vt flagitiosos quosvis, & mulieres libidinis presertim, conuenerit ad penitentiam: vnde Lutetiz Parisiorum Ordinem Peruenientium mulierum ex publicè peccatoribus instituit. Ita enim testantur Volaterranis lib. 21. Anropolog. Piquetus & Fodericus in descriptione prouinc. Burgundæ pag. 181. & vbi de Conuentu Obieruntur lecus Lugdunum (qui est E. eundem prouinc.) in quo ipse B. Ioannes requiescit. Genebrardus lib. 4. Chron. in Alexandro VI. Galtenos in tabulis Chronolog. secul. 13. Dionysius Syluester, in Catolo VIII. Reg. Franc. ad an. 1493.

Spontaneus ad annum 1494. Brulius lib. 3. Antiq. Paris pag. 147. Charon. cap. 144. & 145. hiltor. vi. uet. Gall. seu Franc. Ludouico XI. Reg. Canon. in Chrono. an. 1493. Robertus Rogquez in Speculo aeternitat. 2. tit. 6. fol. 105. pag. 2. an. 1493. Robertus Corialis, Abbatensis Episcopus, de Tuendo facto celebrato tom. 1. arte med. Ordo (inquit) Penitentium formatum anno Domini 1490. exaratus, aurbre Fratre Leone I extore (Gallie, Tifferrae) Minerva; primomque huius Ordinis Conuentionem eriguit apud Lateran. Pa. isionem. Pridem hoc institutum aate B. Ludouici sedem tenuit, in consilio D. Antonij Campensij, propie curas Parisiensis, Peridm laboribus annis, illis successit Conuentus Virginum, qui hodie extat sub Cisterciensium Regula dogentium. Sed pace tann vix discreti, nimis eior ibi deprehenditur: nam quantum ad Monasterium praefatum sancti Antonij, nullquam fuit extrinsum pro suo potuerunt. Et omnis, sed pro virginibus puellis: qua de re videatur Brulius in Antiquitat. Parisiens. lib. 2. pag. 1140.

3. 9. Tempore etenim D. Ludouici nullum adhuc habebam domicilium hae mulieres: quia propter plus sanctique Rex illis sufficienter prouidit, non in Monasterio sancti Antonij Campensij, sed alibi, ut constat ex teste oculato, Gaufrido de Belle-lata, cap. 18. vitz S. Ludouici. Reg. Bregeta misera uoluta mulierum, qua propter uictum prauiam, etiam publice exposita ad peccatum, uel ad exponendum parata: qua tantum panem & aquam ad se recipiebant, uel si peccata carceris, in domo filiarum Dei Parisiens, magnam multitudinem congregant & in sumptibus sustentationis annuatim quatuorcentum librarum usque assueuerunt. Earumdem meminit in suo Testamento idem Rex Sanctus. Item, Legatus filialis

Dei, & mulieribus penitentibus Paris. centum libras. Extat apud Menardum in Obseruat. ad vitam D. Ludouici Reg. per Ionuillium pag. 361. postea, hae penitentes separate fuerunt & cum alius mulieribus institum dederunt nouo Ordini, tempore praedicti B. Ioannis Tifferrandi.

B. Ludouice à Sabaudia, Vidua. h] Nonnullos testes proferam, in medium: vt postentatis notum sit, quantum virtutis sanctitatisque radius haec inclyta heroína, suo xuo illuserit. Primus est Auditor instrumentum trium Ordinum, tract. 1. de illis. F. Min. Ordini Minor. 2. cuius ea sunt uerba Dominæ & Ferræ Ludouice, Ludouici Regis Franciæ XI. cognata, & Ducis Sabaudia filia, in Conuentu sacrorum de Urba signata; ubi & uita sanctitate uim mediciter resulsit, sub prima Regula sancti Clarae, & reformatione B. Sororis Caleta uitam strictam docens. Alter est, Pinguis in Arbore Genealogia Sabaudae dopus, numer. 299. ubi sic habet Ludouice filia Diui Amadei Ducis; uuxta Hugonem à Cabulose, Ducis Castri Gendouici & Nasereti. Haec ubi à uero inter ueliales reconditur Taurini, an. 1503. & sepulta apud Orbam, oppidum Vannarum, sine Vandensum. Eadem habet Paradisus in Affinitatib. genealog. Sabaudae, sub Amadeo Duce III.

Sed minus crasse hallucinantur hae posteriores, cum B. Ludouice, aabuc iuuenis uix rehta, retiduum uix dixerit in Monasterio Obseruantiæ, non Taurini, sed apud Orbam: uix claræ & laud scribunt Fodericus in Descriptione Monasterij Clarissae. Euianensis, pag. 86. 87. & 88. & 89. Abbatibus Capucinus in historia Chronolog. vit. B. Colenzæ Virg. flaur. 3. lib. 3. cap. 18. post instrumentum trium Ord. sup.

S E X T O I D V S A V G V S T I .

GAZZ in Palestina, Beati Guilielmi, Martyris: qui cum sectam Machometi Gexprobraret, à Turcis captus, & in duas partes concisus, martyrium compleuit. In India Occidentali, Beati Ioannis, Martyris: qui ob fidem Christianam à Barbaris interemptus est. Condomj in Aquitania, Beati Raymundi Roadani, Martyris: ab hæreticis occisus. In Aprutio, Beati Francisci Galli, Confessoris. Panormi, Beati Ioannis à Bucca, Confessoris: quem miraculorum gloria exornat. In ciuitate Diensi, Beati Elechi, Confessoris: eximie sanctitatis uir. Mexici, Beati Iacobi à Testera, Confessoris: Doctrina & uitz integritate conspicui. qui olim Commissarij Generalis Indiarum officio fungens, paupertatis, orationis, & Regularis Obseruantie exitit amantissimus, Tamprici in Panuco, apud Indiam Occiduum, Beati Andrzæ de Olmos, Confessoris: qui eruditione, ac uerbo prædicationis pollens: signis & uirtutibus admodum clarui, Poliniaci, in territorio Vesuntino, Beate Claudie à Corceyo, Virginis: primæ illius Monasterij Abbatissæ, multarum prærogatiua uirtutum celebris.

A V G V S T I V I I I .

1. **B**EATI Guilielmi, Martyris. a] A Wadingho, uocatur etiam Guilielmus Strabonij tom. 4. Annal. Min. ad an. 1364. §. 18. cui aduersarij uidentur D. Antonij. part. 3. hist. Tit. 24. c. 9. §. 10. sub an. 1362. dicens, Anno sequenti F. Guilielmus de Castell. maritus, & cetera. labori: dum fidem Christi prædicaret, & detestaretur regem Marocineti, f. Ius per medium corpus, martyrium consummansit. Toisina. Li. hist. Seraph. Algezua uisita. Piquetus in Catalog. uir. illust. Min. hic est B. Guillel. Campanus: quem uult Wading has ipse martyris fuisse coronatum cum B. Iacobo Episcopo (de quo supra 20. April.) sed omnidose: cum ex iplo D. Antonij. constat an. 1363.

passum esse, ac corpus eius combustum; non tamen an. 1369. uix perpetrans habet T. Sissian. sic itaque debet nuncupari hic B. Martyr Guilielmus Strabonij, seu de Castell. mariti, Campanus. B. Iacobi, Martyris. b] An. 1318. R. P. Bernardus de Armenta, Communitarius, cum quinque aliis Frat. institum dedit Cisterciæ Assumptiois in Regione Paragunya, prope Buruum de Plata, cuca Brasiliam. Pauli post illuc etiam appulerunt B. Alphonius à S. Bernartura, cum socio B. Ios. à S. Bernartus, qui ob Christi fidem à Barbaris Indis interfecus est: prout refert Daga 4. part. chon. 2. Minor. lib. 2. cap. 34

Erati

5. 3. *B. Raymondus Rodeus, Martyr, c.* Hic circa ann. 1170. in vltima Conuentus Comdomensis euerfione i impio hereticorum muratione, pro Catholice Romane Ecclefie confeffione, confoffus, vt fortis Chrifti Athleta, gloriofiffime interit. Ita Gonzaga fop. part. 1. in ipfo Conuentu, qui efl 15. prouinc Aquitan. Reuentior. Vadinghus tom. 1. Annal. Minor. ad ann. 1191. §. 18. Dafa 4. part. Chronic. Minor. lib. 3. cap. 58. ad an. 1167.

5. 4. *B. Francis, Confef. d.* Nobilis ille Sacerdos apud Aprutius feptuim efl: de quo ferus, quod cum Mife facrificium in altari perageret, araneaue delapfa effer in eius calicem fundum, noluit eam fanguine Chrifti in eam extera projicere, fed illam vna cum fanguine facro bibit, hancque. Gallus erat natione, patria Andoma opofitanus. De eo egellat B. Barthol. Pilanus, lib. 1. conformit. frud. 8. part. 2. in Fratribus prouinc. Pennen. fanctis. illuftrib. Gonzaga part. 1. fup. in BB. viris humile Ord. Marcus Vlyffiponenf. part. 2. Chronic. Minor. lib. 1. cap. 47. qui vocat eum B. Francifcum à fando *Homere*, huc *Andamers*. Picquetus fup. Wadinghus tom. 1. ad an. 1105. §. 4. nuncupatur verò *B. Francis Galles*, prouincie Neapolitanæ alumnus, à Bzenio tom. 1. 8. Annal. Ecclef. ad an. 1488. §. 12. quo nobis iñtè inuenio B. Francifcum à fando *Omera*, feu *Andamers*, vulgò *S. Omer*, in Belgio, confeffarium extitiffe B. Paulæ Fulginatæ, apud Jacobillum de SS. Fulginatib. quare neceffarium erit fauere fuiffe omnino diuerfum ab illo, cuius meminere Pilanus & Wadinghus fup.

5. 5. *B. Iacobi, Confef. c.* Virtute & pietate infignit, miraculis etiam quæm plurimis extitit clarus poft mortem, vt teftatur Pilanus fup. in prouinc. Sicilie: At fuit. 11. part. 2. ibid. Nuncupatur B. Iouanes à *Bacha*, fime à *Baca*, vel *Bora*, aut *Bota*: quod confirmatur à Gonzaga part. 1. fup. in BB. viris humile Ordinis. Picquetus fup. Wadinghus tom. 4. fup. ad ann. 1155. §. 4. ex Mariano lib. 4. cap. 12. infra.

5. 6. *B. Elechi, Confef. f.* Vt fua fanctiffimus, cuius corpus requiefcit in Conuentu Diemfi, apud Delphinatum in Gallia. Memoratur à Pifano fup. fud. 8. & 21. part. in prouinc. Burgundie. Gonzaga part. 1. fup. Wadinghus tom. 1. fup. an. 1287. par. 15. ex Mariano, & Picquetus fup.

5. 7. *B. Iacobi à Telleræ, Confef. g.* Ex Gallia ortundus erat prouinc. Aquitanie alumnus, in diuinit literis eruditiffimus, Religiofiffimus Obferuantiffimus, fuapte natura lætus ac iocundus: eximij æterni feruoris in diuinit rebus, & animarum falute pœncitandis, nouam Hifpaniam anno 1550. cum B. Antonio *Cruicernæ* venit: electus efl 4. prouinc. fancti Euangelij Cofcos an. 1551. Deferebat depicta in læteo fidei noflre myfteria, habebatque Indum, qui Indigenis illi interpretaretur: quare & facrarum earum hiftoriarum tepe referentibus, quibus plurimum utebatur, maximam omnino vtilitatem Indis peperit. Anno 1551. primum Iucatanom profectus efl, vbi multum profuit, emique etiamnum hodie memoria perdurat. In Champotem nobiliorum liberis res fidei odore cepere, multumque in eare eum fociis iufudare, vt Idolorum cultus expelleretur: fed quorundam factiofibus exagitatus, inde recessit, Mexicumque efl reuerfus. Abit quoque in Mechocham prouinciam: vbi opagam dedit, vt à Religiofis coleretur vniuerfa vici. Mifit Guatemalam B. Tõribam *Motolinam*, vt erigeret e nobia, in quibus indigenæ odocerent. Electus à Patribus in Cufctodem prouincie, ad Generale Capitulum mandendum, Mantur celebrandum ann. 1544. ibid. Conuulfarius

Indiarum Generalis factus efl: & multis, quos fecum ex Hifpania addidit, à Religiofis comitatus redit. Maximo feruore conuentionem procurabat Indotum, cupiens, vt huic rei gratia, adiffent Religiofi: paupertas & orationis erat amantiffimus: tandem mentis comulatus, vitam in venerabili fenectute abfoluit, quæ vitæ in Domino: eius corpus Mexici feptuim efl. Ita Gonzaga 4. part. fup. in Conuentu Mexicano, qui efl 1. prouinc. fancti Euangelij. Barezus 4. part. chronic. minor. lib. 3. cap. 44. Dafa ibid. lib. 2. cap. 17. & 28. Marianus lib. 1. cap. 41. & lib. 2. cap. 2. chronic. R. reformat.

B. Andrea de Olmos, Confef. h. Hifpanus, in Diacefi 5. 8. Burgenfi natus, humanioribus literis ac furtuati, cum adolefcens nauislet operam, tandemque ætate prouentior his Penfionarium canonum adiunxit lectionem, Valfuit. In prouincia Conceptionis, Francifco fedemouit. Nouitru tranfictio, Theologæ candidatum Patres defignat: qui in ftudio ita profecit, vt in fignem Ecclefiam quædam fufcepit & colebant. Beato Iouane *Zuáriga*, ex Guardian Tribulenti, in Epifcopum Mexicanum à Carolo V. Imp. nominato, & Hifpani ad eas oras nauis profectioe iter inftituti comes adiunxit: 45. annis continuatè illi populo fua ftudia præfuit. Mexicana, Totonaca, Tepalca, & Vasteca, linguæ, quæ expedite loquebatur: nullam fecit prædicandi Euangelij moram. Demum ad Chiehmecas efferatiffimos populos penetrans: incredibile efl, quæ optima Deus ad fuorum falutem ipfius opera, perfecerit. Eredes penè ab eo erases innumerat, in locum potiffimum, quos profernebat Idolorum: peragratis ab eo, nec fine predicacione, teras: hilitras, ne quidem de nomine notas, & fero baptifmate tintas prouincias, non efl præfentis argumenti commemorare.

Erat tamen vir inchoeris ftature, robuftiorique 5. 9. complexions: vnde & quoduis præntiaris genus ferre poterat: quod ille prænoceus, fuum corpus fignulari quadam abline pua, inueniffimo laboribus affigebat. Nam cibum equirit ex crubus confectio, ad carnem amarus: & pauperimo eoque fimplex habitus contentus, ac nudis pedibus incedens: nil interum aliud à quibufdam herbarum radicibus, & patrio liliis regionis panem cibum, & aqua in potum admittens, & eas omnes prouincias, licet accessus difficillimas, perfulabat: patientia, prudentia, humilitate, & charitate profos mirabilis pollebat. Insuper, quæquid temporis libi, vel à conuentionibus, vel à facris confeffionibus excipiendis, vel à catechizandis Neophytis, vel ab oratione rafquimmerat: id totum ab vna vel altera hora, qua formo, & reficendo corporculo indulgebat: vel in perlegendis facris fcripturæ libris, vel fcribendis, aut componendis, impendebat. Denique fpiritu prophæto clarans, in oppido Tampico, fanctum fecum quidem ferens, iamam verò notiffimum ferre non valens (name orucebat antiarolis) celestio volatu fummos celos penetravit: quàm olim alperos & celliffimos montes, deniffimilique fylvas, ad Euangelij prouentum peragravit. Agunt de eo Gonzaga 4. part. fup. vbi de Custodia S. Saluatoris, in prouinc. S. Euangelij. Barezus fup. lib. 3. ca. 26. & lib. 5. à cap. 16. vique 33. ad annus 1570. Willotos Athematum Orthodoxar. Francifcan. litera. *Andreas*. R. spinus in hiftor. vniuerfal. Orig. Recollektor. Decad. 7. part. par. 2. & part. 3. par. 10. Galterus in tabula chronologica. 16. in fancti de illustribus viris, ex Cocco lib. de fignis Ecclef. art. 2. Marianus lib. 3. cap. 23. Martia lib. 17. hift. Ecclef. SS. Hifpan. cap. 15. & 16. & D d nj

1622. ubi de civitate Burgenfis. Grauius in *vite Tur-*
toris, part. 2. cap. 24. Bosius tom. 1. de signis Eccles. lib.
12. cap. 11. Daça sup. lib. 3. cap. 11. & 26. ex alius mil-
litis. Possimus in Apparatu sacro.
§. 10. B. *Claudio, Virg. 1*] Comes & socii ultimi fuerat
B. Colletz Virg. 2 qua visitata est prima Abbatia

Monasterij Polinacens. circa an. 1410. quod maxima
proderit, & admirabilis vite sanctitate rexit. Vide Fo-
deretum in Descriptione istius Monasterij: & Abba-
Villaeum Capucinum in historia chronologica. B. Co-
letz stat. 3. lib. 2. cap. 1.

QVINTO IDVS AVGVSTI.

IN Anglia Beatorum^a Martyrum Thomæ, Bonauenturæ, Ioannis & Richardi:
qui pro defensione Catholice veritatis, vincula, carceres, famis inedia, & alia
tormenta superantes: tandem liberi dimissi, paulò post in Domino quieuerunt.
Apud montem Aluerniæ in Ethruria, Beati^b Ioannis à Firmo, Confessoris: qui mi-
ra abstinentia & pœnitentia corpus suum edomans: necnon orationi, rerumque
cœlestium contemplationi addictissimus: potens fuit opere & sermone coram Deo
& hominibus: atque plurimis claruit miraculis. Scaris in Gothia, Beati^c Algotii,
Confessoris, & Doctõris eximij: vitæ sanctitate insignis. In Mexico, Beati^d Tori-
bij à Benevento, Confessoris: qui scientia, pietate, & vitæ integritate pollens: tan-
to spiritus feruore accensus est circa Indorum conuersionem: vt quater centum
millia ex eis aqua Baptismali lauerit, Christoque pepererit.

AVGVSTI IX.

§. 1. **B**eatorum Martyrum Thomæ, Bonauenturæ, &c. a]
Dùm Henricus VIII. Angliæ Rex, suorum factio-
rum pondere pressus, promior in dies foret ad ma-
lum, caput Ecclesie Anglicanæ se constituens: huic
tantæ impietati sese constantissimè opposuere ex ad-
uerso Reuerendi. PP. Thomas *Passagur*, Bona-
uenturæ Rex, Ioannes *Tuit*, & Richardus *Carteris*, & alij
non pauci. Sed ab eodem Rege capti, & in vincula
coniecti, gratus passi sunt. Cùm autem B. Thomas
Belchians, die 3. Augusti, gloriosè pro Christo in car-
cere martyrium subiisset: quoque signa diuinitus ex eius
morte egerentur: Rex aliquoties his commotus, ius-
sit, vt ceteri Franciscani Patres liberi dimitterentur
abute extra Regnum: è quibus quatuor præfati BB. viii
(vt potè, atrocioribus pernis, atque multo misera-
tum cumulo vexati) præcis post diebus expirantes,
cuisum gloriosè certaminis compleuerunt ann. 1537.
Agunt de ijs Barczus part. 4. chronic. Minor. lib. 3.
cap. 4. ex Sanctino Tallo, Thoma Bouchiero, & car.
Algezara in Arbore Epiloga totius Ordinis. Fran-
ciscan.

§. 2. B. *Ioannis à Firmo, Confess. b*] Nascitur an. 1259.
qui ab ipsa tenera infans sanctitatis specimen prætulit,
ita vt quandò crederet ætate, & adoleueret, tantò
virtutum amplitudine, redoleret odorem. Tredecim an-
norum factus, nostrum amplectitur institutum: magis-
trumque habuit in tyrocismo, an. 1272. B. Iacobem
de *Falerno*, admirandæ pietatis virum, sub cuius disci-
plina egregiè profecit, & altas egre perfectionis rades.
Emissa solemnè professione, ablegatus est à Mini-
stro Generali D. Bonauentura, ad solitudinem montis
Aluerniæ, vnde ab *Aluernia* dictus est, tum ob longi-
tudinem, quam eo in monte traxit moram, tum ob eius
sepulcrum iuri habitari, an. 1222. Admiranda sunt
huius sancti viri acta: quæ plenè & sincerè scripserunt,
duo viii coru, Ioannes de Septemio, & Hugo
llus de moue sancti Manæ. Magnus & quamplur-
simus insignitus est miraculis: cuiusque sacrum corpus

condigna veneratione colitur in Ecclesia Fratrum Mi-
nor. Conuenus montis Aluerniæ, vbi honorificè nunc
vsque seruatur. Memoratur à sancto Antonio 3. part.
hist. Titul. 24. cap. 7. par. 15. Mariano part. 2.
lib. 4. cap. 7. & lib. 8. cap. 1. B. Bartholomæus Pisanus
lib. 1. Conformitat. sicut 8. & 11. part. 2. in prouinc.
Tulciz. De Bistis in suo Martii. part. 10. serm. 1. part.
1. Toffianus lib. 1. histor. Seraph. Marcus Vlyssipo-
nens. part. 2. Chronic. Minor. lib. 5. cap. 11. par. 2.
& lib. 7. cap. 18. par. 1. & 2. Item lib. 8. cap. 1. vs-
que 10. Solulius Commentar. ad vit. S. Francisc. cap.
4. par. 8. wadingustom. 1. Annal. Minor. ad ann.
1209. par. 15. 1219. par. 4. 6. & 1240. par. 22.
Item tom. 2. ad annum 1239. par. 8. 1272. par. 22.
& 1289. par. 25. Item tom. 3. ad annum 1322. par. 27.
& seq. & tom. 4. ad ann. 1399. par. 42. Alge-
zara sup. Gonzap. part. 2. Origin. Seraph. Relig. in
præfatio Comento Sacri montis Aluerniæ, qui est 17.
prouinc. Tulciz: & par. 1. in BB. vici huiusce Ord.
vbi ex hoc vno, doctore Ioanne nimirum B. Ioan-
nem ab *Aluernia*, & B. Ioan. *Firmianus*: quem sequi-
tur Picquetus in Catalog. vitor. illustr. Franciscan.
solum quò, vt clarè constat ex probis authoribus,
Grauius in *vite Turtoris*, part. 2. cap. 13. Iacobillus,
de SS. Fulginatib. in B. Martino Fulginate.

B. *Algotii, Confess. c*] Hic à puero pietatem cum §. 1.
luteris audiuit inuoluit, & postquam humanioribus
ex cultus fuisse, Lutetiam Parisiorum ad solidiora stu-
dia, Philosophicæ ac Theologicæ sese contulit, qua-
bus tandem operam dedit, donec Doctõris in sacra
Theologia insignis mereretur. Inde in patriâ reuersus,
habitu suscepit Franciscanum, vitæque perfectioni
cepit abundantijs insistere: & ad virtutum culmen
peruenire. Scaris factus Garchanus in prædoctine
ac sanctitatis suæ reliquit monumenta, ac beato suo
quærat, an 1345. cuius honorificè meminit S. Brigi-
tie lib. 6. Reuelat. cap. 31. Ioannes Vascon. in vit. Aquil-
lonæ. Vvading. tom. 3. sup. ad an. 1345. §. 6. & 7.

1. 4.

B. Teribj à Benvenuto. Or. Confess. d.] Natus est Benvenuto apud Hispanos in provincia sancti Iacobi profectus, sed in Recollectionem provincie sancti Gabrieles translatatus. Vir erat virtutum ornamentis decoratus, paupertatis Evangelice amantissimus, diviti bonoris zelo semper inflammatus Regni Obsecrantissimus, & pietati admodum deditus. Cùm novam Hispaniam cum focus peruenisset, omnesque nudis pedibus incederet, perfricantes Indi hanc eorum paupertatem, inuicem exclamabant: *Motolima, Motolima*: quod Mexicano idiomate, pauperes significat. Interrogans ille, quid ea vox sibi vellet, pauperemque sonare cùm intellisset: hæc (inquit) prima vox est, quam lingua huius intellexi, atque hoc mihi nomen erit: ex eaque die F. Tomibus *Motolima*, nuncupatus est, cum de *Benvenuto* antea cognominaretur. Eximio spiritu, multaque in divinis rebus meditatione, polle-

bat: castitatem summè diligebat. In doctrina Christiana edenda, & pueris baptizandis, atque populis convertendis, ita strenuè laborabat: ut huius rei causa, etiam Regiones longissimas adiret. Pluviam, temporis serenitatem, & alia sua precibus à Deo obtinuit. Inter 12. Patres primos, qui in Indiam traxerunt quiriti obtinet locum: sed tamen omnium vicissim mortuus est. Vide Gonzagam 4. part. sup. in Conventu Mexicano, qui est t. provincie sancti Evangelij. Barezum sup. lib. 4. cap. 10. ad ann. 1560. Willotum Athenar. Orthodoxos. Franciscan. litera T. Rapi-nzum in histior. vniuers. Orig. Recollector. part. t. parag. 9. Decad. 5. & part. 2. parag. 4. Hilarionem à Cofts lib. 1. histior. Catholic. pag. 115. Bodium tom. 1. de sigis Eccles. lib. 12. cap. 21. Marianum lib. 1. cap. 39. Daçam 4. part. Chronic. Minor. lib. 1. cap. 10. et multis aliis.

QUARTO IDVS AVGVSTI.

Mediolani, Beati^a Amadei, Confessoris: qui Regio sanguine, & vitæ austeritate, ac summis virtutibus clarissimus: tanta fulsit sanctitate, ut & congregationi Amadeorum initium dederit; & dono prophetiæ ac miraculorum illuxerit. Natus in Tuscia, Beati^b Andree de Grosseto, Confessoris: eximie honestatis, orationis, & obedientiæ viri. Moroni in Apulia, Beati^c Paschalis à Castello, Confessoris: mita patientia & humilitate conspicui. Biturgiz in Vmbria, Beati^d Petri Perusini, Confessoris: paupertate, vitæ puritate, & continentia, insignis. Apud Insulam sancti Germani in India Occidentali, Beati^e Ludouici à Fontefalita, Confessoris: qui indefesso labore salutem animarum vacans, copiosam Indorum turmam conuertit ad Christum: & in omni genere virtutis ac sanctitatis resplenduit.

AUGVSTI X.

3. 1.

Beati Amadei, Confessoris. 1.] Nobilis fuit Lusitanus, priore nomine *Petrus Iuanes de Senus* vocatus, pater Comes Villæ Reix ex matre nepos, ac primi totidem Comes Portalegrensis, necnon & pienssimus fororis, B. Beatricis à Sylva, Ordinis Monialium Conceptionistarum illustis Fundatrici veterinis frater, Regio sanguine clarus: qui ex Portugalla, cum Fleonora, Eduardi Lusitanæ Regis filia, ac Federici III. Germanorum Imperat. legitima vxore, in Italiam ita-tiens, diuina grata peruenit, Eremitis D. Hieronymi scitibus, in Ecclesia beatissimæ virginis Maræ de Brixianoro, Cremonens. Diocesis, apud Castrum Leonis, quod Insulicum est oppidum, sub Anachoretico illorum habitu, adandus fuit: illicque duplicem Eliz spiritum imbibit. Postmodum à D. Patre Francisco, atque à Christo Salvatore, eiusque sanctissima matre peruenit: ut, eo vivendi in herito relicto, Assisium à Generali Franciscanorum ministro, habitu induendus Minoritico, peteret: Divinus illorum oraculis acquiescens, ibidem, à prefato Generali Ministro, ceteris Franciscan. Conuentualibus sub fratrum laicorum habitu, annumeratus est. Cuius cella ipsæmet Ecclesia; exercitum vero, perpetuo oratio qui in extasim sæpe ferebatur, aut diuinarum rerum contemplatio, aut i simile obsequium.

3. 2.

Eius spiritus sanctam eum illusterrimus Franciscus Sforza, Mediolanensium Dux acceperat, à Generali Ministro obtinuit, ut B. Amadei (sic enim vulgò

appellabatur, hæc eius nomen *Amate* esset) Mediolanum de cetero mortuus, se transferret. Quò cùm peruenisset, Dux, atque Ducis, eius comagi gratissimus, amantissimisque extitit: & illis optatissimam prolem, quam obtinere non poterant, instantissimè precibus ab Alustimo impetrauit. Quod in caus fuit, ut sibi magisque afficeretur, atque locum pro ædificando Monasterio Mediolani concederent. Quo denique obtento, de Summi Pont. licentia, Conuentum sub titulo sanctæ Maræ de Pace, quo vsque in presens perseverat, eò quòd ibi optatissimam sui spiritus pacem à seculis esset, omnia adhibita diligenti, iusti construxit curavit; Fratresque Conuentuales, eum de Generali ministro licentia, eum quoque & Summi Pont. auctoritate sibi ad infantiam prefati Mediolanensem Ducis, facta, ad se venientes recipere, & alios seculares eius confortum accitantes, Minoritico habitu, qui ei, quo Observantes utebantur, persimilis erat, induere cepit; sanctissimisque legibus, ac constitutionibus, quibus Regule candorem sollicitudinemque conferret, Sacerdotique P. Francisci vestigijs tenacius hærentes, eos adstruxit. Quibus maximè lucrescentibus, novella hæc Amadeorum congregatio, ab eius fundatore sic dicta, an. 1460. nichivisi, minimè in modum per Italiam, cuius ambitu circumferrebat, præcipue verb per Insulam delatam, cepit; permansitque vsque ad annum 1577. quo sub Leone X. Papa, vni Ordinis facta est.

Interim accidit, vt an. Christi 1471. Sixtus IV. (cui B. Amadeus nobilissimus erat) ad Summam Pontificatum, ob Pauli II. mortem, eleuaretur. Qui eamiam san-ctitatem, maximamque Religionem in viro Dei, pro sua pietate veneratur, cum Romam accessisset, confortatimque Sacerdotem, licet inuicem, ob dignitatis atque ministerij reuerentiam, quos indignum pro sua pietate iudicaret, in confessorium, atque fidelissimum secretarium, cui suis conscientie vulnera panderet, de-egeratque, necnon grauissimam negotia communicaret, elegit: ac eius congregationem (sollicita sibi sancti Petri Ecclesia, in monte Aureo, in vrbis Romae & Ianiculo) plurimis gratis, priuilegijs, atque fauoribus locupletauit. Quam quædam D. Petri Ecclesiam Ludouicus XI. Gallorum Rex Christianissimus in iulium Conuentum promouere coepit, sed cum prosequendo operi superessisset, eam Reges Hispanie, Ferdinandus & Elisabetha eius vxor, opere perficiendam curarunt: ex voto, B. Amadei consilio, facto D. Petro Apostolo, pro masculina prole à Deo impetranda.

Fuit B. Pater Amadeus, vniuersæ Romanæ Curie, virtutis exemplum, ac sanctitatis norma: qui licet Summo Pontifici charissimus esset, grauioribusque implicaretur negotijs, nihil tamen solliciti humilitatis, aut asperitatis prætermisit. Nam pane tantum & aqua laboribus defessum, atque vigilijs attritum corporalicum, semel in die deficiens, manique pedibus incedens, simplicissimo amicebatur amictu: & duobus hotis lectulis, quibus hilaris, ac benignissimo vultu, cum omnibus ad se aduentantibus humanissimè conuersabatur: quod reliquum sibi temporis ex die superaret, id vel in diuinis persoluendis laudibus, vel in castissimi mysticiorum contemplatione, in quodam mentis eiusdem specu, se segregat ab alijs infirmabat. Huius igitur & alius virtutibus insignis, sed præfatum Conuentum de Pace à se constructum in insulas Mediolanum concessisset: ibidem expletus à sua conuersione in huiusmodi laudabili vita, ac parententi 22. annis, anno Christi 1482. è viuis ereptus, cæcis est redditus, miraculis ante & post mortem clarus: cuius corpus in medio maiori Sacelli honorificè conditum iacet. Mantellus eiusdem B. Patris in Sacerdotio asseruatur, qui mulieribus in perpetuo periclitantibus opportune adest: & puteus in primo claustro ab eodem B. Amadeo effossus, extas, cuius haustu, cum deuotione, aqua febres pellit.

Nonnulla etiam obisidit opuscula. Erat enim eloquio pius, simplex, breuis, & facile conditus; collectissimo animo, diuina & cælestibus contemplationibus exerceo: cum se confecturisset, vniuersis reuelationibus illustrati meruit. Quas eum scriptore depisset, talia de futuro Ecclesie statu, & Imperiorum translatione prædixit: vt idem quod Damiani Hieronymus Epistol. ad Paulanum, tribuit epitheton illi congruere, totiusque mundi *Philosophus* appellari possit. Scripsit & homilias de B. Virgine Maria, cuiusque auctoritas magna apud Petrum Canisium, & nostrum Ioannem *Benedictum*, Gallum, habetur: quod vti que eidem natiur: ille in suo Mariali frequentius: hic in sua summa, quam vernaculè edidit non tarò. Agunt de eo Marcus Vlyssipon. 3. part. chron. minor. lib. 6. cap. 30. Gonzaga part. 1. Orig. Seraph. Relig. vbi de Amadeorum & Conuentu illarum origine: ac in B. vniuersæ Ordinis. Item part. 2. in Conuento 2. & 55. prouinc Roman. Item in Conuento 42. prouinc. Genes. in Conuento 2. & 23. prouinc. Mediolanensium in Conuento 16. & 18. prouinc. Braxæ. Willouas Athanasium Orthodoxæ. Franciscan. litteræ A. Rapinæ 4. Deca. d. hilt. general. Orig. Recollector. part. 1. par. 3. Tulliman.

lib. 2. & 3. hilt. Seraph. Firmamentum trium Ordinum, tradit in Memoriali Ordini Minor. sub 35. Generali. Comedus à Lapide Commentar. in Apocalyp. cap. 8. v. 4. Possimus in Apparatu sacro. Valconcellus in Descriptione Lusitanæ. Volaterranus 1. 2. Antropol. tit. de Eremitis. wadingbus tom. 1. Anna! Minor. ad an. 1417. par. 3. & tom. 4. an. 1399. par. 32. Paulus Morusius lib. 1. Orig. Relig. cap. 51. Paquetus in Catalog. vir. illust. Minor. ex quibus velim aduertias, quâ impudè Broussistom 18. Anna! Eccles. ad an. 1471. par. 36. & seq. caustiam eum, modis omnibus tentauerit: sed perperam, eum scripta ipsius B. Amadei, ab eius 2 malis, sine emeritis virtus, deperuata fuisse nullus est qui non videat: vt scitè obferuam præfati Authores, Vlyssiponens. Gonzaga, &c.

B. Amadei de Gresseto, Confess. b] Tricus erat professio, vt admodum spiritualis, & feruentissimus in oratione cum mentali, cum vocali: in modis omnino stans in oratione, oculis in cælum subleuatis. Claruit circa an. 1190. obiitque apud Conuentum S. Benedicti Nouis in Tuscia S. Laurentij Martyris ad vesperum: de quod refert Gonzaga, *ibidem in sancta pace quiescit frater Amadeus à Gresseto, vir sanctæ memore, dilectus que Deo & hominibus: necnon & beneficijs atque sanctissimis abedictis spectaculo: qui inter arandum abstractus à terra, sapissimè visus est, tanquam ille qui terrenis studijs in cælum imbutus. Hæc ille in præfato Conuento, qui est 12. prouinc. Tuscie. Sic & Marcus Vlyssipon. sup. lib. 7. cap. 64.*

B. Paschalis à Castellis, Confess. c] Hic vir Dei, admiranda procijs suis patiens exortatus: eo quod toto sermè tempore viæ sue, in lecto decubatur inaccessus infirmus: ita enim cotendit laborabat, seu illico dolore verabatur: vt nullomodo hinc inde moueri possit. Non solum patientiæ, sed & orationis feruentissimè operam dabit. Floruit an. 1120. obiitque in prouincia sancti Angeli, sepultus apud Conuentum sancti Nazarij Morona, qui est 2. humilissimi prouincie. Illius meminit Marcus Vlyssiponens. part. 3. sup. lib. 9. cap. 48.

B. Petrus Perrosus, Confess. d] Præstantissimus atque diuotissimus fuit hic B. Frater Lascus, paupertatis humilitatis, patientiæ, laborum, ac quæ continentie summus amator: qui àdum viueset, Deo atque hominibus, ob incensam eius vitam, gratissimus exiuit. Claruit circa an. 1335. obiitque Biturgæ, in Conuento sanctæ Marie Magdalene, qui est 12. prouinc. S. Francisce. Vis referunt Gonzaga ibid. part. 2. sup. Barreza 4. part. Chron. Minor. lib. 3. cap. 25.

B. Ludovicus, Confess. e] Octauus extitit socius B. Martini à Valentia. Indiarum Apostoli, sue Regule sine obseruantissimus, & penitentitæ exercitjs deditus orationi ingiter vacans, raptus & eleuationis, tum spiritus, tum corporis sæpè patebatur: Zelo salus indorum plenus, in Indiam traiecit: vbi opiosum Indorum foretum in hortem Christi congregauit. Verùm, eum hæ nouella plantationes, duas feruente, atque miserabiliter amide, pænterent iniquè ab Hispanijs, pænterentatione ductus, deestur apud se bis occurrere malis, quamuis quæque grauis pars sibi necessarium foret. Mariæque traxerit, sedes iter confect, hand à quibus labore & penarum impediam autem veruens, cuncta pænterent Carolus V. Imperatoris reituit: à quo benigne est exceptus. At dùm videt se ad Episcopatum Machacanancum destinatum per Casarem, vt maiore cum auctoritate Indum repetens, negotia perageret: ille, vt verax, humilis & sanus orationum, huiusmodi dignitatis consensum dare tenuit: potius sibi eligens gratum sibi in sua prouincia S. Gabrielis: vt illæ quous,

tus, in oratione & silentio vitam ageret. Non diu autem, suis votis potius est; nam, mox electus in Guar-dianum Conuentus S. Gabrielis Baderocij: ac postea, ex eo loco coactus succedere, superiorum auctoritate, ad instantiam prefati Imperatoris, & petitionem fratrum nouæ Hispaniæ, in Indiam, eum obediens interio, re-

meant: ac in itinere, apud Insulam S. Geynard, ple-nis annoem, & bonorum operam curiam beate vitæ terminauit. Hæc Da. 1. 4. part. Chron. Minor. lib. 2. cap. 22. et Baptista Molez, cap. 7. & 21. Memorial. prefate provincie. Prudentio de Sandoal, & alii.

TERTIO IDVS AVGVSTI.

BRufortij in Piceno, Beati Simonis ab Assisio, Confessoris: Seraphici Patris S. Francisci discipuli: qui fugiter orationi vacans, & continuis meditationibus ad celestia aspirans, sæpe extasum patiebatur: ac demùm signis & virtutibus clarus, sancto sine quieuit. In Gallia, Beati Thonizæ Curia, Confessoris: qui primus Commissarius Generalis Patrum Obseruantium Galliz institutus, eruditione, vitæ sanctitate, ac Religione emicuit. Apud montem Casalem in Vmbria, Beati Antonij Cynæzi, Confessoris: cuius sanctitatem, vitæ austeritas, abstinentia, humilitas, alizque virtutes haud vulgares, vnà cum crebris miraculis ante & post obitum ab eo patris, attestantur.

AVGVSTI XI.

4. 1. **B**eati Simonis ab Assisio, Confess. a] Hic viuite S. Francisci venit an. 1210. ad Ordinem, & in eorundem professus. Hunc Altissimas tanta suæ benedictionis ac dulcedinis gratia præuenit: & ad ealem contemplationem, in arctis deuotionem perduxit, quòd vita ipsius extasum totius speculum sanctitatis & virtutis. Rarissimè extra cellam reperiebatur: stans cum fratribus, semper in diuinis colloquijs intentus erat. Qui licet in syluis educatus, omninoque ignarus esset: tanta nihilominus sapientia implebatur: & de Deo, deque amore Christi, tam alte loquebatur: vt in stuporem audientes adduceret: eosque sic demulcebat, vt in humilissimis colloquijs diem nocturnumque transigeret. Cùm diuinas præsentia et visitationes, corpus & anamam, quætuor decentissime colligebat ac disponebat: sæpe in extasum rapiebatur, & totus ad exteriora in sensibus reddebatur. Nam cùm caput ignarus semel tunc positus esset à quodam fratre super illius pedem: nec tenis calore, et si illic steterit donec extinctus fuerit, nec carbo pedis aliquam inuulsi lesionem. Aues nonnumquam præ rumore suis impedimentum præstantes; vi suis orationis compescit, extingitque omnino fugiunt. Familiaritatem enim B. Iacobo de Massa nuerat: & simul ad maiorem perfectioris gradus sese cooctrabant. Tandem plenus virtutibus migravit ad Dominum: cuius sanctitatem signa & beneficia per eum à Deo populus præstita, attestantur. Agunt de eo Algezara in Arbore Episcopica totius Ord. Franciscan. Elzearius l. 2. sacri Mon. Obuet. c. 5. Wading. to. 1. Annal. Minor. ad an. 1210. §. 41. 42. & 43. 1244. §. 11. Maianus l. 1. c. 6. §. 7. Picquetus in Catalog. victor. illust. Franciscan. S. Antonius 1. par. hist. Titul. 24. c. 7. §. 12. B. Bartholomæus Pisanus 1. Confortum. titul. 8. in Frat. Min. sanctus. illust. prouinc. S. Franciscæ: scribens ignorari vbi sit sepultus: licet magis inclinet, quòd iaceat Bufortij, in pte. Marchiz. Memoratur à Gunzaga 1. part. Orig. Seraph. Reliq. in B. B. huius Ord. Marco Vlyssipon. 1. part. Chron. Min. l. 6. c. 38. 46. & 47. afferente, Spoletum simulatum esse, sed (vt opinor) hallucinatur: eo quòd ille, qui ibid. conditus quiescit, est B. Simon à Calazone, de quo 1. Nouem. præsan B. Simonis Assisiat. ad huc meminit 1. part. chron. 1. §. 2. 8. à Toffian. l. 1. hist. Seraph. & Author chron. 24. General. Spoletum vitæ: huiusmodi volentes alij contrariò mento affirmat.

B. Thoma à Curia, Confess. b] Cùm in Gallia, Regul. 6. 2. Obierit. Min. FF. iuratum habuisset, Franciscum videtis acceperet perturbationem haud modicam paulò post sustulit. Quæ de re Reuerend. P. Antonius Hyerem. totius Ord. Generalis Minister, eertor factus à Benedicto XIII. Papa. in Gallias tunc commorante, Apostolicæ literas impetravit: quibus SS. Patres Obierunt: à ianfructioe piouentali amoueret: illique Vicarium, seu Commis. Generalem præficeret: qui suo nunquo illos regeret. Itaque præfatus Generalis elegit B. Thomam à Curia, in primam Vicarium, seu Commis. suam super omnes FF. de Obierit. vi tunc erat Dodissimus, vitæ sanctitate clarus: necnon maximus virtutibus præditus, cui Carolus V. Galliz Rex Christianissimus omnem fauorem & auxilium præbuit. Per suas litteras patentes, sub Datum Lutetiz Paris. 17. Martij. an. 1549. Scribitur de eo Marcus Vlyssipon. 1. part. sup. l. 1. c. 23. Gomaga part. 1. sup. vbi de Orig. Reg. Obierit. apud Gallos. It. §. 3. part. in Com. 1. prouinc. Turonizæ Prouinc. Toffian. l. 1. sup. iust. iur. Rapuzus hist. general. Orig. Recoll. 2. part. Introd. §. 5. Wading. to. 4. sup. ad an. 1588. §. 5. B. Antonij, Conf. c] E. Costica ostendit, atq; in Grammaticæ rudimentis instructus: h. Insulæ intellexit odia, ac inimicitias, discipulam cerneret, adolecente adhuc ætate, Romam profectus; vbi seclens, de fugiendis sculi periculis, consilijs hinc: quæ propter in Cleoricu Regul. qui Theatini nuncupantur, Ordine consensit, in eo aliquot annos, magna cum virtutum laude tranlegit. Verùm cum ad ducta pio Christo toleranda, succederetur, hinc ad Refocinatum S. Franc. familiaris, quæ Clericorum tunc appellabatur, vitæ instituta: vbi plurimè in virtutibus, & proletem in vitz auctoritate, profecit, donec exorta Capuonorum Congregatione B. Antonij perfectioris Obseruantie iustio incensus, ad eos se cõcruit, an. 1530. plant admiratione digna sunt, quæ hic Deserius, tunc præfuit: siue vitæ illius austeritas, in culico, cibo, potu, disciplinis, & c. quibus cætem edomabat, spectatur: siue pius humilitatis, paupertatem, orationem, & contemplationem, obedientiam, & c. quibus ad Deam propius accedebat, conspiceret: vide miraculis ante & post obitum illustrius est. Moritur an. 1548. in Conuen. Mon. Calalis, vbi sepultus iacet. Vide Bouesfuto. 1. Annal. Capuc. ad an. 1548. §. 12. 11. & lxx. ex Petracio, Montelloro, S. Odouici, Martio, & c.

PRIDIE IDVS AVGVSTI.

Assisij in Vmbria, Sanctæ Claræ Virginis, quæ à Seraphico Patre S. Franciscò elocta, habitum Religionis induit, primaque planta pauperum sceminarum Ordinis Minorum extitit: quam vita & miraculis celeberrimè, Alexander IV. in numerum Sanctarum Virginum retulit. Perusiz, Beati Bartholomæi ab Apolina, Confessoris, ac Doctoris eximij: Sancti Bernardini Senensis socij: qui mira eruditione, vetbi diuini prædicatione, ac virtutum odore, totam ferrè Italiam, Græciamque illustrauit: & Imperatorem Constantinopolitanum, atque Patriarcham Græcorum ad vnitatem fidei Catholicæ reduxit: & cum eis ad Concilium Generale Florentinum veniens, Summo Pontifici Romano, Eugenio IV. obedientiam præstiterunt. Genuz, Beati Anonymi, Confessoris: magnæ sanctitatis viri. Posnaniz in Polonia, Beati Michaelis Cantoris, Confessoris: vitæ integritate, ac sanctis motibus conspicui. Palmæ in Canaria, Beati Ioannis à Via, Confessoris.

AVGVSTI XII.

6. 1. *S. Anna Clara, Virg.* a] Pij & illustribus parentibus Sexorta Clara, quasi nouum iubar, corpore mundum, mundique vmbra, suo lumine, coluit: & intra tenores vitæ annos mortuus splendere probate. Audienti verò tunc celebre nomen D. P. Francisci, qui velut nouus homo, obliterat in mundo perfectioris viam, nouis virtutibus renouabat; mos alloqui eum desiderat, & videre. Quod ut factum est, terrenter gloriam vanitatis, sic ex templo contempit, vt nisi iam de mundi applausu, & eius a seculis inhæretam: verò celestis igne succensa, decreuit Christum se totam consecrare. Ignotus anno ætatis suæ 18. Christi autem 1212. domo, ciuitate, & consanguineis derelictis, nocte Dominicæ Palmarum (quæ in 19. incidit Martij) ad sanctum Martiam de *Portuaniâ*, honesta cum societate, sustinuit: vbi à Fratribus, cum luminaribus, tecepea; coram altari sanctissimæ Desparæ Virginis; Virgo Clara tondetur à Seraphico P. S. Francisco: delictisque seculi exiuij, penitentiz suscepit insignia. Habuit autem Religionis suscepto, statim eam ad Ecclesiam S. Pauli Monacharum nigrarum D. Franciscus deduxit (donec aliud prouideret Altissimus) in eodem loco mansit. Hinc, paucis interiectis diebus, ad Ecclesiam S. Angeli de *Panso* Ord. S. Bened. iuxta ciuitatem Assisij transit: eam c. militibus ipso vero Dei Francisco, & duobus eius discipulis B. Bernardo & Philippo. Hic in teneta adhuc conuersione, quanta & quam merita fuerit virtus orationis ipsius, apparuit: qua foretorem suam, Agnetem virginem, ad Deum conuertit, conuictamque litere dedendit.

6. 2. Diem autem S. Virginis Claræ, præclaram iam adeptæ disciplinam, non plene mens inter illas sanctimoniales, quæ seceret; tandem ad Ecclesiam S. Daniæ, ex B. Francisci consilio, simul cum sorora migravit. Hinc mens anchoram, quasi in certo ligens, non iam pro loci mutatione vltimus fluctuat; non pro architudine dæbat, nec pro soliditate reformidat. Hæc est illa Ecclesia, in cuius separatione D. Franciscus miro desolauerat studio: cuiusque Sacetotij pecuniam obtulerat pro opere separando. Hæc est, in qua dum B. Franciscus oraret, vox ad eum de ligno crucis delapsa uolauit: *Francisce, uade, repara domum meam, quæ uir*

ernis, tota destruitur. In huius locelli ergastulo, celestis amore sponi Virgo & Clara concludit. In hæc à mundi tempestate celans; corpus, quoad uineret, carcerat. In huius caeuerna maceræ columba dearegenata ualificans. virginum Christi collegium genuit, Monasterium sanctum instituit, pauperum Dominarum Ordinem inchoat. Hic in uia potentiz plebas membrorum tenet: hic semina periculis uultus seminat, hic incessu proprio signat uestigia secentos. In hoc ardo reclusorio per 42. annos disciplina flagellis frangit sui corporis albas, vt diuus Ecclesiæ repleatur fragrantia vnguentorum.

Itaque anno Christi 1253. sexagenaria obdormiuit in Domino: cuius sacrum corpus magna pompa defertor, sepeliturque ad S. Georgium. Nam quemadmodum Summus Pontifex Innocentius IV. paulo antè, Perisio Assisium uenerat ad mortem languentem uisitaturus: sic & ad uocem eiusdem Virginis obitu, idem Christi Vicarius, Assisium iterum repetit, cum Cardinalibus, & copioso Prelatorum ceteris; illicque eius exequias petegit: Cardinali Episcopo Illicensi, interim concionante, ac *Sanctæ Claræ* uirtutes commemorante: Hinc Alexander IV. post duos annos lapsus à glorioso ipsius transitu, ob ingentia miracula ad eius inuocationem diuinitus operata, illam inter sanctas Viages censui solemniter annunciantiam, an. 1255. apud Anagnin, in Ecclesia maiori, die 16. Septembris: seu 19. Octobris: cuius extant literæ Apostolicæ, ad vniuersos Archiepiscopos & Episcopos Franciæ: ita incipientes: *Clara clausula claua moris, etc.* sub Datum Anagnin 14. Kalend. Nouembrii Pontificæ. ann. 2.

Cætera factaque illustriora enarrauit quidam Anonymus, iussu Alexand. IV. præfati Papæ: quæ etiam extendit transcribere Surius, Sedulius, Villegas, Gasquet, Rematus Benedictus, Rubadeneira, Doubletius, Bencius, &c. in uita S. Claræ uirg. 12. Augusti. quam & ipse Sedulius Scholus illustrauit. De ea etiam agunt Martyrolog. Roman. hac die. Barouus ibid. & hb. 3. de Molanus in A. diuino: ad V. suar. ibid. & hb. 3. de Imaginib. cap. 11. S. Anconin. port. 1. histor. T. tit. 14. cap. 6. & 7. B. Bartholæus Piazus lib. 1. Concordiæ. 690.

fruct. 8. part. 4. Toffianus lib. 1. hiftor. Seraph. cap. 4. & 12. & vit. S. Francisci. Item vbi de D. Clara Virg. Firmamentum tertiū Ordini Minor. trad. 1. in Memoriali Ordini. sub 8. Ministro Generali. Speculum Fratrum Minor. part. 1. trad. de virtutibus Ordini. Franciscan. Maegus Vlyffpouen. 1. part. Chronie. Minor. lib. 1. cap. 53. & lib. 3. cap. 1. vique 33. item part. 2. lib. 1. cap. 41. & 55. Gonzaga part. 1. Origin. Seraph. Relig. in SS. huicite iusticia. item part. 2. in Conuentu 1. & 2. prouinc. S. Francisci. Enchiridion, sine Marado Minor. de Monumentis eiusdem Ordini. trad. 1. Villouos in Athenis Orchodox. Franciscan. verb. Clara Volaterranus lib. 2. Antropolog. Itul. de Eremitis. Baxius tom. 11. an. 1131. 81. §. 11. Sautayus in Martyrolog. Gallican. hac quo. Picoquetus in Catalog. viror. illust. Ordini. Minor. Algezi in Abbre. Epilogici totius Ordini. Franciscan. Wadinghus tom. 1. vopul. D. Francisci Anno. rat. in Epistol. 4. & 5. & tom. 2. Annotat. ad Regul. Monial. Clarif. Item tom. 1. Annal. Minor. ad annum 1212. §. 10. &c. 1213. §. 63. 1215. §. 18. 1221. §. 11. & 32. 1228. §. 1. Item tom. 2. ad ann. 1251. §. 7. 30. & seq. 1252. §. 18. 1253. §. 1. &c. & 1255. §. 8. 5. & seq. Comarella 4. part. Chronie. lib. 6. cap. 25. ex Martiano lib. 1. cap. 9. & lib. 5. cap. 11. Appendice ad lib. 2. prefati Martiani. Speculo vit. D. Francisci. part. 1. cap. 30. Marino Ebnolensis lib. 4. Formulari. Falciculus tempor. ad an. 1204. & 1214. Sabellus lib. 6. Ainead. 9. Supplement. in Magno Repitio mundi. 6. etate. Supplement. Chronie. lib. 13. ad annum 1215. Lauardus lib. 3. Eptom. hiftor. vniuersal. cap. 232. ad ann. 1255. Spondanus in Aucatno Chronolog. ad An. nal. Baronij, sub an. 1212. Charon cap. 350. & 351. hiftor. General. Gall. sine Franc. Potrenstra. 3. t. public. Coron. Vug. Mar. cap. 13. §. 2. numer. 13. Nauclor in Chronie. Generation. 4. 1. Bellarminus de Relig. Sanctor. cap. 1. Galterni in Tabul. Chronog. fecul. 13. in SS. viris. Platina, Genebrardus, Ruoche, Quercetanus, & alij, in Alexandri. IV. Pap. S. Bonaventura, Sarius, &c. in vit. D. Francisci. 4. Octobri. Conciones de eodem habuerunt B. Pelhartzus à Theineswar. Bartholdus Pontanus tom. 4. Bibliothec. cononiat. Didacus à Vega, & alij recentiores. Alexius Trouillat Panegyrim edam de laudibus S. Clare. Joannes Bachom in Fastis Christian. ad 12. August. S. Clazr Elogium hocce Dulcino perfrunxit:

*Vmbria dicebat, potero nunc Clara dici:
Solmhi Franciscus, Claraque Lunamcat.*

quod Franciscus Remundus lib. 1. Epigrammat. iam aetice plenus exprellet: Epigrammat. sic

*Vmbria, dum sacili Franciscus surgeret alio.
En homini exoptat nunc tibi Phœbus, ait:*

*Max ut sacili processu nescere Clara,
Salus: Luna mihi tu quoque, dixit, eris.
O quantus duplici vestit me lumine fulgor!
Vmbria eram: mihi nunc Clara nomen in omni.*

B. Bartholomæi ab Apone. b] Prouincie S. Francisci 3. 3.
erat alumnus, Miquite in Theologia, qui ex Conuentu tali transit ad PP. Obijerunt, & D. Bernardini Senef. socius extitit: totam Italiam suis vōdōnibus illustriat, magnosq; in studiis, & p̄slytato amonuit. In Orientem traiecit, totam scilicet Græciam, maximè vetū Constantinopolim, per duodecim annos contētinis, sua inimitabili eruditione, ac sacris Conseruibus repleat, de q; oratione: non sine ingenti populorū acclamatione, & p̄s. epul. Imperatoris Holmū Paleologi, de Iosephi Patristico, i. quib. B. Bartholomæi opera ac labore ad Ecclesiam Catholicam, Apostolicam, & Romanam redeunt: & Cōsilio Florentino, vna tētin Græcorum dōdōnibus vniuersa testuerunt an. Christi 1440. sub Eugenio IV. Pape Tandem post multos p̄o Christo exaltatos labores, bouorum Fructu optum cumulatim, migravit ad Domum, in Conuentu sancti Francisci de Monte, iuxta Perusium. Edidit *Sannam Casum confessoris, & Interrogatorum p̄o Confessorum*. Memoratus à Malouyffpouen. lib. 2. Chronie. Minor. lib. 1. cap. 4. 1.

B. Anthonij Confessoris. c] Illius meminit Gonzaga 5. 6.
2. part. Orig. Seraph. Relig. in Conuentu S. Mause de Monte p̄o p̄o Genam, quæ est 1. p̄o p̄o Genam: hinc verba. *Præterea & eiusdem sequens p̄o p̄o caput, quod licet à qui sequens amos sepulchri traditum si, capite sublatum, ac videretur p̄o p̄o p̄o, sequisimaneque omniq; tunc firmis atque ardentem, idcirco effusa terra, superioribus annis dictis p̄o p̄o p̄o p̄o emisit. Quapropter vti beatus, ac licet ab his obitibus vbererat, laboraque. Florus an. c. 1127. 1540.*

B. Michaeli Cantuari. Conf. d] Polonus huius natione, vti ingenti virtute p̄dicitus, & magna virtute gratate pollens: moribus honestissimis exornatus, atque singulari p̄fectōnem p̄e se fensens, qui ob insignia eius merita, vicium sui exitus diem multo ante nolite, à Deo p̄mouit, confraibisq; p̄dicit: & ita mirabiliter euenit, Obiit, ac sepultus est in Conuentu sancti Francisci Poloniar, qui est 4. prouinc. Poloniar. Agunt de eo ibid. Gonzaga 1. part. sup. & Barezius 4. part. Chronie. Minor. lib. 3. cap. 12. ad annos Christi 1540.

B. Ioannis de Via, Conf. e] Vir admirandæ Religiosis, feruens, & pietatis. Moritur an. 1541. Palmis in Conuentu Conceptionis B. Virgin. qui est 7. prouinc. Cananen. Vide Gonzagam ibid. part. 4. sup. & Barezius cap. 36. sup. alius est à B. Ioanne de Via Capucino: cuius meminit Bouerus tom. 1. Annal. Capucin. ad an. 1541. §. 27. quo obiit.

TRagurij in Dalmatia, Beati^a Ioannis à Bucca, Confessoris: vitæ austeritate, ac miraculorum gratia illustris. In Italia, Beati^b Dominici à Padua, Confessoris: ac Concionatoris eximij: qui litterarum peritus, ac singulari sanctitate floruit. In Oriente, Beati^c Francisci Triultij, Confessoris: qui nobili genere natus; doctrina, castitate, admirandaque vitæ perfectione refulsit. Toleti, Beati^d Didaci à Luminibus, Confessoris: qui maxima penitentia; & multarum prærogatiua virtutum pollens: sælicem exitum obituri à Domino: cuius anima visa est ab Angelis in cælum deferri. Alconcelij in sinibus Castellæ & Lusitanicæ, Beati^e Petri à Benevento, Confessoris: oratione, & carnis mortificatione, spectabilis. Musciz, in Hispania, Beati^f Blasij à Vilalna, Confessoris: qui summa charitate, obedientia & humilitate exornatus, sancto sine quicuit. Nouariz, Beati^g Margaritz Torniel: læ, Virginis, miraculis claræ.

- §. 1. **B. Beati Ioannis à Bucca, Confessoris. a**] Albanensis huius natione, vir maxime austeritate & virtutis, qui mortem suam perdidit: & illius corporis loci à potata multos à diuersis insidiantibus liberavit: aliisque miraculis claruit. Vixit hæc cæta an. 2345. sepulchris licet Tragurij in prouincia Dalmatiz. A quæ de eo B. Bazartholomæus Pisanus lib. 1. Conformatio. fruct. 8. & 11. par. 8. in Fratrib. Minor. prouinc. Dalmatiz sanctit. illustr. Marcus Vlyssiponen. 1. part. Chronic. Min. lib. 9. cap. 1. c. 5. 1. ad an. Christi 1350. Tostianus lib. 1. in Gulboda Iadentis. Wadingbus tom. 4. Annal. Minor. ad an. 1355. §. 5. ex Marzano lib. 4. cap. 12. A Bucca, Bucca, sed Buthis, cognomen accepit. Socius erat B. Michaelis Albanensis: de quo sup. 29. Ianuariz.
- §. 2. **B. Dominici à Padua, Confessoris. b**] Magna vitæ sanctitate dictus erat, & hæc vulgari doctrina plenus: Egregie concionatus est apud vrbes Italiz famulosoci: vbi suis feruentissimis exhortationibus complures conuertit ad penitentiam. Scripsit nonnulla opuscula: ex quibus seruitur *meditationes vite à Christi*. Floruit an. 1450. Memoratur à Marco Vlyssiponen. part. 3. sup. lib. 4. cap. 13. sub an. 1459.
- §. 3. **B. Francisci Triultij, Confessoris. c**] Ex nobilissima Triualnerum apud Iulubres familia ortundus: dùm adolecens sponsam duxisset, prima nocte nuptiarum, tanto spiritu feruente eam allocutus est, vt illi virginatam persuasisset seruandam, vortumque perpetuæ castitatis simul protinus emiserunt. Quare vterque Ordinem D. Francisci sibi seligens: hic Minorum, illa Monialium, professionem assumpsit. Sacris litteris eruditus erat: & in vtroque iure peritissimus. Mira profus memoria præditus, & corporis robore præstans, ciborum parsimonie addictus erat: maxima puritate, admirandaque perfectione decoctatur: ita vt Italia vniuersa publicè testimonium redderet de eius feruentissimis concionibus, doctrina, sanctitate, vtraque exemplari. Ea de cæsa accidit, vt eodem sæmè tempore, ipse Vicarius Prouincialis Mediolanensis prouincie eligeretur: sponsa verò, cuiusdam Monasterij sanctæ Clare Abbatis illius inueneretur. Dùm autem vir Dei à peregrinatione Hæresolytana reuertetur, in nauis supra mare, infirmatus ad mortem, Deo spiritum reddidit. Clarebat an. 1480. Scribit de eo Marcus Vlyssiponen. 3. part. sup. lib. 6. cap. 40. sub an. 1481.

B. Didaci à Luminibus, Confessoris. d] Hic deuotissimus §. 4.] Pater, zelum ac feruorem suum in omnibus operibus præsequebat: tanta autem suauitate, in familiaribus colloquijs, abundabat, maxime cùm de Deo sermonem ageret, vt efferatur quemlibet miseresceret, induratum emolliret, primum maiori flamma accenderet. Solitaria loca quærebat, & apud Conuentum sanctæ Mariæ de Castaneo moram traxit. Cuius meritis Gonzaga. *Alc tandem (inquit) habitans aliquando Religiosissimus P. F. Didacus de Lumbrias, Sacerdos: vir vixque maxima sanctitatis, atque penitentia; qui multis annis in quadam spelunca, hinc Conuentus vicina, post tantum C. aqua, atque quædam berulis contentus, Deo Opt. Max. in maxima quæsi asperitate inferuuit: quoque Deo sibi reuelante, dicitur sui obitu: multè antè præfatis, Martem obiit Toleti, sepulchrumque est in Conuentu Ioannis Regum tantum hic Pater: postquam per aliquot annos præfati R. P. F. Francisci Ximenij in struicem, aptissimeque deagistrum hoc in Monasterio sanctæ Mariæ de Castaneo egisset. Cuius transitum Toletans civitas cùm respicissent, omnes ad eum extoritas conuenire, vir chorda, vbi habitus particulam accipere possent. Tanto autè istius venerabilis Patris opinio, tantumque uocem apud eas, à quibus cognoscitur. Hæc ille, in præfato Conuentu, quæst. 9. prouinc. Castellæ part. 3. Origin. Seraph. Relig. Eadem quoque testatur Marcus Vlyssiponen. 3. part. sup. lib. 7. cap. 17. an. 1497. ceterque illius animam ab Angelis visam fuisse deportatam in cælum. Rapuerunt in histor. general. Orig. Recollec. Decad. 8. part. 1. §. 2.*

B. Petri, Confessoris. e] Tanto spiritu feruore et rapiebat §. 5.] in oratione, vt sæpe à terra furum eleuaretur, carnisque macerationis sic insiltebat, vt eundem modum fructus dignos penitentiz retulerit. Obiit sanctissimè circa an. 1570. in Conuentu Alconcelij, qui est 14. prouincie S. Gabrielis: cuius uocem in cælum ascendentem videtur duo ex fratribus illius loci: teste Daça 4. part. Chronic. Minor. lib. 3. cap. 65. ex eisdem prouincie monumentis.

Beati Blasij, Confessoris. f] Summis certè virtutibus, §. 6.] chantate, obedientia, humilitate, & quacumque alia, præditus erat: ita vt nihilominus perfectionis speculum dici possit. Quicquid ætate uocens, sed maturitate antiquus: non cernis, seu temporum distaruit, sed sensibus ac motuum gravitate senex obiit.

Totius autem vitæ suæ decursus fuit novemdecim annorum. Transiit præterea ex hoc mundo ad cælum, in Conventu sanctæ Catharinæ de monte, tribus milliaribus à Murcia ciuitate distante, mentis opinus, atque omnibus suis consatribus, magnum sui desiderium relinquens, anno 1371. Idibus Avgusti. Ita habent Gonzaga 3. part. sup. in eo Conventu, qui est 3. prouinc. Carthaginens. Barezus 4. part. chronic. ni-

nor. libr. 7. cap. 12. Rapinæ sup. decad. 8. part. 1. §. 8.

Beata Margareta Terniella, Virginis. §] Summa vitæ sanctitatis & miraculis illustris Nonaræ, in Monasterio Sanctæ Clare (quod est 8. prouinc. Mediolanensis) vbi honorificè quiescit. Vide Gonzagam ibid. part. 2. sup. Daçam sup. cap. 31. lib. 1.

DECIMONONO KALENDAS SEPTEMBRIS.

Apuđ Meacum in Iapponio, Beati^a Ioannis à sancta Maria, Martyris: Andrie in Apulia, Beati^b Landi Tarenini, Confessoris: qui Prouincialis Minister Apuliæ existens: vita & miraculis claruit. Bononix, Beati^c Jacobi de Primadiciis, Confessoris: qui eruditione, pietate, virtutibus ac signis admirandis celebrissimus: Predicatoris, Commissarij, & Visitatoris Apostolici: necnon Ultramonrani Generalis Vicarij Patrum Obseruantium, muneribus felicissime functus est. Apud Monrem Aluerniæ in Hethruria, Beati^d Laurentij à Fabriano, Confessoris: qui humilitate & charitate, ardentissima oratione, atque summa abstinentia conspicuus: ad præmia cælestia, annum agens decimum supra centesimum, tandem properauit. Tribuli prope Pincias in territorio Palentino, Beati^e Ioannis Calaguritani, Confessoris: meritotum prærogatiua, & signorum gloria spectabilis. Hiltonij in Apulia, Beati^f Christophori à Campo-Basso, Confessoris: magnæ sanctitatis viri.

AVGVSTI XIV.

§. 1. **B**eati Ioannis, Martyris. §] Pro Christo hac die decollatus est, ann. 1618. De quo agunt Marianus libr. 4. chronic. trichior. obseruat. Reffomat. capit. 17. Rapinæ hutor. general. origis. Recollector. decad. 17. part. 2. §. 8. in fut. Solerius tom. 2. hutor. Eccles. Iapponens. lib. 17. cap. vltim. §. 183. eundem suspicor esse cum Beato Ioanne à Sancta Margareta, Martyre: cuius idem Solerius meminit ann. 1619. lib. 18. cap. 7. §. 74. ad cuius processum consociendos: pro ipsius canonizatione, petuntur litteræ Apostolicæ: vti constat ex eodem Rapinæ sup. part. 1. præf. §. 4. & Libello Neapoli edito an. 1626. apud Typographiam Ioann. Domitici Roncalioli.

§. 2. **Beati Landi Tarenini, Confessoris. b**] Landus seu Landus de Tarento, vocatur: prouincix Apuliæ, modo Sancti Nicolai nuncupatæ, Minister Prouincialis: Vixit maxime sanctitatis & ingenium patrorum miraculorum: Floruit an. 1360. Sepultus est Andrie in Apulia. Scribit de eo Beatus Bartholomæus Pilanus libr. 1. conformitat. fruct. 8. & 11. in Fratibus minoribus prouincix Apuliæ sanctitate illustribus. Codex MS. Abbat. Sandi Victor. Parisiens. ibidem. Marcus Vlyssiponenfis 2. part. chronic. minor. lib. 9. cap. 24. §. 1. sub ann. 1362. Gonzaga 1. part. orig. lezaph. tehg. in Beatis viris humilce octidus. T ossiniam lib. 1. hutor. lezaphic. Picquetus in catalog. virot. illustr. Franciscan. Wadinghus tom. 3. annal. minor. ad annum millesimum trecentesium quatum, §. quarto. & tom. 4. ad annum millesimum trecentesium nonagesimum nonum, §. quinquagesimo nono.

§. 3. **Beati Jacobi de Primadiciis, Confessoris. c**] Patria Bononiensis erat: nobili genere ortus; Religione, vicacemplantari, & exquilita doctrina decoratus, anno

millesimo quadringentesimo trigesimo primo, vultus fuit exca predicatoribus: quos Eugenius IV. Papa elegit, ad conuocandos fideles contra Turcas. Rursum idem Papa, anno millesimo quadringentesimo quadragesimo sexto, Commissarium Apostolicum instituit super Cruciatam, quam publicari voluit per Italiam ad auxilium præstantum Imperatori Constantinopol. Porro hic est, qui vti plures Pontificis Bullis, ut eius fauorem ab Eugenio IV. diuersis temporibus datæ, ad conuocandum Sancti Pauli de Monte-Bononix Archieus asseruæ, contestantur, plurimis Apostolicis Legationibus functus est, inter quas illa, fuit præclarissima, quam in Palæstina exercuit. Primus fuit Vicarius Generalis familiaris Obseruantium Ultramonranæ, electus per suffragia Patrum vocalium in Capitulo Aracelsano, anno millesimo quadringentesimo quadragesimo sexto: (Nam duo predecessores videlicet, Sanctus Bernardinus Seneffs, & Beatus Ioannes à Capistrano, iussu Summi Pontificis & Ministri Generalis fuerant instituti.) textique amicus tribus. Cuius Beata Catharina Bononiensis, Feirata Bononiæ veneret enim locus, vti inibi Monasterium fundaret, atque inhabitaret: à nobilioribus ciuibus humilce vrbes, aliois locum Patribus, Ioanne Baptista de Lenante, Minorum Obseruantium Ultramonranæ Vicario Generali: Beato Marco à Bononia, prouincix Bonouensis Vicario Prouincialis & Beato Iacobo de Primadiciis, honorificè suscepta est, anno millesimo quadringentesimo quinquagesimo sexto. Tandem in præfato Conuentu Sancti Pauli de Monte, iuxta Bononiam, vian vniuersæ carnis ingressus, sepulturam in modis Ecclesiæ nactus est. Agnot de eo Marcus Vlyssiponenfis tercia part. sup. lib. 10.

1. ca. 52. lib. 1. c. 29. & lib. 1. cap. 51. ubi ait miraculis celeberrimè extitisse. Gonzaga 1. part. sup. in ferie Vicariorum generalium Vltimontan. Obierunt. item part. 1. in Conuentu 2. 6. 7. & monasterio 1. prouinc. Bononiens. Toffianinus sup. lib. 1. Wadinghus tom. 1. annal. minor. ad ann. 1220. §. 17.

4. *Beati Laurentij à Fabrisan, Confessoris. d*] Annis quadraginta apud Aluerum morem commoratus est: extrema austeritate vsus, siue in victu, siue in vestitu: nec fana, nec soleas ferebat in pedibus: cuius exercitia erant vigiliae, orationes, contemplationes: longè ante matutinas, surgebat à lecto, vt orationi instantius vacaret: ita vt decies coronam Beate Marie Virginis recitauerat, antequam Fratres, pro matutinis decantandis, in chorum aduenissent. Sacrum Mysterium sacrificij insigni pietate peragebat. Qui cum aliquando centesimam & decimum annum attigisset quatuordecim & nonaginta in Religione expleuit: pious diuini ac bonorum operum, est vita assuetus est ad astra an. 1480. cuius factum corpus apud Conuentum eiusdem Montis Aluerum conditum iacet. Memoratur à Marco Vlyssipponensi 3. part. chronic. sup. lib. 6. cap. 38. vocatque cum Beatum Laurentium à Firmo: quem tamen semel & iterum Gonzaga 1. part. sup. in eo Conuentu, qui est 17. prouincæ Tuicæ, appellat à Fabrisan, huiusce verbis. *Ex plurimis tamen sanctissimis Patribus ac Fratribus, qui in huius Monasterij Ecclesia sepulti sunt, ne legituribus aduersum sim, aliquot tantum in medium addidit: illi videlicet, qui penitentia atque purgatione clauerunt. Et primo quidem laico Patrem Laurentium à Fabrisan, Zatecium, ob strenuam breuitatem pasci vocatum, qui Sacerdotis, profundissimam uilitate, charitate, ardentissima oratione, atque sermo ab-*

*stinentia insignis. Eadem habet Wadinghus tom. 1. an. 1213. §. 44. Iacobulus de SS. Fulguratib. in B. Paulo de Trinitate: cuius fuit discipulus. Marian. lib. 6. chron. cap. Reform. 24. in descriptione Montis Aluerne, Beati Iohannis, Confessoris. e] Vta & virtutibus multum emicuit. Silentio linguam frangebatur, cellaque contentus aliorum fugebat consortium. Calicum semper detulit ad carnem: sepeque ieiunabat, pane & aqua, vt plurimum, pro refectione horis. Iugis erat eius oratio: chorum quippe duobus vtens ante alios adibat, pro Marcinis decantandis, illicque manebat vsque ad horam tertiam. Rerum autem celestium contemplationi sic animum dabat, vtin extasi frequenter raptus, omnino insensibilis redderetur: nisi quod ex vultu quidam radij exoriebantur præfulgidi. Diem suæ mortis longè ante præsciuit, quam graues ante excesserunt dolores, quos constanti animo propter Deum, patientissimè tulit: ac demum sancto sine quieuit in Domino, sub vesperum Assumptionis Dei genitricis Marie anno 1375. Ad cuius exequias cucurrit populi Valisietani copiosa multitudo: ad eius partium in vesperum prædicandas, ob exitum quam de tanto viro conceperat sanctitatem: quæ miraculis ante & post obitum illustrata fuit. Ita Gonzaga 1. part. sup. in Conuentu S. Marce de Scala celi, vulgò *Del Abrice*, qui est 6. prouinc. Conceptionis, ubi sepultus iacet. Barczus sup. lib. 7. cap. 12. Daça ibid. lib. cap. 63. Rapi-negus decad. o. part. 1. §. 6. Gama in *uice Torrens* part. 2. cap. 24.*

Beati Christophori, Confessoris. f] Vir sanctissimus fuit atque Religiosissimus: illius meminit Gonzaga 1. part. sup. in Conuentu sancti Honorij Hultonij, qui est 5. prouinc. S. Angeli, & Gama sup.

DECIMO OCTAVO KALENDAS SEPTEMBRIS.

Hierosolymis Beati^a Cosmæ à sancto Damiano, Martyris: qui ab intrepidam Christi prædicationem à Turcis alapis & flagellis cæsus, & capite truncatus, victor in cælum conscendit. Mediolani, Beati^b Alberti de Saziano, Confessoris, ac Concionatoris eximij: qui plurimis functus Legationibus Pontificis, ad Indos, Æthiopes, & alios Orientales populos: copiosum numerum schismaticorum & hæreticorum, maxime verò Armenorum, Iacobitarum, Græcorum, & aliorum, reddidit ad fidei unitatem: quam professi sunt in Concilio Florentino Oecumenico, ubi conuenerant, sub Eugenio IV. Papa, tandem doctrina, vite sanctitate, ac miraculis clarissimus, spiritum Deo reddidit: cuius animam B. Ioannes Capistranus vidit æthere petentem In Gallia Beati^c Ioannis Galteri, Confessoris: sancti Bernardini Senensis socij: qui singulari eruditione, ac virtutum laude emicuit. Xeresij de Equitibus, in Hispania, Beati^d Antonij Orritij, Confessoris: qui ob insignem vite sanctimoniam, bis Prouincialatus munus præclarè exercuit: & Martyrij desiderio iugiter flagrans, plurima pro Christi fidei propagatione passus est. Feruliz, Beati^e Ruffini à S. Vro, Confessoris: miraculis gloriosi.

AVGVSTI XV.

1. *Beati Cosmæ, Mart. a]* Orundinis erat ex Malaca vna habitumque nostræ ordinis sumpsit, in Conuentu S. Marce de Consolatione Algidarum, qui est 23. prouinc. Beate Lacorumque Fratrum adscriptus est numero, quo in statu corpis ad amissum, viam mortificationis tenuit, & penitentia operibus sese exercere. Porro dormiebat, huiusque cubabat, vel iuper assentes, capiti lapidem suspiciens. Frequenter stans ubi

in pane & aqua: discipulis quotidianis usque sanguinolentia corpus suum oracurabat. Orationi multum deditus erat. Solo, vsique ac rudi habitu contentus semper discalceatus ac pedes, inaccessi, quantumuis in longinqua sibi esset proficiendum. Martyrij desiderio flagrans, Iocæ Terræ Sanctæ adit: ob obedientiam Reuerendi Patris Francisci Gonzagæ, totius ordinis minorum tunc Generalis Ministri

netalis Ministri, vbi per aliquot annos Christo humiliter infertur; sed indignum faceretans, cernensque propofitum suum hanc consequi posse, in Hispaniam rediit, ad Conuentum Hispanalem: vbi quatuor annis motam peroravit, in omni humilitate, obediens, & aliarum virtutum exercitio: quo vique vocaretur à Domino. Itaque coelibus illi indurum est tempus aduersitatis, quo in posterum carissimum presbitero esset occasio vnum adimplendi desiderium, modò ad iter Hierosolimitanicum conficiendum licentia sibi adesset, quam protinus à superioribus obtinuit: mox profectus in Orientem. Hierosolymis habitavit, Fratribusque cunctis, veluti humilitatis & patientis iubar illuxit. Multis autem diebus parabile Athleta Cbristad futurum martyrium, strenuè fortiterque subeundum: tum præsertim sacra Confessione, feruenti oratione, atque copiosa lachrymarum profusione, tum Sanctorum locorum perlustratione. Cum igitur hac die, circa horam vndecimam, coram Templo Salomonis viam haberet, vbi Turcæ conuenerant ad Mosquetam, petiit à Iamtonibus, vt introduceretur: quo factò, cepit alta voce Iesum Christum predicare vnicuique esse mundi Redemptorem: cuius imaginem gestabat in manibus, quem deuotissimè oculabatur: Mahometem verò merum esse deceptorem, & pseudopropheta. Tunc à Turcis pugnis & alapis excidit, moxque ad Cadicum iocundè ductus, ei optio datur: vel ea quæ prius dixerat abnegare, aut crudeli morte vitam amittere, ac fide amitti, Dei se tuus, manu eleuata cum imagine Crucifixi proclamauit se prius sententia toto corde & ore velle adherere: Iesumque esse filium Dei verum, in quem qui non crediderit, damnabitur, veluti Mahometem seductò pessimum. Quo dictò, flagellis durissimè cedunt, & capite plectunt: mox corpus caudæ equi alligatum, per ciuitatem captum, & omnium factori ac ludibrio exponitur, tum denique in opprobrium Christianitatis, palo affigunt: vbi eum capite, in præteritæ coram seynchro Cbristi Saluatoris, ann. 1577. feria sexta, die 15. Avgvsti. Quæ de re Daga 4. parte ebionis, minor libe. 4. cap. 35. ex informatione athenica, vbi vocatur F. Cofinas à S. Demiana: quem Wadingius mendose appellat F. Cofinum à S. Francisko: tom. 3. anal. minor. ad ann. 1543. §. 61. Alius etiam omnino diuersus est ab illo B. Fratre Franciscano, de quo infra 24. Avgvsti) Hierosolymis pro Christo occisus: quæ ante, vt constat ex Gooxaga, cuius liber excusus est ann. 1587.

§. 1. *Beatus Albertus à Sartiano, Confessoris, b*] Mediolanensis orationis: adhuc iuuenis oblatum fuit à Patre sephanico ministro Patriarchæ S. Francisko: hinc crescentis ætate, proficiebat litteris; quippe qui ingenio pollebat & animi sagacitate: *Græcis* Vero omnis exitit altissimus, sub cuius magistero ita scientiæ operam dedit: vt ipse, inter alios coætaneos discipulos, sit delectus ad litteras Græcæ addiscendas, sub doctissimo *Lesario*, Græcorum famosissimo, quo Didacalo, non minorem affectum est: huiusmodi rithomatis pericia, quam nuper sibi in Latino sermone comparauerat. Habuit sephanicæ Religionis indutæ apud Conuentum sancti Francisci Sartiani, in Tofcia: eum, ob diuturniorem motum in eo: exinde cognomen à *Sartiano* accepit. At purioris, perfectiorisque vitæ desiderio cõmtebatur, *Carneri nales* derelinquit, & ad Patres *Olivæ* nates conuoluit ann. Christi 1415. ætatis verò fuit 30.

§. 3. Igitur, strenuus Christi athleta, paratus in stadio, viam excellentiorem aggredit: cepit mox vitæ integritate, motum candore, vera Regulæ Observantia, præcipuarè amore virtutum, pulque Religionis exer-

citii, emicare. Diuo Bernardino *Seraphico* præceptore, sanctioribus litteris operam dedit; breuiterque fuit moribus & eruditione præditus, vt Bernardino discipulum polles agnosceret. Eo tempore literæ ordo cõpulsus totius aduersi fuit: habebat blaterantes, quos B. Albertus gladio suæ doctrine, ita compescit, vt ethiques protius redderent. Religionem in sephanicam maximè auxiliatus feruentissimus concionibus, innumeros conuertens ad olefcentes à vana huius sæculi consuetudine, ad securum ordinis minorum portum: tum vultus in locis nouis extingens Cernobis, intra extraque Italiam, immò & vique in Cretam, Constantinopolim, Hierosolimam, & vbiq; per Orientem & Ægyptum. Lingua eius gladius erat verbi Dei, viuis & ethnicis quo peccatores potèter ferret, sciendæ etque oranda præsentia. Eloquens ac facunda, ceteros clara & intelligibili voce, pollebat: doctus & ignaris gratissimus habebatur; magnis ac parvulis vici & virtutes libere annuntiabat: bonus attollebat, malis saluus monita dabat. Conciones illius audiendi Mediolanenses tanto ardore desiderio, tamque cõserua multitudine, in eum ieruebant; vt ad 30. milia auditorum frequenter concenserent.

Quibus cum polleter animi ac virtutum ornamentis; §. 4. sanissimus Poonfex Eugenius IV. delegat eum prædicatorem Apostolicum auctusque Toccas ann. 1431. Postea ab eod. Pap. ablegatus est, cum 40. aliis Fratribus, ad Iouanem Æthiopicæ Imperatorem, Abyssinorum Monarcham ann. 1438. verum à Soldano Ægypti, apud Cayrum retentus, hanc vltra progredi potuit: nisi per Syriam & partes Lybie. In Conuentus S. Francisci prope Catoniam Hebræum oppidum, tabellarios fidei decem bullæ ab eod. Pontifice ad B. Albertum transmissæ custodiuntur, quibus illum ad Iodos Orientales, ad Æthiopes, & ad alia plura loca, Apostolica auctoritate delegant: qua in expeditione, vna libertate vbiq; prædicabat fidem Christî, coram Soldano Ægypti, & Tuscæ Sarapis ischismatis, & hæreticos maxime exagibat: ratiõibus: cõsolidoq; ad sanam mentem reducebat; tum in Ægypto & Syria: tam in Græcia & Armenia. Rotiens à Legatione, Concilio generalis Florentino ann. 1440. interfuit: vni cum Andrea Ægyptio, Abbate Monasterij S. Antonij, Legato Imperatoris Abyssinorum, & ingenio multitudine facobitarum, Armenorum, Græcorum, & aliorum virorum, quos ad vnitatem fidei deduxit: eamque omnes prototetati sunt in eo Concilio, Som: Pontifici obedientiam præstantes. Calletæ æcum (vt dicitur) optimè linguam Græcæ & Latinam; & interceptæ vniq;que partis extitit: ob profundissimam Theologice scientiam, qua nrebat.

Mortuo R. Patre Guillelmo à *Casali*, generali Minillrototus ordinis minor. ah. 1443. obiit etiam Prouincialis Munster prouincie S. Antonij, in Italia; in quare Beatus Albertus, in Capitulo Prouincialis istius prouincie, Munster Prouincialis electus est, & exinde Vicarius Generalis auctus Summo Pontifice, ad futurum Caputale generale conuocandum, ac celebrandam ann. 1443. in quo maximè copiebatur idem Papa, vt ipse generalis Munster, eligeretur, at Beatus Albertus, carrens; hac de re, aliquam intant vocales commemoratõem, viuaferos ad se vocauit, & coram ipsiis maxima cum homilitate officio Generalatus celsis: sedantique nurgæ & lites. Porro, Christi Vicarius, auxilium petebat: volens Imperator Constantinopol. aduersus Turcas; Communitati Apostolicam cruciatæ per Italiam constituit B. Albertum. ann. 1446. Demù exantlati in spargendo sermone Evangelico, ac propaganda, fouendaque Religione catholica, §. 57

multis ac variis laboribus; Mediolani, ipso, quo Deipara Virgo triumphum egit, celebri die, feliciter obdormi in Domino, an. 1450. ibidem apud Conuentum sancti Angeli honorifice obdormit. Cuius anima à B. Ioanne Capistrano, dum in Burgis tunc adesset, æthera petens visa est. Multa per clarè scripsit opuscula: quorum series apud probos auctores habetur. De eodem Marcus Vlyssiponen. 3. part. chron. minor. lib. 1. cap. 33. 52. 58. 60. 61. & 62. item lib. 2. cap. 26. 29. & lib. 3. 15. 16. 37. & 19. item lib. 4. cap. 4. Gonzaga orig. seraph. relig. part. 1. in BB. viris humiliter ordinis: & part. 2. in Conuentu 14. 22. & 29. primum. Tulcio. Daçz 4. part. chron. minor. lib. 1. cap. 46. Possennus in Apparatu sacro. Ioannes à sancta Maria part. 1. chronie. provincie S. Iosephi cap. 4. Piquetius in catalog. viror. illust. minor. Sedulius in cap. 1. vit. S. Francisci 6. 8. Willotus Athen. orthodox. Franciscan. littera A. De Bullis in Rosario Quadrages. concion. 1. in Dominica Quinquages. part. 1. Toffinarius lib. 1. hist. seraph. in eo, & lib. 2. 1. gnatius le Gaul de sanctitate Eccles. Rom. cap. 2. sect. 2. Waddingus tom. 1. anal. minor. ad ann. 1212. 6. 5. & 4. 1.

5. 4. *Beati Iohannis Galteri, Confessoris.* b] Gallus fuit natione, qui postquam locus extitit sancti Bernardini Sernis, & B. Ioannis à Capistrano, in Galliam rediens, doctrina & vite sanctimonia fuit. Scribitur de eo Firmamentum trium ordin. minor. traçt. 1. in memoriali ordinis Francisc. sub. 37. generali M. iustro. Marcus Vlyssiponen. 3. part. sup. lib. 3. cap. 4. 8. ad annum 1472.

5. 5. *Beati Antonij Orsini, Confessoris.* c] Hic post plurima virtutum insignia transiit in Indium Occidentalem: prout constat ex Gonzaga 3. part. sup. in Con-

uento sanctæ Margariæ Xerxesij, cui de Equibus cognomen est, qui est 10. provinc. sancti Gabrielis: vbi est tumulus. *Sepulchrum sacrum* (inquunt in *hinc Monasterij Ecclesie, in cuius virtutum genere præditus, amplexu sanctitate conspicuus Pater F. Antonij Orsini, qui post Missionariæ officium hæc in provincia hinc laudabiliter famulum, ad Occidens Indes prædicandæ Catholicæ fidei gratia, cum quibusdam alijs Patribus (de quibus in 4. hinc apertè parte inferius) tractat, quoque Martyris desiderio flagrans, ex India recessit, ad insuleas Aethiæ transfretavit. A quibus tandem, post præposita plurima Indierum, Arabum, atque turcorum, Deo Opt. Max. (tunc consilium insensibile est) se despondente, in Hispaniam sua spe frustatam, reversus est. Itaque in Indiam profectus, locus & amicus dilectissimus B. Martini à Valentia Indiarum Apostoli extitit, à quo meruit scire diem obitus sui annis 10. antequam eueniret: & morte interuentente, præfens fuit sancti Petri transiit ad celos, ann. 1534. Ita idem Gonzaga part. 4. sup. in Conuentu 10. provincie sancti Euangelij. Eademque referunt Rapinæ in hist. general. origin. Recolector. decad. 4. part. 1. 6. 7. & decad. 5. part. 2. 6. 1. pag. 191. & 192. & decad. 8. part. 1. 6. 8. Barezus 4. part. chronie. minor. lib. 2. cap. 46. & lib. 7. cap. 13. ad ann. 1575. Daçz ind. lib. 2. cap. 16. & lib. 3. cap. 22. vbi vidit sepulchrum esse Toleti in Conuentu S. Iabellæ.*

Beati Ruffini, Confessoris. d] Agit de eo Bouerius 6. 6. tom. 1. anal. Capucinor. ad ann. 1575. 6. 58. & seq. quo obiit, ex M. provinc. Vmbrie, Venetæ, & c. Etz quippe vite austeritate, paupertate, contemplatione, & oratione insignis: quoque signo Crucis, multis operum tulit: & inactis, quorum curam gerebat vitam Domum efficaciter docuit.

DECIMOSEPTIMO KALENDAS SEPTEMBRIS.

IN Gallia Narbonensi, apud Montem-Pessulanum, Depositio sancti ^a Rochi, Confessoris, qui nobili genere ortus, sed pro Christo pauper & humilis effectus, tertij Ordinis minorum insignia detulit: tandem, patientia, castitate, & miraculis conspicuus: ad cœlestem patriam transiit: cuius virtus contra morbum Epidimie maxime elucet. Spoletij, Beati ^b Francisci, Papiensis, Confessoris: qui summa humilitate, obedientia, & paupertate præditus: dono etiam prophetie ac miraculorum fuit exornatus. Mileti in Calabria, Beati ^c Francisci Rheimi, Confessoris: mira cœlestium contemplatione sublimis. Valentie in Hispania, Beati ^d Francisci Ximenesij, Confessoris, & Concionatoris egregij: pietate, oratione, ac Religione illustris. Toleti, Depositio Beate ^e Beatrix à Sylva, Virginis, ordinis Conceptionis immaculatæ Deiparæ fundatricis, meritis & virtutibus insignis.

AVGVSTI XVI.

5. 1. *Beati Rochi, Confessoris.* *] Vita & miracula ipsius admodum omnibus nota sunt, vt in his recentendis commemoratis, haud expeditis sum arbitrat. Huius ceteri gesta scripta sunt à Petro Ludouico Malduca, Franciscò Diedo, & Petro Pino: habetque eiusdem æta Claudio de Rora, in *Legenda Sanctorum* cap. 191. Petrus de Natal. in catalog. Appendice cap. 15. De eodem agunt Cranzius in Metrop. Saxon. lib. 9. cap. 25. Genebræus lib. 4. echnog. sub Papa Honorio IV. Garton in chronie. lib. 3. tract. 3. ibidem.

Molanus in Addition. & Annotat. ad Vitarum hæc de. Martyrologium Romanum eadem die, & Baronius ibid. in Annotation. Cæterum in memoratis hist. Ling. docet lib. 2. cap. 9. Sanctus in Martyrologio Gallican. hac die tom. 1. Ioannes Bachetus in suis Christianis ad 16. Apustis, quæ Ioanne *Melle*, in suis Poemath. hæc adfert, ex oratione ad DD. Sebastianum & Rochum, profurore Pœnitentiæ commendat.

*Tu quoque, Roche Pater, miseris succurrere quondam
Qui dactylis agris, quando contagia morbis
Flarrendis, erulimque tulisti capere Yv'nis :
Eia animis innocis, precibusque avertis Regno
Francorum, in nostris bacchantem cadibus orbem :
Corporis atque animi germina date peste carere.
Sollemnem vobis memores statuemus ad Avram
Ardenstei saculas, &c.*

Quædam autem sunt hoc in loco advertenda. Primum, ipsum sanctum Rochum Tertij ordinis minorum fuisse alumnum : ita attestantur Petrus de Vega, & Ribadeneira tom. 1. in vita illius. Sebastianus de Rincon. in tabula varos. illustr. Miranda in expositione. 3. regul. cap. 37. Daça ad fin. 4. part. chronicis. Silencius in monument. 3. ord. minor. Joannes de Torres in prædicatione exhortationis. super regul. Terciarior. in SS. canonizata hujusce instituti. Quapropter uti patrono nostri ordinis præcipuo, complures Ecclesie Conventus Seraphicæ Religiosis ei dicati sunt. Quæ de re Gonzaga part. 1. origin. seraphic. telig. in Conventu 29. provincie Romane : in Conventu 48. prou. Bononiæ in Conventu 59. provincie S. Antonij. in Conventu 12. prou. Candie : in Conventu 6. prou. Br. &c. Hinc decretum est in nostræ provincie Diocesis Recolledor. Capitulo Provinciali, anno 1615. apud Montem-Arginum, Diocesis Senonensis celestino : officium sancti Rochi, demceps teccandum fore : et nobis sub rui semidupli : quod confirmatum extitit in alio sequenti Capitulo Provinciali, Lutetie Parisiorum anno. 1629. ut constat ex illdem statutu Provinciali. prælatæ provincie cap. 1. art. 7. & R. P. Carolo Rapinæ in lucem editis.

Secundum est : eundem sanctum Rochum, tenuissimè Galiam : non autem in Germaniam, ut mendose legitur apud Gazet. vrom. 2. in vita eius : diem vltimum obiisse ann. 1177. cuius corpus honorificè conditum est in Ecclesia ab amiculo extructa : vbi tandem apud Montem-Pessulanum quietus : donec : a quibusdã ex Deaconibus Dorach, furto Venetas translatione est 1485. quod à senatu Veneto, cuiusque populo, maxima cum devotione, & veneratione exceptum fuit : & angustum templum, cum celestis Collegio mox illi dicatum. Ita Sabellicus xruca 9. lib. 8. Supplementum chronicar. lib. 14. Molanus in Dictiono Medicorum Ecclesiastico numer. 32. & alij.

At pacatorum virorum dixerunt, non corpus, sed aliqualem corporis portionem Venetas fuisse depositam. Nam quomodo Monte-pessulano Venetas, corpus S. Rochi potuit effici ann. 1485. cuius maior, & potior pars, ac fere tota iam apud Arelatè ab us. 1572. alienata fuit : Sane idem censetur dæmum de corpore D. Rochi apud Venetas, sicut & de corpore S. Thomæ Apostoli, apud Edeßim, Syrie urbem : vti arbitrabatur præfatus Authores, non enim illic habebatur, nisi quedam portio Reliquiarum ipsius S. Apostoli : cum conlter corpus eius fuisse receptum, Calamanz, vulgo *Stalpas*, nunc sancti Thomæ nomine insignitæ, tempore Ioannis III. Lusitanie Regis ann. 1543. agente prorege Indiar vbi et vbi oræ Cotomandelicæ sita est : Eduardo Dromæ, cuius rei informatio antea hæc a Epilcopo Cochinchinensi milit ann. 1562. ad Cai. dinalcis Henricum, postea Regem Lusitanie : vti testatur Ioannes de Baucan 3. decade Aliz, cap. 7. §. 11. Hieronymus Oronius lib. 3. histor. Reg. Emanuel. Lusitan. sub. fin. Valcoucellus in Anacephalosi Regum Lusitanor. sub. Iohanne III. Rege. XV. Petrus de Ri-

deneira, in vita S. Thomæ Apostoli. Feceras in noua topographia ad Martyrologium Romanum. Massenus lib. 4. historiar. Indicat post meel. qui addit, paulò post, biennij videlicet, eadem nlla S. Apostoli, intra aram Ecclesie Calamanzensis occisio loco, duobus tantum condens Lusimms, abditis, quomo postremo. Constantiniano *Brigantia*, protege (qui D. Thomæ Templum in ea vbe extructus) a F. quodam Francicè innotescita fuisse.

Sciendum itaque, Ioannem Meisingrum, *Boniacalum* Franciæ Marecallum, vium illusterrimam & premissimum, R. eligens ordinis S. Trinitatis, ac Redemptionis Captiuorum (quos *Marbutims* in Gallia vulgò vocamus) multum admiuic, et que maxime Arelaten-siboriam, ac reddigis conuulisse. Iuluper, authenticæ Apostolica sibi facta, inter alia SS. pig. nota, Arelaten tranlilit ex vbe Mon-pessulana conuictu S. Rochi, an. 1472. Kalend. Aprilis : atque pro tua pietate dono deceptis Religiosis præfati Conuentus Arelaten-sis : vbi maxima cum veneratione affectuatum est tanta que populi frequenta coluit, ut hæc mirum est, si queque nationes & regna etiam temouissimè, huius sacratissimi corporis particulas : certatim iuamè occuparint.

Impetris Alexander VI. suo diplomate, sub datu Romæ, ptohenonis Febuaris, ann. 1501. ipis iubet Religiosis, nonnullis harum Reliquiarum particulas impetrari, ad Regnum Gran tenicè tramittendas : pro tutione, ac corroborandis fides Catholicæ subiuuper utroductæ : vt per Conuentus ac Monasteria in Regno recenter extructa distriberentur. Hæc autem Bulla Apostolica reuenter excepta, & peracta est a præfatis Religiosis, & vltimo generalis Archiepiscopi Arelatenis : præteritos eundem vbi Conuiliabus, vsperuo, aliique præcipuis ciuibus : nominatum amocans in procellu vrbali tunc temporis conuictio. Pro cuius Bullæ executione, & iustè Summi Pontificis beneuolentiam, datum est S. P. ochi quod nuncupatur, *Nova Dactyl*. In cuius rei Autographo sub-signati cernuntur, Petrus *Harbery* : & Petrus *Brony*, Notarij Regij ac Secretarij supra dicti Archiepiscopi.

An. 1521. die 1. Martij, Senatus populique Arelaten-sis, votum emisit ad S. Rochum, de extruendo illi sacello, vt sua uocellione apud Deum, liberaretur ciuitas à peste, & contagio Epidemice, qua tunc die re grassabatur. Ex instrumento publico per M. Ioannem de *Couneret*, Notarij & Secretarium eius. vrbis.

Anno 1539. sub Pontificatu Clementis VII. regnante in Gallia Francisco I. Guiselmus *le Passim*, eundem Regis Chyrurgus, obtinuit à præfato Summo Pont. diploma Apostolicum, sub datu Mariliæ, nonis Nouembris, Pontificatus an. 10. quo sibi facultas dabatur, aliquæ Reliquiarum S. Rochi assidendi : apud Arelaten : quod cum ab eodem Rege Christianissimo instantè postulasset humilissimo Reuerendi Indulti Pontificis confirmatum executionem : pus eius votis annuit Regis munificentia, die 10. eiusdem mensis & anni : dummodo, id licet de consensu generalia Muntri huiusce ordinis : & ipsæ S. Reliquie extra Regnum minime exportarentur. His munus litteris, Arelatè venit, illicque à R. P. F. Genouano ab *Andino*, Conuentus Ministro, seu Superiore : presentibus aliis Religiosis, & Magistris necnon compluribus ciuibus eundem vrbis, dono reuenter acceptis colli S. Rochi, vulgò nuncupatum *Spyodimus* : id autem munus tranlilit ipse Guillelmus ad oppidum Villa-Indix, vulgò *Pelle-lesue*, non longe à Lutetia : cuius Translationis festum quotiuam agitur prima Dominica Maij : illicque complures Indulgentiæ concessæ habentur, tum ab Epilcopis Parisiensibus,

& Cardinalibus: tum etiam à Sede Apostolica. Testa Brulo lib. 4. Antiquar. Pamf. pag. 222. & 222.

9. Item ann. 1577. die 22. Maij, pars capitis sancti Rochi, Maritimum delata est, & in Consensu eiusdem ordinis condigno honore reposita, (cuius Ecclesia ipsi Sancto Rochi dicata est) servatis omnibus debitis circumstantiis: vñ apparuit ex verbali processu, per M. SARRI, Arelatensem Notarium, Escripções Officiales Archiepiscopatus Arelatenfis ea de re literas testimoniales dederunt ad Maritensem Praefulem, quibus perlevis fidelibus cunctis Christianis prafatam eadem (vbi sancti Rochi reliquiae asservantur Maritibus) visitantibus, quadraginta dies de iniunctis praesentibus relaxant ipse Annulis: sub datam Maritibus die penultima April. an. 1570.

10. Similiter anno 1575. die 16. April. Romam allatum est quoddam os sancti Rochi, per R. D. Alexandrum Barusch, Abbatem, & perpetuum Commendatarium Monasterij S. Martij: quae quidem sancta Reliquia extracta est & illi consignata expressè, eorum D. Vicario Metropolitano Arelatenf. cum literis authenticis eiusdem D. Vicarij, & D. Francisci Biol, Iustitarij eiusdem vrbes: ac Consulum curatis.

11. Anno itaque 1616. die 1. Augusti Reverendissimus Generalis istius ordinis, certiens huiusmodi Reliquias S. Rochi, sic vbi que tetrazum dispergi, petitionibus immoerere, huic Consensui Arelatenf. brevis res factis eximio spohatumis: præcepte in virtute sanctæ obediencie, sub pena excommunicationis maioris, late sentencie ipso facto incurrende, omnibus Praeaealibus, Visitatoribus, Ministris Conventualibus, aliisque Religiosis sui ordinis: ne eas in posterum asportari, dispergi, aut capsi finant vel permittant, sub penis expressis. Datum Arelate anno & die sup.

12. Interim an. 1617. idem Reiterand. Generalis portione capitis S. Rochi Arelate Dimacum misit, ad Consentum illi ordinis, vñ crebris honoratit miraculis: thecaque argentea deaurata, conclusa, publica processione deferatur iolemmar in Felto S. Rochi, sôma totius populi deuotione: quod constat tum ex literis ipsius Reuerendit. Generalis, sub datam Parisius apud Sanctum Mathiuinum 4. Septemb. an. 1617. tum ex consensu Illustrissimi Aurebatenfis Episcopi, scriptis exarato, die 17. Augusti an. 1618.

13. Adde quod, priores confraternitatis S. Rochi vrbes Taurinensis lumæ exoptantes eiusdem S. Rochi Reliquias penes se habere, in Phocensem oblegarunt D. Ioannem Ludouicum Lamberti, Presbyterum, Iuris Canonici Doctorem, Priorem Ecclesiae B. Virginis loci Escarnachi, Diocesis Taurinensis: qui Arelatem perueniens, Religiosisque Conuentus S. Trinitatis, R. Colemanus Capouorum, suam humiliter exhibens petitionem: ab ipsius repulsam passus est: eo, quod lege caurum flet, huiusmodi sanctas Reliquias extra Regnum deferre. Instat ille nomine sui principis, Serenissimi Sabaudæ Ducis: tum Archiepiscopi Taurinensis, quorum literas exhibuit, sub datam 20. Nouemb. an. 1619. quibus addit etiam literas Eminentissimi Cardinalis Bandini, sacri Cardinalium Collegij Decani, eadem contentantes: sub datam Romæ 25. Septembr. an. 1619. sed eam nihil proficeret: obtulit petentes literas Christianissime Majestatis, sub datam apud sanctum Germanum in Liza, 28. April. an. 1619. directas Archiepiscopo Arelatenf. necnon Consulis curatis eiusdem, quibus notificatur, de dislo consentum, velleque vt prafato Sabaudæ Legato, pro voto suo, heret laeis, super huiusmodi Reliquias Sancti Rochi, veterum Religiosis, us so minime

obtemperaturus iniamarum: quantoquidem lege lais sub prafatis prioris Reuerendissimi Patris Iui Generalis retardabitur ab honore executione. Quare Consules, adunato vrbes consilio, reque maturis discussis, conclusum est: ad euadendum scandalum, fugandamque facti violentiam: quid prafert Legatus Sabaudus, Lutetiam adiret, ipsi quoque R. P. Generali conueniret, alioqueretur: si forte assensum dare vellet. Quod & factum est: nam us vltio arnuens, consensum prafert, Parisiis 28. Martij an. 1620. pro hac vice duntaxat, abique futum consequentia. Tunc Arelatenfis Metropolitus, Consules, notabihoresque clero ac populo, vñ cum Medicis & Chirurgis, in Consensum pertererunt, superiorum vocant, cum Religiosis: qui iudic complentes, capiam aperiant, capiuntque superiorem partem ossis femoris finitit, ioungitudinis palmæ vnus, pondus autem vicarum quatuor amptus, ad pondus auriculis: quod Legatus reuenter accipiens ferico alio vultu, ac diligenter ligauit, seruauitque, cum nomine plorulo coiunctis secretis Taurinensis, votum adimplem, capiam argenteam inauratam, ac ferico rubico intemius adnotatam, pra deuotione obtulit, vt in posterum apud Arelatem ossis sancti Rochi bonifitentibus recorditia essent in huiusmodi theca pretiosa: quorum inuenturum factum est, ac literis consignatum, apud regitulum Pontificum Arelatenf. & archieum Consensus prafati, libro Reliquiarum, notato N. fol. 146. & 147.

Estudè, ob pestiferam cladem, qua Arelatenfes miserè verabantur, Archiepiscopus erexit in prafato Consensu, confraternitatem in honorem Sancti Rochi, dans 40. dies Indulgentiarum ann. 1622. die 20. Ochtob. quod iudicatum à Sede Apostolica approbatum est, & confirmatum, diplomate Vrbanæ Pap. VIII. cum multis Indulgentiis, sub datam Romæ apud S. Petrum, Idibus Martij ann. 1629. Aucto postea numero confirmatum, ac pietate feruente confirmatum Sancti Rochi argenteam, & inauratam dono dederunt, & in eius honorem Ecclesiam pulcherrimam erexerunt. Aliæ etiam vrbes & oppida, vt Salernum in cruetaria an. 1631. & 1632. Vermentum, in Diocesi Aluffiodorensi an. 1634. Montefargium, Diocesis Saronensis an. &c. dime fo tempore eadem huc edmi cruciaturis vobis emissis ad Beatum Rochum, salubriter sunt celebris emulitæ eorum preces: in cuius rei gratiam, processiones actæ, festa induta, alcaura, oratoria, facella, & Tempia constructa, ac oblationes opulentissimæ & frequentissimæ factæ.

Hec autè omnia excerpta sunt ex archiepis Conuentus vrbes Arelatenfis, & ad me transmissa, sub sigillo, & signaturis authenticis, ann. 1657. die 4. Decembris per D. Gerardum, Regis Consiliarium, eiusque Aduocatum in ciuitate Arelatenf. Proccesius prouincie.

Senbunt quoque de S. R. ho Bactela, Serm. feriz 5. secundæ hebdomad. Quadrag. ante medietem ferem. de S. Vincentio Ferrero ante med. & serm. de Flagellis Det in fin. Galternus in Tabula Chronolog. 12. cul. 24. vbi de sanctis & illustrib. viris. Bozonius tom. annal. Eccles. ad an. Christi 1327. 5. Algezra in Arbore Epilogica totus ordinis Francie an. Renatus Benedictus & Garetus in vita eius. Nauaricus in Enchiridio de Oratione cap. 18. numer. 25. 30. & 33. Brulius lib. 2. antiquar. Pamf. pag. 572. & libe. 3. pag. 794. Spondanus in Auditorio chronolog. ad Annal. Baronius sub ann. Christi 1287. Poreius trad. 2. cap. 11. triplic. coron. Virgin. paragr. 3. numer. 1. Carthagea cont. 2. arcum. Despar. Virgin. lib. 1. bomli. 19.

14.

15.

19.

§. 3. qui refert officium S. Rochi, prout & D. Annæ, non ideo ablatum fuisse ab ordinario officij Romani quia aliquid fallum contineret, &c. sed vt omnia ad presertim, antiquiorumq; morem tenocarentur. Supplementum chronicar. lib. 11. ad ann. 1327. s. h. an. 1324. obuisse insinuat Sauffayus lib. 12. annal. Aurelianens. §. 19. de cuius reliquis aliquid possidemus, inquit Charcon. cap. 136. huior. vniuersal. Gall. seu Franc. Cottonus lib. Institut. Catholic. cap. 68. Wadinghus tom. 3. ad ann. 1327. §. 10. & seq. Philippus Ferrarius sup. hac die. Suarez tom. 2. in tertiam partem D. Thomæ quæst. 23. disput. 3.

- §. 17. *Beati Francisci Papensis Confessoris. b*] Ex nobili *Beccorum* familia oriundus fuit, vir diues ac potens: qui adhuc secularis duxit exercitum, strenuèq; militauit: sed Religiosus multo felicis, sub Christo principe, atque omnium Regum potentissimo Rege, sibi pendia meruit. Is eum ob summam humilitatem, qua præditus erat; & continuam orationem, cui perpetuo intendebat: admirabiliter floruit. Obedientiam & castimoniam ac sanctam paupertatem magnificè sectabatur: charitate in debiles & infirmos; in afflictos & pauperes ad modum exercebat: nec aliquem vnquam ab eo, sine particulari consolatione, recedebat. Acediam omnino fugebat: alii benignus, sibi solè austerus erat & parcus. Mira abstinentia viuait; solo pane & aqua reficiebatur. Pluribus tentationibus vexatus est à Dæmone: quas omnes tandem superauit. Visionibus, & reuelationibus diuinis sæpe inter orandum meriticè consolabatur à Domino: silentium, locaque solitaria appetebat: eius adhuc extat oratorium apud Casertense desertum in Umbria, quippe, quò huiusmodi loci diuinitus accola fuit, in eoque quamplurima edidit mirabilia: insuper & Angelum forma indutum humanam, in excellentissimæ sæc charitatis testimonium aliquando pauci, & lupò sibi familiarissimo asellum necessarius pro fratribus onustum domum reducendum sepius commisit. Mira etiam spiritus propheticè prædicit: & clarus sanctitate atque miraculis, excessit à vita ann. 1244. cuius corpus honorifica sepultura conditum habetur in Conuentu sancti Francisci de Monte Lucis spoleti. Arguit de eo Marcus Vlyssiponensis 1. part. ethonic. numer. lib. 3. cap. 32. 43. vique 60. Gonzaga sup. part. 2. in prouincia sancti Francisci, in Conseruati 4. 7. & 38. Toffianus lib. 1. histor. seraphic. Wadinghus tom. 1. sup. ad ann. 1318. §. 12. & tom. 4. ann. 1355. §. 7. euandem censo esse cum Beato Francisco *Bechario*: quem tamen diuersum ab eo facit idem Toffianus.

Beati Francisci Regini Confessoris. c] A *Palmarum* §. 18. cognominatus est: qui ex familia Obseruancina ad Patres Capucinos transiit, admirandis virtutibus & signis claruit. Vide Bouterium tom. 1. anal. Capucinos. ad ann. 1544. §. 42. & seq. quò obit. Graunam in *uice Turris* part. 2. cap. 24.

Beati Francisci Ximenesi Confessoris. d] Xeresci à §. 19. *Francia* natus in Hispania ex honestis parentibus: quibus cum vnicus esset filius, eum tenèdè diligebant. At Religionis Senaplice amantissimus clam fugiens ab eis, Valentem venit: vbi Franciscanum habitum induit, apud Patres Obseruancinos, in Conuentu sanctæ Mariæ de Iesu: mox ad Rodia missus, Compluti Theologie ita operam dedit, vt breui doctissimus euaserit: ac Concionator egregius. Iudè ad prouinciam, tunc Custodiam sancti Ioannis Baptistæ transiens ab omnibus Patribus Discalceatis Custos electus est: in eoque munere citò à Generali Ministro est confirmatus: quam quidem Custodiam sanctissimè rexit, atque tantopere egit apud Summam Pontificem Gregorium XIII. vt eam in prouinciam exeret ann. 1577. Mira compassione feruabat erga egenos & infirmos: eorum parsimonia gaudebat: benignus, assidulus, & charitate plenus. Diuinum officium magna cum animi attentione persoluebat: ingenti præuia præparatione accedebat ad Altare; tantaque pietate facta peragebat mysteria, vt sæpè inter Milanum solemnus totus in lachrymas prorumperet. Orationi, tum vocali, tum mentali, instantè vacabat: plusuis afflictionibus, & inimitatibus probatus, Deo tandem acceptus fuit: obitque sanctitate conspicuus, an. 1597. sepultus in Conuentu sancti Ioannis Baptistæ Valentis, qui est 9. prouinc. sancti Ioannis Baptistæ. Hæc ex chronica Ioannis Ximenesi, prouincie sancti Ioannis Baptistæ. Baretus 4. part. chronic. minor. lib. 10. cap. 70. Ioan. de sancta Maria 1. part. chronic. prouinc. S. Iosephi cap. 42. lib. 2.

Beati Beatrix à Sylua, Virginis. e] Hæc dædeef. §. 200 sic è vita ann. 1490. ætatis suæ ann. 66. Eius egregia facta coriosè commemorant Gonzaga part. 1. sup. in Conceptionitarum foronim origine. Maranus lib. 1. cap. 8. 9. & 10. Marcus Vlyssiponensis sup. lib. 3. cap. 11. Hilariæ Costæ in Elogio *Feminar. illust.* pag. 71. & seq. Moribunda quippe votum solenne Religionis in manibus Fratrum minorum emisit: apud quos & sepulcrum hæc est: horumque regimini consodales sele commuerunt; & in sanctæ Claræ regulam (sed sub Conceptionis habitu) transierunt.

DECIMOSEXTO KALENDAS SEPTEMBRIS.

IN India Orientali propè Goam, Beatorum ^a Ioannis, & sociorum Martyrum: qui ob Christi fidem, à Maluaribus Indis occisi sunt. Bononiz, Beati ^b Bonizi, Confessoris, Seraphici Patris sancti Francisci Discipuli; qui vita & virtutibus admirandis floruit. Apud Montem-Falconem in Vmbria, Beatæ ^c Claræ, Virginis, eiusdem loci incolæ: quæ ob eximia illius merita Abbatisa electa, sanctissime præfuit: & spiritu prophetico, dono scientiæ, ac miraculorum gloria renitens, ad Christum sponsum perrexit in cælum: in cuius corde, & vestigia Dominicæ Passionis, singulari prærogativa, cernuntur infixæ.

AVGVSTI XVII.

§. 1. **B**eatum Iacobum, & sociorum Martyrum. *] Primum ^{etiam} tantummodo Clericos, alij duo Anonymi Fratres. Hi à civitate sancti Thomæ soluentes, Goam petebant, dum à Maluaribus piratis Inca caper, & occidi, vitam gloriose terminarunt. Memoratur à Gonzaga 1. part. origin. seraph. relig. in BB. Martyribus huiusce ordinis, ob Christi fidem suo xpo, passis, apud Indos Orientales. item part. 4. sub fin. provincie sancti Thomæ. Barezza 4. part. chronic. minor. lib. 3. cap. 71. ad an. 1560. Daça ibid. lib. 1. c. 37. Bosio tom. 1. lib. 12. cap. 21. de lignis Eccles.

§. 2. **B**eatæ Bonizæ, Confessoris. b] Bononiensis erat, & Bononiæ obiit, & sepultus est sanctitate clarus: cum prædicator Seraphici Patris S. Francisci extitisset discipulus, prout scribit Tossianus. lib. 1. & Gonzaga 1. part. sup. in Beatis viris huiusce ordinis: post Bartholomæum Pisanum lib. 1. conformatur. fruct. 8. part. 2. in Fratribus minoribus provincie. Bononiens. sanctitate illustribus, ita dicentem, Latet ibidem, in eodem sepulchro, cum Fratre Nicolao pradicti, Frater Bonizæ, homo sanctissimus. Hic Frater Bonizæ, in monte Palombæ armis suis cum Beato Francisco, quando fecit Regulam, quam habemus; & Christum audiui loquentem, & dicentem ministris pluribus ibidem congregatis, quod Regulam illam se fecerat, & volebat eam ad litteram sine glossa intelligi & servari. Hinc F. Bonizæ post suam mortem apparuit, Beatus Franciscus cum habitu aureo & gloriose, sua signata plusquam sæculi: ut a suis ostendit, & ostendit & ceteris illa consistit.

§. 3. **Q**uamvis ad presentiam, seu assistentiam Beati Bonizæ cum sancto Francisco tunc temporis habitam: idem admittunt sanctus Antoninus 3. part. bistor. titul. 24. c. 7. §. 4. Marcus Vlyssiponens. part. 1. chronic. minor. libr. 2. caput. 7. Wadinghus, & alij, supra, in prologo huiusce operis, quoad sacra stigmata sancti Francisci spectat, idem Beatus Bartholomæus Pisanus confirmat lib. 3. fruct. 3. part. 1. sub finem. Bonizæ autem, & Bononiæ nuncupatur. Refert verò Gonzaga, tempore Clementis VI 1. Pap. inventum fuisse eius corpus, in Monasterio Mont. D. Ercutandini, quod est 6. provincie. Bononiens. cum hoc Epitaphio.

*Alter verò Bonizæ
Francisci Patris extitit
Confors, dum Verbis Domini
Sacram conscripsit Regulam.*

Quibus assentiat Wadinghus tom. 1. sup. ad ann. 1220. §. 11.

Beata Clara de Monte Faltoni, Virg. d] Mons Falco, cetera Falconis, vel Falchus dicitur est, vnde ipsa virgo ^{§. 4} originem trahit: sanctissimè vixit, obiit, ac sepulta est in eodem Monasterio tunc tertij ordinis minor. cuius non antequam fuerat Abbatisa. Diem clausit extremum, an. 1398. ætatis suæ 40. Vitam illius virtutibus & miraculis plenam describit Marianus Florentinus lib. 3. cap. 15. & lib. 5. cap. 21. Marcus Vlyssiponens. 2. part. sup. lib. 5. cap. 40. 41. 42. 43. & item part. 2. lib. cap. 25. Agnes deca Gonzaga part. 1. sup. in BB. Fernus 2. & 3. ordin. minor. Bosius de lignis Eccles. Dei tom. 2. lib. 15. cap. 1. & 10. Beatus Bernardinus de Bullis serm. 15. Sabbathi post Decemnicam 1. Quadrages. part. 3. post medium. Ioannes de Torres in prædicatione exhortationibus super Regul. Tertiarior. in BB. huiusce instituti. Supplementum chronice, lib. 13. ad ann. 1399. Charulinius de Spoleto serm. 90. de Tinnate. Beatus Bernardinus de Felcro serm. de S. Francisco. Michael. de Mediolano in compendio SS. ordinis minorum. Ferrarius in catalog. SS. Italici, & alij non pauci apud Wadinghum tom. 3. sup. ad ann. 1308. §. 67. & seq. Trubus lib. 1. archi. quatuor. Part. pag. 525. Volaterranus libr. 21. Aortopolog. titul. de Ercutatis. Claræ autem præfatus B. Bernardinus de Bullis, part. 2. Romani Quadrages. serm. 27. part. 2. tertij ordinis alumnus fuisse testatur. In canis eorū (inquit) timentis est scriptis eruditissimis, cum amobus mysticis Passivis; & ita parva sola, in eius peritiora scripta sunt, quarum una tantum prædicat quantum duæ, & quantum in omni tres simul; & non plus prædicans amos tres simul, quam una sola, per quod significatur, quod ipsa habuit constantiam memoriam Passivis Christi, & post. Jam solum vultu divini essentis, & equalitatis etiam Passivorum dixerunt, quæ amos prædicat, & nisi asseret. Hinc illc.

DECIMOQVINTO KALENDAS SEPTEMBRIS.

Montiniaci in Aquitania, Beati ^a Esmalij Vinacrij, Martyris: qui pro constantia Catholice fidei ab hæreticis Caluinistis glandulis plumbeis traiectus, & pugione transverberatus, Martyrij palmam est adeptus. Tuderti in Umbria, Beati ^b Petri à Galliengo, Confessoris: quem miraculorum gloria multipliciter exornat. In Mexico, Beati ^c Francisci à Soto, Confessoris: qui summa prudentia, patientia, & pietate, atque abstinentia emicans: provinciam sancti Evangelij sanctissimè rexit: & meritis cumulatè sœliciter spiritum Deo reddidit. Apud oppidum Broças, in Hispania, Beati ^d Antonij Alcantarenfis, Confessoris: humilitate, & charitate insignis. Orapesz in territorio Abulensi, Beati ^e Didaci de Abuseio, Confessoris: qui paupertatis, silentij, & obedientie virtute admodum floruit.

AVGVSTI XVIII.

5. 1. **Beati Esmalij Vinacrij, Martyris.** ^a] Huius illustre Martyrii recenset Gonzaga p. 3. orag. seraph. relig. in Conventu Montiniaciensi, qui est 35. provincie Aquitanie recensoris: dicens. *Ceterum admiranda Religio Patris Esmalij Vinacrij, dignitate Sacerdotis, à trecentis annis existens hœreticis in ipsa oppido Montiniaci captus, atque Conventus urbesione, pro constanti Catholici fidei Confessione, plumbeis spherulis traiectus, atque diu in carcere transfusus fuit. Eadem habet Batezzus 4. part. chronoc. minor. lib. 7. cap. 33. ad an. 1579. eo dempto, quòd pro oppido Montinaco, Mendaci, in eisdem ab ipso ponatur. Wadinghus tom. 4. annal. minor. ad an. 1400. §. 34. Puteanus de Episcopis Petragoticensi, in Francisco à Bonadilla, pag. 123.*
5. 2. **Beati Petri de Galliengo, Confessoris.** ^b] De Galliengo seu de Galluulo, cognominatus est: Tuderti obiit, multos post mortem clausi miraculis reuisus mentionem faciunt Beatus Bartholœus Pisanus lib. 1. conformem, fruct. 8. & 11. part. 1. in Fratibus minor. sanctitate illustrib. provinc. D. Francisca. Codex M. S. Abbas. S. Victor. Paris. ibid. Gonzaga 1. part. sup. in B. B. vici huicæ ordinis. Toffimanus lib. 1. histor. seraph. Wadinghus tom. 1. ad an. 1236. §. 5. & tom. 2. annal. minor. ad an. 1254. §. 47. quem vocat B. Petrum de *Ualculo*. Picquetus in catalog. viros illust. Franciscan.
5. 3. **Beati Francisci à Soto, Confessoris.** ^c] Provincie sancti Iacobi fuerat alumnus, sed inde ad provinciam S. Gabrielis transiens: vni ex 12. illis Patribus fuit, qui primi omnium in Indiam Occidentalem appulere. Vir erat perspicax ingenij, maximeque prudentie: & in Hispania, atque India plurimum Conuentuum Guardianum egit: sæpe Diffinitor Provincialis extitit: & tandem provincie S. Evangelij quartus Munister Provincialis eius electus. Munus Apostolici prædicatoris excellenter obiit: magno enim spiritus ardore Christianam fidem indigenis tametsi illo tempore non optime colleret, amittebat. Velut alter Phinees, magno zelo diuini cultus & honoris inflammatus, per seipsum autem paupertatis, quam maxime diligebat. In vici temperantibus, atque vni abstemius: seuerus in se cœnebat, qui tamen ceteris admodum benignus erat & emolentior. Multas, etque graues pertulit tribulationes, pro nullo in Indis ab oppressione subleuandis: quorum saluata summa auiditate sicebat. Mirante in cœlum, Beato Ioanne à Zumaraga, Mexicano Archiepiscopo, eam dignitatem Carolus V. Imperator obtulit ipsi Beato Francisco: deoque ex accipienda multis precibus eum eo assumentem: qui tamen ad id nullomodo induci potuit: vt humanos honores assumeret. Flagranti desiderio optabat in India vitam finire: & desiderium pauperis exaudiri Dominus cum dei reuerfus esset ex Hispania. Suscepit magna cum deuotione ac spiritus alacritate diuina sacramenta: & an. 1551. plenus virtutibus & sanctis operibus ad cœlos euolat: cuius corpus terre humanam est in Conuentu Mexicano. Arguit de eo Gonzaga part. 4. sup. in eo Conuentu, qui est 1. provinc. S. Evangelij. Batezzus sup. lib. 3. cap. 38. Rapinuz histor. general. origin. Recollector. decad. 3. part. 1. §. 9. & part. 2. §. 2. Hilariæ à Colliab. 1. histor. catholice. pag. 175. Grauius infra. Marianus lib. 1. cap. 37. Bolius tom. 1. de signis Eccles. lib. 12. cap. 2. Daça 4. part. chron. minor. lib. 2. cap. 18. ex Baptista Molez cap. 19.
- Beati Antonij Alcantarenfis Confessoris.** ^d] Laudatur à profundiissima humilitate, atque uentissima chantate: quibus exornatus sœliciter ipsius exiit: cuius corpus post elapsum à funere quadrentium, nonis ante Dominum 1569. situatissimè redolens atque incorruptum omnino seipsum conuersibus præbuit. Inet in Conuentu Dominice nostræ de Luce Broffarum, qui est 18. provinc. S. Gabrielis. Scribunt de eo Gonzaga part. 3. sup. Batezzus sup. lib. 4. cap. 33. Rapinuz histor. decad. 3. part. 1. §. 8. Daça sup. lib. 3. cap. 65. Grauius in *uicet Turcica* part. 2. cap. 24.
- Beati Didaci, Confessoris.** ^e] Patria Lubobrigensis, eui ⁵ Logronensis, erat: Saluatiq. vni cum B. Petro Baptista, Martyre, literis optam dedit: ac postea habitum ordinis sœliciter Penitentia, in Conuentu Domine nostræ de Gracia: ubi penam gradum posuit in mortificatione carnis, & exercitio humilitatis, Sanctam suam operè excolebat paupertate edificatarius temper incessit: super aspersis pelle contectus decubabat solo pallio coopertus. Silentij erat amantissimus, & cubiter obedientie signo incunctanter parebat. In choro, & in oratione primus adebat, assiduisque persistebat. In obseruantia Regulari, & constitutionibus Ordinis, ac moribus sanctis, sic ad amissum & exactè habebat: vt nullus suo tempore illi correptum valeret: quinquatus ad mortem in Conuentu Rosarij, qui est

4. provincie sancti Iosephi Orapessam, vt melius curaretur, depositus est: quo in loco sanctissime quiescit in Domino. Vide Ioannem in sancta Maria 1. part.

chronic. provincie sancti Iosephi lib. 1. cap. 10. ad ann. 1575. quo floreat.

DECIMO QVARTO KALENDAS SEPTEMBRIS.

IN Phocensi provincia, apud Castrum-Brincolam, Deposito Sancti a Ludovici, Episcopi Tholosani, Regis vtriusque Siciliæ filii, qui virginiratem perpetuam illam servavit: & vitæ sanctitate ac miraculis clarus: à Ioanne XXII. Summo Pontifice, in Diuorum numerum est relatus. Obita Sanctæ b Clare, Virginis. Lugduni, in Gallia, Beati c Iohannis Burgensis, Confessoris, & Concionatoris eximii, & de salute animarum valde solliciti, qui humilitate, oratione pollens, zelo etiam regularis obseruantia, ac virtute miraculorum eluxit. Zamoræ Beati d Gaspari, Confessoris: magnæ sanctitatis viri.

AVGVSTI XIX.

§. 1. **S**ancti Ludovici, Episcopi. a] Nascitur ex Carolo II. cognomento, *Claudo*: vtriusque Siciliæ, & Hierusalem Hungariæ Rege, Caroli I. Regis filio; & Regina Mana, Stephani V. Regis Hungarorum filia; neptis Beate IV. Regis Hungariæ: cui mortenti absque libens an. 1245. successit in id Regnum Hungariæ, ex iure materno Carolus Martellus, Princeps Salernitanus, primogenitus ipsius Caroli II. & Matris Reg. At D. Ludovicus proxime subsequens, Regno vtriusque Siciliæ successit erat futurus: maximè eum ipse maior natus Carolus Martellus, obiit ante Carolum II. patrem suum: quare Ioannes XXII. Papa merito ait in Bulla canonizationis ipsius S. Ludovicum cum sui primogeniture tenuisset & Regno, quod sibi hereditariè successione debebatur, vt Frater minor fieret: quem alij videri se quum sunt.

§. 1. Præterea initium vitæ accepit ann. 1266. mensè Februario: inditum ei *Ludovicus* nomen in Baptismate, tenens sanctitatis patris sui, Beati Ludovici IX. Reg. Galliarum, vt referret mores, cuius nomen exprimitur. Nec parentis votum fessit: nam puer minime indulgebat pueritiam, sed pietate & grauitate motum maturè senex, ætatem probitate, spem parentum incredibili virtute superabat. Spectiosissimus facie, erat, atrox, nec quidquam voluptatis relaxauit, sed se conformans ad diuinum cultum, Deo studebat magno opere placere, in iustitia & castitate; quam vigile ad obsequia inemeratam seruauit. Anno 1288. datus fuit obfès pro patre suo, mansitque in Cathalonia, Aragonia, &c. vsque ad ann. 1294. quo liberatus, Neapolum ad patrem rediit. Hunc, anno sequenti, Bonifacius VIII. ad Episcopatum Tolosinam euexit: postquam tamen Fratrum minorum vestem & institutum adsumpsisset; ac tandem sanctissime obiit ann. 1295. hac die 19. Augusti. Petrus, de sancto Ludouico Episcopo castitatis exemplo, hæc quandoque cocinit, Iacobus Bidermanus Iesuita lib. 3. Epigrammat.

Regis licet imperante, non vult:
Non vult conuine se notata, non vult:
Sed petat Ludovicus, & potentis
Sperat delicias, vinalque Lana.
Seu promittat opes; opes, abesse,
Et Lydi tubet auti abue gazas.
Seu promittat honorem, abesse honorem
Et quemuis tubet exulare solum:
Seu quicquid ministeriis, quicquid

Propinat, inuolucra, postulatque,
Duro marmore durior, recusat
Illi vendere Corporis pudorem
Hinc *Permes oculis* sepulcrum omnes
Annis acuit amplius *trecentis,*
Hoc planè decet; hoc decet vnum;
Vt *Corumpere* quem nequibat illis
Reges a fuerit impotentius, illum
Nec *Corumpere* vntibus liceat.

Vitam eius descriperunt Frater Franciscus Scare- 5. 3.
rius, Episcopus Segetanus: F. Petrus Episcopus Epul-
lanus: & F. Fortus; Comes eius inuiduus: F. Guil-
lelmus de S. Marcello: Surlus tom. 4. Lippelous tom.
3. Gaetus tom. 2. Vallegas, Renatus Benedictus:
Ribadencira; Doubletus: & quidam Anonymus apud
Sedulium in hist. seraph. quem & commentarius il-
lustrat. De eo egerunt Martyrologium Roman. hac
die. Baronius ibid. in Annotation. Molanus in Addi-
tioni. & Annotation. ad V. suarum eadem die. Maria-
nus lib. 5. cap. 12. Sanctus Antonij. 3. part. histor.
titul. 24. cap. 4. & 9. 5. 15. Beatus Bartholomæus Pi-
sanius lib. 1. confirmat. fruct. 8. part. 4. in provincia
provinciæ, & part. 3. vbi de filias Regum, qui hunc
ordinem seraphicum intrarunt. Speculum Fratrum
minor. part. 1. de viciis illustrib. huiusce ordin. Firma-
mentum trium ordin. minor. tit. 1. in memorial. or-
din. seraphic. sub 15. & 18. Ministris generalib. Mar-
tinus Polonus, & Schedel. in chronicis. Aluatus Pe-
lagius lib. 1. de planctu Eccles. cap. 73. circa medium.
Fasciculus temporum ad ann. 1274. & 1304. Bonifacius
de reb. Hungaric. lib. 3. & 9. decad. 12. Sabel-
licus znead. 9. lib. 67. & 8. Petrus de Natalib. lib. 7.
cap. 77. Pepinus Possilla super 7. Psalm. ponites-
lethou. 90. post int. Ioannes Grish in suo *Quadragesimal*
serm. 26. part. 1. ante med. *Temocho* Thofaz
lib. 2. de factificio Miss. cap. 32. in Episcop. Tolofæ.
Galha Christiana in eisd. pizifilib. Lucius Marinus
de reb. Hispan. lib. 11. Platus de bono stat. reb. lib. 2.
cap. 26. & 37. Galterius in Tabula chronograph. se-
cul. 13. in SS. vniuers. Spondanus in Auditorio chronolog.
ad ann. 1295. Barouij sub annum 1297. Bachotus in falsis
Christianis hac die. Catalus in memoriali hist. To-
losan. lib. 5. vbi de Episcop. Tolofæ. Palbertus lib.
17. part. 1. stellar. vic. cap. 1. Volacerranus lib. 11.
Ancepolop. titul. de Etemitis. Sauslay tom. 1. Mart-
tyrolog. Gallican. 11. April. & 15. Augusti. Fortari⁹
innoç.

In noua Topograph ad Martyrolog. Roman. Gaguinus, Amylus, Gilius, Belforethus, Hallianus, Duplex, Charronus, cap. 135. & 136. & alij, in anal. & chronis. Franc. sub regib. Philippo III. & IV. Toffitiano lib. 1. hiflor. fepaph. Marcus Vlyffipoenf. part. 2. ehronik. minor. libr. 6. cap. 1. vique 23. Boſius de ſignis Ecclef. tom. 1. lib. 7. cap. 1. §. 12. & lib. 11. cap. 7. Gonzaga part. 1. orig. ſepaph. relig. 20. Epifcopos & ſanctos huſius ordin. uem part. 3. an prouin. S. Ludouici, Piquetus in catalog. viroꝝ illuſtr. ordin. minor. Algezira in Arboꝝ Epilogic. Francifcan. Wadinghos tom. 2. 2. anal. minor. ad an. 1275. §. 4. 1188. §. 26. 1295. §. 4. & ſeq. 1296. §. 3. & 4. ann. 1297. §. 1. &c. 1298. §. 6. & ſeq. item tom. 3. ad an. 1317. §. 4. 7. &c. Conciones de eod. edidit Robertus à Licio. B. Pelbartus à Theraſuar, &c.

4. 7. Quidam voluit obuſſe an. 1295. vti Petrus de Natalib. & annales Hybernie apud Guilhelmum Camdenum: alij ann. 1297. ſic Piſanus, Sedulius, Baronius, nonnulli ann. 1298. vti Wadinghos, & deceſſiſſe an. 1299. verus factum iuxta Britanniæ minor. Firmamentum trium ordinum, Marcus Vlyffipoenf. &c. atatis ſuz ann. 33. Hunc Ioannes XXII. Pap. reuocit inter ſanctos ann. 1317. qua de re extant littere Apoftolice: incipientes, *Sed ſeruis mundo*, ſub Datum Autione 7. Apol. Pontificatus ann. 1. quare corrigendum venit, tum Sauſſayus id reponens ſub 3. Idus Aprilium etiam D. Antonin. ſup. titul. 20. cap. 3. atatis, hoc factum fuiſſe in Concilio generali Vienneſi per Clementem V. an. 1311. pari caſtigacione indigent Sabellibus ſup. lib. 7. & 8. Platina, & alij: id tribuentes Bonifacio VIII. qui non hunc; ſed S. Ludouicum Galliz Regem canoniſat.

5. 5. *Oſiana ſancta Clara*. b] Celebratur ſingulari cum pietate hęc ſolemnitas in toto ordine minorum, maxime verò apud Claras virgines: prout patet ex Miſſalib. & Breuiario antiquo, ac nouo, ſepaphic Religioſis. Ioannes XXII. Papa conceſſit Indulgentias viſitantibus Eccleſias Fratrum minor. per huiusmodi Oſianam. Vide Compend. primoleg. minor. titul. *Indulgentia que ad ſanctas*, primo §. 12. & Firmamentum trium ordinum minor. part. 1. in ordinatione circa diuinum officium.

6. *Beati Ioannis Burgenſis, Confefſoris*. c] Vir fuit integerrime vitæ, & Concionatoꝝ eximius: qui more Apoftolico imbutus, curioſitates, curioſitateſque ac inuſitates & diſſiles queſtiones omnino vitabat, contentus ea ſolummodo amittente, qua aditores poſſent inſtruire, & continere ad penitenciam, & ad Dei amorem inflammare; quod quidem minus per annos quadraginta pie exercuit, inſigno cum ſalutis animarum profectu & incremento. Profandiſſima humilitate, & oratione pollebat, zelo Reformationis Monachice Obſeruantie adentifſimo zeſſabat; qua in te vique in ſinem, egregium conſumpſit operam, pluribus Conuentibus puriorem vitæ, Regularque Obſeruantiam inferens.

7. Celeberrima ſanctitatis fama per totam Galliam diſſuſa, effecit, vt Rex Chriſtiſſimus, Carolus VIII. illum debito honore veneratus ſit. Cùm enim ex conuge ſua Anna, Britanniæ Amoricæ Duciſſa, filium primogenitum, Delphinum, accepit an. 1492. menſe Octobri 15. die Sabbathi, hora 10. matutina, Chriſto regenerari voluit, in Capella Picciſſa, propè Turuſem Vrbem, cui puerulo vt ſancta, ſibiſciaque primotida eſſent, ſanctus Franciſcus de Paula, ordinis Minorum inſtitutor, patris vicem gerens, *Caroliſeſando* nomen impoſuit: & Beatus Ioannes *Burgenſis*

Baptiſm; Sacramentum contulit. Sic enim habetur *Martiſatus auctum ſuis per notabilem Religioſum, magna ſanctitatis & deuotioſis, nonnupatium, Fratrem Ioannem Burgenſem, minorem Obſeruantium*, Quod Auctoꝝ Firmamenti trium ordinum innotum conſtituit. *Qui hæc* (inquit) *ob ſingularem deuotioſis effectum, quem ad ipſum habuit, filium ſuum ab eo baptiſari voluit, & cum vultis patrem, ipſo ad vultis honorari*. Hæc ille. Idemque ſententiæ de Rubys in huior. Logdunenſi: Samarthani in huior. genealog. domus Francie: vbi de Elogio prædicti pueri Principis Delphini. Hilario à Coſta lib. 1. huior. Catholic. pag. 59. & 60. in vita præfatæ Regiæ Annæ.

Quid plura? Carolo Rege proficiſcente in Italiam pro Regni vtriuſque Siciliz accipienda poſſeſſione, ſibi: vt iure hæreditario adueniente: & Regni illum comitante vſque Lugdunum, Beatus Ioannes vtrumque ſequi eſt coactus. Regni autem ipſum non modico affectu, honoreque prolequebatur: cuius rita gratia, obtinuit à Rege, vt Lugdunum ſecus, extra portam *Petræ-ſeſſæ*, Conuentus Obſeruantie fundaretur Regis expenſis: illiſque ſtructure prima ſimil tece fundamenta. Hinc in fundamentali lapide, talis eſt ſuperſcriptio: *Ieſus Maria, Carolus VIII. Fundator huius Eccleſie Domini a noſtra de Angelis: & anno Regni ann. 1493*. Ita habent Piquetus, & Foderetus, in deſcriptione provincie S. Bonauent. vbi de ipſo Conuentu: Hilario à Coſta, Samarthani, & c. ſupra. Gonzaga 3. p. ſup. orig. ſepaph. relig. in eod. Conuentu, qui eſt 6. prædictæ provincie, ſed etiam, dum ait id euſſenſe an. 1470. Dionyſius Syllueſter in Carolo VIII. Reg.

Rege Chriſtiſſimo abente, remanſit Regio: que ipſum Beatum Ioannem ſecum detinuit toto tempore expeditionis Regis Caroli: quem ſummopere deprecabatur, vt Deum impetret eoracem, pro ſaluti regreſſu & proſperitate Regis in Galliam: vt euent. Sed antequam Rex Lugdunum reuerſus fuiſſet Beatus Ioannes in ſupremum motum inuentus: & tandem ſalubriter conſummato vitæ ſue deſuſu, in ſenectute bona, debitum humanitatis eſſoluſit, an. Chriſti 1474. hæc die: cuius corpus humatum eſt in Capella ſuo nominis extructa apud præſatum Conuentum ſanctæ Mariz de Angelis, Logdunenſi. vbi inueneris nunc vſque miraculis coruſcat. Inſtitutum manſit honorifice conditum vſque ad ann. 1560. quo è ſectro detractum, in Ataris profluente, homines illi Religioſis prætextu lateati, iniecerunt. Nam cum mortuus (aiebat Numantius Plancus) non niſi Larue ludantur. Hæc ex Firmamento trium ordin. in memoriali ſepaph. relig. tract. 1. ſub generali Miniſtro 37. Marco Vlyſſipoenſi, 3. part. ehronie. minor. libr. 5. cap. 48. Piquetto & Fodereto ſup.

Diuerſimodè autem cognominatus eſt B. Ioannes: videlicet, *Burgundus, Burgenſis, & de ſancto Iſidoro*. Certum quidem eſt, ex Sebouiano ſolo, oriundum fuiſſe: habitumque ordinis Franciſcani Dolæ ſuſcepit in Conuentu Burgundiz, apud Conuentum Dolentem, qui eſt 30. provincie S. Bonauenturæ, eeu Burgundiz. Vnde poſtea accidit, vt procurator, & inſtanta magna, ipſius B. Ioannis, à Philiberto, Sebouianorum Comite, Conuentus minoriticoſis & diſcibatur apud Pontis vallium oppidum, Diocæſis Lugdunenſis 24. 71. vt conſtat ex Picqueto, Fodereto, & Gonzaga, ſup. in hoc Conuent. qui eſt 3. præſat. prou. poſt Firmam. triſ ord. ſup. Tūc verò ager Sebouianus (vulgo *Petræ Regio* nuncupatur, cuius ære præcipua atq; ſortifſima *Burgenſis*, ſive *Burgenſis* vocabatur) diuifus erat Ducis Sabaudiz: pūc verò Saluſſiano Marchionatu cum illo

permetato, an. 1601. ad Henricum IV. Francorum Regem Christianissimum, et eiusque successores, pertinet. Prosequitur ibid. atque Fodericus P. Mathrus in historia Franciæ (in temporibus tom. 1. lib. 3. narratione 1. sicque Ducatus Burgundie vntus est.

- §. 11. *Beatus Caspary, Confessoris, d.* Orundus fuit ex Vinio, in Lusitania, societatis Iesu plurimus; qui ad perfectionis vitæ gradum aspirans, ordinem minorum apud nostros dulcitate professus est: vbi vitam duxit peopè Angelicam. Vir quippe erat orationi assidue

vacans, nudis genibus in terra defixis: in ieiuniis suis vitæ pane et aqua reficiebatur ad sustentationem. Habitus eius pauperum, cilicium asperitatem, disciplina creatorum, omnino redolebat. Fama sanctitatis referretur obit Zamoræ, in Conuentu S. Ioannis Baptistæ, qui est 17. provincie S. Iosephi, cuius fuerat nonnulli Definitor. Vide Ioannem à S. Matia 1. parte chronice eiusdem provincie lib. 4. cap. 6. ad an. 1595. quo moritur.

DECIMOTERTIO KALENDAS SEPTEMBRIS.

C Apriolæ propè Senas in Tuscia, Beati Vincentij Senensis, S. Bernardini socij, Confessoris: qui mira humilitate, oratione, atque paupertate decoratus: vitæ quoque sanctitate excelluit. Nuceriæ in Vmbria, Beati Bartholomæi de Bassama, Confessoris: qui doctrina, oratione, & silentio maximè floruit. In India Occidentali, Beati Arnaldi de Bassacio, Confessoris: vita & eruditione clarissimi. Pinciis in Castella, Beati Francisci à Vera, Confessoris: qui obedientia, patientia, & abstinentia, aliisque summis virtutibus exiit insignis. Spoletij, Beati Bonaventuræ à Monte Regali, Confessoris: qui post multarum specimina virtutum ad cœleste præmium euolauit. Conybriz in Lusitania, Beati Jacobi de vita, Confessoris: vitæ austeritate, silentio, oratione, & charitate in proximè admirabilis. Pennerandæ in territorio Salmanticensi, Beati Thomæ à S. Francisco, Confessoris: qui zelo salutis animarum plenus: necnon diuinis charismatibus adornatus, sæculum dereliquit, portionem in terra viuentium accepturus. Ennæ in Sicilia, Beati Angeli à Catalogirone, Confessoris: prophetiæ dono ac miraculorum gloriosi. Fulginij, Beati Angelinæ Antonij à Spoletio, Virginis.

AVGVSTI XX.

- §. 1. *Beati Vincentij Senensis, Confessoris, ** Socius fuit S. Bernardini Senensis, & cotidis sui fidelissimus secretarius: cui 22. annis magna cum charitate ministravit vitæ perfectæ sanctæque vitæ. Obiit an. 1442. apud Conuentum S. Bernardini Capuæ: sepulchrique est in sacello D. Antonij, sub Altari eiusdem. Cum tantum morti appropinquaret, xpiè ferebat ex hoc mundo discedere: ea occasione: quod si per diem vnicum superstes fuisset post sancti Bernardini obitum, tanta de eo admiranda retulisset: vt omnium animo audientium in stuporem conuertisset. Nam ipsam optime & ex corde iustitè nouerat: illiusque egergia, quantum fecerit creta opera, clarè scrutatus fuerat. De eo egerunt Tostatus lib. 4. histos. seraphic. in sancto Bernardino Senensi. Marcus Vlysioponensis part. 3. chron. minor. lib. 1. cap. 61. Gonzaga part. 2. orig. scripturæ relig. in præfatio Conuentu.

- §. 2. *Certe ipse sanctus Bernardinus magna illum profecuebat dilectione: proptereaque cordis dolorem experit: cum transiret, cum transiret ipsius audiens ex hoc mundo, in ea verba, pia deploratione, prorupit. Cum de Fratris compassione ac prece, sacras scripturas attenta perferret atque confideret, gladium doloris cordis meo actus iussu, nec lacrymas seribendo continere valeo. Vt cum doloris adducit interuenientem, & indigno Dominus exibat spiritum meum. Subterfido signatam illo, per quem meo in Domino studio, vbi tamque libera sit solent: simul & cor meum dereliquit meo. Cum: cum vel ferrem pedibus super me non moueretur;*

finis incommodum & damnum meum: Relictus affectus meus vel inueni: non inueni: frustra à condicione natæ & vniuersitatis, debet condicione vsu, potentie in se, iudicio in se, flagello terribili, Dominus voluente. Probus in modo quidem exigo à me ipse, non in dalgere multo stetit: nec possum imperare cretibus, dum impetio lacrymis: sed fieri scriptam est, Turbatus sum, & non sum locutus. At suspensio dolor alius intravit radice figere, vt sentio, accipitur salus, quo non est exire permittit, fateor, vultus sum. Exat necesse est, feres: quod in me patet. Exat sandè per calorem: vt ferretis incommodum meum, dulciter affectu mihi compatiantur. Scribi dulcissimi Fratres, quid in se: sic dolor meus, quid dolenda plaga mea. Scribi profectio, quid fides comes deseruit me in hac via peregrinationis: qua ambulabam: quid vixit ad curam, quid non signis ad opus, quid fuerat ad motus. Quis via mihi per necessitate, cui equè dilectus ego, primicias amicus religione Frater, sed vixit alter ego. Dolere quos, & vnum meam tenete vos, quibus hac sunt nota. Infirmis corpore, & graniter multities sui: & ille semper portabat & gubernabat me. Pusillus in dactam, & consuebat me. Vigor, & negligens in via Dei erant: & exuebat me. Improuidus, & obliuiscus, & commuebat me.

Quomodo mihi auxilij et Vincenti mi: Quomodo rapit à meibus homo vniuersus, homo secundum ir meam, Amantissimus nos in vita, quomodo in motu separati sumus: Amantissimus separatis, & quomodo possit vniuersi necesse, nisi mori. Quando enim me vniuersi deseret, omnino

omnino ipsa meritis deterrendum diciturum est. Quis tamen
 non faciat vitium nisi non videret peccatorem amorem nisi
 totum suavitatis inimita mors? Bene mors, que vnum
 pendens, dicitur farsa perenni. An non mors etiam mihi,
 inimic plus mihi: cui videret quomodo mori scilicet vita
 ferat a se? vnum videret non mortem, & hoc dixerim vni-
 tatem? Quam mitti me primum, & auctera moti vna
 vna, quomodo fructu. Nam vna sine fructu gratiar mors
 est. Demque duplex malum paratur leges infructuosus:
 fecerit & regis. Ergo me laboribus invidens, elonga-
 ta & me amicum de proximum: per tunc studium
 erant, si quomodo fructu erant, ipsi laborer. Sicuti pra-
 unde mihi fuisse periculi vna, quomodo tua Vincentii
 presentia: qui mecum in Dominis studiorum etiam solliciti-
 tate: intererat, fideles adiutor, & caritas exanimator. Cur
 quae: aut amicum non, aut amicum non? Dura cōditio,
 si d me miseranda fortuna, non aut tua. Nam tu, ebrae
 Frater, fideles amicum horum, (ut credo) antecepisti:
 me vna quomodo non miserum, & que sine consilio ma-
 net post te vnum solatio meum: per vnum dicit an-
 & vna, in pergrinatione per Italiam, placit a suis
 vnaque fuit et corporum, pro morum concordia, sed salu-
 tum me dicit vultu erant. Cuiusmodi quod libit, quod
 tride & laquei meum: in me transierunt ita, in me
 confirmati est vna. Erat amicum alterum gratia per-
 sentia, dicit confortium, fuit colloquium. Sed tunc
 vnaque delit vna ego peridi: tu measti equidem, in-
 mutatis illis retrahit vna. Quanta saure candiorum,
 ac bene diciturum inuoluit cetera dicit (ut credo) nobis
 charissime Eater. Habes tere pro me tantillo repositum
 in Christi presentia: nec dispensum sentis absentia
 & auctore, Angeli domus admittit ebrae.

8. 4. Non est igitur quod causeris tu de vestra, quod subtra-
 ctis presentia: cui affatum sui, suorumque copiam
 Dominus manifestat inclinat. A quo pro te quid? Quomodo
 vellem fere, quomodo fructus auge de me illo vno tuo
 meo notate vna, delit vna, si licet hoc in imbecilli-
 tate a vnaque liter ad hoc existere de miseris, in-
 gressu calysum luminis, at que ille pelega aucta saluti-
 tatis absorpta. Affili prouide tuo: non est immunitas,
 sed immunitas: nec quia Deum viderit, vestri cura te
 exiit: etenim ipsi Deo cura est de nobis. Quod infirmum
 est abierit, sed non quod parum: Charitas deique nun-
 quam exiit. Non viderit vna in finem: non expedit
 quidem. Sed vna vna, vbi ineam, vbi te hinc
 me. Non est qui pergit a manu. Ad omne quod emer-
 serit, respicit ad Fratrem Vincentium, ut casu vna,
 & non est. Ita, non inuenio miser, sicut homo sine ad-
 iutorio. Quomodo saluum in ambiguit? Cui in aduerso si-
 dan? Quis peratit ouera? Quis pericula perquisit?
 Nonne vbi que gressus meo Vincentii vna an-
 tecebat? Quomodo vna, fuit vna est quae loquitur.
 Nonne in vna Vincentii pedis, cura mea notus quomodo
 meum ipsa habebat, famulatus in vna, acris-
 que vna? Nonne in vna ailla tua placabilis & me-
 distamam ad formidinis facili frequensimū acri-
 vna dicitur, aui a reddere parit? Dominus delatit
 ille loquum eruditam: ut sciret quando deberet pro-
 fiteri firmone. Ita demque in prudentia respiciendum
 fuerim: & in gratia hio data de super demerit satisfi-
 citas & exteri. Occurrat autem aduentibus, se
 oportet me subito meum vnum inca facti: si quibus
 sunt facere non perse nequibat, hoc perducebat ad me,
 & acrie mibat. O vnum ad vnum, O amicum fide-
 lem: O manifestanda modesta: & amico gerbat morem,
 qui de erat officit charitatis. Nec qui erit a qua sua sunt,
 qui si: medis in gerbat curis, ut ego vna: acrie. Sperabat
 enim, sicut erat in vnum, maiorem de mea quate frui-

lum, quam si vna erit ipse: si quidem plus in vna la-
 borat. Quomodo amicum accepit: ita non sapit can-
 alio: necessaria manifestat, ipse erit in pluribus: vna
 causa, vna, vna, & loco ad quae ferendum.

Gratias tibi ago, mi iustissime Frater, de amicum in vna
 meum, si qui est in Dominis, studiorum, meum pra-
 dicationum, meum laborum, in toto discipulo per Ita-
 liam, tanto tempore frequentato: tibi debet, si profectus, si
 profectus. Tu occupabaris, & ego tu benedicta feratit
 debebam mihi, aut praedicationibus populi occupabar. Cur
 enim securus totus non essim, cum te fecerim agentem
 feru, manum dixerim meam, in vna scalonibus meam,
 pedis meum, & loquum meum? Equidem vna fiam-
 me, oculus simplex, pedis consili, lingua loquens iudi-
 cium, sicut scriptum est Psal. 56. Os iusti meditantur
 sapientiam, de lingua tua loquetur iudicium. Quat
 de vna commissio in praedicationibus meum, nisi fua
 sua rati, & illuminati spiritus, atque discretio sum-
 me, me in vnaque & felicitate decessit? Non enim lit-
 teraturam, sed habet litterarum in vna acrie fiam, ha-
 bit illuminati in vna, iudicium vna. Erat me
 me habuisti in Ordine, in vna Dei de vna, prater te,
 alium de acrie. Tu dicitur meum, tu dicitur meum,
 tu dicitur, & Resur meum. Quanta soliditate, vna-
 te, discretio, atque prudentia, illa tua in vna, &
 manifestat de decet me, in vnaque me, corrigas me,
 laborabas pro me, mente in vnaque pro me, per man-
 chas me, canam & curam fructum faciebat me. Si qui ho-
 ram fuit in me, ex te fuit, a te profectus, per te originem
 & incrementum fuit. Profectus hoc feceris adu, mihi
 vna in amicum, pro amicum fuit: vna in parum &
 in magis, in parum & primum, in vna & feru. Merit
 ex te praedictam totum, qui mihi totum erat. Salum per de-
 liquit: mihi transiit domum & noua: sed illi pra-
 erat in sollicitudine. Merita ergo requiescit in illo ip-
 ritus meo: per quem lebat delit in Dominis, & in
 scripturis sanctis praedicare liberis: de illis frequentius,
 paufer quertis.

Ben, sublati erit? & hoc omnia, tecum amia, pariter
 abire, delit & delit a mea: vnum quo ad vnum,
 in sententia, in amicum, vnum in merito. Et enim
 vnum Dominus tergit me. Me, inquam, tergit &
 percussit, non illum quem ad requiem vna. Me, in-
 quam, occidit, & illum fuit. Nonquam vna
 vna qui dicitur, quomodo plantant in vna. Ecce
 la: hyme. iam aperit in ailla miseria pati me,
 & erumpant fontes aquarum: si forte fuit fecerit dilere
 fides culpam, quibus erant meum. Latus meum, quae
 hunc acrie pro peccator affili, non vna: vna
 acmp maris: quomodo plangere in vna, non vna
 tam, de fructum vnum. Non culpam affili, vna
 excidit modum: sed a casum. Ille in vnum notat a illi,
 & tunc turbato peccata pura, hac vna & peccatum.
 Et enim ab solo, in fallor, plangere de vna gloria
 curis, vna presentis in vna: & plangere qui in pla-
 rant. Nonquam ergo sic? Similis mihi affili: sed dile-
 ta causa, dissimilisque intentio. Mirabantur profectus
 multi, qui presentis fere dilecti Fratris mei erant
 erant peccata lacrymas ab vna: ex medio cordis mei: dis-
 simulabat, sed vna qui ab vna erit in corde meo,
 ad vna, & depicibat interiora mea, clasus ser-
 bat latus, fuit acrie, & tandem lacrymas
 erumpat. Nulla profectus mihi quela de amicum, quae
 fuit mandis. In vna profectus, qui Deo sunt, ademptum
 dicit, fidele qui in vna, salutare in vna Vincentii loqui.
 Vincentius est in causa, proxima spiritus, vna 22.
 anni factis in propolis Ewangelij vna Dei. Ad offer
 anima mea anima illius: & dilectio vna fuit

8. 5.
 8. 6.

es duabus. Cùm ergo essent inter unum & anima una, hanc meam pariter & ipsius animam pertransiit gladius: & fridens mediam partem locavit in caelo, atque aliam partem reliquit in terra. Ego, ergo illa parte misera in luto lacrimis trinitata partem pariter, & dicitur mihi, Ne fleneas! Sentio, sento, licet innotis: quia nec fertur lapidis, sollicitudo mea, nec caro mea ama est. Sentio pressus, & dolens: de dolore meus in conspectu meo semper. Non sanus: non potest infernalitatis arguere ille verberans, quemodo illos, de quibus ait Ieremias 5. cap. Percussisti eos, & non doluerunt. Non sum, fateor, insensibilis ad penas. Mortem hunc meam, etiam & meorum: meus Vincentium erat, meus pland. An non meus, cùm fueris professio filius, sollicitudine pater, pertruncatione secus, Magistero Dactyl, charitate mater, confusus spiritus, intus afflictu? Is recessit à me: Sentio, laesus sum, & graniter, ignoscite Fratres, & filij vocem dolere paternam. Misereant mei, saltem vos amici mei. Non reprehendo iudicium Dei, quo recipit quisque, quod dignum est. Ille coronam quam meruit: ego quam debet perire. Nunquid quia frater penam, reprehendo sententiam? Humanum est illud, hoc imponi: Humanum, inquam, & necesse officij erga charis, sine delectabiliter cùm praesentibus, sine cùm absentibus. Non erit otiosa conspectus faculis, praesentibus inter amicos: & quod effectus motus: amicus in sibi praesentibus, separationis indicat horrore & dolor de unicum separatus.

8.7. *Plaga denique, mi Vincenti, & si non super te, propter te tamen: bene pressus, bene afflictor graniter, quia vehementer ama. Et utro mihi maleficus sit, dicens, non deberet sic affici: cùm benignus Samuel super reprobo Rege, & pater David super filio patricida factis fecerit afflictiom: non ad inuicem fides, non insuper in sagillationem iudicij. Absalon fili mi, ait sanctus David, Fili mi Absalon: & Vincentium plustquam Absalon est. Saluator quoque videns civitatem Hierosalem, & praevideus ruinam eius, Fleuit super eam: & ego propterea, & quia in praesenti est, desolationem non sentiam? Plagam meam recentem, & graniter non dolens? ille comparienda flent, & ego patiens non credens? profecto ad tumulum Lazari, nec flentes arguis, nec à flent prohibens: insuper & cumflentibus flent: & lachrymatus est, inquit, Iafus. Fuerunt enim lachryma ille testis natura, non indices dispendij. Deinde & prodij: max ad docentis, quaterat mortuus non continuo patet fides praevideum, dolentis afflictiom. Sic nec flentis obique mille infidelitatis est: genium: sed conditio indicium. Nec quia percussus plura, arguo ferentem, sed prompto pietatem, severitatem. Beata fataga: unde & verba mea dolere sunt plena, non tamen & morantem. Misericordiam & iudicium cantabo tibi Domine. Contest tibi misericordia, quam scripsi cum homo tuo Vincentio. Contest tibi iudicium, quod portamus: in altero bonis, in altero laudabilis iustis. An solum laus bonitatis tribuimus? Insuper & iustitia: Iustitia Domine, & rellum iudicium tuum. Vincentium in dedisti, Vincentium in obliuisti. Et si dolens absalon, non tamen obliuisti, quod datus fuit, & gratias agimus, quod habere illum meruimus. Dominus restitit illum dedit, Dominus absalon: sicut Domino placuit ita factum est: Sit nomen Domini benedictum, per sustinuit facula facularum. Amen. Haec ille tom. 3. tract. de Beauvindibus Christi, super eo vestitulo: Beatus qui laqueus, & est. Matthaei 5. scition. 7. capite quarto, artic. 2.*

Beati Bartholomaei, Confess. b.] Vix fuit eruditissimus, & fama sanctitatis conspicuus: qui inter alia virtutes, quibus mirum in modum elucebat, oratione ac silentio insignem se reddidit. Sanctissime obiit, cùm mortis suae diem ante praefuisset. Nunciat in Conventu sancti Iohannis Baptistae, qui est 28. provincie sancti Francisci, sepulchri accepit: cuius corpus intra capiam lignearum reconditum, post annos repetitum est integrum & incorruptum. Ita Daça 4. parte. Chronic. Minor lib. 5. cap. 13. ad annum millefimum quingentesimum trigentesimum, ex monumentis praefatae provinciae.

Beati Arnaldi de Bassano, Confess. c.] Hic connumeratur primus eruditiorum ac sanctorum Religiosorum, quos Lectores insinuat apud Collegium sancti Iacobi de Tlaxubulo in India Occidentali B. Garcias de Cisneros; à se fundatum: in gratiam iuventutis Indicae educandae, ac literis imbouendae: quo in munere strenuissimè laboravit, Deo fideliter inserviens. Scribant de eo Gonzaga sup. part. 4. in vit.; B. Garcias de Cisneros sub Conventu Mexicano, qui est 1. provincie sancti Evangelij. Barezzo sup. part. 4. Chronic. Minor. lib. 3. capite 16. Daça ibid. lib. 2. cap. 21. Rapinuz histore. General. Origine. Recollector. Decad. 5. part. 2. §. 6. Marianus lib. 1. capite 41. Chronic. strictor. Observant. Reforimat.

Beati Francisci à Vera, Confess. d.] Floruit anno 1555. apud Conventum sancti Francisci Pinarum, qui est 1. provincie Conceptionis Desipae, in Hispania. Pauperatis, orationis, abstinentiae, humilitatis, & obedientiae, atque omnium virtutum Amaritissimus, diligentissimaeque cultor: qui cum Alissimò pluribus annis serenatissimè famulatus esset: in doloribus denique & arumnis suis constanti emicuit. Demùm ex gravissima quadam infirmitate, quam & patensissimè tulit, hoc in loco, anno Christi 1566. è medio subleatus, maximam post se sanctitatis famam reliquit. Memoratur à Gonzaga sup. part. 3. in praefato Conventu. Barezzo sup. lib. 3. cap. 66. Vvadingho tom. 1. sup. ad annum 1248. §. 24. Grauna, in voce Tertiaris, part. 2. cap. 24.

B. Bonaventura, Confess. e.] In Monte Regali, Saruntum oppido, natus est. Qui à puero, optimis moribus à matre educatus: tanto in quodlibet vitium odio ferebatur: vt tollerabilior illi infertignus, quam culpa videretur. Ea potè bona puero indoles, potissimum ob matris prudentiam indita fuit: quae quoties puerum in aliquo vitium impellebat animaduertent: mox vt accensum ignis carbonem palma gestaret, compellebat. Adolefcens in Minorem Observantium familiam adscriptus, in ea per aliquot annos magna cum virtutum laude vixit: B. Vincentius Aquilano (de quo sup. 28. April.) qui eotempore inter Observantes sanctitate florebat, operam dedit: à quo etiam multa ad spiritualium disciplinam spectantia didicit. Mira ipsius patientia in eo potissimum existit: quod exorta Capucinorum Reformatione, cùm is à Ministro ad Capucinum transfugeret facultatem postuisset, verbis iniuriolis, ac verbentibus affectus, repulsum passus sit. Attamen, cùm Dei vocationem, haud sibi negligendam censeret: tandem è Cabotole Conventu, in quo tunc Guardiani officio fungebatur, ad Capucinorum sodalitium conuoluit: in quo sanè tot virtutum floruit, vt Evangelicè vitam perfectioris, quam semel, accepto cuiuslibet vitae casu, sibi ad exordio percurrendam praestituerat, nunquam vique ad vitæ occasum deliteret. Tam enim

enius eximius paupertatis sectator fuit: vt præ-
 segmina, quæ infectis Fratribus Tunici interdum
 super sunt, sollicitè colligens, nihil ex his perire va-
 quam poterat. Caborum partimonia delectabatur:
 assuetus ac fecè quondam iscauis carnis dormibat
 pulariam: plurimæque erga Defunctorum animas
 charitate afflictebatur. His ac pluribus alijs perfectæ
 virtutis operibus cum Christi seruis ad extremam
 usque senium vacasset: ac prophæico spiritu plera-
 que futura prædixisset: Tandem in Conuentu Spole-
 ti ad suppetit beatitudinis huiusmodi à Domino voca-
 tus. In oratione expiravit, anno 1557. Vide Bou-
 tinnor tout. t. Annal. Capuciorum eodem anno,
 parag. 23. & seq. ex Petraccio, Montefiore, & Sa-
 lodiensis.

§. 12. *Beati Jacobi, Confessoris. f.*] Vir fuit vitæ sanctitate
 plenus. Ab inuentissimus erat: nec carnem aut piscem
 vquam comedit, sed tantum nonnullis fructibus,
 seu leguminibus utebatur, sitimque aqua extingue-
 bat. Silentium sic observabat, vt omnino minus pu-
 taretur. Castimonie laude cum floreret, nullam toto
 vitæ suæ tempore feminam conspexit. Cilicium sem-
 per detulit, & qualibet die corpus disciplina castiga-
 bat. Somni parcissimus erat, sed in omni loco, ac
 tempore Deum eorabat, tanto cum spiritu seruire,
 vt cella, seu Ecclesia: sæpe velut flammis succensis
 circumvicinis appareret. Martyrij desiderio summo-
 perè flagrabat, à quo toties impeditus, villas, oppida,
 ac vrbes Iulianæ perlustrabat, Regnum Dei euangeli-
 zans, & in sum, maxime pestifero, ex charitate
 infirmis: qui in pietatis ministerio, post Sacra-
 menta deuotè suscepta, sanctissimè obiit, cum an-
 te in huiusmodi cura infirmorum mira operatus esset.
 Sepultus est in Conuentu S. Antonij Conymbrix,
 qui est 17. Prouincie Pietatis. Sic Daça sup. lib. 3. ca-
 pit. 67. ad annum millesimum quadringentesimum sexa-
 gesimum quantum, quo florèbat.

§. 13. *Beati Thomæ, Confessoris. g.*] Oriundus erat ex Me-
 dina-Campi, vitæ inculpabilis, & ab omni reprobatione
 liber; omnium virtutum genere adematq; con-
 uersionisque animarum zelantissimus. Cum autem
 egregius prædicator esset, suis ex concionibus ingen-
 tem fructum reportabat: quippe qui seipsum haud
 quæreret, sed Iesum Christum cruciatum, quem
 cultus proponerebatur necessariò imitandum, si in pat-
 tem gloriæ suæ adiri exoptaret. Nusquam occa-
 so adfuit, quin huiusmodi genus charitatis ea in-
 ductus amplecteretur: peccatoribus de vino debiti-
 sus succoreret: monita saluus latet, ad poenitentiam
 eos traheret, ipsorumque confessiones exciperet, ad
 virtutem demò inualeret. Sanctissimum Eucharistiæ
 Sacramentum singulari deuotione prosequēbatur:
 Mulæque sacrificium tanta cum præparatione, ac pie-

tate celebrabat; vt exinde conuolationes non modicas,
 secretaque cælestia sæpè à Christo perciperet. Sanctam
 Virg. Deiparæ summè & colebat: adama bat, iuocabat
 ob cuius hinc & exipus Coronam & Rosarium recita-
 bat. Inimicus potius indulgebatur: omnibus benè pre-
 cabatur. Dies mortis lux præcibus, diu multo magis
 ad hunc vitæ terminum confluendum suis præparatur,
 Ecclesiæ Sacramenta deuotè suscipit, sicut lux pro-
 fessionem clara voce emittit, ac Passionem Domini-
 cam sibi legendam populo; mor piè ac sanctè aus-
 mam exhalat, cum esset Guardianus Conuentus
 Pennerandæ (qui est 12. prouincie sancti Iosephi) ubi
 sepultus iacet. Hæc ex Ioanne à sancta Maria, 2.
 part. Chronic. eiusdem prouincie, lib. 2. capite 34.
 ad annum millesimum sexcentessimam quantum, quo
 claruit.

Beati Angeli, Confessoris. h.] Vir fuit fecè omnium co-
 pia virtutum insignitus, charitate præcipuè de humil-
 itate enituit, orationi magno cum seruire deditus, multa
 spiritu prophæico prædixit: cum quinquagesimum
 secundum lux professionis annum attingeret, migrare
 ad Deum, anno salutaris 1610. in Conuentu Man-
 tui Salsi, ciuitatis Ennæ. Quo tempore Sacerdotali or-
 natu decoratus, à Christo Domino in Sanctorum &
 Beatorum cæcum recipi visus est: cuius corpus Dia-
 cesanus Anathæ, honorificè collocari mandatur, &
 quodam miraculis consecrat. Teste Grauius, in *uice*
Turris, part. 2. cap. 24.

S. Angelina Antonia, Virginis i.] Floruit hæc nobilit
 Virgo Spolletana, apud Monasterium sanctæ Lucie
 Fulginij (quod est 7. prouincie sancti Francisci) in
 omni bonitate, & vitæ exemplari. Silentij amantissi-
 ma cultus extitit, trum aut quatuor horarum spatio
 somnum saoluēbat, tum noctis residuum in oratio-
 ne expendebat, futura miraculiter prædicebat, ingen-
 tes tentationes & persecutiones dæmonum, ipsam
 visibiliter flagellantium diu, patienterque sustinuit, ac
 superavit: alius oculum infirmis hanc modis de-
 tenta fuit: sed oculis semper consolata: simul ea in-
 tegro sanata à sancta Virgine Deipara, sancta Iosane
 Apostolo & Euangeliis, sancta Maria Magdalena,
 & sancta Clara Virgine, que eam docuit, quemodo
 velum de scapulari esset deferendum. Tandem ple-
 na dierum ac virtutum ad celum euolauit circa an-
 num millesimum quadringentesimum nonagesimum,
 in cuius felici transitu, sibi obtuam habuit, com-
 plures annos prius Purgatorij adhuc obnoxias que
 illi gratas agebant de hoc tantisque bonis operibus,
 quibus apud Deum nunc vitæ ac imarar. Agit de
 ea Iacobillus, de SS. Fulgustibus, ad diem 21. Iulij,
 ubi de alijs perfectæ vitæ sanctimonialibus præ-
 fati Monasterij.

DVODECIMO KALENDAS SEPTEMBRIS.

VAuri, in Aquitania, Beatorum^a Martyrum Guillelmi Reriarchi, Stephani Ragnaci, & Jacobi Lamberti: quorum prior cum esset præfate vrbis Conuentus Guardianus: ab hæreticis probris & pugnis primò appetitur; deinde habitu suo oliatus virgis, spinis, tribulisque dirè cæditur: sed cum in confessione Catholicæ fidei strenuè peristeret, vna cum locis, gladio transfixus, ac toto corpore, globulis sclopetariorum perforatus, agonem suum feliciter consummat. Messanz in Sicilia, Beati b Simonis Confessoris: ante & post obitum miraculis gloriosi. In Hæthru-ria, Beati e Petri à Colle, Confessoris, Tertiarij: vitæ sanctitate conspicui. Cassalaz, in territorio Hispalensi, Beatæ d Anonymæ, Virginis: charitate, pietate, & Monastica Observantia insignis.

AVGVSTI XXI.

- §. 1. **B**eatorum Guillelmi Reriarchi, & cat. Martyr. a] *Reriarbus*, seu *Ragnaci* cognominatus est. Anno itaque 1567. mense Augusti, cuius Daurensis in Aquitania ab hæreticis occupata: jlicò Conuentum Monasticum insulerunt: in quo tunc aderat Guardianus, Pater extimæ pietatis, ac doctrinæ; præfatus B. Guillelmus. Quem impu fatellus probri aggredientes, cæcunt, rapiunt, & ad eorum præfektam in tabernam Capuonantem trahunt. Vbi de fide sua interrogatus, eum constantissimè respondisset Religionem Catholicam esse omninò seruandam: conuictus & opprobriis læcessit; tum vestimenta exurit; vitæ conceptam animo constantiam; emitteret, virgis, spinis, tribulisque atrocitè cædunt. At verb, cum se punitam gratiæ, nec tantulum à Catholicæ fidei proposito eum dimissile cerneret: student inuenire. Vnusque illorum gladio per vmbilicum lethali-ter transfixit, humique procumbentem, & dicentem: *Ita se pace mihi & tibi*: vibratis tormentorum globulis, toto corpore perfodant: unhamatumque corpus relinquunt. Idipsum episcopo fecerunt deuotissimo Patri B. Stephano *Regano*: atque adstruendæ sinceritatis & Religionis Patri B. Jacobo *Lamberto*, Fratrum Nouationum, ac iuuenum Magistro. Agunt de eis Gonzaga 1. part. Origin. Seraphic. Relig. in factis Martyrib. huiusmodi Ordin. ob Christi fidem, suo ruo, passis, in provin. Aquitanæ. Item part. 3. in Com. Daurensi, qui est a. peou. Asquitanæ Recentioris. Marcus Vlyssiponenf. 3. part. Chronoc. Minor. lib. 9. cap. 60. Barezus 4. part. ibid. lib. 4. cap. 33. Daça ibid. lib. 1. cap. 51. 58. Gramma in *voce Vniuersi*, part. 1. cap. 24. Faustinus Tasso, histor. sui tempor. Hilarion à Costa lib. 2. histor. Catholicæ. pag. 164. Bofius tom. 1. de signis Eccles. lib. 7. cap. 3. Ixcul 9. Elzeu-rius lib. 3. cap. 10. Sacri Mont. Oluet. Wadsworth tom. 3. Annal. ad an. 1218. §. 12. Picquetus in Cata- log. vizor. illustr. Francican.
- §. 2. **B**eati Simonis, Confessoris. b] A quibusdam vocatur B. Simoa *Armenus*: ab alijs B. Simon *Armenus*: qui miracula viuens ac motuus edidit; cuius corpus iacet

Messanz in Sicilia. Memoriam illius egerunt B. Bartholomæus Pisanus lib. 1. Conformis. fruct. 1. & 11. part. 2. in Fratrib. Minor. prouinc. Siciliz sanctit. illustr. Codex M. S. Abbat. S. Victor. Paris. ibidem. Gonzaga 1. part. sup. in BB. viris huicæ Ordin. Marcus Vlyssiponenf. sup. part. 2. lib. 9. capite 14. §. 1. ad annum 1362. Toffianus lib. 1. histor. Seraph. Vvadinghus tom. 1. Annal. Minor. ad an. 1212. §. 42. & tom. 4. an. 1375. §. 4. Picquetus sup.

Beati Petri à Colle, Confessoris. c] A Colle, seu à *Costa*, §. 9; dictus est. Hic à Seraphico Patre D. Francisco, in Tuscia, vna cum alio habitu terrij Ordinis accepit: & in eo vitæ sanctissimus emasit. Memoratur à De Bus- tis in Rosario Quadragesimali, serm. 27. part. 2. Marco Vlyssiponenf. part. 1. sup. lib. 9. capite 25. Item part. 2. lib. 1. cap. 50. Gonzaga part. 1. sup. in BB. viris ex terrio Ordin. Francican. Algeriaz in At- tache Epilogica totius Ordin. Francican. Vvadingho sup. tom. 1. ad annum 1217. §. 16. 1242. §. 20. ex Mariano lib. 2. capite 23. De Suis in capite t. Regul. Tertiar.

B. Anonyma, Virginis. d] Tractat de ea Gonzaga §. 3. part. sup. in Conuentu sancti Hieronymi Cassalensis, qui est §. prouinc. Angelorum. *Affuerat* (inquit) *Cassalensis quidam puella sub Patris potestate constituta, atque B. P. Francisci deuotissima haustione dolo reuocato singulari debus huius loci fratribus (qui plerumque sunt numero xx.) in elemosinam conferre: nec prini periculum sensit, quàm vas exbauiretur. Cuique sibi à Patre plus aquo auaritia debus timere cupisset, beatissimum Fran- ciscum, cui sibi adesse dignaretur, precibus interpellare non desistit, donec vno profecti terminis se minime contine- re, vas redouideret. Quod tamen vas primò Patris inuicium, in casu exiit, ut sibi delinno, vas erat, vno plenum Fratribus liberalitè conferret, atque matris pos- se a deuotior, tum se vas, tum quoque in curam Patris Franciscum ferretur: & vas puella Clarissimum Ordinem sancti saculo ingressa, mirificè in omni virtute, elimitate, obseruantiâ, atque sanctitate profecit. Eadem asserit Barezus sup. lib. 3. cap. 47. lib. an. 1546.*

VNDECIMO KALENDAS SEPTEMBRIS.

IN Hybernia, Beati ^a Patricij Hælij, Majoricensis Episcopi & Martyris : qui à Summo Pontifice Gregorio XIII. missus in eam Insulam; propagandæ Religionis Catholicæ causa: ab hæreticis captus est, & diuersis tormentis cruciatus, ad vltimum simul cum socio B. Cannacio à Reuercke, laqueo suspensus, illustre martyrium subiire. Assisij in Vmbria, Beati ^b Ægidij de Capotti, Confessoris: magnæ sanctitatis viri. Fessulis in Tuscia, Beati ^c Francisci à Florentia, Confessoris: viri & virtutibus conspicui. Urbini, Beati ^d Ioannis, Confessoris, Tertiarij: qui fructus dignos pœnitentiæ faciens, miraculis claruit. Alanquerij, in territorio Vlyssiponensi, Beatæ ^e Mariæ ab Assumptione, Virginis: quæ humilitate, paupertate, & charitate exornata: rerum etiam supernarum contemplationi maxime dedita erat.

AVGVSTI XXII.

5. 1. **B**eatum Patricij Hælij, Episcop. & Mart. Or. a] Vir fuit eximie sanctitatis & doctrinæ; nam ab ipsa adulescentia optimis disciplinis imbutus, in Hispaniam se contulit, seram literarum operam nauaturus apud Academicum Compluensem; vbi supra suos coactibus summo perit profectus in sacrarum scientiarum studijs. Exiit anno 377. Romam perit, Deumque spiritum àstratus, & zelo animarum adus, cum obedientia merito, à Generali totius Ordinis Ministro, Christo phoro à capite Fontium, Gallo, in Hyberniam mittitur, Catholicis prædicationis gratia. Sed ut maiorem illis profectum ageret: creatur tunc Maioricensis Episcopus à Gregorio XIII. Papa: quippe qui in eo, tum singularis prudentiæ atque eruditionis: tum eximij pro fide Catholice zelus, manifestissimè perceptet indicia: vnde de magnifico admodum largitione erga eum vsus, dimisit: seris gregis sui eorum, & salutem illi commendans; qui ineffabili charitatis ardore æstus, pietatissimis etiam vix periculis non absteritus Hybernorum studebat saluti. Italia Galliam venit, Lutetiam pertransiit, & in Britanniam Atmorcan se conferens, mare traiecit. Cùmque litus Hybernicum applicuisset, domum Cornis Desmontæ diuinit, vbi ab illius conige, eo absente, perhumanè receptus; post triduum vna cum socio suo Frat. Connacio, seu Cannacio, vel Cannacio, Oranick, seu à Reuercke, inelyti Principis Bernardi à Reuercke filio, proditit: qui post triduum discessit Limerum versus, vt inde ad costas Catholice transiret.

5. 2. Itaque ille profectus, opera præfate Comitiſſæ, à prætoris loci in vincula conuictus est, & statim ad oppidum Malogense mittitur, vbi tunc temporis Protez Insule residebat: qui optimis quibusque vitiis insensus, supplicia & mortem solebat inferre: ibique vna cum socio Fratre, Sacerdote, absque aliqua turis forma, Protezis decreto, mortis sententiam subit. Prius tamen est eius constantia, donis, honoribus, ac promissis tenata: sed his omnibus spretis ad minas & supplicia paratur. Nam Sachanz missus tenuiora, acutissimaque ferramenta digitis illius superponentes, ac malloisibus imprimentes, digitos ipsos in partes secantur. Deinde ad pœnitium ductus, Litanias cum socio decantauit, ab eoque Sacramenti Confessionis beneficium capiens, oratori se dedit; & demùm vter-

que suspendio necatus est, an. 1578. At verò Protez, Diuini succumbens vindictæ, lethali morbo statim percussus, Waterfordæ infelicitè obiit: namum Dei agnoscens, palmeque asserens, mortem ipsius Episcopi, interitus sui fore causam. Corpora autem Martyrum, cùm diu in pœnitibus cathenis suspensa permanerent; immutata qualitate, eodem vultu, aspectuque semper apparuerunt, quem iam obitus sui hora pite se forebant: insuper, ex his suspirissimus odor prodibat, ita vt ad rei nouitatem populus omnis vndique confluere: vnde & eorum vestimenta pia deuotione ab iplo populo frustatim fuerint conicla, æque ablata, adeo vt penè nuda remanerent: licet à feris, autbulque illa remanerent: quæ postmodum Ioannes Desmontes Comes, maximo cum boisse curauit inhumerari. Hæc ex Faustino Tasso histor. sui temporis. Thoma Bouchero, histor. Eccles. Martyr. Obseruanti, Fratrum. Gonzaga 2. part. Origin. Seraph. Relig. in factis Martyrib. huicse Ord. ob Christi fidem, suo xuo, passis in Hybernia. Item part. 3. in pœnit. Hybernicæ. Barezzo 4. part. Chron. Minor. lib. 7. cap. 22. 23. 24. & 25. Daçabidem, lib. 3. cap. 71. Grauiam in vate Turonij, part. 1. cap. 34. Bolio rom. 1. de signis Eccles. lib. 12. cap. 22. Reficio in Phalarisim. Florianundo Remundo de ortu & occasu hæret. lib. 6. cap. vltim. §. 6. Algerita in Arbore Epiloge. totius Ord. Franciscan. Elzeario lib. 2. cap. 6. sacri Mont. Oliuet. Hilarione à Costa histor. Catholic. lib. 2. pag. 366. Wadingh. tom. 2. Annal. Minor. ad annum 1291. §. 51. & tom. 3. ad ann. 1301. §. 12. Picqueto in catalog. viror. illustr. Franciscan.

Beati Ægidij de Capotti, Confess. b] Floruit sanctitate circa an. 1270. cuius corpus iacet Assisij: prope attestantur B. Bartholomæus Pisanus lib. 1. Confortiat. fruct. 8. & 11. part. 2. in Fratib. Minor. sanct. illustr. pœnit. sancti Francisci. Codex M. S. Abbas. S. Viator. Paris. ibidem. Gonzaga part. 1. sup. in B. B. viti huicse Ord. Toffianus lib. 2. histor. Seraph. Wadingh. tom. 1. Annal. Minor. ad an. 1270. §. 27. Picquetus sup.

Beati Francisci à Florentia, Confess. c] Illius meminit Marcus Vlyssiponens. 3. part. Chonic. Minor. lib. 1. cap. 7. ipsumque reponit inter illos priores Patres, quos Regularis Obseruantia genuit apud C. C. C. en.

tum Fesulanum, sub ann. 1350. illumque puto esse quem cap. 6. vocat Franciscum *Franceschi*. *Wading-* huius tom. 4. ad annum nalliscium trecentelimum nonagesimum notum, § 65.

- §. 5. *Beati Iohannis Tertiariorum Confess. d*] Agit de eo idem Marcus Vlyssiponenf. sub lib. 1. cap. 38. ad annum 1438. qui operibus pœnitentiæ impiger intentus, pluribus miraculis à Domino meruit honorari: Urbini mortuus est, & ad Cœnobio Monialium de Iesu Sepultus. Algeria in Arbore Epiloga totius Ordinis Franciscan. De Sillis, in cap. 1. Regul. Tertiariorum. Marulii lib. 4. hystorie sacre. Iohannes de Torres in Pra-

dicis exhortationibus supra Regul. Tertiarior. fol. 38. pag. 1.

E. Maria ab Assumptione, Virg. e] Claruit apud Monasterium Conceptionis B. Mariæ Virginis à Lanquenij, circa an. 1365. Humilis erat, & charitate flagrans; contemplationi vacabat, pauperumq; amantissima exstitit, ac tandem omni virtute fulgebat. Ita scribitur Gonzaga 3. part. sup. in eo Monasterio, quod est 4. prouinciarum Portugalliarum: cuius & vna ex Fundatricibus fuit. Barezus sup. lib. 4. cap. 19. ad an. 1368. Valerius de SS. Formosus Ord. Minor. lib. 4. cap. 40.

DECIMO KALENDAS SEPTEMBRIS.

Zacatecis, in India Occidua, Beati ^a Iohannis à Tapia, Mart. qui à Paganis Indis Guachichillis interceptus in via, gladii occasione martyrij palmam promeruit. In India Orientali propè Zeulamicam Insulam. Beati ^b Iohannis, Martyris: ab Indis Maluaribus ob Christi fidem trucidati. Interamnæ. Beati ^c Petri Podiani, Conf. vitæ perfectione, & signis admirandis spectabilis. Rononiæ. Beati ^d Guidonis de Spathis, Confessoris: qui potens opere & sermone, cunctos ad amarissimum Christi passionem excitabat, & clarus miraculis decessit è vita. In Gallia, Beati ^e Ianni, Confessoris: qui pietate atque oratione extatica clarus, sancto sine quieuit. In Latio. Beati ^f Nicolai Volsci, Confessoris: oratione, vitæ austeritate, & corporis mortificatione insignis. Camari in Sicilia, Beati ^g Antonij Æthiopsis, Confessoris, Tertiariorum, qui humilitate, & charitate, ac ingentibus miraculis emicuit. Romæ, Beati ^h Angeli de Paz. Confessoris: genere, doctrina, & sanctitate illustis: qui dono patientiæ, scientiæ, & prophetiæ sublimatus, creberrimis miraculis ante & post obitum, nunc vsque coruscet. Fulginij in Umbria, Beate ⁱ Felicis, Virginis.

AVGVSTI XXIII.

- §. 1. *Beati Iohannis à Tapia, Martyr. a*] Hic Religioſe admodum, & exemplaris vitæ, suæque Seraphicæ Professionis Observantissimus fuit: seruenque spiritus in conuersione infidelium, cui solerter ac strenuè operam dedit. Etenim, quandam Vallem de Guadiana, apud Zacatecas ingressus, & verbum Dei omnibus Indis prædicans, circa mille ad Catholicam fidem conuersos baptizauit. Postea, Guadalfagiarum perrexit ciuitatem ann. 1336. vt à superioribus operarios non paucos obtineret, quos in hanc messem secum adduceret. Quibus peccatis, dum ad pristinum chæritatis opus demum rediret, in ipsotuitate, proci à Zacatecis miliaribus decem, à quibusdam Barbaris Indis, *Guachichiles* appellatis furiosè inuasis, generosæque crucifixi imaginem manu tenens, crudeliter interfecit, & cum martyrij palma, triumphans ad cælos euoluit. Ita Tostatus in libro secundo, hystor. Seraph. in fin. vbi de Indis. Bosius tom. 1. de signis Eccles. libro duodecimo, capite vigesimo secundo. Gonzaga part. 4. hystor. Origin. Seraph. Relig. in fin. prouinciarum 5. Euangelij, vbi de Custodia D. Francisci Zacatecensis: Item part. 1. in sacris martyribus Minoribus, suo xuo, c. b. Christi fidem passus apud Indos Occidentales. Barezus 4. part. Chronic. Minor. libro tertio, capite 66. Daça ibidem, libro secundo, cap. 31. Grauna, iuxta. Hùation à Costa libro

secundo, hystor. Catholic. pag. 366. Marianns libro tertio, Chronic. Minor. fruct. Observant. Reformar. capite vigesimo. Rapinzus hystor. General. Origin. Recolledor. Decad. 7. part. 1. paragrapho 4.

Beati Iohannis, Martyris. b] Clericus tantum erat, §. 2. & Minoribus institutus Ordinibus: qui eùm obediendiæ facturus satis, ex Zeulamica Insula Cochinum nauigio peteret, à Maluaribus captus, atque pro Christiana confessione, in mari occisus est. Agunt de eo, Gonzaga prima parte Origin. Seraph. Religion. in sacris Martyribus huiusmodi Ordinis. ob Christi fidem, suo xuo, passus apud Indos Orientales. Item part. 4. in prouinc. sancti Thomæ, sub fin. Barezus 4. part. Chronic. Minor. libro tertio, capite 71. ad annum 1339. Daça ibid. lib. 1. capite 57. Grauna in voce *Tortoris*, part. 2. cap. 24.

Beati Petri à Prædis, Confessoris. c] Ex nobili familia *Casta* obortus erat: vitam sanctissimam duxit, victuibus admodum tenuens compluraque miracula edidit. Testantur id B. Bartholomæus Pisanus libro primo Conformar. fruct. §. & 11. part. 2. in Fratibus Minor. sanctitate. illustr. prouinc. D. Franciscæ. Codex M. S. Abbas. S. Vidor. Paris. ibid. Marcus Vlyssiponenf. secunda parte Chronic. Minor. lib. 3. capite 31. parag. 1. ad annum milles-

num trecentefimum trigefimum quatum. Gonzaga prima parte sup. in BB. vixit huiusce Oidii. Toffianus libro primo hiftor. Setaph. Wadinghus romo fecundo Anual. Ad annum millefimum ducentefimum feptuagefimum, parag. 27. & tom. 4. ad annum millefimum trecentefimum fezagefimum quatum, parag. 9. corrigendus Gonzaga ex vno Petto *Pediano* duos faciens. Picquetus in catalogo, vitor. illuftr. Francifca.

3. 4. *Beati Condoni de Spatis, Confifforis. d*) Magnus extitit pædicator Chrifti paffionis: orationis etiam adiditiffimus, fummis virtutibus plurimùm et ornatus, & præclaris miraculis, tum in vita, tum post mortem, illuftriffimus. Obiit an. 1340. die 23. Augufti. Agunt de eo Pifanus sup. libro primo, fruët. 8. & 11. part. 2. in province. Bononiens. Gonzaga sup. part. 1. in BB. vixit huiusce Oidii. & part. 2. in Monafterio 67. province. Bononiens. Toffianus & Picquetus sup. Quidam volunt tumulatum esse in ipfo Monafterio Virginum: at Iulius Magnanus lib. 4. laftior. Patrum Ordini Minor. Wadinghus tomo tertio Anual. Minor. ad annum millefimum trecentefimum quadragefimum, parag. 13. 14. & 15. ipfium contendunt quæfere in Ecclefia Conuentus D. Francifci euifem Verbis Bononiens. quorum rationes ita fretæ font & euentes, vt animum omnino contineant ad credendum.

3. 5. *Beati Lanii, Confifforis. e*) Habitus Ordinis fufcepit in Conuentu Doienfi, province. Burgundie: vique fuit extaticus, Deo deuotus, & fanctus. Illius meminit Firmamentum trium Ordinum, in Memoriali Ordini. tract. 1. sub 30. Munifto Generali. Foderotus in Inftitutione ac progreflu Ord. Minor. pag. 171.

3. 6. *Beati Nicolai Valfii, Confifforis. f*) Religionem Seraphicam ingreffus, flatum Fratrum Laicorum elegit: magno ipfius feruore etiam præditus, in oratione feruidus, vix æuiferitate plenus, paupertatis Euangelicæ amantiffimus, & corporis mortificationi adiditiffimus, carnem ipfius subiiciebat: qui tandem annum feptuagefimum agens, clarus meritis, in pace quieuit. Illius meminit Marcus Vlyffipontenf. 3. part. sup. lib. 7. cap. 41. sub an. 1500.

3. 7. *B. Antony Aethiops, Confiff. g*) Mortem appetiit in Conuentu fanctæ Mariæ de Iefu, non procul à Camaro Siciliæ oppido: proci fcribit Gonzaga part. 2. sup. in hoc Conuentu, qui est 6. province. Siciliæ: hifce verbis. *F. Antonius Aethiops, Tertiarus, ac fupra modum humiliffimus, claritate præditus, qui Fratribus hie deprecandis, plurimis annis fideliffimè inferuauit: cuiusque affiduo, antiquæ carnis ergo hinc foluere, Angelus Coflus vifum dicit per euifionem: et ad vltimum vifque vixta iuffibus adiffit: atque tantum gratiam Deus Opt. Max. conuifit, vifplura miracula mortuus edidit. Eadem refert Bai ex eius sup. libro quarto, capite a6. ad an. 1561.*

3. 8. *Beati Angelii à Paffo, Confifforis. h*) Hic feruus Dei B. Angelus à Paffo, vulgò *del Fax*, feu *de Pace*: Perfpinianenfi natione, ex piis illuftribusque parentibus originem duxit anno millefimo quingentefimo quadragefimo. Ab incunabulis, virtuti, & pietati, ac caftimonie operam dedit: litteras etiam optimè callebat, factus Frater Minor: tantum illud vitæ perfectionis, vt omnibus cunctarum cerneretur, putareturque fpecimen virtutum. A fuperioribus Complurim missus, doctiffimus Theologus, eximique concionator euafit; mox Guardianatus of-

ficiam pluries exercuit: & fanctam paupertatem animo reuolens, pete diffimè eam dilexit vltibus, ac pauperibus fempè indotus vifibus.

Itaque hifce vix defideo accendens, inter 5. 9. Partes Recollectas tranfit, à quibus paulo post, ob eminentem fanctitatem, Custos electus, Lutetiam Parifiorum perrexit ad Caputulum Generale, anno millefimo quingentefimo feptuagefimo nono: inde à Prouincio Valentie à Atagoniz Muniftr Prouincialifitiffimus, plura, grauaque pro Reformatione petiuit intommoda. Nam ex Hifpania coactus est Italiam petere, Romam adire, Genuamque reueri: vbi duobus annis & amplius prædicauit, non sine animarum ingenti fruët. Inde solus in Siciliam, ac tandem anno millefimo quingentefimo octogefimo quinto, à Sixto V. Summo Pontifice, Romam euocatus, benignè fufcipitur: illicque conuocari iubetur apud Conuentum fancti Petri in Monte Aureo. Tunc capet multas, admirandifque pollere virtutibus, humiliffimè fummi affectans: nec foenta eum uifabat, nec reuelationes, ac vifiones illum extollebant. Quis dicam de ipfius vite auferitate? fæpius in nuda humo dormiebat, alium ad carnem deferebat, tribus tantum horis fomnum in tota nocte capiebat: paupertatis amantiffimus erat, obedientia & caftitate excellens, Regularem Obferuantiam, Monaflicamque difciplinam afidè exquebat, filentium & folitudinem exoptabat, fufingulari ciborum pafimoniam fele reiciebat, fæpè in pane & aqua ieiunabat: maxima honeftate, modestia, & affabilitate præditus erat. Charitate in proximis, maxime, infimos, pauperes, & affictos aduadabat. Orationi iugiter vacabat, insigni pietate, diuinum officium recitabat, Miffam celebrabat, fanctos inuocabat Angelos: præcipè verbè facratiffimam Deiparam, Virginem Mariam, fummo affectu Deum fuper omnia diligebat: quem in Auguftiffima Euchariftia, tota animi contentione adorabat, cupiebatque vt fidelis, peculiari deuotione, erga illud diuiffimum Sacramentum aficeretur.

Quid plura? Donis ampliffimis diuiffimis fuit 4. 10. exornatus: veluti, fcientie, propheticæ, curationem, miraculorum, & cet. fed & fanctiffimè obijt Romæ, die Veneris, hora nona fecotus 23. Augufti, concufus populo Romani: feptulus est in magniffimo tumulo marmoreo apud fanctum Petrum, in monte Aetno, vbi nunc vique crebris miraculis conufcat: nb que processus fir autoritate Apoftolica, pro illius Canonizatione: vti constat Neapoli ex Typographia Ioannis Domitici Roncaloli, anno millefimo feaxcentefimo vigeffimo feato. Apponere haud pigebit hoc in loco, que pro Epitaphio exarata funt verba.

Sic orans Domino placuit, Sic fecula iuuit.

Et paulò inferiit.

*Canditur hâc ingens meritis Pater Angelus
Vna,
Hifpanus patriâ, Religionè Minor.*

*Obijt R. P. F. Angelus del Pax, Perfpinianfi.
Anno Domini 1596. die 23. Augufti.*

5. 1. Vita, gesta, atque miracula, & opuscula: recensentur à Fratze Bonifacio Bonibelli, ipsius vici sancti focio: Barezzo 4. part. sup. lib. 10. cap. 6. & 17. vsque ad 55. Daça sup. lib. 4. cap. 30. & 11. Possentino in Apparatu sacro. Galieno in Tabula Chronologicaeul. 16. in sanctis & illustribus vici. Algezira in Artore Epiloga totius Ordinis. Franciscan. Rapunzo in historia Generali. Orig. Recollector. Decal. 9. part. 1. parag. 4. 7. 8. &c. & part. 3. Wadingho in praefat. ad Opuscula D. Francisci. Item ibid. tom. 1. Annotat. 14. pag. 81. in verba sacra admonitionis D. Francisci ad omnes Fratres: & tom. 1. Annal. Minor. ad ann. 1214. §. 31. Mariano lib. 5. cap. 17. &c.
5. 2. Porro, ad pedes ipsius imaginis depicta, & in Ecclesia affixae: haec scribuntur carmina.

*Ange, spes hominum, telluris sydus Ibera,
Et Franciscana gloria magna domus:
Incola nunc Caeli es, quò te pius evocat ardor,
Sectaru vita dùm melioris iter:
Nam Christi meditari Crucem, durosq; labores,
Inque illu semper mens tua fixa fuit.*

*Inde tibi sacra doctrina haurire liquoris
Mos erat, & totus dùm pietate mades.
Qua stupet hac etas, seris stupantque Nepotes,
Et heres scribis flammis anctus ope,
Inde peris radios, quorum fulgore micanti
Mens tua splendescens qua que futura videt.
Indertibi licet sanos depellere morbos:
Quos contra Aedica non valere manus.
Ad tua traxisti totam miracula Romam;
Qua nunc vota tibi supplice mente facit.
Dexter ades, faveasque lubens: te Patru amore
Æternis nobis conciliare decet.*

*Beati Felicitis, Virg. g.] E familia Onophriorum apud 5. 10;
Fulguntium nobilissima, erat progenua: quæ singulari
cum obsequantia, & sanctitatis fama, vixit, ac obiit
circa an. 1470. in Monasterio S. Amæ Fulguntij, quod
est 10. provincie S. Francisci. Vide Iacobillum de
Sanctis Fulguntib. in vrb. B. Anguluz Corbarz,
14. Julij.*

NO NO KALENDAS SEPTEMBRIS.

Infulz in territorio Lingonensi, Beatorum ^a Martyrum Francisci Parrodi, & Claudij Monaceti: qui ab hæreticis intercepti: immanissimo crudelitatis genere triumpharunt: nam à vertice capitis ad dorsum vsque securi percussis & dissectis sunt: pendentibus interim ex vtroque latere ceruicibus ac dorso, naribus, auribus, atque manibus truncatis: constantes in fide Catholica, sic lanati, pro Christi nomine, dimicauerunt. Hierosolymis, Beati ^b Anonymi, Martyris: qui aliquando lapsus, sed facti penitens, Christum strenuè prædicauit: pro quo à Turcis iugulatus est, & martyrij palmam accepit. Taruisij, Beati ^c Galterij eiusdem vrbis Episcopi: vita & miraculis clari. In Italia, Beati ^d Lucij, Confessoris: qui primus Tertianij habitum à Seraphico Patre S. Francisco sumpsit, & virtutibus signisq; admirandis emicuit. Athi in Hannonia, Beati ^e Ioannis Mahuberti, Confessoris: qui primus Generalis Vicarius totius Familie Observantiae Cismontanæ existens, Religione, ac vitæ sanctitate floruit. Tribuli propè Valle-Oletanum, in territorio Palentino, Beati ^f Bernardini ab Areuallo, Confessoris, & Concionatoris disertissimi: qui doctrina ac pietate pollens, sæpè per Guardianatus atque Prouincialatus munere, maxima cum laude sanctus est: tum singulari abstinentia & humilitate, patientia, & eharitate exornatus, migravit in cælum. Villz-Comitis in territorio Bracarensi, Beate ^g Mariz à Sepulchro, Virginis

AUGUSTI XXIV.

5. 1. **B**eatorum Francisci Parrodi, & Claudij, Martyr. a] Non idem hæretici Catholico sanguine faciat erant, eum in Franciscanos Patres nimio furore exarserunt. Siquidem an. 1361. p. j. Patres Franciscus Parrodi, & Claudius Meadez, per Pagos circumiacinos, hostiam secundum regulam, vix necessaria depolcentes, ab hæreticis intercepti: post varia tormenta, narum, aurium, manuumque detractionem, tandem capitibus & ceruicibus ad spem vsque bifidis atque dislocatis, omnes hanc vitam in meliorem commutarunt.

Hæc es Gonzaga 1. part. Origin. Seraph. Relig. in sacra Martyribus haurice Ordo. ob Christi fidem, suo tuo, passis in prouine. sancti Bonaventuræ. Item 3. part. in Comuente sancti Francisci Insulano, qui est 11. eiusdem prouine. Daça part. 4. Chronic. Minor. lib. 3. cap. 91. Fernando lib. 3. histor. Eccles. cap. 19. Grauius in voce *Tornu*, part. secunda, cap. 24.

Beati Anonymi, Martyris, b] Huius Elogium idem 5. 2; illustrissimus Gonzaga desubit part. 1. sup. in Martyribus

tybus Minoris Tertij Sancti: Fuit porteres & alius quidam Ordinis nostri Frater Lacinus, qui postquam per hunc manum fragilissimum, & Terebinthinum, silem abuegisset: tandem Inferens, suus, & a Patre Guardiano Hieronymitano accepta benedictione: in Templo Salamanni, coram inuenerat Turcorum & Manorum cetera, Christum hiberi præsentes ad martyrii palmam peruenit: sic & Marianus lib. 6. Chronic. Hist. Obleruant. Reformator. cap. 21. in Appendice.

8. 3. *Beati Galteri, p. 1. sup. c.* Vtio liberatorum, huius sancti Prælati Diocesis mendose designatur. Barezus 4. part. Chronic. Minor. lib. 3. capite 19. vocat ipsum *Tremensem* Episcopum: Marcus verd Vlyssiponen. part. 1. Chronia Minor. lib. 9. cap. 25. *Tremensem* Antistitem dicit: At Toffianus lib. 1. histor. Seraph. Gonzaga 1. part. sup. in BB. viris Tertij Ordin. Minor. scribit eum fuisse *Tarnisium* Episcopum; De Sillis in cap. 1. Regul. Tertiariorum. Ioannes de Torres, infra. Firmamentum trium Ordin. part. 4. sub initium. Vvadinghus tom. 1. Annal. Min. ad annum 1242. §. 25. ex Mariano lib. 2. capite 23. *Tremisium* eum appellant Præfulem, & Marulus lib. 4. histor. faciat. R. Relig. *Tremisium* facit: quod in idem reuincit. Nam Tarisium, vocatur Italicè, *Tremis*, & *Tremis*.

8. 4. *B. Lacijs, Confessoris. d.* Primus fuit inter Pœnitentes Tertiariorum à Seraphico Patre D. Francisco, receptus, habituque indutus. Ita habet Marcus Vlyssiponen. 1. part. sup. lib. 9. cap. 1. & 25. Gonzaga 1. part. sup. in BB. viris Tertij Ordin. Minor. Sanctus Antonius 3. part. histor. Titul. 24. cap. 7. §. 3. hisce verbis. *Anno Domini 1221. Beatus Franciscus instituit Tertium Ordinem, quod dicitur Pœnitentium: propter illas, quæ matrimonio iuncti sunt, sacre pœnitentiam flagrabant: quorum primus fuit quidam sanctus homo, dictus Lacinus.* Ita autem virtutibus fuit, vt & miraculis claruerit. Toffianus sup. Algeria in Arbore Epilogica totius Ordin. Franciscan. De Sillis in cap. 1. Regul. Tertij Ordin. Minor. Marulus lib. 4. histor. facit. Ioannes de Torres in Prædici Exhortationib. supra Regul. Tertiariorum. pag. 4. fol. 36.

8. 5. *Beati Ioannis, Confessoris. e.* Ex Minorum Fratrum Speculo, tract. 1. & Firmamento Trium Ordinum, part. 1. in Memoriali Ordinis Franciscan. vbi de Generalibus Ministris. Marco Vlyssiponen. 3. part. sup. lib. 1. capite 62. & lib. 2. capite 26. Gonzaga sup. vbi de 2. Capitulo Generalissimo Ordin. Minor. & in serie Cifmoniarum Generalium Vicariorum Obseruantium; itemque part. 3. in Conuento Arbiensi, qui est §. provincie Flandr. Toffianiano sup. libro 2. Fodereto in historia provincie Burgundie, vbi de Institutione progressi Ordin. Minor. pag. 171. & in Defensione Conuentus Dñensis, pag. 659. liquidè constat hunc B. Patrem Ioannem *Maubertum*, seu *Maubertum*, primum Cifmoniarum Obseruantis Familie Generale Vicarium, fuisse potius Conemissarium episcopi, ex Generalis Ministri R. P. Antonij de Rufcombus Institutione, mandato tamen Eugenij P. V. Summi Pontificis, anno 1243. apud Patavium. Qui eum ex munere per quadricennium fidelissimè functus esset: in primo Generali Capitulo, à Patribus Cifmoniarum Obseruantib. sub ipsomet Præfide, Audo-matopoli, quæ Gallie Belgicæ ciuitas est, anno

1247. in die Natiuitatis Virg. Mariæ, ex Eugeniæ Bullæ auctoritate celebrato omnium Patrum, quorum intererat, suffragio, in primum eorum Generale Vicarium canonicè electus est; gubernauitque ann. 3. quibus expliciti, obijt non sine opinione sanctitatis, anno 1250. Achi, apud Conuentum Sandiorum Apostolorum Petri & Pauli: in cuius Ecclesia iacet corpus eius, in medio Chori, vbi canitur Epistola. Hicque Ruffia in Audoato ad Nates Sandior. Belgij, hac die, hocce Epitaphium aliquando conspexit.

Hic iacet sacra Regularis Obseruantia Ordinis Fratrum Minorum Professor & amator præcipuus, Frater Ioannes Petroche, alius de Mauberto, qui per multa temporum curricula extitit Fratrum nuncupatorum vulgariter de Obseruantia, in pluribus partibus & provinciis Director & Vicarius: sua vite diem complens 24. Augusti, anno Domini 1250.

B. Bernardus, Confess. f. Vir Religiosissimus, atque §. 6. de omni virtute optime meritus, extitit: deuotione & licetis maxime sceleris, conconator præcipuus, ac singulari facundia exornatus; qui omnes seic; tum Scholasticos, tum positum Scriptores, quàm diligentissime legi, nullisque festiuis, aut diebus Quadragesimalibus per triginta cõtinuus annos, eoque amplius, à sacris concionibus vltant; licet sæpius Guaidianus ac Provincialatus munus exerceret. Pzterea singulari quadam abhumentiam cum seruosissima oratione, profundissima humilitate, incredibili patientia, altissima paupertate, atque ardentissima charitate copulauit. Eius fama virtutum illece Carolus V. Imperator. Toletanum Archiepiscopatum illi obtulit, quem Dei seruis mira constantia recusauit. Demùm, laboribus potius quàm seruo confectus, anno Christi 1553. ætatis vero suæ 61. vniuersis Valle-Oletano oppido collachymante, in Conuento eiusdem loci, ex contrahæ pleuride, diem obiit extremum, ac sepultus est, fens sexta, in festo S. Basilidomari Apostoli. In cuius sanere accidit, vt Fratribus in Refectorio agentibus, seculares effractis Ecclesie cancellis, effossa terra, eius corpus exhumauerint, deuotionis ergo deuoculati fuerint, atque tandem habitum, quo incutus erat, in frustra considerint. Vide Gonzagam, part. 3. sup. in hoc Conuento B. Marie de Scala cæli, Tibuli, vulgè, *dri Abris*, qui est 16. provincie Concepcionis. Toffianus lib. 1. sup. Manipulum Fratrum Min. in cap. 3. Regul. Francisc. Marietam lib. 17. histor. Eccles. SS. Hispan. cap. 11. Barezus part. 4. Chron. Minor. lib. 3. cap. 73. Daçam ibid. lib. 3. cap. 4. 6. & 47. Rapinuz in historia General. Orig. Re collector. Decad. 8. part. 1. §. 5.

B. Maria à Sepulchris, Virg. g. Inter eas Religiosas, §. 7. quæ in Monasterio sanctæ Claræ Villæ-Comitis, maxima cum sanctitatis fama, in Domino obdormire: hæc principatibus obinet: cuius vite atque mores mirabiles omnind fuisse. Memoratur à Gonzaga 3. part. sup. in eo Monasterio, quod est 14. provinc. Portugall. Barezus sup. lib. 4. cap. 40. 2d. ann. 1566. Wadingho tom. 3. ad 2n. 1318. §. 4. 6. Valenco de SS. Firmans Ordin. Minor. lib. 4. cap. 41.

OCTAVO KALENDAS SEPTEMBRIS.

L Vetiæ Passiorum, Sancti ^a Ludouici, Confessoris, Regis Francorum, Tertij Ordinis Minorum, quem vitæ sanctitate, ac miraculorum gloria illustrem, Bonifacium Octauus Papa, in Sanctorum numerum retulit. Apud Facum in Iaponio, Passio Beatorum ^b Martyrum Ludouici Sotelli, qui Regio sanguine clarus, & Commissarius in Iaponio existens; post multos pro Euangelio hinc in Regionibus disseminando exantlatos labores, tandem vnâ cum focus, ignis combultione, martyrij palmam gloriosè est assequutus. In Latio, Beati ^c Sancti de Parma, Confessoris: ingentis perfectionis viri, Mutinæ; Beati ^d Gerardi, Confessoris: verbo prædicationis, & virtutibus atque signis admirandis conspicui. Toleti, Beati ^e Martini Ruizij, Confessoris: miraculis clari. In India Orientali, Beati ^f Ioannis Numantini, Confessoris: vitæ sanctimonia spectabilis. Abulæ, Beati ^g Petri à Fonte, Confessoris: virtute orationis & contemplationis celebris. Fulginij in Vmbria, Beati ^b Franciscæ ab Andræa, Virginis: quæ diuini charismatibus impingua, Christo sponso iugiter adhesit; feliciterque congaudet.

AVGVSTI XXV.

5. 1. **S** *Ant. Ludouici Reg. Franc. a*] Sanctissimos habuit progenitores, videlicet D. Ludouicum VIII. Franciæ Regem, & B. Blancham, Castellæ Reginam. Natus est autem apud Palsiacum an. 1213. mensis Aprilis, die 25. in selto S. Marci Euangelizæ: teste Ianulizo, Luffero, Gausio de Bello-loco, cap. 15. & c. u. vit. S. Ludouici. Reg. Tilio in suis Memorial. sub Ludouico VIII. Belfordito lib. 4. Masar. Annal. Franc. cap. 1. Theteto tom. 1. Cosmograph. lib. 15. cap. 16. Marto. ro lib. 1. histor. sancti Ludouici. Doubleto lib. 4. histor. Abbat. S. Dionysij. Auberto lib. 1. Duplex tom. 3. & alius; in Ludouico IX. Reg. Franc. Fayno lib. 1. Theatri honors & militæ, pag. 581. Iron lib. 5. histor. Nazart. sub Sancio 11. Rege. & lib. 8. sub Theobaldo Reg. Rouillard cap. 1. & 1. vii. B. I. I. bellæ à Francia, Virgatus: contra Vvadinghum tom. 1. Annal. Minor. ad an. 1212. §. 59. natum eo an. 1212. scribentem.
5. 2. **C**elitus autem parentibus datus est, meritis sanctissimæ Desparæ, cuius intercessum summus precibus effluuans, opera D. D. Dominici: qui in Gallias uenit, pussimè Regiæ Blanchæ persuasit, ut ea in te, Virgicus Genitricis Dei Mariæ patrocinium obtinè sibi conciliaret: Rosanumque eiusmodi Matris Christi sepe recitaret, necnon mysteria illius sacra, deuotè meditando pertractaret. Nazius in Hortulo Exemplor. de B. Virgo. Exempl. 26. Poterus de Triplici Corona Virg. tract. 3. cap. 6. paragr. 1. numer. 5. Appendix ad Magnum Speculum Exemplor. Inter. *Rosarianæ Virginiæ*, Exempl. 115. Brindius de Gestis summo. Pontif. in Bonifacio VIII. Pap. Ribadeniæ tom. 1. Flor. Sanctior. in vit. sancti Domitici. Brounus tom. 13. Annal. Baron. sub ann. 1213. numer. 10. D'Auzontias tom. 4. Catech. histor. cap. 1. Titul. 4. 1. Exempl. 4. Ex Alano Rupensij lib. de Rosario & Ferdinando à Castello part. 1. Chronic. Ord. Præd. lib. 1. cap. 7. Mulum etiam ad id consulari feruus octauo B. Theobaldi Abbatis Vallium Ceinay Ord. Cisterciens. in territorio Parisiensi: qua de re Menardus

lib. 1. Ohferuat. ad Martyrolog. Benedic. §. Iulij, in vita illius.

Beato Ludouico VIII. Rege, patre eius mortuo, an. 1216. mense Nonembri, infra Octauas Omnium Sanctorum: Regni successore agnoscitur, & Rhemis oleo sacre Ampullæ usus, & à Iacobo de Castella, Suesionensi s. i. Episcopo, Rex procius coronatur, proclamaturque: & tunc Eques factus est de mans Mathari. 1. à *Memoriaris* Franciæ Conestabilli. De Rubis lib. 3. histor. Lugdunen. cap. 36. Illicque Equesstris Ordinis de Stella Torquem aeternam sumpsit. Faynus sup. in eo Ordine pag. 169. Ea autem Regi inaugurato accidit anno duodecimo ætatis suæ nondum completæ (ipse enim sanctus puer Ludouicus annorum erat solummòdò 11. met. 7. dies 5.) Christi verb anno 1216. Ita scribitur Ionullæus sup. Philippus Moultes in histor. Franc. M. S. Rheimica. Guyardus M. S. in stirpe Regum. Subol. Nangius, Gagnus, Aynylus, Tilius, Belforditus, Hallanus, Aubonius, Chartonus, Duplex: alijque in Chronic. Annalib. & histor. Franc. sub Ludouico IX. Rege. Parisius de Gestis Anglor. sub Henrico III. an. 1216. Meyerus Lazarus lib. 1. Epitom. histor. Vniuersal. cap. 129. Bucherus in Chronolog. ad Episcop. Lecodiens. Colmenerus in Serie Archiepiscop. Rheimens. ad Flooardum Walsinghamum V. podignate Neultræ, ad an. 1216. Saufayus in Martyrologio Gallicano 15. Aug. Calusius in Chronolog. Chieu, & Gallia Christiana, in Serie Archiep. Rheimens. Brounus eo anno sup. Spondanus in Audiano Chronolog. Baronij, Galerus in Tabula Chronolog. fæcul. 14. Virgierus in Bibliotheca histor. P. Marthæus pag. 17. Faynus & Doubletus sup. Quercetanus lib. 3. histor. Genealog. Montmorenc. cap. 1. Theuetus sup. Renatus Benetiquus, Garetus, & alij in vita S. Ludouici Reg. que de re corrigendus noster Walsingham sup. ad annum mille milium nuce tenesimum vigesimum sextum, in fin.

Quorum vendò ad diem, referuntur Dominicam 5. 4.

primam Adventus. Vincencius Beluscens. lib. 31. Special. histor. cap. 129. Ionuillus, Lasserus, Queretanus, Bzonus, sup. Paradius lib. 2. Annal. Burgund. &c. que quide prima Dominica, erat tricesima dies mensis Novembris; qua fit festum sancti Andree Apostoli: vti placet Parisio, Mouskes. M. S. Flandro Annalibus capite 39. Belfordio, sup. & ceter.

5. 5. Illud singulare haud pigebit adferre, in commendatione sancti Ludovici Regis: nam cum pia eius mater frequentibus moribus humilaret ad virtutum capeffendam, crebro illud eis verbum inculcabat: *Mater, fili charissime, te multo tempore, quam quid unoprecato mortali tunc offenderes crederem. Quod pie matris verbum vique adeo alto infixit animo filius optimus, ut prefertuere illum gratia divina, per totum vixit fecit curriculum; ne vltim quidem mortiferi criminis contagium contraxisset diceretur. Atteflantur Ionuillus, Lasserus, Villegas, Sarius, Lippelous, Renatus Beodictus, Ribadeniera, Doubletus, Sarcens, &c. in vita sancti Ludovici Reg. Borbonicum M. S. sancti Ludovici. Brevarium vetus Romanum: ac Catalaunense in festo S. Ludovici. De Voragine cap. 181. histor. Sanctor. lib. 7. cap. 115. sanctus Antonin. 3. part. Chronic. Titul. 19. cap. 9. & part. 3. summe Theologic. titul. a. cap. 3. §. 1. Nicolau, Dionysius, Pepinus, Chelthourus, Gerfon, Ignacius de Gault, & alij. in Concion. de S. Ludovico. Reg. Bromardus part. 1. summe pre-dicaot: cap. 3. numer. 10. Villeta in Annal. Ecclef. secul. 13. pag. 761. Bosius lib. 8. de Signis Ecclef. Signo. 32. cap. 6. prop. fin. Galerius, Mathaeus, Duplex, sup. & alij non pauci, post Gaufridum de Bello-loco, cap. 4. & 5. vite eius. De Bultis, in Manual. ferm. 4. de Conception. Virg. part. 2. in fin.*

5. 6. Id omnibus perspicuum reor eundem S. Ludovicum, cum tenellam adhuc ageret aetate, patre orbatum, Blanchæ matris sue tutelæ relictum fuisse, quod constat, tum ex prefatis Authoribus, tum ex Tullio, in suis Memorial. Titul. de Inauguratione. & coronatione. Regum ac Regum. Franc. Item Titul. de Ordine sessionis Baronum, Parum, ac Maior. Officiot. Regni Franc. Sanmarthani hist. General. Franc. sub Ludovico VIII. & IX. Reg. L'Alloetta, lib. 1. cap. 3. & lib. 3. cap. 1. histor. Coniacæ.

5. 7. Itaque Regina Blancha, filium, non indulgenter, sed in Domino diligens: voluit, non minus virtutis, quam paternæ Regni hæreditæm relinquere. Et qua exploratum habuit, pinguis arvas adhibendo eislo industrios cultores, qui assidua opera solers fructifera semina mandere, Religiosos vios, Ordinis precipui Minorum & Predicatorum, delegit moerum filij sui magistros. Ipse vero fertillimam naturam imitatus agrotum; & longè plus effereus, quam accepere, ita eorum disciplina educatus evasit, ut vix sanctimoniam à puero amplexus, eam studiosissime semper iactaverat. Vide Brevarium vetus Romanum, & Catalaunense: De Voragine: De Natalibus: Borbonicum Manuscriptum, capite secundo Sanctum Antonianum, Gagunum, Pepinum, Chelthourum, Mathæum, Ribadenieram, Bzonum, anno millefimo ducentesimo trigesimo quarto, numer. 18. sup. Vivaldum tract. de Laudib. trium

Lilior. quest. 3. ratione 1. Philippum de Vignella part. 2. Chronic. M. S. Metens. sub Ioanne 61. Episcopo fol. 175. Bouchetum part. 4. Annal. Aquitan. cap. 1. Turquetan in histor. Hispanæ, vbi de Mauris, ad annum millefimum ducentefimum vigesimum septimum.

Cum iam sanctus Ludovicus aetate adolefceret, de 8. futura vxore ducenda, Regina Blancha sermone fecit: pro quo negotio Gualtherus Cornutus, Archiepiscopus 73. Senonens. vni cum Ioanne Nelles, equite torquato, ad Raymondum Berengarium pronuncie Phocenis Comitem, anno 1231. delegatus est, vt Margaritam filiam primogenitam Ludovico Regi deponderet: Rebus felix euentus successit, sponsalia petita sunt: & summus Pontifex Gregorius IX. anno 1233. dispensauit super gradu 4. consanguinitatis, per suam Epistolam, que est 441. sub Datum Laterani 4. nonas Ianuarij, apud Bzouium anno 1233. numer. 18. & Mathurum pag. 54. sup. indeque Senonas dudam Margaritam idem Archiepiscopi Regi Ludovico matrimonio iunxit, & Regnam coronauit: summa totius Regni gratulatione: die Dominica infra Octauias Ascensionis Christi, anno millefimo ducentesimo trigesimo quarto. Qua de re Ionuillus, Vincencius Beluscens capite 117. Nangius, Mouskes, Guyardus, Borbonicum cap. 6. ac Nauaricum, M. S. Mare historiar. Boucheus, Funcius in Chronolog. anno 1234. Parisius anno 1236. Guaguinus, Mallonus, Amylius, Tillus, Nicolans Gilius, Belfordesius cap. 5. Frefleus in eo Rege, Theuetus sup. lib. 13. cap. 16. & tom. 2. viros. Illustrium cap. 4. Mallanus, Aubertus, Verdierus, Mathæus, Chartonus, Duplex, De Voragine, Sarius, Lasserus, Renatus Beodictus, Villegas, Ribadeniera, Lippelous, Harxus, Trugillo, & ceter. in vit. S. Ludovici Reg. Vignella, Feunus, sanctus Antonin. capite 9. parag. 4. sup. Tanelius in Archiepiscop. Senonens. Gallia Christiana ibid. sub Galthero Cornuto. Noftradam part. 1. histor. provincie sub Comite Raymond vltimo. Spoodanus ad annum millefimum ducentefimum trigesimum quartum.

Ab ineunte aetate castissimus fuit sanctus Ludovicus matrimonio autem iunctus, non canonicis vestri & libidini indulfit. sed tribus diebus ac noctibus orationi instanter vacauit, antequam lectum vespertale ascenderet: teste ipsa Regina Margareta, sancti Regis vxore, apud Lasserum, sup. cuius verò fuerit castimonie, toto tempore vite sue: liquido patet ex Gaufrido capite vndecimo. Pepino, Chelthourus Sario, Lasserus, Matheo libro quarto, sup. & ceter. Maxime autem ex verbis Bonafacij VIII. Pap. in Bulla Canonisationis ipsius.

Non solummodo castitatem excoluit, sed etiam pietatem, humilitatem, purperantiam, charitatem, patientiam, aliasque summas virtutes vehementer adamasit: parentum, ac misericordie operibus iugiter intentus erat. Vigilijs, orationibus, ieiunijs, discipulis, cubicio; aliisque mortificationibus vacabat: carnem, mundumque sic suppeditando. Ab incansibus igitur vite innocencie, ac pietatis operam edidit, inxta Brevarium Romanum vetus. Ionuillam, Villegas, sup. Baldefanum, libro tertio. simul. virtut. capite octauo, sub finem. Mira enim eius humilitas: cuius rei gratia: dum magis excitabatur ad iuuenem seculi gloriam,

& inquantiam : tantò plus sese erga Deum deprimbat. Erexit aliquando novum Ordinem Equestrum de *Ceſta Geniſſa*, in gratiam Regine Iponſe : quem voluit his duobus verbis exornari, *Exaltas familes*. Ita Fauynus, sup. tomo ſexto, Theatri Honous, & cat. lib. 3. in eo Ordine, pag. 181.

- §. 11. Chriſtum Saluatorem toto cordis affectu diligens, Incarnationis, Paſſionis, Reſurrectionis, & Aſcenſionis ſacta myſtera ſummopèrè venerabatur. Quapropter hand ab opere cepto deſtitit, quin Dominicæ Paſſionis inſtrumenta pectora, & pia deuotione conquereret : & in Gallias aſportaret, ſeu ad ea ferenda ſuppeditaret. Inter humanèdi Reliquias eminet ſacraſſima Chriſti Corona Spinea ; quam magnis expenſis & laboribus accepit à Balduino ſecundo Imperatore Conſtantinopolitano, Gallo : qua de re extat Libellus Manuſcriptus : nondum in lucem editus, quem gratanter nunc exhibemus.

TRACTATVS
DE SVSCEPTIONE
SANCTÆ CORONÆ
SPINEÆ DOMINI,

*Conſcriptus à D. Galthero Cornuto
Archiepiſcupo Senonenſi, qui eidem
celebritati interfuit ac præſuit,
anno Domini 1239. præſente
ſancto Ludouico Rege
Francorum.*

- §. 12. **H**odiernæ feſtiuitatis gaudia (fratres chariſſimi) ſub annæ celebritatis obſequio, deuotiſſimè recolentes, in primis ſummo huius noſtræ ſolemnitatis Patri luminum (à quo omne datum optimum, & omne donum perfectum) ſurſum cordibus eleuatis, gratias referamus : & laudes eius, roto cordis affectu, de vocis miniſterio perſonemus. Gratias tibi Deus, cuius immenſa Bonitas, oculis conſuetæ miſericordiz, ſæcula noſtra reſpiciens : hanc mundi, & vitæ noſtræ veſperam, cœleſtis gratiz fulgore perſudit : Terram noſtram in incomparabili

theſauro ditauit : Genti & Regno noſtro quaſi ſummum, poſt multos, accumulauit honorem. Lætetur in his ſacris ſollemnibus Ecclēſia Gallicana : & tota gens Francorum, ſine differentia ſexuum, dignitatum, & graduum, pari cauſa reſulet : quia ſufficiens omnibus par eſt cauſa lætitiæ : Commune igitur ſit omnibus gaudium, quia cauſa communis eſt gaudiorum.

Hæc eſt illa præclara feſtiuitas, in qua miſerum ſibi à Domino pretioſiſſimum munus Francorum terra ſuſcepit, illam videlicet ſacroſanctam ſpinea Coronam : quam caput noſtrum Dominus Ieſus Chriſtus, pro nobis factus obediens Patri vſque ad mortem crucis, tempore Paſſionis ipſius, venerando capiti ſuo, per manus impiorum permiſit imponi. Beatus itaque Ioannes, qui ſupra pectus Domini procliuſ in cœna, de fonte ſapientiæ hauſit, quod ſcriberet (cui concordant etiam ſancti Euangelizæ Mattheus, & Marcus) in Euangelio ſuo, de præſenti Corona, & ita dicit : *Attilas plectentes, ſpinea Coronam impoſuerunt capiti eius : & crucium, Exiit erga Ieſus, portans ſpinea Coronam, & purpureum veſtimentum.* De ipſa etiam Sacroſanctâ Domini Corona, longè præcedenti tempore ſuerat Sibyllino Vancinio prædicitum, ſicut B. Auguſtinus, in libro de Ciuitate Dei teſtatur, his verbis. Inſent Laſtantius operi ſuo quedam de Chriſto Vancinia Sibyllæ : ſed quæ ipſe ſigillatim poſuit, ego arbitratus ſum coniuñcta eſſe ponenda, tanquam vnum ſit prolixum, quæ ille plura connumerauit & breuia. In manus, inquit, infidelium poſtea venit : Dabunt autem Deo alas, inceſtis manibus : & impurato ore expuent venenatos ſpitos : Dabit verò ad verbera ſimpliciter ſanctum dorum : & colaphos accipiens, tacebit : ne quis agnoſcat quod verbum, vel vnde venit quod inferis loquitur : & Corona Spinea coronetur. *Et infra inſpiciens Gens, Deum tuum non intellexiſti ludentem mortalium menibus, ſed ſpinis coronalli, & horridum ſel miſcuſtu.*

Sicut igitur Dominus Ieſus Chriſtus ad ſuæ Redemtionis exhibenda myſteria, terram promiſſionis elegit : ſic ad Paſſionis ſuæ Triumphum deuotus venerandum, noſtram Galliam videtur & creditur ſpecialiter elegiſſe : vt ab ortu Solis ad occaſum laudetur nomen Domini, dum à climate Græciæ, quæ vicinior dicitur Orienti, in Galliam partibus Occidentis contiguam

tiqum, aut confinem, ipse Dominus ac Redemptor nosse suæ lætissimæ Passionis sancta transtuleret instrumenta. Quæ sic velus compartitis honoribus tertæ alteræ alteram adæquans. Honoratum enim gæssu iniquibus per multa tempora Regnum Franciæ, tempore nostro, per sedulam Regis Ludovici, necnon & Religiosæ matris suæ Blanchæ vigilantiam, Corona capitis sui, cum multa gloria & honoris emuliplici dignatus est coronare. Expuscatis igitur cotidum oculis imaginem Dei filium, pro salute nostræ spæns conatam id quod nos innotat Spiritus sanctus, in libro Canticorum, ad fideles ammas, ita dicens: *Ingressimini & videte si in Regem Salomonem, in diademate quo coronavit eum mater sua*: hoc de matre Synagoga involuntanter intelligitur; de qua Christus, verus Salomon, isle est, pacificus, secundum originem carnis processit. Qualiter autem huius prosole gæmmæ thesaurus ad nos vique pervenit, cùm nobis & scientia patris, & facundia lingue, non supereant, minime sollicitos enarrare. Verùm, quia Regis ad hoc accessit impetum, cui, tanquam præcelenti, secundum Apostolum, oportet obedire: de matris præcedenti, prout se habet veritas, quantum Dominus permisit, præfensens & postens, et si verbis rudibus, fideliter tamen conabimur aperire.

Sublatis rebus humanis, Petto, prius Comite Nigernensî, postmodum Imperatore Constantinopolitano, & Imperatrice Yolantæ uxore sua, (ad quam, de morte Henrici fratris sui Imperatoris clarissimi, devenerat solus Imperium) superfuit ex his eximis iudolis adolescens Baldunus, quem eadem Imperatrix pepererat in vrbe Constantinopolitana. Videntes igitur Latini principes, Græci miserabile discrimen Imperij, quod à Schismatica Græcomin gente multis in locis inuatum, pro maiori parte violenter fuerat occupatum; multa deliberant vigilantia, quod eis post Deum, impiorandum sit auxiliium, vel vnde sperari valeat angustis suis solacium exhibendum. Tandem communi auxilio, tam nobilium quàm minorum, per auctoritatem sancti nominis Gregorij Papæ, Ioannes de Biens, vir approbatæ virtutis, qui propter egregiæ probitatis industriam, necnon & deuotæ Christianitatis merita; prius Regnum Higiolyntanum adeptus fuerat, ad impetrandum tanti doloris plagæ remedium, electus est concorditer Aduocatus. Desponsata enim Maria prædicti Ioannes sua eidem herodi Imperij Baldunio, ipse Ioannes Imperij Constantinopolitani, necnon & ipsius hæredis administrationem suscepit & curam. Non solum Administrator Generalis Romanus factus est, sed coronatus solemniter: & ad vnam suam Imperator vocatus: seruata eidem Baldunio, genero suo, cum ad ætatem venturæ, legitima Imperij dignitate.

Postmodum autem fidei amicis, duobus Græcorum maioribus sacrapis, Vastachio, videlicet & Auxano, qui prius discordes fuerant ad inuicem: hostium Imperij creuit potentia, ita ut Latinarum plurimum inimicito. Videns itaque Ioannes Imperator, quod hostes suos, & Græcorum multitudinem à firmitate sui non posse expellere, vel eorum potestati resistere: communicato cum Pizatis & fidelibus Imperij consilio, de communis consensu generum suorum Baldunium ad partes Gallicanas transtulit. Duplex autem aduentus ipsius causa dicitur extitisse: scilicet,

vt à Rege Lindouco (de cuius sanguine ex vtraque parte patris & matris ortum habuerat) & à prudenissimâ matre eius Blanchâ (cuius nepotem duxerat in uxorem) à nobilibus etiam Regni Franciæ Baronibus, consanguineis suis, in tantæ necessitatis articulo, sibi & suis peteret subsidium. Alia intemper causa suberat, vt hæreditatem fratrum suorum, qui sine herede deceaserant, adiret: Marchionem scilicet Namutencem cum pertinens, & Castellaniam Curuici. Ingressus liquidum Regnum Franciæ ab ipso Rege & matre sua, & Baronibus Regni susceptus gratanter, honorifice, & iucundè: si quas etiam in aduenda hæreditate difficultates reperit, hæ per Regis mandatum & potentiam penitus sunt amotæ.

Dùmque in partibus Gallicanis moram faceret, hæreditatis præteritis detentis negotijs, & in petendo subsidio sollicitus plurimùm & intentus; de partibus Romanicæ suscepit Nuntium, qui aures eius & animum subitis tremoris percussit & turbauit. Nuntiauit enim, prout res erat, vtrum diluerti Ioannem Imperatorem: focerum suum, iuxta naturæ debitum, subteractum viæ mortali: itam enim Constantinopolitanæ ciuitatis, & tertæ athenis, si quam extra muros eiusdem vrbes habebat: ita per incutus hostium arctam periculis & opprellum, quod viæ eis ad campos pateret aditus, intus autem vrbs sua, proceles, & vulgus quotidianis egebat alimentis. Discurrebant etenim libere per regionem hostiles impetus, non permittentes in vire decessum vidualla, congregata turba, hoc animo, vt ipsam Constantinopolim obsiderent. Ad hæc maior semper vigebat delationis cumulus: quia multi de populo, de nobilibus aliqui præteritis deuerti angustis, & futura merentes pericula: noctu, vel alias fuerunt, muros ciuitatis exibat: ita per mare, vel vtrium diuersimoda fugientes, propter metum, se certioribus periculis exponabant: propter quod etiam dubium, ne si vrbes hostibus circum obsido, non inueniant proceses quos ad munitionem mutorum, in propugnaculis collocarent.

Verbis huiusmodi turbatus turbatur adolescens, hætes Imperij: vnde frequenter Regem Francorum, matremque eius, & amicos suos circum sollicitus, humiliter interpellans, miserabiliter oblectat, vt sibi subueniant, & Imperium Romanicæ, quod per Francos potenter & gloriose fuerat acquisitum, non permittant cursum in Græcorum indubium redigi seruitutem: litteras exhibet Papæ Gregorij, quibus eiusdem Imperij accessit incurreribus eandem concedit indulgentiam, quam in subsidio Terræ sanctæ proficiscentibus concesserat Concilium generale. Ad hæc mouentur Rex & Regina, de thesauris suis magnas et pecunie conferunt quantitates: stipendios ipsi quantis & sociant milites: & alios quos nonnec egregios bellicosos. Nonnulli de consanguineis eius: quos & pietas & carnalis affectus iuduxerat, eidem le iuramento confodectant, pollicentes seipsum pro vrbus sequuturos.

Spensens igitur Baldunus detractionem Regis & mitis ipsius, de sacrosancta ipinea Corona facti eidem mentionem. Dicit itaque le nouisse relatione veridica, proceses inclusos in vrbe Constantinopoli, ad hanc calamitatis mediam deuertisse, quod incomparabilem thesaurum illius Coronæ Domini que totis

Impetij titulus erat & gloria specialis) oportuerat eos alienis vobere, vel ad minus, titulo pignoris obligare. Unde ardentur habere in votis, quatenus ad Regem, confanguineum, Dominum, & beneficium suum, necnon ad Regnum Francie (de quo parentes, ipsius utriusque procellerant) virtuosius peritior geminæ honori inextimabili & gloria procurarent. Verùm, quia idem Balduinus perceptorat quod si tam pretiosa res ei venderetur pecunie pretio, Regis conscientia læderetur: aff. quia prece, cum lachrymis, eundem precatur, vt munus illud honorificum, ab ipso recipere dono dignetur & gratis.

5. 11. His auditis, Rex prudenter intelligens id à Domino fieri, gaudiosus est in hoc, quòd ille qui coronam eandem pro nobis gesserat in opprobrium, volebat eam à suis fidelibus piè & reuerenter honorari in terris, donec ad insidiam veniens: eam suo rursus imponeret capiti, indicandis omnibus ostendendam. Gaudet igitur quòd ad exhibendum honorem huiusmodi, suam Dominus prælegerat Galliam, in qua per ipsius clementiam nolles viget firmetur, & cultu deuotissimo saluta fides mystica celebrantur. Rex igitur infrensus grates, Balduino gratanter annuit se munus illud inextimabile recepturum ab ipso. Matturens ocyus à Rego Constantinopolim pro complendo negotio, Iacobus & Andreas, Fratres Othius P. & dicatorem quoniam alter scilicet Iacobus prior Fratrum eiusdem Ordinis, fuerat in rebus prædictis, vbi Coronam ipsam frequenter viderat, & ea que circa illam optine nouerat: Mitti etiam eunus Balduinus Nuntium specialem fide dignum cum patribus litteris, in quibus mandat Baronibus vt Nuntius Regalibus sancta Corona tradatur.

5. 12. Post multos itaque viam anfractus, ingredientes Constantinopolim: inueniunt ad primum Regis propositam, viam à Domino præparatam. Tanta enim Barones impetij ardebat angustia, quòd sacratissimam Coronam pro ingenti summa pecunie, compulsi sunt Venetis obligare. Cives autem Veneti, qui thesaurum illum nobilissimum fluctum affluente, hanc obtinuerunt conditionem apertam: quòd nisi Corona sancta per herodem Impetij, vel Barones redimeretur, infra terminum, videlicet, solennitatem sanctorum Martyrum Geruasij & Prothasij, ipsa caderet in communi: ita quòd illa pignoris obligatio conueneret in utrumque venditionis, pro pecunia iam soluta: apponeretur etiam, quòd illud pignus inextimabile Venetias uterumque transferretur. Barones lectis Dominus sui litteris, sancto proposito Regis Franco-rum, & heretis plenius intellecto, decessit adimplent in indatum Dominus, gerentes in votis, vt de Venetorum manibus educta, si fieri posset, in honorem caderet Ecclesie Gallicane Conueniant ergo cum Venetis, vt Nuntij Regales (quorum vni & habere Religionem testabantur) illud sacrosanctum portarent Venetias, adiunctis sibi solemnibus Nuntius Impetij, præsentibus etiam magnis ciuibus Venetorum. Signatur sigillis loculus Pro-cerum, non sine lachrymarum flumis & eiulatu publico deferretur ad nauem. Comes itaque tam iactagnosus, de ipsius consilij præsidio, nactus hyeme, que toties esse nauis inuisa, circa Natiuitatem Domini maris fluctibus committunt. Vastachius vero pessimus raptor Impetij, per exploratores rem nouerat, de transferenda Corona: anxia igitur & suspensa qualiter eam à Nuntio posset eripere,

per duces sinus maris, quibus transituri videbantur, copiam Nauium dispergit: sed Nuntius venientibus in nomine Domini, nil contrarietatis obstitit. Ingressantur Venetias, citatæ receptæ, Beatusissimam Coronam cum valis signato in Theauraria Capelle Beati Marci Euangelicæ, cum diligentia & deuotione deponunt: relicto ibidem fratre Andree Custode thesauri nobilis.

5. 13. Frater Iacobus cum Nuntius Impetij festinanter ad Regem accedit: rem gelam & itatum negotij Regi fideliter exprimit & Regitur. Gaudent ambo, & omnes, quibus id secretum communicant, læticia ineffabili, sperantes in Domino: quòd ipse qui ceperat, vocem eorum fideliter consummaret: præparare itaque Nuntius solennes & dicatos cum Fratre Iacobo, & Nuntij Impetij, mutentes eos Venetias, in ista uisio plura, & mantus te pecunia à redemptionem sacri pignoris obtinendam. Imperator Friderico scribitur: vt, si opus sit, Nuntius Regalibus conductum, consulimve conferat & riuamen Expedit veniunt Venetias, Fratrem Andream inuouant eum thesauro, procurante diuina clementia, tunc temporis in partibus illis negotiabantur nati de Regno Francie mercatores; exhibitis sibi literis Regalibus de merito, exponunt pecuniam ad liberum Nuntiorum. Redimunt sanctum pignus, dolentibus Venetis, sed pro conditionibus unius non valentibus obuiare. Agnatis sigillis Procuerum valculum sancte Coronæ suscipiunt Nuntij, se viz laboribus committentes: conductus securitatem, vbi decur, per Imperatoris manibus habuerunt: procedo induper diuina munus præsentis, nisi in via contrarium contrahat. Nulla est intertempes nocuit, nec illa plausu cecidit super eos, licet ipsi suscepti in hospio plures plures abundanter.

5. 14. Præmittunt Nuntios, quoniam vique Treas, minus sacra: illi munus nuntiant aduenisse. Exhibitarum Rex plurimùm cum matre sua & Fratribus, assumptis sicut Galthero Senonensi Archiepiscopo, Bernardo Aucienensi Episcopo, & alii Baronibus Scimitibus, quos habere subitò potuit, festinus occurrit, in Villa, que per quinque leucas distat à Senonia, & Villa noua Archiepiscopi dicitur; thesaurum, quem desiderauerat, cum Nuntius inuenit consignat. Vas ligneum resignatur, apparent circa vas argenteum sigilla Baronum. Attulerunt autem pizati Nuntij sigilla Procuerum cum litteris patentibus ad Regem & Balduinum. Fasta igitur collatione ipsorum cum sigillis, quibus erat sacre Coronæ vas signatum, inueniunt vera esse. Fractis itaq; signaculis huiusmodi, necnon sigillo Ducis Venetiarum, quod ad maiorem certitudinem appositum fuerat, argenteum vas recludunt: inueniunt de auro pulcherrimo loculum pulcherrimum, in quo sancta Corona iacebat: sublato eius operculo, visa est ab omnibus, qui aderant inextimabilis Margarita. Quæcumque igitur deuotione, quantis stibus & suspirijs, inspecta fuerit à Rege & Regina, & alijs, viz possit perpendi. Commouantur in aspectu piz amoris desiderio, tam deuotum fontem feruorem mentium, quasi viderent eorum te Dominum spiritus coronatum. Post paululum ipsum includunt in vasculis: consignatur sigillo Regi, quod in die festo Beati Laurentij Martyris, est completum.

Anno igitur millesimo ducentesimo trigesimo 5. 15. 1210.

5. 14. nono, in crastino Sancti Laurentii Martyris, huius precioso thesaurus Senonis deportatus, occurrens in via populi vniuersis exultat omnis ceteris hominum sine differentia sexum & ætatum. In primo ciuitatis ingressu Rex nudis pedibus, sola indutus tunica, cum Fratre suo Roberto Comite humilitate similiter, sacrum omnis humeris suis suscipere portandum. Prosequuntur & procedunt milites reiectis calceis; exat obsecrata ciuitas, Clericorum Conuentus processionaliter ueniunt, clerci matricis Ecclesie fenest ornati, Monachi cum ceteris Religiosis Sanctorum corpora deferunt, & Reliquias quas imaginatur hominum deuotio, tanquam Sancti desideret occurrere Domino ueniens. Certatim conuepiunt laudes Domini, tapetibus & pallis ornata ciuitas, res suas pretiosas exhibet: campanis & organis exhibet, & populi iucundantis applausus: ceteris cum caudela rortibus, per plateas de vicis singulis accenduntur. Defertur in Ecclesiam Prothomartyris Stephani; populus detegitur, & tante causa iucundatus aperitur.

In die crastina Rex versus Parisios, urbem Regiam iter sumo dirigit: infigit vasculum deferens. Omnium voce laudatur dicuntur: Benedictus qui uenit in honore Domini: cuius ministerio Regnum Francie tanti periculi ruinas exalatur. Octaua die extra muros, iuxta Ecclesiam Beati Antonij in platea constituitur emens pulpitum, astans unus pluribus prælati, Ecclesiarum Conuentibus indutus senex, exhibitis sanctorum pignoribus, in tanta populorum frequentia, quanta Parisios ætiam, monstratur locus ex pulpito; diu facilius & cauis gaudi prædicatur. Post hæc iura muros ciuitatis inuertitur à Rege & Festiuo, duplcalceis, ut prius, & præter tantas, uisum deponit. Omnes etiã Prælati cum clericis & uis religiosi necnon & mulibus, nudis pedibus antecedunt. Quanta per vicibus iucunditas, quot signa & iudicia gaudiorum, in conspectu ueniens, uisæ sunt, nemo sufficere enarrare. In Pontificalem Ecclesiam B. Marie uirginis inducitur; ubi perfoluit Deo, & beatissime marie eius laudibus, cum thesauro nobili solemniter ad Regis palatium reuertuntur: collocatur in Capella Regia Beati Nicolai, cum multo gaudio, Domini corona.

His itaque solemniter peractis Parisiis, erit fama celebris, diuulgatur insignis spectaculum: peritum, per loca vicina, deinde per remotas ciuitates & villas, concurrens festiuanter ad gaudium, uiseta de siderant causam felicitatis præsentium temporum & totius Regionis. Quia uero non conceditur eis uidere quod capiunt, ex cauis aliquibus, abscondito thesauro Domini, & fideliter consignato; certatim ad Campos conueniunt, ardentem decolantur pulpitum, in quo exhibitum fuerat vas prædicatum. Ibi, de reuerendum est periculis fide dignissimis, per uirtutem sacri Diadematis, & propter deuotionem fidelium; circa languentes operatus est miras uirtutes & miracula. Dominus Iesus Christus: cui us illius & imperium in secula seculorum. Amen.

5. 17. Opusculum hoc à præfato Galthero Coranto Senonensi Archiepiscopo fuisse conscriptum testantur chronicon. MS. e. nobis Sancti Petri Senonensis, sub annum millesimum ducentesimum trigelimum quartum. Item Iacobus Tauerlus in uis Archiepiscoporum Senonensium, ubi de humilimoda Galthero præfule. Hinc Ecclesia Gallicana festum tam sacrosancti suscepti pignoris crastina die Festa Laurentij Martyris peragat: quo die Senonis facta est susceptio:

qua de re? Gausidus de Bello-loco capite uigesimo-quarto, in uita Sæchi Ludouici Regis. Guillelmus Carnotensis ibidem. Molanus in Addition. ad Vuarium, uidecimo Augusti & alij recentiores. Clusitorius de ea Festiuitate tres Hymanos habet; quos annotationibus explicat lib. 1. Eukalatorij Ecclesiasticæ, & lib. 4. profane refert cum annotationibus, item Saulayus in Martyrologio Gallicano 11. Augusti.

5. 18. Non solum autem coronam Domini spemem redemat. D. Ludouicus Rex à Baldino Imperatore Constantinopolitano: sed & maximam partem sacre crucis, Festum Lanææ, quod iatus Christi sperunt, cum aliis insuper Dominicæ passionis insignibus sacræque monumentis: quorum omnium telicam reperiens tum in charta Augustæ præfati Imperatoris: cuius exemplar extat appenitum præfati in sacra Capella Parisiæ Regis Parisiensis, ad nautam dicitur Capellæ, in cornu Euangelij: cum apud præfatos Authores in fensis ciuitatis. Quorum Reliquiarum solemnitatem aliam insulam celebratam in crastino sancti Michaelis Archangelis: qua Parisios receptæ sunt: ubi scribant Gausidus; Guillelmus Carnotensis; & Molanus ac Saulayus supra trigelimo Septembris: cuius quidem res telis est in libellis, qui diuigentur super us est confectus à Gerardo, Monacho Sancti Quintini in Insula Flandror. si credamus Trithemio lib. de scriptor. Eccles. ad annum millesimum ducentum septuagesimum, in eo Gerardo, Polliciano, ibidem, in Apparatu sacro, & Gualtero in Bibliotheca.

5. 19. Nec dubium est, hæc Reliquias uisæ ad imperium Latinorum, seu Francorum in Oriente, manifestæ apud Constantinopolim: cum legamus Almaricum Hierosolymorum Regem Constantinopoli appulsum, anno millesimo centesimo septuagesimo primo, Regni uero sui 7. eas omnes pro voto inspicere, præfati Imperatore Constantinopolitano, qui id insulas. *Sanctorum Reliquias* (inquit Tyrtus libro uigesimo belli sacri, capite uigesimo quinto) *disperantur quoque Domini uisæ Iesu Christi preciosissima argumeta: Cruce uidebatur, Ciano, Lanæam, Spangam, Amandum, Coronam spinarum, Syndonem, Sanctissimum caput uisæ, &c. Sanctas igitur Reliquias intra thesaurum aureo, argento, & gemis adornatam reconditas, Sanctus Ludouicus Rex reposititæ in Capella speciosissima, se prouis adiuuanda à se extraxit: que ob id, *sacra Capella Lutetie* nuncupatur: ubi ea sacra pignora, suo tempore uide debent asseruati Reuerendissimus, ac doctissimus Guillelmus Durandus, Mirandensis Episcopus: ptoat ipsius telicam telicam lib. 6. Rationalis Diuinitum officiorum ubi de Parasætes, ubi de benedictione cerei Palchalis, post ipsius uisæ uerba. *In cerei etiam affigunt tabula, seu charta scripta, qua significat tabulam, in qua uisæ scripti: Iesus Nazarenus Rex Iudeorum: quon uisæ Parisiis in Capella illustri Regis Francorum, quæ cum spinæ Canana, & seris & lana Lanææ, & cum Purpura, qua Christum induerunt, & cum Syndone, qua corpus eius inuolutum, & Spangæ, & Ligno crucis, & uisæ ex Ciano & alus Reliquias multis. Hæc ille anno millesimo ducentesimo octogelimo quinto: ita ueritatis de ea rde breuiter licet etiam,**

Omnia si illustres alius climata terri:

Non est in tota sanctior uis loca.

Harum omnium Reliquiarum (dempto clauo § 30; Chusti, à tempore Beati Caroli Magis Imperatoris, in Gallias conuento (quas Dominus Ludouicus IX. Rex, à Constantinopoli magnis laboribus & impensis

accepit, atque in Franciam aduohi curauit, merruerunt, vltra prefatos Gaufridum de Bello loco, Gulielmum Carnotens. Molanum & Taudum. Parisius ad ann. 1140. 1147. Nangius ann. 1139. Mouxes, Guyardus, Laffereus, Surus, Lippelous, Gazerus, Villegas, Ribadeneira, Galternus, Sotens, Renatus Benedictus, Doubletus, Gaguinus, Amylus, Mafsonus, Belforellus, Tillius ann. 1139. Duplex, Halilianus, Genebrardus in Carlelino IV. Chithonæus sup. & libello de vera nobilitate cap. 12. & lib. de Laudib. S. Ludouic. Reg. Nicolaus Gillus sup. ad ann. 1139. Lazarus lib. 3. epitom. histor. vniuersal. cap. 35. & 119. S. Antoninus part. 3. histor. titul. 19. cap. 5. 6. & cap. 9. Pepinus, Ignatius le Ganit, & alij in Concon. de Sancto Ludouico Reg. Franc. Chronica Chroniconum part. 2. vbi Regib. Franc. in Ludouic. IX. P. Mattheus lib. 3. pag. 304. & 305. histor. S. Ludouic. Reg. Palmerius in chronico. an. 1140. Rocquemius in Speculo eternitatis. stat. 6. in eo, D. Ludouico Rege. Petrus de Natalib. sup. Spondanus ad ann. 1136. & 1138. Wadinghustom. 2. sup. ad ann. 1154. 6. 16. Supplementum chronico. lib. 13. ad ann. 1140. Sauffayus lib. 14. annal. Aurelian. 5. 43. Charrou. cap. 133. Hilarius Concon. feriz 2. post 4. Dominicam Quadrages. Brulius lib. 1. Antiquitat. Paris. pag. 135. Walsingham ad an. 1139. Sauffayus in Martyrologio Gallicano 15. August. Codex MS. Abbat. S. Vidor Paris. EEE 5.

§ 31.

Mira deuotionis gratia ferebatur sanctus Ludouicus erga sanctum Miliz sacrificium; sepe communicabat, & tam deuote, vt alius ad pietatem alliceret, anno 1138. cum quidam Sacerdos Miliam Parisi celebraret in Sacello sanctæ Capellæ Aulæ Regiæ, populo que ostendendam Eucharistiam sustulisset in altum, pro specie panis, plures qui aderant cunxperere formissimum puerum; quocirca nonnulli rogantur presbyterum, vt tantia subsisteret manibus in altum potretis quo ead Rea acceleretur. Certior autem tanti miraculi factus D. Ludouicus, negauit se eò profecturum; quod non credensibus hæc signa existerent, sibi verò persuasissimum verè in Eucharistia Christi corpus esse. Villanus ad annum mille simum ducentisimum quinque simum octauure, lib. 6. cap. 67. Gerson tom. 4. serm. de Eucharistia. Viguerus cap. 16. instituz. Theolog. 5. 3. vers. 6. Palbertus in Pomeno de sanctis part. 1. seu actuali sermon. 5. qui est 1. de Corpore Christi litera K. Ioannes Gritsch sermon. in Cæna Domini, qui est 44. Quadragesimæ part. 1. vers. fin. Barleta sermon. feriz 4. hebdomad. sanctæ circa medium. Bosius tom. 1. de signis Eccles. Des lib. 14. cap. 7. 5. 10. Laffereus, & Ribadeneira, in vita S. Ludouic. Reg. Cathagena tom. 1. de Arcanis Christi lib. 9. humil. 19. post medium. Sauffayus sup. Galterius in Tabula Chronolog. sæcul. 13. vbi de Regib. Franc. in Ludouico IX. P. Mattheus sup. lib. 4. pag. 483. Broutus tom. 13. annal. Eccles. ad annum mille simum ducentisimum sexagesimum 5. nono, que quod in consarum dixerit Claudius Menardus in oblationibus. ad historiam Iouillari de sancto Ludouico pag. 19. & 186. Schedus unius erasis, & rationibus multatis.

§ 31.

Anno 1147. mare traicens, bellum inferit Sarracenis, quos uigenti clade persequitur, Damiatimque capit, & versus Cayrum dirigit gressus: vbi tandem ipse Rex à Barbaris fusus, captiuusq; demouet: ob cuius liberationem poterunt infideles sibi tradi sacram Eucharistiam pro pignore: eo quod zelum ac pietatem illius sancti Regis agnouissent circa Christum Domi-

nam, quem toto cordis affectu adorabat in eo Augustissimo Sacramento; vt ad perpetuum dedecus, si Rex incluctus in ea uolenda pecunia impiè dimisisset, inespabilis à Sulthano inuidia maxime pro Regi conflateretur. Oppignerata itaque facta Eucharistia Rex Ludouicus liber dimittitur: à quo post hoc soluta pecunia, idem pignus sacrum lato sumo receperit: seumque in Syram deportauit. In cuius rei memoriam Sarraceni aurum, hostia calce superincumbenti signasse, eo tempore feruntur: eademque in capibus & picturis ægyptiorum cernuntur: imò & apud Cayrum, in introitu portarum videntur tunc vique ipsam insignia: nimium calia cum hostia pauliper in altum eleuata, & duo Angeli hinc inde positi, ex vna manu intortita, & ex alia thuibulo, deferentes in honorem huiusmodi Sacramenti. Denique ipsa Saladinus, ceu potius Saphandus Sulthani effigies (ob victoriam de nostris reportatam) gerit in manu scripturam auream, cuius summatim Calice cum superposito Hostia, seu Caborio Eucharistico, adornatur: cum hac inscriptione sceptrum circumiens. *Videtur ten-*

Sci nonnullos, id omne fabulam reputasse: Ioan- 5. 17.
nem videlicet Huroldum lib. 4. continuatione Belli facti cap. 7. Belfortium lib. 4. annal. Franc. cap. 12. Fanyum, Duplex, tum in refutatione erratorum Ioannis Serrani, historici Franciæ: tum in suis historiis Franc. sub Rege Ludouico. IX. nec ignoto abos quoddam vti, P. Mattheum lib. 2. pag. 222. & 213. sup. & Menardum sup. pag. 333. non ita libenter eadens susceperit. Horum autem omnium rationes ita lenes ac futiles censentur, vt proinde à nobis haud immerito reijciantur, & operatam fabulam sub illo lingue minime opus sit abgerere: maxime cum nostra fontem firmiteribus tantatur fulcis Authorem non paucozum: inter quos potissimum iuri vicali Patromatari Epigramma.

*Accipit pignus victor Saladinus Iesu,
Redderet vt Regis, vt Ludouice, tuis:
Tn pignus redimus multo pretiosius auro,
Vtra fides maior, illa vel ista fuit?*

Deinde adfunt, Paulus Iouius, Nuceria Episcopus, lib. 1. Elogior. illust. viror. in Saladino Sulthano, Genebrardus; Aqueus Archiepiscopus lib. 4. chronog. in Innocentio IV. Iacobus Perouus, Cardanalis S. R. E. Senonensis Archiepiscopus lib. 3. tract. de Eucharistia cap. 19. in fin. Sanctiago sermon. Quadragesimal. in Cæna Domini. Rouillardus lib. 150. Abbatia de Lehmio in Linguine testio *La bmcra sang-* pag. 19. & 30. Spondanus in Audiano chronolog. ad Batonium sub annum Christi mille simum ducentisimum quinque simum. De Hallan lib. 11. histor. Franc. in Ludouico. IX. Reg. de Serres in inuentario histor. Franc. sub eodem Rege. De Carvilli in demonstratione veritatis catholice. circa med. Pacificus lo suis Peregrination. pag. 7. 6. Castellus in Relation. peregrination. Domini de Breues part. 1. pag. 222.

Quid plura? Cum reduci nauigatione, an. 1155. pius 5. 24.
Rex Cypro a propinquaret; nauis, qua v ehebatur: eborta tempestate, vbi rapibus illa est, & omnino peritura credebatur. A cbum de vita sua putant omnes; presentemque vix intemam omnia mortem. Ludouicus verò ad Deum confugens; à flens gemitibus ante dignissimum Eucharistia Sacramentum, quod Legati Apostolici consensu in auri topofitum faciat, intantissimè

lentissimè Deum oravit, ut ab imminenti naufragio diceretur eriperet nauem. Audiuit orantem Deus, & sedata tempestate, sine vilo dispendio, nauis litori appolla est incolans. Omnium vna fuit sententia S. Ludouici precibus instantis mortis periculum eos euasisse, Ionullæus, Gausfridus de Bello-loco cap. 19. & 30. Lasserus, Chéhouxus, & Pepinus serm. de S. Ludouici. P. Mattheus lib. 3. cap. 295. & seq. qui lib. 4. pag. 484. addit ab eo hunc motum processisse quo pro pace publica canitur in Ecclesiis, tempore faciticy, ad eleuationem Eucharistie, ille versiculos.

*O salutaris Hostia,
Quæ cæli pandis ostium, &c.*

Sed hallucinatur; nam Ludouico XI. vol potius tr. tribuendam est huiusmodi infirmitas; ut constat ex Moto tom. 1. exætemon. Milise sermon. 25. Fauyno tom. 1. Theati honoris & equitris ordinis. Duranto de Ritib. Eccles. lib. 1. cap. 40. §. 7. post Chéhouxum lib. 1. Elucidarij Eccles. in expositione. illius hymni de sanctissimo Sacramento. *Verbum supernum prædixit* vers. 5. *Cæterum* (inquit) *eductionis corporalia bella nos infestant, & hostiles nos surgunt acies, piam admodum & religiosum est, ad vobis sanctissimi Sacramenti auxilium adiutorumque petendum per hanc orationem suppliciter conuenire. Quod cum multa pietate fidelitateque superioribus annis perfectissimè palam obseruare: eodem vndiqueque in florentissimam Galliæ Regnum contrariis insurgerent hostes, & infestis armis ipsam opprimere inciperent, Ad quantum infirmitas conatus reprimendos, id laudabiliter institutum est, quod in eleuatione sanctissimi sacris & Jansenius Christi in ipso Altaris sacris, per omnia loca qua Reges illius ambitu conuocantur, delectantur à choro fidelium hic versus: quod magis perere credidisse ad pacem placidam & tranquillitatem populo post in omnibus Reges fuit ab obtentum: qua in primis Deo acceptare ferri debet. Dicimus itaque Sanctum Ludouicum IX. sollemniter deo esse operam, ut Bulba Vthani VI. Pape Gallo, super infirmitate festi corporis Christi, confessum publicaretur, serueturque ex solemnitas per totam Galliam: teste eod. P. Mattheo ibid. pag. 484.*

35. Inuenimus Seraphicum Patrem sanctum Franciscum sibi delegisse Galliz Regnum, ut ibi prædicationis officio fungeretur, usque ad finem tantibus: quod populus ille Francicus maxima pietate venerabatur sanctissimum Eucharistie Sacramentum; necnon summè Catholicus esset, ac sanctæ Romanæ Ecclesie addictissimus: Inquit Mattheus Vlyssiponenfis 1. parte chron. minor. lib. 1. cap. 61. & Wadinghus tom. 1. anal. minor. ad annum millesimum ducentesimum quadagesimo quinto, uti placet Azorio Institution moral. parte secunda, libro quinto. capite decimo septimo. P. Mattheo libro secundo init. sup. Galteno in Tabula Chronolog. scilicet. 13. in Concilijs. Spontaneo ad annum millesimum ducentesimum quadagesimo quinto. Gallesio cap. 2. vit. S. Bonaventuræ, &c.

36. Sed & partes, Summorum Pontificum; atque sanctæ Sedis Apostolicæ; temper tutatus est aduersus Fedencum II. Imperatorem, & alios Ecclesie inimicos. Æmybus, Gaguinus, Gillus, P. Mattheus lib.

1. & 2. ac 3. pag. 318. sup. post Nangium, Vincencium Beluacensem, Gausfridum de Bello-loco, Sanctum Antonium, & alios. Vnde marium non est; in Iulio-centurio IV. pro Rege Francie orantibus tunc dederit decem dies Indulgentie. Id enim dicitur ex D. Thom. in 4. sentent. dist. 1.0. questio. 1. artic. 3. sub fin. & in Supplemento tertie parte sue Summæ quest. 25. artic. 1. ad 2. sed Clementem V. centum dies & Leonem X. annum integrum, adiectis: volunt Glossa pragmat. sanction. in proem. 3. verbo *Tertio*. De Selua tract. de benefic. iquit. 23. Ferradus de priuileg. Regni Francie priuileg. 3. Rebuffus in proemio concordatorum. Benedictus ad cap. Raynorum, in verbo *Si absque liberis*. Helyas, Archiepiscopus Turonensis in defensor. Concordat. Nauarrus noc. 19. de oration. numero 90. Durantus lib. 2. de ritib. Eccles. cap. 31. numero 18. Lotinus tom. 2. commentar. in Psalm. 19. vers. 10. Galterius sup. in euentib. memorabil. Cassanus part. 5. catalog. glor. mundi. considerat. 30. & 35. Spontaneo ad annum millesimum ducentesimum quinquagesimum quartum. Ioannes Lupus à Palatis rubens in 4. part. §. 1. de iure obicit. & retent. Regni Nauarræ.

Singulari dilectione prosequabatur idem sanctus Rex, ordines Fratrum Minorum & Prædicatorum: teste Gausfrido de Bello-loco cap. 12. & Canipratorum lib. 2. Apum cap. 10. numer. 11. cum multis aliis: cuius rei gratia, decretis aliquando Limina Apostolorum, atque loca sancta inuicere, sub peregrini habitum: dum Penitium transiret, ut Romam adiret: Beatum Egidium, Fratrem S. Iacobi, Minorum, Sancti Francisci olim locum, Perusij commemorant summa cum animi læticia, vidit, saluauit & tenerimè complexus est. Qua de re Beatus Bartholomæus Præfatus lib. 2. conformatur. sit. 8. part. 1. in Fratribus minoribus sanctitate illustribus provincie sancti Francisci, vbi de Beato Egidio. Marcus Vlyssiponenfis 1. part. chron. min. lib. 7. c. 17. Ioannes Baptista à Perusio cap. 5. Beati Foelici à Cantalicio. Wadinghus tom. 2. anal. minor. ad an. 1262. §. 13. 129. §. 19. & tom. 1. opuscul. D. Francisci. annotat. 21. in Regul. Tertiarior. Gonzaga part. 2. origin. scilicet. relig. in Conuentu 4. province. S. Francisci. Susus tom. 4. in vita S. Ludouici cap. 7. Sedulius ibidem in annotation. Speculum vite sancti Francisci. Floretum cap. 33. Mohander tom. 7. in vita B. Olibri 13. April. Eizearius lib. 3. cap. 4. sacri mont. Olibri. Carthusianus serm. 2. post Nazalem Dominæ, his verbis. *Legitur, quod Frater Egidius, qui fuit vnus de primis discipulis ac Fratris S. Francisci, fuit vir altæ & magna contemplationis, totiusque quædam sapientia ad Deum, quod inter homines vixit Angelicam ducere videretur: fuit & Bonaventuræ discipulus. In illius anno dicitur vixit Sanctus Ludouicus Franciæ, qui ex diuinitate præcipua septem annis peregre ambulauit, secundu per mundum: & vixit vnus vnusque loca sacra, sancti Ioseph viri. Tandem deuenit ad locum, in quo fuit profusus Frater Egidius, impicus aliquo cum. Egidius vero inter Fratres existens, reuelante Spiritu sancto, agnouit sancti Regi illius profusum, atque ex Spiritu sancto emersit sermo, & magna deuotionis excessus: quæ quædam ad tantam, antequam sancti Rex surret: vnde sancti Regem profusum, aut si bannister, corde in terram. Rex quoque simul cursum super terram. Post aliquantulum hora ipsam, ambo simul surgentes, & nil pariter conserentes, ab invicem dyfferentes. Interrogatus autem ab vno de suis Frater Egidius, cur Regem aliquantulum non esset, respondit. Vltimus meus corda postea tam clarè, quod opus non erat aliquod loqui, &c.*

6. 38. Idem sanctus Rex edidit pragmaticam Sanctionem ann. 1168. tum ad politicum Cleri Gallicani statum conferendum, tum et abusus, si qui essent, de medio tollendos: non autem, ut more caltrocorum, Aggeem extrueret, ad pugnam contra Pontificiam auctoritatem, ut parum equos autumat. Rex Angliz in libro suo, cuj titulus est: *Triplex nuda triplex conuictio*: pag. 18. Et tenet sanctus Ludouicus contrarium semper fecit & docuit vique in finem vite sue: quod patet ex testimonio tot proborum Auctorum ipsius gesta & actiones referentium. Nam Bonifacius V III. Pap. serm. 2. in Canonizatione huiusce Regis ann. 1297. postinitium, laudat eum ad regimen Ecclesiarum: quia iura Ecclesiastica, & libertates Ecclesiarum illas conseruabat. Guillimus Carnotensis, hanc esse perdidit S. Regis Capellanus, hæretetur in libro de vita & miraculis sancti Ludouici Reg. ante mod. *Sicut quidam reuerentur et honorant erga sacra-sanctam Romanam Ecclesiam semper se habuit: quoniam deus et obedientes rescripta et mandata Apostolica conseruata erat: sepe per se quidem obedientes et respectus sicut veris filiis obedentibus adimplere: namque illi, qui et famularis adhibebant. Ipse cum regni a matre Ecclesia plura propria repulsi: et tunc officiosus promouere curabat. Denique inter alia monita, que factus Rex mortens filio suo Philippo, Regnum heredi dedit: hæc verba habentur in suo Testamento, quod extat apud Gausfidum de Bello-loco, de vita & conseruatione S. Ludouici Reg. cap. 15. *Sic deus et obedienter matris vestra Romanæ Ecclesie, et Summo Pontifici eamque patri spirituali, Eadem confirmant Lacteros, Sarius, Ribadeneira supra Cornelias à Lapide commentat. in cap. 2. epistol. 1. D. Petri vers. 13. & in cap. 31. in fin. Deuteronomio Wadinghus ad an. 1270. §. 10. post Fragmentum histor. Francor. apud Nangium. Scio, inter alias ordinationes S. Ludouici, sicut mentionem, de prohibitione exactionum Curie Romanæ intra Regnum Francie: nisi pro rationabili causa: & de consensu Regis, ac Ecclesiarum Regni: apud Nicolaum Gillium, in chronica Francie sub Ludouico. IX. Reg. quem sequitur Glossator pragmaticæ Sanction. de reuerentionibus. verb. *Reseruantur* & P. Matthæus libr. 4. pag. 481. sup. Verùm, hic articulus nusquam inuenitur in ita pragmaticam Sanctionem præfati sancti Regis, quæ extat tom. 6. Bibliothecæ sanctor. Parrum editæ Parisia an. 1589. 1624. & to. 11. editionis Colonens. an. 1614. Duplex tom. 2. hist. Franc. sub D. Ludouico. IX. ad an. 1270. & alios. Quæ propter veritas postea in odium Ecclesie Romanæ iuxta Bellarminum in Apologia pro responsione ad dictum Regem Angliz caput. 6. circa mod. vel illic appositus est pro abolendis abusus: si qui essent. Ita Cossetillus in responsione ad eundem Regem.**

6. 39. In hæreticos etiam scruentur animaduertebat: ideoque Alexander IV. Prior Provincialis prædicatorum in Francia, & Guardiano minor. Parisiensium, ad instantiam ipsius S. Regis Ludouici, onus imposuit in hæreticos inquirendis per vniuersam Galliam, et iusque dilectum an. 1255. amplam potestatem faciens per suas litteras, quæ incipiunt, *Pro curia mensis nobis*. Sub Datum Laterani idibus Decemb. Pontif. ann. 1. teste Wadinghus tom. 3. annal. minor. ad ann. 1255. §. 14. qua de re, lege Philippum Mouskes MS. sup. Itemque Guillelmum Carnotens. qui deo sic ait. *Inquisitor etiam hæreticorum, pro negotio fidei & Ecclesie laborans, quandoque reuertitur ad ipsum, recipere dulcor et benignè diligenter eos audire, & electos expulsi, non minus gratia & favore, possit alii quæ-*

tumcuque ordinis negotii: afferens negotium fidei debere omnibus alii anteponi. Confirmat Eadem Summ. Pontifex in Bulla canonizationis eius, dicens. Abhorret hæretica præuicacitas: multa suffragia: non fidei Christianæ cultores labe huiusmodi contagionis inficerent, de Regni prædicti finibus, efficacibus studiis expellendo: ac alius, circa statum eius prouidendo sollicitè: ut ab ipso fermentis talibus prolixius exclusis, in eo fidei prædictæ sinceritas rursaret.

Demùm, sancta Rex, perceptis singulari cum deuotione, & mente inuolunt, omnibus Ecclesiasticis Sacramentis, in calcio terræ superstrato, & cinere resperso, in modum crucis expansis decumbens, feruicem spiritum reddidit creatori: circa hoc iam nonam. diei 25. Augusti feria sexta, ætatis sue anno 55. Regnisq. 44. Christi verb. 1270. Ita Ionuillius Gausfidus cap. 44. Guillelmus Carnoten. Lacteros, Sarius, Clidiboues, Pepinus & alij sup. Eius corpus Philippus III. Rex, decessit procius in Galliam deportandum, apud Ecclesiam Abbatialem sancti Dionysij, vbi sanctus Ludouicus elegerat sepulturam: sed postea habito cum Rege Siciliae Carolo, patrueli, consilio, retinuit secum facies Reliquias Rex Francie, confidens, quod meritis sancti Patris, Dominus in bonum promoueret exercitum, & ab infortunus conseruaret. Hæc ex Gausfido, c. 4. 6. chro. Abbatæ S. Dionysij, Nangio, &c.

Tamen carnes corporis eius excoctas, & ab offibus separatas, necnon cor & intestina ipsius petiit, & impetrauit deuoer Rex ex Sicilia à nepote suo Philippo Rege Francie. Qui reuerenter suscipiens sanctas Reliquias defuncti Fratris, eas honorificè fecit in Siciliam deportari, & pro opè Panormium, in nobili quadam Abbatia montis Reipalis (quæ nunc in Archiepiscopatum euicta est) pro ceteris recondi, cum valde sollempni atque pia processione rotas clerici & populi: vbi Quam pluribus miraculis à Deo illustretur sunt. Testis Gausfido caput. 47. chronica S. Dionysij, Parisio, Nangio, Duplex. Lacteros, & alius sup. Leandro in Italia illustrata, vbi de Sicilia in ea Abbatia, à Normannis olim extorta, & R. P. Pacifico, in suis peregrinationibus ibid. pag. 93. qui ait sanctas Reliquias fuisse reconditas in sepulchro porphyreico, cum hac superscriptione litteris autem extata.

Hic sacre viscera S. Ludouici Regis Francie.

Quod autem addit, corpus videlicet eiusdem sancti 6. 42.

Regis ibidem requisisse: exindeque opeta Regum posteriorum, pro eorum pietate, allatum in Galliam: in cuius commutationem huic loco dedisti vnam ex Spiuis Coronæ Christi, de ligno Crucis: aliasque Reliquias à Sancta Capella Parisiensij: prolixas cepugnat historice veritati & ocularis testibus. Scribent etenim Gausfidus cap. 47. & seq. Guillelmus Carnotens. Ionuillius Parisius, chronica S. Dionysij, Nangius, & alij recentiores. Sacrum corpus, aromatisbus conditum, & in sereno inclusum, è Tunico in Siciliam aduectum fuisse: deinde per Calabrum, Apuliam, Romanam, Viterbum, Bononiam, Cremonam, & Lombardiam, vique in Galliam penetrasse: ac postremo Lutetiam deuenisse paululumque consistisse intra Ecclesiam Cathedralis Beate Mariæ Virginis: à qua mox deductum esse ad sanctum Dionysium in Francia, decessit cum pompa pænebri: assistente iamper eodem Rege Philippo, necnon sacrum Ferretum demortui patris aliquando deferente: que omnia peracta sunt die Veneris ante Pentecostes ann. 1271.

Plurimas ac maximas iustissimasque, non solum in vita & morte, sed etiam & post obitum: inter que illud singulariter duxi recensendum: quod cum sacrum

funus Viterbium aduentasset, Cardinales motam pios-
 historiam ad ebguidum Summum Pontificem face-
 rent : (referente eod. Gaufrido cap. 47. sup.) pax-
 sentia conspectis S. Regis in medio confessus positus,
 animi omnium conciliatore : ac procius vota pari
 consensu referant in Gregorium X. tunc abentem :
 resse P. Amelio lib. 7. de reb. gestis Francor. in ipso
 D. Ludouico IX. & Philipp. III. Regib. Francor.
 Bzouio tom. 11. annual. Eccles. ad ann. 1271. §. 1.

- §. 44. Faturus omnes (post Gaufidum de Bello-loco,
 cap. 50. & Ionullum) Hunc S. Regem ingenia
 edidisse miscula, postquam in cœlum migravit : quo-
 rum nominatum mentionem agant, se nemque habent
 Guillelmus Carnotensis, qui de vita & miraculis D.
 Ludouici librum composuit. Item Codex MS. nunc
 excusus, de miraculis factis in Ecclesia Fratrum Pra-
 dicator. Ebroicenf. ipsi S. Regi Ludouico dicata. Bor-
 bonicum MS. idest, vita S. Ludouici Regis, per quem-
 dam Anonymum composita, & Daci Borboniensis di-
 cata; catat in Bibliotheca Regia Luteciana, sub nu-
 mero 1479. 55. item aliud opus MS. ibid. asseruatum,
 numero 714. 17. cuius Author erat Confessarius Re-
 gis Margaretae, ipsius Sancti Regis Ludouici vxo-
 ris. Codex MS. Abbatiz S. Viator. Paris. numero EEE.
 12. Chthonica sancti Daonij, Nangus, Iacobus de
 Votagine, Laferreus, Nicolaus Gulinus, Peperius,
 Charrouis, Belforsalpin, Hieronymus &c. sup. Gon-
 zaga 2. part. orig. seraphic in Conuentsu 44. provin-
 ciz S. Francisci. & part. 3. in Conuentsu 14. provin-
 ciz Granonens. Bzouius tom. 15. annual. Eccles. ad ann.
 1297. & Wadinghus tom. 2. annual. minor. ad ann.
 1270. §. 12. an. 1291. §. 59. & an. 1299. §. 7.

Aduertentem ex Bulla canonizationis eius per Bo-
 nisfacium VIII. Papam, dici ipsum S. Regem Ludou-
 icum, post obitum suum, situmosis liberationis be-
 neficium etiam impendere : non quòd vitus ea mini-
 me peccatice miranda opera; sed non dignitate Regis
 Francœe sollemnè, hęc crises atque zoolitribue-
 rent, non sanctorum personis, Ideoque & ipse S. Rex,
 in curatione huiusmodi strumas laborantium, signum
 crucis adhibuit; vt totum referret ad laudem & glo-
 riam Iesu Christi Crucifixi, in cuius nomine ac virtute
 talia operabatur : vti constat ex prefato Gaufrido, teste
 occulto; cap. 15. vita eius. In tangendis infirmitati-
 bus, quæ vulgo *Hierala* vocantur, super quibus curan-
 dis Francie Regibus Dominus conuulsi gratiã singu-
 larem ipsi Rex modum hanc, præter Reges ceteros,
 voluit oblerari. Cùm uicim alij Reges præ decessores
 sui, tangendo solummodo locum morbi, verba ad hoc

appropriata & consueta proferrent, quæ quidem ver-
 ba sancta sunt, atque Catholica, nec facere consueuen-
 sent aliquid signum crucis : ipse super consuetudinem
 alicuius hoc adhibuit, quod dicendo verba super locum
 morbi, sanctæ Crucis signaculum imprimebat; vt se-
 quens curatio virtuti Crucis attribueretur; potius
 quam Regis Manellatiquod à Nangio, Gili, & alijs
 confirmatur.

Vltra prefatos Authores; quorum hæc & quæ me- §. 46
 minimus alij sunt à nobis recitandi, qui de B. Ludou-
 ico Rege egerunt. Chisthouus librum edidit in lau-
 dibus S. Ludouici Regis item lib. 1. Elucidatoris Eccle-
 tres de eo hymnos habet; quos & annotatoribus, illu-
 strauit, & lib. 4. profana, cuiusdam notationalis L. de golius
 orationem, de D. Ludouico Regis, ac genus Gallorum
 laudibus declamauit. Lyrusissij postilla super lib. 4.
 Reg. cap. 23. quam totam exponit de ipso S. Ludouico
 Rege, Sermones de eo confecerunt Garson, Hieronymus
 Carthusianus; P. Nicolaus, Dionysius, Clidho-
 nus, Peperius, Ignacius de Gault, &c. vitam eius des-
 criperunt Ionullus, Gaufridus de Bello-loco, Guil-
 lelmus Carnotensis, de Votagine, Sumus, Renatus Be-
 nedict. Harzuz, Lippelous, Lasserus, Villegas, Don-
 blotus, Gazetus, Ribadeneira, & alij. Gestæ egrogiaque
 S. Regis facta enarrat veribus Gallicis, Codex MS.
 Collegij Nauarriz apud Lutetiam, ab eo S. numer. 1.
 Sarceus, & Bertaldus, Sagenus Episcopus part. 1. fomo-
 rum poemat. Hymno de S. Ludouico, & Regia domo
 Borbonensii. Author Anonymus originalis sanctitatis.
 tom. 2. Parisiis editus an. 1631. Medicationes habet in
 vitam S. Ludouic. Reg. Franc. A. Theuenellus lib. sex
 composuit in testamento ipsius D. Regis an. 1617. Lutetiz.
 Sedulus vitam eius Comemenciaris aduaxit & P.
 Mattheus quatuor libris nobilitauit. In Capella Re-
 gia ipsi S. Ludouico Regi dicata, Collegij Nauarriz
 apud Lutetiam, extant duo Antiqua MS. officia prop-
 ria in solemnitate sancti Regis decantanda : quorum
 primum incipit. *Francorum Rex magnificus* : pro pri-
 mis Vespers. Alterum verò, sic. *Ludouicus Deus Re-
 gnans*, &c. Ioannes Morellus, tres Hymnos in ho-
 notem ipsius cecinit.

Tancem dignum duxi, finem hæud pius facere §. 47
 quàm (modo lector mihi fauet) Poema verè Paneg-
 yricam Urbani VIII. Pap. (antequam Summi Pon-
 tificatus apicem conscenderet) in laudem S. Ludou-
 ica compositum, & à D. Morello, litterarum Gre-
 carum Regio Professore Luteciz, Græcum reddidit,
 mihi quæ gratanter ab ipso met. poetæ dum, in medium
 propulo.

IN DIVVM LVDOVICVM IX.
 FRANCORVM REGEM,
 ODE PINDARICA BILINGVIS.

AD LVDOVICVM XIII REGEM CHRISTIANISSIMVM:

ΠΡΟΣ ΦΩΝΗΕΙΣ.

VT quæ aritr Sol, quæque etiam se condit in
 vnda,
 Ait tu resonans, Rex LODOICE Atani;
 Quæ Lyra Pontificis celebravit Voce Latina:

Hac itero numeris Pindaricæque fide,
 Hinc operi geminâ modò Maistrâ fœuente;
 Equid non fueret nostra Campana æstrina.

ILLVTR. ET REVER. MAFFÆI S.R.E.

CARDIN. BARBERINI

S. D. N. SIGNATVRE

IVSTITIÆ PRÆFECTI, &c.

DE S. LVDOVICO

FRANCORVM REGE.

O D E.

STROPHE I.

9. 46. **O** Birtu z emini moris
 Illinc Pyrenes, arduis hinc Alpium
 Præconia muris, ingenio soli,
 Fluxuque diæes fluminum:
 Fortium campis equisum verenda,
 Heroum genatrix Galia, Belliaz
 Fecunda palmis: inclyta Regibus,
 Quos longa serie dedas
 Præsi Capetiæ genis:
 Vt inter omnes hære LVDOVICVS
 Cultus & aris
 Cælesti radiis nubes diademate frontem!

ANTISTROPHE I.

Quas dudum mea parturit
 Mens juxta laudes, Regis educ optimi
 Inlucis oras, Anny lyra
 Senora cantus obstratrix,
 An pia primum studium Parentis
 Formandi puerum motibus integris,
 Doctæque variis Palladis artibus;
 An celsa decus indolis
 Diræcis celebrem modis?
 En blanda prosis Comitas, Pudorque,
 Lenis & oris
 Majestas, ac forma decus, & Gratia lingua.

EPOD I.

Non me tamen meremini
 Plectrum provocat aureum
 Pulchrius fulgens teneris ab annis
 Laus parva bello, sæbet infantis manu
 Alcidis enecltos colubros
 Fictæ Græcia plausu,
 Vt primum nitue murice Regio
 Heras gloria Sequana;
 Impaber armis comprimit rebelles.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΝ

ΛΟΥΔΟΙΚΟΝ

ΦΡΑΝΚΩΝ ΒΑΣΙΔΕΑ,

Ω Δ Η.

Μεταφραστῆς Πρωτοεξάρχου τῆς Φ. Δ. Ε.
 ΠΙΚΟΥ ΜΟΡΕΛΛΟΥ πρωτοδι-
 δικαστῆλου Βασιλευσῶ.

ΣΤΡΟΦΗ Α.

Α Νταρεθ δίδωμο ἄλως
 Πᾶ μὲν Γυρβίας ἑρθείς, καὶ δ' Ἀλπίων
 Στεφῆσιςα τοῖχος ὑφ' ὧρα τι γὰρ
 Ρῶσι τι πλήρης ταμίαις,
 Ἀλλήμοι δὲ ἐπιδόμοι φασαὶ
 Μῆτρον ἡμελίας Γαλλία, κούμοις
 Φοιῆς; μισθὸν ἡγάμοι κλονθῆ
 Οὐδ' ἰρμῶ δολοχῶ πῆρε
 Καπτείου σπυλῶ γῆρος
 Εἰ πῶσι ἀπαρ ΛΟΥΔΟΙΚΟΣ ἰρῶ
 Βομῶ ἀγαθῶς
 ΟΥΓαίω γὰρ δίδωσι εὐλβὴ διαδύμοι κάρτας.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

Οὐδ' ἀλλ' ἐμὴν πῆλαγ
 Φηλῶ μολὸ τῆς κάμοις, ἀσκατος ἔζαγα
 Εἰ φῶς ἀρίστου, Λοίτιας μῆσθ
 ΕΥατος ἀειδῆς μοίαις.
 ΕΥθελοῦς πρῶ τ' ἐπίκου μολῆμα
 Χαλκίως τὸ πικὸς ἔρητου εὐφῶροις,
 Καὶ πιστοῖσιν τῆς Παλλαδὸς ἰργασί
 Υψυλῶς κλῶσι ἡ φῶς
 Διρακίως κλαδῶ πρόποσις
 Η' ἰρμῶς ἀπὲς τῶς ἔ ἀειδῆ.
 Ηπειὸν ἀπὸς
 Πρωτὸ σῖβας κ' ἀδῆ λαμψῆς, γλαῶσας τι χεῖρ;
 (σπυλῶ)

ΕΠΩΔΟΣ Α.

ΟΥ μὲν μ' ἔμοις δίδωσι.
 Χρῆσι μὲ ἀσπυχαλῶ λῶρα
 Κάλως φῶσιν ἀπὸ τῆς πῆλας
 Κῶδὸς ἔ Ἀρίτω. φαιν σπυλῶ χεῖ
 Ηερακλῶς ἔφας πιστοῖσιν
 ἔ τῆ δ' ἀπᾶσματ' ἄλλῶς,
 Εἰς πρῶτος βελαῖσις πορφόρα ἀρχῆ
 Ηρας δῆσα τι Σπυλῶ,
 Πρωτῶσιν ἔπῶσι εὐλβῆ ἀπῆσις

STROPHE

STROPHE II.

*Ast atas tibi firmior
Accedit, amans abstineas culpa, Deo
Devota iungit peboras, dotibus
Virtutis amictus; commoda
Vrbium curat, studiosus aquis.
Regnum delicatas sperant, & otium
Fontem malorum claudite, & amonet
Luxum criminis illicem:
Iustus premia dividit,
Prauisque panem corrigit timore.
Sic popularum
Manent amore laetis, non anso aut militie hastis.*

ANTI-STROPHE II.

*Horti pulchra per areas
Hinc inde transfert candidam virgo pedem
Qua mira florum pompa recluditur,
Sed quos decet Britannia,
Vel Topy poter sporadium r'o calior,
Max voluens oculos, & natiq; conspicit,
Et haret, amaro quem sibi delingat:
Illic floret Amaracus,
Hic albet brene Lilium,
Florisque panant adorna decorem!
Denique certa
Omnibus illa rosa Passanum pretulit ostium.*

EPOD II.

*Florem tibi quem seligam?
Te sceptris potior fides,
Alme Rex, claras, Themis, & favores
Pietatisque manus adferunt tibi imbar,
Gemmata quam vestis vel aurum:
At que clarior Astri
Nascemus radius fulsit, & in teo
Fulget corde, vapor sacra
Ma luce flagrans Charitas canentem.*

STROPHE III

*Hoc te neciare Cautum
Pascet, Digne unne beat presentia:
Hec una quondam, dam tuus indant
Caduca membra cernis,
Se tibi unxit comitem, & iaque
Index, te superum cutibus addidit:
Hinc liberalis spargis opes manu,
Sine altaria construis,
Sed sacras reficit domus,
Ades vel erris, vel unuas erenas,
Hoc duce bellum
Suscipis, & mortis iaculis capere odicis vira*

ΣΤΡΟΦΗ Β.

*ΕΥ τὰς δ' ἀλαία πικρῆ
Ἰππλοῖ, ἅπτις τ' ἀμμορὸς πασις, Θυῶ
Χερσίωντα καλλῆ σφῆλα θυριαῖς
Καθῶς κλινοῖ τῶ δ' αὖ μῆλα
Ὠφελαιῖος πῆλιος δεξαίω,
Αρχῆς ἢ κ' ἀλέγω ἢ δνα, ἢ χαλῆς
Γαζῶς χραῖος κλάψ, ἢ ἀπαιθίαις
Δαγρίαις ἐραγῆται·
Ἐσθλοῖς ἄλλα χρεῖζεται,
Πῆλαις δὲ πρῶταῖς δῆμι διαρῶν
Ὡς ῥῖα λαῶν
ἘΥτοῖα φρυγῶ δῆμιος, ἢ κηπίοι, οὐδὲ μαχαιρῶν.*

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β.

*Κέπου χραῖ δ' ἀλαίας
Ἐρηθε λαμῶντις ἑοῖ κῆρ φερῆ πῆλα,
Ἐδ' αἰθίαις αὖ πῆμα ἀκακλιταις,
Ἡ δ' ἄπῆρος ἢ Βελαντια,
Ἡ Τόπου πῆσις, Σπρωγῆς τε ρῖαι·
Σχεῖφας ἄμματα μῆδ' παρταχῶ αἰσῆρ;
Δακτῆ ἀλαῖωσ' ὄγ' ἢ σκλήρῃ
Αἰθῆ ἐσθλῶδ' Ἀμαρῆαιος,
Λευκαῖα βερεχῶ λαιεῶν
Τῶ δ' αἰθῆ ἑοῖ πῆμα ἑῖς ἀμπερῆς π.
Τῆμιος σκῆπτα
Πῆσιν ἑσῶντι ῥῆδου Γαζῶντιος πρῶφῶν ἑσῶν.*

ΕΠΩΔΟΣ Β.

*Τι δ' αἶδος σκλήραμ σσι
Πῆσις ἐκῆπῶν βελπίων,
Σ' δ' ἀπῆρ ἡμῶ, Θέμις δ' ἰδελφῶν,
Καὶ ἰσῆσῶα, μῆδ' αἰσῆρῶσι ῥῆι,
Φῶς ἡμῶ τ' ἢ ἢ ἴλκω, ἢ ἢ
Χρῆσις λαμῶντις ἑσῶν
Ακτίσις ἀκτῆμιλλοτος, ἰδ' ἑο πῶ
Φεγῆσῶα χραῖα, φῆσι
Σπρωγῆ ἢ ἀπῆρῶ αἰσῆρ ἰρῶ*

ΣΤΡΟΦΗ Γ.

*Ἡ δ' οὐδὲ Νικητῶ Ὀλυμπῶντι
Βοσῆν, ἑσῶν τ' ἑλκῆρ ἢ αἰσῆρ
Μοῖαια δὲ τῆμιος ἑσῶν πῶν πῶ,
Ἐσ φῆρῶ ἢ ἢ ἑσῶν ῥῆα,
Ζῆφῶ αἰθῆρ τοι πῶ ἰδελφῶν, ἑσῶ
Ταυταῖς ἢ ρῆσιων ἑσῶ ἑο χροῖς
Ἐδ' ἰδελφῶ σπρωγῆ ἀφῆρῶς χραῖ,
Βομῆαι τ' ἀπῆρῶντις, ἢ
Σπρωγῆσθῶν ἢ ῥῆ ἰδῶ,
Γαμῶ ρῆσιων, ἢ πῆσις ρῆσιων;
Ἡ γῆμι δ' αἰσῆρ
Αἰρῶ χραῖμω, ἢ κηρῶ βελπίων ἑσῶν πῶ*

ANTISTROPHE III.

Vrbis nam Solyma vicam
 Dolens, Te impiam opprimam tyrannidem,
 Pacata Regni linguæ, & horridis
 Armis peccatis Pelusium,
 Traicis textis trabibus phalanxet,
 Quæ septemgemino carula flumine
 Nilus colorat: mænna dix quatis
 Arcis, cum subitus furor
 Recludit panos hostium:
 Mox Victor agrum militum parentes
 Ducis in agris,
 Hostilibusq; aues geminata clade trucidat.

EPOD III.

Spei sate quo propinquior
 Arridet, ceteris fugâ
 Exitus capitis adiuat secandas.
 Inoadit eben te lues, & Celsitas
 Infesta tuis morbo, fameque
 Vexa dita cohortes:
 Illic flumen aquis, hosticus hinc furor
 Denso circuit agrum:
 Pugnatur, atrox faciat arua cades.

STROPHE IV.

Vistum gloria non minor
 Te sequitur, heus magne, quam cum vinceres.
 Conspians recusus Martis ab alea
 Lembo per amnem subtrahi.
 Vnâ nos omnes eademque pugna
 Sors, inquit, maneat: Vos ego deferam?
 Regemque vestrum me fuga pollicet?
 Captivo tibi quis minas,
 Quæque opprobria barbarus
 Infert Tyrannus? saua quæ tuorum
 Funera cernis?
 Tu tamen innotus Christo spem ponis in Iuo.

ANTISTROPHE IV.

Nutantes animos fide
 Firmas, incentes erigis. Quid ais, cadit
 Spei vestrat curas pollice lugubres:
 Probat Deus quos dixerit.
 Hos & educi memor e periculis.
 Olim qua populus pertulit Israel?
 Hac ipsa tellus restit: ad inuicem
 Rubri dum pelagi fretum
 Verebat Pharaos serax
 Equis & armis, obsequens repenti
 Scinditur æquor,
 Erectisque vagæ lapidescunt manibus vadæ

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Γ.

Μαίρας γὰρ Σολύμας πόλιος
 Μερσαίματος ὄφρ' ἀσπίθ' ἄλκας τυρανίδος,
 Δεπίως κείνος γῆν δούλωσεν, ἕ' ὄπλων
 Δασύς ἄρσενος Πηλουσίου,
 Παρθένους πικρατέως δεικὰς φάλαγγας,
 Ἀσθ' ἑ' ἐπιλαχὼν τὴν πεπαιγμένην
 Νήλοιο χρομασθ' ἰσχυρὰν εὐφείας
 Λεπας, ἕ' κρομαρὶν βίβρας,
 Λιποῦσιν δίκην δίκης,
 Νικηφόρος γῆν ὀφθαλμῶν ἀγῆμα
 Ηἴκει ἐπ' ἀγροῦ.
 Βαρβαρικοῦ τι στρατὸν διήγει πρὸς ἑκτατες ἔτη.

ΕΠΩΔΟΣ Γ.

Ὡς τελευτῶν ἰαπίς ἔ' ὄψιν
 Σαίτης, ἀσπίθου φυγῆ
 Ἐξέλιος ἀρχαίος ἐκὼν ὑποτόμης.
 Ἐπιχεται λαμίας ὄ' ἀναξ, ἕ' Καλλιπιδί
 Κακῆς ἰοστυ λουρα λ' αὐτοῦ τι
 Ἀλχημῆτος χητικηκοσάτωρ
 Τῆ ἰδὴ κῆμα ποδῶν, τῆ δὴ λῆλος βίος
 Γυκῶ εἶγυ ἀγῆ, ἀλε.
 Ἐς χέρμης ἰχθυοῦ' αἶμα, ἐπ' ἔφθως γῆν.

ΣΤΡΟΦΗ Δ.

Ἡστῆσιν ἰππῆται κλῆος
 Ἴσοι μίγυ' Ἴφρος, ἕ' ὄπ' ἐλαίσου.
 Πλάτυς, αἰάνου Ἀρῆος Σε φθῶν
 Πλῆ ἐξελίθου ἀξ' αὐτοῦ.
 Αἱμῆς ἀφ' ἡντας μία αὐτῶ ἀίση
 Τερμῆς λαχῶν ὄμῶν γὰρ ἰσχυρῶν
 Ὑμῶν μ' ἀνακτα φῆξ' αὐτοῦ
 Δισμῶν τῶ ἀπυλῆς
 Πυκῆ βαρβαρῶς ἡ ἴσῆς
 Ἐλοφῆν Τυρανῶς, οὐκ ἐπὶ πῶν τι φερέλει
 Γτόμῶν λαοῦτος
 ΑΥτῶ ἀβῆσβατος οὐ Χειρῶ ἰππῶν ἔτῆς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Δ.

Διζῶσας ἐπὶ πῆσιν
 Ρῶπας, πικρῶτος βίβης ἡ φῆς πῶν
 Ἀ ἰαπίς ὄμῶν ἰβαλλῶν φραυδῶν
 Ἐπὶ δὲ οὐ φιλῶ ὄφθῶν
 Τεῖ δὲ μῶν μῶν ἰσχυρῶν
 Λαίος ἀς τὸ πῶν ἰσχυρῶν
 Γῶν δὲ ταῦτα μῶν ἀσχυρῶν
 Πῶν ἰς ἰσχυρῶν
 Αὐτῶν φερέ τῶν
 ἰσχυρῶς ἕ' ὄπλων, οὐκ ἐπὶ πῶν τι φερέλει
 Ἐκτο βαλασῶν,
 Αρῶν ἑ' ὄπλων ἰσχυρῶν ὄμῶν τῶν.

EPOD IV.

ΕΠΩΔΟΣ Δ

*Exiēta sicis transiit
Gens plantis, mare sciuens
Defina vursus: rapie infecutum
Ducem procellis, & quadrages obruit.
Sic fatus haud exepes tueris
Flexo poplite calum.
Lux ō Christiadam maximis Principum;
Heros inebite: qui tui
Aequent honorem carceris triumphis?*

Εχλείται αἰὼς ἐξέβη
Τάροις ἴσος, ἔπιβη δ' αὖ
Ἄλλε χεστήριμω· ἄργυ' ὅπως ὄβη
Ἀρχὴν θυλλῶν, ἢ περὶ πῶλον πόντου.
Ὡς φάει, αἰετός ὕψι δέκταις
Καμάρας γυμνάτ', Ὀλύμπου.
Φάει δ' Ἐλεφοντιῶν παμμέγα κορυφῶν
Ἦμος ὦ κλυτὴ, σὸς τίς τις
Ἰσοί γὰ τιμῆ ἢ τριμύτου ἀρκυτῆς;

STROPHE V.

ΣΤΡΟΦΗ Ε

*Dat datus tibi Memphis
Feras Tyrannus; En suorum concidit
Ferra peregrinos, sartaque lauras
Mutat cupressi frondibus:
Tūque dimissus, redimensque capere;
Oppressisque grani seruitij iugo,
Appellus Aes litteribus ratem:
Hic te Christicola tenent
Vt sis certa eademque
Tutela rerum: haud te trahunt paterni
Commoda Regni,
Nec genitricis amor, procerum nec vota, precisque.*

Αἰὼς δὲ περὶ Μίμφιος
Δίχρη Τύραννος· ἰωὶδ' οὐκ αἰὼς πῶς
Κταθείης σάδρα, στήθη τε δάφνια
Κυπαρίστων ἀρνυτὴ κοίμας;
Ἐκλιθείς, δὴν ῥοῖα τ' ἀγματοτότος,
Δουλείης τε βαρῆ χειροποιῶνς ζυγῶ
Ὀμηλῆς Ἀκκας γήσοι πᾶ.
Καίτη χειροποιῶνς ὄ' ἴσος
Ἐμῶν γ' ἰλλυμῶν μῆγα
Ἐρμα πᾶσι· ἰωὶδ' δ' ὄ σε πατρῶς
Σχεπῆ γ' ἰγύαι
Ὅτ' ματρῆς φερῆ, ἀρχῆν ὕψι τε πύτοι τῆ

ANTISTROPHE V.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Ε.

*Non est qua premat acrior
Te cura, quam Christi superbos frangere
Hosset, & almo nomine gentium
Delere cultus impio:
Nec pium belli sudum remittis,
Daneq; te Libyē sanguine diffuens
Palmā potitum, corporis exui
Arctis nexibus adspicit.
Nunc, ὄ verticis accela
Caestis, andi quas preces decorum
Pallida Vulturum
Religio mœrens lacrymis tibi fundit oboertis.*

Ὀπρῶν ὄσα πρῶταις
Ὅτι· ἴτι τοι φροῖς γ' ἰ ἀλαζείας ἢ κταθεί;
Ἀλάζείας, ἴσι οὐκ αἰματ' ὄ γῆν
Δαλίῃν σθαθματ' ὄθῃον,
Εὐσθῆ δ' ὄ πᾶ αφῆς μελλῶμα
Μῶλν, ἴως Λιβύῃ ἀματ' ὄ πῶντος
Φοίμα χεσθῆτ' ἀειρομῶν ἴσος
Σπῆων λυσάθῃον φραχ.
Νῦν ὦ ὄρῆτῆ παλευ
Ἀθῆας, λῆπῶν κληθῆ εὐσθῆθα
Χλαρῶ ἀφῆσῃον
Μυρμῶν ἴσι γῆν ἀφῆσῃον τ' ἀίεσα.

EPOD V.

ΕΠΩΔ. Ε.

*Inniēte Rex, en Gallia
Iunētia est vursus Iberia
Sanz uinis vincles, animos & arma
Fac iungat arctura fœdus, heu quot conficit
Europa se discors in oris?
Squales Punica tellus:
Te desinēta vocat Gratia compede,
Iordanes vocat, & sacrum
Christi Sepulchrum vindicem moratur.*

Ἄδμῶτ' ἀναξ ἢ Γαλλία
Ζυῖθῃ αἰσῆ Ἰβερία
Λίματος ἰσομῶς· κραταίε ἢ ὄ πᾶ
Δίς σφῆζῆται ἴσῃον στωιλλαζῆν· φῶ ὄς
Γάντη Εὐρώπῃ ἰλλουσι
Σῆθ' αὐ φροῖται αἰα.
Κολλῆσαι σι Ἰθά' Ἐλλῆς ἔπι πῆδρας,
Ἰέρῶν χελαῖ, ἴλ' ἴσος
Χεσθῆ φῶς ὄ ἀφ' ἰλλῶν μῆδῶν.

ODE
DICOLOS TETASTROPHOS,
IN
B. LVDOVICVM
REGEM.

VENERABILIS LAURENTIÆ
STROZIAMONIALIS, ORDINIS
SANCTI DOMINICI IN
MONASTERO DNI NICOLAI DE PRATO
IN HETRUSCIA.

Quis etiam dignè celebrare incem
Possit, o Regem decus atque lampas,
Gaudè splendor rutilans per aënum
O Ludouice.

Tu fatas mæno patre maior illo
In fide factus, pietate potens,
Saculè pompas fugiens amantè
Cuncta regentem.

Inter Heroes facilis, benignus,
Et pius terges manibus, lauasque
Pauperum persapè pedes, usque
Munera donas.

Ducis uxorem, studio nepotum,
Carnis hand inquam stimulus inbaetus,
Admoues charæq; sobolem supernè
Tendere corda.

Pro fide Christi ad Tanisæa Regna
Vincens: natu Domini potens,
Hoste ab infesto patiens ferendo
Domina ruina.

Febris tandem recubans propinquas
Frenis, gaudes citò ressa cæli
Regna visurni, saturando corpus
Nectare vitæ.

Ambitum mundi peritura quæque
Duc Rex lineas super Astra scandens,
quo loca nostris memor obsecramus
Sis Ludouice.

CARMEN SAPHICVM
IN EVNDEM
S. LVDOVICVM
REGEM,

Reuerendi Patris Guillelmi Erbrau, è Familla, in
soto Calerens, Rothomagensis Diocesis Pago
ocindis, Conuictus, & nostræ provincie
Recollektorum S. Dionysij, Alumna.

Gallia Reges, pietate culti,
Lilium portant: quia sunt fideles,
Sæpiusq; Romana fides Patrum,
Atque columna.

Inter augustos, strenuosque Reges,
Vnus occurrit mihi Valde dignus
Latio, palma, Virid que lauro,
Enje, corona.

Quis? Ludouicus, meritis Vaccarus
Sanctus, intactus sine labe culpa,
Arca virtutum, decus omne Regum,
Præsum in orbe.

Pacis & belli variis diebus
Ardet, ut possit mecum placere
Maximo regi: pietate mentem
Pascere gaudet.

Pauperes nris, lanas, oculatur,
Ve Deo Christo famuletur ipsis:
Ad fidem multos trahit infidelis
Mittit, verbis.

Sæpius stulti ratione capti,
Simplicem, sanctum, nihil putabant
Glorie Vanè quia non studebat,
Incola cæli.

Multa construxit, reparauit, anxio,
Templa: præcinxit sua membra Sancti
Fune Francisci, niucos amant
Religiosos:

Pro suo Regno gemit ut columna:
Sæpe ieiunat, precibus Vaccanda
Regnum torpui premit & flagellat,
Trahat ve hostium.

Sineulis iustus, pater a quietatis,
Reclidit rectum: miseris esoluit:
Hareses calcas, vitium retundit,
Punit iniquos.

Sanctè Rex ora Dominum polerum.
Rege pro nostro, pariterque Regno
A malis serua, valeamus omnes
Scandere caelum.

3. 47. *Præterea* agunt de ipſo ſancto Rege Ludouico, Brouardus in ſumma prædicant. part. 1. cap. 23. §. 16. A. item cap. 12. §. 4. D. & §. 11. I. ac caput. 7. §. 18. & 37. E. Hæthouos Armenus libro de Tartari. cap. 52. & 54. Heroldus libro tertio continuz. Belli facti, cap. 17. in fin. & lib. 4. cap. 1. & ſequent. Wernerus in Falciculo. Temporum. ad annum 1234. 1234. & 1284. Pepinus in Poſtilla ſuper 7. Pſalmos Penitentiales lection. 96. in med. item ſuper *Cenſuræ* tra. c. 2. part. 2. cap. 3. circa finem. ac in Roſario aucto myſtico. ſermon. 16. poſt modum. Diſcipuli in Promptuario Exemplorum literæ E. exempl. 7. item ſermones de tempore 31. poſt un. & 123. B. ac ſermon. de Sanctis. 29. in fine. Baletta. Concon. feria 2. hebdomad. Quadageſim. antè & poſt modum. item Feria 2. in Paſſione Domini verſus fin. Diex tom. 3. Concion. in ſuſto Aſſumptionis Beate Mariæ Virginis ſermon. 2. §. 12. ante nuelum. Bartholdus Pontanus. 2. 2. Bibliothec. Concon. feria 3. poſt Dominicam Palmarum. Franciſcus Coſſerus. Concion. in Dominica Sepuageſimæ 3. Sanctus Antoninus part. 3. hiſtor. titul. 19. cap. 3. §. 6. cap. 4. §. 7. cap. 5. §. 3. cap. 8. §. 21. cap. 9. & 13. item cul. 20. cap. 1. §. 12. B. Cantipantanus lib. 1. Ajum cap. 3. §. 6. item lib. 2. cap. 50. §. 23. cap. 9. §. 40. cap. 54. §. 14. cap. 57. §. 63. 64. & 65. Columænus ibid. in annotationib. Martyrologium Romanum. hac die. Baronius ibidem in Notis. Molanus eadem die. in Additionibus & Annotationibus ad Viſuarum. Ferrarius in noua Topographiâ ad Martyrolog. Roman. verb. *Leteria*. Buchocius in Falſta Chriſtitanus. hac die. Chronica Normanuz. ann. 1219. & ſeq. Chronicon Caſtomenſ. ad ann. 1226. & ſeq. Motius lib. 2. ebronie. Germanuz. circa ann. 1240. Schedel in Regiſtro omnium. ætate 6. Marulus lib. 2. Exemplor. cap. 10. Sabellicus ibid. cap. 10. & ætat. 9. lib. 6. & 7. Rocquezius in Speculo æternitatis. ætate 6. fol. 99. Philippus Bergomas in Supplemento chroniar. lib. 13. ad ann. 1210. Rodricus Sanctus part. 4. hiſtor. Hiſpanuz cap. 2. 4. & 23. Alphonſus à Carthagena in Anacephaleoſi. Reg. Hiſpan. cap. 80. & 84. Canon in chronico. Monarch. 4. ætat. 3. ad ann. 1227. 1230. 1238. 1261. & 1270. Trithemius. Fernandus Bez. Fecenullu. Tâlbus. & alii. de Regib. Francor. Tereta in Genealog. Henrici 4. Regis Francor. Carnalis de Re Gallica. in Epitola Dedicatona ad Henricum II. Galluz Reg. Languius in chronico Cizenſ. ad ann. 1249. Aodino ad Lambertum Scaſnaburgenſ. ſub ann. 1270. Sifridus in Epitomo. hiſtor. ad ann. 1245. 1259 & c. Bodinus lib. 6. Reipublic. cap. 2. Creſpiter tom. 2. hortæ americanæ part. 3. diſcurf. 8. paragraph. 6. & part. 4. diſcurf. 50. paragraph. 7. Verderius in Prologograph. ad ann. 1226. & ſeq. Munſterus lib. 3. Geograph. titul. de Francor. origi. ac ſucceſſis. Nauclerus in Chrouico generation. 41. 42. & 43. Wignerus in Bibliotheca hiſtorial. ad annum 1226. & c. Lazarus lib. 3. epitom. hiſtor. vniuerſial. capite 232. 234. & 235. Ioannes Leſleus lib. 6. de Rebus geſtis Scotorum in Alexandro II. & III. Regib. Dormont. ibid. Polydorus lib. 1. hiſtor. Anglor. in Ioanne I. Reg. Boius de Signis Eccleſ. tom. 1. lib. 8. cap. 6. & lib. 11. cap. 11. Guido Papæ. in Decifionib. queſtion. 151. Nauarrus commentar. in Rubric. de Iudiciis §. 60. Remaudus Rufus libro de Pont. Max. contra Molanum pag. 479. Bellarminus tom. 7. lib. 1. de æterna felicitate Sanctorum cap. 8. & lib. 2. cap. 3. item lib. 2. de genuu Columbar. capite 7. Ruicera lib. 1. Tabul. pictar. 4. myſtic. Amor. iacore. cap. 22. 30. 33. 50. & 86. uem lib. 2.

cap. 5. & 6. Sauro lib. de ſanctitate Clodouii I. Reg. Francor. uem tra. contra duella. Houal cap. 15. memorial. ac diſquition. deuotionis. pietatis. & charitatis Regnarum Flamm. Franciſcus de Sales part. 1. Introduchores ad vitam deuotam. cap. 3. & c. item part. 2. cap. 17. & part. 3. cap. 1. 15. 21. 27. 10. 31. 38. item part. 4. cap. 18. & part. 5. cap. 3. 15. & 17. item tra. de Amore Dei lib. 7. cap. 9. lib. 8. cap. 11. & lib. 9. cap. 11. Quercetanus in hiſtoria Anguz. ſub Ioann. I. Reg. & tom. 2. vitarum Pontific. Roman. in Gregor. IX. & c. Speculum Spiritualium part. 7. de Amore Dei. Nigronus in Commentar. ad 8. Regulam eorum ſocietatis Jeſu. paragraph. 25. & Reg. 19. paragraph. 9. Vmbertus in notis ad cap. 23. Regul. Auguſtiani. cap. 31. & 33. Elzearius lib. 1. facti montis Oliueti cap. 13. & lib. 3. cap. 11. Gonzaga part. 1. origin. ſeraphic. religion. in Almo Conuentu Pariſienſi. & part. 3. in Conuentibus 13. & 26. provinciar. Franciar. & in Monaſteriis 2. & 8. eiusd. provinciar. item in Conuentibus 1. 3. & 11. provinciar. Franciar. Pariſienſ. & in Monaſteriis 2. 13. 23. 24. & 32. euſdem province. Corrozetus in Annotat. Pariſienſ. tum in Theſauro hiſtor. Franc. lib. 1. titul. 8. 19. 20. 21. & 29. Cornelius à Lapide commentar. in Ieronimum. cap. 2. verſ. 13. Poitrus de triplicet Corona S. Virginis Marie tra. c. 3. cap. 7. paragraph. 3. numer. 3. Wadinghus rom. 1. Annal. minor. 1. ad ann. 1245. §. 1. 2247. parag. 22. 1249. parag. 6. & 1250. parag. 13. item rom. 2. ad annum 1252. parag. 1. & ſeq. 1254. paragraph. 23. & c. 1260. 4. 49. & 60. 1261. paragraph. 6. 1264. paragraph. 9. 1265. paragraph. 1. 1269. paragraph. 2. 1270. §. 1. 2. & ſeq. Hoclemyus de geſtis Pontific. Leodienſ. cap. 2. in Henrico Gueldeni. LXXIX. Epiſcopo cap. 6. & 7. Chapaullius ibid. tom. 2. hiſtor. Leodienſ. in annotationibus. Bucherns in chronolog. ad ann. 1226. Dargentus zuſ lib. 4. hiſtor. Britanniar. Armoitic cap. 155. & c. Meyerus lib. 8. hiſtor. Flandr. Petrus ab Oudegherſto lib. 2. Bazellius lib. 6. Annal. Gallo-Flandr. Beyerlinck tom. 2. operis chronograph. ad ann. 1226. Mattheus Turpinus lib. 1. hiſtor. Neapol. & Sicil. cap. 4. Paradus in Aſſinacis Regum. ac Principum Galliar. Georgius Fabricius lib. 2. Rerum memoar. Saxonicæ vniuerſit. ad ann. 1248. & 1249. Louetius lib. 1. antiquit. Belſiceni. cap. 19. §. 12. Nicolaus Doghton in Compendio vniuerſial. hiſtor. ad ann. 1243. 1250. & 1268. Caſtelus in memoriar. hiſtor. Linguz doctæ lib. 4. pag. 684. & c. Hilanuz Coſtæus in Elogiis Reg. Franc. Vallæus 2. part. Annal. Eccleſ. Nouodunenſ. capt. 92. & 93. Pizles Bartenſis. in Fomular. 10. Ele. dor. libro 1. cap. 14. & lib. 2. cap. 8. Peyra in ſua Chronologia ſæcul. 55. Stephanus Cyprus. in hiſtor. Regni Cypræ cap. 21. Ludouice. Lopez in Tabulis chronolog. vniuerſial. Hiſpan. ad ann. 1270. Foletretus in deſcriptione hiſtor. provinciar. Burgundiar. ſeu ſancti Brunauiensæ pag. 99. & ſeq. item pag. 153. Daderus in chronologia hiſtor. Archiepiſcop. Rothomagenſ. ſub Petro de Gallimera 55 & alius. Petrus Danſyca. & Franciſcus Ranchinus tom. 2. Deſcription. general. Europæ. in Regno Franc. vbi de genealog. Reg. Gall. pag. 133 & 154. Arnalphus lib. 2. conſtitut. generalium cælo conuocat. cap. 4.

Parto hunc S. Regem Ludouicum fuiſſe ex tertio ordine Sancti Franciſci atque in omnia antiqua Religionis ſeraphicæ monumenta: atque ab immemorabili tempore. tanquam Dui Franciſci ſecularium tres ordines ab eodem inſtruiti Sanctum Regem penitus rari & ſecubitate excolebant. Paulus item III.

in Diplomate, *Cum à nobis petitor*, dato anno 1547. Prædie Kalend. Martij, eandem inter sanctos tertij ordinis nunc. enumerat, atque vi pluribus gaudeant indulgis, in eis festiuitate Fratre pertinentes, concedit. His adimplatur grauium Authorum sententia, qua hæc omnia confirmantur. Ita Besens Bernardinus de Bullis part. 2. Rofanij fermor. per Quadagesimam concion. 27. part. 2. Firmamentum trium ordinum minorum part. 1. vbi de illustribus viris ac Fœderis trium ordinum. Marianus lib. 2. capit. 22. Marcus Vlyssiponenfis part. 2. chronic. minor. lib. 9. cap. 25. Rebelledo ibidem in fin. & part. 2. lib. 1. cap. 69. Toffinianus lib. 2. huffor. seraphic. vbi de tertio ordine A. de Sillis in osp. 11. Regul. Tertiariorum. Miranda in eandem Regulam cap. 19. Algeria in Arbore Epilogica totius ordinis Sancti Francisci. Sedulus in commentar. ad vitam Sancti Ludouici Reg. Francorum. Gonzaga part. 1. origin. seraphic. ordin. in sanctis huicæ instituti. Syluicr Marulus lib. 4. historice factæ D. Francic. Gabriel & Treio S. R. E. Cardinalis episc. de opuscl. S. Francic. sub. fin. Ignatius le Gault, serm. 1. de Sancto Ludouico Rege §. 10. & serm. 2. §. 10. Vitalis lib. 32. antiquit. Paris. pag. 225. Sæuerius lib. 1. Anti-Martyrolog. hæreticorum cap. 4. sect. 4. paragraph. 1. numer. 7. generalizat. Ioannes de Torres in Prædicationibus super Regulam Tertiariorum, in sanctis canonizatis huicæ instituti. Salazar, lib. 9. chronice. prouinc. Castellæ cap. 16. Renatus Benedictus Coronatus capit. 19. vitæ S. Elzeary. Wadinghus tom. 2. opusculor. D. Francicij, annotation. 19. & 21. in Regulam Tertiariorum, item tom. 2. annot. minor. ad ann. 1254. §. 28. vbi validissimis rationibus latè comprobatur quibus facit Ioannes Matquezius de origine Emilitat. Augulim. cap. 35. §. 4. refellatur, quæ perperam illud denegare videbatur.

§. 49. Ob crebra autem miracula ab eo edita post mortem, & anteaquam vitæ sanctitatem: in catalogum Sanctorum relatus est à Bonifacio VIII. Papa anno 1298. non autem 1297. vbi mendose nonnulli arbiuantur. In cuius rei solemnitate ipse Summus Pontifex duos sermones habuit: primien apud palatium suum in Vrb. Veteri, de Mariæ ante Festum B. Laurentij Mart. alterum in Ecclesiæ Fractum minorum, in cuiusmodi eiusdem Sancti Laurentij præfati vbi: quos Claudius Menardus excerpit MS. ex Bibliothecæ Abbatis San-Victor. Parisiens. & prælo eudendas dedit, vna cum Bulla Canonizationis ipsius Sancti Ludouici Regis ann. 1617. quæ incipit, *Gloria, laus, & honor*, sub Datum apud Vrbem-Veterem, tertio Idus Augusti, Pontificatus anno tertio. Et stat in MS. Codice Abbatis San-Victor. Parisiens. fol. P. 317. Quæ de re Ionuillæ, supra. Chichourens, Pepinus, & alij, serm. de Sancto Ludouico Reg. Laferus, Surus, Villegas, &c. in vita ipsius. Firmamentum trium ordinum minorum tract. 1. in memoriali ordinis, sub 15. Generali Ministro. Saussayas in Martyrologio Gallicano, vigesimo quinto Augusti tom. 1. Hilarion. Costeus supra pag. 234. Nicolaus Gillus, Tillus anno millesimo ducesimo nonagesimo octauo. Petrus Mathæus libro quarto. Galetus, Gaguinus, Nangus, Amylius, Malfonus, Belforellus, Chartonus, Duplex, &c. in Ludouico IX. & Philippo IV. pulchro Reg. Franc. Baronijs sup. Lazarus cap. 229. & 247. sup. Rocquetius, Cortozetus, & alij supra. Chronica Sancti Dionysij ad annis millesimum ducesimum nonagesimum octauum. Menardus in obituarum. ad Ionuillæ pag. 369. Sedulus in

commentar. ad vitam Sancti Ludouici. Hallucinantur itaque Platina, in Bonifacio VIII. Pap. Blondus lib. 7. decad. 6. Aeneas Sylvius lib. 29. abbreviatorum. historiar. Blondi, & alij, qui loco præfati Sancti Regis, volunt Diuum Ludouicum Episcopum Tololanum, tunc fuisse canonizatum ab eo Summo Pontifice: toto enim celo aberrant tum ex prædictis, tum ex us, quæ superius de cimonibus Augusti retulimus: quæ omnia fufiori stylo narrabimus tom. 2. de Rebus Neustracis, vbi de Guillelmo LIX. Rothomagensis Archiepiscopo.

Tunc sacrum corpus eius eleuatum est solemniter à §. 50. terra: teste Ionuillæ, & Gellio in Philippo Pulchro anno millesimo ducesimo nonagesimo nono, & in capsâ decentiore, quatuor columnis æreis subnixâ, sublimi in loco est repositum: vti placet Clætorio sop. cum autem idem Rex Philippus Pulcher, cuperet illustrem corpus Lutetiam allportare, & in Capella Sancta Parisiensis reponere: pax illos vocis annuicæ Bonifacius Papa: plures, diuersasque Indulgencias, omnibus, qui eam Capellam, hæc die translationis corporis Sancti Ludouici, & per octauam: singulis annis visitare voluissent. Bulla incipit: *Clæo superuenim*: sub Datum Romæ, apud Sanctum Petrum quarto Kalendas Iulij, Pontificatus nostri anno quarto. Ea propter scriptum Summus Pontifex ad Abbatem & Monachos Sancti Dionysij, vt ad requisitionem præfati Regis Sanctum corpus integrum (solum baculo seu tibia illis retenta duntaxat) sine difficultate consignaret. Bulla incipit: *Illud demum affertur*: sub Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, Nonis Iulij, Pontificatus nostri anno quinto. Extat apud Claudium Menardum sup. pag. 369.

Nunc caput Sancti Ludouici asservitur in prædicta Sancta Capella Parisiensis scribente Molanus lib. vigesimo quinto Augusti. Cortozetus sup. libro primo, tit. 1. in eo Reg. Ludouico IX. Chartonus sup. Altera vero pars caput extat apud Poffiacum, in Abbacia Monialium ordinis Prædicatorem, Sancto Ludouico Reg. dicata, per dictum Regem Philippum Pulchrum. Reliquum autem corpus Sancti Ludouici honorificentissimè nunc vique continetur intra thecam argentæam deauratam, & elegantè ac pretioso artificio elaboratam: apud Ecclesiâ Abbatiæ Sancti Dionysij, super manus altare. Quæ de re videatur Doubletus libro primo histor. Abbat. Sancti Dionysij capite trigesimo octauo, & lib. quarto, capite vndecimo: & Costeus sup. pag. 245. Pars Brachij eius habetur Mirandol. in Conuentu Sancti Francicij, qui est 16. prouinc. Bononiæ, apud Gouzagam parte secunda supra. Item aliquot ossa reconduntur in Conuentu sancti Sebastiani apud Sanctum Martinum, qui est quadagesimus prouincie Diui Antonij, ex Gonzaga supra. Pileus Sancti Ludouici Bajocis extat, in Conuentu minor. (iuxta Gouzagam part. 3. supra) qui est 21. prouinc. Francicæ. Alæcia ex coltis eiusdem Sancti Regis ostenditur, in Monasterio illius nominis Bellouacis dicato, quod est decimum tertium prouincie Francicæ. Paris. ex Gonzaga ibid. sup. vbi apud Mousellæ de Libro, inxta Melodunum, Cisterciens. ordin. in Capite Sancti Ludouici ossa reuenerenter asservant: vna cum discipulæ eius, ac media parte ceterij: inferiorem vero partem huicæ ceterij vidi piè seruatam Rothomagi apud Beginas Moniales. Famus scribit, in Hispania Reliquias Reliquosè asservari, quarum contactu scrophulariuitate donantur.

Quibus autè statum post S. Ludouici apothecum, no §. 51. mètus ita venerabilè extiterit, vt à Sede Ap. Romæ, mo-
relium

relatum fit intra Martyrologium, ac Biennarium Romanum, quod nulli alteri sancto Regi, aut Principi Christiano seculari concessum fuerat: tamen Festum eius non sic solemniter agebatur, utique Ludouicus, XIII. cognomento Iustus, Galliarum Rex Christianissimus, veteraque potatis & auitæ Religionis hæres, sceptræ Francicæ cæsaribus tenuit; qui illustrissimo Dionysio à *Marignano*, Lugdunensi Archiepiscopo (postea Cardinali S. R. E.) mandatum dedit, ut à Summo Pontifice Paulo V. Regis (sæ Majestatis Patrino, obtineret licentiam, huiusmodi Festum ritu celeberrimo, ac officio duplici, peragendi: quod ei Christi Vicarius benignè indulset, die 1. Julij an. 1618. quo tempore Romæ præfens aderam. Indèque ad instantiam eiusdem piissimæ Regisdem Festum, ex precepto Ecclesiastico iustum est celebrari omnibus Gallis, per cunctos totius Regni præfules; laudante, & approbante Gregorio. XV. Papa, qui insuper sancitum festum sancti Ludouici Regis, extra Galliam, vbiq; terrarum colitur semidivini. Ita P. Mathæus lib. 4. sup. pag. 481. & 486. Galerius Sæcul. 11. In Ludouico. 9. & Sæcul. 17. in Paulo V. Pap. & in Euenib. memorabilibus. Saussias, in Martyrolog. Gallicano, hac die. Hilariæ Costeus. In Iconib. & Elogis Reg. Francor. pag. 145.

- § 55. Vnum hæud libenter possum pertransire inactum: nimmum, Monetam, quam ipse D. Ludouicus Rex post reuerfionem suam à prima expeditione Transmarina, cadere fecit in Gallia. In cuius parte prima Græcicula erat, cum nomine *Ludouici* per orbem; in altera verò nertus, & compedes, ac manicæ sculptæ cernebantur, quibus in carcere detentus fuerat à Sarracenis cum his literis circulanb. *Cæsar Turonus*: vt memoria tante pressuræ, vel accenderet Christi amor, pro que hæc dignitas eff. pati: vel lumeret vincticula à te, aut postera, de huiusmodi barbata, talia Christianis inferentibus: vti referunt Villanus lib. 6. hist. Flor. nertus. cap. 37. & Menardus sup. in Obseruationibus ad Ionnianib. pag. 338. vbi quoddam quartus similibus monetæ repetit. Duplex to. a. hist. Franc. in Ludouico IX. ad an. 1250. Sanè D. Paulus vincula, carceres, & quæuis græua passus, gratantot omnia pro Christo fufferebat: cuius unatur ad amulsum factus S. Ludouicus Rex, familia pati ab infidelibus hæud designabatur: quod Iacobus Bæstemanus lib. 3. Epigrammat. 93. non obscurè scinit.

Inter Idomeæ *Ludouici* diuina, potas
 Vt Græcæ barbaricæ andit esse manus:
Ligenti abdicis inhonora cacumina *fræti*,
 Et *traham*, & *Tyro* v. eltera pota dædo;
 Quid *Pessana* tuent mea me *vivillaria* dixit.
 Quid mea *gemmate* nobilis *Aula* titulo?
 In miseris squallet *Græcæ* mea forditas; inter
 Esas vertex dum meus ardet opes?
 Inter; i *Regno* decus, i *græne* dedecus *Auroras*
 Nunc slio culta *Regna* *victis* eget.
 Ire *Palatium* *laquearia* gemmata te cæli,
 Teda *crucem* capta *Sardouicæ* decerne.
 Mitterent *gemma* vt vinctis, & *vincta* gemmis,
 Desat *Gemma* cruci, sed mihi *Vincta* crucis.

- § 56. Addit autem Menardus sup. pag. 339. adhuc supercile eorum denarium nonnullos; qui ab hominibus illius temporis seruabantur olim, feriebanturque superstitione tanquam antidota contra febrias: id quod nullo alio in loco se legitè proficitur. Miror tanè talem viciun sic fuisse delatum, & mente captum: vt super-

stitionis id arguerit, quia nullibi legerat scriptam; cùm tamen coius oculos habenti pateat id plenum. Itaque religiosè, piè, & sanctè, plicia illi homines venerabantur huiusmodi denarios, quos sanctos Rex eudi iussuratur, in memoriam eorum, quæ pro Christi fide tuenda & propaganda libenter sustuluerat, in quibus & gloriabatur. Monetæ huius denarij sunt in duplaci differrentia: non enim vniuersantum figuræ formas præstulerit: sed quidam sunt paræ, alij maiore notæ. Menardus ipse nonnullos dedidit: nos alios quoddam profertimus: quos à D. Ludouico *Danti*, Melodunensi Iuriconsulto, & in præfidiâ sede eiusdem vici vici Patrono & Advocato integerrimo, vno literis appromè exculso gratanter accepimus.

Accidit autem, vt dñi semel Parisi moram faciens, in hortu Conuentus nostri Annuntiationis Beate Marie Virginis Desipate, ad suburbium San-Martinianum, perambularem, menteq; reuoluerem huiusmodi nummorum icones: sic apud me ratiocinabar. Volo, tales nummos cæterè serare, vt dñm gesta S. Ludouici Regis pangere tempus adiret, & prolo dare, hoc etiam cadere hæud pgeret. O me felicem, focusatumq; Religiosum! si aliquem ex his denarijs mihi contingeret hodie horro, reperere? Cur non Lutetia. Sicut & Melodun id euenit manimè valebit? Mira res! vix à loco, vbi stans, gradum fixeram, pedem amoueram, quando oculis in terram detitis, offendi in vrim ex his denarijs, adhuc lutosum, & rubiginè pentè coactum, quem statim summa cum anima letitia colligens, & securè abstergens, elinguis factus sum, pfrè supore, in eo, quod caridus, vt credo, mihi obtigerat. Meo quoque potius desiderio; hos nummos nunc vix, se soleret ac piè seruandos dignum duxi, nec spes inanis aut vacua. Ego namque vim illorum aduersum febrias continuam, qua dicitur modo, per 21. dies cruciatur, expertus sum, *Ann. 1631.* in nostro Conuentu Melodunensi; à qua tandem, ope diuina, & meritis Beate Virginis Desipate, ac Sancti Ludouici Regis (cuius nummum pò gestabam) liberatus sum: vt latius descripsi in libro, De Pietate Francica erga sanctissimam Virginem Mariam, Desiparam, Domini nostri Dom. De *Leutia* in Picardia, Lutetia an. 1637. De finat igitur Menardus, sic impure loqui: vt que exculso vili sibi suffragetur, legat Bosium de signis Ecclesiæ, lib. 13. figno 68. cap. 21. Sedulium in Commentario ad vitam S. Ludouici Reg. vers. fin. & Waddingum tom. 9. annal. minor. ad ann. 1270. §. 14. & cetè certus inueniet nummos præfati Sancti Regis, veluti quoddam amuleta diuina, munifico valere aduersus febrias nonnullos morbos.

Beati Ludouici Sætelis, & sicut, *Martyrum*, v. J. Ex Re. §. 57.

ad strictioris obseruantie Reformatos accedens, continuo ardebat amore salutarum animarum. Tandemque opportunitate reperta, cum aliquot Franciscanæ suæ familiæ Fratres, subann. 1599. nauigio se dedit, & & transiens per Insulas Philippinas, exteros Iappones tanta affabulitate petrastravit, ut eorum beneuolentiam omnino sibi conciliaret. Itaque in Iapponem cum eis adueniens, quatuor mensium spatio, linguam eam egregie apprehendit, indeque perteret antecur in vastissimum Regnum Voxuanum, non sine persequendum discriminum toleratione. Vbi ad Regem admittus fuit, adeo vernacula patrie lingua disertus eloquebatur, ut stupenti Regi, & primoribus suis, longiores sermones texeret de fide Christiana, mundi principio, animæ immortalitate, &c. Animos verò in tantum euecit, & Regis, & plebis, ut modico temporis intervallo, & odes construendi licentiam traxit, & quatuor Conuentus, Meaci, Fuximi, Volanæ, & Sacaci, exquirunt constructis ecclesiis conuentiones habebantur ad populum, & inuentus continua catechisti exercitabatur: & miras animarum fructus in cauiam Christi forebatur. Idolorum cultores, & Bonzi Pseudo-sacerdotes confundebantur, superstitiones horrendæ & medio tollerantur, atque consuetudines crudelissimæ prorsus eliminantur, & nonnulla Deorum delubra diuita, necnon principes, optumates, ac nobiles conuersi ad Christum.

§. 58. Intem, B. Pater Ludouicus ab Imperatore Iapponum, Legationis honore ad Catholicum Regem Hispaniæ expeditur: & ab Idate Massimano, in Imperio Iapponico, Rege Voxuano, Romam, ad Summum Pontificem Paulum V. delinatur, apparatu Regio: numerum, nobilissimo Duce Regni sui Faxecua Kocoyomone, cum centum quinquaginta selectissimis Iapponibus, ann. 1614. rediit in Iapponem B. Ludouicus, persecutiones hanc omnino caasit: & præteritam lætitiã, noua Christianorum afflictio excepit, in Yendo, Regni de Quanto præcipua ciuitate, Fuximo, propè Meacum; nem in Regno de Toſa, &c. sæpè grauius passi, ac inde electi Fratres minores: ad vltimum, duo Sacerdotes ex illis, Omure capti sunt; ipse nampe B. P. Ludouicus *Socius*, Comissarius: & Ludouicus *Saffandra*, Iapponius: atque Ludouicus etiam Iapponius, *Terrarius*: qui inde Facum adducti, pro Christo, igne cremati sunt, hac die ann. 1624. Quare re Marianus lib. 4. chron. sanctior. obseruatur. Reformat. cap. 38. &c. vsique in fin. Brousius tom 17. annual. Eccles. ad ann. 1471. §. 14. vbi de Paulo V. Papa cap. 25. Rapinæ in histor. general. origin. Recollector. decad. 11. part. 1. Galterius in Tabula Chronograph. sæcul. 17. in sanctis & illustrib. viris. Solerius tom. 1. histor. Eccles. Iappon. lib. 15. cap. 10. ann. 1605. lib. 17. cap. 11. & 12. §. 2. ann. 1614. cap. 16. §. 137. ann. 1615. cap. 17. §. 139. ann. 1616. lib. 20. cap. 26. §. 172. ann. 1624.

§. 59. *Beati sancti, Confessoris. b* Iacobi in Monte Compartum, prouincia Romanæ: cuius meminit Pisanus lib. 1. consolat. fruct. 8. part. 2. in Fratrib. minor. eiusdem prouinc. sanctus. illust. & fruct. 11. part. 2. in prouincia Bononiensiu vbi de Parma. Marianus lib. 2.

cap. 13. Bernardus à Bessa & Wadinghus to. 1. annual. mnot. ad ann. 1242. §. 15.

Beati Gerardi, Confessoris. c Socius fuit Diui Patris Francisci, ex Mutina oriundus, & familia nobilissima Rangonorum progenitus: Concionator eximius extitit: cuius anima, ob eius miracula, præclaras virtutes, singulari enque sanctitate, inter coelites, ab omnibus beati existimatur. Memoratur à Pifano Supra fruct. 8. part. ... in prouincia Bononiens. & fruct. 11. ibid. item lib. 3. fruct. 10. part. 2. vbi mirabilis ipsius conuersio enarratur, quam etiam commemorat Toffmanns lib. 1. histot. seraphic. & Wadinghus sup. ad ann. 1233. §. 29. & ann. 1244. §. 18. Gonzaga part. 2. origin. seraphic. relig. in B.B. vixit huiusce ordin. & part. 1. in Conuentu 20. prouinc. Bononiens. Piquetus in catalog. viror. illust. Franciscan.

Beati Martini, Confessoris. d Insigni Religione præditus erat, cuius mortem eximie virtutes illust. ant ad ornantque miracula non pauca: nem & mortuos suscitauit, & plura signa in favorem fidelium edidit. Obiit Toleti ann. 1564. & in Conuentu sancti Francisci sepultus est, sed altera manus eius asseruatur in sacro Conuentu S. Iohannis Regum Toleti. Vide Gonzaga 1. part. sup. item part. 1. in Conuentu 1. prouinc. Castellæ. Marcum Vlyssiponiens. part. 3. chronie. minor. lib. 5. cap. 55. Marselan lib. 22. histot. Eccles. SS. Hispan. in Conyombia vrb. & lib. 17. cap. 10. Piquetus sup.

Beati Laurentii, Confessoris. e *Nomantius*, vulgò à §. 64. *Sersa* cognominatur. Erat tunc Conuentu sanctæ Barbare Chauli Guardianus, quando bellum agebatur inter Lusitanos & Gentiles Indos huiusce Regionis. Qui dum fidelium causas cum maximis lacrymis Deo instantius commendaret, vocem sibi dicentem audiuit: *Vigilate, prelatum, & conuicti*. Qui postmodum eisdem verbis, dum inter primos conuictantes atque confligentes, Christianum mentem confortaturus versaretur, opportunè vius, & amicus animum coque addidit: & inimicis non minus tumorem in casur: qui tandem in fugam sunt conuersi. Obiit maxima sanctitate præditus. Fiorebat ann. 1550. August. de eo Gonzaga 4. part. sup. in eo Conuentu, qui est 6. prouinc. S. Thomæ. Barezus 4. part. chronie. minor. lib. 3. cap. 71.

Beati Petri à Fonte, Confessoris. f Oratoris prærogatiua, ceterisque virtutibus solim extrit insignis: cuius corpus tumulatum est in Conuentu S. Francisci Abulens, qui est 15. prouinc. Conception. Ita Gonzaga ibid. part. 3. sup. Barezus sup. lib. 4. cap. 42. ad ann. 1565.

Beati Francisci, Virginis. m Petrusina erat, & in virtutum genere perfectæ sanctimonialis: in omniloquo, omnique tempore semper orabat: nec exercitum aliquod, vel tumultus animam suam à dilecto Christo separabat: à quo omnes reficiebatur consolationibus, & diuus reuelationibus dignabatur. Tempus mortis sue cum ab Angelo didicisset, sancto sine quæsit ann. 1468. Sepulta in Monasterio S. Lucæ Falgini, quod est 7. prouincia S. Francisci, Ita Iacobillus de SS. Fulgiansis sub. 22. Iulij.

SEPTIMO KALENDAS SEPTEMBRIS.

O Craua Sancti^a Ludouici Episcopi Tolofani. Mirabelli in territorio Picauiensis, Beatorum^b Martyrum Nicolai Clementelli, & Ioannis Torignei: quorum iste, innumeris vulneribus ab fide orthodoxa ab hæreticis occisus est: ille verò extra mœnia oppidi factus, atque ex arbore suspensus, ab eisdem ferreis globulis transfuerberatur. In Tuscia, apud oppidum sancti Angeli de Vena, Beati^c Liberati, Confessoris: qui nobili genere ortus, paupertate, patientia, & miraculorum gloria maxime claruit. In Italia, Beati^d Ruffini Ferentini, Confessoris: quotatione & rerum cœlestium contemplatione eluxit. In Valle Alpera ad Tessam in Apulia, Beati^e Incogniti Tornatensis, Confessoris: magnæ sanctitatis viri. Fulginii in Umbria, Beati^f Francisci Brixienfis, Confessoris: mixtæ charitatis & sanctitatis viri, qui humilitate, oratione, summaque paupertate, ac zelo salutis animarum, supra modum floruit. Camari in Sicilia, Beati^g Ioannis Camarini, Confessoris: Religione ac pietate insignis. Alanquerii in territorio Vlyssiponenfi, Beate^h Achatiz à Passione, Virginis: humilitate & charitate celebris.

AVGVSTI XXVI.

- §. 2. **O** *Craua Sancti Ludouici, Episcopi* §. Solemniter agitur in toto ordine seraphico: vt patet ex antiquo ac nouo Missali, & Breuiano Fratrum minorum, idque auctoritate Apostolica: quare Ioannes XXI. & Sixtus IV. non solum dederunt Indulgentias secularibus visitantibus Ecclesiam Fratrum minor. in die festo sancti Ludouici Episcopi Tolofani: sed & ipse Ioannes XXI. Papa eisdem concessit per octauam festi illius, Vnde Alphonsus de Salazar, in Compendio peccatorum, Fratrum minor. verbo. *Indulgentiæ quoad sacculares, prima.* §. 12. & 11. Aduerte autem, quod Robertus, vnaque Sicilie Rex: pizafati sancti Ludouici Episcopi Frater, composuit officium in honorem ipsius: ab eodem Sixto IV. Papa approbatum, & Fratibus minor. concessum: quod quidem aliquandiu viguit: sed post concilium Tridentinum supplantatum: illius manentem eisdem Alphonsus sup. verbo *Peccata.* Marcus Vlyssipon 2. p. chron. mlt. lib. 8. c. 49. Wading. tom. 3. ad an. 1343. §. 7. Specul. FF. minor. tom. 3. in ordinat. omnia circa officium duntaxat eod. an.

- §. 3. *Beatorum Nicolai, & Martyrum, b*] Tanta fuit hæreticorum immanitas & odium in Religionem Catholicam, vt infinitis propè tormentis atque pressuris ex cruciatibus Fratres nosse interfecerint. Inter quos duo in primis Religiosi Sacerdotes, BB. Nicolaus Clementellis, & Ioannes Torignei: qui mortem subire potius, quàm in sacrosanctæ Eucharistiæ Sacramentum abnecare eligerint: ferocè tandem crudeliter enecati illustri fidei testimonium Christo Domino dederunt: an. 1568. seu 1573. iuxta alios. Agunt de eis Gonzaga part. 1. orig. seraphic. Relig. in sacris Martyribus huic ordine, suo xiao, dixeris in partibus Franciæ, ab Christi fidei passis. item part. 3. in Conuentu Mirabellensi, qui est i. prouine Tuornice Picouensis. Barreus 4. part. ebron. minor. lib. 7. cap. 6. Daza 4. part. ebron. minor. lib. 3. cap. 38. ad m. 1567. Picquetus in catalog. vitior. illust. Franciar. Bonius tom. 1. de fignis Eccles. lib. 12. cap. 21. Wadingus tom. 4. sup. ad an. 1344. §. 9. Gtainsu.

- §. 3. in *uere Torignei* part. 2. cap. 24. *Beati Francisci, Confessoris, c*] Comes erat loci illius,

qui suo nomine caue, *Sanctus Liberatus* dicitur: eamquam Frater minor fuit. Qui simiam cernens viuenti relaxationem in ordine seraphico: zelo sanctioris ab patris Regulari obsecutus ductus, ex consilio proborum, sanctorumque Patrum, decreuit Summi Pontificis, S. Cælestii V. adire presentiam, quare assumpto B. Petro à *Mactra* pro loco, Cuius Romam petra: obtinuit: quod à Papæ Diploma Pontificum quo, sibi, & sequacibus, dabatur facultas, authenticatione Apostolica, Reformationis operi mandandi, que Religio nil nullum obtinuit, & non obstantibus quibuscumque in contrarium facientibus. Neque superpeto instituta à Sede Apostolica, hanc passim incrementum fecit, præcepit in Marchia Anconitana: vbi diutius mansit, non sine admirabili profus vite exempli probat an. 1307. Illius meminit Marc. Vlyssiponenfis sup. p. 2. lib. 5. c. 27. & lib. 7. c. 34. Toffianus lib. 2. a. hultor. seraph. sub 4. ageoerali. Wadingus tom. 2. annual. minor. ad an. 1294. §. 9. & tom. 3. an. 1301. §. 2. 1302. §. 8. & 1307. §. 2. item tom. 4. ad an. 1374. §. 24.

Tanta autem fama sanctitatis huius: vt nomen suo factus sit Conuentus sancti Liberati, apud *Sanctum Liberatum*: quinque miliaribus distant ab oppido *Geoffi*: tribus vero ab oppido *Sarnano*, in Piceno: in quodam solitudine suam habens. Lubens hic testatam, que Illustrissimus Gonzaga annotat de eo. *Qua etiam de causa* (inquit) *contemplatiua agenda* summaximè sanæ, plurimisque Patres vicia atque vitiositates insignes nobis peperit: inter quos: sibi B. Liberati professione *Clareau*: à quo adiacens vixit nomen *resurpauit*. B. hic Patre clarissimis veteri natalibus, mirabilibus laudibus duntaxat inuò à Fratribus, cum quoque à ceteris munitis sacerdotibus, in huius sacra diuina Ecclesia scriptis, à quibus *et supra* in ea loca ostendunt: mercedemque affirmatam sanctitati etiam suis à Summo quodam Pontifice, vna *uocet oracula collationis*, & alia temporis, in Conuentum, cum quoque præsertim sibi testatissimum nomine S. Liberati *resurgit* enasse, *Vincit* sibi quod Summus ille Pontifex *resurgit* inuocatus, dixerit: *Hic vobis ab illo Patre mortuam B. et sed S. spiritus vire appellandam* dicitur, sed quis iste Pontifex fuerit: queratur omnino. Quæ etiam

de causa, nihil certis hoc de re affirmat. *an. 11.* Hæc illo in præfaco Conuentu, quæ est 21. prouinc. Marchie. Ponto agitur de eo festum vid. cum BB. *Homiliæ & Pænitentiæ* sup. ad 7. Augusti §. 6. ex Wadingho tom. 1. sup. ad an. 1154. §. 9.

5. 5. *Beati Ruffini Ferentini, Confessoris, d.* Laicus fuit professione, qui orationi ac contemplationi ita feruente addictus erat; quod inter orandum ingens globus igneus super caput eius visus sit, à circumstantibus in Ecclesia. Agitur de eo Marcus Vlyssiponenſis part. 3. sup. lib. 4. cap. 33. ad an. 1461.

5. 6. *Beati Innocentii Ternarensis, Confessoris, c.* Illius mentionem facit Gonzaga part. 2. sup. in Conuentu sanctæ Maræ de Valle Alpæra, ad Tessim: qui est 4. prouinc. sancti Angeli: his verbis. *Tacet quoque hoc in ipsa loca, Sanctus quidam Frater, professione Laici, et patria Ternarensis; cuius nomen proprium nomen ignoratur. Hæc tunc tempore maxima eiusdem pestis, ad Conuentum, sarcinamque custodiam à ceteris Fratribus solus reliquus fuit: ab ipso postmodum, ea lue cessante, redemptus, ægensibus complicatus, erecta cruce, extensusque in alium manibus, non sicut ac si veras, atque exanimis in medio dormitoria inuentus esset.* Florebat sub an. 1460.

5. 7. *Beati Francis Beronensis, Confessoris, f.* Brixæ natus est anno 1460. adoleuit autem Religionem sancti Francisci intrauit, & apud Patres Obleruantes, in multa sanctitate & exemplo vitæ: quippe qui totis precordis niteatur sexaphicum Patræ S. Franciscum imitari, cuius nomen portabat, & Regulam proficebatur. Deuotissimus itaque extitit, & insigni pietate præditus. Cuius ad proximos, fideique domesticos, tanta fuit charitas, ut si aliquis minus verè penitens sacram Confessionem sibi aliquando ex capere contingeret, italachymus obtribueretur, ut ipsum ad perfectam penitentiam, illamque erratorum compunctiorem adigeret. Cumque à quodam sibi familiaris Fratris semel importunus, quid ipse aliorum peccata, atque importitentiam curaret? quæ de eaus tanto perire fletet? interrogaretur, respondit. Causæque vni fidelis esse in Deum Optimum Maximum offensiones & peccata commissa debent: sed & vnicuique, maxime verò minoribus, qui peccata populi comederet, de proximo suo mandatum esse. Agebat semel Cælestis Eremitary Guadanzæ, magneque fames concinens populo inuasiat an. 1493, quæ propter pauperum multitudinem aliquis panis acceptus, ipsum morosius pre-

mebat, vigebatque: ipse verò nil magis exterius, imò pectore, quicquid ad manus habere poterat, illis liberalissimè erogabat. Cùmque die quædam nihil panis Fratribus ad refectuarium eorum potu peribit reliquisset, sed quantum ex mendicatione acquiritant, ad totum pauperibus distribuisse? ad orationem illam confugit, tantumque panis exlicus inuicem ab omnium largitore, suis precibus impetravit: ut sibi, Fratribus, ac etiam consuetibus egenis, longè sufficerent. A quo etiam tempore, maximam sanctitatis opinionem sibi acquisiuit. De reliquis eius virtutibus, profundissima felicitate humilitate, feruentissima oratione, solemnaque paupertate, quibus vberum enuui, non est quòd interpretentur agere: cùm ex prædictis facile coniectari queat, valesque. Beate viræ finem sortitus est ann. 1531. hac die, sepultus in Conuentu sancti Bartholomæi, præp. Fulgineum. Sic Gonzaga part. 2. sup. in eo Conuentu, qui est 9. prouincie sancti Francisci. Barezzo sup. libe. 2. cap. 53. Iacobillus de sanctis Fulginate, hac die, ex Tossimano, Cimarello, & abis.

Beati Iohannis Cæneris, Confessoris, g. Laicus etiam §. 8. extitit: atque in oratione perferentissimus, cui inuadens dæmon, plures tentans infidas: semelque Deo permittente, in assumpta fortissimè tauri forma, cœnu ad intestinorum vsque effusionem ethaliteria ventrem infixit: quæ tamen gloriolæ Virginis imago, coram qua ille orabat, immotusque hæc grauissimè idus permansit, à propria sedo descendens, sibi restituit, vultusque curauit. Clarus circa an. 1560. obijtque in Conuentu sancti Maræ de Iesu Caman: qui est 6. prouincie Siciliæ. Hæc ex Gonzaga ibid. part. 2. sup. & Barezzo sup. lib. 4. cap. 16. ad an. 1561.

Beata Barbara à Valsione, Virgini, h. Hæc sponsa Christi humilissima fuit, paupertatis amantissima, charitate flagrans, contemplationi admodum dedita, ac tandem omni virtute prædita. Fidelium animas commendatissimas habuit, dum viveret, proque eis perpetuò Dominum exorabat; quare cùm ad cœruentiam tanulanda deserteret, audium fuit à sororibus maxime, tanquam perioventum defunctorum officium. Vixit an. 1555. mortuus autem in Monasterio Conceptionis B. Virginis Maræ, quod est. 4. prouincie Portugalliæ. Memoratur in Gonzaga ibid. part. 3. sup. Barezzo sup. lib. 4. cap. 39. & Valerio de SS. Fægun. ordan. minor. lib. 4. cap. 40.

SEXTOA KALENDAS SEPTEMBRIS.

VRbe - Veteri, Beati^a Morici, Confessoris: Seraphici Patris Sancti Francisci discipuli: qui mira abstinentia & vite austeritate insigniter refulsit. In Gallia, Beati^b Ioannis Muronis, Confessoris: eximia doctrina & sanctitatis viri. Apud Ruthenos in Gallia; Beati^c Gabrielis ab Aue Maria, Confessoris: qui vltimus Vicarius Generalis, & primus Commissarius generalis rotius familiae Obsequantiae Cismontanae electus: singulari Religione, ac multarum prerogatiua virtutum pollens, sancto sine quieuit. Marchenae in territorio Hispanensi, Beati^d Petri a Turribus, Confessoris: vite integritate, animi candore, sanctisque motibus adnorati. Populz de Angelis, in India Occidentali, Beati^e Ioannis de Beari, Confessoris: qui humilitate, pietate, ac zelo altissima paupertatis clarus in caelum conscendit. In Canaria, apud Fortis-venturae Insulae Conuentum, Beati^f Ludouici Lucensis, Confessoris: vita exemplari & meritis ingentibus conspici. Luterae Parisiorum, Beati^g Francisci Dahy, Confessoris: qui potens opere & sermone, multos in Christo lucratus est: & sanctissimè in Domino obdormiuit.

AVGVSTI XXVII.

6. 1. **B**eatus Morici, Confessoris. ^a Hic primus fuit ex ordine *Crisiferorum*, sed infirmitate grauius, & à Medicis desperatus, in Xenodochio Parentali, prope Assisium: omnem fiduciam pro tunc in Domino posuit. Vnde cum per interuentum B. Francisci supplicaret, vt pro salute sua Dominum exoraret, seraphicus pater precibus eius annuens, misit illi electuarium de melle panis, & oleo, quod coram Virginit Dei genuerat adhibeatis, confectum: praedicans eum Fratrem minorum in futurum, dixit duobus ex Fratribus Haec deserte medicinam Fratri nostro Mauricio: qua Deus non solum conferet illi sanitatem integram: sed & vt bellatorem strenuum ostendi suo (scilicet monachum) & acies adiungat. Quod antiodotum diuina vntione sic confectum cum gustasset, sanus surrexit, & cito conualuit, & paulo post ordinem Dni Francisci ingressus, magnis virtutibus claruit, sanctitate vitae imitatus. Mita etenim abstinentia fuit: pane & vino perpetuo abstinent, crudis contentus cibariis, videlicet herbas, leguminibus, & fructibus, per multa lustrata temporum: semper tamen sanus exiit, incolumis & fortis. Vnica tantum turricula, ipsaque vilibus panibus repetita, coepertus erat, loticam portans ad carnem, obit miraculis clarus ann. 1236.

6. 2. Nunc euacuanda veniunt dubia. Primum est, non omnino constare, an vnicus fuerit Beatus Morici, cui *Mauricio*, tempore Dni Francisci quibusdam enim vniuersè dicitur transisse. Quorū primus vocabatur R. Moricius *Murici*, vel *Paruolus*: hunc ordinem ingressus cum tribus alius, autè primè Regulæ FF. maiorum emanationem, circa an. Chriſti 1109. Cuius meminerunt B. Bartholomaeus Pisanus lib. 1. conform. fruct. 2. part. 2. & fruct. 11. p. 2. ex D. Bonaventura 2. part. 3. & 4. Legendæ minoris S. Francisci, Marcus Vlyssiponenſis part. 1. chronoc. minor. lib. 1. cap. 10. Wadinghus 2. l. 2. annal. minor. ad ann. 1209. §. 18. Alter fuit Beatus Moricius, prius de ordine *Crisiferorum*, quem & Seraphicus Pater à morbo sanauit, cuius ordinem postea ingressus ann. 1216. De quo agunt idem Pisanus lib. 1. sup. fruct. 1. p. 2. & lib. 2. fruct. 2. p. 3. item

fruct. 6. & 11. p. 2. S. Antonius 3. part. hist. or. 14. c. 7. Marcus Vlyssiponenſis part. 1. sup. lib. 1. cap. 27. & lib. 6. cap. 55. Wadinghus sup. ad ann. 1209. Toffinianus lib. 1. cap. 4. Verùm, si attendat hæc omnia considerantur, quæ perfratibus referunt: proculdubio uerentur, non de duobus, sed de vno intelligenda esse Beato Morico: prout liquet colligere ex illustissimo Gonetæ part. 1. origin. seraphic. colog. vbi de Beati viris huiusce ordinis sic emittit, *Beatus Moricius, Paruolus, ac factus B. Patris Francisci, qui longiore graui laboranti in Xenodochio Parentali prope Assisium, prius Crisiferorum ordinem professus: deinde sola tantum contentus, pauperem vitam ducit: Obiit in Verbe-veteri, imòque sacri. Quæ lanus profectus: Toffinianus sup. in eo, & ad an. 1236. §. 8. Wadinghus.*

Secundum dubium est: circa locum sepulturae eius: nam (vt legitur apud Beatum Pisanum lib. 1. conform. fruct. 2. part. 2. in sanctis Perfratibus minoribus prouinciae Dni Francisci sub huius) plures reperuntur Fratros, Sancti Francisci prouinc. albanum, de quibus vbi iaceant nulla est mentio aut memoria; vt B. Moricius, &c. faceret Equidem ita res se habet apud praefatum auctorem: qui tamen consequenter ibidem addit, *Nisi quædredim, quod vile, quæ sacri in Verbe-veteri. Idem adstruit postea, vbi de Beato Ambrosio à Massa, apud Verbe-veterem, prouinciae Romanæ, quiescente: hæcce veritas. Item in Verbe-veteri iacet Frater Moricius, Magister profectus Fratris Ambrosii, qui Sanctus: ac (notate) vniuersè factus B. Francisci: cui F. Marcus primò fuit de ordine Crisiferorum, &c. Abiique autem hæc inscriptione, id originè confirmat. fruct. 11. part. 2. in prouincia Romana: vbi de custodia Verbe-Vetera, & lib. 2. fruct. 6. p. 2. idem attestantur Codex MS. Abbas S. Victor. Parisiens. in Fratribus minoribus sanctitate illustribus apud prouinciam Romanam. Gonzaga sup. Toffinianus in eo. Wadinghus sup. ad an. 1216. §. 21. & 1236. §. 8. Picquetus in catalog. vitior. illust. Franciscan. Broussotom. 13. ad an. 1216. §. 14. Testum dubium est, super his verbis, quæ Dnus Franciscus dicitur habuisse cum ipso Beato*

Morice: iuxta relationem eiusdem B. Bartholomaei Pitani lib. 1. sup. fract. 8. part. 1. *Hic Frater Morice, (inquit) dum Nativitas Christi esset die veneris, & de carnibus comedendis esset questio, & Frater Morice dixerat, quid non esset comedendum propter diem veneris? & hoc factum confirmatum secundo Regis: B. Franciscus dixit: Petrus, Frater Morice, die veneris vocatus diem, quo natus est parvelesimus: vobis, inquit, quid & pariter tali die comedam carnes, sibi non potest: vult de feris ieiunare. Quibus inquit non pascuetur ieiunium telaxarunt, & in aliquibus omnibus non inolevit, ut hoc tali die à carnibus non abstinere. Quorum nequaquam laudam consuetudinem: quos omnino credo ad ieiunandum adstringi. Vateor secularibus, aliisque indulgentem, propter veterem Ecclesie consuetudinem, sanctorum quorundam Patrum dictis, & Pontificum indultis non leuiter iniuriam. Quae hoc ipsum dubium proponunt Honorius III. Pap. lib. 3. decret. tit. 4. cap. Expositum: subiungit. Respondemus, quod illi, qui nec voto, nec Regulari observantia sunt adstricti, in festo feris, sibi solum Carnum à Domino à diuino venere contingit, caribus, propter seculi excellentiam, vices persequi, secundum consuetudinem Ecclesie generalis. Quod veto ex Pisano supra adductum, non viget: eum hoc euenire ante Regis confirmationem, in qua nullus dicit Veneris exceptionem adiecit: postquam inter omnes Dns Franciscus socij, & praeter Patres nostros, hoc die ieiunant, à quibus ad nos descendit ista obligans consuetudo. Quae plurius prosequitur, Wadinghus tom. 1. opusculor. D. Francisci in annotat. 16. ad Regulam S. Clarae: itemque tom. 1. annal. Summo. ad an. 1215. §. 12. ex Rodrico tom. 1. Summo & tom. 3. quart. regul. quest. 45. art. 3. Manuale Minorum. Suarez tom. 1. de relog. lib. 4. de obligat. voti cap. vlt. numer. 5. Nigtonis commentar. ad regul. 5. contin. societat. Ista §. 12. Discipuli de Tempore serm. 11. in fin.*

- §. 5. *Beatus Ioannes, Confessor, b.* Vix exitit deuotione famulatus, & scientia illustis: eius meminit Firmamentum in ordinum eius. os. p. in memorialis eiusdem ordinis sub. 30. Generali Ministerio, ad ann. 1411. Saepe abbas est à Beato Ioanne *Mina de Mars*, eiusdem ordinis C. herali praefecto, qui ob eius doctrinam & vix facultatem, Cardinalis S. R. E. creatus est à Bonifacio VIII. Pap.

- §. 6. *Beatus Gabrielis ab Ane Mars, Confessor, c.* Non omnium eadem est sententia circa huius sancti Patris nomen, Toffimanus lib. 2. histor. seraphic. vocat eum simpliciter, *Proterum*. Ioannes Baptista *Moles*, in memorialis. origine. sancti Gabrielis. Rapusius in hultor. general. ong. Recollector. decad. 4. part. 1. §. 8. Barreuz 4. part. chronic. minor. lib. 1. cap. 6. Daça ibid. lib. 1. cap. 29. Postquam in Apparatu facto, post Gonzagam part. 1. sup. vbi de submissione Vicariorum generalium, in Capitulo generali Romae celebrato ann. 1517. sub Leone X. Papa. *Gilbertum Nicolai* appellat. At eundem nominatur *Nicolaus Gilberti*, vt constat ex Marco Viliiponensi 3. part. chronic. lib. 3. cap. 17. & 39. nec id reuertit à praefatis Rapusio, & Barreuz, atque Gonzaga: immo verò ipse illustrissimus Annales, sic semper nominare conuenit 3. part. in prouine. Castellae, & sancti Gabrielis, atque Montiseno 1. prouine. Tarone Praesens. vbi sic ait. *Visitabat huiusmodi prius Frater Nicolaus Gilberti, post medium vero Frater Gabriel. Ane Mars appellatus eiusque* cas & consuetis Barreuz sup. cap. 12. & 39. Hilariu à Coltam hist. orthodox. lib. 1. pag. 103. in vna ipsius B. Nicolai Gilberti: nunc *Gabrielis* quod, vt supra praebit.

Hic igitur prouinciae Aquitaniae alumnus fuit: sed cum Guadianae officio fungeretur apud Ambasiam, & praeclearis virtutibus fulgeret, delectus est Confessarius serenissimae Reginae, Beatae Ioannae, uxoris Ludouici XII. Regis Franciae. Ac eo matrimonio, auctoritate Apostolica dissoluto; ipsa B. Regina praeterea Religioni omnino intentam, decreuit apud Basinacae Monasterium extruere, illudque sufficienti praemia dotare, & abibito coelibio ipsius Beati Nicolai Gilberti; qui iuxta eius petitionem, Regulam futuræ Religionis, Annuntiationis videlicet Beatae Mariae, seu Decem. Beneplacitorum, aut virtutum eiusdem Deiparae, feliciter composuit: & Roman adiens, approbationem obtinuit ab Alexandro VI. Papa: (prout 4. Februarij §. 5. latius descriptum.) sibique proprium nomen ab eod. Summo Pontifice indultum, ac quibus: *Se deinceps Gabriel. Ane Mars*, nuncupatus est. Io. Galii reuersus, praefens fuit, eum hęc ipsi B. Ioanna Regiuiuice noui instituti professionem sollemniter emisse ann. 1502. Licet autem vix esset magnae eruditionis, & in Theologia tam moralis quam scholastica, consultius, tamen ob eius summam humilitatem noluit ad gradum Doctoratus promoueri. Sepe etiam Episcopatus honorem recusauit. Postea vero, Rapusian, electus est Vicarius generalis vniuersæ familiae Cismonitanae Observantiae, ann. 1511. quem 3. annis gubernauit. Rursusque idem munus assumpsit R. Rothomagi, ann. 1516. quod fideliter exerceuit, vsque ad vnionem generalem totius ordinis seraphici in Cambrani Romae, ann. 1517. sub Leone X. Papa: & tunc Cismonitanae generalis primas creatus est pro hac familia Cismonitana, eodem Generalis Ministeri esse electus ex alia Ultramontana.

Hac noua fretus auctoritate, & assensu Generalis Ministeri: petente in Hispaniam, vbi habitia Generali congregatione Toletj, ann. 1519. Custodiam *Extremam*, & iuxta sancti *Enochi*, Patrum Discalceatorum, creauit in prouinciam, sub nomine sancti Archangeli Gabrielis. Tandem post celeberrimam adu. adu. ad Deiparidem, Ecclesiam, & Ordinis & Missionem, postea conuenit in partibus diuersis constructionum: & nostrae Religionis propagationem; & Prouincialis prouinciae Aquitaniae Tolosanae, Observantiam tamen, existens, plenus acribus, bonorum operibus, Ruthenae in pace quiescit, ann. 1531. De eo item agit *Mirus*, Gazetius, & alij qui gesta Beatae Ioannae Reginae Franciae, praefatae recollere aggressi sunt. Item Nicolaus Otavianus in vita eius, quem praefixit, in uiso opusculo de Decem. Plagijs paupertatis Franciscan. ab ipso B. Gabriele editi. iuxta *Willorum* Athenaei, orthodoxorum. Franciscan. littera G. Micarianus lib. 1. cap. 19. chronic. obseruat. Reformator. Collesius in Elogio illust. mulier. pag. 175. in Caroloetta Albrecta.

Beatus Petrus à Terris, Confessor, d. De huius serui Dei integritate, candore, atque sanctitate, id testantur relinguntur, quod, calanibus eius obitum ipsius Fratris; puen, nueros atque senes Martehens oppidi, consilium vbi que locorum cultorum, dicentes: *Mortuus est vir sanctus Frater Petrus*, cum à viuis excessisset ille Deo charus Pater de *Terris*: ac tandem vniuerso populo, ad eius orationes consolante, vix sepulture mandare poterat: contentendibus quidem alijs, vt vel habitus, vel cunium aliquid habere possent: alius vero, vt vel eius manus, aut pedes deoscularentur. Claruit ann. 1544. Illius memoriam Gonzaga 3. part. prouinc. conuenit S. Eulaliae Martehens, qui est 7. prouinc. Brixiae. Barreuz sup. lib. 3. c. 48. ad an. 1546. Grauiana in *Uice Terris* part. 1. cap. 24.

§ 10. *Beati Ioaannis de Besari, Confessoris.* c] Prouincia Carthaginensis erat alumnus quando curi Beato Iacobo Testera, ex Hispania in Indiam solus, sub ann. 1541. adooque B. Iosephum, Saluatoris Christi nutritum, coluit, & suis concubinis etulic: vt in causa extirant, quatenus vniuersa illa oosa Hispania eum sibi peculiariter patronum sumpserit. Fuit praeterca humilimus, pienuissimus, ac suu itarus sapra modum obferuans, praecipueque Euang elice paupertatis cultor: insuper de alicuius cuiusvis vicius amantissimus i ac sensim appetenti tantopere dominatus extitit vt nec aduersitatibus fractus sit, nec prosperis aliquando successibus sibi effenti contegerit. Demum meritis & annis cumularis, maxima cum tranquillitate, animam exhalauit: sepultusque est in Conuentu sancti Francisci Populae de Angelis, qui est 18. prouinciae sancti Euangelij. Ita habent Gonzaga ibid. part. 4. sup. Barezus sup. lib. 4. cap. 11. ad ann. 1560. Raparus sup. decad. 7. part. 3. pag. 164. Maranus lib. 2. cap. 40. chron. Reformat. Daça part. 4. chron. minor. lib.

4. cap. 10. Grauiua sup. *Beati Ludouici Lucensis, Confessoris.* f] Hispanus fuit §. 11. natione, vita & virtutibus speculabilis, apud Conuentum sancti Bonsaenturae Insulae Fortis-Venturae, vbi sanctissimè obit. Floruit ann. 1570. Memoratur à Gonzaga part. 4. sup. in eodem Conuentu, qui est 1. ac 2. prouinc. Casanensi. Barezus sup. lib. 5. cap. 14.

Beati Francisci Dabij, Confessoris. g] Vir fuit doctissimus & concionator feruentissimus: tum aduersus haereticos, tum contra mores deprauatos. Sicque auditors demulcebat, vt multos conuerterit ad poenitentiam. Obiit ann. 1571. Lutetiae moriens, vt sanctus à populo veneratus est, qui illius pedes & manus deosculabatur, & habitus particulas, pro Religione, pia quadam deuotione, excisus, reuenter asseruabat. Vide Foderetum in descriptione prouinciae Burgundiae, vbi de Conuentu Thonensis: cuius eras alumnus & Piquetum ibidem.

QVINTO KALENDAS SEPTEMBRIS.

IN India Orientali, Beatorum ^a Martyrum Ioaannis Eluafij, & Sixti; qui cum Goam pergerent, à Maluaribus Indis supra mare capti, & pro Christo necati, victores ad astra migrauerunt. In Monte Casali propè Biturgiam in Vmbria, Beatorum ^b trium Confessorum: qui ex insignibus latronibus ad poenitentiam per seraphicum Patrem Sanctum Franciscum adducti, & habitu suae Religionis induiti: insignes vitae sanctitatis euaserunt. Apud Montem-Ferrandum, in territorio Claromontensi, Beati ^c Sabbatiani, Confessoris: eiusdem Seraphici Patris discipuli: eximiae sanctitatis viri. Perusiae, Beati ^d Venturae, Confessoris: paupertate & charitate fulgidi: cuius sanctitatis praconium miraculorum gloria declarat. Nuceriae Saracenorum, Beati ^e Angeli à Speculo, Confessoris: pietate & contemplatione rerum caelestium illustris. Messapiae in Calabria, Beati ^f Iacobi Melphidani, Confessoris: qui doctrina & eloquentia plenus, verbo praedicationis cunctis profuit ad salutem; tum humilitate, qua etiam Episcopalem praefauit dignitatem, patientia, & virtutibus aliis refertus, sancto sine quieuit. Abulze in Hispania, Beati ^g Alphonsi à Palentia, Confessoris: virtute abstinentiae, poenitentiae, silentij, & paupertatis insignis. Beluisij, in territorio Placentino Hispanico, Beatae ^h Isabelle à Sancto Francisco; Virginis: quae miris decorata virtutibus, ad caelestia gaudia feliciter perrexit.

AVGVSTI XXVIII.

§ 11. *Beatorum Ioaannis, Eluafij, & Sixti, Martyrum.* a] Prior, Cochinchinae erat Guardianus, alter verò Sacerdos: qui cum Custodibus Comitibus Gox interfuturi, nauis circumspantes Oceani vndas findunt, à Maluaribus (quibus Christiana fides adinossima est) capti, in mari opprimuntur. Hae & Gonzaga 1. part. origin. seraphic. reh. in sacris Martyribus humilice ordinis, suo xuo, ob Christi fidem passis, apud Indos Orientales. Item part. 4. io fin. prouinciae sancti Thomeae. Barezus parte quarta chron. minor. lib. 1. cap. 71. ad ann. circiter 1560. Daça ibid. l. 1. c. 57. Piquetum in catalog. viror. illust. Franciscan. Bofio tom. 1. lib. 12. cap. 11. Toffiano lib. 1. in fin. vbi de Indis. Grauiua in vici. Tivris part. 2. cap. 14.

Beatorum trium Latronum. b] Diuersi sunt ab iis, § 12. quorum memimus ad 7. Nouemb. infra licet ab eodem Patre Francisco, mediante Beato Angelo de Borgo, fuerint ad Christum reducti. Horum conuersio late descripta est à Beato Bartholomaeo Pisanolo lib. 1. conformitat. fruct. 11. part. 2. in seraphicis minoribus sanctitatis illustribus prouinciae sancti Francisci: vbi narrans eorum accessum ad Seraphicum Patrem Diuum Franciscum, *Venerunt (inquit) festinanter ad Beatum Franciscum, decemque: Patres, nos propter multa, & pessima scelera nostra, non confidimus posse Dei misericordiam mouere: sed firmè confidimus, quid Deus nos ad suam misericordiam recipet, ecce patris sancti: ut cum poenitentiam agere, & in omnibus quae praecipit obedire.*

Quos Beatus Franciscus, benignè & charitatè recipiens, excepit eos multiplicibz exhortandis, tertio eis de inuocandis Dei misericordiis exhortandis. Insuper si illic acquiescitur à Domino ipsam misericordiam, & gratiam reperibit: insuper illis & miserandis, quomodo diuina misericordia à immensurabili magnitudine, tanta peccata nostra, et si infusa essent, precellit: & quomodo reseruat Euangelio, & Apostolo Paulo, Christis beatissimis in hoc mundum pro peccatoribus ueniendum: prope que tam salubria uerba, tres praedicti Latrones abrenuntiauerunt mundo: & recepi à Sancto Patre, sibi tam habita, quam animo adhaeserunt. Dux autem ipsum anno tempore uincentis, post landabilem mutationem de praesenti saeculo (Domino ipso uocante) migrauerunt. Tertius uero superbes considerans multa & magna peccata, quae fecerat: talis se penitentia subiecit, quod per 15. annos (exceptis communibus Quadragesimis, quae sunt abstinenda) continuè ter in septimana, panem tantum & aquam comederat: & contentus tantum una tunica in diebus discalceatus continuè: & post matutinum nunquam dormiebat. Eadem refert Marcus Vlysiopensis 1. part. chronice. minor. libro primo, capite octogesimo sexto & octogesimo septimo. Wadinghus tom. 1. annal. minor. ad annum 1213. §. 18. & tom. 1. ann. 1270. §. 23. quo obiit: post Pilanum sup. fruct. 9. part. 2. notabilis 9. in bios. Elzeuian lib. 2. cap. 8. facti mon. Oluet. Marianus lib. 2. cap. 27.

§. 3. Beati Sabbatiani, Confessoris. c] Huius sacro funere Religiosissimè honestatur Ecclesia Fratrum Minorum Conuentus Monis Ferrandi (qui est 19. prouinciae Sancti Bonauenturae.) Vti amittantur Gonzaga terna parte supra. Piquetius & Fodericus in huiusmodi prouinciae ac Conuentus descriptione: tum in eo qui est secundus. Wadinghus tom. 1. supra ad annum millesimum ducentessimum vigesimum nonum, §. vicesimo octauo.

§. 4. Beati Venturae, Confessoris. d] Memoratur à Beato Baltholomaeo Pilano sup. in disculo loquens (inquit) sacre Beati Frater Venturae, Laurus, pauperum amator, charitatis plenus, (quippè qui Frater Focensis recipiatur) & sanctitate praclarus: qui illis temporibus decedens, nunc censetur miraculis. In quibus uerbis perspicue cernitur suo uero uixisse. Illius adhuc nomen in eadem scituè. 11. part. 2. item & Gonzaga 1. part. sup. in Beatis uitis beuiferae ordinis. Wadinghus tom. 2. annal. minor. ad ann. millesimum ducentessimum quinquagesimum quartum, §. quadragésimo septimo, & tom. 4. ad annum millesimum trecentessimum septuagesimum octauum, §. duodecimo. Piquetius supra. Tossianus lib. 2. in Custodia Perusina.

§. 5. Beati Angeli, Confessoris. e] Laicus erat professione, ac hospitalium, contemplationis admodum deditus: Floreat ann. 1466. cum corpus conditum iacet Nocerae Sarracenicorum. Mentionem de eo facit Marcus Vlysiopensis 3. part. sup. lib. 4. cap. 32. ad ann. 1461.

§. 6. Beati Iacobi, Confessoris. f] Apulias fuit natione, & inter Patres Obliuiscens sua tempestate, doctrina, & uirtute celeberrimus: indeque lépè Prouincialis munus in sua prouincia magna cum prudentiae laude adnuntiauit. Dùm itaque Melphici Guadianus esset, & quandoque Capucinus hospitio excepisset, cuius his de Regulari Obliuiscens tractatum habuit: quod cum colloquus inflammatus, cum suo Prouinciali Melphico de prouinciae reformatione egit, atque in proximo Capucino Prouinciali Reformationis articulos

proposuit: qui eùm segniter acceptarentur, prouincia Apuliae relictà, ad Neapolitanam se conferat, in qua, Reformatione frustra tentata, ad Capucinos migrare cogitur: quomobrem abfoluo Quadragesimalium Seruicium cursum, cum folio, ac nonnullis aliis sacrae Theologiae candidatis, ann. 1536. ad ipsos patres Ierosolimitae conuoluit. In noua hac ad Capucinos uocatione, tam praclarum Regularis Obliuiscens ac prudentiae specimen dedit: ut plurimum apud omnes nominis, sique auctoritatis adeptus fuerit: nihilque graue in Neapolitana prouincia, absque illius consilio fieret. Euangelicum praedicationis munus, quo iam antea egregiè praecellebat, tam ardentè, atque Apostolice spūta profectum est, ut Fordinam à Francisco A. suo generali, missus, urbem ab haereticis expurgaret: inde Ferrarianum praedictum, haereticorum opera, illi hospitium, & praedicatione denegauerat, tam uariis delibatis, & aduersariorum detecta perfidia, benignè audiret, ac ea in uerbo maximo cum animarum fructu conuocatur Epidaurum postea ueniens, tantam sibi apud eam rempublicam, sua praedicatione, gratificauit conciliabit: ut eam sibi Episcopum à Pontifico postulauerint: sed eo constanter id recusante liber dimissus est. Mirum autem plane erat, quàm liberè, ac feruè uis Dei, ipsa quoque potentiam uis increparet, & quae hanc ob causam, patienter suffereret, Neapolim reuersus, Hyduntinae prouinciae protergum eùm arguisset, ipsiusque in se odium concitasset, exilio miscelatur, & Mellipati proficiscitur: ubi post biennium, annosus, probatus, meritis ac uirtutibus clarus Deo spiritum reddidit anno 1561. Tanta autem fuit illius sanctimonie fama, ut Messapiae publicè illi stela erecta fuerit: & quarto post ipsius obitum anno, eum eius corpus fuisse exhumatum, integrum ac incorruptum apparuit, suauissimo odore flagrans. Nonnulla etiam odidit opuscula: quorum meminit Botteus, tom. 1. annal. Capucinor. ad an. 1561. ex Pettaeque, Salodensis, & M. S. prouinciae Hyduntinae.

Beati Iohannis, Confessoris. g] Vt exiit mori per §. 7. nitanitiz: angulo ferreo, & tunica, seu paludamento itom ferreo, utebatur ad caenam: solo habito, ipsoque paupero supernadatus. Femoralia aeternis sic gerebat nudis & alpeia, ut ferri naturae aequas uiderentur, & illis rigiditatem foperare. Scissileceus semper incedebat, cicerbis discipulis & ieiunius corpus edomabat: septem quippe Seraphici Patris sancti Francisci Quadragesimas inuolubiler seruabat: seu, ut uerius, iteamor, lugere ieiunabat: eo quod pane & aqua contentus, cetera respuere gule iuramentum: itque tenuis uictus sic patrimoniz pleus erat, ut comestionis ceremonis magis, quàm refectiois censeretur. Super custodia cordis, oculis, & aliorum sensuum maxime inoigilabat: praesentiam diuinam in omni loco sibi concilians. Silentium summe obseruabat: quod si ad loquendum quandoque cogereetur; in hac uerba proterpbat: *Morendum mihi est: uel, Sorsum erda, sicut Sancti simus.* Exinde magna exortebatur eius solitudo, quae in tantum exerceat, ut suo prelatum cum esset, siue particularis Religiosus, insequam cellam egrossus sit, nisi pro officio diuino decantando, uel pro obedientiae complenda: & quamuis patriam, progenitores, parentes, & amicos haberet sibi propinquos, licentiam tam eos inuisidum nullquam petiit, per spemum 31. annorum, quibus Religionem scripam inuoluit. Floreat an. 1600. & sancto sine quereat apud Conuentum Sancti Anthony Abuliz, qui est 23. prouinciae S. Iosepha. Ita Ioannes à S. Maria part. 2. chronice. ead.

eiusdem provincie. libro quarto, capite trigesimo quarto.

- §. 2. *Beata Isabella, Virgini.* ^b Magna hæc virgo pollebat humilitate & abstinentia: tantoque patiendi desiderio tenebatur: ut loco tunice, soga è latis palmarum contexta, veteretur cuius asperitate, veluti scalpro facta, catenam ad carcerem inducebat: eibum cune-

re aspergebat, antequam fumeret; feruebat ad orationem: in qua multis consolabatur consolibus blandans ac revelationibus, & apparitionibus: obæ sanctissimè apud Monasterium Beluissimum, quod est 6. provincie Angelorum. Sic Dacæ 4. part. chronice. minor. lib. 4. cap. 30. ad an. circiter 1600. quo claruit.

QUARTO KALENDAS SEPTEMBR' 3.

Valentiz in Hispania, Beatorum ^a Ioannis & Petri, Martyrum: qui ob Christi liberam prædicationem, & Mahumeticæ legis publicam damnationem, variis, iisque maximis tormentis excruciat, ab Azoto Maurorum Rege iussi sunt capite plecti. Pincis in territorio Placético, B. ^b Hieronymi Oliuati; Confessoris: doctrina, & vitæ integritate conspicui. Toleti Beata ^c Mariæ Gonçaluz, Virginis, Tertiariæ, quæ genere, oratione, pœnitentia, aliisque præcipuis virtutibus illustris: sancto sine quietu. Ville-longæ, in territorio Vlyssiponensi, Beata ^d Beatricis à Sancto Francisco, viduz: quæ sub habitu tertij Ordinis Minorum, Christo famulata: ingenti floruit sanctitate.

AVGVSTI XXIX.

- §. 1. *Beatus Ioannis & Petri, Martyrum.* ^a Cùm BB. Patres, Fratres Ioannes Sacerdos, atque Frater Petrus Laicus professus, in Hispaniam ablegati, Valentiam, Christi fidem Mauris eius accolis prædicaturi, iuxta datum sibi à Seraphico Patre Sancto Francisco mandatum, tenderent anno 1140 Tyrolium Aragonicæ vrhem, applicere, libique cernentes populum fide supra modum affectum, extrudis duabus ex vili materia cellulis, iuxta ad diculum Beato Bartholomæo Apostolo sacram, pedem ibidem ad tempus fixere: extrinsecus prædicationibus & orationibus suæ odorem sanctitatis diffusissent. Qui tamen post elapsum decemium, Valentiam, muneri sibi summo satisfacturi appuli: vrhem animi constanti, magnocque fidei zelo, ac Martyrij desiderio inflammati, ingrediuntur: ad prædicandum verbum Dei. Quæ cum in Mahumeticam legem publice inuesti essent, illamque prælato sibi facto Euangelio damnassent, ab Azoto, sine (ut alij volunt) Zetabuzer, Valentiz Rege, comprehensi, opprobriis atque iniuriis primò sunt vexati, & carceri mancipati. Cùmque nec munis terrent, nec promissionibus seducti possent ad Christi fidem abnegandam: in publica platea illos decollari mandauit anno 1141. 19. Augusti. Quo rum reliquæ, demptis capitibus, à Christianis benedicti ibidem sepultæ; postea ad vrhem Tyrolium per Iacobum I. Aragoniz Regem transferræ fuerunt, anno 1138. vbi et sepelunt multis clarissime miraculis.

- §. 2. Imo verò, & ipse Rex Azotus, facti pœnitens, ex maximo Christianorum persecutore, Christi fidem amplexatus, baptizatus est: Regno abrenuntiavit & sæculo: necnon palatum Regale: vbi præfati Martyres festinam mortis exceperant, libentissimè obtulit: Fratribus: ex eo, & in eo, fuerit conobium monasticum: anno 1138. quod & factum est. Hæc funt ex B. Bartholomæo Pisano lib. 1. confirmat. fruct. 8. part. 2. vbi de Fratribus minoribus, sanctitate illustris in provincia Aragoniz. Codice MS. Bibliothec. Abbat. S. Victor. Paris. lib. S. Antoen. part. 3. histor. titul. 24. cap. 7. §. 14. Toffiano lib. 1. histor. septim. an. 1231. & lib. 2. sub F. Helya Ministro generali. Mar-

co Vlyssiponens. part. 1. chronice. minor. lib. 4. cap. 36. 37. 38. & 39. Gonzaga part. 3. orig. seraphic. tit. lig. in Conuentu. provinc. Aragon. & in Conuentu 1. ac 2. provinc. Valentiz. Picqueton in catalog. vitor. illustr. Franciscan. Eleazar lib. 2. facti mont. Olivet. cap. 11. Ximeno lib. de Recla gubernandi ratione. Bouter. 1. part. histor. Valentiz. lib. 1. cap. 16. & lib. 2. cap. 12. Mariæ lib. 3. histor. Eccles. SS. Hispan. part. 24. 25. 26. & 27. Wadingho tom. 1. annal. minor. ad an. 1216. §. 2. 1220. §. 58. 1231. §. 47. 1238. §. 5. & 1239. §. 16. 17. 18. Sedulio comitatur. ad vitam. S. Francisci. cap. 3. §. 8.

Beati Hieronymi, Confessoris. ^b Vix sane doctissimus & omni virtutum genere ornatus ad eius funus, quod contigit an. 1580. hac die, vniuersum Pincianum oppidum, ob eius sanctitatem accurrat: illeque fortissimum se existimauit, qui vel tantillum habuiss, aut chorde ipsius habere potuit. Ita Gonzaga sup. part. 3. in Conuentu 1. provincie Conception. Beatrix 4. part. chetou. minor. lib. 7. cap. 37. Wadingho tom. 1. sup. ad an. 1243. §. 24.

Beata Mariæ Gonçaluz, Virgini. ^c De ea agunt Gonzaga 3. part. sup. vbi de Monasterio S. Antoinj Paduanj Tolon, quod est 20. provincie Castellæ: & Beatrix sup. lib. 1. cap. 23. Valentiz de SS. Femin. ord. minor. lib. 4. cap. 3. Salazar. lib. 7. chronice provincie Castellæ cap. 18. & 19. Valodiura igitur huius mundi illecebris, eiusque inanibus pompis, deuota hæc, piæque adolecensula, B. Mariæ Gonçaluz a Fonte, quibusdam sibi amicissimis feminis, eodemque ingenio, quo & illa, præditus suggesti: ut vulgari curioque habitu relicto, vni sciam, & honesto quodam indumento genere, & frugalis mensa viuissent. Tum demùm puella veste mutata, in honestam quandam domum, simul cum illis se recipiens; ad tempus ibidem quàm honestissime cū eisdem commorata est. Sed omnibus illis arduorum persecutorumque videntis modum simul antebatibus iussit R. P. Francisci Angelorum: qui tunc huius provincie Vicarium agebat Provincialium, ac postmodum in totum monentici instituti Ministrum generalem successit fuit: vt ad habitum at-

que totum D. P. Francisci ordinem transierunt, quod & illa fecerunt, ac post integrum decursum eodem in loco commoratae sunt. Quo tamen elapso, praefata B. Maria ademptam, (ex facta sibi à R. P. F. Francisco *Ximeno* Toletano Archiepiscopo, potestate) domum (quae praedictae civitatis Toletanae vallo circumfinita, & ad quandam Ferdinandum ab *Anulo* attinebat, parochiaeque S. Thomae vicina est) an. 1514. una cum sibi adherentibus foribus se transfudit. Quam demum in sultum Monasterium, sub invocatione S. Antonij Paduani, submanstrante interim, quae officina fuerat illustri *Domina*, *Catharina de Sane*, eius Maritima, promovit. Vbi in primo devotionis feruore perseverans, penitentia, oratione, aliarumque castitatis virtutum conspicua, sanctissimè obdormiuit in Domino; ibique sepulta iacet.

5. 4. *Beata Beatrix à S. Francisco, videt. d.]* Cùm hæc decora mulier, ad hoc matrimonij vinculo in vetus, maximo ingreditur Religiosis desiderio teneretur, ex voto se Altissimo ad vniuersum Conuentum ædificationem

adstrinxit, si vero prius defuncto se superfluum manere contingeret. Vt itaque compos effecta, dum sollicita de vniuersi vitam voluntatem exegisset, arque constituendū à se Monasterium amantem reuoluit, Clarissimum Monasterium processionem in fontibus videri, illarumque alteram sibi loquentem audire: Hic tuus habitus, cuique amictus fuerat est. Quamobrem summo manè surgens, cineribus habitum, ad instigatus, quem in fontibus viderat, quantumcunque conficiendum, & à Reuerendissimo (scilicet Religiosis) abbasno, *Mateo Vlyssiponensi*, Portuensi Episcopo, benedicendum curauit. Quo induta, paternam in domum vnicum eiusdem mentis loca reperit, illicque abierit, dum sanctissimè vixit. At Monasterio extructo *Villæ Longæ*, sub titulo *Domus nostræ de potestibus*: inibi se seorsum atque sub *Tertiariarum* habitu, sancto sine obdormuit in Domino. Vixit adhuc ann. 1566. Memoratur in *Gonzaga 3. part. sup. in hoc Monasterio*, quod est 17. proxime *Portugallæ*.

TERTIO KALENDAS SEPTEMBRIS.

A Pud S. Sebastiani oppidum in Gomera Canariæ Insula, Beatorum ^a Martij et ^b Didaci Mugnosij, Gumielis, & Antonij à Sancta Maria: quia hæreticus grassatoribus capti, ob Catholicæ Religionis confessionem, crudeli mortis genere sunt interempti. Bergenæ in Aquitania, Beati ^c Petri Toelari, Martyris: à Caluinistis hæreticis tentus, illorum scruitium superauit: & pro Romanæ Ecclesiæ defensione certauit vsque ad mortem. *Populæ de Angelis*, in India Occidentali, Beati ^e Martini à Sarmiento, *Tlaxcallanorum* secundi Episcopi: qui humilitate, continentia, & charitate præclarus: sollicitudine pastorali, atque zelo salutis animarum admodum refulsit. *Villæ-Franche* in territorio *Lugdunensi*, Beatorum ^d trium Seraphici Patris Sancti Francisci sociorum: qui singulari vite sagittimonia illustres extiterunt. *Columbarij* in *Tuscia*, Beati ^f Nicolai Senensis, Tertiarij, miraculis clari. *Agrigenti* in Sicilia, Beati ^g Cherubini à S. Lucia, Confessoris: qui abstinentia, penitentia, & cælesti contemplatione insignis, virginitatem perpetuo coluit, & nunc vsque miraculorum gloria emicat. *Volaterræ* in *Hethuria*, Beate ^h Domitille de Falconinis, Virginis.

AVGVSTI XXX.

5. 1. *Beatorum Didaci Mugnosij, &c. Martij, &c.]* Hominum illustrium Martyrum accipit an. 1572. cùm aliquot hæretici Insulæ Gomerae (quæ visa est ex Fortunatis Carven.) oris circumiuncta classe oppulsi, Sancti Sebastiani oppidum expugnarunt. Tunc etiam illi sceleris vii, Conuentum ingressi, in Chæthæque Sanctiorum imagines usulos quadam atrocitate debacchati sunt: quos B. *Didacus Mugnosius*, qui ad nomen Custodiam remanserat, grauerat corpore. Quamobrem illi supra modum exasperati, conuersis in eum capitulis, spiculis transiebat. Ad huius tentum egressus B. *Gumiel*, in huiusmodi languentibus hæreticos acinus inuelli cepit: idque in causis extitit, vt apprehensum eum, plurimis diuque vulneribus affecisset, & occideret. B. verò Antonius à *Sancta Maria*, ex eodem conuentu Canariæ oppido orandus, atque præfata Conuentus Guardianus, recordatus, quod Augustissima *Encharista* remansisset in sacro Conuentum sibi repetendum fure censuræ, ne tantè *Gochum* caudas daretur: ingreßus itaque eius Eucle-

siam, sumptum singulari cum deuotione *Dominicum* corpus, maxime cum lachrymis non admodum, dehumilique. Quod vt satanas miseris conspexerunt, eum comprehendentes, ad prætorium nauem deduxerunt. Cuiusque nec eorum minus, nec blandimenta vel sollicitationibus, quibus eius constantiam supra modum tentarunt acquiescere vellet: imò petius productio ex manica ligno Crucifixi, eos ad respiciendam, atque tanti consilij crinibus penitentiam virilitate, constantissimèque hortaretur: ab eis, opprobriis peius in saturatus, olapibus postmodum ex his, duris vulneribus ictus, globalis ferece transferretur, atque in mare prociuit. Ita scribitur *Gonzaga 4. p. orig. scilicet 1. part. in Conuentu S. Francisci Gomerae*, qui est 8. proxime *Canariæ*. *Bazens 4. part. chron. muor. lib. 5. cap. 31 & 14. Daçabid. lib. 3. cap. 49.*

Beati Petri Toelari, Martyris, b.] Religiosissimus hic 5. 1. Pater Sacerdos erat: quem heretici crudelissimè ob Romanæ Ecclesiæ defensionem occiderunt. Vixerat magis ingenij, & vix sanctitate floruit. Agout de eo *Gonzaga*

- Gonzaga 1. part. sup. in Conventu Bergetacensi, qui est 36. prouinc. Aquitanie recentioris. Barezus sup. l. 7. c. 35. ad an. 1279. Grauna in *Vite Turrensi*, part. 1. cap. 24. Daça sup. c. 38. Wading. rom. 2. Annal. Min. ad an. 1190. §. 26. Putesius de Episcopis Petragoricensib. in *Francis* §. 20. eundemque paulo antea adierat matritum subisse. an. 1170. Petragoricensis, pag. 194. in *Pe- tro Ferrera Episcopo*: nisi essent duo, omnino diuersi.
3. 3. *Beati Martini de Samento, Episc. c.* Duxit originem præstantissimam hic Antistes ex *Husa de Castro*, Diocesis S. Domini oppido: ingenioque habuit patentes, à quibus cum in omni pietate ac Dei timore educatus esset: adhibe puerulus, Ecclesias sedulo frequentans, sacrisque Mistræ, ac concionibus intentus aderat: & quicquid ex eis retulisset, ad vitarum foros, ac ceteris familiaribus, consensu fidei, domi proponebat: à præfata intemeri forore petens, idque præfago sperata, ut sibi futuro, vno tempore, Episcopomanum deoscularetur. Adulus Franciscanum habitum in Burgensi Prouincia induit, literisque tum Philosophicis, tum Theologicis in ea Prouincia, ac Valisole operam dedit.
3. 4. Postea cum B. Ioanne de *Gonsa*, eius prælectore, plurimisque aliis Religiosis, Sacerdotibus imitatus, ac officio prædicator factus ad Indias Occidentalis partes an. 1538. se contulit. Cùmque ingenio ac prudentia polleret, à Patribus prouincie S. Euangelij cum B. Iacobo *Tybera*, eius Custode, quatenus Ministri Prouincialis vices suppleret, ad Generale Capitulum Mantue sub an. 1541. celebrandum missus est. Itaque cùm præfatus B. Iacobus iam senio confectus, ob eius matritatem à Generali Ministro, in Generale nouæ Hispaniæ Conuersorium, per integrum sesennium electus esset, sibi que B. Martinus, cui, quo eius temporis curiculo è viuis decederet, subrogatus fuisset: inopertente pæremotus B. Iacobi morte, sibi in officio successit, acque per integrum quinquagennium Conuersariatus Generalis munere istis in partibus, maxima cum omnium admiratione functus exiit, atque paulo post Thaxalancanensem Episcopos, à Casolo V. Imperat. sufficit: quod ut ille primùm recusauit, nullo pacto, id ut acceptaret, compelli potuit: quo-vique sibi per B. Toribium Motoliniam, Prouincialem istius tunc prouincie Vicarium, ex obedientia, in-iunctam est.
3. 5. Assumptus verò ad Episcopalem dignitatem, nihil de prisco rigore, aut subita humilitate, remissi: imò potius vili contentus tegmine, pedesque incedens: haud dedignatus est sacros Canones sub B. Ioanne *Fuertes* eorum prælectore addicere, nec humilibus charitatis operibus vacare. Præterea pauperibus, miseris, pupillis atque afflictiis ex animo compatiens: que erant sui munera ad eò diligenter, ac vigilantè præstitit, ut nihil in eo de desiderari poterat. Quamobrem tam Indis, tum quoque Hispanis gratissimus extitit. Frugali refectione contentus, vnao tantum Fratre in focum assumpto, conuivialium sibi grege m iustitate, sibi que Sa-cramenta de Episcopali mote coofuerat. Denique hic vigilantissimus Præful, contracto ea quadam defatigante morbo (anmistraneta: siquidem innumeras feri è Indis per tres continuos dies, abique vlla respira-tione, Conuersationis Sacramentum) in Conuentum S. Francisci Popule de Angelis, se recepit, atque Sacra-mentis munus, animam calo reddidit. Eius mortem omnes Hispani & Indi maximis lamentationibus, lachrymisque fusc prosequens, maximum fuit sanctitatis testimonium reddentes: nec abs re sanè, cùm nihil eò contentius, nihil humanius & affabilis, nil denique

humilius exierit. Illius meminerunt Gonzaga 2. part. sup. vbi de Episcop. Ord. Min. item part. 4. in præfato conuentu, qui est 11. prou. S. Euang. Barezus sup. l. 4. c. 18. ad an. 1560. Platus de Bono *Ita*. Relig. l. 1. c. 29. Rapinrus in hist. General. Orig. Recoll. Decad. 7. part. 1. par. 4. MARTIANI l. 1. c. 31. Chron. Reform. Daça 4. part. Chron. Minor. lib. 2. cap. 48.

B. *Yrion Sactor. D. Francis. d.* Cùm mclyrus Bello-Julenus ac Monsi-Ferranda Comes, Guichardus, è Constantinopolitans Legatione, Philippo II. Rege Francorum, Augusto imperante. circa an. 1509. rediisset, & quosdam Fratres ex Afflino, à Seraphico Patre D. Francisco obrentos, secum adduxisset, Polliciani Conuentum illis extruxit: qui tamen post aliquot annos, renouatus: & in alium locum translatus est. In quo nouo edificio tumulati sunt prædicti sancti Patres: de quibus ita Gonzaga 3. part. sup. in eo Conuentu, qui est 2. prouinc. S. Bonauenturæ, scribit: *Inter hos iori choram atque Ecclesiasticum sepulchra sunt religiosissimi duo Patres, Seraphicus Pater Franciscus eius, summoque pietate, deuotione, atque sanctitate præditus. Tres autem fuisse alij non immeritò affirmant. Piquetus in Notis ad Cuthiam Lugdunensem, contra Foderetam, in descriptione ipsius Conuentus. Item in eadem Custodia, vbi de cuiusmodi Conuentus istius Polliciani non longè à Villa-Franca oppido: vnde nomen sumpsit. Subius autem (inquit) nonissimum dicunt præfatos dicunt tres summo pietate & Religione sanctissimos Patres D. Francis: c. 1. c. 1. Quod cum ita sit, verisè est, vel huius Religionis re-antiquis carissimè, in hunc locum translatis fuisse: aut in annis plurimis, huiusmodi fundatos superuixisse. Vide Foderetum in Descriptione huius Conuentus & Wadingium in Addition. ad tom. 1. Annal. Minor. sub an. 1217. §. 8.*

B. *Nicolai Srauersi, Confess. e.* Vir fuit integerrimus, vite sanctitate, & fama miraculorum coruscans. Memoratur à Marco Vlyssiponensi, 3. part. Chron. Min. l. 9. c. 35. De Bultis in Rolano Quadragesimali fer. 27. part. 1. Marulus lib. 4. histot. sacra. Relig. Gon. 22. 1. part. sup. in B. Viri Tertij Ordinis Minor. W. ling. tom. 1. Annal. Minor. sub 1289. §. 39. & 1290. §. 15. qui ab eo vocatur B. Nicolaus de *Symonis*, Algeria in Archio Episcopica totius Ordinis Franciscan.

B. *Cerberus, Confess. f.* Nobilibus & opulentis parentibus nascitur apud *Santam Luciam*, Siciliæ pagum, vnde & cognomeo accepit. Ab initio, puer bonæ indolis extitit, ablucentisq; deditus, à quoque humilitate adornatus, ut eam domus paternæ seruiorum pedes nonnumquam ablueret atque lauaret. Vnde viginti annos natus, Ordinem Minorum intravit, ibique haud diu permanit. Quin vite perfectioni desiderio flagrans, ad Patres Reformatos eiusdem prouincie Siciliæ transfert: inter quos tot virtutis ac sanctitatis iudicia præstiterit, ut à Guardianis Conuentus S. Nicolai Agrigentini, qui est 4. prouincie Siciliæ, infusus sit, de prioribus Patribus ipsius Reformatorum auctoribus atque fantosis præcipuis connumeratus. Fuit siquidem paupertati & penitentiae valde addictus, & ita professionis ac Regulæ ingens emulor. Cibus eius ordinarius ac potus, panis & aqua, præterquam in Natali, & Paschate Domini. Culci asperitate, & fortis disciplinæ corpus iugiter assiduebat: summi percussimus erat, nec quiesceret, nisi super assester, capiebat. Orationi sanè constituit operam dabit, idque pium opus semper genubus explebat. Laboriosa, vitioraque domus munia summa cupiditate equiebat: sanctum Mistræ sacrificium magna cum deuotione & lachrymis peragebat: verba oculo omnino ex orebat.

Sancti obijt pleris bonis operibus, & miraculis ante & post mortem clarus: die Dominica 30. Augusta, an. 1587. sepultus in praefato Conuentu. Nunc vero processus fuit in Curia Romana, auctoritate Apostolica, pro eius Canonizatione: vbi constat, ex libello N. español. ano. 1626. confecto, apud Typographum Ioan. Dominiis Roncal oili. Memoratur à Bonifacio

de Bonibellis in Chronica Reformat. provincie Roman. Barezio sup. lib. 8. cap. 57. Daça lib. 4. sup. cap. 11. & Grauna, sup.

3. *Demetrius de Palerminis.* g] Flouit sanctitate apud Monasterium Clarissimum Volaterr: quod est 1. provincie. Tulciae: pro vbi. scribit Gonzaga part. 2. sup. cui consentit Barezus, sup. lib. 4. cap. 38. ad an. 1562.

PRIDIE KALENDAS SEPTEMBRIS.

Cholletti in territorio Maleacensi, Beatorum ² Duorum Martyrum: qui in persecutione Caluinistarum haereticorum passi sunt. Apud sanctum Milianum, Aquitanorum oppidum: passio Beati ^b Mathurini de Pulchro Visu, qui gladiis haereticorum transverberatus, martyrium compleuit. Aretij in Tuscia, Beati ^c Benedicti Aretini, Confessoris: qui provinciae Antiochenz in Syria primus Provincialis ab eodem Patre sancto Francisco institutus, vitæ sanctitate exiit insignis. Tlamanalci, in India Occidentali, Beati ^d Martini à Valentia, Confessoris: qui verbo prædicationis, & summis virtutibus clarus, Legatus Apostolicus in Indiam Occidentalem traiecit: vbi tantoperè in Euangelio disseminando laboravit: vt Indorum Apostolus iure vocatus sit: & dono prophetici atque miraculorum gloriosus existeret. Apud Longum-Campum, in territorio Parisiensis, Beate ^e Elisabethæ, Virginis, sororis sancti Ludouici Galliarum Regis: quæ spectis huius mundi oblectamentis: Christo sponso in humilitate & paupertate inferuire maluit: à quo crebris miraculis ante & post obitum, miracificata est in terris.

AUGUSTI XXXI.

1. *Beatorum Duorum Martyr.* a] Horum insignio scribit Elogium Gonzaga, 1. part. Orig. Seraph. Relig. in Conuentu Chollet, qui est 6. provincie. Tironis Pictauiens. his verbis: *In supernis vobis sedationibus Gallia, anno Domini 1562. demeritis fuit hoc Conuentus ab haereticis: vbi citam duos fratres magna fide, & inconfutibili constantia, pro confessione Christiana, Apostolica, & Romana Religionis crudelissimum, sed tamen gloriosissimum fatum sustinuerunt.*

2. *Beati Mathurini de Pulchra Visa, Martyr.* b] Religione insignis erat & virtute: quando hereticis, an. 1580. eum iam senio confectum, pæ Comenens S. Miliani foribus, dicto mucrone confoderunt, atque ad animæ vsque exaltationem transverberauerunt. Ita Gonzaga part. sup. in hoc Conuentu, qui est 14. provincie. Aquitan. Recentioris. Wading, tom. 2. Annal. Musot. ad an. 1291. §. 63. Daça 4. part. Chron. Min. lib. 3. cap. 38. ad an. 1567. qui eum desperam vocat *Mauritium*. Grauna in *Vite Tironis*, part. 2. cap. 12.

3. *B. Benedicti, Confess.* c] Honestus piisque parentibus natus Aretij in Tuscia, à tenetis annis studiosè vixit, per omnesque sanctitatis gradus incesit. Hinc S. Franciscus imitator assiduos factus, ab eo Ordinem habuit sumptis, an. 1211. & ad magnam vitæ perfectionem strenuè se accinxit. In Comitibus Generalibus apud Alifium celebratis an. 1216. hunc sibi familiare & grati instituit D. Franciscus Marchie Anconitanæ Ministrum Provinciale. m. Vix etiam in sanctas erat, in regimine prædes, in moribus grauis, & in subeundis quibuscumque laboribus, vel in Ecclesiæ, vel in suis sodalitatij obsequium, animi constantis. Quapropter inter Seraphicus Patres, ipsum post sanctissimè gubernatum illam provinciam, ablegauit cum aliis Fratribus ad Græcos, Antiochenos, cæterasque deficientes Romanæ nationes an. 1219. In Græciam aeternam flatim nauigant B. Benedictus, deposito Ministeriatus præfate provincie, Marchiæ, quem eo vsque laudabiliter gesserat. Eo appulsus, per quàm beni-

gnè & humaniter receptus est à Petro, Gallo, Alifsiadocensi Comite, tunc Orientis Imperatore: regni faciente & auxiliante plura accepit, & edificata suis consodalibus habitaculis: Religionemque ita dilatavit, vt breui ampla coalesceret Provincia Fratrum dicta Romanæ. Mîros fecit ibidem Seraphicus Ordo progressus, & vitæ sanctus cum foctis tel spiritualibus præsentis: doctissimam eorum & vitam Domino conuersantem, sequentibus signis non paucis: præcipuè verò in conuertendis, & adducendis Græcis ad vnitatem fidei cum Ecclesia Romana: cui res multum insudabat an. 1233.

Interim, Ioannes Bienenus, Gallus, Comes Viennensis, Rex eo tempore Hierosolymocæ Constantiopolitani Rex tot Imperij, pro Balduino II. genero suo, Imperatore (quem in Galliam miserat ad S. Ludouicum Regem, pro auxilio petendo, contra Græcos libi insulantes an. 1237.) post aliquot annis cædum Imperium, diem terminauit vltimum: factus prius Minorita, per manus ipsius B. Benedicti an. 1238. vti constat ex eo M. S. Archiepiscopi Senonens. de Sulceptione Coronæ spinæ Christi, quod dedimus sup. ad 25. Augusti. potè modicè huius Imperatoris pietatem in tali Seraphica Ord. habitus sumptione, ceterum Ioanndem in Chron. M. S. part. 3. c. 232. Platas de Bono stat. Relig. l. 2. c. 26. Brounus in Annal. ad an. 1238. Pisanus l. 1. Cosmotic. fruct. 4. part. 2. fruct. 3. part. 1. in Imperator. Francic. fruct. 11. part. 2. & l. 1. fruct. 6. part. 2. Marcus Vlyssip. par. 1. Chron. Mus. l. 2. c. 75. Toffianus. l. 1. hist. Seraph. Wading to. 1. sup. ad an. 1211. §. 126. 1240. §. 5. item to. 2. ad 20. 1239. §. 10. ex Mariano & antiquis Chron. Ord. Min. Algeriæ in Arboreæ pilos, tunc Ord. Francic.

In Occidentem postea reuertens mita operatos est. Eius præfatus ab imminenti & certo naufragio liberatos, focum & duos D. Basilij Monachos, in quodam propè Antiochiam Aluco nauigantes, competens Spiritu etiam prophætico elaruisse, & multa prædictis occulta præcipuè, F. Thomæ Papiensi, Tulcia

Tulcia postea Ministro Provinciali, cuius in re actus peragenda, dubis cogitationes penetravit & dissoluit, testatum est. Dùm Ateji maneret, testimonium authenticum, multis praefentibus Fratribus, sub sede Notarii praebuit, an. 1277. pro confirmatione indulgentiae Provincialis. Danielis Prophetae digitum miraculose acceptum in civitate Babylonis, in suam patriam reportavit: cuius virtute Deas multa operatus est miracula tandem pridie Calend. Septemb. testa 6. an. 1280. sanctissime in Domino obdormivit. Tumuloque est Ateji in xde sancti Francisci, in Sacello à Familia *Singulorum* in eius honorem edificata: caput vero collocatur apud sacrum, in eleganti capsula. Agunt de eo Marianus lib. 1. cap. 7. 12. 13. & lib. 3. capite 2. Bernardus à Beis in Chron. M. S. Pisanus sup. lib. 1. fruct. 8. & 11. part. 2. in provinc. Tulcia. De Bullis in Rosano Virg. serm. 10. part. 1. in fin. Gonzaga part. 1. sup. in BB. vms huicse Ordinis. Marcus Vysliponen. sup. lib. 6. cap. 55. Piqueus in Catalog. vitor. illust. Franciscan. Algezira & Wadinghus sup. tom. 1. ad annum 1216. §. 3. 12. 19. §. 32. 33. 1212. §. 42. 1235. §. 12. Item tom. 2. ad annum 1277. §. 19. & 1280. §. 2. quibus refutatur Toffianus & Rosius sup. scribentes hunc obisse ann. 1224. liquet tamen clarissime contrarium ex praefatis.

- §. 6. *Beati Martini, Confessor. d.]* De hoc sanctissimo viro Dei, Indiarum Apostolo; id mihi liceat alimere, ecclesiasticis; quod praeterea dicendi copia, inops & elinguis esse dicitur. Vita eius admiranda, egregia facta praecelsaeque virtutes, ac miracula copiose describuntur B. Franciscus Ximerus, antantissimas eius factas, annis à factis illius obitu tribus. Marcus Vysliponen. 1. part. sup. lib. 9. capite 53. Gonzaga 4. part. sup. in Conventu 10. provinc. sancti Evangelij. Baretus 4. part. Chron. Minor. lib. 2. capite 56. vique 10. Hilarius à Costa lib. 1. histos. Ca. tholic. pag. 109. & cet. Rapinus histos. vniuersal. Origin. Recollector. Decad. 4. part. 1. §. 7. & Decad. 5. part. 1. & 2. Argenteo de Sumis in Commentar. rerum suetempor. ad annum 1534. & 1538. Bosius de Signis Eccles. tom. 1. capite 3. lib. 4. & lib. 5. capite 2. item lib. 6. cap. 5. §. 3. & lib. 12. capite 9. Galenus in Tabula Chronograph. saecul. 16. in SS. vnos, ex Cocco, de Signis Eccles. at. 11. Franciscus Lopez de Gomara lib. 4. histos. General. Indiar. Occidental. cap. 95. Cornelius Wyrtet. & Antonius Magnus lib. 2. eiusdem histos. Elizeus lib. secundo, facti Minn. Olivet. cap. 9. & lib. 3. cap. 4. Marianus lib. 1. à cap. 11. vique 56. Thomas à Iesu in Thesaurio sapientiae lib. 2. cap. 6. Toffianus lib. 2. vbi de India. Daça 4. part. Chron. Minor. lib. 1. cap. 2. 4. 5. & seq. Mariana lib. 17. histos. Eccles. SS. Hispan. cap. 11. & 12. Graetia in *Uice Martini*, part. 2. cap. 24. Wadinghus tom. 1. sup. ad annum 1217. §. 23. Algezira sup. & alij inferius citandi. Ceterùm B. Martinus, cum adhuc esset Novitius, dicitur diligentissimè librum Confortiaticum sancti Francisci legisse, quo inflammabatur ad amorem virtutis, & studium pietatis: ut ad summas perfectionem tandem perveniret. Tolle Gonzaga sup. & Mariano cap. 23. ac Daça cap. 5. sup.

- §. 7. Vocatur autem Apostolus Indiarum primus: non quòd primus ex Franciscanis Indiarum, seu Americam ingressus sit: sed quia primus à Sede Apostolica, hac in missione fuisse Legatus Apostolicus institutus: primusque ibi pedem perpetuo fixit; & innumetabili

ac tetali Indorum confectione initium dedit: quorum infinitam propè multitudinem ipse Christo Iesu peperit. Nam prima Religio, qua Americam, seu Indiam, tum Orientalem, tum Occidentalem, sunt ingressi fuisse Franciscani, postea Dominicani, deinde alij, & ultimi omnium Iesuitae: quod tunc certissimum est, ut ad probare, ac tam veritate putarent: nisi quorundam infestis, ne dicam malis, ad moleretur obfuscare. Sed *fructus sacris rite ante oculos penamurum*. Proverb. 1. ver. 17. Reoluntur, ferenturque, quae quot voluerint, antiquorum, proborumque authorum, ac scriptorum volumina: ea enim veritas in propatulo est: omnes historici fide digni, tum indigenae, tum exteri, fatentur, testanturque opus conversionis Indiarum inchoatum fuisse à Fratibus Minoribus: & quicquid inde emanatum est, gloriae Franciscani Ordinis laud immortè adscribendum: quippe, qui prae alijs, & primum quàm alij, strenuè atque indefesso, inuicemque animo, & profusione sui sanguinis, vinctum Dominum in nostro Orbe excolerunt. Veritas ad singula: & ab India Occidentali incipiamus, quae prima nobis occurrat.

Cùm Christophorus Columbus, Genuensis, ad alterius incogniti Orbis explorationem aspiraret: aliquos principes ad capientes huiusmodi provinciam, sibi quae sciendum hortatus est. Passurum tamen ab eorum repulsa, quòd delirus, mentisque minus compos haberetur, ad Catholicos Hispaniae Reges, Ferdinandum V. atque Eluiberham eius viderem, consuluit: à quibus tandem, vt primum, quid in mente haberet, detexit humanissime exceptus, & benè sperare iussus est. Fuit tamen integrum illi maximo adiuventum, commendaturque literis, sibi à Fratre Ioanne Pireto, Franciscano, atque Brixiae promissum alimno, ad R. P. Ferdinandum à *Talabra*, eiusdem Ordinis professum, eorumdemque Regum Confessarium duxit. Is igitur Christophorus primum expeditionem cepit, an. 1492. quae illa felicissima contigit. Nam infra aliquantulum temporis spatium, post plurimos in Oceano Mari, superactos labores, ad novam quandam Insulam, nomine *Hians*, pervenit, cepit, ac *Hispansiam* Insulam in posterum appellatam voluit. Deinde reversus, post ab eodem Rège Ferdinando novum militem, unius, & Sacerdotes, ac Concionatores: qui quidem Rex ea omnia suppeditare decrevit, & ab Alexandro VI. Papa Breve Apostolicum obtinuit: quo possit illic probos viros, ac Deum timentes, & doctos, ad praedicandum in gentibus Evangelium Christi mittere. Nulla incipit, *lucer cetera divina Martini*, etc. sub Datum Romae apud S. Petrum, ann. 1493. 4. Nonas Maij Pontificatus an. 1.

Haec auctoritate fretus, praefatus Columbus secundam eodem anno aggressus est expeditionem: secum ducens praedictum, Patrem Ioannem *Piretum*, cum quibusdam alijs eiusdem Ordinis Minor. alumnis. Postus autem tota Insula *Hispansia* Columbus: condidit in ea novam civitatem, quam D. *Dominico* sacrauit: quod Pater ipse *Dominicus* decreverat. Ad hanc postmodum exiit, cum ipse Pater Ioannes *Piretus* expulisset, stramine cum tugurium sibi edificari iussit, in quo altari extracto, primus sacrum Missae sacrificium celebravit, in coque Eucharistiae Sacramentum à servandum curavit: qui locus paulò post, opera ac beneficio praedicti nobilissimi viri *Columbi*, in Conventum amplum exiit, sub nomine sancti Francisci: estque primus Provinciae sanctae *Cruis*, in India Occidentali. Hæc ex Christi

Noto hinc à Capite Fontium, Totius Ordinis Minor. Ministris Generali: postea Archiepiscopo Caratensi. in Epistola. dedicationis ad Compend. privileg. Frat. Minor. Gonzaga 4. part. Origin. Scipih. Relig. in prefato Conventu. Villosu Athenas. Orthodoxar. Franciscan. lictora. *Alphonsus de Melina*, Rapuzo histor. general. Origin. Recollector. Decad. 5. part. 1. §. 2. Iguatio le Gauls, de Sanctitate Eccles. Roman. cap. 4. §. 2. Item homil. 35. in febo D. Franciscus, §. 7. Mariano lib. 1. cap. 31. Daçafup. lib. 2. capite 3. Syluestro Laualenti lib. 2. de Iustis Magnitud. Eccles. Roman. lib. 3. cap. 12. §. 4. Sedulho Comment. ad vitam D. Franciscus, capite 3. §. 8. post medium. Hi omnes Nostros sunt, sed addamos etiam ceterorum testimonia: ipsi etenim eadem confirmant. *Nihil præclarum* (inquit Hieronymus Placius, lib. 2. de bono itat. Religios. cap. 50.) *est gloriosius, quod totius non Orbis concessio, quæ quantacumque est, tota est Religiosorum. Ipsi enim prima Evangelium in oras illas introierunt, ipsi fides plantaverunt, ipsi deinde rigarunt, quodque adhuc excolunt, et propagant non desinunt. Primum enim, qui tunc ab hinc præteritum iam aggressi sunt Franciscanus fuisse legimus: atque eisdem etiam in ipsi regionibus immittendis, cum antea ne de nomine quidem audita essent, nos super eorum, cum enim Chrysothorus Colymbus de ea navigatione instituta ad Ecclesiam in Hispaniam Regem accepit, nec ei, nisi in rem nona atque incerta, nihilam fidei adhiberet: Patres duo Franciscani valde eum iuvare debuerat: tum ipsum animando, tum etiam Regem impellendo, ut eam ecclesiam immittentaret. Itaque cum impetrata Classi Columbi: Mexicana Regna feliciter aperuisset, atque in Hispaniam iam late res novitas reverteret, statim aliquot eum favores in ea loca navigavit, annos crederet à Chrysothoro 1493. eadem loca Franciscus Lopetus lib. 1. histos. General. Indiar. Occident. capite 4. Variat. Lechon. cap. 30. Historia Generalis Indiarum, 1. part. fol. 15. Ouertens in sua historia Indiarum lib. 4. cap. 5. Herreta in historia Indiar. Occident. Decad. 1. lib. 1. capite 8. qui quidem addit Decad. 1. lib. 2. cap. 6. vna cum Daça sup. cap. 4. & 50. an. 1502. in hac Occiduis Indias traxerit quæ plures nostri Ordinis Fratres, sub Duce ac Custode R. P. Alphonso à Spina, & in Hispaniam Insulam primo descendit Non solum autem illuc adijit Hispanos Franciscanos: sed etiam ex alius Christiani Orbis partibus, maximè ex Gallia, ad ipsas appulisse oras. Nam ex sola *Peruandua*, seu *Picardis*, Gallis provincia, quatuordecim Fratres Minores, eoque Doctissimos ac Sanctos, tunc temporis huiusmodi missioni operam dedit, & cum præfatis in Indiam transeisset idem ingenio fatentur: quod & nos etiam nuper observatione dignum diximus, in lib. 2. de nobis solo, Parisiis an. 1637. cui titulus præfixitur Gallicus: *Præter Francie regis sanctissimam Pius 2. nem Mariam, Desipiam, &c.* cap. 7. pag. 8.*

§. 10. Secunda missio ad Occiduis Indos euenit an. 1520. 1521. & 1522. Etenim ingressi Hispanis, sub an. 1520. Regnum Mexicanum, eoque potentissimo Regi Montezumæ bellum inferentibus: misit is Legatos ad Sibumingam, Mechicoacani & Xalisci bellicosissimum Regem, cum quo perpetuum sibi inteedebat bellum, rogans; vt intermissis ad tempus antequam contentioibus, aliquot ad se milites, qui Hi-

spani sibi minaciter imminetibus fortius resisterent, mittere vellet. Quo renuente, immò & Legatis contra sua gentem ab eo occisis, Mexicanum cum toto adiacente Regno, & ipsum Regem Montezumam Hispani cæperunt: atque sub potestate Caroli V. Imperator. Hispaniarum Regis torserunt. Hac autem in expeditione bellica, adiuere Fratres Minores, qui omnium Religiosorum primæ Regionis ingressi sunt: vbi tanta strenuitate in conuersione Indos iam laboresuerunt, & res illis pro voto ita feliciter successit: vt alius operariis necessariis egerunt illuc quam 31. militibus. Ita senbunt Barcezum sup. lib. 1. capite 51. Rapuzus sup. & Gonzaga sup. in prouinc. SS. Petri & Pauli. Fabrinus atque Sedulus sup. & Marianus, ac Daça, sup. cap. 4.

R. Pater Franciscus de Angelis, expleto triennio §. 12. sus Prouincialatus in provincia Angelorum, an. 1520. cuius finit primus Minister Prouincialis: summo affectu decreuit in Indiam Occidentalem proficisci, vna cum R. P. Ioanne Clapome, cuius rei gratia, Summum Pontificem Leonem X. consulit: R. P. prius uotis conueniens, amplissimum potestatem illis, & scriptis conualit, per ipsum Diplomata Apostolicum, quod incipit *Alia felix Recordationis, Nicolaus IV. Ioanne XXII. P. Nicolaus V. & Eugenius IV. & alij Romanus Pontifices, predecessores nostros, debita meditatione considerantes, quod vestri Ordinis munda Religio, à Christo Domino, exemplis, ac verbis Apostolicis fuit tradita, ac B. Franciscus, & cum sequibus iussura fuerit: ne quod nonnullis eiusdem Ordinis præfatis, per fides propagant ad infidelium partes, &c.* sub Datum Romæ apud sanctum Petrum, die 25. April. an. 1521. Pontificatus nostri anno nono. In Indiam tamen ipse R. P. Franciscus omnimò traiecit. Cùm enim Generale totius Ordinis nostræ Capitulum Burges, in Hispania sub an. 1523. celebrandum pro totibus elect. vultu ei interesse, quatenus ex futuris Generalis Muniti facultate, Franciscus sibi pratorum delectum habere posset. Dique Comitus adit, omnium Patrum lufufragio in Generale Minutulum, præter eius spem, eligitur, si que corpis desistere cogitur: quæ & cum. 1527. à Clemente VII. Papa, Presbyter Cardinalis Tituli sanctæ Cruis in *A. Bufalem*, est creatus, ac totius Ordinis protector, moritur ann. 1540. Gonzaga sup. in prouinc. sancti Euangel. Rapuzus, Daça sup. libro secundo, capite 2.

Interim à Carolo V. missi sunt in Indiam, vna cum §. 13. Ferdinando Cortesio, an. 1522. tres nostri militum Belligeræ natione: qui illic appulserunt an. 1523. quibus nomen fuit. B. Ioannes Vellius, B. Ioannes de Aera, Sacerdotes, & B. Petrus à Gendouo, Lucas: vixit sanctitate insignes, quorum memoria lux in locis agitatur: quippe quo virtutibus admirandis elatuerit, & in procuranda Indiarum salute ita laborauerit: vt eorum pluramilla ad Christum Deum conuenerint. Agunt de eis Gonzaga, Sedulus, Marianus, Rapuzus, sup. Vide ad 18. & 28. August.

At quarta missio, præcipuus exortitur: vt feliciores §. 14. progressus haberet, Carolus V. Imperator omnimodiam potestatem, impetrante qui à Sede Apostolica licentiam, illuc mittendis, quos in via Donni probatissimos euenet cum potestate amplissima citra animarum salutem, & Sacramentorum debeat administratorem. Hæc Bulla data est ab Adriano VI. Papa, cuius initium tale legitur. *Espos nobis fides, &c. quatenus ex omnibus Religionibus Fratrum Mendicantium, præsertim Fratrum Minorum Regularis Observantia, &c. tenent præfatum volumus, ut omnes Ordinum Men-*
dicantium,

dicantur, praefertim Ordinis Minorum Regularis Observantia, à suis Praelatis nominatis, &c. sed et forte numeris Fratrum Minor. firmiter, &c. sub Datum Cesar-Augustae, die 10. May 1721. Pontif. an. 1. Cùm igitur Carol. id Diploma obtinisset præcipue pro Franciscanis: ea propter ipsos singulariter ablegavit in eam expeditionem. Hi autem qui selecti sunt ad id opus perficiendum, fuerunt duodecim; quorum antesignanus erat B. Martinus de Valentia, vir eximia sanctitate conspicuus, quoque Ministri Provincialis erat provinciae sancti Gabrielis: aliorum verò nomina sunt BB. Martinus à Cornona Franciscus à Soto, Antonius Cusitateus, Toribius Melanos, Ioanna de Ribas, Gaspar de Cisneros, Ioannes Smerex, Ludovicus à Farnalsida, Franciscus Ximeras, Sacerdotes: Ioannes de Palos, Andreas Gerdobensis, Laici: omnes eisdem provinciae sancti Gabrielis Reformatorum alumni, & ingenti vitae sanctitate præditi, ut suis in locis amotum est.

9. 14. Hi igitur accepta benedictione R. P. Francisci ab Angeli, Generalis Ministri: mare ascenderunt, in festo Conceptionis D. Pauli Apostoli, 25. Ianuarij: qui ut sua praedicatione mundum vniuersum docerent: ita ipsi, sub eisdem patrocinio totam Americam pergerent conuersari, an. 1724. Mexico feliciter appulerunt, & peditè hucus diei, quo sanctissima Pentecostes Vigilam colimus, celebrata stam Capitulo, ipsum B. Martinum de Valentia, electum iam in Hispania, Custodem rursus elegerunt, & confirmaruntque. Tunc cepit parum maximas, letissimasque perlustrare Regiones Indiarum: cum suspensio & admirabili profusa euentu. Tantus enim fuit eorum progressus, talisque animarum fructus: ut tota fere India videretur conuerti ad Christum. Non enim centum aut mille facti vnda Baptisimatis regenerarunt; sed per centena milia, Christo suscipiente, ad fidem amplectendam accurrerunt. Dumque impia sacchono Martini Lutheri, Europa innumeris fecerat haereticis: tota America, sicutus Martini à Valentia, opera, fidei pietatisque Christianae colla submittit. Martinus Lutherus, Monachus Augustinianus: Christi Vicarius contemnens, à pisco bido Catholica defecit error, venens, & superbie intuent: populos ad Arthesinū ducunt: Heterosiam hanc se constituit, omnibus vitis indulget: pessimè vniat, ac miserimè moritur. Martinus autem Valentianus, Religiosus Franciscanus, Dulcissimus: iunni obedientiam Pontificis veneratus, Legati Apostolici munere fungens, idola diruit; fidem Chribanam dulcennat: Religiosam Catholicam longè latèque propagare fatagit: veritati Evangelicæ annuntiat, vitæ austeritatis, & extimè humilitatis vacat: nationes amplissimas ad Deum verum eiusque vicum filium Iesum Christum adducit: Indiarum Apostolum se perbeet: virtutibus admirandis nitet: sanctissimam vitam egit; ac miraculis gloriofus felicitè migravit ad astra, an. 1554. Ita Marcus Vlyssiponens. Gonzaga, Barezus, sup. lib. 1. cap. 6. & lib. 2. cap. 59. Rapineus sup. §. 8. 9. & 10. Ignatius de Gault. sup. Item in Epistola. Dedicator. pro part. Hiemali suar. homiliar. Syluester Laualensis, sup. Surius in Commentar. eorum sui tempor. sub an. 1558. Florimundus Remundus, do Ortu, progressu, & interitu haer. lib. 1. capite 4. §. 5. Christophorus à Capite Fontium, sup. Du Pressu, de stana, & successu Ecclesie. Sedalium, Martetta, sup. & Marianus, ac Toffinianus. Daça cap. 4. 11. &c.

5. 15. Quot verò fructus, circa Ipdorum salutem, col-

deceit B. ipse Martinus à Valentia, cum sociis; id defume ex littera eiusdem B. Patris, quam scripsit an. 1551. (cùm secundò custos sancti Evangelij custodiret) ad Reuerendiss. Patrem Marthium Vveiffen, Ordini Minor. Generalem Commissarium Vitramontanum, sub hac verborum serie: Reuerendissime, & dignissime Pater, Frater Martinus de Valentia, Custodis sancti Evangelij Custos, ac ceteri Frater Ordinis Minor. Regularis Observantia, in nona parte Hispania reuerentes filij & subditi Reuerendissima Paternitatis vestrae, fidelem et obedientiam prestamus, quodque mones ofensatur, Nos quidem in vltimis vestris orbes portibus, in India in Asia Minori: ubi Christi Evangelium à filijs primò vestris annuntiatum est, & in arida virgules prodire fidem cepit. Saluatoris enim gratia verberans torrentes vino amarissimo, vos est, Evangelij, conuersiones, in illudis verborum signum, plantas suas multiplicauit, ut enim vnum dicamus, nes hyperbole vitam, plusquam decies centum milia Indorum à filijs vestris baptizati sunt. Vnus enim quisque illorum, Duodecim verò praefertim, qui intermissim à Reuerendissimo Demas, Cardinali sancti Crucis, & Patre nostro, Fratre Francisci de Angeli, Ministri tuos Generales, missi sunt, plusquam centum milia baptizauerunt. Quotidum omnes praeter vnum me, Indorum totius orbi, ut verius dicam, diversissima eorum indormata districte vsque & continentur, & mysteria fides nostra innumerabilibus gentibus enarrant. Inter ipsi, Indos nobilitum & ditionum libers, magnam nobis spiritualis ipsorum salutis spem praebent. Hi enim à Religiosis nostris, in vita & sanctitate morum, nutrivimus nostris in Concunctis: viginti enim iam habemus consuetos, continuantique in diei alij, singulati in eiusmodi opera Indiarum propagant. Indomitus, quas ipse iuxta Comenit: nostris fabricant: in novellis quidem quingentes in alios non multò pauciores balamus, qui iam sunt, Christiana doctrina instructi, &c. ex nostro Conon in Tlaimolco, iuxta magnam Mexici civitatem, 12. Iunij, anno millesimo quingentesimo trigésimo primo.

Anno eodem, scilicet 1551. vir sanctus, Frater Ioannes à Zamoraga, eiusdem Ordinis Minor. alumnus: primusque Mexicanus Archiepiscopus, ea de re scripsit ad Reuerendiss. Ministum Generalem electum, extotosque Patres vocales, Franciscani instituti, Regularis observantiae, in ciuitate Tolofana Regni Galliar sub festo Pentecostes congregatos: huic verbus, Reuerendi admodum Patris, senate nos magnis laboribus detineti in conversione Infidelium, quorum Dei gratia, Religiosorum D. Francisci Regularis Observantia manus, plusquam decies centum milia baptizata sunt: quingenta Indorum templa solo aqua t plusquam viginti milia Domuscularum simulacrorum, ab his antea culta, confraeta, & concinnata: plusquam in locis fabricata Ecclesia, sique Oratoria erecta: Dominica crucis vexilla iam ab Indis culta. Quodque admiratae cum primis dignum est, cum in hac solum Mexicana orbe salerent, idola suis plusquam viginti milia eorum proterunt, quibularumque, quatuor in sacrificijs offerre: nunc humana corda illa renouata, non iam Domens, sed Abissinno Deo, innumerabilibus laudis sacrificijs, Religiosorum nostrorum doctrina & ministerijs offeruntur, &c. Datum Mexici 12. mens. Iunij, anno nullissimo quingentesimo trigésimo primo: harum litterarum nomenclatum Gonzaga, sup. in 1. & 12. Couuent. provinc. sancti Evangelij. Barezus sup. libro secundo, capite 8. & 49. Rapineus sup. paragraph. 9. & Sedulius.

5. 10

Eademque confirmant Christophorus à Capite Fontium: Ignatius le Gaul, sup. & homil. Dominice 6. post Epiphani. 4. Syluester Lauallet. sup. Guido Fabricius. Bordenanus, in Epistola Doctrinaria ad Regem Poloniæ & Gallie Henricum III. in suo testamento nouo trilinguis à se edito.

- §. 17. Vt autem id portentum omnibus credibile fiat: legantur exteri Auctores: & Indè vel innoti veritatem apertis oculis intuantur, qui nobis haud libenter detrahit annuete *Annos saluis 1524.* (Inquit Surius) *venit in civitatem Mexicana P. Martinus Valentinus cum duodecim Monachis, tanquam Papa Noster, à Carolo a se ut illic cum auctoritate ipsius Pontificis missus, eodemque anno predicavit ille in vniuersis Orbis terrarum tenente Evangelium Christi, & magis illic progressus, magnaque incrementa, fides Christi accepti: & ea se fide fides, quam Germani & plerique alij Europæ, à Martino Lutero, & alijs schismaticis præfusi, in Papiſticam restiterant. Baptizati sunt mille hominum milia: & cum ante plura simul vices habuissent, dicitur utque quem ex omnibus retinere debuerit: eodem anno Mexicana habita est Synodus Silemni, in tanquam Papa Venerabilis presidi Martini Valentinus, in qua tandem definitum est: quid qui fidei Christianam cum omnibus Romana & Catholica ritibus amplecterentur, ex omnibus viciis quam tantum quam vellent, dicerent ita Christiani, idola amata ex Templo extirpabatur: Cux Christi, & sanctissima Maria Virginitas, in Templo reponerentur: Eucharistia populo offerretur: Missa sacrificium à Martino, & Collegii doctorum precebat, Evangelium Catholicum more patris & patris annuatiatur, Indi verò pacem annis in baptizabantur in ea noui Orbis plagis: ut alij septuaginta centena milia, alij quater decies centena hominum milia, in solo illo Mexicano Regno baptizata recitarent, Magnæ tamen in totius Orbis est hominum copia: ad id ut in Insula sancti Dominici, quæ licet centena hominum milia iussit reperiatur: & quandoque in processionem gentium milia hominum Christiani more caudantur vixisse.*

- §. 18. *Ecce, à Divinam providentiam! à terribilem Deum in conspectu super filios hominum! septimo anno post actum in Germania dogma Lutherianum: in nouo Orbe Martinus Valentinus, vna sanctissimæ & miraculorum operibus inclinat: & eam Genibus Evangelij litteram fiteram, quam Germania Martino Lutero, Apostata, infamæ Duce, assidue iuravit, Quæ re Catholicæ quidem has versus scripsit.*

*Inuicta potuit Romano Præfule Luther
Sacramenta Deo Vellere, non premere.
Septem post annos Vultum Martinus in Orbe
Illa tuo repellit, maxime Carle, novo.
Iste duodeni factotum Frateribus, ipsum
Prototypam sequitur legu Evangelice
Hunc sequitur (quemnem sequitur Germanat)
Cæsar.*

Et certum est, omnes Indes, & omni Orbis Carolina incolæ, & sceleris, fides quædam: magis ac magis Christianæ. In Archibus Caroli Cæsaris lectum est, vnum quendam sacerdotem septies centenas hominum milia baptizasse: alioquin centena milia: alium centum milia: alios plures: alios pauciores. Eadem attestantur Iosephus à Costis in hâbitu. Naturali ac Moral. Indus. Oriental. & Occidental. sedulus sup. & Daça cap. 11.

- §. 19. Quod plura? nam eandem Fratres nostri Franciscani,

velut apum examina sese effundentes, Regna Mechionacum, & Xalicorum, Cibolam, Zacatecas, Galilecam, seu Panocum, Florida continentium: Chichimecas, Culiacanum, Iucarum, Peruvianum Regnum, Panamam, Tucuman, Quico, Popayanum, Guatemala, Nicaragua, Colticanum, Chile, & alias amphissimas totius Indis Occidentalis, atque America Regiones, & prouincias perlustrarunt: Senticam, Mechionacum, & Xalicorum Monarcham, sacri fonte Baptisatus aliturum, Franciscum appellarunt: Reges, Principes, Nobiles, & Commune vulgus Christo consecrarunt: Tempia, & Ecclesias extruxerunt ad insignites Archiepiscopatus & Episcopatus emiculus: Patro horum officio fere vbiq; fundi sunt: & Confirmationis Sacramentum, vbi haud essent Episcopis conferebant: autoritate Apostolica sibi collata à Leone X. Adriano VI. Pio V. & c. humis Pontificibus: Complures etiam in prouincias exierunt: quantum vna 70. Conuentus construebat. Harum, & his similia operabantur: vt constat, tum ex Gonzaga, & alius supra citatis auctoribus: tum, ex his, qui Indias historias descripserunt: & hoc antequam Iulius pedem unius haberent: nam teste Hieronymo Plato lib. 8. de Bono status Reip. cap. 10. Mare ut Indiam Occidentalem minime tractarent, nisi sibi Philippus II. Rege Hispaniarum, qui patri Carolo V. Imperat. iussisset an. 1535. vt dilecti nato Florentinus sup. libro 3. cap. 5.

Imò, qui Virginiam, Floridam, & Canadam, primò conspexerunt, leuiter coluerunt, aut explorauerunt, fuerunt ex nostris Gallic Reformati, prouincie sancti Dionysij ab anno Christi 1600. vique noui temporis: quo leculo plures Recollecti, Sacerdotes, Prædicatores & Laici: illic profecti. Hurones, Irocos, Canadenses, Coronati, & c. populos peragrarunt: Dehinc domum ac Ecclesiam in loco Quebecensi, ad eorum summis sancti Laurentij, extruxerunt, Deo tibi fanulati sunt, in comestione circumuiciorum populorum: & in administratione Sacramentorum Gallic metacuribus ibidem degentibus. Quando verbè Iulius illic appulserunt an. Christi 1627. apud nos detinerati sunt: quos Fratres nostri benignè ac charitatiuè receperunt, secumque detinuerunt, quo vsquo sibi auid hospitium fabricauerunt. Dominus de Champlain, vii Clarissimus, de Canada, hunc Noua Francia, scripsit: similes & Theueus tom. 1. Cosmographice, ac la. obus Chart. cap. 148. 149. 150. 151. 152. huius general. Gallie. Ex nostris verbè Recollecti Venerabilis Pater Ioseph Cerrus, Sacerdos & Conuincator, in Quæmontia noua Franciæ Canadensis ad Franciam eius Germaniam, an. 1627. & F. Gabriel Sagard, Lacus, in sua Magna peregrinatione apud Hurones, an. 1611. & 1636.

Quantum verbè attinet ad Indiam Orientalem: initium illius conuersionis ad Christum spectat, post Deum, ad Fratres Minores: omnes enim fateantur Franciscanos primos fuisse, qui huic operam dederunt: deinde alios Religiosos: postremo Iesuitas. Vido Daçam 4. part. sup. lib. 1. cap. 43. Constat quatuor ex nostris Franciscanis, ob fidei Christianæ predicacionem gloriose martyrio occubuisse, an. 1522. seu 1523. apud Tamam Indis Orientalis Vihem: quorum nomen, & quæ aliquos huius patris Mantos, atque etiam Genues, adhuc extat: lignis admirandis gloriose: qua de re, consule Gonzagam 4. part. sup. in Conuenticu 10. prouincie, sancti Thomæ 2. nos enim de eis fusius egimus 13. April. sup. Deinde an. 1500. cum Scenissimus Emanuel, Por-

§. 20

§. 21

regallie Rex, instructam ex 14. manibus classem, sub illustissimo ac strenuo Duce, Petro Alvarez *Cabral*, ad Indos secundo paravit: octo Fratres Minores, viros virque graves, doctos ac pios, provinciarumque Portugallie alumnos, in ea transfreavit: quatenus ipsos Orientales Indos, postposito quocumque vitæ discrimine, suis prædicationibus atque exhortationibus Christo lucrificarent. Quorum archiepiscopus extitit R. P. Henricus à *Casymbria*: qui cum solus, aliis septemlocis diversimodè ab illis Barbaris oppressis, atque illis in martyrio coronatis, eam famulos certamine superavit; pluribus exantillans laboribus, costodiam sancti Thomæ exegit, atque plantare cepit: quæ aded excrevit, ut plurimis provinciis æquiparari, immò potius præferri optime iure possit. Post verò facticem illam expeditionem in Lusitaniam revertens, eidem Regi Emanueli à sacris confessionibus, ac tandem Capitanis Episcopus: necnon & primus hæreticæ prædicationis Inquisitor apud Lusitanos, fuit. Tres autem ex præfatis Fratribus pro Christo interierunt apud Calicutum, ubi prædicta classis pervenerat, de quibus 17. Decembris. Reliqui verò Cochium perrexerunt, ut Regem Cochiniensem, eiusque populum ad fidem converterent: quo in ipse multa gravia passi sunt pro Christo. Hæc et Christophoro à Capite Fontium. Gonzaga sup. part. 1. in provinc. Portugallie. Item part. 4. in provinc. sancti Thomæ. Villeto, Barezus lib. 1. cap. 11. Sylvestro Lavallensi, Ignatio de Gaulle, Raptino, & Sedulo sup. Oforio lib. 2. histor. Portugall. paginograph. 10. 19. & 26. Daça sup. capite 44. 45.

3.13. Quibus autem exterorum magis arisisset opinio: testimonium eorumdem afferimus in medium: ut in propria causa Iudices, aut soli testes, videantur. Hieronymus Oforius, Episcopus Algarbiensis nupus à nobis citatus lib. 2. de rebus Emanuelis Lusitan. Reg. Ita scribit, *Missi autem in hac classe quinque Monachi, Religiosius opinione præstantes, ex his qui Franciscis vixi sanctissimi mores & virtutes signantur.* Quinque autem solusmodò numerat eam in expeditione Franciscanos; quia tribus prioribus martyrio coronatis apud Calicutum, opera Samorini Regis, totidem: nimirum hi quinque, remanent: qui etiam solventes, vna cum classe præfecto Petro Alvarez *Cabral*, Cochium perierunt: nam eos fuisse numero octo testatur, & Placius, sup. Bosius de Signis Eccles. Dei, tom. 1. lib. 4. cap. 2. Horatius Turleianus lib. 2. cap. 1. v. r. & sancti Francisci Xavierii, Galerius in Tabula Cosmograph. sæculi 16. in Eusebio Memorabil. ex Iarico lib. 1. histor. Ind. Oriental. part. 2. cap. 21. Spondanus ad annum 1500. Status Imperii & Principatus mundi, ubi de Goa. Mafficus lib. 2. histor. Indic. sub vit.

3.14. Pateret anno 1502. idem Portugallie Rex Emanuel, aliam classem 13. navium instructam sub Vasco à Gama in Indiam transfreavit: qui felicissimo itinere, secundumque ventis Cochium pervenit: atque post aliquot dies advenientes ad se quoddam Christianorum Orientalium Legatos humanissimè atque bonificissimè excepit: qui se iactabant, fidem ab Apostolo Thoma traditam adhuc conservasse: licet aliquot errores sanæ doctrine Apostolicæ postea admiscerint; à quibus tamen per Dei gratiam, fratrum nostrorum opera, & fidei prædicatione, tevocati sunt. Nam adhaec eorum Legatione mutata, ad Christum quem secum contraxerat amicitiam: & sexus Fratres Minores ad eos diuertebant. Gonzaga part. 4. in provinc. S. Thomæ. Barezus lib. 1. cap. 14. Rapinuz 5. 4. sup. & Daça sup. cap. 46. ex Ofonio sup. & hist. Orientis part. 1. lib. 1. cap. 13. & alius.

Potè idem Rex Lusitanus a licet, an. 1505. præcedentibus aliam classem, nullo modo, multoque iustitiam: cui illustrem Franciscum ab Almeida (quem & Indis Propriem erant) præfecit; & alios quos Franciscus Fratres secum deducere voluit: qui Protegita strenuè suam exoptavit, ut antequam in Indiam perveniret, Macambiquum litus atque Melangem, totumque Reges, Lusitanos subjugari Imperia. In qua quidem destitit, non parum Fratrum Minorum quos secum habebat, virtus emuit: cum alius militum vulere alligarent, alius acceleratim morientium consolationem exceperit, alius militem ad pugnam cohortatus sit, & alius cruce, Christianisque vexilla felicissimè exeret: tum Protopi Canonici agentia: quidam Frater Minor, *Indoneus* nomine, cum Legatione Regis Narzage obvenit: qui perhannatim exceptus, auditus, & donis cumulatus, reverens est ad prælatum Narzage Regem. Gonzaga, Barezus cap. 15. Rapinuz 5. 3. Mafficus lib. 3. sup. & Daça sup. cap. 45. ex hist. Orientis 1. part. lib. 1. cap. 17.

Anno interem 1510. Alphonius Albuquerquei natus Indis Prorex Goam famosam Indorum civitatem viriliter expugnavit, Regique Emanuelis ditioni subdidit, atque Franciscis Fratribus, qui eam expugnatione diligentissimam operam pro suo munere assatum, locum ad vnae Conventus ædificationem prope Maurorum delibuit, assignavit: quem Rex præfatus, illustratus, qui Eboræ in Lusitania constructus est, formam ædificari voluit. Ex hoc itaque Conventu tanquam ex quodam seminario egressi Religiosissimi ac excellentissimi Fratres, alij clari congregabantur: alij *Xenodochus* præerant, infirmisque aderant: alij Barbaris illis nationibus atque Gentilibus, velum Dei proponebant, prædicant, atque conveneris sacro regenerationis lauceo purificabant: alij veto victoriosi (sic enim domus, in quibus aromata in Portugalliam deferenda contentantur, appellari consueverunt) assistebant: ut Lusitanis Canonis, Cochiam, Coriam, atque Gor, agentibus, Sacramenta ministrarent. Et, ut paucis multa perscringam, quocumque in India Orientali per 40. continos annos laboris sunt, siue in infirmis curandis, siue in Infidelibus convertendis, siue in Castellanis instruendis, siue in oëversis in officio contentandis, siue in Sacramentis ministrandis, siue etiam in aliis operibus charitatis exercendis. Id totumque Franciscanorum huiusmodi pependit, extat ab hac & ab aliis domus Franciscana, que nostris Patriis Recollitis inferuit, aliquantulum à Goa ciuitate, in ipsa fluvij margine erecta. Quæ de re, vidè Gonzagam, Barezum, Rapinuzum, Daçam cap. 47. Ignatum de Gault, Mafficum lib. 8. & Genesepa.

Itaque haud mirum est: si nostri Franciscani, tot Reges, ac Principes Christo lucrificerint: si tot Reges, Nationes, ac Provincias Invenit fidei annuntiant, si tantos denique populos & gentes sacri fonte baptismatis abluerint: nam primi omnium ibidem Christum prædicarunt. Fana idolorum destruxerunt: cruce, altaria & templa vero Deo dicarunt: Archiepiscopatibus, Episcopatibus, & frequenter Patrechiis rexit, atque Pastoralibus officio strenuè functi sūt. Inde enim ererūt tanta concionatorum exercituum copia, talisque Materium Franciscanorum multitudo: ut de Ecclesia Ithica, possit verificari, quod de vniuersali effatus est Tertullianus, in Apologetico. *Sanguine Martyrum fundata est Ecclesia, sanguine eruit.* Hinc merè illustrius Christianophorus à Capite Fontium, Czarsieus Archiepiscopus (qui & Gena-

3.15.

3.16.

3.17.

ralis totius Seraphici Ordinis nonnumquam extitit) De Francisca et omnia sancta mente resoluens, aiebat. *In Indis etiam etiam Orientales, quia hodie Reges Portugalia parent, primi et ipsi prae dicitur aude fides causa, longissima et periculosissima non uti uti accere: ubi multum ad fidem conversi populi, ad fidesque Ecclesiam et Monasteria quamplurima: multa Regna, oppida, provinciae, et civitates, Christi imperio subiugantur. Idque antiquam fidei salutem nominis Iesu Christi Religio feret: quibus si primam illam gratiam conversionem quisquam ad eruditionem vellet: summa nostris, alioquin Mendacantes Religiosos inuenerit, debent illis suffragando laudem, offerri. Item cum per quodammodo ad multos annos, antequam quisquam illis pervenisset Iesuita: cuius illis Christo missi, videri deservit mererent, etc. Cuius et Hieronymus Platerus, licet Iesuita, liberrimè annuit: testificans suos alumnos Iesuitas, omnium vitiosos advenisse in has plagas Orientales. Nam postquam narravit primam missionem Fratrum Minorum ad Occiduos Indias, an. 1493. confellum subiicit, de eisdem Franciscais. Atque eodem prae tempore ad Orientalem Indiam Emmanuelis Lusitanae Regis auspiciis à P' Asia Gama, patris factum, an. 1500. missi sunt Evangelii causa, ex eadem familia, viri alii, non doctri, non pietate praestantes. Ad has inuenerit hie Ordo per eos Regiones diffusus, multiplicatus brevi tempore domesticis, videri, ut ipsi vocant, promissa instituerit in quibus magnam Christianam religionem avarant, et adhuc novant. Ad eisdem labores paulo post, id est, anno Domini 1505. manserunt etiam Dominiani, qui item multas illic praesertim fecerunt: deinde Augustiniani: postremo Iesu sancti, qui in Orientalem Indiam Iuanis Lusitanae Regis rogatu, per Franciscum Xavierum tunc subditus est an. 1542.*

§ 18.

Haec autem provinciae Fratrum Minorum ita excreverunt, ut ad 21. pervenirent: Conventus quingentos, & supra continentes: ultra complura Collegia, pro instructio India iuventute. Fabulatur, totoque caelo extant, qui putant Iesuitas primum Collegia illic aperuisse: gratis quidem id dicitur, & nonnullis placet: sed quoniam alienum hoc sit à veritate historica, ex subsequenteribus patet: nec gratis testifere, quosvis uoces sit, optamus. Sanctus Franciscus Xavierus, à Lusitania Iohis, in Indiam Orientalem, an. 1542. Tunc Goanum Episcopum erat B. Iohannes Albuquerque, vir missi sanctitate praeditus, ex nostris Recollectis provinciae pietatis assumptus de quo sup. 16. l. unij. Item, si Horatio Turficus sup. credimus, nulli adhuc tota India Religiosi aderant, praeter Franciscaios: inter quos maxime tunc eluor viginti F. Iacobi Barbato, Minorum, in conversione Indorum haud segnitè laborant. Illic igitur adiuvens sanctus Francisca Xavierus praefatum unius Beatum Goanum Episcopum, ab eoque benedictionem accepit: inde Cochinum pergens apud Franciscaios diuertit: à quibus benignè & comiter est exceptus: ex Turficus sup. & capite 2. 3. 4. 5. 10. & lib. 3. cap. 17. Petrus Ribadeneira in vita eiusdem D. Francisca Xavieri. Galterus scilicet 16. & Lusitana tom. 3. histor. Ind. Oriental. lib. 6. cap. 7.

§ 19.

Cum itaque fratres nostri venerunt Patres Iesuitas ex peculiaris instituto iuventutis intendere profectus, partem Collegium, quae per annos 50. tunc vigique laudabiliter te tuorant, ipsi Iesuitas libere resignarunt: ut ad excellentiora munia, hie relicta, pergerent obduenda: nempe disseminationem Evangelij, praedicationem Verbi Dei, conuersionem animarum: ad ministratorem Sacramentorum, &c. quae Religio Seraphica tanquam proprium finem amplectitur: clari-

tatem proximis, litteris addicendis praefertens: veluti quid posterius ac secundarium, seu minus principale. Scio hoc beneficentiae signum Seraphici Ordinis etiam Iesuitas, à modernis adhuc impressis D. Francisca Xavieri fuisse expanditum: quod tamen in protibus exemplaribus legebat: ad plenum: vnde, haud sine causa, hac de re, maxime conuenerit R. P. Ignatius de Gault, tract. de sanctitate Eccles. Roman. pag. 175. sup. partem verò alteram horum Collegiorum retinuerunt nunc vique Fratres nostri: cuius meminerunt Gonzaga, Rapinus, & idem Ignatius sup. Nicolaus Albalpina in Notis ad 1. Capitulum Regulae nostrae Minorum. Sedulus sup.

Exinde Fratres nostri ad alia Regna properarunt, nempe Zeilam an. 1540. Brasiliense, Chinense, Siamense: ad Insulas quoque Salomonis, vel Philippinas, ubi Franciscus Recollecti primum lucem Evangelij diffuderunt: provinciam sancti Gregorii, sub Gregorio XIII. Papa condiderunt, & plures Cullodis iustitiam dederunt: quod iustitiam praefatos Autores perspicue patebit. Regnum Iaponiorum exiit Iesuita, & abj eisdem instituta sequax: qui velunt Iesuitas primos direxisse gentes in illud: quod nabi vindicare pio animo studuerunt, ut soli eo in Regno laborarent in Evangelio dissemendo, per Breue Apostolicum Gregorii XIII. Papae: verum id accuratus perpendens Sixtus V. Pontifex maximus, cum seculis singularitatem, Generalem licentiam Fratibus Minoribus, authoritate Apostolica, denovo inuouans ac confirmans, videlicet, praedictans per omnes Indias Occidentales & Orientales: non obstante dicta Gregorii XIII. constitutione. Quapropter, hac fretus potestate B. Petrus Baptista, cum quoque aliis Recollectis, & 17. Fratibus Tertiaris id Regnum ingressi, an. 1593. martyrium posset pro Christo subire, an. 1597. non procul à ciuitate Nangaxachio, de quibus 5. Februarij epigramas: quos mento Iaponij protomartyres vocamus. Nam prius omnium caritate passim, motus sententiam exceperunt. Tes verò Iesuitae, posteriores fuisse. Ab eo tempore, Franciscais nostri Recollecti Christianissimum in Japonio, auxerunt murum in modum: Reges, Principes, Nobiles, acque populos innumeros ad Christum conuerentes: quae de re, vide sup. ad 5. histor. Hic ex Gonzaga part. 4. sup. Mendosa, part. 1. histor. Chinens. lib. 3. cap. 5. 7. 9. 10. 11. 14. 20. 21. 22. 24. 25. 26. Salazar lib. 3. capite 15. Chronic. provinc. Castellae. In quorum omnium laudem quidam Author pius haec cecidit.

*Vos, o qui primum extremos properastis ad Indos,
Ve noissent Verum pecciora caca Deum.
Quam bene pro tali Vestrum pietate vnoquem
Fuisse pro maior se feret inde seges,
Ne quiequam ferro profunderet arua colorem,
Semine ni gravidos spargeret imber aeres
Cernitis, ut magno crescat iam sanctorum maffis:
Et vestra vberior sit labor ille necesse.*

Beata Isabella, Virgini. [ ] Illustribus piisque parentibus nata est, videlicet Ludouico VIII. Galliarum Rege Christianissimo, & Blancha Castillae Regina, an. 1210. quae tantopere Christi amore succensa extitit, ut ab infantia Christo virginitatem suam deuoueret: & exoptato Monasterio Longi Campi, sub auspicijs sancti Ludouici Regis, Iteatus sui, iemi vitam sanctissimam duxerit: vique ad aetatem 1269. quo obiit. Propterea

frequentiam miraculorum eius, *Beata* declarata est à Leone Papa X. et à Adriano *Beysia*, Gallo, Tituli sanctæ Sabinz Cardinali, in Gallia Legato Apostolico, inuicunt, ut de hac B. Virgine Officium componeret, decantandum in die festo ipsius, via patet ex Bulla Pontificâ, sub Datum Romæ apud S. Petrum, ann. 1520. die 11. Ianuar. Pontificatus sui anno 8. quoniam autem spiritum Deo reddiderit die 21. Februarij: in hanc tamen diem translata est eius solemnitas: tum ratione quadragesimæ, que sæpe eo tempore adueniens, inuicunt illius octauam: tum ob commodiorem opportunitatem de ea, mensis Augusti, festum agendi, vna cum statum sui sancti Ludouici Regis solemnitate.

- §. 32. Contendit Bruhus, lib. 1. Antiquit. Parisi. pag. 1257. haud verum esse ipsam B. Isabeliam, habitum Religiosum induisse, minusque profusorem et mitile: sed totam vitam sua voluntate demandasse, corpus suum vestitum habitu Monastico ibidem sepeliri: quod quidem abique ratione asseritur, nimisque iudicatur dici: eam Antiquorum Auktores, & vetusta Ordo Minor. monimentis, vique grauissimi, contrarium plane constanter enuntiant: in Nangius in Chronico, ad annum 1259. Torrañdez, Maianus, & alij omnes, sup. Quorundam votitas aperit emittit in preloso Recepto summi Pontificis Leonis X. pro Inquisitione vite & miraculorum, ac Beatificatione ipsius D. Elisabeth: cuius initium tale est.

- §. 33. Leo Episcopus, serus seruatorum Dei, Dilecto filio Adriano S. Sabinz Presbytero Cardinali, in Regno Franciæ, nostro & Apostolicæ Sedis Legato de Latere, Salutem & Apostolicam benedictionem.

Prijs omnium, præsertim deuoti summi sexus, personarum, sui suavis Religionis inro, Alitissimo famularium, votu, illis præsertim, per qua Propheta docente, in suis sanctis Deum laudari valeat, ac Divinis cultus, cum personarum eandem spiritali consolatione, augmentum suscipiat, libenter annuimus: Et ad iam nostra deuotissimas partes impartimur. Exhibita siquidem nobis nuper pro parte Dilectorum in Christo filiarum, Abbatissæ modernæ, & Conuentus Monasterij Monialium de Longo-Campo, Ordinis S. Clara, Parisiensis Diocesis, petro continebat: quod cum in Ecclesia dicti Monasterij, Beate Elisabeth, gloriosissimæ S. Ludouici quondam Regis Francie serorum (que etiam, dum in humanis ageret, tanquam æterna beatitudinis amatrix, & propulsato fragu uirgine, ac abiectione mundani illecebris, ipsi Alitissimo vota sua, in pacis amantissimæ, exsoluere copiens, Monasterium ingressa, & Ordinem huiusmodi expressi professæ, sub Religionis inro imbi famularum præstare, & vitam sanctimonialium ducere, quo ad diuersæ carnis diam, pro vi Alitissimo placuit, ingrederetur, inde fuisse non desinat corpus reconditam honorifice existat: Et eiusdem B. Elisabeth, post cuius ab hac luce transiitum, voce à celo, ut per creditur, emissa, & cæc. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Lucar-

nationis Dominicæ 1520. tertio idus Ianuarij, Pontificatus nostri anno octauo.

A. COLOTIVS.

Eadem continetur in literis prædicti Eminentiissimi Cardinalis, quibus testatur se per omnia iussus & ordinationibus Summi Pontificis obtempere iussus verbis factis emittans. *Alitissimus, in oratione diuina, S. Sabina S. R. E. Presbyter Cardinalis de Bayis, vniuersæ occupans, Alitissimus Episcopus, ac Abbas Conuentus aduocatus inchoatum Monasterium, Beate Mariae Magdalenæ, & sanctissimæ Trinitatis, Parisiensis, Ordinis sancti Bernardi, Diocesis Bituricensis & Rothomagensis, ad Romanam Ecclesiam nullo medio pertinetur, in hac parte à Sede Apostolica delegatus. Notum facimus omnibus, quibus uidebitur, aut interesse poterit, quod die 27. mensis Septembris anno Domini 1521. in Campo de' Vateo, eiusdem Diocesis Bituricensis, pro parte Procuratoris monasterij Abbatissæ, & Conuentus Monialium de Longo-Campo, Ordinis S. Clara, Diocesis Parisiensis, sunt nobis præsentatum, & exhibitum Rescriptum Apostolicum, inscriptum Abbatissæ, Conuentus, præfatis, impetratum, tenoris subsequens. Leo, Episcopus, serus seruatorum Dei, &c. ut sup. quo recitatur, & narratione rerum à se eo in negotio gestarum expressa: vocatur imbi ipsa B. Elisabeth, prædicti Monasterij Monialis.*

Iterum, an. 1636. ad Sedem Apostolicam pia supplicatio delata est ab Albanilla, & Conuentus Monialium eiusdem Monasterij: qua he mulier ac inlitate postulatur, facultas, Eisdem, ut sepeliretur in sua Beate Elisabeth, loco amare, & de inuocanda & inuocanda fira, in aptiorum & longiorum emittantur: ceteros uero & ipsa eiusdem B. Virginiæ: alie, ubi melius uisum fuerit, congrua cum reuerentia reponere, &c. Harum pijs benignè annuens votu Summus Pontifex Vixianus VIII. rem totam committit Ordinalio loci, per Broque Apostolicum, sub Datum Romæ apud sanctam Mariam Maiorem te. Calendi. Septem. Pontificatus sui anno 14. Fouaque recepto diplomate, supplicatio ab usdem facta est illustrissimo Parisiensis Archiepiscopo, qui partibus audiat, suos de iure Conuentionis DD. De Cones. Cancellarium Ecclesiæ & Vniuersitatis Parisiensis, & De Sauffoy. utriusque uiri Doctorem, Ecclesiæ Parochialis SS. I. upi & Egidij in eadem Vibe Pastorem, necnon Pætonotarium Apostolicum; vna cum Promotore & Secretario Archiepiscopatus, sub Datum Parisiæ, die 30. Ianuarij anno 1637.

Signatum, BALDVINVS.

Hac igitur Metropolitani autoritate susculi, ad præfatum Monasterium de Longo-Campo se conferre, omnia per ordinem accurate scrutantur, usumque sibi committendum debet exequantur, feria 3. Aprilis 7. anno 1637. ut et consilium eorum processu verbaliter super his confecto. Tum, ut delata ad Archiepiscopum, decernit ipse illic professionem, eisdemque Committas fore pijs intentus iubet, ad apertura mensuralium, & Translationem Reliquiarum, omniaque parat mandata per suas litteras 22. Maij eiusdem anni. Que omnia completa sunt die Iouis 4. Iunij, mensis sequentis, præfente ipso Reuerentissimo Archiepiscopo, vna cum DD. Sauffoy puziario; Nicolao Rossetan, Prototonotario Apostolico, & Promotore generali, &c. Adstantibus Abbatissæ, cum totius Conuentus Moniali-

bis; & R.R. PP. Confessarius, & iurique Religiosis viris, pro vt plenus continetur in instrumento publico, ea de re, confcripto, signato, atque sigillato. Hæc autem gratanter insperæ ac legi, apud præfatam D. *Sansayum*, Talem oculatum, & totius rei gestæ, necnon Bullarum ac litterarum istius negotii Depositarium: vtrum utique literis & pietate, ac solertia excultum; quem speramus propè diem ea omnia fusiori quidè stylo, sed non minore eloquentia, edere in lucem; in suis Commentariis Apodictis, qui Martyrologium Gallicanum à se iam confectum an. 1637. vudequaque dilucidabunt ac fulciet.

- §.36. Soror Agnes de *Haricaria*, Neustiza, Virgo illustrissima, Abbatissa 3. præfati Monasterii Longi-Campi Ordinis sanctæ Claræ Urbani. necnon domestica & familiaris ipsius B. Isabelle Virg. Legendam parvam M. S. de vita ac miraculis B. Isabelle composuit: quæ adhuc extat in eadem Abbatia. Hanc, fusione stylo, Vic Clarissimus Sebastianus Roliardus I. S. Melodumensis, & in suprema Curia Francæ Advocatus, puzlo eundem dedit Parisiis. Agunt de B. Isabelle virg. quamplurimi Authores, veluti Tommasius cap. 85. vic. S. Ludouic. Reg. Franc. ac. addition. recentior. pag. 261. Iornandes cap. 234. histor. vniuersal. part. 9. ad an. 1259. Tillius in suis Memor. Titul. de Bullis, & Tradit. inter D. Ludouicum Reg. & Anglos Brounus tom. 1. Annal. Basonij ad an. 1230. numer. 1. & 1241. numer. 15. Regium M. S. Bourboniad. cap. 35. vice S. Ludouici Reg. Mathæus Paris. de Gestis Anglor. sub Henrico III. ad an. 1251. Nangius, Nicolaus Gallus, Hallianus, Belforestus, Emilius, Charrius, Dupleis, &c. in Ludouico VIII. & IX. Regib. Franc. Lasserus in vita S. Ludouici Reg. Reuersus Benedictus, ibid. Gonzaga part. 3. Orig. Seraph. Relig. in Monasterio humilitatis Virginis, Longi-Campi, quod est 3. provinc. Franciæ. Toffianus lib. 1. histor. Seraph. in 2. Ord. Minor. Marianus lib. 1. cap. 20. Vvadinghus ad an. 1251. §. 1. tom. 1. Annal. Minor. tom. ad an. 1254. §. 33. & 34. & in Regesto Pontificio, sub Urbano IV.

Bulla 7. vbi vocatur, *Præcipua imitatio beneficii & sanctimonii*. Item ad an. 1261. §. 13. P. Mathæus lib. 1. histor. S. Ludouici Reg. pag. 63. & 70. item lib. 1. pag. 265. Hyppolitus Raulinus, in Panegyrico Antiquitat. ac nobilitat. Florum Lihor. cap. 12. §. 11. Hilarion à Costa lib. 1. hist. Cathol. in vita Leonis X. Pap. pag. 84. Pourous trad. 1. de triplici Corona B. Virg. Mar. c. 12. §. 47. Elzearius lib. 2. Monis Obiit cap. 5. Firmamentum trium Ord. Minor. tract. 1. sub General. Ministro 14. & part. 2. sub initio. Salazar lib. 5. Chronic. pronuntia Castellæ cap. 10. Ioannes Bachotus in Fastis Christianis, sub 31. Augusti, cui dat hoc Elogium.

*Edita Regali Francorum stirpe (quis ausit
O magnum Verbum dicere?) parua fuit.*

Alludit enim ad insignem eius humilitatem: quæ (moxe solum, qui meridiana luce altissimus, umbras inuolucres emittit) sic claruit in Monasterio præfate Longi-Campi, de Humilitate B. Mariæ dicto. Item die 19. Nouemb. vbi de S. Elisabetha Hungaræ. Vitæ de Algezira in Arboro Epilogica totius Ord. S. Francisci. Galtenus in Tabula Chronolog.ercul. 13. vbi de Sanctis & Illustribus Viris. Item in Euentib. Memorabilib. quitamen hallucinantur, dàm scribit illam spectis mundi illecebres, Religiosis Monasticæ nomen dedisse, vni cum B. *Ioanne*, Regis Navarrae filia: qua de re superius ad 3. Iulij, vbi de ea B. *Ioanna*.

Hinc autem Monasterio Alexandri IV. Regulam 5-37. dedit, an. 1259. quæ Urbani IV. confirmavit, an. 1261. porò huicæ Archimonastrii odori sanctitatis, sic vbi-que percolauit: vt sub ipsius Regula, plura Aquitanicæ Monasteria ann. 1259. viuere lumen exoptauerint: idem egerunt Monasterium sanctæ Catharinæ iuxta Præuonium, in Breta. an. 1264. & Gualchæ propè Blesenic oppidum ad Lapeum, &c. Item Londinensæ, & Waterbechenis, Ehenis Diocesis, in Anglia, an. 1295. teste Wadingho tom. 1. sup.

SEPTEMBER.

Kalendis Septembris.

Montif-Guifcardi, in Occitana Prouincia Natalis Beati ^a Antonij cognomento Abbatis, qui cum esset Guardianus Conuentus Montis-Guifcardi, ab hereticis interceptus, egregio martyrio, pro constanti Catholice fidei defensione, coronatur. Lutetiz Parisiorum, Beati ^b Venantij, Confessoris: miræ charitatis, pietatis & sanctitatis viri: qui vna cum 25. Fratris e Conuentu Parisiensis in cælum translatus, visus est inter Seraphinos collocari. Bibliæ, in Corsica Insula, Beati ^c Martini à Roccha, Confessoris: ad cuius sepulchrum Demones horrescunt & fugantur. Canes in Creta Insula, Beati ^d Ignatiij Apirensis, Confessoris: qui potens opere & sermone, multos ad Christum adduxit, & post obitum miraculis claruit. Alcarazij in territorio Toletano, Beatæ ^e Catharinæ Alvarez, Virginis.

SEPTEMBRIS PRIMA DIES.

5. 1.

Esti Antonij, &c. a] Hoc oppidum Montis-Guifcardi est in Septemania, sui regione Occitana, quique fore leucis distans ab vrbe Tholosa, in cuius Diocesi adest illi oppidum: iuxta quod conspicitur ipse Conuentus Fratrum Minorum denudò reedificatus, prout videtur anno Christi 1613. Agit autem de B. Antonio Martyre Illustrissimus Gonzaga, de Origine Seraphic. Relig. part. 1. vbi de prefato Conuentu, qui est 31. prouincie Aquitanie Antiquioris Càmertis (inquit) *superioribus diebus venerabilis Pater Antonius Abbas, loci Guardianus subditorum sibi rebus prouidenter confidens, proximus oppidum peteret, ab hereticis interceptus, illustre sub eorum manibus martyrium profudit Christi, atque Ecclesia Catholica & Apostolica atque Romanæ confessione, & iustificatione constantissimè peritit. Eisdem tamen Barenzuz 4. part. Chronic. Minor. lib. 4. cap. 15. passus est autem an. 1563. Daça ibid. lib. 4. cap. 53.*

5. 2.

Beati Venantij, Confess. b] Ille B. Venantius erat Frater Laicus, magnæ virtutis & sanctitatis vir: cuius officium erat in Conuenta Parisiensis vestes habitusque aliorum Religiosorum conseruare ac resarcire: & quamuis effectus conuentus Fratrum vicinus, meruit tamen ob urgentia merita in cælis per omnibus sublimari. Hosium meminit S. Antoninus 3. part. Histot. Titul. 4. cap. 9. §. 3. vbi agens de Reuerendissimo Patre Bona-Gratia 10. Ministro Generali totius Ordinis Minor. sic addit: *Hæ Generalis aliquando narravit, quod tempore, quo Parisius in choro Fratrum, fuerunt tri-*

ginta cella assignata, regente tunc Ordinem Minorum Fratris Bonaventura; quoddam mulier magne sanctitatis, videtur aras, triginta Fratres inuenit Parisius. Hæc autem mulier distabat à Parisijs per decem & septem leucas. Ex illo autem prædicto numero, vidit quique ad purgationem deferri, viginti quinque colare ad gloriam: quorum vltimum vidit colatari in Ordine Seraphin. & ille talis vltimus fuit & reuelatus, quod erat quidam conuersus, nomine Venantius, vir mira charitatis; non cum secundum gradum, vel stentiam, sed secundum multitudine charitatis, præmium mensuratur. Hæc ille, quem sequitur Marcus Vlyssipontinus part. 2. Chronoc. Minor. lib. 4. capite 25. §. 1. Gonzaga part. 1. sup. vbi de BB. virtus huiusce Ordinis. Tostinianus lib. 1. histot. Seraph. Picquetus in Catalog. vitor. illustr. Minor. ex quibus apparet B. Venantium, & alios præfatos BB. Fratres Borussia circa annu Christi 1260. nam S. Bonaventura fuit electus Generalis an. 1256. tuncque Ordinem multo tempore, nempe vsqueque ad Cardinalatum assumptus est: qua de re vide lup. ad diem 14. Iulij.

Beati Martini à Roccha, Confess. c] Floreat an. 1565. §. 1. cuius meminit Barenzuz 4. part. Chronoc. Minor. lib. 5. cap. 13. post Gonzagam part. 2. sup. in Conuenta B. Blandina, que est 4. prouinc. Coniæ. *In eum tamen Ecclesia (inquit) B. eiusdem Patris Martini ipsa immlata sacent. Is sequitur B. Pater, fidelibus à malignis Spiritibus dimissus, præcepit verè ab anno Domini 1508. apparuit adit: nam & locum quendam Caputianum, patria Cersum, & Conuentum inuans B. vixit, &*

Raphael Bradom: equidem à Dæmonibus miserimè afflictus, atque ad eius sepulchrum adductus, spiritibus huiusmodi nequissimis preceps prostratus, suisque Tartareis fides recipere compulsi, liberant. Quapropter Cuius quilibet habent Dæmoniacos hanc locum piete compellunt.

- 4- **B. Ignatii, Confess. d.]** Sacerdos erat ac Concionator egregius, qui à Mario Capucinorum Generali in Cretam, quæ Candia hodiè nuncupatur, sub Commissarij Generalis titulo missus, ut ea in Insula Religionem propagaret: illustris ibi clarioris virtutis ac sanctimonie testimonia præbuit, vir quidem ingenio admirabilis fuit: Græcæ atque Hebræicæ linguæ optime callebat. Qui cum & diuini verbi predicatione, ac coc-

lestis vitæ institutione totam ferè Insulam ad pietatem perduxisset, atque inde Cretenfis Apostoli sibi apud eos populorum nomen comparasset: Ganæ mortale corpus deposuit, circa an. 1570. post obitum verò, tot corpis consicere miracula, ut ob eorum numerum & magnitudinem, maximamque populi venerationem, plures lampades ante ipsius sepulchrum accensæ sint & appensæ. Vide Bouerium tom. 1. Annal. Capucin. ad ann. Christi 1569. §. 51. & 53. ex M-S. provincie Marchie.

B. Catharinae Alvarez, Virg. c.] Summa humilitate, castitate, & oratione prædita: obiit Alcarazij in Monasterio S. Marie Magdalene, quod est 8. provincie Carthagenens. ius. ta Gonzagæ ibid. part. 3. sup.

QUARTO NONAS SEPTEMBRIS.

Beatus in territorio Fulginesi, passio Beatorum ^a Jacobi & Philippi, Martyrum. Magduni in territorio Aurelianensi, Beati ^b Iohannis, Tuedriqui, Martyris: qui in persecutione Hæreticorum Calvinistarum, plurimis exquisitisque pœnarum generibus afflictus, demum crudelissima morte, illustris martyrij cursum confecit. In Italia, Beati ^c Alberti Pisani, Confessoris: pietate, doctrina, & zelo Regularis Observantiæ conspicui: qui ob ingentem vitæ perfectionem, Prouincialatus munere functus est in Anglia, Germania, & Hispania, ac tandem totius Ordinis Seraphici Generalis electus, breui post tempore ad beata præmia migravit. Fabri, in Picæno, Beati ^d Maximi Zanzalini, Confessoris: vitæ & eruditione insignis. In Mexico, Beati ^e Iohannis Oforij, Confessoris: qui generis nobilitate, humilitate, atque oratione pollens, sanctissimè obdormiuit in Domino.

SEPTEMBRIS II.

- 4- **B. Beatorum Jacobi & Philippi, Martyrum. a.]** Scribunt de eis Marcus Vlysioponensis 2. part. Chron. Minor. lib. 9. cap. 33. §. 3. ad annum 1377. Wadingus tom. 4. Annal. Minor. eodem anno §. 1. & 2. & 1390. §. 9. Iacobillus de SS. Fulginitib. hac die, in vita eorum, ex Actis M. S. B. Jacobi à Beauigno, Dominicani. Nam cum tyrannidem Tricisij de Trinitate, magna constantia decertarent, & Beatus in publico foro, modo populam ad tollendam à Deo scississimam pro peccatis vindictam, pie hortaretur: modo tyranno crudelitatem, & innocentem in insulam oppressionem audacter objicerent: à satellitibus, verberibus opprobriisque detectos, Tyranni iussu, alij occiderunt vel vesperam huiusce dies, an. 1377. quorum corpora ignominiosè ad aliorum terrorem proiecta, decreuerunt die sequenti proijci in prohibentem flumem Toppini. Ille verò, in cuius conspectu pretiosa est mors seruatorum suorum, noluit sine honore in aquis sepechi: verum quibilibet nature immutato ordine, contra impetuosi cursum fluminis ascendere fecit arcam, in qua iam à plis virtus condita erat eorum corpora, vique ad Pontem à sancto Magno nuncupatum, line vellis, vel ramis, aux ductore aliquo. Quod miraculum ceteris vix non pauci, Arcam ad lucus traierunt: de radiceque optreulo, viderunt sacra corpora religiosè compocita, recenti valere hiantia, & suauissimum odorem spicantia, quibus signis iudicarent, pios viros propter iudicium occupasse. Re delata ad Fulgines, Clerus obuiam processit, & funebri pompa, ea in vrbem, mox ad Ecclesiam Cathedralen S. Feliciani deduxit. Sed præ fortibus opposuit hæretici: nulla enim vi arte vel industria Tem-

plo huic potuerunt inferri. Interim insolito cinnitu, nullo trahente, resonant campanæ zdus Francicæ: quibus miracula non immerito crederent omnes satis persuasum ini, his Martyribus deberi sepulchrum apud sui iudicium confodales. Illuc proinde directæ totius populi & Cleri supplicatione, magno honore in sacello ad dexteram Altaris præcipui, Nobis tanulo condita sunt: vbi in hunc diem fidelium patet veneratione. Paulo post, vitus est Dominus sanguinem seruatorum suorum: perit enim mirabiliter Tricisij & fenestra præcipitatus, & carnifices auctores, qui gladio percusserunt, gladio perierunt.

B. Ioh. Marty. b.] Hic cum esset prædicator eximius, & sæptè in oppido Magduno concionaretur: ab hæreticis tandem comprehensus, & atrocibus excruciatu tormentis, pro fide ac Religione Catholica, martyrij coronam, constantissimo animo excepit, circa an. 1572. Memorat à Gonzaga part. 3. Origin. Seraph. Relig. in Consuetu Magdunens. qui est 13. provincie Turon. Pictamen.

B. Alberti, Confess. c.] Dùm Seraphicus Pater S. Franciscus semel atque iterum Pisis prædicaret, plures suæ adscriptæ militiæ, sed præ ceteris notiores B. Agnellus, ius Angelum Pisatum (de quo sup. 11. Martij) & Albertum etiam Pisatum (an. 1291. quos idem D. Franciscus postea ablegauit in Galham, ann. 1216. undèque in Angliam, vbi B. ipse Angelus, primus Prouincialis Minister factus, succedens habuit in eodem muore hunc B. Albertum, focum prius amanatissimum, an. 1219. Hinc euocatus in Germaniam ab eodem Patre D. Francisco, iussus est B. Casario Spicellus (ds eo 1. April.) in Ministrum Prouincialen Teutoburg,

Teuchoniz an. 1213. à quo tamen absolutus an. 1227. tandem Hispaniz Provincialis electus est: & ad totius Ordinis Generalium assumptus an. 1239. & à Pont. Max. Greg. IX. confirmatus, in Capitulo Generali Romæ celebrato. Vit fuit verè probus, & vndequaquo perfectus, magni zeli & virginis ad res magnas obeundas à natura factus; sed intra paucos menses consummatus in Broui, expleuit tempora multa, diem vltimum claudens eodem anno mense Septemb. circa festum Natiuit. Virg. Mariæ, cuius mortem ouo solum planxerit vniuersus Ordo, & ipse Pontifex, qui hominem valde dilexit. A gunt de eo S. Anton. 3. part. histot. Timl. 24. cap. 7. §. 1. & esp. 9. §. 2. Peregrinus Bononiens. in excerptis Ordin. Minor. M. S. Marianus lib. 1. cap. 7. §. 21. cap. 11. 12. 13. Chronic. Saxon. M. S. ad an. 1223. & 1227. Bartholomæus Pifaos lib. 1. conformitat. fruct. 3. & 11. part. 1. in ptouine. Franciz & Angliz. Item in Generalib. Minoris. Firmamentum triup. Ordin. Minor. tract. 1. in Memoriali Ordinis, & Speculum Fratrum Minor. part. 1. ibid. Toffianius lib. 1. histot. Seraph. ibid. Marcus Vlyssiponen. L. part. 1. Chronic. Minor. lib. 6. cap. 31. & part. 2. lib. 1. cap. 6. Gonzaga part. 2. sup. vbi de Generalib. Ordo. & 3. part. in ptouine. Saxoniz S. Crucis: & Argentinens. Wadinghus tom. 1. Annal. Minor. ad an. 1211. §. 25. 1216. §. 3. 1219. §. 31. 42. & 43. 1223. §. 23. 1227. §. 4. 1239. §. 7. & 8.

5-4. Succellatorem fuisse B. Iohanni Parenti in Prouincia-
latu Hispano, asserit Wadinghus ad an. 1211. §. 25. &
1239. §. 7. quod non omnino negamus. Nam B. Iohan-
nes de *Plano* Carpini susceptus est huiusmodi B. Iohanni
Parenti, non B. Albertus, vt & ipsemet Wadinghus

faciat, ad an. 1210. §. 16. ex Chronico Saxon. M. S. circa tempus & modum electionis B. Alberti in Generalium: errat etiam Toffianius, scribens eum an. 1236. absentem Angliz Prouincialem electum fuisse: quem tamen antiquiores auctores voluit adfuisse an. 1239. pto sui officij ratione in his Comitibus Generalibus, vbi & primam Missam cantauit. Vnde Wadinghus ad an. 1239. parag. 7. Rexit Ordinem tribus mensibus, & paulò plus, nempe, à 15. die mensis Maij, vsque ad initium mens. Septembris: vt proinde ratiendi sint, qui illi 4. aut 6. menses, & amplius tribuor. Postremò hic B. Albertus longè alter est ab alio illo Alberto Germano, Stadenis prius Benedicino Abbate, deinde Minorita, & historico: quos tamen Willotus in Athenis Orthodoxos Franciscan. & Posseniuis in suo Apparatu, perperam confundunt: provt rectè annotauit Wadinghus sup. ad an. 1239. parag. 32. & 1240. §. 4.

B. Maximi, Confess. d] Memoratur à Chronico Fabrianensi M. S. ad an. 1268. & Wadinghus tom. 2. sup. eodem anno, parag. 3. inter præcipuos illos pios viros; qui Fabriani doctrina & sanctitate claruerunt: quippe, qui ultra sanctam vitam, in liberalibus artibus, sacra Theologia, & Iure Canonico optimè versatos esse.

B. Ioan. Oforg, Confess. e] De hoc nobilissimo atque sanctissimo Laico Religioso, scribunt Gonzaga part. 4. sup. in Conuento Mexicano (qui est 1. prouinciz S. Euangelij) quo vitam finit an. 1581. eum habitum Ordin. Franciscan. indussit an. 1541. Barceus 4. part. Chronic. Minor. lib. 2. cap. 42. Marianus lib. 2. cap. 37. Chronic. sicutior. Obseruant. Reformat.

TERTIO NONAS SEPTEMBRIS.

Viriz in Neustria, Diœcesis Baiocensis, Beatorum a Martyrum Iuliani Magnesi, Iohannis Bunij, Guillelmi Montani, Iohannis item Merensis, Diaconi: qui post ludibria, aliaque hæreticis perpeffi supplicia, illustre martyrium pro defensione Sedis Apostolicæ subiere. Mesuracæ, in Calabria, Beati b Petri à Belcastro, Confessoris: eximie simplicitatis, humilitatis atque sanctitatis viri. In monte Arenarum, Diœcesis Abulensis, Beati c Iohannis de Iesu, Confessoris: qui humilitate, abstinentia; necnon silentio atque patientia adornatus, cum Domino virtutum, viuit in gloria. In Hispania apud Monasterium Ciuitatense, Beate d Hadabonz, Virginis: quæ charitate, oratione, omnique genere virtutum clara, miraculis continuis elucet.

SEPTEMBRIS III.

5. 1. **B**eatorum Iuliani Magnesi, &c. Martyrum. a] Nobilis fuit Sacardos B. Iulianus Magnesi, qui ab Hugonoticiis hæreticis Viriæ comprehensus, ac plurimis primò in iurijs, grauissimisque tormentis exagitatus, suscitatus tandem in Domino obdormiuit. B. verò Iohannes Bunus, Sacerdos & Concionator eximius, eorumdem hæreticorum gladius confossus, diem clausit extremum. B. Guillelmus Montanus, siue de Monte Magno, insignis prædicator, ab ipsismet Calaniensis captus, atque natus, susculsus truncatus, postremò repetitis bellicorum tormentorum ictibus

confossus, & laqueo suspensus animam exhalauit. At B. Iohannes à Meer, seu Merensi, Diaconus: sub eorumdem manibus perfidorum, post plurima perpeffa ludibria, martibus, maxillis, naribus sibi præcisus, in rapidum flumen proiectus, ibidem tormentorum gladius confossus, vitam gloriosè finit. Horum illustre Martyrium commemorat Marcus Vlyssiponen. 3. part. Chronic. Minor. lib. 9. capite 59. Faustianus Tasso in histot. sul temporis. Thomas Boachietius in histot. Eccles. Martyrum Obseruantionum Fratrum Minorum.

§. 1. **B. Eati Guillelmi Gandani, Martyris.** a] Popponis filius erat, à patria autem *Gandano, Gandano*, siue *Gandano* cognominatur. Hic prodiit ex Consensu Louanensi fortis athleta Christi, qui tametsi Louanii processus non fuerit, tamen lude fluidiorum causa multus, pietatis feminam bona sui peccatoris terra suscepit, quæ suo tempore, anno videlicet 1572. sub Geuziorum hæreticorum persecutionis rabie, gloriosum martyrij fructum palliatur. Nam Gertrude Berga, Hollandij oppido, à sibi ipsi hæreticus capto, sub finem Augusti, eiusdem anni 1572. comprehensus est ipse B. Guillelmus: qui alapis & pugnis in faciem cæcis, ac opprobriis & ludibrio veraxus: in retoricum, fœdendisque carcere conijciatur, quo in certamine in quantum viam diem, qua de morte triumphum egit. Ita continuis precibus, pulque colloquiis (quæ cum suo quodam B. Ioanne *Versifouge*, Tertiano, conceptivo mucebat) die nocturne ita spiritum roborare satagebat: vt voci compos factus, nullo pñcorum martyrum censendus sit infensior, quemadmodum passionem eius legenti (quam breuitati studens ornato) scilicet liquet. Viocienda manus libentissimè protulit, quas licet impus ita sicuti fanthus alligauit: vt ex omni parte sanguis distilleret. Ductus ad supplicium scalamque com ascendisset, dixit: *Domine, dimitte illas, quia nesciunt, quid faciant*: choragæ sui et tanquam immirrente: septè ea verba eruditus: *In manus tuas Domine commendo spiritum meum*. Sicque preteat, fide, eruditione, ac constantia, patientiaque clarus, sumam suspensio complecti seipsum enatus martyricum, die 4. Septembris, feria sexta: in hoc etiam suo Redemptori conforis. Historiam scripturam complexus, illiusque alij fuerunt memores: nempe Guillelmus Estius lib. 4. Arnoldus Swanus, cap. 19. Gozaga 3. part. Origin Seraph. Relig. in Consensu Louanensi, qui celsi. prouinc. Germanz Inferior. Item part. 7. in facis Martyrb. eiusdem Ordinis, in eadem prouincia apud Belgas, ex Raula in Auctario ad Nates Sanctos, Belgij, hac die, ex 2. Decadis lib. 4. Petri Opmeert. Daça 4. part. Chronic. Minor. libro tertio, capite 70. Henricus Sedolus in histor. Seraph. sub fin. Faustinus Tasso, hist. sui temporis. Thomas Bouchierus Eccles. hist. Martyr. Francican. Obseruanc. Barezus 4. part. Chronic. Minor. lib. 7. cap. 1. 2. 3. & 4. Hilarion à Costalib. 2. histor. Cathol. pag. 366. Picquetus in Catalog. virot. illust. Francican. Bosius tom. 1. lib. 12. cap. 12. Toffianus lib. 2. hist. Seraph. Fernandus lib. histor. Eccles. 3. cap. 40. Grauius in *voce Turris*, part. 2. cap. 24.

§. 2. **B. Petri de Almona, Confess.** b] Aduertendum est anno Domini 1192. orto schismate in Romana Ecclesia, & bellis ingruentibus inter Castellæ acque Portugalliz Reges, aliquot Gallicos atque Castellanos Patres Lusitaniam venisse: hac nacta occasione, ad reformandum Ordinis Franciscanij statum, ex edificandisque aliquot xdes Obseruancz. Qui proinde meto, dica pœuerunt fundatores strenui, atque propagatores primarij Regularis Obseruancz in Portugallia exterræ. Inter quos locum haud vltimum obtinuit hie B. Petrus *Almona*, seu *de Almona*, professione Laiicæ: cuius opera, extructi sunt Consensus S. Franciscæ *de Oreni*, non longe à vrbe Viuonico: & Con-

uentus S. Antonij à *Casbahera*, Diocesis Vlysioponensis. Atque iam fenox& prouicte eratis, in Galliciam, vnde ornatus erat, cum licentia Superiorum reuerfus est: in quo sancto fine quiescit. Agunt de eo Marcus Vlysioponens. 3. part. Chironia Minor. lib. 7. cap. 23. & 24. Gozaga sup. part. 5. vbi de Origine Regularis Obseruancz in Portugallia. Item part. 5. in prouinc. S. Antonij Portugall. & in Consens. 5. & 7. eiusdem prouinc. Toffianus lib. 2. hist. Seraph. Wadingham tom. 4. Annal. Minor. ad an. 1192. §. 6. & 23. *B. Mañibij Aguilans, Confess.* c] Hic etiam Laiicus est processus, qui vir humillimus, summeque simplicissimus, atque adeo io ostensione, Diuinoque mysteriorum contemplatione assiduus, feruensque fuit, vt sapius à terra eleuatus, aëricque tantum innoxus à fratribus visus sit: quamobrem Deo gratissimus extitit, prout & rei euentus comprobauit. Nam vix sanctissima illa anima eius corpus defuerat, quando innumera miracula, in miserorum solatiu, coram frequentissimo cœcu, qui ad eius funerals conuenerat, coruscare cepit: sepultusque est Aquilz in Consensu S. Iuliani, qui est a. prouinc. S. Bernardini. Memoratur à Gorzaga ibid. part. 3. sup. & Barezus sup. lib. 7. cap. 9. sub an. 1216. Melchiorum illum appellante: sed malè: vt patet ex libello de vita illius à B. Bernardino de Fassa scriptu. Marco Vlysioponens. 3. part. sup. lib. 8. cap. 44. an. 1517.

B. Rosa, Virg. d] Virginitas & miracula præclata enasit per Italiam, præcipue in Tuscia lunde Virginis Tertiariæ memora. Plures de ea extant Leges MSS. & excusa, sed lectus authenticus. Viniam scripticæ Hieronymus Victorius, Canonicus Viterbicus, quæ ait mortuam esse mense April: lude agnunt de ea tolemnia, & cantu Mistra propia Viterbij 4. Septembris, quo die à primo sepulchro celebiter translata est ab Alexandro IV. ad xdem sanctiunoponiam Diuinitatum, quæ ea de re Ecclesia S. Rosæ cognominatur. Agunt de ea, Septembr. 4. Martyrolog. Rom. Baronius ibid. in Annot. Martyrologium Ordinis. Præd. Philippus Ferrarius in Catalog. SS. Italiz: & in Topographia Martyrologij. Toffianus lib. 1. sup. Gozaga part. 1. sup. in BB. Fœderis Tertianz Francican. Marcus Vlysioponens. part. 1. sup. lib. 9. cap. 25. & part. 2. lib. 2. cap. 15. qui vltipfam obijisse circa an. 1261. Bzinius tom. 13. Annal. an. 1254. Baronius vbi de penuentis vsque ad tempora Alexandri Pap. IV. At constat mortuam esse an. 1251. vel 1252. tempore Innocentij IV. quod latè probat Wadingham tom. 2. Annal. Minor. ad an. 1252. §. 6. & seq. ex literis Pontificis, incipiunt, *Sicut in Sanctis suis*, sub Datum Perusij 7. Calend. Decemb. an. 1252. eiusdem Innocentij IV. an. 1252. pro mæculorum omnes processus efferrando: quarum etiam meminit Casconius in eod. Pap. Eadem fecere postea ipse Alexander IV. & Calistus III. Alogzera de ea, in Arbore Epilogica totius Ord. Francican. Salazar lib. 6. Chronic. prouinc. Castellæ cap. 21. Wadingham tom. 1. sup. ad an. 1236. §. 19. Syluenerus Razzl in vits SS. Ehrtrulcor. De Siliis in cap. 1. Regul. Tertiarior. ex Bulla Pauli III. Pap. Marulus lib. 4. histor. Sacrar. Relig. Ioannes de Torres in Practicis Exhortationib. sup. Regul. Tertiarior. fol. 38. De Bullis a. part. Rosarij Quadragesimal. fern. 17. part. 2.

NONIS SEPTEMBRIS.

TVrringæ in Perfide, Beati ^a Gentilis à Matelica, Martyris: qui pro Christo à Saracenis occisus est. Sanseuerini in Piceno, Beati ^b Peregrini à Faletono, Confessoris: Setaphici Patris sancti Francisci Discipuli, qui cum genere & eruditione fulgeret, per humilitatem, ac pietatem, summumque Dei amorem, viam sibi parauit ad cœlestia. Fabiani, in Marchia Anconitana, Beati ^c Raynerij, Confessoris, miraculis clari. In Latio, Beati ^d Nicolai de Canino, Confessoris: eximie sanctitatis viri. In Hybernia, Beati ^e Ioannis à Gautfordio, Confessoris. Medamæ in Calabria, Beati ^f Pauli Sinopolitani, Confessoris: sancti Bernardini Senensis socij: qui oratione, zeloque Regularis disciplinæ flagrans, prophetæ dono, & miraculorum gloria admodum enituit. Carnoti in Gallia, Beati ^g Petri Morfelini, Confessoris: pietate, vitæque sanctitate conspicui. In Mexico, Beati ^h Francisci de Ledesma, Confessoris: qui totius virtutis ac perfectionis specimen factus; multis, quos in Religione educandos susceperat, profuit ad salutem. Placentiæ, Beati ⁱ Baptistæ, Virginis, Tertiatæ: quæ bonorum operum metitis præclara, sanctissime obdormiuit in Domino. Palmæ, in territorio Cordubensi, Beati Catharinæ à Regibus, Virginis.

SEPTEMBRIS V.

§. 1. **B**eatⁱ *Gentilis, Martyris.* a] Prens erat natione, ex Matelica ononidus: qui zelo fidei accessus traiecit in Ægyptum: cùmque linguam Arabicam omnino nesciret, nec eam addiscere valeret: corliis sibi infusa est, ita vt deinceps illam perfedè calloent. Itaque cœpit in Euangelij disseminatione strenue laborare, & conuerfioni inuidentium totis viribus tendere: cùmque Saraceni multos ex suis cernerent, illius opera fien Chriftianos B. Gentilem pluribus tormentis affectum occidebant, an. 1340. apud Toringam in Perfide custatent. Cuius corpus illustrissimus Marcus *Cernaris*, postea Venetorum Dux, secum deferrens, Venetias attulit, fratribusque Minoribus dono dedit. Miraculis in vita & post obitum clausis constat. Agunt de eo, Pisanus lib. 1. Conformat. fruct. 8. & 11. part. 2. in Fratris Minor. proinc. D. Amotij sancti illustri. Gonzaga part. 1. Orig. Seraph. Relig. in BB. viris huasce Ordinis. Marcus Vlyssiponensis part. 2. Chronic. Minor. lib. 8. cap. 44. §. 1. Toffinianus lib. illust. Seraph. Reliq. Cornelius à Lapide, Comment. in Acta. 2. vers. 4. Platus de Bono dat. Relig. lib. 2. cap. 30. Algeria in Arbore Epilogica totus Ordin. Francisc. Ignacius le Gault, de sanctitate Rom. Eccles. cap. 2. sect. 2. Piquetus in Catalog. viror. illust. Minor. Wadinghus tom. 1. Annal. Min. ad an. 1225. parag. 24. & tom. 3. ad an. 1340.

§. 2. **B. Peregrini à Faletono, Confess.** b] Quomodo vocatus fuerit ad Ordinem Seraphicum à sancto Francisco, habes sup. Februs. 7. qui licet nobilis ac literatissimus esset, & in vtroque iure perfectissimus: vitam tamen humilitatis & simplicitatis obsecutus, iuxta præfati Patris D. Francisci vaticinium Lascorus fratrum numero aggregari voluit: vnde breuis tempore ad maximam virtutum perfectionem paucientis, gratia compunctiois, & amoris Dei in eo reuolue-

bat. Itaque Chrifti amore totus succensus, & martyrij desiderio flagrans, Hierosolymam petens, loca sancta illic visitans, pro sua pietate ac deuotione: quæ peregrinatione espleta redijt Italiam. Denim virtutibus plenus, ad Chriftum, quem semper toto corde dilexit, lætus, gressus direxit; obijtque, ante & post obitum claris miraculis. Scribit de eo Pisanus sup. in proinc. Marchæ. Item fruct. 10. part. 2. & lib. 2. fruct. 6. part. 2. Marcus Vlyssiponensis. 1. part. sup. 1. 1. cap. 114. & lib. 6. cap. 55. Toffinianus, & Gonzaga sup. Willous Athenar. Orthodoxar. Franciscan. verb. *Peregrinus*, Wadinghus tom. 1. sup. ad an. 1220. §. 7. & 1233. §. 42. qui scribit in Addition. 26. corpus eius subalate S. Ludouici requiescere: cuius dens appositus alijs male habentibus, dolorem omnè frequenter expellit. Florezus 4. part. Chronic. Minor. lib. 3. c. 19. Piquetus sup. antiacere Bononæ, sed mendosè.

B. Raynerij, Confess. c] Patria Fabricianus erat, §. 5. bapnus Ecclesie ciuitatis, cui Seraphicus Pater D. Franciscus fuit plures confessus, à quo & premonitus est huius mox suscipiendi instituti: sicque factus Frater Minor: pertiniqua annos sanctam & laudabilem vitam duat in ordine, multis à Domino clarificatur miraculis, moerit an. 1268. apud Fabrianum. Vide Wadinghum sup. tom. 1. an. 1215. parag. 22. & tom. 2. an. 1263. parag. 22. ac 1268. parag. 3. post B. Franciscum Fabian. in Chronic. Marchæ M. S. & Toffinianum lib. 2. in Custodia Æfina.

Beati Nicolai de Canino, Confessoris. d] Hic Eremita Ciuitatis nonnisi quatuor extitit incolæ: inter quos exequus B. Margaritæ Columæ, an. 1284. (de qua 30. Decemb.) qui cùm in fuisse ipsius Virginis sacrificium offerret, apparatus illi gloriof. Memotatur à Vyadugho tomo secundo, sup. parigraph. 11. anno 1284.

§. 3. *B. Ioannis à Gausfordis, Confess. a.* Famosus fuit vix sanctitate fratribusque diem mortis suae longè ante prædixit. Illius meminit B. Ioannes Pisanus lib. 1. sup. fruct. 8. part. 1. in prouinc. Hybernz. Gonzaga, Picquetus, sup. sed rectius nominatur *Nicolau* ab eodem Pifano sup. lib. 1. fruct. 11. in eadem prouinc. & Vvadingho tom. 1. sup. an. 1140. parag. 15. à quo *Vvaterfordensis* dicitur.

§. 6. *B. Pauli Sinopolitani, Confess. f.* Duxit originem hic B. Pater Paulus ex Calabria oppido *Sinopoli*, ardentissimus extitit zelator Regularis Obseruantiz: ita vt viuens, nitidissimum totius sanctians, virtutis, ac perfectionis, speculum fuerit, non solum fratribus, verum etiam secularibus: ob cuius præclarè gesta, à cunctis sumè diligebatur, honorabaturque: vt pote, qui fama rerum mirandarum à se editarum piè detinebantur. Diligens erat in us que ad Deum spectabant, orationi instabat, deuotione præcipua ferebatur in S. Virginem Deiparam. Cùmque ob eius candidissimos motes, integerrimamque vitam S. Bernardino Senensì, Generali tunc totius Familiz Franciscanz Obseruantiz Ultramontanæ Vicario, gratissimus socius esset: ad hanc Calabriae plagam, Prouincialis Vicarius (vt oblatos sibi Conuentus, et Apostolica sibi facta facultate, acceptaret, alioque de nono trigeres, atque eorum Fratibus præfessit) consultissimè ab eodem destitutus fuit. Cuius auctoritate fretus, operam dedit, vt R. hegys, Seminariz, Terczinour, Medanz, &c. Conuentus extirperentur, fratresque inibi Deo famularentur.

§. 7. Spiritu prophætico plenus, quam plurima futura prædixit. Dùm sacras Catanzarij (quæ Episcopalis Calabriae ciuitas est, Man Adriatico inueniens) ad populum conciones haberet, gloriosa Dei Genitrix Virgo, Catanzarensi cuidam, pioque cui apparuit, atque præcepit, vt antiquum Sacellum, è regione Caltri ædificatum in Minoriticum Conuentum sibi sanctandum, ex proprijs facultatibus erigeret. Cui tamen iniunctum munus fidelissimè exequens, in faciem restitit is, qui tunc Catanzarensis principabatur, iniquus, non Monasterium, sed ægerem potius, atque mutationem erigi, quo & eius castrum, atque coniugium Palatum aliquando tandem expugnarentur: ideoque nullo pacto passurus, vt huiusmodi ædificum promoueretur. Quem tamen conuentionis præfatus Pater Paulus, interpellè acerrimèque reprehendit, atque tum de miseræ eius expulsiõne, tum quoque de huiusmodi Caltri, atque Palati, quibus maximè rursisset, euerfione: Catanzarenfium opera, proximè instantibus, prophætico spiritu afflatus, certiorè reddidit. Insuper & adiecit, vtriusque ædificij ruinas, quandoquidem sacrosanctæ Virginis mandato restitisset, plurimè Ecclesijs de nouo erigendis, præcipuè verò Minoricæ, quam imprudenter impedire conatus esset, materiam ministraturas. Quod omninò iuxta tant Patris prædictionem, etiam. Nam Catanzarenfibus ad seditionem rebellionemque ob eius tyrannidem conuersis, & ipse miserè pulsus, Dominioque priuatus: & vtriusque ædificij solo æquatam est, & ex eorum ruinis, consensu Sixti IV. Pont. Max. accedente, aliquot Ecclesiæ erectæ fuerunt: inter quas tamen principem locum

obtinuit Conuentus Franciscan. S. Mariz de Gratis, an. 1480.

Post has temporum vicissitudines, duo superstes fuit hic B. Vir: obique Medanz apud Conuentum Minor. S. Mariz de Gratis: vbi venerabile eius corpus ibidem honorificè sepelitur, innumeris coruscant miraculis: magnaque ab illis populis habetur in veneratione: quibus vana eius precibus impenduntur à Deo beneficia. De eo agunt Gonzaga 1. part. Ong. Scraph. Relig. in Conuent. præfata: qui sunt 1. 4. 8. 14. 19. 20. prouinc. Septem Martyr. Ord. Minor. Barczus part. 4. Chronic. Minor. lib. 1. cap. 128. vbiat excessisse à viuis an. 1504. quòd si ita est, valdè senex mortuus est: quia S. Bernardius (cuius erat socius) electus fuit Commissarius, seu Vicarius Generalis Obseruant. Ultramontan. ann. 1436. illamque familiam rexit sex annis, nempe, vsque ad an. 1443. Elzeanus lib. 3. cap. 6. Sacri Mont. Oliuet. Daça 4. part. Chron. Minor. lib. 1. cap. 31.

§. 9. *B. Petri Marfelm, Confess. g.* Conuentus Primiensis fuit alumnus: sed sancto sine quæue apud Camotensem Conuentum: cuius sagaci æconomia prima fundamenta ab eo posita sunt post ann. 1568. Illius memorere Gonzaga 1. part. sup. in hoc Conuentu, qui est 15. prouinc. Franciz, Barczus 4. part. sup. lib. 5. cap. 15. ad an. 1568. Wadinghus in Additionib. ad tom. 1. Anal. Minor. sub an. 1126. parag. 21.

§. 10. *B. Francis de Ledfina, Confess. h.* Hic ex sancti Gabrielis Prouincia profectus est in Indum Occidentalem: vir perfectus & fuz Regulari obseruantissimus. In inicio statim Nouitorum Magister apud Mexicanum Conuentum insuratus, insignes sanctorum discipulos extulit suis virtutum exemplis, & vix austeritate. Paucos autem annos omninò superstes fuit: & de quo illud esse potest. *Grata erat eius anima Deo, propterea ipsius sustulit de medio iniquitatem.* Obijt an. 1580. Agunt de eo Gonzaga part. 4. sup. in Conuentu Mexicano, qui est 1. prouinc. S. Euangelij. Barczus sup. lib. 7. cap. 39. Marianus lib. 2. cap. 6. Chronic. stridior. Obseruant. Reformat.

§. 11. *B. Baptista, Virginis. i.* Florebat an. 1515. vitamque finit Placentiz, apud Monasterium S. Mariz Magdalenæ, quod est 5. prouinc. Bononiens. de qua Gonzaga ibid. part. 2. id refert. *In homine quodam huius Ecclesiæ sacula Beata Sereus Baptista corpus sanctissimè reuelans, omnianque integerrimè, requefuit: cuius iudicem forens diligens ssumè seruat.* In Sacristia autem magna deuotione custodit illum indicem attestantur Barczus sup. lib. 1. cap. 50. sub an. 1519. & Valens de SS. Fœm. Ordin. Minor. lib. 4. çap. 6.

§. 12. *B. Carbaria, Virginis. j.* Tanta erat eius penitentia, vt cibum semper detulit, & graui catena ferrea, venter stricto vinculo circumligata, carnem suam rebellem spiritui subiecerit. Cum autem semel culinz vacaret, extra se rapta est in extasis, atque eluata à terra in altum magno cum splendore. Obijt non sine ingenu opinione sanctitatis, apud Monasterium Palmenfè, quod est 1. prouinciz Angelorum. Sic Daça, sup. lib. 3. cap. vltim. ad an. 1575. quo ipsa floruit.

OCTAVO IDVS SEPTEMBRIS.

Bertonij in Vmbria, Beati ^a Ioannis de Laudibus, Confessoris, Seraphici Patris sancti Francisci Discipuli: qui vita & signis admirandis eluxit. Suffiani in Piceno, Beati ^b Incogniti, Confessoris: qui silentio ac solitudine, rectumque celestium contemplatione emicuit. Anconæ, Beati ^c Simonis, Confessoris. In Hertruria, Beati ^d Minnij Altimanni, Confessoris: qui singulari vitæ perfectione pollens, prouinciz Tusciz Minister Prouincialis præfuit. Florentiz, Beati ^e Benedicti Florentini, Confessoris: magnæ sanctitatis viri. Vvarstauiz, in Polonia, Beati ^f Ludouici de Varxa, Confessoris: qui verbo prædicationis & miraculis claruit. Apud Matozinhos, oppidum Lusitaniz, in territorio Poruensi, Beati ^g Ioannis de Pouoa, Confessoris: qui ob eximiam vitæ eius sanctiunoniam, pluries ad prouinciam Pottugalliz regendam assumptus est. Agelli, in Calabria, Beati ^h Martini Bertranni à Bissignano, Confessoris, qui humilitate ac pietate fulgens: miraculis extitit etiam glotiosus. Apud Castellonensem Saltum, in Hispania, Beati ⁱ Andræ, Confessoris: genere, patientia & charitate illustris. In Apulia, prope San-Bonum oppidum, Beati ^l Francisci de Oratino, Confessoris, virtute abstinentiz in signis. Traiecti ad Mosam, in Brabantia, Beati ^m Jacobi Dislemensis, Confessoris, multarum prærogatiua virtutum conspicui. Auenione, Beatæ ⁿ Franciscæ à Clatomonte, Virginis & Abbatissæ: quæ inclyta exorta profapia, vita sanctissima refulsit. Daimieli in Castella, Beatæ ^o Catharinæ Euangelistæ, Virginis, Tettariæ: quæ Abbatissæ fungens officio, meritis & virtutibus cumulata fuit.

SEPTEMBRIS VI.

- 5-1. **B** *Beati Ioannis, Confess. a*] Oriundus erat à Casto S. Geminiaro in Tusciz: qui vniuersi meritis Seraphici Patris S. Francisci laterale vultus tangere. Virtute abstinentiz à modum elucebat, & tamen fortis robore, alius coactaneos longè superabat viros: itaque, inter alias conditones, quas idem Seraphicus Pater summè cupiebat, vt quas Frater Minor fortè censendus foret, hanc etiam requirebat, videlicet, virtutismodum corporalem & spirituales huius B. vni Ioannis de Laudibus. Vtonij, seu Vedomj, vel Betonij, in Vmbria gloriose quiescit: in vita & post mortem signis præclarus. Ita B. Bartholomæus Pisanus lib. 1. Conformitat. fruct. 5. & 11. part. 2. in Fratibus Minor. sanctitate illustris. prouinc. S. Francisci. Codex M. S. Abbas. S. Victor. Paris. ibid. Marcus Vlyssiponens. part. 1. Chronic. Minor. lib. 1. cap. 51. Tostissimus lib. 1. h. flor. Seraph. Gonzaga part. 1. Orig. Seraph. Relig. in BB. vni quædam Ord. V vadughus tom. 2. Annal. Munon. ad an. 1266. §. 19. tom. 1. an. 1211. §. 1. & 1234. §. 21. Piquetius in Catalog. vni. illustr. Franciscan. ex Bernado à Bessa in Chronic. M. S.
- 5-2. **B** *Beati Lucagasti, Confess. b*] Mira de eo narrat ipse Pisanus sup. in prouinc. Machiz: dicens: in loco primo Sussiani (sic vni translati: est ad locum Brunfortij, Cusodia Ferrandæ) socii quidam Frater sanctissimus, cuius nomen non reperit: tam miranda sanctitatis & gratia, vt satis videretur Diuinus, & sepe ad Deum rapiebatur. Hic etiam à sua rediit contemptum vni, veniebat cum antea mensis laetitia, quid homo, vel putius Angelus, alterius seculi videretur: nam vni facie eius, ex Diuini allocutionis consensu miraculose respicerebat: ita quod admirati-
- onem & stuporem adiferentibus ingereret. Hic semper salutaris moribus, & rarissimè loquebatur. Quando verò de aliquo interrogabatur, respicerebat ac fessit Angelus: & erat gratulus omnibus, & sermo eius semper erat diuina sale conditus. Hic non dabat, neque mectibus ab oratione, & diuina contemplatione desistebat: nec à meditatombus semper suis lumen Christi inuicem animam relaxabat. Vnde Frater propter diuinam gratiam, quæ in eo fulgebat, quasi alterum Moysem, ebar simo reuerentiam afficere, & in tam laudabile studio perseverare, ad hunc vni a deo uenit. Et in vltima die vni, cum fratris loquens & gaudens, cum magna letitia & cordis labili peritæ ad Deum Iesum Christum. S. fessus conditus sine, & hinc translati fuit ad locum Brunfortij. Hæc ille, ut & Marcus Vlyssiponens. part. 1. sup. hb. 2. cap. 23. Wadughus tom. 1. sup. ad an. 1234. par. 10.*
- B. Simonis, Confess. c*] Huius meminit Wadughus sup. ad an. 1289. par. 17. & 45. (post Tostissimum lib. 2. in Custodia Anconitana) item to 3. ad an. 1323. par. 44.
- B. Minnij Altimanni, Confess. d*] Nouitium egit senis in Tusciz, vni cum B. Guidono à Sessa, (de quo April. 21.) quibus mens fe de Deo colloquebat, apparuit Christus Iesus, in forma elegantissimi pueri. Professione autem facta, & de virtute in virtute proficiens, Minister Prouinciz Tusciz est delectus. Memorat. ut à Wadugho sup. tom. 2. ad an. 1290. par. 15. post Pisanum sup. in prouinc. Tusciz, & Marcum Vlyssiponens. sup. hb. 2. cap. 34. par. 1.
- B. Benedicti, Confess. e*] Hic B. I. homie de S. arlene, ingenuus discipulus atque teclator fuit. Sacerdoti erat,

& sanctissimam equit vitam apud Conuentum Saluatoris Florentiz; vbi corpus eius condigno honore requiescit. Hæc ex Gonzaga part. 1. sup. in hoc Conuentu, qui est 9. prouinc. Tuscia.

- 4. 6. *B. Ludouici, Confess. f.*] Inter reliquos praestantissimos Patres, qui pro celo terrena in Conuentu S. Ant. Warlauium commutarunt, longè amicus B. Ludouicus de *Verger*, discretissimus prædicator, otiosaque sanctitate conspicuus: qui in lux inculpatæ vitæ testimonium, Ratum à decessu pellibilem quendam miserum (qui propinqua gurgit desperationis barathro immeritus, veru, vt animam Sathanz traderet, transiret, atque ad cor reuerfus, se ex intimo animi affectu, tanq Patris precibus commendaret) iam animam agentem, atque ad eius sepulchrum allatum, extempore extraxit, & è motus manibus eripuit. Et honestam matronam grauissima pedum infirmitate ececeptam) eùm primùm illa visitando eius sepulchro votum emisisset à tanta assidue liberatur. Plura quoque miracula edidit B. hic Pater quoruro insignia eius tumulum aliquando exornant. Ita Gonzaga sup. in prædicto Conuentu, qui est 2. prouinc. Poloniz, & Daga 4. part. Chronie. Minor. hb. 3. cap. 3r. ad an. 1513.
- 5. 7. *B. Ioannis, Confess. g.*] Vir fuit summæ ac miræ sanctitatis: qui ob vitam candorem atque prudentiam, qua pollebat, septimò in prouincie Portuagaliz Ministerium obediens fuit: nouissime ad diuersa Genetalia Capitula pedes perrexit. Reformationem autem in Lubrania ita iunxit: vt anno 1486. dum Vicarium ageret Prouincialem, quosdam Conuentus dederit ad eam promouendam, quibus Patres Reformati fouerentur. Moriens itaque an. 1506. maximum desiderium optimaque famam reliquit: in Conuentu Conceptionis B. Mariæ *Matuzibus* oppidi (qui est 13. prouinc. Portuagaliz) sepultus. Arguit de eo Gonzaga part. 3. sup. in eo Conuentu: & in prouinc. S. Antonij Portuagaliz. Marcus Vlyssiponen. part. 1. sup. lib. Rapinzus hultor. General. Orig. Recollector. Decad. 1. part. 1. parag. 7. & Decad. 2. part. 1. parag. 12. Wadinghus tom. 4. sup. ad an. 1592. parag. 19. & 22.
- 5. 8. *B. Martini, Confess. h.*] Viam viuosioris carnis ingrossus est ann. 1520. conditus apud Conuentum S. Francisci præp Agellum. Humillimas quidem ac deuotissimas erat hic B. Pater, professione laicus: vnde hand mirum est, si ad vincum tenes signum, necnon ad aque benedictæ asperzionem, quam plurimò à spiritibus immundis, diuersisque languoribus liberaretur: atque primogenitus Comitum Agellanorum moerent, licet longius euentam in spiritu videlicet. Scribant de eo Gonzaga part. 1. sup. in eodem Conuentu, qui est 4. prouinc. Calabriz. Barexus part. 4. Chronie. Minor. lib. r. cap. 40. Elseus lib. 3. cap. 6. Sacri Mont. Olmet.
- 5. 9. *B. Andreæ, Confess. i.*] Huius Elogium perstringit Gonzaga, dicens: *Sepulchro supradicti sacri in huius Monasterij Ecclesie maxime familiaris: P. Andreæ, Professoris Lucis, atque Caroli P. Germanorum Imperatoris,*

olim Pinerna. Hic claris viris *aralibus*, atque virtutibus multis illustribus, ab ingressu Religiosi ad vltimum usque vna habuit, in pane tantum & aqua, nisi transgressus infirmitate correptus, ieiunauit. Præterea labiis patientissimus exiit, atque charitatem cum ceteris tamcn vniuersis reuerentiâ miscuit in modum excellentis. Quomobrem ex certum sui obitu decem, & facta huius domus in credendum secundo à Damoniis excruciatam peransse meruit: & cum maxima sanctitatis opinione ex hac vita discessit. Eius interim caput theca reconditum, cum apud Patres, non quoque apud sanctos, in maxima veneratione habetur. Hæc ille part. 3. sup. in Conuentu S. Mariæ de Angelis, qui est 1. prouinc. Angelorum: quem sequuntur Barexus sup. lib. 3. capite 18. Rapinzus in hultor. General. Orig. Recollector. Decad. 1. part. 1. parag. 6. Marianus lib. r. cap. 3. Chron. Reformat. Daga sup. lib. 4. cap. 21.

B. Francisci, Confess. l.] Laicus etiam erat professio- nis, vir abhonestissimus & orationi deditus: qui ob eius singulares virtutes, vitæ quæ candorem, in maxima fuit apud omnes, ddm viuere, æstimatione: quæ nupte usque etiam admodum viget. Obijt in Conuentu sancti Antonij præp Pagum sancti Boni, qui est 10. prouinc. S. Angelij. Ita Gonzaga 2. part. sup. in hoc Conuentu.

B. Iacobi, Confess. m.] Laicus erat, sibi quidem austerus, sed alius indulgentissimus: qui à primæva ætate usque in decretam viter aduersa & prospera Deo fidelis, suæ professionis zelator feruens, ac SS. Patrum imitator præcipuus exiit. Numquam otiosus, sed orans semper vel laborans, somnique parcissimus; Dominicæ Passiois meditationis mundum calcabat, vincebat atque Dæmonia. Tandem laboriosè peregrinationis cursum feliciter consummavit in Conuentu Tractensis ad Molsm, tenid, hereticorum rabie, à suo Louanenfi Conuentu profugus. Memoratur à Gonzaga, in eo Conuentu Louanenfi, quæ est r. prouinc. German. Inferior. part. 1. sup. Grauna in *Vite Terturis*, part. 2. cap. 24.

B. Francisci, Virg. n.] Monasterij Albigensis fuit alumna, virtutibusque præclara, ac Monialis sanctissima; soror illusterrimæ Francisci Cardinalis de Claramonte, qui cum Legatus ellet Aunonensis, & Monasterium Clarissimum sibi extit uclum, à rigida sui statuti disciplina declinare coneruit, sanctissimum sororem Albia Aunonensis euocans, eam huic loco in Abbatissam præfecit: siquæ illius præter, & Frater auxilio ad plenum fuit reformatum Monasterium. Ita quoque monens, eo in loco, corpus eius honorificè à sororibus asseruatur. Teste Gonzaga part. 5. sup. in eo Monasterio, quod est 2. prouinc. S. Ludouici. Wadingho tom. 2. sup. ad an. 1290. parag. 33.

B. Catharine, Virg. o.] Ex oppido *Danubii* oriunda erat, Virgo illusterrima, præfuitque Monasterio Tertiarium sanctissimæ Conceptionis Virg. Deparæ, Abbatissa, an. 1573. Vide Gonzagam sup. in eo Monasterio, quod est 18. prouinc. Castollæ. Salassem lib. 7. Chronie. prouinc. Castellæ cap. 17.

5. 10.
5. 11.
5. 12.
5. 13.

SEPTIMO IDVS SEPTEMBRIS.

In territorio Tridentino, Beati ^a Fredealdi, Confessoris. Arelate in Gallia, Beati ^b Bertrandi à Bollega, Confessoris: eximie sanctitatis ac perfectionis viri. Licuani, in territorio Palantino, Beati ^c Ioannis à Rupe, Confessoris. Moroni in Apulia, Beati ^d Modesti de Civitate, Confessoris. Palci propè Pratum in Tuscia, Beati ^e Bernardi Echelij, Confessoris: pietate & oratione spectabilis. Apud Montem-Caelium, in territorio Coriano, Beati ^f Ioannis à Spinosa, Confessoris: qui expleto Prouinciali Ministerio, vita & Religione insignis, ad astra migravit. Florentiz, Beati ^g Aegidij Florentini, Confessoris: virtute, orationis & obedientiz admirandi. Cherij, in Pedemontano Principatu, Beati ^h Alexandri, Mediolanensis, Confessoris. Sangri, in territorio Triuentino, Beati ⁱ Francisci à Ripa, Confessoris: qui in iuuenili ætate tanta vitæ integritate pollebat: vt moriens adhuc adolescens, obuios sibi Angelos haberit pro comitatu in cælum. In territorio Larinensi, propè oppidum sancti Martini, Beati ^j Angeli de Slauis, Confessoris: humilitate atque paupertate celebris. Tiferni, Beati ^k Pauli Assisiatensis, Confessoris: summæ Religionis ac simplicitatis viri. Scapetiani, in territorio Senogallienfi, Beati ^l Bonauenturæ Rhegiensis, Confessoris: vita & miraculis conspicui. Ambiani, Beati ^m Mariz à Borbonio, Virginis: quæ Regio sanguine clara, vitæ sanctitate emicuit. Villæ-Comitis, in territorio Braccarenfi, Beate ⁿ Guimatis à sancto Antonio, Virginis. Vallis-Arragi in Hispania, Beate ^o Al-donzæ Pantoxiz, Virginis: quæ Tertiariam Abbatissâ existens, sancto sine quieuit.

SEPTEMBRIS VII.

2. **B**eati *Fredealdi, Confess. a*] Mentionem illius facit *Marcus Vlysiptenens. part. 2. Chronic. Min. lib. 1. cap. 17. ad an. 1245. ex Chronicis antiq. quem vocat Religiosum ingenens perfectioris, signique admirandis conspicuum. Wadinghus tom. 1. Annal. Minor. ad an. 1224. parag. 45. & 1249. parag. 9.*
6. 1. *B. Bertrandi, Confess. b*] Bernardus, seu Bertrandus, à Bologna, sed melius à Bollega, vel Bollena, floruit an. 1370. vitæ magna sanctitate atque perfectione præditus: obiit Arelate, in Phocensi prouincia, sepultus in Antiquo Arelatenfi Conuentu, extra Rhodanum. Sic B. Bartholomæus Pisanus lib. 1. Confortimat. fruct. 8. & 11. part. 2. in Frat. Minor. sanctit. illustribus prouincie. Codex M. S. Abbas. S. Victor. Paris. ibid. Marcus Vlysiptenens. sup. lib. 9. cap. 31. parag. 2. Toffianus lib. 1. hist. Seraph. Gonzaga 1. part. Orig. Seraph. Relig. in B. B. viris huicque Ord. & part. 1. in præfatio Conuentu, qui est 6. eiusdem prouinc. Phocens. nunc S. Ludouici. Piequetus in Catalog. virot. illust. Franciscan. Saxius in Pontificio Arelatenfi 6. 81. ad an. 1225. sub Hugone Boardo Archiepiscop. Wadinghus tom. 1. ad an. 1306. parag. 1. to. 4. ad an. 1400. parag. 18. eundem purat cum alio, cuius meminimus sup. 10. Ianuarij, sed perperam.
5. 3. *B. Ioannis à Rupe, Confess. c*] Memoratur à Gonzaga, his verbis. *Sedente Iuano XXI. Pont. Max. Saracenus quidam abierat Madruetifino, Romanu perijt. Pbi & sacce regnerat in ianacro intravit, atque in fide satis in-bruissus fuit. Cuiusque famulitate cuiusdam fratris Al-nari Ministri à atque punitentarij inibi rufus effect: id ab*

eo consilij retulit, vt videret in Hiffemiam rediret, atque Ecclesiam in editiori aspersuque Monti Lincari, Palatinu Diocesis, parte ad huc aeri. Cuius deiquie uille, (qui & Ioannes de Rupe, vulgè d'ella Rupe, vocari solent) factus consilijs acquiescit: vt primùm ad prætorium sibi locum peruenit, hoc sibi demerstrum sub titulo Corporis Christi, construendum curauit: atque Minoritico iudicio habito, quod sibi reliquum vitæ fuit, id in precinctorum quadam specie sanctissimè transegit. Hæc ille, in eo Conuentu, qui est 12. prouinc. Conception. part. 3. sup. Wadinghus tom. 3. ad an. 1320. parag. 8.

B. Modesti, Confess. d] Illius meminit Gonzaga 2. part. sup. in Conuentu S. Nazarij Mocerii, qui est 2. prouinc. S. Angeli, vivebat an. 1430.

B. Bernardi, Confess. e] Patria Pratenfis extitit, qui vocationi suæ correspondens, maximam apud Deum & homines laudem adeptus est: deuotionis iugiter intendebat, ac D. Eustachij martyris diligentissimus cultor: cum esset, ab eo scriptis visitatæ meruit. Sanctissimi Palci obiit, illicque sepultus est. Vide Gonzaga 2. part. sup. in Conuentu 20. prouinc. Tuscie florebat an. 1440.

B. Ioannis, Confess. f] Inter quamplurimos Patres ac Fratres vitæ & Religionis insignes, in Conuentu S. Marie de Luce Montecelji (qui est 2. prouinc. S. Gabrielis) vita sanctos, longè emicuit hic B. Ioannes à Spinosa, qui post completum huic prouincie Ministeratum, non absque sanctitatis optatione obdormiuit in Domino. Hæc ex Gonzaga 3. part. sup. in hoc Conuentu. Wadingho tom. 1. sup. ad annum 1214. parag. 22.

Beati

5. 7. *Revis Aegypti, Confess. g.*] Florentinus erat natione, Lucius autem professione, qui cum Conventus S. Mariae de *Fonte Castellae* prope montem Politanum in Tuscia Obfervantiae Regulari adiudicaretur an. 1445. illique populo esset acceptissimus, eam maiori ex parte promouit. Permissit autem Deus ipsum tentari, non ad interitum, sed ad probationem, & commendationem. Dum enim hac deuotionis Frater, instanti solemnique quadam festinate, à Patre Guardiano, Conuentus S. Christophori Castellensis Aretani, de mundanda via, qua Ilyaula petitur, tercio promouit esset, atque spreto præcepto, ad consuetam orationem, de Deo rem maleò gratioris in facturam eruditissimam conuertisset: post absolutam in choro Marucinas, à Dæmone humana specie induto, per scapulas in altum quasi præcipitanus assumitur, quo tamen miserè, fortissime clamante, atque auxilium contra malignum hostem petente, accorrit F. Mathias à *Sancto Isidoro*, qui orationi quoque instantius non longè aberat, & arrepta confrastris tibia eum remouit: comaturatque subiciens Dæmon ueritatem faciliùs ad se traheret. Quibus tamen in huiusmodi angustis constituis adruit V. P. Guardiano, qui nondum à choro discesserat, illique iustitiam aqua aspersit, Diabolo, per sanctam obedientiam, ut sibi suis fratres atque iudicis ex tempore restitueret, præcepit. Quo factò, ipse fortiter ad terram dimissus, euasit. Itaque F. Mathias, qui ex illa ruina, atque concepto timore, grauius contraxit infirmitatem: quanto gratior Deo sit obedientia quam sacrificium, suo malo didicit. Quapropter se deuotius in illa maxime exercens, tantopere in huiusmodi uirtute profecit, ut uicenti sibi uix similibus inueniri potuerit: & moriens in Conuentu S. Saluatoris Florentiae, maximam de sua sanctitate opinionem reliquit. Telle Gonzaga part. 2. sup. in Conuentu 16. & 17. provinc. Tusciae.
5. 8. *B. Alexandri, Confess. h.*] Apud Cherium Pedemontanum oppidum, in a Ecclesiam Conuentus S. Georgij. Requebat elegantissimè huus B. Patris corpus: quod cum quidam latuunculi suffurari uelent, in paralytum incidit. Scribit de eo Gonzaga sup. in Conuentu, qui est 31. provinc. Genouei.
5. 9. *B. Francis, Confess. i.*] Clericus erat, necdum sacer inuatus: quando hunc lachrymarum ualli ultimam ualè dixit ille optime indolis adolescens: qui in antea uix testimonium, obuius libi Angelos, qui se in tabernacula caelustia deducunt, in ilye transitu habuit: quorum fulgore cæcila, cum omnium constantiam admiratione, mirum in modum resplenduit. De eo agit Gonzaga sup. in Conuentu S. Mariae Magdalene Sangrensi. qui est 22. provinc. S. Angeli, claruit an. 1495.
5. 10. *B. Angeli, Confess. l.*] Vir fuit humillimus ac sanctæ paupertatis amantissimus, professione Lucius: obuit in Conuentu S. Mariae de Iola, prope oppidum S. Martini. Eius meminit Gonzaga ibid. in eodem Conuentu 18. præfixa provinc.
5. 11. *B. Pauli, Confess. m.*] Lucius erat, simplex, deuotus, sui status zelantissimus, & summe Religionis uir: cui etiam moris horum clementissimus Deus reuelare uoluit. Nam cum infirmus leuulo decumberet, infirmusque calu abesset, sine ulla ex tempore, frater-

que dormitocum peccatis, intentum infirmarium, qui Frater Mathias dicebatur, rogauit, ut se comaretur, quod sibi emigrandum foret prociens ab hac uita. Quibus simul uolentissimum accedentibus, lectulumque ingressus, animam fidei Creatori commendate corpore, illamque non ita post multum temporis sibi reddidit. Hæc Gonzaga sup. in Conuentu S. Crucis bonæ uolens, qui est 11. provinc. S. Francis. T. Olfianensis lib. 2. in prouinc. S. Francis.

B. Bonaventura, Confess. n.] Cùm in Minor. Conuentuum ceteri sacris uirtutibus, prona uirtutum femina fecisset: ad Capucinos transfatus, ex tam sollicitè excoluit, ut ad perfectum cælestis uitz ac discipline fructum prouocauerit. Procuratoris Generalis in Curia Romana exercuit officium, & Prouincialis in Piceno sepè exiit, clarus miraculis obuit an. 1572. Telle Bouerioti oen. 1. Annal. Capucino. ad an. 1572. par. 3. & c. ex M. S. prouinciz Marchiz.

B. Maria à Barbis, o.] Memoratur à Gonzaga, his uerbis, ubi de Monasterio agi Ambanenisi, quod est 12. provinc. Franc. part. 3. Inter insigniores (inquit) reformatissimè huus Monasterij Sacerdotes, pè & sanctissimi præ ad quod dicit potest, uixit Serenissimus Iacobus Regni Sicilia Regij filius, tempore sanctæ Mariæ à Barbis, qua B. Coleta nondum centi quatuordecim, uerum etiam Angelica eius conuersationis præ exerta amulatix. Quo in loco aduertendum est, cur dicatur filia Iacobi, Regis Siciliz, & nominetur Maria à Barbis: hoc enim repugnat communi maiorem consuetudini, qua liberi fortitudo agnomen, nisi matris tenuerit cognomen: eo quod domus Regis Franciz, à qua Barbis proles dicit originem, nempe foribor regnat in Gallia) Dignitate alias omnes, quantum uis in lignis & inclytiss, iopere minuit familias.

B. Genesio, Virg. p.] Huius uita & mores omninò fere uirtutes, ceterisque fortibus ad exemplum huiusmodi profuit: obdormiè maxima cum sanctitatis fama scribant Gonzaga part. 3. sup. in Monasterio S. Claræ uillæ Comis, quod est 14. provinc. Portugall. Barezus 4. part. Chronic. Minor. lib. 4. cap. 4. o. ad an. 1561. Waddingus tom. 3. ad an. 1518. §. 46. Valerius de SS. Femm. Ord. Min. lib. 4. cap. 41.

B. Alda, Virg. q.] Cùm Monialis Conuentus S. Spiritus Vallis Arriagi, an. 1566. hinc ad urbem C. uitatefem emigrandum esset, quæ tunc huius loci agebat Abbatissim, B. Alda *Prætoris*, uulgo *Prætoris*, quod maxima in hæc sacram eodem deuotione ferretetur, cùm adhuc optime ualeret, Deo obuiè supplicauit, ne se alio in loco moti, sepeliretur permitteret. Et ecce ipsomet recessus die ex temporaria morbo cœcepta, atque necessaria Sacramentis munica, ad sponsum, iuxta uotum, cunctis foribus id summè admirantibus, euoluit. Eius corpus post elapsum sexennium, cùm fortuito ex hausta uita detegeretur, integrum omninò, incorruptum, atque sumissimè resplens apparuit. Quamobrem in magna ueneratione, tum à fratribus, tum quoque à secularibus, habetur: ab omnibusque sanctis & sanctæ prædicatur. Vide Gonzagam part. 3. sup. in Conuentu 10. prouinc. S. Gabriels. Blafium Lagunam in suo Memoriali, & Marianum lib. 6. Chrouic. stridior. Obferuat. Reformat. cap. 24.

§. 12.

§. 13.

§. 14.

§. 15.

SEXTO IDVS SEPTEMBRIS.

Goudz in Hollandia, Beatorum ^a Martyrum Ioannis Rixteli, & Adriani Lamberti, ab hæreticis Geuzijs, pro fide Catholica, crudeli mortis genere, occiforum. Leyde Batauorum, Beati ^b Cornelij Muffij, Martyris. In Florida, Natlis Beatorum ^c Martyrum Michaëlis ab Occania, Petri de Corpa, Petri à Velasco, Blasij Roderici, & Antonij, qui ob Christianam Religionem, ab Apostatis Indis, telis sunt confixi. Nuffiæ, in territorio Colonienfi, Beati ^d Elekti, Confessoris: signis admirandis gloriofi. Carcaffonæ in Gallia, Beati ^e Barralis, Confessoris: dono curatonum, & fama sanctitatis celeberrimi. Maioricæ in Hispania, Beati ^f Garfij Badæ, Confessoris: qui orationi atque spiritualibus exercitiis mancipatus, diem mortis suæ cognouit & horam. Pisauri in Picæno, Beate ^g Seraphinæ à Columna. Viduz: quæ illustrissima nata profapia, habitum Religionis induit, & facta Abbatisfa sanctiffimè vixit, ac obijt. Fulgiacij in Vmbria, Beate ^h Mariæ à Massa, Virginis: oratione, & continua Dominicæ Passionis memoria, insignis.

SEPTEMBRIS VIII.

§. 1. **B**ætorum Ioannis, & fct. Marty. a] Hac die apud Goudam Batauorum oppidum capto à Geuzijs hæreticis, primo habitibus suis Ipoliati, deinde gladiis, ac pugionibus volorati, postea per cardactum dumetumque rapati: & ad vltimum laqueo suspensi, ac per medium ventrem difsecti: animas Deo purissimas in odorem sacrificij obtulerunt, an. 1572. Argunt de eis Thomas Boecherus in hiltor. Ecclesiast. Martyr. Obferuant. Francisc. Barezuz 4. part. Chron. Minor. lib. 6. cap. 10. Ardinghellus autem vult, B. Ioannem Rixtel occubisse Zutphamæ, in Appendice *Concematæ vitan Tertius ostensione* 4. pag. 23.

§. 2. **B. Cornelij Muffij, Martyr. b**] Confeffarius erat Religioforum Monasterij sancti Agachæ Delphensis oppidi Hollandæ, vixæ sanctitate conspicuus, & literis ac Poëfi pollens: septuagenarioque maior. Hic in via ab hæreticis interceptus, Leydam perductus est: vbi pugnis & conuulsis impetibus, inde pedum articulis contusis, membra vigilia præcinduntur: tandem in publicum supplicium productus, suspendio necatur, an. 1572. scribunt de eo, præfati Authores, sup. Sauffayus in Martyrol. Gallicano. Item Cornelius à Lapide, Commentar. in Ilayam cap. 33. vers. 7. & in Daniel. cap. 11. vers. 35. ex Boïo de Signis Eccles. lib. 11. cap. 1. Picquetus in Catalog. vitor. illustr. Franciscan. in eius honorem hi leguntur versus apud Theatrum crudelitatum Hæreticorum, pag. 65.

*Nec tuare pietas, nec Apollinis Iusula terit
Mufarum, Musi, decus: utrogique per amorem
Immortalis laus celebrem te reddidit Orbem.
Nunc musar laus orta tuis, mouet alicuius
Laurea, quam feruas Batauæque inuicta cecati,
Et molis peperit sudatum rvinere lectum.*

§. 3. **B. Michaelis, etc. Marty. c**] Primus Concionator erat, prouincie Castellæ aliamus: alij duo, in eadem prouincia Sacardotes: duo vtro vltimi ex prouincia sancti Gabrielis aduenierant, quorum prior Sacerdos, altior verò Laicus repenit: qui cum per duos annos integros, apud Gualam, & aliæque Floridæ regionis,

verbum Dei annuntiaffent, ab ipsis Indis à fide deficientibus, & Apostatis, de domo violentè extracti, & sagittis confossi, crudeliter necati sunt, die Iouis, circa mediam noctem, in festo Natiuitatis Virginis Depa. 2æ, an. 1597. Sic Daça part. 4. Chronic. Minor. lib. 2. cap. 53. Salazar lib. 2. cap. 12. Chronic. prouinc. Castellæ, à quo vocatur B. Michael de *Angon*.

B. Elekti, Conf. B. d] *Nuffia*, alius *Miffa* requiescit, §. 4. qui tantæ fuit virtus, vt tactu manuum sanaret infirmos, provt attestantur B. Bartholomæus Pifanus lib. 1. Conformitat. fruct. 3. & 11. part. 2. in Fratrib. Minorib. prouinc. Colonienfi. sanctitate illustris. Gonzaga part. 1. Orig. Seraphic. Relig. in B. B. variis huiusce Ordinis. Vzdangibus tom. 1. sup. ad an. 1249. §. 9. Picquetus sup. Toffianus lib. 2. in prouinc. Colonienfi.

B. Barralis, Confessor. e] Jacet hic in Conuentu S. §. 5. Clare Carcaffonensi. fama sanctitatis celeberrimus: de quo id refert Gonzaga sup. in hoc Conuentu, qui est 8. prouinc. S. Ludouici. *Fuit signis hie Conuentus vniua ex præcipuis prouincia Narbornfi, Titulo S. Francisci institutus: multi sunt ecclesiæ tituli B. Barralis: in quo affinis conferuntur & eliguntur dona fontium: quoniam non fit reclusus in munitum Sanctorum decreta Summi Pontificis: eadem habet Barezuz sup. lib. 3. cap. 22. sub an. 1540. vocatur à Mariano lib. 3. cap. 4. Raymondus Barrani, quem sequitur Wadingius tom. 2. sup. ad an. 1286. §. 7. ex Chronic. Anst. Ordin.*

B. Garfij Badæ, Confess. f] Frater fuit veteris, illustriffimi Dndæ Badæ, Minoritæ, Muniti Prouincie: cuius prouincie S. Iacobi, postea ad Episcopales Badesioctianæ, Palantinæ, & nouæ Carthaginis, Ecclesiarum dignitates euekt. Hic vixit B. Garfias Badæ, vitam duxit in orationibus & spiritualibus exercitiis consuetissimam: quo motuo, sepultus est in quodam laterali Ecclesie Conuentus S. Francisci Maioricæ Sacello: cuius inculpatæ vixæ, quod sequitur carmen, eni sequelchto in cithum, laudabile reddidit omnibus illud legantibus testimonium.

*Is qui tacet, mortis diem noui & horam,
Florus an. 1330. Argunt de eo Gonzaga 3. part. Orig. Seraph.*

Scraph. Relig. in eo Conuentu, qui est 9. prouinc. praxidox. Bazarus 4. part. Chronoc. Minor. lib. 2. cap. 26. sub an. 1532. V radinghus tom. 2. sup. ad an. 1257. parag. 14.

9. 6. *P. Scraphus à Calonna, V. idus, Abbatissa, g.*] Ex nobilissima Calonna familia originem trahens, cuiusdam Alexandri Pifariorum Domino temporaliurpator fuit. Cuius infamem, liberosensque vitam dum illa gratia carperet, eius odium incurrit; atque post plurima vitæ proprie superata discrimina, sacrum Monasterium Corporis Domini Pifariorum ingredi ab eodem compulsa est. In quo cum aliquandiu, in habitu seculari, honestissimo tamen, conuersata fuisset, Religionis tandem habitum induens, in eo per 18. annos continuos sanctissime vitæ; & Abbatissa facta, haud minori prudentia domum tetit. Quamobrem, ex hac vita migrans, maximum sui desiderium, maximamque sanctitatis opusionein ceteris locorum reliquit. Eius simul atque B. Sororis *Fabrice* corpus, ex Sacristia & bona Augustolæ ex mar. note in arcem, ad vti-

que choi larus, affabre reuiscata, propriisque sumptibus absoluta, transferri curant illusterrimum Guodobaldus, eiusque legitima vxor Victoria *Farsia*, Vrbis pietissimi Duces. Florus an. 1480. Scribunt de ea Marcus Vlyssipont. 4. part. Chronoc. Minor. lib. 6. cap. 39. sub an. 1483. Gonzaga part. 2. sup. in praxio Monast. quod est 13. prouinc. Marchus. Topimianus lib. 1. hist. Scraph. Algeira in Arbore Epilogica totius Ordinis Franciscan. Iacobillus de SS Fulgurat. b. sub 12. Iulij. Ferrarius in suo Martyrologio, 8. Septemb.

B. Maria à Messis, Virg. h.] Florus vita exemplaris & 6. 7. Regulari obsecraria, atque orationis dono exornata; nam multos precibus obcinot à Christo, vt qualibet sexta festa aliquid tormenti pateretur in capite, quo cruciatus, passionis suæ tempore, fuerat in sua coronata spine. Ita Iacobillus in SS. Fulguratibus, in vita B. Margarete Dominis, vbi de Monasterio S. Agnetis Fulgurei, quod est 9. prouincie S. Francisci.

QVINTO IDVS SEPTEMBRIS.

Engolismæ, in Gallia, Beatorum a Martyrum Michaelis Greleti, Petri Bonelli, Ioannis Virolanti. alterius item Ioannis Aprilis: qui ab hæreticis comprehensi, sui sanguinis effusione. illustre fidei testimonium Iesu Christo Domino dederunt Quorum primus, cum esset Guardianus Conuentus Engolismensis; & alter factus Theologice Doctor: Suspendio necati sunt. Alij verò duo, Lectores, eximijque Concionatores erant, & priori quidem virilia prædicantur: posteriori autem octuagenario, bipenne ceruicis comminuuntur. Louanij, in Brabantia, Beati b Amandi à Zireckæza Bataui, Confessoris: scientia & humilitate conspicui: qui Prouincialatus, ac Lectoratus munere laudabiliter functus: sanctissime migravit ad Dominum. Octoduci, in Castella-ueren, Beate c Mariæ à Turribus, Virginis: quæ per annos 41. Abbatissa exiens, tanta claruit sanctitate, vt ad solum chordæ eius (qua præcingebatur) contactum, Dzmoniaci liberarentur.

SEPTEMBRIS IX.

9. 11. *Beatorum Michaelis Greleti, & Socior. Martyr. a.*] Circa an. Christi 1568 vrbe Engolismensi ab hostibus & perduellionis reis capta, Venerandus P. Michael Grelet, seu Grillet, Wandonenfis Cuius, Guardianusque Engolismensis (cuius memoria in benedictione est) ac Dominus à Rupevolcaio, Maioris Monasterij Abbatas Concionator & Confessor, ad furcas damnatus fuit. Quò eòdem ad supplicij locum duceretur, Gasparo à Coligny, Francie Admirallo, prædixit, quod instar Iezabelis à fenestra deiectendus, sique mortem appetiturus esset. Atque ita et accidit circa an. 1573, mensis Augusti 24. Lutetie Pauciorum. Is enim ad hoc palpitans, mortisque vicinus per fenestras deiectus est. cuiusque cadauer per vrbes compa & angustias tractus à puers, omnique ludibrio expositum Iustus Deo æquissimo icelerum ac impietatis vindictæ deit pænas, prout sibi viuo à præfato Patre, ac gloriosissimo Christo martyre fuerat pronuntiatum, nec sine prophætico spiritu in scala, siue gradibus supplicij ingens ad prædium. Alter, Petrus *Bannan* vocatus, ciuitatis Engolismæ prædicator ordinarius, factus Theologice eruditissimus Doctor, in facultate Pitaruensi (qua in vrbe Ordinem professus fuerat) morti

similiter aduocatus, paulo antequam à carcere educeretur, mortis suæ periculis, us qui factum elausi detinebatur, per duxit fore, qui se perierent iam iam venturos. Quo adhuc loquere, adsum illi Sathemici Ministri, qui cum ingenti impetate, ac in fidei Catholicam odio eructi, ad supplicium atque mortem querunt. Et sanctissimus Pater, qui duo podagrâ laborauerat, ac si nullum præsentiret dolorem, ingenti animi læticia affectus, ad furcas rapitur, suis pedibus iter ingressus, siquos hanc miseram vitam gloriosa morte commutaret in æternam beatamque. Cuius corpus post duorum scèdæ annorum spatium ita repertum est incorruptum, ac integram (crucibus tantum fractis) perinde ac si recens humi traditum, & teræ commendatum fuisset. Atque à loco patibuli, in quo ingloriosè iacebat, in Capitulo Consensus præfate vrbis, magna Cleri ac populi frequentia repositum est.

Alij duo probi Patres eiusdem loci, nempe F. Ioannes *Virelax*, seu *Hirouax*, tunc Lector, ac eximius Concionator, neci ab hæreticis traditus est, gemalibus abscessibus: posterior verò F. Ioannes *Aprilis*, Octogena-rius, qui diu (sæd Lector ibid. fuerat, & Concionator egregius: obiit, & crucibus habitu comminutus. Horum

gloriosam passionem describunt Gonzaga 1. part. Orig. Seraph. Relig. vbi de Martyrib. eiusdem Ordinis, in Gallia, sicut 200. obidem Christi passis: item part. 3. in predicto Coenentio, qui est 29. prouinc. Turoniz Barozus 4. part. Chronic. Minor. lib. 5. cap. 15. Daça ibid. lib. 3. cap. 58. Seruetus lib. 8. Antimartyrolog. hzretico. cap. 6. sed. 1. Elzeuian lib. 3. facti Mont. Oluet. cap. 6. Couellus à Lapide, Commentar. in Mayam cap. 33. vers. 7. ex Nofio lib. 11. De Signis Ecel. cap. 1. numer. 6. an. 1562. Piquetius in Catalog. v. or. illustr. Minde. Grauna in voce *Turris*, part. 2. cap. 24. & Theatrum Crudeleitarum Hzreticorum, pag. 32. & 33. vbi hi veritas eorum ad ipsos Martyres BB.

*Felices anima, quorum per sancta Christi
Crescit Evangelium, vester per sancta facta
Est error, ille qui malefice mensuris vobis,
V'ignis magis tunc in profundum vsuam
Sanguinis: hoc veritas magis, angustique premendo
Sanctafides, vosseque non aculeata refumit.*

Vvadinghus tom. 1. Annal. Minor. ad an. 1282. §. 12. Thomas Bouchierus, in hist. Eccles. Martyr. Frat. Obferuant. Hilarion à Costa l. 2. hist. Cathol. pag. 361. B. Amandi à Ziver, xxv. Confess. b) Hic ex Zitiensis Zelandiz oppido oriundus, Coenentus Louanienfis fuit alumnus: vit vndequeque eruditus, & eor prius in eodem Coenentio institutus, ac postea Mimifer Provincialis prouin. Germaniz inferius electus, multum laborauit pro reformatione introducen-

da. Trium linguarum peritissimus erat: multaque edidit opuscula. Hi multitate semper coluit, nec ab illius seruitute ad finem vsque vitæ, ne minimùm deuinat. Miserij cuius laudabiliter peracta, L. doris deuotio efficit, nō minus humiliter quàm obediens amplexus est: in quo vsque ad exitum, nullis gaudens privilegijs, perseverauit. Sanctissimè moriens, sepultus est in medio chori, sub pulpitio, vbi cantatus Epistola, an. 1525. iuxta Gonzag part. 3. sup. in hoc Coenentio Louanienfis, qui est 1. prouinc. paxfaze: & Barezum sup. lib. 1. cap. 42. et verò an. 1534. secundum Vvallotum Athenarum Othodoxis. Tractatum. l. 2. a. & Posticum in Apparatu facta. Daça sup. cap. 1. Barezum vocat illum, *Amatum*, sed *Amandus* dicendus est. Tullianus lib. 3. hist. Seraph. in Scriptis. Francif.

B. Maria à Turribus, Virg. c) *Maria* enim nonnulli quàm vocatur, Monasterij S. Clare Salmantie eius fuit alumna indeque extracta, quadraginta annis continuis Ieronium in Odoibrensi Clariflorum Monasterio Abbatissam egit: adeoque Dæmonibus ob eius sanctitatem formidabilis fuit, vt illorum plures, ad contactum eius eboidea, qua precebatatur, à possessis exierint. Floruit an. 1515. sepultaque iacet in Sacello Cœnobi S. Clare Tantiuz vibus, iuxta Gonzag part. 1. sup. in 1. & 3. Monasterij prouinc. S. Jacob. Ad Barezum lib. 2. sup. c. 14. perit illius factum corpus Salmantiz humatum esse sic & Valerius de S. F. Min. Ord. Min. lib. 4. cap. 17. & Vvading. to. 1. sup. ad an. 1238. §. 19.

QUARTO IDVS SEPTEMBRIS.

IN Canaria, apud Fortem-Venturam Insulam, Beatorum 5 quinque Fratrum Martyrum: qui comprehensi à Gentilibus, post ludibria atque improperia pro Christo perpeffa, ex editissimo loco in mare precipites dantur. In territorio Antifiodorensi, natalis Beati b Stephani Maugisij, Martyris: qui ob fidem Catholicam ab hzreticis captus, & occisus, atque in flumen proiectus, transiit ad gloriam. Nangazachi, in Iapponio, passio Beatorum c Martyrum, Richardi, Petri, Venzantij, Leonis & Lucij, qui diuersis exquisitisque pœnis ac fupplicijs crudeliter vexari, coronas à Domino, in dlyto agone, meruerunt. Burgis in Hispania, Beatorum d quatuor Fratrum Confessorum, Seraphici Patris sancti Francisci Discipulorum: qui primi in ea prouincia, Ordinis Minorum fundamenta iecerunt. Gratiopolis, in Gallia, Beati e Michaelis Danielis Confessoris: qui primus Custos extitit Custodiæ sancti Antonij, nunc prouinciz Francifci, Recolletorum: & clarus meritis, sanctissimè in Domino obdormiuit. In Vmbria, Beati f Alexandri à Perusio, Confessoris, Tettiarij: vita & virtutibus conspicui. Venetij, Beate g Beatricis à Rayneris: genere, & gratia miraculorum insignis.

SEPTEMBRIS X.

1. **B**eatorum quinque Fratrum Martyr. a) Horum gloriosam recenset passionem Gonzaga part. 4. Orig. Seraph. Relig. in Coenentio S. Bonauentuz Insule Fortis-Venturæ, qui est 1. prouinc. Canariens. Ex hoc etiam Coenentio (inquit) prodierunt quinque vbi Francifceni Martyres, in quorum gloria agere Fortunata Insula maxime gloriatur. Hi, quid dicitur profatus Didacus à Ferreria, magnam Canariam sortis oppugnat, atque hostium impetum inuictis ferens, receptus eam inuolentissimis offeratibus Regens admittit, Catholice cum eadem intrepide, atque cum maximo spiritui seruire, Canarica lingua, quam apprime addidicerat, predicare cõtererent, ab huiusmodi barbaris comprehensij, post plurima ludibria atque improperia perpeffa, ex editissimo loco, qui Castellani saltus, impregniatum dicitur, in mare precipitantur. Eadem habet Barezus part. 4. Chron. Min. l. 4. c. 17. sub an. 1560. A prefata eusebio an. 1460. planè cõiicitur ex Gonz. sup.

B. Stephani, Mart. b) Trucidatus est impijs hzreticorum manibus, hoc V. Pater, Coenentus Antifiodorensis alumnus. Nam, idem Verziacum Conciarandi gratia proficere, capus ab hzreticis de Colingijs super Yoniam, premiffis fidei confessione, necatus est, & in flumen proiectus, an. 1568. ita monumenta M. S. S. praxfati Coenentus, qui est 1. prouinciz Franciz. Vvadinghus in Addition. ad tom. 2. Annal. Minor. §. 6.

EB. Richardi, & sui. c) Belgæ erat natione, Coenentus Nipellæ (qui est 6. prouinciz Flandriz) alumnus: nonnullis de S. Ana, eoque mutatus. Petrus in Iapponia trajiciens, magnū mibis amaratū nomenū Christi lucratus, est: talem tantumq. Deus FF. Minor. Discalceatorum, atque Recolletorū labore sic benedixit: vt ad secenta milia, noua e Christianitas incrementū: post treuitatiplex in Epistola sua ad Hispanos, & Belgas, sub datū an. 1614. die 2. Maij. Quibus tamē tribulationes haud defuere. Vi-

vilibus superius ad 3. Februarij ann. 1597. sex ex nobis Patribus, cum decem & octo Tertiaris, Nangazachū, Martyrium fufibile: tunc enim, non omnino potuit Franciscanus feruor nimis ut extingui: unò potius augeri uisus est & confortari. Semper enam apud Nangazachūm, demerita uisusque preces nostras conficiuntur. Anno 1611, palam certantur à Sohero tou. à. hūtor. Ecclef. Iappon lib. 17. cap. 4. item lib. 18. cap. 17. §. 159. an. 1620. postea capuis in uincula conuincuntur ann. 1621. lib. 19. cap. 1. §. 4. unde educti Onuram mittuntur, cap. 2. §. 8. & c. 3. §. 22. nouiffimè autem B.B. Patres. Richardus à S. Anna, de quo agimus; Petrus *Abulofis*, prouincie S. Iofaphi, & Vincentius à S. Iofepo eiusd. prouincie; quoruam fuerunt inseparrabilis Conites, Leo & Lucius de *tristat*, Iapponenfes, Tertiarj in eadem ciuitate Nāgafachio, an. 1621. hac die, leuotigne, hozeno tormento genero tori, ac denique combusti fuerunt. Vide Rapuzum, hūtor. general. origin. Recolletor. decad. tr. part. 2. §. 2. §. & 9. Solazarum sup. lib. 19. capit. 15. Agitur nunc de eorū canonifficatione, ad quorum processum conficiendo litteræ petuntur Apoftolicæ: ut patet ex Libro N capōn edito, ann. 1626. apud Ioann. Dominici Roncalioi Typographi & Rapuzo sup. part. 1. prelat. §. 4.

- 3. *Beatorum quatuor D. Francisci fratrum. &* Vnus illorum nomine *Maccus* tumulatus est in Isocelo D. Francisci, Conuentus Bergensis: in alia uero Capella S. Ant. Michaelis Atehangeli eiusd. loci, tria aliorum corpora burnata iaceot: que ann. 1569. dūm foret ipsa & diuina reddidit, ueregra omnino, caribus tamen consumpsit, uno & in eodem loco apparuerunt, & ab ynuerfa senē ciuitate uisa sunt: qua de causa locus in magna est apud Bergensē ueneratione. Vide Gonzagam sup. part. 3. in Conuentu r. prouinc. Bergensis. & Wadingham tom. 1. annal. minor. ad ann. 1213. §. 61. Manetam lib. 17. hūtor. Ecclef. SS. Hispan. cap. 9.
- 4. *Beati Michaelis Damelis, Confessoris.* à] Primus Custos fuit Custodię S. Antoni Delphanas Recolletor, in Gallia: quam uerbo, tum exemplo sanctiffimè rexit

sed & in uita spiritali exercitiffimus multos, pro maiori Deigloria erudit. Obiit in Conuentu Gratianopolitano F.F. Munorum Recollet. die ro. Septemb. ann. 1610. Agitur de eo Halazon. à Cotha lib. 3. hūf. Catholic. pag. 690. Galtezius in Tabula Cosmographica secul. 17. in sancta & illustribus uita. Sautlayus in Supplemento ad Martyrolog. Gallicanum hac die. Hec agem Custodia postmodum erecta est in prouinciam, sub titulo Sancti Francisci in Gallia, de ordine & auctoritate Pauli V. Summi Pounifici, à Reuerendissimo Patre Benigno à Gemma, tocius ordinis Ministri Generali, die 22. Januarij an. 1610.

Beati Alexandri à Perrofa, Confessoris.] Ex tertio ordine minor. fuit ut insigni pietate pręditus. Memoratur à Marco Vlyssiponenf. r. part. chreanē. minor. libr. 9. c. 25. Gonzaga sup. r. part. in BB. uis hūfice 1. ord. Algezza in Arbore Episcopica rotius ord. Francican. Wadingham tom. 1. sup. ad ann. 1242. §. 21. ex Mariano lib. 2. cap. 23. à quo Magister sacre Theologie, dicitur. Marulo lib. 4. hūtor. sacrar. tolog. De Sillis in cap. 1. Regul. Tornorum. Ioanne de Torres, in practica exhortationib. super Regem. Tertiar. fol. 17. pag. r. post B. Bernardinum de Bullis p. 1. Rotarij Quadragesimal. ferm. 27. part. 2. & Firmamento trium ordinum part. 2. & buuicum. & Salazar. lib. 6. chreanē. prouinc. Castellæ cap. 10.

Beati Beatrix à Reyeris. §.] Dūm Euboea, Ægel §. 6. maris (vulgo Nigropous) Insula, ab immantiffimis Tuceis expugnaretur, nobiliffimæ duæ femine eius incolz, (quarum altera Polixena *Primitiua*, altera uero Beatrix à *Reyeris*, nomen erat) à Deo, ad Religionis ingreffiū, si eam calamitatem euadentes, & Chriſtianorum plagas incolumes traiecit possent, ex uoto obligantur Ereptæ itaque à terra rabie, atque Veretis renouigmit abuter applicatæ, quod pōt uouerant Religionē exequi curarunt: fundacione Monasterij Sepulchri, Clariffimum iunium dantes. Vbi ipsa prefata B. Beatrix Soror. miraculis omnino claruit. Scribit de ea Gonzaga sup. part. 2. in Monasterio 13. prouinc. Sancti Antoni.

TERTIO IDVS SEPTEMBRIS.

IN Zeilanica Indiz Orietalis Insula, Beatorum FF. duorum Martyrum qui pro fidei Christiana constantia, religio Gentilium confossi sunt. In Lusitania, Beati b Marci Vlyssiponenfis, Episcopi Portuensis: eruditione, pietate, & uitz sanctitate spectabilis. Castro- Rodulphi in territorio Bituricensi, Beati c Bonocontri, Confessoris: Seraphici P. S. Francisci Discipuli: miraculis clari. In Latio, Beati d Ioannis Guadalupensis, Confessoris: qui Auctor FF. Discalceatorum de Caputo; & fundator prouincię S. Gabrielis existens: admirandis uirtutibus, & ingenti spiritu feruore emittit, atque sancto fine quieuit. Hispanij, in Apulia, Beati e Sebastiani à Celerata, Confessoris: humilitate, deuotione, & signis illustribus Pennarandę in territorio Salamantino, Beati f Didaci à Sazedo, Confessoris. summe simplicitatis, & sanctimonie uiri. Mediolani, Beati g Dorothę Liffoniz, Virginis: quam miraculorum gloria post mortem exornat.

SEPTEMBRIS XI.

- 1. *Beatorum duorum Fratrum Martyrum.* *] Illorum uicem meminit duobus in locis illustiffimis Antilles Gonzaga uidelicet parte prima origin. Ictaphic. religion. ubi de sacris Martyribus Ordinis Mi-

noram, suo suo, ob Christi fidei passis apud Indos Orientales: hūc uerbis. *Beati duo Patres, quorum nomina se querantur, in Zeilanica Insula, à Cretiffibus, ab fides causam uerbi sunt.* Item parte quarta sub

fin. provincie Sancti Thomæ. In *Insula etiam Zeilanica, duo ex nostris Fratres, dum Christianos milites à gentilibus in quadam castro obfesser, ad pugnam instaurantes advertebant, innocecentius tunc sic scribere. Cuiusmodi sic & Daça 4. part. chron. minor. lib. 1. cap. 57. quæ refert cap. 51. & 57. ex Gonzaga sub initium præf. te provincie, & alius quomodo Reutendus Pater Iouannes de *Villa-Camilla* cum sociis Franciscanis: primus omnium vite Euangelij illud Zeilamam Regnum, anno 1500. collocauerit.*

3. *Beati Marci P. Vlyssiponenf. 6.]* Cùm iussu R. P. Andree *Insulani*, totius Ordinis Minorum Generalis, Hispanas, Gallias, & Germaniam illustrasset, chronica Religionis lingua Hispana, atrata, in 3. volumina digessit an. circiter 1570. incredulitatem studio animarum flagrant, et crebras ad populum habuit orationes. Edidit præterea Latino sermone aliquot libros doctos & literatis hominibus appetitos; nonnullos quoque Lusitanico, ad imbutendos animos Religione, & charitate Dei accommodatissimos. Fuit quæ provincie S. Antonij Portugallie secundus Provincialis ann. 1573. Indè ius à Gregorio XIII. Episcopus Portuensis creatus. ann. 1588. denique ut sancti vixerat, sancti etiam mortuus est. Ita Gonzaga 3. part. sup. in Comment. 8. 9. & 11. prædicat provincie. W. 4. titus Athenæ. orthodoxat. Francican. litter. M. Rapiæus in histor. general. orig. Recollector. decad. 8. part. 1. §. 13. Tullimanus lib. 1. histor. Ieraphic. in Episcopis huiusce ordinis.

3. *Beati Bonaventuræ, Confessoris. e.]* Hunc Dni Patris Francisci socium adduxerat ex Italia illustis Guillelmus de *Calanota*, oppidi Castri-Rodulphi, in finibus Archiepiscopatus Bituricensis. verus meritiem, Dominus id extruendum Consuetum Monasticum in suo fundo. Ignot ipse Beatus Bonocontras, vitæ omnia virtute conspicuus, veluti lapis primarius extitit huiusce domus; de vi vitæ, & post mortem claruit miraculis: cuius corpus conditum tacet honorificè in Ecclesia nauis, vetus vitæ ann. 1330. prout testatur Gonzaga sup. in præfate Consuetus, (qui est) 3. provincie Turonæ Pictauiens. ex Antiquis Monumentis eiusdem loci. Wardingham. 4. annal. minor. ad ann. 1430. §. 10.

3. 4. *Beati Iouannis Guadalupens. Confessoris. d.]* Provincie Sancti Iacobi fuit alumnus; à qua stricte obsequantia studio, transit in eam, quæ nunc est, provincie, tunc vero, Custodiam Angelorum: illicque sub celestis disciplina Beati Patris Iouannis à *Papulo*, educatus, spiritum deuotionis, perfectionis, & seruitutis adeo fuit, ut propterea ab eo sit Guardianus institutus Consuetus sancti Domini Xaandilla: postea vero asperiores quandam vitam, archiepiscopique vice rationem anhelans, Romam petiit, ubi Apostolicas litteras, quibus passerculos humilesque aliquot Consuetus, in Hispania sibi erigere liceret, ab Alexandro VI. Papa impetravit. Quorum etiam litterarum tenore voluit idem Summus Pontifex: ut quotquot Franciscanæ Fratres, cuiuscunque essent provincie, ad huiusmodi domos transire velient: sibi liberè, atque licentia etiam à Superiorem minime obtenta, fidei possent: vitæ Custodia per Beatum Iouannem Guadalupens. de nouo exigenda, Generalitotius ordinis Ministro immediatè subiecta esset. Cùm igitur præmemorato Beato Iouanni Guadalupens, Religiosi Patres, BB. Petrus *Melgaris*, Angelus *Pinzani*: Michael *Cordabans*, & Iouannes ab *Aquila*, provincie sancti Iacobi, Regularis Obsequantia alumni:

atque aliquot alij Fratres adhærentes: ipso die Annuntiationis Deparæ Virginis anno 1500. primus, fundamentalique Consuetus gloriose Virginis Mariæ (qui & totius Custodie basis ad tempus extitit,) lapsus de Religioso mote, ac de omnium cæsum sententia, prope Scalabam, vel (vt alij volunt) Caltrum Iulij (vulgo *Tringilla*) sacris extitit. Cum eorum nulli alij essent adiuncti, omnes simul Captiodes Sancti Euangelij titulo, ex Alexandri VI. Pape concessione, eidem Beato Iouanni Guadalupensi tradita, cohereditariè fuerit.

Tunc cepti quamplurimè agitati molestus: quis enim posset grauis, que passus est pro Reformatione introducenda, recencire? Ter nique ex Hispania Romanam venit: & toties à Sede Apostolica benignè receptus & auditus, quoties tractandi sibi aduersari nisi fuerant. Quæ vero ius nouæ Custodie sancti Euangelij titulum desiderat, eo quod perfectionem Euangelicam ad amulsum seruare delectaret: nullus alumnus unquam fuit *Frater de Sancto Euangelio*: à modicæ pedum quæ nudis pedibus, absque sotilis, caligis, sandaliis, ceualis quauis te incederet: *Frater Discreti* detinuerant. A Capitulo autem quadrato, parum per acuto, ad instar Dni Patris Francisci, vocati sunt *Frater de Capite*, vel *Capitani*. Quæ tamen cognominata ablata sunt per Leonem X. Papam. In visionotius Ordinis Seraphici, tempore Capituli generalis Romæ celebrati anno 1517. nisi quod moderum Capitulum triginta annis post ipsum Beatum Iouannem Guadalupens. (numquam ab anno 1515. vitæ ad annum 1535.) Caputium referentes; illud gestunt non amplius quadratum, & parumper acuminatum; sed nimis oblongum; omnino acuminatum, & totum pyriforme: quomodo casam Capucionum nomen vitæ modo retinet, à singulari illi defuncti Capiti formata.

Tandem pergens, Romanam, ad Capitulum generale anno 1506 sanctissimè obit in Domino: cuius præclaræ gesta, summas virtutes, & extima opèa copiosè describunt. Barezus 4. part. chron. minor. lib. 1. à cap. 3. vitæ 11. Iouannes Baptista Molez in memorial. provincie. Recollector. Dulcicat. Sancti Gabrielis. Gonzaga sup. part. 4. in provincis Angelorum, Pictæ, & Sancti Gabrielis. item in Consuetus 3. & 15. vitæ provincie. Rapiæus in histor. general. orig. Recollector. part. 2. introduction. §. 5. & part. 4. item decad. 1. part. 1. §. 5. decad. 1. part. 5. & 2. decad. 3. part. 1. §. 1. & c. Speculum Fratrum minorum tract. 1. in reformationi ordin. fol. 79. Marcus Vlyssiponenf. 3. part. chron. minor. lib. 7. cap. 37. Algebriz in Arbore Epitologia totius ordinis. Franciscan. Marianus lib. 1. cap. 11. 12. 13. & 14. Daça sup. lib. 2. c. 5. Iouannes à *Sandza* Martia part. 1. chron. provincie. Sancti Iosephi lib. 1. cap. 4.

3. *Beati Sebastiani à Celstræ, Confessoris. e.]* Sacerdos 7. erat, vitæ vitæ humillimus, atque deuotissimus; qui adhuc viuentem iouanem signo Crucis à grassinilla, qua vedebatur, infirmitate liberavit; quoque mortuorum, post generalem peccatorum confessionem eius, Patri Conciliario dixit: nullius se mortalis criminis, à tempore quo Franciscanæ Religionem erat ingressus, commiscuim esse. Cuiusque sibi ab eodem Consiliario Dominicanam Passionem secundum Iouannem petegi rogasset, atque ad eum locum: *Quæ in hac capite emissa fuerunt, deuentum est, animam Deo reddidit, anno millesimo quingentesimo quinquagesimo quarto. Illius meminit Gonzaga supra, parte secundam* Consuetus

Conuentu S. Honorij Histonj, qui est j. ptouinc. S. Angeli, & Grauiua in *uice Turonis* part. 1. cap. 14.
 9. 8. *Beati Didaci à S. Angelo, Confessoris.*] Conuentus Domini nollit de Gratia Penitentiam oppidi accola, fuit aliquando hic Beatus Deusus, natione Cantaber, & professione laicus: cuius ad Desipram Virginem tanta fuit deuotio, vt ex propria carnis ergastulo exiurus, eius super benedicta presentia dignari morant. Agunt de eo Gonzaga j. part. sup. in prefato Conuentu, qui est ta. ptouinc. S. Iosephi. Barezus sup. lib. 7. cap. 34. ad ann. 1580. Rapinarius sup. do-

cad. 8. part. 2. §. 11. & Ioannes à Sancta Maria lib. 2. sup. cap. 14.
Beati Desobij Liffonia, Virginis.] E' N' l'iodocia oriunda erat, atque inter reliquas probata viz: Morales, Monasterij D. Bernardini, Mediolanenf. (quod est 4. prouinc. Mediolanenf.) longè emicuit: cuius vita ita Deo grata extitit: vt certam sui transitus horam penitentie meruerit: & miraculis post mortem claruerit. Memoratur à Gonzaga a. part. sup. in eo Monasterio.

9. 9.

PRIDIE IDVS SEPTEMBRIS.

IN Iapponio, Beatorum ^a Martyrum, Apollinarij Franci, & sociorum eius Florentiz, Beati ^b Iosephi, Confessoris: viz sanctitate spectabilis. Colfani, in Picæno, Beati ^c Francisci à Calderola, Confessoris, ac Concionatoris egregij: qui pietate, scientia, ac zelo salutis animarum plenus, miraculis etiam frequentatis illustrior euasit. Anticoli in Latio, Beati ^d Francisci Titelmani, Confessoris: qui cum eximia eruditione polleret; tanta humilitate, charitate ac deuotione nobilitatus est: vt his basibus cæteras, maximasque virtutes superadicerit: & multis viuis ac mortuis claruerit signis admirandis. Populz de Angelis in Mexicano Regno: Beati ^e Michaelis à Turre Ionzillo, Confessoris. Laudz, Beatz ^f Veronicæ Sommariz, Virginis. Belusij in territorio Placentino Hispanico, Beatz ^g Annæ ab Assumptione, Virginis: quæ assidua oratione, & Dominicæ Passionis memoria emicuit.

SEPTEMBRIS XII.

B *Beatorum Apollinarij Franci, & sociorum Martyr. a.]* Hic Beatus Apollinaris Francus, prouincie Sancti Iacobi alumnus, Omazæ prius captiuus longo tempore esse effectus, nempe ab anno 1618. vsque ad ann. 1622. quo Beas cetaminis cultum compleuit: vnâ cum BB. Paulo de Sancta Clara, & Francisco de Sancto Bonaventura, Iapponensibus, prouincie Sancti Georgij in Philippinis. Quorum meminerunt Solertius tom. 2. histor. Eccles. Iapponenf. ad ann. 1618. lib. 17. cap. 12. §. 174. & ad ann. 1619. lib. 18. cap. 4. §. 18. ann. 1622. libr. 19. capit. 15. §. 115. Galtonius in Tabula Chronograph. scilicet 17. Rapinarius hist. general. origin. Recoll. 1. part. prefat. parage. 4. qui, & Libello Neapoli edito ann. 1626 apud Typographiam Ioann. Dominici Roncalioli, testatur nunc agi de eorum canonisatione, ad quorum processum conficiendos litteræ petuntur Apostolicæ.
 9. 10. *Beati Iosephi, Confessoris. b.]* Vir fuit iustissimus, atque sanctissimus, Florentiz obiit: cuius corpus post multa tempora est uitactum reperit, cum habitu & chorda, ac si eodem die fuisset sepultum. De eo agunt P. Bartholomæus Pissanus lib. 1. conformitat. fract. 8. part. 1. in Fratib. minor. prouinc. Tuscar sanctitat. illustr. Codex M. S. A. abbat. S. Victor. Paril. lib. Gonzaga 2. part. origin. foraph. relig. in BB. viuis huicæ ordinis. Wadinghustom. 1. annal. minor. ad ann. 1211. paragraph. 23. ex Mariano cap. 4. §. 17. Picquetus in catalog. viros. illustr. Francican.
 9. 11. *Beati Francisci à Calderola, Confess. c.]* Memoratur à Marco Vlyssiponensi tertia parte chironic. minor. lib. 8. cap. 26. ad annum 1507. Concionator extitit feruentissimus ac deuotissimus, qui licet eximia polleret

eruditione, humilia tamen sapiebat, ac pietati consensu, quotidie seî conuocabat; pernoctabat in oratione, suis Vocali, siue Mentali, pernoctentium, magno cum salutis animarum profectu, confessiones uagabatur; in conciliandis limbus peculiatem industriam habebat. Denique obdormiens in Domino, clarissima lux, hora sui obitus oborta cæteris apparuit: exinde quæ ingenti populi frequentia: scipulus est apud Conuentum Cinguli, seu Colfani Diocesis Camerinenfis, (vt vult Gonzaga 2. part. sup. in Conuentu 27. prouinc. Marchæ:) vbi ob frequenta miracula, in maxima veneratione est, iussimissimamque quandam fragrantiam ea se emittit. Wadinghust sup. ad annum 1215. §. 27.

9. 12.

Beati Francisci Titelmani, Confessoris. d.] Belgæ erat, oppido Hasselens, terræque Leodiensis, originem dicens; prius Academiæ Philoſophorum apud Louanum moderator illustis, sed postea, relicto sæculo ad institutum Dian Francicæ se conculit: in quo diuini scripturis assidue vacans, plurima, &que doctissima, & quæ insignem suauitatem spirant deuotionis odorem, syntagmata in diuinas scripturas elaborauit, quorum seriem referunt Marcus Vlyssiponensis sup. lib. 9. cap. 30. & 31. Gonzaga sup. part. 1. in scriptor. Eccles. Francican. ordin. & part. 3. in Conuentu Louanensî, qui est 1. prouincie Germanicæ inferior. Wildorus in Athenis orthodoxis Francicam. verb. *Francia fuit.* Bellarminus tom. 7. de scriptor. Eccles. ad ann. 1500. Sixtus Senensis lib. 4. ibid. Possuntus in Apparatu sacro. Goussierus in Bibliotheca. Simlerus in eptom. eisd. Coccius, Galtenus, & alij recentiores. Daça part. 4. chiron. minor. lib. 2. c. 2. & lib. 3. c. 42.

§. 5. Inter alia autem scripsit contra Iacobum Fabrum, Stapulensem, adhuc viuentem: qui male sentiebat de fide, & vt cæcutens, in diuersos aëres impingebat: vide Florimundus Ræmunda lib. 7. de Ortu hæreseos; cap. 3. §. 1. & 2. Vocat eum *Lutherum Zuinglium* ann. 1521. Quas profer Fabri opera, in Indice librorum prohibitorum à sacro Concilio Tridentino, tumque ab Alma Facultate Theologica Parisiensi, ab an. 1564. v. que ad annum 1566. recensita sunt.

§. 6. Idem etiam Beatus vir Dei, calumniam sumptis aduersus Desiderium Roteradamum, adhuc viuentem, cuiusque errores: qui propterea *Semi-Christianus* vocatur à Spondano, in Auditorio chronolog. ad Barconium, sub ann. 1465. & 1515. Scio præfatum Florimundum, minore stylo, in fauorem Erasmi aliqua attulisse: videlicet: quod non omnino se ab unitate Ecclesie se separauerit: sed qualis hæc exco(m)unio? & cuius pondus sit, iudicet. *Quicquid in vultu deliquisti* (inquit S. Iacobus Apostolus), *in factis est omnino tuis*. Sicut enim per vitium mortale peccatum, gratia auferitur: ita per vitium hæreticum, tollitur Ecclesie Catholice unitas. Nec fuit huiusmodi, vnum aut alterum fidei articulum credere; sed necessarium est illi ad salutem, omnes fidei articulos firmare tenere ac profiteri. Erasmius autem in oculis extitit, nec firmus & stabilis fuit in fide Catholica: Apocalypsim retere & eorum facere Scripturæ; testimonium de Sanctissima Trinitate, quod Dominus Ioannes profert, abitale ab eius Epistola; &c. Timarij, Lutheram; & alij hæretici, illum vt patronum atque fauorem præcipuum colunt: vnde apud Germanos tritum erat illud prologium: *Erasmi inuanti: Lutheri inuati: Erasmi pars una, Lutheri excludit pallus: Erasmi dubitas, Lutheri afferret: Erasmi Lutherus, Lutheri Erasmas*. Quæ omnia fatetur ipsemet Florimundus sup. libro primo, capite octavo §. secundo: libro secundo, capite octavo, §. 9. & capite decimo quinto, §. septimo, led latè lib. quinto, cap. primo §. 1. Quæ Erasmi opera, inter libros prohibitos, connumerantur, in Indice sacri Concilij Tridentini; & in præfata censura Almage Facultatis Theologicæ Parisiensis, que refutata sunt à Francisco Knayaldo, Henrico Ioanne Stanistio, Athaphensi Episcopo; & Ludouico Carbaolo, ministro.

§. 7. Cùm verò Beatus Franciscus Titelmanus, vitæ strictioris desiderio teneretur, Italiam petiit, Romamque vrbes inuisti: quomodo pp. Capucini Capitulum generale agebant: in quorum consortium admissus, paulo post lector Theologicæ instituitur in Conuenticu Mediolanensi. Verùm ita humiliter id officium recusant, vt merito Patres, eius vocis pòs auerterent. Nil enim eum erat humilis, nihil seruientis, nihil operosus. Puritate ac sinceritate pollebat: paupertatè summè excolat: mortificationibus & inanibus laboribus nigræ vacabat: orationem maximè frequentabat: accedens summo persequebatur odio. Ingenti charitate redundabat, etiam vique ad infimos. Romæ, apud hospitale incurabilium iacentes, quibus singulari pietate interuebat. Die 2. Augusti Romæ Asilium se contulit, ad quem sanctæ Maræ de Portuancala deuocè visitans, indulgentiam plenariam locutus est. Exiit Romam tunc, vbi Assumptionis Deigenaricus Mariae peragè festinabat, Aricolum est profectus. Mox graui morbo oppressus, cernens diem vltimum sibi suæ viciniam: cuncta Ecclesie Sacramenta, etiam pietate recepit, sicque feliciter obdormuit in Domino ann. 1537. cuius lanchas pluribus miraculis antè & post mortem à Deo comprobatur. Vltra præ-

fatos Auihores, illius meminerunt Ruzerdemus Patre Ioannes Baptistà de Perusio, in Præfatio ad vnam Beati Felices à Cantalicio, Capucini. Bouerius tom. 1. anal. Capucino, ad annum 1537. ex Petracio, Salodensi, Montefiore, Francico à Cannbio, & aliis. Ardinghellus in Appendice *Conuenticu rucis Martirij*, ostensione 4. vbi de PP. Capucinis. Mauoulus Fratrum minorum in capit. 7. Regul. Franciscan. qui ait, illum obuisse, dùm Provincialis Vscariis Capucinorum prouincia Romanæ esset, quod læc confirmas idem Bouerius: qui addit ibid. §. 111. Quod feruebat vit præclarus, in excelsis charitatis actus, ita vt seipsum hestiam pro Christo immolare, summoque optaret. Quomobrem id secum seipè in animo voluitat, quo pacto nonnullis feruentioris spiritus locis collectis, in infidelium oras, ac præsertim indicas plagas irrumperet, stentisque terras vel diuino fidei femine imbueret, vel fulso cruore strigaret. Idque tamatè afflicto effect, nisi vitæ ipsius Ramna, mox immatura abruptisset, hæc die. Scio Arnoldum à Ruffa, in Auditorio ad nosales Sanctorum Martyr, ex vitæ ipsius Beati Francisci Gallicè edita Leodij; & Elogijs illustrium Belgij scriptorum Muzi: reponere depositationis eius diem ad 4. Octobr. quem sequuntur Sautlays, in Martyrologio Gallicano: sed illa manutè absentant, quæpè, qui ceteros omnino cõstatos sibi habeat Auihores.

Sanè inuicno Capucinos, à nascitis suæ congregatiois exordio, in hælchum, tum Occidentalium, tum Orientalium Indorum, aliarumque totius orbis Regionum, conuersionis ad modum deoos fuisse. Nam Turcarum, Persarumque latissimum Impetum peritauerunt: Iaponum, Canadæ, Brasiliæque peritauerunt: apud Tampambatos, Insulæ Maragnanæ in Brasilia habitatores, sedem hærent: Bayz in Vietnam extruxerunt ab ann. 1591. cœmuntur in Cambay: in Regno Martauano in Insula Sumatra ad Regem Achenensem, in Regno Gongano, &c. Ita Iaricus tom. 1. p. hist. Induz Oriental. in Epistola dedicationis, libro 1. cap. 28. & part. 3. lib. 5. cap. 42. & lib. 6. cap. 31. & 41. Seuerus lib. 7. Antimartyrolog. hæreticor. paragraph. 3. cap. 2. sect. 1. Franciscus de Sales de Amore Dei lib. 5. cap. 9. Spondanus sup ad an. 1613. Iuo Parisiensis in foelicis. Iocellib. pietatis part. 3. capit. 13. Brousius tom. 17. Annal. Eccles. ad ann. 1471. §. 14. vbi de Paulo V. Papa art. 13.

Aduerte autem, quòd Cariges, populi Brasilijs, nolim fuisse Christum effecti per quemdam Episcopum, & Religiosos, vt ferunt, teste Iarico 2. part. sup. libe. 1. cap. 29. & 31. Et certè quidam ex nobis Franciscanis ibidem occisi sunt ann. 1500. quos rectè ipse Iaricus cap. 13. Beatos Martyres vocat: agitur iterum de duobus alijs minoribus cap. 13. ad Brasiliam eodem anno euentibus. Extant etiam in prouincia Parayba Brasilijs, Conuentus Fratrum Minorum ibid. cap. 47. Porò lesuitæ illuc haud aduenient nisi ferme post annos quinquaginta: eodem Iarico teste cap. 21. ex quo perspicue colligitur, quantum ipse hallucinatus fuerit: dùm cap. 27. per petam scribit, Minoras illic non aduenisse, nisi triginta annis post lesuitas. Vide superius ea que scripsimus, ad 31. August. §. 3. & seq. led copiosius in indice materiam præcipuam huiusce operis ad calcem libri.

Bramdelauchs, Confessoris. Prouincia Carthaginiensis erat alumnus: qui post aduentum profundissimam humilitatem, paupertati, orationi, æque ardentem charitatem conuincam, in Indiam Occidentalem ad prouinciam sancti Euangelij conuolans, Mexicanis idioma quam citissimè didicit, æque, quod sibi reliquum

ralloquum vitæ fuit, licet ad omnia confisteretur valetudine, id totum in instruendis in fide Indis, sacrique eorum confessionibus excipiendis, consumpsit, emensis interim ea prope plurimis miliaribus, alperinifquo montibus superatis: vt Christo animas lucrificeret: quate motiens in Conuentu Sancti Francisci Popule de Angelis (qui est 38. prouincie sancti Euangelij) maximam sanctitatis odorem omnibus sibi notu reliquit. Agunt de eo Gonzaga part. 4. sup. in hac prouincia. Barezus 4. part. chron. minor. lib. 4. cap. 22. ad ann. 1560. Marianus lib. 2. cap. 40. sup. Ranzanus in histor. general. originis Recollector. decadal. 7. part. 3. cap. 12.

§. ii. *Beata Virgine, Virginis.* Hæc sanctissima Virgo longè emicuit inter alias forores Monasterij Sanctæ Claræ, Ranzæ (quod est 9. prouincie Mediolanensis) Ita vt scriptum cum Chualo Iponio colloqui meru-

rit. Vide Gonzagam sup. part. 2. in hac prouincia. *Beata Anna, Virginis.* Non minus cognita est §. 12. Sanctitas ac virtus B. huius Religiose, erat quippe admodum pauper, charitate plena, & ingenti humilitate adornata. Oratoriū autem continue sic addita fuit, vt post matutinas, nullquam è choro discederet. Passionis Domini exercebat deuotissima, in cuius memoriam, omnibus festis sennis ieiunium in pane & aqua seruabat. Semel reperta fuit in die Parasceues, super Crucem ligneam extensa, & in lachrymas tota pendè conuersa, licetque diuini amoris, & Passionis Christi gladio transuerberata, vt videtur mox animam agere, & expirare. Inet in Monasterio Sanctæ Claræ Belusij, quod est 6. prouincie Angelorum: teste Daça parte quarta chron. minorum libro quarto, capite quinquagesimo ad annum millesimum sexcentissimum, quo florebat.

IDIBVS SEPTEMBRIS.

Viriz in Neustria, passio B. a Petri Goffeti, venerandæ senectutis viri: qui comprehensus ab hæreticis Caluinianis, cum in confessione Catholicæ veritatis constantissimè perfliteret, ad cancellos fenestræ arcis appensus, Martyrio coronatur. In Apulia, propè Domum - Calenam Pagum, Beati b Iusti, Confessoris: vita & miracula celeberrimi. In Mexico, Beati c Antonij Ciuitatenfis, Confessoris: qui ingenti spiritus feruore, in Indiam trajiciens Occiduam: post Guardianatus, Prouincialatusque expleta munia; post Episcopales etiam recusatas dignitates: multis perfunctus laboribus pro Indorum salute: clarusque meritis excessit è vita. Madriti, Beati d Narcissi - Ioannis, Confessoris: qui doctrina, & Euangelicæ paupertatis amore admodum enituit.

SEPTEMBRIS XIII.

§. 1. *Beati Petri Goffeti, Martyris.* Variensis erat, natus in Neustria inferiori: qui adolescens sacram Misorum Religionem in se professus, & in illa optimè institutus, necnon Sacerdotij atque Euangelicæ prædicatoris munus infigens, diu in ea vixit, nempe vsque ad annum ætatis sue 80. sacrum Mille sacrificium complebat, quando ab Hugonoticis hæreticis captus, variis modis tentatus est eius in fide Catholica constantia: sed cum nec verbis, promissis, aut minis flexil possent, ab illis in Giraco ex arce suspenditur anno millesimo quingentesimo sexagesimo octauo. Agunt de eo, Faulinus Tasso, histor. sui temporis. Thomas Bouchierus in histor. Ecclesiast. Martyr. Franciscan. Observantia. Marcus Vlyssiponenfis part. 3. chron. minor. lib. 9. cap. 19. Gonzaga part. 1. orig. seraphic. relig. vbi de sacris Martyribus eiusdem ordinis, foroz 20. ob Christi fidem passis in Gallia. item part. 3. in Conuentu Sancti Michaelis Archangeli Viriz, qui est 19. prouincie. Franc. Paris. Barezus 4. part. chron. minor. lib. 9. cap. 14. Daça ibid. lib. 3. cap. 51. Hilarion à Colla lib. 2. histor. Catholicæ, in vita Michaelis Grellet, & Petri Benetæ, minoritarum Martyrum, pag. 363. Bosius tom. 1. de signis Eccles. lib. 7. cap. 1. incul. 9. & lib. 12. cap. 21. Picquetus in catalog. viror. illust. Franciscan. T ossinianus lib. 2. in Custodia Aurelian. Fernandus lib. tertio hist. Eccles. cap. decimonono Gramina in *voce Turris*, part. secunda, capite vigesimo quarto.

§. 2. *Beati Iusti, Confessoris.* b) Ex Domo - Calena fuit

nriandus, qui tanta vitæ perfectione atque sanctitate præditus est: vt tum in vita, tum post obitum, quamplurima per eum Deus operatus sit miracula. Floruit circa annum millesimum quingentesimum vigesimum. Excessit autem è viuis, in Conuentu Sancti Honofri, propè Calenam, qui est primus prouincie sancti Angelis. Illius ibidem meminit Gonzaga parte secunda sup. & Barezus supra libro primo, capite quinquagesimo primo, ad ann. Christi millesimum quingentesimum vigesimum festum. Daça ibid., libro primo, capite trigesimo primo, ad annum millesimum quingentesimum decimum octauum.

Beati Antonij Ciuitatenfis, Confessoris. c) Merodis §. 3. tur à Gonzaga quarta parte sup. in Conuentu Mexicano, qui est primus prouincie sancti Euangelij. Daça sup. capite decimonono, & vigesimo quinto. Barezus supra libro tertio, capite septuagesimo secundo. Hic Beatus Pater Antonius Ciuitatenfis, (cui *crudad Rodrigo*, Hispanicè nomen est) in ciuitate Mirobriga natus est, & numero quartus, inter duodecim illos præstantissimos, ac de Religione Franciscana optimè meritos religiosos fuit. Venit ex prouincia Sancti Gabrielis, cuius erat alomus, fuitque in prouincia Sancti Euangelij secundus Prouincialis, ac multorum Conuentuum Guardianus: vir omnino singularis penitentia & abstinentia. Eius opera ac precibus obtentum est à Carolo V. Imperatore, vt remissus ageretur, & cum Indis à grauissimis tributis subleuarentur. Electus est in Episcopum nouæ Gallicie, sed ob exitum

animi demissionem, manus id constantissimè recusa-
uit. Anno autem Christi 1551, insinavit eum morbus,
cumque ei medicus, Alcazar nomine, extremam hor-
zam edidisset, summa lætitia proficiens, iuscundum id
nuntium sibi esse profuturum respondit. Sepultus iacet
in Conventu Mexicano: ubi maximo honore, atque
summa obsequentia ab omnibus veneratur. De eo
scribit Hilarius à Costa lib. 1. hystor. Catholic. pag.
215. Rapinæus hystor. general. otig. Recolletor. dec.
ad. 5. part. 1. §. 9. & part. 2. §. 3. Mariæus lib. 1.
cap. 38. chronicor. Reformat.

- §. 4. *Beati Narcisi-Isaani, Confessoris. d.]* Sacerdos erat,
provinciæ Cachelonæ professor, à qua tamen transla-
tus est in provinciam Sancti Iosephi: qui cum doctissi-
mus esset, ad eum in omni virtutum genere profecit,
vt omnes sui temporis longè post se reliqueret. Obiit

an. 1570. sepultus in Conventu sancti Bernardi Ma-
driti. Licet autem in florida decesserit ætate, maximum
tamen sui desiderium, maximamque sanctorum opin-
ionem omnibus dereliquit. Agunt de eo Gonzaga 3.
part. sup. in præfato Conventu, qui est 9. provinciæ
S. Ioseph. & Barezus sup. lib. 5. cap. 21. Hic est, qui
à Reuerendissimo Christophoro à Capite - Fontium
totius ordinis minorum Generali Ministro, Commissa-
rius generalis Indiarum Oriental. destinatus erat, nisi
præmatura eius mors intercessisset. Vide Gonzaga
sup. part. 4. in provin. Sancti Gregorij nouæ Hispa-
niæ Philippinarum. Rapinæus sup. part. 1. §. 12. &
decad. 8. part. 1. §. 8. Grauinam sup. & Ioannem
à Sancta Maria part. 1. chronic. provinciæ S. Ioseph.
lib. 1. cap. 20. de eo fusius agentem.

DECIMOCTAVO KALENDAS OCTOBRIS.

Zephanias in Geldria, Beati^a Ioannis, eiusdem loci Conuentus Guardiani:
qui ab hæreticis Geuziis captus, & in tabula extensus: necnon gladiis co-
rum dilaceratus atque exenteratus: crudeli horribilique mortis genere, Marty-
rium suum gloriose compleuit. In Scotia, Beati^b Hieronymi Lindfayi, Confes-
soris: qui generis nobilitate atque doctrina clarissimus: humilitate, oratione, &
abstinentia excelluit. Costenij in Polonia, Beati^c Bernardini, Confessoris: qui
castitate & Religione spectabilis: potentia aduersus Dæmones plurimum clu-
cet. Apud Tulantzingum Mexicani territorij in India Occidua oppidum, Beati^d Fer-
dinandi Bassacij, Confessoris: qui scientia & virtute insignis: zelo etiam salutis ani-
marum Indiæ populorum maximè emicuit. Aillonij in territorio Saguntino,
Beati^e Mariz à Sancto Paulo, Virginis, pietatis & charitatis ad proximos in-
credibilis.

SEPTEMBRIS XV.

- §. 1. *Beati Ioannis, Martyris. ** Dùm hic oraret in Ec-
clesia pro Republicæ tranquillitate & pace: à su-
stantibus Geuziis hæreticis Conuentum Zuffantendium
inuasentibus captus est: & super tabulam extensus,
quasi pro Anatomia faciendâ, adhuc vivens, excise-
ratur est: cumque maximus dolor Christi Martyrem
exagitaret, inuocato sanctissimo nomine Iesu, expira-
uit ann. 1572. Illius meminerunt Thomas Bonchierus
in hystor. Eccles. Martyr. Franciscan. Obseruanti-
Bærezus 4. part. chronic. minor. lib. 6. cap. 10. At-
dighellus in Appendice *Emgeniata vobis Trinitis*,
vntensione 4. pag. 23.

- §. 2. *Beati Hieronymi Lindfayi, Confessoris. b.]* Nobilissi-
mus homo in dolis iuuenis Beatus Hieronymus Lind-
fayu, litus vtriusque Doctor, atque Comes de Crif-
vvoet, legitimus filius, vt primum B. P. Cornelij à
Zattichea, in Scotiam adueniunt accepit, se ad illum
concedit, atque Franciscano habitu indutus, tantope-
rè in Seraphica Religione profecit, vt quamplurimis
etiam præclarissimis Patribus, humilicatus, orationis,
atque abstinentiæ palmam præripuerit. Eius denique
familiaritate atque consilio vsus Obisphanti Comes,
Conuentum minor, intra oppidum sancti Iosani scptæ,
ex domestico patrimonio, ann. Christi 1460. à funda-
mentis erexit. De eo agunt Gonzaga 3. part. orig. se-
raphic. relig. in præfato Conuentu, qui est 3. provin-
ciæ Scotiæ. Barezus sup. lib. 1. cap. 62.

- §. 3. *Beati Bernardini, Confessorij. c.]* Floruit circa ann.

1540. vir vtiq; castissimus ac summè Religiosus, noc-
tion à Dæmonibus, ob eius sanctimoniam, omnino
formidabilis. Obiit apud Conuentum Assumptionis
B. Mariz Costenij, in cuius Ecclesia sacrum ipsius cor-
pus requiescit: ad cuius sepulchrum Dæmoniaci libe-
rantur. Memoratur à Gonzaga 1. part. sup. in disto
Conuentu, qui est 4. provin. Poloniæ. Barezus sup.
lib. 3. cap. 20.

Beati Ferdinandi Bassacij, Confessoris. d.] Vir Reli-
giosissimus extitit, natione Gallus, ac provinciæ Aquil-
tanæ alumnus, qui ex Hispania cum Beato Patre An-
tonio Cmirateni, ann. 1530. ad Indiæ Occidua partes
transiit; cum singulari quadam doctrinâ, præstan-
tisque ingenio prædatus esset, infra breuissimum compos
spatium Indicum idioma, in quo & varios sermones,
Epistolas & Euangelia in Ecclesia per totum annum
legi solita serbentissimè transiit, apprime didicit. Fuit
præterea insignis hic vir sui status obseruantissimus, ac
in Evangelicæ prædicationis officio assiduus: insuper
& Indos oppidi Quahuaculani accolos, apud quos
Guardianatus transere fœderis extitit, primus omnium
in Ecclesia concinere docuit. Indorum etiam de no-
uo ad fidem conuersore, ne internum in Idololatriam
relabereut, tantam gessit curam, tamque seuerè eor-
um excessus corripuit, contextuque & vt apud aliquos
seuentatis notam incurrent: cùm ab eoq; misericors,
benignissimique esset. Ex hac vita nihilominus emi-
grans, ab omnibus ob singulares eius doctes, inculpa-
tusque

tamque vitam, Deo carius, verèque pino ac beatus habitus est. De eo agunt Gonzaga op. part. 4. in Conventu sancti Iohannis Baptistæ Tulantangi (quo ipse Beatus Pater obiit) qui est 21. provinc. sancti Evangelij. Barezus sup. lib. 5. cap. 13. ad ann. Christi 1370. Raynerius in lufur. general. origo. Recollector. decal. 7. part. 1. pag. 361. & Picquetus in catalog. viros. illust. Franciscan. Marianus lib. 5. cap. 3. cætonic. Reformat.

Beata Maria à Sancto Paulo Virginis. e] Clarus ann. 1540. cuius in Deum pietas atque ad proximos charitas incredibiles fuerit: sanctissime obiit in Monasterio Conceptionis Beate Mariæ Aillootj, quod est 14. provincie conceptionis. Prore testatur ibidem Gonzaga part. 1. sup. & Barezus sup. lib. 3. cap. 42. ac Valenus de Sanctis Fœderis Ordinis minorum lib. 4. cap. 36. & 38.

DECIMOSEPTIMO KALENDAS OCTOBRIS.

LVnelli in Gallia Narbonensi, Passio Beatorum a Martyrum, qui ab hæreticis grauiſſimum genus mortis, ob Catholicæ fidei constantiam subierunt. Lutetiæ Patifiorum, Beati b Guillelmi de Militona, Confessoris: qui singulari eruditione, pietate, atque sanctitate clarus, migravit ad Dominum. Vzeziæ, in Gallia, Beati c Rogerij, Confessoris: qui mira humilitate, patientia, & carnis maceratione pollens: dono etiam prophetiæ, & miraculorum operatione insignitus est. In Nigroponte, Beati d Marthæi, Confessoris: vitæ perfectione, signisque admirandis celeberrimus. Fulgini, Beati e Thomæ, Confessoris, Tertiarij: qui crebris miraculis & multiplici prophetiæ spiritu refulsit. Apud Campum-Bassum in Apulia, Beati f Ambrosij à Ciuitella, Confessoris, & Concionatoris eximij: qui zelo Regularis disciplinæ, & spiritu prophetico admodum eluxit. Chappalz in Xalſcis Indiæ Occiduiæ populis, Beati g Michaelis à Bononia, Confessoris: qui potens verbo & opere: innumeros gentiles, ad Christi fidem conuertit. Apud Sandencense Poloniæ Monasterium, Beati h Kunegundis, Virginis: quæ Boleslao pudico, Poloniæ Duci desponsata, cum eo annos quadraginta immaculato thoro, in perpetua castitate tranſegit: & viro orbata, atque Monasticam vitam professâ, sanctimonia, & miraculis stupendis coruscavit.

SEPTEMBRIS XV.

1. **B**eatum Martyrum. a] Passi sunt ann. Christi 1568. Lunelli, (quod est oppidum inter Nemausum, Agathopolim, & Fossas Marianas situm) dum hæretico Deo, sanctæ Ecclesiæ, ac Regi Christianissimo omnino rebelles, cuncta ex dibus & hæmnis prophætabant. Eorum meminit Gonzaga 3. part. orig. scripturæ. relig. in Conventu sancti Francisci Lunelli, qui est 19. provincie sancti Ludouici

2. **Beati Guillelmi de Militona, Confessoris. b]** Fuit hic Leodæo Parisiis, vit suo seculo doctissimus: ad quem se contulit quidam Frater: qui dubitans de veritate Sacramenti Eucharistiæ, seruenti oratione meruit videre in elevatione sacre hostiæ, Dominum Iesum, instar parui pueri, mirabiliter apparentem. Qua de re vide Beatum Alexandrum Aleuicæ part. 4. Summæ Theologicæ. Marcus Vlyſſiponten. part. 2. cætonic. minor. lib. 4. cap. 9. 5. 4. Willoium Athenarum orthodoxæ. Franciscan. littera G. Wadingham tom. 2. annal. minor. ad ann. Christi 1137. 9. 7. quædam summam Theologicam præfati B. Alexandri Aleuicæ ob Authore mortem, imperfectam absolutisse: ita hortante Alexandro IV. Papa, & scribente ann. 8. sui Pontificatus ad Francie Musstruin Prouincialem: ut huic doctissimo viro admidicaret abbas, qui in tanto opere ei adlaborarent. Vt perfectè opus à 72. Magistris Parisiensibus commendatum, & sigillis appolitis comprobatum; Pontifex etiam suo Diplomate confirmavit. Eadem refert Marcus Vlyſſiponten. lib. 1.

sup. cap. 55. Eximium huic virum se vidisse testatur Beatus Anselmus, Thomas Casupratanus, quorum eminentis vitæ hominem vocans, dicit. *Vidi & absum emensatis vitæ vnum, de Ordine Fratrum Minorum, Fratrem Guillelmum de Militona, qui Magister Theologia Parisiis, sanctissimus ac deuotissimus vitam dedit: hic cum die quadam Parisiis prædicaret, per horam obmutuit: & verbum vitæ reserens, omnibus cum vultu sereno valedixit, & sic in pace quiescit;* Hæc ille lib. 2. Apum cap. 1. numer. 16. Vnus fuit ex illis sex Religiosis, quos Diuâ libella, Virgo, foros sancti Ludouici Regis Franciæ, maxime venerabat, consuluit quæ circa an. 1156. super constructione noui Monasterij Longi-campi, in Diocesi Parisiensis: ut constat ex Codice MS. Legend. S. libellæ. & Rouliardo in vita ipsius virgin. cap. 7. qui in historia Melodunensi pag. 316. dicendum putat ipsum cognominari *Melodunensem*; eo quod *Melodunum, Militonum* Castrum etiam vocitetur.

Beati Rogerij, Confessoris. e] Gallus erat natione ex 9. 1. provincia Phoceniensi oceanidis; concionator feruentissimus, ac pulcherrimus. Custos exiit in sua provincia, & meritum cumulatus, apud Conuentum Vzeziensem, vulgò *Vzezi*, propè Aëodum in Gallia Narbonensi, excessit in vita: cuius anima vix est sub specie marti splendentis, in caelum conscendens, ann. 1187. Post vix eius virtutibus ac miraculis plena delectata est per R. P. Raymundum, Confessarium ipsius. A gunt da

eo Beatus Bartholomæus Pisanus lib. 1. conformitat. fruct. 8. & 12. part. 1. in Fratib. minor. sancti. illustr. provinc. Codex MS. Abbat. S. Victor. Paris. ibid. S. Antonin. 3. part. hist. titul. 2. 4. cap. 9. §. 9. Marcus Vlyssiponenfis part. 2. sup. lib. 4. cap. 43. & seq. ex Choniza antiquis & flocculis ordin. minor. Gonzaga sup. in provinc. S. Ludovici post intium. Tostinianus lib. 1. hutor. serapine. Marianus lib. 3. cap. 7. Wadinghus tom. 1. sup. ad ann. 1287. §. 9. & seq. Algeria in Arbore Epilogica totius ord. Franciscan. Cornelius à Lapide commentar. in Gene. cap. 34. vers. 1. Aluanus Pelagus de lib. 2. Plant. & Eccl. e. 92. circa fin. Bzovius tom. 13. ad annum Christi 1284. §. 7.

4. *Beati Mathias, Confessoris.* 4] Vix fuit mixta perfectionis & sanctitatis. In Nigroponte locis miracula clarus, prout testatur Pisanus sup. in provinc. Romanie. & Codex MS. ibid. Gonzaga part. 1. sup. in B. B. viris humilis ordinis. Tostinianus & Pecquetus sup. Wadinghus tom. 3. ad ann. 1305. §. 5. & tom. 4. ad ann. 1399. §. 64.

5. *S. Thome, Confess. Tert. c]* Hic dicitur ortus est progenie in villa Valmaccina, ditionis Nucernæ in Vmberia. Mater re & nomine Bona, dum in sanctulum gravidula gestaret in alio, ab Angelo sanctus partus, futuræ sanctitatis, & nominis Thomæ, quo debet ut visigenti, præmonita: sacrum hoc germen eulit in 1309. Ex humilitate autem, vel contemptu, dictus est *Thoma Smeris*. Qui duodecim annorum factus, suam Deo obtulit virginitatem & anno ætatis 24. longa præ multo oratione, & parentum obsecra, vel potius extorta licentia, mundo vale dixit, & in solitudinem recessit. Hæc hærens, & plangens magistrum doctæ virtutis, ab Angelo salutatur, iubeturque ut in Gualdi montem ascendat: ubi Dominus preparatur optimum præceptorem, F. Petrum Eremitam, virum piissimum, admirandæque potententis: cuius disciplinam iussit, ut perpetuo ad amulum secleretur. Ab hoc viam salutis æternæ edocuit: & tertii Ordinis Sancti Francisci an. 1313. habitus suscepto, annis viginti quatuor commisit. Mortuo demum Magistro, quingentis à Gualdi oppido passibus, cellam sibi constituit; in qua se reclusit, celula duntaxat fenestella, per quam pti viri panem ministrarent & aquam integro triennio huc delatæ, bis duntaxat in hebdomada pane patus & aqua, nulli hominum preter Confratrum locus, dotinebat parvisper recto consistent corpore, velut plurimum in mibus miro, nunquam detracta sed immutata & illota veste segmenita; sub hoc vite genere videbatur potius prostram mortem, quam vitam præferre humanam, præsertim cum virtutis & pœnitentis hostibus alas ad dicitur calamitates, quas superno vicat auxilio. Dum iugiter intra huiusmodi ergastulum rebus vacaret celestibus. Tandem apparuit ei Chæritus: movit ut inde egressus, nomen fnum portaret ad gentes rebelles, & à Sede Apostolica apostolatus. Vocit Dominicæ parens Beatus Thomas, Tuscanus, Vmberiam, Matenam, & myliam, & cæteras Italix corpis peragere Regiones; quibus in itinibus magnas quidem perpeffus est tribulationes, fed crebris miraculis & multiplici prophetæ spiritui claruit. Tandem rediit in domum, febrî corripitur, & finem vite propè esse præsentens, deuotè postulat receptique Ecclesiæ Sacraments, assistentibus Angelis, pie obdormiit in Domino, hac die, anno Christi 1273. ætatis sue 38. è pulvis apud Eremitas Augustinianos, frustra reclamantibus Minoritis. Post annum multos exhumatum sacrum corpus, omnino integrum & silexum respectum est, & in loco supèr altare conditum, die 19. No-

vembri: quam ob causam Fulgini, 60 die illius celebratur festiuitas, cõmpendim coleretur 17. Kalend. Octob. quo decesserat. Vitam eius scripserunt Iustus Rufus Florent. Henricus de Sardo Vtio, & Ludovicus Jacobillus in SS. Fulginsium. Argunt de eo Sanctus Antoninus sup. titul. 12. cap. 1. §. 6. Marcus Vlyssiponenfis sup. 1. part. lib. 9. cap. 25. & 3. part. libe. 1. cap. 4. Tollinianus lib. 1. in h. Gonzaga part. 1. in Beatus viris Tertianis. Oddo Perusinus in Specul. cap. 9. De Bultis 2. part. Rosary Quadragesimal. festum. 17. part. 2. De Sillis in cap. 1. Regul. Tertiar. Ioannes de Torres in Practicis exhortationibus super eandem Regul. Tertiarior. fol. 38. pag. 1. & Iouanus Pontanus commentar. Petrus Buonifegnius lib. 4. hutor. Florentin. Wadinghus sup. tom. 5. ad an. 1333. §. 21. & tom. 4. ad ann. 1377. §. 4. & seq. Marulus lib. 4. hutor. sacrar. Religion. Salazar. lib. 6. chron. provinc. Castellæ cap. 13.

Beati Ambræsij à Castellâ, Confessoris. 7] Egregius sus temporis extitit Ecclesiastes, & sic professionis amarissimus: qm propheticò spiritu afflatus, Veltianis, suæ ciuitatis excidium, acque dirupcionem, quam sub Turcica classe, ipso die B. Mariæ Magdalenzæ (acro an. 1554. passa est, & pè se ipis, pro suggestis, multo ante prædixit; & certissimum fuit et obtus dum, qui & anno Christi 1476. contigit, Fratibus adhuc bene valens, præsentans. Ita Gonzaga 2. part. sup. in Consuetu S. Maræ de Giaris, Campi-bassi, qui est 16. provinc. S. Angeli. At quomodo potuit communiem eo in Conuentu nancisci sepulturam an. 1476. qui nondum extructus erat ann. 1309. vt ibid. ipse fatetur. Ideoque Barczus 4. part. chronic. minor. lib. 5. cap. 60. vult eum obisse ann. 1551.

Beati Michaelis à Bononia. 8] Memoratur à Matia- no lib. 1. cap. 36. & lib. 2. cap. 45. chronic. Auditor. obseruant. Reformat. Granina vsq; Tertius part. 2. cap. 24. Daça part. 4. chronic. minor. lib. 2. cap. 17. & 33. Rapinot in hutor. general. oegin. Recolledor. decad. 5. part. 1. §. 11. post Gonzagam part. 4. sup. in Consuetu Sancti Francisci Chiapale (qui est 18. provinc. Sanctorum Petri & Pauli.) ita de eo scribentico. *Hæc demque Manasterium suo suare commoda dationem reddidit, insignis Pater Frater Michael à Bononia, qui ex Bononiensi pœnitentia, vbi monasterium indocet habitum, ad istas vsq; partes penetrat, Mexicanam, Yarascan, Ombonicam, Cascaniam, atque Italicam, Indiarum linguas, infra breuissimi temporis spatium, apprimè didicit: & sacris vti consuetibus, innumeris ferè præfatarum idiomati populis ad Idololatriam, ad Catholicam fidem conuertit. Fuit pœnitentia hic Religiosissimus Pater, pœnitentia obseruantissimus, Religiosus Franciscanæ zelantissimus, amantique virtutum studiosissimus; quem obrem & Indis præfatis, maximeque in vniuersitate fuit: & in præfatarum vsq; ab usum, vt Sanctus, Deo choras, ac verè beatus colitur. Hædem confirmat Barczus sup. lib. 1. cap. 32. & lib. 8. cap. 72. ad ann. 1584. cuius inest per Gallicus in sepe adnotate in unagine, ipsam pietatam Bononiæ esse in Germania inferiori: ehm tamen ille nulla exte & nam Bononia in finibus Veromandux, in Picardis, ad mare Oceanum, Gallicæ est, Regique Christianissimo patreted nulli provincie Franciscanæ dicit nomen: quocirca admodum ea Bononia, Italæ ciuitas.*

Beati Eusebii, Confessoris. 9] Illius meminere Martianus lib. 3. cap. 10. Gonzaga 1. part. sup. in B. B. Eusebii Franciscan. ordin. Tostinianus lib. 1. sup. in E. P. P. de bono flat. relig. lib. 2. cap. 17. Elzeuius lib. 2. cap. 5. sacri mont. Olibet. Cromerus lib. 9. cerum

rum Polon. ad ann. 1279. & 1292. Rozmus tom. 13. ad ann. 1279. §. 9. Salazar, libr. 5. chronic. provinc. Castellæ c. 20. Wadinghus to. 1. sup. ad an. 1279. §. 6. ann. 1287. §. 1. ann. 1292. §. 21. & tom. 1. ann. 1311. paragr. 25. *Chuangunda*, seu *Chauquander*, item *Kinga*, vel *Zingua*, dicta est. Sanchez Elibeth Hungaræ, notis germana, Belg. Regis Vnjaræ filia, vxor verb. Boleslai Paderis, Polonæ Ducis lupremi: quo mortuo ann. 1279. mox vna cum sorore Yolentia, distracta, & in vltis egenorum distributa cunctis facultatibus suis

Clarissarum instituto sese addixit, & veterem Sandeciam, ne quicquam refragantibus & resistentibus proceribus; commigravit: ibique reliquum vitæ tempus in Monasterio à se, & viro suo condico peregit. Claruit spiritu prophætæ, ac tot tantisque miraculis: utin Romana Curia, de eius Canonizatione serius ageret: interruptum tamen negotium ob vltimæ orbis vicissitudinem. Obiit ann. 1292. 24. Iulij, sed rursus reuocatum ann. 1628. sub Urbano VIII.

DECIMOSEXTO KALENDAS OCTOBRIS.

Marrochij in Africa, Passio Beatorum ^a Leonis, Hugonis, Domini, & aliorum duorum, Martyrum: qui pro confessione fidei, cum maxima multitudine fidelium, capite plexi sunt. In Hybernia, Beati ^b Thomæ Geraldini, Martyris. In Galia, Beati ^c Ioannis Iuliani, Confessoris: eximie sanctitatis viri. Auriciaci in Aruernia, Beati ^d Rigaldi, Confessoris: miraculis clari. In Gallæcia, Beati ^e Bencazæ, Confessoris: signis & virtutibus conspicui. Mirandulæ in Flaminia, Beati ^f Raphaelis, Confessoris: quem miraculorum gloria nunc vsque exornat Badejocii in territorio Hispaniæ, Beati ^g Antonij Argentarij, Confessoris: qui ob Christi prædicationem; in Africâ multa passus, in pace tandem gloriosus ad cælos euolauit. Toleri, Beati ^h Alphonssi à Zamorra, Confessoris: mira humilitate & patientia insignis.

SEPTEMBRIS XVI.

6. 1. **B**eatorum Leonis, Gre. Martyrum. ^a] Passi sunt circa vltimum Christi 1232. hac die, vt testatur Marcus Vlysioponensis 1. part. chronic. minor. capit. 19. vbi eorum Martyrium describit: post S. Antonij. 3. part. histor. titul. 24. cap. 7. §. 6. hinc verbus. *Post aliquos annos apud Marracos, in Ecclesia Sanctæ Mariæ, præconferentibus fides Catholica, fuerunt alij quinque Fratres Minores, in quorum maxime Christianorum versumque fixi decellati. Post quorum passionem Saraceni, in ipsa Ecclesia, vbi illum corpore tacebant, maximam luminis claritatem videntes, & campanas perfrangentis, & voces Sanctorum Angelorum præconium extolentes, admirati sunt.* Wadinghus tom. 1. annal. minor. ad ann. 1232. §. 33. ex chronic. antiq. & Mariano lib. 2. cap. 2. vocat eos, Leonem, Hugonem, & Dominicum: cum duobus Anonymis, qui Iohannes & Eleuthus dicuntur à Picquetis.

6. 2. **Beati Thomæ Geraldini, Martyris.** ^b] Indefessus prædicator extitit: quando pro fide Catholica Martyrium subit. Cum eaduari obtento, & ex carcere extracto, Catholici per tres dies sollemniter parentantur, tanta deuotione, & populi conuulsi, vt nequiuissent hæretici eidem obstitisse. Agit de eo Wadinghus tom. 1. annal. minor. ad ann. 1271. §. 15.

6. 3. **Beati Ioannis Iuliani, Confessoris.** ^c] Orandus erat ex Rhegensis Diocæsi in Galia: vir admirande pietatis, doctrinæ, & sanctitatis: necnon Dni Elzearij, Tertiarj, Ariani Comitis, Confessorij. Mensis eius habebat in antiqua scriptis sancti Elzearij Legenda, quæ extracta in Bibliotheca Regis Lutetiana, auctore M. I. Raphaelæ, ordinis Predicatorum, tum apud Surium, Benedicturn Coronatum cap. 10. Wadinghus tom. 1. ad ann. 1316. §. 11. & alior Dni Elzearij vix Auctores.

6. 4. **Beati Rigaldi, Confessoris.** ^d] Vt sanctus fuit, &

plurium patris miraculorum. Mense Octobris à Beato Bartholomæo Pisanò lib. 1. confirmatur. fruct. 8. & 11. part. 2. in Fratris minoribus, prouincie Aquitanie sanctitate illustris. Gonzaga 1. part. orig. seraph. relig. in Beate viris humilis ordinis. Picquetis in catalog. vitor. illustre. Franciscan. Toffinus lib. 2. in Cullodia Ruthenensiu. Wadinghorum. ad ann. 1354. §. 24. ex Mariano lib. 4. cap. 10.

Beati Bencazæ, Confessoris. ^e] Patria Tuleritensis erat: vt moribus præclarus: miracisque, egrotante & post obitum. Scribit de eo Pisanus sup. in prouinc. S. Iacobi. Gonzaga sup. Toffinus lib. 1. histor. seraphic. Wadinghus sup. tom. 1. ad an. 1214. paragr. 8. & 1216. §. 2. Addition. prouinc. S. Iacobi in Conuentu Ouenensiu. Picquetis sup.

Beati Raphaelis, Confessoris. ^f] Religiosissimus fuit, & Angelica conuersatione pollens: quique plurimè claruit post mortem miraculis. Obiit ann. 1494. Baxerex 4. part. chronic. minor. lib. 1. cap. 51. scribit ipsum fuisse natum Heluonem: at Gonzaga 2. part. sup. item part. 2. in Conuentu Mirandulano, (quo est 16. prouinc. Bononensiu) attestat hunc Beatum Patrem Teutomem esse: ibique è vix excellisse, atque humanum esse: cui assensit Picquetus sup.

Beati Antonij Argentarij, Confessoris. ^g] Ex Legionis in Hispania duxit originem: Sacerdos nimodum pius, & ingenio singulari prædus: qui vni cum B. Alexandro Italo, Laico, (de quo 28. Iulij.) in Africam traiciens, Euangelij distinctioni causâ, plurimâ, grauique ibidem perpassus est supplicia. Liber de mundum diuulsi, rediit in Hispaniam, vbi nouo spiritu feruore accensus, studium virtutis ac perfectiõnis, se miro modo est aggressus, vt cæteris esset in stuporem & signum: tandem clarus sanctitate que ut in Domino: lepultusque apud Conuentum S. Iacobi Gabule

Balejocij, qui est 22. prouinc. S. Gabrielis. Ita Barreuzus sup. lib. 2. cap. 18. ex Ioanne Baptista Molez, in Memorial. prouinc. S. Gabrielis: sic Rapinuz in hultor. vniuersal. orig. Recollector. decad. 7. part. 2. paragraph. 2.

- §. 8. *Beati Alphonsi à Zamorra, Confessoris.* ^b] Nobilis erat genere, & Sacerdos deuotissimus. Humstanta fuit in laboribus, maxime verbò in infirmitatibus perseverens patientia, tantaque humilitas, vt patientissimo cuiuscumque alteri assidui queat. Cùm enim per integrum annum, marcore, hydropisi, atque asthma, grauissimè laboraret nihil vnquam motus, nihilque displicentia, in ipso animaduerti quiuir, sed ea omnia le-

tissimo potius, atque animo summe sereno perreuit. Vsum vniuersæ carnis ingressus est ann. 1578. ob cuius singularem ad Desiram Virginem affectum & deuotionem, illius suauissima presentia, paulò ante obitum, dignari meruit. Ad cuius finem vniuersa Tolotana ciuitas, ipsius pedes deosculatur, eucurrit, proferatque. Hæc ex Gonzaga part. 3. sup. in Conuentu Sancti Iosephi Tolati, qui est 25. prouinc. Sancti Iosephi. Barrezo sup. lib. 7. cap. 27. Rapinuz sup. decad. 8. part. 2. paragraph. 11. Grauius in *viue Turris* part. 2. cap. 24. Ioanne à Sancta Maria part. 2. chronico prouincæ Sancti Iosephi lib. 2. cap. 20.

DECIMOQVINTO KALENDAS OCTOBRIS.

Commemoratio ^a Impressionis sacrorum Stigmatum, quibus Seraphicus Pater Sanctus Franciscus, Ordinis Minorum institutor, in foris manibus, pedibus, & latere, mira Dei gratia, in monte Aluerniz in Hæthruia, impressus est. Iafanapatani, in India Orientali, passio Beati ^b Melchioris Vlyssiponenfis: qui cùm esset prouincie Sancti Thomæ Gullis, Barbarorum sagittis, ob fidei prædicationem, confossus, Martyrium consummauit. Nugaroli in Aquitania, Beatorum ^c Martyrum Ioannis à Lanax; Conuentus huius oppidi Guardiani; & Ioannis Vanglij Sacerdotis: ab hæreticis occisorum. Politij in territorio Caphaludensi, Beati ^d Gandulphi, Confessoris: virtutibus & miraculis gloriosi. In Hæthruia, Beati ^e Anonymi, Confessoris: magnæ sanctitatis viri. Perusia, Beati ^f Sensus, Confessoris: oratione, humilitate, & vitæ austeritate conspicui. Tiferini in Vmbria, Beati ^g Iacobi, Confessoris: miraculis clari. In Italia, Beati ^h Caroli à Dendano, Confessoris, Tertiarij: vita & signis admirandis spectabilis. Nicosia in Cypro, Beati ⁱ Henrici Regis, Confessoris: qui & propter Christum humilis factus: virginitatem illæsam custodiuit: & crebris miraculis emicuit. Fulginij in Vmbria, Beati ^j Pauli de Trincis, Confessoris: genere ac pietate illustri: qui Regularis Obferuantia Familie promotor exitit præcipuus, & spiritu prophetico ac miraculorum gloria fuit adornatus:

SEPTEMBRIS XVII.

- §. 1. *Commemoratio impressionis.* ^a] De hac admiranda & inaudita omnibus sæculis sacrorum Stigmatum impressione, per Christum Dominum in corpore Seraphici Patris Dni Francisci, agunt Lucas, Tidenis Episcopus, lib. 2. aduoc. Albigeni. cap. 11. D. Bonaventura in magna & parua Legenda Sancti Francisci. B. Antoninus 3. part. histor. titul. 24. cap. 1. paragraph. 1. Beatus Bartholomæus Pisanus in opere de conformitate. S. Francisci ad Christum: sed maxime lib. 3. fruct. 3. part. 2. Baptista Fulgosiolus lib. 8. factor. doctorumque memorabil. cap. 10. M. Marcus Spalatenf. ibid. lib. 2. cap. 4. Legenda Gregor. IX. de S. Francisco. Marianus lib. 1. cap. 24. & 25. Chronicon Citizense ad ann. 1216. Chronica compendiosa, seu compilatio chronologica, inter hilkoncos German. ad ann. 1224. Nider lib. 3. Formicarij capit. 12. Coluenensis ibid. in Annotation. Toffianus lib. 2. histor. seraphic. Marcus Vlyssiponenf. part. 1. chron. minor. lib. 2. cap. 55. & Mathæus Parisius ad an. 1227. Aluarus lib. 2. de Plantu Eccles. cap. 60. ante med. Marianus in Appendice libr. 6. chronie. florentior. obseruat. Reformat. capit. 24. Brouas ann. 1224. paragraph. 7.

Sauslay: in Martyrolog. Gallican. hæc die. Gonzaga part. 2. origin. seraphic. relig. in Conuentu montis Aluernæ, qui est 17. prouinc. Tuscor. Lyranus part. 2. in 1. Reg. 14. vbi de morali expositione. Nauclerus in chronico genere. 41. Boluistom. 1. de signis Eccles. lib. 9. cap. 8. & tom. 2. lib. 15. cap. 3. Bellarmus concion. in Dominica Sexagesimæ. Franciscus Colther concion. Dominicæ Pentecostes parage. 10. Franciscus de Sales tract. de Amore Dei lib. 5. cap. 5. lib. 6. cap. 15. & lib. 7. cap. 10. Sedulius in annotar. ad vitam D. Francisci cap. 15. Wadinghus tom. 2. annual. minor. ad ann. 1224. paragraph. 15. & seq. Algazia in Arbore Epilogica totius nrdin. Franciscan. Iuocapemus de fidelib. successib. pietatis part. 1. cap. 18. Baerz tom. 2. commentar. in Euangel. lib. 12. cap. 8. paragraph. 6. Speculum spirituum part. c. 2. do Passions Christi memoria. Buehous in Fastis Christianis ad 4. Octob. Viegas in Apocalypf. cap. 12. commentar. 1. lect. 18. Bernardinus Corus in histor. Mediolanenf. part. 2. pag. 295. Metroem tantum docto deponerunt carmine, preter alios, ex Minoribus, Franciscus Maurus, Hispanus, lib. 12. & 13. Francisc. ci ad.

elsd. & Laurentius Massonius, Fulginas lib. Geror. hymnot. hymno 24. Manuanus lib. 10. pastor. Benivus lib. 4. carmine epigrammat. 25. & 26. Petrarca lib. 2. de vit. solitar. tract. 5. cap. 11. Petrus Salazar lib. 1. chronie. historie. provincie Castellæ cap. 19. & 20. Volateranus lib. 21. Antropolog. titul. de Eremitis. Et vi, vnicodiciu verbo, historici omnes Ecclesiastici, tam vetusti, quam recentiores, alique scriptores, quos ad fatietatem referet, transcriptis etiam eorum vris his, venerabilis & pius Pater Antonius Dofa, peculiar de hoc argumento libello. Silentio etiam pretermittunt, tum expositores Regule Franciscan. tum collectores privilegior. minor. seu de rebus Seraphice Religion. tractantes: tum, vitæ D. Francisci scriptores; vel conciones de eo habentes, quorum quamplurimum extant de huiusmodi sacris Stigmatibus: sed de his inferius ad 4. octob.

11. hæc eadem attestantur vacia divinitus edita miracula: quorum locum tenebant Sanctus Bonaaventura sup. cap. 13. & 16. Pilanus sup. Marcus Vlyssipontensis sup. cap. 18. & lib. 3. cap. 1. a. & c. item part. 2. lib. 9. cap. 11. Wadinghus tom. 1. sup. ad ann. 1224. §. 21. 22. & seq. & ad ann. 1228. §. 13. 14. & c. Toffinianus sup.

§. 3. Telles etiam oculati haud nobis defuntiquos proferit idem Seraphicus Doctor S. Bonaaventura cap. 13. sup. *Ipse videri, licet ibi sacrum iuramentum in ævo multa diligentia haderet abscondere: latere tamen non potuit, quia aliqui Stigmata manuum viderent & pedum: quamquam manus quæsi semper portaret castellas, & pedibus ex tunc insidere calcassent. Viderunt etiam, dñm vincens, Fratres plerumque, qui licet essent propter sanctitatem præcipuam, vix per amata fide dicitur: tamen ad omne divinum amorem, sic esse, ac se vidisse, talis sacrosancti, iuramentum firmarunt. Viderunt etiam ex familiaritate, quam cum vris sanctis habebant, aliqui Cardinales, laudes factorum Stigmatum Petri, & Hymni, & Antiphonis, quas ad ipsos videndum duxerunt, vivaciter insistentes: qui tam vrbis quàm scriptis, perhibuerunt testimonium veritati. Summos etiam Pontifices, Dominos Alexander IV. cum populo prædicaret, coram multis Fratribus, & multis, affirmavit: si dñm sanctus videret, Stigmata illa sacra suis oculis conspexisset. Viderunt in morte plurimum quinquaginta Fratres, Viqueque Deo deusissima Clara, cū ea ceteri Fratres suos, & saeculares innumeris: ex quibus quemadmodum suo loco dicitur, quamplurimos & consulti sunt, ex deus totius afflitu, & tante lanarunt manibus, ad testimonium firmitatem. Eadem ferè repouit cap. 13. dñm finius & exequias Dni Francisci enarrat: quæ confirmant Pilanus. Marcus Vlyssipontensis cap. 57. 72. & c. Wadinghus ad ann. 1224. §. 23. & c. tum ad ann. 1226. §. 40. 41. & seq. supr. Toffinianus. Post Tudenstem sup. lib. 3. cap. 14. & 15.*

§. 4. Quid autem vultum fuerit Beato Francisco, quid dicere, quod acclamare voluerit, dñm facis illis Stigmatibus insinuetur, apè quidem & decenter: his fuit expressum carminibus,

*Omnipotens Divinum Pater, ac sator optime verum,
Sernatorque hominum, cælum qui numine torques:
Sternis, & vidi, uni maris æquora comprimis, aras
Ventorum effrenas, atque impia Tartara quassas,
Mene hodie tantis videro fulgoribus ornas?
Tanto-neme genitor duxisti munere dignum?
His-ne meos radiare iubet insignibus artus?*

§. 5. Parabolicis & obscuris verbis expressit suo Cantico

vitæ Dei amicos modulamine, quos cælestis cupidus ictus influit, & quos vicissim habuit cum Christo acciores, sed dulciores congressus, (habet enim & amor Chribanus sus prelia, suas admittit & exultit sagittas) quibus tunc in dè amicos faces incendebantur.

**D. FRANCISCI CANTICVM,
AB HENRICO CHIFELLIO
Aotuerpinis Latium fidiu.**

*V'ssit ardenti mea corda flamma,
V'ssit ardenti mea corda flamma,
Ignis amoris.*

*V'ssit ardenti mea corda flamma
Grator spansi spesces novelli,
Annulum quando dedit Agnus infans:
Ast vbi me carcere clausit arcto
Ilicet ferro serens acuto,
Rupit impresso mea corda telo.
V'ssit ardenti mea corda flamma
Ignis amoris.*

*Rupit impresso mea corda telo,
Corpus inuenta cecidit sub ictu:
Lectus e paucis calamus pharetra;
Vrbibus missis validis, quæque
Pacis excussa, tulit arma belli:
Torreo dulci exanimatus astu
V'ssit ardenti mea corda flamma
Ignis amoris*

*Torreo dulci exanimatus astu:
Matte mirari, fuit hic amantis
Imperus teli, quod acuta ferro
Cuspis oblongo regit atque lato:
Percutit pectus, pedibusque cantum
Extat infixo gravis hasta ligno.
V'ssit ardenti mea corda flamma
Ignis amoris.*

*Inde telorum subiere nimbi,
Et procellose furit ira pugnæ:
Munior velox rutilante parma;
At magis crebro feriente ferro
Lucido inelsum tepe pectus ars
Me nimis forti lacerante dextra.
V'ssit ardenti mea corda flamma
Ignis amoris.*

*Tam potens ardare vibrabas ictus
Duxerim vt vanum excipere ingruentes,
Fugerim & terre occubuisse morti.
Bella non aqua ratione tentas,
Clamo: at is fortes iterando pugnæ,
Movit innicta nona bella dextra,
V'ssit ardenti mea corda flamma
Ignis amoris.*

*Saxa plumbato iacit æliamissa:
Saxa quæ pondus graviora mille,
Sicut æstiva rabies procella,
Densa non illo numeranda sensu
Vndique expostum ponere pectus,*

Irrito nunquam recedente nisu.

*Visit ardenti mea corda flamma
Ignis amoris.*

Irrito nunquam cecidit enisus.

Missa tam doctæ iaculantis arte.

Lamque prostratos rigor omnis artus

Liquit, & corpus lacrimam refractis

Perierat sensus: tacuit supinus,

• Pallida, exanguis, veluti Umbra mortis.

Visit ardenti mea corda flamma

Ignis amoris.

Pallui, exanguis veluti Umbra mortis:

Non tamen dulci surgente rita,

Gaudia ac canctos inhærente sensus,

Fortis hinc vires renouo priores,

Et citius respicia seclor alma,

Qua viam celsi referant olympi

Visit ardenti mea corda flamma

Ignis amoris.

Præstina postquam rediere vires,

• Amor, & Christo pia bella porto,

Fertiles eius peragando campos?

Obiuram amplectens ausis lacrimis,

Implicat nunquam perennante nexu,

Impetus tanti generosus Victor.

Visit ardenti mea corda flamma

Ignis amoris.

Vindice ac postquam pia bella dextra

Risè confectis, proprio citatus

Pacis immota stabilire leges?

Nonque sinceri meus igne amoris

Aserat Christus: placida in quiete

Iam fruor, solamine iam perenni

Roborati misis mea corda Christus.

Visit ardenti mea corda flamma

Visit ardenti mea corda flamma

Ignis amoris

3. 6. Descriptionem hanc poeticam præcipuè referendam iudicat Wadinghus tom. 3. opuscul. S. Francisci, vna cum Sancto Bernardino Senecensi tom. 4. serm. 4. extra ordin. prot. edition. ad ineffabiles illos: in monte Aluene confluctis, quibus amoris pugil D. Franciscus, ab iplo amore, quo fasciatus vulnere, totus amot euasit, intus ardens, & exterius suam amorem repræsentans. Aliud præterea refert Caristicum, quod etiam actuarie ab eodem Patre Sancto Francisco, post Stigmatum receptionem modulatum fuisse: ex eo quod læpius se percussum meminerit, & clarius sibi tum ossa aperta, efflue recentem quod ad vulnecum hauris tetulisse videtur. Illius meminit idem S. Bernarminus sup. serm. 16. extra ordin. rærumque sermone. fecit 6. Paralceus. Illud vario carmine genere Latinum reddidit Iacobus Lampognanus, Italus, & locetate læta. Sic autem incipit apud eundem Wadinghum,

Quid vulnere atam perdis o amant amor?
Mibi cor recessum facibus æternis flagrat,
• Actibus amoris, &c.

- §. 7. Non possunt omittare, quia oportune commemora-

tem, ingens illud prodigium in sanctæ S. Francisci, quo ex multis mirabilibus haud facile quicquam dixerit quidquam mirabilis fuisse. Corpus illud exangue, adhuc erectum in pede, uregrum illum, apertis fissibilibus in alium, coram aspiciere, vultibus illis quoque recentem manantibus sanguinem, conseruari. Ita visum à Nicolao V. Pap. an. 1449. cum quodam Episcopo, Gallo, & nonnullis aliis: qua de re extat epistola Francisci de Batis, Andrie Ducis, ad Andrem suum episcopum. Idem videtur Dicitus IV. Pont. Max. Cardinales, Agulius Carillans, Albornotus, Hispanus, & Alergius, olim Beneuentanus Archiepiscopus, Presbyter tituli S. Eusebii, tum Franciscus Sphorta, Dux Mediolanensis, & vari quidam Alissians: tum D. Galeottus de Bistochio, vir illustrissimus, 1509. die 18. Decembris. Præterea, inuentio venisse Pio V. Pont. Max. in mentem facturi hoc videre deplisum, itaque quo mandauit Ioanni Pico Cameræ, Ministro Generali Partium Conuentuum, ut contaret aperiri Cryptam, in qua continebatur talis thesaurus, sed frustra, quod quidem diuino numine factum esse credimus est. Vide Toffinianum lib. 2. Marcum Vlyssiponensem part. 1. lib. 2. cap. vltimo. ceu lib. 10. cap. 1. sup. Sed alium in annotat. ad cap. 15. vuz Sancti Francisci. Wadinghum tom. 1. ad ann. 1230. §. 4. Salazar cap. 18. &c. sup.

Mirabiles præterea visiones factæ sunt hac de re: vt §. 8. omnibus horum veritas innotelcat Stigmatum. Sanctum Episcopum - Cardinalem, Diuum Bonauenturam, audians. Ad huius suspensis miraculis (inquit) irrefragabilem firmitatem, non solum videruntur, & palpantem testimonia, per omnem modum credibilia, verum etiam apparitione mirabilia, & virtutes post ipsius vitam cõsistentes, ad omne mentis estu, eandem modum suffragantur. Ex his namque recitatur, Domini Gregorius Papa IX. (de quo vtr sanctus prophetae prædixerat, quod ad dignitatem Apostolicam sublimandam) antequam Crucis signifer ueniret, a Sancti sui adseribere; & vultum quendam deditur in corde gereret, de vulture laterali. Nihil miri quoddam (sicut ipse fidei Antiqui referebat cum lacrymis) Beatus et Franciscus, quodam facti præcursu dicitur, in suam apparuit. & hæstatiuus cordis ipsius redarguens, elonans brachium dextram, dextræ vultum, phalange poposuit ab ipso, ut scintillam emtereret sanguinem, quo ex lateri desfluat. Obtulit in visione Summus Pontifex phalange postulat: qua respice ad summum, sancti uisus de lateri, vultu debuit, impleri. Ex tunc ad illud factum miraculum tanta cepit deuotione affici, & emulatio seruire: ut nulli uadi passus esset, quod aliquis profanitate illa sacra signa, superba præsumeret impugnatione suscitare, quin eum sacræ interpretatione feriret. Hæc & his similia scribit Seraphicus Doctor cap. 16. vit. S. Francisci: quem sequuntur Pisanus, Vlyssiponensis sup. lib. 2. cap. 59. Toffinianus, Wadinghus ad ann. 1228. §. 3. sup.

Ad hæc, singulare hoc Diui Francisci privilegium §. 9. commendat & extollit Poutificum plurima Diploma: primum, est Gregorij IX. 21. vniuersos fideles per Teutonicam constitutos. Incipit, *Consistit Dominus gloriofus*: sub Datum Viterbij, Nonis April. Pontificatus ann. 11. Item ad Fridericum, Episcopum Olo-mucensem, in Moraua: incipit, *Vosper ad terminis ar-* bit. Iterum, ad Prætoræ & Prouinciales Ordinis Predicatorum incipit. *Non minus dilectus*: sub Datum ve sup. Agunt de us Pisanus, & Toffianus sup. Firmamentum oia donum minor, 1222. a. p. 2. Speculum Fractum minor, 1222. a. Monumenta ord. cuius. 1222. 1. Marcus Vlyssiponensis lib. 2. sup. c. 59. Wadinghus tom. 1.

eūctus, & publice confessus iudicio Ecclesie, con-
suis fautoribus est puniens. Ita Parisius de Gestis Ang-
lor. Vvallingham Westmonasteriensis anno 1222. &
Bzouius tom. 11. annal. Eccles. eodem anno §. 10.
Quid plura? nonnulli inuenti sunt hoc vltimo seculo,
qui hoc singulare Christi privilegium B. Francisco ce-
lestos datum, mirantur obfuscare, ac prorsus abolere.
Esteros alloquar, ne an nostratos nescio. Sed vt sit,
istidem vtr verbis, quibus Doctor Genium, pñicos
Gallos, novos Christianos, amantissimè arguebat.
*O infensati Galum, qui vobis sacrificauit, non obedire
veritati, ante quatuor oculos Iesus Christus prescriptus
est, in vobis Crucifixus:* cap. 9. 2. in Cruce enim Chri-
stus, clauis, spiritus, flagellus, lancea, quasi calamis:
sanguine veluti atramento, descriptus & depictus est,
equali vltima macula pro peccatis nostris, vt ab eis
infratremur id est, deprecas est, veluti redemptor, ju-
stificator, propitiator & saluator noster: hæc tanti fecit
idè Apostolus vt ita concluderet. Epistolâ suâ. *De cetero
nemini molestus sit: Ego enim Stigmata Domini Iesu
in corpore meo porto:* cap. 6. vers. 17. Sic Beatus Theo-
dorus Studita, acriter flagellatus à Leone Imperat. Ico-
noclasta, post verbera exortans, scribat ad Nauacra-
tam: *An non diadema gestansurum gloria meritis
Stigmata ferre Christi, vniuersis eius passiones cum coro-
na?* Apud Baronium ad ann. 824. ex Michaelè stu-
dita in eius vita. Stigmatibus Christi ferus Diuus Fran-
ciscus, signis Redemptionis nostræ insignitus à Christo,
sacra Stigmata deferat? quorsam ei vis impudè illam
adimere gloriam? qui hoc conati sunt: vel vete-
rè condemnatioque fuerit à Sede Apostolica; vt na-
per ostensum est: vel heretici exutere, vt Beza, Mor-
nerus, &c. quibus strenuè obuiarunt Cornelius à La-
pide Commentar. in Epistol. Pauli ad Galat. 6. vers.
17. Leonardus Coepurus sup. & alij.

5. 14. Facetur quidem Modernis quidam Diuus Franciscus
detulisse Christi Stigmata, Gallicè, *Flethrissem-
res:* sed quæratone id sic transulente, videat prudens
Lector, scio, multos doctos viros illam iure ex hoc
redarguile: cùm pius ipsemet in suis Homiliis, con-
cion. de Sancto Francisco: huic vixæ traductioni
contrarius sit. Nec in hac grani materia, iuuat, non-
nullos scitulos, acque grammatikos in medium produ-
cere: sed Theologos, Patres orthodoxos, aliosque
viros pios & eruditos consulere id ex pofcebat: inuenis-
setque, Stigmata dici à Græcis: vulneta, cicatrices,
plagas, cœu notas alicui ferro cadentes inultas. Vide D.
Thomam, Glossam ordinariam, &c. in præfatam,
caput 6. ad Galatas. Apud Latinos verb; id omne,
quod plaga fit aut vlcus, ex verberibus, & vulneribus
acceptum. Itaque in Beato Francisco dicimus non
simpliciter signa, cœu cicatrices: fuisse patula vul-
neta, & perfossa, perpetuum manantia sanguine, cor-
poris patentes aperturas: plagæque illas quinque, (scilicet
vulnera hæc fuisse cruenta: è quibus semper bullabat
sanguis, maxime verò è latere. Nec minutum id: sed in
tantum serp, vt sancti vni tunica, & subligaculū cruce
infesta tubertent: cuius rei testes adiunt Sanctus
Bonaventura, Speculum vite Sancti Francisci, Pità-
nius, Diuus Antoninus, Sedulius, & alij sup. ex Bul-
la Nicolai IV. anno millesimo ducentesimo nonage-
simo primo data sup.

Quapropter prima sedes, Sancta Romana Ecclesia,
cæterarum omnium mater Ecclesiarum, ea sacra Diui
Francisci Stigmata semper venerata est, docuitque
esse colenda, festo particulari, vnde patet huiusmodi
Stigmata esse ab Ecclesia Catholica canonizata, cùm
ab illa habeant diem festum assignatum in Martyrolo-

gio, Breuiario, ac Missali Romano; & tot testimonia
Summorum Pontificum publica: canonizata verò,
non solum cadit supra Sanctos, sed etiam supra my-
steria, vel supra festorum assignationem: qua in re
Papa errare non potest. Est autem canonizatio, testi-
monium publicum ab Ecclesia datum, de sanctitate,
festo, vel mysterio: vt latè & benè probant Diuus
Frater Agidius lib. 1. de Conception. Deiparæ fol. 9.
& lib. 3. fol. 307. ex Suarez numer. 2. item Portellus
supra.

Rem sic adè admirabilem, ac tantopere testatam §. 15.
Benedictus Papa XI. anno octidima folemitate, dupli-
ci officio Ecclesiastico celebrari voluit: hac die deci-
moseptimo Septembris, quem ritum postea vniuersus
ordo in Capitulo generali anno millesimo trecentesi-
mo quadragesimo tertio: Caturci in Gallia celebra-
to, gratanter accepit: huic rei meminere Pisanus,
Sanctus Antoninus, Compendium priuileg. Marcus
Vysliponenis parte prima, libro secundo, cap. quin-
quagesimo nono. Wadinghus tom primo, ad annum
millesimum ducentessim vigesimum quartum, pa-
ragrapho ducentesimo & vigesimo, & alij sup. item
Franciscus Mazzorinus in Martyrolog. Petrus Gale-
sinius in Addition. ad Vlsardum, & Molanus ibid.
Romanum Martyrologium vetulum M.S. & im-
pressum ann. 1509. ac nouum per Cardinalem Baro-
num, ex Mandato Stati V. teste ipsomet Baronio. Tandem
Paulus V. Pont. Maximus, licentiam generalem
dedit, anno millesimo sexcentesimo decimo sexto, om-
nibus cleicis Regularibus & secularibus; vt possent
hac die recitare officium diuinum de factis Stigmatibus
diui Francisci. Postea idem concessit FF. minoritis de
Oferuancia, vt semel quouis mensè idem recitarent
officium, prima die cuiusque mensis non imposita ali-
quo festo noceat lectio, excepto tempore Qua-
dragesimæ & Aduentus ann. 1635. Ita habetur apud
Wadingham, & Portellum sup. & in Brouano Ro-
mano ano. 1635. in Appendice pro solis propriis ce-
lestinis minorum, & hoc ex assensu sacre Congregatio-
nis Rituum.

Officium proprium huiusmodi recitatur Stigma-
tum, quo modo in hoc solemnitate recitatur, cōcinnatè
Reuerendus Pater Gerardus Odonis, Gallos prouincie
Aquitanzæ in Capitulo generali Parisiensis, ann.
1329. electus Minister Generalis: indeque Patriarcha
Antiochemis, ac Catanensis Episcopus. Id autem
composuit ex diuersis Hymnis, Responsorijs, Antiphonis,
Profis, & Rhythmis Ecclesiasticis, à varijs
Cardinalibus, & Summis Pontificibus in honorem
D. Francisci editis: prout testantur, Tritemius de
Scriptor. Eccles. Gnesinetus in Bibliotheca. Willorus
in Athenis orthodoxos Franciscos. Ioannes Rioche in
Compend. tempor. lih. 4. cap. 90. de factis Docto-
rib. Marcus Vysliponenis. 2. parte chron. minor. lib.
cap. Wading hysto. 1. ad an. 1224. §. 20. & an. 1228.
§. 78. sup. Gregorius IX. Papa concessit omnibus
vitantibus Ecclesiam Mortis Aluente in die Stig-
matum Beati Francisci, remissionem mediæ totius
omnium delictorum: vifitantibus autem alias Ecclesias
ordinis, eadem die, dedit de indulgentia noceat tertia
apud Compendium priuileg. verb. *Indulgentia noceat tertia
facilari, promi:* cætera vide infra ad 4. Octob.

SAPHICVM CARMEN QVO DE CLARA.
 tar singulari Christi dilectio in B. Franciscum
 dum et impellit sacra Stigmata

5. 17. **L**le, cui nunquam genus esse lapsnm
 Desistit cura, regit astra: mundnm,
 Gessit in hunc scelera parentum
 Debata solns.
 Post opus tantum, ruiturque ibat,
 Vidit in praeceptis, quia nosse Ordo,
 In chaos terrarum, tenebrasque uigrae,
 Iuraque Vita.
 Motus immensa pietate Venit
 Denud terris, adit figens
 Carus FRANCISCO patiente secum
 Stigmata cordis.
 Vt nonus mundum renite et alter
 Christus impressit manibus foris,
 Carum clausis pedibus reoritur,
 Valnere Sancto.
 Sicque compassus lateris rubentis
 Ferret affixum, poscuntque vulnus,
 Totus de Christo Cruce servus esse
 Concrucifixus.
 O virum seculo celeberrime cernite
 Fide, qui talis similis per orbem?
 Nemo, cui (mirum factum) nonantur
 Signa salus.
 Ferculis parvis, velidique potu
 Fons, arcebat precus a sacrande
 Corpore, veniens scelerosa fiesin
 Flamma flammis.
 Montis et colsum peterat cacumen,
 Quò quater ductis dies diebus,
 Solueret festum bacchaeti almi,
 Nempe Laverna,
 Rupe dum clausus speculari omnis
 Sub specu duros lacrymis dolores,
 Quos tulit mundi Sator et Redemptor,
 Ardet amore.
 Mittit et longos gemtus ab imo
 Corde manantes, oculis redundant
 Flecibus, carlos acies apertos
 Tramite lustrat.
 Unde fulgenti, subito volentem
 Tunc Seraph ternis radio propinquam
 Hunc locum lapsu celeri petentem
 Ore decora,
 Hac ubi sacro celebrata monte
 Gesta, discessit rapido volatu
 Christus, et tanti memoranda Regis
 Signa reliquit.
 Cui Pater? cui nam? lapidi nec unquam
 Quin tua carni magis exarantur
 Numinis tui digno tabella
 Tu sacra legu.
 O cressis parni vixit, omne, cunctis,
 Da vofri celum pectus vitare

Hoftris, & tentas penetrare sani
 Equoris Indas.
 Lani in excessu genito, parenti,
 Spiritu, simplex tibi Trine seclum;
 Qui reformasti, pia iura seruo
 Valnere figens.

Beati Melchioris Vlyssipponis Martyris, b] Huius
 mentionem facit Gonzaga sup. part. 1. in BB. Marty- §. 18.
 rib. ordin. minor. ob Christi fidem suo ruo, passis,
 apud Indos Orientales. item part. 4. in provincia S.
 Thomae sub finem. Vbi primo loco dicitur mortem
 gloriosam strenus, Patris Melchioris Vlyssipponis lu-
 insuadi promissa alim custodis: qui incitio Constantino
 India Protege lasanapatensem Iusulam, rinfone Regem,
 ob miras iustitias, caterisque Christianis iustas pui-
 tate congreffus, post eum Metropolitim, atque eorum cap-
 ta, Regemque ad penetrativa adalium; dum oppidulum
 quoddam, rias acelas baptizatum peteres, illum Bar-
 barum gladius atque sagittis confusus, de eis triumphans
 occubuit. Passus est autem post an. 1150. Hilanor a Coila
 lib. 2. hist. cathol. pag. 166. Picquetus in catalog. viuo-
 illust. Francisc. Bohus to. 1. lib. 12. c. 12. Toffiman. lib.
 2. in fine, vbi de India. Grauna, in voce Trinitas p. 2.
 c. 14. Daça 4. p. chron. minor. lib. 1. cap. 57.

Beatorum Iohannis a Lana, & socii Martyr. e] Com- §. 19.
 pendiosior hylis hoi um illustre tropheum commemo-
 rat idem Antistes Gonzaga part. 3. sup. in Comento
 Nugatolano, qui est 7. provinc. Aquitan. Reuention-
 rib. Hoc in loco (inquit) venerabile duo Patres, atque
 de Catholica fide optime meriti, F. scilicet Iohannes V an-
 gulus, Sacerdos, & F. Iohannes Lana, iuxta Manasterij Gon-
 zaganus, sub hereticis; in Romana fides confessio, & pra-
 dicatio in manus Martyrum coram decet aruit. Ibidem
 accidit, in primis tumultibus Gallic, tempore Caroli
 IX. Regis. Wadinghus tom. 2. annal. minor. ad an.
 12. 7. §. 24. Daça sup. lib. 3. cap. 18.

Beati Gaudulphi, Confessoris. e] Oriundus fuit de §. 20.
 Binasia, in territorio Mediolanensi. Adolefcens mun-
 di iniquationem fugiens, opportunè S. Francisci in-
 flurum amplexus est in Sicilia: vna tantum vbi tunica,
 praeter cilicium, quod nudam gestabat ad eamem, con-
 textus, incedebat. Vix magnè abstinentiae, & assidue
 penitentiae: in diebus ieiunij semel in die, modico pane
 victabat & aqua. Concrucibus maxime vacabat,
 nocte, orationi & contemplationi frequentius incum-
 bebant: cibus dulcedine se pius capebat extra se tunc
 celestibus unctus. Caliditas fuit perquam stitio-
 sus, paupertate & humilitate omnes superabat. Suum
 praedicè sine instare, Christianè se praetax ad mortem
 obtulit: die Sabbathi sancti anni. 1160. ad Hospitale S.
 Nicolai, in oppido Polity, provinc. Siciliae, dum illic
 laetas conciones ad populum haberet, nequ. ad huc esse
 minorum eo in loco habitaculum. In curia obitu Cam-
 panæ, totus oppidi nullo trahente forerunt: factum
 verò eius corpus delatum fuit ad matricem Ecclesiam
 in qua praecipua colitur veneratione viuens enim ac
 mortuus maximè claruit miraculis. Acta vix eius des-
 cripsit R. D. Iacobus, Cephalodensis Episcopus an. 1320.
 indiction. 3. ad quo extat mutuati sunt. B. Bartholom.
 Pisan. lib. 1. consuet. frucl. 8. & 11. p. 2. in fest. rib. min.
 provinc. Siciliae sancti illustri. Codex MS. Abbas S.
 Victor. Part. lib. Marcus Vlyssippon. 2. p. chron. min.
 lib. 9. c. 24. §. 1. Toffiman. lib. 1. hist. foraph Barezus
 sup. part. 4. lib. 1. cap. 42. Algeura in Arboite Epilogica
 totus ordin. Franciscan. Wadinghus tom. 2. annal.
 minor. ad an. 1156. §. 47. 1160. §. 42. & 109. ac 1293.
 §. 8. praefatus Antistes Translationem B. Gaudulphi.
 M n ij

perfecto ann. 1310. in Sabbatho Pentecostes: sed celebrata ibid. fest. 2. post Pentecostem, dies vero natalitatis Dominici 3. Septembris, ut commodius & solemnius possit celebrari: videlicet 17. die huius mensis, auctoritateque Apostoli, cœnari officium proprium. Vide ipsum in Additionib. ad præfat. mto. 2. annal. sub ann. 1160. §. 9. 10. & Ferrarum in suo Martyrologio, hac die. ex Martyrologio Siculo.

- §. 11. *Beatus Anonymus, Confessor.* f] Provincie Tulerie erat alumnus; vir deus, & de vite exemplaris, castitatisque polleus: cuius tentationes & victorias hæc describit Marcus Vlyssiponten. 2. part. sup. lib. 1. cap. 34. Wadinghus sup. ad an. 1153. §. 41. et Mariano lib. 2. c. 19.
- §. 12. *Beatus Stefanus, Confessor.* f] Laicus fuit professione; sed Religiosus alte contemplandus, qui & extraneis sæpe patiebatur & rapta; unde diuini sapientiam habuerat in responso suis, silecium solitudinemque summe excolebat, semel in die comedebat, à nona cibonam parcimonia læte reficiebat, humilitate singulari exornatus erat; obiit ac sepultus est in loco Montis-Iovis, prope Pænam. Agunt de eo, B. Bartholomæus Pisanus sup. lib. 1. fruct. 8. & 11. part. 2. in Fratib. minor. sanctis, illius. prouinc. D. Francisci. Codex MS. Abbat. S. Victor. Paris. ubi Gonzaga p. 1. sup. in BB. vicius huiusce ord. Wadinghus to. 1. annal. latin. ad an. 1218. §. 7. & tom. 4. ad an. 1290. §. 4. 4. Martini lib. 2. c. 19. Picquetus sup. Toffinian. lib. 1. in Custodia Perusina.
- §. 13. *Beatus Iacobi, Confessor.* g] Laicus quoque erat: qui multis miraculis post mortem claruit: quibus in Tifolani, seu in ciuitate Castellana; apud Ecclesiam S. Francisci, Memerunt de eo B. Bartholomæus Pisanus. Codex MS. & Gonzaga sup. Toffinianus lib. 1. bibl. seraph. Picquetus sup. Wadinghus tom. 3. ad an. 1306. §. 24. & tom. 4. ad an. 1399. paragraph. 28.
- Beatus Carolus à Durandis, Confessor.* h] E monte Feltrino oriundus fuit, virtutibus & vitæ sanctæ ornata, atque miraculis insignis. Memoratur à Marco Vlyssipontensi. part. 1. lib. 9. cap. 13. Gonzaga sup. in BB. vicius tertij ord. minor. Algerita in Arbore Epilogica totius ord. Franciscan. De Sillis in cap. 1. Reg. Tertiar. Ioan. de Tomes in Prædictis exhortat. super eandem Regul. pag. 38. Salazar lib. 6. chron. prouinc. Castellæ c. 30.
- §. 15. *Beatus Henricus Reg. Confess.* i] Cùm ordo noster Franciscanus variis quæretur distictis, ille, inter alios Reges, agnoscitur, qui operi rursus & favore, scribens ad Ioannem XXII. Papam: quæ de re sic loquitur S. Antonin. part. 3. hist. titul. 24. cap. 9. §. 15. *Multis quoque Reges & principes, ordinem in tanta tribulatione positum adiuuabant in Curia; Rex Francie, Rex Castellæ, Rex Aragonie, Rex Cypri, Rex Maritimum.* Cui adhibuitur Firmamentum trium ord. part. 1. in memoriali ordinis, lib. 8. Genet. à Montibus; Speculum Fratrum minor. ibid. tract. 1. sub 17. Generali. Marcus Vlyssiponten. p. 2. chron. minor. lib. 8. c. 15. Hæc pietate, castitate, & multis bonorum operum meritis luxæ: cuius tanta fuit puritas, vt, exi vocatus, virginitatem illibatam conseruauerit. Præterea habitu Religiosis seraphicæ assumptione, in eo sanctissimè vitæ ac obiit, sepultus Nicolaus, apud F. F. minores: vbi miraculis emicet. Partem quoque vitæ est Stephanus Cyprius, dum recentia Regum Cypri genealogia, c. 21. sine iustitiz fol. 141. pag. 2. hæc de eo B. Henrico Rege subiicit. *Obiit postquam regnauit, æt. 33. absque quo reuerentis effect, aut liberos procreauit, cuius huius decessus exstitit ac sanctissimus: sepultusque fuit in Ecclesia S. Francisci, eo quod confessorius eius esset Franciscanus. Quid veritas historice magis contrarium quàm in eis reuerentia obicitur tacet nupurè veritatem, perpetam excogitat fictitium.*

Siquidem B. Henricus matrimonio iunctus virginitatem seruauit; deinde minorum solido adscriptus; apud suos Fratres sepultum in Chus est: quod cum ita sit, quid est aliud contrarium asserere, quàm veritatem alterare? Res periculum facimus? Atulsi quoque velim, prolebor, vocem vitæorum probatorum siue nostrærum, siue exteriorum.

Primas ad B. Bartholomæum Pisanum lib. 1. confor. fruct. 8. part. 3. vbi de Regib. quæ est de uocatione, habitum D. Francisci induerunt. *Septimus (inquit) si oculi sanctissimi ad domum Regum de Cypri, habet Regem Henricum, qui fuit virgo purissimus: hic habet non sumitur cum ipse decessit, et Nicolaus in domo Fratrum sepultus miraculis carissimus. Item fruct. 11. part. 2. in provincia Terce sanctæ, vbi de Custodia Nicotia in Cypri. *Quæ habet in locum Nicotia (ait) in quibus sepulchri Rex Cypri Henricus cum habitis, et sancti signa. Speculum Fratrum minor. sup. Regnat etiam in eadem Regno Cypri, recolende memoria, Dominus Henricus Rex Cypri, virgo purissimus usque ad mortem, quamvis virtutibus habet, et amos virtute perfectus, qui Fratres ipse diligebat, et in fine suis non habuit, in Conuentu Nicotia cum Fratribus simulatis, cuius sepulchrum est variis miraculis gloriosum. Item Toffinianus lib. 2. a. 10p.**

Dei amat, et sic pampis scilicetque monemus, Quæque Cypri Dominus, quique opulenti erant, Henricus appetens Regem Rex, omnia potestas amaret, ne latis mundanis, sine, atque dimissis, ut ab his electis, qui, ut plurimum sunt homines, sunt, ut peccata, et sumpta B. Francisci habitus, in eo plures amos vitæ regere, atque non sine opinione sanctitatis obiri in insula Nicotia, simulatisque apud Fratres, vbi miraculis emicent. Hæc consentient Firmamentum trium ord. & Vlyssiponten. sup. Eadem attestantur etiam exteri: sic habet Pisanus lib. 2. de Bone ita. relig. c. 26. ord. minor. memorata gens. Vir licet Henricus Rex Cypri, qui pluribus etiam amos, in eo regere vitæ, ut scilicet solum virtutibus, sed miraculis etiam respicit. Item Iacobus Bonifacius, in vita B. Angeli à Goyssæ cap. 4. circa fin.

Beatus Paulus de Trineis, Confess. j] Fulgini nascitur. 1309. patre Vagnotio Trineis, fratre Vgolinis Trineis, eiusdem vrbis, altarium terrarum Domini; matre vero Othania Virgine, nobilissima Romana. Ab incunabulis mira pietate repletus, anno 14. iux ætatis, mundo valens in Ecclesia 14. Regule religiosæ vitæ suscepta ann. 1323. *Paulus* inditum in baptisimæ nomen, sed *Paulus* communi appellatione audiebat apud Fratres, ob ineffabilem caritatem, & humilem corporis statum. Sponte & libens Jolegi infirmi Lactorum statum, in quo humilia quæque orerebat officia. Totus meditationibus & diuini aditit concipiendis assuetus, sed dum ex spiritus ferocis, seipsum contra se haberet, atque spiritus vehementia in sulphura ageretur & validos clamores, rogauit sibi concedi cellulam in angulo domus sepositam, ne, quàm dormitorio habebant, turberentur. Videns autem Fratres à pronauo spiritus ferocis declinasse, & à pura Regule obseruantiâ, perierunt in paupertate reuocanda recessisse, per penam salutis, asperius flagellis, ferocis seipsum contra se habebat à Deo, median- te iplo insuburo Beato Francisco, spiritum boni infundit, & sacri ordinis originum feruorem resouant. Vnebat eo tempore, in ipso illo Conuentu, cum conterraneis, Beatus Thomas Fulgini, post aliquot annos, apud Bulgarios, pallis Martirum: cuius virtutes & sanctimoniam sibi lectandam ad ipsos ordines ingressu propoluit, atque ita perficere quæritus est, vt ab ipso rorocis sanctitatis opinionem sic assuetus. Cum vero hoc frequenter confabularetur de restituenda

tuenda per eius virtutem, aliorumque auxilium, collapsa disciplina: nihil enim sibi vel in his, vel in aliis rebus fecit, aut ponderosis negotiis, aut lebat tribuere: susceptor de semetipso humilissimo cogitatione. Placuit tamen Patri misericordiarum, qui pius infodit cogitatus, largiri virtutem, & abieci hominis operam magnam perficere. Etenim per Paulinum ipsorum, qui instantes petebat Fratrum mores reformati voluit pristinum restitui splendorem, & abiectionem reuocari paupertatem.

Beatus Ioannes de *Valibus* iam initium quoddam dederat huiusmodi sanctæ Reformationi: sociisque
 35. seu cooperatores habuit B. Angelum *Clarenum*, Gentilem de *Spoleto*, Angelum de *Monte Lemis*, viros pius & doctos; qui post obitum suum ann. 1151. perseverant in prædictæ obferuantie rigore, donec aduenit huc B. Paulinus *Fulginus*, qui sanctior inchoatum opus feliciter promouit. Proposuit & ann. 1155. in Cælesti deserto, ac provincia S. Francis, in aspectu monte, penitentiam exercenda opportuno, olim eandem ob causam sancto institutori D. Francisco familiaris, in commodum de duotum Cereobolium rediit tugurium & arborum ramis ab eodem S. Patriarcha constitutum, sacrauitque Deo sub titulo Annuntiationis B. Virginis: ut ibi tyrones pie educarentur, & sanctæ paupertatis spiritum ex pauperum omicily incolat utraherent. Exiit Fulginum reuerfus, multa cum passus esset à laiciis vitæ solatoribus, *seorsim* & solitarius vixit, ex superiorum licentia, in tutri concessa sibi ab Hugolino de *Trineis*, viris Fulgini principe suo consanguineo, quo olim utebantur in malefactorum miscipium Fulginate, eo in loco, quo nunc est S. Lucæ Monasterium. In libertatem spiritus hoc vitæ cacere; in vigiliis & ieiuniis, in oratione & contemplatione vitam ducit Anglicam, & exemplo suo multos alliebat ad potiorum disciplinam. Conlocos, & p̄ desiderij cõcios aliquando orationibus, aliquando missis genitæ & latens, in sancto confirmabat proposito: sique sua semel orationis feruor, dñm pro his peccatoribus, ut tota tutris ignita videretur, superante veterem flamma copiosa. Accurrit populatignem extinditur, sed nullum sepeit præter B. Paulinum toto corpore sistantem mirabili hoc igitur circumseptam.

Dùm in his versaretur exercitiis venit Generalis Minister B. Thomas *Fabrianus*, seu *Frigonius*, eam in

30. vrbem comita provincie S. Francis celebraturus, ann. 1168. quibus expletis petiit ut princeps, præfatus Hugolinus, huic suo consanguineo, & pauculis sociis, tugurium concedi Bruliani: quod granteis à prelo accept. Hac itaque domuncula, in loco horietis & vallis solitudinis inter & Camerium, radices fixit Beatus Paulinus, & fundamenta fecit eo solidiora, quo humiliora, Regularis Obferuantie, socios aduocant viros bonos, non tamen exque constantie, cedentibus aliquot loci asperitas & incommodis, non fuisse preferendis: in vicino etenim lacu perpetua querela quarabant tanq, cernose paludes grauem exhalabant aërem: dumeta, humilisque myricæ plunimos generabant serpentes, quos ipsi in lectis, pes officinas, & io vtenibus magno horrore & metu Fratres frequenter offendebant, hominum libi commercium nullam, viam nullam, solatia humana nulla, omnia inculta & aspera, montis aliquot incolæ rusticis, pauperes, horridi, quorum vestes captarum ouiumque pelles, calcemata calopodia. Ab istis montibus B. Paulinus calones, in vris est, tum propter asperitatem, tum propter commodiorem incessum, per loca petro-

sa: & focus eorundem vim persuasit, obenta prius fauente à Generali Ministro. Hinc caloom, seu calopodiorum inter Regularis Obferuantie professores, maxime in Italia, à quibus in vrbis vulgo conuocantur, deducta consuetudo: eò firmius retenta, quo minor ea esse constare pretio, quibus solet, vix landalia, magis etiam conductus familiaris, & à plerisque aliis religiosis sine assumpta. Hic io summa vix auulente, & alidua contemplatione, dñm per aliquot menses hæretis, reedentibus aliquibus ex focus, alii fontioris & tobatoris spiritus accesserunt: vti B. Angelus de *Monte Lemis*, Ioannes de *Strouensis*, Franciscus & Laurentius *Fabrianenses*, &c. quorum aduenit ita creuit, vt augeate oportuicet domicilium de sacra medulam. Aucto aniplius sodalitate, & diffusa per omnem in circuta regionem, fama sanctæ societatis plures accurrere vndique Fratres, quàm sub vnus tugurio angustius potuerunt contineri. Obiitque protindè infra breue tempus à prædicto Generali ordine Ministro, cuiusque iueuolentibus, in prouincis S. Francis, Tuscis, & Romanis, eorubola multa, quæ vix huiusmodi vrbis emulatores recipiendis iustificabant: videret, loca ceteris B. Francis, Pitar, iam, Montis-Loei, Montis-Iouis, Montis-Ionis, Strouenij, &c. in quibus imitabantur, quæ ex saculo adueniebant, vel religiosibus instruebantur, qui laiciis vix pertaxis, alius prouincis aut comobus aduolabant: super quæ Commissarius institutus est Reuerendissimo Generali Ministro, Henrico ann. 1188.

Ceterùm vix Dei Fulgine reuerfus, continuisque
 31. orationibus, & cõlesti meditatione, se, populum Fulginatem, & commissum sibi gregem Deo seruerite commendabat: tempus, quod orationi impeterat, instruendis ad se venientibus, & audiendis Fratribus, regendoque sodalitate dedicant. Horas antemedianis feruè omnes infumebat in audiendis sacris, & sanctissimi corporis Doctum per ceptione, cui quodidè, p̄missa digna præparatione, deuote & communiabatur. Sepulchrum iustitæ singulis diebus B. Angela conuoluit, & factorum Martyri Jacobi & Philippi, quorum meminimus supra orans, vt pro se Dominum interpellarent. Tandè febri correptus ad mortem, sanctæ Ecclesie Sacramenta piè suscepit, deinde animam Deo commendans, ad sociotique interpellans beatissimam Virginem, SS. Paulum, Franciscum, &c. huiusmodi similitudinem P. Seraphici D. Francis de eumcens, pauperula contectis lacerna, manibus in crucis modum compositis, *Iesum* & *Mariam* inuocans, hilari ac sereno vultu sanctam cillauit animam, hac die ann. 1190. ætu 1191. ætatis suæ 81. ab ingressu Religiosis 76. cuius corpus sepultum est in sede S. Francis, apud P. Conuentualis. Signis & miraculis clarus ante & post obitum. Vitam ipsius insculpsit Marianus Florentinus, Marcus Vlyssiponeni, sup. p. a. lib. 9. c. 26. & 33. item p. 3. lib. 1. c. 1. 2. 3. 4. & lib. 7. c. 41. Cinarcellus & Iacobillus de SS. Fulginarij. Agere de Tõssintum sup. lib. 1. & 1. Gornaga sup. p. 1. vbi de Obferuarij. Regul. exordio apud fratros. Firmamentum totum ordin. Speculij FFrancoi. in memoriali ordin. Foderetus ibid. in Descriptione prouinc. Burgund. pag. 154. Wadingius sup. tom. 1. ad an. 1113. §. 7. tom. 2. an. 1191. §. 54. & 59. ro. 3. an. 1121. §. 21. an. 1134. §. 24. & tom. 4. ad an. 1151. §. 7. an. 1168. §. 10. 11. 12. 13. an. 1174. §. 18. 19. & seq. an. 1175. §. 4. 3. an. 1176. §. 16. an. 1180. §. 29. an. 1182. §. 2. an. 1184. §. 3. 1. 4. an. 1185. §. 4. 5. 6. an. 1188. §. 11. & c. an. 1190. 1. 2. & seq. Salazar. lib. 1. chron. prouinc. Castellæ cap. 33. Ioannes à Sancta Maria part. 1. chron. prouinc. S. Iosephi lib. 1. cap. 4.

DECIMOQUARTO KALENDAS OCTOBRIS.

IN Germania, Beati^a Iohannis Quiesdeberi, Confessoris: qui totius familie Obferuantiz Cismontanz Vicarius generalis electus, magnz vitæ sanctitate illuxit. Firmi in Piceno, Beati^b Bonauenturz Firmani, Confessoris: qui abstinentia, paupertate & oratione insignis: ingenti zelo salutis animarum æstuabat, & quamplura post mortem edidit miracula. Populæ de Angelis in India Occidua, Beati^c Didaci Olartis, Confessoris: magnæ humilitatis & patientiæ viri: qui ardenti erga Deum & proximum charitate sic inflammatus est: vt suis feruentissimis concionibus innumerabilem Indorum multitudinem conuerterit ad fidem: & clarus meritis in cælum conscenderit.

SEPTEMBRIS XVIII.

§. 1. **B**eati Iohannis Quiesdeberi, Confessoris. a) Maxima exornatus erat sanctitate: quapropter quartus Vicarius Generalis Cismontanz Fratrum Obferuantin. electus est, Basilee, ann. Christi 1474. in Capitulo generali gubernauitque annis 3. Illius meminere Marcus Vlyssiponenf. 3. part. chronic. minor. lib. 3. cap. 47. in fin. Gonzaga orig. seraphic. relig. part. 1. in catalogo Vicariorum Generalium Cismontanorum huiusce ordinis. Vocatur autem 3. Vicarius Generalis Cismontanus electus, ex Vicario Prouinciali Francuz, vt sanctus, & zelo Religionis ferendus: ab Auctore Speculi Fratrum minorum tract. 1. in memoriali ordinis.

§. 2. **B**eati Bonauentura Firmani, Confessoris. b) Nobilis hic vir, Seraphicam Religionem ingressus, magna animi contentione perfectionis statim aggreditur: abstinentiæ erat incredibilis, plures Quadagesimas per annum ieiunabat: paupertate gaudebat Evangelica, sanctam orationem ita excolebat, vt Matutinis expletis, in ^{ves} ad Primam vsque per totam noctem perseueraret: prædicatore egregius factus, ingenti zelo, ardentem salutem exquirebat: strenuè, imò absque fatigatione vlla, iugiter incumbens, siue concionibus habendis ad populum, siue confessoribus audiendis presentem. Excessit è vita apud Conuentum Patrum Obferuantin. Firmanæ vrbis: vbi & sepultus est. Cuius sacrum corpus nouem post menses elapsos inuentum est incorruptum, inextremum, & puleharum: quod ad lateris maioris Altaris Ecclesiæ eiusdem loci transferum est, & plurimis miraculis à Deo exornatur. Testatur Marcus Vlyssiponenf. sup. lib. 9. cap. 40. sub ann. 1528.

§. 3. **B**eati Didaci Olartis, Confessoris. c) Eo ex oppido, quod Medellinum vocatur oriundus erat vsque eorum huius, qui cum strenuo illo Hetoe, Ferdinando Cortesio exercens Hispani Duce, pro Carolo V. Imperatore, in Indiam traiecit: Mexicum celeberrimam ciuitatem, atque loca expugnauit, & sub suo Domino redegerunt. Qui eius postmodum vitæ persequens, ac temporalem multum, multareque licentiam exerceat, cum adhuc vegeta esset ætate, mundi con-

temptis illecebens, ac seculo nequam vale, ex animo dicto, Cbristi militiz, ac Franciscanz Religionis (vt quod sibi vitæ spererat, id in ea infame et, innotitico habitu) in Mexicano Conuentu, adscisus voluit. In quafanè eus fecit progressus, ac adeo strenuè militauit: vt primis illis 12. prouinciz Sancti Euangelij fundatoribus comparandus facile veniat.

Fuit namque ab ipso Religionis ingressu ad vltimum vitæ vsque habitum in penitentis laboribus patientissimus, profunda humilitate præditus, ardentè erga Deum & proximum charitate inflammatus, in oratione assiduus: comis, affabilis, paupertatisque & abinentiæ amantissimus. Præterea, iudicium ad idem non absque labore affectus, sacris confessionibus, ac instruendis in fide Barbaris istis patiz nationibus, quam diligentissimè vacauit: ita vt innumeram eorum multitudinem ad fidem conuerterit. Eo etiam nihil humilis fuit, cum in Guaduanum, Desfontorens, atque prædix prouincie Muniftrum scriptus electus; nihil eorum; quæ ad iuniorum Fratrum, vel etiam nouitum, ex munere spectant, prætermittent: & Episcopatum à Philippo II. Hispano Rege, sibi oblatum reuerentè asserens se tanto munere indignum, cum alioquin dignissimus esset; rogans eius Maestatem, vt in digne tantam munus consurre dignaretur. Hic tamen tantus Pater eùm ex hac Indica patria in Hispaniam ferè septuagenarius, ad præsan Regis Pbilippi iussum, traiecit: seque de quibaldam un posturis, ab vno, vel altero calumniosiore falso attributis luculentissimè purgasset: maximo cum honore, has in regiones, habito prius in Hispania, ex Rege mandato, Fratrum delecto, regressus: ac vltimoque morbo correptus, in Sancti Francisci Conuentu Populæ de Angelis spiritum Deo reddidit, sepultusque extat. Floruit ann. 1550. Scribunt de eo Gonzaga 4. part. sup. in eo Conuentu, qui est 38. prouinc. Sancti Euangelij. Barezus 4. part. chronic. minor. lib. 4. cap. 19. Daça ibidem lib. 2. cap. 19. Rapinuz in hist. general. org. Recollector. part. 2. §. 9. Elzeanus lib. 2. cap. 9. sacri moer. Olyuet. Marianus lib. 2. cap. 28. chronic. scriptor. obferuant. Restormæ.

DECIMOTERTIO KALENDAS OCTOBRIS.

OVeti Asturum, Beati ^a Alphonſi à Palenzuela, Epifcopi, & Confefſoris: pietate, eruditione, ac religione conſpicui. Sattiani in Tuſcia, Beatorum ^b Angeli à Cuitella, & Ioannis Riccij, Confefſorum: qui meritis & virtutibus præclari, Regularis ramos Obſervantiæ per Hethuriam, mirum in modum propagarunt. Volaterræ, Beati ^c Benediſti Hortulani, Confefſoris: qui humilitate, ſimplicitateque, ac voluntaria paupertate, & vitæ auſteritate inſignis: miraculorum etiam gloria refulſit. Palentiz, Beati ^d Ioannis à Vite, Confefſoris: oratione & obedientia atque charitate celebris.

SEPTEMBRIS XIX.

§. 1. **B**eati Alphonſi à Palenzuela, Epifcopi. ^a] Provincie Sancti Iacobi fuit alumnus: vir quidem doctiſſimus, atque concionator diſcretiſſimus, necnon deuotione ac pietate inſignis. Qui eùm eſſet Catholicis Hiſpaniæ Regibus Ferdinando eiusque coniugi Elizabethæ à ſacris confefſionibus, ab iſdem miſſus fuit in Angliam, acturus cum Henrico V 111. Anglorum Rege, de matrimonio euſdem cum ſerentiſſima pariterque piendiſſima Catharina eorundem Catholicorum Regum filia ann. Chriſti 1470. Bis Provincia- hæus munere functus eſt in præſata provincia. Ad vltimum Epifcopus Ouetiſis à Ioanne, Rege Caſtellæ, petitus: virtutis ac Religionis ampliora iudicia dedit. Diem obiit ſupremum Oueti, ſepultuſque eſt in choro Eccleſiæ ſux cathedralis: non abſque ſanctitatis opinione: maximum interim omnibus, qui eum agnoſcebant, deſiderium relinquens. Scribunt de eo Gonzaga orig. ſeraphic relig. part. 3. in Conuentu S. Franciſci Ouetiſis, qui eſt 3. provinc. ſancti Iacobi. Barezus 4. part. chron. minor. lib. 1. cap. 52. ad an. 1516. Daça bid. lib. 1. cap. 29. Marcus Viſſiponenſ. 3. part. chron. minor. lib. 1. cap. 27. ſub ann. 1470. Wadinghus tom. 1. ad ann. 1214. §. 9.

§. 2. **B**eatorum Angeli à Cuitella, & Ioannis Confefſoris. ^b] Vterque erat natione Hethuricus: ſed primus, Arretinus fuit: alter vero Florentinus: ambo laici: qui velut duo ſplendiſſima aſtra provincie Tuſciæ, Regulari obſervantiam mirum in modum propagarunt. Beatus Angelus ſui inſtituti zelatiſſimus extitit, orationi iugiter addiſtus, maxima in ea coelitus dona accepit: ſingulari charitate ſervebat, & pluribus aliis virtutibus utebat: qua de re bis manus Provinciale exercuit in prædita provincia, quam ſanctiſſimè tux Beatus Ioannes nobili genere natus, Vicarius Provincialis alternatim extitit in eadem provincia cum ipſo Beato Angelo: quippe qui orationis amantiſſimus cum

eſſet: in omnibus ſuis operibus, humilitate, prudentia, optimoque conſilio admodum præſtaret. Ambo, Capitulo provinciali apud Conuentum S. Chriſtophori Caſtilionis Arretini celebrato, intererant, eùm motu ceperant agitari: quare Sarrum deſici, ibidem Deo animas reſtiterunt: quorum corpora 40. poſt annos, omnino integra, reperta: piorum veneratione coluntur. Floierunt circa ann. 1480. Agunt de eis Marcus Viſſiponenſis 3. part. chron. minor. lib. 7. cap. 41. Gonzaga 2. part. ſup. in Conuent. 5. 13. & 15. provinc. Tuſciæ. Wadinghus tom. 1. anal. minor. ad an. 1211. §. 18. & tom. 2. ad ann. 1399. §. 65.

Beati Benediſti Hortulani, Confefſoris. ^c] Laicus erat §. 3. professione: vocatus Beatus Benediſtus à Sancto Lario, aliàs Hortulano: eo quod poſt orationis tempus continud hortum excolebat. Qui ob vitæ aſperitatem, atque extremè ſed merè voluntariam paupertatem omnium rerum, ſummamque ſimplicitatem, & profundiffimam humilitatem: tam à Fratribus, quam etiam à ſecularibus, ad hoc vitæ in maxima veneratione habitus eſt. Exceſſit è vitæ apud Conuentum Sancti Hieronymi Volaterram, qui eſt 21. provinc. Tuſciæ: ibique ſepultus miraculis emicat. Memoratur à Gonzaga 2. parte ſup. in præſato Conuentu. Barezus ſup. lib. 3. cap. 20. ad ann. 1540. quo hic clarebat.

Beati Ioannis à Vite, Confefſoris. ^d] Dicitur eſſe Beatus Ioannes à Vite, vulgò, De la Torre: qui ob ſingularis eius virtutes, cum coeli ois beati exiſtimatur. Nam humilitate & obedientia maxime pollebat, orationi aſſiſtus, charitate fetentiſſimus erat. Forti obdormiuit in Domino apud Conuentum Sancti Michaelis Palentiz: qui eſt 13. provinc. Sancti Gabrielis. Eius meminit Gonzaga ibidem part. 3. ſup. Barezus ſup. lib. 7. cap. 14. ſub ann. 1570. Raynexus in hiſtor. general. orig. Recolleſtor. decad. 8. part. 1. §. 8.

DVODECIMO KALENDAS OCTOBRIS.

A Pud Montem-Murum propè Scarlinum in Hethruria, Beati ^a Ladislai ab Hungaria, Confessoris: qui regia exortus profapia, tanta humilitate, oratione, paupertate, ac spiritus feruore, claruit; vt inter orandum sæpè in extasim raptus, eleuaretur sursum à terra: & quem videret aliqua virtute polentem, imitaretur ad exemplum. In Aprutio, iuxta vrhem Sancti Angeli; Beati ^b Seraphini Theatini, Confessoris, & Concionatoris eximij: sanctitate & dono scientie inclyti. Capriolæ in Tuscia, Beati ^c Ioannis-Francisci Belantis, Confessoris: quem gratia miraculorum post mortem exornat. In Mexico, Beati ^d Garciz de Cineros, Confessoris: qui potens opere & sermone, strenuissimè laborauit pro Indorum conuersione: & primus Prouincialis Minister prouinciz Sancti Euangelij electus, summa integritate vitæ ac prudentia præfuit

SEPTEMBRIS X X.

- §. 1. **B**eati Ladislai ab Hungaria, Confessoris. *) Memoratur à Marco Vlyssiponenſi 3. part. chronic. minor. lib. 1. cap. 25. & lib. 3. cap. 47. Gonzaga 1. part. orig. seraph. relig. in Conuentu 11. prouinc. Tusciæ. Vit fuit integerrimus, ex Regia profapia ornatus: vita exemplari admodum nrebat. Sanctæ orationis & contemplationis exercitio ea humilitate ac pietate, spiritus feruore adfectus erat: vt sæpè in extasim raptus, insensibilis videretur & immobilis: nonnunquam verò in altum subleuatus, manebat diuinius in aere veluti, absque aliquo alio sustentaculo, suspensus. Summo flagrabat desiderio Regularis Obferuantiz, maluit circa paupertatem: qua de re plurimas lustrat prouincias, videlicet Sancti Francisci, Sancti Angeli, Tusciæ, Mediolanensis, &c. vt tibi tandem, veram ac fecutam animi tranquillitatem adipisceretur. In Hethruria diutius mansit apud Scarlinum sub directione Beati Thomæ à Ferrara, aliàs de Scarlino: quem dicebat repensisse vitum iuxta cor suum. Licet enim laicus, vulgaribusque parentibus esset exortus nobilissimus tamen, ac pius Sacerdos haud dedignatus est sub obedientia illius degere; eo quòd singulari sanctitate perditum noverat & Deo gratissimum.
- §. 2. Itaque cum Beato Thoma libentissimè permansit vsquequo Sanctus Bernardinus Senensis, quibuldam Capnobis in Insulubra exadificatis, in sui auxilium aduocauit Fratres ex Tusciæ prouincia: inter quos extitit Beatus ipse Ladislaius quem in quodam Conuentu propè Mediolanum Guardianum instituit: quo officio expeto, Scarlinum tauerus est: vbi tandem sanctissimè vitam finit. Cuius animæ gloria reuelata est B. Patri Francisco Theiensis, eo quòd nonnunquam de eo dubitauerat. Florebat circa ann. 1443.
- §. 3. **B**eati Seraphini Theatini, Confessoris. b) Hic venerabilis Pater, deuotus & vite peritissimè extitit, acque egregius sui temporis Ecclesiastes, qui licet iterarum etiam Grammaticalium ignarus, omnes tamen se audientes in stuporem & admirationem adducebat, tanta erat eius doctrina, diuinarumque arcanorum penetratio, quam Spiritu sancto dicante didicerat: mortem obiit, sepultusque est in Conuentu S. Bernardini

cinitatis S. Angeli, qui est 11. prouinc. S. Bernardini. Ita scribunt Gonzaga ibid. part. 1. sup. Marcus Vlyssiponenſis sup. lib. 8. cap. 4. sub ap. Chisti 1510.

Beati Ioannis-Francisci, Belantis, Confessoris. c) Sanctitate & miraculis claruit, apud Conuentum Sancti Bernardini Capriolæ: vbi conditus iacet. Huius meminerunt Gonzaga 2. part. sup. in præfato Conuentu, qui est 4. prouinc. Tusciæ. Barezzius 4. part. chronic. minor. lib. 1. cap. 52. ad ann. 1515. Daça ibid. lib. 1. cap. 18.

Beati Garciz de Cineros, Confessoris. d) Prouinciz Sancti Gabrielis alumnus fuit, & ex duodenario primorum Patrum Discalceatorum, qui ad Indos penetrarunt, septimus recensetur. Vir prudens & circumspexis extitit: obseruantizque professiois suæ cupidissimus. Laborabat maxime in auuocando Dei verbo Indis, quibus ne eo alienis aliquibus decisset, pleras eis Mexicano idiomate abs se conscriptas conciones reliquebat, quas illorum peritosis, festiuis diebus, conuocato fidelium certis, perlegerent, instituto à se Collegio S. Iacobi Tlaxbalco, vbi Mexicanorum pueri instruerentur, & prima elementa caperent, postea quo in trualibus disciplinis, ac fidei mysteris, imbuerentur: doctos, pioſque vitos Franciscanus præfecit. Cùm Custodia sancti Euangelij, in Generali Capitulo, Ricciæ celebrato ann. 1535. erecta fuisset: ac propterea, capitulum in noua Hispania indiceretur, illic, vniuersi omnium consensus, primus electus est Minister Prouincialis, ob singularem animi eius probitatem, ac merita præclara: quod munus summa integritate, prudentia, omniumque ad probationem, admisit. Porro, cùm professionem pararet ad Imp. Carolum V. obiit: & summa ad celos translata, conditus est in Mexico apud Conuentum minor. qui est 1. huius prouinciz. Arguit de eo Gonzaga part. 4. ibid. Barezzius sup. lib. 3. cap. 16. ad ann. 1540. Willoms Athenar. orthodoxar. Franciscan. littera G. Rapinuz histor. general. orig. Recollect. decal. 5. part. 1. §. 9. & part. 2. §. 6. Hilaron à Costa lib. 1. histor. catholic. pag. 215. Maranus lib. 1. cap. 41. chronic. Reform. & Daça sup. cap. 21.

VNDECIMO KALENDAS. OCTOBRIS.

IN Lusitania, Beati^a Alphonfi Sacci, Confessoris: qui Religione, probitateque vitæ spectabilis, vnus fuit ex illis primis Patribus, qui Regularem Observantiam in Portugallia fundauere. In Vmbria, Beati^b Antonij Ariminensis, Confessoris: qui Prouincialatus munus prudentissimè, magnaque cum charitate exercens, sanctissimæ vitæ finem adæptus est. Nasci in Sicilia, Beati^c Francisci Galatini, Confessoris: qui viuus ac mortuus miraculis coruscavit. Xeresij de Equitibus, in Hispania, Beati^d Hieronymi ab Ariza, Confessoris, ac Concionatoris famosissimi: vitæ candore & perfectione insignis. Ibidem Villæ nouæ Infantum, Beati^e Bernardinæ de Monte-Maiore, Tertiariæ, miris virtutibus gloriozæ.

SEPTEMBRIS XXI.

- §. 1. **B**eati^a Alphonfi Sacci, Confessoris. ^a) *Salus eui Saccus* cognominatus est, optimis virtutibus exornatus atque sui instituti zelantissimus amator: qui vnâ cum aliquot alijs Patribus, in Portugalliam aduenit, vtriusque Seraphici ordinis statum reformatent, & Regularem Observantiam initium darent: quod sanctè succedenteque illis obuenit, circa ann. 1400. Illius meminere, Marcus Vlyssiponenfis §. part. chron. minor. lib. cap. 21. Gonzaga part. 1. origin. seraphic. religion. vbi de origine Regularis Observantiz in Portugallia, item part. 3. in proscio. Sancti Antonij Portugalliz. Toffianus lib. 2. histor. seraphic. Wadingham rom. 4. annal. minor. ad ann. 1392. §. 6.
- §. 2. **B**eati^b Antonij Ariminensis, Confessoris. ^b) *Vir exitiæ* admodum venerabilis, profundæ doctrinæ, & Concionator egregius, omnibus ætem notissimus, tum propter eius frequentissimas conciones, quas in præcipuis Italiz locis habuit: tum ob singulares illius virtutes, sanctæque vitæ odorem, vbiq; ab eo sparsum. Vicarium Prouincialem egit in sancti Francisci prouincia, quam prudentissimè, magnaque cum tranquillitate rexit. Floruit anno millesimo quadringentesimo quinquagesimo quinto. Memoratur à Marco Vlyssiponenfi. sup. libro quarto, capite vigesimo octauo, sub annum millesimum quadringentesimum quinquagesimum nonum. Gonzaga 2. part. in 11. Conuentu proscio. S. Francisci.
- §. 3. **B**eati^c Francisci Galatini, Confessoris. ^c) *Religiosissimus* erat, meritis ac virtutibus, ingentique perfectione præditus: qui ab infansia Deo corpore interiore, &

ad vitæ finem perseverans, sanctè obiit, abijctusque ad astra: quem Deus viuum atque etiam emortuam plusquam miraculis exornauit. Claruit circa annum millesimum quingentesimum trigentesimum quintum. Sepultus in Conuentu Sanctæ Mariz de Iesu apud Nafum Siciliz oppidum. Agunt de eo Gonzaga 2. part. sup. in eodem Conuentu, qui est 18. prouinciz Siciliz. Barezus 4. part. chron. minor. lib. 3. cap. 21. sub annum millesimum quingentesimum quadringentesimum.

Beati^d Hieronymi ab Ariza, Confessoris. ^d) *Concionatorum* sui temporis facile princeps habitus est, atque vitæ candore omnino insignis; excessit è vita apud Conuentum sanctæ Margarete, Xeresij, cuius Equitibus cognomen est, in Hispania: vbi magna populi pietate colitur, eumque catholicis beati estimantur. Scribunt de eo Gonzaga part. 3. sup. in præfatio Conuentu, qui est 10. prouinciz sancti Gabrielis. Barezus sup. lib. 7. cap. 14. ad annum Christi millesimum quingentesimum septuagesimum quintum. Rapuzius in histor. general. origin. Recollector. decad. 4. part. 4. §. 8. & decad. 8. part. 1. parataph. 8.

Beati^e Bernardinæ, Tertiariæ. ^e) *Mirabilis* vitæ sanctimoniz vixit anno 1520. Testis Gonzaga supra in decimoquarto Monasterio prouinciz Cathaginens. vbi prima superior extitit. Blasius Lagana in suo memoriali. & Mariannus libro sexto chronic. studior. obseruant. Reformat. capite trigesimo primo.

DECIMO KALENDAS OCTOBRIS.

Barij in Apulia, Beati^a Adami Rufi, Confessoris: virtutibus & miraculis celeberrimi. Montisplani in Aprutio, Beati^b Thomæ, Confessoris: magnæ sanctitatis viri. In Italia, Beati^c Antonij Velochij, Confessoris: viri Apostolici; vita & eruditione clarissimi. In Gallia, Beati^d Ioannis Moqueti, Confessoris: pietate, scientia, & vitæ sanctimonia, conspicui. Apud Montem-Murum, propè Scarlinum, in Tuscia, Beati^e Marini Massaini, Confessoris: qui singulari virtutum prærogativa floruit. Sergnij, in Apulia, Beati^f Bernardini à Riuo Nigro, Confessoris: humilitate, oratione, atque charitate insignis. Apud Sanctum-Marcum, in Calabria, Beati^g Francisci San-Marciani, Confessoris.

SEPTEMBRIS XXII.

- 1.** **Beati Adami, Confessoris.** ^a] Viri sanctitate, & gloriâ miraculorum extitit nobilissimus. Floruit ann. 1360. obiitque *Bary, sive Baroli* apud Apulos: ad cuius sepulchrum mira per eum Deus operatus, ex quibus nonnulla recensentur à Beato Bartholomæo Pisanò lib. 1. conformit. fruct. 8. & 11. p. 1. in Fratrb. minor. provinc. Apulicæ sanctat. illustr. Codex MS. Abbas. S. Victor. Paris. ibid. Marco Vlyssiponen. 2. part. chronoc. minor. lib. 9. cap. 24. 6. 1. ad ann. 1362. Toffimano lib. 1. histor. seraphic. Gonzaga 1. part. origm. seraphic. relig. in B. B. vitis huiusce ordin. Piequeto in catalog. viror. illustr. Franciscan. Waddingho tom. 4. smal. minor. ad ann. 1199. §. 39.
- 2.** **Beati Thomæ, Confessoris.** ^b] Dùm B. Ioannes Lombardus apud Montem-planium eleemosynam quaereret, precatus fuit à quadam femina, ut Deum rogaret, pro sanitate filij sui infirmis cuius votis satisfaciens, sequenti nocte orationis tegere incubuit. Quo tempore, vocem audiuit sibi dicentem; ille, pro quo supplicet oratas, Deo gratior futurus est magis quàm antea tu ipse extiteris. Itaque puer precibus B. Ioannis sanatus, seraphicum pollea ordinem ingreditus est, & Thomas vocatus: quem deinceps hæc vitæ suæ optime cœnans, magnæ sanctitatis specimen evasit. De eo scribit Marcus Vlyssiponen. 3. part. sup. lib. 5. cap. 28. sub anno 1464.
- 3.** **Beati Antony Velochy, Confessoris.** ^c] Patria Vercellensis erat: vir Apostolicus, Doctor insignis, & Prædicator gratissimus: Quadragesimali oratio, de 12. mysteriis Christianæ fidei, aliisque conscripserat libellis, illustribus viris connumerari promeruit. Eius sacra corpus apud Orbitalium requiebat; illic quo magnam reuerentia asseruatur & colitur, omnibus spiritus auxilium implorantibus & opem conferens. Agunt de eo Marcus Vlyssiponen. sup. lib. 4. cap. 18. & lib. 6. cap. 40. ad ann. 1483. Gonzaga part. 1. sup. in viris doctrina illustrib. ord. minor. item part. 2. in Conuentu 23. provinc. Mediolanens. cuius Vicarius Provincialis aliquando extitit. Willotus Athenar. orthodoxar. Franciscan. littera A. Polseuinus in Apparatu sacro, à quo Antonius Vercellensis cognostratus Sic & Toffimans lib. 3. sup.
- 4.** **Beati Ioannis, Confessoris.** ^d] Apud Firmamentum trium oculorum tract. primo in memorial. ordinis minor. sub 30. Mastro generali, cernitur inter illos SS. Patres, qui vita, doctrina, pietate, ac virtutibus præcipuus, Gallis illustrarunt. Foderatus in insensatione ac progressu ord. minor. pag. 671. in Descriptione Conuentus Dolensis pag. 639.
- 5.** **Beati Marj Massaini, Confessoris.** ^e] Hic Beatus Patria Thomæ de Scarlis discipulus fuit: quem xia ad ammissionem studij inuocari, ut singulari quadam sanctitatis prærogativa illustris omninò faceret. Sepulchrum nactus est in Conuentu Montis-Mori propè Scarlinum, qui est 11. provinc. Tusciæ. Teste Gonzaga ibid. part. 2. sup.
- 6.** **Beati Bernardini, Confessoris.** ^f] Vir admodum pius innocens: cuius profunda humilitas, ac dentissima charitas, atque in oratione assiduitas vix exprimi queunt. Floruit ann. 1305. tæcetque Sergnij, in Conuentu S. Marce de Gratin, qui est 19. provinc. S. Angeli. Ita Gonzaga sup. in hoc loco.
- 7.** **Beati Francisci, Confessoris.** ^g] Huius sacrum corpus, honesta arca in sacro conuentu, quam diligenter sunt seruatur, illudque pia veneratione prosequuntur Fratres Conuentus S. Francisci, apud S. Marcum. Eius meminit Gonzaga sup. in hoc Conuentu, qui est 2. provinc. Calabriae. Waddingho tom. 3. ad an. 1380. §. 8.

NONO KALENDAS OCTOBRIS.

Fessulis in Hethruria, Beati^a Sebastiani, Florentini, Martytis, qui ob defensionem castitatis, viram profundere haud dubitauit. In Piceno, Beati^b Ioannis de Monte Sanctæ Mariz, Confessoris: admittendæ perfectionis viri. Motoni in Apulia, Beati^c Bonauenturæ de Collo Obrorto, Confessoris: signis & virtutibus spectabilis, Nursiæ, in Umbria, Beati^d Onuphij Seggiani, Confessoris: qui prudentia, oratione, atque diuinis meditationibus conspicuus, Magistri Nouitiorum & iuuenum diu officium exerceuit, & gratia miraculorum copiosè illuxit. Castulei in territorio Cremonensi, Beati^e Francisci, Confessoris. Badeiocij in territorio Hispalensi Beati^f Ioannis à Salualeone, Confessoris: pietate, & vitæ integritate præclari. Cortonæ in Tuscia, Beati^g Gillæ Tertiatiz: quæ ingentium splendore virtutum pollens, sancto sine quieuit.

SEPTEMBRIS XXIII.

- §. 1. **B**eati^a Sebastiani, Martyris. ^a] Huius triumphalem agonem paucis complectitur illusterrimus Aristoteles Gonzaga 2. part. origin. seraphic. in Conuentu sancti Francisci Montis Felularum, qui est 1. provinc. Tusciæ. *Hic Comentarj* (inquit) *fratrem Sebastianum Florentinum, gloriose sumque Martyrem, huiusmodi continet. Hic cum esset iuuenis elegantiissimus, vniuersumque optatum Florentia, de religiofo more petere, ab inuestigatis duabus mulieribus, sub elemosina suis facienda peate, ad penetralia domus introductus est, cumque ab eis de impudica alia sollicitatur, eorum libidini acquiescere nollet, ab eisdem uicibus, occultè sepultus est. Re tamen secretè per illasque Patri Guardiano patefacta, inde exhumatus, ad presentiam Conuentus Ecclesiam delatus, ubique honorificè sepultus est. Eadem testatur Marcus Vlyssiponensis. 3. part. chronic. minor. libr. 1. cap. 36. ad ann. 1433. Nec mirans, sitalem, ob pudicium custodiendam, appellauim Martyrem: nam & propterea D. Ioannes Baptista, SS. Petrus & Mathæus, Apostoli, alique non pauci: eadem de causa, cathari Martyres sunt nuncupati, ex Ribadeneira in vitis horum Sanctior. post alios. Deo item Algerita in Arbore Epilologica totius ordin. Franciscan. & *Ita* 4. part. chronic. minor. lib. 1. cap. 39. ad ann. 1328.*
- §. 2. **B**eati^b Ioannis, Confessoris. ^b] Fuit intimus amicus B. Conradi Offidani: (de quo 12. Decemb.) virtutumque eius strenuus æmulator: cuius meminit Wadinghus sup. ad ann. 1289. §. 28. ex Antiquis MS. Codicibus, & Monumentis ordinis minor.
- §. 3. **B**eati^c Bonauenturæ, Confessoris. ^c] Eius corpus iacet Motoni, in Conuentu Sancti Nazarij: familiaribus omnino venerabile; ob beneficia, quæ illis præcipuè verò Demoniacis, ibidem contingunt ad ipsius sepul-

chrum. Vide Gonzagam 2. part. sup. in hoc Comentarj, qui est 2. provinc. S. Angeli.

Beati Onuphij, Confessoris. d] Agunt de eo Toffi. §. 72. nianus lib. 1. histor. seraphic. Wadinghus sup. tom. 2. ann. 1221. §. 19. & tom. 2. ad ann. 1265. §. 19. Marcus Vlyssiponens. sup. lib. 3. cap. 42. qui vocat eum à Fagiato, Laicum professione, diemque obisse vltimum an. 1453. à quo tamen multum dissentit Gonzaga sup. in Conuentu Columbarj, qui est 3. provinc. Tusciæ, ita scribens. *Frater Onuphij Seggiani, in oratione atque diuinis meditationibus exercitissimus, qui ob inuicem prudentiam, atque singularem virtutes, monasterium atque viciniam Fratrum per æstantissimum plurimum annis egi iustitiam: (quem vniuersis R. Pater Ioannes à Capistrano:) huius loci accola fuit: hincque Nursiam petens, ibi in loco veteri, anno Domini 1463. vniuersa carnis vitam ingressus, assiduis micantibus claruit. Sulpicior autem eundem esse cum B. Onuphio Sarzaneis, de quo 26. Februar.*

Beati Francisci, Confessoris. e] Ipsius corpus requiescit in Ecclesia Conuentus B. Mariz de Brixianoro Castulei (qui est 16. provinc. Bruzensi) cuius sanctitas circumvicinis populis in propatulo est. Teste Gonzaga 2. parte sup. in hoc Conuentu.

Beati Ioannis, Confessoris. f] Vir fuit deuotissimus & vitæ sanctitate fulgidus. Memoratur à Gonzaga supra in Conuentu S. Gabrielis Badeiocij (qui est 12. provinc. D. Gabrielis) vbi corpus eius forliciter iacet.

Beati Gillæ, Tertiatiz. g] Socia castissima extitit D. Margaritæ à Cortona, quam præcellit gloriâ: prout scribit Wadinghus sup. ad ann. 1297. §. 29. ex multis alijs.

OCTAVO KALENDAS OCTOBRIS.

IN Aprutio, Beati^a Gregorij de Beldico, Confessoris: miraculis clari. In Gallia, Beati^b Electi Aurelianensis, Confessoris: magnæ sanctitatis viri. In Monteflascione propè Viterbium, Beati^c Ioannis Teutonicus, Confessoris. In Italia, Beati^d Petri Hispani, Confessoris. Religione, & Regularis obferuantiz zelo, arque meritorum prærogatiua, celebris. Apud Castrum Lauri. in territorio Placentino, Beati^e Nicolai Mirandulensis, Confessoris: cuius sanctitatem crebra post obitum miracula testantur Perusiz, B. ^f Bernardini à Gualdo. Confessoris: qui Prouincialatus munere functus, vita & virtutibus spectabilis, quieuit in Domino. Orihuelsz in Hispania, Beati^g Marthæ de Valenria, Confessoris, & Concionatoris egregij: qui verbi diuini strenuus præco effectus: miraculorum gloria nunc vsque resulger. Conchæ Valeriz, Beati^h Ioannis de Villa Majori, Confessoris. In Lusitania, Beatiⁱ Balthazaris Oplagis, Confessoris. qui pietate, & paupertate Euangelica conspicuus, prouinciam sibi commissam sanctillimè rexir. Moncelli, in territorio Beluacensi, Beate^j Petronillæ de Troya, Virginis: quæ eiusdem loci prima Abbatissa electa: admirandis virtutibus emicuit. Mantuz, Beate^k Paulæ à Gonzaga, Virginis: genere, vitæ que sanctitate illustrissimæ.

SEPTEMBRIS XXIV.

- §. 1. **Beati Gregorij, Confessoris.** ^a) Miraculis exitit famosus: iacetque corpus eius in prouincia Pensenfi, quæ nunc nomine sancti Bernardini gloriatur. Memoratur à Wadingho tom. 2. annal. minor. ad ann. 1270. §. 29. post Marzianum.
- §. 2. **Beati Electi, Confessoris.** ^b) Illius meminit Wadinghus sup. ad ann. 1187. §. 51. ex Mariano & alius: cui in Extrema Vnctione, & animæ commendatione, Sancti, qui nominabantur in Litaniis familiariter arpeparebant, eius colloquebantur, qui per triduum arpeca non poterat loqui.
- §. 3. **Beati Ioannis, Confessoris.** ^c) Agit de eo idem Wadinghus sup. ann. 1291. §. 66. post Toffimanum lib. 1. in Custodia Vallis Spoletanz.
- §. 4. **Beati Petri Hispani, Confessoris.** ^d) Professione fuit Clarensis, & inter ceteros suæ congregationis alumnos, maxima pollebat authoritate, vitæque sanctitate: quare eorundem confratrum apud Sixtum IV. Pontific. Legatione suadus, tan opere egit, vt Clarensi pro maiori parte, ad Generalis totius ordinis seraphici Ministri obedientiam redierint anno millesimo quadringentesimo septuagesimo septimo, atque sumpto de ipsiusmet Summi Pontificis manibus nouo habitu, quo ipse, suique sequaces, in posterum vti deberent, primus Generalis Ministri Vicarius à suis electus, reliquis, qui sibi adhererent, vtuendi norma effectus est. Cui etiam præfatus Paps, Duxi Hieronymi Ecclesiasticæ Romæ eccliam, quæ Tertiarium erat, liberauissimè ex authoritate Apostolicæ, concessit. Hæc ex Marco Vlyssiponenſi part. tertia chronice. minor. lib. 6. cap. 29. lib. 7. cap. 29. & lib. 8. cap. 29. Toffimianilib. 2. hist. seraphic. Gonzaga part. 5. origin. seraphic. Religion. vbi de reditu Clarensium ad obedientiam Ministri Generalis totius ordin. minorum. Idem Vlyssiponenſis vult eam obisse in Hispania, libro 8. capite decimonono: deinde sibi contradicens, ait mortuum esse in Italia capite vigesimo nono. Hinc suplicor. *Hispanum dicit*, quia Hispaniz obire: cogno-
- minati verò à *Santo Senorio*, quia illic diuinus mortuus sit.
- Beati Nicolas, Confessoris.** ^e) Scribit de eo Gonzaga §. 5. secunda parte supra in Conuentu Annuntiationis, seu sanctæ Maræ de Gratia apud Castrum Lauri, qui est 21. prouinc. Bononiens. cuius facta ædes corpore præfati Beati Patris, (qui plurimis post mortem miraculis clarus) honestatus. Floebat circa annum millesimum quadringentesimum octogentesimum quantum.
- Beati Bernardini, Confessoris.** ^f) Minister Prouincialis D. Francisci Prouincie nonnquam extitit: quo tempore, sub Leone X. Papa ob acceptus est Conuentus Gualdens. Annuntiationis Beate Maræ Virginis. Obiit apud Conuentum S. Francisci de Monte iuxta Perusium: cuius solis anima, vt primum è corpore in castulo egressa est, venerando Patre Bartholomæo de castitate Castellana, prouincie Vicario à se ante mortem constituto, fulgentissima atque incredibili splendore circumfusis apparuit, illumque de sua beatitudine certissimum reddidit. Vide Gonzagam sup. part. 2. in Conuentu 4. & 29. prouinc. Bononiens. Wadinghum sup. ad ann. 1291. §. 59. & Dacum 4. part. chronice. minor. lib. 1. cap. 28.
- Beati Marthæ, Confessoris.** ^g) Concionator fuit eximius, summæque Religions vir: sepultus est autem Orihuelsz, in Conuentu sanctæ Amæ, qui est 11. prouinc. Carthaginiens. Sic Gonzaga ibid. part. 2. sup. post Marcum Vlyssiponenſi. 1. part. sup. lib. 9. cap. 49. Raynæus hist. general. orig. Recollector. decad. 3. part. 1. §. 9.
- Beati Ioannis, Confessoris.** ^h) Sanctitate clarus, in §. 8. Conuentu sancti Francisci Conchæ Valeriz, in Hispania: cuius corpus à viginti annis & supra sepultum, impetite omnino, incorruptum, atque illæsum diuinitus fuit reperiunt. Telle Gonzaga supra in hoc Conuentu, qui est 1. prædixit prouincie & Wadingho tom. 1. anno millesimo trecentesimo decimo tertio §. decimonono.

8. 9. *B. Balibafaris, Confessoris.* 1] hac in Ordine Missionum Prouincialium prouincie Arrabidorum 4. reperitur : qui strenuus altissime paupertatis atque Diuini cultus zelator extitit. Memoratur ab eodem Gonzaga sup. in Conuento 15. paginæ. Arrabidor.

9. 10. *B. Potentilla, Virg.* 1] Prima fuit instituta Albatilla Monasterij sancti Iohannis Baptistæ Moncelli, tempore Philippi Valesij, Galliarum Regis : que ob eam, quam indouti sanctissimam vitam : laudabilis admodum memoria ab omnibus huius loci fororibus maxime colatur. Eius meminit Gonzaga 3. part. sup. in hoc Monasterio, quod est 11. prouinc. Francie, Wadinghus tom. 3. anno 1312. paragra. pho 14.

B. Paula, Virg. m.] Serenissima Federici, primi Maotuarum Ducis foror vicina erat, quæ ob summam humilitatem, voluntariam paupertatem, obedientiam, ceteraque eius virtutes, quas musicè excoluit, à ceteris Monialibus, et maxima veneratione habebatur : vt nonnullæ eorum affirmant Deum meritis huius, et sibi charissimæ sponse, aliquot miracula patrasse : quapropter mirans è vita, omnibus maximum sui desiderium reliquit. Scribit de ea Gonzaga 2. part. sup. in Monasterio Corporis Christi, siue sanctæ Paulæ, Martiæ, quod est 1. prouinc. D. Antonij Valerius de SS. Fæstin. Ordini. Minor. lib. 4. cap. 14.

SEPTIMO KALENDAS OCTOBRIS.

Agij in Neustria, Beati ^a Egidij, Confessoris : Seraphici Patris sancti Francisci Discipuli : qui vita & virtutibus emicans, sancto sine quieuit. In Italia Beati ^b Antonij Bitontini, Confessoris : eruditione & vitæ sanctitate celebris. In Hispania, Beati ^c Iohannis à Sancta Maria, Confessoris : ac Doctoris eximij : qui primus Prouincialatus munus exercuit apud Patres Obseruantes prouincie sancti Iacobi, & sanctissimam vitam agens, sælix ad astra tandem euolauit. Afculi in Picæno, Beati ^d Petri à Florentia, Confessoris : miraculis ante & post mortem gloriosi. Pasquarij apud Mechioanicum Indiæ Occidentalis Regnum, Beati ^e Martini à Iesu, Confessoris : qui suis feruentissimis concionibus, & moribus propè admirandis : multa Indorum millia conuertit ad Christum. In Monasterio Arcellæ, propè Patauium, Beate ^f Lucie, Virginis : virtute abstinentiæ & orationis insignis.

SEPTÈMBRIS XXV.

9. 1. *Beati Egidij, Confessoris.* 2] Animo advertendum hunc diuersum esse à *B. Egidio Afculate*, Laico, Seraphico etiam Patris sancti Francisci Discipulo. Scribit Gonzaga 1. part. Origin. Seraph. Relig. in Conuento sancti Leonardi Sagienf. qui est 1. prouinc. Francie Parisienf. istum Conuentum sepultura alerius ex focis sancti Francisci, nomine Egidij, honestari. Cui consentit Petrus Matheus lib. 3. histor. S. Ludouici IX. Reg. Francie pag. 267. & Wadinghus tom. 1. Annal. Muor. ad annum 1226. parag. 62.

9. 2. *Beati Antonij Bitontini, Confessoris.* b] Prouincie Apulicæ alomnes, Concionatorque egregius fuit, virtutis ac sanctitatis opinione insignis : complura etiam edidit suæ singularis eruditionis monumenta. Cùmque Nicolao V. Pontifici Maximo, in 4. Sentent. libros adnotationes extimas deuouisset : gratitudinis ergo Doctoratus corolla ab eodem donatus est. Calutus Papa III. tum annuauerat inter sex illos Concionatores præcipuos, quos destinaret ablegandos per Italiam, pro publicatione Cruciatæ aduersus Turcas an. 1455. Memoratur à Marco Vlyssiponten. 3. part. Chronic. Minor. lib. 1. cap. 43. & lib. 3. cap. 60. Gonzaga 1. part. sup. in viris Doctrina illust. huiusf. Otidius. Vvilloto Athenarum Orthodoxar. Franciscan. littera A. qui tamen cum confandit cum alio P. Antonio à *Mabelica* : sunt enim

doo diuersi, vt ex eodem Gonzaga liquet. Toffinianus lib. 3. histor. Seraph. Summus in Epouco. Bibliothecæ Gesloeci. Possessus in Apparatu Gero.

B. Iohannis à Sancta Maria, Confess. c.] Agit de eo Marcus Vlyssiponten. sup. lib. 4. cap. 29. sub an. 1460. at quædam primum Vicarium fuisse prouincie sancti Iacobi : qui cum esset Magister in Theologia, & inter Conuenticuales fama notissimus, zelo profusus adiuuando transijt ad Patres Obseruantes, inter quos Sanctissimos vixit ac mortuus est. Eundem opinor esse cum B. Iohanne à *Sancta Marina* : qui ab Eugenio IV. Papa, perpetuus Vicarius Conuentus sanctæ Eolalæ Marchenæ, confirmatus extitit : de quo Gonzaga 3. part. sup. in hoc Conuento, qui est 7. prouinc. Bæticæ. Bætzus 4. part. Chronic. lib. 3. cap. 48.

Beati Petri à Florentia, Confess. d.] Magna sancti Iacobi floruit apud Conuentum Afculanum : quo & obiit an. 1481. miraculante & post obitum resurgens. Meminit eas Marcus Vlyssiponten. sup. part. 3. lib. 6. cap. 38.

Beati Martini à Iesu, Confess. e.] Prouincie sancti Iacobi fuit alomnes : atque vnus ex primis illis 12. Franciscanis, qui ex Hispania soloentes, ad Occiduas Indiæ Regiones, felicissimè traiecerunt : atque Catholicæ fidei vexilla in earum oppidie & ei-

uitatibus gloriosè erexerunt. Hinc Sinicha, Mechicoam, Xaliscoque Rex, Mexicum veniens, ipsum B. P. Martinum obnoxè cognovit, ut sibi Mechicoacum repetenti congressi vellet: quatenus & sibi subditos Indos ad fidem converteret, factoque regenerationis lausacro purificaret, inque in via salutis felicitas instrueret. Annus pius Patet, ascitque sibi in focios atque cooperarios, quinque Religiosos Patres Sintonzani Mechicoacum Regium adit. Ad hanc igitur civitatem, ut primum applicuit, locum Ecclesie edificandæ accomodatius à Rege accepit: in quo arduam quandam sub titulo sancte Annæ construxit. Quo facto: mirum! quot Infideles ad eius prædicationem conuersi sint: & baptizati: nam certum ipsi Indi ad eum acurrentes, summa aviditate cupiebant edoceri, fidemque Chelitanam profiteri. Cum ergo Ecclesiam, Conuentus, atque Oratoria ferè vbique exterasset: atque vniuersa Idola, (interim localibus tum aureis, tum argenteis, atque plurimis lapideis pretiosis, sibi ab Indis olim oblatis, in profundissimum stagnum proiecitis, demersisque) in medio foro ignibus tracta curasset, & infestos pe-

nè Indos Infideles sacris suis coniectionibus, atque sanctissimis exhortationibus; necnon intrabili quadam, & Angelico potus qualis humano vitendi modo, Christo Saluatori permississet: vniuersæ carnis viam cum maxima sanctitatis opinione ingressus est: atque in Conuentu sancti Francisci Paluanj sepelitus. Vide Gonzagam 4. part. sup. in proutine. Sanctiorum Petri & Pauli: item in Conuentu 1. & 5. eiusdem prouinc. Barezoom 4. part. Chronic. Minor. libro primo, capite trigesimo secundo; & libro tertio, capite vigesimo octauo, ad annum 1540. Rappurum in Hist.ou. Gasetal. Origin. Recollector. Decad. 5. part. 1. parag. 11. & part. 2. parag. 7. Marianum lib. 1. cap. 16. Bosium tom. 1. de Signis Eccles. lib. 12. cap. 21. Daçam part. 4. Chronic. Mur. lib. 2. cap. 17.

Beata Lucia, Virg. f.] Scenbut de ea Marianus §. 6. lib. 2. capite 11. Tostianus lib. 1. sup. Wadingus tom. 1. sup. ad annum 1241. (quo obiit) parag. 6. fuit autem B. Helenæ *Palaena* Virginis Dicipula.

SEXTO KALENDAS OGTOBRIS.

MAuritanie apud Vnellos, in Neustria, Beatæ ^a Margarete Parue, Virginis & Martyris: quæ Hæreticorum furori pro defensione pudicitie, viriliter resistens, gladio confossa, ad cælos euolauit. Hanc secuta est B. ^b Ioanna, cognomento Parua, Virgo, & Martyr: quæ ob eandem causam ab hisce perfidis, plumbis spherulis occisa, migravit ad sponsum. Mediolani, Beati ^c Christophori à Varisio, Confessoris, & Doctoris egregij: qui Religione, vita exemplari, atque sanctitate insignitus: vnus fuit ex præcipuis Fundatoribus prouincie Bohemæ Regularis Obseruantie: quam & iustificè propagauit. Florentie, Beati ^d Ioannis-Francisci, Casalensis, Confessoris: oratione, vitæ innocentia, atque virginitate seruata illata, conspicui. Asculi in Piceno, Beati ^e Seraphini, Confessoris: quem crebra miracula commendant. Apud Caluum-Montem, in territorio Lingonensi, Beati ^f Honorati à Champigneyo, Confessoris: qui sæpè ad diuersa Ordinis munia obeunda vocatus: virtutibus, & signis admirandis illuxit.

SEPTEMBRIS XXVI.

6. 1. *Est a Margareta Parua, Virg. & Martyr. a]* Memoratus ab illustissimo Gonzaga 3. part. Origin. Setaphic. Relig. vbi de Monasterio Mauritanie apud Vnellos: quod est 4. prouinc. Francie Parisiensis, hisce verbis. Cum Hungarici hæretici omnia penes sacra loca huerunt cadibus sedarunt, atque Mauritaniam, Duce Gualpæ Colignæ, Francie Ammirante, infestissime hinc ingressi fuissent, fuit Margareta Parua, ex Rotomag. stirade, in sanguinatis illorum manu incisa: conuictæ eorum libidini, atque precacitati assensitæ nollet, ab videret, serui in hoc immemorabili, dura nocturne confossa est, sique palmam gloriose martyris est assensitæ. Eadem 1. lectæ Baczuz 4. part. Chronic. lib. 7. capite 31. ad annum Christi 1579. cuius traductor, seu interpretas Ioannes Blan-

cona, nimio errore laborat: dùm in sua versione Gallica, ait ipsam Beatam Margaretam Basocii natam fuisse: & martyrum passam esse, *Mauritanie vellege profube à Vnel*: nam dicendum est, à *Mortagne*, petite ville au Perche. Et loco anni 1579. ponendus est annus 1567. seu 1569. inuestus est enim numerus Archemeticus: eo quod ille hæreticorum Antesignanus, Gualpar Colignus, Regia auctoritate, penes lectetum suorum, infamæ morte, dederat, an. 1571. die 24. Augusti Lutetie, in cæde Bartholomæana: vt patet, ex Dionysio Le Sannage, in Histoire Fran. sub Carolo IX. Rege.

B. Ioanna Parua, Virg. & Mart. b] Ob corporis sui exiguitatem cognominata est Parua: cuius meminit idem Gonzaga part. 1. sup. vbi de sacris Martyribus

Martyribus Oedinis Minor. fvo xuo ob Christu fidem passis in provincia Franco. Pausiens. Marcus Vlyssiponenf. 3. part. Chronoc. Minor. lib. 9. cap. 59. Barezus sup. Daça ibid. lib. 3. cap. 58. Hilarión à Costa libro secundo, histor. Catholic. pag. 364. Bosius tom. 1. de Signis Eccles. libro septimo, capite tertio, fœcul. 9. & lib. 11. capite vigesimo secundo. Toffinianus libro secundo, in Custodia Aureliana. Ferrandus libro tertio histor. Eccles. capite decimo nono. Grauna in *voce Terturis*, part. 2. capite vigesimo quarto.

- §. 3. *Beati Christophori à Varsio, Confessoris. c*] Doctor Legum erat antequam Religionem Seraphicam ingressus esset; vir admodum virtuosus, virique exemplaris. Cùmque singulari doctrina polleret Regulam Minorum, ac privilegia Ordinis, amplissimè declaravit: scripto reliquit Franciscanorum privilegia e commemorantur inter Infideles, & in Terra Sancta: vitam B. Iohannis Capistrani composuit, & alia multa edidit. Socius extitit prefati B. Capistrani, atque vnus ex fundamentalibus provinciæ Bohemæ lapidibus. Reuerfus in patriam, Mediolani sanctissimè obiit, in Conuentu sancti Augeli, an. 1491. Scribunt de eo Marcus Vlyssiponenf. 3. part. sup. libro quarto, capite vigesimo octauo, sub annum 1460. Gonzaga sup. part. 2. in Conuentu 25. provinc. Bohemæ. Item in Conuentu 14. provinc. Mediolanenf. cuius Vicarius Provincialis aliquando extitit. Toffinianus lib. 2. in provinc. Mediolanenf.

- §. 4. *Beati Iohannis Francis Casaleusis, Confessoris. d*] Provincie Genouensis fuit alumnus, Calali apud Montem-Ferratam natus, anno ætatis suæ 15. habitum Canoniconum Regulatum suscepit, inter quos spatio triginta annorum, sanctissimam vitam duxit, verbum Dei disseminans per ciuitates, oppida, & alia loca. Verùm eòdem perfectioris rigidiorisque vitæ desiderio flagrat, instigatum Fratrum Minor. de Obseruantia, obtenta penus Superiorum licentia, precelegit, cuius habitum deuotissimè assumpsit, in eorum Conuentu Felulano propè Florentiam: vbi nouo spiritus feruore, & sanctitatis exemplo, studium virtutis ingressus est. Nusquam deses, aut linguosus vñs eù, vel audirus. Sanctæ orationis studio

mirificè delectabatur, & sæpè in extasim rapiebatur. Sedens ad mensam, tanta mentis acie lecturam percipiebat, vt cibum sumere omninò, vel dimitteret, vel obliuisceretur. Denim, viginti annis in ea vocatione, sanctissimè expletis, post Sacramenta Ecclesiastica ingenti deuotione suscipere, transiit ex hoc mundo ad caelestem patriam: cuius corpus conditum est in Conuentu sancti Saluatoris, Florentiæ. Decessit vitè purissimus, hlio virginitalis exornatus: nulliusque vnquam peccati innotesci reus, aut conficius: pro vt testatur reliquit Marcus Vlyssiponenf. 1. part. sup. libro octauo, capite trigesimo secundo, sub annum 1506.

Beati Seraphini, Confessoris. e] Is ex M. Genario Castro Picenò ortus est. Obiit Afcuh virtutibus clarus an. 1604. & ob crebra ab eo signa edita, magnam habet venerationem, acensa semper ad eius sepulchrum lampade. Eius nunc processus, superiorum auctoritate, formantur ad finem canonisationis. Ita Ferratus, in suo Martyrologio, hæc die, & Ardighellus, in Appendice *Conueniæ a vniuersi Terturis*, offensione 4.

Beati Honorati, Confessoris. f] Gallus erat natione, virtutibus ac singulari prudentia præclarus: zelo etiam altissimè pauperum, & caritatis charitate in omnes maximè erueuit: propter quæ, ad diuersa Ordinis munia, inter PP. Capucinos, obeunda, assumptus fuit. Sæpè etenim Ministrum Provinciam in Gallia & Lotharinga, egit; plures Comensarios Generalis extitit: septies, vt vocalis adfuit Caputis Generalibus, & in vltimo anno Christi millesimo sexcentesimo decimo octauo celebrato, electus est Diffinitor Generalis: ac tandem obiit Minister Provincialis Parisienf. apud Conuentum Caluomonis in Bassinaco, ætatis suæ æno 58. Christi verbò millesimo sexcentesimo vigesimo quarto, hæc die, vbi signis admirandis relacet, & pia fidelum veneratione colatur. Argut de eo R. P. Baptista à Penusio, in Preludio ad vitam B. Felicis à Cantalicio, Capucini. Staiffayus in Martyrolog. Gallicano, hæc die.

QVINTO KALENDAS OCTOBRIS.

PArtisij, Sancti ^a Elzearij de Sabrano, Comitis Ariani, Confessoris: Tertij Ordinis D. Francisci: qui vnà cum B. Delphina coniuge sua, virginitatem illibatam conseruans, plenus meritis, migravit ad Dominum, quem in vita & post mortem clarum, Vrbanus V. Pontifex Maximus, in Sanctorum numerum retulit. In Syria, Beatorum ^b Duorum Fratrum, Confessorum: qui vocante sacratissima Deipara Virgine Maria, ad cœlestem patriam transferunt. Augustæ Vindelicorum, Beati ^c Tarderic, Confessoris: qui primus prouinciam Argentinensem rexit, & magna vitæ sanctitate refulsit. In Gallia, Beati ^d Petri Martinez, Confessoris: ingentis perfectionis viri. Interamnæ, Beati ^e Simonis à Campo-Regali, Confessoris: vita & miraculis clari. Biguliz in Corsica Insula, Beati ^f Pauli Biguliani, Confessoris, & Concionatoris eximij, signis admirandis illustris. Mexici in India Occidentali, Beati ^g Ioannis de Gaona, Confessoris: qui doctrina & religione pollens, Minister Prouincialis electus est: tum humilitati, orationi, cæterisque penitentia operibus vacans, sancto sine quieuit. In Castella, propè Villam-Nouam de Scapha-Fracta, Beate ^h Elisabethæ Lopetiz, Viduæ, Tertiariæ: Religiosæ femine.

SEPTEMBRIS XXVII.

5.1. **S**anti Elzearij, Confessoris. a] Vitam ipsius fusc descipulorum Marcus Vlyssiponens. part. 1. Chronie. Minor. lib. 9. cap. 18. 19. 20. & 21. Item 2. part. lib. 3. cap. 15. par. 1. Surus, Renatus Benedictus, Lippelons, Gazetus, Rhadeneza, & alij 27. Septemb. nouissimè verò R. P. Benedictus Cotonatus, an. 1622. Sedulus in Commentar. ad vitam S. Elzearij. Argut de eo Vinca S. Francisci. Toffianus lib. histor. Seraph. & lib. 1. sub 14. Capitulo General. Firmamentum trium Ordin. Minor. tract. 1. in Memorials Ordin. sub 18. Ministro Generali eiusdem Ordin. Speculum Fratrum Minor. ibid. Gonzaga part. 1. Orig. Seraph. Relig. vbi de Sanctis huiusce Ordin. à Sede Apostolica canonizatis. Item part. 3. in Proem. prouinc. S. Ludouici. Martyrologium Roman. hac die. Baronius ibidem in Annot. Molanus eadem die. In Additionib. ad Vindardum & Bachotus in Fastis Christianis. S. Antoenus 3. part. histor. Titul. 24. cap. 9. par. 15. Bosius de Signis Eccles. tom. 1. lib. 7. cap. 1. & lib. 11. cap. 7. De Bullis part. 2. Rosarij Quadagesimalis, ferm. 27. part. 4. littera E. Bellarmus de Arte benè moriendi lib. 1. cap. 15. & lib. 2. capite 10. De Sales part. 1. Introduc. ad vitam deuotam, cap. 12. Elzearius lib. 2. Sacri Mont. Oluet. cap. 5. Costerus Concion. Dominus. 2. post Epiphani. par. 2. Gualterius in Tabula Chronog. secul. 14. in 58. vius. Spondanus in Audatio Chronolog. ad Annal. Baronij, sub annum 1325. Nigronus Commentar. ad Regul. Commun. Societ. Ieso. Regul. 5. par. 11. Algeiza in Arbore Epiloga totius Ordin. Franciscan. Ignatius le Gaul, ferm. 1. de S. Ludouic. Reg. Franc. par. 10. Posteus tract. 4. Triplic. Coronæ Virg. cap. 4. paragraph. 5. numer. 10. Waddingus tom. 2. Opuscul. S. Francisc. Annotat. 25. ad Regulam Tertiarior. tom. 3. Annal. Minot. ad annum 1316. par. 10. & seq. an. 1319. par. 4.

&c. Item an. 1321. par. 26. & seq. Brulius lib. 2. Antiquit. Paris. pag. 521. De Sillis, in cap. 1. Regul. Tertiarior. Ioannes de Torres in Prædicas Exhortationib. super eandem Regul. pag. 36. pag. 2. Viston. tract. de Antiquo ac moderno viu Canonis. Sanctior. cap. 28. ex Luca Castellino, in Elucidario Theologico. Marulus lib. 4. histor. sacrar. Religio. Martyrologium Maurohanicum, & Gallestus Ferrarius in uota Topograph. ad Martyrolog. Roman. Sausgyns in Martyrolog. Gallicano, hac die. Raderus in Viridario Saecutor. in Notis ad vitam S. Zacharie Calcearij part. Bartellus in histona Chronolog. Præsul. Regiens. sob. 42. & 47. Amulphus lib. 2. Comitiu Generalium carlo comocator. cap. 11. Naltradamus part. 1. histor. prouinc. an. 1327.

Estat in Bibliotheca Regia Lutetiana, vita sancti §. 2. Elzearij, antiqua impressa tamen, sub eo numer. 200. 75. que sic incipit, verbis Gallicis: *S'esuis la vie de Messigneur saint Elzeary de Sabran, Comte d'Arax, glorieux Confesseur, & vierge, & c.* id est: *sequitur vita Domini sancti Elzeary à Sabran, Ariani Comitis, glorieux Confessoris & Virginitatis, &c.* composita per R. M. 1. Raphaelem, Ordinis sancti Dominici, Phocensis prouincie, Regi Francie Ludouico XII. dedicata: quam fideliter excerptim ex processu exanotationis ipsius sancti: cum, ex nouissimis chronicis, historis, & scripturis antiquis, vt ipsemet testatur. In cuius prima parte, cap. 17. ac diem mortis ex oluisse ann. 1325. ætatis suæ ann. 38. die 27. Septemb. ex quo corrigendus error, qui vno Libratorum irrepsit cap. 2. euisdem Auditoris, vbi dicitur natus in Castello *Robellande*, propè Aulouium Castellum Phocensis prouincie, anno Christi 1184. sub Philippo III. Rege Francie, Audace: debetne enim ibi apponi annus 1284. à quo visque ad annum millesimum trecentiesimum vigesimum tertium, reperitur.

reperiuntur anni 38. completi. Et quatuordecim annis 38. quibusdam mensibus excesserit. Et ideo tamen dicitur esse an. 39. etatis attingisse, donec compleverit ipsum an. 39. iuxta morem nostrum Gallicanum. Non igitur est humanis calculis est, an. 28. etatis suae, ut nonnulli volunt, sed an. 38. nec anno Christi 1215. fœd. 1327. cœlum inuictus est, facundum quorundam opinionem, sed an. 1321. cui supplicationis consentiunt, vinea sancti Francisci. Suis, Gazetis, Sedulis, & alij: ipsius miraculis, & Regum Gallie probibus excitatus Vibanus V. an. 1269. cum Sanctorum numero annumeravit 17. Calend. Maij, Pontificatus sui an. 7. sed morte præuentus publicum non dedit canonizationis instrumentum: teste Gregocio XI. in fœd. Bulla, data Auentione nonis Ianuarij, Pontificatus sui an. primo, quæ extat apud Wadingham tom. 3. sup. an. 1313. par. 4. De eiusmodi canonizationis processu, iterum ipse agit tom. 4. ad annum 1351. par. 38. & 1369. par. 8. Salazar lib. 6. Chron. provinc. Castellæ cap. 9.

5. 3. Ex quibus corrigendus Benedictus Coronatus, cap. 18. sup. scribens ipsum fuisse canonizationem per Clementem VI. Pap. Verum quidem est, quod ipse Clemens Aquehnis & Arelatenfis Archiepiscopus, & aliorum Prælatorum, ac illustrium virorum provincia, & Folcaquerij precibus permotus, vitæ ac miraculorum eius inquisitionem commisit Episcopis Carpenteriacensi & Vicensi, atque Abbati sancti Ruffi prope Valentiam, an. 1311. datus literis: quæ sic incipiunt, *Grandu nobis ad fœd. laurie, &c.* Datum Auiunione, Calend. Septemb. Pontificatus anno 10. At Verbanus V. id opus perfecit, ut testatur Gregorius XI. in sua Bulla, quæ incipit, *Rationi congruis*, sub Datum superius notatum. Hallucinatur quoque Ferrarius in Notis ad sumum ad Mart yrologium, hac die, sic dicens. *In Conuentu Arzani in Italia sub Roberto Rege, quando Gallis Regno Neapolitano potestator, inde saltem Eremita, maximè rursus fœditate.* Veritati etenim historice hoc omnino repugnat: quia dicitur S. Elzearium Matrimonio semper iunctum fuisse, & Carie Regis iugiter motus incoluisse: donec ablegatus in Galliam, ad Regem Christianissimum Carolum IV. Pulchrum, pro vxore Maria, Caroli Valesiorum Comitis filia, desponsanda Carola, Calabrie Principi, præfati Regis Roberti filio; Lutetie obiit ann. 1323. hac die. Fortassis id dicere ausus est Ferrarius: quia corpus eius in habitu Franciscano (quod Tertij Ordinis instituta coluisset) apud Minoritas Parisienses primo sepultum sit. Minime genium, quandoquidem Eremitam esse, vel Tertiarium Ordinis sancti Francisci diuersa esse constat: nisi quia hactenus adhibeat Volaterrano lib. 21. Antropologia, quæ sub titulo *De Eremitis*, Ordinem veterum Minorum pro libro suo comprehendit: sed valde impropria est hac locutio. Denique salubris sancti Elzearii recensetur inter fœd. secunduplicia maior a nostri Ordinis apud Firmamentum trium Ordinum Minor. part. 3. circa Ordinationes diuini Officij.

5. 4. *B. Anonymus, Confess. b*] Agant de eis Marcus Vlyssiponensis sup. part. 2. lib. 1. cap. 45. & antiq. Chronicis Ordinis Wadinghustom. 1. Annal. Minor. ad an. 1219. par. 68. ex Pisano Conformitat. 8. & 11. Maniaco cap. 17. post Legendam Antiquam: cuius Author exarcepit à Fratris Ioannino, Iacobo, & Regno de Montepolitano, illius Conuentus incolæ, & rei testibus oculatis.

5. 5. *B. Terrestis, Confess. c*] *Taricium*, seu *Terrestium* di-

cus legitur, vir fuit mitæ perfectionis & sanctitatis: primulque exiit Protonotarius Minister provincia Argentinensis: Augustæ autem Vindelicorum sepulturam adeptus est circa an. 1244. De eo scribit Bartholomæus Pisanus lib. 1. Conformitat. fruct. 8. & 11. part. 2. in Fratris Minor. provincie Argentin. sanctitate illustrib. Gonzaga part. 1. Origin. Seraphic. Relig. in BB. vicis huiusce Ordinis. Picquetus in Catalog. viror. illust. Franciscan. Author præfation. ad tom. 13. Bibliothec. Patrum, initio opusculi. B. Davidis Minor. Algeriæ in Arbore Epilogo generalis Ordinis. Vvadinghus tom. 1. sup. ad annum 1219. 5. 12. & 1249. 5. 9. Item tom. 2. ad an. 1272. 5. 15.

B. Petri Marinus, Confess. d] Virtutibus & miraculis excelluit in provincia Francie, an. 1285. Memoratur à Marco Vlyssiponensis 5. cap. 1. Alius est à B. Petro Martino, Hydruntino, quærit Obercrantibus ad Capucinos commigrans, signis ac virtutibus emicuit: de quo Boerius, tom. 1. Annal. Capucinor. ad ann. 1599. par. 2. 3. & c. quo Aleij sopremum diem obiit.

B. Simonis à Campo Regali, Confess. e] Dicitur est etiam *Simonillus*, seu *Smoneillus*, vitæ sanctitate & gloria miraculorum floruit circa an. 1330. cuius corpus Interamnia iacet. Ita B. Bartholomæus Pisanus lib. 1. Conformitat. fruct. 8. & 11. part. 2. Marcus Vlyssiponensis sup. lib. 8. cap. 23. par. 2. ad an. 1314. Gonzaga sop. part. 1. in BB. vicis huiusce Ordinis. Vvadinghustom. 2. Annal. Minor. ad an. 1270. par. 27. & tom. 4. an. 1265. par. 9. Picquetus in Catalog. viror. illust. Franciscan. Toffianus lib. 2. in Custodia Nazariæ.

B. Pauli à Bigulis, Confess. f] Illius meminit Barezus 4. part. Chronic. Minor. lib. 1. cap. 47. ad annum 1526. & ante eum Gonzaga part. 2. sup. in Conuentu S. Francisci Biguliano, quæst. 8. provinc. Cortice, vbi sic ait, *Est hic locus circumscriptionis populis commendatissimus: ab P. P. F. Pauli à Bigulis, eximij olim Cenciatoris, fœd. ad eum spechulorum pauperum mulier à Damone reuocata, variisque languoribus detenta, atque ad generationem ineptam: omninoque meritis desiderabili profectum data, pristinaque sanctitate restituta, atque ab immundo spiritui liberata fuit. Quod in causa extitit, ut à Corpis, ut sanctus, Deoque eburnis, in posterum collecter.*

Beatus Ioannis de Gama, Confess. g] Ex ciuitate Burgenfis oriundus, habitum Franciscanum in Burgenfi provincia suscepit: inde Lotetiam ad Theologiam comparandam se contulit: vbi tantopere profecit, ut breui excellenti eruditione præditus sit, Concionator insignis, & probitate motum atque obseruantia Regulæ conspicuus euaserit. Burgensem provinciam regressus, Pincas missus est ut Theologiam ceteros Fratres doceret: inde à ferocissima Imperatrice Elisabetha, ablegatus est in nonam Hispaniam: illicque peruenit anno mille simo quingentesimo trigesimo octauo, vna cum B. Martino Sarmiento, B. Christophoro Rario, & cæc. hic autem primùm appulsi sunt, Mexicanam linguam, summa animi contentione addiscere cepit: quod illi feliciter successit: atque linguam Mexicani quædam quæque alius fœi temporis calluit: ita ut idiomaticè, tum Mexicano, tum Latino, complura opuscula ediderit. Vnus fuit, ex alijs doctis, sanctique viris, quos Leones instituit in Collegio sancti Iacobi de Tlatibulco B. Garçias de Ciferros, Commissarius Generalis Indiæ. Guardianus numero pluries fundus est: tantaque animi demissione tunc pollebat.

vt primus omnium aedes veteret, tetram humeris ad edificandum, & lapides deferret, cæteraque omnia humilitatis exercitia perficeret. Corpus summi ienamis, vigilis, & orationibus assigebat: seipsum in cellula assidue conclusit. Zelo verò saluta aiamatum, plusquam dici possit inflammabatur. Demum ann. 1557. post B. Patrem Tonibum à *Matalina*, Septimus Provincialis prouincie sancti Euangelij extitit; licet inuitus electus est, cui muneri post annum elapsum, renuntians paulò post, plenus bonorum operum obiit, ac sepultus est in conuento Montico, qui est i. huius: prouincie sancti Euangelij. Vide Gonzagam ibid. part. 4. Barezum sup. lib. 3. capite 16 32. 61. 70. & lib. 4. cap. 18. sic & Vvillocum Athenar. Oñthodorar. Franciscan. littera I. Rapuzum in hist. General.

Orig. Recollector. Decad. 3. part. 2. parag. 6. Decad. 7. part. 1. parag. 4. Marianum lib. 1. cap. 41. & lib. 2. cap. 31. Chron. Inditor. Obleruant. Reformar. & Daçam 4. part. Chron. Minor. lib. 2. cap. 21.

B. *Elisabetta Lepetit*, *V. id. a. g.]* De ex Gonzaga 3. §. 10. part. sup. in Conuento Domine nostræ Rupis Amatoris, qui est 31. prouincie sancti Gabrieli: sic ait, *Septima quoque sacer hoc in ipsa loca, demostissima atque emittens commendatione digna Elisabetha Lepetit, quæ zelo obstruatis acerua, quicquid bonorum sibi, post viri: multum reliquimus, pauperibus liberalissimi erogauit: quæque demum quandam à diuinitate, signa creuit, miraculose vindicauit, aliisque miraculose.* Marianus lib. 6. sup. cap. 8. ex Baptista Moles in suo Memoriali præfata prouincie.

QUARTO KALENDAS OCTOBRIS.

IN Aquitania, propè sancti Machatij oppidum, Beatorum 2 Martyrum Bernardi à Turga, Bernardi Boerini, & Bernardi Dalenci atque Bernardi Genesij: qui ab hæreticis, ob fidem Catholicam capti, & ludibrio habiti: tres priores suspensio necantur: vltimus verò post multa tormenta, in Garumnam flumen demersus, occubuit. In Italia, Beati b Ioannis à Campo-Basso, Confessoris: magni sanctitatis viri. Lutetia Parisiorum, Beati c Angeli à loyeusa, Confessoris: qui illustrissimum sanguine natus, ac sublimioribus infulis decoratus: tanto Christi amore incensus est: vt pro eo cuncta despiciens, Ordinem Minorum cum Capucinatorum sit professus: in quo miro pietatis, humilitatis, patientiæ, cæterarumque virtutum exemplo emicans, sanctissimam vitam duxit.

SEPTEMBRIS XXVIII.

9. 1. **B**eatorum Martyrum Bernardi, &c. a] Anno Domini 1565. eodem oppidum sancti Machatij captum esset à Durasensi Domino, hæreticorum duce, Conuentus Minoriticus, qui iuxta erat ignibus traditus est: & cæteri fratres auferentibus, quatuor uiderunt in eorum manibus: quorum tres primi nobiles erant Sacerdotes, atque officio Concionatores: vltimus verò Laicus professus, senex atque infirmus: quos impij factitane ministris duobus opprobriis vixatos in ceteros erant, atque in Garumnam flumen eorum corpora proiecerunt. Quæ tamen cum per triduum in sanis aquis exposita fuissent, à Christi fidelibus inde, non abique premississimo vitæ discrimine, capta, in ipso fluminis margine hauriata fuerunt. Postea verò ex inde translata, & in sacro loco condita, magna in ueneratione habentur à cunctis fidelibus: quorum ope Deus quamplurimum operatus miracula. De eis scripserunt Marcus Vlyssipontens. 3. part. Chronic. Minor. lib. 9. cap. 58. an. 1565. Gonzaga Orig. Seraph. Relig. part. 1. in factis Martyrib. Minor. suo x10. ob fidem Christi passus, in diuersis Franciæ partibus, & part. 3. in Conuentu propè sanctum Machatum, qui est 18. prouincie Aquitanie Antiquior. Barezum 4. part. Chronic. Minor. lib. 7. cap. 5. ex Tasso in hist. sui temporis ad annum 1573. Wadsworth tom. 3. Annal. Minor. ad annum 1265. pag. 17. Hilarion à Coila lib. 2. hist. Catholic. pag. 361. Marcus Vlyssipontens. part. 3. Chronic. Minor. lib. 9. cap. 58. Bosius tom. 1. de Signis Eccles. lib. 7. cap. 3. lxxxi. & lib. 12. cap. 22. Algezra in Arbore Egyptiacæ Ord. Franciscan.

Picquetensis in Catalog. virot. illustr. Franciscan. Tostimanus lib. 2. hist. Seraph. Daça 4. part. Chron. Minor. lib. 3. cap. 51. & 52.

Beati Ioannis à Campo-Basso, Confessoris. b] Illius meminit Marcus Vlyssipontens. sup. lib. 6. cap. 31. frat. erat B. Francisci Thamaeni, Confessoris: qui eodem in oratione positus, raptus esset in extasim: vidit animam fratris sui charissimi gloriosè, magnoque cum triumpho deferri in caelum. Hunc arbiter non diu professionem in Religione emississe: maximè cum ipse B. Franciscus Thamaeni, visionem præfatam de eo habuerit, in itinere, quo pergebat ad eum uisendum, paucis interiectis mensibus à susceptione Religionis habitu: eo enim tempore è vita decederat B. Ioannes a ihu (vto pinox) Nouus.

2. *Angeli à loyeusa, Confessoris c]* Natus an. 1565. §. 3. ex illustrissimis atque piissimis parentibus in Gallia, atque in Baptismate Henrici vocatus est. A dolescentia factus, uxorem duxit oobulissimam: ex qua filium vnicam genuit, nomine Henricam, quæ postea nupsit Henrico Bourbonno, Duci Montilpenenti, Regno sanguine ornato: ex quibus vnica progenies sua, desponsata est Ioanni Baptista-Galibou, Duci Andegauentium, nunc verò Aurelianensium, Henrici IV. Gallorum ac Navarrae Regis Chribarissimi filio, atque Ludouici XIII. cognomento Insi, nunc sarchetæ in Gallia Regnantis Fratris vnico: cui & filium eorum vnicum peperit. Beatus itaque Angelus, sic nuncupatus est, summo genti spiritus seruo et repletus, mundo ualdecens ac poptis, cuiusque illecebris penitus

penitus abiecit, sacrum Scaphici Patris Francisci Ordinem professus est inter RR. PP. Capucinos: vultus, tantique eluxit virtutibus, ut prouide merito creditus sit ab omnibus tam beati in cœlis, quem præclara virtutum operamillustrant in terris, sanctissimè obiit apud oppidum, Italicè *Rosely*, nuncupatum, duabus leucis ab vrbe Taurina distans: in Conuentu PP. Capucinorum eiusdem loci. Anno Christi 1603. ætatis suæ 46, die 18. Septemb. cuius corpus in Luetiam Parisiorum allatum, condigno honore sepultum est ante altare manus Ecclesiæ PP. Capucinorum Conuentus sancti Honorij. Cuius Epitaphium est:

Hoc tumulo condita sunt ossa R. Patris Angeli de Ioyeuse, olim Ducis, Paris, ac Marefchalli Francia, & in prouincia Occidentaria Præregis; Qui in ipso ætatis flore, ut totum se Christo adderet, tot honores & opes abiicit: & Ordinem Capucinorum ingressus, in eo Vita reliquum transegit, singulari pietatis & humilitatis exemplo: in quo tandem obiit, cum pro secunda vice esset Prouincialis prouincia Francia, & Distinctior Capitalis Generalis, anno Christi M. DC. VIII. 4. Calend. Octobris.

Henrica Henrici Mantispensij Ducis Vidua Patri Charissimo marens posuit.

TERTIO KALENDAS OCTOBRIS.

Festæ in Africa, Beati^a Martini à Spoletò, Martyris: qui propter fidei Christianæ prædicationem necatus, in cælum purpuratus conscendit. Assisij in Vmbria, Beati^b Guidonis, Confessoris: qui generis sui alta despiciens, mundique & carnis contemptis illecebris: Christo sanctissimè inseruiuit. Papæ, Beati^c Bernardini Tomitani, Feltrensis, Confessoris: qui verbo prædicationis, & zelo salutis animarum fulgens: post plurimos pro Christo exantlato labores, bonis operibus plenus, migrauit in cælum, dono spiritus prophetici & miraculorum illustris. Palæ, propè Pratum in Tuscia, Beati^d Angeli de Florentia, Confessoris: miræ pietatis & charitatis viri. Vratislauiz in Silesia, Beati^e Alexandri fauorensis, Confessoris: qui in Prouincialatus munere agendo, mansuetudine consilio, & Religione excelluit, & sancto sine quieuit. Valentiz in Hispania, Beati^f Antonij Nugnez, Confessoris: qui potens opere & sermone, mulorum corda hominum conuertit ad Dominum, & clarus meritis, Regna cælestia petiuit. Apud Tordeffyllarium in Palentino territorio oppidum, Beate^g Ginebræ à Fonseca, Virginis: quæ nobili genere nata, summa Regulari obseruantia ac vitæ austeritate emicuit. Alcazariz in Diocesi Toletano, Beate^h Mariæ Monachæ, Virginis, Tertiarie: multarum prærogatiua virtutum, insignis.

SEPTEMBRIS XXIX.

5. ¹ **B**eati^a Martini à Spoletò, Martyr. a] Anno 1510. hic Beatus Dei, natione Italus, in Regnum Fesic, in Africa, traiecit: vix Religiosissimus, vica, ingenio, ac interis spe dabilis. Qui cum zelo salutaris animarum flagraret, ad Regem Muley Mahamed-Mentum, accessit, causamque sui aduentus diserte explanans, ab eo benignè exceptus est. Verùm, cum ob vias de fide ac

Religione per eum disceptationes, clam ac publicè habitas cum Cæcici Mahometanis, & Iuzorum Robinis, complures Maurorum ac Infidelium conuocarentur ad Christum, ecce calumniosus & deservit ipsum B. Martinum Dæmone famulari vsum, meuroque à Regno expellendum, quippe qui suis præiugis multos dæmentasset. Quibus itrenuè obuians d-

cauitatibus, Regi proponi se per ignem probaturum, quantum foret Christianæ Religionis veritas: modo Christi fidem amplecti baud renuente. Conditione accepta, paratur à Mentis strages ingens, dum interim vir Dei coram Crucifixi imagine genuflexus supplex exorat: tum surgens sb oratione, iubet pax ignem supponere, rogamque accendete, quem antea toties, sed frustra complecti tentauerat: sed ad vocem viri Dei, flamma mos omnia perfuraxit. Itaque fide ac spe signoque crucis munitus B. Martinus coram Rege, Regina, ac filijs, Principibus, Proceribus, & populi immensa multitudine, se vterd in ignem iuecit, in cuius medio, genu flexus, facie ad Orientem conversa, orationem pro salute ac conversione Infidelium, fudit ad Christum: quia finita, de loco surrexit, & manibus in modum crucis efformatis, egreditur sanus, absque ulla læsione: non fuit omnium maxima admiratione. Vnus autem Maurorum militum sevens in sanctum Martyrem, lancea pedus eius transverberavit, alius vero tegula caput elisit: sicque gloriose pro Christo occubuit. Tunc Mani, Iudæi, alijque Infideles in corpus erantque amplius defrutientes, variis iniurijs affecerunt: cuius pax segmenia ac Reliquie accuratè collectæ sunt à capuis Christianis, & veluti Amuletta facta, infirmis data, sanitate conferbant & sospitatem. Verùm, tam ipse Rex, quam ceteri huicse crudelitatis ministri miserabilem sortis finem: uti videte est apud Dilaum de Torres, in Relatione originis ac successus Cberitarum: & Itatus Regnorum Martochij, Felix, & Tarudani, &c. cap. 95. hanc historiam ex Hispanico idiomate Gallicam fecit, Illusterrimus Princeps Carolus Valesius, Caroli IX. Gallorem Regis filius naturalis, Dux Engolismensis, &c. quam polleatque excedendam curavit Lutetia, an. 1616. apud Ioan. Camulatum, via san. Iacobæ. R. P. Robertus Regnaud, Ordinis Mmorum Conuentus Parisiensis alumnus, vir pius ac eruditus.

- §. 2. *B. Guidonis, Confess. b*] Hic Montif. Felisij & Vrbinus Comes, cum esset: vir militaribus Imperijs, & gloria vbiq; florentissimus, ad 17. Calend. Decemb. die. D. Gregorij Tsamatogij, Ordinis Franciscan habitum, ex mutuo vxoris assensu, induit, Aneconz, an. 1296. & quam in omni actione expedit, pzestantique vni personam pze se vulerat, tam in tanta motum ac vitz diuersitate egregiè pzefficit. Inde Assisium profectus, illic in profana humilitate, & continua oratione iudabiler conversum, dies suos absoluisse, hæc die, an. 1298. scribat Marzapus lib. 1. cap. 12. Iacobus Perulinus in Chron. Antiq. Robeus lib. 6. histor. Rauennat. ad an. 1295. 1296. & 1298. Bzouius ad an. 1297. numer. 12. qui mendosè vult eum Ordinis S. Trinitatis habitum induisse: cui optimè respondet Wadinghus tom. 2. Annal. Mmor. ad an. 1296. §. 8. 9. 10. 11. & 12. vbi etiam recessit Deliramenta à Dauce poeta, lib. 1. cantu 27. & eius Commentatore Landino confecta, contra honorem ipsius B. Guidonis. Valde suspicor hunc eundem esse cum eo B. Roberto Comite, Guidone de *Baisfale*, cuius meminit Wadinghus tom. 3. an. 1213. §. 1.

- §. 3. *B. Bernardini à Felto, Confess. c*] Duxit originem B. hic Pater, ex Foro oppido, vulgò *Felto*, in Marchia Treuisana Italix Regione, vnde dicitur *est Feltrensis*: vocabatur etenim Bernardinus *Tomitani*, cognomente *Parualis*. Ad seruentissimas B. Iacobi *Petrini* conuentiones compunctus, Franciscanum de manibus eius habitum sumpsit: moxque sub B. P. Sixto *Medialanensi*, ipsius instructore, morumque Magistro, tanopere profectus, vt breui, in maximam, perfectissimam-

vè vsum, enaserit. Ab incunabulis valens ingenio, bonarum litterarum tam pentus cultus, vt æqualem videretur habere neminem: sed & eloquio ac dicendi facundia pollens, dissensibus Concionator, æque ceterorum omnium sui temporis pze dicentiorum facile princeps extitit. Magno quidem spiritus seruire & zelo verbum Dei nuntiabat, sed sermo eius prudentia, humilitate, ac deuotione et conditus: buique o petri sic incumbabat, vt sæpe quater in die vna conacionaretur. Illo Vincentiz Concionante, vifosin vere Angelos plures quàm essent in terra homines, qui attentè audiebant verbum Dei testatum est. Astubilerat in conseratione, benignus, & honestus. Mirum à quantæ bona exinde prodierunt. Nam iurgia sedabat, ditimbar lites, dissidentes pacificabat: & peccatores inducibat ad penitentiam. Sacramenta Confessionis & Eucharistia frequenterantur, variatæ ac superflua ludicra foias exstrebantur: dabat vinum vitæ locum. Taota deuotione, in eum cursum populus, vbi que locorum, iurabat: vt certatim omnes ipsum attingere exoptarent, manoque tangere. Nec vni, eum quicquid viri Dei manue tigiisset, mira operandi virtute proferri è celo coniequeretur. Hinc, pro certo credunt, oraculum à sancto Bernardino Senensi fuisse ac Florentino olim sermone editum, in ipso fuisse completum: aiebatur enim, *Venerit post me quidam alius similit mei Bernardino, cum manus aditus necessitas: ipsum audite, &c.*

Verùm, etsi tot taliaque operaretur, grauissima tamen libenter perulio pro Christo ac veritate, opprobria, dum è Venetia, Florentia, Perusiaque violentè expulsi; à secularibus & nonnullis Ecclesiasticis, iniuriam igneminiatque sibi illatam, patientissimè & cum silentio accepta ac sustulit. Pæcatis montis ereclio atque institutio, pauperibus quidem subueniens peropportuno remedium, iure illi debetur: boque pietissimum opus Patauij exiit an. 1491. ob cuius etiam causam, non aspernanda petpessus est incommoda. Silentium, solitariūque locum colebat. Fratrum frequentationem, & familiaritatem, maximè vèid mulierum visitationem, declinabat. Disciphinis, orationi, & lachrymis iugiter vacabat: singulariter gererebat deuotionem erga B. Iacobum *Petrinum*, S. Iosephum, Virg. Mariæ dignissimum sponsum, & ipsam Desiparam: in cuius honorem quotidie Coronam, seu Rotarium recitabat. Ieiunia etadè, absque vlla exceptione, seruabat: numquam equo incedit, sed semper nudis pedibus iter conficiebat, nec sandalia, nec solutales lignicos deferens: ciborum parsimonia delectabatur: paupertatè summè amplectebatur, & mira Dei virtute quamplurima pze dicebat futura. Ad vltimè, lecto decumbens, Ticinis buic seculo valdeat, migraturus in celum, an. 1494. in festo S. Michaelis Archangeli, die Sabbathi ad Vesperas, atque Decimas sequenti, apud Conuentum san. dci Iacobi, solemnè cum funerali pompa, assistens sibi vniuersis Patiensis ciuitate, honesto in loco letulit, ante & post mortem miraculis clarissimus: cuius rei maxima eiusdem populi Ticinensis ad eum deuotio, frequenter simulque concurus, patentissimum reddunt testimonium. Edidit conciones nonnullas vernaculè de peste Chonia vitz Christiæ eruditæ. De cuius insigni dectina, & mira decanti eloquentia *Leuensis* Vespertus vates egregius ita cecinit.

*Fulmine qui quondam præterita dura solebat
Rumpere, & eloquio multificat sacre.*

3. *Bernardine, detto Feltrino & gloria gentis:
Da quaque parte precibus tendere ad ista tuas.*

Rice

*Nec tribus diebus locat, quod si vobis corpore paratus ;
Hortulus iste brevis mita poma gerit.*

Ipſos præclaras res geſtas deſcribent B. Bernardinus de Buſſis, in ſuo Mariali, part. 1. ſerm. 6. de Concept. Virg. Mariæ part. 3. & ſerm. 9. part. 1. ibid. Item in Rolario Quadrageſimali, ſerm. 1. in Dominica Quinquageſimæ part. 1. Marcus Vlyſſiponenſ. ſup. part. 1. lib. 7. cap. 11. 12. 13. 14. & 15. Toſſinanus lib. 1. & 3. hiſtor. Setaph. Gonzaga part. 1. ſup. in BB. viris huicæ Ordini. & in viris illuſtrib. Doctri. item part. 1. in Conſuetuſ. & 17. provinc. S. Antoni in Conſuetu 47. provinc. Genuenſ. in Conſuetu 6. 17. & 11. provinc. Tuſcan in Conſuetu 6. provinc. Bonomenſ. in Conſuetuſ. provinc. Modiolanenſ. in provincia Bohemæ. Item in Monafteriis 9. & 11. præfatæ provinc. D. Antoni. Villouus Athenar. Orthodoxar. Franciſcan. littera Bernardinus Tomitanni. Wadinghus tom. 1. ſup. ad annum 1211. parag. 14. ex Cimarulla 4. part. Chronic. lib. 6. cap. 15. & Picqueto in Catalog. viror. illuſtr. Franciſcan. Sedulius Commentar. ad vitam S. Franciſc. cap. 3. parag. 8. Rubcus lib. 7. hiſtor. Rauennat. Brouius tom. 18. Annal. Eccleſ. ad annum 1491. parag. 1. & an. 1494. parag. 41. Poſſeuinus in Apparatu ſacro. Petrus de Salazar lib. 1. Chronic. hiſtor. provincie Caſtellæ cap. 17. Volateranus lib. 11. Antropolog. Titul. de Eremitis. Stephanus Breuentus lib. 1. cap. 2. hiſtor. Papienſ. Ferrarius in ſuo Martyrologio, 19. & 30. Septemb. vbi mendoſè legitur diem obuiſſe, an. 1464. pro 1494.

Beati Angeli, Confeſſoris. d] Haud pauci connumerantur Patres Palci propè Pratum Hetruriæ oppidum, ſepulci 3 qui vocations ſux reſpondentes, maximam apud Deum & homines laudem adepti ſunt. Horum anteſignanus fuit inſignis Pater B. Angelus de Florentia cuius gratia in ſolandis afflictis, ſacriſque conſeſſionibus excipendis viſ explicari poteſt. Viſo Gonzagam 2. part. ſup. in Conſuetu 10. provinc. Tuſcan.

§. 6. *E. Alexandri, Confeſſ. o*] Hic eſt, qui dôm Guardianus eſſet Conuentus S. Bernardini Vtzenſis, recepit ad Ordinem Rauerendiffimo Ioannem Olomutenſium Episcopum, ipſo die Pentecoſtes, an. 1491. Bis Provincialis officio ſandus eſt: primò enim electus eſt in Conſuetu Brunenſi, deinde in Conſuetu Olomutenſi, an. 1485. Tandemque Vratiſlaviæ obiit anno 1494. piſſimus erat, & admirandæ Religionis viſ, conſilio ita pollens: vt propterea provincie Magiſter merentiſ appellari. Hæc ex Gonzaga

part. 2. ſup. in Conſuetu 2. 3. 4. provinc. Bohemæ.

Beati Antoni Nuguez, Confeſſ. f] Theologus erat, ac Concionator egregius, vixitque exemplaris pius, humilis ac modestus. Penitentia operibus, & corporis macerationibus inſiſtebat: inquitque ad carnem cilicium ex cortice cauſam habere: ſi perſerua compaſſum, deſerebat abſconditum: ſemel talibus etiam humaniſmodi materia contentis. (quod mirandum eſt) vtebatur. Sux feruenti ad Deum oratione Damonem ex Eccleſia fugauit: dôm præ ſeneſcunt à celebratione Miſſæ cellariſ, quotidià factam Communionem (vt præ ſux deuotionis fieret ſatis) ſumebat. Conueniens Meliam à Turcis expugnari, maximo dolore afficiebatur, ſed D. Iacobus Apoſtolus ſibi apprens, promiſit omne auxilium fuoremque obſiſſis, inimicis autem excidium: quibus verbis, haud modicam corpis lætitiã. Præcipua veneratione colebat S. Michaelem, exaltatum ſpirituum duccm ac primatem, qui ei diem obitus prædixit futurum in die ſui ipſius feſto, quod & accidit, an. 1585. in Conſuetu ſancti Franciſci Valentie. De eo agit Barezzus 4. part. Chronic. Minor. lib. 8. capite 37. & 78. Daſa ibid. lib. 1. cap. 75.

B. Ginebra à Funeca, Virginit. g] Vocata eſt Ginebra, ſeu Iunipera, Clauſtrium orta natalibus, & inculpanſimæ vixit foror: quæ nequã orationis inſtantiffima fuit, cum à Matutinis numquam lectulum repetierit, ſed & quod ſibi vix ab ingreſſo Religionis teſtidium fuit, id in perpetuo iniunio, atque carnis maceratione tranſegit: quamobi em plurimis prærogatiuis, hæque maximis, à Deo cumulari meruit. Claruit circa an. 1565. apud Monafterium ſanctæ Claræ Tordeſyllarum, quod eſt 1. Provinc. Conception. Virginit. Illius meminerunt Gonzaga 1. part. ſup. in eodem Monafterio: & ſtarett ſup. lib. 4. cap. 43. ac Valenus de SS. Form. Ordin. Minor lib. 4. cap. 41. Wadinghus ſup. tom. 4. ad annum 1565. parag. 11.

B. Mariæ Monachæ, Virg. h] Vitam eius admirandam referit Blaſius Laguna, in ſuo Memorab. & Marianis libeo 6. Chronic. ſtrictior. Obſeruant. Reformar. capite vigefimo ſeptimo, obiit ann. 1573. Tribus eminebat ſurculis vitæ, oratione, humilitate, & patientia: ſimplicitate verd innocentæ incomparabili erat: nec eam vnuquam peccaſſe lethaltet aſſeruit.

PRIDIE KALENDAS OCTOBRIS.

Aquilz in Vestinis Beati ^a Iuliani Alemanni, Confessoris: miræ abstinentiæ viri: qui oratione, & ardentissima charitate erga proximorum salutem conspicuus: signis etiam admirandis eluxit. In Mexico, Beati ^b Antonij de Nucta, Confessoris: qui generis nobilitate & eruditione pollens: humilitatem, animi sinceritatem, spiritusque feruorem, ac pietatem maximè coluit. Ibidem Beati ^c Ioannis Fucheri, Confessoris, & Doctoris egregij: qui singulari eruditione Indiz populos instruxit. & humilitate, pietate, atque obedientia multùm cnituit. Louanij, in Belgio, Beati ^d Mathiz Felisij, Confessoris: qui Lectoris Theologiæ, ac Prouincialis Ministri, muniis præclare functus: mira deuotione: & spiritus feruore, ac dono lachrymarum exornatus est, & sanctissimè in Domino obdormiuit. Pisauri in Picæno, Beate ^e Fœlicis à Mediolano, Virginis, Abbatissæ: spiritus prophetico, ac miraculorum gloria insignis.

SEPTEMBRIS XXX.

6. **B**eati Iuliani Alemanni, Confess. a] Viræ austeritate claruit: nam per annos quadraginta vino abstinuit: panem & aqua, cum quibusdam leguminibus, contentus: Vicarius Prouincialis, prouinciz sancti Bernardini exiit: qui cùm ad id munus iterum deligeretur, constantissimè recusat. Secularium confessiones ingenti charitate audiebat, & maximo cum fructu penitentes excipiebat, conuertebatque: non tamen, ob id, minus idoneus erat fidei particularibus, piisque exercitijs spiritualibus: nec propterea recedebat tantillè ab oratione, seu rerum cœlestium contemplatione & colloquio diuinis. Quare plenus dierum & virtutum, obdormiuit in Domino, anno Christi 1484. ætatis suæ 76. apud Conuentum S. Bernardini, Aquilæ, qui est i. prætate prouinc. vbi coruscant miraculis. Ipsius meminit Marcus Vlyssiponens. 3. part. Chron. Minor. lib. 7. cap. 4. (post B. Benedictinum à Fessa, Aquilanum) & lib. 9. cap. 47.

7. **B**eati Antonij de Nucta, Confess. b] Nobilibus patribus natus est, filius quippe erat Alphonsi Aluarez Garsia, viri illustris. Salmantice iuuenis Iuripontificio operam dedit, Doctoratusque gradum sibi accepit. At mundi vanitates, & secularia desideria, opumque iactantiam pro Christo contemnens, D. Hieronymi, quem præcipuè colebat habitum in Zauorenfi sanctæ Marthæ conuobio suscepit; abdicatoque, humilitatis causa, gentilitio nomine, de Nucta (loco suæ natiuitatis) in posterum dictus est. Post annos aliquot ibidem, magno probitatis exemplo transiit, fama permotus singulari obseruantiæ, qua Minores Fratres Discalceati, prouinciz Angelorum, in monte Mariano, florebant, habita prius à superioribus facultate, Franciscanum sibi habitum suscepit. Sed cùm maiora semper & perfectiora in Religione spe daret, quo tempore 12. illi viri a postolica, in noua Hispania admirandis virtutis monumentis, sancti Euangelij prouinciam fundabant, eum f. cum B. Francisco de Tejera, an. 1542. contulit. Verùm, cùm Indorum idioma ignoraret per 34. annos, quibus nouam Hispaniam incoluit, apud Mexicanum Conuentum semper moratus est: indefessè planè Hispaniarum confessor, ab omnibusque, propter demissionem animi, bonitatem, sinceritatem, infirum in modum dilectus.

Quod ab operibus charitatis vacabat tempus, precibus impendebat, in quibus ita vehementer influmabatur, totque lachrymas effundebat, vt quem occupabat in choro locum, irrigatum semper eis relinqueret. Colebat missicè diuinum Doctorem Hieronymum, cuius solemni die, & natus est: & eius habitum suscepit, & ex hac vita calamitosa migravit. Cùm enim nulla præcessisset ægrotatio in sancti Michaelis Archangeli die, finit vespertinis precibus, in domum infirmorum se conatit, valetudinem tantisper præterdens: postulatque & accepit eanodè diuinis omnibus Sacramentis: ea ipsa hora animam exhalauit, quo D. Hieronymi Missa celebrabatur. Illa autem expleta, cum motis eius populo innotuisset, omnes prouincias illuc accurrentes, fumè exoptabant; vt & viderent iam vita fundum, & aliquid vedum eius acciperent oh. maximam, quam de eius sanctitate opinionem, conceperant: atque ita honoricè conditus est in Conuentu Mexicano, an. 1565. De eo agunt Gonzaga Origin. Seraph. Relig. part. 4. in præfatio Conuentu, qui est i. prouinc. sancti Euangelij. Barezus part. 4. Chronic. Minor. lib. 4. cap. 34. Rapius in histor. General. Origin. Recollector. Decad. 7. part. 3. parag. 1. pag. 370. Marianus libro secundum, capite 39. Chronic. sanctior. Obiit. Reformat.

Beati Ioannis Fucheri, Confessoris. c] Gallus erat natione, qui nouam Hispaniam ex Aquitaniz prouincia profectus est, Doctor prius Cæzarenus, suscepto habitu, Theologicæ, in facris Canonibus etiam singulari eruditione fuit. Plusquam 40. annis, quos illis in regionibus expendit, imaginam omnino lucem earum Ecclesiæ ætulit: vt ore cuiusdam Patris Augustiniani illic agentis, tale testimonium accepit: Si quidem mortuus est Fucher, in tenetis omnes versabimur. Sui instituti fuit Obseruentissimus, Superioribus suis mirum in modum eam obediens, humilitatemque missicè coluit: nec à chori ministeriis vnquam se subduxit, quæ ad Martinianæ preces, cum aliter recitandas conueniens, absolutis ad tertium vsque horam in choro permanebat. Sanctissimè obiit in Conuentu Mexicano, qui est i. prouinc. S. Euangelij, floruit circa an. 1560. Reliquitque in Indis benevolentiz, miraculorum,

miraculorum, & spectata doctrina non pauca monita: maximi apud illos aestimata, quorum seriem recensent Gonzaga 4. part. sup. in hoc Conuentu. Barrezus sup. lib. 7. capite 22. ad annum 1570. Willotus Athenae. Orthodoxat. Franciscan. littera I. Hilanon à Costa lib. 1. histor. Catholic. pag. 115. Rapinrus sup. Desad. 7. part. 3. §. 3. Marianus lib. 2. cap. 21. Foderotus in Descriptione Conuentus Montis-Luçonis, pag. 701. cuius erat alumnus, ab eo cognominatus *Franciscus*. Possesinus in Apparatu sacro. Daça part. 4. Chronic. Minor. lib. 2. cap. 11.

§. 5. *B. Matha Felisij, Confessoris.* d] Hic Belgæ, *Bruers-hanus*, fuit Theologiae Lector, postea Minister Provincialis, qui nedum biennio sui ministerij expleto, cum omnium Patrum merore ac lachrymis, huic mundo subductus, quod eodignus non esset, maritimo sui desiderio suis detelido, cui insignis pietas, & elegans morum forma, probatissimi viri nomen concessit. Nam cum tanta dulcedine, ac singulari spiritus feruore suos exhortabatur, vt eius eloquia, medullas cordis penetrantia, non aliter quàm Spiritus sancti per os eius manifestè loquentis excipiebantur; sed & diuina faciens sic lacrymis iugiter perfundebatur, vt spiritus pietatis, qui erat in eo, latere non posset. Nonnulla lectu dignissima edidit opera, moritur an. 1575. chororumque Louaniam suo funere eohonestauit. Agunt de eo Gonzaga sup. part. 1. vbi de viris huiusce Ordinis doctrinam illustrib. Item part. 3. in Conuentu Louanienfi, qui est 1. prouine. Germanæ Inferior. Barrezus sup. lib. 7. capite 11. Willotus sup. littera M. Toffianus lib. 3. histor. Seraph. Possesinus in Apparatu sacro.

§. 6. *B. Felix à Medulano, Virg. o]* Cùm ipsa virgo, vtroque choro nobilique orbata Mediolani remansisset, alteri eius veteris sorori, atque eisdem Germano fratri, vt bonus communibus, pijs locis pauperibusque erogata, Religionem ingredi uellent, fassit. Eiusdem itaque illo Franciscano, illæ Clarissarum habitum in sacro sancto Vtiuq; Monasterio Mediolani induerunt. In quo eius soror quatuor tantum annis superuixit. B. uero Felix 35. annis continuis simplicem Monasterio, strenuè egit. Quæ tanto spiritus feruore, spiritualibus exercitijs, & mortificationibus corporis, iugiter operam dedit, vt cæteris stuporem haud modicam incuteret.

Nudis pedibus incedebat, ieiunium omnino addidit erat: Disciplina quædam corpus suum edomabat, cilium ad carnem deferebat, orationi sine intermissione vacabat: Mandatis Prælatorum prompto animo parebat, easque omni eum humilitate ac submissiōe exequabatur. Vltima infirmæque Monasterij munia ampliori diligentia, & gaudio opere complebat, seipsam despiciebat, & corpus suum nimia austeritate tractabat. Sæpè à Dæmonibus, uarijs tentationibus ac spectibus, & illusionibus exagitata est: sed oratione, seu aqua benedicta, prociuis ea omnia fugabat.

Hic, aliusque uirginibus titularis, Abbatissa, licet iniuncta, proficuit. Quod omni per annos 15. tanta cum humilitate, ac vitæ optimæ exemplo exercuit: vt illius fama confectum per Italiam euolauit. Cùmque illustrissima Baptista Malatesta, eiusque filia Elisabetha, sanctæ Claræ Monasterium de Corpore Christi, Pisauri emigerent, illudque pijs, optimisque fororibus multatum exoptarent, B. hanc Felicem à D. Bernardino Senens, tunc Vicario Ordinis nostri Generali Ultramontano, impetrarunt. Cuius præcepto obsequentia pia soror Pisaurum se transtulit: huiusque loci primam Abbatissam per integram quadriennium egit. In quo & prestatæ illustrius Elisabethæ sanctorum suis precibus semel à Domino obtinuit: & plurima adhuc uentura, quæ tamen certissimè postea acciderunt; propheticè spiritu prædixit. Quo tandem quadriennio elapso, anno 1444. animam celo reddidit, plurimisque miraculis claruit. Quapropter quæ communi Sarcophago exhumata, honestissima quidam in arca recondita fuit: in qua integra omnino mans, atque incorrupta plurimis diebus in Sacristia perseverauit. Eius simul postea ac B. Seraphinæ à Columna, corpus, ad Sacristia ad hanc matulosa ex Marmore in arcum, ad utrumque chori laeas, assabè ædificata, propinque sumptibus absolutæ, transferri curarunt illustrissimi Gundobaldus, eiusque legitima uxor Victoria *Barnefa*, Vrbis piētissimi Duces. Hæc cæ. Marco Vlyssiponensi. 3. part. Chron. Minor. lib. 2. cap. 21. Gonzaga 2. part. sup. in præfatio Monasterio, quod est 13 prouinc. Marchiz. Toffianus lib. 1. histor. Seraph. an. 1445. Jacobillo de SS. Fulginatib. sub 22. Iulij. Fectatio in suo Martyrologio, hæc die uictima Septemb.

§. 7.

OCTOBER

Kalendis Octobris.

IN Iudæa, apud Montem Sion, passio Beatorum ^a Duodecim Fratrum, qui capti à Sarracenis, & in tetrum carcerem coniecti, ibidem opprobriis, cruciatibus, aliisque ærumnis ob Christianam fidem constantissimè diu toleratis, necantur. Rheinis in Gallia, Sancti ^b Remigij Episcopi & Confessoris qui gentem Francorum conuertit ad Christum, Clodoveo ipsorum Rege, sacro fonte baptismatis, & fidei Sacramentis intincto: & cum annos septuaginta in Episcopatu expleisset, sanctitate & miraculorum virtute conspicuus decessit è vita. In Armenia, Beati ^c Ioannis Regis Armeniæ, qui Regio Diademate dimisso, magna cum pietate habitum Seraphicæ Religionis suscipiens, vestigia Beatissimi Patris Francisci ad amulsum secutus est, ac sancto sine quieuit in Domino. Apud Cadafallum Hispaniæ oppidum, Beati ^d Francisci ab Oliva, Confessoris: qui Prouincialatus Ministerio functus, magna sanctitate emicuit. Granatæ, Beate ^e Ludouicæ à Cruce, Viduz: generis nobilitate, ac Monastica Obseruantia illustris: quæ in Abbatissam electa, charitati, humilitati, penitentiz, atque rerum cælestium meditationi iugiter adhæsit.

OCTOBRIS PRIMA DIES.

BEATORUM DUODECIM FRATRUM. 2] Honorum illustre Martyrium contigit circa annum Domini 1369. tempore Generalatus R. Patris Thomæ de Ferrigiano, prouinciz Bononiens. alius meminerunt Firmamentum trium Olan. D. Francisci tract. 1. in Memoriali Ordin. sub 24. Ministro Generali. Speculum Fratrum Minorum ibidem. Marcus Vlyssiponensis part. 2. Chronicar. Francisc. lib. 9. cap. 26. parag. 2. Walsinghams tom. 4. ad annum 1369. parag. 10. Salazar lib. 1. Chronie. prouinciz Castellæ, cap. 9. S. Antoninus 3. part. histor. Titul. 24. cap. 9. parag. 21. qui de hisce Martyribus ait, *Huius Generis alio tempore, Duodecim Fratres qui habitabant in Monte Sion fuerunt capti per Sarracenos, cum uiderent alios Christianos, & martyrio coronantur.* Bosius tom. 1. de Signis Eccles. lib. 7. cap. 3. secul. 14.

^a S. Remigij, Episcop. b] Copiole agunt de eo sanctissimo Archiepiscopo, Baronius in Notis ad Martyrologium Roman. Sausley ibid. in Martyrologio Gallicano, hæc die, & alij permulti. In uisuerio autem Ordine nostro Seraphico, festum eius tempore festum

est ritum simplici: in Gallia uerò maiori solemnitate celebratur, uti legimus apud Firmamentum trium Ordinum Minor. part. 3. in Ordinationibus diuini Officij: ubi de festis solemnibus, hisce uerbis. *Alia quædam festiua solemnior, in aliquibus territoriis, & patris, ut est festum S. Remigij Episcopi & Confessoris, in Regno Francia, presertim in Episcopatu Rhe-mensi, & alij Episcopatus & patris adiacentibus, ubi tale festum ueneratur ac ueneratur, &c.* nec abs re, quandoquidem per eum Deus ingentia huic Christianissimo Regno contulerit beneficia (præter illud cælestis Balsami Simpulum, quo sacelus atque sacratu s inunguntur Galliarum Monarchæ) & apud nos Francorum *Apollis*, & *Baptista* gloriis nomen adeptus sit. *Quia est* (ait D. Leo IX. Papa) *alij gentibus non sit Apollis, Francia tamen proprius est, qui sunt præmita Apollis eius in Demona. Quod Iohannes Morella, Scholæ Rheimensis in Academia Parisiensis Moderator, per elato encomio cecinit, in sua Hymnus sacris, & poemat.*

§. 3. DE S. REMIGIO
RHEMENSIVM ARCHIEPISCOPO,
Francorum Apostolo.

Hymnus I.

M Arne Confessor, Domini Sacerdos,
Pontifex ingens, pariterque Francum,
Remigi, Doctor, venerande ductor,
Huius oculis.

Stirpe preclara venitus parentum,
Iam puer lactens aperum patrator
Mirus, edebus manifesta vice
Signa futura.

Crudate quamvis prohiberes atos,
Vita maturus imitator: a canis
Prasalem Remi dedit, & propheta
Visio cæci.

Turbamiratur rivaniter docentem,
Lactem lingua fluvium diserta
Haurit attentæ Clodovæ aure:

Credis & Virò.
Fante credentem lamù hunc salubri,
Aulicos Dnâ, Variasque gentes:
Regum frontem, scapulasque sacro
Christimate signas.

Alas è celo tibi deuolauis,
Vasculum gestans oleo repletum,
Quæ foret iurgii quoque posterorum
Vultu Regum.

Quem primis eryptis tenebrisque relictum
Infrequens Gallus timide colebat:
Capit hinc montes habitare, & aræ
Christus apertas.

Tu tuos Remos, æge, remigantes
Adiuvâ, mandis freta per sonora:
Es laborantes validolacertos
Robore firma.

Sit Deo semper, sit ubique soli
Summa maiestas, sit honor supremis:
Qui simul Clerum, populum, Monarcham
Prutegat vinctam.

ITERVM DE S. REMIGIO.

R Emigi, quando tuafesta pulcher
Aurea Titan renouit quadriga:
Te tui laudare, celebrentque gratâ
Carmine Remi.

Tuferos cultus Demidum, vetustus
Gentis errores, tenebrasque cæcæ,
Quâ patet Francium datio, relecta
Luce fugasti.
Cum tua primus Clodovæus diserta
Voce formatus didicit scæci:
Et ppi flammis abolere quicquid
Thuru colebat.

Quin & exemplo docuit trahenti
Aulicos, & mox populum sequacem:
Crimen vt secum vtetis expiarent
Fonte salubri.

Ergo sparsisti innumeros fluentes
Vertices sacro, proceres & imos:
Vinciens Christi cruce Liborum
Nobile scutum.

Mortis è claustris rediitua surgis
Virgo, quam Dæmon malus occuparat
Antea, sed tu prece liberavas
Hoste fugato.

Lapsa de celo tibi venit augur,
Deserens rostru phialam columba,
Christma quod Francium litâ roboraret
Corpora Regum.

Tenderent vt mox ita delibutos
Foriter nervus pugiles, & vincta
Brachia, audacu quoties arena
Prælia miscet.

Hæresis sèlto iacula renascens
Hydra, vel sano quoties duculo
Hostu armatus parat hoc beatum
Vertere Regnum.

Christma ter sanctum! quid habere Francis
Donat irrupta serie Monarchas,
Qui ppi Christum, parvique ritu
Numen adorant.

Vu, ait Virgo Lethærena, Regnum
Anglicæ contra furias tuæ?
Mox et Ingendâs: sequere atque Remos
Karole, cæmni.

Quandiu extento venerendus auro
Oblinet Reper, & inauarabit
Hic loquor: sarum neque fur Vlysses
Pignus ab aris.

Tollet, obductum tenebris opaca
Nocti, & fraudum vaser architectus,
Haud Deos curans, solitusque sacra
Nulla vereri.

Francia factum in phiala repositus
Parvula, nunquam neque militari,
Classe Neptunus, u eque terra feruens
Hoste resulnet.

§. 4. *Beati Ioannis Regis Armenia. e*] Hic feretissimus Rex petus Hayro vocatus, clarus circa annum Christi 1312. Quo tempore, ille dimisso Regno nepoti suo Looni ex magna deuotione Ordinem Minorum intravit, sub Generalatu Reuerendissimi Patris Gungalini, totius Ordinis Antistitis. Verum capta illius absentia, Sarraceni ac Turci e Regno Armenia inuadere ceperunt, quibus praefatus Leo princeps haud diu valens resistere, B. Ioannes Conuentum egredi cogitur, & zelo fidei succensus, arma (cū cum bellica arte maximè prædius) cum habitu Religioso sumpsit: factaque magna strage hostium, & suis data victoria, extortos fugat ac persequitur: qui tamen ab illis Infidelibus interceptus, in campo adhuc dimicans occiditur: sicque præclaro fine, velut alter Machabæus, sanctissimè obiit. Hæc ex B. Bartholomæo Pisano in Conformitatib. D. Francisc. lib. 1. tit. 8. part. 1. part. 1. S. Antonia. 3. part. histor. Titul. 24. cap. 9. parag. 13. Marco Vlyssiponensi part. 2. Chronic. Minor. lib. 7. cap. 21. parag. 1. Gonzaga de Origine Seraph. Relig. part. 1. in BB. vita huicæ Ord. Tostinano lib. 2. hist. Seraph.

*Hinc vidit Regem, Huiusque Armenia vestem
Francisci Regni antecessi sui.*

Plures de eo scripserunt, Matianus lib. 4. cap. 5. Martinus Sanotus de Secret. fidel. Crucis, lib. 3. part. 3. cap. 2. & 8. Platus de Bono statu Religios. lib. cap. 16. Genebrardus lib. 3. Chronograph. in Clement. V. Pap. an. 1305. Stephanus Cyprus, in historia Cypr. cap. 21. fol. 153. pag. 1. Picquetus in Catalog. viror. illust. Franciscan. Broussens in vita B. Angeli à *Ierensa*, cap. 4. circa finem. Galterius in Tabula Chronograph. sæcul. 14. in Euentib. Memorabilib. Spondanus in Auctario Chronolog. Baronij ad annum 1310. Salazar lib. 1. Chronic. provinc. Castellæ cap. 31. Algezira in Arbore Epilogica totius Ord. Franciscan. Wadinghustoen. 2. Annal. Minor. ad annum 1294. parag. 10. & tom. 3. ad annum 1306. parag. 15. post

Firmamentum trium Ordinum, part. 1. et. 2. de illis scriptorib. vitæ ac Formis. eiusdem Ord. Sibi apud Fratres Minores conditum coepus eius habent Antiqua Chronica M. SS. Minor. & Marianæ, sed inde translatum esse in Aquitaniam, ibique miraculis edacere famam esse scribit Volateranus lib. 21. Antropof. Titul. de Eremitis.

B. Francis ab Olina, Confessoris. d] Prouinciz §. 5. Gabrielis hic erat alumnus, sed in eam, quæ est sancti Ioseph, ex licentia Superiorum transiit: cuius & Minister Prouincialis exiit, obiit an. 1367. ingenti omnium luctu. Memnerunt eius Gonzaga part. 3. sup. in Conuentu Domini nostræ de Angeli Cadafalsi, qui est 7. Prouinc. S. Ioseph. Item 10. 18. prouinc. S. Gabrielis. Barezus part. 4. Chronic. Min. lib. 5. cap. 9.

B. Ludmeca à Cruce, Vidua. e] De eâ agunt Barezus §. 6. sup. lib. 1. cap. 37. Valerius de SS. Formis, Ord. Minor. lib. 4. cap. 8. Gonzaga sup. in Monasterio S. Helisabeth Granatens. quod est 12. prouinc. Granatens. qui commemorans huius loci nonnullas locotes sanctitatis, illustres: ab ipsa initium sumit. Et primo quidem loco (inquit) Religiosissimam ac zelantissimam sororem Ludmecam à Cruce, quæ cum esset in saculo nobilissima atque ex viribus beati Michaelis ab Ieranz Castellæ Comes abbat, eius viri, morte, vidua remansisset, Christo caelesti iungo in pesterum nuptura, alterius personam radens, Clarissimum Conuentum Assig, incognita omni ingressa est: ubi et communem vitam, atque Regulam sub remotione habuit cum aliis profissa: indeque ex fundatorem voti ad hunc translata, primis hanc dubitè fundamentalibus lapidibus adificij extitit. Nam in Abbatissam electa, vitæque adstricta, penitentia, caritati, continque diuinationum meditationem atque humilitatis omnia dedita: aduentantes feroces bonis moribus, omnique pietate ad id reformans, ut magna deuotitas, suæ sanctitatis nomen post se reliquerit anno à partu Virginitatis 1301. Illius sacrum corpus iacet in medio chori.

SEXTO NONAS OCTOBRIS.

Assisij in Vmbria, Translatio Sanctæ ^a Claræ Virginis, tempore Alexandri Papæ IV. Matiscon. in Gallia, Beati ^b Ioannis Gibbosi, Martyris: qui grassante Caluiniana persecutione, cum esset illius vrbis Conuentus Guardianus, ab hæreticis comprehensus, primùm iniecto in collum laqueo, opprobriis ac ludibrio habetur: deinde per ignem raptatum, detruncatisque illi naso, auribus, partibus verendis, manuumque extremitatibus, in Araris profluentem ex ponte, toto inspectante populo, & Pseudoministris aduersus eum conclamantibus, conijciunt, sed aduerso flumine in arenam depulsus, à Sicario neci traditur. In Picæno, Beati ^c Lucæ Asculani, Confessoris, ac Concionatoris eximij: spiritu prophætico, & gloria miraculorum clarissimi. Hispali in Hispania, Beati ^d Ludouici ab Utera, Confessoris: qui mira vitæ innocentia & asperitate floruit.

3. 1. **T**ranslatio S. Clarae, Virg. a] Completa expensis Pontificis structura duplici Ecclesie intramuros vrbis Amissus ad xdem S. Georgii interioris pro Monialibus, exterioris pro collocando sanctissime virginis Clarae corpore, translatu est summa autoritate pretiosissimus Theofanus ad Templum sancti Damiani, quo annis quinque saccrat, ad novum Templum eius nominis ducatur, presentibus Episcopis Perulano, Spoletino, & Amissino quibus praecepit Pontifex Alexander IV. ut omnino intererent. Sequuntur sunt Magistrum discipulæ, commutantes antiquum & angustum reclusorum, nouo, amplo, capaci parthenone, quem primoinchoauit Gregorium IX. an. 1230. liquet. Facta est hæc Translatio magna cum solemnitate in Vigilia sancti Patris Francis an. 1260. sed propter eius solemnitatem celebratur 1. die mens. Octobris. Marcus Vlysiptens. 1. part. Chronie. Minor. lib. 2. cap. 4. & lib. 9. cap. 16. Molanus in Additionib. ad Vitardum. Wadinghus tom. 1. Annal. ad ann. 1260. §. 40. anno vero 1265. Vrbis huius IV. ex magno auctu erga S. Francisum, visitauit Amissi personaliter eius Ecclesiam, & Templum S. Clarae, quod consecrari voluit intus & foris per circuitum, à Rodolpho Cardinali Episcopo Albanensi, magna solemnitate peracturitus 1. die Septemb. in die Dominico, perlouto ipso Pont. & vniuersa Curia, consecrante ipso Papa altare maius, sub quo S. Clara requiescebat: & Stephano Cardinale Episcopo altare S. S. Georgii, Colimæ & Damiani. Wadinghus (sup. ad an. 1265. §. 20. Festiuitas in suo Martyriologo, hæc die.

5. 2. Depingunt autem hæc S. Virgo, deserens in manu vasculum, quo sacra Eucharistia seruabatur: eo quod ciuitatem Amissi, ac Monasterium sancti Damiani sua oratione ad Augustissimum Sacramentum, quod prae manibus ferebat, liberauere ab obsequio Sacrae cenorum sub Federico II. Imper. militatum. Hoc ita eonitans est, vt Beuicium Romanum, die 12. Augusti, in 9. Lectione ad Matutinas, illud minus omiserit: hinc et verbis, *In Ecclesia sancti Damiani vixit admirabili sanctitate. Quæ, Sarracenis Amissum obsidentibus, & multissimum, in illa præerat, transdere vniuersibus, ægra se ad portam offerri voluit, vniuersæ vrbis, in quo sanctissimum Eucharistia Sacramentum erat inclisum: obique orauit in hunc modum: Ne tradas, Domine, huius animas confidentes tibi: & custodi famulas tuas, quas pretioso sanguine redemisti. In cuius oratione ea vix audita est: ego vixi semper iustodiam. Sarraceni autem partem se sua madidam partem, qui inueni ascenderunt, & perit uenit, præcepit occiderent. S. Antonius 3. part. hist. titul. 24. cap. 6. §. 3. eadem commemorat: dicens, illa tempestate, quam sibi sub Imperatore Federico in diuersis mundi partibus sustinebat Ecclesia: nullis Spuletana de calce et a frequentibus imbebatur. Erant pro depopulatione calstrum, pro expugnatione ciuitatum, imperiali iussu conuenit ad acies militum & sagittariorum Sarracenorum ad magna vltis apum. Cuius in Amissum hostilius semeisauerit, & vniuersis peris exercitus appropinquauit, Sarraceni uero gens pessima sanguinem semper iustis Christi sanctorum: quod sanctum Damianum, intra locusternas, in intra clastrum vniuersum iustitiam. Lique sunt Dominarum corda tremoribus, & ad matrem referunt stertis suis: quæ si infirmam imperatoris tarde ad hostium agmen ducit iudex, & ante hostes, præcedente amica ipsa argentea, in qua erat Sacramentum Eucharistie. Cuius se statim in oratione subleuasset Christus, cum iustitiam aspiciet, in Domine surget ancillatua, quæ tuis amonibus caritatis, muni-*

bus cretradi Paganorum? custodi Domine famulas tuas, quæ ipsa in profundi artentio custodire non possim. *Max, rex quasi peris de populo tuo ad aures eius inuenit, dicens: Ego vixi semper iustodiam, in Domine addidi illa: & hæc ciuitatem, si placet, protege: quæ nos pro tua amore sustinet: & vix ad eam. Gramina sustinet, sed meo munere descendit. Tunc iustis Clara, Sarraceni fortat, dicens: Fide subo pro vobis filio, quod nihil patremini mali. Nec mora. Sarraceni canum ibidem repressit audaciam, & per muros, quos ascendentes, descendentes, celeriter exiit: orationis vniuersa deturbat. Precepit autem sustinere, ne emiserent hoc aliam vniuersa. Huius memorat B. Bartholomæus Pisanus lib. 1. Confortuar. f. uctu 8. part. 4. Marcus Vlysiptens. part. 1. Chronie Minor. lib. 8. cap. 13. Wadinghus tom. 2. Annal. Minor. ad an. Christi 1251. §. 15. 1255. §. 7. & 1260. §. 40. Molanus lib. 3. de imaginib. cap. 31. Barleta circa de tempore, concionie, ferit 4. h. bsdant. sin. Clara circa. Bachotus in Fallis Christi, die 12. Augusti. Salmeron. tom. 9. Commentar. in Euangel. tract. 24. Atrulphus lib. 1. cap. 54. Comutor. General. caelo conuocator. Bidermanus lib. 1. Epigrammar. 40. vbi hoc symbolum S. Clarae tali Dilecho perstrinxit:*

Præter unum gestas ipso pro pelles solem,

Lam bene te Clara ducere vix potes.

B. Ioannis Gibbisi, Martyris. b] Felix certe, quitam gloriose ac strenue vitam erat in meliorem mutauit. Conuentus Belnenfis erat alumnus, sed Conuentus Matilconensis tunc Guardianus: quando in hæreticorum cruentissima persecutione, glorioso martyrio occubuit: constantissime etenim pro fide Catholica decertauit, atque videt tandem emiserit. Cùm siquidem pacifice multibus ad iannam coronis occurrisset, sed postulasent, vbi nam esset Guardianus, & tandem dicitur illud eodem officio defungi: iniecit in collum laqueo, multo ludibrio saruratus: deinde per ignem rapatum, amputatis naso, auribus, viribus membris, atque manuum extremiuitibus, in Saonæ fluentem tota inspectante ciuitate, coniecerunt: sed cùm in arenam flumine aduerso impulsus extremum doceret spiritum, ex ficus quidam simulata pietate, quasi oblanguentis miseretur, eum neci tradidit: at iusto Deo vindice, in rabem ille veris occurrentes canino more, dilanians, miseret inierit. Agunt de eo Gonzaga 3. part. Orig. Seraph. Relig. in Conuentu Matilconensi, qui est 5. prouinc. S. Bonavent. Picquetus ac Foderetus in Descriptione eiusdem prouinc. & Conuentus. Barcezzus 4. part. Chronie. Min. lib. 4. cap. 18. Daça ibid. lib. 3. c. 51. Wading. tom. 4. sup. ad an. 1400. §. 18. Seuerius lib. 8. Antimartyrolog. hæretic. cap. 7. scd. §. 4. 1. 2. an. 1567. 29. Septemb. Gramina in voce Tarroni, part. 2. cap. 24. et Fecundo.

B. Lucæ Amissani, Conf. c] Egregius erit concionator, dono prophetie & miraculorum datus: maximè vero in effugando Damonibus ab obsequio vrbis, nisi virtus eius elucebat: prout testatur Marcus Vlysiptens. 3. part. Chronie. Min. lib. 4. cap. 28. sub an. 1459.

B. Indonici ab Vrbis, Conf. d] Vir grauis, doctus, nobilis, atque sinclaris zelantissimus erat: qui ob vix innocenciam atque asperitatem in vita, tum quoque in morte, dignus regno caelæ ab omnibus habitus est, atque sanctus veneratus, claruit an. 1530. sepultusque est Hispali in Conuentu S. Francis, qui est 1. prouinc. Barcezz. Ita Gonzaga ibid. part. 3. sup. Barcezzus sup. l. 3. c. 25. ad an. 1540. Wading. to. 2. an. 1260. §. 4. sup.

QUINTO NONAS OCTOBRIS.

A pud Ciuitatem Caſtrenſem, Beati ^a Ioannis Trenquerij, Martyris: qui à Caluinianis hæreticis tentus, & diuerſis tormentis excruciatuſ, inuictum animuſ, moruſ honeſtate, humilitate, ſingularique prudentia prædituſ, ad Generaliatuſ totiuſ Ordiniſ Seraphici electuſ eſt: quo in munere, poſt quinque annuſ completuſ, ſancto ſine queuit. Lauerne, in Calabria, Beati ^c Matthæi à Meſuraca, Confefſoriſ: cuiuſ pietas, abſtinentia, humilitas, obedientia, paupertas fuere proſuſ admirandæ: tantæque ſignoruſ gloria effuſiſ: vt ſigno cruciſ innumera propè mitacula ediderit. Sinfonæ Mechioacoruſ in India Occidentali, Auguſtæ, Beati ^d Martini Gilberti, Confefſoriſ: qui ſtrenuè laboranſ in Euangelio, pro conuerſione Indoruſ: ſanctitate claruſ, ſpirituſ Deo reddidiſ.

OCTOBRIS IIII.

6. 1. **B**eati Ioannis Trenquerij, Martyri. a) Circa an. Cbeli. lib. 1164. Hæretici per Galliaſ ubique diſſeminatoſ, hanc urbem Caſtrenſem cepere; atque Conuentuſ S. Franciſci uicendiſ euſumpeuſ, ſolo æquarunt: omniſbuſ interuſ fratribuſ, carceribuſ mancipatoſ, miſericordiæque aſſiduſ. Inter præfatoſ Fratruſ in vinculuſ detentor, vnaſ erat ſanctiſſimuſ confefſariuſ, Hugnoſticuſ hæreticuſ, ob viæ candoreſ, atque vehementiſſimaſ conicioſ, maximè inſenſuſ B. Ioanneſ *Trenquerij* nomine. Quamobrem ceteriſ dimiſiſ, ipſe ſoluſ extra Caſtrenſem præſatuſ ciuitateſ 2. dnuſ, ibi ſub ipſiſdem in fideiſ confeſſione, poſt diſſeratiomenta, martyri euſiſ. Atqui Deuſ vitioſuſ Dominuſ, huiuſmodi flagitiuſ villo pacto inultuſ relique: nam, inmiſiſ grauiſſimaſ peccatæ, ad eſt ciuitateſ ipſam Caſtrenſem, à hæreticis tyrannicè poſſeſſam atque occupatam, deſormauit; vt nihil aliud à motuſ imagine, in ea per multuſ temporuſ apparuerit: ita vt vix vigelimaſ eiuſ accoluſ uſ puriſ ſuperſuerit, remaneſſet que. Hæc ex Gonzaga de Origin. Seraph. Reliq. part. 9. in Conuentuſ Minor. Caſtrenſiſ, qui eſt 4. prouinc. Aquitaniz recentioſ. Barezzo 4. part. Chron. Min. lib. 4. cap. 24. Daça ibid. lib. 3. c. 18. Wadingho tom. 2. Anual. Minor. ad an. 1291. 1. j. & 29. Picqueto in Catalog. viroſ. illuſtr. Francican.
6. 2. **B.** Haymonuſ, Confefſ. b) Angluſ erat natione, patriaſ Cantianuſ, à loco nataliſ, de *Fenerbioſ* dictuſ. B. Haymo: maximuſ Theologuſ, magnæque perfectioſis vir, & totiuſ ſpeculuſ honeſtatiſ: qui ob eiuſ humilitateſ, & prudentiam ſingulariſ, ab omniſbuſ conelamatur Miniſter Generaliſ quintuſ, an. 1239. in Capitulo Generaliſ Romæ celebrato, Greg. IX. Papa in iſto præſente, ac vota eligentiſ recipiente: qui & ipſe electuſ confirmauit. Tunc cepit B. Haymo plura in Ordineſ reformare, tum quo ad diuiniſ officiũ recitandũ, tum quo ad obſeruationeſ regulæ: quare ad illiuſ mandatuſ, celebriſ expoſitioſ Regulæ confeſta eſt per 4. præcellenteſ Doctoreſ in Theologia euſiſ. Ordiniſ, queſ vſque nunc magno in pretio habetur. De omniſ cùm Ordineſ gubernariſ ſet annuſ 5. feliciter in Domino obdormiſ: ſepulchruſ eſt in Conuentuſ Anagnin. an. 1244. cuiuſ Epitaphiuſ hiſ verſibuſ continetur, licet ſtylo rudioriſ exaratuſ.
- Hic tacet Auguſtinuſ decer, decem Annoſ Minorum
Vinculoſ ſeruet, huſ quoque regendoſ Pater,
Eximiuſ Licet, Generaliſ in Ordineſ Reſtor.*
- Aguæ de eo B. Pitauſ lib. 1. Conform. fruſ. 3. part. 2. vbi de General. huiuſmodi Ord. Speculuſ FF. Minor. &

Firmamentuſ triam Ord. tra. d. 1. in Memorialiſ Ord. D. Antonij. 1. part. hiſt. tituſ. 24. cap. 9. 9. j. Gonzaga part. 1. Toſſianuſ lib. 2. ibid. & l. 3. in ſcriptoſib. Francican. Marcus Vlyſſiponenſ. part. 2. Chron. Min. lib. 1. cap. 10. 11. & 15. Poſſeuianuſ in Apparatuſ ſacro wading. tom. 1. ſup. ad an. 1231. 5. 8. & 11. 4. 5. 1. & 2. Corbunt Toſſianuſ, Gonzaga, in almo Conuentuſ Pariſienſiſ, & V. Villouſ in Atheniſ Orthodoxoſ Francican. ipſum Anagnie obiiſſe, dñm rediret ea Legatione ad Græcoſ, vbi à Gregorio IX. muſſuſ fuerat: ſed perperam, cùm huiuſmodi Legatoſ illuſ uicem dataſ fuerit an. 1233. namque ab ea eſſet reuerſuſ an. 1239. cùm electuſ ſuſ in Generaliſ Miniſtruſ Gneſiuſ in Bibliotheca, & Puleſiſ falſò autemamſ florenſe an. 1260. vti ſcitè comprobat V. ſarug. ſup. ex Mariano l. 2. c. 15. & aliuſ.

B. Martiuſ à Meſuraca, Confefſ. c) Magna pietate, humilitate, paupertate & obedientia, floruit an. 1535. eiuſ operæ Conuentuſ Cotonijſ originuſ, miraculoſam gratiaſ abundantiſſimè ſuſ exornatoſ: quoruſ ſeuem enarant Gonzaga ſup. part. 2. in Conuentuſ S. Mariæ de Gratuſ Meſuracæ, Cortonijſ, & Lauerneſ, qui ſunt 5. 14. & 15. prouinc. Calabriæ: & Barezzoſ part. 4. Chron. Minor. lib. 1. cap. 4. o. Quapropter à deuotiſ Meſuracaniſ, & aliſ populuſ maxima in veneratione habetur: illiſque in ſuſ neceſſitatiſ ſuccurrit, patrocinaturque: obit ac ſepultuſ eſt Lauerneſ, cuiuſ ſepulchruſ miraculoſ illuſtratur Grauiſ in *uice Fortiuſ*, part. 1. c. 2. 4.

B. Martiuſ Gilberti, Confefſ. d) Galluſ erat natione, prouinc. Aquitaniz antiquioriſ alumnuſ: qui cùm, Patruſ ſanctiſ eluſuſ ad Indiaſ Occiduam inter primuſ Francicanuſ traieciſſet, tanta cura Indicuſ idiomaſ didiciſ, vt in eo penitentiſſimuſ euſerit, atque aliquot libroſ, tum Indiaſ, tum quoque Hiſpaniſ ſumèſ neceſſarioſ edidit. Poſtò licet podagraſ maximè conſiſtentiſ: ab Inſideliſ ad Chriſtiſ fidem conuerſioneſ, nunquam abſtiniſ. Vnde totaleſque fruſtuſ Dominicuſ in hocreum inſultuſ, vt vix ſibi parem habuerit: Religioneſ etiam & viæ ſanctiſſimoſ inſignuſ extitit, Indiæque, à quibuſ vt patet celebratuſ, chariſſimuſ fuit. Hiſ itaque bonuſ openibuſ euſulatuſ: illuſque T. Brenor 4. uerſ. 4. *Paruſiſ petentiſ pacem, & non erat qui ſergeret euſ.* Saepuſ repetentiſ, ex hac vita, maximam interim Neophyſiſ illiſ populuſ ſuſ deſideriuſ relinquentiſ, inuocatuſ ad Dominuſ: cuiuſ facieſ priuſ pallentiſ, atque omniſ ſubſiſta, ſtatim poſt mortem rutilantiſ apparuit. Scituſ vnde eo Gonzaga 4. part. ſup. in Conuentuſ S. Franc. Sinfonæ (quæ eſt 5. prouinc. SS. Petri & Pauli) quo obit ac ſepultuſ eſt. Barezzoſ ſup. l. j. c. 29. ad an. 1535.

QUARTO NONAS OCTOBRIS.

Assisij in Vmbria, Napolis Sancti a Francisci, Confessoris, Fundatoris Ordinis Minorum; cuius vitam sanctitate ac miraculis plenam, Bonauenrura Episcopus Cardinalis, ac eiusdem instituti alumnus, fideliter conscripsit. Aldenardi, in Flandria, Beati b Ioannis Mahusij, Martyris: qui ob Religionem Catholicam à Gueuziis hæreticis, multa passus gloriosi agonis cursum foriter, constanterque peregit. Neapoli, in Campania, Beati c Augustini Assisiatis, Confessoris: qui dum primus prouincie Terræ-Laboris Prouincialarus munus exequeretur, à Seraphico Patre sancto Francisco institutus: simul cum eo in cælum ascendit. Cortiz in Hispania, Beati d Francisci à Beluisio, admirandæ Religionis & sanctitatis viri. Aioræ, in Regno Valentie, Beati e Iosephi à Cardineta, Confessoris: vita exemplari, humilitate & patientia, insignis. Apud oppidum Veaz, in Hispania, Beati f Bernardini de Rora, Virginis, Ternariæ, abstinentia, pietate, & charitate spectabilis.

OCTOBRIS IV.

9. 2. **S**ancti Francisci, Confess. a] Nascitur hic Seraphicus Pater, an. Christi 1181. apud Assisium, Ducatus Spoletani Verben in Vmbria: *Ioannes* pater vocatus à matre, dehinc *Franciscus* à patre: ob innatum amorem erga Francos, quorum Rex Philippus Augustus, tunc vbiq; celebratus habebatur. Virginitatem Franciscus persequi coluit illæfam. Annos verò natus 14. cepit ea, quæ sunt mundi spernere: solique Deo placere, ad supernæ beatitudinis vocatio- nis sese ex animo accinxit an. 1206. Verùm, maiores futuræ sanctitatis progressus in dies emittens, cælesti edoctus lumine, àdm facto interesset Milizæ sacrificio, calcis protinus detrectis, baculo, pera, pecunia, cunctisque pristini status exunis depositis: totus perfectiōnis viam aggreditur, sola tunica, caputio, femoralibus, contentus & ehorida, an. 1208. Quod vitæ genus paulò post Innocentius III. viæ vocis oraculo, an. 1210 approbavit: & demum Honorius III. confirmavit an. 1213. proprio Diplomate, sub Datum Laterani 3. Calend. Decemb. Pontificat. an. 8. Nec absque ratione; cum præfatus Innocentius III. hoc institutum iam à se approbatum publicasset in Generali Concilio Lateranensi an. 1215. vti expressè asserunt Marianus lib. 1. cap. 11. parag. 15. B. Leo in Legendâ trinit socior. B. Angelus Clarens in Proemio expositiōis Regul. Franciscan. & cap. 1. eiusdem Chronicon inagnum Belgicum ad annum 1215. S. Antonin. 3. part. histor. Titul. 14. cap. 14. parag. 3. Iordanus de Saxonia lib. 1. de vit. Frat. cap. 14. Gonzaga 1. part. Orig. Seraph. Relig. in prouinc. Turon. Wadinghus tom. 1. Annal. Minor. ad an. 1215. parag. 23. & 24.

9. 2. **A**t idem Spiritus sanctus, qui priorē Regulam illi suggererat, secundam conscribere eum intencioni inspiratione, monuit: quare cælestibus patens iussio- nibus, in montem Columbe, seu Raynerij, ascendit: moxque longa præmissa oratione & ieiunio, eam Regulam, breuiori stylo, ad compendiositatem for- matam, eodem Spiritu sancto dictante, telegit: cuius rei seriem sulsus S. Bonauenrura & Brigitta pro- sequuntur. Quæ quidem Regula sic abbreviata, &

compilata, confirmata est an. 1223. per prædictum Honorium III. Pap. nihilominus vitum est *Nigrum*, in Comment. supra Regul. Comm. Societas Iesu, Titul. part. 1. Regule numer. 18. eam minime fuisse viqueque perfectam, illique nonnulli defuisse: eam eius alumni, Minores, eodè sint postea malis alias ordinationes & constitutiones iungere, quibus prænata Regula declararetur, ac sepeitur: tum vt religiosi in via perfectiōnis dirigerentur, in qua vel peccata erant, vel errores esse poterant, quibus Regule breuitas non occurreret, sed nimis hallucinaret: tum: quia Christi huiusmodi Regulam præbens ipse S. Francisco: voluit, vt seruaretur ad litteram, sine glossa: quod idem Seraphicus Pater in Testamento suo confirmavit. Sed si quæ essent subobscura, consuleretur super his sedes Apostolica, veritas organum: vt semper subdit & subiecti pedibus sanctæ Romanæ Ecclesiæ essent, cap. 11. Reg. Minor. tam, quæ explanatio illa Regule à Nicolao III. Pap. an. 1279. edita, relata inter corpus iuris Canonici. De verbos. significat. cap. Exut, in sexto fuit ad comprimendos quosdam insolescentes ausus, & refruandas æmulorum impudens detractiones, qui Fratrum vitæ & Regule obloquebantur, illicitam, inobseruabilem, & discriminosam calumniantes. Falsum itaque est, quòd in eadem pericula, vel possent subesse errores: quamvis Chreito auspicante, cælestis acceperat Seraphicus Pater: quæque complures Martyres, Pontifices, & Doctores Sancti, ab Ecclesia canonizati, ad amissum obseruabilem, ius exemplum, demonstrant. Cæterum, si glossas in eam Regulam licuerit edere, peccauerint vt glossantes: vide Mitandam, in Regul. Minor. cap. 12. & 13. post Aluarum Pelagium lib. 2. de plantu Eccles. cap. 66. & 67. vbi maxime in eos inuehitur declaratos. Itemque Hieronymum à Polito, in Preludio 3. & Prolog. supra Reg. Franciscan. parag. 2. aduersus Syluestrum.

Perfectio autem huiusce instituti elarè dinoscitur, 5. 3. ex huiusce Regule frontispicio, cap. 1. *Regula cr. vita Fratrum Minor. hanc est, scilicet, Dominus noster Iesu Chr-*

in sanctum Euangelium observare, &c. Deinde pro conclusionem addit, cap. 12. *Præsemper subditis & subiectis pedibus eiusdem sancti Romani Ecclesie, stabiles in fide Catholica, paupertatem, & humilitatem, & sanctum Euangelium Dominus noster Iesu Christus, quod firmiter promissum, observemus.* Nimirum, quantum ad virtutum perfectionem omnimodam, inquit D. Bonaventura, in id. cap. 12. Regal. in ea etenim Forma Evangelij odicitur, & fundamentum iacitur totus Evangelicæ perfectionis. Licet enim omnes Christiani teneantur obedire Evangelio: attamen Minorum Fratres strictius obligantur ad eiusmodi Evangelij, præ cæteris aliis, observantiam. Quæ de re videantur præfatus Episcopus, B. Alvarus Pelagius lib. 2. cap. 61. sup. B. Bartholomæus Pisanus lib. 1. Confortium. fruct. 9. part. 2. Alapinsien. Ludovicus Parisiens. &c. in cap. 1. Regal. Minor.

3. 4. Humillimus fuit D. Franciscus, ideo sui instituci alumnos amantissimam humilitatem colere docuit: cuius encomia præclara referre S. Bonaventura cap. 6. vit. D. Francisci subiungens: *Hæc igitur de causa, humilitatis forma Francisci Fratres sui voluit vocari Minores: & Prælati sui Ordinis dicit Ministros: ut ex verbis veteris Evangelij, quod observare promissit: & ex ipsorum disceret discipulis suis, quod ad descendendam humilitatem, ad scholas beatus Christi venissent. Magister siquidem humilitatis Iesu Christi, ut observaret discipulos ad humilitatem perfectam, dixit: Qui cumque voluerit inter vos maior fieri, sit vester Ministe: & qui cumque voluerit inter vos primus esse, erit vester servus, Matth. 20. vers. 26. Cum autem requireretur ab eo Dominus Hierosolymis, Ordinis Minor. Præfatus, & promissit observari (quod præmodum, in ea quod idem vir sanctus prædixit ad, ad Summum Pontificatum sublimatus hunc Gregorius IX. in dictis) verum sibi placere, quod Fratres sui promoverent ad Ecclesiasticas dignitates, respondit: *Dominus, Ministe ideo vocatus fuit Fratris mei, ut maior fieri non præsumat. Si vultis, aut, ut factum fructum in Ecclesia Dei, tenetibus, & observate in statu vocatis omnino: & ad prælatum Ecclesiasticis auctoritate ascendere permittatis.* Hæc ille, quem obsequantur Marianus lib. 1. cap. 14. par. 3. Vherinus lib. 5. Arbor. vit. Christi, cap. 3. Speculatus S. Francisci 2. part. cap. 55. Marcus Vlyssiponens. 2. part. Chronic. Minor. lib. 1. ad cap. 47. Wadinghus sup. ad annum 1219. par. 1. & ex externis, Castillo, lib. 1. Chronic. Ordin. prædicat. cap. 50. Nigronius sup. part. 3. numer. 21. & 22. Ea propter SS. Bonaventura, Ludovicus, Bernardinus, & c. totus Pontificis dignitates sibi vixit oblatas, constantissimè recusabant: cunctisque Otto Seraphicus id ita servavit, vt Alexander IV. an. 1257. ad instantum Generalis Ministri, huiusmodi primum propositum laudaverit: Electedque Minores ad Episcopatus, prohibuerit ad eosdem promoveri, non accedente Superiorum consensu: incipit, Perpetuus, sub Datum Agnæve 5. Idus Iunii, Pontificat. an. 2. Illius memorie, Speculum Fratrum Minor. tract. 1. fol. 6. Firmamentum trium Ordin. Minor. 2. part. tract. 1. Rodericus in Bullario. Bulla 5. Vlyssiponens. sup. part. 2. lib. 10. cap. 5. Wadinghus tom. 2. sup. ad annum 1257. par. 16. item in Regeſto Pontificio, sub eodem Pap. Bulla 50. Compendium privileg. Franciscan. verb. Episcopus, par. 3. indeque, ad instar Minor. Fratrum, afferunt Clerici Regularis Societatis Iesu, se idem servare, si fides adhibetur Ludovico à Ponte, tom. 2. pect. 4. Christian. tract. 1. cap. 5. par. 1.*

9. 5. Paupertatem Evangelicam sic admaux Seraphicus

Franciscus, vt hanc sui Ordinis diceret fundamentum: cui subſtrato primatè sic omnis structura Religionis innititur, vt ipsius firmitate firmetur, & euerſione funditus evertatur, teste S. Bonaventura sup. cap. 7. qui rufus in Regulis Nouitiorum cap. 14. & in meditationibus vitæ Christi cap. 21. curioſius expendit, quod Dominus egregium illum ſermonem, quem habuit in monte. Luc. 6. & in quo de Beatitudinibus & præcipuis egit virtutibus: *A paupertate incipit, danti intelligere, quod paupertas eſt totius ſpiritualis exercitii firmissimum fundamentum, &c.* iuxta illud D. Ambrosij, lib. 5. in Luc. Beati pauperis spiritus, &c. Ordinem primo eſt, & parus quædam gratitudoque victiorum. Quam vt d' impensè tam dilectè virtutem D. Franciscus, copiosè enuntiat: tum D. Bonaventura, in maiore & minore Legendis ipsius: tum Chronica, & alta Ordinis monumenta, vt præcipuè Regula Minorica, cap. 6. qua dicitur paupertas Franciscana, non simpliciter paupertas, sed respicendo aliam paupertatem: eo quod in maxima paupertate, vite proprio, siue in communi, siue in particulari, fundata sit: quod Gregorius IX. an. Christi 1230. sui verò Pontificat. 4. aliquo summo Pontifice, palam attestans. Quapropter S. Antoninus 3. part. histor. tit. 14. cap. 5. par. 1. & 2. hæc intulit. *Difficile est mundana possidere, siue aliquo amote inordinata, & ideo vt ait Augustinus: omnia terrena contempſit beatus Christus, vt certitudinaliter monstraret, &c. & quoniam in paupertate non consistat perfectio secundum Thomam, tamen est magnum instrumentum perducendum ad perfectionem. Respicit Religiones, nullam tamen medietate paupertatem mandavit. Franciscus, nullam tamen medietate paupertatem mandavit. Sui, sed ipse nullum paupertatem Franciscus.*

Nec abste, quandoquidem S. Dominicus, sui in 6. stitit Author (cum interfuisse Generali Capitulo, Alibi, per S. Franciscum celebrato, an. 1219. vidissetque diuissimam paupertatem Fratrum Minor. abundandam, cælestis illius immisionis) miratus est, eiusque arctos illectus, ab eo tempore constituerit, reddidit omnino à suo quoque Ordine, quicquid nascebatur, remouere. Dico hretus præfatio: cuius tam insignis indicium oculis suis viderat: quod & facerem 1120. in Capitulo Generali Bononiensi, & ad vitium vitæ finem sub suæ maledictionis interminatione in eos, qui possessiones in Ordinem intruderent. Quæ de re S. Antonin. sup. Titul. 13. cap. 4. par. 11. Flaminius lib. 2. Castillo lib. 1. cap. 51. in Chronic. Ordinis. Præd. Platus de Bono stat. Relig. lib. 1. cap. 55. Badius de stat. verb. Paupertas voluit oria, cap. 4. Wadinghus tom. 2. sup. ad annum 1219. par. 56. & multi alij.

Summe displice Auctori Tractatus de Espropriatione Clauſtrali, cap. 31. in quod propterea Seraphicus S. Franciscus Patriarcha pauperum, à Foderco ordinatus sit in Description. prouinc. Burgund. seu sancti Bonavent. sed, hoc est palpare in mendæ. Ad quod foder terram in Foderco? vt veritatis aurum inde extrahatur? nimis gentium. Continet quidem eum summodi sancti Patris Elogium: sed ipse non produxit, aut illius inquam author primarius editit. Ab initio nascentis Ordinis Minor. hoc sacro Encomio exornatus reperitur Christi seruis Franciscus. Ad omnia Doctore S. Bonaventura, cap. 7. vite suæ, verum pauperum Patriarcha inuocatur: passimque in legitur titulus in Chronica, & monumentis Ordinis Minor. quoniam & in Missal Romano, cum aduocatis Felice eiusdem Ordinis à Magistro sacri Palatii, & à sacra Eminentiss. Cardinalium Congregatione, tumquæ à Sum-

mo Pontifice, etiam Urbano VIII. approbatojdem programmata piè decantatur, in Massa diœi fœli ipsius, apud Fratres Minores.

- §. 3. Niritur etiam omnibus viribus tract. de paupertate Evangelicæ. cap. 24. & 25. paupertatem Religiosam, maxime Franciscanam, demonstrare, obfcurare, seu potius inuicem reddere: præterea illa distinctione inter expostionem & paupertatem. Sed in cassum laborat, consuetudine nostra fœtulis est: cum vtrumque profiteatur in Regula nostra minoritatis: vti toties responsum est à D. Bonusventura, Alvaro Pelagio, aliisque nostris ordinis alumnis: aduersus scripta nonnullorum. vni Monastico-Massugum, & Antimocruati. n. Nec proinde sequitur, nos solos paupertatem in Ecclesia Deivouere Evangelicam, seu, alias omnes Religiones mendicantes (à Dominicani vsque ad Clericos societatis Iesu, qui sunt vltimi) sub Franciscana militare. Dicitur si quippe sunt gradus Evangelicæ paupertatis, sicut in qualibet alia virtute: iuxta D. Thomam a. 2. quæst. 122. art. 7. Vnde quilibet eorum bonus est & meritorius: cum Christus dixerit simpliciter & generaliter, absque vlla restrictione: Beatos esse pauperes spiritus: quia paupertas illa sit spiritus, id est, propria voluntate, per instantium Spiritus sancti, vt D. D. Ambrosius, Hieronymus, & Thomas Aquinas sup. quæst. 29. art. 12. exponunt. Sed ponitur illa est, quam Franciscanus profiteantur, vti superius ostensum est, in prologo. Quo ad Religionem verò Clericorum societatis Iesu, dicimus paupertatem, & mendicitatem, suo modo amplecti, non quidem ex Regula, sed ex propriis contributionibus: quod & Nigronus, hisce vobis, ingenue fatetur. *Vnde deducitur Ordinum nostrum non esse mendicantem ex Regula Sancti Francisci, tam, quia suis se non militat: tam, quia mendicitatem profitentur, propriis contributionibus, per Pontifices probatus est fuisse.* Hæc ille sup. diœl. part. 3. §. 7. quamuis usque rectè ac verè iuratur inter alias Religiones mendicantes, non extendit sequitur, omnes esse æquales: vti eandem profiteri paupertatem, quam Minores, vti tenentur patet. Vnde, si ex domiciliis societatis Iesu, tollas collegia, seminaria, missiocaria, nouitatus: &c. Vbi omnes ex perpetuis aluntur proventibus: teste ipso Nigrono: via ex quindecim introitus tres aut quatuor demos protestas: ut redditibus omnino carentes, quod si hæc collegia & tyrocinia, apud eos, accessoria, & veluti membra habeantur societatis, ac proinde loquuntur naturam principalis & capituli: transeat illud: nam apud Franciscanos diuersi non patereus perfectio Regulæ minoritatis: in qua, cum celsitudo altissimæ paupertatis radices fixerit: omnia bona temporalia reddidit, seu proventus annuales, à se penitus eliminavit: siue in communi, siue in particulari: quod Concilium Tridentinum iterum renouando approbavit, Sess. 25. capit. 3. de Regularibus quo, nisi exceptis, concedit omnibus aliis Monasteriis & domibus Religiosis, vti ique fœtus, etiam mendicantibus, vt deinceps bona immobilia esse possideri liceat. Etenim si illos præfatos Clericos societatis Iesu, ab hac communi licentia exemisset: procul dubio, illicum meminisset, quemadmodum paulo post egit cap. 16. cum de voto eorum simpliciter discurrat.

- §. 9. Quod plura si impugnetur videtur visionem Innocentij III. Summi Pont. de sancto Francisco, Ecclesiam Lateranensem, se cocrueret, propriis humeris sustentante, cap. 32. de Expromptione Claustrali: iternique cap. 35. de Paupertate Evangelicæ. cui iam responsum dedimus, sup. in nostro Prologo. Nunc tandem, pont aggeditur, perperam impugnetur, ac præuilegia, qua

colatus, à Christo Domino, fore ipsi sancto Francisco collata: arbuturque ea posse, subdola caualtate, denegare. Pro quorum notis, sciendum, Seraphico Patri D. Francisco, præfata illa præuilegia fuisse, donatione, plures patefacta: primo, in Eremito sancti Urbani: deinde apud S. Marum de Angelis propè Assisium, postea, in Monte Aluerano, &c. Gregorius IX. Papa (in Memoriali antiquo Ordinis Minor.) ab eodem B. Patre se illa iudicij referret. Sanè S. Bonusventura scribit cap. 13. vixit ipsius, post visionem Seraphicam, & suscepta sacra stigmata B. Patre illuminato, eius locio. *Cum multa timore fierem retulisse visionis præfata: Addeus, quod 11. qui sibi apparuerat, aliique dixerit, quæ nonquam, diu videret, alium hominum aperiret, Credendum sanè, tam arcana illis fuisse factis illius Seraphici cruce moraliter ap. et in reliquis: quid scribit non liceret hominibus ea loqui.* Quoad præfata præuilegia D. Francisco tunc à Christo donata: noui capitule BB. Rufino, & Leonis locij suis: deinde iudens, aut eadem B. Leonis. *Addeus vobis Dominum & alia, quæ in bonam mortem vbi refuso, quod & fideliter explicat.* Qua de re scripsit B. Bartholomæus Pisanus, art. 1187. lib. 1. Conformitat. fr. & 9. part. in Notabili 7. de Perfectione, Regul. Minor. Tostianus Sevogalhen. Episcopus, lib. 1. h. seraph. in Appendice, fol. 8. Ocularia, seu Manusculi Fratrum Minor. fol. 41. B. Marcus Vlyssiponenfis Proutensis Episcopus in Lusitania, 1. part. Chrysost. Minor. lib. 1. cap. 102. B. Franciscus Gonzaga Mantuanus Episcopus 2. part. Ong. Seraph. Relig. in Conuentu Sancti Montis Aluerano, qui est 17. prouinc. Telex. Antonius à Sancta Maria, in Manusculi Regul. Minor. Fodectus sup. vbi de Memoriali Ordinis, Franciscan. Wadingbus tom. 3. Opuscul. D. Francisc. Colloquio 23. Item tom. 1. Annal. Minor. ad ann. 1213. §. 56. & an. 1214. §. 5. & tom. 4. ad annum 1272. §. 27. Item omnia antiqua M. S. Monumenta Ordinis eiusdem. Hinc apud Firmamentum tuum Ordinis, Minor. 2. part. & Compendium Ord. Seraph. bis continetur Carminibus Hexametris, suis humilibus & impolite, authoris tamen antiquissimi, præfata præuilegia

*Francisco fundente preces (De tempore multo
Mos inoleuit) celestis filius ipsam
Exultare iubet: Annuente quattuor, inquit,
Dona superna tibi. Stabit tunc Ordo per eunum,
Nullus tibi Frater, cui sit peruersa voluntas,
Stare diu poterit: Vix Ordini hostibus amico
Viuere dimidos præstabitur: Eius Amici
Viuunt, & vitam concludent sine beato.*

Hæc autem minus grata oculis habentur, primò que §. 10. reprehendunt talia scribentes reuelata fuisse D. Francisco, per Angelinum apud Conuentum S. Urbani: quod nec prouinciam, nec ciuitatem, vel locum huiusce cœnobij, assignant: quasi id in causa fuerit, cum ipsis hæc crederent. Audiant igitur, quod de eo S. Bonusventura refert, cap. 5. vit. S. Franciscus, & post ipsam Marianus lib. 1. cap. 7. par. 33. Pisanus sup. lib. 2. fruct. 1. & 13. part. 2. Gonzaga sup. vbi de Conuentu sancti Francisci de Specu, qui est 43. prouinc. D. Francisci, & alij: ex quibus addiscit, hunc locum D. Francisco extitisse familiarem, & diutius tibi commoratum esse, eo quod Eremiti speciem præferret: erat quippe in asperissimo monte, specus continebat non intantum, propè Castrum sancti Urbani Narquesis Comitatus, in Umbria: vbi Conuentus postea ex-

tractus, extat 4 s. provincie sancti Francisci: quem plurimum excolebant DD. Antonius Patavicus, & Bernardus Senensis, alique sancti viri, huiusmodi instituti alumni, forsitan ipsi tempus, quo hæc euenient, inquirendum putabunt: Legant, quæso, Wadingham tom. 1. Annal. sup. & reperient id sub an. 1213. parag. 14. 15. &c. Quid amplius? nam quid, ijs fide candida allatis creditur? nequaquam, testis peroptant antiquiores, corvæ, præcipientes, oculatos: negantque posse inveniri, cum hæc D. Francisci reuelalet: cum minime continetur in vita eius descripta per D. Bonaventuram: nec in alio illius temporis Authore, sed solum à Marco Vlyssiponensi id repositum fuisse intra Annales Minor. annis tam trecenta elapsis.

§. 11. Mira cortè eorum fides! nam iuxta Apostolum Roman. 10. *Fides ex auditu, auditus autem verbum Dei*; & nihilominus D. Bonaventuram tacentem, nec verbum dicentem, voluit hunc Doctorem Seraphicum ea denegasse, quem tamen fatentur illa tacuisse; seu do ijs nihil omnino dixisse: cum aliis loquentem, & quamplurima de sancto Francisco, deque Ordine Minor. (que superius ostendimus) clarissime deponentem, nec audiant, aut præbeant ei assensum, proferturque quæ nostrarum illi ipsi Patres annuntiauerunt nobis, quæ sancta Oedonis Seraphici Monumenta concludant: sed ea veorabilis antiquitas parùm eos mouit, minusque, propter ipsam vetustatem, illis ardet. Damus Authorem, fide dignum, & antiquum (quippe qui nonnullis locorum sancti Francisci auditores, viderit habueritque Magistros) nimirum B. Bartholomæum Pisanum: adduximus eum in testes Episcopos, sanctitate & eruditione insignes, alioque viros præclaros: quibus annuere, quis sanæ mentis, haud facile detestaretur.

§. 12. D. Franciscus, Diaconus fuit, non Sacerdos: sicut nec B. Franciscus de Paula, nec S. Benedictus Abbas: teste Petro Blesensi, Episcopo 16. Bellarmino lib. 1. de Authorit. Summi Pontif. cap. 27. & lib. 4. de Eucharist. Sacrament. cap. 4. Vide D. Bonaventuram, Albalpuzum, à Politio, &c. in cap. 7. Regul. Minor. Hinc Dialogus, an ipse D. Benedictus fuerit Sacerdos? extat in volumine Consilior. Cardinal. Zarabellæ, interlocutionibus Michaelæ & Hieronymo, Monachis Ordinis Benedicti. Congregationis S. Iuliane de Padua, teste Melano in Additionibus à Viardum sub 21. Martij. Quantum verò ad Seraphicum Patrem S. Franciscum, eum constat solum fuisse Diaconum; ex præfato S. Bonaventura, Albalpuzo, à Politio, Picqueto, Victorino, & aliis in cap. 7. Regul. Minor. tum ex Pivano lib. 1. Confirmat. fruct. 15. part. 2. Marco Vlyssiponensi, 1. part. Chronic. Minor. cap. 52. & 84. &c. cuius rei ratio ea fuit præcipua: quòd cum vir sanctus à nonnullis, plus æquo sollicitaretur, ut ad Sacerdotium promoveretur: orationes prolatus vacuatis, à Deo petens opem & consilium; cui interea apparuit Angelus, Ampullam liquore pellucido pleuam defertens in manibus, quem ita affatus est. *Affice, Franciscè! qui enim sanctissimum vult pertingere Eucharistie Sacramentum; ea debet potestate nitere, qua simplici humilissimi latex. Quæ humilis Franciscus illam nascens diffusi gratiam: ab inceptis protinus desistat. Iuxta prædictum Vlyssiponens. cap. 52. sup. Exindeque, Sacerdotibus manibus (inquit S. Aconius) quibus confectus Dominus corpus ipsarum eorum, collata est potestas: magna vis debet reuerentiam exhibere, unde seipsum dicebat: *Si sanctus venisset de caelis, & pauperulus alius Sacerdos, me contingeret**

obviare: ad Sacerdotis manus desulandus titulus me contingerem, & sanctis dicerem: expectate sancte, quæ maius bonifaciis verbis non vult contrectare, & vltra humanum aliquid possidet. Hæc ille 3. part. Chronic. tituli 24. cap. 2. parag. 1. quem obloquentur Vlyssiponens. sup. cap. 84. Callanus part. 4. Catalog. glorie mundi, Consideration. 4. Sedulus in cap. 1. vit. S. Francisci, & alij, post Alituram lib. 1. de planct. Ecclæs. cap. 12 an. 2. error. Begardor.

Et eorundem, quòd D. Franciscus Fratres suos rogauerat, non multiplicare quotidiè M. saram oleum in Conseruibus: hunc locum putat Philippos Melancthon, heretico suo dogmati, de aburandis Missis priuatis fuisse: unde, & pro eodem illum citant, in execrabili illa Apologia Confessionis Augustinæ, art. de Missa. Quod sanè mont pium ac eruditum virum, Ioan. Echium in suo Erenhindo: ut rogauerat eam D. Franciscus sententiam fuisse. De qua etiam non leuiter dubitauerat Bellarmus lib. 2. de Missa, cap. 10. ad obsèd. 12. tom. 3. & Antonius Polianus tom. 1. Apparatus facti verb. *Francisci in Africa*, sed & addidit Echius, nec filios eius, Fratres Minores agnoscere Epistolam hanc (cui interius p. x. facta verba) inter cætera Opuscula D. Francisci, in quo sanè deceptus est; in omnibus etenim Monumentis & Chronicis, tam antiquis, quàm recentioribus Ord. Minor. nullum tam sumum esse obseruatum, quàm Epistola hæc: nec illat esse, aliquando ante hos, sed et dubitatum, uti probè ex pluribus ostendit Wadingus tom. 1. Opusculor. D. Francisc. Annotation. in Epistol. 12. & tom. 1. Annal. ad annum 1216. parag. 11. qui & luculenter aperit, quomodo verum fit vna tantum Missa celebraretur in die: ex Auiaro Pelagio, Pivano, S. Bernardino, &c.

Obit Seraphicus Pater an. 1216. hæc die, ætatis fuit an. 45. à prima sua conuersione 20. à Religiosis institutione 18. ut cum S. Bonaventura & Antonino, boni quæ notantur scriptores. Gionio viri sancti, à nempe multos ex filiis à Purgatorio ergastulo tunc dimissos, affocasse scriuunt, ex reuelatione & relatione sancti eiusdem: et sibi coevis Thomas Celanus, & Bernardus à Bessa: ille S. Francisci, hic D. Bonaventuræ focus: è quibus tem largus tenuit, sed & pulchro minio, varisque coloribus perbellè ante bis centum annos depinxit F. Iacobus Oddo, Perusinus, in Speculo Franciscano, vulganter *Francisciana*, apud Wading. M. S. Diem explicit supremum S. Pater Franciscus in loco *Portuencula*, apud S. Mariam de Angeli, propè Aliliam: cuius sacrum corpus delatum est primò ad eadem S. Damiani, vti eius præcipientia aliquantulum frueretur sancta Virgo Clara. Inde ducens, ac conditus ad sanctum Georgium: vbi eam crebris clarificatis miraculis, Gregorius IX. Papa, reuoluit in Catalogum Sanctorum an. 1223. die 16. Iulij, Bulla incipit, *Mira circa nos digna præcari dignatio, etc. Datum Vrbis 14. Calend. Augusti, Pontificatus nostri anno 2.* Cuius rei seriem copiosè refert Wadingus tom. 1. Annal. Minor. ex Ioanne de Florentia, in Opusculo M. S. de hac re edito, & alijs.

Præclarissimi victores, & eximia merita, ac miracula: ipsæ infinita desiderant S. Bonaventuræ de Voaigne, Surias, Villegas, Lippomanus, Renatus Benedictus, Haraus, Lippelous, Ribadeneira, Picquetus, Doubletus, Gazetus, Binetus, & alij in vita sancti Francisci Patreæ, cocones de eo habuerunt idem S. Bonaventuræ & de Voaigne, Henricus ab Vrimaria, D. Bernardus Schemis, Robertus à Loco, Ioannes de Turuocema, S. Vincentius Fattorus. BB.

BB. Franciscus Mayonus, Bernardinus de Buſis, & Nicolaus Dionyſius Clitohoeus, Palherthus, Peptinus, Granatenſis, Dionyſius & Hieronymus Carthufiani, Olorus, Dize, Raulinus, Lanega, Pontanus Daucudagnus, Le Gauls, &c. Illius item meminerunt S. Antonius Paduanus ſerm. 3. Dominic. 2. in 1. Quatrages. Legendarum ſociorum, Vinea ſancti Franciſci, Floretum, Speculum Fratrum Minorum, Firmamentum trium Ordinum, Oculana Minorum: omnia denique Monumenta, Chronica, & Annales Minor. Breuiarium, Miſſale, ac Martyrologium Rouanum 17. Septemb. & 4. Octob. Baronius ihud. in Annotation. & tom. 12. Annal. Eccleſ. ad an. 1182. Molanus in Additionibus ad Viuardum iſdem diebus, & r6. Iulij. Sauſſayus in Martyrolog. Gallicano, Baſpeſta Manruus lib. 10. Falſtor. Nicolaus Oudardus in Faſtis ſacris, hac die. Bachotus ibidem in Faſtis Chriſtianiſ. Vincentius Beluacenſis in Speculo hiſtor. lib. 30. & 31. cap. 99. & ſeq. Warnerus in Faſculo tempor. ſub an. 1204. Supplementum Chronicar. lib. 53. ad an. 1203. & 1214. Aluarus Pelagius de Planctu Eccleſ. lib. 1. cap. 52. 66. 69. & 73. Schedel in Reſtiſto mundi, ſexta etate. Volaterranus lib. 21. Antropolog. titul. de Eremitis. Poſſeuſius lib. 3. Bibliothecae ſelectae cap. 61. & in Apparatu ſacro. Planus de Bono ſtatu Relig. lib. 1. cap. 5. & lib. 3. cap. 8. Sabellicus lib. 2. exempl. cap. 10. Raderus in Viſitatio Sanctor. part. 2. cap. 3. Naactetus in Chronico generation. 41. præter illos, quos nuper citauimus hac die, tum ad 17. Septemb. & alios penè innumeratos ad Sedulio in Commentas. ad vitam S. Franciſci, & Wadingho in Opusculis euſdem ſancti Paris, & tom. 1. Annal. Minor. Salazar lib. 1. hiſtor. Chronie. prouinc. Caſtellæ, cap. 9. &c.

§ 16. *Saluagitur Patria que parens, Duxque optime gæru,
 Qua ſacra pro Chriſti uomine bella gerit.
 Multe animo, Francisce, grati qui primus in hoſtem
 Irruſ, & Chriſti munera victor obui.
 Vulnere Iudaico qui quondam illata ſurore
 Exopis, & pretium eſt hoc tibi dulcedatum.
 Hæc geſtata tibi ſunt laurea ſerua triumpho?
 Hac ſpolia, hac gentes, hæc tibi curru erunt.
 Hæc ex Ioan. Iouiano Pontano, in Hymno ad D. Franciſcum, qui incipit, Nimbefe quiſque, &c. quæ ſcem Vrbani VIII. peniſquam ad ſedem vocare A poſtolicam, luculenter R. P. Antonio Earſino, Franciſcanum, fratri ſuo auaritiſſimo, nunc verò S. R. Eccleſie propoſuit, præmiſſa haud inuicunda ſiſtione Poëtica.
 Quis neget e nebulis radium ſplendeſcere lucis?
 Non ſacra ſolum pagina
 Diſſectis ducit tenebris virtus ad adem,
 Sed rima lucis ignea
 Pierius Umbra inter ſe prodit ab antris
 Regens pedum Veſtigia:
 Affluit, & varijs riuu celeſtis in omnes
 Mentis redandæ veritas.
 Hæc duce, cui decorant Divino munere palmas
 Verenda leſu ſtygmata,
 Franciſcus, nudu pedibus, Valique lacerna
 Indutus, abſtoto in ſpecu:
 Omnia quæ blanda propouit fronte voluptas,
 Vanumque ſuſtrum, deſpicit.
 Commoda non optat Veta, ſub graminis herba
 Anquæ latera conſam.*

*Languida feſſus humi declinat membra ſopori,
 Famemque pomis eximit:
 Fonte ſitim ſedat, neque neſarius expetit hauſtus.
 Mentique corpus ſubingans
 Pauperiem colit, & lamina hæc dimitit auri
 Gemmiſque præſert Indicis:
 Ac Veluti Sampſon dulces ex ore premit
 Leonis accipit fanos:
 Nam quali mentem paſcit dulcedine, donec
 Intentus Aſtra reſpicit.
 Et noctu vigilans animi ſublatus ab aliſ
 Chorus beatis intereſt.
 Antoni germaneſatram qui paupere cultu
 Seſtare Franciſci Viam,
 Quam celebrant omnes ſuicicem ducere vitam,
 Non omnibus conceditur,
 Se proba paupertas animi ſine dote maritat
 Veras opes amantibus.*

Hic Colophonem addimus, modò audicimus Hymnum perbelle à venerabili Laurentio Strozzi, Monali Ordini S. Dominici, in Moſaſteto D. Nicolai de Prato in Hetruſcia, decantatum, in honorem & laudem Seraphici Patris S. Franciſci.

CARMEN SAPHICVM ACROSTICHVM.

¶ *Leues in mundo Seraphim colebas
 Ille Franciſcus perate polles,
 Inſtus & reſtus, ſideique ſanctiſ
 Lamine plenus.
 ¶ Egit æterni monumenta ſacra
 Primitiſ ſeruant, tæpionæ æternam
 Pauper inquiri, ſubito reſurgens
 Omnia Patri.
 ¶ D Dei cultum præparando curris,
 Tatuſ in Chriſti calcatus igne,
 Suſtinet ſancti peritura mundi
 Aſtra cuncta.
 Z Empe dum Chriſtum lacrymanſ precatur,
 Afficit Tempſ penitentiſ riuuam,
 Imperat ſummis Deuſ imaterris
 Vt rogat illud.
 ¶ Vnlla qua dignus Sator omnis aui
 Fecerat terris, animas a celo,
 Laudibus ſummis venerantur illam,
 Ore precatur.
 ¶ Ste ſeruantis populi ſalutem
 Expetens, normam inſtatens Minorum,
 Filios hortans, vitius remotis,
 Vt euerge inſt.
 ¶ Entiens hyſtem ſibi communit
 Præſulum, carnis trepidans periculum,
 Illud ſurgens vinct ſe renouat,
 Sic fugat illum.
 ¶ Orde contemplantis lacrymando leſum,
 Adjuſt latas Seraphim cornuſcent,
 Figit oranti memoranda ſemper
 Stigmata Chriſti.
 ¶ Ope præclara populo fidelis
 Prædicat ſancti a documenta legæ:
 Inde caſerum mundanus penetrat
 Spiritus aſtra.
 ¶ It tibi Patri, Genitique magno,
 Flamens & ſacra, decus ac poſteſ,
 Deus qui tradidit peritura nunquam,
 Te recite*

- §. 18. Vrticis ac nimium volutatione carnis tentationem repressibile (vix versus 7. cantat) omnino conficit; quod sicut iuxta eam inibus adnotavit: Bulerianus lib. 2. Epigrammat. 3. & 15.

*Terra nobilis Vmbriq; propago
Francisci, decos Vmbriae petenne,
In luctus Paphias, vbi fuillus
Imis gliscere sonit in medullis,
Crasse proiciens moras Abollis,
Hortensiu fugit impigri in palatram,
Et nudus vocat hostem, & insolentem
Audax corporis impetobi iuventam
Vrticis totat inter, ac licentem
Illis vindicac, inceptaque flammam,
Vrticam tamen ille dum iupino
Incumbit grauis obterique tergo,
Vrticam fieri repetit veris
Sensit nobile liliam figura
Sic Francisc, licet vepreta quozas,
Et frutes tibi cardosifque, notuere
Vrtica tamen de vepreta, quae
Franciscam decac cubare lecto.*

Cum puram Stygie calore corpus
Vegerent Venere Cupidinifque,
Et plures Venus & Cupido plures
Primus ignibus admoeretur, ignes,
Franciscus gelidas cupiuere vndas:
Ac nullas habuit Decembris vndas:
Nam stabat glacialis, & gelatas
Velabat nimium prima terras.
Quas cum cerneret ille, mos seugrus
Hibernastus vitor in primas,
Et ventis hibernantibus, nuufo
Perfultat generosus in vbeatris.
Hic fringens manu, sibi Miuifras,
Hic de vellere candicante Veruas,
Hic Nates sibi formac, hic Nepetes.
Sed dum Tallere cogit Nepetem,
Magno frigore congelatus, ipsam
Ignatus propofuissis paratem.

- §. 19. B. Iacobi à Labufsi, Martyris. b] Senex erat, & paulo ante designatus primus Dauemtrienfis Episcopus, qui in Conuentu Aldenzedensis à Geuzis haereticis inclementer vulneratus, pedibus conculcatus, pluribusque alius iniuriis & opprobriis afflictus, instar putridi & abiecti cadaueris in plateis relictus est semitatus: inter quos fortis athleta Christi, mitis patientiae indicia praebens, dulcissimum nomen Iesu iugiter, magna cum fiducia, inuocabat: ac paulo post obdormiuit in Domino, an. 1572. Agant de eo, Sedulus, Comment. in cap. 3. martyri. Gargouenf. item in Controlariis fratrum ex Orduie Minor. prouinc. Inferior. Germanix à Geuzis interfectorum, Colloquio 2. Barezus 4. part. Chronic. Minor. lib. 6. cap. 9. ex Theatro Crœdeltaris Haereticor. Faustino Tasso in historia temporis 3. part. sup. in Conuentu Louaniens. qui est 1. prouinc. German. Inferior. Willotus Athenar. Orthodoxar. Franciscan. verbo Iacobi.

B. Augustini Assisatis, Confess. c] Primus extitit prouinciae Terrae Laboris Minor. Prouincialis, natusque Neapoli, ea ipsa hora, qua Seraphicus Pater S. Franciscus Assisij. Testatur haec S. Bonauentura in vita D. Francisci, cap. 14. hūc verbis, *Amisere quoque Fratrum in Terra Laboris tunc erat Frater Augustinus, vir utique sanctus & iustus, qui in hora ultima posuit, cum iam dis perdisisset loquelam, audientibus, qui stabant, subito clamauit, & dixit: Expelle me Vater, & expecta: ecce iam venis seuen. Quocirca huius Fratris & admirationis multum, eiusque loquere, audacter respondit: non videtis Patrem nostrum Franciscum, qui vadit ad caelum? Et statim sancte ipsius anima migrans à corpore, patrem esse secuta sanctissimum. Eadem confirmant S. Antoninus 3. part. histor. titul. 24. cap. 7. B. Bartholomaeus Pisanus lib. 3. Conformatur fruct. 7. part. 2. & lib. 1. sup. 8. & 11. part. 2. in Fratre Minor. prouinc. Terrae Laboris sanctitat. illustr. Codex M. S. Abbat. S. Victor. Paris. lib. Marcus Vlyssiponens. 1. part. Chronic. Minor. lib. 2. cap. 72. & lib. 6. c. 55. Gonzaga part. 1. Orig. Seraph. Relig. in BB. viti huiusce Ordinis, & part. 2. in Conuentu 1. praefate prouinciae. Wadinghus tom. 1. Annal. Minor. an. 1210. parag. 17. & 1216. parag. 3. 1226. parag. 18. & 1234. parag. 15. Item tom. 2. an. 1268. parag. 13. Piquetus in Catalog. sup. Toffinus lib. 1. histor. Seraph. in eo, & lib. 2. Algezira in Arbore Epilogica totius Ordinis Franciscan. Thomas à Celano in Legenda aetiqua. Bernardus à Bessa. Dantes Algenus cantu de paradiso, & Landinus eius commentator. ibid.*

B. Francisci à Beuisio, Confess. d] Floruit sanctitate, an. 1565. qui ipso Seraphici Patris S. Francisci die natus: eodemque die, Miuorico habitu indutus: atque post elapsum annum, eodemque die, solemniter professus: in eo quoque sui sacrificij primitias, ad alicuius Missam celebrans Deo obtulit: ac tandem, iam senex factus, in eodem die festo, vt ipse instans vobis precibus à Deo petierat, morte obiit, sepulchraque est Corix in Conuentu sancti Francisci, qui est a. prouinciae sancti Gabrielis. Memoratur à Gonzaga ibid. part. 3. sup. Batezzo sup. lib. 5. cap. 9. ad an. Christi 1569. Rapinro in histor. General. Orig. Recolletor. Decad. part. 1. parag. 8.

B. Iosephi à Careueta, Confess. e] Pluribus annis vixit inter Patres Discalceatos prouinciae sancti Baptistae: summamque cum laude conuersatus est, siue inferior, siue superior. Vita etiam exemplari pollebat; humillimus atque patientissimus, tum in laboribus, tum in aduersa valetudine semper apparuit. Demum plenus meritis & virtutibus, sanctissimè obdormiuit in Domino: illud Psalmistae cantens, *Latus sum in his qua discita sunt mihi, in domum Domini stinax: excessit è vita an. Christi 1594.* cuius corpus tumularum est Aiozre in Conuentu sancti Antonij Paduani: haec ex Ioanne Ximenes eius Chronic. PP. Discalceator. prouinc. praefate. Batezzo sup. lib. 10. cap. 7. Ioanne à sancta Maria part. 1. Chronic. prouinc. S. Ioseph. lib. 2. c. 49.

B. Bernardina de Rata, Virg. f] Admirandae eius virtutes conscripfit Blasius Laguna in suo Memonali, & Marianus lib. 6. Chronic. studior. Obseruanc. Reformat. cap. 15. Florebat an. 1560.

TERTIO NONAS OCTOBRIS.

IN Bosna Croatiae, Beati ^a Ioannis Arragonensis, Confessoris: qui zelo fidei Catholicæ feruens, maximè laborauit in conuertendis hæreticis, & plurimis illustratus miraculis, Deo spiritum reddidit. In Æmylia, Beati ^b Iacobi Donzelli, Confessoris: doctrina & vita clarissimi. In Gallia, Beati ^c Nicolai Amantis, Confessoris: sancti Bernardini Senensis socij, cuius vestigijs inhærens, singulari eruditione, & admirandis virtutibus, refulsit. In territorio Cantiani Episcopatus, non longè ab oppido Robledilo, Beati ^d Petri Cordubensis, Confessoris: qui oratione & humilitate pollens, in procuranda proximorum salute, summo ardebat desiderio, egregiamque operam dabat. Apud Philippinas Insulas, Beati ^e Rufini à Sperança, Confessoris: qui conuersiom Indorum vacans strenuè vsque in finem, Talentum sibi à Domino traditum multiplici sènore adauxit, ac serui boni præmium sumpsit.

OCTOBRIS V.

- §. 1. **Beati Ioannis Arragonensis, Confessoris.**] Magno ingenio, sed maiore fidei constantia præditus: tanto Catholicæ Religionis zelus apud eum inualuit, ut nara in Deum fiducia, rogam aduentum in cauerit, illic permanserit, esse de quoque illis abierit: in confirmationem veræ fidei, quam hæreticis prædicabat, qui hoc portento stupescerit, obmutescerit: Infideles verò sunt conuersi; plura alia ibidem egit miracula, & clarus meritis in pace quiescit. Memoratur à B. Bartholomæo Pisano lib. 1. Conformitat. fruct. 11. part. 1. in Fratib. Minor. Vacanz Bosnz, sanctitat. illust. & Marco Vlyssiponenf. 2. part. Chronic. Minor. lib. 8. cap. 44. parag. 1. ad annum 1340. scribit Gonzaga 2. part. Orig. Seraph. Relig. in prouincia Bosnz Croatiae, præfatos hæreticos fuisse Manichæos, siue Patianos: quos Reuentendiss. Pater Gerardus Odons, natione Gallus, totum Ordin. Minor. Generalis, postea Antiochenus Patriarcha, & Catanensis Episcopus, ad fidem orthodoxam maiori ex parte reduxit. Wadinghus tom. 3. Annal. Minor. ad annum 1338. §. 10. an. 1340. §. 10.
- §. 2. **Beati Iacobi Donzelli, Confessoris.**] Patria Bononiensis erat, qui sua singulari doctrina & vitæ sanctitate totam illustrauit Italiam. Illius meminit Marcus Vlyssiponenf. 3. part. sup. lib. 1. capite 43. ad annum 1437.
- §. 3. **Beati Nicolai Amantis, Confessoris.**] Ex Gallia erat oriundus, sociique existit sancti Bernardini Senens. & B. Ioannis Capistrani: quod impigrè imitatus, floruit scientia & virtutum laude. Agant de uero Firmamentum totum Ordinum tract. 1. in Memoriali Ordinis Minor. sub 37. Generali totius Ordinis Franciscan. Marcus Vlyssiponenf. sup. lib. 3. capite 48. sub 1472.
- §. 4. **Beati Petri à Corduba, Confessoris.**] Prouincia olim D. Iacobi existerat, alumnus: sed strictioris vitæ amantissimus transit uter Patres Discalceatos, prouincie sancti Gabrielis, ubi mirè profecit. Nam fuit vir humillimus, & orationi maxime deditus, tantum enim erat Deo coniunctus, ut vel rerum etiam necesse sanarum penè obliuisceretur, vel ijs sumendis viliam sentiret delectationem. Variis, validisque exagitationibus à Dæmone: sed toties, Diuina

sibi fauente gratia, & eis triumphum dedit. Saluti etiam proximorum ita adductus erat, ut pro confessionibus potententium audiendis, aut infirmis visitandis, vllum refugeret laborem. Obijt autem an. 1524. sepulchus in Conuentu sancti Marce de Angelis, qui est 1. prouinc. sancti Gabrielis. Hæc ex Gonzaga ibid. part. 3. sup. Marco Vlyssiponenf. part. 3. sup. lib. 9. capite 31.

§. 5. **B. Rufini, Confessoris.**] E prouincia Castellæ transit in prouinciam sancti Gregorii Philippinarum & Chinæ, vbi ad tantam penetit mox vitæ perfectionem, quod sua sincera conuersatione, morum honestate, & verborum lenitate, vir profusus celestis habitus fuit, & Angelicus cognominatus. Nam ex quo parentibus, amicis, & bonis temporalibus derelictis, Seraphicam intravit Religionem, haud sequens operam nauauit amori paupertatis, aliisque penitentis, & virtutum exercitijs, spiritum autem Deo ductus, trajiciens ad Insulas Salomonis, Indorum conuersioni, multo labore, insudauit. Tanto quippe spirituali feruore, ac studio verbum Dei disseminabat, saluategue animarum exquirebat, ut facillè effis animaduertere à Domino vincæ obsequium fuisse ad tam excolendam. Nam benignus erat & eharitatus cum Christianis; omnia eius verba & opeta Deum omnino sapiebant, gratia singulari plena, & ad alliciedom corda Infidelium efficaciam, quos consolabatur metis charitatis indicis, & confortabatur vitæ optimæ exemplis: omnibusque præsto aderat siue necessitas tempore, vel infirmitas. Tanta animi continentie, Indorum conuersioni vacabat, ut propter in Montana aspera confunderet, deserta penetraret, longinqua periclitaret, & quævis gentia lufferet. Non solum autem potens erat opere & sermone circa proximi salutem conquirendam: sed etiam proprie perfectionis viam strenuè exercebat. Vitæ etenim fuit maxime abstinencia, ciborum parsimonia delectatus, non nisi frater suorum fragmenta panis & fructum, quæ supererat, comedebat. Orationi instanter vacabat: cuius rei causa, in solitaria loca secedebat, ut quietius ac liberius huic pio se daret exercitio. Florebatur circa an. 1585. Scribit de eo Salazar lib. 1. Chronic. prouinc. Castellæ cap. 19.

PRIDIE NONAS OCTOBRIS.

A pud Santonas in Gallia, Beati ^a Francisci Mirambelli, Martyris: qui pugionibus hæreticorum confossus: martyrij coronam accepit. In Hispania ad radices Montis Mariani in saltu Castellonenſi, Beati ^b Ioannis à Popula, Confessoris: qui Comitatus dignitate, & fallacibus sæculi deliciis ac honoribus spreto: Ordinem Minorum ingressus est: in quo humilitate, paupertate, charitate, aliisque virtutibus clarus, tanto spiritus fervore, ac perfectioris vitæ desiderio accensus est: ut & Recollectorum Reformationem inchoavit: & primus Custos institutus: Angelorum Custodiz, nunc provinciz initium felicissimum dederit. Luceriz in Apulia, Beati ^c Francisci à Luceria, Confessoris: sanctitate, & gloria miraculorum spectabilis. Romæ, Beati ^d Iuliani Salodiensis, Confessoris: virtute orationis & castimoniz insignis.

OCTOBRIS VI.

§ 1. **B**eati Mirambelli Martyris. ^a] Gallus erat, qui ab hæreticis vrba Xantonica capta, velut alter D. Petrus Apostolus, à quatuor quaternionibus malum, hæreticis conficiendus, in medium productus, pugionibus punctus, interit. Fortes ceterè milites, qui tanto apparatus, in tam imbecilem, ac insanem hominum, sed probum, sed paup, sed in fide (que vincit modum) victoriosum, ac invincibilem, scire non erubuerunt: ut sic Religio Catholice, si possent, detestarent. Insigne huiusmodi martyrium litteris commendavit. Gozaga 3. part. Origin. Seraphic. Relig. in Consuetu sancti Francisci Xantonenſi, qui est 31. provinc. Turoniz. Batezuz 4. part. Chronic. Minor. lib. 3. capite 25. sub an. 1572. Daça ibid. lib. 3. cap. 58. Wadinghus tom. 3. ad annum 1517. parag. 16.

§ 2. **B**eatus à Popula, Confessoris. ^b] Binominus fuit: nam cognominatur à *Sotto Mare*, & à *Popula*. Hispanice, *De la Yurba*, cuius Pater extitit illustrissimus Alphonsus à Sotto Mare, Bellalcazaris Comes: mater verò Elibetta à Suanica, nobilissima ac pessima Herouza quibus in Comitatu, aliisque ingentibus possessionibus & diuitiis successe. At cum hoc detotus Comes B. Ioannes, faculo, cuiusque illecebris vale dicturus, ad Hieronymitas Monasterij sanctæ Mariæ de Guadalupe Patres confugisset, illisque sub eorundem habitu & norma aliquandiu conuicisset; archons tamen vitæ desiderio flagrans, sumpto prius Minoritico habitu de manu Sixti IV. Pont. Max. in Vimbriam, Patricius provinciz sancti Francisci cohabitaturus, secessit. Cùmque ab eodem Papa, ut Alphonsi à Sotto Mare, ex fratre nepotis, pupilli omnino atque Bellalcazaris. Comitatus curam gereret, tototemque ageret, exortus in Hispaniam, anno Domini 1476. transisset: Castellæ provinciam, ut unumdo munus sollicitus satisfacere quæret, ea tempore petiit, ubique aliquandiu commoratus est.

§ 3. Antiquioris tamen propositi memor, ac perfectioris vitæ desiderio exstans: Reformationem Recollectorum inchoavit in Hispania tempore pontificatus Papæ Sixti IV. an. 1484. quam postea Innocentius VIII. suis litteris Apolicis approbavit. Ab eo ortam B. Ioannes, interueniente serenissima Elizabethæ Hispaniz Reginz, Diploma Pontificum obtinuit, an. 1489. quo viam, vel alteram domum, in qua sanctam

paupertatem inita Franciscanz Regule erigentiam, excoleret, sibi engere liceret. Qua de re in Galliam perrexit, atque Consuetum Rupellensem provincie Tetoniz adit: ut id notificaret, tum Reverendissimo Ioanni *Chreyo*, Patrum Obſervantior. Familiz Cisterciensanz Generali Vicario: tum cæteris Patribus ibidem capiculatorum congregatis. Reversus tandem in Hispaniam, ædificium hoc potius Eremiticium, sanctæ Mariæ de Angelis sacrum, in quodam Syluestri Montis Mariani loco, ex humilia templa, atque opere tumulturnario ædificavit. Ad cuius ætempla nonnullæ aliz domus exædificatz sunt, & numerus haud modicus fratrum inibi degentium accreuit: quibus, ut Custos, ac Superior præfuit toto tempore, quo supervixit. Nam humilitate, paupertate, solitudine, pietate cæterisque virtutibus eminebat. Mortis debitum exolutum præfatio Consuetu sanctæ Mariæ de Angelis: (qui est r. provincie Angelorum) anno Christi 1495. Ita scribitur Gozaga ibid. part. 3. sup. in ea provincie Angelorum, & Consuetu 1. ac 2. item in Monasterio r. eisdem provincie. Marcus Vlyssiponens. 3. part. Chronic. Minor. lib. 6. cap. vitum. & lib. 7. cap. 11. Batezuz sup. lib. r. cap. 8. & lib. 3. cap. 39. Vitalis de Algeria in Arbore Epilogicae Ordinis Seraphic. Patris sancti Francisci. Baptista Molez in Memoriali provinc. sancti Gabrielis. Toffianus lib. 2. histor. Seraphic. Relig. Rapinzus in histor. General. Origin. PP. Recollector. Decad. 1. part. r. & Decad. 3. part. 8. parag. 6. Speculum Fratrum Minor. trad. r. in Memoriali Ordinis. fol. 78. Martanus libro primo, capite r. & 2. 3. Chronic. sanctior. Obſervant. Reformat.

§ 4. **B**eatus à Luceria, Confessoris. ^c] Laicus erat professione, cuius sacrum corpus honesto loco reconditum est in Consuetu sancti Salustioris: ad cuius tumulum plurima miracula contingunt: prout attestantur Gozaga 2. part. sup. in eo Consuetu, qui est 7. provinc. sancti Angeli, & Batezuz sup. lib. r. capite 52. ad annum 1526.

§ 5. **B**eatus Iulianus, Confessoris. ^d] Hic est, qui cùm esset Sacerdos, Mediolanensis provincie alumnus, à Minorum Consuetualium Familia ad Capucinos cum multis aliis migravit an. 1538. Inter ipia autem Reformationis initia, in Calabriam, Siciliam ac Liguriam missus plurimos pro Religione pie labores pertulit: secundumque

extitit Conventus Sanctæ Barnabæ apud Genuenses Guardianus. Ob præclara virtutum ornamenta, quibus in Religione inter cætos eluxit, dnm familiariter cum Domino conuersaretur, multis à Deo visionibus ac reuelationibus illustratus fuit. Quo fiebat, vt sepè Demonum infestationes, ipso præsertim orationis tempore pateretur, frequenter quoque ab his verbata fallisset. Virginitatem eum perpetuè coluisse communis omnium fama fuit. Pultemb, cùm iam senio

confectus, Romam missus esset, ibi diem sui obitus prædicens, breuex humanis sublarus est, anno millesimo quingentesimo quinquagesimo primo. Vide Bouerum tom. 1. anal. Capucinor. ad annum millesimum quingentesimum trigentesimum octauum, §. septimo, & millesimum quingentesimum quinquagesimum primum, 4. quinquagesimo primo. ex Petraccio, Salodiensi, & MSS. prout: e. Marchiz.

NONIS OCTOBIS.

IN territotio Claromontensi, Beati Petri Guarnigueti, Martyris: qui in persecutione hæreticorum Caluinistarum, gladio Martyrium compleuit. Tuuani in Corsica Insula Beatorum Anonymorum, Confessorum: quorum sanctitas signis admirandis commendatur. Pisauri in Piceno, Beati Anastasij Mediolanensis, Confessoris: cui orationi, silentio, & pœnitentiæ operibus additus: miraculis in vita & post mortem adeo extitit exornatus. Villenouze de Fraxino, in Hispania, Beati Ioannis de Badonali, Confessoris: pietate, paupertate, & charitate in egenos infirmosque conspicui, Saliceti in Castella, Beati Petri à Pastrana, Confessoris: magnæ sanctitatis viri.

OCTOBIS VII.

5. 1. **B**eati Petri Guarnigueti, Martyris. a] Eius Elogium breui compendio recensit à Gozaga, tertia parte origin. seraphic. Religion. in Conuentu Sancti Pergei, qui est 10. prouincie Aquitanie antiquior. Anus [inquit] Domus à Incarnationis millesimo quingentesimo septuagesimo quarto. Cuius ueracitatis atque deuotus Pater Petrus Guarniguetus ad Memoriam oppidum tertio tantum milibus distans, perscrutando quatuordecim negotiorum regis à Patre huius lucus Guarniguetus missus esset, in hæreticos ipsum oppidum expugnantes sacris fortuna uacuit, à quibus tandem ab Christi confessionem atrocissimè occisus, Martyris laetatus, affra petiit. Eius corpus ex maxima hæreticorum inuicemitate, inuolutum smaragd per integrum diem remansit: ac postmodum nulli à fidelibus sublarum, honorifico lacte, non absque maxima omniuin circumstantium laetitia non effusione, reconditum est. Eadem refert Barreus quarta parte, chronico minorum, libro septimo, capite nono. Etiam ibidem libro tertio, capite quinquagesimo octauo. Piquetus in catalog. uiror. illust. Franciscan.

5. 2. **Beatorum Anonymorum Fratrum, Confessorum.** b] Sepulti dicunt in Conuentu Sancti Francisci Tuuani, intra commune sepulchrum Fratrum Minorum: ubi plures uisum pluresque Demoniaci optata referunt. Horum meminit Gozaga parte secunda supra in præfato Conuentu, qui est 10. prouincie Corsicæ.

5. 3. **Beati Anastasij Mediolanensis, Confessoris.** c] Laicus erat professus, vitamque diuixit austeritate plenis: continua oratione, & seruenti charitate pollebat: Tunicam nusquam induit, solo habitu contentus: discalceatus temper iocunde, nil deserens ad pedes, pacificus & modestus, ac humilis, uisita somnus omissa tanta solitudine exsequabatur, vt ab ipsis nusquam cessaret. Senex, ostiij curam agobat, strictissimum ieiunij silentium, non enim, nisi inter-

rogatus, loquebatur: sed & ad quærisa dei affabiliter respondebat, vt ueluti Angelus Dei reputaretur. Noctes frequenter ducebat insomnes in contemplatione acerbissimæ Passionis Christi, deinde corpus suum flagellis usque ad sanguinis effusionem castigabat, alta uoce recitans deuotissimè septem Psalmos penitentiæ. Saepè à Demonio, variis modis ac foemis tentatus est & vexatus: sed toties de eo uictoriam reportauit. Accidit simul et Sathan sedens ad portam Conuentus in ipsoce mollior formosissima, pedent ab eo ignem: uir autem Dei culnam adiens, ignis carbonem propus manibus, absque uila adullione, accepit: detulitque prunas: dicens. Ecce, ô Sathan, quod petis: accipe, & uade: quo uadit, aufugit confusus, sciens se esse ab eo detectum. Plura edidit miracula: & clarus sanctitate, quieuit in Domino, apud Pisaurum: eius obitus tempore, clarissima lux oborta est super Conuentum, quæ tandem apparuit, quousque anima eius è corpore egrediens, ab Angelis deportata est in cœlum. Scribit de eo Brouerus tomo decimo octauo Anal. ad annum millesimum quingentesimum septuagesimum primum, paragrapho trigesimo sexto. Marcus Vlyssiponensis tertia parte, chronico minorum, libro quinto, capite trigesimo sexto, ad annum millesimum quingentesimum septuagesimum. Tullianus libro primo histor. seraphicæ, in eo, quem tamen *Arbanensem* uocat. Sic & Piquetus sup.

Beati Ioannis de Badonali, Confessoris. d] Hic cùm §. 4. in saculo Mercimonium exerceret, omni te familiaris diuinita, atque pauperibus erogata, Franciscanum Religionem, ingressus est, in eaque maxima cum omnium Fratrum edificatione, quod sibi uita reliquum fuit, conuersatus extitit. Lucus erat professio, & circa pauperes, præsertim uero

Sancti Francisci Barezus 4. part. chronic. maior. lib. 1. cap. 54. sub an. 1526. Tolosianus lib. 2. in prouinc. sancti Francisci.

§. 5. *Beati Iouanis Radia, Confessoris.* 4] Aiuut Gallum fuisse natione, atque in Aquitania antiquioris prouincie professionem, locus autem erit Beati Patris Martini à *lesu*, dùm à Rege Sinzcha vocatus, Regnum Medioafricanum ingressus est Euangelicæ prædicationis gratia: ibique plures infideles Indos conuertit

ad Christum; & extructis Ecclesiis, ac Conuentibus, mirum in modum diuinus cultus accreuit. Clatebat circa an. 1555. Vide Gonzagam sup. part. 4. in prouinc. SS. Petri & Pauli. Item in Conuentu. 5. & seq. eiusdem prouinc. Barezum sup. lib. 1. cap. 32. & lib. 3. cap. 18. ad an. 1540. Daquam ibidem lib. 1. cap. 17. Raptatum in histor. general. otig. Recollec. deced. 5. part. 4. 9. 11. & part. 2. 4. 7. Marium lib. 1. cap. 36. chronic. Baichor. obseruant. Reformat.

SEPTIMO IDVS OCTOBRIS.

LVeticæ Parisiorum, Natalis SS. a Martyrum Dionysij, Areopagytæ: primi Parisiensis Episcopi Rustici, Presbyteri: & Eleutherij Diaconi: ex quibus Dionysius ab Apostolo Paulo baptizatus, primus Atheniensium Episcopus est ordinatus: deindè Romam ueniens, à Beato Clemente, Romano Pontifice, in Gallias, prædicandi gratiâ, directus est; & ad præfatam urbem deueniens, cum ibi per aliquot annos commissum sibi opus fideliter prosequeretur, tandem à præfecto Fescennino, post grauissima tormentorum genera, vnâ cum sociis gladio animaduersus, Martyrium compleuit. De quo illud memoriz proditum est, abscissum suum caput sustulisse; & progressum ad duo millia passuum in manibus gestasse. In Nigroponte, Beati b Petri, Confessoris: qui eximia oratione, perfectione, ac sanctitate floruit. Compluti in territorio Toletano, Beati c Ioannis Penaluerij, Confessoris: qui doctrina & virtutibus pollens; maximus etiam Franciscanæ Regularis Observantiz per Hispaniam fuit propagator. Pusnanz in Polonia, Beati d Nicolai à Collicio, Confessoris, & Concionatoris egregij: qui potens opere & sermone, miraculis post mortem emicuit. Valentiz, in territorio Coriano, Beati e Antonij Lopetij, Confessoris: qui vita & verbo clarus, sancto sine quieuit. Veroladi in territorio Burgensi, Beati f Mariæ à Vlasco, Virginis: generis nobilitate, & multarum prærogatiua virtutum, illustris.

OCTOBRIS IX.

§. 6. *Natalis SS. Martyrum Dionysij Areopag.* 5] Hæc desumpta sunt tum ex Martyrologio, Breviarioque Romano; tum ex antiquioribus Authoribus, ac Monumentis vetustissimis Ecclesiæ Græcæ, Latine, & Gallicanæ: qua de re prostant innumera Apologetica, siue Areopagytica, copiosè que litteris consignarunt recentiores, Baronius in Annalibus Ecclesiasticis, & in Notis ad Martyrologium Romanum hæc die. Doubletus, in historia Abbatiz Regiæ Sancti Dionysij in Francia, & Saussay in Martyrologio Gallicano, ac libro de mythis Galliz Scripturis, quem prolo cadendum dedit. Quos ultra progredi, fas non est: dubitare verb idem ac nodum in serpo quætere, & æneum in sole.

DE SANCTO.

DIONYSIO AREOPAGYTA
PRIMO PARISIORUM EPISCOPO.
IOANNIS MORELLI, SCHOLÆ RHEMENSIS
IN ACADEMIA PARISIENSI
Moderatoris.
HYMNVS I.

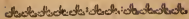
Athenarum intra forum
Paulus cum fiducia,
Iudicum & Senatorum
Subit tribunalia:
Dæmnat cultum Idolorum,
Qua colebas Græcia.

Quem Iudæa crucifixit
Iesum verum Messiam,
De sepulchro resurrexit
Hic ad diem tertium:
Resurgemus & nos, dixit,
Per huius potentiam.

§. 2.

*Plures qui hoc audierunt ;
Quamquam nihil certius ,
Alicantes irriferunt ;
Tanquam nihil stultius :
Quidam vero crediderunt
Ex his Dionysius.*

*Sanctus praful Romanorum
Clemens hunc divinitus
Legat ad gentem Gallorum :
Quò venit interritus ,
Vbi semen tot errorum
Extirpet radicibus.*

DE EODEM

S. DIONYSIO.

HYMNVS II.

5. 1. **P** *Refrone se diu viuent
Causi venerabilem ,
Theologum libros scribens
Summum & mirabilem :
Propheta t. thysim cernens
Videntis persequens.*

*Duo senem comitantur
Vsq; ad Lemetiam.
Pari zelo amulantur
Fidem & constantiam.
Impiorum insecantur
Sacrorum spurciciam.*

*A Tyranno saniente
In carcerem eruditur.
Quod specus ab affinentur
Turba pie vsqueur :
Parisiorem à gente
Præcipue colitur.*

*Vexit Christus laureatum
Super astra , tymbis
Assum prius , & vexatum
Tormenti immanibus.
Caput sibi amputatum
Suis gessit manibus.*

IN BEATVM

DIONYSIVM AREOPAGYTAM

V. LAURENTIE STROZIE MONIALIS.

ORDINIS S. DOMINICI IN MONA-
STIIO D. NICOLAI DE PINTO IN HETZELIS.

6. 1. **P** *Vlchra lux surgit memoranda nobis
Mensis octauis , properemus omnes*

Te Dei athletam celebrare cantu

O Dionysi.

*Qui Sophos inter studio celebris,
Morte dum Christus refraxit aethram :
Dnm tremis Tellus tenebris amicta,
Taha dicit.*

*Conditor nunc (heu) patitur supremus.
Quod nouis signis elementa monstrant,
Tota vel nostri citò destructur
Machina mundi*

*Postea à Paulo veniente Athenas
Discis intentus sacra verba legis,
Qua docens semper radijs replesti
Fermans orbem.*

*Deseris dulcis patriæ penates
Pradicari Christum , peragrans & Orbem :
Quem Deum verum populo esse dicit
Alta loquendo.*

*Ora vidisti Genitricis alma
Cuius insaltum Debs vber banxit.
Antequam caelos moriens adiret
Iuncta Tonanti.*

*Inde Francorum penetrando regna,
Vt viam rectam penitus doceres,
Astra truncato capite alta scandis
Nominis Iesu*

*Et tuum sumis caput , in propinquum
Deserens collem manibus repomis,
Quod stupent omnes , venerantur atque
Omnipotentem.*

*Latens in terris populo fidele
Nunc in excelsis meridè triumphas :
Adinua multos : refone labantes
O Dionysi. Amen*

Quantum verò spectat ad nostrum ordinem Sera-
phicum : ab incincentis otidinis, fuit semper pecu-
harian cultu veneratus hic S. Dionysius Areopagita, A-
thens: à Protomylla, Galliarum Apostolus, & Parisio-
rum Antistitum coryphæus. Sicque apud Firmamen-
tum trimum ord. minor. part. 1. in ordinationib. datus
officij, in Declaratione de Felis solemnibus additur,
Festum Dionysij, Rustici, & Eleutherij, Martyrum. Hinc
in Capitulo Provinciali prouincie Francie Parisiensis
Tulludunato ann. 1714. sancitur legimus, *Festum S.
Dionysij filiae.* Proprietas in Capitulo generali Sal-
manticensi an 1553. ita docetur fuisse: *Dionysij Festum
erit duplex apud Gallos: quod nunc vsquegratantur excep-
imus atque seruamus. Nec ab isto quandoquidem mi-
sistabili proflus euenit accidenti: quòd sicut S. Dionysij
cultus frequenter cepit, in ea Francie prouincia, que
prima agnoscitur in vniuersa familia Franciscana Cal-
montana : cui diuinitus præferebat primas Episcopus :
ita festiuitate sortè aduenit, vt eum nostra Reforma-
tio eorum sumptissimè in Gallia, & intra hodie Fran-
cie Parisiensis limites copiosius ex crederet, mox pò
arbitrat sunt Patres nostri eum ius patrocinio tanti
præstabilis completi: vt que omnium in Gallia existentium
prima erat institutio, tum literis R. P. Ministris
tùm auctoritate confirmata Tabula Capitulari ge-
neralis Roman. an. 1611. sic primatum sibi delibet
Gallarum Apostolum, & Antestignatum Parisiorum
Episcopum;*

Episcopum; nomen S. Dionysij per se ferret, & sigillum loon, utaque sus insignit, quando erecta est provinciam anno 1611. in hunc modum.

Sigillum R. P. Ministris Provincialis Fratrum Minorum Recollectorum provincie Sancti Dionysij in Gallia.

5. 5. *Beati Petri, Confessoris, b* Huius meminit B. Bartholomaeus Pisanus lib. 1. confitetur. fruct. 8. part. 2. in scriptis minoris provincie. Romanus sanctitatem illi ait. his verbis. *In Nigropontiacet F. Petrus, homo mirae perfectissimus: qui inter alia, cum quidam Duxem ab incantatione liberatus venire iudicasset, & ultimo veniens, cum interrogatus fuisset, cur tantum venire distulisset? Respondit, quia fratrem Petrum ab oratione velle removere, sed non potui. Quo audito incantatio cessavit, & vixit post modum perfectus.* Memoratur ab eodem fruct. 21. part. 2. ibid. item Codice Sancti Vidor. Paris. ibid. Marco Vlyssiponensi 2. part. chron. minor. lib. 9. cap. 10. §. 2. ann. 1350. Gonzaga part. 1. orig. seraph. reig. in Beato vita huiusmodi ord. Toissiano lib. 1. histor. seraph. Picqueti in catalog. vitor. illust. Franciscan. Wadingho tom. 3. annal. minor. ad ann. 1303. §. 5. & tom. 4. ad ann. 1399. §. 64.

5. 6. *Beati Iohannis Pribalery, Confessoris, c* Vita fuit summae sanctitatis ac Religiosis, strenuusque Franciscanae Regularis observantiae propugnator, oecio studioque haud vulgari praedicos: quem ob eius compiosos mores, vitaeque puritatem, intinē dilexit, atque vti libi à confessoribus eius, elegit illiusmodi Alphonfus Cantor, Toletanus Archiepiscopus, imò & ad illius suasionem Conventum Complutensem sanctae Mariae de Iesu constituit, anno 1436. & alterum Paterniani, sub Titulo sanctae Mariae de Grana, erigere cepit. Denum mentis praeclearus excessit è vita in praefato Conventu Complutensi. Agunt de eo Marcus Vlyssiponens. sup. part. 3. lib. 6. cap. 40. ad annum 1483. Gonzaga 3. part. sup. in Conventu 2. & 12. provincie, Castellae. Salazar lib. 3. Chronic. provincie Castellae, capite decimo tertio, libro quarto, capite 11.

B. Nicolai à Costico, Confess. d] Hic erat sanctissimus, atque praedicator discretissimus: floruit autem circa annum Christi 1540. apud Conventum sancti Francisci Pisanus: ubi diem mortis exoluens, miraculis post obitum claruit, qui sepulturam in horto, iuxta antiquiorem B. Annae ædiculam, cùm adeptus esset, eius ossa ad Ecclesiam translata, atque honorabilissimo loco recondita sunt. Ita Gonzaga 2. part. sup. in praefato Conventu, qui est 3. provincie Poloniae. Barezas 4. part. Chronic. Minor. lib. 3. cap. 11. Daça ibid. lib. 1. cap. 31.

B. Antonij Lepersi, Confess. e] Insignis Pater, egregiusque diuinum verbi praeco extitit: quippe, qui suis frequentissimis Concionibus, atque coeli potius, quam humana doctrina, plurimos à vicio scopo aberrantes ad Pastorem Christum reducent, plurimosque alios in sancto proposito confirmant. Quique si eius vitam, mores, atque praeritatem attendat, Seraphicum Patrem Franciscum in omnibus imitari studuit, mortem obiit in Conventu sancti Francisci de Manaretibus, anno Christi 1539. Cuius denique corpus post multum temporis, dùm fortuito sepulchrum aperiretur, integrum, incoituptum, atque suavissimè redolens apparuit: ita vt ex odore eviguenti tota domus repleta sit. Qua etiam de causa maxime sibi sanctitatis nomen accessit. Hæc ex Gonzaga part. 3. sup. in eo Conventu, qui est 8. provincie sancti Gabrielis. Barezas sup. lib. 3. cap. 77. Rapinæ in histor. General. Origin. Recollector. Decad. 8. part. 1. par. 8. Grauna in *voce Sacerdotis*, part. secunda cap. vigeesimo quarto.

B. Mariae à Velasio, Virg. f] Cùm Monasterium Clarissarum sanctae Mariae de Bretonera Veroladi, ruinam minaretur, sumptibus pietissimæ heronæ Mariae à Velasio, illustrissimi D. Bernardini à Velasio, Castellae Comestabuli, filiae, restitutum, imò potius denud constructum fuit. Hæc postmodum nobis virgo Religionem huiusmodi ingretra, tantoper è omni virtute atque sanctitate profecti, vt anno Domini 1337. pauli 1. in antequam animam exhalaret, SS. Apolloniorum Petri & Pauli, atque Euangelistae Iohannis praesentia dignari meruerit. Memoratur à Gonzaga 3. part. sup. in praefato Monasterio, quod est 6. provincie Burgetis. Barezas sup. lib. 3. cap. 68. Wadingho tom. 4. sup. ad an. 1338. §. 11.

SEXTO IDVS OCTOBRIS.

IN Bohemia, Beati^a Ioannis ab Hercudero, Martyris. Hecdx in Hispania Tarraco-
nensi, Beati^b Segriani, Confessoris: cuius vita virtutibus & miraculis ple-
na refulsit. Atimini, Beati^c Roberti Malatestæ, Confessoris: eiusdem vrbs princi-
pis: qui sumpro Tertiariorum ordinis minorum habitu, tanta humilitate, & ca-
litate, oratione ac paupertate: aliisque summis virtutibus sic claruit: vt viuus ac
mortuus quamplurimis signis illustratus sit admirandis. In Majorica Insula, Beati^d
Raphaelis Settæ Confessoris. Amarantij, in territorio Braccarensi, Beate^e Ano-
nyme, Virginis: quæ sanctis moribus adornata, feliciter migravit ad Astra. Laudæ,
Beate^f Manuete, Virginis.

OCTOBRIS X.

- 1. 2.** **Beati Ioannis, Martyris. a]** Prouinciæ Bohemiæ
vixit alumnus: ab hæreticis autem, ob Christi fidei
deum occisus: sepultus est in Conuento de Penna i vti
scribit Marcus Vlyssiponenſis infra part. 1. lib. 3. cap.
33. ad ann. 1503.
- 3. 2.** **Beati Segriani, Confessoris. b]** Tanta vixæ sanctitate
floruit circa ann. 1340. vt ante & post obitum ploc
miracula eident. Diem clausit eternum Hecdx:
super cuius corpus vsa fuit luminaria non paoca de
cælo descendere. Agunt de eo Beatus Bartholomæus
Pisanus lib. 1. conformat. fru. 8. in Fratib. mino-
ribus prouinc. Aragoniæ sanctitate illustribus part. 2.
Codex MS. Abbat. S. Viator. Paris. lib. 8. cap. 48.
5. 3. sub ann. 1342. Gonzaga 1. part. origin. setaphic.
reliq. in Beati virtus huicce ordinis. Toffianus libro
1. histor. setaphic. Wadingus tom. 2. anal. minor.
ad annum milleſimum ducentisimam quinquageſi-
mum nonum, §. 4. cimoquinto. Picquetus in catalog.
vior. illust. Franciscan.
- 3. 3.** **Beati Roberti Malatestæ, Confessoris. c]** Oriundus
fuit ex nobilissima Malateſarum familia, atque Atimi-
ni educatus, sub Carolo Malatesta, eiusdem vrbs
principe, ipsius Patro. Ab ineunte ætate futuæ san-
ctitatis indacia huius parua pexulit. Nam annum æta-
tis agens quintum, inuetero partem noctis abſumebat
in oratione vocali, inuetero partem noctis abſumebat
ret 1. paupertate potis, inquit. Magnum eandem de eo
fumen præſagium, Patrus eum adoptauit ſibi in
filium ac hæredem: nec ſpes ipſum ſeſellit. Nam cre-
ſcente ætate, creſcebat & virtute: ita vt anno decimo
ſuæ ætatis, leuaret Aduentum Domini, & vigilias
Sanctorum in pane & aqua: corpis etiam tunc tem-
poris, eliciam deſerere ad carnem: teſque nugas ac
ſuilla puerorum opera omnino fugiebat: ſed loca ſoli-
taria quaerebat, vt orationi inſtantius vacaret. Factus
adoleſcens, carnem ita ſpiritus ſubiecerat, vt nec
luxurie inquinamenta ſenſent, nec le præſentiæ la-
bulis, yſquam forſitan ſit: calitatis etiam etiam aman-
tiſſimus, & tonos pudicitia ſpecialum in ſe præferre-
bat. Attameo cum iam decimum octauum annum ar-
giſſet, à patro ſuo Carolo, Marguarie, nobiſſi-
mæ Virgini, filie Nicolæ Eſtendi, Marchionis Fet-
rarie, licet inuolut deſponſatus.
- 3. 3.** Seraphicum partem S. Franciſcum ſingulari proſe-
quebatur deuotione: cuius veſtigia ſibi propoſuerat
irruenda: ea propter, vitam illius aſſidue legebat, &
ſuorem ab eo vehementer imitabatur. Sæpe visione,

ac præſentia Seraphici Patris trecebatat eius animus:
& frequenter in eum colloquente audiebat.
Qua de re habetum tertio die adſumptum in die feſto
ipſius Patris Sancti Franciſci: exinde que ad maiorem
perfectionis gradum iter eſt aggreſſus, pientiſſimus
enim erga Deum, & amantiffimus erga populum ſibi
ſubiectum euaſit. Humiliffimus erat, proſens & ſagax
in regimine: patens, & benignus, pauperum reſolu-
tionum, quorum neceſſitates ſua beneſcentia ſubleua-
bat: quorum pedes laubabat, eſque ad menſam inſer-
uabat. Le proſolam dñomo frequentaſſimus, hoſtibus vi-
ſitabat, elemoſynas omnibus erogabat, inſirmorum-
que vlcera blandè oſculabatur, & monita ſalutis da-
bat. Cilicio, vigilis, orationibus, diſciplinis, ieiuniis,
aliſque penitentiæ openibus corpus edomabat. Vel-
lari cibo & veltitu utebatur, ſuper tabulam ligneam
ſarpinus formam capiebat, Horas Canonice attentè
recitabat, diuino officio præſidebat: maxima cum
humilitate ac deuotione peccata Sacerdoti confeſſe-
bat; exinde que totus lacrymarum imbribus made-
factus ſacram Euchariftiam ſumebat. Pluribus varſi-
que quatuordecim ſuis examinatus: quas mira animi cõ-
ſtanta tolerauit. Diem obitos ſuis longè ac præſe-
uit: qui cum adueniſſet, milleſimè obdormuit in
Domino, anno Chriſti milleſimo quadringenteſimo
trigeſimo ſecundo, ætatis ſuæ 20. ſeu 30. eius corpus
ſepultum eſt in Cemetario (peut ipſe ordinari) cum
habita Tertiarij Ordinis minorum apud Animum.

Vita eoz, & egregia facta, inſigniaque miracula, **5. 3.**
que tunc in vita, tunc poſt obitum, operatus eſt: deſ-
cripta ſunt à Reuerendo Patre Nicolæo Amminenti,
Theologo, ordinis minorum: ex quo poſtea Marcus
Vlyſſiponenſis 3. parte ſup. libro primo, capite quin-
queſimo tertio, quinquageſimo quarto, & quinquage-
ſimo quinto. Gonzaga part. 1. ſup. in Beati virtus ex
tertio ordine minor. Toffianus libro primo ſup.
Wadingus tom. 2. ſup. tom. 1292. §. 3. Albertus
Leander Italia illuſtrare in Deſcenſione vrbs Arimi-
nenſi. Algeza in Arbre Epilogica totius ordinis Fran-
ciſcani. Brulius Antiquit. Paris. pag. 285. Salazar. l. 2.
lib. 6. chtonic. prouincit Caſtelle, capite vigefimo-
tercio & vigefimo quarto. Marulus lib. 4. hitor. ſa-
craz. Religion. De Silbis in cap. 1. Regal. Teruarior.
Benedictus Coronatus capit. 19. vit. Sancti Elazarj.
Ioannes de Torres in Præſticis ethiopianis ſupra
eandem Regular. fol. 17. pag. 2. De Bulla part
ſecunda Rolarij Quadageſimo. concion. vigefimoſe-
pima.

Beati Raphaelis, Confessoris. d] Provincie Maioricatum olim terribi erat: Muniter Proutacalis: de cuius sanctitate processus fuit in partibus eorum ordinatis. Vti consilii et Libello Neapoli edito anno 1616. apud Typographum Ioannis Dominici Roncaliohi, & Rapinno hultor. general. origin. Recolledor. part. prefat. §. 4.

Beata Anonyma, Virginit. e] Huius meminit illustrissimus Gonzaga, part. 3. supra in Monasterio Sanctæ Claræ Amicis, quod est decimum tertium provincie Portugalliz: ubi sic ait. Inter illustres Sanctimonialis, quæ hæc Monasteria ad strâ, ut ibi cum sanctis virginitatibus obiectis beatis fruerentur, communitur, una fuisse quædam 20. vix annis attingens, innocentiâ quidem atate, sed moribus maturissima: ad cuius obitum, qui anno Domini 1621. Nativitate mellefimo quinquagesimo quinquagesimo contigit, & Angelicus concitus sanctissimus à foribus auditus fuit: &

sanctissima fragrantia ex eius corpore exhalavit: qua omnium circumstantium animos magna voluptate asserbat. *Dum nihil minus cogitaret, Epitaphium quoddam sacra adis parietis impressum sese misit ostulit, cuius verba sunt hæc qua signavit: Domina Mafalda me fecit. Sed qua ista fuerit, aliterum illi indicium: cum id (licet omni adhibita cura) invenire minime potuerim. Eadem referunt Barezzius quarta parte chron. minor. libro tertio, capite quinquagesimo septimo. Valerius de Sanctis Fœminis ordinis minorum lib. quarto, cap. trigesimo octavo.*

Beata Mafalda, Virginit. f] Hæc inter sanctissimas Sotores, Monasterij Sanctæ Claræ Laudæ (quod est 9. provincie Mediolanensis,) longè emicuit: quæ cum quadam de maximo sumendæ Eucharistiæ desiderio teneretur, ab Angelo sibi sacra synaxis ministrata fuit. Gonzaga ibid. part. 2. sup.

QVINTO IDVS OCTOBRIS.

Octava ^a Seraphici Patris Sancti Francisci. Fulginij, Beati ^b Petri Tudertini, Confessoris: qui paupertatis amantissimus; virtute orationis & ablinentiz plurimum enituit. Iulianus in Sicilia, Beati ^c Simonis à Cataraxibetta, Confessoris: qui vite sanctitate conspicuus: gratia etiam miraculorum nunc vsque ruilat. Apud Aguacatlanum Xalifcorum oppidum, in India Occidentali, Beati ^d Bernardini Marmoræ, Confessoris: qui Religione, ac vite perfectione spectabilis; tanta animi strenuitate, Idorum conversioni incubuit: talemque fructum & animarum reportavit: ut ingenti eorum multitudine causa extiterit salutis. Guadalfagiarz in Castella, Beati ^e Andree de Loçoya, Confessoris.

OCTOBRIS XI.

Octava ^a Sancti Francisci. c] Celeberimo agitur, sub Fæsto Duplici, in toto Ordine Franciscano, auctoritate Apostolica: itaque Sixtus IV. concessit. Quod Fratres Minores, in Missam Iulianus possunt dicere *Credo*, per Octavam, & in die Octavae Sancti Francisci. Vide Breviarium vetus & novum, ac Missale Fratrum Minorum. Alphonsum de Casaribus, in Compendio privilegiorum Ordinis Minorum verbo, *Credo, Fæstum*, & *Franciscus*. Cordubam ibid. in Annotation. Alexander IV. parentibus & confessoribus, visitantibus Ecclesiam minorum Fratrum in festivitate Sancti Francisci, & per octo dies continuos, concessit quadragesimam dies indulgentiæ: incipit Balla, cum ad promerenda, sub Datum Anagninæ quinto Kalendas Augusti, anni. 1. Wadinghus tom. 1. ad annum millefimum ducentesimum quinquagesimum quintum & vigesimo tertio.

Beati Petri Tudertini, Confessoris. b] Hic anno millefimo quingentesimo trigesimo quarto, cum Beato Bernardino *Abbas*, atque alius, ex Obsequiantium familia ad Reformationem inter Patres Capucinos convulsaret, in novo Fulguy Convento, qui Sancti Iosephi nomen appellatur, ubi insignibus virtutibus refudit, & beatus labors expleto curiculo, sub annum millefimum quingentesimum quatuagesimum, ad eorum pervenit. Scribit de eo Boonenus tom. 1. annal. Capucinos ad annum millefimum quingentesimum quatuagesimum, & decimo tertio, decimo quarto, &c. ex MS. & Petraccio, Moussebot. atque Salodienfi.

Beati Simonis à Cataraxibetta, Confessoris. c] Floridæ sanctitate anno millefimo quingentesimo quadagesimo apud Conventum Sanctæ Annæ Iulianæ: ubi meritis ac virtutibus curculatus, in Domino quiescit, ac tumulatus est: & nunc vsque quamplurimis coruscet miraculis Ita Gonzaga 1. part. sup. in prefato Conventu, qui est 31. quæ est 31. provincie Siciliæ. Barezzius sup. libro tertio capite vigesimo primo. Daça, ibidem libro primo, capite trigesimo primo, & Graiana in *vite Tudertini* part. secunda, capite vigesimo quarto.

Beati Bernardini, Confessoris. d] Eius meminit Barezzius sup. lib. 4. cap. 21. ad annum millefimum quingentesimum sexagesimum: vocans ipsum Bernardinum à *Conceptione*, nobili sanguine natum. Deco Gonzaga hæc habet, parte quarta sup. in Conventu Sancti Francisci Aguacatlanensis, quæ est 25. provincie Sancti Antonij Petri & Pauli. *Hæc locis Religiosissimis Patris Fratris Bernardini Marmoræ sanctorum, supra modum illustrator. Perdevotus hoc Pater, conjugis prima, idque maxima cum laude, in Conceptionis provincie, ubi Religiosis habitum primo induxit, aliquot annis, ad hæc partes transfecit: itaque cura ac sollicitudine, Inductum convertens, tum veritas, tum quoque vestigium, intendit, ut eorum penè immensas Christi populi, in his veterum horum, qua Franciscana Regniæ estare concenterant, quoque ad Christianam perfectionem requiruntur, prætulerit. Hæc ille: sic & Marianus libro secundo, capite quadagesimo primo chronic. strictior. Observat. Reformat. Rapinuz in histor. general.*

orig. Recollector. decad. 7. part. 3. §. 1. pag. 166.

Beati Andreae Confessoris. c.] Obiit magna cum opinione sanctitatis in Conuentu Guadalfagarenſi, qui eſt 4. provinc. Caſtellæ, vbi per annos 50. Hoſtarij

ſunctus eſt officio, cùm eſſet laicus, & charitate plenius erga pauperes: viſo Salazarum lib. 4. chronice. præfatæ provinc. cap. 2.

QUARTO IDVS OCTOBRIS.

Apuđ Montem-Peſſulanum in Gallia, Beati^a Andrææ-Roberti, Martyris: qui ab hæreticis multa perpeſſus, tandem glandula præbea à ſcolopetariis in os eius diploſa, Martyrio eſt coronatus. Guadalfagatæ, in Indiæ Occidentalis noua Gallicia, Beati^o Angeli à Valentia, Confessoris: admirandæ Religionis, prudentiæ, & benignitatis viri: qui feras ac barbaras Gentes, Euangelij prædicatione mites reddidit ac manſuetas. Galdaris in Canaria magna, Beati^c Antonij à Soſa, Confessoris: qui genere, humilitate, oratione ac charitate, illuſtris admodum emicuit. Vlyſſipone in Luſitania, Beati^d Agnetis à Sancto Dominico, Virginis: virtutibus & miraculis claræ.

OCTOBRIS XII.

§. 1. *Beati Andreae Roberti, Martyris. a]* Lucas erat proſiſſione, ex Barchinona in Alpibus oriundus, poſſimus Frater, Montipeſſulani Conuentus alumnus: qui anno 1167. fuerat hæreticus, & Agathopolim vrbem deſertantibus, ab his tentus, & ipſæ rula ſcolopetarij in os eius, ex machina immiſſa, diceute, *teſus Maria* ocellus eſt. Vide Gonzagam 3. part. orig. ſeraphice. relig. in prædiſcto Conuentu, qui eſt 1. provinc. ſancti Ludouici. Barezum 4. part. chronice. minor. lib. 5. cap. 8. Daſam ibidem lib. 3. cap. 57. Algezam in Arabe Epilogica totius ord. Franciſcan. Graimani in *ſunt* *ſeraphice* part. 2. cap. 24.

§. 2. *Beati Angeli à Valentia, Confessoris. b]* Natione fuit Hiſpanus, patria Valentinus à *Sabico* nonnunquam cognominatus, qui ex provincia Valentia in Indiam Occidentem tranſiens, poſt conſumptos quadraginta etiam amplius annos in Indorum conuerſione, atque Euangelij prædicatione, ſuae matris ex diuina reuelatione præſens, vitam viuificæ carnis, apud Conuentum ſancti Franciſci Guadalfagatæ, ingreſſus eſt. Ac poſtmodum antequam ſpiritum ſuo Creatori redderet, cùm aliquandiu fuiſſet in extaſi, tanquam è profundiori ſomno euigilans, in hæc verba prorupit: *vide hic mihi, uti vixit in ater Dominus mei ad me!* Quamobrem quotquot aſerant, certò certus crediderunt, ipſum gloſioſiſſimæ Virginis præſentia dignatum fuiſſe. Florebat ſanctitate, ann. currebat 1535. Agunt de eo Gonzaga part. 4. ſup. in eo Conuentu prænomiſto, qui eſt 22. provinc. S. Petri & Pauli. Barezus ſup. lib. 3. cap. 31. lub ann. 1540. Rapinuz in liſtor. general. orig. Recollector. decad. 7. part. 3. §. 1. pag. 374. Martiani lib. 1. cap. 16. & lib. 2. cap. 52. chronice. ſunt. obſeruant. Reſormat. Daſam ſup. lib. 2. cap. 17. & 30.

§. 3. *Beati Agnetis à Sancto Dominico, Virginis. c]* Hic Sacerdos ex-

titit ac patria Luſitanus, qui reliſta pinguiſſima hæreticitate, atque ſanguinis claritate longe poſt-habita, ad Conuentum ſancti Antonij Galdaris, minoritico induendus habita conuoluit: in eoque ad extremum viſq; vixit diem, humilioribus exactis, atque Inſtantijs officio vigilantiffimè utentus perfeuerant. Fuit præterea in oratione aſſiduus, maximæque charitate præditus: ac omni denique victorie ornatus: quamobrem inſeruitum conſtitit animam tam agentem, portento ſibi poculo, in æter ſollicitas ex tempore reuoluit reſtatuere merus. Claruit ann. 1530. Obiitque in præſato Conuentu, (qui eſt 3. provincie Canariæ) vbi & honorificè conditus quieſcit. Memoratur à Gonzaga ibid. part. 4. ſup. Barez 20. item ſup. lib. 4. cap. 17. ad ann. 1560. Grauiſa ſup.

Beati Agnetis à Sancto Dominico, Virginis. d] Eius §. 4. Elogium habetur apud R. Gonzagam 3. part. ſup. in Monafterio Sanctæ Claræ Vlyſſiponenſis, quod eſt 1. provinc. Portugaliæ. *Ex propria* (inquit) atque *inſeruita carnis erga ſola ad riberas ſedes migrans denotiſſima fuit. Agens à Sancto Dominico ſacerdotibus adis alumnis; qua omnia virtutibus ſic præſertim humilitate, puritate, atque ſeruentiffima ſeruitate, diu vixeret, mirum in modum reſplendens. Quamobrem plures moleſtas ſibi à Demone illatas virtutibus ſoluit, & innumeris mirabilibus claruit. Nam ad ſeruitutem ſeruitutis, cui decrepita inuiterant; & R. P. F. Audenæ Inſulano totius Abbaſſis Ordinis, olim Generalis Diſciplinæ, à poſteris, qui acerbiffimè aſſiduit, & ſeruentiffima Calarua Portugaliæ Regina, & reuerentiſſima clera; & plures alios diuerſiſſimorumque liberat fuit. Eadem arteſtantur Barezus ſup. lib. 4. cap. 39. lub ann. 1565. Waddingus tom. 2. annal. minor. ad an. 1294. §. 19. Valerius de S. ſeruit. ordin. minor. lib. 4. cap. 40.*

TERTIO IDVS OCTOBRIS.

A pud Cepiam in Mauritania Tingitana, passio Sanctorum ^a septem Martyrum, Danielis, Samuelis, Angeli, Donuli, Leonis, Nicolai, & Hugolini: quia Sarracenis colaphis percussi, flagellis caesi; opprobriis illusi, & diuersis contumeliis, pro Christo affecti: ad vltimum suis habitibus expoliati, ac nudi, manibus post terga ligatis, capite plectuntur. Fabriani in Piceno, Beati ^b Crescentis-Bene; Confessoris: doctrina & sanctitate spectabilis. In Austria, Beati ^c Andree Leubs, Confessoris: qui singulari pietate, eruditione, ac Religione exornatus, Prouinciatu Austriae praeclare functus est, & sancto sine quieuit. In territorio Eboracensi, apud Montem-Maiorem nouum, Lusitanæ oppidum, Beati ^d Ioannis Narachij, Confessoris: sanctitate, & gloria miraculorum conspicui. Madriti in Hispania, Beati ^e Melchioris à Gratia, Confessoris: qui cum illustri natus esset profapia, tanto virtutis amore excelluit, vt humilitatis, charitatis, ac totius perfectionis specimen euaserit. Assisij in Vmbria, Beata ^f Philippe-Leonardæ à Ghislyero, Virginis. Modocetæ in Insabria, Beata ^g Catharinæ, Mediolanensis Ducissæ, Tertiaris: quæ pietati & misericordiæ intenta, insigniter refulsit.

OCTOBRIS XIII.

9. 1. **B**eatorum septem Martyrum. a] Horum triumphum, insignitaque facta recitant Beatus Bartholomæus Pisanus lib. 1. conformat. tract. 8. part. 2. in Fratibus minoribus sanctitate illustribus prouinc. Calabriae. Codex M.S. Bibliothec. Abbaz. S. Victor. Parisiens. ibid. S. Antonin. 3. part. libror. titul. 24. cap. 7. §. 6. Marcus Vlyssiponens. 1. part. chronic. minor lib. 4. à cap. 30. vsque 36. Breviarium Fratrum minor. hac die. Martyrologium Romanum, eadem die. Baronius ibid. in Annotation. Suetius, Lippellus, Gaetius, Ribadenara, & alij in vita eorum, hæc. hæc. ex Vinea S. Francisci: nunc exorta difficultate conciliandæ sunt. Quidam contendunt eos Martyro esse conatos an. 1217. sic D. Antoninus, Vlyssiponensis capit. 34. sup. & part. 2. lior. 1. cap. 1. Matanus lib. 2. cap. 2. Toffianus lib. 1. histor. seraphic. Reboliodus 1. part. lib. 3. cap. 59. Baouius ad ann. 1217. §. 24. Sedulus in cap. 3. vit. S. Francisc. §. 8. & in notis ad vitam horum Martyrum. Aliorum verb. communis est sententia, id accidisse, ann. 1221. vbi Breviarij minor. Pifum, Barouij, Suij, Lippelci, Gaetici sup. Bachori in Fastis Christianis ad 13. Octob. Wadingij, tom. 1. annual. minor. ad ann. 1211. §. 36. Sc. Brouij in Annualibus §. 7. Quæ ad diem, maior est difficultas. Cornelius à Lapide scribit passus esse 8. Octob. Commentar. in cap. 1. Daniel. §. 7. Alij asserunt, eorum Martyrium euensisse die Dominica 10. Octobris: ita Pifanus, Wadingus sup. §. 43. Vlyssiponensis capit. 33. & 34. qui aut in celebratis dies natalis ipsorum, in Archiepiscopatu Braccarensi, ex auctoritate Leonis X. Summi Pontificis, qui diuinos honores eis detulit: idque certissimum est. Ratio autem tantæ diuersitatis aperienda est.

9. 2. Sciendum igitur, quod Fratres minores ann. 1316. suppliciter petierunt à Sede Apostolica, vt liceret ipsi, quotannis 9. die Octobris, infra Oñasum Sancti Francisci, festum de his Martyribus agere: quibus liberet accessit pretatus Pontifex, eorumque festiuitatem instituit celebrandam solemniter: quod publicatum est eodem ann. Rochomagi, in Capitulo Gene-

rali Fratrum de Observantia; ac deinde in Comitibus Burgensibus an. 1323. Demùm in Congregatione Generali Assisij, apud Portuincolum celebrata an. 1326. Lecta fuit approbata, & pro numero Ordine acceptata eorum Legenda: vbi refertur in actis Capitularibus, postea statutum est, vt illorum Festiuitas differretur, in diem 13. Octobris, licet 10. triumphant; ne celebrarentur infra Oñasum Sancti Francisci: hincque, in omnibus quæ circumferuntur Martyrologis, eorum nomina reuolentur, vel festo, vel tertio Idus Octobris: & eolibus extat illorum memoria apud graues & probatos Auctores, præter præfatos: Molanum in Addition. ad Vitarum hac die 13. Octob. Bosium tom. 1. de signis Eccles. lib. 7. cap. 3. fecul. 13. ad an. 1221. Sedulum in Commentar. ad vitam ipsorum. Gonzagam 1. part. orig. seraphic. relig. in §. 5. huusce ord. & part. 2. in prouinc. Sanctiuis septem Martyr. Speculum Fratrum minor. part. 1. tract. de viris sanctitat. illustrib. Eleazarum lib. 2. sacri mon. Oliveti cap. 11. Ignauus de Gault, de sanctitate Roman. Eccles. scilicet. 2. cap. 2. Picquetum in catalog. virorum illust. ordinis minor. Algeitram in Arbores Epilogica totius ordin. Franciscan. Compendium priuilegior. minor. verb. Festiuitas §. 15. Wadingum sup. ad ann. 1216. §. 3. Grauiam in voce Turris part. 2. cap. 13. Beati Crescentis-Bene, Confessoris. b] Valgò vocabatur F. Cresci' à Bene I. V. Doctor, & probus iudex in seculo: à quo euocatus ad Ordinem: recensetur inter illos pios viros, qui Fabriani doctrina & sanctitate clauerunt. Iuxta chronicon Fabriansen. & Wadingum tom. 2. sup. ad ann. 1268.

Beati Andree, Confessoris. c] Vnos ex potioribus fundatombus fuit prouincia Austria: de quo Gonzaga 1. part. sup. in hac prouinc. sub fin. & Baerzus 4. part. chron. mun. lib. 5. c. 83. vivebat circa an. Domini 1460.

Beati Ioannis Narachij, Confessoris. d] Vni fuit miræ sanctitatis & Religions. Agunt de eo Gonzaga part. 3. sup. in Coenenti Domus nostre de Gratias; qui est 10. prouincie Algarbiorum in Hispania. Baerzus sup. lib. 3. cap. 37. Florus ann. 1348.

§. 6. *Beati Melchioris à Gratia, Confessoris. e.]* Melchior, siue *Mafchus* est vocitatus: vitæ extremæ sanctitatis, qui cum esset ex nobilibus parentibus Zamora (quæ Castellæ ciuitas est) præogenitus, atque patris vestigia insequeutus, sub Philippo II. Regis Hispaniarum uxoris, per quadringentum, in Italia strenuè militauit, Christo Regi sæcularum, malebè facilius sub eius salutifero signo militaturus, in Sanctis Gabrielis prouincia nomen dedit. A qua post septennium elapsum ad eam, quæ est Sancti Iosephi, se contulit. Cuius tantis, tamque frequens oratio, tum vocalis, tum quoque mentalis fuit: vt humanis verbis exprimi nequeat. Humilitas veto, carnisque proprix mortificatio incredibiles asidè exturcit; vt per obedientiam coactis, culinarij officio, cui toto peccatore, atque ex animo iucundebatur, relictò, ad Sacerdotalè manus ascendere; & nihil vniquam præter aquam & panem ab eius conuersione in cibum admiserit. De eius verbò ardentissima, tum ad Deum, tum quoque ad proximum, maxime verò peccatis inuolutum, charitate, illud tantùm dicam, quòd cum omnibus virtutibus micum in modum fulgeret, illustre àd infernè visus sit: nam quemlibet laborem atque difficultatem, licet arduum, semper contempsit, ac pro nihilo putauit, dùm modo aliquem à peccatorum laqueo, atque à Tartarus facibus erutum, Christo lucrificeret. Huiusmodi claris charitatibus, cum charitati morem gerens, Conuentum Sancti Bernardini Madriti ingressus esset, infirmis Fratibus obsequutus, in generali illo iuitato morbo, qui longè latè que anno 1580. per vniuersam Europam, Asiam & Africam serpsit, eadem ægitudine correptus, præfato an-

no diem vitæ suæ clausit extremum: 14. interius antris tandem suæ ætatis expletis: illicque sepultus inest. Ita Gonzaga 3. part. sup. in hoc præfere Conuentu, qui est 9. prouinc. S. Iosephi. Barezus sup. lib. 7. cap. 38. Rapinatus in hist. or. general. org. Re-collector. decad 8. part. 1. 4. 11. Iomnes à Sancta Maria part. 2. chron. prouinc. S. Iosephi lib. 2. cap. 31. Grauna sup. cap. 14.

Beata Philippæ Leonardæ, Virginis. f.] Assisias erat, §. 7. & locia S. Claræ Virginis, adhuc in sæculo degens, quam & sæpè ad Deum conuersam visitabat: & semel iuuit fuit, quando ipsa sorores magno cum spiritus feruore hortabatur, ad brauium pium vitæ spiritualis & perfectiõnis exercitiorum, pro Regno cælesti adipsendo. Quare præfata B. Philippa, quarto anno à vocatione ipsius Sanctæ Claræ, eandem Religionis vitam secuta, ipsimet S. Claræ voluit locari, & Christo sponso iugiter ex toto corde inseruire. Quod cum dñi illic sanctissimam vitam egisset, ad vltimum quamplurimis exornata virtutibus, animum cælo reddidit: cuius corpus Assisij humatum est in Ecclesiâ Sancti Georgij. Vide Tossinianum sup. & Barezum lib. 2. cap. 9. ad Wadingham sup. tom. 1. ad ann. 1215. 4. 37. ex Mariniano Append. lib. 1. Valerian & SS. Fausti. or. dñus minor. lib. 4. cap. 13.

Beata Catharina, g.] Obiit hac die, ann. 1604. fama §. 8. virtutis, deuotionis, & operum misericordie celeberris. Memoratur à Marco Vlyssiponen. part. 3. sup. lib. 1. cap. 25. Supplemento chron. lib. 14. ad ann. 1404. vbi ait mortuam esse 4. Kalend. Nouemb. Salazar. lib. chron. prouinc. Castellæ cap. 22. eod. anno.

PRIDIE IDVS OCTOBRIS.

CHauli in India Orientali, Beati ^a Antonij, Martyris: qui Gentilium telis, & gladiisque confossus, pro Christo, interit. Florentiæ, Beati ^b Nicolai Vgani, Confessoris: Sancti Bernardini Senensis socij; qui Prouincialatu Tusciæ laudabiliter expleto, ad cælestia regna migravit. Pontilvedri in territorio Compostellano, Beati ^c Ioannis Nauarrei, Confessoris: qui summis virtutibus præditus, quamplurimis etiam claret miraculis. Blaiæ, in territorio Aruetnensi, Beati ^d Francisci Simonis, Confessoris: qui oratione, charitate, & vitæ integritate refulgens: sanctissimè spiritum Deo reddidit. Volaterræ in Hethuria, Beate ^e Claræ Paluiz, Virginis: Religione, & pietate insignis.

OCTOBRIS XIV.

§. 1. *Beati Antony, Martyris. f.]* Hic ferens Dei, Laicus professione, apud Indiam Orientalem, Martyr effectus est, dùm in Chaulica obfisione Gentilium gladius occubuit: qua de re Gonzaga part. 1. origin. scaph. reb. in facis Martyrib. ord. minor. suo 2uo ob Christi fidem passis, apud Indos Orientales. item part. 4. in Conuentu Sanctæ Barbaræ Chaul. qui est 6. prouinc. Sancti Thomæ. Dico *fratel* (inquit) *Institano* milites cum gentilibus contumissus bar in obfisione manus conseruere, *Frater* quidam Latinus nomine *Antonius*, qui inter tela atque gladius crucifigum manu gessit, *Christianus* ad pugnam pro Christiana fide exaltanda prouocatur, inter ipse deservit, impis Gentilium gladius confossus, gloriæ occubuit, animamque gloria & honore à Deo Optimo Maximo coronandam (vt excedere puenit) colore reddidit. Sic & Barezus 4. p. chron. minor. lib. 3.

cap. 71. ad ann. 1560. Daça ibid. lib. 1. cap. 57. Grauna in *uice Torturis* part. 1. cap. 24. Picquetus in catalog. vitor. illustr. ordin. minor. Tossinianus lib. 2. in fin. vide Indu.

Beati Nicolai Hugani, Confessoris. b.] Vganius, seu §. 2. *Huganius*, vel *Antonius*, sed melius, *Nicolai Antonij de Vzano*, cognominatur; vitæ præstantissimi ingenij; qui cum nobilitate quoque distissimus esset sæculo, facultates multas pauperibus distribuit, Cenobiura Menilium ordinis Prædic in ciuitate Florentiæ edificauit, Felsus Xenodochium, quod *Oppus* dicitur; Fratibus infirmis huius Conuictus manus curandis, & forensibus recipiendis, extruxit: & magnam legauit Palatum Academiæ instituit in vrbe Florentiæ: quibus expletis, Franciscanum ingressus est Religionem: ac postea Dni Bernardus *Senensis* gratissimus factus

fa^{ctus} socius; provincie Tusciae tandem Vicarij Provincialis exiit. Obiit, ac sepultus est Florentiae, in Conventu Sancti Salvatoris: qui est 9. eiusdem provinciae. Illius meminit Gonzaga 1. part. sup. in hoc Conventu. Marcus Vlyssiponensis. part. 1. libe. 1. cap. 7. Wadinghus tom. 4. anal. minor. ad annum 1199. §. 65.

3. 3. *Beati Iohannis Navarretii, Confessoris. e.*] Provincie Castellae alumnus erat, sanctae orationis, & vix austeritatis admodum editus; humilitate zeloque salutaris animarum pollebat. Itaque non solum in Ecclesiis de Sacellis praedicabat, sed & in plateis, viculis, ac publicis feminis, verbum Dei magna cum frequentate annuntiabat, non sine ingenti fructu adstantium populorum. Devotissimus erat: ideoque curam habebat, ut Ecclesiae mundarentur, pulchraeque redderentur: aeterna adornarentur: praecipue verò, in quo Augustissimum Euchariſtiae Sacramentum offerretur. Caeterea egrediens, subire in montana Aethiæ & Galliae, praedicandi Evangelij causa; rusticos & ignaros libenter inuisebat, docebat, & suis concionibus atque exhortationibus allucebat ad penitentiam, & pietatem. Cum autem his, aliisque sanctis operibus sedulo intendisset, regressus ad propria: sed in itinere, debitum mortis (pro ut sibi fuerat iam revelatum) exiit. Ann. 1518. non longe à porta noia, in Gallicia: ex quo loco corpus eius translatum est (iuxta eius petitionem) in Conventum Sancti Francisci Pontivedi: ubi quamplurimum esset miraculis: quorum senem habent Marcus Vlyssiponensis 5. part. chronic. minor. lib. 9. cap. 18. & 19. Gonzaga part. 1. sup. in eo Convento Pontivedi: qui est 11. provinciae Sancti Iacobi. Barezus sup. lib. 3. cap. 77. Bofius tom. 1. de signis Eccles. lib. 12. cap. 21. Daça cap. 38. sup. Wadinghus tom. 4. anal. minor. ad ann. 1145. §. 4. Salazar. lib. 1. chronic. provinc. Castellae cap. 5. 6. 7. & 8.

3. 4. *Beati Francisci Simoni, Confessoris. d.*] Neutrius erat natione, habitumque seraphicum Religionis induit in Conventu Sancti Ludovici Regis, Valloniarum, renitenti Constantiensis, apud inferos in Neutrium. Cùmque Patris profectus, moraretur in Monasterio Aemariano: ex licentia superiorum in Italiam

venit cum Beato Roberto *Preussio*, petrexit: ubi inter Patres Riformatos per annum commoratus est. Verum, acris tempore sibi adveniente, coactus undè recedere: Hispaniam, cum obedientia R. P. Ministerii Generalis petiit: provinciaeque Conceptionis Patrum Discalceatorum nomen dedit: in qua per tricenarium moram traxit, maximo cum spiritibus solatio, & multarum virtutum incrementu. At maioris superiorum iussu Galliam remeare contendens, Burgdigale appulsi ubi inter P. P. Obiterantes provinciae Aquitaniae antiquioris, tandem gradum sibi: quoque Beatus Franciscus *Dussebi*, Reformationis caelosis est. Tunc etiam B. Franciscus *Simoni* ipsum adiens, eandem vix rationem, & communem Reformationis institutum locutus est. Nam vix prius erat ac deventus, suae professionis amantissimus: admodum fervidus in oratione: & charitate omnino verò. Murateniem Conventem in Aemornia aliquo tempore incoluit: sed diu salutum fitiens animarum, foras ad praedicandum exiit, infirmus est ad mortem: quo confessionem generalem omnium peccatorum suorum causam Parisi eundem Conventus fecit: de quo id memorabile fertur, quò d nihil peccati mortalis labe vobquam se senserit inquinatum fuisse. Sacrum postea vitium corporis Christi tenerent: accepit: & Extrema Visio fuit delinitus. Quibus peractis sanctissime obdormuit in Domino ann. 1589. apud Blalam Arverniae oppidum, illicque sepultus est in Ecclesia Paroeciali, iuxta Cathedralis Conventorium. August. de eo Iohannes Blanzon, in Additione ad 4. part. chronic. minor. Barezus. Raparus deced. 10. hist. general. orig. Recollector. §. 6.

Beata Clara Palvia, Virginis. e.] Sanctitae floruit, §. 5. in Monasterio Clarissimum Volaterrae: ubi & corpus illius quiescit: optima virtute, ac pietate praedita erat: quae dum semel ferre: riu occeret, vidit in spiritu, ipsa die Paralceutes, ann. 1564. Christum Dominum ad columinum aligatum. Memoratur à Gonzaga 1. part. sup. in eo Monasterio, quod est 1. provinc. Tusciae. Barezus 4. part. sup. lib. 4. cap. 30. Valeno de Sanctis Foeminis ordin. minor. lib. 4. cap. 39.

IDIBVS OCTOBRIS.

MAssæ in Tuscia, Beati ^a Bernardi Confessoris: cuius gloriam miracula crebro per eum edita attestantur. In Insubria, Beati ^b Michaelis à Carcano, Confessoris: qui eruditione, verbi praedicatione, atque miro spiritus fervore conspicuus; signis quoque admirandis illuxit. Sulmone in Pelignis, Beati ^c Antonij Sulmonensis, Confessoris: qui novitiorum curam agens, singulari humilitate, oratione, ac Religione enituit. Valentiae in Hispania, Beati ^d Christophori Plateani, Confessoris: qui vix perfectione, & praecipuis virtutibus decoratus: primus Prouincialatus munere functus est apud Patres Discalceatos provinciae Sancti Iohannis Baptistae. Item in Hispania, apud oppidum Veaz, in provincia Carthaginensi, Beate ^e Brigittae Gonzalez, Virginis, Terzianae.

OCTOBRIS XV.

3. 5. *Beati Bernardi, Confessoris. a.*] Claruit circa an. 1150. Miraculis notissimus, apud Conventum Massanensem in Tuscia. Scribunt de eo B. Bartholomaeus Pisanus libe. 2. conformator. fruct. 8. & 11. part. 2. in Fratrum minor. provinciae Tusciae sanctitae illustribus. Codex MS. Abbas. S. V. loc. Parisiens. ibidem.

Marcus Vlyssiponensis part. 1. chronic. minor. lib. 9. cap. 16. §. 1. ad ann. 1156. Gonzaga 1. part. ong. leographic. relig. in Beatis viris humilice ordin. Wadinghus tom. 1. anal. minor. ad ann. 1241. §. 17. ex Cretenzio in Dialogo. & Martiano libe. 2. cap. 13. Picquetus in catalog. viros illust. Franciscan.

§. 1.

Beati Michaelis à Casano, Confessoris. b) A Casano, seu *Chorano*, vel *Carbano*, itemque *Mediolanensi*; cognomen accepit. Patria Mediolanensis erat: & primis quidem annis minus Religiose vixit in ordine. Verùm à sancto Bernardino, & Beato Alberto *Sotiano*, admonitus repente in virum alterum mutatur. Tantoque studio litteris operam navavit, ut bene, diuina sibi faceret gratia, insignis Theologus euaserit. Nam in scriptis sanctis studiosus & eruditus, & secularis litteraturæ non ignarus fuit, ingenio subtilis, vita & conuersatione præclarus: in rebus agendis prudencissimus: in declamandis sermonibus ad populum vehementis, & celeberrimæ opinionis: singulari gratia commouebat ad fratrum coeclæ, tantopere spiritus ferociter diuina verba instabat: vt ad ischyram & penitentiam diuota mortalium precordia efficaciter incuteret. Ob sanam populorum frequentiam, cogebatur in plateis & campis predicare: veritatem liberè annuntiabat: cuius rei gratia, graues persecutiones sustulit: ita vt de toto Mediolanensi strato pulsus sit. Hic timon viui cum B. Bernardino à Felice, Maioris cultus Mediolanensis Xenodochij, (quod inter totius orbis famosiora hospitalia, conuenerunt nūm veni,) & montis Pietatis aedem, incluyit aut hortes simul extiteret. Denique plures dies in ac bonorum migravit ad Dumimum tempore Innocentij Papæ V 11 I. Scripsit nonnulla opuscula: quibus opus postertati nomen suum non cauit. Agit de eo Gonzaga 1. part. sup. in scriptor. illust. & B. B. visis ordinis. minor. item part. 2. in 1. & 6. Conuentus prouinc. Mediolanens. anteq. caput eius venerandis Laodæ afferant: cuius etiam corpus ibidem tumulatum, ab à Patribus Conuentalibus translatum creditur. Vult autem Marcus Vlyssipontensis part. 3. sup. lib. 8. cap. 47. conditum fuisse Mediolanum Conuentu S. Angeli. Illus meminit Trithemius de Scriptorib. Eccles. Willotus Athenar. orthodoxor. Franciscan. littera M. Wadinghus tom. 2. sup. ad an. 1286. §. 8. Bernardinus de Buis in suo Marali part. 1. ferm. 6: & p. 3. ferm. 11. in med. Gnelucius vocat eum Michaellem à *Mediolano*, vultque claruissim. 12. §. 0. Picquetus sup. Toffianus lib. 2. in prouincia Mediolanens. Daça 4. part. chronic. minor. lib. 2. cap. 2. Volaterranus lib. 21. in Antropolog. titul. de Eremitis. Possius in Apparatu sacro.

§. 1.

Beati Antonij Salomonensis, Confessoris. c) Prouincie Sancti Bernardini fuit alumnus: vir insigni humilitate ac Religiose prædictus, nouissimum Magulorum summa

diligentia, multo tempore egit. Orationi intanter vacabat: & à seraphico P. S. Francisco sæpè est sua visitatione consolatus. Hora sui transitus instanter, surgens à lecto, profrauit se super terram: siquæ genuflexus, Deum exorans, animum exhalauit: cuius corpus humatum est in Conuentu Salomonensi. Memoratus à Marco Vlyssipontens. 1. part. sup. lib. 9. cap. 47. ad ann. 1350.

Beati Christophori Platani, Confessoris. d) Lector Theologus, eximiusque Conuator erat, cum ex familia Obseruantiæ tranfuit ad Patres Discalceatos prouinc. sancti Iohannis Baptistæ tunc Custodis. Mitissimus, acque humilissimus fuit: affabilis & singulari modestia præditus: silentij, vitæ exemplaris, acque charitatis amarissimus: primus Guardianus Conuentus Sancti Sebastiani Castellæ: deinde altemus Conuentus Deparç Virginis de Laureto Monfortij, institutus est: ac postea primus Prouincialis notæ huiusce prouincie electus ann. 1599. quod manus tanta diligentia ac sollicitudine, tali charitate & prudentia, vt alius esset in admirationem: mirus enim sanctæ Religionis seruo in eo semper viguit, Nec propter senectum, iuicque communis vitæ fratrum desinuit: quia omnibus pijs exercitijs, cum in Conuentu aderat, iugiter interfuit: vtpotè diuino officio, orationi, sciectioni, & c. Vltre iuicque coram Regale alia scilicet, Sanctorum Apostolorum: S. Michaelis, & c. misquam omisit. Lauretanus Paterium venit, ad R. P. Ministrum Generalem totius ordinis Christophorum à Capite Pontium. Pro quibusdam negotijs cum eo pertractandis, quibus expletis, in patriam rediit: vis paulò post, secundum quod illi reuelatum fuerat, sanctissime obiit, in Conuentu Sancti Iohannis Baptistæ, Valentis ann. 1581. Agunt de eo Iohanne Ximenez in chron. prouinc. S. Iohannis Baptistæ. Discalceat. Valentis 4. p. chron. minor. lib. 8. cap. 64. Rapinrus in hist. general. orig. Recollector. decad. 8. §. 5. part. 3. Iohannes à Sancta Maria 1. part. chronic. prouincie S. Iosephi lib. 2. cap. 19. & 19.

Beate Bergittæ Confessoris. e) Virtute charitatis singulariter emicuit in Monasterio immaculatæ Conceptionis Deparç Venetis oppid: vii floruit circa an. 1356. Vult Bialom Lagumari in suo memoriali, & Marianus lib. 6. chronic. stridor. Obseruanc. Ruffinac. cap. 18.

DECIMOSEPTIMO KALENDAS NOVEMBRIS.

PERONZ, in territorio Noviiodunensi, Beati ^a Anonymi, Confessoris: Seraphici Patris Sancti Francisci discipuli: qui vita & miraculis coruscavit. Histoni in Apulia Beati ^b Francisci Thomassini, à Campo-Basso, Confessoris: qui Prouincialium officium pluries exercuit: summa charitate ac prudentia: tandem multiplici virtute cumulatus, spiritum Deo reddidit: signis admirandis post mortem illustris. Apud Castellionem Aretinum in Tuscia, Beati ^c Georgij ab Erballio, Confessoris: qui ieiuniis, disciplinis, & orationibus, aliisque pœnitentiæ operibus vacans: nonagenarius cœlum adiit. Corbariæ in Insula Corsica, Beati ^d Ambrosij à Corbacia, Confessoris: cuius humilitas, patientia, ac sanctitas fuit eximia. In Sicilia Beati ^e Bonauenturæ ab Agrigento, Confessoris: qui Reformationis auctor præcipuus, in ea Insula exiit: ac primus Custos electus, sanctissimam vitam duxit. Guadalfagiariæ in Castella, Beati ^f Didaci Ducis, Confessoris: paupertatè, pietatè, & Regulari obseruantia spectabilis.

OCTOBRIS XVI.

5. 1. **B**eati *Anonymi, Confessoris. a*] Meminit illius illustrissimus Gonzaga tertia parte origin. seraphicæ religion. in Conuencu sancti Francisci Peronz (qui est 35. prouinciæ Franciæ) in Picardia: hæcæ verbis. *Tertium est, & omnium vtilissimum Peronzensium cœnium cœnium vocat fertur, in hoc Conuencu celebri de strallo, p̄i c̄r sancti aliquandiu vixisse quoniam ex discipulis Beati Patris Francisci: cuius obitus multis c̄horas miraculis: quoniam pollulatione inuenti p̄fessissimam Dominorum Communitatem spoliatum honestissimam habuit in celeberris Ecclesijs, p̄p̄t̄i Beato P̄uiscasura. Eadem cofest Wadinghus tom. 1. Annal. minor. ad annum millesimum ducenturum quadagesimum leatum, 9. vigesimo quinto.*
5. 2. **B**eati *Francisci Thomassini à Campo-Basso, Confessoris. b*] Admirantur virtutum splendore rutilans, totam prouinciam sancti Angeli colluisti aut. Amabili conuersatione, maximeque eharitate præditus: ab omnibus in summa reuerentia habebatur. In oratione assiduous erat: tantoque spiritus seruore ferebatur, vt sæpè Passiõnem Dominicam meditans manus & brachia eleuando in altum, ad modum crucis componebat: sic quo extensa, per horam, quasi immobilis atolleret. Frequenter etiam rapiebatur in extasim, quo tempore subleuabatur à terra in altum. Mortem obiit in Conuentu Histoniensi, prouinciæ sancti Angeli, cui bis aut ter Minister Prouincialis præfuerat: post decessum multis claris miraculis. Scribunt de eo Marcus Vlyssiponenfis, tertia parte, chronic. minor. lib. 6. cap. 31. sub ann. 1477. Brousius tom. 18. anal. Ecclef. ad annum millesimum quadringentesimum septuagesimum secundum, 6. quingagesimo tertio: à quo cognominatur *Thomassinus.*
5. 3. **B**eati *Georgij ab Erballio, Confessoris. c*] Picæns erat natione, Lascus professus, prouinciæ Tusciæ alomnis, necnon dilectissimus Beati Thomæ de *Siciliens* discipulus: qui ieiuniis, disciplinis, vigiliis, orationibus, omnino vacabat: sanctam paupertatem maxime colebat, tantoque dolore passioni Christi compatiebatur: vt fine lachrymis aliquid de ea audire, vel loqui, aut incitari valeret. Pius igitur huiuscemodi in-
- tentus exercitibus, ad deceptum usque 1000 peruenit ætatem: & annum centesimum agens fortis excessit à vita anno Christi millesimo quadringentesimo nonagesimo nono in Conuentu Sancti Christophori Castellionis Aretini. Agunt de eo Marcus Vlyssiponenfis parte 3. sup. lib. 7. cap. 35. Gonzaga part. 2. sup. in hoc Conuentu, qui est 116. prouinc. Tusciæ. Brousius tom. 18. Annal. Ecclef. ad annum millesimum quadringentesimum nonagesimum nonum, 6. vigesimo. *Erballio* ab eo cognominatur: eundem puto cum B. Georgio à *Castellaria*, cuius meminit Marcus sup. lib. 1. cap. 10.
- Beati Ambrosij à Corbaria. d*] Hic cum anno Domini 1565. gregarum misere, qui cum suo Duco, suo Capitano, confessionis faciendæ gratiæ, in hebdomada sancta, Conuentum sancti Francisci Aregnati, propè Corbariam de *Balena* oppidum, petierat, olera ex horto pro libito legentem contempserat, ab eodem uato, se perire amente, opprobriis primo, ac diuersis laceratus, percussus, atque per caput, vt ad terram deiceretur, arcepsus est. Sed venerande canonicæ senex, licet nonagenarius, ac decrepatus, immotus omnino permansit: immò rot crucis, totque dolores miserum multum, in tantæ temeritatis peccatum, ex tempore imaserunt: vt per terram miserè volutus, nullquam rem inuenire: nec à suo Capitano, sive ab aliis 19. commilitombus, qui sibi quoque aderant, contineri posset. Quo tanto spectaculo, ac iusta Dei omnipotentis punitione terri, quotquot aderant, per fatum Fratrem Laicam Beatum Ambrosium, qui se statim in cubiculum receperat, acerferendum, vt pro delinquente, sibi quoque initium homine oraret, curaret. Qui, vt primum accessit, sicto si per astitum signo Crucis, eum ab huiusmodi pama liberavit: sicque violentam mortem, ante quindena imminente, prædixit. Quæ & subsequuta est: nam dñm miser cum alio sibi committente in taberna verba haberet, ab eo occisus esset. Alam quoque iuuenem duodecimo annos natum, à transiitima infirmitate, eodem signo Crucis liberavit. Anno vero eodem 1565. hinc lachrymarum vallis vltimum vale dixit ipse Beatus Ambrosius, præclaris meritis conspicuus, tepulicque

iacet in præfato Conventu, qui est 14. provinc. Gor-
fice. Ita Gonzaga ibid. part. 1. sup. Barezzo part. 4.
chronic. minor. lib. 4. cap. 31.

3. 3. *Beati Bonaventuræ ab Agrento, Confessoris. c.]* Vit
fuit summe prudentiæ, ac consilij, sagacitate ac flo-
rentiæ pollens: sed vite integritate, ac sanctis mori-
bus exornatus. Qui licet Laicus esset professione,
tanti sui instruiti, ac Regularis observantiæ zelus apud
eum inuallit, vt vni cum Beato Paulo à *Palatolo*;
Reformationi incunæ deditur apud Siculos. Quæ
paullatim accrescenti, Custodiæ composuit, cuius
primus Custos ipse Beatus Bonaventuræ electus est:
anno millesimo quingentesimo septuagesimo octavo,
quo in munere sic laudabiliter se gessit, vt & his post-

ea ad idem officium reassumptus fuerit: omnibus præ-
bens clariora perfectionis exempla. Hæc ex Chronica
Bonifacij Boni-Bellidæ PP. Refectus provinc. Ro-
man. Barezzo sup. lib. 8. cap. 17.

Beati Didaci, Confessoris. f.] Floruit ad annum mil-
lesimum sexcentiesimum. Amanitissimus exiit pau-
peratus, & vitæ exemplari extortatus: cùmque chari-
tate plenus esset, nullum cogitabat de proximo ma-
lum. Die nocturne sic officio diuino, per sesaginta
annos, interfuit, vt nunquam à choro, nisi ex obedi-
entia, discesserit: ob cœnis insignem virtutem, & suæ
Regulæ observantiam bene apud omnes, eam viros
principes, audiebant. Videt Salazarem lib. 4. chronic.
provinc. Castellæ cap. 3.

3. 4.

DECIMOSEXTO KALENDAS NOVEMBRIS.

Ortensij in Aquitania, Beati^a Bertrandi à Lazanoba, Martyris: qui pro fide
Catholica ab hæreticis trucidatus, victor in cœlum ascendit. Binalchij, in
territorio Mediolanensis, Beati^b Balthazaris à Clauario, Confessoris: qui genere
ac virtute illustris: miraculorum gloria emicuit. Alburquerqij, in Hispania,
Beati^c Didaci à Monte, Confessoris: eximie sanctitatis viri. In Sicilia, Beate^d
Eustochij, viduæ: quæ nobili exorta propagine, in habitu Tertiariarum, Deo,
tanto cordis affectu, inferuivit: vt corporis mortificationibus, & piis opetibus iu-
giter intenta, humilitate, oratione ac charitate longè excelluerit.

OCTOBRIS XVII.

3. 1. *Beati Bertrandi à Lazanoba, Martyris. ** Hic stren-
uus Christi athleta ab hæreticis gladiis confossus,
oculisque est: in Conuentu Ortensiano ad flumina
Gadij marginem: qui est nonus provincie Aquitanæ
Antiquor. Gonzaga ibidem parte tertia orig. topog.
topog. religion. Barezzo 4. part. chronic. minor. lib.
quinto, capite vigesimo quinto, ad annum millesimum
quingentesimum septuagesimum primum. Daça ibi-
dem lib. tertio, cap. quinquagesimo octavo, Wading-
hus como primo Annal. minor. ad annum millesimum
ducentiesimum vigesimum secundum, §. trigesimo-
nono.

3. 2. *Beati Balthazaris à Clauario, Confessoris. b.]* Floruit
tempore Beati Bernardini à Feltra: apud Conuentum
sanctæ Maræ de Caarpo Binalchij. Qui vt erat sangui-
ne illustris (dixit liquidem originem ex nobilissima
Raschiborum familia) ita quoque moribus, vita, at-
que miraculis clarus euasit. Salutis animarum sumban-
tus, confessionibus penitentium magna cum charitate
excipiebat: & zelo Religionis Monasticæ iustabat.
Obiit, non sine luctu populorum: qui pietate ducti,
honorificam sepulchrum marmoream ibi construxere,
vbi nunc quiescit. Agunt de eo Marcus Vlyssiponen-
sis tertia parte chronic. minor. lib. septimo, capite vi-
gesimo sexto, sub an. 1495. Gonzaga part. 1. sup. in
eodem Conuentu, qui est 49. provincie Genensis.
Tollianus lib. 2. in prouinc. Genensij. Wadinghus
to. 4. sup. ad an. 1379. §. 5.

3. 3. *Beati Didaci à Monte, Confessoris. c.]* Provincie sancti
Gabrielis erat alumnus, motuque est in Conuentu
sancti Francisci Beluisij, cum Beato Martino à
Valentia, Inductum Apostolo: deinde Alburquerqij
mansit: vbi illud memorandam et accidit circa annum
millesimum quingentesimum trigessimum. Contigit
enim, vt oppo do A. b. n. q. 10. feruissima peste labo-
rante, castra præfodis, qui & Fratribus deuotissimus

erat, ad hunc Conuentum Recollectorum, tanquam
ad sacram Anchoram fugerent, atque ex Fratribus
duos, qui interim Casti- caram gererent, eius loco, à
Patre Guardiano meti curaret. Cuius pns vocis an-
nuens superior Beatum Didacum cum socio, inter
alios selegit, (quippe qui sanctitate vitæ ceteris polle-
rent) eique data benedictione illuc ablegauit. Sed dum
veroque diuinam iuis precibus, pro populo, implora-
ret clementiam: ecce mirabilis repente. visio, ipsi
Beato Didaco facta est. Id autem accipere ex Gonzaga
parte tertia sup. in præfato Conuentu Beate Virginis
Maræ Alburquerqij, qui est quintus provincie per-
fate. Cùmque eorum alter (inquit) Religiosissimus esset,
atque circa medium noctis, in editore Castellæ parte,
orationis incumberet, Desuper Optimo Maximo vt iam ab op-
pido auertere dignaretur, instantius supplicaret; plures
Angelos gustas sagittas in miserum populum immittentes
conferxit. Quamobrem Deum obsecrans, ac cum maxima
lachrymarum effusione rogans, vt afflictis populo parcere
vellet. Cuius denique precibus motus, Altitissimus Angelo
precepit, vt sibi iudicaret, quatenus cum uato extendis
esset. Et ab eo tempore huiusmodi lues cessauit. Hæc illi.
At quod de ea mirabili visione narrauit: fuit etiam B.
Didaci socio demonstratum, amboque simul eadem
conspexerunt: prout testantur, Barezzo sup. parte
prima, libro primo, capite quinquagesimo septimo:
& Rapinuz in histor. general. orig. Recollector.
decad. 4. parte secunda §. duodecimo, & decad. 8.
parte 1. §. 8. (ex Baptista Molez in suo memoriali
provincie sancti Gabrielis) Daça sup. libro secundo
capite decimo quinto.

Hic est ille etiam, qui præfatum Beatum Martinum
à *Valentia*, in captiuum captum videns, ea exclamauit,
quæ idem refert Gonzaga quarta parte supra in Con-
uentu decimo provincie Sancti Euangelij, vbi de
vita Beati Martini: his verbis, in *Monasterio de Beluisio*
provincie 4

3. 4.

provincia sancti Gabrielis, cum Passionem predicaret, ad Christi crucifixionem deveniens, tanto est dolere afflicto, ut extra se positus in suggestu, et deosque respiciens, quætempore, unus altissimus Religiosorum, vir magna sanctitatis, ingenti spiritus fervore exclamare cepit: *Martine, Martine, historicè, ut hæc amplius venerare.* Tunc quidem non enim: sed Barthez (sup. libro secundo, capite quadragesimo quarto, expressè tradit ipsum fuisse Beatum Dulacum de Monte, & Elazarum libro tertio, capite quarto sacri mont. Olyuet. ac Daça sup.

6. 5. *Beata Elisabeth, Vidua, Tertiaria, d*] Nobili prolapia Romæ exortur, & pubescens, nupsit viro illustri Sienlo, ex Catanensi vrbè oriundo. Hæc pia mulier cum feruentissimis concionibus Beati Matthæi ab Agazento, Francicæ Religionis Professoris, intervelleret, conversâ ad Dominum; capie Deo cumulatius insularit: licet annum decimum octavum ætatis suæ vix attingeret. Itaque sompo habuit tertij Ordinis

Seraphici Patris Sancti Francisçi: vigiliis, ieiuniis, disciplinis & orationibus, vacabat: Ecclesiâ & xdo charitatis frequensabat: hospitalia musicabat: infirmis ex charitate ministrabat; illorumque necessitatibus cumula suppeditabat: quamvis maxium filis relictantem in omnibus seè eerneret: sed cælestis sponsi placens oculis, terræ xquo animo sufferebat oppugnationes. Cùmque liberi cæcæ, precibus inmaculatam Virginem Desiparam, extorât, vt si filiam, sua intercessione, cæclis haberet eam ipsam Christo filio redderet, consecraretque. Voto emisso, impletum est desiderium: filiamque peperit nomine Smaragdani; quæ Patre defuncto, monasticam vitam professâ est, matris nomen assumens, (æ de qua decimotercio Decembre.) & simul sanctissimæ evasere. Memoratur à Marco Vlysioponensi tertia parte supra libro septimo, capite quinto & sexto, ad annum millesimum quadringentesimum octogessimum quartum. Toissiano libr. 2. histot. seraphic.

DECIMOQVINTO KALENDAS NOVEMBRIS.

Apuđ Buyslieram Castrum, propè Giennum, in territorio Antissiodotensi, Beati 2 Ioannis Parisoti Martytis. Fraxineti, in Hispania Tarraconensi, Beati 3 Bernardi à Fraxineto, Cæsaraugustani Archiepiscopi: R Religionis: ac vitæ sanctitate conspicui. In Gallia, Beati 4 Guillelmi Abrinci, Confessoris: Sancti Bernardini Senensis socij: qui scientia & virtutum laude, atque monastica observantia floruit. Apud Salinas superiores Borsæ Argentinæ, Beati 5 Petri Soliutri, Confessoris: miraculis clari. Arenis in Castella, Beati 6 item Petri AlcantarenŒ, Confessoris, qui genere, & vitæ austeritate, atque summis virtutibus exornatus: dono scientiæ, linguarum, ac prophetiæ, & miraculorum extitit glotiosus.

OCTOBRIŒ XVII.

9. 1. *Beatus Ioannis, Martyris.* 7] Confessarius erat Monachium Giennensis oppidi, quando eo capto, ab hereticis; anno millesimo quingentesimo sexagesimo septimo Martyrium passus est. Vide Federetum in descriptione. Monalter. Clariss. Giennens.

9. 2. *B. Bernardi à Fraxineto, Archiepiscopi, b*] Sic cognominatus est ab oppido Fraxineto, vulgò *Vesfuda*: à quo sequimilliarj distat austratus Conventus minoritæus Sancti Bernardini de Monte; vbi ipse Beatus Bernardus Religionis Seraphicæ incubula tranŒegit. Hinc, ob vitæ integritatem, ac sanctitatem evocatus. Catholico Hispaniarum Regi Philippo II. à sacra confessionibus fuit: deinde CondenŒis, postmodum verò Cordubensis Episcopus, ac tandem Cæsaraugustanus existit Archiepiscopus creatus: quo in munere pastorali obiit magna sanctitate clarus, apud eundem præfatum Conventum, qui est septimus provincie BurgenŒis. Agunt de eo Gonzaga ibidem parte tertia origin. Seraphic. relig. Barcezzus quarta parte chronice. minor. libro tertio, capite quadragesimo octavo, ad annum millesimum quingentesimum quadragesimum quintum.

9. 3. *Beati Guillelmi Abrinci, Confessoris, c*] Gallus erat natione, apud Abrincos in inferiori Neustria natus, vnde cognomen sortitus erat: doctrina & vitæ sanctitate clarus: sociolique extitit amantissimus Sancti Bernardini Senensis, & Beati Ioannis Capistrani: quos ad anuŒiam sectatus est. Fuit etiam feruentissimus zelator Regularis observantæ. Vide Firmamentum unum

ordinum minorum, tractatu 1. in memoriali Ordinis Seraphici, sub 37. Generali totius Ordinis Francicæ. Marcum Vlysioponensem tertia parte chronice. minorum libro quinto, capite quadragesimo octavo, sub annum millesimum quadringentesimum septuagesimum secundum.

Beati Petri Soliutri, Confessoris, d] Gonzaga septima parte supra in Conventu Sanctæ Mariæ Salarum superiorum, qui est septimus provincie Borsæ Argentinæ; & Barcezzus supra, libro tertio, capite trigesimo quarto referunt. Quòd eo ipso tempore, quo Fratres ex priori Conventu deturbati foret, Turcicum pueri, corpus ipsius Beati Petri omnino integrum, tum bacillis, tam quoque castris percutentes, & dilacerantes, ludibrio habebant: quapropter illustris Comes Paulus Suchius, illud inde nocturnum, proprioque equo insinuat, pet medicos Tutcas, homo oppressus, ad proprium domum: indeque cum luminibus, ac solems fidelium processione, ad Conventum, quem anno millesimo quingentesimo quadragesimo primo, ex propriis facultatibus constructi fuerat, transfudit. Vbi & ab illis fidelibus summa veneratione colitur, miraculisque coronatus.

Beati Petri de Alcantara, Confessoris, e] Hic ex ingenio, nobilibusque parentibus, Norbæ Cæsaræ, quæ Hispaniæ civitas, æque sacre AlcantarenŒis mulieris prima sedes est, ortus, fuitque sanctitatis in dicta non pauca prætulit. Nam puer bonæ indolis erat, ingenio pollens, mira sagacitate ac modicis

exornatus: victusque admodum deditus. Annum 16. agens, Franciscanam institutum suscepit in Sancti Gabriele provincia, apud Conuentum, vulgo de Mariana dictum, non longe ab oppido Valentia; in qua vocacione, tanta animi cootentione, cepit illud perfectioris ingredi, vt non multo post ad omnium speciem virtutum perueniret. Esimia erat oculorum eius custodia: somni paritate delectabatur, nec dormiebat vnquam, nisi sedens, stans, aut genuflexus: caput haud cooperiebat, sine ueste, pluvia, aut hymis tempore: solo habitu, absque tunica vestiebatur: tenuitate cibi contentus erat, nec cibum capiebat, nisi semel in triiduo: quandoque octiduum sine cibo transibat: pane & aqua, & quibusdam herbis se reficiebat: ne vero gustum aliquem tunc sentiret, aqua frigida suspensio. Ceu cinerum asperzione, totum tegebatur in sordidum. Famen nisiquam sentiat, aut sitim extinxit. Celicium asperitum, toto tempore vite detulit: discipulis et eberrimis corpus suam castigabat, non absque sanguinis effusione.

- §. 3. Castitatis amantissimus erat: ideoque ab aspectu mulierum semper abhorruit: nec aliquam vidit, aut cognovit. In media hyeme, nudus in aquam vsque ad ventrem, vel etiam ad collum vsque ierabat: vt carnis titillationes sedaret. Humilitatem summè excolebat: Carolus V. Imperator, & Ioanna, Philippi II. Catholici Regis Hispaniarum soror: illum exspectant in Conuersariis: quod per humilitate recusant accipere. Quo verò plus humiliabatur, eo magis honorabatur: tñ ab Episcopis & Magnatibus: tum à sanctis viris: & à Domino omnium Christo Salvatore: qui illi pluries visus est inferre. Cōfessarius extitit S. Virgini Teresiz, cui multum contulit in Reformatione Carmelitarum Ducalceatorum. Feruentissimè, assiduaque que erat eius oratio; sèpè in ea petuolabatur, & nonnunquam raptus in extasim, tanto spiritus seruore agitabatur: vt à terra in altum subleuatus cerneretur. Flumina, sicco pede, absque nauigio transiuaunt. Patientia erat incredibilis: tum in infirmitatibus, tum in aduersis rebus. Charitate erga proximum inamatè flagrabat: pauperatè summo affectu prosequabatur. Dono scientiæ, linguarum, & prophetiæ, atque miraculorum abundantissimè fuit illustratus.

- §. 6. Guardianus, Distinctorarius, ac Prouincialis munera sèpè, in prouincia sancti Gabrielis, summa cum laude exercuit. Ea qua prouincia transit in Custodiam sancti Iosephi: pro qua labores non paucos sustulit. Nam ad instantiam Patrum huiusmodi Neophytæ Custodie, Generalis Magistræ, atque Apophtheca Pauli IV. Summi Pontificis, authoritate, Com-

muniatus cum potestatis plenitudine delectus Capitulum celebravit: ac Custodiam ipsam in prouinciã sub antiquiori titulo sancti Iosephi erexit, ann. 1562. in qua paulò post ad obedientiam Ministræ Generalis totus ord. rediit. Verùm non sequenti, vite finem imposuit in Conuento Sancti Andree de monte Arenis: Cùm enim per 47. annos integros Altissimo in maxima cordis puritate, spirituale seruire, famulatus esset: die decimo octauo Octobris ann. Christi 1562. ætatis verò suæ 65. postquam deuotum illum Dauidicum Psalm. 122. *Letatus sum in his qua dicta sunt mihi, etc.* recitasset: omnibus Sacramentis munitus; animam celo tradidit: cuius gloria sèpè testata est sanctæ Virgini Teresiz: & multis post obitum claritè miraculis. Quibus permoas Gregorius XV. Papa, concessit per suum Breue Apostolicum, sub Datum ann. 1622. die 18. April. quod incipit. *In fide principis Apostolorum, &c.* vt in toto Ordine minorum celebraretur Festum Beati Petri de *Alcantara*, de communi Confessione non Pontif. quod prælo cultum est Neapoli: vt constat ex Typographæ Ioan. Dominici Roncalioli ann. 1623. Librum composuit de Oratione ac Meditatione: Gallicè postea edidit Rothomagi ann. 1618. itemque Parisiis ann. 1622. opera R. P. Alexandri Poqueuin nostræ prouinciæ sancti Dionysij ex Prouincialis, qui vitam ipsius Beati Petri à se cõpositam addidit. Agunt de eo Possennus in Apparatu sacro. Gonzaga 3. part. sup. in prouincia Arrabidorum. item in prouinc. sancti Iosephi, & in Conuento 2. §. 6. 11. 23. eiusdem prouinc. R. P. Alexander Poqueuilus: & Fructus in vita eius. Hilarion à Costahitor. catholic. lib. 2. pag. 321. Barezus simpl. 4. cap. 29. Daçabud. lib. 3. cap. 52. 53. 54. & 55. Ioannes à Sancta Maria part. 1. chronice. prouinc. S. Ioseph. cap. 4. 8. 9. & 12. lib. 1. Rapinetus in hystor. general. origina. Recollector. decad. 8. part. 1. §. 50. 51. 11. Franciscus Ribera, & alij in vita Sanctæ Teresiz Virgini. Fundatrics Carmelinarum. Syluester Lasalle. de Iulhis magnitudinib. Eccles. Roman. lib. 3. cap. 12. §. 6. De Sales part. 1. Introduc. ad vitam deuotam cap. 4. ante mod. Galterus in Tabula chronolog. sæcul. 16. in Sanctis & illustrib. viris. Aigeira in Arboe Epilologica totius ordin. Franciscan. Poireus tract. 3. triplic. coron. Virgini. cap. 13. §. 3. numer. 6. Marius lib. 4. cap. 1. vsque 17. chronice. Reformat. Grauna in *uice tartari* part. 2. c. 13. & 24. Festatus in Martyrologio, hac die. Vincton. Tractat. de antiquo ac inoderno vsu canonisationis Sanctor. cap. 28. ex Luca Castellino in Elucidario Theologic. de certitudine glorie Sanctor. canonizatoe.

DECIMOQVARTO KALENDAS NOVEMBRIS.

IN Calabria, Beati ^a Petri, Confessoris: qui singulari modestia & sanctitate præclarus: Calabriz prouinciam optimè gubernauit. Spoleti^b Gregorii, Confessoris: qui humilitate, deuotione, ac Religione insignis, sanctissime quieuit in pace. In Apulia, Beati ^c Vitalis Albanensis, Confessoris: cui tantus in oratione feruor aderat: ut sæpè in extasim abiret: indeque propheterico spiritu, futura, secretaque refereret. Apud Calabazanos oppidum, in territorio Palentino, Beati ^d Balthazaris, Confessoris: miræ perfectionis viri. Celentiz, in Apulia Beati ^e Leonis Lechenfis, Confessoris. Toleti, Beati ^f Francisci de Yepes, Confessoris: dono orationis, & rerum cœlestium contemplatione, sublimis.

OCTOBRIS XIX:

- §. 1. **Beati Petri, Confessoris.** ^a] Calaber fuit natione, vicarius ac modestissimus, qui apud suos Calabros sacra carnis solutus est: & Prouinciam Calabriz munere functus, præclarus exiit sanctitate. Scribitur de eo Beatus Bartholomæus Pisanus lib. 1. conformit. froët. 8. & 11. p. 1. in Froët. minor. prouinc. Calabriz sanctitat. illust. Codex MS. Abbar. S. Victor. Paris. lib. Gonzaga part. 1. origin. Ieraphic. relig. in Beatis viris huiusce ordin. Piquetus in catalog. viror. illust. ord. minor.
- §. 2. **Beati Gregorii, Confessoris.** ^b] Socius nonnumquam extitit Beati Francisci *Papensis*. Erat quidem ætate iuuenis, sed admodum humilis, deuotus, & Religione ferox: qui paulò ante obitum ipsius Beati Francisci excessit e vita, massam suam desiderium ceteris Fratribus derelinquens, obegregam ipsius vitæ sanctimoniam. Quapropter idem B. Franciscus satis contristatus est de huiusmodi morte: ut cum reuelata sibi fuisset illius gloria, procius, extulatus est, & propius in verba lætitiæ, magno cum spiritu feruore discurrebat per Conuentum, hæc decantans: *per meus est in paradiso: filius meus in paradiso est*. Clauit ann. 1450. Agit de eo Marcus Vlyssipontensis sup. part. 3. lib. 3. cap. 39.
- §. 3. **Beati Vitalis Albanensis, Confessoris.** ^c] Ex Albania oriundus erat, Laicus professione, & oratione feruentissimus: ita ut sæpè eleuatus à terra, quasi in aëro suspensus, conspectus sit. Assiduo verlabatur in contemplatione ac meditatione rerum cœlestium: quibus arcana detegebat, atque propheterico spiritu futura annunciabat. Vixit ann. 1460. Obiit autem clarus miraculis. Ita Marcus Vlyssipontensis sup. lib. 4. cap. 38. ad ann. 1460. & lib. 8. cap. 38. ad ann. 1510. Sepultus est in Conuentu Attensis, prouinc. S. Angeli.
- §. 4. **Beati Balthazaris, Confessoris.** ^d] Religiosus erat in superbia vitæ perfectione prædixus: cuius corpus post quadraginta annos effoditum, inuentum est non solum incorruptum, sed & odorem eximium spirans. Barezus 4. part. chronic. minor. lib. 3. cap. 41. scribit in accidit anno 1530. quod tamen Gonzaga haud admittit si tempus sui operis quo fuit editum spectes, scilicet ann. 1605. & verba sequentia ætate consideres. *Cum ante (inquit) duodecim annos sepulchrum, in quo Religiosissimus quidam Frater Laicus, nomine Balthasar, per quadraginta annos iacerat, sarti serena aperiretur: eius corpus integerrimum, incorruptum, tractabile, atque sanctorum redolens inuentum fuit: quod præter miraculum credere non potuit*. Hæc ille in Monasterio Domine nostræ de Consolatione Calabazanos, in Hispania, quod est 4. prouinc. Conceptionis: vbi B. Balthasar sepulchrum erat consequtus. Ex quibus profecto liquet ipsi B. Fratrem obisse, circa ann. 1550. Tumulum verò postea esse apertum, an. 1590. nisi Gonzagæ præfata verba ad præteritum sui operis impressionem: nempe anno vltimo sui Generalatus: qui erat 1587. tunc enim dicendum foret hunc Beatum Balthasarem in Domino obdormisse an. circiter 1531. æquo illius sepulchrum fuisse apertum circa ann. 1573. non autem 1530. ut mendose reperitur in contextu Barezus, seu interpretis Barezii.
- Beati Leonis Lechenfis, Confessoris.** ^e] Fuit suæ professionis olim zelantissimus, eximique sanctitate nitens: licet simplex Laicus esset. Vide Gonzagam part. 2. sup. in Conuentu S. Francisci Celentiz, qui est 16. prouinc. S. Angeli.
- Beati Francisci, Confessoris.** ^f] Virtutibus floruit apud Conuentum S. Iohannis Regum, Toleti, qui est 6. 1. prouinc. Castellæ. Otium summopere vitabat, lectione, oratione, vel meditatione semper additus: maxima cum deuotione diuino aderat officio: Dei presentiam sibi conciliare studens. Abiit in cœlum an. 1518. iuxta Salazarem lib. 3. chronic. præfate prouinc. cap. 12.

DECIMOTERTIO KALENDAS NOVEMBRIS.

Ancora, Beati a Anonymi, Martyris: qui ob castitatis defensionem, mortem subire haud dubitavit. Parisiis, Beati b Alexandri Aletensis, Confessoris, atque Doctoris eximij: qui mira eruditione, ac vite sanctitate in Ecclesia Dei refulfit. Apud oppidum Sancti Seuerini, in Apulia, Beati c Francisci ad Codonia, Confessoris: qui in gentibus meritis optimus, caelo animam reddidit: & post obitum crebris conuulsauit miraculis. Populae de Angelis, in India Occidentali, B. d Melchioris à Beneuento, Confessoris: qui sanctis moribus, & praecipuis virtutibus adornatus: salutisque animarum zelo ductus: tantum laborauit in Euangelio: vt proinde innumeros Indos ad Christum reduxerit. Romae, Beatae e Seraphinae, Virginis, Abbatisse: virtute orationis, & contemplationis conspicuae.

OCTOBRIS XX.

§. 2. **B**eati Anonymi, Martyris, a] Hic licet iuuenis, ingenti tamen virtute refulfit. Nam cum ei obedientiam ad eleemosynam petendam intra Ancoram vrbem accessisset: quaedam impudicæ mulieres, amore eius incredibilis pulchritudinis captae: exarserunt in concupiscentiis suis: moaque illum ad se euocantes, cum ille huiusce sui iactans, domum esse ingressus pro eleemosyna petenda: iamas claudunt, nefariumque desiderium pandunt: quibus respondens se malle mori quam Deum offendere, & castitatem labefactare, ab eis profectus est: illius corpus, nocte sequenti, deuenerunt ad portam Conuentus: quod cornesunt Religiosi, illud condigno honore apud se tumularunt. Memoratur à Marco Vlyssipponensi 3. part. chronice. minor. lib. 1. cap. 56. ad ann. 1443.

§. 3. **B**eati Alexandri Aletensis, Confessoris, b] Ex oppido Aletensi, eeu Galie, Britannus erat oriundus: diuinitus inspiratus, ac miro modo vocatus, Ordinem minorum ingreditur circa ann. Christi 1221. cuius quidem rei lenem narrare Martus Vlyssipponensis part. 3. chronice. minor. lib. 1. cap. 12. Wadingius tom. 2. annal. minor. ad ann. 1221. §. 26. 1254. §. 32. 1236. §. 9. 1241. §. 12. 1245. §. 19. & tom. 2. ann. 1254. §. 19. Firmianicum trium ordin. Sedulius in not. ad caput 3. vi. S. Francisc. Postquam in Apparatu. Petrus Galeus c. 8. vi. S. Bonauer. Franciscus Franciscus in initio summe Aletensis. Brounus ad an. 1250. §. 11. 1252. §. 14. Gerson. in epistola de laudib. D. Bonauer. Supplementum chronicae lib. 13. ad annum 1252. Picquetus in catalog. visor. illust. ordinis minorum, ex Diuo Antonio 3. part. histor. titul. 24. cap. 8. §. 1. sic scribente. Alexander de Alex. iuratus Religiosum Beati Francisci sub Helia, Generali Magistris existente perhibere iudicium. Hic insignis Dux habebatur Parisiis, & summas per orbem. Vixit autem ab singularum deuotionem, quoniam habebat ad Beatissimum Virginem Mariam: quod vixquam eius amore aliquis possideret, si possibilis foret, deique, sed petitionem huius pro virtutis adimplere. Quodam autem venerabilis mulier cum hoc nosset (qua ad Menachos alios & Fratres Predicatore multum afflicta erat) dixit vixi dixerim Menachis alibi: sic ad Magistrum Alexandrum, & ab eo petite, vsi Religionem vestram ingrediaris amore Virginitatis: & certissime credas, quod petitionem vestram impleat. Intravit illi super hoc, attendentes solennitatem personam: & ex alia parte in verbo mulieris deuota & veracis confidentes: ac reddens ergo ad Magistrum Alexandrum, qui eos gratissime suscepit, & cunctis de muliere prolixè loquens, ab illi

sunt verborum, Deo aliter disponente, pro quibus dicta. dis ad eum erant, ad propria redeuntes. At illa Domina existimans illis ex contemptione, vel incredulitate verba illa amississe: idem significans Fratris predicatoribus, qui latenter ad Magistrum pergerat, primum de alius vultus locuti sunt, inter dentes deuotum caralium illa postulare: colloquutionibus ad numerum, ecce Frater minor, qui eleemosynam petebat pro Fratribus per orbem, cum facie ad collum ad eum venit, vsi panem postuleret: & intonsus Magistrum Alexandrum, cum Fratribus colloquens dixit simpliciter, Magister Reverende, cum diu mandis firmatus, & cum magna, & vestra Religio nullum habetis Magistrum, supplicis vobis vsi amor Dei, & Virginitatis Matris eius, ad vtilitatem animarum vestra, & vestra Religione banarem, a vestri vobis habitum assumptis, Stipendiis suis Fratres Predicatore, quid ille pronuntiauit eos, in postulatione caralium: & Magister qui dem primum territus fuit, sed subito à Deo tacito intrinsecus, respondit, Vade Frater, quia statim te sequer, & sacrum quod petisti: & Magister Alexander sic saculum de seculo, habitum minorum suscepit. Cum veri postmodum ad d. mittendum habitum intencaret ad saculum redire, nocte sequenti vixit in semitis Beatum Franciscum crucem de ligno ponderosissimam portantem in humeris, cum qua volebat moarem offendere. Cūque Magister compatiens: velle eum ad portandum inuere, indignanter repulsi eum dicens, Vade miser, in non vales portare vnam crucem leuem de panis, & portabis vnam ponderosam de lignis. In hoc excoatus Magister, & ad perseuerantiam in Religione, ex vobis reuerboratur. Eadem repetunt Beatus Bartholomaeus Pisanus. Maganus & alius.

Factus igitur Frater minor, omnes penè Franciscaenae classis Duces tempore praecursor, & Lapsentia superauit. Hic enim maxime potè commendandus venit, quod duos principes Scholasticos aequè doctos ac sanctos, Thomam Angelicum, & Bonauerium Seraphicum, Scholis Theologicis pepererit: qui extore dicuntur, tanquam ex vultissimo Oceano ponons dicitur aquas torbentes, tanta copia redundarunt: vt quotquot calumpnia potest extoruerunt, ab altero horum haussisse videntur. Hic ergo se & nomine magnus Alexander cum in alma Parisiorum Facultate, prius inter Theologos, nemine reclamante, semper obtinuit: & Theologus sumens, (quam aliqui fundatam, alij speculatiuam, alij scholasticam, alij disputatiuam, tunc se hinc vocabulis nuncupant: indigruandi spino iam, ferream, & inaccessibilem dicunt) prima fundamenta iocellit, illamque tandem suis nu-

metis absoluit: hoc sibi apud periculis quosque conciliant insignis: ut *Dollers irrefragabilis*, & *Dollers Dollorum*, ac *sens vita*, conferret & appellaretur. Plura ingenij sui monumenta scriptis reliquit: quorum numerum apud probos Auctores sibi citandos facile reperies.

- §. 4. Ad vitium, post multos exantlato labore: post tot virtutum insignia, vitæ sanctitate celeberris, gloriose obiit Parisius anno Christi 1245. die 20. Octobris. Sepultus autem 22. Kalend. Novembr. (non autem Septembris, ut falso, apud quosdam reperitur) in Ecclesia S. Francisci Fratrum minorum, ante Crucifixi imaginem, Lutetie: cum hoc epitaphio illic exarato.

Gloria Doctorum, decus & splendor Philosophorum, Auctor scriptorum, Vir Alexander, Variorum, Norma modernorum, sensus Veri, lux aliorum Inclutus Anglorum Archileuita, sed bonum Spretor cunctorum, Frater collega Minorum Factus egenorum, sis primus Doctor eorum.

Alia item carmina ibidem appenduntur, in altera tabella: quibus copiosè narratur, quæcumque egit, fecit, aut dixit: que lubens prætermittat.

- §. 5. Agunt de eo Beatus Bartholomæus Pisanus libr. 2. confocmitat fruct. 8. part. 2. in vno doctum. illustrib. ordin. minor. & part. 4. vers. fin. item part. 2. in Fratrib. minor. provinc. Francie sanctitate illustribus, & fruct. 22. part. 2. ibid. Codex MS. Abbas S. Victor. Paris. ibid. Marcus Vlyssipontensis sup. cap. 11. 12. & 16. lib. 4. cap. 9. Gonzaga 1. part. orig. seraphic. relig. in scriptorib. Eccles. & B. B. vris huicque ordinis: atque in Conventu almo Parisiens. Trithemius, & Bellarminus tom. 7. de scriptor. Ecclesiast. Paralipomena Abbatis Vripergens. ad ann. 1238. Sanctus Antoninus sup. cap. 8. & §. 7. item cap. 9. §. 3. & 4. Plat. de Bono stat. Relig. libr. 2. cap. 32. Galtanus in Tabula Chronolog. fecul. 13. vbi de scriptor. Ecclesiast. Coccius in catalog. scriptor. seu chronolog. Eccles. ad ann. 1240. Saxtus Senens. lib. 4. Bibliothecæ, Henricus de Gandavo lib. de scriptor. Eccles. cap. 46. Willottus Athenarum orthodoxat. Franciscan. virbo *Alexander*. Conradus Guelnerus in Bibliotheca sua. Toffianus lib. 3. histor. seraph. Marulus lib. 4. hist. facit. Religion. Leander in vit. Iordan. Saxon. Eysingentus de testib. Catholic. Fasciculus tempor. an. 1224. Ioannes Lelandus. Nicolaus Truetus. Pitiscus de scriptor. Aogl. Mariannus lib. 2. cap. 9. 2. Harpsfeldus in hist. Angl. sect. 13. c. 11. Iacobus Ioanna in thesauro sacro prærogatu. Virg. c. 15. Elzevius lib. 2. cap. 10. sacri mont. Obriet. Vide Mercium Gallic.

to. 8. pag. 57. Carion. in chronico sub an. 1250. Alganxiam in Arbore Epiloge totius ordinis Franciscan. Sabellicum in ead. 9. lib. 6. Poireur tract. 4. triplic. coronæ Virgin. cap. 6. §. 2. numer. 3. Spondanum ad annum 1240. ex quibus omnibus liquet, quam impudè ac falsè Auctor Disquisitionis disquisition. Franc. lib. 1. sect. 11. dicent elogium *Dollers irrefragabilis*, magis fuisse vulum ridiculum, quam vanitatis obnoxium.

Beati Francisci à Codonia, Confessoris. 6.] Clarebat ann. 1520. Laicus professione, qui meritis ac virtutibus cumulat, sanctissimè vitam finavit, in Conventu sancti Bernardini oppidi sancti Sesevri: vbi & tumulus crebris miraculis illustrat: prout testatur Gonzaga part. 2. sup. in præfato Conventu, qui est 9. provinc. sancti Angeli Barezus part. 4. chron. minor. lib. 2. cap. 52. ad ann. 1526. Daças ibidem libe. 1. cap. 35.

Beati Melchior à Bonavento, Confessoris. 4.] Hispanus erat natione, & provincie sancti Gabrielis: Religione insignis, moribus clarus, atque sanctitate conspicuus: qui Christi amore succensus in Indiam Occidentem traiecit: ut suis ferventissimis conatibus, optinensque ex èplis, pinguisimos fructus Domuscum in boreum imulit, plurimisque Indis salutis causa exiit. Decessit è vitam Conventu sancti Francisci Populæ de Angelis: qui est 38. provinc. sancti Evangelij. Ita Gonzaga ibid. part. 4. sup. & Barezus sup. lib. 4. cap. 22. sub ann. 1560. Rapinuzus in histor. general. orig. Recollector. decal. 7. part. 3. §. 1. pag. 365. Marianus, lib. 2. cap. 40.

Beate Seraphina, Virginis. 7.] Professionem vitæ monachicæ emiserat Romæ, in Monasterio S. Cosmæ, cui etiam, ob vitæ sanctitatem, Abbatissæ præerat; quando B. Margaria Sulmonensis, illic causa Riformationis venit. Erat quippè pia Virgo assidue ardentisque orationis & contemplationis, maxime circa mysteria Dominicæ Passionis, propter que lachrymas haud modicæ spargebat: in cuius memoriam, qualibet sexta feria, sed cum aceto degustabat, ut amaritudinis partem aliquam eo die sentiret, quam dilectus animæ sponso Christus Iesus, amarissimè pro nobis tulerat, in super, verbum deserebat ad carnem nudam; corpusque discipulis, alique pœnitentiæ & mortificationibus edonabat. Sæpè visionibus & apparitionibus Christi Saluatoris, Deiparæ, Angloutum, aliorumque Sanctorum dignata est confectari: sac de dis sin ad cælos transiit eiocteri. Quo adveniente 20. Octob. ann. 1457. corpus eius sepultum est in dicto Monasterio. Testis Iacobillo de SS. Fulgustub. in B. Margaritæ præfata, 5. Septemb.

DVODECIMO KALENDAS NOVEMBRIS.

IN India Orientali, Beati ^a Stephani, Martyris: qui à Barbaris Maluaribus, ob Christianam fidem necatus est. Ctacouiz, Beati ^b Simonis à Lipnicza, Confessoris: qui vitæ integritate, abstinentia, & castitate præditus, miraculis quamplurimis extat glotiosus. In Sicilia, Beati ^c Pauli à Palatiolo, Confessoris: qui Religione; pietate, ac zelo strictioris obseruantiz Regularis disciplinz plenus: Reformationi in Sicilia initium dedit: & sanctissimè vitam finiuit. In Hispania, Beati ^d Petri Silleras, Confessoris. Volatertz in Hethruria, Beate ^e Mariz de Butgo, Virginis: maxima humilitate, & assidua oratione insignis.

OCTOBRIS XXI.

3. 1. **B**eati *Stephani, Martyris.* a] Sacerdos erat: qui cum electa Goa, Cochanam aduulgaret: à Barbaris Maluaribus captus, atque pro Christiana confessione occisus est. Agnot de eo Gonzaga 1. part. orig. seraph. relig. vbi de sacris Martyrib. ord. minor. suo xpo, ob Christi fidem passis, apud Indos Orientales: item 4. part. in prouincia sancti Thomæ, sub fin. Barezus 4. part. chronic. minor. lib. 1. cap. 71. ad annum 1557. Daça ibidem libr. 1. cap. 57. Grauius in *uice Turones* part. 5. cap. 24. Piquetus in catalog. viror. illust. Franciscan. Tossitanus lib. 2. in fin. vbi de India.
3. 2. *Beati Simonis à Lipnicza, Confessoris.* b] Floruit an. 1460. vir utique humilissimus, castissimus, abstinentissimus, atque dulcissimi nominis Iesu admirabilis cultor, & prædicator: cuius gratia, ut sanctus Bernardinus Senensis, caullationes & impositiones perpeti meruit. Hic venerabilis Patet, Hierosolymam peregrinationis causa petiturus, Franciscanam Regulam, cuius zelantissimus fuit, memoriter didicit: ut si forte manuscriptam, quam secum semper habebat, sepiusque læstibat, sibi à Sarracenis auferri contingeret, altera in memoria sculpta superesset: ad quam, tanquam ad Lydium lapidem, suas actiones probaret. Mortuus tandem in Conuentu sancti Bernardini Ctacouienis, miraculis coruscare cepit. Nam iuuenem sibi ex voto oblatum, è mortis amarz faucibus eruum, sancto reitibus: & puellam à nolente Patre casu occisam, atque eius sepulchro expositam, ad vitam reuocauit: plura etiam alia beneficia: (quæ omnia libello M. S. cõmendata sunt) Ctacouienibus præstitit. Illius meminere Gonzaga in præfato Conuentu, qui est 1. prouinciz Poloniz. part. 1. sup. & Marcus Vlyssiponenis 3. part. chronic. minor. lib. 5. cap. 29. sub ann. 1464. Tossitanus lib. 2. in prouincia Poloniz. Brozman tom. 18. Annal. Eccles. ad an. 1483. 5. 26. quo in loco peste absumptus est. Cromerus rerum Poloniz. lib. 29. Michouanus ibid. lib. 4. c. 73. Daça sup. c. 51.
3. 3. *Beati Pauli à Palatiolo, Confessoris.* c] In Sicilia natus

seraphicæ Religionis in Sicilia summè exoptabat Reformationem: quapropter die nocteque Deum feruentissimè exorabat, ut tantæ rei auxilio adesset, & sua pateras bonitate quodam ex Fratribus suscitaret: ut eodem Regulæ studio accensû, & obseruantiz zelo reple, opus illud strenuè aggrederetur. Cùmque in oratione peteuerat, accidit ut ablegatus sit in Conuentum ad commemorandum: in quo reperit Beatum Bonauenturam ab *Agrigento*, Laicum quidem, sed ingentia prudentia, virtute, zelo, & sanctis moribus præditum. Cum eo igitur corpis secreta cordis pandere: ac modum discutere, quo Reformatio introduceretur. Intertum, diuina asperante gratia, quidam alij Fratres eodem sperita ducti, illi aduungunt: sicque factum est, ut proximio Capitulo Prouinciali, B. B. Paulus, ac Bonauentura, petierit à R. P. Antonio à *Santis Angels*, Prouinciali Ministro, duos Conuentus, in quibus ipsi cum sociis, puritatem Regulæ obseruare contendissent. Quæ de ro, Conuentus Regulæ Mariz de Iesu Plattez ann. 1568. & anno sequenti Conuentus sancti Nicolai Agrigenti, assignati sunt: quæ quidem Reformatio ita paulò post excreuit, ut ann. 1578. in Custodiam erecta sit: in qua præfati Patres sanctissimè obdormierunt. Hæc ex Chronica Bonifacii Boni-Belli, de PP. Reformat. prouinc. Roman. & Barezus sup. lib. 8. cap. 57.

Beati Petri, Confessoris. d] Prouinciz Artagoniz fuit 5. 4. Definitor: de cuius sanctitate processus sunt in partibus coram ordinariis. Teste Libello N. capoli edito an. 1626. apud Typographum Ioan. Dominici Roncalioli, & Rapinço hitor. general. orig. Roccolicetæ, part. 1. prælat. 5. 4.

Beati Mariz de Butgo, Virginis. e] Hæc Christi sponsa, floruit apud Monasterium Monialium Clarissarum Volatertz: vbi & sepulta uacet: cuius huoriditas & oratio continua vir exipnis possunt. Memoratur à Gonzaga p. 3. sup. in hoc Monasterio, quod est 1. prouinc. Tuiscæ, & Barezus sup. lib. 4. cap. 29. ad an. 1563.

VNDECIMO KALENDAS NOVEMBRIS.

IXidolij in Gallia Aquirantica, Beati^a Petri Blancarii, Martyris: qui à furentibus hereticis Caluinistis, pro Religione Catholica, gladiis tranſuerberatus, Martyrio coronatur. Arquatæ, in territorio Nurfino, Beati^b Pauli, Confessoris: fide, & gratia miraculorum illustris. Bononiæ, Beati^c Hieronymi Garibbei, Confessoris: qui doctrina & virtutibus emicuit. Abulæ, in Hispania, Beati^d Francisci à Valentia, Confessoris: dono orationis, ac perfectione vitæ conspicui. Quauhnaocij in India Occidua, versus Mexicum, Beati^e Ferdinandi à Leiuu, Confessoris: qui humilitate & obedientia, charitate & abstinentia admodum eluxit.

OCTOBRIS XXII.

5. 1. **B**eati Petri Blancarii, Martyris. a] Tanto furore hereticis Caluinistæ exarſerunt, vt post Conuentus Ixidolensis exspilationem atque funditus euersionem: V. P. Petrum, Sacerdotem, inibi commorantem, tunc ceperint, & iteratis gladiatorum ictibus confoderint: qui cum ceteris vultu, tum corporis, tum animi dotibus præſtans, in certamine omnes labores & odia propter Christum, & fidei Romanæ confessionem, alacrior animo suscepit ann. 1579. Arguit de eo Gonzaga 3. part. origin. Ieraphic. relig. in dicto Conuentu, qui est 33. prouinc. Aquitan. Recentioris. Barezus 4. part. chronic. minor. lib. 7. cap. 33. sub an. 1579. Wadinghus tom. 4. annal. minor. ad ann. 1400. §. 34.
5. 2. **B**eati Pauli, Confessoris. b] Obiit circa annum 1303. clarus sanctitate & miraculis apud locum Arquatæ, seu Arquatæ, in Umbria. Eius meminit Beatus Bartholomæus Pisanus lib. 1. conformit. fruct. 8. & 11. part. 2. in Fratrib. minor. sanctitate illustrab. prouinc. Sancti Francisci. Codex MS. Abbas. S. Victor. Parisiensis, ibid. Gonzaga 1. part. sup. in BB. viris huiusce ordinis: quem tamen Marcus Vlyssiponensis, 2. part. chronic. minor. lib. 8. cap. 33. §. 2. ad ann. 1314. vocat Andream, sed mendosè. Nam ille B. Andreas est ille qui cognominatur *Hyspellas*, ab eo omisus. Wadinghus tom. 2. annal. minor. ad ann. 1270. §. 27. & tom. 3. ad ann. 1303. §. 1. Piscquetus in catalog. viror. illust. Francican. post Oddonem in speculo cap. 2.
5. 3. **B**eati Hieronymi Garibbei, Confessoris. c] Gallus erat natione, ortus ex Nicta in Phocenſis prouincia; Doctor in sacra Theologia; multis exornatus virtutibus: qui sancto sine quieuit Bononiæ, in Italia: cuius corpus conditum iacet in ede Crucifixi, apud Conuentum Fratrum minorum Conuentualium eiusdem vrbs. Scribunt de eo Barezus sup. lib. 3. cap. 19. sub ann. 1340. Tossianus lib. 1. hist. Ieraph.
5. 4. **B**eati Francisci à Valentia, Confessoris. d] Hic Venerandus Pater, orationis prærogatiua, atque ceteris virtutibus exiit insignis, adeoque in optima perfectaq; bonitate vitæ excelluit, vt omnes sibi coætaneos longe antè præcessit. Sepulch. cit. autem in Conuentu

Sancti Francisci Abulæ. Scribunt de eo Gonzaga 3. part. sup. in 100. Conuentu, qui est 15. prouinc. Conceptionis. Barezus sup. lib. 4. cap. 42. ad annum Christi 1566.

Beati Ferdinandi à Leiuu, Confessoris. e] Laicus erat, §. 5: ac prouincie Burgensis alumnus: qui natus solo relicto, mare traiecit, vt India de nouo conuersus ad fidem atque conuersandis, Christum prædicaret. Sed cum crassior esset ingenio, nec memoria adeo polleret, relicto huiusmodi proposito; se totum ad orationem, humilitatisque opera conuertit, in quibus sanè exercitius eos fecit progressus, adeoque profectus, vt minus ipse exemplo, quam ceteri prædicatores verbo, Christum pietatem atque doctrinam barbaras regionis istius nationes doceret. Nam pauperrimo ac supramodum vili indutus sacco, nudisque perpetuo pedibus incedens, ac nudum super allicem oppellus somno actus, supraque modum ex continuo labore attentus, reclinans; vix tancillum temporis spiritum ab oratione relaxabat. Præterea pauperibus maxime compatiens, quicquid ad manus habere poterat; id illis humanissimè erogabat. Vt autem id facilius efficere posset, nunquam à serendis cucubitis, aliisque oleis, & leguminibus, ipsiisque quàm diligentissimè excolendis vrigandisque cessabat. Quo domum fiebat, vt nec ipse otio aliquando torperet; nec sibi, quid egenis tribueret, doerit. In perferendis etiam infirmis, atque patientissimè cum esset; & nihil magis ab obedientia, humilitate, abstinentia, ac sanctimonia, coluit. Vnde de octogenarius ab hac vita discedens, maximam suæ sanctitatis famam posteris reliquit; nec secus ab Indis, atque Hispanis, ac Deo charus habetur coliturque. Obiit ann. 1574. cuius corpus conditum est in Conuentu Annuntiationis Beatæ Virginis Quauhnaocij, qui est 35. prouincie sancti Euangelij. Hæc ex Gonzaga ibid. part. 2. §. sup. & Barezus sup. lib. 7. cap. 9. Rapinzo histor. general. origin. Recollec. decad. 7. part. 2. §. 2. Mariano lib. 2. cap. 26. Grauiſan *ouue Tertius*. part. 2. cap. 24.

DECIMO KALENDAS NOVEMBRIS.

Parisii, Beati ^a Nicolai Lyrani, Confessoris, & Doctoris eximij: qui vita & verbo clarus: quamplurimos Iudæorum conuertit ad Christum: & suis admirandis scriptis totam Dei Ecclesiam illustrauit. Apud Vlacum in Pannonia, Beati ^b Ioannis Capistrani, Confessoris: qui eruditione & vitæ sanctitate clarissimus: innumeris Gentiles, Iudæos, Hæreticos, atque Schismaticos, reduxit ad fidem Catholicam: & maximis pro Ecclesia perfunctus laboribus, quæcui in Domino: miraculis in vita & post mortem celeberrimus. Beluisij in territorio Palentinno, Beati ^c Didaci Saffrani, Confessoris: magnæ sanctitatis viri. In India Occidentali, Beati ^d Bernardini Saguntini, Confessoris.

OCTOBRIS XXIII.

§. 1. **B**eati Nicolai Lyrani, Confessoris. 2.] Gallus fuit natione, à Lyra, Normaniz oppido oriundus, genere Iudæus: qui anno fuz ætatis lxx. Religionem Christianam professus est: & Ordinem maiorum ingressus, apud Conuentum Veruolensem, regionis *Per h. a.* Diocesisque Ebroicensis, in prouincia Franciz: doctrina & pietate, ac religione ex cellus: ita vt non arrogato, sed meritis suis conueniente titulo, Doctor *Fuerandus, Plerus, & P'talis* sit vocitatus. Hebraicarum literarum ab incunabilis studiosus, & plenè instructus, Bibliothorum subtilissimus expolitor, scholasticæ Theologiz professor, tanta quoque diuinarum Scripturarum, veræ, puræ, ac germanæ intelligentiæ prædixus: vt in eis exponendis nullum enatiuissimum Theologorum ius temporis habuere potuim, quæque primis glaciem fuerat, postèrque Henrico, Tostato, Riccheo teste, ad vniuersa Biblia aditum parauit, vt nullus facis doctrinæ vberitatem, quæ se per tot libros effudit, venerari queat.

§. 2. Eddidit in singulis, tam veteris quàm noui Testamenti volumina scholasticæ postillæ libros octoginta quinque, studiosis sacrarum literarum, ac præcipuè Theologis ad maiora peroperantibus non viles solùm, sed & maximè necessarios. In horum prioribus quinquaginta, vniuersum sacræ Scripturæ corpus, absque orationis leuocinio, & verborum inuolucris, breui, nudo, & aperto sermone exposuit: summa in singulis diligentia acutiens literæ sensum, cæteris diuini scripturæ sensibus, vt præstantiorem, ita difficiliorem, allans in id veterum Ecclesiæ Patrum expositionibus, & Rabbinozum sententiis, quarum præcipua est apud Iudæos auctoritas. Quo expleto, in triginta quinque posterioribus libris, vniuersum Testamentum illustrauit morali expositione. Alia etiam composuit opuscula non pauca: quorum omnium fecerunt tenet Beatus Bartholomæus Pisanus, libro primo consensuato. fruct. 8. part. 2. in Fratibus memoribus scientia illustratus. item fruct. 1. part. 2. in prouincia Franciz. Marcus Vlyssiponenis parte secundæ chronice. miuor. libro nono, capite vndecimo. Gonzaga parte prima origin. scaphic. relig. in variis huiusce ordinis, doctrina illustr. Sanctus Antonius tertia parte histor. titulo vigesimo quarto, capite octauo, §. secundo. Trithemius & Bellarminus, tomo septimo, de scripturis Eccles. Willozus Athenar. orthodoxar. Franciscan. litera N. Tostianus libro tertio histor. scaphic. Ioannes Rioche libro tertio Compend. tempor. part. tertia, capite nonagesimo secundo. Bru-

lius libro secundo Antiquitat. Paris. pag. 524. Mutius in Chronica Germanica, libro vigesimo primo, ad annum millesimum ducentefimum octogefimum-quartum. Trithemius libro tertio, vtior. illustr. rom. 2. cap. 74. Chronicon Citizense sub annum millesimum trecentefimum vigefimum. Choppinus lib. 2. Monastic. titul. 2. §. 16. Sixtus Senensis lib. tertio in his. & libro quarto Bibliothec. Sodalium commentar. ad vitam Sancti Francisci caput. 3. §. 8. Possennus in Apparatu facto. Coluenerius in notis ad Formicatum Ioannis Nider lib. 1. cap. 60. Genebrardus lib. 4. chronol. in Cælestin. Pap. Mathæus alius, Mathias Doringus, Germanus Saxo, Paulo Burgensi, Lytanum Carpent. & Vellicant. Antagonistam se obtulit: nouisque concertationibus eum deuicit. Platus de Bono Itax. Relig. lib. 2. cap. 32. Galterius in Tabula Chronolog. sæcul. 13. vbi de scriptis Eccles. Eysingensium in catalogo testium veritatis, sub annum millesimum trecentefimum decimum quintum. Chartrons capite 136. histor. vniuersal. Gallien. Franc. & 137. 138. Supplementum chronice. lib. 13. ad annum millesimum trecentefimum decimum tertium. Gnesierus in Bibliotheca. Wadingius to. 2. annal. min. an. millesimo ducentefimo nonagesimo primo, §. vigesimo. Falsicolus tempor. ad annum millesimum ducentefimum octogefimum quartum. Sabellus ænad. 9. lib. 6. & 8. Spondanus ad annum millesimum ducentefimum nonagesimum septimum. Menardus lib. 2. obseruat. ad Martyrol. Benedic. 25. April. in vita Sancti Benedicti. Pap. XII. 4. part. summe Theol. titul. 8. cap. 1. §. 3.

Via & moribus celeberrimus etiam extitit. Vnde à §. 3. Trithemis, *Vlyssiponen. Gonzaga, &c.* acclamatur vix deuotus & eruditus: nec minus conuertitione, quam scientia venerandus. Andriæz *Tiboretus*, clarissimus Historiographus, post Eysingren. sup. illum, sanctum virum appellat: cuius verba Gallica, Latino idiomate reddita, haud pigebit adferre. Sic enim scribit tom. 2. Cosmograph. lib. 15. cap. 10. *Attanus, hic dare obliuiscimus nolo, cum, quo excellentioris usquam educatus testis Normannorum (vix autem solum Anglicum, sicut nonnulli sibi falsè leuiter persuasere: atque scriptis tradere) videlicet M. Nicolam Lyanum, oriundum ex vniuersi- modi regionis oppido, Lyra nomen, qui vinctus anno Domino 1324. regnante Philippo Rege, Rege Franciæ, & Alphonsi XI. Aragoniæ Rege. ipse est, qui sic eruditæ Commentaria edidit, super omni veteris ac noui Testamenti libros, sub Glossa ordinariæ titule, prælo cussis, & plura*

Et plura alia apostula composuit: quique suo tempore, sex milia Indorum & amplius ad Christum suum reduxit: cum doctissimi virorum, qui quovam fuerint, exuerint. Quippe, qui Indos suos esse & eremones suos antequam Baptisum susceperet: qua in lege dicitur, cum per annos 34. interpres stetit: habitum Ministri Fratrum induit. Ita vixit 250. annis, quibus mortuus est) nullus fuit, sine Graeco aut Latino: sine Catholico: vel Protestante heretico: qui huiusmodi sancti viri laboribus haud optime sit usus: cuius incantem ad naturalem formam (pro vix eo vivente exarata est) labens scribitur. Corpus eius iacet in Conventu Minutorum Parisiensis, super cuius sepulchrum, Carolus V. Romanorum Imperator, (dum in Galliam veniens, Lutetiam pertransit) preces fundere perrexit. Audientes habuit Ioannem Grandem, P. Richardum, Franciscum Morenum, Othobanum, & copiosum aliorum numerum, quibus polenta scripsit volumina: uniusque singulis indidit ad profectum alimus. Certè, haud absque rationabili causa, & opinione sanctitatis, & ex fidei oratione de deo super tumulum eius: veluti superplex ab eo auxiliari deprecens, quem credobat apud Deum iam Apotheosè donatum esse.

3. 4. Quo verò tempore obierit, non omnium vna est sententia: clarior, quidem ann. Christi 1310. Auctores non pauci admittunt: sed quot exinde annis superius aut, non omnino conveniunt. Marcus Vlyssipon. vixit eum de vita excessisse ann. 1350. Bellarmus & Willotus, Rioche, Firmamentum trium ordin. pact. 1. tract. de illustribus viris ordin. min. & Postleuanus an. 1349. et de capitulari: mortuus enim debitum soluit ann. 1340. (pro ut constat ex Gonzaga sup. & Wadingho tom. 3. an. 1340. §. 10. vbi de Almo Parisiensis Conventu: tum ex eius Epitaphio) de 31. Octobris, noni solem 14. vii mensis habet apud Willotum & Firmamentum trium ordinum, Rioche, Postleuum.

3. 5. Nulli dubium est grandævum ætate, diem clausisse extremum: nam vixisse in Religione Iohannica anno 48. Willoti, Ioannis Rioche, Toffiniani, Wadinghi, &c. est opinio. Addit Gonzaga, habitum Minorum honesticè, et exemplariterque portasse ann. 68. quibus si adiungas annos 34. quos in Indacia suspitione consumpsit, antequam nomen Christo dedisset, profectio octogenerio, cum centenario iudat, obitisset. cum esset 81. vel 101. annorum: quod haud mirandum est. Ipse enim citat fe annis pletem super Genesis caput 1. cum tamen Commentaria sua non abiol agit, nisi ann. 1330. & nihilominus adhuc superaverit vsque ad ann. 1340. De his infansis sermo iterum redibit.

3. 7. Ex his liquet nonnullis turpiter hallucinari, quando hunc B. Nicolaum Lyranensem, nunc Flandrum, nunc Batavum, mox quoque Angium faciunt: cum certò certus sit ipsum fuisse Neultrum, seu ex Normania ortundum. Ita enim asseruit Thevetus: Marcus Vlyssiponenti. Gonzaga, duobus in locis sup. & part. 3. vbi de viti illustri. Conventus Sancti Andree Apostolice: molij, qui est 16. provincie Francie. Inter quos (inquit) exprimitur maximè pignèr honorandum Patrem, Doctoremque miral elem, F. Nicolann de Lyra, Normannus a Flandrum, ex Ludovici parciatibus, in oppido Lyra venerabilissimus connotatibus, reverendum. Hic inter Theologos eminentissimos (Layus, egregius doctrina, & eloquentia gratissimus, qui contra Ludovicum in pto ptem, disputatibus inveniendum) & scriptis, animo indefesso ad se factus est, anno 1330. et 1331. in curiam eorum veniens, & approbatus, prope in quoque confessionem plurimas vicinas sibus diligens cura est commentaria. Qua de re, velut dicit Apollo Romanus, nuncius eius incerto per viciis sum orbem celebrissimum esse. Hanc primò Indarum Doctorem fuisse scribit, ac

lingue eorum peritissimam: qua (nisi duntaxat Dominus omnino salus fieri volens) tanquam res de spiritus etius, ex peritissimo Hebraeo conserpsit ad Christum, in hoc Conventu habuit Fratrum monachum scriptis, Franciscanæ Religionis, si profectus. In eo eum bodie legimus suorum ut abratonum, qua propria manu scriptis, conscripsit exemplaria, in quorum alterius, & vix probabile est, in eum suorum Codicum sine, hax prope manu eius scripta leguntur. Ego Deo Optimo Maximo gratias ago: qui mihi gratiam scribendi, secundum modulum ingenij mei, (super omnes liberos in Biblioth. contentos dedit: & quantum probabit et tunc, in pluribus defecisse, cum propter magnitudinem operis, cum propter scientie meæ parvitatem, idè de defecibus veniam postulo, & de aliis ad laudandum Deum mecum legentes inuito: deprecans humiliter & deuotè, dum sup. Donitum me velint suis orationibus adiuuare. Quod aclem est Parisius ann. Domini 1310. Vbi cum summo matre amantem exhalant: cuius corpus locatibus, vix hinc annotantur, sepulchrum est in medio Capituli Conventus Parisiensis. His annis B. Bartholomæus Pisanus, dum illum ait natione Gauscum, fruct. 11. sup. Wadinghus, Postleuanus, & alij sup. Bruamus lib. 1. Antiquicæ. Paris. pag. 162. & ibi 2. pag. 318.

Quod plura hic pius vir sub præmagno lapide conditus, in altaris præfixa Capitulo excepisse, feliciter quæsit: in cuius circumferentia hæc insculpta sunt. Hic sacra F. Nicolann de Lyra, sacra Theologiae venerabilis Doctor: cuius vna & doctrina fama diffusa est per diuersa mundi climata. Poetò de regione in muro iurium affixa est tabella marmorea, cuius titulus aureis, cænotaphij ergò, poemata hæc sunt incisa.

Ne me ignoret, præparans dum plurima iustas,
Qui sum ex his nascens, que pede Bussi ceris.
Lyra brevis vixit, Normannus in gente celebris,
Prima mihi vixit ætate, forsque fuit.
Nulla diu mundi tenent vestigia natum,
Protinus evasi Religione minor.
Vernolum admisit currentem ad sacra tyronem,
Et Christi docuit me domitare iugo.
Vt tamen ad mores legis de Elvina beata,
Adya planares simpliciter iter,
Artibus ipse piis, & Christi dogmate fretus,
Parisius excepti sacra Magisterij.
Et mox quaque vixit, & quæque recentior assert
Pagina, Christicolis Splendè vera dedit.
Littera nempe nimis, qua quondam obfcura iacebat,
Omnes per partes clara labore meo est.
Et quos sapè locos occidens littera tradit,
Hos typicè humanis artibus exhibui.
Extat in Hebraeo sanctissima coudis a turrij,
Nostrum opus, haud nullis communienda petris.
Insuper & nostri releguntur sèpè libelli,
Quos insensa Petri quattuor arte tuli.
Est quoque Quodlibetus non irritè gloria nostris;
In què tu iustis arbuter esse potes.
Non tulit hæc ultra vitam perferre merendo,
Omnipotens Dominus, quo sumas & morimur.
A Cruce tu cuius numerus si mille trecentas,
Adiungens vna quatuor & Decades.
Illo me rapuit mors omnibus annula facta,
Cum micæ Octobris terna vigena dies.

5. 7.

Item quo tendis: Nicolai illeſus amore?

Qua Doctore tibi lex referata patet?

- §. 8. Hebræum genere fuiſſe conſtat eſt fama, in ira profeſſione & fide ante ſuſceptam Chriſtianam, non ita conſtat; ſuaſe fuiſſe (vltro Thauen, aliorumque reſtitutiona, diſcretionem prius celebrem Iudæorum Rabbinum ſeu Magiſtrum in Iudaïſmo ad fidem Chriſtianam conuerſum) eius peritia in lingua, idiotiſmis, & moribus Hebræorum: ex quibus paſſim pro eis conuincendis argumenta deducit. Diluadet, quod reſert Gonzaga ſup. parte prima in Conuerſu Patienſi, matrem eum parturientem ſummis doloribus cruciatam, à Chriſtiani mulieribus perſuaſam, vouiſſe ſe, ſuamque prolem, Chriſto ſacraturam, modo è peccatiſſimo liberaret puerperio: & contioò Nicolæum hunc forſiciliè euntiam, vota ſua conſectum reddidiſſe: immò præfatam eius Epitaphium clarè dicit non diu in mundo hæſiſſe, ſed citò ad Religionem conuolaſſe: ſed prima mihi arridet opinio. Scribit Geneſtardus factum Franciſcanum, an milleſimo ducentiſimo quadageſimo, die edum è 1248. Nam eo anno natum Nicolæum, non ſolum Chariſſima mater, in ſcò patre, Chriſto dicatura, promiſit, ſed etiam Ordini Franciſcano deuotit. Si autem anno milleſimo ducentiſimo quadageſimo octauo, addas 34. annos, quos in Iudaïſmo conſumpſit (iuſta Theuotum) antequam Chriſto nomen dederit: eo quod natu huc vique obtemperare diſtulerit: cetèrè minoticum induiſſe habitum ann. 1282. non 1292. fatendum erit: aliter ſtatim ab ingreſſu Religionis minorum adhuc puer, corpore commentari aliqua volumina ſacræ ſcripturæ, prout anno 1293. in Iſayam ſcripſiſſe ipſe ſignificat in caput 2. (iuſta Vahingham aſſertionem poſterioriorem ſecutum) quod vltro reuincit. Itaque, ſi Nicolæus obiit ann. 1340. egſſe ipſum annos, non XLVIII. ſed LVIII. in Religione Franciſcana conſtat: rotidem enim decurrit ab ann. 1282. vique 1340. ſi autem mortuus eſt iuſta alios, ann. 1349. cœt 1350. profectò annos 68. (ſecundum Gonzagam) vixiſſe in Ordine perſpectum eſt.

- §. 9. *Beati Ioannis Capſtrani, Conſiſſoris.* b] Gallus erat natione, nobili genere exortus; cuius pater vnà cum Andium Duce, è Galia in Neapolitanum Regnum profectus, illic vxorem duxit: ex qua paulò poſt ann. 1285. prodit ipſe Beatus Ioannes, ſic vocatus, quia in die ſancti Ioannis Baptiſte natus ſit: cognominatus acram Capſtrani ex Apturi oppido, non longè ab Aquila Marſorum vrbe, vbi eſt educatus. In Patre deſuncto, maternæ tutela relictus, ſolis, quibus pueniſſis ætas ad humanitatem infoſtanti ſollet, operam dedit. Optimis educatus inſtitutis, ob ingenij ſolertiam eumen & inſtatam memoriam, vſque adeo liberalibus proficit diſcipulus: vt ab omnibus inde ſperaretur ingens ſeges adultæ ætatis. Exurgata ergo rycinio rubigine, Peruſium ſe contulit, vbi toris veruſque decennali ſtudio penſam ita abſolutè fuit adeptus, vt non modo cœtaneos ſuperaret ſtudo, ſed non videretur habere æquales: non ſolum ſtudentes, ſed & Doctores quoque ipſi ab ipſius ore pendente non erubefcerent: quibus deinde annuſtatim, Doctores in ſignis in vtroque iure nactus eſt.

- §. 10. Muro modo ad Religionem ſeraphicam vocatus eſt: nam capus ab inimicis & in carcerem reuſus, dum ſemel pernoctaret in oratione, apparuit illi S. Franciſcus, blandè eum conſolans, & ad induendum ſui Ordinis habitum: exhortans: mane factò, reperit ſe, detron-

ſo capite, coronam clericalem, in modum Religioſi, ſibi diuinitus factam, geſtare: quo ſigno confirmatus, poſt egreſſum à carcere, ſtatim Penſulum egreſſus: & petito habitu Ordinis minorum apud Conuentum S. Franciſci de Monte iuxta eam vrben, admiſſus eſt ad nouitium per V. P. Beatum Marcum Bergomatem, illius conuictus Guardianum anno 30. ætatis ſuz. Facta profeſſione, perfectionis viam exaggreſſus eſt. Vt in ſanctiſſimum virum eualeſca. Hinc diuina humaniſque literis egreſſè eruditus, & Concionatoris onerolo honore auſus, in Eccleſia Chriſti, tanta præſoluit prudentia ac virtute; vt in Vtariis Generalium familiarum Ultramontane Patrum Obſeruantie ſit delectus ann. 1443. ad quod munus iterum aſſumptus eſt ann. 1449.

Vnde etiam ob ſingularem in rebus gerendis ſapientiam, à multis Summis Pontificibus, Martino V. Eugenio IV. Nicolao V. & Calisto III. ad diuerſa munia pro Eccleſia Romana obœunda adhibitus eſt. Inquilitor enim generalis, Concionator, Commiſſarius, Nūtius, & Legatus Apoſtolicus ſæpi creatus eſt à Sede Apoſtolicâ: itemque Epicoſus Aquilæ, & Theſſiæ, & c. electus: ac diſputante conſtanti animo reſcuſauit, vt facilis poſſet per vniuerſum orbem Chriſtum aſſuſtari. Miro etenim cum fructu animum, & ſalute plurimorum, ſus feruentiſſimis conuictibus, Italiam, Germaniam, Poloniam, Hungariam, Ruſſiam, Valachiam, Aſtriam, Sueciam, Baſariam, Thuringiam, Saxoniã, Bohemiam, Morauiam, Galliam, & c. peragravit. Mirabile dictu, quot Regna, prouincias, & nationes ſuo lumine irradiauerit: Quot milia infidelium Iudæorum, hæreticorum, ſchiſmaticorum, & peccatorum conuenerit: Quot diſputationibus, ſerſis, & libris, abſtinerit à veritate proſſigari: Nam Huſitarum, hæreticorum, & aliorum hæreticorum acerrimus impugnator fuit. At deſine mirari, mi lectoc. Si tantulum ipſedes; quæ omnipotens pro ſeruum ſuum operari dignabatur: qua in iſo gloriã ſibi complacibat. Taceo admiſſandus eius virtutes, veniam ad viſiones & dona ſuperſtitiſſi Dei. Spiritu etenim prophætico abundantiſſimè erimolatus erat: dono orationis & intelligentiæ pollebat: gratia miraculorum inſuper admirabilis erat. Nam tot, ac tanta edidit miracula ſuo mortuus, ſive viuus: quod, vt verum fateor, numerum eorum præ ingenti multitudine, poterim muſtigare.

Hinc Principes, Duces, Reges, ac Cæſares: Epicoſi, Archiepiſcopi, Cardinales, & Summi Pontifices, illum maximo in honore habebant: apud quos vix Dei non ſolum res Eccleſiaſticae admodum promouet: ſed & quæ etiam ſei Ordini valdè propagauit, deſenſionem enim S. Bernardini Serpenſis, (cuius nonnumquam amantiſſimus extiterat diſcipulus ac ſocius) ſuſcepit aduerſus illius, ſed magis nominis Ieſus, gloriæ crucis; quorum ora reddidit oppulſa. Idem officium præſtitit familiæ Obſeruantie, à quibusdam tollis malè habet: qua dere extat inſignis illa Æneæ Syluij, Senenſis Epicoſi, apud Cæſarem Legati Apoſtolicæ: poſtea vero Summi Pont. Pij 4. vocauit, epicoſis 411. Dominico Cardinali Firmano directâ, quæ incipit. *Quomodo ſcribente Cæſare, &c. ſub Datum, ex noua euitate 21. Ianuarij.* Ea enim teſtatur, Imperatorem ſcripſiſſe ad Summum Pont. prouentione huiusmodi Reformationis PP. Obſeruantie. quos eſt illi maximo affectu commendat: hac inductus, inter alias ratione. *Sciatis quantum ſub Beati marci Senenſis, iam ſuperius Hæreſiſcuſis curia, hæc Religio Eccleſiæ Catholice profuerit quantum*

cinque modo sub P. Ioanne Capistrano, virtutatis at-
toleranti, &c. Deinde circa lin. In his profectio non volente
experientia Romanum Vnt. hanc familiam curare debere.
Et quoniam tua dignatio veritati favere, ac dinerere
scandala pro sua virtute conficit, praesumpt hoc tibi
scribere. Intellexit litterae Casaris amicum, cui vtile
censui prouideri. Frater Ioanne habens Dei est, populi Ger-
manici qua propheta cum habens: postquam cum videret;
claro digne, magnamque habere. Senio ex his qua
penes em fuit, agere esse, quod de Bulla Eugenii ser-
tor: sed hanc sapientia spero vultis simul, praemittit aliam
tae delectam. Quamvis sua constantiam cum inuoluntate
neque transire esse, qua semper Apostolica Sedis digni-
tatem ac emendationem praedecant, reuocetque lingua:
deceat tamen Summi Pontif. praesentiam huius benefacere,
etque consilium, qui de Romana Ecclesia suat bene meriti,
qualem esse hunc Ioannem cum suis Fratribus, nemo qui
sapit, suspicatus.

§. 13. Qui tandem preloso morte, obdormiuit in Domi-
no, anno 1456. in Vacoio ciuitate, vulgo V'vialaka,
Diocesis Quinq; Ecclesiensis, in Hungaria: tumu-
latioque est in claustru B. Virginis apud Minotes,
anno xtuus fuz 71. obiit: cuius tumulo appensus est
hoc Epitaphium.

Hic tumulus seruat p'lecta laude Ioannem
Genae Capistrano: fides defensor & anitor,
Ecclesia inter, Christi iuba, iam Ordinis ardens
Fons, in ore decens: iam vici cultor & aqua,
Et vicia speculum, delecta maximus index:
Laudibus innumeris iam pulsetur astra Beati.

§. 14. Mirabilis autem Deus in Sanctis suis; seruum sumum
B. Ioannem, ut, ac tantis signis & prodigijs, tum in
vita, tum post obitum, miracula: vt propterea eius
canonizatio ad Sede Apostolica continuo petita sit.
Nam atria sum breue vestimentum eius, habitus, tunica,
mantelli, baculi, pileoli, sandaliorum, &c. stupenda
miracula contigunt. Horum complura testibus ad-
hibitis approbata referunt Speculum Fratrum Minor.
& Marcus Vlyssiponen. 3. part. Chronic. Minor.
lib. 4. cap. 13. 19. & 20. Alique infra citandi Autho-
res: sed us ommissis, proferam ea solummodo, quae ex
peruetusto Codice M. S. accepti: quod aseruatur in
Bibliotheca Regia. Titulum praefert, *Miracula Fra-
tris Ioannis de Capistrano*: sub hoc numero, & ordine
237. 83. et quicquid octauo: cuius tale initium ha-
betur.

§. 15. *Nuncijs vniuersis, ad quas praesentia scripsit peruenirenti:*
Quatenus nos indec & intrinsecus in Huius, ac etiam
eius eiusdem, sub saluti Damoni & protectione magistri
Domini nostri, D. Nicolae de Huius, V'vacoia Transilua-
ni, consilium: intus facimus; & testamur, quod Beati
memoria olim venerabilis Pater F. Ioannes de Capistra-
no Italici, Ordinis Observantiae Fratrum Minorum: post
multa & strenua opera ab eodem per diuersas mundi par-
tes percipit: ac post multa suorum laborum merita, post pra-
dicatorem Cruciatu in hoc Regno Hungariae: post debel-
lationem Turcorum in Nucleis alibi castra dimisit; sa-
lam, ipse cruce signatorum Capitaneus ad Duffore, cum
venerabilibus, & cum ac leuatiore sanctissimi vniuersi
lesu: assistente ei bona memoria magistro Domino, &
illusterrimo Principe D. Ioanne de Hunad, olim Guber-
natori Regni Hungariae, & vno fides Caedonica prote-
ctor: in praedicta ciuitate, apud nos inuocatus, ex huius
sua plura merita, concessimus, ac gloriosus, saluti
terminavit ad eum: ubique requiescit, in Ecclesia san-

cta Maria apud Peatres de Observantia eiusdem Ordini,
qui ipse, talia sibi diuino spiritu reuelata, prepara-
uit, illis ante ipsius obitum intraduxerat. Obiit autem
anno Domini 1456. die Octobr. 24. hora vna 23. diei Sab-
bati, Pentecostae sanctissimi Domini Calisti Papa III.
anno 1. Legatus vero Germaniae & Hungariae, & Rone-
diffusus Dominus, D. Ioanne, Cardinali sancti Angeli:
Regnante Hungariae Beotique, & eat. Ladislas
Regi.

Quod autem praedictus vix Dominus apud nos quiescere
voluit, nos nisi diuinitus scilicet arbitramur. Nam
cum hoc: cum ad Turcorum seruituti viciua esset, si que
sibi inuicem & Patris viciua viciua, dignitas est
vniuersi: Deinde illi seruum suum consistere ac locare:
ubi sibi viciua sine Insuperum perficeret, & Turcorum
debellaret, ita eorundem martiris si percipit viciua. Nos
autem tantam merita deuotionem, & deuotam fiduciam ha-
bemus: vt propter eum nihil ab Infidelibus timeamus.
Nam cum superius dictis in patria soluta viciua &
praesentis, & igitur consuetudo, ad nos amantissimum Turci
deuocent: inuocantque nos dispersos propter viciua-
mam, nihil nobis nocere poterunt. sed ciuitate ista de-
missa, itandi ad suscipientes redierunt. Quod vniuersi
memus & intercessoribus illius Beati viciua F. Ioanne ad-
ferendum praesentis. Post cuius saltem transiitum, illud
ante tumulatum apparere ceperunt viciua: ad quae nos
solum viciua viciua viciua cum aduocatis patribus
commota est, sed de reuocis consuetudo populi ad viciua si-
palestrum: & ad ea eternam, viciua ad ipsum Beatum,
sed ad alterum Apostolum viciua viciua. Nos autem
eius viciua, considerantque tantum populorum
concursum, & maran signum conuersionem, certificari
de huius viciua sanctitate, post amantissimum domini, viciua
in terra neglectis, ferendum ac notandum duximus. viciua
miracula, quae apostolice ad intercessionem & merita ipsius
Beati ferunt: viciua ad Deo, quam ad humanitas, de tam
salem domi fides Christiana collata, vt magis, viciua-
mar. Deputantur igitur nos eius, de mandatis & viciua-
latat egerunt nos viciua, viciua viciua Machinatio-
sum, & Indici Curia, viciua populi magister Domini
nostri, D. Nicolae gerimus, aliqui eius viciua fano, &
conferunt, viciua viciua, super viciua viciua & viciua-
matione ac testificatiue miraculorum suorum: deu-
teteri omni modum facultate, viciua ex parte Curiae, quod
ciuitatis: & illam auctoritatem super viciua viciua, quam
tam Curia, quod ciuitas dare potest. Hi autem sunt, Guido
Italici, de Aetio, Nunciarius, & viciua in Huius: Mi-
chael Gaphar, mercator & Interpres: & Bartholomaeus
Atropa, sine Arcum Magister: qui disceptantia viciua
plena, vt quae viciua, cum viciua viciua, mal-
tis adhibitis testibus, miracula quae obocurrunt, & quae
viciua in bederman diem, ad ipsius Beati viciua viciua
fuit, conscripserunt & seruat.

Multa sunt, de quibus propter viciua consuetudinem po-
pularum, nulla ad ea potuit notitia: quae viciua, tam
studiosus negletta, quod illa, quae fieri non possunt, viciua
magna de ipso Beato viciua viciua. viciua viciua viciua.
Hi autem pauca viciua sunt: vt viciua viciua de san-
ctitate famula dignitas certus fuit, & in fide cum operibus
instituta seminari, sicut viciua viciua de fide viciua viciua
cipit. Et quia viciua viciua viciua viciua viciua: pro
debit & viciua viciua viciua, ac etiam pro viciua viciua
viciua viciua: viciua pro magister viciua viciua Regni
Hungariae: excellens Dominus D. praesentis viciua viciua
viciua viciua viciua viciua, & excellens viciua viciua
D. Matthei Dei viciua Regni Hungariae, &c. ac etiam
aliorum viciua viciua viciua, & viciua viciua viciua

§. 16.

§. 17.

Dominum, & Baroniū ipsius Regni: ostendit promovere, ac petere tantamque, apud Romanum Pontificem, ut dignè honoraretur ipse Beatus in terris, sicut sancti certitudinaliter exaltantur in caelis. Rogamus amantē & absteramam in Dominum Iesū Christū, tam Episcopos Ecclesiasticos, quā Præceptos & Reſtores civitatum: ut vni nobis iam pro posse velint, hinc tam sancto, tam communi, tamque debito negotio, eū famerabiliter iuſſerit, quo clarior ac diutius ipſius Dei sanctissimi vultu nunciant, & qui Sede Apostolica propriamque existim: ut suo honore queſita & affecta in terris, simul cum ipſi, sua interceſſione, poſt hinc vita terminum, exaltari mereantur in caelis.

- §. 12. *Scrībuntur itaque huiusmodi miracula per nos ſigillanda, & ad veſtra denotantur, apud Romanum Pontificem, ut dignè honoraretur ipse Beatus in terris, sicut sancti certitudinaliter exaltantur in caelis. Rogamus amantē & absteramam in Dominum Iesū Christū, tam Episcopos Ecclesiasticos, quā Præceptos & Reſtores civitatum: ut vni nobis iam pro posse velint, hinc tam sancto, tam communi, tamque debito negotio, eū famerabiliter iuſſerit, quo clarior ac diutius ipſius Dei sanctissimi vultu nunciant, & qui Sede Apostolica propriamque existim: ut suo honore queſita & affecta in terris, simul cum ipſi, sua interceſſione, poſt hinc vita terminum, exaltari mereantur in caelis.*
- §. 12. *Scrībuntur itaque huiusmodi miracula per nos ſigillanda, & ad veſtra denotantur, apud Romanum Pontificem, ut dignè honoraretur ipse Beatus in terris, sicut sancti certitudinaliter exaltantur in caelis. Rogamus amantē & absteramam in Dominum Iesū Christū, tam Episcopos Ecclesiasticos, quā Præceptos & Reſtores civitatum: ut vni nobis iam pro posse velint, hinc tam sancto, tam communi, tamque debito negotio, eū famerabiliter iuſſerit, quo clarior ac diutius ipſius Dei sanctissimi vultu nunciant, & qui Sede Apostolica propriamque existim: ut suo honore queſita & affecta in terris, simul cum ipſi, sua interceſſione, poſt hinc vita terminum, exaltari mereantur in caelis.*

- §. 13. *Nihilominus, ob maxima, vrgentiaque bella & negotia, huius Beati viri canonizatio, à Sede Apostolica, in aliud tempus protergata est: interim verò concessum à Romano Pontifici, illum vi Beatum invocare, colere ac venerari: necnon officium & Missam de eo dici ac celebrari, Prælati, & Religioſi, in tota Diocesi Sulmonensi: necnon apud Caputram, siue nativitatilicū locum: vbi magnificentissima Capella in eius honorem extructa est. Tandem anno 1622. die 10. Septembris, summus Pontifex Gregorius XV. per ſuum Breve, quod incipit, *Dominus noster Iesū Christus, &c.* Extendit & ampliatū concessionem Leonis X. Papæ: quærens, ut in toto Ordine Seraphico celebraretur festum ipsius B. Ioannis de Caputram: sub ritu Commun. Confess. non Pontif. die 23. Octob. quod Neapoli publicatum est: vt constat ex Typographia Ioannis Domini Rencalich, an. 1626. postea Officium proprium de eo compositum fuit, per quemdam ex nostris, & Provinciali Capitulo Almaz nostræ provincie sancti Dionysij in Francia, Lutetæ celebrato, an. 1629. oblatum, vt cum Superiorum licentia decantaretur in die festo ipsius B. Ioannis, & per Octavam. Incipit, *Virtutum insignia, &c.* cuius Autographum aſſervatur in Archivio nostri Conventus Recolletor. Annuntiationis B. Virginis Mariæ Parisiens. ad subvrbium san. Martini.*

- §. 10. *Huius sanctissimi viri, gesta insigniora, actusque perclaros, descripti, in vita ipsius, quam comprehendit dodi in lucem an. 1627. Parisijque est impressa,*

is, ac inter alias, quæ à me editæ sunt, vitas sancto-
rum, reposita, in Additionib. Floris Sanctorum Petri à Ribadeneira, per Friarum. Hanc autem excerpti ex multis probatis Authoribus, quorum complures existere oculati testes, alij verò cœtanei, æque synchroni. S. Antonius part. histor. titul. 22. cap. 14. par. 1. Aneas Syllius lib. de Europa cap. 4. 5. 6. &c. Item de Bohemia, cap. 65. & de Gebis Federici III. in Germania. Item Epistola 22. o. 405. 412. 419. &c. Iacobus Philippus Bergomas, lib. 15. Supplementi Chronicar. ad annum 1454. Hartmannus Schedel, in Regitro, seu Chronico mundi, ætate sexta, eodem anno Blondus Flavius lib. 2. de Roma triumphante, longè post mod. vbi de Ludis publicis, & lib. 7. ante mod. Item in Italia illustrata regione 12. Aprutio, vbi de Caputram. Nicolaus Casanus S. R. E. Cardinalis Epistola vitima ad Bohemos. Wernerus in Fasciculo Tempor. ad annum 1424. & 1454. Sabellicus Anead. 10. lib. 6. & 10. Paulus Langius in Chronico Citerrensi, ad annum 1459. 1456. & 1456. Baptista Fulgiosi, lib. 8. Exempl. cap. 15. Exempl. 27. Albertus Crantzios lib. 11. Saxoniar. cap. 35. & 36. & lib. 11. Metropoli. cap. 10. 39. & 51. Cromerus de Rebus Poloo. lib. 12. Bonifinus Rerum Hungaricarum Decad. 3. lib. 7. & 8. Palmerius in Chronico an. 1456. Laonicus Chalcocondylas de rebus Turcicis post mod. Platina, Genebrardus, Cicarellos, Quercetanus, &c. in Galeno III. Pap. Laziardus lib. 3. Epitome. histor. vniuersal. cap. 180. ibid. Ioannes Rioche lib. 5. compendij Tempor. cap. 46. ibid. & cap. 22. de sacris Doctoc. B. Christophorus Vandenſis, Nicolaus de Faza, Hieronymus Viciensis, in vita B. Ioan. Caputram, quam Seditulus commentarius illustravit. Nauclerus in Chronico Generation. 49. Ioannes Cochilus lib. 10. histor. Hussitar. Ioannes de Tvorcz, in Chronic. Hungaric. cap. 56. & 57. Martinus Fumens lib. 1. histor. Hungar. ante mod. Dubravius lib. 29. histor. Bohemot. Michonius lib. 4. histor. Polonor. cap. 59. Diagoſſius de Rebus Polonic. Speculum Fratrum Minor. & Firmamentum inſum Ordinum S. Francisci tract. 1. in Memoriali Ordin. Franciscan. sub 34. Generali Mitrato. Toffianus lib. 1. 2. & 3. histor. Seraph. Gonzalez de Origine Seraphic. Relig. part. 1. vbi de progressu ac reb. notabilib. Ordin. Minor. Item in B. B. viris huiusce Ordinis. Item part. 2. in provincia S. Bernardini de Conuentu 12. Item in province. Austrar. Bohemiar. Poloniar. Marcus Vlyſſiponenſ. part. 3. Chronic. Minor. lib. 4. Ioannes à sancta Maria, part. 1. Chronic. provincie S. Iosephi. 1. cap. 4. Petrus Salazar lib. 1. Chronic. provincie Castellæ, cap. 33. Robertus de Licio part. 1. item. de Laudib. Sandor. Concione de D. Bernardino Semel. c. 2. condition. 3. Henricus Willous in Athenis Orthodox. Franciscan. verb. Ioannis. Piquetus in Catalogo virot. illustr. Franciscan. Algeria in Arbore Epilogæ totius Ord. Min. Possessius in Apparatu sacro. Conſtellus in Responsione ad Myſterium inſquartis sub Galizo III. Pap. pag. 1195. Bandierus lib. 5. hist. General. Turcar. c. 1. & c. Vignerius in Biblioth. histor. ad an. 1451. 1453. & 1456. Fortalicus fidelis lib. 4. confidat. 9. Bello 157. Alhalpina in Notis ad Regulam S. Francisci. vbi de Breui memoriali Ordinis. Elezcius lib. 1. sacri montis Oliueti, cap. 15. Ignatius le Gault de ſanctitate Romanz Eccles. cap. 1. fo. 2. Abbauius Capucinus in hist. Chronologic. B. Coletæ Virg. stat. 3. lib. 3. cap. 12. Trithemius de Scriptoibus Eccles. & in Chæonica Spanheimenſi, ad annum 1461. Boſius

de Signis Eccles. tom. 1. lib. 7. cap. 1. & tom. 2. libro 19. cap. 3. Ioannes Lenoxus, Oratio de iurac. Reipublice Christianae, contra impium Infatorem defensione cap. 9. Theatrum vitæ humanæ, tom. 1. lib. 7. column. 1006. Ioannes Meyerus lib. 16. Annal. Fland. ad an. 1456. Nicolaus Dogliani in Compendio histor. Vniuersal. part. 4. an. 1456. Plaras de Bono status Relig. lib. 2. cap. 30. Bellarmin. tom. 7. de Scriptorib. Eccles. Græci 15. Item de Potestate summi Pontif. auctoris Guillelmi Batclaium, iusto, vbi de Sententia Scriptor. Italic. Choppinus de sacra Politia lib. 3. titul. 1. art. 5. Onuphrius in Fastis, ad an. 1441. Nicolaus Gilhus in Annal. Franc. sub Carolo VII. Reg. ad an. 1455. & 1456. Mare historiar. cap. 113. an. 1455. Wasleburgus, lib. 7. Antiquitat. Gallie Belgicæ sub Ludouico 78. Viridunensi Episcopo. Augustinus Cochcius in suo Gymnasio speculatio, Epistola Dedicatio ad Henricum IV. Francor. ac Navarr. Regem. Munsterus lib. 3. Cosmograph. vniuersal. in Alba Græca, seu Belgardo vrb. Theuetus tom. 1. Cosmograph. lib. 11. cap. 4. & lib. 20. cap. 4. & 7. Item tom. 2. virot. illust. lib. 3. cap. 34. Beldersius lib. 4. Cosmograph. in Regno Hungar. vbi de Belgrado. Clarronus in historia generali Franciæ cap. 141. De Serres in Inuentario General. histor. Franc. sub Lodouico XI. Rege, verius fin. Gnesnerus in Bibliotheca. Ferrarius in Martyrolog. hac die. Brauons tom. 17. Atnal. Eccles. ad annum 1450. parag. 14. & 15. an. 1451. parag. 16. 17. & c. an. 1454. parag. 9. an. 1455. parag. 29. an. 1456. parag. 2. & seq. Item tom. 18. an. 1494. parag. 38. Volantianus lib. 21. Antropolog. titul. de Eremitis. Poireus tract. 1. Tropicus Coronæ Virg. cap. 7. parag. 6. numer. 12. & tract. 4. cap. 9. parag. 6. numer. 1. Grauna in *viæ Torturæ*. part. 2. cap. 14. Paulus Reg. lib. 2. SS. Regii Neapolitan.

9. 11. Quædam, vti *Aneas Sylvius* in Descriptione Eutopæ cap. 8. tum in historia Bohemica cap. 63. Sabellius hist. lib. 6. *Æneid.* 10. *Fulgosius* lib. 5. de dictis factisque memorabilibus capite 15. sub fin. Andreas Ebotens. ibid. de Glorie cupiditate cap. 7. lib. 1. Pineda de Rebus Salomonis lib. 8. cap. 1. scd. 3. numer. 11. in catendis aliorum moribus, & vita, parum sobrii, volunt ipsam B. Ioannem Capistranum, nullius rei magis, quam humilitatis studiosum, ambitione tamen ductum, doctrinæ suæ penè immemorem: victoriam apud Belgardum, suo consilio paratam, an. 1456. cunctis prædicasse, & aliena occultata virtute, qui verè res gesserant, sibi vniùisse: quorum obediens iam ad plenum fecisse factis liquidò conspiciantur, *Mæcus*

Vlyssiponens. sup. cap. 11. lib. 3. & *Tosinianns* fol. 11. lib. 1. sup. uterque Episcopus. Sedulius tom in vita B. Capistrani cap. 34. tum in Commentario eiusdem. Bonifinus sup. & alij

Consuet. etenim, non solum illi honorem curæ fuisse, sed Des. qui per pauperes & incermes rem Christianam saluare voluerit: dum ad instantiam B. Capistrani, militibus Christianis Iesum voce magna ecclesiamantibus, hostes versi sunt in fugam: vit tandem fatetur Sylvius, nec audendi sunt Fulgosius atque Ebotensis: quippe, qui nec pepercerunt memorie BB. Hieronymi & Augustini: quibus huiusmodi vanam gloriosam, perpetam inuenunt. Minusque sustinendus Pineda, tum ex falsæ oratione Ioannis Maioris, an Marti. 4. tum est summa eius irreuerentia, siue erga ipsum B. Capistranum, siue Sodem Apostolicam: cuius auctoritate, publicus illi honor in Ecclesia defertur: quo fit vt non absque ratione, alij sancti titulu ipsam indigentem, quicquid blatteret Pineda.

B. *Didaci Saffiani, Confess.* e } Sacerdotio, atque omni sanctitate illustris obvit Religiosissimus huc Pater; sepultusque est in Conuentu sancti Francisci Beluicij, qui est 4. prouinc. sancti Gabrielis. Vnde Gonzaga. ibid. part. 3. lib. 5. Barezus sup. lib. 4. cap. 17. ad annum 1566. Rapinzum Decad. 8. part. 1. parag. 8.

B. *Bernardini Saguntini, Confessoris.* d } Ex His 5. 24. pania traiecit in Indiam Occidentem, annis quinque post aduentum 12. primorum Patrum Franciscanorum Discalceatorum in eam regionem, scilicet ann. Christi 1529. vbi sedulo laborauit in viuis Domini. Nam cum B. Garcia de Cisneros institueret Collegium sancti Iacobi de Tlabbulco: pro institucnda ac docenda Indorum noua plantula, quosdam doctos sanctosque viros elegit: inter quos B. Bernardus secundum obtinuit locum. Familiam contraxit amicitiam cum B. Martino à *Palencia*, Indiarum Apostolo: quem & meruit sæpè cernere raptum in extasim. Florebac adhuc an. 1584. ienesque decessit de vita. Argut de eo Gonzaga 4. part. Seraphic. Relig. int. & 10. Comen. tu prouinc. sancti Euanglij, vbi de BB. Garcia & Martino, præfatis: Barezus 4. part. Chronic. Minor. libro secundo, capite 44. & lib. 3. cap. 26. Rapinzus in histor. General. Origin. Recollector. Decad. 3. part. 2. parag. 1. pag. 138. & parag. 6. Maranus libro primo, capite 38. 4. 1. Chronic. strictior. Obseruant. Refformat. Daça sup. libro secundo, capite 15. & 21.

NONO KALENDAS NOVEMBRIS.

Prius in Castella, Beati Antonij à Guevara, Mendonensis Episcopi: qui fide integer ac vita purus, pietate & doctrina claruit. Apud Castrum Florentinum in Hetruria, Beati Donati à Ferrara, Confessoris: spiritu prophético insignis. In territorio Eborensi, apud Montem-Maiorem nonum, Beati Christophori Alcazaræ, Confessoris: mira sanctitate ac Religione laudabilis. Nazani in Latio, Beati Stephani Molinæ, Confessoris: qui summa humilitate & eruditione, prudentia & castitate pollens: Fundator Reformationis in provincia Romana extitit, & meritis ac virtutibus gloriosus, sancto sine obiit.

OCTOBRIIS XXIV.

- §. 1. **B**eati Antonij à Guevara, Episcopi. a] Alauz, nobili Hispanæ urbe natus, vir eruditione diuina & humanæ apud omnes clarissimus: fide integer & vita purus, à Carolo V. Imperatore in Consultatorum suorum priuatum collegium ascitus est: cui & à sacris confessionibus, concionibus, & chronicis, fuit. Hinc Mendonensis Præfili renunciatus: patrio quidem, sed cultissimo & sublimi sermone varia opuscula luci commisit. Incredibile est, quàm sint omnia eius singulari eruditione & referta opera: quantumque sparent pietatem ac religionem. Sanctè ex hoc seculo transit an. 1545. voluitque in Sacello Conuentus sancti Francisci Pinciarum à se assabè constructo, sepeliri: pro vt attestantur Gonzaga, qui de eo agit part. 1. Origin. Seraphic. Relig. in viuis huiusce Ordinis scientia illustr. Item part. 3. in dicto Conuentu, qui est i. provinc. Conceptionis in Hispania. Wadinghus tom. 1. Annal. Minor. ad annum 1248. parag. 24. Barezus part. 4. Chron. Minor. lib. 3. cap. 46. Daça ibid. lib. 1. cap. 29. Possimus in Apparatu facti: licet Willorus Athenar. Orthodoxar. Franciscan. littera A. dicat conditum esse in sua Cathedrali Ecclesia.
- §. 2. **B.** Donati à Ferrara, Confess. b] Vir sanctitate; & spiritu prophético claruit an. 1350. cuius corpus humatum est in Castro Florentino apud Hetruscos. Memoratur à B. Bartholomæo Pisano lib. 2. Conformitat. fact. 8. & 11. part. 2. in Fratib. Minor. provinc. Tuscis, sanctis. illustr. Codex M. S. Abbat. S. Vithæ. Paris. ibid. Marco Vlyssiponensi. 2. part. Chronic. Minor. lib. 9. cap. 16. parag. 2. ad annum 1356. Gonzaga sup. part. 1. in B. viuis huiusce Ordinis. Toffinianus lib. 1. histor. Seraph. Daça cap. 28. sup. Wadingho tom. 1. Annal. Minor. ad an. 1270. parag. 27. & tom. 4. an. 1399. parag. 42. Algezira in Arbore Epilogica totius Ordinis Franciscan. Piqueo in Catalog. viror. illustr. Minor. Ordinis.
- §. 3. **B.** Christophori Alcazara, Confess. c] Miræ sanctitatis ac Religionis fuit hic pius vir: obiit ac sepultus est in Conuentu Domus nostræ de Gracis: cuius anima ab omnibus eius patris accolis, ob incalpatam ipsius vitam, Beata estimatur. Scribunt de eo Gonzaga part. 1. sup. in eo Conuentu, qui est 10. provinc. Algarbionum & Barezus sup. lib. 1. cap. 37. sub an. 1341. atque miraculis etiam nunc vique cotulcate.
- B.** Stephani Molinæ, Confess. d] Hispanus erat natione, & provincie Romanæ alumnus: qui ob egregia ipsius merita, ac vix sanctimoniam, Concordatus officium plures et ceteros: provincie Romanæ bes manere Provincialis fœdus est: & semel Terz Labotis electus fuit Minister Provincialis: tandem Definitor Generalis factus: plura consilia pro Reformatione totius Ordinis Seraphici. Eximius Theologus erat ac Concionator insignis, singulari prudentia ac sagacitate præditus in rebus gerendis: quapropter Summi Pontificis, Cardinales, & Archiepiscopi: illum maximo in honore habebant, eoque utebantur pro Commissario, ad negotia ardua, difficiliaque peragenda. Author fuit ac Fundator Reformationis in provincia Romana, quam suis admirandis vitæ exemplis & sanctis moribus fœdit, auxit, firmavitque. Obiit annus agens sextum supra octogesimo, mense Octobris, an. Christi 1579. sepultus in Conuentu S. Francisci Nazani. Illius memorie Barezus sup. lib. 2. cap. 57. & lib. 3. cap. 58. Rapinæ in hist. Generali Origin. Recoll. Decad. 6. part. 1. Toffinianus lib. 2. Gonzaga sup. part. 2. in Conuentu 1. 36. 38. & 39. provinc. Romanæ: in quo quidem vltimo sic ait. *Hæc in leto diem clausi extremum summa & liquens doctrina, atque sanctitate Pater, P. Stephanus à Malina, natione Hispanus, atque dimoritate a Reformatione in provincia Romana, summo & per vniuersam Italiam, Ausb. & Illustr. : cuius corpus fortissè post elapsam effusa terra exhumatum, ab hominum humilitatem, castitatem, obi dentiam, ceterasque virtutes, quas miris modis excoluit, cum a que candorem: impare munio atque incorruptum inuenit esse. Quæ etiam de causa, tum apud Reformatos hinc facta à alio Fratris, tum quæque apud secularis, in maxima veneratione est. Item in Conuentu 2. provincie Principatus, Memoratur etiam à Bonifacio Bonibelli in Chronica PP. Reformator. provinc. Roman. wadingho tom. 1. sup. ad an. 1217. parag. 27. & 20. Item an. 1229. parag. 32. Mariano lib. 5. cap. 14.*

OCTAVO KALENDAS NOVEMBRIS.

Dilectissimi in Brabantia, Beatorum ^a Sex Fratrum, Martyrum: qui à Gueuzijs hæreticis ob Religionis Catholicæ constantiam, gladio cæsi sunt. In Belgio, Beati ^b Arnoldi, Martyris. In Palæstina, Beati ^c Adami, Confessoris. In Mechinoacano Indiz Occidentalis Regno, Beati ^d Hieronimi, Confessoris: qui potens verbo & exemplo, multa Indorum millia in Christo Iesu, per Euangelium genuit. Apud Campum-Bassum, in Apulia, Beati ^e Sylvestri Guidonis, Confessoris: sanctitate & miraculis creberrimis conspicui. Romæ, Beatæ ^f Catharinæ, Viduæ, Bonensium Reginæ: quæ sumpto Tertiariorum Ordinis Minorum habitu, patientia, castitate, & pietate atque humilitate, mirum in modum emicuit.

OCTOBRIS XXV.

8. 1. **B**eatorum Sex Fratrum, Martyr. a] Duo primi intercepti hæreticis, dum foras pro administratione Sacramentorum proficere tentent, consulum sunt necati: Duo alij, in ipso introitu Conventus, sunt ab eisdem occisi: alij vero duo exinde educi, post plurimam hostilitatem & opprobria, suspendio vitæ finierunt. Hæc ex Faustino Tasso, in histor. sui temporis. Bouchiero histor. Eccles. Martyr. Fratrum Minor. Obiit. uantim. Barezio part. 4. Chron. Minor. lib. 7. cap. 10. ad annum 1578.

8. 2. **B**eatus Arnoldus, Martyr. b] Lusac erat, patria Amfœdilitensis, quem *Cnapardum*, vulgus *Knapper*, nominabat, bouanicionem innocentem & iam senem, qui fratribus in vicinis pagis condonantibus spem solebat colligere. Hanc latrunculi rui deprehensum, ad lumbos viros retraxerunt: proposito præmio ei, qui illum sclopæti ictra, primo omnium ferret: post victoriam multis vulneribus tractatum, mortem reliquerunt, an. 1572, ita Ratisia in Auditorio ad Natalis SS. Belgij, hæc die, ex histor. Michaelis ab Iffelt.

8. 3. **B**eatus Adami, Confess. e] Socius fuit B. Luitoni Martyris (de quo t. Aug. 17.) quando perrexit ad prædicandum. Mater: sed ob duriciam infirmitatem apud montem Sion stetit: ubi & cum accepisset ipsum B. Luitoni Martyri coronatum fuisse satis contristatus est: eo quod speraret illum comitari in talis agone pro Christo: cui ipsa Martyr mox apparuit dicens, Cur sic ægrè molestus es consolare in Domino: eius præsidio ac favore, num poterit impleri, per fœcicæ desiderium. An autem martyrium subiret, hoc mihi incertum. Memoratur à Marco Vlyssipontensi. 2. part. Chron. Min. lib. 9. cap. 7. & 8. par. 2.

8. 4. **B**eatus Hieronymus, Confess. d] Hic B. Martinum à *Irsu* secutus, Mechinoacanicum Indiz Regnum ingressus est, ad cuius prædicationem, plures Indi Infidelis Catholicam fidem suscipientes, ab eo baptizati sunt: atque in via salutis fœliciter instruiti. Mox Conuentus Fratrum Minorum non pauci edificari cœperunt, & cultus diuinus ubique propagari: quibus in exercitiis vique ad vitæ finem persequens, sanctissimè spiritui Deo reddidit.

Agunt de eo Gorrage 4. part. Orig. Seraph. Relig. in prouinc. SS. Apolol. Petri & Pauli: item t. 5. & c. Conuent. eiusdem prouincie. Barezio sup. lib. 3. cap. 28. Rapinasso histor. General. Origin. Recolle. Crot. Decid. 5. part. r. par. 11. & part. 1. par. 7. Marianus lib. 1. cap. 36.

B. Syluestri Guidoni, Confess. c] Floruit an. 1540. illustriusque meminit Barezio sup. lib. 3. cap. 60. sub anno Christi 1550. sed qui cum transiit in linguam Gallicam, nempe Ioannes Blancus, nullo errore laborans, dum facit ipsum B. Syluestrum, Guardianum excessiua Conuentus sanctæ Mariæ de Gratus Camp-bassi, in quo decessit è via: non quod id sit impossibile, sed quia deceptus est in sua traductione. Cum enim alius, mat eadem verba Gorrage 3. part. sup. in hoc ipso Conuentu, qui est in prouinc. sancti Angeli: debebat eandem veritati Gallicæ reddere. Mendosè etenim interpretatus est *Guidonem* pro *Guardiano*. *Communem* (inquit Gorrage) *naibus est hoc in Conuentu sepulchrum* & *P. Syluestri Guidonis, viri sancti, dum viuet, seu Iustissimi ac innumeris claris miraculis*. Daça part. 4. Chron. Minor. lib. 1. cap. 43.

B. Catharina, Rofa Reginæ, f] Hæc ferocissima ac 5. 6. potestissima Regina, cum vidus esset, Regnumque Boluæ, vi & armis Turca inuasit: in Italiam descendit, Romanque ueniens à Sixto IV. Sommo Pont. benignè & humanissimè est recepta: cui & pinguis sum annonam pro necessaria sui conditione assignauit. Patientie autem & castitatis, atque pietatis sum singularis: tanta uero fuit humilitate, vt Tertij Ordinis insignia gestiret, & mortens sepeliri uoluerit in Conuentu Minorum Fratrum B. Mariæ de Araceli. Conu. dicitur in Ecclesia ante manus Altare, sub lapide marmoreo: in usu & opera presertim Pontificis, an. 1478. quo ipsa obierat. Scribitur de ea Marcus Vlyssipontensi. 3. part. sup. lib. 6. cap. 35. Gorrage sup. part. 1. in Conuentu Aracelitano Romæ. Wadinghus tom. 1. sup. ad annum 1551. par. 60. Brounus tom. 18. Annal. Eccles. ad an. 1478. par. 10. Salazar lib. 6. Chronic. prouinc. Castellæ, cap. 17.

IN territorio Treuitensi, Beatorum * Guillelmi Straui, & Christiani Sui, Martyrum: qui in persecutione hæreticorum Calvinistarum passi sunt. Puppj in Tuscia, Beati b Jacobi Barletani, Confessoris: eximie sanctitatis vici. Compluti in Hispania, Beati c Benedicti à sancto Torquatio, Confessoris: humilitate, pietate, atque charitate insignis. In Canaria magna, Beati d Emanuelis Lomadas, Confessoris: vita exemplari, Religione, & virtutibus celebris. Lezigniani in territorio Narbonensi, Beatæ e Bonæ Virginis: quæ nobilissimo genere orta, vitæ austeritate, dono prophetiæ & miraculorum extitit illustrissima.

§. 1. **B. Guillelmus Straui, Confess. a]** Anno Domini 1579. cum deuotissimus Pater B. Guillelmus Straui, Sacerdos, & B. Christianus Sui, Treuerin peregrinaret: ambo in itinere, vico ihu sclopetti à quodam hæretico fuerunt interfecisti, in odium Catholicæ Religionis, apud celeberrimam quandam pagum Atsclethas ille haud diu penas luit. Nam Dominus & Capitanens illius pagi, cum etudele huiusmodi factus intellisset, veniens obituro malefactori, dixit ei: Tu malebiste nebulo hæretice, & pædo: interfecisti hos duos optimos Religiosos, simplices gradientes. Propterea accipe mercedem tuam; & hoc dicens, ihu sclopetti transforsit corpus eius; & sic miser miserimè obiit iuxta opera sua. Hæc ex Gonzaga 3. part. Origio. Seraph. Relig. in fine prouinc. Flandræ. Barrezo part. 4. Chron. Minor. lib. 7. cap. 33. Daça ihod. hb. 3. cap. 70.

§. 2. **B. Jacobi Barletani, Confess. b]** Laicus claruit an. 1270. cui Christus apparuit in Ilyria, certum illum reddidit, de commissione peccatorum suorum, quam semper operatur: in cuius rei signum, tantus odor ex contactu manuum Christi, in ipsius B. Jacobi manibus remansit ut non nisi post magnam temporis spatium euaneuerit. Arguit de eo B. Bartholomæus Pisanus lib. 1. Confortuar. tract. 8. & 21. in Fratrib. Minor. prouinc. Tusciae, sanctæ illustrib. Codex M. S. Abbat. S. Victor. Paris. ibid. Marcus Vlyssiponenf. part. 3. Chron. Min. lib. 9. cap. 16. parag. 4. ad annum 1356. Hi Barletanum eum faciunt: At Gonzaga videtur ab eis dissentire, dùm part. 3. sup. in BB. viuis huiusce Ordinis, ait, *B. Jacobi à Barro Apulorum obijt, in loco Puppj, in Clusentino Tusciae.* Sic Toffimanus lib. 8. V. 9. in huius tom. 2. Annal. Minor. ad annum 1261. parag. 18. & 1270. parag. 17. Picquetus in Catalog. viroc. illust. Franciscanor.

B. Benedicti à Sancto Torquatio, Confess. c] Vir quidem §. 3. simplex fuit, sed singulari humilitate, charitate, ac deuotione diues: xxi vi à populo veneratus sit ut sanctus, tum in vita, tum post obitum: migravit in caelum, an. 1519. sepulchus in Conuentu sanctæ Mariæ de Iesu Compluti: in prouincia Castellæ, prout scribit Marcus Vlyssiponenf. 3. part. sup. lib. 8. cap. 43. & Barezus sup. lib. 3. cap. 15. & Salazar lib. 3. Chronic. prouinc. Castellæ, cap. 12.

B. Emanuelis Lomadas, Confess. d] Vita exemplari ad §. 4. modum insignis est, cultus Diuino maxime deditus, & sanctitate clarus, dæm supremam egrit in Conuentu sancti Francisci Magnæ Canariæ, qui est 2. prouinc. Canariæ. Arguit de eo Gonzaga ibid. part. 4. sup. & Barezus sup. lib. 3. cap. 24. ad annum 1573. cuius Interpretes mendicant: dùm scribit hunc B. Emanuelis zelo salutus Indorum Bagrales: decendam est, Canariensium, non Indorum, salutem fuisse.

B. Bonæ, Virginit. e] Illius meminit Gonzaga §. 5. part. sup. in Monasterio sanctæ Anæ Lesigniani, quod est 3. prouinc. sancti Ludouici, huiusce verbus. *Plurimum honoratur hoc in loco vna, summo odore fragrantia, B. Bonæ, ex profusa de Armanaco; quæ tantæ sinit vires austeritate, tantæque prædica clemencie mentis in Deum, vii dona prophetiæ aliquando fuerit illustrata: passim super obitum Patris sui, prouinc. lezignia eius, & Barre. Extitit quoque ad spualiterm dicitur factus Bonæ quidam mortuus olim religiosus.* Eadem habet Barezus sup. lib. 4. cap. 40. ad annum 1565. licet antiquum xuo eam vixisse, non dubitauerim: quæ de re, vide S. Abbatulæum Capucinum, in huius. Chronologia B. Collette Virginit. 3. lib. 2. cap. 12. Valerius de SS. Femin. Ord. Minor. libro quarto, capite quadagesimo primo.

SEXTO KALENDAS NOVEMBRIS.

IN Britannia Armorica, Translatio Sancti ^a Iuonis, Confessoris, Tertij Ordinis Minorum: tempore Clementis Sexti Papæ. In Cumana Indiæ Occidentalis Regione, Beati ^b Dionysij Martyris: qui post multa ludibria perpeffa & supplicia: ab impijs Indis trucidatus est. In Hethruria, Beati ^c Rolandini, Confessoris: qui orationi iugiter intentus, miraculis quoque claruit V vermeburgi, in Saxonia, Beati ^d Ioannis, Confessoris. Iulianæ in Sicilia, Beati ^e Bonauenturæ Melitenfis, Confessoris: gratia miraculorum celebris. Valentiz in Hispania, Beati ^f Hieronymi Steurz, Confessoris: qui pietate & charitate spectabilis: spiritus etiam propheticò à Deo exornatus est.

OCTOBRIS XXVII.

- §. 1. **T**ranslatio sancti Iuonis, Confess. a] Quidam festum ipsius agunt die 29. May, sed ferè in toto Ordine Seraphico 27. Octob. pridè SS. Apostolorum Simonis & Iudæ, nunc potissimum celebratur; quò die Translatio sacri corporis eius peracta est: vt colligere licet ex Vita sancti Francisci Teubonica: Marco Vlyssipponensi 1. part. Chron. Min. lib. 9. c. 24. & part. 2. lib. 6. cap. 24. Sedulo in Commentar. ad vitam S. Iuonis. Vvadingho tom. 3. ad annum 1303. parag. 22. Et Molano in Addition. ad Vuardum: his verbis. In Britannia, Translatio sancti Iuonis, Confessoris, in Virgine Iure Delleri: de Ordine Prædicatorum B. Francisci. Arguit de eo hac die Missale ac Breuiarium vetus & nouum Fratrum Minor. Ferrarius in Martyrologio, ex Maurolyco: & Appendix ad Petrum de Natalibus capite 18. mandòtè tamen scitibus hac die obiisse. Ex altero huiusmodi translatione Bulla Papalis, apud Wadinghum an. 1347. parag. 16. in Capitulo autem Generali Lugdunensi an. 1351. decretum est, vt fieret diuinum officium de B. Iuone, sub tit. semiduplici, dieo 27. Octob. quò translatum est eius corpus ad locum nebrinoem. Vide Speculum Fratrum Mino. & Firmamentum trum Originum, tract. 3. de Ordinationibus circa diuinum Officium. Vvadinghum tom. 4. sup. ad an. 1351. parag. 40. Maralum lib. 4. hist. sacror. Relig. De Siluati cap. 1. Regul. Tertiar. Ioansem de Torres in Practicis exhortationibus super eandem Regulam. fol. 46. pag. 2. Salazar lib. 6. hist. prouinc. Castellæ, cap. 9. Sanctissimum in Supplemento Martyrolog. Gallic. Tanto autem assèdu illum profectus fuit Britannia Armorica, vt apud eos acclamatus sit S. Iuo, pro conficta belli, sicut apud hos, sanctus Dionysius: apud Anglos, sanctus Gouergus, &c. Vide Froaldatum volum. 1. hist. cap. 12. 6. 127. &c.

- §. 2. **B. Dionysij Martyr. b]** Hic Frater Laicus à Cumana Iodis capess, post Conuentum diuisionem atque conflagrationem, dedito detinere in carcere: quo tempore totum se tradidit orationi, vt sic ad martyrium subeundum pro Christo se prepararet: Tertia autem die, genu flexus Deum et orans reperit: moxque laqueo eius collo iniecto, è carcere descendit, pugnis & calcibus, atque pennis & opprobrijs lacessitus: tum iterum genu flexus citò impetu caput illius extitit, vt promissus obierit: & corpus nimia rapinatione horum sceleratorum fodatum sit, an. 1319. Scribitur de eo Barezus part. 4. Chronic. Minor. lib. 1. cap. 34. Daça

ibid. lib. 2. cap. 50. Grauiam in *Uice Tertiaris*, part. 2. cap. 24. Gonçaluis Fernandez hist. Indiar. part. 2. Franciscus Lopez hist. General. Indiar. Occident. lib. 1. cap. 26. 27. & lib. 6. cap. 11. Algeza in Arbore Epilogica totius Ordinis Franciscan. Marianus lib. 1. cap. 21. Chronic. Reformat.

B. Rolandi, Confess. c] Florentius erat natione, cui inter orandum certa animæ salus reuelata est: miracula autem sua, illustri ante & post mortem. Arguit de eo B. Bartholomæus Pisanus lib. 4. Conformis. fruct. 8. in Fratrob. Minor. sancte illust. prouinc. Tuscæ. Codex M. S. Abbat. S. Vider. Paris. ibid. Picquetus in Catalog. viros illust. Minor. Gonzaga 1. part. Origin. Seraph. Relig. in B. viris huic Ordini vocatis quo ab eo *Rolandus*. Tostinianus lib. 1. hist. Stephanic. Vvadinghus tom. 1. sup. ad an. 1242. parag. 11. ex Mariano lib. 2. cap. 34. Cretensium in Dialogo.

B. Ioansem Confess. d] Vix fuit sanctissimus: sepulchrumque inter *Vrbinensium* in *Vermeburgica* Pisanus sup. fruct. 8. & 11. in prouinc. Saxoniæ. Gonzaga sup. 1. part. & 3. in prouinc. Saxoniæ. Picquetus sup. Tostinianus lib. 2. an. Castodia Bremeni.

B. Bonauenturæ Melitenf. Confess. e] Sanctitate maritime floruit, an. 1140. in Conuentu S. Annæ Iulianæ oppida: vbi sagittarum nactus, plurimus miraculis curauit. Ita Gonzaga 4. part. Orig. Seraph. Relig. in eod. Conuentu, qui est 31. prouinc. Stollur. Barezus part. 4. Chronic. Minor. lib. 3. cap. 21. Grauiam sup.

B. Hieronymi Steurz, Confess. f] Huius Elogium descriptum est in illustrius Gonzaga 3. part. sup. in Conuentu Vallis Iesù (qui est 13. prouinc. Valentiz) non longè ab vrbe Valentia. Martenobisi (inquit) hoc in loco, anno Domini 1530. sanctissimus *uita* P. Hieronymus Steurz, Sacerdos, vixit sanctissimum virtutum genere appròuueratus: quò sapienter inter orandum ad dei diuinum contemplandum in seipsum immergebatur, ut nihil eorum, quò a curia si agebantur, sciret. Ad percipere autem tanta ferocitate curate, qui se totum dedit se. Præterea, pro a se ipso spiritum donatus, plurima viderat acerrimè prædixit. Eademque statuit Barezus sup. lib. 7. cap. 37. additque vocari B. Hieronymum Steurnam, Moricæ Sacerdotem, cognomento Stephanum: item lib. 8. cap. 25. vocat eum Hieronymum Stephanam. Ilius meminit Rapinus hist. General. Orig. Recollèct. Decad. 3. part. 1. parag. 9. Wadinghus tom. 4. sup. ad an. 1358. parag. 9.

QVINTO KALENDAS NOVEMBRIS.

IN Italia, Beati ^a Benedicte de Piratro, Confessoris, Seraphici Patris Francisci socij: doctrina & sanctitate conspicui. Strigonij in Hungaria, Beati ^b Galli, Confessoris: cuius tanta sanctitas extitit, vt pulvis ex eius sepulchro haustus, infirmos sanauerit. Calpe in territorio Gaditano, Beati ^c Ioannis à Cordouilla, Confessoris: qui singulari humilitate, patientia, & vite austeritate præditus, summa charitate, & zelo salutis animarum plurimum flagrabat. Apud Tordeſyllarium Palentinæ Diœcesis oppidum, Beate ^d Catharinæ Solisiz, Virginis: oratione extatica, ac miraculis clara.

OCTOBRI8 XXVIII.

5. 1. **B**eati Benedicte de Piratro, Confess. a] Diuetsimodè nonnullis cognominatur de *Pirato*, de *Pirato*, seu de *Pirato*, focus fuit ac Confessarius Seraphici Patris sancti Francisci: cui in infirmitate semper ministrabat, & cotam eo quocuidi sacra faciebat: vitæ etiam doctrinæ & sanctitatis: nonnon huicse Ordinis fratres ætate grandæua tue longè sperans. De eo mentio habetur, dùm idem Seraphicus Pater D. Franciscus æprocat et ad mortem. Nam grati & molesto stomachi dolores semel laborauit, ita vt vitam penè exhalaret, & Fratres iam de eius, vita desperarent. Quorum vnus, cœmens ne subitè è vitis caperetur, propter varia & crebra cordis deliquia: ait, Benedicte nobis, Pater, & cæteris Fratribus, quos in Christo genuisti: & aliquod memociale relinque nobis tuæ voluntatis, quod Fratres intui memoriam semper habeat secum ad maiorem sui profectum. Tunc b. Pater paternis oculis in filios exigens, *Veniat* (inquit) *mibi Frater benedictum de Piratro, vt vobis benedicam. Quis accessit, ait: Scribe, Sacerdos Dei, qualiter benedicemus tuis Fratribus meis, qui modo sunt in Religione, & qui venturi sunt vsque ad finem seculi. Quoniam propter infirmitatem meam loqui non valeo: breuiter voluntatem meam & intentionem, in scriptum memoria me à benedictionis, & Testamens, cunctis Fratribus per scripturam & factis patrefaciis, Fratres semper se diligant adiuucent, sicut ego dilexi & diligebis, semper diligant, & obseruent Dominum meam paupertatem. Et semper veritatis & Clertis sancta matris Ecclesia fideliter & submissè existant, benedicat & custodiat vos Pater, & Filios, & Spiritus sanctus. Amen* Hæc ex Speculo vite S. Francisci. fol. 116. B. Bartholomæo Pisano, lib. 3. Confortemat. fruct. 1. part. 2. Marco Vlyssiponensi. 1. part. Chronic. Minor. lib. 2. cap. 11. Wadingh. d. 10. 1. Opusculor. D. Francisci, Benedictione 9. & tom. 2. Annal. Minor. ad annum 1216. parag. 9.

5. 2. **B. Galli, Confess. b]** Lector fuit deuotissimus, qui ad eò vitæ excelluit, vt pulvis suæ sepulture sanos infirmos, si modicum quid ex ea accipiatur: floruit. 1340. cuius corpus Strigonij in Hungaria iacet. Agunt de eo B. Bartholomæus Pisanus lib. 1. Confortemat. fruct. 3. & 11. part. 2. in Fratrib. Minor. sanctis. illustr. prouinc. Hungariz. Codex M. S. Abbas. S. Vitor. Paris. ibid. Marcus Vlyssiponensi. 1. part. sup. lib. 8. cap. 4. parag. 1. Gonzaga 1. part. Origin. Seraph. Relig. in BB. vius

holuise Ordinis. Toffianus lib. 1. histor. Seraphic. Wadinghus tom. 2. Annal. Minor. ad an. 1287. parag. 7. Algezira in Arbore Epilogica totius Ord. Francisc. Picquetus in Catalog. vitor. illustr. Franciscan.

5. 3. **B. Ioannis à Cordouilla, Confess. c]** Latus erat professio, qui immo Custodiz S. Ioannis Baptistæ. Guadaluas extitit Consensus Domine nostræ de Laurento Monfortij, qui est 3. eiusdem Castellæ, nunc prouinciz, vite perfectione, & feruētissima deuotione pollebat, maxima charitate ardebat, & proximis amantissimè compatiebatur, aliis benignissimus, sibi verbò admodum parcus & austerus: nil comedebat, quin prius ciusete, pro condimento, aspersum eisset. Singulari humilitate cœntur, summèque expectabat martyrium subire: cœmpque eo flagrare et esse. Ierol. licentis petuit, & obtinuit, ad trahendum in Mauritianum, vt In fidelibus Clarissimum miro spiritus feruore annunciaret. Verùm, cùm licet etas hand omnino calloisset, modum adiuuaret, quo sibi felicitior via eſset huic tanto negotio complendo: videlicet, vt locum cuiusdam captus Christiani ex charitate accipiens: se offereſset idem ostium ac portam obire: sicque occasionem fumeret concaptus Infidelibus, myſteria fidei Christianæ propalare, & monita salutis dare: omnia enim parumpendebat, dummodo nonnullas animas à vitis abstereret. Deoq; locraretur. Vide Barterium 4. part. Chronic. Minor. lib. 3. cap. 61. ad ann. 1580. Rapinæum in histor. General. Orig. Recolleſt. Decad. 8. part. 3. parag. 1. post Ioannem Ximenes in ſua Chron. protine. S. Ioannis Baptistæ. Ioannem à sancta Maria, part. 1. Chronic. prouinciz S. Ioseph. lib. 2. cap. 36. 37. & 38. qui vult obſiſſe an. 1566. vulgò *Gilwallar*, apud Conuentum S. Francisci, qui est 12. prouinciz Bartzæ.

5. 4. **B. Catharina Solisiz, Virg. d]** Sacerot fuit incalpatissimèz vite, quæ tanto feruore oraret, vt capius inter orandum reperetur, atque pluries in aërem subleuata à Montalibus visa sit. Obiit apud Monasterium sanctæ Claræ Tordeſyllarium, quod est in prouinc. Conceptiois, post cuius mortem magna in veneratione habitata est à circumuicinis populis. ob ingenia quæ operaret mira cœnta. Scribunt de ea Gonzaga ibid. in eo Monasterio part. 3. Barceus sup. lib. 4. cap. 43. ad an. 1565. Valerianus de S. Fermin. Octid. Min. lib. 4. cap. 42. Wadinghus tom. 4. sup. ad an. 1565. parag. 11.

QUARTO KALENDAS NOVEMBRIS.

A Pud Belgium, inter medios fines Gandensium, atque Burgarum, Beati ^a Guillelmi Ollis, Martyris: qui ab hæreticis, ob fidem Catholicam comprehensus, arbori alligatur, moxque cerebro terebrato, corpus dissectum est in duas partes: spiritus verò euolauit in cælum. In Picceno, Beati ^b Petri à Macerata, Confessoris: Religione, & zelo altissimæ paupertatis insignis. Tarequati, in Mechioacano Indiæ Occidentalis Regno, Beati ^c Iacobi à Dania, Confessoris: qui Regio sanguine clara, tanta eruditione, humilitate, prudentia, & charitate in procuranda Indorum salute, emicuit: vt quampulurimos eorum ad Christum conuerterit, & sanitarum gratia maximè illuxerit. Madriti in Hispania, Beati ^d Iosephi Albis, Confessoris: eximie patientiæ, & sanctitatis viti. Romæ, Beati ^e Angeli à Calaisio, Confessoris: vitæ perfectione, oratione, & veneranda canitie spectabilis. Marsiliæ Beatæ ^f Dulcedinæ, Virginis, virtutibus & miraculis celebris.

OCTOBRIS XXIX.

8. 1. **B**eati Guillelmi Ollis, Martyr. a.] Gallus erat natione, genere oobilis, & dignitate Sacerdos, Conuentusque Niuelensis alumnus: qui inter Gandaunum & Burgas ab hæreticis grassatoribus captus: custam arboris alligatus, dicente istius scelopeti per cerebrum transiit, ac postremò in medio dorsi à capite ad longum vsque ad inferiora sedens agonem suum feliciter consummavit, nil aliud dicens, præter *Iesus, Maria*: quibus in verbis inuictum animum corlo reddidit, an. 1575. Thomas Boucherus in hist. Eccles. Martyr. Fratrum Minor. Obierunt. Gonzaga 1. part. Orig. Seraph. Relig. in sacris Martyrib. Ord. Minor. suo 200, ob Christi fidem passus, in prouinc. Flandriæ: item part. 3. in prouinc. Flandr. sub finem. Barezus 4. part. Chronic. Minor. lib. 7. cap. 11. Daçatib. lib. 3. cap. 7. & 71. Hilarion à Costa lib. 1. hist. Catholic. pag. 366. Bosius tom. 1. lib. 12. cap. 22.
8. 2. **B**eati Petri à Macerata, Confess. b.] Ardentissimus fuit sui instituti amnator: tantæque altissimam excelsit paupertatem; vt pro ea ab aliis Fratribus relaxatis grauis passus sit. At B. Raymondus Gaufredi, Electus Minister Generalis totius Ordinis, an. 1280. pergens in Marchiam Anconeam: sciensque innocentiam eius: ac sociorum, illos à carceribus liberauit, & ex tunc illos magno in honore sumpit habuit. Memoratur à Marco Vlyssiponens. 2. part. Chronic. Minor. lib. 5. cap. 12. parag. 1. & 18. parag. 2. ac c. 27. Vide 26. August. 5. 3. & 4. vbi de B. Liberato. Toffiniano lib. 1. hist. Seraph. sub B. Ioanne de Parma Generali. Wadingho tom. 1. Annal. Minor. ad annum 1275. parag. 2. 2289. parag. 24. 1290. parag. 10. 1294. parag. 9.
8. 3. **B**eati Iacobi à Dania, Confess. c.] Es Regia Danorum stirpe originem traxit, atque linguam Græcæ, Latine, & Hebraicæ peritissimus fuit. Cumque Franciscanæ militæ in Dania nomen dedisset: oë grassanti supra modum in ea patria hæresi, vel saltem sua præsentia, consentire videretur: patris laribus, charisque parentibus & amicis longè post se celsis, in Hispaniam traiecit. Vnde postquam à Carolo V. Imperatore, pro sua pietate ac religione humanissimè excepisset, post modum soluens ad Indiæ Occidentalis partes transfretauit. Nec tamen feliciter appulsus sese ocio dedit; quinimò vt primùm Indicum idioma di-

dicere, tanto studio, tantaque sedulitate sacris vacauit concionibus, vt innumeros infideles, ad fidem conuerterent, pluresque alios iam antea conuersos, eadem in fide confirmarent, ac denique non paucis causâ salutis extiterit. Præterea fratres inter ceteros omnes, tum cuiusvis Religiosis, tum quoque secularibus Sacerdotes, Mechioacanicis Indis venerabilis Eucharistia Sacramentum ministravit. Tanta enim fuit humilitate præditus, vt omnes in sui admirationem adduceret: talique comitate acque prudentia insignis, vt plurimè ea remouissimis partibus Indi ad se ius in aduersitatibus consulendum uenerit: ac tanta demique sanitarum gratia donatus, vt non paucos infirmos, signo crucis super eos facto integre solerati restituerit. Mortem quoque præsan Imperatoris, licet longissimè abesset, ea ipsa hora, qua ille è viuis in Hispania excelsit, ea reuelatione sibi diuinitus facta, dum Conuentus sanctæ Mariæ de Iesu Tarequati Guardianum ageret, nolite meruit: quamobrem, et cetera de morte tumba, Missæ sacrificium pro eius anima à Fratribus celebrandum curauit. Tandem ipsemet obiit in eodem Conuentu, bonis operibus opimes, atque cum maxima sanctitatis opinione, in sancto bono. Illius memoratur Gonzaga 4. part. sup. in prælo Conuentus qui est 16. prouinc. Ss. Petri & Pauli. Barezus sup. lib. 5. cap. 30. sub annum 1535. Rapiarus in hist. General. Origin. Recollector. Decad. 7. part. 3. parag. 1. pag. 371.

8. 4. **B**eati Iosephi Albis, Confess. d.] Hic priscorum sanctorum Patrum laudabilibus vcligiis hærens, Evangelicæ paupertatis strenuus cultor euasit: via autem sua similem in præsentendis infirmitatibus, excolendaque patientia habuit: quambobrem, licet in florida decedens ætate, ingens sui desiderium, maximamque sanctissimam omnibus reliquit circa annum 1580. Agunt de eo Gonzaga 3. part. sup. in Conuentu sancti Bernadini Madriti (vbi sepultus tacet) qui est 11. prouinc. sancti Iosephi: & Barezus sup. lib. 5. cap. 21. Rapiarus sup. Decad. 8. part. 1. parag. 11. Marianus lib. 2. cap. 29. Chronic. istictor. Obierunt. Reformator. Ioannes à sancta Maria part. 1. Chronic. prouinc. S. Ioseph. lib. 2. cap. 39. Gualina in *Histor. Tarentin.* part. 2. cap. 24.

- §. 5. *B. Angela de Calafatis, Conf. f. c.* Regularis Obferuantia: fuit amantiffimus, & pacifica bonitate extornatus: patientiffimus, humilis, hoftibus, duoribus & fanctæ orationis affidius. Diebus omnibus Sabbati ieiunabat, & in vigiliis Deiparæ Virginis, fola pane & aqua contentus erat. Octuagenarius decessit à vita, hac die, an. 1606. Conditus est in Conuentu sancti Francisciani Tyberim, Romæ, quiescit i. prouinc. Romanæ. Memoratur à Bonifacio Bombelli, in Chron. P. P. Reformator, eiusdem prouinc. & Barezzo sup. lib. 10. sub finem.
- §. 6. *B. Dulcinea, Virg. f.* Ipsam fuisse ex tertio Ordine D. Francisciani satis ex eo conitat: quod Marcus Vlyffipolenf. scribit 2. part. sup. lib. 5. cap. 1. par. 1. Aut enim quod hæc B. Virgo, exemplo, hortatque B. Hugonis *Drengensis*, fratris sui, mundum dereliquit, & habitu honesto ac Religioso induta, fructus dignos

penitentia: admodum laborauerit operari: vnde quæ plurimæ nobles feminae ac virgines ipsius societatem summè exoptantes: & infimul permancere cupientes, Deo inferuire decreuere sub Regula & constitutionibus, quas idem B. Hugo illis præscripsit. Ex quo initium postea tempus locus ille, nunc vulgò vocatus, *Domina de Robando*. Moriens ipsa B. Dulcinea, seu Dulcina, sepulta est Marfilæ iuxta præfatum B. Hugonem, fratrem ipsius: vbi multus miraculorum clarus. Proinde alia est à B. *Rosalina*, quondam Abbaciffa Monasterij *Selli Robandi*, Ordinis Cluniacensis: quæ florebatur circa an. 1206. nunc autem Conuentus est Fratrum Minor. 20. prouincia: sancti Ludouici ab anno 1501. cuius meminit Gonzaga ibid. part. 5. sup. Vvaduighus sup. tom. 2. an. 1282. par. 11. & 1290. par. 26. Toffianus lib. 2. in Custodia Marfilæ.

TERTIO KALENDAS NOVEMBRIS.

IZatlanis, apud Xalifcos Indiæ Occidentalis populos, Beati ^a Ioannis Caleri, Martyris: qui à quibusdam Indis renegatis, ob fidei constantiam tentus, & lignis enibus capite colliso, crudeli mortis genere occubuit, passi sunt etiam cum eo tres Indi iuuenes adolescentes, ex tertio Ordine Minorum: qui ab eisdem furentibus iugulati adole. Compluti, Beati ^b Francisci de Alapardo, Confessoris: eximia patientiæ & orationis viri. Leuonicis, in Gallia, Beati ^c Roberti Preatofii, Confessoris: qui vitæ austeritate, humilitate, & oratione, alijsque summis virtutibus fulgens: Reformationis in Aquitania propagator extitit præcipuus. Volaterræ in Hethruria, Beate ^d Cæcilie Volaterranz, Virginis.

OCTOBRIS XXX.

- §. 1. *Beati Ioannis Caleri, Martyris. a* *Caleras*, aliis de *Aprina* sancte cognominatus est. Quibusdam vero Indis ad Idololatram redemptibus, & Tuzhilz montis culmen petentibus occurrentis: eus eniad rogare cepit, vt ad propria loca reuertentes, vetam fidem Christi, quam à Franciscanis coeperant, cum tanto proprio saluti dispensulo desicerent. Verùm optime cognoscentes vi Dei se eo in negotio operam perdere, inde iam recedere ceperrat. cum hi perfidi homines, verbis cuiusdam mulieris, barbarico quodam furore accenti, B. Ioannem aggressi sunt. Tunc deuotè genua flexens, Deo genas egit, quod gloria martyrij dignaretur ab eo exornari: interim vero Indi, lignis enibus caput eius sciudentes, atrociter interfecerunt: val cum tribus iuuenibus Indis, Tertij Ordinis, quos in fide Christi nuper educaerat, & in lacris faciendis sibi ministrare assueuerat, an. 1541.
- §. 2. Corpus tanti Patris, in campo, vbi martyrium sustinuerat, ab interfectiouis nudarium, septem diebus in sepulchrum remansit: atque ab Hispanis, vt sepulchrum traheretur, postmodum conquisitum, integrum emittino, incorruptum, fuscissimè fragrans, atque ad eod recens, ac ut tunc temporis fuisse extinguum, inuentum est. Ahornim vero occisorum corpora à lupis deuorata exiitere. Cum igitur Hispani tanti martyris corpus Izatlanem in Conuentum: vnde exierat deuotè & honorificè sepeliendum detulisset, illudque Fratres Franciscano habitu, de religioso more, induissent, quotquot aderant Hispani, eius deuotione acti, hu-

iusmodi habitum repente, atque certatim in frusta discerpere. Itaque corpus magna omnium spentiali læticia, sepulchrum traditum fuit, martyris interim sanctitatem cunctis vno ore, atque plenis buccis extollentibus, B. Franciscus *Laurentius*, insignis Christi martyris ad hos sacrelegos Indos, pauld post transiens, ad sanam mentem reduxit: eosque in fide & pietate eruditabat eisdem habitum B. Ioannis *Caleri* martyris, (quo illum spoliauerant) instantia magna accepit. Scribunt de eo Gonzaga 1. part. Orig. Seraph. Relig. in saceris Martyrib. huiusmodi Ord. f. no. 200. ob Christi fidei possis, apud Indos Occidentales. Item 4. part. in Conuentu Conceptionis B. Virginis Izatlanis, qui est 24. prouinc. SS. Petri & Pauli. Barezzus part. 4. Chonicar. Minor. lib. 3. cap. 32. & lib. 4. cap. 17. *Nobis* tom. 1. de Signis Eccles. lib. 7. cap. 1. secul. 16. Rapinæ in histor. General. Orig. Recollector. Decad. 7. part. 2. par. 1. pag. 117. & par. 8. Hilarion à Costa lib. 2. histor. Catholic. pag. 166. Picquetus in Catalog. viror. illust. Minor. Algezara in Arbore Epilogica totius Ordinis Franciscan. Marzani lib. 5. cap. 4. Toffianus lib. 2. in fine, vbi de India. Daga part. 4. Chonic Minor. lib. 2. capite 32. & 34.

B. Francisci, Conf. f. h. Laiens erat: diuque hortum excoluit Compluti, verum graui longæque infirmitate genatus, patientissimè se sustinuit: vixit in silentio & oratione ducens: cuius tanta fuit opinio sanctitatis, vt tempore sui obitus, tota fere ciuitas illic confisteret: & vnuf-

& vniuersique cupiens, pro sua deuotione, habitus particulas, tanquam reliquias assumere, corpus quasi nudatum dimissum sit ad sepulturam in Conuentu Complutensi, qui est 2. prouinc. Castellæ. Ita Salazar lib. 3. Chronic. eiusdem prouinciæ cap. 12. Claruit circa an. 1580.

- §. 4. *Beatus Robertus Presbiter, Confess. c.]* Gallus fuit natione, ex Neustria oriundus, à parentibus Catholicis & pijs progenitus, in Diocesi Constantensi: qui cum in timore Domini edocuerat, & grammaticis litteris imbueret curauit. Adolefcent factus, diuino instinctu, inflammatur ad Seraphici Patris S. Francisci imitanda vestigia: cuius habitum induit apud Conuentum sancti Ludouici Valloniæ, qui est 11. prouinc. Franciæ Parisiens. Eo in statu Philosophiæ operam dedit, postea ad Sacerdotium vocatus, sacre Theologiæ incubuit: cuius rei gratia, Lutetiam Parisiorum venit, vt inibi ampliori fonte sapientiæ adimpleretur. Verùm ardentiori Obseruantia Regularis desiderio flagrans, suppliciter à Superioribus licentiam petiit, obtinuitque in Italiam commigrandi: vni cum b. Francisco Symonis, (de quo sup. 14. Octobr.) tunc Parisiis moras faciente.

- §. 5. Romanus igitur profecti, illis indultum fuit Reformationem sumere, atque inter Patres Reformatos prouincia Romani enommoerit: & B. Robertus post annos aliquot, in terram sanctam traiecit, illicque quatuor annis mansit: quibus expletis ad pristinam Reformationem Romanam regressus, in qua vita admodum exemplari, & sanctis moribus hand modicum excelluit. Itaque cum an. 1593. nonnulli Fratres ex prouincijs Galliar, suæ professionis zelantissimi, iamme cuperent Reformationem inchoare intra prouincijs Franciæ, & Franciæ Parisiensis: amplissimam super hac re obtinuerunt à Sede Apostolica Commissionem: quam protinus ipsi B. Robertus exhibuerunt. At ille tanta humilitate se ex indignum iudicans, vix se munus acceptæ volebat, nisi ex obediencia compulsus fuisset parere. Deceuit nihilominus ex Italia in Hispaniam soluere, vt Reuerendissimi Patris Generalis præsentiam adiret: cui ea

omnia pandere valeret, & eo consulto, maturius procederet. Mirum! quanta in itinere per Italiam, Hispaniam, & Galliam, perpeffus, sit incommoda, atque grauamina: quæ omnia forti & equo animo pro Christo libentissime sufferebat, quæuis in his præfatis prouincijs Franciæ, nil tunc operari potuerit.

His visis, varijs Aquitaniam dirigit gressus, de cætero moraturus inter Patres Recolectos illius prouinciæ: vbi miris virtutibus enituit. Singulari simplicitate & humilitate pollebat: ita vt nullo vnquam munere honorifice, in Ordine, functus sit, sed vilibus & abiectionibus officijs semper occuparetur, ac deseruiret. Sui instituti, ac Regularis disciplinæ zelator ardentissimus extitit: paupertatis Euangelicæ amantissimus, mansuetus, deuotus: silentio gaudens & solitudine: ciborum parsimoniam sequebatur, abstinentiæ, sciens, & orationi frequenter intendebat. Missam quotidie magna cum præparatione celebrabat: suis feruentissimis concionibus, animos audientium effliciebat ad virtutem excitabat. Tandem meritis & virtutibus cumulatus, sanctissime obdormiuit in Domino, anno millesimo quingentesimo nonagesimo septimo: fuit ætatis 67. sepultus in Conuentu sanctæ Valeriæ Virginis & Martyris, iuxta Lemouicensem urbem. Vita eius latè descripta est à Ioanne Plancena, in Additionibus ad 4. part. Chronic. Minor. Barczæ. Memoratur etiam à Rapinno, in bistor. General. Ongiæ. Recolector. Decad. 10. parag. 6. 9. Hilarione à Colta, libro tertio hystor. Catholice. pag. sexcentesima nonagesima.

Beata Cecilia Volaterrana, Virgini. d.] Vitæ sanctitate floruit apud Monasterium Clarissarum Volaterræ, quod est 1. prouinc. Tusciæ, anno millesimo quingentesimo sexagesimo. Cuius meminit Gonzaga ibidem, part. 1. sup. Barczæ sup. libro quarto, capite trigesimo, ad annum Christi millesimum quingentesimum sexagesimum tertium.

PRIDIE KALENDAS NOVEMBRIS.

A Pud Ruthenos in Gallia, Beatorum ^a Petri, Conuentus Ruthenenſis Guardiani; alterius item Petri, & Ioachimi, Martyrum: qui pro fide Catholica ab impijs hæreticis occiſi ſunt. Cathurci, Beati ^b Chriſtophori, Confefſoris: Seraphici Paris ſancti Franciſci ſocij, columbinæ ſimplicitatis viri: qui ad partes Aquitanicas miſſus, ſanctitate vitæ Galliam illuſtrem, centenarius obiit, miraculis in vita, & poſt mortem celeberrimus. Reate in Vmbria, Beati ^c Thomæ à Scatli-no, Confefſoris: ſummæ prudentiæ, patientiæ, & humilitatis viri: qui vigilijs, ieiunijs, & orationibus continuis vacans, zelo etiam altiffimæ paupertatis valdè emicuit: & Regularis Obſeruantia in Apulia Fundator præcipuus exiſtens: miraculorum gloria conſcruit In Hiſpania, Beati ^d Ioannis Pici, Confefſoris. Villæ Caſtinæ in Caſtella, Beati ^e Bartholomæi de Anduxari, Confefſoris: miræ pietatis & abſtinentiæ viri.

OCTOBRIS XXXI.

§. 1. **B** *Beatorum Petri, et facior. Martyr. a*] Breuiter quidem, ſed præclaro Elogio, horum martyrum perſtrinxit Gonzaga 3. part. Origin. Seraph. Reliq. in Conuentu Ruthenenſi, qui eſt 5. prouinc. Aquitaniz Antiquior. aſſertens, quod ex hoc loco: *Venerabilis Pater F. Petrus Bergelarius, inſignis ſanctitatis, atque eius Gerardus, et etiam P. F. Petrus Tauzerius officio Sacerdos: atque ſumma integritati Frater Ioachimus Bardanus, à trunciſſimis hæreticis, martyrio pro Chriſti fide laureati gloriæ prædicant. Eadem confirmant Barezus 4. part. Chronic. Minor. lib. 5. cap. 25. ſub an. 1571. Daça ibid. lib. 3. cap. 58. & Wadwighus tom. 1. Annal. Minor. ad annum 1233. pag. 41.*

§. 2. **B** *Chriſtophori, Confefſ. b*] Vocatur Chriſtophorus, ſeu Chriſtoferus: de partibus Romanolæ oriundus: qui eùm eſſet Parochus cuiuſdam Eccleſiæ, ſpretò ſæculo D. Franciſcum, adhuc in carne viuentem, habitum & conuerſatione ſecutus eſt. Suſcepitque ab eo benediſtione ad partes Aquitaniz anno 1219. miſſus, Chriſto perfectè ſtudit famulari. Inerat ei quædam columbina ſimplicitas, pietas viſcerofa, mirabiliter compatiens miſeris & afflictiſ. Vnde cùm fratres, eo tempore, necdum manſiones haberent, ipſe leproſis officioliſſimè miniſtrabat, pedes eorum & ſaniem lauans: lectos ſtemens, & neceſſaria eis procurans, qui quamuis alius pius, ſibi tamen multum erat auctus. Corpus etenim reuſus, macerabat: ciliſium duriffimum, horumque ferretam multo tempore geſtans ad carnem: cùm nonnullis alijs afflictiſ ſecurus inſtrumentis: talis autem vitæ illius pignus fuit, vt contentarius eùm eſſet, vix extra Conuentum cibum lumeret: vixque niſi ſemel in die (præter Dominicam diem, & præcipua feſta anni) comedere: vitæ vitæ, nec in ipſa ſeneſtute ſanefcere videbatur. In omni autem morſificatione ſua vultum hilarè exhibebat. Nullo tempore ocio indulgere, ſed orationi, vel lectiõni, vel alicui, nunc in excolendis hortis, nunc in Fratrum obſequijs ſollicitum ſe tradebat. Fux & in oratione magnarum dono lachrymarum extortus: Ac diſſimam cellulam ex virgibus, arborumque ramuſculis, ſibi conſtruxerat, vbi ſtramino compactam:

vbi multas expertus conſolationes diuinas, Deiparam ſibi apparuiſſe ſecrètè conſeſus eſt, ad quam & matrem eius S. Annam (illius contemplatione) præcipua deuotione ſeruebat. Miſſam quotidie cum lachrymis ac deuotione ſingulari celebrare ſolitus erat: quam ſibi verè acceptam Dominus ſignis euidentiſſimis oſtendit. Dùm enim ſemel, eo celebrante lumen deſſet ceterum, vt mori eſt, accendendum; ignis cœlèſtis miſſus inſlamenauit. Sæpè etiam columba candida ſuper caput eius, tempore celebrationis Miſſæ, viſa eſt: quam quidam iuuenis Frater Petrus nomine, ſæpius conſpexit: & prima vice, neſciens quid ſignificaret, conabatur eam à Beato Patre propulſare: qua de re turbatus, coactus eſt fratri dicere, vt illam ſinceret. Reſpoſum accepit ab Angelo (qui ipſi Fratri Petro apparuit) peccata priora eſſe deleta: deque antea commiſſis non timeret, ſed in bonis incubatis fidelis eſſet viſque ad mortem, & vitæ coronam reciperet.

Quamuis autem non eſſet officio prædicator, Chriſtum tamen inter homines, diuinis laudibus, ſacris exhortationibus prauis, ſeucriſ peccatorum increpationibus concionatur. Ipſe Capitulo Fratrum apud Ato-latem interſuit: quando D. Franciſcus, licet corporaliter in alia regione conſiſtens: in modum crucis extenſus apparuit, B. Antonio Paduano, Fratribus congregatis, ſermone faciente de Titulo Crucis, & Paſſionis Chriſti, an. 1224. Beato Chriſtophoro, ſuit etiam etiam ſenſu ſancti Franciſci relatus: vidit enim in Tomis, in Gallia poſitus, ſe quaſi pulſantem oſtium cellæ, in qua Seraphicus Pater iacebat inſirmus. Qui inſertus, oſculatus eius manu, accipiebat ab illo benediſtione: mandans vt ad patriam ſuam rediret: quia iam vitæ curſum perfeceat: ſignans tranſitum ſuum ad ſuperiorem patriam. Reuerſus ad Italiam, adhuc viuens, multis eſt fulſit miraculis, & beneficia grauet inſirmis conſulit ſanctatis. Spiritu propheticò pleoens, quamplura prædixit futura. Tandem io Galliam rediens, cepit inſirmari ad mortem: qua Deus, poſt tot laborum meritorumque cumulum, & pœnia æterna illi largiretur, itaque congregatis ad eum Fratribus, in Vigilia Omnium Sanctorum, & loquens
ipſis

ipſis de Regno Dei, moribusque eos informans, dulci alloquio: eſdem benedixiſſet illis, ſpiritus ſuum Domino commendans, migravit in cælum: ſicque corpus ſuum honeſtè compoſuit in lecto reliquit, vt magis dormiens, quam moriens videretur. In cuius transitu, quædam deuotæ perſonæ, Angelorum concentum animam illam comitantium audiſſe teſtatur. Quibus autem Caſturo, in Aquitania, hora 6. ſerotina, Vigiliæ Omnium Sanctorum, an. 1272. vbi tantus populorum cocœctus factus eſt, vt facrum eius corpus ſepeliri non potuerit, niſi tertia die ab eius ſœliciter tranſitu: quem poſtea multis illuſtrem miraculis, pia fidelium fides ac deuotio ſanctum vbiq; inuocat ac proclamatur.

- §. 7. Eius præcipua acta & miracula commendant, S. Antonius 3. part. hiſtor. titul. 24. capite 24. parag. t. & 13. Marcus Vlyſſiponenſ. t. part. Chron. Minot. lib. 2. capite 71. & lib. 6. à cap. 48. vſque 55. Bernardus de Beſſa Aquitanus in vita eius. Gonzaga 1. part. ſup. in prouinc. Tutoriz. Boſius de ſignis Eccleſ. tom. 1. lib. 13. capite 9. Toſſianus libro primo hiſtor. Seraphic. in eo. Vvadinghus tom. 1. Annal. Minor. ad annum 1216. parag. 2. 1219. parag. 52. 1220. parag. 69. & tom. 2. an. 1272. parag. 11. 12. &c. Item in Additionibus ad tom. 2. ſub annum 1255. parag. 5. Mariani lib. 5. capite 1. plenus autem dierum deceſſiſt in vita, anno Chriſti 1272. ab eo verò tempore, quo Religionem Seraphicam ingreſſus, Domino le oſciparar, ann. 55. vnde hallucinatur ſanctus Antonius, dùm vult huius B. Chriſtophori ſecularem atquiſſe: *Vidimus eum (inquit) penè centarium ſuum.* Alioquin moriens ipſe ann. 1459. etatem 100. annorum expleſſet. Brouſus tom. 13. Annal. Eccleſ. ad annum 1272. parag. 19. Guillelmus à Grace, in ſerie Episcoporum. Cadurcenſ. ſub Guillelmo 4. Episcop. parag. 90. Salluſtius tom. 1. Martyrolog. Gallican. in Supplemento die præcedenti.

- §. 6. *Beatus Thoma à Scarlino, Confeſſaris.* d] Hic à Florentia, à Linario oppide, ſue etiam de Scarlino dictus eſt: laicus quidem profeſſione, ſed ingenio præſtans & ſagacitate, Religionem Seraphicam profeſſus eſt apud Conuentum ſancti Franciſci Feſulærum, propè Florentiam. Cùm autem B. Ioannes à Stronensis, in toto ſerè Regno Neapolitano Obſeruantiam Regularem promoueret: accepiſi ſibi in ſocium hunc B. Thomam, quem & dereliqui in Conuentu ſancti Ioannis de Rupe Montisplani, in Aprutio. Poſtè ipſe B. Ioannes tranſiens ex Aprutio in Apuliam, ſeu prouinciam ſancti Angeli, Vicarium ſuum in ea inſtituit præſatum B. Thomam: vnde haud mirum eſt, ſi huiuſce prouincie zelus primordialis, paupertas atque ſanctitas tanta fuerit. Is enim eius fratres, hominum frequentiam fugere, ſtrictiſſimamque paupertatem cuius humilitate conſtantiam colere docuit: ſummam abſtinentiam cum oratione coniungit, & cæc. Caſtus mirè excollebat ab eo: vigiliis, ieiunijs, diſciplinis, ciclio, aliſque penitentibus operibus iugiter vacabat.

- §. 7. Cùm igitur, in præſatis prouincijs ſancti Angeli, atque Calabriae, Prouincialem Vicarium egilet: Summiſſe poſtmodum auctoritate, cuius vices gerebat, ſultus, quòſdam, Fraterculos, ſue Fratruſculos paſſim nuncupatos, anno milleſimo quadringentiſimo vigefimo: ex quodam loco, ad tertium miliare, à pago Scarlino diſtante, populiffet: eum

ſibi, ſuiſque Fratribus, ſeruata tamen paupertaria norma, ex eadem Apoſtolica auctoritate, in habitaculoem adaptauit. Idem fecit in pluribus alijs locis: propter quod ab ipſis Fratricellis, plurimas, eaſque grauiffimas perpeſſus eſt perſecutiones. Anno milleſimo quadringentiſimo trigefimo nono, B. Albertus à Sartiano, huſce Ordinis alumnus, ab Eugenio IV. Pap. ablegatus fuit Commiſſarius Apoſtolicus in Orientem: Beatus verò Thomas miſſus eſt vni cum tribus ſocijs ab eodem Summo Pontifice, ad Preſbo. Ioannem, Æthiopiæ Imperatorem, pro grauiffimis, vigentiſque rebus agendis: veſtium à Maaris in via interceptus, & in vincula coniectus; Mirum! quanta pro Chriſto tunc pertulerit tormenta: de quibus tandem liber dimiſſus, in Italiam reuertitur, & in Conuentu Raſiſio infirmatus ad mortem, in ſibi ſpiritus Deo reddiſt, anno milleſimo quadringentiſimo quadragefimo ſepimo. Multis miraculis inſignitus, non ſolum in vita, & poſt obitum, ad eius ſepulchrum, ſed & ad contactum habitus, ſeu Tunice, & cæc. vbi-cumque reperitur. Scribunt de eo Marcus Vlyſſiponenſ. 3. part. ſup. libro primo, capite ſeptimo, vigefimo octauo, trigefimo tertio, & trigefimo quarto. Item libro ſecundo, capite vigefimo octauo, vigefimo nono, & trigefimo. Item libro tertio, capite quadragefimo ſecundo, & libro ſepimo, capite quadragefimo primo. Gonzaga part. 2. ſup. in Conuenta 16. prouinc. Romanæ. Item in Conuenta 1. 11. 12. & 29. prouinc. Tuſciæ. Item in Conuentu 5. prouinc. Bernardini: & in prouinc. ſancti Angeli, Brouſius tomo decimo ſexto, ad annum milleſimum quadringentiſimum quadragefimum quartum, paragraph. 93. Vvadinghus ſup. tomo ſecundo, anno milleſimo ducentefimo octogefimo nono, paragrapho quadragefimo quinto. Item tomo primo, ad annum milleſimum ducentefimum decimum ſeptimum, parag. vigefimo, & tom. 4. ad annum milleſimum nonagefimum nonum, parag. 69. Petrus Martinus, Leoniffianus, ſcripfit de eo, ſubſedit.

*Valere quiſquis amat ſancti & pia facta
vtrorum,*

Hoc oculis, animo, mente, reuoluat opus.

*Mirificum eſt opus, & totum memoranda per
Orbem*

Linarij Diui congerit alla Thoma.

Toſſianus libro primo, hiſtor. Seraphic. qui diuerſum ponit eum à B. Thoma Florentino, vt te vera eſt, de quo ſup. 6. Februario.

Beatus Ioannes Picti, Confeſſaris. c] Læicus erat, §. 8. prouincie Arragonie alumnus, de cuius ſanctitate proceſſus ſunt in partibus coram Ordinarijs: Agit de eo Rapinæus, in hiſtor. General. Origin. Recollektor. Introdution. parte prima, paragraph. quarto: ex libello Neapoli impreſſo, apud Typographum Ioannis Domini Roncalbio, anno milleſimo ſeacenteſimo vigefimo ſexto.

§. 9. *Beatus Bartholomaei, Confessoris.* f] Ex Andalusia, in Hispania Tatraconensi, oriundus fuit. Qui ab ingressu Religionis, admirabili pace conscientiae, animi quietudine, & cordis mansuetudine, corpus gaudere: siue subdatus, siue Praelatus extiterit, nunquam alteri offensionem praeiuit, sed mitis in omnes, cunctos æquanimiter fratres charitatis complectebatur brachis: maximè autem valetudinarios & ægros, quos singulari, feruentique opera, iuuabat. Abfluentia fuit extimæ, omnia ieiunia in pane & aqua

persequebat, feruentissimus ad orationem stabat. Maximè autè Augustissimum Eucharistiae Sacramentum, sanctissimamque Deiparam singulari prosequatur deuotione: cuius precibus, cælis obtinuit, Sabbatho, die immaculatæ Virginis consecrato, è viuis excedere, apud Conuentum Villæ Castinæ. Florebatur circa annum 1600. Ita Ioannes à sancta Maria, part. 2. Chronic. prouincie S. Iosephi, lib. 4. cap. 34.

NOVEMBER

Kalendis Nouembris.

Poleti, Beati ^a Simonis à Collazono, Confessoris: qui generis nobilitate, eruditione, ac vitæ perfectione clarus: Prouincialatus officio, in Prouincijs Marchiæ, & sancti Francisci maxima cum prudentia, humilitateque functus est: ac demum miraculis fulgens, migravit in cælum. Apud Burgum sancti Sepulchri, in Vmbria, Beati ^b Raynerij, Confessoris: miræ devotionis viri, qui & mortuos suscitauit, & plures infirmos curauit. Laudæ, Beati ^c Antonij, Confessoris: Regularis Observantiæ feruentissimi, cuius anima ab Angelis, cum iubilo, in paraditum deportata est. Rhegij in Calabria, Beati ^d Ioannis-Baptistæ Candeliz, Confessoris. Romæ, Beati ^e Nuntiz, Viduz, Tertiariæ: quæ sanctis operibus, & pijs exercitijs, mirum in modum enicit.

NOVEMBRIS PRIMA DIES.

Esti Simonis à Collazono, Confessoris. a.]

Nobili genere natus, puer, sub Seraphico Patre sancto Francisco, an. 1210. Ordinem intrauit: cumque vitæ perfectione & eruditione fulgeret, Minister provincialis Marchiæ, deinde prouinc. S. Francisci delectus est. Qui maxima prudentia, & humilitate, ea quæ ad præfatam officium spectabant, exercebat: & ad vitam Religiosam, matrem primò traxit, deinde sorores, nepotes, aliasque formas nobilissimas. At quàm Deo hic acceptissimus fuerit: miracula, quæ per eum, post illius mortem edita sunt, apertè declarant: quorum plurima Summi Pontificis iussa authenticè descripta per Episcopum Spoletanum fuerit, & confirmata. Obijt ac sepultus est Spoleti, in Conuenta sancti Simonis Apollini Fratrum Minor. ad cuius discessionem ipse nuncupatur S. Simonetius. Eius sacrum corpus reconditur intra sepulchrum marmoreum exquisitè fabricatum: in cuius gyro, plura illius sunt exarata miracula. Obijt an. 1240. Egregia eius facta ac miracula scribunt Marcus Vlyssiponens. part. 1. Chronic. Minor. libro primo, capite 5. & 10. B. Bartholomæus Pisanus lib. 1. Conformit. fruct. 1. & 11. part. 2. in Fratrib. Minor. prouinc. sancti Francisci, Gandit. illustr. Codex M. S. Abbat. S. Victor. Paris. ibid. Gonzaga part. 1. Origina. Seraphic. Relig. vbi

de BB. viris huiusque Ordinis. Tossinianus libro primo; histor. Seraphic. Pœquetus in Catalog. viros. illustr. Franciscan. Algerita in Arboce Epilogica totius Ordinis. Seraphic. Wadinghus tom. 1. Annual Minor. ad annum 1210. parag. 44. 1221. parag. 6. 1222. parag. 24. 1235. parag. 35. 1239. parag. 4. 1240. parag. 6. & 7. item tomo secundo, ad annum 1252. paragraphe 17. quo anno Innocentius IV. literas dedit, vtret veritas inquireretur tantorum miraculorum, quæ ad eius sepulchrum & invocationem fieri dicebantur, incipiant, *Ex parte dilectum*, sub Datum Perusij 3. Calend. Maij. Pontif. an. 9. qua de re vide ipsum Wadinghum ibid. an. 1240. et Mariano libro primo, capite 6. parag. 10. & Bernardo à Bessa.

Beati Raynerij, Confessoris. b.] Socius erudit. B. Benedicthi de Episcopi: miræ deuotionis vir, professione quidem Laicus, sed quamplurimis signis clarus: suis enim precibus infirmos curauit, mortuosque resuscitauit: vt patet instrumento publico exinde confecto. Obijt an. 1304. eiusque sacrum corpus iscet apud Burgum S. Sepulchri, prouinciæ sancti Francisci, in Ecclesia Patrum Comuentualium, sub mœnici altari, vbi magna veneratione colitur. Agunt de eo B. Bartholomæus Pisanus sup. in prouinc. sancti Francisci. Codex M. S. ibid. Marcus Vlyssiponens. sup. lib. 6. cap. 26. parag. 4. Gonzaga sup. Tossinianus sup. & Wadinghus sup. tom. 2. an. 1238. parag. 11. & tom. 3.

an. 1504. Algezira in Arbore Epologica totius Ord. Franciscan. Picquetus sup.

3. *Beati Antonij à Landi, Confessoris. c.]* Laicus professus, tanta existit sanctitate præditus, ut hora felicis illius transiit, Fratres audierunt Angelos canentes, & cum iubilo animam eius ad paradisi gaudia deducentes. Primus illorum Patrum fuit, qui statum Observantiz ad amissionem servauerunt. Iacet apud sanctum Iohannem extra Laudensem urbem, in provincia Mediolanensi, ubi plura à Deo consecuti sunt beneficia, qui huius sancti patrocinia ex animo implorant. Memoratur à Marco Vlyssiponsi. part. 3. sup. libro septimo, capite 64. sub annum 1500. & à Gonzaga part. 2. sup. in Contentu Nouariensi. qui est 4. prouinc. Mediolanensi, in cuius Ecclesia corpus illius nunc asseratur: fortè illic translatum, cum præfatus Conuentus sancti Iohannis solo æquatur.

4. *Beati Iohannis, Confessoris. d.]* Hic patria Rheginus, in Calabria natus, professione laicus erat: qui an. 1532. cum B. Ludouico Rheginus, ac reliquis ex Observantium familia, ad Capucinos migravit. Fuit Regulæ Observantissimus, vita austerus, charitate feruens: tamque in oratione assidus, ut vix unquam, eum suo muneri satisfecisset, ab Ecclesia discederet. Obitum suum, Deo reuelante, longè ante præfatus: & septuagenarius ad celeste præmium euoluit, an. 1555. iuxta Bouerium tom. 1. Annal. Capucinor. eodem anno, parag. 13. ex M. S. prouinc. Rheginens.

Beata Nuntia, Vidua, Tertiar. c.] Neapolitana erat natione, nupsitque viro siculo, qui eam in Siciliam secum duxit: sed eo paulò post, morte interueniente, orbara decessit apud se, totum tempus viduitatis suæ in pijs operibus: & ex animo, Deo libenter copiosiusque inferens. Quamobrem sæculi vanitatibus renuntians, Tertij Ordinis Franciscani habitum sumpsit: exinde peregrinationem Lauretanam amplectens: postea Romam pergens, sancti iuiba cepit insere loca, cunctaque sacra perlustrare. Verùm, moram illic faciens, habitaculum sibi delegit prope Ecclesiam sancti Petri in Vaticano, non longè à *Campo sancto*, ut facilius commoditas pietati suæ adesset. Nam orationi continuò instabat, in Ecclesia iugiter stabat: Sacramenta sepius frquentabat: abstinentia, ieiunijs, disciplinis, cilicio, silentio, aliisque corporis mortificationibus, emicabat: quare in magno honore habita est à quamplurimis vijs pietate, & scientia præditis. Visitata est à B. Angelo de Pax, qui diem mortis illi prædixit: sicque pazmania Sacramentis obijt, anno millesimo quingentesimo nonagesimo sexto: cuius corpus conditum est apud sanctum Petrum, in Capella Desparx Virginis, à *Febribus*: vbi ingenti populi veneratione colitur. Illius memore Barezzi 4. part. Chronic. Minor. libro decimo, capite quinquagesimo quinto, ex Chronica Bonifacij Bonibelli. Maranus libro sexto, capite 39. Chronic. strictior. Observant. Reformat.

QVARTO IDVS NOVEMBRIS.

IN Prussia, Beatorum ^a Martyrum Conradi & Voislai: qui pro fidei prædicatione capite truncati sunt. Gretij in valle Reatina, Beati ^b Iohannis Confessoris, Tertiarj Seraphici Patris sancti Francisci amantissimi: vitæ sanctitate conspicui. Foroliuij, in Romandiola, Beati ^c Iacobi Vagarelli, Confessoris: qui eruditione & prædicatione excellentissimus, virtutum etiam omnium specimen euasit. Theate Marucinatorum, Beati ^d Marci Theatini, Confessoris: qui litteris & virtutibus exornatus, Prouinciale munus præclare obiuit, & sancto sine quieuit. Argentonij, in territorio Sagiensi, Beate ^e Margaritz à Lotharingia, viduæ: quæ illustrissimo genere orta, humilitate, pietate, atque sanctis operibus copiosè eluxit.

NOVEMBRIS II.

5. *Beatus Conradi & Voislai, Martyr. a.]* Horum mentionem egerunt B. Bartholomæus Pisanus libro 1. Consermat. fruct. 8. part. 2. vbi de Patrib. Minor. prouinc. Saxoniz sanctitas illustr. Codex M. S. Abbat. S. Victor. Parisiens. ibid. Gonzaga part. 1. Origin. Seraphic. Relig. in BB. vicijs huiusce Ordinis. Item part. 3. in prouinc. Saxoniz S. Crucis. Bosius tom. 1. de Signis Eccles. capite 3. libro 7. sæcul. 13. Daça part. 4. Chronic. Minor. lib. 3. capite 72. Marcus Vlyssiponsi. part. 2. Chronic. Minor. lib. 5. capite 15. sub annum Christi 1189. qui & vocat eos BB. *Conradum & Voislai*: sed error est, vno librorum (Voislai enim nuncupatur: & vbi alius *Conradus*, non *Conradus*: sicut apud præfatum

Pisanum mendosè legitur) nam postea lib. 9. capite vigesimo nono, paragraph. 4. ad annum millesimum trecentiesimum seagesimum nonum, ab eo nominantur *Conradus & Voislai*: seu *Conradus & Voissellus*, vt Wadingho placet tom. 2. Annal. Minor. ad annum 1284. parag. secundo, vel *Voissellus*, tom. 1. ad annum millesimum ducentiesimum quadragiesimum nonum, parag. 9.

Beati Iohannis, Confessoris. b.] Ipse est, qui interfuit solemnitati natalis Christi, quem D. Franciscus, ex licentia Summi Pontificis, ita celebriter peregrit apud Gretium, in Valle Reatina: vbi: circa annum Domini millesimum ducentiesimum vigesimum tertium: cuius meminit D. Antonius 3. part. histor. Titul. 24. capite

capite secundo, paragraph. 6. loquens de Seraphico Patre S. Francisko. Ipse autem vir sanctus et practicus quae circa Christum gesta sunt assidue meditacione tenelens, de Dominica Nativitatis infantie: hominem nascens in Bethlem, Salvatoris infantiam paupertatem, similitudine qua poterat, repraesentare desideravit: ad castellum de Grevis quendam virum Religiosum, et notabilem nomine Iohannem transmisit: qui ad hoc locum et asinum cum praesepe, circumfuso gaudia sibi preparavit. Preparatis itaque praesepe senum importavit: ad alibi huius et asinus ad praesepe collocatur: et sic gaudia regulae celebres inquam Enates laudes dei debitas exultabant sed et sancti qui aderant, non latius a cantibus applaudebant. Stabat autem curam praesepe B. Franciscus presens. Tandem super ipsum praesepe sacra celebrantur solemnitas Missarum: et ipse sanctus Dei Lenia, solemnibus arumentis indutus, Euangelium vixit sanctorum pronuntiat: ac deinde populo, de nato in Bethlem Rege pauperi melliflora praedicat, et est. Hae desumptae ex D. Bonaventura capite 10. vita sancti Francisci, paragraph. 9. qui hunc vocat Iohannem de Grevis: Vvadinghus verb. tom. 1. sup. ad annum 1117. parag. 14. Iohannem Vestram, fortassis, eques Melitenis erat: nam eques vbi.que appellatur, Terrij Ordinis Minorum alumnus: cuius sepulchrum adhuc cernitur ibid. iuxta Altare paxepij.

5. 3. *Beatus Iacobus Vagarelli, Confessoris.* e] Patavinus erat S. Theologiae et Iuris Canonici peritus: scriptis Additiones in Summam Angelicam: optimis virtutibus, atque vitae sanctitate fuit insignis. Memoratur à Barezio 4. part. Chronico. Minor. lib. 1. capite 27. qui sic diem obiisse ann. 1507. sed corrigendus est, ut patet ex Gonzaga part. 1. Origio. Seraph. Relig. in Conventu sancti Hieronymi Fanolij, qui est 6. provinc. Bonens. *Dextera eius facilli inquit quod in datus laei Ecclesia immacolata Conceptionis B. Virginis Mariae sacramentum est, B. Patris Iacobi Vagarelli, patria Paduana, qui doctissimus pariter et excellentissimus praedicator existit: quoque Angelicam summam suis Additionibus collustravit, sepulchrum sequenti Epitaphio exornatum, adiacet.*

Hic iacet corpus Beati Iacobi Vagarelli de Padua, Ordinis Minorum Regularum Observantis. Obijt M. D. XVII.

Illius item meminit part. 1. in BB. vixit huiusae Ordinis. Vtilioris Athonarum Orthodoxo. Franciscan. littera 1. ab eo *Vagarelli*, vocatus: sicut et ab ipso Gonzaga sup. in Conventu sancti Bernardini Ortatorum, qui est 23. provinc. Romane: et à Barezio capite quinquagesimo tertio, sup. Picquero in Catalog. vitor. illustr. Franciscan. Tollinang lib. 2. provinc. Romanorum.

Beatus Marcus, Confessoris. d] Peravit provinciae sancti Bernardini, in qua sanctissime decessit à vixit anno millesimo quingentesimo trigesimo septimo, sepultus in Theca ligata, ad gradus maioris Altaris Conventus Theatis (qui est 4. provinciae provinciae) vbi corpus eius post annos quindecim, reperiunt est integrum abique vlla corruptione. Teste Daqacapue vigesimo tertio, sup. ex M. S. provinciae praedictae.

Beata Margaritè à Lubaringia. e] Vxor fuit Renati Alencouentium Ducis, atque Pericensis Comitis, quae pietatis operibus admodum dedita: quinque Monasteriorum, videlicet, Mauritaniae, apud Vnellos, Argentonij, Alenconij, Castu-Villanij, atque Castri Gontherij, Fundatae extitit deuotissima. Orbata autem marito, anno millesimo quingentesimo oonagesimo secundo, Religiosa sanctae Clarae efficitur: quo in statu vitam virtutibus plenam ducent: sanctissime obiit anno millesimo quingentesimo vigesimo primo: cuius corpus conditum est in sacello matris, praesentis Monasterij Argentonij, iuxta locum pronuntiandi Epistolae deputatum. Eius vitam descriptit Yuo Magistri et Hilarion à Coilla, libro tertio, illustr. Catholic. pag. 778. Agunt de ea Claudius Paradisus in Fœderation. Renatus Chopinos libro secundo, Monastic. Titul. 1. paragrapho vigesimo sexto. San-Marthani, libro 9. illustr. Genealog. Franc. Gonzaga tertia parte, sup. in Monasterio 4. 5. et 6. provinc. Francie Parisiensis.

TERTIO IDVS NOVEMBRIS.

A Pud Marpurgum Germaniz oppidum, Beati ^a Conradi Marpurgensis, Confessoris: admirandis virtutibus exornati, qui & Teutoniz functus est Prouincialatu, & sanctæ Elisabethæ Hungaræ, Viduæ, Confessarius: Directorque spiritualis extitit. Rilonij, in prouincia Colonienfi, Beati ^b Elekti, Confessoris: magnæ sanctitatis viri. Florentiz, Beati ^c Humilis, Confessoris: qui diuina reuelatione ad Ordinem Seraphicum vocatus, virtutibus & miraculis coruscavit. Magdeburgi, in Germania, Beati ^d Simonis Anglici, Confessoris: qui doctrina & sanctitate venerandus, primus per Teutoniam Lector factæ Theologiæ extitit, & tertius eam rexit Prouinciam. In Dacia, Beati ^e Ioannis à Gatorfodio, Confessoris: mansuetudine atque pacifica bonitate præclari. Mondragonij in Campania, Beati ^f Pauli Siculi, Confessoris. In India Orientali, Beati ^g Antonij Laurerij, Confessoris: qui pro Euangelij propagatione, vastissimas Indiarum regiones perlustravit, & innumerabiles infidelium turmas Christo Iesu peperit. Alchonchelij, in finibus Castellæ & Lusitaniz, Beati ^h Didaci Millani, Confessoris: qui sæpè Guardianatus officio functus, orationis, penitentizque exercitiis claruit, & crebris miraculis refulsit.

NOVEMBRIS III.

1. **B** *Emi Conradi Marpurgensi, Confessoris.* a] Magister, Paterque spiritualis extitit S. Elisabeth, à quo & ipsa habitum Tertij Ordinis Minor. accepit, dum Guardianatus officio fungeretur in Germania: vbi vitam sanctitate, doctrina ac consilio multus profuit: zelum, perfectioremque suæ virtutis, miraculis ostendens. Qui postea Germaniz Prouincialis Minister euasit, teste B. Thoma Castiprano, lib. 2. Apum, cap. 1. numer. 18. Item, *vidi Fratrem Conradum Ordinis Minor. qui Minister Teutoniz, mira gratis predictis fuit, et sanctorum seruentissimus venerat, in multis euasit.* De eo agunt Maruani lib. 2. cap. 17. Marcus Vlyssipontenf. 1. part. Chronic. Minor. lib. 9. cap. 14. & 2. part. lib. 1. cap. 1. Wadinghus sup. tom. 2. Annal. ad an. 1237. parag. 7.

2. **Alus est** B. Conrado Marpurgens, Presbytero seculari, quem ob egregias animi virtutes, in Magistrum spiritualem sub quoquo ascieuerat, ipsa sancta Elisabeth, cuius meminerunt multi: dumque Inquisitionem hæreticorum per Germaniam ageret, ab ipsius in via trucidatus est, an. 1233. 3. Calend. August. Vide, post alios, Vvadinghum copiosè de eo scribentem, tom. 1. Annal. Minor. ad annum 1226. parag. 4. & ad annum 1233. parag. 34. & alibi. Dissert. etiam nolet B. Conradus ab illo, Ordinis Prædicatorum: quem commemorat idem Castipranus sup. numer. 22. miraculis clarum: qui postea occisus est, in publico foro, dum frequenti populo, apud Teutoniam, concionaretur, an. 1218. Ita Trithemius in Chronico Hirsaugiens. ad annum 1214. & 1233. Albertus Leander, de viris illust. Ord. Præd. & ex eo Antonus Senenf. in Chron. Præd. Ferdinandus Castello libro primo, capite 12. & 13. Wadinghus sup. ad annum 1226. Bzouius in Annal. ad annum 1228.

3. **Beati Elekti, Confessoris.** b] Hic est, cuius animam vidit pius quidam Frater, in equo nimio decore fulgen-

te, à duobus Angelis, in cælum deduci. Illius meminerunt B. Bartholomæus Pisanus lib. 1. Conformit. fruct. 8. & 11. part. 2. in Fratrib. Minor. prouinc. Colonienf. sanctæ illust. Codex M. S. Abbat. S. Victor. Patif. ibid. Gonzaga part. 1. Orig. Seraph. Relig. vbi de BB. viris huiusce Ordinis, Toffianus lib. 1. & 2. Seraph. histor. Quare errore labitur Marcus Vlyssipontenf. part. 2. Chronic. Minor. lib. 1. cap. 10. sub annum 1245. dum ex duobus BB. Elekti, qui Rilonij, in prouinc. Colonienfi obiere, vnum tantummodo facit, seu quod vni debetur, alteri tribuit. De alio B. Electo egimus 2. Aprilis. Vvadinghus tom. 1. sup. ad an. 1249. parag. 9.

Beati Humilis, Confessoris. c] Breuiter quidem, sed 4. Laconico more, comprehendit S. Antonius 3. part. histor. titul. 24. cap. 9. parag. 5. quæ de eo encomiasticè possent enarrari. In Florentia (inquit) decedens quidam, Frater Humilis dictus, è Persijs utiuidus: scriptis multis claris miraculis. Hic ex diuina reuelatione Ordinem intrinsecus: qui cum Christum sibi apparetum, & ingressum Ordinis precipientem interrogaret: quem vitam in Ordine teneret? Respondit ei Christus: tenet vitam communitatem, & fratris Fratres, & non indices alios de factis suis. Eadem confirmat B. Bartholomæus Pisanus lib. 1. Conformit. fruct. 8. & 11. part. 2. in Fratrib. Minor. prouinciz Tusciæ sanctitate illust. Codex M. S. Abbat. san. Victor. Parisiens. ibid. Marcus Vlyssipontenf. 2. part. Chronic. Minor. lib. 1. cap. 4. 6. ex Chronicis antiquis. Toffianus lib. 1. sup. Gonzaga part. 1. sup. in BB. viris huiusce Ordinis. Pacquetus in Catalog. viror. illust. Minor. Marianus lib. 1. Chronic. fruct. Obseruat. Reform. cap. 7. Algeria in Athore Epilogica totius Ordinis. Franciscan. Wadinghus sup. tom. 1. ad an. 1209. parag. 35. & 1211. parag. 6. & 7. Item tom. 4. ad an. 1399. parag. 42.

B. Simonis, Confess. d] Vir fuit virque sanctissimus ac doctissimus, primus Lector factæ Theologiæ prouin-

5. 7.

provincia Saxoniz, ac per Teutoniam: cuius corpus quietis in Conventu Magdeburgensi, seu Mandeburgensi. Agunt de eo Pisanus sup. in provincia Saxoniz. Gonzaga part. 1. sup. & part. 3. in prefata provincia. Piquetius & Wadinghus sup. tom. 1. ad annum 1227. parag. 4. 1228. parag. 26. 1230. parag. 16. 1247. parag. 21. & 1249. parag. 9.

5-6. *B. legatus, Confess. c.* Mansuetissimus extitit, & virtus, mortem suam longè antè prædixit. Vide Pisanum lib. 1. sup. fruct. 8. part. 1. in provincia Daciz. Gonzagam part. 1. sup. & part. 2. in hac eadem provincia.

5-7. *B. Pauli, Confess. f.* Sui status ac professionis extitit amantissimus, & ingenti paupertate extortatus. Dum semel Missam celebraret, allatus est infantulus, mortuus in cunis inventus, qui sibi à dolente matre oblatas est: quem expleta Missa, facto crucis signo super eum, vivientem reddidit genitrici. Complura alia miracula, divina virtute operatus est. Obijt autem an. 1502. in Monasterio Montargoniensi (ubi Confessorius Monialis fuerat) apud Regnum Neapolitanum. Ita Vlasyponens. part. 1. sup. lib. 7. cap. 37.

5-8. *Beati Antonii, Confess. g.* Cognominatus legitur Antonius Laurentius, Laurentus, & Laurentus. Scandum autem in prius, quod ad 1500. milliana à civitate Goa, Scotora, seu Sohotora, maris Erythraei Insula, à Christianis Thomis, & Mauris, aliisque Infidelibus inhabitata, surge: ad quam Transitus Acuniz, Indiz Prorex, missus ab Emanuele Lusitaniz Roge, ingenti cum classe appulit, hostes devicit, Fartariz, & benigne portu eos expulit, & ipsorum obtinuit propugnaculum. Postea, ad eius Insulam Christianos, pacis legationem misit; promittens fe illis & milites & Religiosos Franciscanos relicturum: istos quidem, vt instruendos illis in fide Catholica: illos vero, vt in iure ab omni iniuria vindicandæ, incumbere, quod & præstitit. Nam munitiones firmatas, Manrocorum Templum, in eius mediculo erectum, optimè prius expiantur, Fratres vestros, S. Mariz de Victoria dicarunt, ibique plures ex illis Insularibus baptizant: teste Gonzaga sup. part. 4. in province. S. Thomæ, sub fin. quod & Massius lib. 3. histor. Indiz. ante med. ad annum 1509. confirmat, dicens, Itaque sano Arabum expiato, & in cultum Virginis Mariæ converso, Arcis custodia, cum idonea manu, Alphonsi Navarra, Lusitaniz, concessa est, vt verè Christiana præcipuis, eximia sanctitate, & Antonius Laurentus, Franciscanus, qui solentis virtutis, quæ in humanum morem, ac Religionem irrepserunt, intolsisse ad veteram pietatem erudendi, ali-

que anno planè Apostolice munere esset functus. Postea vero, eam Insulam deseruit (iuxta ipsum Gonzagam, & Massium lib. 4. sub annum 1508. circa medium) & è Scotora Insulam petens, ad Surattam eoz Carnabatæ, factò naufragio, cum aliquot Lusitanis ad Mamudium Regem captivus abduci B. Antonius: sed exinde, mira Dei providentia, liber dimissus, Cochinum, vna cum Comibus rediit: quos Albuquerque Indiz Prorex, ingenti gaudio, compexit atque excepit.

Rem notata dignam refert Massius ibid. lib. 3. §. 9. ante med. ad annum 1510. hinc verbis, Itaque magna sua cum animi voluptate, præter spem, incivitate reperit, eos, qui, vt supra dictum est, ab Scotora redientes, in Cambasum Insulam exierat, atque ad Cambaiam Regem, præcipuis abductis fuerant: vñ istudam Drum, vni maxime Antonio Laurentio, Franciscano, salutem de libertate debebat. Cum enim iam dies in eo sermo degeneret, atque ad eos extimandas accedere nemo: Laurentus, omnium confesso, delectus est, qui Goam, de redemptione, contuleret, ea lege, vt, si ubi transisset, intra certum diem, bona fide, rediret: atque eius ream suam quibus obsequium & pietatis ille sacrum circum reliquit, Regi restituit, professionis suavitatis atque ingenuitatis, hanc minimum sanctissimi a partem, horrido in illa sine consistere. Vt Goam pervenit, absente per id tempus proatre, ubi de cetero super tantæ re perit: ita infideli negotio, prostrato, vñ recuperat, in Cambaiam revertit. Quæ res, tanta admiratum Regem effecit, parparatoque, vt confestim, sine ulla pretio, quæ etiam ornatus lautissime Lusitanos benigne dimiserit. Neque in mediâ Laurentii virtutis & sanctitatis consecrata est; verum apud illas nationes, non parva cum utilitate regiam præbuit existimationem: & semper omnino Lusitanico peperit: sunt, quæm egregio documentata, non solum ad conscientiam fructum, & spiritus religionem, sed etiam ad spes & gloriam, constantia promissionum, & fide, ubi in rebus humanis esse præstantis. Hæc ille, in Evangelio disseminando idhuc laborabat B. Laurentus, ad Bazaium Cambaiæ urbem, circa an. 1511. ipso Massio teste l. 15. post med. Vide Daçam part. 4. Chron. Min. l. 1. c. 47.

8. *B. Didaci Milani, Confess. b.* Oportundus erat ex Villanous de Scapha fracta: vt ostensionis continue, austeritatis & patientiæ non vulgaris: cunctis spernimis, & insularis in pane & aqua, carnem suam edocubaret: hæc ad orationem rapiebatur in extasim: pius & benignus in omnes. Sanctissimè hæc die obiit, an. 1594. Alconchelij, cum esset illius loci Conventus (qui est 14. provinc. S. Gabrielis.) Guardianus, vbi multis miraculis floruit. Vide Daçam 4. part. Chron. Min. l. 4. cap. 23.

PRIDIE NONAS NOVEMBRIS.

Mediolani, Sancti Caroli Borromæzi, Archiepiscopi & Cardinalis, necnon totius Ordinis Fratrum Minorum Protectoris: qui illustrissimo natus genere. gregem sibi commissum, mira Pastoralis sollicitudine rexit, & ob præclara ipsius miracula, à Paulo V. Pontifice maximo, in Sanctorum numerum est relatus. Arimini, Beati Ioannis Barroti, Confessoris: miraculis clari. Vallis in Istria, Beati Iuliani, Confessoris: vitæ sanctitate celebris. Pisis in Tuscia, Beati Bartholomæi Pisani, Confessoris, & Doctoris eximij: qui paupertate, oratione, & abstinencia spectabilis, gloria etiam miraculorum insigniter refulsit. In Monasterio Arcellæ, propè Patavium, Beate Helenæ Paduanæ, Virginis: quæ nobili genere nata, admirabilis patientiæ specimen dedit, ac dono curationum multipliciter eluxit.

3. **B**eati Caroli Barthelemi, Archiepiscopi. a] Fuisse 23. totius Religionis Seraphicæ Cardinalium Profectorem, scribit Gonzaga 1. part. Orig. Seraph. Relig. vbi de Profecto. Ordini. Minor. ponit eum 16. Tolosianus ibid. lib. 2. histor. Seraph. Obiit an. 1584. die 3. Novembris, anno vero 1610. canonizatur à Paulo V. Papa: qui diem festi illius indixit 4. Novembris: quem ritum nostra provincia sancti Dionysij in Francia postea suscepit, ut constat ex statutis eiusdem provinc. à R. P. Carolo Ripano, in lucem editis an. 1629. cap. 1. art. 1. vitam eius descripserunt Augustinus Valerius Episcopus Cardinalis Veronenf. Carolus Bascapa, Episcopus Novantenf. Ioannes Franciscus, Vercellenf. Episcopus: Petrus Scuparius, Theologus: Carolus à Bascia: Petrus Guislinus, & ceteri. Franciscus Panigarola, Astens. Episcopus, duas Conciones de eo ad populum habuit, & multalij.
3. 2. **Beati Iohannis Barri, Confessoris.** b] *Barroterus, Barroterus*, seu *Barbales* cognominatur: necet Arimani marescalcis gloriosus. Memoratur à Pisano lib. 1. Confortuar. fruct. 8. & 11. part. 1. in Fratrib. Minor. provinc. Bononiens. sanctat. illustrib. Gonzaga part. 1. Orig. Seraph. Relig. in BB. viti huiusmodi Ordinis. Wadingho tom. 2. Annal. Minor. ad annum 1292. parag. 14. & tom. 3. ad annum 1305. parag. 3. Algeriaz in Arbore Epilogica totius Ordinis. Franciscan. Piqueto in Catalog. viror. illustr. Minor. Tolosiano lib. 2. in Custodia Foroliviens.
3. 3. **Beati Iuliani, Confess.** c] *Huius dies festus solemniter ibidem colitur: pro vt attestantur Pisans sup. in provinc. Dalmatiz, & Vvadinghus tom. 3. ad an. 1305. parag. 4. & tom. 4. ad an. 1399. parag. 35.*
3. 4. **Beati Bartholomæi Pisanus, Confess.** d] *Orivandus erat ex Ripano, in Tuscia, filius Albij, iuvenis Religionem Seraphicam ingressus est, in qua piis virtutum exercitiis additus, sacrarum studio litterarum maxime incubuit: ita vt Magister factus, Theologium publicè docuerit Bononiz, Patavij, Pisis, Senis, atque Florentiz. Verbum Dei prædicavit in præcipuis Italiz vrbibus, ingens omnium applausus. Valde devotus semper extitit & altissime paupertatis zelantissimus. Vilium habitu scripius induebatur, nudis pedibus semper incedebat. Cibocum parsimonia delectabatur, sanctam orationem summè colebat, triginta, & eò amplius libris, suam Ecclesiz sanctæ Dei fidem restitam reliquit. Tandem, honorum operum plenus, & meritis acque annorum numero cumulatus, animam exhalavit in Conventu Pisano: cuius corpus sacrum reconditum est intra sepulchrum marmoreum, coram Altari B. Gerardii Panormitani (de quo 17. Decemb.) in Eccles. Fratrum Minor. De eo agunt Marcus Vlyssipponenf. part. 3. Chronic. Minor. lib. 1. cap. 8. Gonzaga part. 1. Orig. Seraph. vbi de Fratrib. Minor. Doctrina illustrib. Item part. 3. in provinc. Daciz. Villorus Athenarum Orthodox. Franciscan. littera B. Possuinus in Apparatu sacro.*
3. 5. Nunc elucidandum venit, id quod Plessius Mornæus, hæreticus, caullare est auctus de eo, in Mysterio iniquitatis: quod imponè edidit adversus Ecclesiam Catholicam, Apostolicam Romanam: impietatis & erroris illum redarguens, ex eo quòd librum Confortuarum Seraphici Patris sancti Francisci ad vitam Iesu Christi, Redemptionis nostræ, composuisset. Eodem viti laborasse volebat Mornæus Archiepiscopum Florentinum, sanctum videlicet Antonium, in eadem

conformitate D. Dominici, ad Iesum Christum describenda: sed obiectum huiusmodi occurrentes Renovendi. Nicolaus Cofferellus, Massilens. Episcopus, Ordini. Prædicat. Ammissus, tanta rationum strenuitate SS. Dominicum, atque Antoninum, vindicavit ab ea falsi suspitione, vt hæretico Plessio perpetua infamia remanserit: quod latius cernitur in libro ipsius Cofferelli, pro Reipositione ac confutatione præfati operis, *Mysterium Iniquitatis* intuliculi, pag. 869. & seq. sub Innocent. III. Papa.

Partes sui instituti egregiè totatus est Cofferellus adversus hæreticum, sed parùm æquus viti est in igne alieno: & vitam, que Ordinis Minorum erant, siluisset, seu petranisset intuliculi: nobisque Franciscanis reliquitis tuenda: pro vrbibus enim certamen inijssimus: quibus aucta iustitiz, veritatique scilicet, nullatenus defuit: sicut & nunc perspicuè videre licebit, quo in campum descendere cogimur. Tela viti hæretici nuper vidimus, cum confortitates sancti Francisci ad Christum Dominum oppugnare nitus est: perspicimus repulsum à Cofferello, ferientem illatam. Quo ad librum *Confortuarum sancti Francisci cum Christo Iesu: cum Ecclesia Romana insignem approbans: opus est viti particulari: qui nimis inconsiderateque zelo erga suum Patriarcham ductus. patri indicij band immeritè argui patet: dum cupiens in eius laudibus errantibus vituperandum delatari, verba trucidari, qua certè in præsum suum possunt duci. Patres autem huiusmodi Ordinis, qui id opus in suo Capitulo Generali approbaverunt, usquam sibi persuadebant, verba istius ita crudè fuit excubata: Or certam promissio, quod nullus illorum exinde erudetur. D. Franciscum Christum vel æqualem, aut superiorem esse, quamvis inter Beatos calentes prædicare affirmaret ab eis. Hæc ille pag. 870.*

Quantum ad præsum, fateor equidem librum Confortuarum D. Francisci ad Christum, haud fuisse ab Ecclesia Romana approbatum, vt strictè & pericidè intelligatur: non enim à Sede Apostolica ille liber propositus est tanquam Regula fidei nostræ: licet nil contra ipsam fidem contineret, sed hoc illi commune est cum cæteris omnibus, qui passim vsque nunc vbiquo circumferantur, approbati à Doctoribus Catholicis. Secundo, fuisse opus viti particularis, conc edimus: led viti Religiosissimi, atque doctissimi, sanctitæ viti, & gloria miraculorum illustris, qui impundè arguitur, ex eo quòd institutorem sui Ordinis, sanctum Franciscum, miris, sed veris laudibus, extulerit: nil enim de eo dixit, aut scripsit: quòd sanctus Antoninus (quem memini dicens ipse Cofferellus) non fuerit effatus de sancto Dominico, pro vt intuenti patet.

Ipse etenim B. Bartholomæus Pisanus, reddens rationem cur hunc librum in lucem ediderit, ita scribit in Prologo primo, post medium, versus fin. *Quod opus de Confortuarum viti Patris nostri Beati Francisci, ad vitam Domini Iesu, nostri Redemptoris, itasus appellandum: vbi per confortitates viti B. Francisci ad Christi vitam discurrenda, iuxta quod possibile est, mortalem hominem Christo Iesu conformari, usas seu conformem depræcet. Item in 1. & 2. Prologo, non solum vti vocat D. Francisc. sectatorem, imitatoreque Apostolorum in ea confortuarum ad Christum: sed & Prolog. 1. circa fin. addit, quòd propterea D. Franciscus, *Apud ipsum Regem Christum in gloria est sanctorum, id est, pro aliis sanctis, Virgine Beata, & Apostolis exceptis. Eodem repetitur lib. 3. Confortuar. fruct. 3. part. secunda, fol. 107.* *Quod**

Quid his verbis elarius? quid verius? ut proinde cunctis sit manifestum D. Franciscum, haud Christo coequali, vel superiorum esse: sed Deipara & Apostoli inferiorum esse etiam in caelis: ubi pro meritis datus locus retributionis & beatitudinis. Non igitur ita carpendus erat B. Bartholomaeus: si conformitatum liber viciis haereticis ita displiceret: quibus nec sacra fetipera, nec Patrum Orthodoxorum fides, aut Concilia Oecumenica arident. Consulendus, legendus quoque erat ipse B. Bartholomaeus à Cossicello, antequam virgo censura sic muldaretur. Vide sup. in nostro Prologo, parag. 7. & Augusti 31. paragrafo 6.

- §. 8. *Beata Helena Paduana. c.]* Maximis virtutibus hae ipsa fulgens, iacet Patrum plurimis miraculis exornata: cuius mentionem facit B. Bartholomaeus Pisanus lib. 1. Conformitat. fruct. 8. part. 4. ubi de Oedone S. Clarae Virg. agit, his verbis: *Fuit etiam alia in isto Ordo sicut sancta Helena de Padua: qua fuit Monialis in Monasterio exteriori de Arcella, quod Monasterium B. Francisci adificavit: & in dicto Monasterio S. Antonius noster Des Spiritum reddidit. In dicto Monasterio fuit seror & Monialis praedicta: qua maximis florens virtutibus, à Domino, vixit aeternam per patientiam, fuit comprobata. Locum enim primatatus virtute corporis & lingua, tenuit per annos 16. qua gestu corporis, & signis,*

maximam in talibus praebuit hilaritatem. Hinc Deus multa reuelavit, quae ipsa seroribus enarrauit, & caescripta Padua habentur: qua, dum essent in eodem loco, vidi. V. etiam riam petissim à Sororibus, quomodo illa sine lingua potuit reuelare? Respondunt Sorores, quod bacillus ab silentio abstruendum, non lingua, sed vultus loquebatur: & talibus vultibus & signis, omnia exprimebant, quae loqui volebat, & sic factus praedicta seror Beata. Hinc corpus estuendum seror inter regnum videntibus illas, cum tamen sit langum tempus, quod mortua est. Et quod manus est, ita suis reuoluit capiti & vultus, ac si videret: vnde tendunt serores praedicta, & pra deuotione largiuntur petentibus. Ipsa multis lacrimis & aliter mirabilis. Ipsa enim quendam nobilem Marchionem de Lupis, de Parma, Bononiam transfertur, in articulo mortis positum (missis vultu eius vixit pro eo) ad sanctum profectum reduxit, & plura alia miracula fecit. Eadem profectus referit Marcus Vlyssipontensis part. 1. Chronic. Minor. lib. 3. capite 41. Gonzaga part. 1. sup. ubi de B. B. Monialis Ordinis S. Clarae Virg. Tossinarius sup. in ca. Scardoneus lib. 2. histor. Pisanus, claus. 6. Portinarius lib. 9. felicitat. Paduan. cap. 19. Vvadinghus tom. 1. sop. an. 1242. parag. 4. 5. 6. 7. quo obiit. Salazar lib. 5. Chronic. ptouinc. Caltell. cap. 20. Brouas tom. 13. Annal. Eccles. ad annum 1230. parag. 20.

NONIS NOVEMBRIS.

ECdfordiz in Turingia, Beati ^a Benedicti, Confessoris: sanctitate celebris. Mesuracæ, in Calabria, Beati ^b Francisci à Cropanio, Confessoris, Concionatoris eximij: qui multarum meritis virtutum exornatus, sancto sine quocumque in India Occidentali, Beati ^c Petri de Castello, Confessoris: qui zelo salutis animarum, Mexicum traiciens plurimos Indos conuertit ad Christum, & patientia, paupertate, humilitate, oratione queclarus, obdormiuit in Domino. Caprariz in territorio Segobienfi, Beati ^d Ioannis Leganezij, Confessoris: miraculis gloriosi. Grinonij in territorio Toletano, Beate ^e Franciscæ à sancta Anna, Abbatissæ, Virginis, ex Tercio Ordine Seraphici Patris D. Francisci: pietate, prudentia, humilitate, atque abstinentia insignis.

NOVEMBRIS V.

- §. 1. *Beati Benedicti, Confessoris. a.]* Fuit hic B. Mariae Virginis deuotissimus atque studiosissimus: floruit circa annum 1265. Eius meminere B. Bartholomaeus Pisanus lib. 1. Conformitat. fruct. 8. & 11. part. 2. in Fratrib. Minor. ptouinc. Saxoniz sanctis. illustr. Codex M. S. Abbat. S. Victor. Paris. ibid. Marcus Vlyssipontens. part. 1. Chronic. Minor. lib. 9. cap. 29. Gonzaga Orig. Seraphic. Relig. part. 1. in BB. viciis huiusce Ordinis. Item part. 3. in prouinc. Saxonie S. Crucis. Tossinarius lib. 1. histor. Seraph. in ca. Vvadinghus tom. 1. Annal. Minor. ad annum millesimum ducentesimum quadragesimum nonum, paragraf. 9. Picquetus in Catalog. virot. illust. Franciscan.

- §. 2. *Beati Francisci à Cropanio, Confessoris. b.]* Claruit sub anno 1495. obitus Mesuracæ, apud Conuentum S. Marce de Gratia, qui est 5. prouinciae Calabriae: cuius sacrum corpus post odianimum ex-

humatum, repositum est omnino incorruptum, & ita recens, ac si modò fuisset sepulchrum: præterea, tantam ex se redolere, spiratque odoris similitudinem, vt vix suffert possit. Memoratur à Marco Vlyssipontens. part. 1. libro septimo, capite 29.

Beati Petri de Castello, Confessoris. c.] Minoriticum induit Religiosissimus hic Peter habitum in prouincia Conceptionis, atque ad sacros Ordines promouens: postquam se in omni virtutum genere, quam diligentissimè exercuisset, ad has regiones, non ex aliquo animi leuitate, sed ex ardenti charitate sub an. 1514. de Superiorum facultate se transfudit. Cùmque non abfque ingenti labore, tum Mexicum, tum Oremicum, quod sanè difficillimum est, idioma didicisset: tot, tantisque Infidelis ad fidem conuertit, vt vix eredit possit: ideoque sanè aduersa ferè semper valitudine, quam & patientissimè tulit. Nam licet oculoem vsum ad Tobæ instar amisisset,

& grauisissimis podagrae doloribus consuecitur: non secus ac aliter Iob in Itequilino, nunquam ea propter aliquid stultum contra Deum locutus est, immo potius nec temporis tantillum à diuinis laudibus cessauit, inquit: *Dominus intulit, Dominus ita uult: sit eius nomen benedictum in saecula.* Hi erant contenti huius tanti uiri sermones. Præterea, quoslibet sibi ab humilimodis afflictionibus seipsete concedebatur, nec otio rotapebat, nec refectioe imbecilli cotopascalo vacabat: sed vel facras Indorum confessiones excipiens, eos in fide confirmabat: vel aliquid de sacro Euangelio pro fugæstis proponebat, vel Fratres Indicum idioma, quatenus pauperculus illis aduamento esse posset, traditis quibusdam regulis, edocebat. Paupertatem etiam, obedientiam, castitatem, atque humilitatem, orationi fræt semper intentam, quam diligentissimè excoluit. Quibus denique uirtutibus elarus animam suo creatori reádidit, an. 1567. atque præcipui cuiusdam honoris causa, quod grauisissimus Deo ab hominibus habebatur, Tullæ, in Conuentu sancti Iosephi, ante maioris facelli gradus sepultus fuit. Hæc ex Gonzaga part. 4. sup. in præfato Consensu, qui est 15. prouinc. S. Euangelii in India. Barozzo 4. part. Chrome. Minor. lib. 5. cap. 7. Rapinæ in hist. General. Origin. Recollector. Decad. 7. part. 3. p. 228. 1. pag. 374. Mariano lib. 3. cap. 17. Chrome. illustrat. Obseruat. Reformat.

Beati Iohannis, Confess. d.] Laicus erat professione, uirtute & miraculis insignis. Sepulturam nactus est in Conuentu S. Antonij Capranæ, qui est 7. prouincie Castellæ, ut testatur, Salazar, lib. 2. Chronic. ipsius prouincie cap. 22.

Beati Francisci à sancta Anna, Abbatiss. e.] Hæc anno 1515. adducta est ex Monasterio Domine nostre de Planicie Almagrensi: ut huic cenobio Annuntiationis Deiparæ Virg. oppidi Grinonij Toletane Diocesis exordium daret, atque aduentans ad se uirgines bonis moribus, Regularibusque ritibus & ceremoniis imbueret. Iam in Monasterio sancti Ioannis de Penitentia Toletano Abbatissæ munus laudabiliter exercebat: egit quoque primam præsentis loci Abbatissam, cum notabili fructu spirituali animarum. Nam prudentia, charitate, magna pietate, summa humilitate, assabitate, modestia, abstinentia, Monasteria Obseruantia, ceteris suis uirgibus ita elucebat: ut moriendo, ingens sui desiderium apud omnes sortetur (quæ sunt Tertiaræ) reliquerit. Fœliciter enim uix suæ cunctis expleto, sanctissimè obdormiuit in Domino: sepulcrumque est apud præfatum Grinonij Monasterium, quod est 13. prouinc. Castellæ: Gonzaga ibidem, part. 3. sup. Barozzo. Item sup. lib. 1. capite 41. Salazar libro septimo, capite uigesimo secundo.

OCTAVO IDVS NOVEMBRIS.

IN Insurbria, propè Mediolanum, Commemoratio a Plurimorum Beatorum Fratrum: qui, cum pestis sæuissimè grassaretur, morbo laborantibus ministrantes, liberrimè mortem oppetiere: quos uel martyres religiosi piorum fides uenerari consueuit. Mediolani, Beati b Seraphini à Castillione, Confessoris: qui doctrina ac sanctis moribus præditus: uirginitatem perpetuè illæsam serauit, & miraculorum gratia illuxit, Ariolani in Corsica Insula, Beati e Petri à Brieta, Confessoris: mira abstinentia, oratione, ac paupertate conspicui. In Castella, Beati d Iohannis à Trinitate, Confessoris: magnæ sanctitatis uiri. Areali, in territorio Abulensi, Beatæ e Aldonxæ Lopetæ, uirginis, Tertiaræ, Monasterij sanctæ Mariæ de Iesu ibidem extructi, fundatricis, ac primæ Abbatissæ: quæ singulari prudentia, atque honestate pollens, sanctitate, & spiritu prophetico fuit illustris. In Hispania, Beatæ f Elisabeth ab Oforio, uirginis.

NOVEMBRIS VI.

§. 1. **C**ommemoratio Beatorum Fratrum. 2] Hæc eadem celebrantur apud Eusebium lib. 7. hist. Eccl. capite 16. & 17. ex Epistola sancti Dionysij Episcopi Alexandrini: de illis Presbyteris ac Clericis, qui tempore ualentiæ Imperat. Alexandriæ inseruiebant peccatis: quorum meminit Martyrologium Romanum, 18. Februarij, & Baronius ibidem, in Annotation. & tom. 1. Annal. sub annum 1265. par. 2. 15. Quamquam uerò ad nostros BB. Patres, erant numero uirgini, qui sanctissimè obierunt, anno primo Guædianus B. Ladislaw ab Hungaria: Tostimanus lib. 1. hist. Seraph. quod Marcus Vlyssipponens. 3. part. Chrome. Minor. lib. 2. cap. 25. refert ad annum 1445. Annus autem eorum uix fuit ab eodem B. Ladis-

law, & Beato Francisco Papatiss, in caelum ascendente, facta gloriæ gestantes in capibus suis.

Qua in re aduertendum est, semel & iterum hanc uisionem fuisse ostensam ipsi B. Francisco Papatiss: primò, quando Verona Mediolanum uenit, ut posse laborantibus instrueret, post præfatorum Beatorum Patrum obitum: quorum uisum erat laicos, quem conspexit singulari gloria fulgentem. Secundo, quando ipsi dubitanti de statu præfati B. Patris Ladislaw, eadem uisio rursus apparuit: inter quos primarium locum tenebat ipse B. Ladislaw: maxima præ alius gloria extortus: cum ratione dignitatis, qua erat sacerdos: tum ratione excellentiis martir. Hæc

Hæc ex Marco Vlyſſiponenſi ſup. & lib. 3. capi-
te 47.

- §. 3. *Beati Scraphini à Caſtillione, Confefſ. b*] Clarit̃s cic-
ca an. 1460. ſingulari doctrina, ac mira, equiſiſſi-
que ſuis concionibus, ſed magis Angelica vita: nam
& virginitatem perpetuè coluit illibatam, & multa
per eum Deus operatus eſt miracula: quapropter natu-
re debitor ſoluens, maximo populi concuſſo, Me-
diolani honorificentiffimè ſepulchus eſt intra Capellam
ſancti Bernardini. Agit de eo Marcus Vlyſſiponenſ.
part. ſup. lib. 4. cap. 28.

- §. 4. *Beati Petri à Bricta, Confefſ. c*] Vitæ ſanctitate
floret in Coſtica Inſula, maxima abſtinentia, oratione
ac paupertate præditus, necnon excellentiſſimorum rerum
contemplationi valdè addictus, Dæmonum inſultus
mira patientia ſuſtinet, ſed à Chriſto Jeſu, cuiusque
gemitive, Virgine Maria confortatus, copioſiores vi-
tas unde redimebat ad pugnam. Diem clauiſt exte-
mum in Conventu ſancti Franciſci Ariolati: ubi
iacet tumulatus. Scribit de eo Marcus Vlyſſiponenſ.
part. 3. lib. 6. capite trigefimo ſexto, ad annum
1478. Bzouius tom. 18. Annal. Eccleſ. ad an. 1480.
page. 47.

- §. 5. *Beati Ioannis, Confefſoris. d*] Toletanus erat na-
tionis: dictus eſt autem à *Trinitate*, eo quod prius in
Ordine ſanctiſſimæ Trinitatis profeciſſentem emiſiſſet.
Exinde verbò, ſtrictioris paupertatis, ac maioris pen-
nitentie deſiderio flagrans: tranſiit ad protium Fra-
trum Minorum Diſcalceatorum ſancti Iolephi, cum
habitu, ciliatum ſumpſiſſet ſubtus ad carnem, & auro-
ti paupertatis totum ſe dedit. Soperioribus ad amul-
ſum, & prompto animo, parebat, ſincericque animi
ſigna ubique oſtendebat. Prædicator cuiusque ſeruentiſ-
ſimus, extento palliolo ſuper aquas, ſide mancus,
flumina pertranſibat ſecutus. Die mortis ſue præ-
dicti, viam ſibi paravit in cælum, circa annum 1595.
Vide Ioannem à ſancta Maria, part. 2. Chronic.

prædictæ provincie, lib. 4. capite 6. ſub annum
1590.

Beata Aldona Lopezia, Virg. Abbatiff. e] Hæc §. 6:
cuiusdam viri nobilis, patria Murcienſis, ſiſta primo-
genita fuit: quæ liberalitate ac munificentia nobilio-
rum oppidi Arcuſi civium, ſuſtulit, cepit Monafte-
rium ſanctæ Marie de Jeſu ibidem ædificare, anno
Domini 1490. (ſumpto prius Tertiarium Franciſca-
narum habitu) atque temporis decenſis ad optatum
finem perduxit. Vt autem, tantæ fundatricis memoria
perpetuaretur, voluere Arcuſienſes, vt huiusmodi
Monafterium *Aldonæ* cognomine appellaretur.
Vocatur ſiquidem paſſim Hiſpanicè, *Convento de las
Aldonças*. Nec innumerò ſanè, eam præmemorata
fundatrix: etiam ſanctitate, atque prophetico ſpiritu,
quo plurima prædixit, prædita fuerit. Præterea nihil
illa continentis, ſibiſque tandem pauperis exitus:
& ſingulari quadam prudentia atque honeſtate pol-
lebat. Quæſtam de cauſa, quamplurimum prærogati-
vis à Deo cumulari meruit. Mentionem de ea fa-
ciunt Gonzaga 3. part. Origin. Scraphic. Relig.
in prædicto Monafterio, quod eſt 30. provinc. Con-
ceptionis in Hiſpania: & Barexus 4. part. Chronic.
Minor. libro ſecundo, capite 14. ad annum Chri-
ſti 1554.

Beata Elizabetha ab Oſorio. f] Erat ſumma hone-
ſtate prædita: cuius meminit Gonzaga 1. part. ſup.
in BB. Sororibus Secunda Ordinis Minor. quam tam-
en Antonius de Sillis, in cap. 2. Regul. Tertiar.
reponit inter BB. Feminas huſuſce Tertij Ordinis.
Eandem eſſe puto cum B. Eliſabetha Oſoria Vir-
gine Tertiaris, Monafterij Alcaſali in territorio
Toletano, prædicta, quæ floruit circa annum 1550.
cuius miranda opera commemorant Blaſius Lagui-
na in ſuo Memoriali, ex Mariano libro ſexto, capi-
te 35.

SEPTIMO IDVS NOVEMBRIS.

Herofolymis paſſio Beatorum ^a Duorum Anonymorum, Martyrum. In Sa-
xoniam, Beati ^b Iordani, Confefſoris: qui ob inſignem vitæ eius ſan-
ctitatem, prius Thuringiæ Cuſtos inſtitutus eſt. In Monte Caſali, propè
Biturgiam in Umbria, Beatorum ^c quorundam Fratrum, qui cum inſignes
latrones eſſent, ſed Scraphico Patre D. Franciſco conuerſi fuiſſent, Religio-
ne ac vitæ ſanctitate emicere. Apud San-Seuerinum oppidum in Apulia, Bea-
ti ^d Angeli ab Iſchitella, Confefſoris: qui ſumma perfectione exornatus, mira-
culis etiam coruſcauit. Hiſpali in Hiſpania, Beati ^e Chriſtophori à Toletò,
Confefſoris: qui doctrina, & verbi Dei prædicatione ſpectabilis, ſancto fine
quieuit. Neapoli in Campania, Beati ^f Ioannis-Baptiſtæ, Piſaurienſis, Confef-
ſoris, & Concionatoris eximij: qui Chinenſe Regnum, mirabili vitæ ſanctita-
te, & ſeruentiffimis prædicationibus, multis exiit cauſa ſalutis: tum Refor-
matorum Conventualium Congregationi initium dedit: & poſt multos exantla-
tos labores, ad ſuperna conſcendit. Alcaſariz in territorio Toletano, Beate ^g Ma-
riæ Ruiziz, Virginis, Tertiaris, Fundatricis Monafterij ſanctæ Mariæ Magdalenz
eiuſdem vbis, quæ virtutibus & meritis cumulata, tranſiit ad ſponſum.

3. 1. **B**eatum Anonymum, Martyrum. 2.] Capucini erant, qui cum à R. Patre Hieronymo à Monteflorum, Vicario Generali, impetrata facultate, atque Apostolica licentia, ad sacra de Hierosolymorum loca veneranda contulissent: atque adorato Domini sepulchro, ac pia veneratione reddita, redierunt: in Turcas quosdam incidunt, iuxta urbem, in quibus primùm festus casus, deinde testis confecti, pro fide Christi vitam profuderunt. De his scribit Boverius tom. 2. Annal. Capucinet. ad annum 1577. parag. 7. quo ad celos enolarunt, ex M. S. Cod. Hydruntino.
3. 2. **Beati Iordanii, Confess. b.]** Diaconus fuit, de Yase vallis Spoletanzæ originem ducens: à locoque de Italia cognomen sortitus est, eo quòd Italus esset natione, vit devotissimus ac pius: qui prius cum omnino Germaniz aduersaretur, postea tamen, Dei nutu, placatus, & merito sanctæ obedientiz inductus, missioni Germanicæ honoris dedit: & B. Casario, illius promotore, fidelissimus Achates, maximaque Ordinis Seraphici per Teuthoniam propagandi extitit coadiutor. Germaniam itaque adijt an. 1225. qui vni cum duobus socijs Abrahamo Hungaro Sacerdote, & Constantino, seu Constantio, Laico Salisburgum ablegatus est à B. Casario, & Archiepiscopo loci illius acceptissimè fuisse, anno verò 1222. promotus est ad Sacerdotium B. Iordanus, ex licentia ipsius B. Casarii, tunc Ministri Provincialis Germaniz: moxque Spire Guardianus institutus, comitis Spire habitus à B. Alberto Pisano Ministro Provinciali Teuthoniz, interijt: illicque Missam decantans, an. 1225. tum Guardianus Magnusque effectus: ab eodem B. Alberto missus est cum septem alijs Fratribus in Thuringiam: & mense Nouembri, Ephordiam venerunt, illicque hospitium accepterunt an. 1224. & inde diuisi, Henaci, Gotthz, Northemij, Mulhufij, &c. domicilia edificarunt, an. 1225. ex quibus omnibus locis custodia erecta est, & ipse B. Iordanus primus Custos Thuringiz creatus est. Altsium inijt an. 1230. & cum in Germaniam redijt, sanctitate clarus, decessit è vita. Agunt de eo Pisanus lib. 1. Conformitat. fruct. 8. & 12. part. 2. in provincia Saxoniz. Gonzaga part. 1. Orig. Setaph. Relig. in BB. vitis huiusmodi Ordinis. & part. 2. us provinc. Saxoniz. Picquetus in Catalog. viros. illust. Franciscan. Wadinghus tom. 1. Annal. Minor. ad annum 1219. parag. 42. 1221. parag. 5. & 6. Itey an. 1222. parag. 24. 1223. parag. 45. 1225. parag. 21. & 22. & 1230. parag. 16. & 1249. parag. 9. ex Baldino de Brunsvic in hist. M. S. provinc. Saxoniz. Non omnium eadem est sententia, quo loco obiijt: Saxoniæ, Manderburgi, seu Magdeburgi, vel Marburgi.
3. 3. **Beatorum Quorundam Fratrum, &c. c.]** Diuicti sunt ab alijs, quos Seraphicus Pater D. Franciscus etiam conuertit ad penitentiam: (de quibus 28. Augusti) ita vt penitentiam agentes de facinorosis perpetratis, Ordinem Minorum professi sūt: in quo & sanctissimè vixerunt. Horum meminit B. Bartholomæus Pisanus lib. 1. Conformitat. fruct. 21. part. 2. vbi de Fratrib: Minor. sancti. illust. provincie sancti Francisci, in loco, seu Conuentu Montis Casalis, ad quatuor miliaria à Biturgia. Marcus Vlyssiponten. 5. part. Chronice. Minor. lib. 1. cap. 88. Wadinghus sup. tom. 1. ad an. 1213. parag. 27.
3. 4. **B. Angelus ab Ilibella, Confess. d.]** Sacerdos erat, omni genere virtutum refertus, ac summa perfectionis vitæ, qui multis præclaris meritis, decessit è vita in Conuentu S. Bernardini oppidi S. Severini, atque in com-
- muni Fratrum Sarcophago, vbi plurima eueniunt miracula, sepultus est. Circuit circa an. Christi 1500. Memento ut à Gonzaga 2. part. sup. in præfatio Conuentu, qui est 9. provinc. sancti Angelus Barezio 4. part. Chronic. Minor. lib. 1. cap. 52. ad an. 1500. Daça ibid. lib. 1. cap. 31.
3. 5. **B. Christophori à Yalca, Confess. e.]** Fuit status sui ze-
- lantissimus, Doctus, acque diuini verbi Angelicus præ-
- ceptor, necnon sancti Angelus celebris. Obijt Hispani, in
- Conuentu S. Francisci, sepultus. Agunt de eo Gon-
- zaga 3. part. sup. in præfatio Conuentu, qui est 1.
- provinc. Bartzæ. Barezus sup. lib. 3. cap. 25. sub an-
- num 1335. Wadinghus tom. 1. sup. an. 1260. §. 54.
3. 6. **Beati Ioannis Baptiste, Confess. f.]** Italus erat na-
- tionem, patria Pisauriensis, Franciscanum induerat ha-
- bitum apud Patres Conuentuales, sed maioris perfec-
- tionis desiderio cum teneretur, in Hispaniam profici-
- ens, illicque inter Patres Discolos provincie S. Ioseph, apud Conuentum S. Bernardini Madriz,
- Reformatione professus est. Vir doctus erat & Con-
- cessionister egregius, zelo salutis animarum plenus: sibi
- austerus ac rigidus, alius vero benignus, pius, & char-
- tatiuus: quomobrem ab omnibus carpatamari, & magna
- in affirmatione haberi. Propterea B. Petrus Alpha-
- rum expeditionem parans in Insulas Salomonis, & Chi-
- nam: omni qua potuit industria, procurauit, vt sibi dæ-
- taretur in socium. Diximus superius, ad 2. April. §. 7.
- quomodo, ipse B. Petrus Alpharum, cum B. Ioanne
- Baptista, Pisauriensis, & alius nauigio, ad præfatum
- Chine Regnum an. 1579. peruenerit: vbi Machaoam
- urbem profecti, illic ad em summam fidelium congrega-
- tionem extruxerunt, & plurimos ad Christum conuer-
- terunt. Cum B. Ioannes Baptista, huius noxæ habita-
- tionis præfatus, educatio nouitiorum, cura infirmo-
rum, labor concionum, sollicitudo conuersionis infidelium,
&c. c. commissa sunt: quorum onere huius depressus,
vires animo addidit, cunctisque difficultatibus super-
- riorem semper se præbuit. Mirum, quantis tunc victu-
- tibus emicuerit: quot & semina vitæ in cordibus om-
- nium iniecit: Frequenter vitæ concubatur, ex
- indè hospitalia infirmorum inuicta, leprosis, & sanie
- quantumvis infectis, inseruebat, plagas eorum munda-
- bat, leuos sternebat, cibaria parabat, cameras cuer-
- ebat, pro ipsis mendicabat, &c. nil vile, aut abiecto
- pro Christo, arbitrabatur: omniaque opera sua tanto cù
- spiritu seruore, pietate, ac sedulitate perficiebat: vt fi-
- delium, & gentiliam animos in admirationem profus
- asperet. Et quod mirabilius est, tantis occupatus ipse
- exterioris cum esset, in nullo tamen à præsentia diuina
- recederet, tum in oratione, tum in contemplatione.
- Tribulationes & afflictiones illi minimè defuerunt, §. 7.
- quas patientissimè, & ex corde sustulit. Porrentiaz
- operibus iugiter se exercebat: solis herbis Sylius scribis,
- ulque crudis, vel sine sale coctis, & insipidis, pro cibo,
- resiciebatur, & pro habitu, maza vestiebat: straminea:
- nuda humo utebatur ad requiem: noctesque ducere
- in somnes, orationi, & lachrymis continuis vacans. Pa-
- rtione autem aduersariorum exagitatus, Machaoam
- deseruit, & Malacam profectus est: vbi Conuentu ex-
- tracto, cum per aliquot tempus illic demoratus esset,
- in Hispaniam rediit ad præfatum Conuentum S. Ber-
- nardini Madriz: postea in Italiam se contulit, ad Six-
- tum V. summum Pont. à quo prædicator Apostolicus
- institutus in præcipuis Italiz verbi' conuocatus habuit.
- Quo tempore, cogitant de introducenda Reformatione
- inter Patres Conuentuales tum vt ex ea mitterentur
- Religiosi viri ad Chancel Regnum, aliaque Infide-
- lium

lium provincias. Pō eius vocis ſeſſia euentus occurrir. Nam & Breue Apoſtolicum ea de re obtinuit, quod ſie incipit: *Monachi feliciter*: & multi in ſua ſodalitate conuenientes, inſtrum dederunt: huic oroz congregationum Patrum Conuentualium Reformatozum, & Conuentus Romæ, Neſpoli, Genue, &c. ſunt illis ex templo conſtructi. Non multo poſt ſuperſtes vixit B. Ioannes Baptiſta: ſed Neſpoli pluris dierum & bonorum operum, ad Dominum perrexit. Scribitur de eo Gonzaga 4. part. ſupr. in provincia S. Gregorij Philippinarum & Chinæ: item in Cuſtodia S. Franciſci de Malaca. Ioannes à S. Maria part. 1. chron. provinc. S. Ioseph lib. 1. cap. 14. & 18. Wadinghus tom. 4. ſup. 4. 16. à quo cognominatur *Lucarellus*.

9. 9. *Beata Maria Ruzia, Virgins. g*] Cùm hæc honeſtiſſima Virgo, ex ciuitate Alcaſtazo oriunda, ad perfe-

ctionem tenderet, ſperata nuptiis, Tertiariozum Franciſcanozum habitu indui voluit. Cuius odore vittutum aliz virgines attraçta in domum quandam intra Alcaſtazium, ſimul cum illis, Religioſam more, viuere cepit: præſtatque domum, ex obtenta ab Innocentio VIII. Papa, cui commendatiſſima curæ, auctoritate, ano. 1486. in Monafterij formam transferendam curauit, atque Miſtroy provincie Cathagenſis. obediẽtiam promiſit. Quæ tandem præſago ſpiritu ſui obitus diem prænoſtix meruit: ſicque omni clara virtute, ſanctiſſimè quieuit in Domino. Ita Gonzaga 3. part. ſup. in Monafterio S. Mariz Magdalene Alcaſtazij; quod eſt 8. prædiçta provincie. Illius etiam meminit Maranus lib. 6. chronie. ſtrictior. obſeruat. Reform. cap. 10. ſed vult eam fuiſſe Monafterij Villanoue, in eadem provincia, profeſſam.

SEXTO IDVS NOVEMBRIS.

MAſſiſiæ, Translatio Sancti^a Ludouici Episcopi Tolofani, tempore Ioannis XXII. Papæ. Compluti, Deposito Beati^b Francisci Ximenezij de Cisneros, Archiepiscopi Toletani, & S. R. E. Cardinalis, eruditione, prudentia, & vitæ ſanctimonia illuſtriſſimi. Coloniz, Beati^c Ioannis Dunſij, Scoti, Confessoris: propter eminentem ingenij aciem, cognomento Doctoris ſubtilis. qui pietate, paupertate, vitæque ſanctitate exornatus, decessit è vita. Annoniaci, in territorio Viuarienſi, Beati^d Guillemi Confessoris: eximie ſanctitatis vitæ. Aſturici, in Hispania Tarraconenſi, Beati^e Ioannis, Confessoris. Pincinlauze in Bohemia, Beati^f Gerardi, Confessoris: ſignis admirandis conſpicui. Aldenatdi, in Belgio, Beati^g Hogeri, Confessoris. In Caſtro Milto, Beati^h Philippi Tudertini, Confessoris: ſpiritu prophætico, ac miraculorum gloria celebris. Florentiz, Beatiⁱ Dominici, Confessoris. Bellalcazari, in territorio Cordubenſi, Beati^j Alphonſi à Cruce, Confessoris. genere, & virtutibus illuſtriſſimi. Aptæ in Gallia, Beate^m Gatlendz, nobiliſſimæ Matronæ, Tertiariæ. Romæ, Beateⁿ Ludouicæ de Alberthonis, item Tertiariæ, vitæ & miraculis claræ.

NOVEMBRIS VIII.

5. 1. **T**ranslatio Sancti Ludouici, Episcopi. a] Sciendum in primis huic Sanctum Antiliçem, dùm Brincolæ ad mortem decumberet, ſua vltima voluntate mandatiſſe, ſe eſſe ſepeliendum Marſiliæ, in Conuentu Fratrum minorum, quod & factum eſt: ſed non abſque ſignis & portentis. Nam dùm ſacrum eius corpus Marſiliam duceretur, quamplurimis nobilibus illud comitantibus, apparebant, quaſi laocæ radiolæ ſuper ipſum corpus de cælo deſcendentes. Cùm autem perueniſſent ad quandam plantam propè Marſiliam, ceci ætatiçt, conſuſum ſunt cæleſti lumine accenſi. In Eccleſia aigitur Fratrum minorum ipſo ſic ſolemni-ter tumulato, Sanctus Episcopus, ſuper altare apparuit, indutus Pontificalibus, cum mura & baculo paſtorali, facto ſigno Crucis, ſicut conſueuerat, populum benedicens: eandemque multa miracula edidit. Ita ſcribitur Breuiarium Fratrum Minor. In lecton. ad matutinas diei octauæ. Marcus Vlyſſiponenſ. 1. part. Chronic. Minor. lib. 6. cap. 15. B. Bartholomæus Pifanoſ. libr. 1. Conſormat. fruct. 8. part. 1. vbi de provincia pronuntiat. D. Antonius Ribadenaira, & alij ſup. 19. Auguſt. Porro Conuentus ſancti Franciſci, vbi tunc nactus eſt ſepulcrum, extra muros ciuitatis, propè portam Regiam, miræ erat ſtructor: ſed poſt bellum Boconicum, ne præſanus Conuentus ef-

ſet hoſtibus à Refugio, ciues illum demoliti ſont funditus, Rege Id iobente: & Conuentuales eoſdem ſunt aliò migrare, ita tamen vt priuilegia, & immunitates remaneret penes Conuentum Patrum Obſeruantiuozum inçra urbem, qui ſolus tunc erat. Qua de re vide Gonzagam tertiam part. origin. ſeraphic. Religion. in eo Conuentu, qui eſt à. provin. Sancti Ludouici.

Cùm autem ob frequẽtia miracula, Ioannes XXII. Papa D. Ludouicum Episcopum Sanctozum catalogo adſcriptiſſet ann. 1199. die 8. Nouemb. corpus eiſdem S. Antiliçis, per quatuor Cardinales, tranſlatum eſt in eminentiorem ac digniorem locum, nempe ex medio choro ad maius altare eiſdem Eccleſiæ præſentibus pluribus alijs Prelatis, eum ſolemniſſimè interſerere Robertus Hieruſalem, vtriuſque Siciliæ Rex, illius ſancti Frater, cum conſorte ſua Regina Sancta, & Regina Franciæ, ipſius Sancti nepote, cum pluribus etiam Principibus, Batoñibus, nobilibus, & immenſa populi multitudine. In qua Translatiõne multi ægri ſanati, & alia quamplurima miracula edita: quæ ob cauſas huiusmodi feſtiuitas aigitur in toto ordine ſeraph. ab anno milleſimo trecentefimo decimo nono. De aigitur Breuiarium Fratrum minorum in lectonib. Matutinal. ad diem 8. Nouemb. Marcus Vlyſſiponenſ.

sup. lib. 7. cap. 32. Sinius, Ribadeneira, & alij in vita Sancti Ludovici. Firmamentum trium ordinum tract. 1. in memoriali Ordinis, sub 18. Ministro Generali: Petrus de Natalibus lib. 7. cap. 7. Rodolphus lib. 1. seraph. Relig. histor. Sedulius ibidem in Annotation. ad cap. 1. vite Sancti Ludonici Episcopi. Wadingius tom. 3. ad annum 1319. §. 2. Ferrarius in catalogo Sanctiorum die, ex Molano, Maurolico & Galeo: postea verò in Capitulo generali Burgensi, provincie Francie, anno millesimo quadringentesimo octogesimo quarto decretum est, quod huiusmodi Translato reponeretur in crastinum dedicationis Basilicæ Salutatoris, iuxta Speculum Fratrum minorum tract. 1. in ordinationib. circa divinum officium, cui assentit Ferrarius sup. ad 10. huiusce mensis.

- §. 3. *Beati Francisci Xaverii, Archiepiscopi. b*] Toleti Ordini Franciscano nomen dedit, anno 1477. facta professione ad Castanetum, inde ad Salicetum, Patrum nostrarum Recollectorum, he recepit, archieorem, quietioremque vitam spatans: in quibus, vigiliis, orationibus, ieiuniis, corporis macerationi, divinatorum librorum lectioni, atque silentio & solitudinem intentus ferè semper commorabatur: ob cuius præclaras virtutum indicia Guardianum mox in utroque loco egit: quo tempore, ad eò in omni sanctitate, præcipuè vero in sacris meditationibus, profecit, ut nil commune cum hominibus habere videretur. Communis eius cibus, patris absque pulmento, potus verò simplex aqua erat. Religiosus exemplo potius, quam imperio, in officio consistebat. Nam infima quæque ministeria sibi vltis assuebat: etiam cum postea Minister esset Provincialis. Unde haud mirum est, si apud omnes Hispanos sic eius fama in creverit, ob vitæ integritatem, & morum sanctimoniam: ut ad Archiepiscopatum Toletanum anno 1499. iussu ad Cardinalatum, anno 1507. euectus sit: necnon Hispaniarum bis Prorex existerit. Sancto sine vitæ terminavit an. 1517. Atandæ 5. Idus Januarii: cuius corpus, ieiunius, vigiliis, atque cura mirè extenuatum Complutum delatum, in maiori sacello eius Ecclesiæ, quæ Collegio sancti Ildephonsi adiacet, apud Fratres minores honorificè sepultum est. Egregia eius facta, gestaque præclariora Alvarus Gonzales oculo libris præsecutus est. Ex quo alij Gonzaga 3. part. sup. in Conventu 2. §. 4. prouinc. Castellæ. Tolosianus sup. lib. 2. in Cardinalibus Franciscan. Marcus Vlyssiponensis part. 3. sup. lib. 8. cap. ... Salazar lib. 5. prouinc. Castellæ cap. 1. & seq. Casaconius in Julio 2. Pap. Nomenclator Cardinalium ibid. Marieta lib. 5. histor. Ecclesiast. Sæctor. Hispaniæ. Ferrarius in catalog. Sæctor. hac die.

- §. 4. *Beati Iohannis Dunsi, Confessoris. e*] Natione Hybernus fuisse, patria Dunelmæ ciuitate Dunelmæ Episcopalis, & familia Scotum: rectè probat R. P. Hugo Cauellus, eximius Theologus totius ordinis Franciscani Diffinitor Generalis, ac tandem Archiepiscopus Armachanus, in vita ipsius B. Iohannis Dunsi, quam præfixæ uitæ operum sententiar. Doctores submisit, à te notis & scholis illustratorum: quod lærè demoustrat cap. 1. & a. ex Richardo Stranbusto, in descriptione Hyberniæ, Richardo Conueo, tract. de Sanctis & litteris Hybern. Paulo Amaltheo, &c.

- §. 5. Hic humanioribus dùm studeret litteris, stupidum se, & planè hebetem (sicut conueta fuit) animaduertens, quadam die sub arbore solitaria, Dei misericordiam pro hebetudine expellenda, & intellectu illustrando, Iachymus & singuliter implorauit: cui somno iare coarctato, Regina cæli, Mater Dei & hominis Maria, præclaris uisionibus futurum sui honoris, &

immunitatis ab omni peccato æstus & originis propugnatorum acerrimum, apparet, animos adit, pergere studius suadet, se ei scientiam ab infinita, quam genitrix, sapientia impetratura pollicetur, modò sibi uicissim, fideliter inferuire promittat. Gratias ille gaudens agit, obsequium uouet, expergetur, ut uiginea apparitione totus lætabundus, sua studia proficiat, Dei Matris beneficio illustratur sibi experitur intellectu, promissi memor suum semper B. Virginis exhibet obsequium: crescentes in eo ad menturam doctrinæ, sanctissimæ doctrinæ deuotione & cultu: ita ut perspicuum sit hunc, tam breui annorum circulo, sine miraculo, tantam, tanque uariam ad omnia scibilia se extendentem, scientiam, acquirere non potuisse.

Humilitati studium quam diligentissimè omnia dicta, & facta huic uirtuti, uirtutum omnib. mater, ita acceptabat, ut nil ei saperet, quod sanctæ humilitatis tale conditum non esset. Tunica una uila, & repetita indutus, sine calcæatione. A postuloorum more, indecèbat: corpus suum sic castigans, & in humilem spiritum seruitutem redigens. Eundo à Gallis in Britanniam maiorem, indeque redeundo, suæ sanctæ professionis non immemor, non in cutribus, & equis, sed in nomine Domini positando, iter conficiebat: ubi non erant cænobium, uictum, hospitium, & tristicium per Oceanum, amore Dei humiliter emendicabat, in grande meritum sibi, & aliorum justificationem: quod uis Summo Pontificatu dignus (ait Iohannes maior) digno demonstratus, ob eminentes suas uirtutes, sic elemosynas querere non sit uertus. Scripta eius ubique humilitatè & modestiam spirant: dùm alta tractat mysteria, ad libertatem uique sapit: si nonnuquam absurdissimas etiam quorundam opiniones oppugnat, & concomitantibus læpè argumentis dissoluit, ab omni tamen abstinet censura, etiam superprelo auctoris nomine D. Thomæ, contra quem circa diuiciale putatur, semel, aut bis tantum, quod meminimus, in suis operibus mentionem facit.

De eius obedientia illud est memorabile, quod accepto R. P. Generalis Manilii mandato, de eundo Parisiis Coloniam, dùm extra Conuentum Parisi. ubi tunc tanto omnium applausu docebat, deambulationis uel recreationis causa, ageter non est reuersus ad Conuentum, ut consuetudinis ualere, sed obedientie sanctæ, quam semper & eam, & promptam exhibuit, uinculum sentiens, statum iter, quo ipsa dixerit, inchoauit. Quo ad orationem & contemplationem id exercitium sibi erat, & alioquin modo, familiare. Per diem integram, & aliquando amplius, immobilis sedebat, faciatu sensibus, mente, alta contemplatione, in diuina mysteria, abiotpta transfusibatur: irruentia uindique phantasmata, corporearum similitudinum, mentis puritate sensuum functiones non requirentes. Ad hanc orationis uirtutem spectat, quod non tantum liberos, maioresque Tractatus, sed breuissimas qualesque materias, pia ad Deum prece, claudat: Tractatum de principio, etiam ad singula capita, deuota mentis in Deum ascensione, inchoat; altissimo, de primo diuinitis perfectionibus, seu attributis, ad Deum colloquio, sicut: uti patet legenti. Sed neque diuinitis caruit apparitionibus, nocte quadam Natiuitatis Domine, dùm altissima Incarnationis mysteria contemplantur, dignatus est dulcissimus Iesus infantili forma, seruum suum uisitare, eius brachiis insidere, eumque uanissimis & repetitis amplexibus consolari. Quod quidem speciale prouilegium meruit à filio, qui matris ab incurrere peccate similiter sibi gratiosè apparente, omne obsequium deuouit, & fideliter adimpleuit immaculatæ Conceptionis

Conceptionis eius validissimus propugnator, & celestis Achilles effectus.

- §. 8. Coniicitur Minorem Ordinem professum fuisse in Anglia, & Oxonijs studuisse: ubi tandem factus est Magister, Professor, & Scriptor; unde Luettiam profectus, haud minus honore habetur, & quasi totius orbis prodigium consularatur. Fertur enim 24. tantum annum aegredissimum primam Theologiae Cathedralis in viuitate Oxoniensi, olim per orbem celeberrima, regere coepisset; & praeter Theologiam, sacrae sciipiturae pericula notitiam calluisse, Physicalem ree & Metaphysicalem in quibus omnibus ita ex celluit ut communi Scholae acclamatione, Philosophorum & Theologorum princeps mereretur nominari. In Iurisprudencia & Mathematicis hunc videri clarissimum, denique totius scientiae & sapientiae culmen videbatur artibus. Quare Beatus Pater Gonfalsius tunc Minister Generalis decrevit ann. m. lxxviii. tunc centesimo quinto, hunc non dum trigentesimum aetatis annum completem, in Galliam ablegare, & ad Magistratum in Alma Viuuitate Parisiensi praesentare: quod & fauillè successit. Nam paulo post, De Quatuor insignia illic summo omnium applausu à facta Parisiensi Theologiae Facultate susceperat Scotus: qui mox, ut alicuius Apollinis discipulus, ex omni terrae climata ad se traxit, scoticoque ut nihil aliud Theologica Gymnasia praeter Scoti nomen personarent; sibi que Beatus quidque videretur, qui cum haberet Magistrum, eoque, ut Mercurio praerogante, Theologiae abdita ingredi mereretur. Nil erat, tam densa caligine involutum, quod Scoti ingenium, haud penerit explicare, illustrare, & ab aduersariorum telis solido defendere.

- §. 9. Quam strenue decortauerit, glorioseque triumphauerit, in sustulenda Deiparæ immaculata Conceptione, non opus est referre: cum id luce clarus couisset, & uocalis, sermonem ea de re profecto, moliamur. Tom. 1. Ne fuisse nolite: non sine grauiumorum Authorum attestatione. Quibus celus permota facta Parisiensi Theologiae facultas, nostri Scoti partes amplectata est, veteris decreto exami horato, sancitū legē, de ipsa Deiparæ Virginitatis immaculata Conceptione semper decernere defendenda, nulloque ad Magistrum gradum promovendo, qui se eam defensionem iurando non astringeret. Praetera Scotum nostrum cupiens singulari honore decorari, Doctoris *Sabotii* nomine insigniuit: Quod etiam facultas Coloniensis eidem postea acclamauit, ob ingenij sui perstantiam, quam illic, aequè ac Lutetiae, ostendit, aduersus praefati Dei Genicis immaculatae Conceptionis dissentiores. Ad dam & illud, cum Coloniā misisset: inuenio etiam, primores curatis omnino Clero, officij causa, obuiam se produisse, productumque esse in urbem, amplo cum honore, & omnium applausu. Nec abs re eum & ipse vtriusque vicem longè nobilitorem rependisse. Nam & Aiam illam Parisiensem viuuitatem magnopere illustrauit: & Coloniensis Facultatis prima fundamenta fecit: textusque ad alias orbes Christianis celeberrimis Academijs, Coplurensi, Salmanticensi, Combricensi, &c. suae extimae doctrinae radios misit.

- §. 10. Itaque, post immensos labores exansatos, Oxonijs in Anglia, Parisijs in Gallia, Colonijs in Belgio, cum magna laudibus opinione, summoque doctrine parte honore, in flore vitae aetatis, annum aegens 34. obiit: cui in Domino: & apud minores Colonienses, in medio chori, ad aram maiorem, aeneo tumulo, conditus, die 8. Nouemb. ann. 1308. Extimae eius virtutes, ac praecipua opera, scripta, Elogia, Epitaphia, & Encomia, Authores, penè innumeri referunt. Vira ipsius descripta

ta est à Petro Cratopolo, Guillemo Ruy, ante commensur. in 4. sentent. Hugone Canello sup. & alius: Maninus de Porta, seu de Porta, Hybernus, Archiepiscopus Tuaniensis, posthauit totam vitam, ac doctrinam B. Ioannis Scoti. Praeterea Apologus edidit in defensionem Scoti. Ioannes Schombergus in oratione Colonijs habita. Possenius in suo Apparatu, vbi de Scoto agit. Tostianus, Cauesius, & Willotus supra. Georgius Heruarius in manissa Basariae. Iacobus Galterius in Tabula Chronolog. saecul. 11. de scriptor. Eccles. & Mathaeus Ferchus in correptione Scotica ann. 1620. quibus Iouis, Sixti Senensis, Brouij, & ceteri contra egerunt refutantur.

- Potè, qui de eolarius egerunt noscuntur; Guilhelmus Woillon, in Epilogo ad 4. sentent. item in 2. sent. dist. 44. quæst. 1. Sanctus Bernardinus de Senensibus tom. 4. serm. 1. inter estraordinarios. D. Bernardinus de Buis in officio immaculatae Conceptionis. Virgin. Lection. 4. dist. Beatus Bartholomeus Pissius lib. 1. conformit. fruct. 8. part. 2. in catalog. scriptor. Francican. item fruct. 11. part. 2. in pronouicia Francie, vbi de Conuentu Parisiensi. & in pronouicia Angliae veteris fin. & in pronouicia Coloniæ, eua initium. Tostianus lib. 3. hist. Ieraphic. Gonzaga 1. part. ont. Ieraphic. relig. vbi de scriptor. Francican. & in Conuentu Parisiensi. Marcus Vlyssiponius 2. part. chron. minor. lib. 7. cap. 2. Sabellicus lib. 7. c. 4. Theodorus Zimgerus in Thesoro viræ human. tom. 1. lib. 3. Hartmannus Schedel. in hist. vniuersal. art. 6. Trichamus, & Bellarminus de scriptor. Eccles. Heedoc. Boetius lib. 13. hist. Scot. Ioannes Lesleus ibid. pag. 7. & lib. 7. in Reg. 97. sub fin. Volateranus in Antropologia. cap. 21. Ioannes maior. in 4. sentent. dist. 38. quæst. 11. Philippus Bergomas in Supplement. chron. lib. 13. ad an. 1198. Sanctus Antonius 3. part. hist. reul. 14. cap. 8. §. 2. cap. 9. §. 12. Sixtus Senens. lib. 4. Biblioth. sanctæ. Iulius Burgus, Patavinus, in fronte iudicis, seu manus magi Scotice sublimitate. Franciscus in Clement. V. Pap. Rebelledus 2. part. chron. lib. 3. Paulinus Bertin. in epistola litaniam ad opera Scoti. Hieronymus Ferracensis, in locis communibus Scoti: & ex eo Paschalius Reguilius in epistola ante opera praefati Ferracensis. Ioannes Rioche in Compensio temporum lib. 4. cap. 84. Genebardus lib. quarto chronograph. in Clemente quinto. Italinus lib. secundum Antiquitat. Paris. pag. 324. Spondanus in Auctario chronolog. ad Annal. Baronij ann. 1297. Lertanus in Apolog. pro immaculata Concept. Virg. cap. 13. Pineda in suis Aduertentibus ad privilegium D. Ioannis Arragon. Reg. pro immaculata Conceptione. Virg. Episcopus Osmensis in approbatione libri D. Luceti de eadem immaculata Conceptione, Iacobus Granada tract. de immaculata Concept. disp. 1. cap. 14. Salazar. ibid. lib. 1. cap. 13. 42. &c. Aegidius de Praesentatione ibidem lib. 3. quæst. 6. art. 4. §. 3. Petrus Otobardus in sua informatione fol. 62. Polibartus lib. 4. Bellarij part. 1. art. 3. Cucusus in Elicudicio virg. part. 2. Willotus in Atheris orthodox. Franciscan. verb. Ioannes Duff. Prætorius tom. 2. chron. Eccles. ad annum 1303. saecul. 13. Iacobus Gordonus in chronolog. ibidem. Finiammentum trum ordinum Francican. 1. part. de vir. illustr. Miraxus in chron. ad annum milleimum trecentefimum octauum. Piteus de scriptor. Angl. Guedictus in Bibliotheca. Nigronus in commentar. ad Regul. 15. commun. societ. Iesu §. 10. Nider lib. 1. Folicurij cap. 10. Wadingius tom. 3. Annal. oman. anno milleimo trecentesimo quarto, paragrapho decimo sexto, & 1308. §. 9.

- §. 12. *Beati Guillelmi, Confessoris. d*] Vitæ sanctitate & signis claruit *Anonaci*, seu *Anonaci*, vel *Anonaci*, *Anonay*, lingua Gallica. Memoraturâ Pisano lib. 1. sup. fruct. 8. & 11. p. 2. in prouinc. Burgundiz. Gonzaga sup. part. 1. in *Beatis* vicis huicse ordinis. Wadinghus tom. 2. sup. ad an. 1287. §. 15. tom. 4. ad an. 1400. §. 40. ex Mariano & Picqueto in catalog. virorum illust. Franciscan. Foderico in Descriptione Conuentus Viennens. pag. 357.
- §. 13. *Beati Iuanis, Confessoris. e*] Illustrius admodum fuit, & vita mirabilis. Huius meminere Pisanus sup. in prouinc. sancti Iacobi. Gonzaga sup. Wadinghus tom. 1. ad an. 1249. §. 7. & tom. 2. sup. an. 1172. §. 15. hic Sacerdos erat, ad differentiationem alterius B. Iohannis *Lauri*, ibidem qualescens: de quo 15. Nouemb. Wadinghus sup. Picquetus sup. Tolinianus lib. 2. in Custodia Legionens.
- §. 14. *Beati Gerardi, Confessoris. f*] Vitæ exitiæ deuotissimus, *Primsiani*, seu *Primsiana* sepultus: vbi miraculis elaret. Vide Pisanus sup. in prouincia Bohemæ, Gonzagam, Wadinghus infra, & Picquetum, ac Tolinianum sup. in Custodia Gremens.
- §. 15. *Beati Hegerii, Confessoris. g*] *Hegerus*, *Hoggerius*, & *Ogerus* dictus est, Saxo natione, sanctitate conspicuus cuius corpus *Ardnaci*, seu *Ardnardi*, sed melius *Aldeardi*, ad ripam Scaldis fluminis, in Belgio iacet. Ita Pisanus sup. prouinc. Coloniens. Gonzaga, Wadinghus to. 1. sup. ad an. 1249. §. 9. Picquetus sup. Tolinianus lib. 2. in Custodia Treutens.
- §. 16. *Beati Philippi Tuderiti, Confessoris. h*] Laicus erat professione, & virtute obedientiæ & humilitatis atque patientiæ maximè eluxit: miracula etiam plurima ante & post obitum operatus est, necnon & spiritus propheticus futuræ prædixit. Mihi obit ac sepultus est, in Pætrino: cuius corpus quolibet anno, Dominica 2. post Pascha, populo illic copiosè conuenienti ostenditur, summaque ueneratione colitur. Teste Maeco Vlyssiponensi sup. part. 3. libr. 4. cap. 30. & 31. sub ann. Christi 1460.
- §. 17. *Beati Domini, Confessoris. i*] Cognominabatur à *Cobellense*-*Florentino*; vitæ charitate plenus, professione laicus, officio infirmarius: cuius anima visa est à quamplurimis pueris in cælum ab Angelis deportari. Agit de eisdem Marcus Vlyssiponens. sup. lib. 4. cap. 32. ad ann. 1461. & lib. 5. cap. 37. ann. 1470. & libr. 6. cap. 38. ann. 1482. quo obit Florentiz: Baouus tom. 18. Annal. Ecclæ ad ann. 1471. §. 36.
- §. 18. *Beati Alphonsi à Cruce, Confessoris. l*] Vocabatur antea Alphonsus à *Soto Majori*, B. Patris Iohannis à Populo, vulgò, *de la Puebla*: (de quo 6. Octob.) es Frater Nepos, Bellacazarenlîs Comes, qui vt primû matri-

monij legibus & vinculo, per charissimæ uxoris mortē solutus fuit, mendo cuique pūps valedicere, speretque Comitatus dignitate, pauperumque Franciscanis Reformationis, sub nomine Alphonsi à *Cruce*, in Custodia, nunc prouincia Angelorum adiungi voluit: cuius sanæ humilitas, in seipsum rigor, atque summe contemptus, cum cæteris virtutibus coniunctis, incredibiles fuerunt. Ita Gonzaga sup. part. 3. in Conuentu SS. Martyrum *Berardi*, & sociorum *Bellacazari*, qui est 2. pætridiz prouinc. Rapinatus habitor. general. orig. Recollektor. deced. 2. part. 1. §. 6. Marianus lib. 1. chron. Reformat. cap. 2. Daça 4. part. chron. minor. lib. 1. cap. 42.

Beati Gasfrida, uulsißima Matræ. m] Pessimæ §. 19. exitiæ hæc D. *Fæmina*: genere, & asacritia, virtuteque coniuncta SS. Elzeario & Delphinæ: (de quibus 27. Septemb. & 26. Nouemb.) quos pæcessit ad coronam. Huius elogium paucis complectitur ab Authore vitæ, eiusd. Elzearij, quam recitat Surmus tom. 5. vii cap. 26. hæc scribuntur. *Nem diu post S. Gasfrida, plenas operibus bonis, migravit ad Demum, sicut operas: ad cuius obitum & sepulturam B. Elzearius cum Delphinæ uirgine profectus fuit. Apparet autem illis post mortem in habitu splendido, atque elegantißimo, multa gloria illustri, aliter dormiens, aliter vigilans: eosque de sua beatitudine certiores reddidit, atque spiritibus consolaturus affectis; quem admodum expressus habet historia B. Delphinæ. Corpus eius humatum est apud Aptam, in Ecclesia Fratrum Franciscanorum, iuxta amulum Beatorum Equitum, Elzearij & Delphinæ, in Sancti Francisci habitu, cuius tertium Ordinem, seu Regulam complexa fuerat, sicut etiam Elzearius & Delphinæ. De ea ibid. Sedulius, in Commentar. ad vitam istam: latius autem M. I. Raphael, Dominicanus, in Antiqua Legenda S. Elzearij, quæ extat apud Bibliothecam Regiam Lutetanam: in qua cap. 10. part. 1. mors eius refertur. Porro, & historici B. Delphinæ Virgin. citata à Sumo, ipsa est, quam idem Raphael, post vitam S. Elzearij, lueuenter describit. Denique Beate Garfendæ meminerunt, quoque gesta Sancti Elzearij pleniorè stylo ediderunt. De Sibus, in cap. 1. Regul. Tertiarij.*

Beati Ludmice. n] Romana erat, sanguine quidem illustri, sed miraculis clarior, tertij Ordinis Franciscani. Cuius tanta fuit ad Christi pauperes misericordia & eharitas: vt pambus illis erogandis, tum aureis, tum quoque argentis eos nummos inter subigendum uniuersis, negotium inueniri Domino committens, vt ipse iuxta maiorem cuiuslibet necessitatem eorum, distributionem dirigere dignaretur. Vide Gonzagam 1. part. sup. in Conuentu Sancti Francisci trans Tyberim, Fratrum Reformat. qui est 2. prouinc. Roman. in quo corpus eius quiescit.

QVINTO IDVS NOVEMBRIS.

Iustinopoli in Istria, Beati^a Monaldi, Confessoris: singulari scientia & vitæ sanctitate celebris. Assisij in Umbria, Beati^b Antonij à Stronconio, Confess. qui virginitatem incontaminatam custodiuit, & prophetizæ dono illustratus fuit: cuius vita sanctissima, & mors in conspectu Domini pretiosa, multis miraculis acclamatur. Apud Theatem Marrucinorum oppidū in Aprutio, Beati^c Bartholomæi à FABRIANO, Confessoris, & Doctoris eximij: qui pietate, oratione, & corporis castigatione, atque vitæ perfectione: cæteris virtutis norma effectus est. San-Genesij in Piceno, Beati^d Marini à Sancta Victoria, Confessoris: qui Provinciale munus, sanctitate & miraculis exornauit. Vbetz in Bætica provincia, Beati^e Gairidi, Tertiarij, Confessoris: magnæ sanctitatis viti.

NOVEMBRIS IX.

§. 1. **B**eati Monaldi Iustinopolitani, Confessoris, a] Memoratur à Trehemio. Monaldus (inquit) Ordinis Fratrum minorum, Theologus & Iurisprudens eruditissimus, ingenio subtilis, scientia cæcis, sermone subtilissimus, in declamandis sermonibus ad populum excellentissimus indubitanter. Edidit pro utilitate simplicium, etiam delictis non spernenda opuscula: quibus & inue presertim & longè postea factura vtiliter promittit. De quibus subiecta seruantur, uetustata & perperibata.

Summa Iuris Canonici, lib. 1. Quoniam ignorans, &c.

Quæstiones Sententiarum, lib. 4.

Sermones varij, lib. 1.

Es alia simplia: qua ad notitiam nostram minime venere. Hæc illa: (à quo Guelnerus in Bibliotheca, & Eysengremus) lib. de scriptoribus. Eccles. ad ann. 130. Hic igitur Beatus Monaldus scientia & sanctitate præditus, decessit à vita: atque tumulatus est Iustinopoli, in Conuentu Sanctæ Mariæ de Angelis, nunc sanctæ Annæ, genitricis Depariz: qui est primus provincie Dalmatiz. Cuius meminerunt Beatus Bartholomæus Pisanus libr. 1. confectus. fru. 8. & 11. part. 2. in Fratibus minoribus provincie Dalmatiz, sanctitate illustribus. Codex MS. Abbat. S. Victor. Parisiens. ibid. Marcus Vlyssiponensis 2. part. chron. minor. lib. 8. cap. 42. Scilicet. 9. cap. 10. §. 2. sub ann. 1148. Wadingius tom. 3. Annal. minor. ad ann. 1105. §. 4. 1114. §. 10. & 1132. §. 8. tom. 4. ad ann. 1199. §. 55. Possuimus in Apparatu facto. Gonzaga 2. part. origin. seraphic. religion. in Beais vius humilicæ ordinis: qui ait ipsum à Piceno fuisse oriundum: quapropter à Iustinopolitano, seu Dalmata nonnumquam dicitur, hoc ideo fit, quia Iustinopoli, in provincia Dalmatia commemoratus, atque conditus iacet: nam alius est à Beato Monaldo Martyre: de quo Martij 2. sup. & à Beato Monaldo Episcopo: de quo 11. Decembris. infra. Monaldus Dalmata (inquit Spondanus ad annum millesimum trecentiesimum trigiesimum se. Ordinis minorum, insignis Theologus, Martyrio vitam fuit. Sed apertè fallitur, Martyrem & Confessorem pro vno vtriusque.

§. 2. **B**eati Antonij à Stronconio, Confessoris, b] Picenus erat natione, & admodum iuuenis Ordinem minorum ingressus est apud Stronconium. Professione emissa, transiit in Hebreum ad Beatum Ioannem Stroncon-

ium: ut sub eius Magisterio, perfectioris vitæ normam disceret. Licet autem iuuenis, ac corpore debilis esset, hand propterea spiritus feruore carebat: quis potius vitæ audacia fuit in eo mirè eluxerit. Obedientissimus erat ad mandatum Superiorum in Concium traiecit Insulam, à qua minimè discessit, nisi eorundem auctoritate teuocatus. Sanctæ paupertatis amantissimus fuit, & castitatis integerrimus cultor: ut potè, qui virginitatem corpore & animo in nullo violauerit. Cuius rei gratia, per spatium quadraginta annorum ab aspectu mulierum ita se abstinent, ut nullam alijcerent, quod tantò mirabilis est, quòd Laicus cum esset, ad elemosinam quotidie pergeret. Vix eius austeritas prolixus erat incredibilis. Nihil vnquam ad pedes deferbat, nec sotulus, nec sandalia: vilius induebatur, somnus eius parcus ac breuis: nusquam carnes, oua, aut casum comodebat, pane & aqua cum abstintho, reficiebatur quasi omni tempore. Pluribus diebus nonnumquam manebat absque cibo & potu, præcipue infra hebdomadam sanctam, nempe à die Iouis vique ad Dominicam Pasche, sæpè sime & sitim aduersus valentissimè decertabat, à necessarijs vitæ etiam se abstinens. Sibi quidem austerus, sed alios, gratiosus, benignus, & liberalis.

Præterea, reuecebat in eo ingens amor Dei & §. 2. proximi, Deo suggerit adherere, presentemque in mente habebat: & cum eo cupiens omnino conuersari; cæterorum planè dequibat consortia, nisi necessitas, aut profectus, aliud requireret. Charitas enim proximi radices altius in eo protendat: nullam refugiens penam, si aliumque possit succurrere saluti, aut necessitati: qua de re, infirmorum curam libenter amplexus, illis vterè inferuebat: in aduersis patientiam possidebat, magna cum tranquillitate animi & quiete. Humilitate singulari pollebat, qua viba & abiectione mania exercebat, cæterisque Frates sibi proponebat. Accedam summè abhorrebat, labori manuum (quando nil aliud aderat) semper inflicibat. Oratori feruentius vacabat; assidens deuotionem cibum esse anime & alimentum proprium. Aogustissimè Eucharistia Sacramentum summa veneratione, affectuque prosequeretur. Tanta vè dicitate, Missam audiebat, seu illi inscriebat: ut nonnisi xgrè ab ea functione recederet. Prophetiaz duo abundantissimè plenus erat, quo & vltimū sui diem prædixit Sacramenta

Ecclesiastica deuotione exemplari suscepit: extendē- que ad cœlestem gloriam transit. Cuius corpus sepul- tum est in Conuentu sancti Damiani, prope Assisium: ubi conuolat miraculis quamplurimis: quorum series reperitur apud Speculum Fratrum minor. Marcum Vlyssipontē. 1. part. sup. lib. 5. cap. 30. 31. 32. 33. & 34. an. 1464. Gouzagam a. part. sup. in prefato Con- uentu, qui est a. provinc. S. Francis. Tossitanum lib. 1. histot. scriptic. in eo. Elzearium lib. 1. cap. 16. sacri mont. Oluet. & libr. 1. cap. 6. & 8. Picquetum in catalog. viros. illust. minor. Brouium tom. 18. annal. Ecclē. ad ann. 1471. §. 36.

§. 4. *Beati Bartholomæi à Fabriano, Confessoris.* c] Doctor in vtroque iure extitit, prorsuquam habitum monasti- cum assumeret. Dum autem quadam die Besium Petrum à *Megliana* concionantem summa curiositate au- dierit, vt eum, mortu. Canticorum, in alioj reperi- enderet: contrarium diuinitus accidit: ipse enim fetu- entissimis viri Dei verbis ita atctatus est, vt proinus in lachrymas dissoluert. Superioris vitæ & desens institum. Quare domum euerfus, requiem vllam, aut pa- cem, potuit habere, quin Beatom Petrum præfatum adens, ab eo humiliter petierit, obtinereque suæ Religiosis habitum: quo factu, sic in omni virtutum genere profect, vt cunctos Fratres in stuporem addu- ceret. Deuotione ac pietate mita modo atctebat, ferue- bat ad orationem: post matutinas, nunquam somno indulgebat: sed orationi perpetuo vacabat: nullam quotidie singulari pietate dicebat, & verbum Dei in- genit spiritus: feruore populi annuntabat, corpus suum diuissimè castigabat, discipulis, ieiunij, cilicio, aliisque penitentis operibus. Librum copiosissimum

composuit de vita Christi, Virginitque Desparæ, qui *Pastameron*, ioticulatur: plaraque alia edidit opuscula spiritalia. Demum missus Lector in provinciam san- cti Bernardini, commoratus est apud Conuentum S. Andree Thearis: ubi paulo post, in su ptemum mor- bum incidit, & Sagramenti Ecclesie dnuotissimè sus- cepit, scilicet exhalauit spiritum. Floruit ann. 1500. Agunt de eo Marcus Vlyssipontēns 3. part. sup. lib. 7. cap. 39. ad ann. 1504.

Beati Marini, Confessoris. d] Sacerdos & Concio- nator cum esset, ex Conuentualium minorum certu ad Capucinos commigrauit: quem Ordinis monu- menta miraculis clarum celebrant. Vide Bouerium tom. 1. annal. Capucinor. ad annum 1576. §. 34. quo obiit ex MS. provincie Marchie. Nec abs re, quan- doquidem velut hortulus Domini, tot Eoangelice perfectioris floribus exornatus fuit, vt omnium in su- pso odoramenta virtutum, collegisse videretur. Hinc sæpè ad totius provincie gubernacula vocatus tanta animi prudentia, paupertatis zelo, Regularis obseruan- tiæ disciplina, vitæ austeritate, orationis studio, man- suetudine, charitate, beneuolentia, fide, religiosum gregem admissitruat: vt velut fecunda mater, plurima procreant illam virtutum prole fecundauerit.

Beati Iosephi, Confessoris. e] Vit fuit extimæ viciatij, §. 6. & vitæ sanctimonie præclarus: qui cum tertio Ordini nomen dedisset vsque in finem, vt licet migravit ad Dominum, hac die anno 1614. Sepultus vberz, in Conuentu Fratrum minorum, qui est a. provincie Giuatenfis. Vide Wadsworthum tom. 4. sup. ad ann. 1564. §. 21.

QVARTO IDVS NOVEMBRIS.

VRbc-Veteri, Beati ^a Ambrosij à Massa, Confessoris: qui quanti apud Deum meriti extiterit, crebra miracula per cum edita attestantur. Apud Campum-Bassum in Apulia, Beatorum ^b Fratrum duorum Anonymorum, Con- fessorum. Salmantice, Beati ^c Didaci Lugensis, Confessoris: eximie charitatis, orationis, ac contemplationis viri. Consentis in Calabria, Beati ^d Angeli Con- sentini, Confessoris, vitæ sanctitate conspicui. Clusis, in territorio Gebennensi, Bea- ti ^e Ludouici à Gebenna, Confessoris: gratia miraculorum illustris.

NOVEMBRIS X.

§. 1. *Beati Ambrosij à Massa, Confessoris.* a] Vir fuit san- tissimus: qui etiam vsque ad tempus vitulij ætatis manens in mundo, persequutus tamen à secularibus viciis Domini comploos est cœlitarum. Vitulij itaque ætatis postas ingressus, laqueos Diaboli sibi paratos deuittans, omnibus dactis pauperibus, & nihil referuans, habitum Fratrum minorum in sua suscepit ciuitate. Vnde conuentionis gratiam diuina clementia conse- cutus, obediēte virtutum anteposens vicium, pro Fratrum necessitatibus acquirēdis, in frigore & nudita- te, in fame & siti, in vna sanctæ obediētiæ mandatum discurrens: semetipsum obulit Domino sanctificus medicinalum, & orationibus frequenter insistens, stra- tam conscientie suis lachrymis irrigabat, pauc tantum sæpè contentus de aqua: & consuepentiæ carolis incēdia temperabat: compassionis in super viciatibus erga miseros affluens & insumis, mittere necessita- tis eis libentes impendebat. Non solum autem Fratri- bus, sed secularibus sibi cognatis & ignotis, humani-

tatis obsequia impendebat: in infirmitatis articulo mi- sericorditer visitans decubantes, ac medicamina, que vulneribus, vel infirmitatibus conuenient, officiosa sollicitate procurans. Humilitatis studio, vicia abic- taque explebat gaudentes officia. Si quando verbo vel factu aliquem turbalset, chorda collo appensa, veniam humiliter postulabat: illa libenter sustinens infetis- tibus indulgebat. Hæc omnia per annos quindecim agens, diuino oculo edocus de morte & loco, vt fo- ticu aperuit, ad Vrbem: veterem perrexit: ubi infirmi- tate epellus, terminoque appropinquant evit, circa horam matutinalē, vultu piz solito ex hilaratus, An- gelica visitatione est consolatus. Sepultus est in Con- uentu Vrbe: vetano, in iaculis in vna & post obitum insignis: que miracula authenticè recipienda & probanda Gregorius IX. commisit, imo mandam Episcopi Vrbe: vetano, & Suannæ, ac pctori Sancti Iohan- nis de Placca, ordms sancti Augusti, prout censat ex Bulla Apostolica: sub Datum Laterani 6. Idus Iuni, Pontific.

Pontific. ann. 14 incipit, *Desapientia*, at ipsius Pont. morte preueniente res in aliud tempus dilata est. Nam Innocent. IV. ad *præfatos* alias dedit literas pro huiusmodi can. incipient. *Gratiaribus*: sub Datum Lugduni 4. Nonas Decemb. Pontif. an. 8. Vide Beatum Bartholomæum Pisanum lib. 1. confirmat. fruct. 8. & 11. part. 2. in Fratib. minor. sanctitat. illust. pro vine. Roman. Codicem MS. Abbat. S. Victor. Parisibid. Marcus Vlyssiponten. t. part. chron. minor. lib. 6. cap. 34. & 35. Gonzaga 1. part. origin. Iustaphic. relig. in BB. vins euldem ordin. Toffianus lib. 1. seraphic. histot. in eo. Wadsworth tom. 1. Annal. minor. ad ann. 1216. §. 21. ann. 1216. §. 5. & sequitem tom. 2. an. 1251. §. 4. & seq. Algezarum in Athore Epilogia totius ordin. Franciscan. Picquetum in catalog. vior. illust. minor. Bzouium an. 1239. §. 11. 1251. §. 8.

§. 2. *Beatorum Anonymorum Fratrum.* b] Horum capia magna cum veneratione asseruntur in sacratio Conuentus S. Iohannis Campi Bassi (vbi sepulti iacent.) ex quibus, quidam liquor, mannae similis, dio emanat. De eis agit Gonzaga part. 2. sup. in præfato Conuentu, qui est 6. prouinc. sancti Angel. Floruerunt post ann. 1460.

§. 3. *Beati Didaci à Logo, Confessoris.* c] Laicus erat professione: mira prolixus, charitatis, orationis, ac contempla-

tione sublimatos: sæpe enim vñus est sic in Deum rapus: & rerum caelestium agrionem absorptus: ut sensu corporali omnino priuatus remaneret. Obiit ac tumulatus est in Conuentu sancti Francisci Salamaticensis. Illas meminit Marcus Vlyssiponten. part. 3. sup. h. 9. cap. 49 ad an. Christi 1220.

Beati Angeli Confessoris, Confessoris. d] Prouincia Calabriz eratalomus, huc Religiosissimus Frater, atque omni commendatione dignissimus, qui sanctitate clarus decessit in Conuentu sancti Francisci Conuentus: de quo Gonzaga 2. part. sup. in eo Conuentu (qui est 7. prænominatæ prouinc. id referet memorabile, loquens de BB. vins Angelo & Zachæo, Confessoris. *Diuicium Frater Zachæus in spulchro Fratris Angeli corpus, quod ab aliquibus annis tumulatum fuerat, cunctis Fratribus circumfusi, iantibus, somnique admirantibus, retrocedens corpus Frater Zachæus, cui in vita amplexissimus fuerat, locum dedit: eadem testatur Barceus 4. part. Chronic. Minor. lib. 2. cap. 19. ad annum 1532. Daça ibidem, libro primo, capite trigesimo primo.*

Beati Ludouici Gebenens. Confess. e] Pia fidelium de- notione honoratur, ob frequentia ad eius sepulchrum, miracula cælis edita; vti scribit Fodererus, in Descriptione prouincie Burgund. vbi de Conuentu Clusarum, pag. 844.

TERTIO IDVS NOVEMBRIS.

Hierosolymis, Passio Beatorum Martyrum, Nicolai, Donati, Petri & Stephani, qui ob liberam Christi prædicationem, & sectæ Mahumeticæ impugnationem: primò alapis & pugnis ac fustibus cæsi, dehinc in carcere, fame & siti macerati; postea in plateam ciuitatis deducti, gladiis trucidati sunt, & in frustra discepti: quorum reliquie tertio in ignem proiectæ, sed toties illæ sæ, atque integræ pennanserunt. Veneris, Beati b Francisci, cognomento Pauperculi, Confessoris: quem gloria miraculorum nunc vsque exornat. Spoleti, Beati c Iosephi Eugubini, Confessoris: qui Guardianatus officium primus exercuit in Conuentu Sancti Pauli Spoletani, illicque sanctissimam vitam agens, spiritum Deo reddidit. Capriolæ, propè Senas in Tusciam, Beati d Pauli Teutonici: qui nobili exortus prosapia, pietate & oratione, humilitate, & charitate, ceterisque virtutibus maxime emicuit: ac post mortem miraculis coruscavit. Cabillone in Gallia, Beati e Ioannis à Portugallia, Confessoris: qui Regia stirpe progenitus: humilitate, Angelicaque vita insigniter refulsit.

NOVEMBRIS XI.

§. 1. *Beatorum Nicolai, etc. Martyrum.* *] Hi zelo sancti spiritus armati, in publicum procedentes, templum Salomonis, Turcarum superitionis tunc deserviens, adierunt: vbi ingenti animi fortitudine & constantia, Christi fidem audacter prædicarent, sedam Mahumeticam uisuperbantes, tangunt fusciam, inuistam, & inquam; qua de terra & furore picchi Saraceni, Mauri, ac Turci, qui ad solemnitatem conuegerant, multis plagis eos crudeliter vapularunt: & semulcius in tetrum cæterem detrudentes, sine cibo ac potu per triduum remanserunt. Exinde deducti, eam in confessione fidei stantibus inueniuntur & fortes, sententiam mortis exceperunt. Quare in plateam ciuitatis adducti, gladius impiorum sunt armadueri, & in frustra discepti, die 11. Nouemb. ann. 1391. quorum cor-

pota à Mahometanis semel & iterum in ignem proiecta, sed nihil læsa, struem lignorum super ipsis componentes, triduo ignem fouerunt, ampliantisque, (quamvis in vasum) ut sic citius redigerentur in cinerem, que tamen miris Dei virtute integra remanescere. Agit de ipsis Marcus Vlyssiponten. 3. part. chronie. minor. lib. 1. cap. 9. eoque vocat BB. Nicolaum de *Tauis*, Donacum de *Kuretes*, prouincie Aquitanie: Petrum *Narbonensem*, prouincie sancti Luouicis, socium ac discipulum Beati Pauli da *Trenis*: & Stephanum de *Tauella*, prouincie *Corsice*. Algeria item in Athore Epilogia totius ord. Franciscan.

Thomas verò Bolus de signis Eccles. tom. 1. lib. 7. cap. 3. horum memoriam agoos facol. 14. à præfato Marco Vlyssiponten. in aliquibus differet. Scribit

- enim, quod sub ann. 1399. Hierosolymis occisus fuit à Mahumeranis : Deinde quod occupatus essent BB. Nicolaus *Schwenensis*, Donatus *Agnanensis* : *Rubensensis* Petrus *Narbonensis* : & *Estrenanus in B. atca*. Postremo, duo alij ab ipso adduntur, videlicet BB. Ioannes à *Cefina*, ac Petrus *Dwanens* : de quibus 19. Maij. At Tullianus lib. 1. histor. seraphic. vocat eos B. Decidantur de *Rutimio*, provinc. Aquitan. B. Nicolaum à *Sebesta*, Dalmatiam, Beatum Petrum *Narbonensem* : & Beatum Stephanum *Genensem* : vultque ann. 1391. die 10. Novembris agonem suam coepisse : & post tres dies, ann. 1392. Martyrium consummasse. *Algerica* sup. Picquetus in catalog. viros. illust. Franciscan.
- §. 3. *Beati Francisci, Confessoris. b*] Hic magna sanctitate floruit in Gallia apud Auinionem, tempore Urbani V. Pape: exindeque Venetias profectus, migravit ad Dominum. Latus erat, & paupertatis humilitatisque amantissimus, octogenarius decessit à vita : cuius corpus honorifice conditum fuit in Ecclesia sacre Mariæ, apud Partes Conventuales, vbi huc usque assidue fulget miraculis. Ita Pisanus lib. 1. conformitat. fruct. 8. part. 1. in provinc. sancti Antonij. Gonzaga 1. part. in Beatus visus humilce oratio Marcus Vlyssiponensis 3. part. sup. lib. 8. cap. 28. Tullianus lib. 1. Picquetus sup. Wadinghus tom. 4. annal. minot. ad ann. 1369. §. 18.
- §. 4. *Beati Iosephi Eugubini, Confessoris. c*] Vir vtiq; fuit ex omni parte perfectus, per quem Franciscana Religio plurimum incrementi cepit : quicquid iuxta Beati Patris Francisci *Papensis* prædicationem, Conventus Sancti Pauli extra Spoletum, primum Guardianum egit : illicque sanctitate clarus quiescit in Domino : ac tumulatus est. Memoratur à Marco Vlyssiponensi 3. part. sup. lib. 3. cap. 53. item lib. 4. cap. 28. Gonzaga orig. seraphic. relig. part. 1. in presero Conventu, qui est 6. provinc. sancti Francisci. Floresbat ann. 1450. Vbi ait virtutem cælestis accepisse ad effugandos Demones & corporibus hominum. Tullianus lib. 2. in in provincia S. Francisci.
- §. 5. *Beati Pauli Tremitis, Confessoris. d*] Generis quidem nobilis, sed virtutibus atque sanctitate multo illustrior exiit. In Curia Imperatoris educatus, Cæsarem in Italiam proficiscetem sequutus est : Senasque veniens, ibidem moras longius protulit. Cum verò Sanctum Bernardinum concionantem læpius illic audisset, admirabilium suorum vi exhortationum inflammatus : sæculum deseruit, & Religionem Seraphicam professus est. In qua, piis exercitiis, sanctisque actibus tanroperè profecit, vt totum maximam viæ perfectio-

nem in Ordine minor. sit adeptus. Nouitium Magisterium quadraginta annis egualis instruens ac docens, quæ spiritalia erant. In conoeruatione cælestis omnino videbatur : sic enim moribus præstabat : vt in eo, micè reluceret, vis sinceræ pietatis, promptitudo obedientiæ, singularis paupertatis, humilitas profundissima, feruentissima charitas, & deuotio exemplaris, siue erga officium diuinum recitandum, siue ad sacrum celebrandum. Orationi admodum deditus erat, quam spiritus ardore continuabat : summèque delectabatur, dum in contemplatione rerum cælestium amplius moraretur. Pluries à Diemonibus tentatus & afflicus : toties de eis victoriam reportauit : opera & intercessione Virginis Deiparæ, D. Gregorij, peculiaris eius patroni : Seraphici Patris Sancti Francisci, necnon aliorum Beatorum Ordinis minorum, quos in sui patrocinio adhibebat : & illorum visitationibus, ceu apparitionibus non modicum confortabatur.

Singulari pietate ac diligentia semper portabat se, ad benè Christianèque moriendum : cumque in extremis adesset, circumstantes Fratres amantissimè rogauit, vt eo mortuo, corpus cæleri gressu terre mandarent, humarentque penitusquam seculares eius obitum addiderent : ne ipsi in esquis à debita deuotione auerterentur. Sed frustra hæc præcautio. Nam hora sui transfusus in cælum adueniente an. 1483. statim ingens populæ multitudo cucurrit ad Conuentum sancti Bernardi Capriolæ, (qui vico tantum militari à Senensi ciuitate distabat) & certatim cupiens vnusquisque videre, venerari, ac tangerè illud sacrum corpus : maiorem partem habitus, quo operiebatur, pro reliquis, ex ardentissima deuotione, abstulerunt. Mortali vita exutus miraculis claruit, & quamplurimi, illius ope fauores, diuersaque beneficia à celo accepisse, votis & tabellis ad eius sepulchrum appensis, testati sunt. Scripserunt de eo Marcus Vlyssiponensis part. 3. sup. lib. 6. cap. 9. Gonzaga 1. part. sup. in eo Conuentu, qui est 4. ptouincie Tuscie.

Beati Ioannis à Portuallia, Confessoris. e] Hic idem Galliam inuaseret, habitum monasticum apud Cabilonem assumpsit : vbi nec precibus Regine matris, nec Procerum Lusitanorum instantia, in nullo potuit flecti : quin etiam, cocoriam Regni Portugaliæ, fratre Rege Alphonsio, sine liberis demortuo, sibi vltro oblatam, eadem constantia, respuerit : vt Christo quous inferuieret : Obiit sanctissimè, & in capella S. Ioannis Euangelistæ tumulatus est. Teste Fodereto in Descriptione provincie Burgundiæ, vbi de eo Conuentu. Picqueto ibidem.

PRIDIE IDVS NOVEMBRIS.

IN Oriente, Beati ^a Guillelmi, Martyris. Compluti in Hispania, Sancti ^b Didaci, Confessoris: qui vita, virtutibus, atque miraculis innumeris gloriosus: à Sixto V. Summo Pontifice, relatus est, solemnè ritu, in Sanctorum numerum. Firmi in Picæno, Beati ^c Nicolai Firmiani, Confessoris: qui silentio abstinentiæ, & corporis castigationi deditus, dono etiam lachrymarum in oratione, à Deo cumulatus est. In territorio Guardiensi, propè Gulionisium Apulix oppidum, Beati ^d Matthæi, Tertiarij, Confessoris: magnæ sanctitatis viri.

NOVEMBRIS XII.

4. 2. **B**eati Guillelmi, Martyris. ^a] Cognominatur *Cantabrigiæ*, seu *Cantabrigiæ*: à Mauris ob Christi fidem occisus: illius meminerunt Salazar lib. 2. chronie. provincie Castellæ cap. 12. Alexista in Artope Epiloga totius ordinis minorum.

5. 2. **B**eati Didaci, Confessoris. ^b] Fuit Sanctus Didacus à Sanctis *Nicolas*, *Bartolomeus*, atque ex *Pago Sancti Nicolai* (quinque Constantiam atque Castellam, *Bartica* oppida, itinerantibus occurrit) oriundus. Cùmque inanes quendam pietatem, atque humilitatem ab incunabulis ad iuuentam vique secutus, secularibus negotiis atque occupationibus valedicens, in Anachoreticam vitam inhians, apud quoddam Eremitorium aliquandiu est commoratus: ubi strenuè in omni virtutum genere ac spiritalibus exercitiis se mancipavit. Inde verò, longè perfectiorem vitam anhians, ad Consentum sancti Francisci de *Assisæ*, seque illam à Corduba distantem, se contulit, ibique sumpto Franciscano habitu, ac eorundem cum alijs Fratribus vitam, Regulamque professus: tantopere in paupertate, prompta ac voluntaria obedientia, purissima castitate, & feruenti oratione, in Deum & proximum charitate, rerum disparum contemplatione, atque Regulari observantia profecit: ut ceteros confratres, longè post se reliquerit: fuit quidem cunctis scientiæ ignarus, eùm hæretici operam nunquam dederit, sed eorum, quæ animarum, salutè vitæque benè & catholicè instruendæ rationè concernunt, aded, diuino sibi insilente Numine, confusus, vè doctissimos quosque superaret. Ad eum siquidem confidendum omnes, tanquam ad diuinum oraculum, in rebus arduis, confugebant.

6. 3. **F**lagrant aliquando, maximo subeundi pro Christi fide, eiusque amore, Martyrij desiderio: quamobrem ad Insulas Fortunatas, nondum hodie armis omnino edomatas, vè illas Neophytis Christianis, aliisque eius gentis nondum conuersis, sed in Gentilismo adhuc perseverantibus, Christi Salarioris euangelium, atque fidem predicaret, omni diligentia possedit, traheret: facti que Insule Fortis-venturæ, quæ vix ex Fortunatis est, Guardianis, suis efficacissimis prædicationibus, Galibertiis consilis, atque sanctissimi viuendi modo, plurius effertus illius patris homines, atque Idoletum calcem edidissimos, à tan perniciosis superstitionibus, ad parum vnus vix Dei cultu auocavit, atque suauissimo Christi iungo subdere colla coegit. Et eùm: auertisse superesse adhuc quosdam Barbaros, trecentosque viros abstin Insulas, qui antiquum ritum medicis tenentes, Euangelio, eiusque annuntiatoribus resistunt, ad eos transfretate decreuit: vt vel eos ad Christum conuerteret, vel sub eorum manibus spiritum, pro sui Redemptoris amore, efflaret.

Itaque nauis conscensa, sùm virilium intencum profectus, ab aduersis ventis, impotensque serui maris tempestate prohibitus est: quamobrem desiderant iam à se Fortis-venturæ Insulam repetere cogitur, vbi vberissimos fructus in Dominicum intulit horreum.

Instabat eo temporis annus iubilæi 1470. quare Hispaniam repetens, apud Andalusix Custodiam commoratus est: exindeque, obteuta licentia à Reuerendo Patre Beato Alphonsio *Boraxio*, Ministro Provinciali Castellæ, cum Fratre Alphonsio *Castrensi* sibi socio iueneri se accinxit: vrbemque Romanæ ingressus, cum maxima humilitate, & deuotione, loca illa sancta visitans, atque canonisationi sancti Bernardini *Sermis*, (cui ter mille octingenti Patres ac Fratres Franciscani obseruantes ex omnibus terræ plagis adfuerunt) interfuit. Cùmque illorum plurimos, ob aeris mutationem perperisq; in inerte labores. Romæ in orbem excidissent, eorum curam sibi sumendam fore cœstatens, se totum eorum obsequio, cum maxima charitate, spiritusque hilaritate, vix Dei mancipauit. Fecebat siquidem compassus quadam tenentitudine ad infirmos; nihilque sibi gratus accideri poterat, quàm illis idesse, inseruire, & opulari. Consumpto vè in huiusmodi charitatis opere, cum omni sollicitudine & pietate, trimestre, & vix, Hispaniam tepidauit, ac in Consentum sanctæ Mariæ de Saliceto, prouincie Castellæ, in maxima vix asperitate, corporisque maceratione, aliquandiu degit: deinde apud Conuentum Villæ viretis, seu sancti Francisci de monte paululum moram traxit: ac tandem Complutum petens, iussu Reuerenti Patris Roderici ab *Orania*, tunc Commissarij, seu Vicarij prouincie: quod sibi reliquum vitæ fuit, cum maxima omnium admiratione atque ædificatione, sanctissime illic transiit.

Obiit die Sabbati, quæ fuit 22. Nouembris anno 1463. miracula in vita & post mortem clarissimis: quibus pernotus Summus Pont. Sixtus V. eum adscripto catalogo *Sandtorum*, ann. 1588. sexto nonas Iulij, in Basilica Vaticana: presertimbus & sollemnibus ipsius canonisationi, quamplurimus Cardinalibus præcipue, vèd Nicolao *Perius* tituli Sancti Praxedis, Archiepiscopo Senonensi: Francisco à *Ierysa*, cuius Sanctæ Trinitatis in monte Princio, Archiepiscopo Narbonensi: Petro *Guasda*, tituli Sancti Syluestri, Episcopo Parisiensi: & Philippo de *Lenauertis* Tituli S. Onuphrij. Cardinalibus Gallis. Bulla incipit: *Rex Regum*, &c. sub Datum Romæ 6. nonas Iulij, Pontificatus ann. 4. Eius vitam, factaque egregia ac miracula: in primis scriptis Vlyssiponens. 3. part. chronice minor. lib. 4. cap. 32. & libro 5. cap. 1. vique ad 27. itemque Petrus Galestinus, Prothocouicius Aposta-

licus, & Franciscus Pegna, Rotæ audire (qui eiusdem Sacerdotis res pectas & adâ canonizationis, scribis libris complexi sunt. Præterea Ribadeneira tom. 2. flor. Sanctior. Gazet. ibid.

Sub 11. Nouemb. potro agunt de eo. Bosius de signis Eccles. tom. 1. lib. 7. cap. 2. tom. 2. lib. 15. cap. 5. Martyrologium Roman. 12. Nouemb. Baronius ibid. in Annotat. Firmamentum trium ordinum, tract. 1. in memoriali Ordinis minor. Tub 14. Mmistro Generali. Speculum FF. minor. ibid. fol. 72. pag. 2. Sedulius in historia seraphica Commentar. ad vitam S. Didaci, & in commentar. ad vitam S. Francisci cap. 3. §. 8. Gonzaga orig. seraphic. Relig. part. 1. in SS. huic ordin. item part. 3. in Conuento 10. prouinc. Bzice in Monasterio 17. prouinc. Algarbiorum in Conuento 5. prouinc. Granaten. & Conuentu 2. prouinc. Castellæ: vbi error corrigendus est: dâim iubi (cobitor S. Didacum spirasse 13. Nouemb. 1464. & canonisatum 2. Iuly: item part. 4. in 1. Conuento prouinc. Caonaz. Batezus 4. part. chron. minor. lib. 4. cap. 17. 37. lib. 7. cap. 4. 7. Galterius in Tabula Cosmograph. sexul. 15. in SS. viris. ex Ioanne Marquini in Append. ad Genebrardum sub Xisto V. Papa. Tossinatus lib. 1. hûlor. seraphic. Alexicia in Arbore Epitologie totius ordin. Franciscan. Spondanus ad an. 1463. Elzearius lib. 1. Sacri mont. Oliuet. cap. 16. Proquetus in catalog. virot. illustr. Franciscan. Cottonus lib. 3. Institution. Catholic. lib. 68. Brouius tom. 1. Annal. Eccles. ad ann. 1463. paragraph. 64. Scæ. Salazar. sup. lib. 1. cap. 6. lib. 2. cap. 1. lib. 3. cap. 15. 17. v-

que 15. Grauiua in *Arte Theologis* part. 2. cap. 14.

Beati Nicolai Firmiani, Confessoris. e] Luceus erat pro. §. 3. fessione, silentij stricctissimus obseruator, corpus suum austeritate edomabat; nam quocumque discipulis illud castigabat, semel in die comedebat, solo pane & aqua se reficiens: cum cuncta Conuentus munia exercebat, eum exemplari humilitate & prudentia. In oratione ferudus adlabat, quam profusius lachrymarum irrigabat, Sicque in humilissimo sanctis exercitijs persistens: preliosa morte perfunctus est in Conuento Annuntiationis Beate Mariæ Firmi, cuius corpus honorifico sepulchro reconditum habetur. Memoratur à Marco Vlyssiponensi 3. part. sup. lib. 7. cap. 42. & lib. 8. cap. 30. Gonzaga 2. part. sup. in eo Conuento, qui est 3. prouinc. Marchiz. Florebat tempore Beati Iacobi à *Mareba*: qui illius exequijs interfuit.

Beati Martini, Tervarij, Confessoris. d] Illos meminit Gonzaga sup. part. 2. in Conuento S. Ioannis, siue sancti Eremi Giulianis, qui est 10. prouinc. sancti Angeli. *Item, cum sibi sepulchrum apud imperat. delegisset, atque inueniret in matrice oppidi Galtonij Ecclesia à clero sepulsa esset, post ter. ann. ab eis fuisse diem, summo manu generatam, iuxta crucem, quâ scribas huius Conuentus proxima est, inueniri fuit: qui tandem, quod sibi vellet, quodque faceret interrogatus, respondit, velle se quidem apud Fratres Franciscanos, et in sepulchro, quod vinctus adbas sibi delegat, humari. Quamobrem à Fratruum templum illius, honorificè sepulchrum fuit. Hæc illo: item Daza 4. part. chron. minor. lib. 1. cap. 31.*

IDIBVS NOVEMBRIS.

Nemausi in Gallia Narbonensi, Beatorum a Balchazaris à Prato, Ioannis Chalueti, Guilielmi, & alterius Ioannis, Martyrum: quorum primus, cum esset Conuentus illius ciuitatis, Guardianus, egregiusque Ecclesiastes: primò pugionibus hæreticorum toto corpore paulatim est vulneratus: deindè capite, ense percusso, ac gutture gladio transfixo: demum semine in puteum proicitur: secundus verò, sphærule sclopatorum traicitur: alij autem duo, pugionibus hastisque transfuerberati sunt interempti: omnesque in eundem puteum pro Christo demersi. Nouocomi, Beati b Vincentij à Como, Confessoris: eximia sanctitate & vitæ candore conspicui. In territorio Vlyssiponensi, propè Atonguiam Lusitaniz oppidum, Beati c Alphonsi de Taide, Confessoris: generis nobilitate, virtutibus, ac miraculis illustris. Petrochij, in Hispania, Beati d Ioannis Confessoris.

NOVEMBRIS XIII.

3. 2. **B**eatorum Balchazaris à Prato, cum fessis Martyrib. a] Hic onundus erat ex vrbe Briançonnensi, Diocesis Ebreundensis in Delphinatus tantis tum corporis tunc animi dotibus præditus fuit: tanto deniq; studio pietatis adornatus: vt in certamine omnia pericula, labores & odia hæreticorum, propter Christum alacri animo susceperit. Omnia quippe in eo erant, quæ hominis aut instituti, aut forma, aut natura largitur. His ministraturus prouinciz sancti Ludouici laudabiliter exerceuit: & eam ætate floretet, multo tempore & Ecclesiam Axelateuscm, Narbonensem, Carcalonensem, ac Limosensem sacro Euangelij verbo aluit: vt potè, qui singulari predicationis gratia esset perfulgidus. Hæc fama conuocata ciuitas Nemausensis: dâim inducitur

cum hæreticis gauderet, ann. 1170. Episcopus cum Clero, & proceres cum plebe, mittit ad eum, suppliciter interpellantes, quæ eos talentum sibi à Domino concessum, etiam Ecclesiz Catholicæ Nemausensis dissiparet: & ruinas, quas hæretica rabies dederat, pro sua pietatis ac Religiosis zelo, restitueret. Horum votis annuens intrepidus pater, humiliter à superioribus obedientiam accepit: Nemausumque Guardianus de nouo institutus, ire pergit: vbi cum tripudis à Catholica plebe recepitur: & tantopere in ea ciuitate laborauit, vt penè cuncta pristino splendori restitueret. Mense Iunio, concionem habens ad populum, diuino Numine afflatus, prædixit: breui tempore plures fore in ea vrbe Martyres, qui pro fide Christi, & Religione

lignone Catholica, varia tormenta passuri erant: quod & rei euentus clarè ostendit. dñm sequenti mense Novebris, ann. 1368. capta fuit civitas.

Irruptores itaque nequissimi milites, esplanarille, qui tamen nec horum blanditijs deliniri, nec promissionibus corrumpi, nec minis detereri, nec laboribus frangi potuit: quominus quæ erant viri fortis, strenuique athletæ Christi peragereot. Nam cum repereretur, & an vellet palmodium canere interrogaretur, ad omnia sibi proposita assiduo respondebat: *Vade post me Sathana: Dominum Deum tuum adorabis, & illi solo serues.* Quamobrem à sicarijs, & immensissimis hæreticis totum corpus suum pugionibus paulatim crudeliter confossum fuit, & capite ense scisso, ac gutture gladio transferberato, vicino seminecio in puteum proicitur. Mox secutus est eum B. Ioannes *Chaluctus*, confossum ipsius secundum carol. senex, ac corpore debilis, sed animo constans: qui circumdatus sclopertaris euenis hæreticorum, sphaerulis tormentarijs, toto corpore transfusus est & traiectus, ac in eundè puteum deiectus, illis in eodem motus genere lociati sunt Beati Guillelmus *Seofre*, Sacerdos: & Ioannes *Lanret* presbyter, Conuentus sacrarum rerum cultodes. Cùm autem nocturno tempore videtent hæretici ex illo puteo flammam ignis erumpere: sui factionis consensu percussit, ne id diuulgaretur, egestis & exoneratis cucullatis sordibus, vehemèti agere puteum complerunt Horum Patrum illustri Elogio agensem tecelem Gontaga tertia parte originèzaphic. Religion. in Conuentibus to. & 11. prouincie Sancti Lodoouici, & parte prima in Martyribus ordinis minorum. Barezus quarta parte chronie. minor. libro quinto cap. decimonoano & vigesimo. Seuerius libro decimo Antimartyr. olog. lxxv. cap. 3. sect. 2. paragraph. 3. ex Noltradano in histor. prouincie pag. 805.

9. 5. *Beati Vincentij à Coma, Confessoris, b*] Singularem virtutè sanctitate floruit circa annum Christi millesimum

quadringentesimū quinquagesimum quintum: sepultus est autem in Conuentu S. Crucis Comi, in cuius optimè Religiositas, ingentisque bonitatis ac probitatis testimonium pulcherrimè ac recentissima miraculose rosa fragrantissimum exhalans odorem, apparuit hyberno tempore super eius sepulchrum, non sine omnium admiratione: prout testatur Marcus Vlyssiponensis tertia parte chronie. minor. lib. 4. cap. 18. sub ann. 1419.

Beati Alphonsi de Taide, Confessoris, c] Huius meminit Gontaga tertia parte sup. in Conuentu Sancti Bernardini propè oppidum Atonguzæ, qui est 3. prouincie Algarbiorum. Hic (inquit) cum esset presati oppidi Atonguzæ de Bala Dominus temporalis, munda, eiusque diuinitus reuocatus, Franciscanum habitum induit, illicque ad se conformans, ut in sanctissimum virum emergeret. Obiit viri Beatus hic Peter Alphonsus in prouincia Pietatis, attamen eius corpus ad hoc Monasterium delatum est, ubi in Domino quiescit: pluraque miracula, diuina virtute, in circumuicinarum populorum beneficio, in dies erit. Eadem affirmat Barezus sup. lib. 1. cap. 55. ad annum Christi millesimum quingentesimum vigesimum sextum. Rapinæ in histor. general. origin. Recollector. decad. 8. part. 1. paragraph. 9. Maranus lib. 1. cap. 6. vocatur *Ioannes* à Bosio tom. 1. de Signis Eccles. lib. 12. cap. 21. Salazar lib. 3. chronie. prouinc. Castellæ cap. 12. Daça 4. part. chronie. minor. lib. 1. cap. 37.

Beati Ioannis Petrochij, Confessoris, d] Memoratur à 5. 5. Gontaga sup. in Conuentu 11. prouincie Anglorum. Barezus lib. 3. cap. 48. sub ann. 1344. Rapinæ sup. decad. 4. part. 1. paragraph. 7. Martano lib. 1. cap. 5. chronie. illustror. obierunt. Reformar. huc in ipsa Dominicæ Natiuitatis nocte celebrant, Christus in elegantissimi pueruli forma apparuit: eique, ad Crucis lignum, pauperem quemdam claudum, reintegrare cooocessum est.

DECIMOCTAVO KALENDAS DECEMBRIS.

A pud Montem-Regalem in Aquitania, Beatorum ^a Martyrum, Francisci & Iacobi: qui verberibus, conuictisque ab hæreticis lacerati: tandem plumbeis glandibus toto corpore traiectus, primus occubuit; alter verò gladio transferberatus interiit. Assilijs in Vmbria, Beati ^b Ruffini, Confessoris: Seraphici Patris Sancti Francisci socij: orationis & contemplationis prærogativa sublimis: qui & virginitatem illæsam perpetuò custodiuit: & Dæmonibus factus terribilis, meritis atque virtutibus conspicuus excessit è vita. Carauillæ in Hungaria, Beati ^c Ioannis, Confessoris: prouincie Hungariæ Custodis. In territorio Amalphitano, Beati ^d Gismundi, Confessoris: miraculis clari. In Castella, Beati ^e Petri à Pegna, Confessoris: qui ob egregias animi sui virtutes, prouincie Castellæ electus Prouincialis Vicarius, zelo Regularis obseruantie emicuit, ac sancto fine quieuit. Lucenzæ, Beati ^f Incogniti, Confessoris, gloria miraculorum celebris. In Apulia, Beati ^g Bernárdini à Nuceria, Confessoris: eximie sanctitatis viri. Florentiæ Beati ^h Anronij à Piscina, Confessoris: qui potens opere & sermone, multis extitit causa salutis. Mexici, in India Occidentali, Beati ⁱ Iacobi de Penna, Confessoris: qui strenuè in Euangelio laborauit. In Hispania, Beati ^l Andræ Roderici, Confessoris.

3. 1. **Beatorum Mariæ, Francisci & Iacobi.** *) Cùm he-
reticorum fœdore omnia per Aquitaniam depopula-
rentur: Cœuensis minor. Montis-Regalis haud manus
impiorum euasit ann. 1566. eo enim tempore, Fratri-
bus primò malè affectis verberibus, conuulsiq; la-
cessitis, atq; carceribus mancipatis, duo ex eis mor-
tem acerbam oppetiere: vti discimus ex Reuerendissi-
mo Gonzaga dicente part. 3. origin. seraphic. relig.
in Conuentu præfato Montis-Regalis, qui est 29. provin-
ciæ Aquitaniz Antiquioris. *Ex præfatis uerò Patri-
bus duo Martyri laute infenseri, in calum enolarunt:*
*Quorum alter venerandus, scilicet P. Franciscus Ladega-
rius, Sacerdos, pluribus gladiis ab Hæreticis traiectus*
interiit: alter uerò, uidelicet, Frater Iacobus Lagerrus,
Laicus professus, eodem mortis genere, atq; gladiis transf-
uerberatus occubuit. Eadem habet Barezus part. 4.
chronic. minor. lib. 3. cap. 6. Daça ibidem lib. 3. cap.
58.

5. a. **Beati Ruffini, Confessoris.** b) Patria Afflicta, nobili
genere extortus erat, Beatae Clare Virginis conlangui-
nentis, inter alios Diui Francisci primos discipulos fra-
grouit redolentia sanctitatis: & habitum Ordinis mi-
norum magna cum deuotione suscepit anno Domini
1210. Erat autem virgo portissimus, orationis & con-
templationis prærogatiua sublimis: plurimiq; vir-
tutibus adornatus. Cùm vna dierum Beatus Franciscus
de rebus diuinis loqueretur cum Fratribus; ait ip-
sum Beatum Ruffinum virum sanctissimum esse, prout
coelitus sibi reuelatum fuerat à Domino. Propter assidu-
itatem vni orationis ac contemplationis, sic erat in
Deum absorptus, quod quasi insensibilis fieret, caris-
simèq; loqueretur: & tunc ita impedire, vt verba,
magna cum infortitate, & quasi quadam violentia,
videretur proferte. Verum amequm huic perfectionis
gradum attingisset, permittit illum Dominus graui
tentatione probari. Fuit quidem semel & iterum de
prædilectione à Diabolo, valde vexatus; sed à Seraphico
Patre Sancto Francisco extitit omnino libera-
tus. Extunc autem Beatus Ruffinus sedula, magna-
que cum attentione Duo Francisco ministrabat: &
præ aliis Fratribus, factorum Stigmatum tamen Patris,
maximè dextri lateris, iam iam à Christo impressorum
fuit curiosissimus indagator; & multiplici ex pœnimento,
se & socios, eodem Seraphico Patre adhuc viuente,
reddidit certiores.

5. 1. Formidolosus Dæmonibus etat atq; terribilis, ad
solum ipsius aspectum cuius aufragientes; quos ita suis
orationibus torquebat, sicut taeterni in torculari com-
pituntur; quare possessi à Diabolo, in eius præsen-
tiam adducti, confellim liberi dimittebantur. Graui
tandem morbo ipse detentus, mortem sui vicinam
esse præuide: cui in extremis constituto, apparuit.
D. Franciscus, cum multitudine Angelorum, ad
quorum societatem perducitur, transfuit in cælum. Exces-
sit autem de vita in quodam pago propè *Partimouclam*,
exindeq; corpus eius delatum est Afflicto, & in Ec-
clesiâ Sancti Francisci condigno honore sepultum ag.
1270. De eo agunt Beatus Bartholomæus Pisanus lib.
2. conform. fruct. 4. 6. 7. 8. 11. 12. part. 2. & lib. 1. fruct.
5. 6. 9. 11. 13. part. 2. & lib. 4. fruct. 1. 3. part. 2. Codex
MS. Abbat. S. Victor. Paris. ibid. in provinc. S. Francis-
ci B. Antoninus 3. part. histor. ritul. 24. cap. 7. 5.
7. & 12. Marianus lib. 1. cap. 5. Marcus Vlyssiponen-
s. part. 1. chron. minor. lib. 1. cap. 10. 28. 41. 78. 81.
lib. 2. cap. 2. 51. 57. & libr. 6. cap. 5. vsq; 13. 19. &

38. Floretum minoritic. cap. 28. Toffinianus libr. 1.
histor. seraphic. Gonzaga sup. part. 1. in Beatis vira
huiusce ordinis: & part. 2. in 3. Conuentu provinc. S.
Francisci. Firmamentum trium ordinum tractat. 1. in
memoriali ordinis minorum subinit. Wadingbus tom.
3. opuscul. D. Francisci in colloquio 31. item tom. 2.
annal. minor. ad ann. 1210. §. 12. & tom. 2. an. 1270.
§. 17. & seq. Bernardinus de Bussi in mariali part. 5.
serm. 12. part. 2. Algezira in Arbore Epilologica totius
ord. Francisc. Elzearius lib. 2. sacri mont. Olluet. cap.
2. 5. Picquetus in catalog. vitor. illust. ordin. minor.
Palbertus lib. 8. Strellarij coron. Virgin. part. 2. art.
3. cap. 10. Pomarius in Quadragesimal. 1. de pœnitentia
serm. 12. feria 1. post Latate in fin.

Beati Iohannis, Confessoris. d) Memoratur à Pisano
lib. 1. sup. fruct. 8. & 11. part. 2. in provinc. Hungar.
Cod. MS. Abbat. S. Victor. Paris. ibid. Gonzaga 1.
part. sup. Wadingho tom. 2. Annal. sup. ano. 1287.
§. 2. Picquetus sup.

Beati Gonsmundi, Confessoris. d) Illius meminerunt
Codex MS. & Pisanus sup. in provincia Apulia. In
Sylua (inquit) *de Melis ubi antiquitus fuit locus Fra-*
trum) *iacet Sanctus Frater Gonsmundus sanctitate &*
miraculis famosus: qui dum in dicto loco à Fratribus
deserto, esset sepultus, eundem modum de provincia in som-
nis apparuit, dicens: surge & uade ad Monasterium de
Ripa, & die Menacho, nomine Resurgens, ut corpus
meum de Sylua extrahat, &c. Illic enim latius persequit-
ur, quomodo hæc Translatio facta sit in Ecclesiam
sancti Stephani de Ripa; vbi nunc vsq; corpus eius,
magna in veneratione habetur. Eadem habent Mar-
cus Vlyssiponen. sup. 2. sup. lib. 9. cap. 24. §. 1. ad
ann. 1362. Toffinianus sup. Wadinghus tom. 1. sup.
ad ann. 1241. §. 19. & tom. 4. ad ann. 1399. §. 59. ex
Crescentio in Dialogo. Picquetus sup. à quo *Sigis-*
mundus dicitur.

Beati Petri à Pegna, Confessoris. e) Vix extitit Reli-
giosissimus, vita & moribus laudabilis apud Patres
Obseruantinos in Hispania; qui multis perfunctis la-
boribus in propaganda Repolati obseruantiâ, tandem
meritis præclarus, decessit de vita ann. 1465. cùm esset
Provincialis Vicarius provincie Castellæ; sepultus quo
est in Conuentu Compluten. Vti testatur Marcus
Vlyssiponen. part. 3. sup. lib. 5. cap. 28.

Beati Lucæ, Confessoris. f) In Conuentu Sancti
Saluatoris Lucæ sup. summo Altari Ecclesiæ, asser-
uantur huius Beati Patris locogniti ossa: cuius lingua
adhuc recentissima perseverat. Ad ipsius sepulchrum
mira operantur: quorum fidem facit plurimæ
tabellæ ibidem ex voto appensæ: quibus depinguntur
facta mirabiliora, in monumentum posteritati refe-
uata. Scribent de eo Gonzaga part. 2. sup. in præfato
Conuentu, qui est 7. provincie S. Angeli. Barezus
sup. lib. 1. cap. 52.

Beati Bernardini à Nuceria, Confessoris. g) Provincie
Sancti Angeli (cuius erat alumnus) æritæ Prouti-
cialis Vicarius: qui ad tantam viræ perfectionem deue-
nit, vt dei & horæ ipsi transiit fuerit sibi coelitus præ-
nuntiorum tempus. Vide Marcum Vlyssiponen. 3.
part. sup. lib. 7. cap. 29. ad ann. 1496.

Beati Antonij, Confessoris. h) Antignati Infubrie
oppidi, ac Conuentus Sanctæ Mariæ de Gratino, quæ
est 28. provinc. Mediolanen. illic extructi aedicia non-
nunquam fuit hic pissimus Pater, famosissimus sui
temporis Ecclesiastes, atque virtutibus omnino insi-
gnis:

signis: sed Florentiæ huic sæculo valediat. Teste Gonzaga part. 2. sup. in hoc Conuentu. Waddingham. 4. sup. ad ann. 1399. §. 63.

- §. 10. *Beati Iacobi de Penne, Confessoris.* 1.] Vixit hic in omni sanctitate perfectissimus, Regule obseruantissimus, paupertatiq; & caritatum virtutum amantissimus. Vnico habitu utebatur, nudis interm. semper pedibus iterfaciens. Ex prouincia Sancti Gabrielis nouam Hispaniam vnâ cum Beato Ludouico à *Fuenfalsa* (qui vnus de duodecim primis Patribus erat, quos Indis Occidia complexa est) profectus est. Indiorum idioma mox didicit, usque vacabat concionando, confessiones audiendo, ceteraque ardentis spiritus præstando. Vnus illorum fuit, qui Insularum prouincie Reforma-

tionis satagebant: & ad eam rem Guadaluara se Teo pepulit abdicauit. Sanctissimè demum obiit ac sepultus est in Conuentu Mexicano ann. 1559. cuius mors colitibus reuelata est Beato Michaili à *Buenosera*. Hæc ex Gonzaga part. 4. sup. in hoc Conuentu, qui est 1. prouinc. Sancti Eugebij. Bartzoloib. 3. cap. 76. sup. Mariano lib. 2. cap. 19.

Beati Andrea, Confessoris. 1.] Frater erat Laicus. §. 11] Pro cuius sanctitate processus in partibus, eorum ordinariis. Teste Libello Neapoli edito ann. 1626. apud Typographiam Ioannis Dominici Roncalioli: & Rapuzio histor. general. ocig. Recolletor. part. 1. prælat. §. 4.

DECIMOSEPTIMO KALENDAS DECEMBRIS.

Xalificis in India Occidentali, Beati ^a Antonij Collaris, Martyris: qui incredibilianimarum zelo accensus, cum aduersus crimina egregiè, pro veritate, concionatus esset; à quibusdam Indis Iagalucis in via interceptus, ac sagittis confossus, Martyrium consummauit. *Amissij* in Vmbria, Beati ^b Leonis, Confessoris: Seraphici Patris Sancti Francisci: qui columbina simplicitate, ac puritate Angelica polleat; dono prophetiæ, & miraculorum fuit insignitus. Asturicæ in Hispania *Tarraconenk*, Beati ^c Ioannis, Confessoris: admirandis signis gloriosi. Turgonæ, in Germania inferiori, Beati ^d Hassi, Confessoris: sanctitate & miraculis conspicui. Apud Montem-Aluernum in Tuscia, Beati ^e Francisci, Confessoris, Tertiarij: genere, & virtutibus illustrissimi. Romæ, Beati ^f Bartholomæi à Salthio, Confessoris: qui pietate, doctrina, & Regulari obseruantia exornatus, viuus ac mortuus miraculis floruit.

NOVEMBRIS XV.

- §. 1. *Beati Antonij, Martyris.* 1.] Post dies aliquot à glorioso Beati Ioannis Caleri Martyris agone, admiranda Religionis Beatus Antonius Collaris prouincie Sancti Iacobi alumnus, atque Italicæ Conuentus Guardianus: vir vtique singulari perfectione, & incredibili animatum zelo præditus, insuper & diuini verbi proclamator insignis: Chichimicæ eius Regionis, quæ *Ameca* nominatur, & Colimæ vicinæ est, accolis solenter ac sollicitè, Chirilhana disciplina, & vitæ exemplo instruere cum assueuisset; Iztalicum Conuentum vt huiusmodi hominum pro solito more Sacramenta ministraret, atque Sanctum Euangelium de soglestu proponeret, egressus in præfatorum Chichimicarum Ducem, siue Prefectum, ob grauissima quædam crimina ab eo publicè cõmissa, acriter inuestus est. Quamobrem indignatus Prefectus, illum, ea occasione accepta, inermere decreuit. Id igitur, vt quibusdam, Iagalucis vulgò nuncupatis, innotuit: virum Dei à perisio Duce ad suum Carnobium reuertentem, in Iztalica quadam valle, rem interim gratissimam Prefecto se facturos intellegentes, laculis inuoluntè configuræ: cui etiam quasi semimortuo caput abscindunt, vt impio principi dono offerant. Alij volunt, quod dum spiculo verendum eius caput immansimè penetrat: illum vitam cum morte commutata coegerit. Cuius denique corpus postridè ab Hispanis inuentum, atque ad propium Conuentum exitic delatum: magna inibi populū veneratione colitur, ob ingentis miracula quæ diuinitus operatur.

Passus est anno millesimo quingentesimo quadragesimo primo. De quo scripserunt Gonzaga parte 1. orig. Seraphic. Religio. vbi de SS. Martyrb. ordin. minor. suo xuo, ob Christi fidei passis, apud Indos Occidentales: item part. 4. in Conuentu Conceptionis Beate Virginis Mariæ Iztalici, qui est 24. prouinc. Sanctorum Petri & Pauli Bartzolus part. 4. chronic. minor. libr. 3. capite 33. Rapuzio in histor. general. origin. Recolletor. decad. 7. part. 2. §. 9. Hilacion à Costa libr. 2. histor. Catholic. pag. 166. Picquetus in catalog. viror. illustr. ordin. minor. Marianus libr. 3. cap. 5. Bossus tom. primo, libro duodecimo, capite vigesimo secundo. Daça quarta parte che onic. minor. libro secundo, capite quinquagesimo quarto. Grauiña in *Dice Turinens* part. 2. cap. 14.

B. Leonis, Confessoris. b.] Anno Domini 1210. Ordinem muorum in gressus, scriba & confessorius fuit Seraphici Patris Dno Francisci: cui propter columbinam vitæ eius simplicitatem, Angelicamque puritatem, familiaris admodum exitic, & amabilis omnium secretorum suorum cõsiliis, maximè circa sacrorum in coepte signatum impressionem, quæ pro suo desideno ac pietate, sæpè conspex ac tangit. Sancto Francisco infirmanti ad mortem deoortè adhibic, anno 1186. die quarto Odoberis: eo vero defuncto, eum à Vicario generali Fratris Helya, durissimè verba, atque grauis accepisset, ea omnia humiliter atque patientissimè pertulit. Interfuit etiam morti Sanctæ Claræ Virginis, anno 1252. Beatum Bernardum

à *Quintavalle*, vidit, post felicem eius transitum, valde gloriosum. Iussu Beati Patris Gregentii, Generalis Missionis, atque Capitali generalis, Legendam Sancti Francisci composuit, vna cum BB. *Ruffino* & *Angelo*, eiusdem Seraphici Patris sociis: quæ idcirco *Legenda* trium sociorum hincupatur. Constat B. Leonem spiritus prophæticæ illustratione fuisse, & ad hoc virtutis signis ac miraculis claruisse. Deorum sanctitate vitæ insignis spiritum Deo tradidit ann. 1271. cuius sacrum corpus condendum iacet ad Alisij, in Ecclesia Sancti Francisci. A gurg. de eo Beatus Bartholomæus Pisanus lib. 2. conformitatem. fruct. 1. 4. 3. 8. 9. 12. part. 2. item lib. 2. fruct. 1. 2. 3. 4. 6. 7. 9. 11. 13. 14. part. 2. & lib. 3. fruct. 1. 3. part. 2. D. Anronius 3. part. histor. titul. 24. cap. 7. sub. init. & §. 6. 7. 9. Sabellicus lib. 10. exemplor. capit. 1. Marcus Vlyssipontenf. part. 1. chronic. minor. lib. 1. cap. 28. 34. 41. 76. 77. 92. 99. 101. 110. & lib. 2. cap. 11. 27. 37. 39. 48. 51. 54. 57. 75. & lib. 6. cap. 9. 14. 15. vsque 100. & 13. item part. 2. lib. 1. cap. 37. Toffinianus lib. 1. histor. Raphaelic. Marianus cap. 5. lib. 1. lib. 2. cap. 20. Fernandes part. 31. c. 239. Gonzaga sup. part. 1. in BB. viris huiusce ord. item part. 2. in Consuetu 3. prouine. S. Francisci, & in Consuetu Aluernie montis, qui est 17. prouineiz Tuscie. Baronius in notis ad Martyrolog. Roman. 4. Octob. Cornelius à Lapide commentar. in 1. ad Timoth. 1. iunior. 35. Iohannes Lorinus commentar. in Numeros cap. 9. numer. 24. Waddingham tom. 1. Opusculor. D. Francisci Annotar. in 16. epistol. & tom. 3. Apoptegm. 19. item Colloquio 17. 20. 23. prophæta 6. Benedictione 1. 16m tom. 7. Ansal. minor. ad 210. 1210. §. 22. 1212. §. 36. & 39. 1220. §. 15. 1222. §. 30. 1229. §. 2. 1232. §. 18. & 29. tom. 2. 21. 1270. §. 17. & ann. 1271. §. 7. Willouus Athenar. orthodoxar. Franciscan. litteræ *Les*. Codex MS. Abbat. Sancti Victor. Paris. in Ferrar. minor. prouine. Sancti Francisci sanctitate illustrib. Platus lib. 1. de homo stat. Relig. cap. 34. Algezira in Arbore Epologica totus ord. Franciscan.

§. 3. *Beati Ioannis, Confessoris. c*] Signis gloriosus diem clausit extremum apud Consuetum Asturicentium quo & sepulturam nactus est. Laicus erat professione, ad distinctionem alterius B. *Ioannis* Sacerdotis ibidem tumulati. Vide Pisano lib. 1. sup. fruct. 11. part. 2. in prouinc. Sancti Iacobi Waddingham tom. 2. Annual. sup. ad ann. 1272. §. 25. tom. 1. ad ann. 1249. paragraph. 7. Toffinianum lib. 1. io Cuitôcha Legionen.

§. 4. *Beati Hassi, Confessoris. d*] *Hasso*, & *Hassus* dictus est: vitæ sanctitate & miraculis conspicuus, Tarracensis, seu Targomis sepultus. Memoratur à Pisano lib. 1. sup. fruct. 8. & 11. part. 1. in prouinc. Colonienf.

Gonzaga part. 1. sup. in BB. viris ordin. minor. Vvadingho tom. 2. sup. ad ann. 1249. paragraph. 9. Picquero sup.

Beati Francisci Cathany, Confessoris. e] Nobilissimus 5. 5. etas, & Comes Cluensis, *Orlands*, siue *Rylands* (qui monte Aluerniz in Tuscia Seraphico P. D. Francisci, sua liberalitate, dono dedit) legitimus hæres, tertium autè Ordinem monorum ingressus, vitam eremiticam in eodem monte duxit. Ac cernens Patres Consentuales illius motus ac colas, hand ita purè Monasticæ professioni ineambere, ipsos dereliquit; & in paruum quandam xdicalum, propè Florentiam, secedens, aliquandiu illic est commoratus. Dehinc Romam perrexit, cuius operæ illi mons Aluerniz ad Patres Obseruantes deuoluitur est ann. 1490. iudiciorate Martini V. Sommi Pont. ac tandem Eugoij IV. ann. 1431. iterata potestate confirmatus. Quare B. Franciscus Cathanus ad hunc locum rediens, pristinaque cellam incolens, sanctissimè ibidem quiescit in Domino. De egeret Marcus Vlyssipontenf. sup. part. 3. lib. 1. cap. 51. Gonzaga part. 1. sup. in Consuetu Montis Aluerniz, qui est 17. prouine. Tuscie. Vvadinghus sup. ad ann. 1215. paragraph. 34.

Beati Bartholomæi, Confessoris. f] Gallus erat natione, oriundus à Marchionatu *Salurniano*, Domusij Fraocietane optima parte. Admirandas eius virtutes, præclariora quæ facinora graphicè multi descriperunt. Ab ipis etonim, *Italis* *seruatis*, *Roma* *spicior*, *Ordinis Seraphici Benedictis*, *Reformatorum atque Reuolutorum nostrorum sanctitas*, *maiorum salutium, omnium salutis animarum amantissimus*, *ut cum honoris diuini, ac gloriæ Altissimi xplantisimus*, proclamatus est; Animam Deo reddidit ann. 1617. hæc die, feria sexta, Romæ, in Consuetu nostro S. Francisci trans Tyberim, vbi & sepulturam nactus, quamvis aliquantulum à terra eleuatum, iussu Pauli V. Summi Pontif. paulò ante obitus; ita frequenter rapiebatur in extasim, vt e celo tam conuersari videretur. Multis ac maximis floruit miraculis, tum in vita, tum in morte, ac post obitum: vt & ego przsens compeci ann. 1618. 1619. & 1620. quibus in Italia demoratus sum. Agunt de eo Carolus *Isyus*, in traductione Gallica, nonnullorum opusculor. ipsius Beati Bartholomæi, nempe. *Septem Tabularum: Inuentium Amoris Diuini*, &c. in *Epistolis Dedicataris*. Elzcartus lib. 1. sacri montis Olyueti cap. 13. & lib. 3. cap. 5. Hilariæ à Colla lib. 3. histor. catholic. pag. 690. Galenus in Tabula Chronograph. secul. 17. in Sanctis & illustrib. viris. Rapinzus in histor. general. origin. Recollec. part. 2. introduct. paragraph. 3. Marianus libe. 3. chronic. stricior. obseruant. Reformat. cap. 16.

DECIMOSEXTO KALENDAS DECEMBRIS.

A Pamiz, in Gallia Narbonensi, Beatorum ^a Martyrum Petri à Molerio, & socij eius Diaconi: qui ab hæreticis renti, & variis, diisque tormentis extruciati, tandem horribili mortis genere, victores triumpharunt cum palma Martyrij. In Italia, Beati ^b Petri de Lauechia, Confessoris: eximie sanctitatis viri. Villæ-Françæ, in territorio Asturicensi, Beati ^c Sancti, Confessoris: miraculis clari. Budz, in Pannonia, Beati ^d Petri, Confessoris: eruditione ac pietate celebris. Assisij, in Umbria, Beate ^e Agnetis, Virginis: fororis Sanctæ Claræ Virginis: quæ tali vitæ sanctitate enituit: vt ad eius sepulchrum Dæmones fugarentur, & innumera miracula à Deo pararentur. Ibidem propè Assisium, Beate ^f Anonymæ, Virginis: quæ virtutis, Monasticæque obseruantie amore incensa, sub virili habitu inter Fratres delituit: & sanctissimam vitam agens, feliciter ad Dominum sic incognita migravit.

NOVEMBRIS XVI.

§. 1. **B** *Beatorum Petri à Molerio, & socium Martyrum.* ^a] Hocum illustre Martyrium celebratur à Gonzaga part. 3. origin. seraphic. Religion. in Conuentu Apaminiensi, qui est 1. provinc. Aquitan. recentior, vbi agit de secunda ipsius ciuitatis captione per hæreticos, circa annum 1563. quando priuatum Conuentum in fauillam redegerunt, atque læta quadam feritate, admirandæ doctrinæ & Religionis Patrum Beatorum Petrus, cum socio dilatarunt. Cum igitur is Pater Petrus à Molerio, pietate, doctrina, atque sanctiditate, conspicuus esset: & atque propaganda tunc regni fidei Catholice summam operam moueret: in eum hæretici oculos collimebant. Quamobrem ab eorum turmis, vt à vetera Romana Ecclesia fide recederet, primi blandi admodum mouetur, penitentiarumque maxima copia inuitatur, promissisque multis allicitur. Verùm ille, vt regni mundi contempser, Saluatoris sententia non ignarus, qui est: nihil homini prodesse, si vniuersum mundum lucratur, anima verò sua detrimentum patiatur: grati oratione reiecit eorum impudentiam roborans: cui ad meliora consilia: anni, in quibus, 32. contentus fuit: vixit & amicum, in paupertate viuens, quæ Franciscanorum instituta est, salubremque Christi consilium, ne euacuando plus habenda locum præberet auri-tia, quæ nullas expletis opibus: quærit magis eum qui pasciderit, taed plus possideri desiderat. Quibus dictis, Sabana milites in eum probris, ac verbibus saeuentes: ad postem illum alligant, & grandisq; cadunt, ac postmodum vendenda relinquunt, vtriusque aperunt, & supit, seu vtrum aduersus infestissima exhorant, eurgie simul emittunt: & atque interius exclamans: Christi Athleta: Isu miserere mihi: ac illi signis: animam Deo reddidit. Neque scilicet hoc exitu, vita sua terminum con-clausit: sed vnus in super militum gladio caput eius ad ven-neras vsque in duas partes scidit. Sequenti verò die, cum ad Catholiceam aures exorabile facinus peruenisset, conuenit y ad inueniendam defuncti Patris corpus, visu horrendum, eruditeque Spectaculum: quo perfracto, plerique in seipsum, lametabilisque voces erumpunt: ac de-ique multa cum reuerentia ac deuotione, expletis de more exquisitis sanctis huius illud sepelimus, in super & inuen-nerum quendam, dignitate Subdiaconum, magis tormen-tis eruditur etiam necerunt. Eadem confirmat Barea.

zux quarta parte chronice. minor. libro quarto, capite trigesimo secundo. Daça ibidem lib. 3. cap. 58. Wadinghus to. 1. Annal. mince. ad annum mille simum ducentessimum nonagesimum primum, paragrapho septuagesimo. Idem est, vt opinor, cum Gerardo Malmeris, Martyre: cuius meminit idem Gonzaga sup. parte prima, in factis Martyribus Ordinis minorum, in provinc. Aquitan.

Beati Petri de Lanecchia, Confessoris. ^b] Ille est, qui Bononiz, dùm adhuc puer esset, sanatus est à cæcitate: vnius oculi, facto signo crucis super eo, per Seraphicum Patrem Sanctum Franciscum: vnde postea ipsius Ordinem ingressus, diu, ac sanctissimè in eo vixit, obiitque. Memoratur à Beato Bartholomæo Pisanino libro primo conformit. fruct. ro. parte secunda post medium: & Marco Vlyssiponensi, prima parte chronice. minorum libro secundo, capite trigesimo sexto.

Beati Sancti, Confessoris. ^c] Insignis fuit sanctitate: per quem miracula ad consolationem fidelium dignata est operari Altissimus. Eius meminit Beatus Bartholomæus Pisanus, libro primo sup. fruct. octauo. & vndecimo, parte secunda in provincia Sancti Iacobi. Gonzaga supra parte prima, in Beati vitis huiusce Ordinis. Picoquetus in catalogo virot. illustr. Franciscan.

Beati Petri, Confessoris. ^d] propter eximiam vitæ ipsius integritatem atque doctrinam, Provincialis Minister provincie Hungarie Sanctæ Marie electus est: qui aliquando graui morbo laborans, sanatus est tempore: restitutus est, per Beatum Patrem Iohannem Iustifmet provincie etiam Ministrum (de quo decimo quarto Februarij) cui maxime erat deuotus. Post mortem verò hic Beatus Petrus tumulatus est apud Conuentum Sancti Iohannis Euangelistæ Budensis: in quodam eminentiori Ecclesie loco: in cuius vitæ illius testi-monium eorum diuina virtute illic illuminatus est. Scribunt de eo Toffianus libro primo histor. seraphic. Gonzaga supra parte secunda in præfata provincia. Wadinghus tomo secundo supra, ad annum mille simum ducentessimum septuagesimum, §. trigesimo septimo, & ann. 1287. §. 7. V u ij

5. j.

Beata Agnetis, Virginis. c] Fuit hæc nobilis Virgo, soror iunior, Sanctæ Virginis Claræ, quam imitari voluit ad penitentiam, vitæque perfectionem amplectendam, ann. 1112. Nam elicio ad carnem semper verberata; pane & aqua quasi continû reficiebatur, mittens omnes; in oratione feruida, patens in ædificiis, ceterarumque virtutum specimen extitit præclarum. Quamobrem Diuus Pater Franciscus Florentiæ misit illam an. 1121. ut extructo sibi Monasterio, Abbatissæ officio fungeretur, ad alias etiam vrbes, huiusce Religionis plantandæ gratiâ, ablegata est. Inde Assisium reversa, pie sorori S. Claræ morienti adfuit an. 1133. & paucis interuentis diebus ipsa B. Agnes sanctissimè obiit eodem anno. ætatis suæ quinquagesimo sexto. Eius sacrum corpus primo sepelitur apud Sanctum Damianum: deinde translatum est ad novum Monasterium intra urbem Assisensem iuxta Ecclesiam Sancti Gregorij: vbi quamplurimum signis ac miraculis celsius exornatur. Agnus de ea Pisanus sup. fruct. 8. part. 4. Sanctus Antoninus tertia parte hystor. titulo vigesimo quarto, capite sexto, paragrapho tertio & quinto. Marcus Vlyssiponenis parte prima, chronic. minorum libro octauo, capite sexto, vigesimo quinto, trigesimo quarto, vsque ad quadagesimû: item parte secunda, libro primo, capite quadagesimo primo. Marianus libro secundo, capite vigesimo primo. Tossianus supra. Gonzaga parte prima supra in Beatis Fœminis secundi Ordinis Seraphicæ Religionis, & parte secunda in Monasterio 6. prouinc. Sancti Antonij. Speculum Fratrum minorum. Bosini tomo secundo de signis Ecclesiæ libro decimo quinto, capite quinto. Willotus Athenarum orthodoxæ Franciscan. littera *Agnes*. Salazar. lib. 5. chronic. Castellæ capite decimo septimo, vigesimo, & vigesimo primo. De Buisi secunda parte Rosarij Quadragesimal. sermon. vigesimo septimo. Gratina in *uice Turneri*, parte secunda, capite decimotertio. Bzouius tomo decimotertio, anno millesimo ducentesimo quinquagesimo secundo, paragrapho duodecimo. Wadinghus tomo primo, Ansal. supr. anno millesimo ducentesimo duodocimo, paragrapho decimo quarto, vigesimo tertio, & vigesimo quarto, millesimo ducentesimo vigesimo primo, paragrapho vigesimo, millesimo ducentesimo trigesimo quarto, paragrapho octauo, mil-

lesimo ducentesimo trigesimo octauo, paragrapho vigesimo: & tomo secundo, anno millesimo ducentesimo quinquagesimo tertio, paragrapho vigesimo tertio, & seq. Algerita in Arbore Epilogica totius ordinis Franciscan. Elzevirii libr. 3. capit. 8. sacri montis Olyuet. Cimarella quarta parte chronic. lib. 6. capit. 25. Possuinus in Apparatu sacro. Anonymus vetus Auth. vitæ Sanctæ Claræ cap. 16. Charon. cap. 137. hystor. vniuersal. Gall. Valerius de SS. Fœminis ordinis minorum lib. 2. cap. 1. vsque 7. Ferrarius in catalog. Sanctor. 28. Augusti. qui tamen fatetur de ea alio die agi apud nos.

*Beata Anonyma, Virginis. Scilendum, quod Conuentus monasticus Sancti Carbonij extra Lucanensem urbem, in Tuscia, ad Cistercienses Moniales quondam spectauit; quibus (quod in dies magis magisque deherent) ad Sanctæ Christinæ ordin. Benedictin. Monasterium, translatis: Fratrum Franciscanis Observantibus, in gratiam Beati Patris *Hercules*, (cuius sup. meminimus ad 28. Maii) quoddam Deo Optimo Maximo dum ibidem per Quadragesimam concionaretur; ne Lucensis ciuitas à Florentino exereitu, à quo graui obfidione premebatur, vi expugnaretur, suis precibus obtinisset: summis votis collatus est. Quæ de Gonzaga part. 2. sup. in bocca Conuentu, qui est 21. prouinc. Tusciæ.*

Dùm autem huiusmodi translatio fieret, præfata B. *7.* Anonyma Virgo (vna ex illis Monialibus Cisterciens.) mutata veste, virilem induit habitum, & pergens ad Conuentum Fratrum minorum (cui *Cæter* Sancti Francisci nomen est) propè Assisium, Religionem Seraphicam petiit suppliciter ingredi. Itaque habita Ordinis suscepto, locum inter nouitios per sex menses tenuit: quibus expletis, in supremum morbum incidit: quare omnibus Ecclesiæ Sacramentis deuotè acceptis, post effusionem in Ordine emisit, tum denique ferè moribunda, declarauit quod factum fuerat, seque bona fide sic occultasse, atque sexum formamentum sub virili veste abcondidisse: quo dicto, sanctissimè ex parali te- statut Marcus Vlyssiponenis 3. part. sup. lib. 1. cap. 7. ad ann. 1138. quo tamen tempore id minimè accidit, sed foret an. 1144. cùm Beatus Herculæus obiit ann. 1151.

DECIMOQVINTO KALENDAS DECEMBRIS.

AVreliaci in Auernia, Beati^a Francisci Pogetij, Martyris, qui in persecutio-
ne Hugnosticorum hzreticorum, gladio confosus: victoriz triumphum
promeruit. Assisij in Vmbria, Beati^b Masszi Mariniani, Confessoris, Seraphici
Patris sancti Francisci focij: qui oratione ac dono lachrymarum conspicuus, hu-
militate & abstinentia admodum floruit. Procenij in Latio, Beati^c Tobiz, Con-
fessoris, spiritu prophetico celebris. Carauillz in Hungaria, Beati^d Henrici Teu-
tonici, Confessoris. In Gallia, Beati^e Desiderij Lotharingi, Confessoris, ac
Concionatoris eximij, sancti Bernardini Senensis focij: vita & doctrina insignis.
Mantuz, Beati^f Sixti a Riparola, Confessoris: qui charitate ac pietate refertus:
plurimis etiam coruscavit miraculis. Cracouiz in Polonia, Beati^g Salomez, Vir-
ginis: Regis Haliciorum vxoris: quz vitz sanctimonia, & miraculorum frequen-
tia, extitit inclyta.

NOVEMBRIS XVII.

3. 1. **B**eati Francisci, Martyris. ^a] Passus est pro Chri-
sto, anno Domini millesimo quingentesimo sexa-
gesimo nono. Iuxta Gonzagam 3. part. origin. seraphi-
cæ. Religion. in Conuentu minorum Aurelianensium,
qui est 16. prouinc. Aquitanæ antiquioris: at si Ba-
zetto part. ... chronie. minor. lib. 1. cap. 18. creditur
id accidit, an. 1771. Daçam ibid. lib. 3. cap. 38. Wa-
dingham tom. 3. Annal. minor. ad annum millesimum
trecentefimum trigefimum secundum, paragrapho
vndecimo.

3. 2. **B**eati Masszi, Confessoris. ^b] Facundissimus & multum
Curalitatis mundo exortat Beatus Masszius Ma-
rinianus, seu de Margano, qui ordinem ingressus est
sub anno millesimum ducentefimum decimum. Vir
cæte magna virtute præditus, discretione ac sapacita-
te pollens, & ad summe humilitatis vique apicem
perueniens. Seraphici Patris sancti Francisci a manifi-
stus focus fuit & comes, eximz orationis ac con-
templationis dono & lachrymarum conspicuus erat;
mixta abstinentia lucebat, senel tantum in die, sub
fero, comedebat: noctes ducebat fete informes, vt
orationis copiosius tempus adinueniret, tuncque ma-
gno cum spiritu feruore, in hæ verba ptoracpebat.
*Mi, Domine, Iesu Christe, da mihi meorum contritiorem
peccatorum: super & gratiam emendandi ac satisfaci-
endi seruum: voluntatem tuam: Domine Deus meus,
fac vt te cognoscam, te timeam, teque semper diligam.*
Obiit anno 1280. cuius sacrum corpus Assisij iacet
honorifice conditum, in Ecclesia sancti Francisci. De
eo scripserunt, Codex MS. Abbat. S. Victor. Parisi-
ensis. in Fratris minor. sanctitat. illustr. prouinc. S.
Francis. B. Bartholomez Pisanus ibid. lib. 1. consuetu.
prolog. 2. & fruct. 1. 2. 4. 5. 6. 8. 10. 11. 12. part. 2.
item. lib. 1. fruct. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 11. 14. 15. part. 2.
& lib. 3. fruct. 3. part. 2. Sanctus Antoninus 3. part.
histo. titul. 24. capit. 7. & 8. 10. Marcus Vlyssiponen-
sis. part. 1. ebronie. minor. libe. 1. cap. 28. 56. 76.
78. 80. 97. 118. & lib. 2. cap. 5. 16. 31. 37. 51. & lib.
6. capit. 21. vsque 27. item part. 1. lib. 1. cap. 37. Fir-
mamentum tenem Ordinum tractat. 1. in memoriali
Ordin. sub int. Floretum capit. 3. 12. 18. Gonzaga
supra part. 1. in Beatis vitæ eulæm Ordinis. Toffina-
nus lib. 1. histo. seraphicæ. Religion. Speculum vitæ
Dni Francisci fol. 103. Matianus libe. 1. capit. 5.

Platus de bono status relig. lib. 3. cap. 2. & 8. Wa-
dingham tom. 3. opusculor. D. Francisci Apophyegm.
a o. colloquio 12. 10. 31. & 41. item eo. 1. Annal. mi-
nor. ad ann. 1280. 5. 33. 34. 1222. 5. 34. & 1227. 5.
21. item tom. 1. ann. 1280. 5. 3. Hilation à Costa hi-
stor. cathol. lib. 1. pag. 65. in vita Pauli de Renda
ordinis Minorum. Picquetus in catalog. viror. il-
lust. Franciscan.

Toffinianus contendit Beatum Masszum obiisse 5. 3.
apud locum Mun. in Piceno: sed ille est Beatus Mas-
szius Senensis: de quo 27. Decembr. ex Wadingham
tom. 2. Annal. ad ann. 1289. 5. 25. Alij volunt eius
corpus sepulchrum esse in Ecclesia Conuentus Sancti
Francisci *Mardinalis*: qui est 15. prouinc. Marchie:
vt scribunt Marcus Vlyssiponen. part. 1. sup. lib. 6.
cap. 26. & Gonzaga part. 2. sup. in eodem Conuen-
tu: sed decipiuntur, nam ille Beatus Masszius alius est
à *Margano*: de eoque agitur alio die, & tempore non-
nulli affirmant, corpus Beati Masszi *Mariniani* asser-
tuati, in Ecclesia Conuentus Sancti Iohannis *Vindocin-
ens*. in Gallia, illicque plurima miracula fieri: vt re-
fert idem Gonzaga part. 3. in eo Conuentu, qui est 4.
prouinc. Turonens. qui tamen hallucinantur: etenim
huiusmodi factæ Reliquæ sunt Beati Masszi, cuius
corpus quiescit apud *Bourcas*, in eadem prouinc. (de
quo 26. Februar.) prout apprime notat ipse Wading-
hus sup.

Beati Tobæ, Confessoris. ^c] Spiritus prophetæ do-
no valde exuit, cuius corpus Procenij honorificè tu-
mulatum iacet. Vide Pisanum lib. 3. sup. fruct. 8. & 11
part. 1. in prouinc. Roman. Gonzagam part. 1. in BB.
vitis huiusce oed. Wadingham tom. 1. Annal. adann.
1270. 5. 17. Picquetus sup. Toffinianum libe. 2. in
Custodia Vrbe-vetans.

Beati Henrici Teutonici, Confessoris. ^d] Vir fuit perfe-
ctissimus simulque sanctissimus: cuius memenerunt
Pisanus sup. in prouinc. Hungariz, & Gonzaga sup.
Wadinghus sup. ad ann. 1187. 5. 8. Picquetus supra.
Toffinianus sup. in prouinc. Hungariz.

Beati Desiderij Lotharingi, Confessoris. ^e] Predica-
tor extitit generalis, & insignis focus Sancti Bernar-
dini Senensis. Memoratur ab Authore Firmamentum
trium ordin. tract. 1. in memoriali oed. minor. sub 30.
Ministro generali.

9. 7. *Beati Sixti à Riparola, Confessoris.* f] Salutaris animarum subitendus, prædicatoris & confessionis monia zelo ardentissimo explebat: abstinenciam, humilitatem, charitatemque maximè coluit. Viuus ac mortuus clausit miraculis. Septuagenarius obdormiuit in Christo, eùm Guardianatus officio fungeretur Martuz, in Conuentu Sancti Francisci ann. 1533. vbi honorificè conditus, singulari piorum veneratione habetur. Cuius sepulture huiusmodi inscriptio incisa cernitur.

Sixto; qui Christo, & immaculata Conceptioni, usque ad septuaginta annos, indefessè vigilauit: quicquid boni consuluisset, sperabit: num eum viuencem putabunt, quidam videret aliquando miraculis claruit: Obiit die XVII. Nouembris M. D. XXXIII.

Agunt de eo Marcus Vlyssiponenfis tertia parte sup. libro nono, capite quadragesimo nono. Gonzaga parte secundatam Conuentu 3. 35. 40. prouincie sancti Antonij.

9. 8. *Beata Salomea, Virgini.* 8] *Salomea*, aliis *Salomeica*, *Lefci*, sine *Lefionis*, Cracouie ac Sandemiriæ Ducis filia fuit: Bofleai autem pudici, Poloniz Regis soror: vxor verò Colomanni Hungari, Andrezæ Regis filij, & Belzæ 4. atque Saodæ Elisabethæ fratris, qui postea factus est, Russis principibus expetentibus, Gallizæ, siue Halitzæ Rex, tempore suæ ætatis anno ducta est in Hungariam, futuris nuptis adaptanda; ita postolantibus Andrezæ Rege, Baronibus & Consiliarijs Regni. In infanti hac ætate, à Spiritu sancto præuentam ostendit optima indoles, & sancta ac matura pietas conuersatio: pietatis quippe supra ætatem omninò dedita fuit. Thoro maturis solemnè ritu parantur nuptiæ, sed animo potius copulantur, quàm corpore, patris prima nocte, vt propter conditoris amorem, à carnis operibus abstinere: promittentes firmiter suæ purissimæ castitatis lidia, perpetuè immacessibiliter inuiolata conseruare: quod veraciter complendo, per duodecim annorum spatium & amplius simul manentes, æquum sine macula sponsum virginum progessu mundissimo sunt secuti: tesque mundanas, & corporis commoditates Beata Salomea, ex animo semper neglexit: imo corpus suum calcio iugiter edomauit, & multiplici sensuum mortificatione animum tecepat ad Christum.

9. 9. Colomanno mortuo, circa ann. 1235. operibus pietatis totam se dedit Beata Salomea, & facultates in refocillandis pauperibus, extruendisque minorum & Claustrarum douiculis, omnes distribuit. Demum,

munda vanitatis pertæsa, sanctæ Claræ instituto se ardidit, facta Montalis, circa ann. 1253. Prandochæ Episcopo Cracouensi imponente illi velum sacre Religionis, adstante Fratre Raymundo Franciscano, Poliochæ Ministro, in Monasterio Zaucholtenfi; deinde in Scalenfi sanctè piæque conuersata est. Tandem infirmari coepit 4. Idus Nouembris, in vigilia Sancti Martini Episcopi & Confe foris, in die Sabbati, dum atteret infra Milliarum solemniam, recitati audiret sacrum Euangelium, summa patientia, & æquanimitate, ægritudinis molestias passa, prædixit Fratribus & sororibus in proximo imminere sarcinæ deponendæ diem; quod & euenit, moriente illa, in Sabbatho sequenti, nempe 15. Kalend. Decembris ann. 1268. idem per septem integros dies in seculo iacetet in choro Montalium incorrupta, odorem spirans gratissimum, & oleum sudans saluberrimum, decidit ex ore & natiuis sanguis super ceruicali subiectum, & linteolum, quod caput eius obtegebat. Die octauo, post traditum corpus sepulture apud Dni Francisci Cracouensis ædem, quo funus transfertur, Abbatissa, alio obducto iustamine, languinolenta apud se retinuit: quæ Religiosè seruata, plurima patrarunt miracula. Eius Elogium paucis perstringit B. Bartholomæus Pisanus lib. 1. sup. fruct. 8. p. 2 vbi de 2. Ordine minorum, nempe, Sanctæ Claræ. *Fuerit enim (inquit) alia fuit Sancta in hoc Ordine de domo Regali Polonia, Beata Salomea; quæ qualis fuerit in vita, miracula facta per ipsam, tam in vita, quàm post mortem, obsequenda. Et de signis quæ mortuis suscipiunt; post mortem de eone interfectum ad vitam rediit, vulneratis ad mortem dedit sanitatem, & acies illuminauit, contrarios crexit, & à pernis periculo mulieres liberauit. De ea egerunt AQA MSS. Cracouiz. Gonzaga part. 2. sup. in Beatis Femminis 2. ac 3. Ordinis minor. Toffinianus libr. 1. sup. ibid. & lib. 2. in prouincia Poloniz, vbi de Custodia Cracouia, qui vult eam obuisse an. 1278. sed perperam. Comerus de Robus Polonic. tom. 2. lib. 7. & 9. Mathias de Michouua lib. 3. histor. Poloniz cap. 32. Firmamentum trium Ordinum minor. part. 1. tract. de illustriorib. viris ac femministrum Ordinis. Salazar. lib. 5. chronic. prouinc. Castellæ lib. 5. cap. 20. Valerius de Sanctis Femminis Ord. minor. lib. 2. cap. 8. Algerita in Arboze Epilogia rotus Ordinis. Franciscan. Bzouius tom. 13. Annal. Eccles. ad ann. 1254. 9. 4. & 1264. paragraph. 13. Ferrarius in catalog. Sanctior. die 7. Nouembris, sed mendosè, loco 17. Wadinghus tom. 1. sup. ad ann. 1235. paragraph. 12. item tom. 2. ad ann. 1254. paragraph. 35. 1258. 4. 27. & 1268. paragraph. 4. 5. & seq. Russa in Aucustio ad natales SS. Belgij sub. 19. Nouemb.*

DECIMOQUARTO KALENDAS DECEMBRIS.

Syracusis in Sicilia, Beati ^a Ioannis, Confessoris: vita & miraculis præclari. In Italia, Beati ^b Pauli ab Assisio, Confessoris, & Doctoris eximij, ac Sancti Bernardini Senensis, Discipuli & socij: qui verbo & exemplo, plurimum Italiam illustravit. Mediolani, Beati ^c Christophoti à Modoetia, Confessoris: qui meritis ac virtutibus spectabilis, ad cælos euolauit. Santareni in territorio Vlyssiponenfi, Beate ^d Helene à Sancto Antonio, Virginis: quæ Regio sanguine nata, tanta humilitate & charitate enituit; ut omnibus perfectionis normam præbuert: & signis admirandis floruerit.

NOVEMBRIS XVIII.

9. 1. **B**eati *Iohannis, Confessoris.* ^a] Tanta charitate abundabat erga infirmos: ut lapidem ignium & ardentissimum, in manibus, sine læsione, detulerit, de coquina usque ad infirmitatem. Floruit ann. 1360. obiitque Syracusis in Sicilia, sanctitate & miraculis præclarus. Agunt de eo Itearus Bartholomæus Pisanus lib. 1. conformat. fruct. 8. & 11. part. 2. in Fratribus minorib. prouinc. Siciliæ sanctitat. illustr. Codex MS. Abbat. S. Victor. Paris. lib. Marcus Vlyssiponenf. 2. part. chronic. minor. lib. 9. cap. 24. §. 1. sub ann. 1362. Gonzaga 1. part. orig. scilaphe. relig. in BB. viris humilce ordinis. Tassinianus lib. 1. histot. seraph. Piequetus in catalog. viror. illustr. Franciscan. Waddinghus tom. 3. Annal. minor. ad ann. 1105 4.
9. 2. **B**eati *Pauli ab Assisio, Confessoris.* ^b] Magister erat in Theologia, cum à Conuentualibus transiit ad Patres Obseruantes, ut perfectus Deo inseruaret. Didascalum habuit Sanctum Bernardinum *Senensem*, quem ad amulsum imitabatur, tum in probitate vite, tum in descendi modorum: ut paulo post illius focus extiterit ac comes fidelissimus. Egregieque concionatus est per totam Italiam: magno cum animarum fructu ac profectu. Quam autem meriti, qualisve doctrinæ ac sanctitatis fuerit: ea quæ dixit, fecit, ac scripsit, aperte testantur. Memoratur à Marco Vlyssiponenfi 3. part. sup. lib. 1. cap. 43. ad ann. 1417.
9. 3. **B**eati *Christophoti à Modoetia, Confessoris.* ^c] Famosissimus extitit, ob extrema virtutis ac sanctitatis opera; sepulchrale iacet Mediolani. Auctor fuit totius ædificij Conuentus sanctæ Crucis apud Comum in Infubria: virtute facultatis sibi Concessit ab Eugenio IV. Papa ann. 1440 quia duorum in prouincia Mediolanensi engendorum Conuentuum licentia sibi facta erat. Illius meminit Marcus Vlyssiponenfi part. 3. sup. lib. 4. cap. 28. subann. 1460. Gonzaga 2. part. sup. in Conuentu 3. prouinc. Mediolanens. Tassinianus lib. 2. in prouincia Mediolanensi.
9. 4. **B**eate *Helene à Sancto Antonio, Virginis.* ^d] Quæ-

admodum ex Apostolicis quibusdam litteris, datis à Summo Pontif. Alexandro IV. tertio Kalend. Maij, Pontificatus sui anno 5. didicimus à Monasterio S. Clare extra muros oppidi Santareni, Vlyssiponenfis diocesis, sumptibus Alphonsi III. Portugaliz Regis, reditæci cepit, ann. 1239. atque inhabitatum fuit ann. 1272. à fororibus Franciscanis sub 2. Regula S. Clare. Inter quas emicuit ipsa B. Helena, de qua, hæc Gonzaga part. 3. sup. in eo Monasterio (quod est 3. prouinc. Portugaliz) subdit. *Huiusmodi autem opus mirum in modum promouit, penitissima Helena à Sancto Antonio, præfata Alphonsi Regis legitima filia, qua callatis amantibus suis bonis, præfatis fororibus adiungit uoluit. Fuit hæc Virgo religiosissima, pariterque sanctissima, atque omnibus uirtutibus, præcipue uerè bonitate, atque charitate exornata: nam perpetuam, uel celiuam, uel ualentinariam, uel huiusmodi officinas, in quibus uirtutes exercere à suo in Religione ingressis, totis uiribus incubauit. De qua et illud legitur. Cum enim infirmis inseruaret fororibus, atque seruis quadam, extra tempus tamen, comedendorum ceterorum desiderio reuertitur, alla claustrum maxima cum sollicitudine petens, ad signum Crucis arborum cerasum fructibus, sed immaturis onustum, ad maturitatem excitant. Cuiusque tollit a ceraso lanæ penes abiitisset, nisi degenitatus, qua mali habebat, sicut comuluit. Ad præfatum sanctitatis signum accedit et aliud: cum enim bonis uirginibus, alium in locum transferenda, processionaliter à diabolibus per ualentinariam deferrentur, quotque lectulis decumbent forores, impetrato extempore, erui meritis, sollicitate facta pignora si quæ sunt. Plura etiam alia miracula autentica, euidam libello olim credita, edidit: quæ tamen, eo libello à latronibus sublato, nos latent. Hæc illa. Quem Barceus 4. part. chronic. minor. lib. 4. cap. 39. sequuntur est: ac Waddinghus tom. 2. Annal. minor. ad annum 1239. §. 18. Mariana de rebus Hispan. lib. 3. cap. 12. Valconcellus in descriptionibus Regni Lusitanæ, ubi de Formis sanctitate nobilis §. 11. qui tamen hallucinatur, uocans præfatum R. P. Gonzagam Cardinalem,*

DECIMOTERTIO KALENDAS DECEMBRIS.

Octava Sancti a Didaci Confessoris. Apud oppidum Marpurgi, in Germania, Deposito Sancte b Elizabeth, viduz, Andræ Regis Hungarorum filiz, quæ sub habitu tertij Ordinis minorum, pietatis operibus assidue intenta, miraculis clara migravit ad Dominum, quam Gregorius IX. Papa Sanctorum catalogo adscripsit. Gandavi, Beati c Petri Prus, Martyris: qui à furentibus hæreticis cælus ad mortem, euolavit in cælum. Damasci in Palestina, Beatorum d trium Fratrum Martyrum: qui à Sarracenis diuersis atrocibusque suppliciis cruciati, Martyrij coronam meruerunt. In Brabannia, Beati e Alberti à Leyda, Martyris, quem Geuzij hæretici occiderunt. Mutinæ, Beati f Thomæ de Ferrignano, Patriarchæ Gradenfis, ac S. R. E. Episcopi Cardinalis Tusculani: qui doctrina & sanctitate floruit. Beneuenti in Hispania, Beati g Leonis, Confessoris, Seraphici Parris sancti Francisci Discipuli: magnæ sanctitatis viri. Toleti, Beati h Decodati, Confessoris: miraculis clari. Fessulis in Tuscia, Beati i Caroli à Monte Granello, Confessoris: qui generis nobilitate & virtutibus illustris: tertium Ordinem minorum amplexatus: sancto sine quieuit.

NOVEMBRIS XIX.

5. 1. **O**ctava Sancti Didaci. a] Celebris habetur in toto Ordine minorum: siquidem Status V. Papa, qui eum canonizauit, concessit omnibus Fratribus minoribus Observantibus, & cunctis Monialibus, sub obedientia ipsorum dependentibus, non solum festum S. Didaci celebrare. 11. Nouembris: sub officio duplici, in Regnis Hispaniarum: sed etiam illius Octauam, quemadmodum, festa aliorum dicti Ordinis Sanctorum: sub Datum 16. Nouembr. ann. 1588. at Clementis VIII. per Bullam, quæ incipit. *Quæ ad Sanctissimum*, eadem concessit in vniuerso orbe: insuper & addidit Indulgentiam plenariam visitantibus eadem die, Ecclesias Fratrum minor. modò confessi sunt & sacra refecti Eucharistia, preces ordinariæ requisitas ad Datum inferunt: sub Datum 16. Martij ann. 1598. teste Ioan. Baptista, Confessio in Collectione priuileg. FF. mendicant. & non mendicant. sub Clemente VIII.

5. 2. *Sancta Elizabeth.* b] Obiit ann. 1231. canonizauit eam Gregorius IX. Papa ann. 1235. Conciens de ea ediderunt S. Bonauentura tom. 3. operum. Dormi secus concion. 64. de sanctis. Philippus Decz tom. 3. concion. in commun SS. mulier. serm. 1. Bartholdus Pontanus tomo secundo Bibliothec. concionar. & Clémentis: qui & duos Hymnos ac Prosem proprim de ea refert, Annotationibus quoque explicat. lib. 1. & 4. Elucidationij Ecclesiastic. Discipuli de Tempore ser. 67. in fin. 89. in med. & 116. & de sanctis ser. 43. Parisius ann. 1611. prodit. *Originale sanctitatis*, in quo tom. 3. habentur Meditationes in vitam Sanctæ Elizabeth. Sancinum fuit in Capitulo generali, an. 1490. apud Conuentum Sanctæ Mariæ Magdalenæ, propè Andegauum, proximè Taroniæ, vt festum Sanctæ Elizabeth duplici ritu, celebraretur: teste Speculo Fratrum minor. tract. 3. in Ordinationib. circa diuinum officium: & Firmamento trium Ordinis minor. ibid. part. 3. modò autem in toto Ordine fit semiduplex, transferturque in sequentem diem, propter Octauam Sancti Didaci. Ioannes Morellus inter alia sua Poemata sacra, duos cœcinit Hymnos in laudem ipsius S. Elizabeth.

Eius vitam admirandis virtutibus decoratam, miraculisque comprobata descripserunt Gerardus, Monachus Sancti Quintini, Iacobus Montanus, Surius, B. Conradus Marpurgenfis, Theodoricus de Thuringia, Gazetus, Ribadeniera, & alij, hac die. Agunt de ea Martyrologium Romanum. Baronius ibidem in Annotation. Molanus in Additionib. & Annotation. ad Visuardum ead. die: item lib. 3. imagin. c. 48. S. Brigitta lib. 4. reuelat. c. 4. Gonsalvus Duranus ibid. in Annotation. Simon de Keza in chronic. MS. S. Antoninus 3. part. histor. titul. 19. capit. 11. Vincentius Beluacens. lib. 31. specul. histor. cap. 136. & 137. B. Bartholomæus Pisanus libr. 1. conformitat. fruct. 8. part. 4. vbi deteroio Ordine minor. Petrus de Natalibus in catalog. libr. 10. cap. 79. historia Langramor. Turingiz. Firmamentum trium Ord. minor. tract. 1. in memoriali Ordin. sub 4. Munstro generali. Bonifimus rerum Hungar. decad. 1. lib. 7. & 8. Marcus Vlyssiponenf. part. 1. chron. minor. lib. 9. c. 8. vltique 18. Schedel in Registro mundi ætat. 6. Sedulius in commentar. ad vitam S. Elizabeth. M. Marulas lib. 1. Exempl. 2. cap. Krantzius libr. 7. Metropol. Saxon. cap. 40. & 48. Tolosianus lib. 1. histor. seraph. Meyerus in Annal. Flandr. ad ann. 1221. Sabellicus Ænead. 9. lib. 6. Marianus lib. 1. & 2. Fasciculus Temporum ad annum 1214. & 1214. Bergomas in Supplemento chronic. lib. 13. ad ann. 1235. Gonzaga part. 2. orig. seraphic. rolig. in SS. canonizat. eiusdem Ordinis. Carion. in chronico sub ann. 1202. & 1212. Naudeus ibid. generation. 41. Ptolomæus Lucensis ad ann. 1288. Galerius in Tabula Cosmograph. serul. 13. in Sanctis viris ex Coccio de signis Eccles. artic. 2. Bachetus in Fastis Christianis 19. Nouembris. Spondanus in Auctario chronolog. ad Annales Baron. sub ann. 1231. Colletus Concion. Dnminic. Quinquages. §. 9. Franciscus de Sales part. 1. Introdut. ad vitam deuot. cap. 4. & part. 3. cap. 1. 15. & 34. Porras tractat. 4. Triplis coronæ Virgin. paragraph. 2. capit. 6. numer. 2. item cap. 8. paragraph. 3. numer. 4. & cap. 11. paragraph. 11. numer. 11. Chartron. in histor. vniuersal. Francien Gall.

Gall. cap. 132. Wadinghustom. 2. opuscul. D. Francisci Annotation. 14. & 21. ad Regulam Tertiar. ordin. minor. item tom. 1. Annal. minor. ad ann. 1109. §. 4. 4. 1214. §. 35. &c. & 1221. §. 46. 1226. §. 47. 1227. §. 5. 1228. §. 80. 1229. paragraph. 3. 1231. paragraph. 4. 1232. paragraph. 45. 1234. paragraph. 1. 1235. paragraph. 1. Cabbilo lib. 2. chron. predicat. cap. 3. Buchingerus in-histor. Eccles. fup. Gregor. IX. Pap. Belfortibus lib. 4. Annal. Franc. cap. 4. Brousius tom. 13. ad an. 1211. paragraph. 1. de Bullis 3. part. Rosarij Quadragesimal. form. 27. Ruffia in Auditorio ad natales SS. Belgij, hac die. Benedictus Coronat. in vita Sancti Elzearii e. 19. Lucas Castellinus in Elucidatio Theologico de certitudine glorie Sanctor. canonizator. Vicinus tract. de antiquo ac moderno usu canonization. Saodot. cap. 12. Myrus in Habelist. Ferrarius in noua Topograph. ad Martyrolog. Roman. Brulius lib. 2. Antiquitat. Paris. pag. 51. Salazar. lib. 6. chron. prouinc. Castellae cap. 6. Geruina in *Uoe Ymperij* part. 2. cap. 13. De Silis in cap. 1. Regul. Tertiar. Ioannes de Torres in praedictis exhortationibus super eandem Regulam fol. 36. pag. 2.

§. 4. *Beati Petri Prus. Martyris. c.* Gallus erat natione, Conuentus Athonis Vicarius, quando Martyrium subit ann. 1371. Teste Gonzaga part. 1. supra in sacris Martyribus Ordinis minorum, fup. xuo, ubi Christi fidei passus in conuinc. Flander. item part. 2. in eadem prouinc. sub in. & Barozzo part. 4. fup. paragraph. 6. ex Thoma Bontiero in suis histor.

§. 5. *Beatum totum Fratrum Martyrum. d.* Scribit de eis Gonzaga p. 1. fup. vbi de Martyribus ord. minor. Tert. Sancte. *Nec desuere* (inquit) Franciscani qui hanc terram *sanctissimam suo sanguine pro Christi fide sparsit, illaterram redderent: nam usque accepti et castribus omni exceptione maioribus, ad vicijs suis annexi, vel eueriti, tres prouincia Babilonicae Fratres apud Damascum, post multa & varia tormenta de Sarracenis eis illata, Martyrium pro Christo constanter persequuti, quoniam histeria (ut accepimus) in praeuenerat Babilonicae prouinciae exiit.* Wadinghustom. 3. ad an. 1342. §. 6. 61. Marianus lib. 9. chron. histor. obsecur. Reformat. cap. 21.

§. 6. *B. Alberti de Leyda, Martyris. c.* Vir fuit integerrimus, & Consciator carnis, qui inter Antuerepianos, Ducis sylvam, ad Genus haereticis, globulo tormenti traiectus fuit ann. 1584. vel sequente. Agit de eo Sedolus in histor. Fraxiph. vbi de Corollae Fratrum minor. prouinc. inferior. Germaniae ad Genus interfuctum. Corollario B. Ruffia fup. ad 21. Nouembre, qui addit, sepulcrum fuisse in vicino loci Pigo *Maldet.*

§. 7. *Beati Thomae de Ferrigano, Cardinal. f.* Mutinensis erat natione, & prouinciae Bononiensis alumnus; Doctor in sacra Theologia, & Praedicator famosus. Hic anno 1367. in Capitulo generalis Alisij habere, electus est Generalis totius Ordinis minorum. Haereticis accusatus ab Episcopo Nantiensi, & quibusdam Fratrum minor. prouinciae S. Francisci, citatus est ad Curiam Romanam sibi que Summum Pontificem Verbanum V. ab officio suspensus pro tempore: 21. rei cognita veniat, plus guttus fuit ab eo eximie per tres Cardinales, in Ecclesia Sancti Petri, multis coram Perlati Regularibus, & alijs personis Ecclesiasticis ac secularibus; ex quibus plerumque centum pro eius innocentia, & summum iob iuramentum dederunt, ita vt officio Generalatus restitutus fuerit haud absque ingenti honore. Finito autem sui numeris sexennio, Patriarcha Gradenfis creatus est, posteaque Cardinalis S. R. E. ab Urbano VI. ann. 1378. inde vero Episcopus

Tusulanus reuocatus; quo in statu felicissimè decessit & vita; & cuius animae, ob eius extimas virtutes, singularemque sanctitatem, inter beatos, & omnibus beati exaltatur. Obiit ann. 1381. De eo egerunt, Firmamentum trium Ordinum, & Speculum Fratrum minorum tract. 2. in memoriai Ordinis. Pifanus lib. 1. confortatit. fruct. 8. part. 2. in Generalib. & part. 3. in Cardinalibus Franciscanis item fruct. 112. part. 2. in Fratribus minoribus, prouinciae Bononiens. sanctitate illustribus. D. Antonin. 3. part. histor. titol. 24. cap. 9. §. 21. Marcus Vlyssiponenfis 2. part. chron. minor. libr. 9. cap. 26. 30. 31. & 33. ex Mariano Florentino. Gonzaga fup. part. 1. vbi de Generalibus, Patriarchis, & Cardinalibus Franciscan. item part. 2. in Conuentu 19. prouinc. Bononiens. & in prouinc. S. Angeli. Toffinianus libr. 2. histor. setaph. in eo Wadinghustom. 1. fup. ad an. 1244. §. 18. item tom. 4. ad annum 1260. paragraph. 1. 1367. paragraph. 6. 1368. paragraph. 14. 1373. paragraph. 3. 1376. paragraph. 8. & 1378. paragraph. 5. Nomenclator. Cardinalium, & Ciaconius, ac Frionus, in Gallia purpurata, sub Urbano VI.

Scribit Gonzaga fup. part. 1. in Generalib. minor. hunc Beatum Thomam a Gregorio X. primo Gradenfem Patriarcham, postea Cardinalem Praebyterum creatum esse. Et certe, quoad primum, fatetur Marcus Vlyssiponenfis. fup. cap. 31. eundem Summum Pont. hunc B. Thomam, Legatum suum ad latere, in Liguriam misisse, pro componendis Genouensium iurgijs, an. 1272. quibus feliciter gestis, Aulionem rodulle & Patriarchatum Gradenfem ex tunc a Papa accepisse, quantum verò ad Cardinalatum spectat, addunt Pifanus fup. in Cardinalib. minor. & idem Gonzaga. ibid. fup. quod ex Patriarcha Gradenf. plurim. Praebyter Cardinalis, tituli S. Laurentij in Damaso ann. 1378. ab Urbano VI. creatus fuit: & quo postea ad Episcopatum Tusulanum Cardinal. promotus est. Idem adstruit Marcus Vlyssiponenfis. cap. 26. supra.

Romae autem obiit, & in Conuentu Aretacensium sepultus est, inquit Pifanus, & Gonzaga, qui tamen Gonzaga vult postea conditum esse in Ecclesia Sancti Francisci Pratum Conuentualium Mutinens. ciuitatis, vnde etiam otundus. Vide fup. in 16. Conuentu prouinc. Bononiens.

§. 9. *Beati Leonis, Confessoris. g.* Alius omnino est ab altero Beato Leone, Sacerdoti Francisci primario socio (de quo 16. Septemb.) Alisij tumulato. Quare notanda veniunt, quae sentè illustrissimus Gonzaga obseruauit. part. 3. fup. in Conuentu S. Francisci Beneuenti, qui est 16. ptouine S. Iacobi. *Sub gloriosissima Virgini Dei genitricis alare, in Dominis quiescenti, ac summa veneratione de Beneuentianis alant B. vniuersam P. Leonis, foci S. P. Francisci ossa. Cuiuscumque caput theca contectum argentea, in sacario entulidior. An vtrò hic Pater Leo, vnus ex duodecim primis socijs B. Patris Francisci sit, quem et ipse, ob summam eius simplicitatem, Dei nomen appellare solitus erat, vel alius quendam, Dei contradicentibus sibi hoc de re quibuscumque, aliorum esse iudicium. Eaque de causa hoc tantum diximus: quod videlicet eius locatio sequentes litterae in se habent. S. Leonis socii Sancti Francisci hic inerat. Hic illis. & Wadinghustom. 2. Annal. minor. ad ann. 1269. paragraph. 11. & 1271. paragraph. 7. eundem opuscul. esse cum eo, cuius corpus Aretacensibus iactant apud se seruati. Vnde Gonzaga fup. in Conuentu 30. prouinc. Conuentionis, & Wadinghustom. fup. tom. 1. ad an. 1214. §. 21.*

§. 10. *Beati Drodati, Confessoris. h.* Amantissimus fuit paupertatis, humilitatis, & obedientiae, alta contempla-

tione præditus morti fixationem summè excoluit. Tolemi sepulturam nactus est: miraculis fulgens. Memoratur à Gonzaga part. 3. sup. in Beatis viris huiusce Ordinis. Barezzo 4. part. chronie. minor. lib. 4. cap. 17. Picqueto in catalog. viros. illust. Franciscan. Salazare sup. lib. 2. cap. 21.

§. 12.

Beati Caroli à Monte-Granelle, Confessoris. 1] Comes erat in Romandiola: qui assumpto Tertiariorum habitu, vni cum Beato Galterio, *Marsi*; & Felus perrexit, illicque apud heremitariorum Sanctæ Mariæ à Sancto Sepulchro, sanctissimam vitam duxerunt. Ve-

netis obit an. 1419. cuius sacrum caput Felus postea delatum est. Vide Marcum Vlyssiponenf. 3. part. sup. lib. 1. cap. 23. Polydorum Virgildum lib. 7. de Inuent. retrum cap. 3. Algeritarum in Arbore Epilogica totius Ordinis Franciscan. Wadinghum tom. 2. sup. ad ann. 1242. §. 27. ex Mariano lib. 2. cap. 23. Supplementum echronie. lib. 14. ad ann. 1407. à quo vocatur, *Rodu*, Montis-Granelli Comes, Paulum Morisum lib. 1. orig. Religion. cap. 43. & 49. Salazarum lib. 6. cap. 29.

DVODECIMO KALENDAS DECEMBRIS.

Sancti a Raphaelis Archangeli, vnus ex septem, qui adstant ante Dominum. Leopoli in Russia, Beati b Ioannis de Ducla, Confessoris: virtutibus & gratia sanitarum conspicui. Romæ Beati c Cælaris Pergami, Confessoris, atque Concionatoris eximij: qui virginitatem intemeratam custodiuit, & mortificationis ac sanctis operibus iugiter intentus, migravit in cælum. Abulz in Hispania Tarracoenf. Beati d Philippi Batcinonenf. Confessoris: qui continuis pœnitentiæ operibus se exercens, dono orationis & contemplationis est sublimatus. Messanz in Sicilia, Beate e Franciscetz Virginis: quæ humilitate & paupertate exornata scilicet cucurrit ad sponsum Christum.

NOVEMBRIS XX.

§. 1.

Sancti Raphaelis Archangeli. a] Hæc desumpta sunt ex cap. 12. Tobis vers. 15. cui consentiunt ea quæ leguntur, Zachar. 3. vers. 9. & cap. 4. vers. 10. item Apocalypf. cap. 1. vers. 4. cap. 3. vers. 1. cap. 4. vers. 3. cap. 5. vers. 6. & de septem illis Spiritibus, & Angelis, qui adstant ante Dominum: quod denegare voluit impiè Wittaxerus hæreticus contra Edmundum fol. 17. quem meritò confutat ac deicit Scarius, in cap. 12. Tob. quæst. 1. Propterea memoria eorum, publico ritu, agitur, in Sicilia, Neapoli, Venetiis, Romæ, &c. vbi etiam ædes habentur illis consecratæ. Porro, per quemdam medicæ virtutis largitionem, & impostum à summo illo medico manus, Archangelus iste, *Raphaël* nuncupatus est: vnde in Hymno S. Michaelis, sic canit ad Christum Ecclesia.

*Angelum nobis medicum salutis
Mitte de cælis Raphaël, nos amans
Sanctæ agrotas, pariterque nostras
Dirigat alicui.*

Idem de se testatur Sanctus Raphael ad Tobiam, cap. 12. vers. 14. dicens. *Misi me Dominus, ut curarem te; & Saram uxorem filij tui à Dæmonio liberarem.* Beneficium quidem proprium est Angelorum; vt à plurimæ corporum periculis homines liberent. Sic Sanctus Ihsclus, apud Metaphrast. mediis in spinis, ab Angelis conseruatur: & Beatus Franciscus, apud Diuum Bonauerum, musico concentu, à morbo diuicillimo releuatus, vt relictè videatur cecinisse, qui scripsit.

*Astipice quæ cælis sunt gaudia, corpore morbum
Angelica remouet pectus tua celsi.*

Sanctus in Gallia à longo tempore, præcipuo cultu veneratus fuit: illius festi meminit hæc die Molanus, in Additionibus ad Vissardum: tum in Diario Ecclesia-

stie. medicor. numer. 45. sic & Saussias in Supplemento Martyrolog. Gallicani, eadem die: his verbis. *Festum Sancti Raphaelis Archangeli, apud unam illas Ecclesias, hæc die, pio ex more celebratur.* Vide & in Romano Missali, quod anno, 1310. Parisiis edrum fuit, Missa est de Sancto Raphael, pro ægrotantibus: & peregrinantibus, teste Serano, in capit. 3. Tobis, quæst. 1. quod nunc vsque peruenit. At in nostro Ordine minor. Officiopropro celebratur, vt videre est in Breuiario antiquo: hinc in Capitulo generali Mantuano ann. 1541. sic sanctum legitimus. *Festum Sancti Raphaelis celebrabitur duplex maior 20. Novembris.*

Beati Ioannis de Ducla, Confessoris. b] A Ducla, seu 5-2. *Dualepsitanus* cognominatus est: claruit ann. 1470. omni virtutum genere, & mortuus miracula edidit: nam honestam matronam, sibi peccata conuicti assuetam, ab oculorum cæcitate, qua per decennium laborauerat, suis meritis liberauit, & plurimos infirmos sanitate restituit. Quamobrem eius ossa, post plurimos annos, prouincie Poloniz Ministri mandato exhumata, honesto loco, inter duos parietes, recondita sunt in Conuentu Sancti Andree Leopolenf. qui est 9. prouincie Poloniz. Argut de eo Gonzaga ibid. part. 2. origin. seraphie. Relig. Marcus Vlyssiponenf. 3. part. chronie. minor. lib. 3. cap. 29. & lib. 8. cap. 35. Daça 4. part. chronie. minor. lib. 1. cap. 42. Rapi-næus in histor. general. ong. Recollector. introduct. part. 1. §. 4. ex Libello Neapoli impresso, apud Typographiam Ioannis Dominici Roncalioni an. 1626. quo constat, processit fieri auctoritate Apostolica, pro eius canonizatione.

Beati Cælaris Pergami, Confessoris. c] Natus est honestis piisque parentibus apud Albam Pompeiam, (olim *Traia* dicebatur) in Pedemontano principatu: atque crescens ætate, litteris humanioribus imbuedus eruditur. Cùm autem virtuti ac perfectioni minus operam daret, diuina prouocentis gratia, nullquam virtus ac libidini

ac lebedini habenas laxavit: sed paolatim timor, amocque Dei illius penetrabilia commouens, sepe in lachrymas prorumpbat, & desideria rerum superarum frequenter ex corde eructabat. Quate Italia in Hispaniam abiens, habitum Religiosæ Seraphicæ induit inter Patres Obseruantes Regni Valentie; tantoque apud eos profecit, vt breui, sua traditione ac pietate quercum que superaret. Nam ieiunium, vigiliis, disciplinis, & carnis mortificationibus vacabat: Oracionem Mentalem maximè colebat, sanctam adinabat paupertatem, integram seruauit virginitatem. Status sui ac professionis erat zelantissimus: quare, maximopere curam egit, vt Reformatio introdoceretur, & Regulæ puritas nitere.

- §. 4. Sapientia propè Angelica exornatus fuit: que tanta benignitate ac suauitate comitabatur, vt ceteros in sui admirationem alliceret. Concionator egregius cum esset, monita salutis omnibus ex charitate proponebat, animi sagacitate pollebat: silenti, loquendi que tempus optime norat, Dei presentiam inguiter habebat, & ex rebus sensibilibus ad cœlestia facile rapiebat. Mortis solatium dabat, iracundis patientiam ostendebat; iniurijs sufferentiam præstabat, parcebat inimicis. Obsequium iugum sibi suauissimum est arbitrat: humilitatis profundissimas amator factus, parua de se sentiebat, villera exequabatur officia, honorificentiasque semper sibi reputas Missis inferuire, aut Beati Angeli de Pax, socium esse, quam quibusuis alius rebus aut titulis, ac dignitatibus præstare. Charitas eius stansque erat, vt in omnes diffunderetur. Diei mortis suæ præscijs, venit in Conuentum Sancti Francisci trans Tyberim; ibi sanctissimè spiritum exhalauit ann. 1589. cuius corpus ibidem requeiuit. Scribunt de eo Baerzzus 4. part. chron. minor. lib. 8. cap. 87. 88. 89. 90. 91. & 92. ex chronica P. Bonifacij Bonibelli de Reformat. provincie Romanæ. item lib. 10. cap. 16. 18. Marianus lib. 5. cap. 54. chronic. studior. Obseruant. Reformat.

- §. 5. Beati Philippi, Confessoris. §] E Catalunia oriandus erat, Batinone natus, qui iuuenis Complutum ueniens, habitum Laicorum postea suscepit in Conuentu nostro Sancti Angeli. Humilitati primum studuit, nil abiecit, aut vile in Religione arbitrarus: culpam suam prompto animo, etiam in leuioribus rebus, agnoscebat. Discipulis eremici & asperissimi corpus in seruitotem spiritus redigebat. Nusquam otiosus, sed ad omnia paratus: prelati & suppetiibus

ad amissim obediēbat. Literas quidem minime didicerat, sed ex cubilibet creatur inspectu, mens eius attollebat nescio quid mysticum ac diuinum. Eximia ciborum abstinentia vivebat; ovis quippe, pisces, & carnes penitus ignominis, iusculo, aqua & pane confectio sese reficiebat ad prandium, corna æternum vacua illi erat. Discalceatus, cilicio confectus, & pauper habitu indutus semper exiit. Tempore hyemis, nudus sepe sub dio solem maiores voluebat feruere. Oratio sui quasi inguiter addidit: erat in qua multis, variisque revelationibus ac visionibus diuinis fuit illustratus; maximè circa Dominicæ Passionis dolores acerbos; quorum erat deuotissimus. Frequenter mentis excessus; & extases patiebat; longiores. Tentationibus & persecutionibus que sibi haud desere; minime succubuit, sed strenuè resistit, & ad vitium signis & miraculis à Deo meruit exornari. Obiit cum sancto sine an. 1591. Abulæ, apud Conuentum Sancti Antonij, qui est 21. provincie Sancti Iosephi. Scribitur de eo Ioannes à Sancta Maria part. 2. chron. eisdem provincie, lib. 3. cap. 35. 36. & 37. ex vita eius MS.

Beata Franciscana, Virginis. §] Hæc color fuit Beata Eustochij, Virginis: cuius pia cohortatione conuersa ad Christum, monasticam vitam professæ est in eodem Monte Virginum Conuentu, Mellanæ in Sicilia. Multa gravis passa est à parentibus & amicis ingressus eius impeditis conantibus: sed iis omnibus, diuina virtute superatis, mirum in modum sese accinxit, ad studium superæ uocationis. Nam pro fundamento edificandæ perfectionis, humilitatem ponens, forecum Laicorum statum assumpsit, vt ab alijs uita complecter munia: stultisque, fingens se esse, diuites dignitates caute disspicebat. Paupertate altissimè gaudebat; qua inquam uelibus utebatur nouis, nec lecto decumberebat proprio nec loco particulari sedebat in oratorio, seu in mensa; sed semper in precibus adibat. Mira patientia in aduersis prædica erat. His, aliisque uirtutibus adornata, felix excessit à uita an. 1484. Cum corpus sepultum est in præfato Monasterio: que post modum gloriola apparuit futuri sui B. Eustochio Virgini. Illius meminit Marcus Vlyssipocens. 3. part. sup. lib. 7. cap. 8. ad ann. 1484. Toffianus lib. 1. histor. scaphe. Brouius tom. 18. Anal. Eccles. ad annum 1485. §. 21. à quo Franciscana uocatur. Marulus lib. 4. histor. sacre. Relig. Valentin de Sanctis Forminis ordin. minor. lib. 2. cap. 39.

VNDECIMO KALENDAS DECEMBRIS.

Hierosolymis, Præsentatio ^a Dei Genitricis Virginis Mariæ in Templo. In Italia, Beati ^b Seraphini à Caieta, Confessoris: vitæ sanctitate celebris. Olomucii in Moravia, Beati ^c Ioannis à Misna, Confessoris: qui vita & miraculis extitit præclarus. Talabricæ in territorio Toletano, Beati ^d Nicolai à Conceptione, Confessoris: qui admirabili vitæ suæ exemplo, multis extitit causa salutis, & cæteris perfectionis semitam complanavit. Lutetiæ Parisiorum, Beati ^e Benedicti à Cansfeldio, Confessoris: qui generis nobilitate & scientia illustris, mira humilitate, & obedientia, atque patientia cluxit.

NOVEMBRIS XXI.

6. 1. **P**ræsentatio ^a *Dræ Genitricis.* *] Scimus antiquis Præsentationis Virginis solemnitatem celebrari à Grecis, à Latinis autem paulò rardius. In Gallias transit eiusmodi festa dies, ex devotione potissimum Caroli V. cognomento *Sapientis*, Francorum Regis Christianissimi: ut testatur epistola eius data ad Nicolaum Antislodorem Episcopum: anno millesimo trecentesimo septuagesimo quinto, qua de re Molanus in Annotat. ad Martyrologium Vfsuardi 21. Novembr. Baronius ibidem in notis ad Martyrologium Romanum. Azorius part. 2. Institutum. Moral. libr. 8. cap. 21. quest. 1. P. Ribadenira tom. Flor. Sancti. in eo Festo. Carthageia tom. 4. Arcan. Deiparæ, & Ioseph lib. 18. homil. 9. Quo tempore Philippus de Masseriis Regni Cypri Cancellarius, in huius Festi honorem, Metense Cœnobium construxit, illudque Monachis Ordinis Cœlestini tribuit. Deinde Paulus II. Pontif. Max. cum mala innumera in orbem creverissent ann. 1464. Festum hoc approbavit, & solemniter celebrari imperavit: indulgentiis etiam (quod & Pius II. Papa eius prædecessor recens fecerat) ad præcolentibus concessit. Patres verbò Cœlestini, in Conventu generali Parisiensi anno 1567. Præsentationis Deiparæ solemnitatem per cuncta sui Ordinis Monasteria Gallicana perpetuo celebrandam sanxerunt. Sed cum Pius V. Papa, in recognitione Brevarij Sanctorum Festa contraxisset, & Festum Præsentationis Kalendas non adscripsisset, paululum decidit: donec Sixtus V. Pont. Max. restituit, per Breve Apobolicum, datum 1. die Septembris ann. 1585. iubens ut prædictum Festum sub duplici ritu ab omnibus celebraretur. Verùm huiusmodi Festivitas summa cum veneratione fuit semper à Fratibus minoribus observata: & vt peculiaris propriaque huiusce Seraphici Ordinis solemnitas retenta: vt liquido patet, tum ex antiquis, nouisque Missalibus ac Breuariis Fratrum minor. tum ex Compendio privilegiorum: & aliis Monumentis huiusce Ordinis.

6. 2. **Beati Seraphini à Caieta, Confessoris.** b] Præuicæ Neapolitanæ, siue Tertiz laboris erat alumnus, vitæ sanctitate, & ingenti eruditione præditus: qui suarum magnitudine virtutum, atque singulari perfectionis exemplo, complures traxit ad virtutis amorem, & discipulos non paucos protulit, omni virtute, pietate, atque vitæ sanctitate insignis: vt BB. Iacobum Piccatum, Antonium Bientinum: Baptistam à Montefalcone, Cherubinum à Spoleto, &c. Floruit circa annum 1425. Agit de eo Marcus Vlyssiponensis 3. part. chronoc. minor. libro primo, capite quadragesimo tertio.

6. 3. **Beati Ioannis à Misna, Confessoris.** c] Hic primus extitit Vicarius Provincialis apud Patres Obseruantis provincie Bohemæ, si præfato Marco Vlyssiponensi credimus: qui & ipsum vocat Ioannem à Mellana, part. 3. sup. lib. 3. cap. 19. sed hallucinatur: proce discimus ex Gonzaga secunda part. origin. seraphic. Relig. in provincia Bohemæ. Sciendum ergo, quòd cum ipsa provincia Bohemæ, pluribus Conuentibus mirum in modum excreveret, atque Fratrum numerus, non ita vulgariter augetur: tum à Reuerendissimo Patre Baptista de Lenans, Generali familiæ Obseruantis Vltimontanæ Vicario nouiter electo: tum quoque à cæteris Patribus, quorum ex munere intererat, in generali Capitulo Mantuæ anno millesimo quadringentesimo sexagesimo septimo coacto: decretum fuit, vt prædicta provincia, in tres, nempe, Polonicam, Austriacam, & Bohemicam diuideretur. Quamobrem Reuerendus Pater Petrus de Neapoli in Commissariatum Generalem, ex Apostolica Pauli II. Pont. Maximi auctoritate, electus est, atque destinatus, vt ea opere completeret. Qui in Superiorem Germaniam profectus, aduocatis omnibus Patribus, Craucouiz, eodem anno millesimo quadringentesimo sexagesimo septimo ipsam Bohemæ provinciam in tres distinxit atque diuisit. Nec tamen vna & eadem fides eis omnibus accidit: eùm provincia Austriaca Religiosus Pater Bonouentus Bonarus, & provincia Polonica insignis Pater Marianus Polonus, Vicarij Provinciales præferti sunt: provincie verbò Bohemæ, nullus penitus Provincialis Vicarius præfatus fuerit, sed per integrum biennium sub B. Patre Ioanne à Misna, eius tantum Commissario, manere coacta fuerit. Quo expleto, ipse Beatus Ioannes à Misna, perterritus Italianam ad Capitulum generale Vltimontanorum Patrum Obseruantium, celebrandum, ann. 1469. in Insula Bidentina provincie Romanæ: cuius opera & sollicitudine, decretum est, vt ipsa provincia Bohemæ, provincie titulo gauderet, ad eamque etigendam ablegatus fuit R. Pater Ludouicus in Commissariatum: qui eodem anno Capitulum Provinciale celebravit Vratislauæ, apud minorum Conuentum: vbi R. Pater Petrus de Balgubiz, in primum huiusce provincie Vicarium Provinciale electus est.

Hu peractis, Beatus Ioannes à Misna, diu superius exiit: nempe vsque ad ann. 1491. quo ad Capitulum provinciale Olomucij celebrandù profectus, ibidem feliciter obdormiuit in Domino: cuius Elogium paucis complexus est illustrissimus Gonzaga, *Hoc in Capitulo vltimo (inquit) omni sanctitate, omniq; virtute præditus, Pater Frater Ioannes de Misna (cuius aliquando*

MEMORIAM

meminimus) dicit ceteris patribus ex monere adesse, dicit clausi extremum, atque prefato in Convento Conceptionis B. Virgini honorifice tumulatus fuit. Hæc ille sup. in Conventu 4. predictæ pronunc. tanta autem vitæ perfectione ditatus est, vt puerum à morte suscitaret, aliasque quamplura adiderit miracula: vt post alios scribit idem Marcus Vlyssipontenf. sup. & lib. 2. cap. 33. sub an. 1508.

5. 3. *Beati Nicolæ à Conceptione, Confess. d*] Habitum Ordinis induit apud Conuentum S. Michaelis Plicæ, qui est 21. provincie S. Iosephi, studio literarum iungit & pietatis spiritum: nunquam à choro, vel oratione absens, mortificationi etiam animum dedit & humilitati: magnum virtutis exemplar de se præbens omnibus. Discipulis crebro corpus affligebat, quibus addebat ciborum parsimoniam, atque ieiunia. Zelo salutis animarum exstans tanta cum pietate peccatorum confessiones excipiebat: talique prudentiam cum ipsis agebat, vt ad salutarem penitentiam eos adduceret, & ad meliorem vitæ frugem efficaciter unduceret. In Prælatum postea electus, mirum quantum strenuè agaciter, & solerter id munus obiderit: quamque charitativè ac benignè erga omnes se gesserit: vicia tollebat, culpas castigabat, abusus coercerat, virtutes inferebat, bonos excitabat, perfectionem suadebat, & Religionis observantiam omnibus suo exemplo præferebat. Consortia secularium fugiebat: vana, otiosaque verba exhorcebat: de aliquo autem murmurare, aut detrachere, omnino nefas putabat. Diei mortis suæ præficus, Talabriz obdormivit in Domino, sepultus in Conventu S. Annæ, qui est 18. provincie S. Iosephi. vt refert Ioannes à sancta Maria, part. 2. Chronic. eiusdem provincie libro quarto, cap. 30. ad annum 1600. quo vivebat.

5. 4. *Beati Benedicti à Consfeldo, Confess. e*] Anglus erat natione, ex Consfeldo, in Effexia ortundus: nobilitate generis clarus, atque scientia apprime imbutus. Prius vocabatur Guillelmus Filsb, hæretica pravitate infe-

ctus, usque ad annum 22. ætatis suæ, quo errores abiecit. Paulò post in Galliam trajiciens, Lutetiam Parisiorum venit, ibique die 23. Martij, anno 1586. ætatis vero suæ 24. Capuciorum habitum sumpsit: què & per annum 25. detulit, summæ fuerit illius omnes virtutes. In eo etenim humilitas profundissima, obedientia promptissima, voluntaria paupertas: patientia admirabilis, amor Dei maximus, oratio feruentissima, insigniter elaxit. Tanto spiritus fervore agebatur in contemplatione rerum celestium, vt sæpe suspensus in extasim raptus, mira dulcedine frueretur. Guardianatus officio præclarè functus est Carnoti, Rothomagi, &c. Magistrus etiam munus Novitiorum ac iuvenum sæpè exercuit: ac tandem cum esset confessorius Monachium Capucinarum, Parisius, spiritum Deo reddidit, in Conventu Assumptionis Dreparæ Virginis, anno 1611. ætatis suæ 49. hac die. Nonnulla edidit opuscula in lingua Gallica: è quibus duo perlegi, Tituli præfiguntur, *Regula perfectissimi*: Item, *Equus Christianus*. Vita eius copiosè descripta est per Iacobum Brassæum, Doctorem Theologum, in alma Universitate Parisiensis. Illius meminit Ioannes Baptista à Perusio, in Præluo ad vitam B. Felicis à Cantalicio, Capucini. Galerius in Tabula Chronog. fiscal. 17. in sanctis & illust. viris. Quædam sanctimonialis Monasterij Brusellenfis, in Belgio, nomine Agatha *Wissman*, Ord. sancti Benedicti: egregias illius virtutes luculenter perstrinxit, eo Richimo, quem de eo composuit, sicque incipit.

Ad Beatum Patrem Benedictum Capucinum, Anglum. Prosa.

*Aus Pater perbenigne
Flos rosarum Deo digne
Benedicite, ter Beate,
Cui gloria ditare.*

Op.

DECIMO KALENDAS DECEMBRIS.

MAntuz, Beati ^a Sixti Mediolanensis, Confessoris: qui summa paupertate & humilitate, charitate atque puritate pollens: miraculis etiam extitit gloriosus. Ocræ in Aprutio, Beati ^b Timothei à Monticulo, Confessoris: magna abstinentia, & oratione, necnon signis admirandis spectabilis. In territorio Cantiani Episcopatus, propè Robledilium oppidum, Beati ^c Ioannis à Ponte-Vedra, Confessoris: qui pietati & parsimoniz deditus; zelo salutis animarum: donoque lachrymarum emicuit. Abulæ in Castella, Beati ^d Gabrielis à Capibus, Confessoris. Caprariz in territorio Segobienfi, Beati ^e Ioannis Colmenarij, Confessoris: magnæ sanctitatis viri.

- §. 1. **B**eat*us* Sixtus Mediolanensis, Confess. a] Cùm semel S. Bernardinum Senens. audisset concionantem: tanto virtutis ac perfectionis amore incoctus est, vt protinus habitum Seraphicæ Religionis sopples petierit, acceperitque. Hinc, exultans vt gygas, ad eundem Regulari Observantia viam, altissima paupertate, humilitate summa, obedientia promptissima, ardentissima charitate, oratione continua, atque pusillima castitate, exornatus fuit: quibus virtutibus, tum apud Religiosos, tum inter sæculares, non aliter quàm splendidissimum iubar resalgebatur. Plures, variasque est à dæmone percussus insidias: quas inuidio animo superavit, diuina frater ope. Sæpe enim fortis Athleta Christi, caelestibus fauoribus ac visitationibus recreatus, robustior reddebatur ad prælium. Plurimorum Fratrum Magister fuit & Pater spiritalis, quos sollicitè erudiebat in Religione omnique virtuta ac sanctitate: inter quos longè emicuit B. Bernardinus à Feltra, qui eùm miris idoneis esset prædicationi, ob linguæ tarditatem, signo Crucis factio super eam, confelsim egregiè concionatus est: gratiasque egit ipsi B. Sixto, cuius meritis id beneficium à Deo acceperat. Erat tunc B. Sixtus Guardianus Conuentus sancti Francisci Mantuæ: illoque tandem obiit, an. 1484. clarus miraculis: vbi desingear cum ramusculo florum crucifixo, & lilio albo, in signum nitidissimæ suæ puritatis.
- §. 2. Scribit Marcus Vlyssipontens. 3. part. Chronic. Minor. lib. 7. cap. 4. B. Sixtum diem clausisse extremum, an. ætatis suæ 66. à si anno natus 16. ingressus est Ordinem Minorum: & 60. annis in eo vitam duxerit, vt ibidem ipsemet paulò antea faretur: professus mortuus erit anno sepeuagesimo sexto. Præterea, Siculum ipsum facit: eùm tamen Mediolanensis extiterit iuxta Gonzagam 2. part. Orig. Seraph. Relig. in Conuentu sancti Francisci Mantuano, qui est 3. prouinc. sancti Antonij. Tossinasium lib. 2. in prouinc. S. Antonij. Daçam part. 4. Chronic. Minor. lib. 1. cap. 41. & eundem Marcus Vlyssipontens. alio in loco, nempe cap. 21. eiusdem libri admittit: quare doctus erit Siculus, seu potius Cæcilus: eo quod in die sanctæ Cæcilie Virg. & Martyr. obierit. Testatur B. Bernardinus de Bostis, in suo Manuali part. 1. factm. 8. de Concept. Virg. part. 3. hunc in vita & in morte claruisse miraculis.
- §. 3. **B. Timotheus à Monticulis, Confess. b]** Vir fuit magna abstinentiæ, vitæque sanctissimæ: orationem quam maximè diligebat, sacrum Missæ sacrificium magna

cum pietate explebat, demùm meritis ac virtutibus, miraculisque clarus obiit Ocre, in Conuenta sancti Angeli, cuius corpus honesto loco conditum est. Memoratur à Marco Vlyssipontens. part. 3. sup. lib. 8. cap. 43. & lib. 9. cop. 47. ad annum 1505. Gonzaga 2. part. sup. in eo Conuentu, qui est 13. prouinc. S. Bernardini.

B. Ioannis à Ponte Pedra, Confess. c] Gallæcus erat §. 4. natione; prouincie sancti Iacobi alumus, omni pietate ac deuotione præclarus, præcipuè verò in sanctissimam Deiparam Virginem, atque mysterium Incarnationis Verbi diuini, necnon Augustissimum Eucharistie Sacramentum. Ciborum parsimonia maximè delectabatur, & antequam pranderet, peccatorum confessionem faciebat: ipsam aliens veterum animæ cibum esse, quæ magis sustentari ac nutrirî debebat, quam corpus. Pauperrimus extitit atque humillimus, orationis & abstinentiæ amantissimus erat, dono etiam lachrymarum à Deo exornatus fuit. Egregiè concionabatur ingenti cum animarum fructu, quæum intruitu, Granatum summopetè cupiebat adire, vt illie Del verbum disseminaret. Zelo purioris ac sanctioris Regularis Observantiæ afflatus, transfuit in prouinciam sancti Gabrielis: vbi admirandis operibus plenus, & miraculis illustis: decessit à vita, in Conuentu sanctæ Mariæ de Angelis. Illius meminere Marcus Vlyssipontens. 3. part. sup. lib. 9. cap. 31. ad annum 1530. & Gonzaga part. 3. sup. in præfatio Conuentu, qui est 1. prouinc. sancti Gabrielis. Wadinghus tom. 1. Annal. Minor. ad annum 1214. parag. 22. Marietta lib. 17. histor. Eccles. Sanctæ. Hîspaniæ, capite trigesimo primo.

Beati Gabrielis à Capisibus, Confess. d] Orationis prærogatina, atque ceteris virtutibus insignis est. Agunt de eo Gonzaga sup. in Conuentu 13. prouinc. Conceptionis. Barexus 4. part. Chronic. Minor. lib. 4. cap. 42. ad annum millesimum quingentesimum sexagesimum quintum.

Beati Ioannis, Confessaris. e] Regulæ suæ fuit obseruantissimus hic B. Frater Laicus, & multum orationi deditus: ab omnibus magna io reuerentia habitus. Iacet in Conuentu sancti Antonij de Caprana, qui est 7. prouincie Castellæ. Ita Salazar libro secundo, Chronic. eiusdem prouincie, capite vigesimo secundo.

NONO KALENDAS DECEMBRIS.

Rossani in Calabria, Beati * Matthæi R hegini, eiusdem civitatis Episcopi: vitz sanctitate conspicui. Biturgiz in Vmbria, Beati b Iacobi à Coronis, Confessoris: eximie virginitatis ac deuotionis viri, qui spiritu propheticò & miraculis claruit. Marianz in Corsica Insula, Beati c Mariani à Muro, Confessoris: virtutibus & signis inclyti. Innoisiz in territorio Ciuitatensi, Beati d Francisci ab Innoisa, Confessoris: qui Prouincialis minister effectus, humilitate, charitate, & oratione, aliisque penitentiz operibus emicuit, tum virginitate ex integro seruata, purissimus ad caelos propeaui. In prouincia Romana, Beati e Atchangeli à Saona, Confessoris: magnæ sanctitatis viti.

NOVEMBRIS XXIII.

§. 1. **B**eati Matthæi R hegini, Episcopi. a] Socius aliquando fuit gratissimus sancti Bernardini Senensis, qui cum postea ad Ecclesiam Rossanensem in Calabria, assumptus esset, concupiscenti animo optauit ibidem Conuentum Fratrum Minoribus, sub nomine sancti Bernardini, an. 1451. extruere: in cuius erectione id mirabile contigit. Occupabatur Rossanum eo tempore à Grecis, ibidemque officium, ac Missæ sacrificium, ab eiusdem generis Sacerdotibus, Græco idiomate perficiebatur. Quod cum tantis Antilles zegt ferret, conpetere ea omnia Latina lingua, ac iuxta S. R. E. ritum prædanti, Græcos Sacerdotes à matrice Ecclesia pepulit, atque ad peculiarem quandam Ecclesiam misit: iisdemque Latinos sacrificulos, qui rem diuinam de Latino more, coram populo faceret, diuinique officium persoluerent, suffecit. Quapropter exasperati Græci, nihil penitus à huius Monasterij, quod tunc prædanti B. Præfulta opera erigebatur, zdificationem conferre volebant: imò potius quicquid zdificij à piis Latinis per diem promouebatur, id totum ab illis nocte demoliebat. Vlturus igitur Deus omnipotens, tantum scelus, huiusmodi sacrilegos, hac pœna multauit: vt quoque totus ex earum feminis in lucem prodiret, aliqua monstruositate (quod nunquam antea illis acciderat) notarentur. Quibus malis meliores effecti, atque ad saniores seuerit mentem Græci, tanti facinoris commissi veniam à pietissimo eorum Episcopo suppliciter expositalerant, seseque ad huius Conuentus D. Bernardino sacrandi, & sequæ ad huius Conuentus D. Bernardino sacrandi, omnimodam constructionem, ex communi solemnique voto astruxerunt. A quo etiam tempore huiusmodi flagellum, atque monstruositas ab eis recessit: in cuius recepti beneficij gratiam actionem, illi, quod pœa pponerent, religiosis reddentes, omnibus primogenitis Bernardinis nomen imponendum curarunt. Hæc ex Gonzaga a. part. Orig. Seraphic. Relig. in Conuentu Rossanensi, qui est 10. prosig. Calabriae. Barezo 4. part. Chron. Min. lib. 2. c. 10.

§. 2. **B**eati Iacobi à Coronis, Confessoris. b] Prouincia sancti Francisci fuit alumnus, natus in Diocesi Assistentensi, vix singulari sanctitate præditus, virginitate Deiparæ deuotissimus: sæpe coronam ex sexaginta tribus *Anno Maria, & Sex Patre miser*, compactam, recitabat in eius honorem. In colloquijs mutis, in exhortationibus, seu excoationibus publicis, semper de Beatissima Dei genitrice Maria tractatum habebat: de sanctibus ipsius efficacissimè differens: atque omnibus

declarans modum recitandi præfatam Cotonam Virginis: vt sic Matrem Christi saluantes, exorantique, ac venerantes, gratias non paucas ab omnipotenti Deo, illius intercessionem, mererentur accipere: cuius rei euentus B. Iacobus à Coronis, cognomen sancticus est. Dono prophetice clarus fuit, pluraque miracula, interuentu sacratissime Virginis edidit. Demum virtutibus & annis cumularus, post Sacramentorum Ecclesiæ, cum deuotione exemplari, susceptionem, transfuit ad celestem patriam, Biturgiz que sepulchrum hæc corpus eius: antea verò in caelum conscendere visum est Angelicis choris sociata, vizæ autem 70. annis in virginitate. De eo agit Marcus Vlyssiponens. 3. part. Chronic. Mitot. hb. 1. cap. 37. sub ann. 1410. Carthagenæ tom. 4. homil. Catholice. De Sacris Artibus. Deiparæ lib. vltim. parag. 1. post med. De Bullis part. 12. Marialis serm. t. part. 3. Salazar. hb. 1. Chronic. prouinc. Castellæ, cap. 27.

Beati Mariani à Muro, Confess. c] Hic est, qui vnà §. 3. cum Patre Matthæo de Orbatana, primum lapidem posuit, pro Conuentu S. Francisci Aregnani in Corsica extruendo, anno 1456. Scribit de eo Barezas, sup. hb. 1. capite 51. ad annum 1326. quod si ita est, obisset ferè centenarius. Eius inuonit Gonzaga a. part. sup. in Conuentu 13. & 14. prouincia Corsicæ: vbi testatur vix excessisse in Conuentu sancti Francisci Marianæ, in duorum oppidorum Burgi videlicet atque Luciani confinibus. *Hæc in loco (inquit) dico: lausit extremum F. Marianus à Muro, Latinus: vix vixque finidissimus, ac omni virtute præditus, qui ab inuita, qua olem parauit, opera, calcibus ab omnibus pefactis vtriusque oppidi habet artibus annumerat.* Eadem refert Barezas sup.

B. Francisci, Confess. d] Humilitatem maxime adama- §. 4. nit, propter quam nihil vile aut abiectum in Religione arbitrabatur: inde fiebat, vt cuius Fratrum inferuiret tanquam omnium mancipium esset ac seruus: prompto animo officia indistinctè exequeretur: & quàmlibet iniuriarum, seu contrarietatem patienter cum gaudio susciperet. Virtute castimonie non minus reuolubet, quippe qui virginitatem immaculatam tanta cum puritate seruauit: vt linguæ, oculis, vel alteri occasiõni contrariæ hæc parceret, quæ mandatum cordis ac corporis in concarnatam possideret. Huiuscerei gratia, corpori bellum perpetub incult. Abstinentiæ & ieiunio, vires eius auferebat, pane, herbis, & aqua simplicium reficiens. Deinde ciliõ, & discipulis aspe: cernens

spiritui rebellem, comprimebat: habitu unico, & lacteo vellebatur, Choro semper diu noctoque, pre-
sens aderat, extra quem lectio, meditationi, & san-
ctæ orationi iugiter vacabat. Silentium, & solitudi-
nem suum exprobat, in qua & sapè mentis excessum
patebatur, & in extasim capiebatur. Frequenter
Guardianus, & Diffinitorius (licet inuitus) exer-
cuit, necnon & præcipue toti præfuit: quo in regi-
mine maxima vis est semper prudentiæ, charitate, ius-
titate, vigilantia, & solertia. Tandem, cum infirmitate
vixit modum grauetur, medicorum consilio, patriam
uiuiss: ubi, in feliciagone, vixit suæ terminum
expleuit, in festo S. Clementis Papæ, an. 1581. sepul-

tusque est in Ecclesia Parochiali Pagi Inouicæ: vti
scribit Ioannes à sapia Marini. part. Chronic. provin-
ciæ. S. Iosephi lib. 1. cap. 17.

B. *Archangeli, Confess. c*] Sacerdos erat feruentis-
simæ deuotionis, qui responso sibi factò diuino, per 14.
annos, interno solatio (non interrupto) gaudere pro-
meruit: sed è conuerso, Angelo collapsante, & sti-
mulum carnis toidem annis subire iussus, sine mou-
tore paruit, & demum victor miraculosis acerbis
multis excessit à vita. Floreat circa annum 1600. ita
Marianus lib. 5. Chronic. strictor. Obseruat. Re-
format. cap. 16. ex M. S. Monumentis prouinciæ Ro-
mæ Recollektor.

OCTAVO KALENDAS DECEMBRIS.

A pud Ratzels-dorsum in prouincia Austria, passio Duorum * Fratrum Mar-
tyrum, qui pro Christi fide, ab immanissimo Turca capite truncati sunt.
In Mugello Nemore propè Scarperiam Hethrurix oppidum, Beati ^b Ioannis à Pe-
rusia, Confessoris: qui Prouincialatus Tusciæ munus exercuit: & pietate, vitæ in-
tegritate, ac sanctis moribus decoratus, quieuit in Domino. In Italia, Beati ^c Caroli
à Monte Feltro, Confessoris, Tertiarij: magnæ sanctitatis viri. Apud Montem
Morenum in territorio Cordubensi, Beatorum ^d Michaelis Triguilli, Marci à san-
cta Magdalena, Ioannis à sancto Ludouico, Ioannis item de Carcamo, & Petri de
Azpitia, Confessorum. Mantex in Calabria, Beati ^e Antonij Scozzetti, Confesso-
ris: qui potens opere & sermone, gloria miraculorum, ante & post obitum extitit
insignitus. Matelicæ in Picceno, Beati ^f Francisci à Fano, Confessoris: qui vitam
solitariam ducens, multarum prærogatiua virtutum emicuit. In Austria, Beati ^g Ar-
changeli ab Anspango, Confessoris. Orapessæ, in territorio Abulensi, Beati ^h Petri
à Noriega, Confessoris: paupertate, oratione, ac pietate spectabilis.

NOVEMBRIS XXIV.

1. **B**eatorum Fratrum Duorum, Martyrum, a] Ipsorum
gloriosum triumphum paucis perstrinxit Gonzaga
2. part. Orig. Seraph. Relig. in prouincia Austria, sub
finem: vbi ait, præfatus Patres martyrium complexisse
in Ratzels-dorsio, propè nouam ciuitatem, cruce-
bus abscissis, ante iserum altare, quod & restatur Ba-
rezzus part. 4. Chronic. Minor. lib. 3. cap. 14. ad an.
1541. ac Daça libid. lib. 1. cap. 49.

2. **B. Ioannes à Perusia, Confess. b]** Prouinciæ Tusciæ
(dè ante an. 1390. adhuc prouinciæ sancti Francisci
adiuncta esset) Vicarius aliquando Prouincialis extitit.
Singulari veneratione B. Virginem Mariam pro-
sequabatur: que idcirco illi apparuit in extremis ani-
mam agnanti: vt fus præsentis eum solaretur. Obijt in
Conuentu Nemoris de *Mugello*, claris meritis: cuius
nomen, ob uite germinam, quam duxit, vitam, candi-
dissimolque mores, in libro vix scriptum esse haud
dubium est: tum ex reuelatione ab eadem Dei genit-
ricæ Beato Francisco *Papicæ* facta, qua dicitur ipsius
animam inter caelites beatitudine gaudere. Scribitur de
eo Marci Vlyssipontis, 3. part. Chronic. Min. lib. 1.
cap. 6. & lib. 3. cap. 51. Gonzaga 2. part. sup. in præ-
dico Consuetu, qui est 14. prouinc. Tusciæ. Wading-
ham tom. 1. Annal. Minor. ad annum 1121. parag.
41. & tom. 4. ad an. 1154. parag. 1.

B. Caroli, Confess. c] Vir fuit notæ sanctitatis, cuius
6. **meminerunt B. Bernardinus de Buisis 2. part. Rosazij**

Quadragesimal. serm. 17. part. 2. Marulus lib. 4. fa-
cerat. Religion. historie. Salazar lib. 6. Chron. prouinc.
Castellæ, cap. 50. Ioannes de Torres in Prædici Ex-
hortationib. super Regulam Tertiar. fol. 38. pag. 1. De
Sillis in cap. 1. eiusdem Regulæ, ex Marco Vlyssipon-
Gonzaga 2. part. sup. in B. B. viis Tertij Ord. Minor.
B. Michaelis, etc. Confess. d] Fuit semper nomina-
tissimus Conuentus S. Francisci de Monte (qui est 4.
prouinciæ Genanens.) propè Cordubam, ex eo maxi-
mè, quod solitarius sit, & ad meditandum optissimus.
Quapropter haud mirandum est, si hæc sacra ædes
Virorum caelestium capax, piarumque animarum do-
micilium: & Eremitoria aliquot, roundanis curis ex-
pellendis, diuinitque mysticis contemplandis optissi-
ma, illic extructa, in hunc veteris diem excelsissimos
produxit Anachoretas. Inter hos fulserunt B. Bar-
tholomæus *Gualadupensis*, Franciscus *Scozzetti*, & Ioan-
nes de *Santofacis*, de quibus sup. 18. & 21. Februar. ac
8. August. egimus: quos secuti sunt B. Patres, quorum
nunc memoriam facimus: tantæ in his Eremiticis
abstinentiæ & virtutis, vt per integros menses, ad vi-
ctum solum panem, aquam, & poma aliquot adhibe-
rent: imò neque hæc aliquando degustarent, sed non-
numquam intacta in cenobium reportarent, post lon-
gas orationes, diuinas extases, & crebras corporis mac-
erationes. Qua de re lege Wadingham tom. 4. sup.
ad an. 1397. §. 12. ex M. S. Godæce eiusmodi loci.

- § 3. *Beati Antonij Sacerdotis, Confess. c*] Patria Maroneus erat in Calabria, qui cum iuuenis, Venetus, Theologorum operam daret, viſa Magiſtriſui proprietarij horribili fineſque morte, ſtatim relictis ſtudijs Calabreiam egreſſus, & à Conventuſibus ad Patres Obſervantales tranſiit: inter quos tantum in omni exercitio ſpontaneè profectus, vt totius ſpeciem perfectionis evaleſcit. Fuit etiam Concionator opomus, ac diſcretiſſimus verbi divini prætor: cuius dicendi vis & facundia, corda audientium ita penetrabat, vt exinde magnum augmentum ſequeretur emolumentum. Nam & ſanta prædicatione, oblatos ſibi inimicos, ſigno crucis ſanabat: & multos peccatores ſua doctrina ad viam iuſtitie reducebat. Tandem ſenio confectus, decidit in lectum, an. 1470. & in Conventu ſancti Bernardini Martice ſepultus tacet: miraculis poſt mortem illuſtris. Hæc Marco Vlyſſiponenſi. ſup. lib. 5. cap. 35. & Gonzaga part. 2. ſup. in prædicto Conventu, qui eſt 8. provincie. Calabria: *Quem* (inquit) *corpus B. Antonij Sacerdotis Martiani, miraculoſque tam in vita, tam quoque in morte, clariffimi, elegantiffimè exornas. Quam miranda opera, ab hoc beato viro parata, ſive deſiderat, vitam B. Franciſci de Paula conſolet, ſiquè abſolutè ſatiſfaciet. Quibus verbis vult eundem eſſe cum eo, cuius mentio habetur in vita præfati ſancti Franciſci, Minimorum Inſtitutionis: Vide apud ipſum Marcum Vlyſſiponenſi. ſup. lib. 9. cap. 10. Bzovium tom. 18. Annal. Eccleſ. ad annum 1471. parag. 36. à quo vocatur Antonius Eſcellus, patria Amaltheus.*
- § 4. *Beati Franciſci à Faſis, Confess. d*] Vitam agebat Eremiticam præſertim Mattheam in Piceno, quando B. Mathæus Baſilienſis, Capucinorum Auctor, ſuam Con-

gregationem inchoaverat. & ad eum veniens, capinuum acuminatum, ad ipſius ſimilitudinem, compoſuit, detulitque cum habitu nno, iuxta formam ab eodem B. Mathæo Baſiſi ſibi traditam. Hic vir Religioſiſſimus fuit, & ſingulas viæ ſanctitæ prædicit: ſilentio, & rerum cœleſtium contemplationi vacans. Cùm autem ſuis diutius ſuorum appropinquaret, à multis Fratribus, eſt frequenter viſitatus: ſed longè excolendus à Virgine ſacraſſima Dei Maræ, Mariæ, quam ſumme venerabatur. Deſuq; dulciſſimum Jeſu nomen devotiſſimè invocans, ſpiratum Deo reddidit. Obiit an. 1526. Illius meminit Marcus Vlyſſiponenſi 3. part. ſup. lib. 9. cap. 20. Boucquart tom. 1. Annal. Capucinor. ad annum 1525. & 1526. à Carſetea cognominatus.

Beati Archangelij, Confess. c] Admirandæ Religionis 5. 3. vir fuit: circibus & plicibus nunquam vilis eſt: ſicut nec indole, aut iracundiæ viſus. Poſt cuius obitum eius facies pulchrior apparuit, quàm in vita. Memoratur à Gonzaga ſup. part. 2. in provinc. Auſtriæ, ſub ſinem. Barezzo ſup. lib. 5. capite vigelimo quinto, ad annum 1570.

Beati Petri, Confess. f] Zeloductus ſalutis animarum 5. 6. traiecit in Iſciam, ubi aliquot annos egit in miniſterio verbi divini. Exinde in Hiſpaniam reverſus, viæ perfectioni operam navavit. Erat quippe tunc annis prædictis, paupertatis amanuſſimus, orationi deditus, & in Theologia apprimitè eruditus. Moritur, non ſine magna ſanctitatis opinione apud omnes ſepultus in Conventu Orapedi, qui eſt a. provinc. Caſtaliæ. Ita Salazar ſup. lib. 4. cap. 13.

SEPTIMO KALENDAS DECEMBRIS.

IN Flandria, Beatorum a plurimorum Martyrum: qui à Geuzijs hæreticis tenti, & diverſis tormentorum generibus, horrendiſque ſupplicijs ob Religionem Catholicam cruciati, martyrum conſummarunt. In Tuſcia, Beati b Alberti, Confefſoris, Tertiarj. In Liguria, Beati c Ioannis Baptiſtæ à Leuanto, Confefſoris: qui Vicarij Generalis totius Familiz Ultramontanæ Patrum Obſervantiorum toties præclarè officio functus: ſanctitate ſingulariter conſpicuus exſtitit à vita. Florentiz, Beati d Dominici Campenſis, Confefſoris: venerandæ canitici & ſummæ ſimplicitatis viri. In Umbria, Beati e Vitalis, Confefſoris, Tertiarj: qui prænitentiz operibus, alijsque ſpiritualibus exercitijs iugiter vacans, miraculis copioſis coruſcavit. Apud Monafterium Tordeſyllarium, in territorio Palentino, Beati f Alphonſi, Confefſoris: humilitate, oratione, & rerum cœleſtium contemplatione inſignis.

NOVEMBRIS XXV.

- § 1. *Beatorum plurimorum Martyrum. a*] Egregia eorum certamina, & præauſſima pœnarum genera, quibus martyrij palmam ſibi compararunt, deſcripſerunt. Fauſtus Taſſo, hiſtor. ſui temporis. Barezzo 4. part. Chronic. Minor. libro ſexto, cap. 12. ad annum 1572.
- § 2. *Beati Alberti, Confefſoris. b*] Comes erat Mantuæ, quem & Scapificus Pater S. Franciſcus habitu Tertij ſui Ordinis induit: viſeferunt Ioannes de Terrer, in Prædicationibus ſuper Regulam Tertiarior. fol. 57. pag. 2. De Sillis, in cap. t. eundem Re-

gula. Salazar lib. 6. Chronic. provinc. Caſtaliæ, cap. 20.

Beati Iſidori Baptiſta de Lenanto, Confess. e] Omni ſanctitate aſſuebat, cùm primò electus eſt Bononiæ Vicarius Generalis Patrum Obſervantium. Familiz Ultramontanæ, an. 1455. quam duobus annis gubernavit. Erat autem præ provincie Geuſenſis abbas. Vicarius Generalis iterum ab eodem Familia Romæ electus eſt, an. 1458. quam tribus annis rexit: ruſſuſque ad id officium aſſumptus eſt Martuz an. 1467. præſuſque an. 8. Hic anno 1456. vni cum B. Marco

à *Bononia*, tunc provincie Bononiensis Vicario Provinciali, & B. Jacobo de *Primadivite*, Bononiæ ex-cepit B. Catharinam à *Bononia*, cum suis sequacibus, quæ Ferraria Booniam venerat: ut inibi novum Monasterium fundaret, inhabitaretque. De eo agunt Marcus Vlyssipponens. part. 3. Chronic. Minor. lib. 3. cap. 60. lib. 4. cap. 16. & lib. 5. cap. 29. Gonzaga Orig. Seraph. Relig. part. 1. vbi de Vicariis Generalib. Familiz Vleramontan. Item part. 2. in Monasterio Corporis Christi Bononiens. quod est 1. provinc. Bononiens. qui tamen in Conventu Lemantino (qui est 6. provincie Genovæ) vocat eum Baptistam à *Tallicarnæ*, sicque à *Lemanto* esset illi patrium agnomen: à *Tallicarnæ* verbò, proprium gentilitiumque nomen. Tossianus lib. 2. histor. Seraphic. Fundamentum trium Ordin. Minor. tract. 1. in Memoriali Ordinis sub 37. Generali Ministro. Bernardinus de Bosis in Mariali part. 3. serm. 3. part. 3. in fin.

3. 4. *Beati Dominici Campensis, Confess. d*] Optimus senex Laticus Florentiz decessit circa an. 1440. cuius gloria exteris confratribus diuinitus reuelata est eodem die, quo ad celestem patriam migravit: prout testatur Gonzaga 2. part. sup. in Conventu Salvatoris Florentiz (qui est 9. provinc. Tuscia) eòdem ait ibidem iacere, *Summa simpliciter Fratris Dominici Campensis corpus, qui cum discipulis B. Patris Thoma de Scarlino fuisse, nec latum unguem ab eius vestigiis, unquam decessisset, plenus sanctis operibus, anno Domini 1440. vitam terminavit.* Hunc puto eundem esse, cum B. Dominico Castellano: cuius meminimus ad 8. Novembris.

3. 5. *Beati Vitalis, Tertiarij, Confessoris. e*] Oriundus erat ex Insula Assisiatensi, in loco, vulgari idiomate, nuncupato, *Bassia*, qui eòdem Tertiarius esset vitam asperitatem ducebat, & penitentiam admodum austeram agebat. Sanctam paupertatem summè colebat, vilius induebatur, totoque tempore vitæ suæ nudis pedibus incedebat. Solitaria suten loca petens, parvam quandam ædiculam (quæ vnicò tantum militari ab Assisio distabat) propè locum vulgò, *Domina nostra Ledisa*, nuncupatum, cepit inhabitare: vbi soli Christo placere studens, leionis, discipulis, orationibus, alijsque pijs operibus sedulo vacabat. Plura vixit egit

miracula. ob quæ, vt sanctus, à populo venerabatur. Post obitum vero, sepultus est in Ecclesia Beatissimæ Virginis Mariæ, prædicti loci: ad cuius sepulchrum ingens fit concursus fidelium, quibus Deus plura confert beneficia, meritis & intercessione B. Vitalis. Illius meminit Marcus Vlyssipponens 3. part. Chronic. sup. lib. 7. cap. 17. ad annum 1490. qui ipse florebat. Salazar lib. 6. Chronic. provinc. Castellæ, cap. 25. De Sillis in cap. 1. Regul. Tertiarij. Ioannes de Torres in Prædicationib. super eandem Regul. fol. 38. pag. 1.

Beati Alphonsi, Confess. f] Oriundus erat ex Tor- 6. 6. desyllario oppido, vix in suis oculis humillimus: de aliis benè iudicans, nullum specmens, culpas in se commissas benignè condonans, & inimicis vitè parcens. Sibi verò admodum rigorosus erat, & asperus ieiunijs, disciplinis, cilicio, & alijs penitentius extraordinarijs, atque mortificationibus continuo corpus suum exercebat. Feruentissimus & assiduus stabat ad orationem: semper in cella clausus, meditationi vel lectioni occupatus, secularium, & curialium mores & loquendi modos, non capiebat, vt nugas estimabat: solam Sanctorum scientiam callebat, tantaque dicendi copia, de oratione, & rebus spiritualibus fermocinabatur, vt audientes in stuporem adduceret. Thesaurus virtutum facillè putabatur, cùm esset mitis, simplex, humilis, absque malitia, sine fictione, sinceræ mentis, & inculpatæ vitæ. Christi bonus odor extiterat in omni loco: idè õque, vt sanctè emisit spiritum, mox de corpore liquor fragrantissimus manare cepit, atque totam domum suavissimo odore suo replere: qui quidem à circumstanti populo accuratè collectus est. Nam tantus sibi fuit hominum concursus, vt per dies aliquot insepultum funus iacerit: pedes osculabantur & habitum, cuius persegmina, vi sanctas venerat sunt Reliquias, per quas mirabilia operatus est Omnipotens, qui gloriosus est in Sanctis suis. Vide Ioannem à Sancta Maria, 2. part. Chronic. provincie S. Ioseph. lib. 4. cap. 20. ad annum 1600. quo claruit. Sepulturam habuit apud Moniales Clarissas, cuius loci incolæ, eòdem Conventus Minorum Fratrum uondum esset illie extructus, qui modo pertinet ad novam provinciam S. Pauli.

SEXTO KALENDAS DECEMBRIS.

Agathopoli in Gallia Narbonensi, Bearorum ^a Antonij Brunelli, & Pontij, Martyrum: quorum prior, cùm esset Conuentus illius ciuitatis Guardianus, Concionatorque egregius: à perfidis hæreticis gladio transverberatus, totoque corpore confossus interiit. Alter verò, socius eius, Diaconus, ense in capite & pectore percussus, semimortuus ac exanguis relinquitur: qui triduo in fidei constantia expleto, illustre martyrium obiit. Capriolæ in territorio Senensi, ^b Beati Petri Latini, Confessoris: charitate, & signis admirandè celebris. Corleonis in Sicilia, Beati ^c Anonymi, Confessoris: pietate & Religione conspicui. Scalonz, in Castella, Beati ^d Scraphini, Confessoris, eximie sanctitatis viri. Aptæ, in Phocensi Galliz provincia, Beatæ ^e Delphinæ, Virginis, Tertiariæ, genere sanctitate, & miraculorum gloria illustrissimæ.

1. **B** *Eugenius Antonij Bruelli, & Pontij, Martyrum. 2.* Ex Pohleni vrbis in Aruernia ducetab originem B. Antonius Bruellus: erat autem facundissimus Ecclesiasticus, cuius doctrina tanti habita fuit, Narbone, Arelati, & viciniquae locorum concionis habuisset: quapropter Montisepuliani Guardianus mentisissimus institutus est, vt ibidem suis feruentissimis praedicationibus Catholicos foueret, hereticos verb exagitaret. Verum, ea ciuitate, an. 1360. ab ipsis haereticis capta, Ecclesia sancti Germani inuasa est: & primò quidem B. Patrem Bruellum, hora nona Deum deprecantem, & in medio nauis Ecclesiae Pfalterium, seu Rosarium in honorem Virginis Mariae inter manus habentem, obsecrans, promouet hereticorum, afficiunt calumnias, scommatibusque animam eius exercant: deinde nulla habita sub pietatis & doctrinae, aut ztatis tanti viri ratione, pessimum verb exhortationis, quam illis fecit, vt à corpore desisterent, & poenitentiam agerent, frama corpus eius perforauerunt, reliqua membra pupanibus confodientes: siquae intra templi septa, oculis in caelum leuatis, cruoreque sparsò, spiritum reddidit Altissimo. Corpus verb per tres dies inhumatum remansit, donec hæc eruenta crudelissimamque persecutione desineret grassari contra Catholicos.
2. In ea etenim rabie, promiscuè Ecclesiasticos viros cum plebeis iungentes, non cantici, non Sacerdotio, aut Virginum pudori parcentes, multos sui iugularunt, aut lapidibus obtulerunt. Inter quos reperitur est bonæ expeditionis adolescens, orundus ex Reliana, in prouincia, Diocesis Aquis B. Frater Pontius *Cbrysi*, tam Ordine Diaconatus insignitus, sociisque fidelissimus presati B. Patris Antonij Bruelli: qui eductus extra Ecclesiam, grauer ense in capite percutitur, pedote transverberato, & seminecia, veloti erangens, reptando & volutando, ad cuiusdam piloni domum se recepit, ibique biduo delituit. Quòd cum relatum esset hæresichæ: nullum non mouit lapidem, vt facium iuuentem deciperet: sed tanta constantia Christi martyri, erat perditus, quòd nec milites ferro, nec perfidi Ministri hæretici verbis, nec medici promissis, nec tandem mulieres blanditijs, eum visquam amouerèc fide, veraque religione potuerint: siquae triduo, in corpore grauissimos dolores, & in animo angustias, pro Christi nomine sustinuit: & moriens, fidelibus populis summæ constantiæ exemplum reliquit. Agunt de eo Gonzaga Orig. Seraph. Relig. part. 1. in Conuentu Montisepuliani, qui est 1. prouinc. sancti Ludouici. Barreus 4. part. Chronic. Minor. lib. 4. cap. 16. Daça ibid. lib. 1. cap. 37. Gratina in *uice Turonis*, 2. part. cap. 34. Marcus Vlyssiponenf. 1. part. ibid. lib. 9. cap. 60. Hilarij à Costa lib. 2. histor. Catholic. pag. 361. Bosius tom. 1. de Signis Ecclesie lib. 7. cap. 3. l. c. 9. Elzeasus lib. 3. cap. 10. facti mont. Oliuet.
3. **B** *Beati Petri Latini, Confess. b.* Insignis fuit vitæ sanctitate, & charitatem cuos ceteris virtutibus copulans, obuiam pauperem leprosum, ad se fura tunice (qua illum cooperuit) contactum, ad lepra mundauit: quod factum Marcus Vlyssiponenf. part. 1. sup. lib. 5. cap. 8. ad annum 1465. quem sequitur Brouas, ad an. 1471. Attribuit B. Ludouico *Scorus*, de quo infra 21. Decembris. At Gonzaga 2. part. sup. in Conuentu Capriolæ, qui est 4. prouinc. Tusciae, apertè testator contrarium, differenciam inter verumque ponens: licet iudem Senesens esse, similique eodem in Conuentu presato conspualis. Vide Daçam 4. part. Chronic.

Minor. lib. 1. cap. 18. I quo *Lanus*, simpliciter dicitur.

Beati Anonymi, Confess. c. Socius erat B. Pauli à *Carbone*: cuius vestigia infectatus, multis virtutibus claruit. Laicus exitit professione, sed deuotissimus & feruens in opere. Qui in Conuentu sanctæ Mariæ de Iesu Carleonensi sepulatus, maximum suæ sanctitatis specimen dedit: Cùm post multos dies ab eius funere elapso, illos corpus genuerem, atque complicatis manibus, facie interius ad summum altare versa, inuentum sit. Quamobrem tanquam Beatus, Deoque charus ab omnibus colitur. Hæc est Gonzaga 1. part. sup. io praedicto Conuentu, qui est 15. prouinc. Siciliæ.

Beati Seraphini, Confess. d. Ingentis sanctitate claruit 6. 3. apud Conuentum Scalonensem, qui est 15. prouinc. Castellæ: vt refert Salazar in Chronic. eiusdem prouinc. lib. 13. cap. 22.

B. Delphina, Virg. e. Nascitur anno 1284. hæc est 6. 6. illustrissima Hecina, sancto Eleasario inter Arriani Cornis, desponsata, perpetuum cum eo durit calibatur, ius interien conugij minime spernens, per spationem 26. annorum. Ita vt nonnunquam S. Eleasario, & B. Delphina, vna dormientibus in eodem lecto visus sit Christus: delituisse, eisque benedixisse: quod carmine cecinit Bidermanus lib. 2. Epigrammat. 76.

Ad pacti Delphinæ tori cum pergeret vbram,

Cetta vel in nuptio Virgo manere tunc;

Itaque oculos casto corporent claudere fœno

Hinc desponsa suis Virgo, Vir indo foos,

Atcanum subijc proles pulcherrima lectum,

Virgoque proles quem fuit octa fœu:

Et placidè spouitque inter spouitque cœdit;

Cum gemans Virgo tertia Virginitus.

Ioculus obtupuit suis gaudia lectus, & ipsam

Dulcias negotij ferre rubile sua.

Vilanecc est spouit vlla altera gratior vmbra;

Hinc nec breuior ducta sperari erat.

Oportent formosam labiosa cubi in prolem,

Polehrior in thalamo Virgine vlla fuit.

Cut fugie ergo meum proles, sus, ista grabatam?

Sterne torum similem, qui cupis hanc fabulam.

Orbata itaque viro sancto, an. 1215. eundem castimoniam amorem seruauit: ita vt virgo purissima obierit, admirandis virtutibus insignis, quam Christus multis decorauit miraculis. Moritur an. 1360. 26. Noembre. in Ortu solis: sepultaque est Ape, in Ecclesia Fratrum Minorum, iuxta viri form D. Eleasarium. De ea agunt, quot quot res gestas S. Eleasari litteræ commemorant. Estat B. Delphinæ, vita antiqua, in Bibliotheca Regia Iustitiana, composita per R. P. M. I. Raphaelem Orb. Prædicat. dicata Ludouico XII. Regi Francor. vna cū Legenda ipsius S. Eleasari: de qua vide ad 7. Septemb. Post o ipsam B. Delphinam simul cum viro suo S. Eleasario fuisse ex 3. Ord. Minor. fatentur Surias cap. 16. vitæ S. Eleas. Solulus ibid. in Commentar. Marcus Vlyssiponenf. part. 1. sup. lib. 9. c. 21. & part. 2. l. 9. c. 13. 6. 7. Elzeasus 1. 2. c. 1. facti mont. Oliuet. Brolius lib. 2. Antiq. Paris. pag. 125. De Sillis in cap. 1. Reg. Terciar. Wadingham tom. 4. sup. ad an. 1360. §. 2. & 1164. §. 16. quò ab Urbano V. Pap. commissis est cura Archiepiscopo Aquis, & Episcopis Vlyssiponenf. & Sitaricenf. examinandi vitam & miracula ipsius præclaræ Virginitatis, vt patet ex litteris eius Apostolicis.

QUARTO KALENDAS DECEMBRIS.

Neapoli in Campania, Beati ^a Jacobi à Marchia, Confessoris, qui altissima paupertate, charitate, vite austeritate, atque in Deum & homines pietate præditus, virginitatem illibatam perpetuo servavit: tum suis feruentissimis concionibus infidelium, hæreticorum, schismaticorumque ingentem conuertit multitudinem: tum spiritu prophetico repletus, & miraculis præpè innumeris in vita & post mortem clarus: meruit à Sede Apostolica inter Beatos cœles recenseretur. In Aprutio, præpè Theatem Marrucinorum oppidum, Beati ^b Damiani à Ripa, Confessoris: mira simplicitate, charitate, ac patientia spectabilis. Santâreni, in territorio Vlyssiponenfi, Beate ^c Elizabeth à sancto Hieronymo, Virginis: quæ generis nobilitate, morum grauitate, atque vite sanctitate, extitit illustrissima. Palmæ in territorio Cordubensi, Beate ^d Annæ Moralesæ, Virginis, virtute abstinentiæ, & Dominicæ Passionis contemplatione insignis.

NOVEMBRIS XXVIII.

1. **B**eati Jacobi à Marchia, Confessoris. a) Pils, honorisq; parentibus natus est apud Montem-Grandonem in Piceno, anno 1391. die Dominica, summo mane: quæ de re *Democritus* in Baptismate vocatus est. Prima rudimenta fidei Christianæ, atque lingue Latinæ, Officiæ didicit, sub cuiusdam pij Presbyteri Magisterio. Inde Alæculum missus, ut humanioribus litteris operam daret: Perusium postea se contulit. Iuri Ciuili vacauit. Cùmque adolescens parentibus orbatus esset, à quodam viro nobili in domum acceptus est, ut filiorum iuuentiam inlustraret, docereturque ea quæ virtutis ac scientiæ erant. Florentiam veniens cum præfato nobili viro, ut mibi ius diceret, cepit Religionis amorem inflammas (vigesimali ætatis annuum iam attingerat) & Catholiam ingredi decreuit: sed ea in deliberationem posita, mutatur propositum, & Bibernam in Hethusia petit ad commorandam. Vbi cùm Fratris Minoribus familiarissimus esset, eorum vfas consilio, sæculo valedixit: atque Assisii in Conuentu B. Mariæ de Angelis, Franciscano habitu indutus, ablegatur in Conuentum Carceris D. Francisci, pro Nouitatu conficiendo, *Iacobus* de cateco appellatus, relicto priori *dominici* nomine, finito verò anno probationis Assisium rediit: & in eodem Conuentu Poetanculæ, professionem emisit, cum ingenti omnium læticia. A deo enim se in humilitate, voluntaria paupertate, Diuinarum rerum contemplatione, vite austeritate, facta litteræ, ceterisque virtutibus, mirabiliter exerceat: ut heroi, in maximum virtutis atque sanctissimum euaserit, ita vt via illud quàm alium sibi similem haberet.

2. **Q**uadragesima annis officium prædicationis exercuit, & omnibus ferè diebus concionabatur: tantoque ardore spiritus prædicabat: vt suis feruentissimis concionibus atque exhortationibus quamplures peccatores & meretrices conuertit ad penitentiam: hæreticos atque schismaticos Ecclesiæ reconciliari, & Infideles sacri aquæ baptismatis tinxerit. Tribus vicibus ablegatus est Commissarius Apostolicus, in exteras provincias: nempe, ab Eugenio IV. Nicolao V. & Calisto III. quo sum authoritate Italiam, Sclauoniam, Dalmatiam, Austriam, Hungariam, Poloniam, Bohemiam, Saxoniam, Prussiam, Russiam, Daniam,

Norwegiam, Phrygiam, Germaniam, Daciam, Bosnam, Crociam, &c. peragravit: hanc autem susceptæ expeditionem, an. 1447. quam & annis ferè 13. compleoit. Quo tempore, mirum / quot periculationes, insidias, labores, penurias, atque grauis, constanti animo pro Christi nomine, tulit: quot beneficis ijs populis à Deo peccatis suis, obtinuit: quante miracula cœlestis euidens!

Romam reuersus, Generalis Inquisitor Apostolicus contra Fraternellos, alioque hæreticos in Italia, confirmatur à Calisto III. pro vt à Nicolao V. Papa, iam antea fuerat institutus. Spiritu prophætico copiosissimè abundabat: Franciscus *Samaritanus* Ord. Minor. prædixit eum fore Generalem totius huiusmodi Ord. ac Cardinalem S. R. E. tandemque Summum Pontificem: pro vt accidit, vocatusque est Sixtus IV. oblatos sibi honores, valuti Archiepiscopatum Mediolanensem, inuictò animo recusauit. Carne perpetuo abstinet, cilicio, ac ieiuniis, & oratione iugiter ieiunatus erat, disciplinæ & vniuersi penitentis actibus corpus edomabat: puritatem Angelicam ita diligebat, vt virgo integritatis permaneret. Dono lacrymarum itrigebatur in oratione: in aduersariis & huiusmodi patientissimus erat. His igitur & aliis virtutibus exornatus, pleniusque diem: Neapoli decessit à vite, die Iouis 18. Nouemb. an. 1476. ætatis sue an. 85. non autem 90. vt errore crepuit.

Sacrum eius corpus delatum est intra urbem, & 6. 4. apud Conuentum sanctæ Mariæ nouè simulatum. Miraculis, non solum in vita, & in morte respiciendū: sed & post annum à glorioso felicique ipsius transiitu, eodem sic multiplicanda, vt Sixtus IV. Summus Pontifex is permotus, Diplomate suo Apostolico, iussente Archiepiscopo Neapolitano, & Guardiano præfati Conuentus Minor. Neapoli exhumare, à terra levare, & in locum prominentem deponere, vt à fidelibus piæ ueneratione haberetur. Itaque ad manus sacellum prædicti Conuentus delatum, & cristallina reconditum arca, honorificentissimè conseruatur: ad quod etiam Neapolitanus populus incredibili deuotione fertur, huius in anno reuenter ostenditur, videlicet, in Natiuitate Christi, & in solemnitate Paschali. Postremo ad instantiam Caroli V. Germanor. Imperat. Cle,

mens VII. Maximus, scripsit ad Episcopos Afulanum, & Camerinensem, vt de vita ac miraculis B. Iacobi à *Marchis* processus fierent: sibiq; diligenter significare quæ ad ea essent, sub Datum Romæ 1. Iulij. an. 1525. Pontific. 22. At Vrbaniq; Papa VIII. per Breue datum Romæ, die 13. Augusti. an. 1624. Pontif. sui anno 2. in epist. *in sede principis Apostolorum*, Gr. B. Iacobum de *Marchia*, Beatum nun cupari & haberi concessit, ac in Ecclesia sanctæ Mariæ Nouæ Neapolitanæ ciuitatis, eius festum officio & Missa celebrari. Postea per Breue datum Tuscani, die 25. Octob. eiusdem anni concessionem prædictam ad vniuersum Ordinem Minor. extendit. Demùm, ciuitatis Neapolitanæ dignatus est patronus 1. postea die 28. Februarij 1626. sacra Rituum congregatio prædictam facultatem, Missam & Officiam, in dicta ciuitate & per totam Diocesim, celebrandi concessit (facto verbo cum missa d.issimo PP.) & Reliquias dicti Beati in Capella Theatini reponendi, prout de aliis protectionibus concessum est. Agitur quic de eius canonizatione in Curia: quæ omnia prælo cussa sunt Neapoli apud Typographum Ioannis Domini Roncaloli, anno 1626.

§. 5. Egregia eius facta, & miracula descriperunt Marcus Vlysiopent. part. 3. Chronic. Minor. lib. 1. cap. 25. 31. 52. & 62. Item lib. 1. cap. 11. lib. 3. cap. 22. & 60. lib. 4. cap. 21. 27. lib. 5. cap. 27. & 52. Item lib. 6. à cap. 1. vsque ad 19. Gonzaga 1. part. Orig. Seraph. Relig. vbi de 3. Capitulo Generalissimo, ac BB. vitiis huiusce Ordinis. Item part. 2. in Conuento 1. §. & 35. prouinc. *Marchiz*, in Conuento 7. prouinc. *Tusciz*, in Cõuento 2. prouinc. *Bononiens.* in Conuento 1. 3. & 20. prouinc. *Tertiz* - *Laboris*. D. Bernardinus de Buis, in Rosario concion. per *Quadragesimam* part. 1. serm. 24. Dominice 3. part. 2. Item part. 2. serm. 27. part. 2. Bosius de Signis Eccles. tom. 1. lib. 7. cap. 1. & lib. 11. cap. 7. Toffianus lib. 1. histor. Seraph. Pius II. de vitiis illustrib. Wadingbus tom. 2. Annal. Minor. ad annum 1268. parag. 13. & 14. Ferrarius in Catalog. Sanctõr. hac die, Sabellius Ænead. 10. lib. 6. Ignatius in Gault, de Sanctitate Roman. Eccles. cap. 1. scilicet: *Carthagensis* tom. 4. de Arcan. Deipar. homil. Cathol. lib. vltim. parag. 7. Porreus tradit. 3. triplicis Coron. Vitg. cap. 9. parag. 3. num. 10. Turfelinus lib. 2. hist. Laurent. cap. 2. Elzearius lib. 1. c. 16. sacri mont. Olivet. Æneas Syluius in Descriptione Europæ cap. 1. Picquetus in Catalog. vitor. illust. Minor. Brounius tom. 18. Annal. Eccles. ad an. 1476. parag. 19. & seq. Salazar lib. 1. Chronic. prouinc. *Castellæ*, cap. 33. Grauius in *Orac. Terraris*, part. 2. cap. 13. Ioannes à Sancta Maria part. 2. Chthonic. prouinc. S. Ioseph. lib. 1. cap. 4. & alij multi, quos citauimus ad calcem vitæ eius, quam edidimus in lucem an. 1627. vna cum alijs, quas Fructus addidit ad Florem Sanctõrum *Rubadeneirz*.

§. 6. Potto an. 1631. mense Decembri, cum circa montem *Summan*, ac *Vesvium*, ingens terræ motus coepisset, ac Vesuius voraces ignes nimio furore euome-

ret, à quintadecima die vsque ad 27. necnon periculum maximum vbi Neapolitanæ inuenerat: B. ipse Iacobus bis in aëre apparuit, tam vrbem suo patrocino ab instans incendio protegens. Quæ de re Iacobus Milesius à suo relato, & Galterius in Tabula *Chirolog.* sæcul. 17. in Euentib. mirandis. Huius facti vti laudes præclato carmine *Sannazar* coecinit.

*Sancti fœnx, quæ nec fœcleris contagia vestri
Nec possunt vitij sua dedere fœns.
Æquas magnas, quæ paupertate triumphas?
Tantus amor in cæca simplicitatis erat,
Sylua fides, nullus viridique è cespite lectus:
Explabant mensis anni & herba tuas.* Gr.

Alios versus Italica lingua edidit Cæsar Capæcius, part. 1. pag. 146. & 159. de Triumphis S. Francisci à *Paula* apud Neapolim.

Beati Damiani à Ripa, Confess. b] Laicus erat professione, vir simplex ac pius, qui curam infirmorum agebat: huius rei gratia missus fuit ad ciuitatem sancti Angeli, vt inibi pestiferis infensret: cui in via occurrit Seraphicus Pater sanctus Franciscus, verbis dulcissimi ipsum excitans ad tantum charitatis opus assumendum, quod æquo animo accept, atque fideliter & diligenter completit. Morte verò appropinquante, hand tremuit: sed positus genibus, brachijs extensis in modum crucis, oculisque in cœlum leuatis, spiritum Deo reddidit, in Conuentu sancti Andree Theatis, quæ est 3. prouinc. sancti Bernardini. Eius meminit Marcus Vlysiopent. sup. part. 3. lib. 7. cap. 19. ad annum 1504.

B. Elisabetha à senio Hieronymo, Virg. c] Sanctissimæ atque nobilissimæ virgo exiit, Illustrius Villæ Regiz Marchionis filia: fide, spe, charitate, ac denique omni virtutum genere, omnique sanctitate prædita. Obijt Santareni, in Monasterio sancti Claræ extra muros præfati oppidi. Hæc ex Gonzaga 3. part. sup. in eo Monasterio, quod est 5. prouinc. Portugall. Barezzo 4. part. Chronic. Minor. lib. 4. cap. 39. ad annum 1563. Wadingus tom. 2. Annal. Minor. ad annum 1259. parag. 18.

B. Anna, Virgini. d] Tanta animi compassione & cordis dolore acerbum Dominicæ Passionis mysterium, meditabatur, vt tota in lachrymas dissoluere: propterea quod per annos viginti cæca reddita, & multis ærumnis vitæ confecta, patientie operam dedit. Nudis pedibus semper ambulauit, esamiam nunquam detulit, nec lecto decubuit: virtute abstinentiæ pollebat, in pane & aqua sepius ieiunabat, disciplinis asperis & cruentis corpus quotidiè affligebat. Sanctissimè obiit nomen Iesu pòt inuocando, in cuius morte, lux clarissima Infernariam totam illustrauit, & odor suauissimus à corpore suo exhalauit. Vti refert Daça 4. part. Chronic. Minor. lib. 3. cap. 77. ad an. 1575. quæ floruit.

TERTIO KALENDAS DECEMBRIS.

IN Hispania; Beati ^a Ludouici de Sala, Confessoris: qui Custodiæ, nunc prouincie immaculatæ Conceptionis Virginis Deiparæ, Custos effectus: magna virtute, magnoque Religionis zelo ditatus erat. Ocræ in Aprutio, Beati ^b Bernardini à Fossa, Confessoris: sanctitate & eruditione celebris, qui aliquando Procurator Ordinis creatus, præcipuarum virtutum fulgore resplenduit. Ripæ Limosani in Apulia, Beati ^c Alexandri de Ripa, Confessoris: qui vitæ puritate atque integritate claruit: & potentia aduersus dæmones admodum valuit. Ferulæ in Sicilia, Beati ^d Antonij Ferulani, Confessoris: magnæ sanctitatis viri, & miraculorum gloria illustris. In Crera Insula, Beati ^e Hieronymi Pistoricensis, Confessoris: qui doctrina & eloquentia pollens, humilitate, charitate, atque sanctitate conspicuus, migravit in cælum.

NOVEMBRIS XXIX.

§. 1. **B**eati Ludouici de Sala, Confess. a] Antequam prouincia Conceptionis in Hispania fuisset erecta, vocabatur Custodia sanctoiana (à B. Petro à Sancto eius Fundatore) sub prouincia sancti Iacobi in Galicia: cuius custodiam ipse B. Ludouicus de Sala Custos extitit, usque ad annum 1447. quo virtute Bullæ Eugenij IV. primam celebritatem congregationem, alius nomine Vicarij Prouincialis, superintelectus est. Vide Matcum Vlyssiponens. 3. part. Chronic. Minor. lib. 2. capite 27. Item libro 4. capite vigesimo nono.

§. 2. **B**eati Bernardini à Fossa, Confess. b] Aquilanus erat, originem habens à Fossæ Aprutij oppido: vir vtriusque Iesu peritus, & in scripturis sacris haud mediocriter versatus, Apostolicus Concionator, atque in aula Pontificia Procurator Ordinis, fragrantem virtutum omnium spirantem odorem, rosamque & liliom suavolentiam superans, concionatorum promouendis & inuandis conatibus maxime incubuit, peiinde in horum gratiam Latinè & Italicè non pauca digessit. Cùm autem inter partes prouinciarum Dalmatiæ & Bosniæ exortum esset dissidium, ipse B. Bernardinus ablegatus est Vicarius Prouincialis in has partes: vbi cuncta iurgia procius sedauit, & celebrando Capitulo Prouinciali Iadense, illic interfuit vt Vicarius Generalis ac Preses: quo tempore has duas prouincias in vnum coiunxit, auctoritate Apostolica, an. 1464. reuersus in Italiam. Obijt an. 1503. ætatis verbè sue 81. sepultusque est honore loco, non longe à summo altari, Ecclesiæ Conuentus sancti Angeli, Ocræ in Aprutio. Præclara huius monumenti typis mandati curauit Antonius Amicus à Fossæ, Aquilanus, sancti viri consanguineus: cuius etiam vitam diligentissimè conscriptam, latinè donauit, & in epistomen contraxit. De eo agunt Marcus Vlyssiponens. sup. lib. 5. cap. 27. & lib. 7. cap. 38. copiosius. Gonzaga a. part. Orig. Seraphic. Relig. in Commentib. 1. 3. 4. & 13. prouinc. sancti Bernardini. Willotus Athenarum Orthodoxæ Franciscan. littera B. Toffiananus lib. 1. histor. Seraph. in

eo. Sedulius Commentar. ad vitam S. Francisc. cap. 3. §. 8. Possionus in Apparatu sacro.

B. Alexandri de Ripa, Confess. c] Vitæ utique fuit sanctissimus atque integerimus, insuper & dæmonibus summè formidabilis: eùm eorum acies expulsiuè feruentissimis suis orationibus atque meritis fuderit, straueritque. Floruit iteæ an. 1525. & apud Conuentum sancti Petri Celestini Ripæ Limosani conditus iacet. Hæc ex Gonzaga part. 2. sup. in præfatio Conuentus, qui est 15. prouinc. sancti Angeli. Barezio 4. part. Chronic. Minor. lib. 1. cap. 31. ad annum Christi 1526.

B. Antonij Ferulani, Confess. d] Ferulæ natus est, & adolefcens Religionem Seraphicam intrauit, in qua sic profecit, vt omnibus Regulæ obseruatione, & sanctitatis exemplo, præluceret: quin & Regina Siciliæ eius virtutis fama permota, sibi in Confessarium delegit. Curauit tunc tempore B. is Pater (qui Regi ac Reginæ Siciliæ gratissimus erat) vt ex Regio xario, iam quodammodo collapsus Conuentus sanctæ Mariæ de Ielo, Ferulæ, restitueretur, ac ampliaretur. Ergastulo autem carnis solutus ad astra migravit, sepeliturque voluit in comitatu Fratrum normal. prædicti Conuentus, vbi miraculis clarè meruit. Agit de eo Gonzaga sup. part. 2. in eodem Conuentu, qui est 13. prouinc. Siciliæ. Barezio sup. lib. 3. cap. 21. sub an. 1540. Daça ibid. lib. 1. cap. 31.

B. Hieronymi, Confess. e] Ad Capucinos ex obseruantiâ Familia migravit. Claruit in Concilio Tridentino, Cardinalitatem dignitatem à Pio V. Papa sibi oblatam recusauit: à quo postea in Cretam Insulam missus, sanctè obdormuit in Domino an. 1570. scribitur de eo Bouerius tom. 1. Anual. Capucinos ad annum 1570. parag. 21. &c. ex Salodiens. & alius. Mampulus Fratrum Minor. part. 2. cap. 8. parag. 25. Toffiananus lib. 3. sup. Gonzaga part. 1. sup. in Scrip. Franciscan. Vlylotus in Athenis Orthodoxæ Francisc. Possionus, sup.

PRIDIE KALENDAS DECEMBRIS.

IN India Occidentali, versus Polum Antarcticum, Beati ^a Ioannis à Padilla, Martyris: qui Barbarorum telis confixus, pro Catholicæ fidei propagatione, gloriosè occubuit. Vindocini, in territorio Carnotensi, BB. ^b Iesse & socij, quos hæreticus furor ob Ecclesiæ Catholicæ defensionem, neci dedit. Dixmundæ in Flandria, passio Beati ^c Andræ Dicck, Martyris: qui ab hæreticis vincula, carceres, flagella, & famis inedium pro Christo perpessus, tandemque ex eorum manibus liberatus, paucis post diebus inuictum animum cælo reddidit. In Apulia, propè Campum-Bassum, Beati ^d Archangeli à Campo-Basso, Confessoris: qui incredibili sanctitate, atque vitæ austeritate exornatus: Vicarium Prouincialem egit in prouincia sancti Angeli. Camerini in Vmbria, Beati ^e Matthæi à sancto Leone, Confessoris: eruditione, & virtutum meritis insignis. Valentiz, Beati ^f Antonij à sancto Ioseph, Confessoris, & Concionatoris eximij: qui doctrina, eloquentia, & virtutibus præclarus, suis feruentissimis concionibus, multis extitit causa salutis, ac sancto sine quieuit. In territorio Parisiensi, apud Maldum, Beatæ ^g Blanchæ Reginæ Franciæ, matris sancti Ludouici Gallorum Regis: quæ Tertio Ordini adscripta; sanctis operibus vsque in finem vacauit, & post mortem miraculis clauit.

NOVEMBRIS XXX.

§. 1. **B**eatæ Iouanis à Padilla, Martyris. a] Prouincia Bætica fuit alumnus, qui in nouam Hispaniam, gentis illius regionis saluam supramodum anhelans, peruenit, in eoque Toluntangico Conuentui primus præfuit, qui est i. prouinc. sancti Euangelij. Inde verò vna cum B. Martino à Iesu, & alijs, ad Xaliscanos vsque penetrans, Conuentus Sapotlanensis Guardianus electus extitit. Cùmque post aliquot dies elapsos, anno 1539. Antonius à Méndez nouæ Hispaniæ Prorex, Sibolan Regionem latissimam, versus Antarcticum Polum, subiugare cuperet, nullo eò Francisco Vasquez *Cermeno*, militiæ præfecto, ac nouæ Gallæciæ Gubernatore, cum armato milite, quinque Minoritas Religione insignes, ac omni pietate conspicuus, illis adiunxit comites: { ex quibus alter fuit B. Ioannes à Padilla } qui quosvis Infideles ad veræ fidei lumen inducere satagebant. Itaque Regione hac subacta, cæteris recedentibus, ipse cum B. Ioanne à Cruz, Laico, remansit in oppido Tignefio, vbi ab inculis, comites & supra modum humaniter excepti, mirabiliter fructificauerunt. Expenditurus verò pro gratia B. Ioannes, sibi calidè collata credendum talentum, vt primùm à Tignefianis plurimos indè trum mensuram itinere populos abesse, natura doctus, hospitalitate benignus, atque conuictu pacificus, didicit: supra modum gauisus est, atque eò suum iter dirigere subsidit. Cùmque aliquoties processisset, efferas, beligeratoseque homines (*Haxales* vulgè nuncupatos) tenens in se, suosque socios acubus, toruulque valibus accurrentes confexit; comites rogauit fuga sibi consulere, dum totum ipse Barbaros expulset. Irrouentibus itaque maximo impetu illis Insuper, Dei famulus B. Ioannes genus Æreæ, eorumque furorem alaci animo, pro Christi amore, in se excepit. Sicque impiorum sagittas in se recipiens, glo-

rioso sine, mortalis vitæ cursum conclusit, ad cælumque euolsit. De eo agunt Gonzaga 1. part. Origin. Seraph. Relig. vbi de sacris Martyrib. Ord. Minor. suo xuo, ob Christi fidem passis apud Indos Occidentales: & part. 4. in prouincia SS. Petri & Pauli. Item in Conuentu Assumptionis B. Marie Sapotlanis, qui est 27. prouinc. eiusdem. Marcus Vlyssiponen. part. 3. Chronic. Minor. lib. 9. cap. 52. Barezus ibid. part. 4. lib. 3. cap. 13. & lib. 4. cap. 23. sub an. 1560. Bosius tom. 1. de Signis Eccles. lib. 7. cap. 1. sæcul. 16. Rapiæus in hister. General. Orig. Recolledor. Decad. 5. part. 1. parag. 11. & part. 2. parag. 7. & Decad. 7. part. 2. parag. 2. Hilarion à Cæstis lib. 2. hister. Catholic. pag. 166. Gomara lib. 6. hister. Indiar. Occidental. cap. 18. Picquetus in Catalog. vitor. illustr. Francisc. Marianus lib. 1. cap. 10. & lib. 1. cap. 3. Daça part. 4. Chronic. Minor. lib. 3. cap. 17. & 38. Grauna in *Vite Tignesis*, part. 1. cap. 14.

BB. Iesse, cum socijs, Martyr. b] Cùm Vindocinum, §. 2. in manus hæreticorum deuenisset an. 1529. die 19. Nouemb. B. Iesse, Doctor Parisiensis, necnon prouinciaz Tutoniz Minister Prouincialis, ab eis captus est, qui dùm fratres ad martyrium fortiter subeundum pro Dei honore, & suæ Ecclesiæ defensione, hortaretur. Die Dominica ducitur ad patibulum: vbi cum habita suspensio necatur. Alij verò milites hæretici, per Conuentum discurrentes, Religiosumque locum inuenientes, ipsum gladius & halitus interemerunt, & corpus per fenestras proiecerunt. Vide Daçam 4. part. Chronic. Minor. lib. 3. cap. 18. ex Consilio lib. de Consideratione Francica, fol. 62.

Beati Andree, Martyr. c] Hæreticis Gentibus in Catholicos per Flandriam furentibus, haud Fratribus Minoribus pepererunt: quare capta Dixmundia ciuitate, & Conuentu Franciscano expulsa, hunc B. Patrom,

tem, senectute, & valetudine contraria laborantem apprehenderunt, vinculis strictissimè alligatur, & in carcerem decedunt. Paucis post diebus interiectis, inde extrahentes, virgis & bacillissimè publicè cedunt: quem post semotuosum carcerem repetete cogunt: ubi fame & paupertate cruciatur. Postea pietatis desertores cum egredi iubent, ac sese in Monasterium recipere. Quo cum vix peruenisset, animam Deo reddidit: sepultus in Conventu Durnmündensi. Ita habent Thomas Boucherus, in histor. Eccles. Fratrum Minor. Obfervantior. Faustinus Taffo in historia sui temporis. Gonzaga part. r. sup. in sacris Martyrib. huiusce Ordinis. suo xvo, ob fidem Christi, passus, in provincia Flandriae. Barceus sup. lib. 7. cap. 21. ad annum 1578. Daça ibid. lib. 3. cap. 71. Bofius sup. lib. ra. cap. 22. Picquetus & à Costa, sup. Ruffa, in Auditorio ad Navales Sanctorum Belg. hac die.

- §. 4. *Beati Archangeli à Campo-Basso, Confessoris, d.] Regularis Obfervantiae zelator admodum extitit: tanta austeritate ac feruore praeditus fuit vt ad sedandam tentationem carnis, victumque superandum, ut foeam niue & glacie plenam se immerceret, ac volutarit. Vicarius Promicis sancti Angeli factus, eam prudensissimè tenuit: demùm incredibili sanctitate resurgens, obdormiuit in Domino apud Conuentum Campi-Bassi: ad cuius exequias, tantus populorum factus est concursus, vt pluribus diebus steterit inhabitans, donec vniuersisque pro sua deuotione sacroni corpus tetigerit, & particulari habitu ipsius, pro Reliquiis Sanctis, admissis, quibus expletis magno honore ac reuerentia ibidem sepultum est. A gente de eo Marcus Vlyssipontens. part. 3. sup. lib. 8. cap. 37. ad an. 1513. Gonzaga 2. part. sup. in eo Conuentu, qui est 6. praedixit provinciae.*

- §. 5. *Beati Matthaei à sancto Leone, Confessoris, e.] Vix erat doctissimus, & in speculationis scientijs maximè exercitatus, eximiusque praedicator: qui litteris Apostolicis munitus, sub Datum et. Septemb. an. 1528. inter Patres Capucinos Religionis &raphicae habitum sumpsit. Verùm cum id vix genus, ac caputj acuminata gestatio, nonnullis summe displiceret, ob idque cauta parentetur Capucini: ipse praefugus occultusque delituit in quadam xdicula, prope pagum sancti Venantii extra Camerinum, iuxta Ecclesiam Apostolorum, ubi sanctissimè vixit, obitque: cuius mors praetiosa, Campanatum ex se pulsantem sonitu diuulgata, Ducissa Camerinensis pia deuotione commota, sacrum eius funus summo honore cursu deferri in Ecclesiam sancti Francisci Cameriniens. ibique tumulari. Memoratur à Marco Vlyssipontens. part. 3. sup. lib. 9. cap. 26. De quo cognoscitur à sancto Leone, cum Leopoltanus potius dicatur à Loopoli, Umbriae ciuitate: vide Bouerium tom. 1. Annual. Capucinor. ad annum 1528. parag. 29. & an. 1531. parag. 9. &c. quo obijt.*

- §. 6. *B. Antonij, Confessoris.]* Cùm esset Beneficiarius, eruditissimus, Concionator celeberrimus, & Doctor Regens in Vniuersitate Valentina Hispanica, ubi per annos viginti & amplius publicè docuit: fama sanctitatis Patrum nostrorum Dificalceatorum Conuentus S. Iohannis Baptistae de Ripa, prope Valentiam, illectus, decreuit apud se, mundo valedicere, se cui oogis abrenunciare, illicque perfectionis tramitem tenere, & se perfectu. Itaque in die Festo Purificationis S. Virgii Mariae, cùm ea in vrbe sollemniter concionaretur, & plura de sui ac mundi contemptu, deque Christi sequela & imitatione praeclearè diuideret. Finis sermone, sic populum allocutus est. Nunc vsque (charissimi

audientiores) verbis & lingua, sepe locutus sum vobis, sed hodie, sub vesperum, opere & effectu me oportet praedicare in Ecclesia RR. PP. Dificalceatorum Conuentus S. Iohannis Baptistae de Ripa: ubi, Deo fauente, habitem Seraphici Patris S. Francisci salutis-pium. Mirum! quàm ingens Procerum, & Opimatium ac Nobilium: Canonicozum, Clericorum, & Scholarum totius Vniuersitatis, illic adfuerit concursus: quaeque immensa populi multitudo excreuerit: cunctis ferè, praedicatione, colluctantibus, & rei euentu antonici. Nouitiam igitur magno cum spiritibus feruore incepit, breuissimè perfectionis tantam animi contentione, alacritate, & perseverantia inijt, vt breui, totius virtutum speciem facile euaserit. Sua structura spiritualis basim posuit humilitatem, cui superaddidit penitentiae opera multipliciter, vt disciplinas asperissimas, abstinentias, mortificationes non vulgares, &c. In obedientia, perfectissimè extitit, iam enim Christum induerat, ipsiisque degustauerat: cuius itaque suae est, & onus leue. Modèstis, grauitate morum, compositione corporis, prudentia, vix sanctitate, ac Regulari obfervantia multum pollebat. Quare professionis emissis, Superiores, paulò post cum eo dispensantes, confessorium & praedicatorum instituerunt. Sicque Valentiam primam concionem habuit, Dominicae Quingagesimae, deinde idem munus per rotam Quadragesimam exerceuit. Elegantissimè ac disertè concionabatur, ex ore eius verba egrediebantur, vt facile ardentes: quibus audientium aures & corda demalcebat, perfringebat, inflammabat, inurebat. Ingens fuit animatum fructus, & notabilis in populo vite commutatio, morumque emendatio, multi ex clero, extemplo ad Conuentum pergentes habitum Religionis iudicant perrebat, alij confessiones generales agebant. Mulieres etiam peccatrices ac prostitute vltro ad penitentiam conuertebantur, sicque erant commoda visiteri ciuitas: vt si Quadragesima longiorem terminum protraxisset vitium penitus extirpisset, viderique virtus blandit animis hominum insidisset: eo quòd vox sermonis eius velut sagitta potenter emissis corda abstantium penetrabat, perfringebatque vsque ad dissolucioem animae & corporis, vii) & virtutis, peccati & gratiae. Quotidie praedicebat, & saepius bis in die. Suarum autem concionum sic exordium erat. *Mate, gaudium, inferni, vitium & vinitate. Emitte, Demus, ad istos homines, radium de caelo, non ignem, ut eos comburat & perdat; sed lucidum, ut ipso illuminet ad te cognoscendum. Amen.* Exinde progrediens per alias vrbes, oppida, & vicus, non minore fructum in horreum Domini reportant. Sed bea! vt fulgur petrasit, & tot fractus laboribus, vitam suam breui tempore consumpsit, si eque tam praecleara sua mos extitisset. Per annum quippe Nouisium egit, & praedixit solummodò nouem mensibus, demptis diebus noem: cuius vltima concio fuit apud Ciuitatem Ragiam: post quam grauiter aegrotauit, quare, Valentiam adductus, per mensem & amplius lecto decubuit, ac tandem feliciter in Domino obdormiuit, frequenter repetitis hisce verbis, *Iesus, Maria, Ieseph.* Audita eius morte, accurrerit tantus populi numerus vt eo die haud pouerit sepeliri; eum publica voce, Apollonius, Beatus, Sanctum, acclamautes. Pedes eius osculabantur, piè manibus, ac Reliquis, corpus tangebant: habitus praedictus pro S. Iohannis certatum capere, contendebant. Lege Ioannem à sancta Maeta, part. 3. Chronic. prouinc. S. Ioseph. libro quarto, capite vigesimo quarto, ad annum 1600. quo fuit.

- 5-7. *Beata Blancha Regina Francie.* g.] Desponsata fuit D. Ludouice VIII. anno 1200. qui cum obisset ad Montempenſium an. 1216. summam Regni curam Blancha rex, demandatam suæ premæ mariti Regis voluntate: domes adolescens E. Ludouicus, Rex adhuc impubes: Ea rebus initio administrandis, quod mulier, quod externa, quæ dæ exterius non fide, conſilioque vteretur, iniquis zmulosque habuit: alioqui, sine controuersia, sine exceptione, laudibus cumulata. Ferunt illam à puero filium D. Ludouicum IX. Regem. Ita instituisse, eaque Religionem inuuisse, ut in animum inderet, malle amoni, quibus seclis conciperet. Patrem quoque Regem opinio est, ea continentia, in summa omnium rerum licentia; temporibusque corruptissimis, existisse: ut vsu voluptatis inter septa matrimonij combuerit: ut mirum non sit: tali vtriusque indole, domesticisque institutionibus ac exemplis, sobolem sanctam fuisse: & sanctam per se matrem, filius ubi adoleuit, etiam sanctitatem effecit. Vnde cùm sacra militæ erocem, ab Episcopo Parisiensi accepisset, bellum Saracenis, in Oriente, illustrat: Matrem cum fidelissimis anticorum reliquit, quæ procuratioe Regni fungeretur: iam nulla inuida, quod initio, ac Rege puero, eius formæ sanctitatem, fidemque perspexerant mortales: & ea tunc ætate fuerat florentissima, formaque egregia: nunc omnia maturitatem suam nuda, ætate iam vergente, ac maiore vsu rerum illustria erant: nec minus filij sanctitas matris mores excoluisse, quam institutus à matre videtur: inquit P. Æmylus, lib. 7. de Rebus Gestis Francor. in S. Ludouic. IX. Reg.
- 5-8. Miram! quot laudum encomiis, quantisque virtutum titulis, eam Reginarum extulerint probi Authores. Verè acclamatur, moliter sapiens ac prudens: dilecta Domini, Deo amabilis, hominibus utilis & accepta: raris prudentiæ formis, optima admodum & pia Regina: qua mediante, omnia factis felicique Galliarum Regno obtinuerunt: Europæ iohar splendidissimum, Francia paradoxum, vera Regiarum Didascalæ sololum, vitæ Christianæ exemplum, cunctarum speculæ virtutum, personarum fidelium amor, terroreque perfidorum. Ecclesiæ curæ, nobilium sustentaculum, ciuium mitissima Domus, pauperum nutrit, omniumque salus & solatio. Hæc & alia quæuis elogia referant Gaofridus de Bello loco, & Ionuillæ in vita S. Ludouic. IX. Reg. Franc. Papyrus Massonus, P. Æmylus, Tilius, Gilbus, Nangus, Belforesius, Duplex, &c. in eod. Reg. Bosius de Signis Eccles. tom. 1. lib. 8. cap. 7. Roullardus cap. 6. vitæ B. Isabelle Virg. fororis ipsius S. Ludouic. IX. Reg. Theuetus tom. 1. illustrit. vitor. lib. 4. cap. 4. P. Matthæus in historia S. Ludouic. IX. Reg. Franc. Wadinghus tom. 2. Annal. Minor. ad an. 1251. par. 2. & 3. Paradus in Affinitatib. Genealog. Francie. San-Marthæ in histæ. Genealog. domus Francie. Menardus in Notis ad Ionuillæ. S. Antonia. 3. part. Chiconc. tit. 19. cap. 5. par. 6. & cap. 9.
- 5-9. Poterit ipsam Reginam, raris fuisse sanctitatis formis: omninoque sanctam, existisse: testantur Ioannes de Columa, Ord. Præd. in mari historia. Didacus de Valeria, in historia Gallor. Marianus lib. 1. cap. 10. De Bullis in Rotario Quadragesimali part. 1. sem. 27. part. Gonzaga 1. part. sup. in BB. secundi ac tertij Ord. Wadinghus par. 2. P. Æmylus, sup. Baovius tom. 17. Annal. Eccles. ad an. 1251. par. 10. Saussayus in Appendice ad Martyrologium Gallicanum: quatenus quæque primæ Authores testantur ipsam quoque miraculis claruisse.
- Eam etiam nostram faciunt, & tertio ad iudicem D. 5. 10. Francisci instituto, Marianus sup. B. Bernardus de Bullis, & Gonzaga sup. Firmamentum trium Ordinum part. 1. tr. 2. de virtis ac formis illi strictor, huiusce instituti, Antonius Sillesius, de Prioleg. & Reb. 3. Ord. Minor. lib. 1. Marcus Vlyssiponen. 1. part. Chronic. Minor. lib. 9. c. 25. Wadinghus sup. par. 2. Bullus lib. 1. Antiq. Par. pag. 525. Marilus lib. 4. hist. sacræ. Religion. Salazar lib. 6. Chronic. proque Castellæ cap. 16. Ioannes de Torres in Practicis Exhortationib. sup. Regulam Tertior. fol. 17. pag. 2. & alij, qui & in habitu eiusdem Ordinis dicuntur ipsam. Quin & sub vitæ finem, vota Ordinis Cisterciensis emisisse, habitumque Religionis suscepisse, in quo decessit ac sepulta fuit. Scribunt Codex M. S. Abbatæ de Lilla, propè Melodunum. Chronica S. Dionysij, Roullardus, Menardus, & alij sup.
- Differere Chronica circa mortis annum, monet M. Meyerus, ad an. 1251. in Annal. Flandæ. quidam enim assignant an. 1251. alij, an. 1252. sed annum 1251. extitisse asserere haud dubitamus, cum præfato M. S. Codice Abbatæ Melodunens. & aliis in margine histor. Franc. Nicolai Gillij additis, Lasfero, in vita S. Ludouic. Reg. post Namurum, ex quibus corrigendus error, apud Massætum lib. 19. historie Eccles. Sanctor. Hispan. cap. 1. 8. dum illic mendose scribit decessisse à vita an. 1250. pro 1251. ut inueni liquet. De die, non minor est difficultas, cum nonnullis quinto, alij, quarto Kalendas, & 1. die Decembris eam obisse asserunt: quos tamen hallucinatos fuisse arbestur, ex eo quod 5. vel 6. diebus extrema morbi instantia laborauerit, iusta Chronica M. S. Dionysij, Roullardum, Menardum, &c. Constat etenim spiritum exhalasse, circa botam nonam diei 30. Nouemb. in festo S. Andree Apostol. Ita Marianus, sup.
- Denique, cùm Lutetiz Parisiorum spiritum Deo 5. 12. reddidisset, corpus eius solempni pompa delatum est ad Malum Durum, Gallicè, *Mal-Basifon*, Monasterium Virginum Ord. Cisterciens. à se fundatum, propè Pontisæram. Vide Chronica M. S. Dionysij. Cod. M. S. Melodunens. Nicolaus Gillium, Belforesium, Roullardum, &c. Brullium in Antiquitat. Paris. lib. 4. cap. 7. Doubleton lib. 4. histor. Abbat. S. Dionysij in Francia, cap. 10. Saussayus sup. Cor verò ipsius ex iode translatum fuit ad Abbatiam præfatum de Lilla, Ord. Cisterciens. à se fundatam: pro ut testatur idem Codex M. S. illius loci. Cui subscibitur Roullardus in Melodunens. historia, ubi de eo cornobio, pag. 413. Morinus in historia Wadingens. Ut prouide à nobis merito corrigendus Ioannes *Toussand* (vir aliqui pius & eruditus) in Notis ad quasdam Epistolas de Amicia olim contra, propter S. Maximum, Rhegiensem Episcopum, inter Ecclesiam Cathedralæ Rhegiensem, & Clerum Vemonensium, pag. 75. & 76. scribit ipsam sanctissimam Reginam, eorum suam in Ecclesia Vemonensi sepeliri voluisse: ubi vsque in hunc diem tumba vetusta coopectam cernitur in choro Vemonensis Ecclesie, ad Sequanam, in Neustria, Duxerunt Ebroicens. qui postea anno super hoc expositularis, palinodiam cantant, & errorem ingentem falsus est. Maxime cum anno 1631. idem cor B. Regine reperiunt fuerit in eodem Abbatæ de Lilla, cùm chomus antiquus Ecclesie destrueretur, & in alium locum transferretur, præfente, & assentiente illustissimo atque Reuerendissimo D. Odoario à Bella. *Cardæ*, Senonensi Archiepiscopo: necnon & piensissima eiusdem cornobij Abbatissa, & aliis Monialibus, altantibus: pro ut ratalis mhi idem Archiepiscopus, dum Meloduni

Ioduni moras agerem. A e postea D. Stephanus, vir probitate vite spectabilis, eiusdem Abbatis dignissimus Confessarius, hæc eadem scripsit, missis ad me litteris, an. 1618. 22. Martij, in hunc modum. *Anno 1634. die Martij, Lætanæ decima, præsentibus D. Archiepiscopo Senonensi, D. de Barra, eius Elemeospario, D. Cernallero, Sacerdote, & me adstantibus: R. Abbatissa cum omnibus Sanctimonialibus Monachis de Lillo, facta est aperta loculi lapidei, lanam ferreæ plumbe affixæ atque sigillatis ocellis, sub Tumba Regina Blanca, in eam medio thare Manacharum pasta, reperi: in qua inventa fuit quadrata pyxis, vel vna Blanca, & intra, cateferè omnino in pulverem redacta, panno sericeo & auro veluis contexta involuta, quibus visis & diligenter inspectis; totum suum intrapratatum loculum lapideum iterum repositum ac conclusum: res quoque cum Tumba prædicta conclusam, res manas Altare, à parte sanctimonialium, visas ipsi D. Archiepiscopo, petierat: quippe qua summe exornabant fundatrix eorum intra obitu suæ lastiferae reitaret: quarum pias res videri auctoris idem D. Archiepiscopus, suo iussu, in eum locum allatum est: ubi cum honore ac reverentia nonne resque conservatur. Totius res gesta processu Verbalium habetur, etiamque apud D. Vicarium Generalem Archiepiscopi.*

§. 13. Nunc sille gradum. LeCor, ne in mendaciorum lacunas, incautus, offensas. Tantis etiam calumniis ipsam B. Regiam lacessiti sunt impij detractores: ut charta, licet alba, præ confusione, rabelcet, si omnium diacritiam, atque cauillationem in eam impanè eumitarum, meminisse oportet: horum omnium mendaciorum segetem tellus tulit Anglicana, apud Martham Parisium, de Rebus Gestis Anglorum, sub Henrico III. Rege. Weitmonasteriensem, & alios. Quibus assentiunt pseudo Ionullæus, seu potius Antonius Petus Riensis cap. 76. vitæ S. Ludovic. Reg. Hallianus & Ioannes Seranus, in bistor. Franc. sub D. Ludovic. IX. Reg. Francor. His etiam opponimus verum Ionullæum à latebris in lucem productum, industria & labore Glanthy Menardi. Item Guisfridum de Bello-loeo: Guillelmum Carnotens. Vincentium Boluacensem, & quosvis alios testes oculos, seu cotantes: ab his opprobriis, & comitiis, seu rebus fictitijs profus immunes. Addunt Hallianus & Seranus, Margaritam Reginam, S. Ludouicum Regem, maritum suum, in expeditionem ptimam contra Sarracenos, proficiscentem, omnino loqui voluisse, manereque in Regno, coabsente, tenuisse, ob simulatam, iam inter se & Reginam matrem, Regni Regentem, abortum; quod tamen refellit pseudo-Ionullæus cap. 17. Imò B. Franciscus de Sales, vir pietate & scientia clarus, id attribuit non tixæ aut argio: sed eximio amori ipsius Margaritæ vxoris etiam sanctum Regem, ipsonum foam, quem summe diligebat, & excolebat, lib. 9. de Amore Dei, cap. 13.

§. 14. Hinc fumosa eius memoria apud Gallos: Hinc (inquit Saullayus, sup.) Regia pissima iocundiam Reges postera, magna in veneratione habuerunt: in cuius honorem, summo etiam aures effigie eius Gramine insignitas, ind. & publico vsum expiis, caruerunt. Sanè, ab eo tempore, sex Regum Christianissimorum prolapsa nate sille Regibus Hispanis date sunt in matrimonium: & decem Hispanica Regia stirpe progenitæ, seu, ex Aultrica propagine ortæ, in Galliam adductæ sunt nostris Monarchis copulandæ: quæ tamen simul iunctæ, huc tantum, vel talem Benedictioem cumulum hanc florentissimæque Christianissimæ Galliarum Monarchiæ produxerunt: quantum, hæc sola B. Blanca, Castellana, Regina mater S. Ludouici IX.

Regis, nobis peperit (vti scicè annotauit Petrus Cottonus, in Epistola Dedicatoria Concion. de præcipuis, ac difficilib. materijs fidei, ad Reginæ Franc. an. 1617.) cuius Regia proles: sua sanctitate, corum toties inuicta, manet in æternum, & sua fecunditate nunc vsque feliciter regnat in Gallia.

Ita in huicque sanctissimæ Reginæ commendatione & laudem, dignum duxi hic apponendum quandam Tractatum M. S. nonnulla de vita, & morte ipsius continentem, ex Necrologio perantiquo, M. S. præfata Abbatis de Lillo, sub initium, à me ita excerptum.

De Transitu Domine Blanchæ illustrissimæ Francorum Reginæ.

A Nno Domini 1253. 4. Cal. Decemb. die Mercurij, ante festum B. Andrea Apostoli, migravit à saculo Domina Blanca illustriss. Francor. Regina, videlicet in civitate Parisius. Assistentibus in medio Palatii circa lectum eius pluribus Monialibus. Beatum finem pissimæ & matris imuentum, exitumque eius deuotius precibus commendantibus. Absente vero Domino Rege Ludouico, clarissimo filio suo, & Domina Imperatrice Constantino poli, nepote sua, multisque alijs Nobilibus & Retrogis astantibus, Christi munita Sacramentis, plena fide & agnitione Dominum Deum Creatorem suum, veraciter agnoscentes, & fideliter confitentes, circa horam nonam reddidit spiritum veneranda à Deo dilecta Regina, & est ista dies vniuersis sanctæ Ecclesiæ fidelibus memoriter recinenda.

De translatione corporis à ciuitate Parisiensi in Abbatia Pontifrag.

E Gredimini & slete omnes Parisiensium ciues: Egredimini & planctite omnes domestici Regni, nobiles & ignobiles, diuites simul & pauperes. Egredimini & videte Reginam vestram in diademate, quo coronastis eam, tamen sub ornato Regio, humilis habitu religionis indutam, nunc à vobis translata, sed deinceps ad vos minime redituram. Egredimini Cisterciensium Moniales, Egredimini, & videte pissimam Matrem, Dominam & Fundatricem vestram in sacro velamine, quo velastis eam ad vos humiliter venientem, vobiscum vsque ad diem resurrectionis preparationem sui corpori expectantem. O quam stupenda pietas, & admiranda humilitas; magnæque dignitatis tanta excellentia: Cisterciensem Ordinem ingreditur, & Monialium efficitur, nobilis Regina Francia, & quem viuendo præ cæteris Ordinum toto corde dilexerat, etiam moriendo plenissime demonstrabat.

De sietu & planctu super mortem eius.

F lendum nimis erat & dolendum, iam tunc in illa tempore ultra mare morabatur illustris Lu-

donicus Rex Francorum, cum duobus filiis & uxore: & in secreto portabatur per Regiam civitatem Regni Matris corpus exanimæ. Pari erant adhuc liberi, hæredes Francia, & per manus alienorum trahebantur negotia regni. Quis non flet? quis non dolet? quis potest se continere à lachrymis in tanta discrimine? quis potest inquam ad exequias tanti funeris sine magno fletu pergere? certe nullas, nisi esset inimica Ecclesia. Hæc, quomodo dolata erat Urbs inclinata Parisiensis plena populo? Hæc, in quanta tristitia versabatur civitas Regia plena dimittis, pro morte illustrissima Regina, qua in ea pacifice regnauerat, fere annis 50. Hæc, quomodo obsequium fuisse tunc nobile Regnum? Dispersa erat Vniuersa Regalis curia familia in capite omni platearum. Plorans plorabat omnis Militia Francia, tam pro morte Regina suæ, quam pro dilatione aduentus Illustrissimi Regis sui Ludonici, qui ab eiu recesserat, transflectit iam antea 5. annis. Non enim oportet, nec decens est, ut cum tanti ploratus, id est recordatio mortis, tam Virilis Domina, pueris a matris ophanorum, & iudiciis Viduarum (qua materno affectu pauperibus semper condauit) à piornu cordibus, obituione Villa perpetuo deleatur: cuius apud nos memoria in oratione sit, apud Angelos Verò in honore permaneat sine fine. Amen.

De sanctitate & honestate vitæ eius.

Quoniam Venerabilis Regina præuente fuit à Domino in benedictionibus dulcedinis, Gloria & honore coronata in Regno Francia, gratia & hilaritate laureata in operibus misericordiarum: quibus diceret ornata, gubernacula Regni, quæ diuina misericordie suscepit sapientissimi regabat: & per omne tempus vita sua, elemosinam & orationibus intentam, sacri lectio nibus erudita: timorem Domini pariter & amorem cordis suo vehementer impressit, per quem Vniuersos Regni hostes viriliter superauit. Fuit igitur Regina vestra moribus egregia, Alphonsi Regis Castellæ prodens filia, Ludouici Regis Franciæ uxore inclita, Ludonici Regis pissimi mater honorificata: in beata & elegantissimam propaginem multipliciter ligatibunda. Fuit etiam superni conditoris artificie eleganter composita in corpore, in effectu, in pulchritudine, nobilitatibus infirmita domi nata. Ratione Verò sensuum, & honestate morum saluberrime redimita potioribus domi gratia, virtutibus pollens, charitate præcelsus, accepit à Domino potestatem in populis, libertatem in arbitriis, humilitatem in prosperis, patientiam in aduersis. Fuit namque infirmita infirmis, sapientia laudabilis, discretione mirabilis: speculatio castitatis, exemplum clarioris. Largæ, pudicæ, piæ, & quod in ea præfulgidum erat misericordiam necessitatibus subuenire paratissima, in cunctis operibus suis laudabiliter circumflecta. Erat autem quasi hominum vita in medio Paradisi, proferens celestis sapientia Verba in medio populi sui eum fructu bonorum operum, quam spiritualis Instructio docuerat,

quam Dominus in altis extulerat: ut sub Vniuersa protectionis illius quiesceret Ecclesia Dei, & per vigorem iustitiae eius, dissiparentur omnes inimici. Erat quasi arbor magna, quam Dominus plentia uerat in regno Francia, qua fructum suum dabat in tempore suo: videlicet caritatis confusione, firmam pacem Ecclesiis obtinendo, elemosinam faciando, pauperes recreando, uidas restituendo, cateraque charitatis officia quoad dicitur adimplendo, & esca Vniuersorum in ea, quæ de plentia dicitur dicitur suam, & de multitudine misericordiarum suarum accipiebant Vniuersi.

De translatione cordis eius à Pontifara in ista Abbatia de Lilio Beatz Mariz.

Edem vero aua quo de hac vita migraberat Venerabilis Regina 3. idus Martii, translationem est pissimam cor eius per manus Dominae Alouia Albatissa, cognata eius, quondam Comites & Matricomensis à Pontifara Vbi quiescebat eam corpore, & appositus est in Monasterio de Lilio B. Maria, in quo nunc requiescit cum honore. Notum scilicet Dominus salutaris sui notum scilicet Regina præuente amoris sui, in conspectu gentium reuelans iustitiam suam, in conspectu charissimorum suorum, reuelans Dominaclemens humilitatem suam: quando voluit, desiderant, humiliterque postulat, ut post eum celiu, separatim cordis à suo corpore fieret. & Abbatissa prædicta suscipere illud, & in ista Abbatia sua (quæ amba fundauerat) sepulchra tradere, ut Munialia huius Ecclesiæ tam præfentes quam futuram, istud tam præcelsum donum semper ante oculos haberet, tamis amaris beneficium, toto corde remissicerentur, & pro viris animæ Domini deuotius exorarent, ut Deo amissio: & elemens, per instantissimam orationem suarum suffragia tam à patris eius liberare, & in celestis Regni gloria perenniter collocare dignaretur. Factumque est ita, sit nomen Domini benedictum in sacula: & in sempiterno Regno diuæ feliciter Regina Blanca, ante solem Instati & respicendat omnia istius Domina, qua cor suum de die huius Ecclesiæ in signum vera omicis: unde magnam dilectionis gratiam in suscipi est in cordibus nostris, per pinnæ amoris cordis eius, qui datus est nobis. Propterea tibi Domine retribuor omnium bonorum grates multas, & piæ laudes referimus, Iesu bone. Notum sit omnibus hæc audierunt, vel legentibus, quod Dominus Reginaldus, Venerabilis Episcopus Parisiensis, eiusdem Regis & Consiliarius prodens, & Confessor fidelissimus præfens fuit, & hoc vidit & audiuit, & testimonium perhibuit, quod charissima Regina adhuc viuens, cor suum de die huius Ecclesiæ cognata sua prædicta Abbatissa, in signum munitæ dilectionis, & eximia charitatis. Hic autem Reuerendiss. Episc. Deo dignus, hanc pretiosissimam thesaurum, cum magna reuerentia, & pietate deuota, in ista Ecclesia B. ac Venerabilis Dei Genitricis Maria, propriis manibus honorificè tumulavit, Regnante Domini nostro Iesu Christo, cum Patre & Spiritu sancto, per futura secula seculorum. Amen.

§. 16. Ut autem cunctis innotescat tempus foundationis huiusce Monasterii Malo-Dumi: Hic excerptum, ex Cod. M. S. Pergameno, in Archæus Abbatiæ præfate asseruato, quod præter ad nos 24. Nouemb. mensis Reuerendissima Abbatissa, Soror *Maria Angelica*, pietate & Religione nulli secunda: vbi hæc inseruntur.

Anno Domini millesimo ducentesimo tricesimo sexto, fundata fuit Abbatia Beate *Maria Regalis* iuxta *Pontisaram*, ab illustri *Blancha Dei gratia Regina Francorum*, assensu & auxilio, incliti *Principis sancti Ludouici Regis Francorum illustris filij sui*.

Litteræ Foundationis Abbatia de Malo-Dumo.

IN nomine sanctæ & indiuiduæ Trinitatû. Amen. Vniuersis in fide Catholicâ Truentibus, ad quas præfata scriptura peruenerit, *Blancha Dei gratia, Regina Francorum, Saltem in Domino sempiternam*. Sacrosanctæ *Matri Ecclesie Doctores* asserunt, quod beatis *Angelecis Spiritibus* cedit ad gaudium, si renati fone baptisati, quos difficile est in præfati saeculo nequam incursum euadere delictorum: suo se Creatori affectu erigunt saluari. Et cum secundum *Apostolum*, nulla prorsus hominum merita condigna sint in terris ad ea promerenda, que *Redemptor eorum* diligenter se præstare perpetuò pollicetur est in cælis: expedit humano generi, ut de *Veritatis Evangelica consilio*, cælestes amicos acquirat, per quorum merita gloriosa supplicetur in ipso, quod sibi met deficit ad salutem. Nos igitur diuina nobis administrante clemencia voluntatem, & charissimi filij nostri *Ludouici Dei gratia Regis Francorum illustris* interueniente assensu, ob sanctorum opportuna suffragia nobis saluberrime acquirenda: affectantes decorem domus *Domini diligere*, cum *Propheta*, & *Diuinum seruitium* ampliare in ea, ad honorem *Omnipotentis Dei*, ac specialiter gloriosissima semper *Virginis Matris eius*, omniumque eorum *Supernorum pro salute anima nostra*, & animarum claræ memoria *Alfonsi*, quondam *Regis Castellæ illustris, Genitoris nostri*. &

Alienoris Regine uxoris eius genitricis nostræ. & charissimi *Domini nostri felicitis recordationis Ludouici, quondam Regis Francorum illustris*, ac charissimi filij nostri *prædicti*, & omnium liberorum nostrorû, necnon & omnium Antecessorum nostrorû & successorû quondam *Abbatium Cisterciensis Ordinis, de proprio bonû nostrorû temporalibus fundamur*, & edificari fecimus, ac erigi in *Parisiensi Diocesi*, iuxta *Pontisaram*, in villa que *Alnetum* antea vocabatur, quam quidem *Abbatiam, Sanctam Mariam Regalem*, eo quod in honore ac nomine *Regis* *Regina* fundata est, doinceps decernimus nominandam. donauimus etiam in perpetuum, & concessimus *Abbatibus* memoratis, ac personis ibidem Deo seruientibus, & in posterum seraturis, locum ipsum cum fundo, in quo sita sunt, *Monasterium, Dormitorium, Refectorium, Cellarium*. & omnia ac singula edificia infra ambitum murorum contenta, cum esdem edificiis & muris, sicuti se porportat circumquaque in latum & in longum, dextrorsum & sinistrorsum: qua omnia acquisieramus de nostris propriis bonis, volentes, & concedentes, quod *Abbatibus* & *Monialibus* dicti *Monasterij*, prædicta omnia & singula, ut puram, perpetuam & omninò liberam elemosinam, ac tanquam rem suam, & sui *Monasterij prædicti* propriam, possideant in perpetuum, libere & quiete, secundum *Constitutionem Cisterciensis Ordinis Regularem* eisdem *Monialibus* pro *vita* necessarium, Deo dante, & *vita* comite, in bonis amplioribus profutura. Quod ut roboretur, perpetua firmitatis præsentem paginam rei sericem continentem sigilli nostri munimine doctissime roborandam. Actum anno gratiæ millesimo ducentesimo quadagesimo primo, mense *Martio*.

Verfus exarati circumcirca Tumulum Regine *Blanchæ*.

Ex re *Castellæ* radians, ut in *athere Stella*, Prædixi hæc *Blancha* quam *lucet* natio *France* Rex *Pater Alfonsus*, *Ludouici* Rex *fratris* Quo *viduata* regem *agui*, ut *vigilæ* regine *grau* Hinc *pergrinante* nati, *hæc* *rexi* ut *ante*. Tandem se *Christo* eam *donauit* in *ipso* *Consuetudina* *malis* *virginis* *geni* *France* *sub* *alio* *Tanta* *præ*, *talis* *sacret* *pauper* *hic* *diemalis*.

celinum septuagesimum primum, parag. trigésimo sexto.

- §. 4. *Beati Antonij Bonfadini, Confessoris. d.]* Ferrariensis erat natione, prouincie Bononiensis alumnus, perfectus in operibus charitatis, humilitatis, & abstinentiæ, oratione feruentissimus, atque miraculis celeberrimus. Obijt Cotuuiolæ, Romandiolæ oppido, anno 1482. De quo hæc scribit Gonzaga, Origin. Seraph. Relig. part. 2. in Conuentu Cotuuiolæ, qui est 22. prouinc. Bononiens. *Cum B. Pater Ananias Bonfadinus, Ferrariensis, ante huius loci constructionem, Cotuuiola, anno salutis humana 1482. mortem abisset, atque in maiori Ecclesia à secularibus Sacerdotibus sepultus aduertisset, ad hoc Templum de nouo adificatum, post longam digladiationem, licet ipsi Sacerdotibus inuicis, ac reuolentibus, transfatus, sepulchroque quadam marmoreo, cui & sequens Epitaphium tacitum est, reconditus fuit.*

D. O. M.

Ac Diuo Antonio Ferrariensi.

*Hoc Bonfadini saxo pia busta teguntur
Antonij, hic uisit sancta sepulchra Dei.
Consequorque sui Domini, uerbumque Tonantem
Edocuit populos, Christicolæque fidem.
Pro meritis, heu, quanta facit miracula Dini
Francisci miles! uenit in Astra Poli.*

Illius item meminit part. 5. in BB. uiris huiusce Ordinis. Barzuzi 4. part. Chronic. Minor. lib. 1. cap. 56. Toffimanus lib. 1. histor. Seraph. in eo. Pecquetus sup. Sacrum eius corpus integrum, uidi, tetagi, ac piâ ueneratus sum, an. 1620.

- §. 5. *Beati Iustini, Confessoris. e.]* Laicus erat, & ex Fa-

milia Obsecrantium, ad Capucinos transiens, magnam sanctitatis fragrantiam exhalauit. Vide Boucquium tom. 1. Annal. Capucinar. ad annum 1547. quo obiit parag. 6. &c. ex Petracio, Salodiensi, & alius.

Beata Innocentia, Terrior. Virg. f.] Drepani, in §. 6. Sicilia, nobilibus parentibus nascitur, ann. 1599. die 16. April. fœta sexta. Ab inuente ætate, pietati, uirtuti, & temperantiæ operam dedit: iuniua ab Ecclesia indicta, vnâ cum aduertu Domini stricte seruabat. Pompis, & uariis tribu saculi, cunctisque carnis illecebris perpetuo aduersata est: pulcherrima quidem facie, sed moribus etiam uenustior, acque elegantior. Itaque uitæ perfectioni studens, an. 1610. die 8. Decemb. in Ecclesia S. Annæ Conuentus FF. Minor. Reformator. Obseruauit. habitum Tertiariorum suscepit de manu R. P. Innocentij à Clusia eiusdem Ordinis, à quo & foror Innocentia nuncupata est, cum antea Diana uocaretur. In ea tamen uocatione, tantum humilitatis, pasupertatis, castimonie, & obedientiæ specimen præbuit: ut breui cæteris data sit in superiorem. Mûe delecebatur ut lectioe librorum P. B. Bartholomæi à Salicibus: & in meditatione sua sic exardesceret igne diuini amoris, maxime quando facta Eucharistia reciebat: ut raperetur in extasim. Tandem plena uirtutum & bonorum operum, abijt in celum an. 1624. 1. Decemb. die Dominica: cuius corpus apud nostros Reformatos delatum, integrum, suauissimæque oleis nunc usque perleuerat: quare authoritatè Urbani VIII. Summi Pontificis processu habentur, super uita, morte, ac miraculis piò futura canonisatione, sub Datum Romæ 27. Febriuar. an. 1629. uitam eius descriptit Frat. Hieronymus à Sotera, Minor. Obseruantinus Reformatus, illius Confessorius: eam uero amplius Iacobillus Fulginas, an. 1629.

QUARTO NONAS DECEMBRIS.

IN Saxoniam, Beati ^a Electi, Confessoris: miraculorum dono conspicui. Citonij in Vmbria, Beati ^b Anonymi, Confessoris: qui uita sanctissima, oratione, atque illustrationibus diuinis emicuit. Apud Montem Compatrium in Hethrua, Beati ^c Angeli à Monte-Leone, Confessoris: uirtute patientiæ, & pœnitentiæ insignis: qui miro spiritus feruore uerbum Dei prædicans: atque orationi & contemplationi instantius uacans: quamplurimis post obitum illustratus est miraculis. In India Orientali, Beati ^d Antonij Casalij, Confessoris: qui strenuè in Euangelio laborauit: & multa millia Infidelium ad Christum conuertit. Madriti in territorio Tolcrao, Beati ^e Ioannis de Ladrada, Confessoris: magnæ sanctitatis uiri.

DECEMBRIS II.

- §. 1. *Beati Electi, Confessoris. a.]* Hic Procurator, seu Elemosynarius extitit Fratrum, miraculorum gloria fulgens: qui vnâ cum Beato item Electo, Guardiano (de quo 25. Febriuarij) apparuit, immenso lumine circumamictos post obitum Beato Ioanni (de quo 2. Iunij) gloriam suæ beatitudinis illi reuelando: nam ex eius facie, manibus, ac pedibus, tanta lux oboriebatur, ut uix ipse B. Ioannes in eam posset oculos conijcere. Sepultus tacet Kirtij, seu apud Con-

uentum Lumbergensem, uel Lubechensem, secundum alios. Florebat an. 1240. Agunt de eo B. Bartholomæus Pisanus lib. 5. Confortimat. fruct. 8. part. 2. in Fratrib. Minor. prouinc. Saxonie sancti. illust. Codex M. S. Abbat. S. Vidor. Paris. ibid. Marcus Vlyssiponen. 2. part. Chronic. Minor. lib. 1. cap. 57. Gonzaga part. 1. Orig. Seraphic. Relig. in BB. uiris huiusce Ordinis. Item part. 3. in prouinc. Saxonie S. Crucis. Wadinghus tom. 1. Annal. Minor. ad an.

nam mille finium ducentefinum quadragefinum nom.
nam, parag. 9.

2. *Beati Anonymi, Confessoris. b.]* Reverendissimus Gonzaga hunc confudit cum B. Guidone (de quo 30. Ianust.) focio B. Agidii ab *Astise*: vultque eandem esse personam huius B. Anonymi & B. Guidonis: sic enim de eo ait, *Fuit hic Pater (Guido) Clusensis aliquando Canonici, ut in Chronico vestri Ordinis latius continetur, sed spreto a dignitate, facto iudici, pauperem Christum cum ceteris pauperibus sequi, quum dicitur mundo, eiusque honoribus adhaerere maluit: hancque locum sibi in pulpitorum elegit: tum quia dominus excipendis mansuetibus optissimus: tum etiam quia eius Magistro ac socio, B. nepote Patri Regula sanatabilis fuit. Hic siquidem ille multigenus à Deo virtutibus instructus, eiusque sanctissimi colloqui patris est. Insuper ex duplici Nelya spiritum, quo multa praedicta dominus accepit, &c. ait. Hæc ille in Conventu S. Francisci prope Ciconiam, qui est 22. provincie Tuluce. At B. Bartholomæus Pisanus, antiquus rerum Ordinis indagator, aperte testatur lib. 1. Conformat. fruct. 11. part. 2. vbi de Fratrib. Minor. provinc. Tuluce, sanctitat. illust. hos Dei servos fuisse distinctos: nam postquam ege de prefato B. Guidone: hæc de prelorent. B. Anonymo subiungit verba. *Alius quoque frater noster, qui Canonici fuerat sancti Modiola de Clusa, vna sanctissima, in die Purificationis, à Virgine susceptus, Iesum dominum in suis vultus ad instar sancti spiritus Simonis, Sic & Wadingham tom. 2. Annal. Minor. ad annum 1270. parag. 27. ex Toffiniano lib. 2. in Custodia Clusina.**

3. *Beati Angeli à Monte Leone, Confessoris. c.]* Provincie sancti Francisci erat alumnus, cum ætate sanctitatis fama B. Pauli de *Tranen.* cum adijt. Reformationem amplexus est, illique firmius adhaesit: ipsum ad amplexum imitari oblectans in virtute, patientia, ac penitentiâ. Sanctæ orationi & contemplationi valde addictus erat; in qua sæpè visitabatur, consolabaturque diuinis reuelationibus & apparitionibus. Die noctuque mille gemitionibus occupabatur: sacrum Miliz beneficium maxima deuotione celebrabat, ingenitæ attentione Horas Canonicas persolvebat. Florentiam missus est à Prefato B. Paulo, vt Beati Ioannis à *Serenone* Commissarij focius esset: qui suis concionibus ita profecerunt erga populum Florentinam, vt exinde fructum reportarunt copiosum. Nam & Conuentum Felsinus (qui primus extitit Familie Observantiz in Etruria) extruxerunt: & plures sibi Deo sanctissime seruerunt. Paulo post à Ministro Provinciali susceperunt Conuentus Ciconij, Columbarij, & Montis Compatrium: in eoque vltimo infirmatus est ad mortem ipse B. Angelus. Qui à Venerando P. Guardiano illius loci, pro obedientie merito, coactus & inter alia confessus est, à triginta annis vilam verbum otiosum ex officio fuisse egessum. Hora verbò obitus illius instante, deuotissimus quidam Frater vidit animam eius clarissima luce circumfusam in cœlum sublatam. Post mortem plurimis fuit illustratus miraculis: cuius chorda parturientibus con-

fert opem & solamur. Floreat an. 1390. Scribitur de eo B. Bartholomæus Pisanus sup. fruct. 8. & 11. part. 2. in provinc. Roman. Codex M.S. Abbat. S. V. D. de Paris. ibid. Marcus Vlyssiponen. 3. part. Chronic. Minor. lib. 1. cap. 7. Gonzaga part. 1. sup. in BB. vris huiusce Ordinis. Toffiniano lib. 1. sup. in eo. Wadingham sup. an. 1291. parag. 73. & tom. 5. ad annum 1241. parag. 14. & tom. 5. an. 1334. parag. 24. ac tom. 4. ad annum 1390. parag. 5. & 1399. parag. 65. Frater Iacobus Guarini de Sanctis. Marianus lib. 2. capite 13. Piquetus in Catalog. viror. illust. Franciscan. Ioannes à sancta Maria part. 1. Chronic. provinc. sancti Iosephi lib. 1. cap. 4. Salazar lib. 1. Chron. provinc. Castellæ, cap. 31.

4. *Beati Antonij, Confessoris. d.]* Misa egit tum in India Orientali, tum in Cambaiz Regno: maxime, cum sub Ioanne Castro, Indæ pratore: apud Diuum, validissimum propugnaculum, prælium est contra Iudælium phalanges: Christianos milites, sub hora confectus, exierat ad pugnam. Qui de re Massiens lib. 13. histor. Indicæ. versus. fin. ad annum 1546. Tom (inquit) loco excessu, ut vultque capitis posse, Antonium Casalinum, Franciscanum, infirmi pietate sacrificat: Deumque precatur, ut in huius Ecclesie sacrosanctâ, formidinem ac terrorem auerteret: Christianis, quo alacritate capessant pugnam, necesse omnibus, Pontificia auctoritate, expulsi ab soluis, &c. 1. Vbi ad Casalinum verus in quibus Angustissimo tractatus, Christi ad eremum affixi actibus inuentionem, concionabundus aderat, &c. Sicque felicitate dimitatum est, vt eius precibus ad Deum fuis, nostri victoriam reportauerunt de Mamducho Cambaiz Regge. Paulo post etiam, idem Christianus exercitus, alia potitus est victoria contra Idalcam Turcarum Dinastiam: virtute orationis multum B. Paris 1. quæ omnia confirmantur à Iarrico, tom. 3. histor. Indæ Oriental. lib. 5. capite 28. circa fin. Massicum secoto. & Daça 4. part. Chronic. Mino. lib. 1. cap. 54. & 55. Est autem Cambaiz Regnum, qua bicoctus Indus in mare fertur: soli vberitate, finium amplitudine, fluminum, vicorum, vrbiumque frequentia inclytum in primis. In huiusmodi Regno constat Franciscanos primùm Christi Euangelium disseminasse ab an. 1510. Illic BB. Antonius *Lauerino*, Antonius *Casalinus*, & alij demorati sunt, opere & sermone potentes. Iesuitæ tandem in labores eorum introire optarunt an. 1580. ex Iarrico, sup. tom. 2. lib. 2. cap. 9. & tom. 3. lib. 6. cap. 41. sub an. 1600. à eam spirituales missionem sibi iure debitam reddè asseruerunt Minoritæ: quam nunc vsque impensè excolunt.

5. *B. Iosanni, Confessoris. e.]* Sacerdos erat, orationem iugiter frequentabat, tantaque asperitate, & penitentiæ operibus, corpus suum assidue edomabat, vt quasi sensuum vsu carere putaretur. Pè, sanctæque effluit animam, in Conuentu S. Francisci Madri (qui est 5. provinc. Castellæ) magna cum sanctitatis opinione: ita vt eunice qua indutus erat, in complura diffusis prefigerim, pro Reliquia pretiosa, summè ex postulatâ sit ab Oportibus & Proceribus Regni Castellæ. Ita Salazar lib. 2. Chronic. provinc. Castellæ cap. 27.

TERTIO NONAS DECEMBRIS.

IN Palæstina, Beati ^a Conradi de Allijs, Martyris: qui à Sarracenis, ob Christi fidem, capite truncatus, victor migravit in cælum: Barcinonæ, Beati ^b Pontij Carbonelli, Confessoris: doctrina, & virtutis sanctitate arque miraculis celeberrimi: Forani in Piceno, Beati ^c Francisci à Castromiliano, Confessoris: qui charitate, humilitate, miroque spiritus fervore in oratione, & contemplatione resplenduit. Salutaris in Hispania, Beati ^d Michaelis ab Angelis, Confessoris: provincie S. Gabrielis Difcalceatorum Fundatoris præcipui: qui sui status zelantissimus extirxit: & cum sanctissimam vitam egisset: foviciter spiritum in oratione Deo reddidit. Madriti in reterritorio Toletano, Beati ^e Pauli à sancta Maria, Confessoris: qui præfuit in sollicitudine, præbuir in hilaritate, & summis virtutibus illuxit.

DECEMBRIS III.

- §. 1. **B**eati *Conradi de Allijs, Mart. a*] Eius sacrum corpus à Sarracenis in mare proiectum est: sed super eo, in medijs ptoceilijs duo luminaria stantia conspicientes Christum, illud postea ad litras sepelunt. Memoratur à B. Bartholomæo Pisano, lib. 1. Conformitat. fruct. 8. part. 2. in Frat. Minor. provinc. Terre sanctæ. Illustr. Cod. M. S. Abbat. S. Victor. Paris. libid. Marco Vlyssiponensi. 1. part. Chron. Minor. lib. 5. cap. 15. sub. ann. 1138. Gonzaga part. 1. Orig. Seraph. Relig. in BB. vultu huiusce Ordio. Tossianus lib. 1. histor. Seraph. Picqueto in Catalog. viror. illust. Franciscan. Bofio de Signis Eccles. 7. c. 1. fruct. 11. qui B. *Conrado* duos etiam socios addit martyres. Wading. to. 3. ad an. 1142. §. 6. c.
- §. 2. **B**eati *Pontij Carbonelli, Confessoris. b*] Vir eximius fuit doctrinæ, & sanctitatis: Magister ac Præceptor S. Ludovici, Theolofani Episcopi, Ord. Minor. (non aorem S. Ludovici Regis Gallicæ, ut mēdo se legitur apud Poffonium in Apparatu sacro) ab eo enim litteris & bonis moribus imbutus exiit. Scripsit Pothillam in vtrunque Testamento: & post mortem signis clarior miraculorum. Sepulchrum natum est in Comento S. Francisci Barcinonens. vbi nunc vique gloriosus iacet. Illius meminerunt B. Bartholomæus Pisanus sup. fruct. 8. part. 1. in Fratibus sanctæ, & doctrina illust. provinc. Arragonis. Item fruct. 11. part. 2. ibid. Codex M. S. Abbat. S. Victor. Paris. ibid. Marcus Vlyssiponens. part. 1. sup. lib. 5. cap. 14. Gonzaga sup. Item in Fratib. doctrina excellent. & part. 1. in præfatio Conventus, qui est 1. provinc. Cathaloniz. Willotus Athenæ. Orthodox. Franciscan. littera P. Item quotquot vitam S. Ludovici Episcopi describere. Tossianus lib. 1. histor. Seraph. Wadingus tom. 1. Annal. Minor. ad an. 1174. parag. 10. & tom. 2. an. 1188. §. 13. & an. 1197. parag. 15. Antonius Vincencius de Sanctis Cathaloniz. lib. 1. fol. 56. Picquetus sup.
- §. 3. **B**eati *Francisci à Castromiliano, Confessoris. c*] Ingenij charitate fervidus erat: tantòque sanctæ orationis & contē plationis vacabat, ut sæpè visus sit in extasim capi, & in alcū sublevari à terra. Laicus professione, cum esset, & legere scire nosset, claris ingenio ac spirita polletet: optabat eum ceteris Clericis in choro manuum obire. Cuius desiderio vitæ annuus B. Pater Iacobus à *Marsilia*, tunc Vicarius Provincie, licentiam docendi illi sacris Ordinibus iniit: quibus susceptis, studio ita navavit operam ut brevi tempore concionator factus sit. Sed quid! studio literarum addictus, omnem gratiam de oratione, & contemplationis domum, extasim, & c. proxima amisit. Quare, facti penitens, quantò concupierat extolli, tantò in posterum risus est deprimi: labori manuum deservens, itaqueque

Laicorum pristinum amplectens: quo in officio ita perleoravit, ut sanctissimè obierit apud Forani Conventum, sub an. 1164. Agit de eo Marcus Vlyssiponens. part. 1. sup. lib. 5. cap. 19.

Beati *Michaelis ab Angelis, Confessoris. d*] Provincie §. 4. S. Iacobi fuit alumnus, quando ob Reformationem B. Iohanni *Cualaloprefi* fideliter adhaesit: illius amicis sociisque factus: vnde & cognominatus est à *Cordaba*. Eximius Concionator extitit & Confessoris, fervidus, deuotus, & orationi maxime deditus: Custodie S. Evangelij, nunc provincie S. Gabrielis Commissarius institutus est, in absentia præfati B. Iohannis, quem summa prudentia exiit. Multis autem perfundus laboribus, sancto sine quicuit Salus terræ: in Conventu S. Mariae de Iesu, qui est 6. provinc. S. Gabrielis, vbi sic de eo loquitur Gonzaga part. 1. sup. *Præterea ibi in eadem loco, sanctissimam egi vitam, sanctissimamque mortem obiit, atque sepulchrum est eximii Religiosi P. F. Michaeli à Cordaba, qui Religiosissimi, et sui status zelantissimus, ut vultus ex fundamentalibus bonis provincie lapidibus fuit.* Huius item meminit inicio auid. provinc. Barce 204. part. Chron. Mun. lib. 1. cap. 2. & 1. c. 17. sub an. 1173. Rapinuz histor. vniuers. Recolled. Decad. 3. §. 8. & Decad. 3. part. 1. §. 8. ex Iohanne Bapt. Moles, in Memorial. provinc. S. Gabrielis.

Beati *Pauli, Confess. e*] A die susceptionis habitus Franciscan. tãta celi instantia viam virtutis ac virtutis cucurrit, ut breui suam vocationem certam sibi fecerit & securam per exercitium orationis & penitentiz, mundi obliuionem, & cælestium amorem. Huius Superiores probarunt virtutē, variis tēporum ioteualis, & diversis obedientiz genere, cum repererunt in omnibus fidelem, castantem, & verum Christi seruum. Claro erat ditatus ingenio, & litteris nō mediocriter excoltus. Magna charitate, maximoque fructu excipiebat penitentes ad confessionem. Melios, amicos, & apertos, mira sanctitate, atque compassione solabatur. Ad altare diuina mysteria pertrahebat, singulari cum pietate & deuotione. Paupere habitu vestiebatur: vilis officij letus exercebat, p̄sentiumque Dei vbiq; sibi consulari. Factus Guardianus, domum optimi regimini cœlitis accepit, solerter ac sagaciter in cunctis se gerens. A habilis, modestus, charitativus, & pacificus. Omnia omoibus factus, ut omnes lucrifaceret: si que superior vix agnoscebatur, nisi quando locum tenet in communitate, ut silentij amicis etat, is ostiositas & securitatis notas omnino fugiebat. Mixto alia, que recesit Iohannes S. Maria part. 2. Chron. provinc. S. Ioseph. l. 1. c. 14. ad an. 1190. quo claruit. Sepulchrum natum est apud Conuent. S. Bernardini Madriti, qui est 9. iusid. provin-

PRIDIE NONAS DECEMBRIS.

IN Yendo Iapponiorum vrbe, Beati^a Francisci Galbæ, Martyris: qui per ignem ad cœlestia euolauit. Apud Montem Aluetnum in Ethruria, Beati^b Guillelmi à Radicophano, Confessoris: miræ orationis ac feruotis viri. Senis in Tuscia, Beati^c Petri Teclani, Confessoris: ex Tertio Ordine Pœnitentium: qui paupertatis amore, charitate in egenos ac infirmos: humilitate, & silentio conspicuus: prophetice dono, ac miraculorum gloria fuit illustratus. Palmæ in Hispania, Beate^d Catharinæ, Virginis: quæ Angelicam propè vitam ducens in terris, Christo sponso sociari meruit in cœlis. Constantiæ, ad radices Montis Mariani in saltu Castellonensi, Beate^e Constantiæ Velasquezæ, Viduæ: huius loci Monasterij Fundatricis, genere, abstinentia, & oratione clarissimæ.

DECEMBRIS IV.

§. 1. **B**eati Francisci Galbæ, Martyr. a] Sæpè nostræ persecutionem passi sunt in Iapponio, maxime in Yendo Regni de Quato vrbe capitali, an. 1605. 1613. 1615. 1617. & 1619. teste Solerio tom. a. hist. Eccles. Iappon. lib. 15. cap. 10. lib. 17. cap. 11. & 16. parag. 131. cap. 11. parag. 170. & lib. 18. cap. 6. parag. 63. sed quoniam tunc erant, toties illic reuelli dita patiebantur. Inter quos B. P. Franciscus Galbæ, Sacerdos, captus, an. 1623. igne tandem pro Christo comburitur, hac die. Vide Solerium sup. lib. 20. cap. a. parag. 5. 11. & 13. & c. 4. Galterium in Tabula Chronograph. sæcul. 17.

§. 2. **B**eati Guillelmi à Radicophano, Confess. b] Tanto spiritus feruore orationi vacabat, vt sæpè tunc temporis, in eius capitis vertice visus sit à Fratris ignis magnus accensus, vti dicitur perfectione plenam, obiitque apud Montem Aluetnum, vbi nunciatur. Scribunt de eo B. Bartholomæus Pisanus lib. 1. Conformat. fruct. 8. & 13. part. a. in Fratribus Minor. prouinc. Tuscæ sancti. illustr. Codex M. S. Abbas. S. Victor. Paris. libid. Marcus Vlyssipont. part. 2. Chronic. Minor. lib. 1. cap. 4. 6. Gonzaga part. 1. Orig. Seraph. Relig. in BB. vitæ huiusce Ordinis. Tullianus lib. 1. histor. Seraph. Wadiugus tom. a. Annal. Minor. ad an. 170. parag. 17. Picquetus in Catalog. viros. illustr. Franciscan.

§. 3. **B**eati Petri Teclani, Tertiary. c] Orundum erat ex Campo, sex miliaribus ab vrbe Senonensî distito: vaorè duxit, cum qua magnopèdè pius operibus sese exercuit. Nam hospitalia visitabant, à infirmis sedulo ministrabant, in genè deoitione eorum vlcerà lauabant tegebantque: & pro suis vitibus, necessitatibus eorum charitativè curâ suppeditabant: quibus in operibus, vitæ Dei corpus suauitate Domini degustare, ita vt breui tempore, haud paruum in vitâ spirituali, progressum fecerit. Habicum Tertiariorum, ex consensu vxoris accepit: & ex tunc mundi velox contemptor factus, omnia quæ habebat vendidit, vt pauperè Christi imitaretur: & quæquid ex sua industria lucrabatur, pauperibus, præcipue veterandis, distribuerebat. Magna charitate comparabatur egenis, & assistens: nam & sæpè pro eis intercedebat apud Deum & proximum. Multiplices, horribilesque pariebatur ad aduersario generis humani, persecutiones & tentationes: de quibus semper victoriam reportabat. Pluries visus est in aëre subleuatus, atque lumine cœlesti circumdatus, dum oraret: picturæ tam prophetico claruit.

§. 4. **M**octua vxore, cupiens se omnino uestigiis mancipare, & liberus Deo inservire, suppliciter petiit à Fratribus, vt intra Conuentum admitteret dignarentur: cuius præ petitione annuentes, illum acceptarunt: & cellâ

propè Infirmariam assignarunt, quò deinceps degeret. Summa humilitate ita exornabatur: vt viliissimum omnium peccatoreum feparetur. Inuita læcessus, nunquam rependit vicem: hilariter errata condonabat, Deumque pro inimicis exorabat. Silentium ad amolissim seruabat, vixq; loquebatur, nisi aut necessitate pressus, aut proximi salus id requireret: propterea & annis 14. studuerat paritati lingue. Semel in die, ad minus, 34. Sacramentum Confessionis accedebat, magna cum lachrymarum profusione: quâ quoddam piaculum grande perpetrasset. His & aliis virtutum exercitiis impiger intentus, fœliciter obdormiuit in Domino: cuius sacræ corpus honorifico sepulchro tumulatum est in Ecclesia Frat. Minor. Senens. an. 1289. vbi quamplurimè conculcat miraculis. De eo agit Marcus Vlyssip. a. part. sup. lib. 5. cap. 8. 9. 10. & 11. & lib. 7. c. 34. 5. 1. ex Mariano lib. 2. c. 9. Opinorque hunc eundem esse cum illo B. Petro Prædicatoris, & enensis, vitæ sanctitatis illustri: cuius meminerunt B. Bartholomæus Pisanus lib. 1. sup. fruct. 8. part. 2. & 4. vbi de BB. vitæ Terrij Ord. D. Franc. Gonzaga. ibid. sup. Marcus item Vlyssip. part. 1. sup. l. 9. c. 25. Tullianus sup. Wading. sup. an. 1289. 5. 31. 32. & seq. Marianus l. 1. c. 9. Petrus de Monterone in vitâ eius: Seraphicus de Leccio & Simeone, ibid.

Beata Catharina, Virg. c] Florebat an. 1325. cunctarum virtutum exemplar: obiit apud Monasterium Clarissarum Urbanitarum Palmæ, quod est 1. prouinc. Angelorû, cuius Elogium illustrissimus Gonzaga ibid. part. 3. Orig. Seraph. Relig. in conscriptis. Carni erga sine soluta ex hoc loco ad aliam migrans Religiosissima soror Catharina, meritis omnium optima: cuius corpus huiusmodi locorecubuit, non tam apud sanctos, non quæquæ apud ipsas sorores in maxima veneratione est. Nec obire quidem videtur Angelicam potius, quàm humanam vitam duxerit, amoremque virtutis summa fœlicitudine celauerit. Eadem testatur Barceus part. 4. Chron. Min. lib. 1. c. 28. sub an. 1379. Daça ibid. l. 3. c. 77. ad an. 1375. à quo cognominatur de Angelis: ab ipsius quippe fuit sæpè visitata, tum in vitâ, tum in morte.

Beata Constantia, Vidua. d] Hæc nobilis mulier, orbata marito, suis propriis expensis Constantinæ Monasterij Clarissarum enteriit: atque fundauit, an. 1579. vbi & ipsa secundâ S. Claræ Regulam professâ: claruit admirabili vitæ sanctitate, cuius eius, panis & aqua: oratio autem eius exitum sibi assiduam, sæpè à sanctissima Deipara Virgine visitabatur: maxime illis nouè virtutis vitæ iuxta diebus. Memoratur à Gonzaga, sup. in prefato Monasterio, quod est 5. eiusd. prouinc. Angelor. Daça sup. lib. 4. cap. 50. ad annum 1600.

IN Piceno, Beati a Iacobi à Massa. Confessoris: vitæ perfectione, oratione, rerumque caelestium contemplatione clari. In territorio Guardiensi propè Gulonifium Apuliæ oppidum, Beati b Simonis de Slavis, Confessoris: qui humilitate, paupertate, ac deuotione pollens, gratia sanitarum, & potentia aduersus Dæmones plurimum emicuit. Arenis in Castella, Beati c Petri de Albaçeta, Confessoris: virtute humilitatis & orationis spectabilis. Beneuenci in Hispania, Beata d Anonymæ, Virginis: quæ perfectioris vitæ amore succensa, primò sub virili habitu, deinde agnita, ac Monasterium Virginum ingressa, ad eò in omni virtutum genere, pietate ac Religione eluxit: vt cæteris totius sanctitatis norma facta sit.

DECEMBRIS V.

5. 1. **B**eati Iacobi à Massa, Confessoris. a] Floruit hic tempore Generalatu: B. Ioannis Parmensi, an. 1550. Erat quidem professione laicus, sed ingentis perfectionis Religiosus. De eo quippe testabantur BB. Egidius, Iuniperus, alique serui Dei: quòd altum mysteriorum coelestium sic diuinitus fuisset illi reuelatum, vt nullum hominum agnouissent in terra, præter ipsum, quitoz Reuelationibus esset illustratus. Dies nonnulli transigebat in huiusmodi rebus referendis, seu de ijs pertractandis: veluti egit cum B. Simone ab *Assiso*. Semel etiam accidit vt raptus in spiritu, per tres dies ita lectis astratus & immobilis, vt motus potaretur. Qua de re postea præfatum B. Egidium consulit, prout refert B. Bartholomæus Pisanus, hæcõ verbus, *Frater Iacobi de Massa, habentis gratiam capiat, petens à Fratre Egidio, qualiter à illa gratia se haberet. Respondit Frater Egidius. Nec addas, nec minus, & surge inuoluntarium quantum potes. Et si iam quæretur idè, quod esset, quod diceret: Respondit sanctus Frater Egidius. Quando meus B. apia intrados ad illa gloriosa luminis Divinaa hincitatus: nec debet addeze præsumptionem, nec diminuerè per neglegentiam: & debet diligere studium, quantum potest, si vult, quod gratia custodiam & crescat. Hæc ille lib. 1. Conforticat. fruct. 3. in Fratibus Minor. sanctitat. illustrib. provincie sancti Francisci. Vbi de B. Egidio, socio Seraphici Patris D. Francisci. Marcus Vlyssiponenf. 1. part. Chronic. Minor. lib. 6. cap. 4. 6. & lib. 7. cap. 10. & lib. 10. cap. 19. Item part. 2. lib. 1. cap. 4. 9. Gonzaga 1. part. Orig. Seraph. Religion. in viris huiusce Ordinis doctrina illustribus, qui ait, vna cum Willoco Athenas. Orthodoxar. Franciscan. littera I. ipsum descripsisse historiam Montis Aluernæ in Tuscia.*
5. 2. **B**eati Simonis de Slavis, Confessoris. b] Laicus, vitæ proficidè & profundissima humilitate, & maxima sanctitate clarus, deuotissimus ac paupertate Evangelica decoratus: qui suis ad altissimum precibus, & in firmis sanitate, & dæmoniacis ab immundis spiritibus liberationem, adhuc superstes impetrauit, modò que Indies impetrat. Tandem vitam hæc mortalem terminauit in Conuentu S. Ioannis, suo S. E. t. emi Gulonifisi, vbi & sepultus est: cuius corpus nunc vsque integrum ostenditur. Arguit de eo Marcus Vlyssiponenf. 3. part. sup. lib. 9. cap. 4. ad an. 1505.
5. 3. **B**eati Petri Confess. c] Patria Abulenfis erat, quem ferunt mille virtutibus fuisse adornatum. Vitæ quippe semper exitus purus, sincerus, obediens, humilis, lectator chori & orationis assiduus, primus in cunctis communitatis comitis, & ceremoniarum Ordinis zelantissimus. Horia integra alios præibat ad Matutinas, omnia paraturus, quibus decantatis manebat in choro ad

orationem vsque ad Primam: quod si esset hebdomadarius, ab eo loco hand se dimouebat, nec pro Missa Conuentali assurgere, si autem eo non foret officio, duabus aut tribus Missis infusebat, antequam ipse celebraret: quo completo, orationi rursus, lectioni, vel labori operam dabat: acedam summopere exhortescens. Sæpè Deum precabatur pro animabus in Purgatorio detentis: & sanctissimam Virg. Deiparam, singulari prosequeratur deuotione: quæ et ipsa vicissim morte imminente, sua præsentia, consolari dignata est. Arenis, obiit in Conuentu S. Andree de Monte, qui est 6. pro. S. Ioseph. Vide Ioannè à S. Maria part. 2. Chron. eiusd. provinc. lib. 4. cap. 6. ad an. 1590 quo floruit.

Beata Anonyma, v' eg. d.] Gonzaga 3. part. sup. in Conuentu S. Marie de Capue Albr. qui est 14. provinc. S. Iacobi id refert, quod non ita ante multum tempore accidit. Fuit Saxon eadem Beneuentano filia nobilis, atque optimis moribus prædita, quam cum alteri Saxoni conubio iungeri vellent, illaque omnino regularetur: magis magis, furens pater in huiusmodi nuptias inhiabat. Quamobrem virgo, castitatis amantissima, sumpto virili cuiusdam fratris virgini habitu, incompella nocte, ètèm se cæteri omnes sopori dedissent, domum egressa S. Iacobi ire arripuit. Cuius ad hunc Conuentum lapsa applicuisset, tanti itineris pericula, atque perfectionem vitæ anhelans Seraphicæ Religionis habitum, à loci Guardiæno qui humillimè petiit. Quo denique sibi cõcesso, ad eò in omni virtutis genere, maximè verò in humilitate, atque oratione profecit: vt omnibus fratribus charissima, & sanctitatis exempli forma facta sit. Quapropter cù huius provincie Minister P. Antonius *Gosmarus*, post transitu quinquennium istac tranfret, eiusque Religionem atque existimarem acceperisset, illum ad feminam, sed masculum habitum, ad Subdiaconatû promouere vult. Quamobrem pia virgo, ne in tantu veniret conscientie discrimen, postquam læpius eundè Ministrum (sed frustra) vt sibi ablati consura, Fratrum sicorum statum concedere dignaretur, rogasset: sui ferus conditionem eidem maximè cum lachrymis aperuit. Qua re cognita, prudens Provincialis, vt primò vnam vel alteram nobilem matronam deuotam, ad eò veniat certis firmamentis adhibuisset eam habitu muliebri indutam ad Monasterium sanctæ Claræ Beneuentanum cum cæteris Clarissis fororebus vestendâ, transmisit. Quæ ibi professâ, postquam quinquennium integrum in omni sanctitate, Religione, & atque pietate vixisset, ibidem spiritum Deo reddidit. Eadè habet Barreuz 4. part. Chron. Min. l. 4. c. 3. ad an. 1565. simile exemplum legis inferius ad 35. Decemb. 18. tum apud Wading. sup. to. 1. ad an. 1255. 4. 23. et Marthæ Pansio, de gestis Anglor. de Puella Burgundæ Minorilla.

OCTAVO IDVS DECEMBRIS.

IN India Occidua, Beatorum ^a Anonymorum, Martyrum, à Chichimecis Indis pro Christo occisorum, Hierosolymis, Beati ^b Ioannis à Mantua, Martyris: qui aliquando lapsus, sed facti penitens, pro fidei defensione libenter iugulum præbuit. In territorio Antuerpiensi, Beati ^c Nicolai Delfij, Martyris. Alsij in Umbria, Beati ^d Electi, Confessoris: spiritu prophetico spectabilis. Ibidem, Beati ^e Guidonis, Confessoris: qui humilitate, obedientia, atque miraculis floruit. Viennæ in Gallia, Beati ^f Drodonis Maleti, Confessoris: signis & virtutibus celebris. Auximi, in Piceno, Beati ^g Francisci Cathalani, Confessoris: eximie sanctitatis & paupertatis viri. Manderburgij in Theutonia, Beati ^h Gilberti, Confessoris. Catanz in Sicilia, Beati ⁱ Ioannis Schificti, Confessoris: qui plenus charitate, in numeris exornatus est à Deo miraculis. Penz in Aprutio, Beati ^k Aegidij Anglani, Confessoris: virtute obedientiæ, ac paupertatis, & charitatis insignis. Calitri, in Apulia, Beati ^m Thomæ de Pescopagano, Confessoris: pietate, orationeque conspicui. Florentiæ, Beati ⁿ Philippi de Medicis, Confessoris. Capriolæ, propè Senas in Tuscia, Beati ^o Timothei de Cafoli, Confessoris: quicum singulari prudentia, doctrina, & zelo Regularis disciplinæ polleret: primum Vicarij provincialis, deinde totius Ordinis Commissarii munere præclare functus est. Saggi, in Neustria, Beati ^p Ioannis Syluestri, Confessoris: qui eruditione & vitæ sanctitate fulgens, sapè Prouincialis, ac demùm Generalis vniuersæ familiæ Cismontanæ Vicarius electus est. Molinæ, in Hispania, Beati ^q Toruiz, Confessoris. Pini, in Corsica Insula, Beati ^r Bernardini à Prauoli-Balania, Confessoris: miraculis clarè.

DECEMBRIS VI.

5. 1. **B**eatorum Anonymorum, Martyrum. a.] Hi duo fuerunt, quorum prior erat Sacerdos, alter verò Clericus: qui Mexico egressi, versis Chichimecas Indos profecti sunt, à quibus martyrij coronam acceperunt. Agit de eis Gonzaga part. 1. Origin. Seraph. Relig. vbi de sacris martyrij Ordinis Minor. suo xpo, ob Christi fidem, passis, apud Indos Occidentales. Item part. 4. in provincia S. Euangelij, sub Custodia Zacatecensib. hoc modo. *Anno Domini 1555. duo Fratres Minoræ de Observantia, quorum vnus erat Senex & Sacerdos, alter verò iuuenis, barbaricæ Indorum feracitati obuiantes, ab ipsi Infidelibus atrocissimè capti. Harum series martyrij est nobis incognita: quæ in Regione vixit longinqua, ab ea quem incolunt Hispani, iam passis sunt, & sanguinem pro Christo sudare. Eadem proles Barreza 4. part. Chronic. Minor. lib. 3. cap. 65. Bosius tom. 1. de Signis Eccles. Dei, lib. 12. cap. 22. Marians lib. 3. Chronic. studior. Observant. Reformat. cap. 19. Rapinæ in historia Genetal. Orig. Recollektor. Decad. 7. part. 2. par. 3. Daça 4. part. Chronic. Minor. lib. 2. cap. 60.*
5. 2. **Beati Iohannis Martyr. b.]** Laicus erat, qui dùm Hierosolymis moras neceret, summo extortibus martyrium pro Christo subire: quare Consensum egressus, absque alia sui Superioris licentia, ad Mesquitam Mauritacum accedit, & in modio fœtopublico, Christum intrepide prædicat vnicui mundi Saluatorem, Mahometem verò vixum pœdiciissimum, & pœudopropheta-

tam esse. Tunc Turcæ, Mauri, ac Sarraceni, in vnum conuenientes, itaque nimis exardescentes; velut ne hæc effata protinus denegare: vel ignem, vim tormentorum, & quæque grauiâ, ac denique mortem atrocissimam pati, ab eo cœsistant: quibus perteritis, animoque deficiens, illis protinus ad hæsit, Christo abnegato. Tunc Fratres, casum huius pauperis audientes, mirum in modum fœstissimè effecti, & statim ad ipsum pergentes, modis omnibus conantur ipsum à damnatione animæ eripere, mœnia salutis amantissimè illi porrigentes. Quibus persuasus, diuina fauente gratia, pristinum decreuit apud se recuperare Dei timorem honorem, & amorem: feruoreque nimio actus, proliuit in medium, ipsos Turcæ, erroris in Christum, & crudelitatis in Christianos constantissimè arguens: seque vtro velle prioris defensionis maculas vera confessione diluere; & Christum Dominum, vnicum Dei Filium, mundique Saluatorem esse: Machometem verò se pœcipuum hominem, falsò iudicari Prophetam. Sui sanguinis profusione, consignari, testatumque iri: quæ mox datis cœtibus, opere comprobauerat. 1557. Scribunt de eo Daça sup. lib. 3. cap. 4. B. Salazar lib. 2. Chron. prouinc. Castellæ, c. 12.

Beati Nicolai Martyr. c.] Hic in vltimis Tumultibus Belgicis, an. 1576. propè Antuerpiam, à Geuzijs hereticis, ob fidem Catholicam, in patibulum actus est: teste Ruffa, in Auuario ad Nateses S. Belgij in Addit. ad fin. ex Archiuis Muentis F. Mu. Antuerpiens. 5. 3.

Beati

3. 4. *Beati Elethi, Confessoris d*] In tantum spiritu prophético plenus erat, hic Laicus, ut cum semel Petrum, Cardinalem Albanensem inuississet prædixit mortem illi mox futuram dicens, hodie morietur: quod eodem die euenit. A gunt de eo, B. Bartholomæus Pisanus lib. 1. conformitatem. fruct. 8. & 11. part. 2. in Fratribus minor. sanctitat. illustr. parou. D. Francisci. Codex MS. Abbat. S. Victor. Paris. ibid. Gonzaga p. 1. orig. seraphic. Relig. in B. B. vitijs huiusmodi ordin. Wadinghus tom. 1. Annal. minor. ad ann. 1306. §. 24. Picquetus in catalog. vitor. illustr. Franciscan.

3. 5. *Beati Gasparis, Confessoris. c*] Laicus erat professione, humilitatis in ignis, perfectæ obedienciæ vir, donaque propheticæ clarus, atque miraculis fulgens, vocatur B. Guido Florentinus, seu Senensis, cui B. Leo Allisius, post mortem gloriosius apparuit: illius etenim focus fuerat amantissimus, mortam Fratris sui prædixit: sepulchrum est Allisij, in eadem Ecclesia, cum ipso B. Leone. Illius meminerunt Marianus lib. 2. cap. 29. Toffianus lib. 1. histor. seraph. Wadinghus tom. 2. Annal. minor. ad ann. 1290. 16. Gonzaga 1. part. sup. qui ex vino duos facit: distinguit namque B. Guidonem Senensem, à B. Guidone, qui Allisij quiescit. B. Alaxius de Plandis Eccles. lib. 6. cap. 69. ad fin. Pisanus fruct. 8. part. 4. circa fin. Algerian Arbore Epulogica totius Ordini. Franciscan. Picquetus sup.

3. 6. *Beati Drodani, Confessoris. f*] Hic Angelus in spe die viri seruauit in Milla, eundemque necessariam ad sacrificium celebrandum illi suppeditauit: licet Ecclesia esset omnino deserta. Alius autem Angelus equum præparauit, ut eo veheretur extra defectum ipsum; hincque canibus post se & focum nimis latrantibus, ac penè dilacerantibus, silentium magna fide imposuit. De eo egerunt Pisanus sup. in prouinc. Burgund. Codex MS. Abbat. S. Victor. Paris. ibid. Marcus Vlyssiponenf. sup. lib. 1. cap. 31. & lib. 9. cap. 32. Toffianus lib. 1. Gonzaga part. 1. sup. & part. 3. in Conuentu Viennensi, qui est 38. prouinc. S. Bonauentur. quo feliciter obiit. Fodetis ibidem in Descriptione eiusd. prouinc. ac Picquetus, qui hæc de eo subdit. *Hæc uirra F. Drodæ, quando p. Gregorius X. Pont. Max. in Gallias Legatus sanctus est, anno Domini 1272. ut patet ex quadam scriptura iam ser. expulsa, qua est in superbie mansolesus, in pariter Septentrionalis, amplissima nauis Ecclesia. Wadinghus sup. ad ann. 1287. 6. 15. ex Mariano & Picqueto sup.*

3. 7. *Beati Catholani, Confessoris. g*] Vix fuit sanctitate plenus, & paupertatis Euangelicæ zelantissimus. Memoratur à Pifano sup. in prouinc. Machie. Gonzaga 1. part. Vvadinghus sup. ad ann. 1292. §. 25. & tom. 1. ad ann. 1306. §. 24. ubi eum vocat B. Franciscum Catalanum. Toffianus sup. & Picqueto.

3. 8. *Beati Gilberti, Confessoris. h*] Humilissimus exiit & admodum pius. *Goberius*, ceo *Gilbertus* dictus est, Manderbugij humatus. Vide Pisanum sup. in prouinc. Saxonie. Gonzagam sup. part. 1. Vvadinghum tom. 1. sup. ad ann. 1249. §. 9. Margurgi & Picquetum sup.

3. 9. *Beati Ioannis Schibiti, Confessoris. i*] Siculus erat natione, patria Moacensis, omni virtutum genere, præcipue verò in Deum, atque in proximum, charitate præditus: quas propter innumeri miraculis decorari meruit: ut Gonzagataro part. 1. sup. in Conuentu S. Mariz de Iesu Cæsaroenf. qui est 6. prouinc. Siciliz. Clarebat ann. 1450. Daça 4. part. chronic. minor. lib. 1. cap. 28.

Beati Rudolphi Anglens, Confessor. l] B. Ioannis Capl. *Brans* fuit clarissimus focus, atque strenuus omnium virtutum, præcipue verò obedienciæ, paupertatis, & charitatis æmulator; cuius memis quidam Concilius Malconus, patria Penensis, dum instantur ad eius sepulchrum oraret, à graui, qua laborabat, infirmitate, liberatus fuit. Obiit autem non absque maxima famæ status opinione, apud Conuentum S. Mariz Penensem. Hæc Gonzaga sup. in eod. Conuentu, qui est 4. prouinc. S. Bernardini, post B. Bernardinum à Foffis: qui mira de eo refert.

Beati Thoma, Confessor. m] Ex hac mortali vita migravit, in Conuentu sancti Sebastiani Calarenf. Vir sancti zelantissimus, necnon perpetuè orationum, dum uiueret, desidiosus Floreat ann. 1480. Eius meminit B. Gonzaga sup. in hoc Conuentu, qui est 17. prouinc. sancti Angeli.

Beati Philippi, Confessoris. n] Oritur Florentiæ, in 3. 11. Monasterio S. Clare de Monticello. Memoratur à Marco Vlyssipou. 3. part. sup. lib. 7. cap. 17. an. 1491.

Beati Timothei, Confessoris. o] Laudabilem mortem oppotuit, Capriolæ, in Conuentu S. Bernardini: qui prouinciz Tusciz Vicarius Prouincialis bis exiit, at quotandem totius Ordinis generalis Commissarius est electos. Viuebat ann. 1500. Telle Gonzaga parte 2. sup. in hoc 4. Conuentu prouinc. Tusciz.

Beati Ioannis Syluestri, Confessor. p] Sanctitate atque scientia conspicuus, triennio Prouincialis Vicarius Tholozæ, prouinciam (quam mox antiquior Aquitaniz vocant) & sexennio Franciæ Partensis prouinciam, laudabiliter rexit: idem ad Cilmootanam Obseruantium PP. familiam gubernandam Generalis Vicarius assumptus. Gonzaga 3. part. sup. in Conuentu S. Leonardi, Sagienf. (qui est 1. prouinc. Franc. Paris.) cuius ipse B. Pater erat alumnus, scribit & ex eo Wadinghus sexennio tenuisse hanc viuierfam familiam. At triennio tantum præfuisse constat ex eod. Gonzaga part. 1. 10. secie Cilmootanorum Generalium Vicariorum: ubi hæc habentur. *XXXII. Virarum Generalis P. F. Ioannes Syluestri, in Conuentu Lanullesi, prouincia Turona Præfatus, ann. Domini 1505. electus gubernans an. 3. nempe vique ad ann. 1508. quo alius ci subrogatus legitur. Sic & Marcus Vlyssipooenf. 3. part. sup. lib. 7. cap. 39. & lib. 8. cap. 33. Wadinghus tom. 1. sup. ad ann. 1226. §. 62.*

Beati Torronis, Confessoris. q] Inter ceteros PP. in Conuentu S. Francisci Molinens. Ecclesia sepultos, longè emouit eximio Religioso hic B. Pater; cuius ad fidelium animas in Purgatorio existentis, deuotio & affectus fuit incredibilis. Ita Gonzaga 4. p. in Conuentu 19. prouinc. Carthagenf. & Wadinghus tom. 4. sup. ad ann. 1400. paragraph. 31.

Beati Bernardini, Confessor. r] Conuentus S. Francisci Pisenfis (qui est 19. prouinc. Cosicæ) fuit alumnus in quo obiit, ann. 1568. Memoratur à Gonzaga ibid. part. 2. *Datum* (inquit) *plangit exterrum anno Domini 1566. hoc in loco, B. F. Bernardinus à Pransis Balonia, Lucei: rucus corpus, cum tercio, ab eius transiitu anno, iuncurraptum inuenimus effri, peculiariter quodam veneracione calis capiti. Nec numeris à sanè: cum dicitur adhuc) ut ex fide dignis testibus habetur) in aruon pedagra transiit laborantem, ad manus rucis rucis, à sanè à rucis rucis liberauerit. Eadem confirmat Barcezzus 4. part. chronic. minor. lib. 5. cap. 5. subdit, plura adhuc alia in vita eiusdem miracula.*

3. 10.

3. 12.

3. 13.

3. 14.

3. 15.

SEPTIMO IDVS DECEMBRIS.

Aquilz in Vestinis, Beati^a Thomz Hyberni, Confessoris: vita & miraculis clari. Apud Pefciottam Regni Neapolitani oppidum, Beati^b Francisci à Pefciotta, Confessoris: eximie sanctitatis viri. Turri Lacunz in Castella; Beati^c Didaci à Strunica, Confessoris: qui multis virtutibus pollens, sancto sine quietuit. Valentiz, in Hispania, Beati^d Guillelmi à Spoletio, Confessoris: qui mira deuotione in Christi Passionem fetebatur: & spiritu prophetico extitit insignitus. Plici, in territorio Conchenfi, Beati^e Iuniperi, Confessoris: vitæ candore, simplicitate, & humilitate conspicui.

DECEMBRIS VII.

§. 1. **B**eati Thomz Hyberni, Confessoris. a] Hic Religio-
nis causâ pollicem ex simplicitate, sibi amputauit,
ne ad celebrandum cogereetur, plures Diaboli insidias
perpessus est ac deuicit. Miraculis claret Aquilz, ubi
sepultus iacet, in Conuentu Sancti Francisci. Visit
circa annum millefimum trecentefimum sexagesimum
quintum. Agunt de eo Beatus Bartholomæus Pisanus
libro primo conformitatis. fruct. 8. & 11. parte 1. in Fra-
tribus minoribus, provincie Pennensium, sanctitate il-
lustribus. Codex MS. Abbatz, Sancti Victor. Parisien-
siens. ibidem. Marcus Vlyssiponenfis parte secunda
chronic. minor. libro nono, capite vigesimo nono, §.
secundo. Gonzaga part. prima origin. seraphic. Re-
ligion. in Beatis viuis huicque Ordinis. Toffinianus lib.
primo histot. seraphic. Wadingus tom. 2. Annal.
minor. ad annum millefimum ducentefimum sexage-
simam nonum, §. decimotertio, & annum millefimum
ducentefimum septuagesimum, §. vigesimo octauo.
Piquetius in catalog. viro. illust. Franciscan.

§. 2. **B**eati Francisci à Pefciotta, Confessoris. b] Claruit
ann. 1140. De eo scribit Barezus quarta parte chron.
minor. lib. 1. cap. 38. Toffianus sup. Elzearius lib.
3. cap. 6. facti monit. Olierus post Gonzagam part.
1. supra in Conuentu S. Francisci Pefciotte, qui est 17.
provinc. Principatus. Ex hoc quoque oppido (inquit)
oriandus fuit consimilis sanctitatis Pater Franciscus à
Pefciotta Franciscanus, qui dum ex Hierosolymis rediret,
nauis cuius nautis, qua vehebatur, naufragium, antequam
tempus exararetur, caelo adhuc sereno, prædixit, eosque
bono animo esse iussit, quandoquidem solus ipse periculi-
taturus esset, quod et res euentus comprobauit: non enim
ita post multum temporis, postquam deliquissimè Patri
sibi factis immet excessus in confessione detestific, super-
uacuo maxime tempore, nauisq; ad litus allisa, at-
que ceteris omnibus periculum euadentibus, solus ipse pe-
tulit. Quoniam tamen mortuum, sed flexis genibus, manibus-
que complexis ad uentis modum, iuxta litus reliqui
naufragantes inuenerunt, optimeque loco recondi cura-
uerunt.

§. 3. **B**eati Didaci à Strunica, Confessoris. c] Magister atque
preceptor aliquando exiit Beati Patris Francisci Gon-
zagæ d. (de quo infra 28.) Ministri Generalis totius
Ordinis minorum, & Episcopi Mantuani, de quo vni-
uersus Ordo Franciscanus, ob singulares eius doctes,
atque eminentes virtutes, plura sibi pollicebatur.
Qui cum nobilissimus esset, nihil magis quam hu-
militatem affectabat, libenterque omnigenis
humilitatis officii se implicabat. Obiit quidem etate
iunior, sed maturitate, vitæque sanctimoniam laus se-

nex. Cuius corpus cum in Conuentu sanctissime ma-
tris Dei Turris-Lacunz (qui est 19. provinc. Castellæ)
sepultum esset, eius vicini Fratres, quorum nobi-
litas, sanguisque claritas omnibus in Propatulo
est, ex Apostolica Pij V. Pontificis Maximi, au-
toritate, ad paternum sepulchrum, in nobilissima ciui-
tate Barcinonensi constructum, transfulerunt. Ita
scribit de eo Gonzaga sup. parte 3. in prefato Conuen-
tu: & in Conuentu Sanctæ Mariz de Iesu, Compluti:
qui est 2. provinc. Castellæ item Barezus supra
libro quinto, capite octauo, sub annum millefimum
quingentesimum sexagesimum septimum.

§. 4. **B**eati Guillelmi à Spoletio, Confessoris. d] Huius me-
minerunt, Gonzaga 3. part. sup. in Conuentu Domi-
næ nostræ de Iesu, Valentiz, qui est 9. provinc. Va-
lentini. Item Barezus sup. libro septimo, capite tri-
gesimo primo. Nam in eo Conuentu obiit anno mil-
lesimo quingentesimo octogesimo secundo, ipse Be-
atus Frater Guillelmus, ex valle Spoletana ortundus,
professione quidem Laicus, sed probatissime vitæ &
Religiosissimæ conuersationis. Qui nunquam post
Matutinas, (quibus semper, nisi grauissima foret in-
firmitate detentus, aderat,) cum choque discere visus est,
sed orationi tum vocali, tum choque mentali intentus,
quod reliquum noctis sopererat, transigebat. Pre-
terea in amarissimam Christi Passionem tanta tenet ra-
dine, tantaque compassione ferebatur, ut quoties ali-
quid de ea, vel audiret, vel cogitaret, in copiosissimas
prorumperet lachrymas. Cùmque quadam die, per
longum tempus spatium acerbissimum cruciatus,
quos Christus Dominus, tum suo impio satellite, tum
quoque in Cruce pro mundi redemptione perpessus
esset, intus contemplatus fuisset, tanquam è sono-
nigilanti, spirituque ebrius, ad Ecclesiam accessit,
suggellatumque conscendens, eorum frequentissima
corona, tot arcana mysteria aperuit, ut facile, vnde
id hauserat, indicauerit, atque peccatricem mulierem
ardentissimis suis adhortationibus à vitiiis ad agend-
am penitentiam conuerterit. Huic tanto viro iudi-
cis Dæmon plures tendens insidias, eumque læpius
suis illusionibus atque phantasmatis ab oratione
auertere nisus est: sed frustra. Quomobrem & prophæ-
tico spiritu, quo plura prædixit, & plorantibus aliis præ-
rogatus à Deo honorari meruit. Prædixit siquidem
mulieri in puerperis parturienti salutem partum, at-
que incolumitatem, eamque iterato à grauissimo pe-
dons dolore signo Crucis ex tempore liberauit.

§. 5. **B**eati Iuniperi, Confessoris. e] Ab Ephurilla in territo-
rio Nolementino originem traxit, laicus professione, qui
in Religione

in Religione sanctè vixit, cum exemplo vitæ Inculpata: cuius anima, quanto ignara in his que mundi sunt, tamè potè ac sincerè Deo inscribatur, absque ulla distractione. Multa passus est à Demono, sed tandem superior eo triumphavit. Erat quippo orationi deditus, Crucem ligneam manu gerens sapius somnum capiebat ad gradus altaris maioris in Ecclesia. Multum delectabatur in contemplatione Domine Passionis: Sacerdotes in tantum venerabatur, ut

usquæ eos alloqueretur nisi generatus: deinceps osculatus eorum manibus benedictione humiliter exposcebat. Paupertatis mansuetissimus, atque mira simplicitate exornatus fuit. Diem clausit extenuum Placi apud Conuentum S. Michaelis, qui est 22. provincie Sancti Iosephi, vbi magna habetur in veneratione. Vide Ioannem à Sancta Maria 2. part. chronic. huiusmodi provincie lib. 4. cap. 15. ad ann. 1600. quo floruit.

SEXTO IDVS DECEMBRIS.

Conceptio Immaculata Gloriosæ semper Virginis Genitricis Dei Mariæ. Catalagironè in Sicilia, Beati b Richardi Siculi, Confessoris: gratia sanitatum, post eius mortem, illustris. In Aprutio, propè Theatem, Marrucinorum oppidum, Beati c Dominici Genuensis, Confessoris, & Concionarij egregij, qui vitæ sanctitate, ac Regularis obseruantie zelo inclutus: Commissarius, fundatorque præcipuus provincie Sancti Bernardini extitit eximius. In Piceno, Beati d Laurentij à Camerino, Confessoris: pietate ac Religione spectabilis. Cortonij in Hechuria, Beati e Andree à Cortonio, Confessoris, Sancti Bernardini Senensis socij: qui centesimum annum agens, plenus dierum ac bonorum operum migravit in cælum. Toleti, Beati f Martini à Iesu, Confessoris, ac Doctoris celebrissimi: humilitate, obedientia, castimonia, aliisque summis virtutibus insignis.

DECEMBRIS VIII.

§. 1. **C**onceptio Immaculata, &c. §] Istud Festum celebrissimum est apud Neustrios, eeu Neustrasios, vel Normanos: prout latius annotabimus, vbi de regibus Neustriaci sermo aderit. Maxima etiam solemnitate agitur in toto Ordine Seraphico Fratrum minorum. Hinc tot provincie, Conuentus, ac Confraternitates sub Conceptionis titulo, per vniuersum orbem eriguntur: immò & peculiaris Ordo Virginum Conceptionistarum à Sede Apostolica approbatus: quibus omnibus innumerabiles indulgentie per plures Summos Pontifices concessæ sunt. Hoc autem Festum receptum est à Concilio Generalibus, videlicet, Basilienis session. 16. & Tridentino session. 5. Itemque confirmatum à Pontific. maximis, Sixto IV. Innocentio VIII. Alexandro VI. Iulio II. Leone X. Pio V. Sixto V. &c. insertumque in Menologio Gregorio, & in Martyrologio ac Breviario Romano. Ea de re extant quoque conciones non pauca, tum præcorum Patrum, tum recentiorum Authorum. Denique & à cunctis Episcopis, totoque populo Christiano, ingenti deuotione, sub præcepto, id Festum feruatur. De huiusmodi re agunt copiosè Alphonsus de Casarubea, in Compendio Privilegiorum Ordinis minorum, verb. *Conceptio Virginis*: Hieronymus à Sorbo ibidem in suis Annotat. Gonzaga de origin. seraphic. Religio. Rodricus tom. 1. quæstion. Regular. quæst. 57. Baronius in Annotacionib. ad Martyrologium Romanum, hæc die. Beatus Bernardinus de Bullis in suo Mariali, Ioannes de Carthago tomo 2. Arcan. Deiparæ, libro primo, & tom. quarto libro decimo octauo, homil. 9. Petrus Galatinus de Arcanis Catholice veritatis, Saulus in Martyrologio Gallicano, &c.

§. 1. **H**aud profus mirandum, si tot fidelitates, congregationesque, hoc gloriose nomine Immaculate Conceptionis Deiparæ Virginis insignitur, sub cura

Fratrum minorum depant: cum à tempore B. Iohannis Doussi, Scotti, Doctoris subtilis à parentibus eius strenuè steterit hæc Ordo Seraphicus. Quod & Iulius II. Papa, aperitè testatur in Bulla sua, qua Fratres minoribus omnino subdit Virgines Conceptionistas per Hispaniam, hæcce verbis. *Congregatio omnia, quæ ratione eius summo est, vos Fratres, qui vbi immaculatam Deiparæ Virginis Conceptionem intendam atque defendendam, tot labores, atque difficultates perpessi essent, illius sanctissimi nominis & professionis seruum curam gereret.* Estat in Archiepi. Monasterij Conceptionis Maguedæ, Toletanæ Diocesis oppidi: vide Gonzagam 3. parte supra in eo Monasterij, quod est 17. provincie Castellæ. Præterea Beatus Bernardinus de Bullis, huiusce Ordinis alumnus, proprium compilat Conceptionis officium à Sixto IV. Summo Pontifice approbatum anno millesimo quadringentesimo octingentesimo, Pontificatus sui anno decimo, concessitque ut omnes, qui illud, pro sua deuotione dicere & recitare vouerint, liberè & licitè hoc possint & valeant. Ita Alphonsus de Casarubea supra, paragrapho septimo. Villosus Athenarus orthodoxus. Franciscan. hæcæ B. Post ipsum Beatum Bernardinum supra, sermone quarto, & nono parte tertia: cætera vide supra octauo Octobris, & infra decimo quinto Decembris.

Beati Richardi, Confessoris. b] Floruit sanctitate anno millesimo trecentesimo sexagesimo, apud Conuentum Catalagironensem in Sicilia: vbi & sepultus hæcæ: & multos post mortem sanauit ægrotos. Memoratur à Marco Vlyssiponenli secunda parte chronic. minor, libro nono, capite vigesimo quarto, paragrapho primo. Beato Bartholomæo Pisano, libro primo conformitatis, fruct. octauo & vndecimo, parte secundæ in Fratribus minoribus provincie Siciliæ, sanctitate illustribus. Cod. MS. Abbatie Sancti Victoris.

Part. ibid. Gonzaga 1. part. sup. in BB. viris huiusce Ordinis. Toffianus lib. 1. histor. seraphic. Picquetus in catalog. viros. illustr. Franciscan. Wadinghus tom. 4. sup. ad an. 1355. §. 4. & 1399. §. 63.

3. 4. *Beati Dominici Genensis, Confessoris. e*] Ingentibus gratiis ac perfectionibus ornatus erat: quem tamen Beatus Franciscus *Papirensis* ad graui tentationis & tribulationis liberauit. Erat autem diuini verbi declamator disertissimus, suique status ac professionis iurificator zelator; quapropter a Beato Ioanne à *Straucanto*, Commissarius institutus est, super 4. Conuentibus, Aquile videbatur, Theatis, Pennæ, atque Montisplani, de nouo construendis: vnde postea provincia Penensis, nunc Sancti Bernardini, compacta est, pro Fratibus Obseruantibus. Moxam autem fecit in Conuentu Sancti Andree Theatis, ex quo, ergastulo cerni solent, ad astra euoluit: ingens sui desiderium, maximamque sanctitatis famam omnibus derelinquens. Florebat anno 1450. Eius meminit Marcus Vlyssiponens. 3. part. sup. lib. 1. cap. 37. Gonzaga 2. part. sup. in provincia S. Bernardini, & Conuentu 2. §. 4. eiusd. provinc. Toffianus sup. lib. 1.

3. 5. *Beati Laurentii à Camerino, Confessoris. d*] Religiosus extitit admodum spiritualis: qui & singulari deuotione prosequeretur sanctos Angelos, quorum officium pie recitabat quotidie. In Quadragesima quandoque missas ad *Aëlium* oppidum, pro audiendis penitentium confessionibus: cum inibi nullas adesset Conuentus Fratrum; & nocte superueniente, verum iter amplius conficere postea: protinus illi adfuit Angelus, in forma pulcherrimi iuuenis, qui ducatum viæ præstuit, & turbæ fluxum alioqui periculosum transuadare fecit: immo, & portas oppidum clausas, illi reuerauit deinde ab oculis eius euanuit. Hæc ex Marco Vlyssiponensi 3. part. sup. lib. 3. cap. 30. ad an. 1506.

3. 6. *Beati Andrea à Carina, Confessoris. e*] Pauperatis Evangelicæ obseruantissimus fuit, atque Sancti Bernardini *Seraphici* socius integerrimus: de imitator strenuus: qui centenarius, cum maxima sanctitatis opinione diem claudens extremum, mortem multò ante præcidit. Claruit apud Conuentum Beate Margarete Cortonij, vbi & sepultus iacet. De eo scribit Gonzaga 2. part. sup. in eo Conuentu, qui est 2. provincie Tusciæ. Barezus 4. part. chron. minor. lib. 7. cap. 16. ad an. Christi 1580. non quod eo anno obierit, vel

vsque ad id tempus peruenerit: cum Sanctus Bernardinus, cuius erat focus, mortuus sit ann. 1444. Toffianus lib. 2. in provinc. Tusciæ.

Beati Martini, Confessoris. f] Cognominatur à *Iesù*, §. 72. seu *De Iesù*: vir fuit nobilissimus, eruditissimus & sapientissimus, Græcis ac Hebraicis literis copiose instructus: necnon Doctus Theologus in Salmanticensi Academia, vbi præclarè docuit: ac tandem Madriti in Collegio Escoriali à Rege Catholico Philippo II. Lector Cathedralis institutus. Virtutibus etiam sic excelsus erat: in iuuentute, vt relatum sit de eo; quod sanctus semper euaserit: studens, Collegiatus, Clericus, & Doctor: imò & Sacerdotum sui qui exemplar, ac denique sanctus Religiosus. Itaque vir tantus magna cum pietate habitum Ordinis Seraphici inieit apud Conuentum Conceptionis S. Mariæ Virg. (qui est 33. provincie S. Iosephi) Baragæ, quarto militari à Madrito. Obedientiam & humilitatem summe excoluit, non loquendo & disputando, sed opere, & praxi. Pauperis etiam cupidus, nil omnino in cella tenebat, nisi cruce m ligneam, & Codicem Bibliorum, si quandoque de nonnullis dubiis interrogaretur, magna cum modesta responsione dabat, id que breuiter: verba enim eius erant quædã pauca, sed grauis, & sapientie sale condita. Die non quæ à choro seu oratione nisiquam abscedebat, sæper paratus, & expeditus ad inseruendû Deo, virtutisque exercitium amplectendû. Extra chorum, seu obedientiam, in cella clausus manebat, orationi vacans, & propriæ salutis incumbens. Mollis in die gratias Deo agebat de sua vocatione ad Ordinem Fratrum minor. Toletum missus Lector, Theologiam Fratres docuit: & suo exemplo virtutis studij proposuit. Quis namque omnia referre valeat? *pacitas animæ*, deuotio veta, lachrymarum copia, Sacramentorum frequentia, dolor culpæ quantum sinimmar: solitudo, silentium, vigilia, orationes, sedula pietas, mediatio continens, & cætera virtutum genera, erant in eo. Maximo cum spiritus seruo operata, virtute callis, omne sic illuxit, vt virtutis ætem semper ille sanæ custodierit, & puritatem in nullo violauerit. A peccatis etiam in Religione sese omnino abstinuit, præ humilitate. Cùmque multis virtutum generibus floret, felix ad Dominum periret, copiosè de eo scribit Ioannes à S. Mariæ 2. part. chron. provincie S. Iosephi. lib. 4. cap. 22. ad an. 1590. quo claruit.

QVINTO IDVS DECEMBRIS.

A pud Zacatecas Indiæ Occiduz populos, Beati ^a Ioannis Claudi Martyris: qui pro Christi fide à Gentilibus toto corpore telis confossus: Martyrij coronam accepit. Anconæ in Piceno Beati ^b Gabriels Anconitani Ferreti, Confessoris: qui generis nobilitate, oratione, & castimonia illustris, Vicarium provincie Marchiæ summa cum prudentia egit: tandem spiritu prophetico plenus, miraculis innumeris, in vita & post obitum coruscavit. In Italia, Beati ^c Ludouici à Rotela, Confessoris: singulari virtutum prærogatiua & sanctitate vitæ conspicui. Tanlai, in territorio Lingonensi, Beati ^d Nicolai Gallieri, Confessoris: vita, doctrina, & spiritu prophetico clari. Perusiz, Beate ^e Lucie Petri à Fulgino Virginis Abbatissæ, zelo monasticæ obseruantie, & perfectionis Religiosæ insignis. Valentie Beate ^f Margaritæ Agullonæ Virginis, quæ paupertate, humilitate, & oratione extatica copiosè exornata, atque in extasim rapta, Dominicæ Passionis memoriâ sic recubabat, vt & dolorum Christi particeps fuerit, & ipsius gloriæ confors tandè euaserit.

- §. 1. **Beati Iohannis Clausi, Martyris.** *) Dicitur esse *Clausus*, seu à *Serrado*, Hispanice. Sacerdos erat, habitumque Religionis suscepit in provincia S. Evangelij pluribus virtutibus, maxime obedientia exornabatur. Hic ad quadam construenda edificia, ex obedientie mandato, Xaliscum prompse perrexit: dumque in Regione illa Guardianus esset Conventus Zapachani, licentia ac benedictione à proprio praelato petita, ad Indos illos Barbaros Zacatecas, (hoc est Chichimecas) conuertendos se contulit; quorum aliquos cum ad veritatis cognitionem, atque Catholicæ fidei confessionem redegerit, essetque doctrinæ Christianæ intentus, vibratis vndique sagittis ab infidelibus atrociter saulatur, sicque exanimatus cum Martyrij corona ad Martyrum Regem, furiæ morte transmittitur, circa ann. 1566. Agunt de eo Gonzaga origin. seraph. Relig. part. 4. in provincia S. Evangelij, vbi de Custodia Zacatecas. Barcezus 4. p. chron. minor. libr. 1. cap. 66. Hic idem est, vt reor, cuius meminit Gonzaga part. 1. sup. vbi de sacris Martyribus ordinis minor. suo auro, ob Christi fidem, passis apud Indos Occidentales. *Beatus Pater Iohannes Clausus* (inquit) *Capitani Conuentus apud Indos Guardianus, ad Zacatecas Indos gentiles, vixisse conuerteret, pertransiens, ab infidelibus sagittis confusus est.* Item part. 4. in Conuentu S. Mariæ Magdalenzæ, qui est 30. provinc. SS. Petri & Pauli. Sic & Barcezus sup. lib. 4. cap. 37. & lib. 8. cap. 7. Rapinuz in hystor. general. origin. Recollector. decal. part. 1. Hilarion à Costa lib. 1. hystor. catholic. pag. 366. Piqueuz in catalog. viros. illustr. minor. Marianus lib. 1. cap. 42. & lib. 3. cap. 21. Bosius tom. 1. libr. 12. cap. 22. Daga part. 4. chron. minor. lib. 2. cap. 51. & 60.

- §. 2. **Beati Gabrielis Anconensis, Confessoris.** b) Ex illustri prosapia originem ducere, in Piceno: sed maxima humilitate, atque patientia exemplari fulgebat. Concionator extitit eximus, orationi ac contemplationi iugiter vacabat: tanta honestate, virginalique puritate ditabatur, vt quamplurimis visitationibus sit consolatus à Christo Domino, eiusque matre sanctissima, cuius erat deuotissimus. Neque enim aliud suauitudo iudicij exercitum sentiebat, quam meditari, contemplari. Ioh. ac magno cum spiritus feruore concionari de Regina ipsa Angelorum, de Paræ: cuius meritis dignatus est exaudiri in suis petitionibus & supplicationibus à Deo Opt. Max. spiritu prophetico illuminatus erat: & gratia miraculorum decoratus. Guardianus aliquando egit in provincia Marchæ, cuius postea extitit Vicarius Provincialis, circa verò ann. 1423. Conuentus S. Francisci alioquin Anconæ ab eodem. testatus, amplius, atque in eam, quam modò induit formam, translatus est. Arano millesimo quadringentesimo trigesimo quarto Conuentus Sanctæ Mariæ de Gratias apud Sanctum Severinum ex Eugenio IV. facultate, anno quarto sui Pontific. in ipsius Beati Gabrielis poestatem venit: cuius sollicitudine & curâ ab imminuta ruina vindicatus extitit.

- §. 3. Porro diem clausi extremum in præfato Conuenta Anconens. anno millesimo quadringentesimo quinquagesimo sexto, hac die: sepulchro fuit de Relig. lo more humil. antiquioris Ecclesiæ paramento: (habet siquidem Conuentus ille duas Ecclesias, novam scilicet & veterem: istam sub Divo Patre Francisco ædificatam, illam verò ab istomet Beato Gabriele, constructam) cumque micum in modum copiosa

populi multitudo illuc accurreret: & clamor vbique de viti Dei transitu resonaret: vbi, copius cum Clero, & Senatus cum Magnaribus vrbis, eius ex quo interfuere: vbi coram omnibus concionem habuit. Beatus Iacobus à *Marcha*, qua præclaris encomiis, egregiis merita, hereticas vitietas, ac ingentia miracula Beati Gabrielis enarrauit. Non solum enim in vita, morte, & post obitum miraculis claruit, sed usque quotidiè percrebrerecentibus: tota Anconensis vrbis pia communis misit ad Summum Pontificem Calixtum III. oborari ipsum deprecari: quatenus catalogo Beatorum Gabrielem adscriberet Sanctorum: interimque licentiam concederet, publicè diem festum eius colere, ac venerari. His auditis, præfatus Pontifex Beato Patri Iacobo à *Marcha* huiusmodi miraculorum disquirendorum negotium commisit: qui inuictò muneri facturus satis Anconem contendit, omnia que quàm diligentissimè rimatus, integrum libellum de eius morte atque miraculis conscripsit, reliquosque eius exemplari in huius loci archiuo, quod & vique impreffurarum præfuerat, ad Romam repedarit, illumque Pontifici Maximo obtulit: quo perlecto, precepit, vt exhumatum eius corpus in loco eminentiori nobiliorique, collocaretur. Fratres ingratum illud, iuxta Pontificis mandatum, ad præparatum fibi ex polito lapide sepulchrum, quod præcipuum confisus Antiquioris Ecclesiæ portam ingrediens, ab leuam occurrit, procius transfulerunt: inique per quadam fenestellam ex industria fabricatam, integrum omnino, atque impore adhuc conspiciunt, cuius fragrantia suauissimæque odor accedentes mirabiliter recitat. Bullam Calixtinam de huiusmodi Translacione facienda quilegere desiderauerit, Fratrum archiuum petat. Hæc ex Marco Vlyssiponenfi 3. part. chron. minor. libr. 1. cap. 36. & libr. 4. cap. 22. 23. & 24. Gonzaga supra part. 2. in Conuentu 1. & 19. provincie Marchæ. Toffiano libr. 1. hystor. seraph. qui tamen scribit obisse ann. 1450. die 1. Novembri. Festumque illius reponit 11 Nouembri.

§. 4. **Beati Iudensis à Retela, Confessoris.** c) Provincie S. Francisci fuit alumnus: virtutibusque quamplurimis nitens, orationis amantissimus erat, cuius rei gratia ingentes pertulit à Demone tentationes: quas suis feruentissimis precibus deuicte, ope diuina suffuluit. Tandem de virtute in virtutem hanc legitur progressus faciens, feliciter obdormiuit in Domino. Claruit ann. 1505. memoraturque ab eodem Marco Vlyssiponenfi 3. part. sup. libr. 8. c. 31. ad an. Christi 1506.

§. 5. **Beati Nicolai Gallieri, Confessoris.** d) Vixæ sanitate, singularique doctrina, & prophetia docto. Floruit circa an. 1320. Vnde Fodericum in descriptione provincie Burgundicæ. Vbi de Conuentu Taliano pag. 897.

§. 6. **Beata Lucia, Virg. e)** Religiose Monasterio S. Lucie apud Fulginates, nomen dedit circa an. 1433. vbi in maxima vixæ bonitate vixit. Ex eo postea Superiorum iussu ann. 1448. vna cum 22. focus, Persam ablegatæ ad Monasterium S. Mariæ Montis-Lucis, quod est 1. provincie S. Francisci, vt imbi Moniales ad presbiteram Regulæ Obferuantis reduceret. Erat quippe virgo vixæ admodum exemplari, ardentissimæque zeli circa Monasticam perfectionem, & Regulæ ac Constitucionum præxim. In operibus agitidus prima apparebat, in oratione stabat feruens & assidua, vigiliis & penitentiæ actibus dedita, profunda humilitate & plena charitate gaudebat. Quapropter semel & iterò, nempe ann. 1439. &

1471. vitæ in Abbatissam est electa: quod quidem munus, laudabiliter, & ingenti cum pace se presentia exercuit. Demùm mentis & virtutibus exornata, seculum deseruit, coriunq; inuicta est, hac die, an. 1499. octuagenaria cum esset. Vide la cobillum de SS. Fulgiansib. sub aa. Iulij pag. 251. & 252.

- §. 7. *Beata Margareta, Virgini. f.* Ex Xatu in Regno Valentiz erat oriunda. Ab ineunte ætate, totam se Deo deuouens, admirabili moa luce apparuit circumdata; quæ ad motum eius commouebatur, & quocumq; gressus corporis pergebat, insequebatur: vt prouide à Patre luminum eam pretiosam Margaritam sic esse adnotatam omoes inspicientes aduicerent: viginti annorum facta, virgo omnibus modis tentata fuit, vt matrimonio iungeretur; quibus strenuè obuians prudentissima virgo, habitum tertij Ordinis Sancti Francisci, votumq; castitatis emisit in manibus pglati: validis tentationibus à Deo monio fibi illatis agitata, ad fidei, spei, charitatisq; prez fida confugiens, aduersarij vires exertissimè propulsa, tumque, discipulus, ieiunus, cilicio, corporis nodi super martas, spinas, verpes & vrtices raptaeque, ac volutatione omnia tela inimici quantumuis ignita, exuuebat, & extinguebat. Insignis erat eius obedientia, qua non solum superiorum, confessariorum, ac parum spiritualium iussus vitro parebat, sed & solis eorum nutibus ac internis propositionibus inuinculenter obtemperabat. Paupertatis verbè amatra effecta, eam quoq; suo voto amplexata ad amissum seruauit. Quapropter rebus cunctis temporalibus à se abdicatis, & reuictis, labora manu deinceps vicium sibi comparabat. Paupere habitu, & lacera tunica vestita, inter pauperes publicos prodibat in vulgus, cum illis ad oitrum Cõgentis Fratrum minorum iabat, panis frustula expecebat, gratiasq; comedebat, relictijs procerum, ducum, & optumatum lausis, dapsibus ad se, propereque missis, quas omnino acceptare renuebat. Exinde profundissima humilitate pollebat: qua se omnium minimo arbitrabatur, cunctorum pedes genibus flexis, osculabatur & vlcera, pro-na in terram. Hos amantissimè diligebat, usque omnia queritando suppeditabat, etiam vique ad propriam subaculam, quam vitro ipsis elargita est.

- §. 8. Confusio spirituales ei non defuerunt, in multis tribulationibus que sibi euenorunt, quibus arma cõleis patientiz opposuit. Totaque cum Christo Ciuitatis, amore ardentissimo, addita esset Passiois Dominicz mystica assidua meditatione recolabat, obtemperatq; à dilectissimo Iponio Christo, vt in eorum memoriam, dolores coronæ spineæ, & aliarum plagarum, quas in Passione, pro nostra salute sustulisset,

& ipsa in suo corpore sentiret. Quantum verò spectat ad orationis eius feruorem, vix credibilia sunt, quæ tamen veridica relatione certissima esse comperimus: nam Cardinales, Patriarchæ, Ansilesites, Principes, Duces, Nobiles, & omnis generis, vniuersæ sexus, personæ, profiant oculati testes: quomodo sæpè læpius orationem habens extaticam, extra se rapiebat in extasim, subleuata in alicum à terræ; etiam vique ad quantum diem. Tempus mortis sue prenoscentes, læta parauit se; cui obuiam aduenerunt & ipse Saluator mundi, vna cum Seraphico Patre Sancto Francisco, Sancta Elizabeth Hungaræ, & Beato Nicolao facote Ordinis minorum: necnon, Sancto Vincentio Ferrerio, & Beato Ludouico Beltranno, prædicatoribus: in quorum comitatu ferix anima ipsius in celum pete-ait. Tribus diebus, vt deuotioni populi fieret satis, sacrum corpus insepulcum mansit; deinde in Conuentum de Sanguioe Christi, ab Archiepiscopo Valentinio, deportatum, in feretro ad cornu episcopæ vlti collocatum: inter quoque ab omnibus parochiis, ordinibus, & societatibus totius vrbs, frequentatione illustratur: tumque transactis diebus tribus, terzæ burnatum est in Capella maiore eiusdem Conuentus ad cornu Episcopi: vbi remansit usque ad ann. 1605. mensis Februarij, quo idem Archiepiscopus illud translulit in suum Collegium-seminarium, atque in eam sepulchrum à sabbatè extructum, recondidit, cum hoc Epitaphio lapidi alabastræ exarato.

Beata Margareta Agullona, Setabensis, professionis Franciscane, obiit, IX. Decembris, anno à Natiuitate Domini M. DC. atatis sue LXXIV. Claris hac Virgo eximia vita penitentia, & frequenti extasi, assiduos dolores in eisdem partibus accepit, in quibus Christus Dominus vulnera, feria quarta in capite, coronæ instar. Meritis est magna opinione sanctitatis, & funere pietate celeberrima.

Maximis etiam miraculis coruscavit tum in vita, ac post mortem. De ea copiosè agit Daça sup. lib. 4. c. 34. vique 44. illi que meminerunt Ioannes de Torres in Prædicationibus exhortationibus super Regulam Tertianorum fol. 18. pag. 2. Salazar. lib. 3. chronic. prouinc. Castellæ, caput. 15. à quo Beata Bullona, simpliciter vocatur.

QUARTO IDVS DECEMBRIS.

M Armandæ in Gallia Aquitania, Beatorum ^a Ioannis Goffonij, & Raymondum Rosfeldi, Martyrum: quorum prior, iam septuagenarius, plumbeis sphaerulis ab hæreticis traiectus: alter verò gladio percussus, animas celo reddiderunt, Martyrij palmam consequuti. In Italia, Beati ^b Thomæ & Thericio, Confessoris: pietate, Religione, & zelo altissimæ paupertatis insignis. Vilnæ in Lituania, Beati ^c Stanislai Huiumacensis, Confessoris: eximia contemplatione & vitæ sanctitate spectabilis. Xalapæ in India Occidentali, Beati ^d Francisci Marguinz, Confessoris: qui sedulo laborans in prædicatione Evangelij, verbo & exemplo, complures infideles Indos ad Christum adduxit. Baragiz in territorio Toletano, Beati ^e Petri à Cæsaraugusta, Confessoris: qui mira mansuetudine ac humilitate præditus, virginitatem perpetuò coluit illæsam, & donis cælestibus maximè enituit. Volaterræ in Hethruria, Beate ^f Eufraziæ Volaterranz, Virginis: dono prophetiæ & miraculorum celebris.

DECEMBRIS X.

5. 1. **B** *Beati Ioannis Goffoni, etc. Martyrum.* a] Hæreticis in Conuentum minoricum Matmandæ (quod est Aqortanz oppidum) seueniens: illum omninò deformatur. Et quomodo inanuntis conuolauerit, cum nec ipse quidem insontibus pepercit: in hac enim eorum cruentissima persecutione, duos Martyres oobis pepererunt: B. Ioannem Goffonum septuagenarium, (qui ad palmam in medio foro alligatus, atque plumbeo globali ab hæreticis ob catholicam Religionem transtuerberatus, spiritum emisit) & Beatum Raymondum Rosfeldum, (qui etiam hæretico gladio confossus, interit) felici agone illustres. Scribunt de eis. Gonzaga 3. part. orig. seraphic. Relig. in præfatio Conuentu, qui est 19. protuque. Aquitanic Antiquior. Barezzi 4. part. chronic. minor. libr. 5. capit. 25. ad ann. 1571. Daça lib. 3. cap. 58. Wadinghus tom. 2. Annal. minor. ad ann. 1571. §. 27.

5. 2. *Beati Thomæ & Thericii, seu de Tremis, Confessoris.* b] Hic paupertatis Evangelicæ acerrimus fuit p. opugnator: cuius rei gratia, graues persecutiones sustinuit: viâ cum B. B. Conrado ab Offida, Petro à Monticento, & aliis sanctis viris: qui simul ad Sedem Apostolicam confugientes, benigne sunt recepti. Ita vt Sanctus Cælestinus V. Papa, quamplurimis fauoribus & prouisionibus eos munierit, & ab æuulis separatis, sua protectione, conseruauerit. Vide Martum Vlyssiponensem 2. part. chronic. minor. libr. 5. cap. 27. Wadinghus sup. ann. 1194. §. 9.

5. 3. *Beati Stanislai Huiumacensis, Confessoris.* c] Vir fuit Religiosissimus, Poloniarum natione, qui à Beato Patre Ioanne Capistrano, minoretico habitu indutus, in omni victu ac perfectione, ad vltimum vique vitæ suæ terminum profecit: tantumque patrem, sui status auctorem, pro vrbibus immutauit, quapropter cum Sanctis beatissimis pijs credatur. Arguit de eo Gonzaga part. 2. io BB. viris huiusmodi Oratins. item part. 2. in Conuentu Sancti Francis Vilnensis vrbis: vbi tumulatus iacet. Barezzi sup. libr. 3. cap. 19. Toffiniana lib. 4. histor. seraphic. ab eo B. Stanislai vocatus. Picquetus in catalog. vrbis. illustr. Franciscan.

5. 4. *Beati Francisci Marguinz, Confessoris.* d] Ex Victoria Diocesis Calaguritanæ in Hispania, octiduos erat, protuque Cannabrix alumnus: qui in Indium Occidentium transeiit ann. 1550. post assecutum Indicum

idioma, tot talesque in Infidelium conuersione fecit progressus, adeoque mitis, humanus, affabilisque omnibus fuit: vt cuius alteri ex præcipuis Dominicæ vniuersitatis illis in partibus, cultoribus comparandus facillè veniat, & ab omnibus Deo dilectus passim nōcupatus sit. Hic igitur tantus vitæ præuissima infirmitate, ex labore & incommodis in ipsa Catholice fidei prædicatione, contracta, cum maxima sanctitatis opinione, ac ingens sui desiderium consistribus relinquens, in Domino obdormiuit: sepultusque est Xalapæ, in Conuentu Dominice Natiuitatis. Memoratur à Gonzaga part. 4. sup. in eod. Conuentu, qui est 65. prouinc. S. Evangelij. Barezzi sup. libr. 4. cap. 22. Rapin o in histor. general. orig. Recollector. decad. 7. part. 1. §. 2. pag. 366. Mariano lib. 2. cap. 51. chronic. illustr. obliuiscunt. Reform. Grauna in vrbis Tremis part. 2. c. 14.

Beati Petri, Confessoris. e] A patria cognomine accipit, Cæsarangustanus dicitur. Egit nouitium, in Conuentu S. Francis de Tepez, qui est 30. prouinc. Sancti Ioseph. Tanta mansuetudine & affabilitate erroratus erat, vt ceteros in admirationem adduceret. Pax interior, & pures exterior maxime in eo collucebant. Humilis, charitatus, & amabilis supra modum extitit. Virginitatem perpetuò seruauit: & lethali peccato nusquam inquinatum se sensit. Cibico aspero, & discipulis cruciatu corpus edomabat. Deuotissimus erat erga mysteria Natiuitatis, & Passionis Christi: tumque erga Augustissimum Eucharistia Sacramentum: cum Magister Nouitiorum factus fuisset, eos sui ipsius exemplo iuducebat ad virtutis amorem: eandem mortificationis exercitia agens cum ipsis: & miris documentis Christi iugum suse ostendens. Plura de eo refert Ioannes à Sancta Maria part. 2. chronic. præfata p. 1. lib. 4. cap. 30. ad ann. 1600. quo floruit. Obiit sanctissimè apod Conuentum Baragiz, qui est 15. eiusd. prouincie.

Beati Eufraziæ Volaterranz, Virginis. f] Florebat circa 5. 6. ann. 1560. apud Monasterium Clauillam Volaterræ in Tuscia: vbi & tumulata iacet, in signa vitæ sanctitate conspicua: quippe que tam in vita, quam in morte plurimis claris miraculis, atque prophetico spiritu donata fuit. De ea mentionem faciunt Gonzaga part. 1. sup. in eo Monasterio, quod est 1. prouinc. Tuicæ. Barezzi sup. libr. 4. cap. 30. sub ann. 1564.

TERTIO IDVS DECEMBRIS.

Beneuenti, Beati ^a Monaldi eiusdem vrbs Archiepiscopi: vita & eruditione preclari. Rellaniz in territorio Aqvensi, Beatorum ^b Anonymorum Confessorum, Seraphici Patris Sancti Francisci Discipulorum: qui ablegati in Galliam, mira sanctitatis odore vbiq; sparferunt. In Italia, Beati ^c Pauli Brixienfis, Confessoris: qui potens opere & sermone, signis admirandis refulsit. Aquilæ in Vestinis, Beati ^d Baptistæ Heluetij, Confessoris: eximie sanctitatis viri. Castanci in territorio Toletano, Beati ^e Ioannis de Aluarez, Confessoris: charitate & patientia laudabilis. In territorio Hispanensi, Beati ^f Bernardini Biarenfis, Confessoris: qui orationibus, disciplinisque vacans; humilitate ac charitate, necnon, vitæ perfectione admodum enituit. Augnonij in Castella, Beati ^g Petri à Guadalaxara, Confessoris: virtute abstinentiæ, oratione, & penitentiæ exercitiis spectabilis. Plateæ in Sicilia, Beati ^h Guillelmi à Catalagirone, Confessoris: dono prophetiæ ac miraculorum illustris.

DECEMBRIS XI.

5. 1. **B**eati Monaldi, Episcopi. a] Hunc Archiepiscopum beneuentanum fuisse adnotatum cum Antonio Possuino in Apparatu sacro. tom. 2. Salazar in defensione pro immaculata Concept. Virg. cap. 42. scul. 14. Bellarmino tom. 7. de scriptob. Eccles. sub ann. 1320. Willoto Athenarum orthodoxar. Franciscan. littera M. At quæ ab ipis mox adduntur: videlicet, eundem Martyrio coronatum in Arghenga Vrbe Saracenorum ann. 1312. & alia cetera, quæ aliis consentiant: haud valemus obsecqui. Primò, ob dissimulantem temporum. Nam ille Beatus Monaldus, qui eò loci, apud Saracenos passus est, Martyrium subit ann. 1288. seu 1289. vti ostendimus a. Martij, ex Sancto Antonino, Marco Vlyssiponensi, Bosio, & aliis. Igitur Martyr ille Monaldus Arghengx pro Christo occisus, non est iste Archiepiscopus: sed alius ab eo. Secundo, ob differentiam locorum: qui enim Arghengx Martyrium completit: ibidem à Grecis sepultus est: at B. Monaldus (cui attribuitur tot o pulcula edita) quieuit in pace, apud Conuentum Iustnopolitanum, provincie Dalmatiæ: prout constat, ex us quæ 9. Nouemb. annotamus: igitur nec B. Monaldus Martyr, nec B. Monaldus Archiepiscopus præfatus, Authores fuerunt horù operum: qui in lucem proderunt, sed alter diuersus ab illis: nempe Beatus Monaldus Iustnopolitanus: sic nuncupatus, licet Picenus esset: quem admodum superius suo loco demonstrauimus. Quare hi B. Monaldi, sunt tres vti omninò distincti, loco, tempore, & dignitate: labunturque errore, qui ex tribus vnum faciunt: aut quæ tribus diuisim conueniunt: hinc vni Archiepiscopo Beato Monaldo conueniam attribuit.

5. 2. **Beatorum Anonymorum, Confessorum.** b] Rellaniz ciuitas sita est, inter Ciburcum & Aptam - Iuliam, iuxta Alpes, Diocesis Aqvensis in Phocensi provincie. Haud longè ab eo extat Conuentus Sancti Francisci, qui est 31. provincie Sancti Ludouici: de quo dicit Geozaga ibid. part. 3. origin. seraphic. Relig. Non preclarè ab eo est antiquissimus Conuentus Fratrum monachorum de Obseruantia, extructus à sanctis Beatissimi Patris Francisci, quarum corpora videntur sacratissimè quiescere eius maximo honore ac reuerentia. Wadinghus toti. 1.

Annal. minor. ad ann. 1136. §. 16.

Beati Pauli Brixienfis, Confessoris. c] Eximiat prædicator cum esset, bonorum operum meritis, ac virtutum laude floruit: qui suis precibus, caris vitium restituit, & alia signa edidit non pauca. Illius meminit Marcus Vlyssiponensis t. part. chronic. minor. lib. 4. cap. 28. sub ann. 1439. Tullianus lib. 2. in prouinc. Mediolanens.

Beati Baptistæ Heluetij, Confessoris. d] Obiit circa ann. 1100. sepultusque est in Conuentu Sancti Bernardini Aquilæ: vbi floruit vitæ sanctitate. Memoratur à Marco Vlyssiponensi. part. 3. sup. lib. 9. cap. 47.

Beati Ioannis, Confessoris. e] Erat hic Laicus professione, ingenti charitate repletus maximè erga egenos & pauperes, quibus erogabat, quicquid manus & affectus eius inuenire poterat. Dio & grauitè infirmatus, patientissimè se habuit, & vitam sanctam sine conculsit, in Conuentu sanctæ Mariæ de Casbeno, qui est 9. provincie Castellæ. Ita Salazar lib. 2. chronice. eiusdem prouinc.

Beati Bernardini Biarenfis, Confessoris. f] Prouincie Sancti Ioannis Baptistæ Discalceatorum fuit alumnus: moxamque traxit apud Conuentum Dominæ nostræ de Laureto Montfortij, qui est 3. eiusd. prouinc. Eximius Dei seruus extitit, & ingentis perfectionis vir, magna humilitate ac charitate pollebat, sanctæ orationis amanatissimus erat, Deo gratissimus & vita sanctissimus. Præfata sua prouincia egressus est vt in Indiam se conferret, eo sine: vt salutè, conseruacione Indorum insularum, & martyrium, si opus esset subiret pro Christi nomine. At contrarium accidit voluntatiq; martyrium defuit: nam cum in Conuentum Verguis Deiparæ de Loreto, propè Hispaniam in Andalusia, aduenisset, infirmatus est ad mortem, & paulò post sanctissimè obdormiuit in Domino: ad cuius exequias ingens populorum concursus factus est, ob deuotionem, qua omnes ipsam proferebantur. Arguit de eo Ioannes Ximenez in lra Chronolog. prouinc. Sancti Ioannis Baptistæ. Barreuz 4. part. chronic. minor. lib. 1. cap. 69. ad ann. 1580. & Ioannes à Sancta Maria part. 1. chronic. prouincie Sancti Iosephi lib. 2. cap. 40. ad ann. 1580.

9. 7. *Beati Petri, Confessoris. g.]* Inter Fratres Laicos multum replendis hic Ghisli seruus, charitate erga pauperes plenus, ciborum parcimoniam sectatus, à carne & vino abstinuit, sicque modicè aliis de rebus comedeat, vt vix censetur sibi sufficiens ad sustentationem. Secreta infirmitate conatus, clam, diuque cum patienter sustulit, nec medico vlcus aperuit, nisi extrema necessitate coactus. Non propeca destruxit à labore manuum, vel penitentias suas in aliquo temperauit. Sanctæ orationis spiritum in se, post Matutinas, ita ardente flamma amoris excitabat, vt genuflexus, ante Augustissimum Sacramentum, noctis residuum consumeret: recedentibusque aliis, ipse asperissima disciplina corpus suum edomaret. Eo tempore, sæpè visus est globosissimæ mari splendens super eum altare. Solitudinem amans, seculares omnino deuitabat, quicquam eum vt sancti, à Deo charum summè venerabatur. Singularis fuit eius paupertas: semper discalceatus

incedebat, quædamuis grauius dolentibus premeretur in pedibus. Solo, vnicuique habita, veterano, paupere, & aspero induebatur: solo, vel tabula, vtebatur ad somnum capiendum. Tanta reuerentia Sacerdotes proferebantur, vt nunquam eos alloqueretur, vel ab eis quidpiam acciperet, nisi genuflexus, osculataque eorum manum. Augnonij in Conuentu Sancti Sebastiani, (qui est 26. provinc. S. Iosephi) spiritu sanctè emittit: teste Ioanne à Sancta Maria, part. 1. sup. lib. 3. cap. 33. ad ann. 1590. quo floruit.

Beati Guillelmi, Confessoris. h.] Sux Regule obsequiosissimus, in oratione assiduus, in vita magne existimationis apud omnes fuit: quemque Dominus, quo ad vitam, spiritu prophætico: & post mortem, illustrem reddidit. Obiit in Conuentu Sancti Petri Placeæ (qui est 12. provincie Siciliæ) anno 1592. Iuxta Graunam in *Monte Taurino*, part. 2. cap. 24.

PRIDIE IDVS DECEMBRIS.

IN Romana Insula, propè Assisum in Umbria, Beati ^a Conradi Offidani, Confessoris: oratione ac contemplatione, humilitate & charitate conspicui: quem Deus innumeris prope miraculis in vita & post mortem misificauit. Pennæ Bilio- rum in Piceno, Beati ^b Pauli Clodienfis, Confessoris: qui scientia ac pietate præclarus, vitam in omni patientia, humilitate, & innocentia exegit. Populæ de Angelis in India Occidentali, Beati ^c Roderici Beneuuenti, Confessoris: qui multas ac varias Indorum gentes ad Christum, verbo & exemplo conuertit: demùm sanctitate clarus, sælix obdormiuit in Domino. Eboræ in Lusitania, Beati ^d Hieronymi à Villa-vitiosa, Confessoris: eximie perfectionis, penitentis, atque in proximis Epidymia laborantes summæ charitatis viri. Toleti Beati ^e Iosephi de Roca Verti, Confessoris: genere, virtute, ac Religione, illustris. Cadafalsi in territorio Toletano, Beati ^f Andree de Vera, Confessoris: qui humilitate, oratione, atque mortificatione eadmodum enituit.

DECEMBRIS XII.

9. 1. *Beati Conradi de Offida, Confessoris. a.]* Picentis erat natione oriundus ex Offidano oppido, eum autem 15. esset annorum habitum seraphicæ Religionis induit: studioque litterarum addictus, haud paruum incrementum fecit: sed maiores profectus dedit: dum verè, christianeque scientie incubuit. Nam perfectionis viam ingenti spiritus feruore aggre diens, charitati & humilitati instantius adhefit: quamobrem, & per annos decem coquinae libenter inseruauit: & vitæ ad eiectionem nam petendam exiuit. Moris erat, apud Conuentum montis Alernis in Tusciam, quosdam Fratres Sacerdotes deputari ad commemorandum intra sacellum S. Francisci sacrorum Stigmatum) vbi & cubacula haberent, (ne mendicationis ergo egredi cogentur) & necessaria omnia suppeditarentur. Hi diuino tantum celebrando officio, continuisque meditationibus vacabant: & inter reliquos sanctitate insignes ad id munus exequendum à Generali totius Ordinis Ministro selgebantur. De quorum numero B. Conradus *Offidani* aliquando fuit. Is itaque eum inuitus eo fuisse delinatus, seque tanta habitatione indignum iudicaret, & perduca foret *Beneuuenti* Antoniana, de tertio Franciscanorum Ordine, sanctissima formosa, per litteras petit, vt se inde à Generali Ministro amouendum curaret: cui illa fuisit, vt pe-

dem sigeret, quandoquidem id gratissimum Deo futurum, sibi que benè successurum esse: quod & rei probatur euentus.

Concionator egregius extitit, & sanctitate vitæ in 9. dignis: orationi ac contemplationi intentus, Beatissimæ Disparæ, & Angelorum, aliorumque Sanctorum, præcipue Beati Agidij, Diui Francisci Socij visitationibus sæpè frucebat. Quinque mortuus, suis precibus ad Deum factis, ad vitam resuscitatus: & innumera propè miracula in vita ac post mortem edidit. Obiit ann. 1506. hac die, dum prædicaret apud Insulam Romanam, (que vulgè *Babilis* dicitur) propè Assisum r cuius corpus ibidem humatum est. Verùm, postea bello inter Perusinos & Assisios vigente, Perusij translatum est: ibique in sacro Ecclesiæ S. Francisci, in arca lignea, crebris cotulcanis miraculis, quiescit. Ague de co Pisanus lib. 1. conformitat. fruct. 8. & 11. part. 2. in prouincia S. Francisci: item lib. 2. fruct. 2. parte 2. in med. Codex M.S. A. abbat. S. Victoris Parisiensis, in Fratib. minor. sanctitate illustris, prouincie eiusd. Marcus Vlyssiponensis 1. part. chronice minor. lib. 4. cap. 4. item 2. part. lib. 5. cap. 27. & 28. ac lib. 6. cap. 27. & seq. Tollianensis lib. 1. histor. seraphic. in eo, & lib. 2. in Generali 4. B. Ioanne à Parma. Gonzaga 2. part. origin. seraph. Relig. in BB. vitis huius Or-

dinis. item part. 2. in Consuetu 17. prouine. Tusciz. Picquetus in catalog. viror. illustre. Franciscan. Algizira in Athere Epologica totius Ordinis minor. Wadinghus tom. 1. Annal. minor. ad ann. 1211. §. 38. & 1215. §. 27. item tom. 2. ad ann. 1254. §. 47. & 1289. §. 27. ac 1294. §. 9. item tom. 3. an. 1306. & tom. 4. ad ann. 1399. §. 28. & 29. Grauna in *uote Taurinis* part. 2. cap. 13. Ferrarius in catalog. Sanctior. hac die.

B. 3. *Beati Pauli, Confessoris. b* Fuit hic è Fossa Claudia, apud Venetos, honesta familia natus; adolefcente uero exate, litterarum studio sic addictus erat, ut in Philosophia ac Theologia, necnon in utroque iure, optimè versatus sit: & propterea generalis Vicarij officio plerumque apud Clodienfes Episcopos perfundus, maximam apud omnes tum prudentiz, tum pietatis existimationem sibi comparauit. At, perfectioris uitæ desiderio flagrans, moniorum Fratrum de Obsecrantia habitum sumpsit, in quo tantopere excelluit, ut nemo uitæ innocentiæ, nemo morum disciplina, orationis studio, humilitatis uirtute, & austerioris uitæ cultu, illo præstantior erat. Verùm audita nota Capucinorum fama, continuo se illis adiunxit: ubi tanta admirabilis uitæ præstantia inter ceteros enituit, ut quæ spectatissimam uirtutum luce, prima illa Reformationis primordia illustrauit. ut quamprimum ad illius stabilitatem, ac splendorem suo exemplo contulerit: tum denique ann. 1511. diem supremum agens, post se sua uirtute & sanctimoniam præluserit. Scribunt de eo copiosè Vlyssiponenfis 3. part. sup. lib. 9. cap. 22. 24. & 25. Bonerius tom. 3. Atinal. Capucinor. ad ann. 1511. §. 6. & c. Grauna sup.

B. 4. *Beati Radrici, Confessoris. c* Prouinciz olim Sancti Iacobi alumnus fuit: qui eùm ingenio polleret, salutemq; Indorum maximè sitiret, ad eas partes transfretans: ubi postquam Indicum idioma didicisset, tot populos, tum intra prouinciz S. Euangelij fines, tum quoque in Xaliscana Regione, præsertim uerò in Valle Wandetana, ad fidem conuertit, ut uix sibi parem ea in re habuerit. Erat quippè diligentissimus Dominicz uinæ operarius, uirtute multa præditus, uita exemplari atque cæmia sanctitate adornatus: quapropter ab omnibus, uisus ac mortuus, maxima in ueneratione est habitus. Tumulusque iacet in Contentu S. Franci-

sci Populæ de Angelis, qui est 18. prouinc. S. Euangelij. Memoratus è Gonzaga ibidem part. 4. sup. Barretto 4. part. chronice. minor. lib. 4. cap. 19. sub ann. 1560. Daça ibidem. lib. 2. cap. 25. & 10. Marieta lib. 17. histor. Eccles. SS. Hispan. cap. 19. Rapinæo histor. general. orig. Recolletor. decad. 7. part. 3. §. 1. Mariano chronice. sinctor. obseruant. Reformat. lib. 2. cap. 42. & lib. 2. cap. 40. Grauna sup.

Beati Hieronymi, Confessoris. d Mira sanctitate floruit: cuius penitentia, humilitas, & ad proximum compassio, fuere ineredibiles: unde ann. 1180. pestiferis numistrans, sanctissimè occubuit. Teste Gonzaga 3. part. sup. in Consuetu Sancti Antonij Eboræ qui est 12. prouinc. Pietatis. Barezzo sup. lib. 7. cap. 37.

Beati Iosephi, Confessoris. e Nobilis genere, nobilitate uirtute euasit: quippe qui suæ Regulæ Observantissimus extiterit: habitu, uisû, & ceteris rebus paupertatis: tum denique malis penitentiz exercitiis præclarus: sancto sine quaerit apud Conuentum Iohannis Regum Tolcti, qui est 6. prouinciz Castellæ, ut refert Salazar lib. 3. chronice. eiusdem prouinciz cap. 12.

B. Andrea, Confess. f Iunenis Religionemersa, hinc intravit: in at præclaro ingenij, & bonæ indolis. Litteris & sacre Theologie egregiam quidem operam nauauit, sed in uirtute amplius profecit, magno cum exemplo humilitatis, mortificationis, & totius perfectionis. Factus prædicator, sic eleganter, facundè, ac efficaciter concionabatur, ut uix parem in eo dicendi genere haberit. Paupertatis addictissimus erat, & paucis in uisitu, uisû, somno, uerbo, & c. sed largus in scientiarum studio, & orationis tempore. Quotidie disciplinis corpus flagellabat: post Matutinas, genuflexus perseuerabat in oratione. Missæ sacrificium multa cum pietate celebrabat; quo peracto, in cellam se recipiebat, assidè lectioni, & studio uacans. Debitum mortis soluit apud Conuentum Doininæ nostræ de Angelis (qui est 7. prouinciz Sancti Iosephi,) prope oppidum Gadafallum, Hispaniè *Gadafalls*: teste Ioanne à S. Maria 2. part. chronice. ebdem. prouinc. lib. 4. cap. 25. ad a. 1600. quo floruit.

IDIBVS DECEMBRIS.

IN Salmastro Perfidis, Beatorum^a Antonij & Aldobrandini, Martyrum. Cholleti, in territorio Malacensis, Beatorum^b Martyrum Aymerici, & socij eius: qui in persecutione hæreticorum Calvinistarum, capibus conuulsis, victores abierunt in cælum. Charriaræ in territorio Viennensi, Beati^c Ioannis de Tello, Martyris. Ratisponæ in Bauaria, Beati^d Bartholdi, Confessoris, & Concionatoris celeberrimi: qui suis feruentissimis concionibus ad populum, innumeras fidelium animas Christo lucratus est & signis atque portentis, tum virtutibus maximis, gloriosus, migravit in cælum. In Tulcia, propè Castrum S. Geminiani, Beati^e Bartholi, Confessoris, Tertiarij genere, & virtutibus illustri. Auriz, in Hispania, Beati^f Gonzalvi Sanchesij, Confessoris: qui auitam nobilitatem virtutum splendore superans, miraculorum gloria extirp sublimatus. In Hechturia, non longè à Castillione Artino, Beati^g Ioannis - Antonij de Parma, Confessoris. Apud Sanfeuerinum Apuliz oppidum, Beati^h Iacobi à Turrebõna, Confessoris: Cobilini, in territorio Gnesnensi Beatiⁱ Iustini, Confessoris: summæ simplicitatis & humilitatis viri. Bidgostæ in Polonia, Beati^l Blasij Lithuani, Confessoris: pietate & charitate celebris. Onihuelz in Hispania, Beati^m Bartholomæi à Sancta Marina, Confessoris: virtute abstinentiæ & orationis dono inclyti. Sangri, in territorio Triuentino, Beatiⁿ Petri de Ferrazano, Confessoris: amore in Christum Dominum conspicui. Luiuiz, in territorio Legionensi, Beati^o Ioannis à Guaza, Confessoris: qui in laboribus & vigiliis assiduus: patientia & magno spiritus feruore donatus erat. Toleti, Beati^p Francisci à Sancta Lucia, Confessoris: eximie sinceritatis, puritatis, & patientiæ viri. Senis in Tulcia, Beate^q Mez, Tertiariæ, Religiosissimæ femine. Messanzæ in Sicilia, Beate^r Eustochij, Virginis, quæ illustri exorta profapia, tot sanctitatis radiis emicuit, vt prima Abbatißa ea in vrbe electa, miraculis in vita & post mortem nunc vsque fulserit.

§. 1.

DECEMBRIS XIII.

Beatorum Antonij & Martyrum. a] Salmastro, siue Salmastro Per fidem, glorioso Martyrio obtulerunt, miraculoseque post mortem miserunt: vt testantur: B. Bartholomæus Pisanus lib. 1. conformitat. fruct. 8. & 21 part. 1. in Fratr. minor. sanctuar. illustrib. in vicata Orientis. Codex MS. Abbat. S. Victor. Paris. ibid. Gonzaga part. 1. cap. 1. setaphic. Relig. in Beatis viris humiliter Ordinis. Toffinianus lib. 1. hilot. setaph. Wadinghus tom. 2. Anral. minor. ad an. 1284. §. 2. prius vocabatur Antonius, alter verbò Aldobrandianus, seu Aldobrandinus de Amantati, vel Amantati, sicut Amantati, Florentinus seu de Insaurati. Picquetus in catalog. viror illust. Francican.

§. 2.

Beatorum Aymerici, & sociorum Martyrum. b] Prius tantum meminit Barezzus 4. part. chronic. minor. lib. 6. cap. 16. atque hunc magnam venerationem habere, ob viam illius sanctitatem: illustreque pro fide Catholica Martyrium ab eo perpassum. At Reuerendissimus Antistes Gonzaga, duos tunc Martyrio coronatos fuisse commemorat, tertia parte sop. in Conuentu minorum Cholleti, qui est 6. prouine. Turonie Pictauiens. dicens. In superioribus vico seditionibus Gallie, anno Domini 1162. demeritis sunt hic Conuentus ab hæreticis: vbi etiam duo Fratres, magna fide & incredibilis constantia, pro confessione Christiana, Apostoli-

ca, & Romana Religionis, crudelissimè sed tamè gloriosissimè suam sustinuerunt: passi sunt igitur anno millesimo quingentesimo sexagesimo secundo, Cholleti apud præfatum Conuentum, in extremis Episcopatus Malacensis finibus situm; vbi capibus eorum contractis vi, ac violentia sclopatoriæ hæreticorum, illustre fidei testimonium præbuerunt.

Beati Ioannis de Tello, Martyris. c] Crudelissimè necatus est ab hæreticis anno millesimo quingentesimo sexagesimo septimo, propè Charrieras: cognominabatur, de Tello, Gallicè, de Tello. Iuxta Picquetum, in Descriptione prouincie Burgundiz, vbi de Conuentu Charriarum: at Foderetus ibid. vult ipsum fuisse vocatum Ioannem de Sallis: eratque Guardianus eiusdem loci, dum mortem pro Christo excepit.

§. 3.

§. 4.

Beati Bartholdi, Confessoris. d] Vocitatur etiam Bertholdus, seu Bertholdus, Ratisponæ natus, clarus integritate vitæ, atque Christianæ eloquentiæ orator insignis. Concionator magnus in duobus Germaniz prouincijs, in Thuringia, Bohemia, &c. Huius prædicationis verba vitia, & magnifica facta, vt athenus Heliz, peccatores ad Dominum ducebant; nam multos Vngaros conuertit, eum in fides Camani multos seduxissent. Super caput ipsius in Thuringia, à fide dignis

Religiosis vtriusque sexus, cum secundum morem facterent, plures coronæ fulgidæ videbantur. Tantum autem profecti vniuersitati tam populi, quam clerici, ut omnium in cordibus & auribus fuerit admirandus. Sex aginta amplius millia hominum, imo & ad centum millia, eius conciones frequentatæ, litteris peditur. Hic feliciter obiit ann. 1271. in Falso Sanctæ Lucie Virginis & Martyr. Sepultus Ratispone apud Fratres minores: cuius sepulchrum adhuc non solum incolis, & v. n. g. venerabile est. Scribunt de eo Pisanus, sup. in p. uenice. Argentinensis, & Codex M. S. San-Victorianus, ibid. sup. Gonzaga part. 1. & Toffianinus, lib. 1. sup. Wadinghus tom. 1. sup. ad ann. 1266. §. 61. & tom. 2. ad ann. 1272. §. 16: & seq. item in Additionibus. ad 1. tom. §. 23. & ad tom. 2. §. 19. Willotus in Athenis orthodoxis Franciscan. Sedulus in commentar. ad vitam S. Francisci cap. 3. §. 8. Chronica Saxoniz M. S. ad ann. 1256. & 1273. Andreas, Presbyter Ratispontens. lib. de Monasteriis Bavariz, ad ann. 1251. Henricus Pantaleo part. 2. de viris illustrib. German. ad ann. 1262. Annales Steronis, ann. 1250. & 1253. Chronicon Augustini. ann. 1253. & Schienese, eodem anno. Marianus lib. 2. cap. 17. Bruschius de Monasteriis Germaniz, in Monasterio Fabariensi. Crusius part. 3. Annal. Suevic. lib. 2. cap. 12. Author. Metropolis Salsburgensis pag. 218. Simlerus in Epitome. Bibliothecæ Gnesin. Picquetus sup. Cornelius à Lapide comment. in Num. c. 14. vers. 30. Brouzius tom. 13. Annal. Eccles. ad ann. 1253. §. 8. & 1260. 4. 10. qui tamen. feb. ann. 1251. §. 12. et Auentino lib. 7. Boice. Annal. vult hunc fuisse Dominicanum; sed egregie ac doctè refellitur ab Herwarto, in Manifesta errorum Brouzini in sua Buariz: Wadingho sup. & Nizela Franciscana pag. 12. Radero in Bauaria sancta, pag. 154. De eo Ferrarius in catalogo Sancto. die sequenti. Vinum hanc possum pertransire intusquam, quod legitur apud S. Antonin. part. 3. chronic. titul. 14. cap. 9. §. 2. hinc verbis. *Creuit tempora in Almania fuit Conuentus minorum multiplicatus: & multi Fratres sanctitatis & miraculis ibi claruerunt. Inter quos fuit Frater Bertholdus, egregius predicator, in Ratisphona tumulatus. Hic cum sermone peccatum quoddam predicaret, valde detestando, & grauiorem ostendendo, quod dicitur mulier, quæ tale peccatum commiserat, audiens, verbi spiritus exire tanquam virtutis: & efficaciter profuitate percussa, caute dolere compungitur, quod spiritum exhalauit. Tunc populo super hoc tumulauit, Frater Bertholdus scientium imperans, & omnibus iniunxit, ut orarent; quod Dominus super hoc beneplacitum suum renoueret. Ipse igitur, & alii orantibus, mulier illa mortua resurrexit, & dixit: quod ad Diuinum iudicium conuicta, propter compunctum conscientiam, fuerat ab æterna pena liberata; sed res confiteretur peccatum perpetratum, nec confessori intimatum fuerat propterea à mortuis renouata. Et inter cetera manifestans, quod tandem bona, quæ obtulerat, sexaginta millia hominum fuerant in diversis partibus orbis ex sermo conuicta, de quibus tantum tres Portugarum interuenerunt, ceteri in infernum spoliati: excepto vno Fratre Ordinis minorum, qui per Portugarum transiens subiectis, accepit secundum animabus, quæ sibi erant concessa, inde conuicti Paradisum ascendit. Eadem referunt Marcus Vlyssipontens. 2. part. chronic. minor. lib. 1. cap. 15. & 10. & alij.*

§. 5. *Beati Bartholi, Confessoris. ** Hæreticus natione, ex oppido Sancti Germani fuit oriundus: genere & virtutibus illustris: ibidem obiit ann. 1300. cuius corpus delatum est ad Ecclesiam S. Augustini: tertij Ordinis Scaphici exitus alumnus, Sacrosanctus sanctissimus.

Illius meminerunt De Busto 2. part. Rosarij Quadragesimal. ferm. 17. part. 2. Toffianinus lib. 1. supra in S. S. Tertiaris Ordinis minor. Gonzaga part. 1. ibid. & part. 2. in Conuentu 1. ferrariens. Tofsciz. Wadinghus sup. ad an. 1300. §. 4. Ferrarius sub ibid. Decemb. in S. S. Italiz. Latius autem Marcus Vlyssipontens. 2. part. chronic. minor. lib. 6. cap. 24. & 25. Algeiza in Aybore Episcopica totius Ordinis. Franciscan. De Sillis in cap. 1. Regul. tertij Ord. Salazar lib. 6. chronic. prouinc. Castellæ cap. 9.

Beati Gualfani Sancti, Confessoris. * Agit de eo §. 6. Pisanus his verbis. *In loco Anra iacet Gualfani Sancti, qui fuit nobilis generis, sed pessimus latro & homicida; sed ad Dominum conuersus, factus Frater minor, tanta fuit humilitatis, quod sermibus leprosis, eorum lenando videret: per quem in virtutibus crescentem, Deus signa ostendit in vita & post mortem. Hic ille: lib. 2. fruct. §. part. 2. in prouinc. S. Jacobi: que iterum testimonij fruct. 9. & 11. part. 2. ibid. Toffianinus lib. 1. eundem confirmat: & Wadinghus sup. ad ann. 1257. §. 18. & tom. 4. ann. 1361. 4. 2. & 1. Tacent vtroque talia scelera, Gonzaga part. 1. sup. in BB. viris huiusce Ordinis. & part. 3. in Conuentu S. Francisci Orens. vbi, qui est 13. prouinc. S. Jacobi. Marcus Vlyssipontens. 2. part. sup. lib. 9. cap. 14. & 15. vbi ipse conuersionem eius mirabilem latè describit: dùm grauissima infirmitate detentus votum emisit Religionis Scaphicæ quod sanus effectus mox adimplet, relictis vore, ac liberis, dieipenditque omnibus suis bonis. In hoc etenim Ordine alperimus, sanctissimumque vitam duxit: obiitque ann. 1161. Sepultus Amig, vulgo Orresis in vita & post mortem miraculis clarus. Vocatur autem B. Gualfani, seu Gualdofani, Sanctus, Sanctus, & Sanctus. Picquetus sup. Mariæ lib. 17. histor. Eccles. Sancto. Hispan. cap. 2.*

Beati Iacobi Anisij, Confessoris. * Huius in oratione assiduis mirabilis procius exibat: obile omnium generis virtutum ornatus, sepulturamque natua est in Conuentu S. Christophori Castellensis Aretini, qui est 16. prouinc. Tuscor. Vide Gonzagam ibidem part. 2. sup. Floreat ann. 1440.

Beati Iacobi, Confessoris. b Pissimus Sacerdos extitit, suæque professionis atque status zelantissimus, diem clausit extremum in Conuentu S. Bernardini, oppido Sancti Seuerini, qui est 9. prouinc. S. Angell. Ita Gonzaga ibid. part. 2. sup. Claruz ann. 1455.

Beati Iuliani, Confessoris. i Mira simplicitate, atque profundissima humilitate exornatus erat: cui Christus paulò ante mortem apparet, bono animo esse peccator, quandoquidem se in exarulatorum laborum periculum habiturus esset. Eius ossa honesto tumulo excepta fuor in Conuentu Cobleniens. quæ est 6. prouinc. Poloniz: vti refert Gonzaga ibid. part. 2. sup. vbi eat ann. 1430. Daza 4. part. chronic. minor. lib. 1. cap. 31.

Beati Blasij, Confessoris. i Vir fuit deuotissimus, atque simplicissimus, professio laicus, qui & propriis manibus maiorem costruxit partem Conuentus Biddoniensis, in quo tandem pelle correptus: obiit ann. 1497. Memoratus à Gonzaga sup. in eo Conuentu, qui est 18. prouinc. Poloniz part. 2.

Beati Bartholomæi, Confessoris. * Laicus erat professio, sed eximie simplicitatis, abhincientis, orationis & charitatis: sancto sine mortuus est Ombuelz, in Conuentu S. Annæ, & ob singularis eius animi doctores, in maiori Sacello: iuxta locum promanantiz Episcopoz deputatum, honorificentissimè sepultus est. Agit de eo Gonzaga in hoc Conuentu, qui est 11. prouinc. Carthagenens.

- Cartaginens. part. 3. sup. Rapinzus, infra decad. 8. part. 1. paragr. 9.
- §. 12. *Beati Petri, Confessoris.* n] Flouit circa ann. 150. Laicus professus i sanctitate vite nouissimus: qui adhuc uiuens, famosissimo Christi Saluatoris colloquio, ob eius inlucitas virtutes, dignari meruit. Moritur, sepeliturque in Conuentu Sanctæ Mariæ Magdalenz Sangrensis oppidi, qui est 2a. prouinciz S. Angeli. Scribit de eisdem Gonzaga in hoc Conuentu, supra part. 2.
- §. 13. *Beati Iouanni à Gouza, Confessoris* n] Religiosissimus laicus erat, atque omnibus nominibus summè laudandus: nam & in laboribus indefessus, in ieiuniis, oratione, atque vigiliis assiduus, in charitate ad Deum & proximi feruens, in aduersis patientissimus, constantissimusque. Regule à se professæ obseruantissimus, zelantissimusque exiit. In cuius rei testimonium Deus Optimus Maximus Taurinum, quendam ciuem graui molestaque paraly si laborantem, ad contactum corpus antequam sepulture traderetur, integrè restituit sanitati. Excessit à vita ann. 1580. Lixit, suo Auz, vulgò *P'illain*: in Conuentu S. Mariæ de Iesu, qui est 26. prouinc. S. Iacobi. Memoratur à Gonzaga ibid. part. 3. sup. Batezo part. 4. chron. minor. lib. 7. cap. 47. Rapinzoin hiltor. general. orig. Recolletor. decad. 8. part. 1. paragr. 4.
- §. 14. *Beati Francisci, Confessoris.* p] Religiosus fuit deuotissimus, sinceritatis & puritatis amator semper in choro, seu in oratione, vel scriptiõne. qua multùm excellēbat, occupatus. Animum sanè gerebat sanctam, diuini amoris plenam, castam, & ingenuam, viam aut malitie omnino experte. Honestissimus erat, vitæ utique facie Angelicus, & castitate conspicuus, patientiam etiam emisit in sua grauissima infirmitate. Pio obiit die S. Lucie Virginis & Martyris, (cui deuotissimus erat) sicut iustanter optauerat, quæ quidem B. Virgo etiam illi tunc apparet, ingenti consolatione ipsum repleuit: nam eo die natus est, habitum Religionis suscepit, professionem emisit, ac tandem feliciter vitæ cursum confecit. Sepulturam nactus est apud Conuentum S. Iosephi, Sepulchre Toletum, qui est 25. prouinc. S. Iosephi. Vide à Ioannem à Sancta Marta part. 2. chronie. eiusd. prouinciz lib. 4. cap. 7. ad ann. 1590. quo floreat.
- §. 15. *Beata Maria, Tertiariorum.* q] Virtutibus plena fuit hæc & miraculosa femina, ex tertio Ordine minorum: cuius coepos condicum est in Ecclesia Seruatorum Senens. Telle Gonzaga 1. part. sup. in BB. Feminis 2. ac 3. Ordin. seraphic. Wadingho tom. 2. sup. ad ann. 1289. §. 39. Algezira in Arboe & Epilogica totius ord. Franciscan. De Bullis 2. part. Rolarij Quadragesim. concion. 27. De Sillis in cap. 1. Regul. Tertiar.
- §. 16. *Beata Euseby, Virginis.* r] Hæc nobilissima Virgo, Catanzæ in Sicilia, p'nis, illustribusque parentibus

nata est: cuius mater Eustochium quoque vocata, mulier sanctissima (de qua 17. Octob.) hanc filiam vnicam à Deo summis precibus obtinuit: quam & ab initio diuino cultui consecrauit, & in Baptismate *Smaragdum* nuncupauit. Ab infantia complura future sanctitatis indicia prodidit: nam pietati & orationi tam omnino intenta, ciliicum deserebat ad carnem, raro in publicum egrediebatur: videretur videre nequebat, si quandoque foras exiret. Cùm autem singulari pulchritudine ac corporis venustate floretet, plures nobiles in uxorem sibi dati à patre inflante postularunt: qui tandem cuiusdam viri illustis desiderio annuens, penitus acquieuit. Quod cùm virgo rescuisset, tunc modis cepit faciem deturpare, carnem teneram abstinentia, ciliicio, & aliis penitis macerare, vilius indus vestibus, ornamentaque curata in lucum conuicere: vt propterea sponsus eam dimiserit, & parit breui tempore nimio cordis dolore percussus, obiret. Quo mortuo Monasterium Claustrum ingreditur, & relicto prioris nomine, *Eusebium* voluit appellari: in præcipuos voti sui patronos eligens Seraphicum in partem S. Franciscum, D. Paulum, S. Hieronymum, & B. Iacobum *Yaderinum*, de quo 25. Decemb.

Eo in situ, maiore spiritus feruore afflata, ampliora pietatis asseruitaque opera amplectatur: disciplinis, ciliicis, ieiuniis, orationibus, ac contemplationibus addicta erat, infirmis magna cum charitate & patientia ministrabat, morbo contagioso laborantibus præstò fuit. Verùm perfectioris vitæ desiderio flagrantis matris interuentu, aliorumque opera proximorum, licentiam à Summo Pontifice obtinuit, *Messanæ* nouum construendi Monasterium, vbi prima Regule S. Clare seruaretur: cuius rei gratia, perfectiones haud modicas, æquo mitique animo tulit. Annum 27. agebat cùm priore detelido Monasterio ad nouum, vna cum sororibus BB. *Franciscæ, Iacobæ*, & aliis, se contulit: in quo prima Abbatissæ officium suscepit: quod tamen munus, quores deponere volebat, toties couicta est idem exercere. Demum sanctitate & miraculis clara, moritur ann. 1484. fere 5. ibique sepulta iacet. Argunt de ea Marcus Vlyssiponen. part. 3. sup. lib. 7. cap. 5. vltiq. 10. Gonzaga 2. p. sup. in 1. Monasterio prouinc. Sicilæ. Toscanus lib. 1. sup. Eixenarius lib. 1. cap. 161. sacri mont. Olycæ. Bazouus tom. 28. Annal. Eccl. ad an. 1485. §. 23. Iacobellus an. 1484. de SS. Fulginatus in B. Cæcilia Coppoli 2. Ianuar. Valerius de SS. Feminis Ord. minor. lib. 2. cap. 36. 37. & 38. Mantoliens vitam eius descripsit, ex quo Marulus lib. 4. hiltor. sacrar. Relig. vult obuiis ann. 1486. Ferrarius autem in catalogo Sanctior. die 21. Ianuar. ann. 1480. ex eius vita M.S. apud Monachos Montis Virginium; & Octauio Cajetano, in Martyrologio Siculo.

DECIMONONO KALENDAS IANVARII.

T Arbiz, in Gallia, Beati ^a Dominici Beraldi, Martyris: qui dum per Aduentum sacris concionibus intenderet, ab hereticis Martyrij palma, pro fidei Catholicæ defensione, laureatus euasit. Corizopiri, in Britannia Armorica, Beati ^b Ioannis, cognomento Discalceati, Confessoris, Seraphici Patris Sancti Francisci Discipuli: signis, Beati ^c virtutibus spectabilis. Venetis, Beati ^d Charissimi, Confessoris: vitæ sanctitate conspicui. Polæ, in Istria, Beati ^e Othonis, Confessoris: gloria miraculorum celeberrimi. Beronij, in Vmbria, Beati ^f Incogniti, Confessoris. Marchenz, in territorio Hispalensi, Beati ^g Ioannis à Taura, Confessoris: qui mira humilitate, abstinencia, & oratione extatica floruit. Tulluce, in territorio Mexicano, Beati ^h Andræ à Castro, Confessoris: qui scientia, & verbo prædicationis, atque summis virtutibus præclarus: strenuè laborauit in Indiis Occidentalibus conuertendis ad Christum. Rosarij, in Castella, in margine Tietaris fluminis, Beati ⁱ Francisci Vellonis, Confessoris: oratione, humilitate, & dono lachrymarum exornati.

DECEMBRIS XIV.

- §. 1. **Beati Damasci Beraldi, Martyris. a**] Martyrium passus est ann. 1577. per manus hæreticorum, dum in ciuitate Tarbesi, per Aduentum sacras ad populum haberet Conciones. Vide Gonaagam 3. part. octi. seraphic. Relig. in Conuentu Mirandano, (qui est 9. provincie Aquitanie recentior.) cuius erat alumnus. Wadinghus tom. 1. Annal. minor. ad an. 1283. §. 12. Bareaum 4. part. chron. minor. libr. 7. cap. 26. qui tamen in multis contrahendus est. Vt patuit sup. ad 17. Martij. Daçam ibidem lib. c. 3. §. 8. ad an. 1567. Grauinam in *uice Tormis* part. secunda, capite vigesimo quarto.
- §. 2. **Beati Ioannis Discalceati, Confessoris. b**] Missus fuit à Seraphico Patre Sancto Francisco in Gallias, floruitque vitæ sanctitate apud Britanniam Armonicam: obiit autem in Conuentu Sanctæ Mariæ Magdalene Corisopitensis, & in Sacello Dni Antonij extat eius sepultura, craticulis ferreis circumseptæ: vbi capitis dolore diuexati, sanitatem consequuntur ad illius tumuli contactum. Ita Gonzaga 3. part. sup. in hoc Conuentu, qui est 21. provincie Turou. Wadinghus to. 1. sup. ad an. 1232. §. 40.
- §. 3. **Beati Charissimi, Confessoris. c**] Patria Clodiensis erat, & ingentibus virtutibus maximisque miraculis emicuit: cuius sacrum corpus Venetis iacet. De eo agunt Beatus Bartholomæus Pisanus lib. 1. conformat. fruct. 8. & 11. part. 2. in Fratris minoribus provincie Dni Antonij, sanctitate illustribus. Marcus Vlyssipontensis 2. part. chron. minor. lib. 8. cap. 44. §. 3. ad an. 1340. Gonzaga 1. part. sup. in BB. vitæ huiusce Ordinis. Toffinianus lib. 1. Wadinghus supra tom. 1. ad an. 1215. §. 24. & tom. 3. ad an. 1305. §. 3. Picquerus in catalog. virot. illustr. Franciscan.
- §. 4. **Beati Othonis, Confessoris. d**] Hic quamplurimis fultis miraculis: quorum copiam referent Pisanus sup. in provincia Dalmatæ. Codex MS. Abbat. S. Vidor. Passiens. ibid. Marcus Vlyssipontensis libr. 9. supra cap. 10. §. 2. Toffinianus lib. 1. histor. seraphic. Religion. Gonzaga sup. Florebat ann. 1330. Wadinghus tom. 1. sup. ad ano. 1241. §. 26. & tom. 4. ad annum 1399. §. 55. et Crescencio in dialogo. Matiano lib. 2. c. 13. Bernardo à Bella. Picquetio sup.
- §. 5. **Beati Incogniti, Confessoris. e**] Eius corpus asseruntur apud Patres Conuentuum. Memoratur à Toffinianus lib. 1. & 3. & Bareaus sup. lib. 3. cap. 19. cumque peto, quem *Nicolam* vocat. Wadinghus tom. 8. sup. ad an. 1267. §. 39.
- §. 6. **Beati Ioannis à Taura, Confessoris. f**] Lusitanus erat natione: cuius humilitas, oratio, & abstinencia tanta fuit, vt vix capere queat: quapropter dulcissimis suauibusque tactibus frui, etiam in hoc mundo, meruit: & maximam sanctitatis famam moriens in Conuentu Sanctæ Eulaliæ, Marchenz, omnibus reliquit. Testatur Gonzaga part. 3. sup. in eod. Conuentu, qui est 7. provincie Bæticæ. Bareaus sup. lib. 3. cap. 48. ad an. 1545.
- §. 7. **Beati Andræ à Castro, Confessoris. g**] Burgis Hispaniæ nascitur nobilibus parentibus, illicque habitum Seraphici Ordinis suscepit: sacris literis operam dedit, atque in Religione admodum profecit: tandem à Salmanticam profectus, studiorum causa, mox Hispalim peruenit: vbi confensio nauigio, in Indiam Occidentalem traiecit an. 1540. animarum zelo incensus. Et vt vineæ iam luxuriantis colendæ ac putandæ se pararet, mita facilitate Mexicam atque Matlaguicam insulæcitat linguam usque instructus, ita feruente, vt singulis Dominicis, ac factis feris, tertio diuersoque idioma, discretisque lingua & regione populi confluens, prædicaret. Quos prouentus culta à se vinea Christi uoluit: quos simulachra Deorum confregit, lucos euerterit, Tempia supremo Nummi exuaserit, effusa est impossibile, abstinencia, & paupertas amantissimus euita. Plura edidit opuscula, insignis sui ingenij monumenta. Denique an. millesimo quingentesimo septuagesimo septimo, Tubacacum vel Tubulcani, seu Tulucanum Conuentum suo bullo eburno, & sacram sanctitudinem odorem spirans, cessit è viuis. Agunt de eo Gonzaga parte 4. supra in præfatio Conuentu, qui est 31. provincie Sancti Euangelis. Bareaus supra lib. 7. cap. 26. Willocus Athenarum orthodoxarum Franciscan.

Franciscen. littera *Andreas*, Rapinuzus in histor. general. origin. Recollector. decad. 7. part. 1. §. 1. Marian. lib. 2. cap. 35. chronice. Reformat. Daça 4. part. chron. minor. cap. 30. ex aliis. Grauna in *voce Terminus* part. 2. cap. 24. Poſſeuinus in Apparatu factio.

- §. 8. *Beati Francis, Confessoris, b*] Religiosus exiti suæ Regulæ & professionis obseruantissimus, multa sanctitate exornatus exemplaris, taciturnus, obediens, & admodum humilis. Solitudinibus, orationi, & contemplationi iugiter intentus erat, nonnunquam etiam Canta-

dis spiritualibus in laudem Dei & Virginis vacabat. Dono lachrymarum sic potebatur, ut sacrificium Missæ haud posset celebrare, nisi copiosissimis lachrymis illud irrigasset. Cùmque triginta totius ætatis Deo fideliter in Ordine nostro inuenerit, sanctissimè moriendo cœlestia petiuit. Sepulturam nactus est in Conuentu Domini nostræ de Rosatio, qui est 4. provincie S. Iosephi, vultu Ioannes à Sancta Maria 2. part. chronice. eiusd. provincie. lib. 4. cap. 6. ad ann. 1590. quo claruit.

DECIMO OCTAVO KALENDAS IANVARI.

Octava^a Immaculatæ Conceptionis Mariæ Virginis, sanctissimæ Deiparæ. In monte Subatio, propè Assisium in Vmbria, Beati^b Antonij à Fornaya, Confessoris: magnæ sanctitatis viri. Perusæ, Beati^c Ludouici Teuthonici, Confessoris: paupertate, oratione, atque castitate insignis: cuius animæ cœlos petentem in ipso transitu, vidit B. Franciscus Papiensis. In Scotia, Beati^d Roberti Creithij, Confessoris: qui Prouincialatus officium bis summa prudentia exercuit: & sanctitate ac miraculis exornatus, spiritum Deo reddidit. Populæ de Angelis, in India Occidentali, Beati^e Ioannis de Alameda, Confessoris: qui cùm Religionis obseruantia, sanctis moribus, ac verbo prædicationis fulgeret: quamplures Indorum conuertit ad Christum. Apud oppidum Sancti Clementis, in territorio Conchenſi, Beati^f Didaci à Sancta Maria: Confessoris. Villæ nouæ, in territorio Giennensi, Beatæ^g Elizabethæ à Sancta Cruce, Tertiariæ, admirandæ patientiæ, continentis, & abstinentiæ, sororis.

DECEMBRIS XV.

- §. 1. **O**ctava Conceptionis sanctissimæ Deiparæ.^a] Solemnitas celebratur hæc Octava in toto Ordine Minoritico, tum ob singularem deuotionem erga Immaculatam Dei Genitricem, Virginitatem Mariam: tum ex antiquitate Apostolica. Nam sacro-sanctum Concilium Basiliense, cunctis Christi fidelibus verè penitensibus & confessis, in die festiuitatis Conceptionis adstantibus Missarum solemnium, centum dies: primis autem vel secundis Vesperis totidem: sermoni vero verbi diuini de ead. festiuitate 50. dies, de iniunctis sibi penitentibus, relaxauit an. 1449. At Sixtus IV. Summus Pontifex, ordinauit, quòd omnes & singuli fideles, vtriusque sexus, qui Missam & officium festi Conceptionis B. Mariæ, cuius initium est, *Sicut Liliam inter spinas, &c.* In ipso festo celebrauerint, aut dixerint, vel illius horis Canonicis interfuerint: quoties id fecerint, eandem procius indulgentiam consequantur, quam Vrbanus IV. & Martinus V. & alij Romani Pontifices concesserunt illis, qui Missam, & Officium, & horas Canonicas, in festo Corporis Christi à primis Vesperis, & per illius Octauam (iuxta Romanæ Ecclesiæ institutionem) celebrant, dicunt, aut Missæ officio & horis huiusmodi interfunt. Quapropter idem Sixtus IV. Ratuit Octauam de festo Conceptionis fieri solemnitate, & officium decantari. Sicut in aliis solemnioribus diebus: etiam tempore interdicti (iuxta Bullam Leonis X.) pulsatis campanis & apertis ianuis, exclusis tantum culpabilibus: imò etiam tempore cessationis à diuinis. Hæc & plura alia sume ex Compendio Præuilegiorum Ordinis minorum, verbo, *Conceptio Virginis*. Hieronymo à Sorbo, ibidem in Annotationibus. Rodrico tom. 1. quæst. Regular.

quæst. 37. art. 1. 4. & §. Carthagine tom. 1. Arcan. Deiparæ lib. 1. homil. 19. §. 2. & tom. 4. lib. 18. homil. 9. Ribadeneira tom. 2. flor. Sanctorum in festo Conception. Virgin. hac die.

Beati Antonij à Fornaya, Confessoris, b] Florebat apud^a Conuentum in Monte Subatio, (cui carcer Sancti Francisci nomen est, haud longè ab Assiso: estque tertius provincie S. Francisci), circa an. Christi 1440. Cuius memnerunt Marcus Vlyssiponenſis, 3. parte chronice. minor. lib. 1. cap. 7. Wadinghustom. 4. sup. ad ann. 1599. §. 65.

Beati Ludouici Teuthonici, Confessoris, c] Vir exiti^b seruentissimus: qui ob eius singulares virtutes, præcipuè verò paupertatem, castitatem, diuini officij zelum, quibus maximè claruit, Deo gratissimus fuit: sui Ratus amantissimus erat, in obedientia perfectissimus, & candore animæ præclarus: qui inter orandum inter candelas arbores à terra abstractus, atque in altum eleuatus, sæpius à Fratribus visus est. Obiit in Conuento Sancti Francisci de Monte, iuxta Perusium (qui est 4. provincie Sancti Francisci) ibique tumulatus est, cuius anima tota lucida visa est in cœlum ascendere, à Beato Francisco *Trenens*: Claruit ann. 1450. Memoratur à Marco Vlyssiponenſi tertii part. sup. lib. 3. cap. 48. Gonzaga 2. part. origin. Geographic. Religion. in præfaro Conuento, qui vocatur *Teuthonico* natione, licet Marcus Vlyssiponenſis appellat *Helurium*. Tostinianus lib. 1. histor. Geographic. Wadinghustom. 2. Annal. minor. ad ann. 1291. §. 39. Daça 4. part. chronice. minor. lib. 2. cap. 28.

Beati Roberti Creithij, Confessoris, d] Hic in sacra Theologia consummatissimus fuit, licet Doctoratum, vel

alium gradum nunquam acceperit: vita exemplari præditus erat, atque Ministerium Prouincialis munere bis laudabiliter functus, simul sibi in vita sanctitate haud quaquam habuit: vultu tamen in vitam quoque in morte miraculis clare meruit. Scribitur de eo Gonzaga 1. part. sop. in prouincia Scotice. Barezus quarta parte chron. minor. lib. 1. cap. 62. Viriæ an. 1460.

5. *Beati Iohannis de Alameda, Confessoris. e*] Prouincie Conceptionis fuit alumnus, eum in Indiam transiens Occiduum, illic suis concionibus, optimisque exemplis, pinguisimos fructus, Dominicum in hortum inuolit: puerumque Iadis salutis caulis extitit. Diem clausit supremum, in Conuentu Sancti Francisci Populæ de Angelis, qui est 8. prouincie Sancti Euangelij. Sic Gonzaga ibidem part. 4. sup. Barezus sup. lib. 4. cap. 22. ad ann. 1560. Rapturus in histor. general. origin. Recollector. decad. 7. part. 3. c. 2. pag. 165. Marianus lib. 2. cap. 40. chronic. Reformat.

6. *Beati Didaci, Confessoris. f*] Augustini in Conuentu Sancti Sebastiani (qui est 26. prouincie Sancti Iosephi) habitum Religionis suscepit: sed post professionem, ex contracto morbo, infirmari cepit: & nusquam bene conualuit. Pius admodum erat ac deuotus, & orationi desitios. Necnon patientia & penitentia eo optinuit. Scribit de eo Iohannes à Sancta Maria 2. part. chronic. eiusd. prouinc. lib. 4. cap. 7. ad ann. 1590. quo viuit. Decessit è viuis apud Conuen-

tum Sancti Francisci, oppidi Sancti Clementis, qui est 12. prouincie Carthaginens.

Beati Elizabethæ. g] Copiosè de ea scribitur Blasius 5. 7. Laguna in suo Memoriali. Marianus lib. 6. cap. 9. Ipla namque profundissimæ humilitatis fundamento consistens, conuersatione propemodum Angelica fuit: rarissima quoque abstinentia & continentia. Nam ea que dabatur communitati edulia, vix libabat ipsa, sed assuetata, pauperibus distribuebatur. Diebus Vapneris per annum, & vigiliis B. Mariæ Virginis Virginitatis, penitens & longis Quadragesimis, visitabat ieiunio panis & aque: nec erat vilium officium, incommo- dum, viliusve malum, quod corpori accideret, cuius impulsu ieiunio sustulisset. Triginta continuis annis membris debilitata, & clauda: nihilominus pertinacissimo gaudio, subibat obedientiam facit. De con- Ecclesiarum & Altaris summe vacabat, totis verbis affectibus meditando & orando, rapiebatur: nec interea strato decumbere visa, neque lectis iscere compta fuit: & cùm nec manus ad vescaudum adhibere posset, paralis quasi penitus resoluta, patientiam tamen humilissimè foris ostendit, vt ne facies quiescè doloribus alterata, rugosa aut quaquam contractione dolens notari posset. Tandem, hac die, mundo valedixit, anima inter caelestes indubité relata: corpus vno humatum est in Monasterio S. Francisci Villæ-nauæ, quod est 11. prouincie Carthaginens.

DECIMOSEPTIMO KALENDAS IANVARI.

A Quis in Gallia, Beati ^a Forasterij, Confessoris: qui singulari pietate, obedientia, & paupertate præditus, miraculis quamplurimis gloriosus nunc vsque coruscet. In Hecturia prope Scarperiam oppidum, Beati ^b Bartholomæi à Florentia, Confessoris: qui puritate atque simplicitate pollens, integerrimam vitam duxit. Alconcelij, in finibus Castellæ & Lusitaniz, Beati ^c Alphonsi à Manzaneta, Confessoris: eximia charitate, patientia, ac spiritu feruore, celebris. In Castellæ prouincia, Beati ^d Ioannis Sanchezij, Confessoris: dono curarum spectaculis. Villæ-Cômris in territorio Braccarensi, Beate ^e Elizabethæ à Sancto Francisco, Virginis: quæ vita & signis admirandis enituit.

DECEMBRIS XVI.

1. *Beati Forasterij, Confessoris. a*] Scribit de eo illustrissimus Gonzaga 3. part. origin. seraphic. relig. in Monasterio Doulenx Natiuitatis Aquensis, quod est 4. prouincie S. Ludouici, qui quantum tempus, quo Bocuerit, haud præcisè assignauit, tamen facillimum erit colligere ex ipsius verbis. Sic enim ait. In *profata Monasterij Ecclesia quiescit corpus à ducentis annis, vel circiter. S. Forasterij, quondam Monachi Confessoris: vixit integre mira pietate, ac singulari obedientia præfulgens, præcipuè paupertatem Evangelicam coluit, quam velut thesaurum incomparabilem in celo recordatum verbo simul & opere mirificè extollebat. Hæc amore lesa Christi omnia despectit, & Religionem Franciscanam esse aggressus, ibique magnos progressus fecit, & tandem omni perfectione plenus, hunc vitam mortali vltimum valedixit, & honorifico in sepulchro positus fuit: ab antiq. merita Deum Optimum Maximam quamplurimo, & eque maxima miracula operatus est, indeque patet. Licet non sit Sanctorum catalogo ascriptus, habetur nihilominus in summa reuerentia à fidelibus Christianis. Clauditur eius sepulchrum fera fueritissi-*

ma, clausione seruant civitatis Consules. Hæc ille. Cui adscriptulantur Barezus 4. parte chronic. minor. lib. 4. cap. 41. Wadinghus tom. 3. Annal. minor. ad annum 1337. §. 11.

Beati Bartholomæi à Florentia, Confessoris. b] *Meur, §. 2.* siue *Bartholomæus* vocabatur: vir utique simplicissimus, & purissimus Sacerdos: in quo protoplastarum nostrorum innocentia videbatur renouari, cui etiam alicui ad nutum parebant, & ignis quo semel cauteriendus erat in triba, non fecit ac Seraphico Patri D. Francisco contagii, immutus sibi temperans colorem, lenissimè vicis adtulit, serpentemque morbum, ne vltra progrediretur, cohibuit. Obiit in Conuentu Memorici de Mugello, ibique corpus eius quiescit. Clarebat ann. 1500. Memoratur à Marco Vlyssipponensi part. 1. sup. lib. 8. cap. 33. sub ann. 1506. Gonzaga parte secunda supra in dicto Conuentu, qui est 14. prouincie Tuscæ. Wadingho tom. primo ad annum millelesimum ducentiesimum duodecimum, §. quadragesimo primo.

Beati

9. 3. *Beati Alphonsi à Montaneta, Confessoris. c*] De eo id memorabile Christianæ pietatis exemplum profertur. Cum enim in Italiam tunc Gallia vedtos traheret, vidissetque ibi miserum quendam hominem sibi notum ad tristes dampnamque misericordia (ad iohannem D. Pauli Nolani Episcopi) motus, quod ille vocem cum parvulis reliquisset, classis præfectum accessit, sibi que, quam humillimè supplicavit, ut dimisso remige, quod domi esset somnè necessarius, se eius loco succedere vellet. Cuius ardentissimo zelo charitatis commotus præfectus, reuergens dimisit, seqe rogauit vt apud se sacellani officio fundaturus, per tantum temporis, quantum illi dimissum erat, subsisteret. Quod & libens ipse acceptauit, libentisque mancipati loco, si ei permillum fuisset, in Hispaniam redire; hæcque charitatem vique ad vitium vitæ habitum excelsam, cum maxima sanctitatis fama, plenusque dierum, anno 1569 à viuis excessit, ad caelosque excolauit: cuius corpus conditum est Alconcelj in Comentu sancti Gabrielis, qui est 14. provincie sancti Gabrielis. Hæc ea Gonzaga ibid. part. 3. sup. item in præfate. Sancti Iosephi. Barezzi sup. lib. 5. cap. 17. ad annum Christi 1570. Rapinzo in histot. general. origin. Recollec. decad. 8. part. 1. §. 8. & 11. Daça part. 4. chronic. minor. lib. 3. cap. 76. Grauna in *uice Thueris* part. 2. cap. 24.

Iohannes à Sancta Maria part. 1. chronic. provincie S. Iosephi lib. 1. cap. 6.

Beati Iohannis, Confessoris. d] Laico erat, fœ Regu- 5. 4. liz zelantissimus, & ingentis penitentis vir. Dono curationum diuicidè extornatus, innumeros agros variis in firmatibus decemto sanauit, sola manum impositione, & sanctissimi nominis Iesu inuocatione, cum nonnullis pijs orationibus deuote ab eo recitatis. Sepultus iacet apud Coenotium Domine nostræ de *Olina*, qui est 11. provincie Castellæ. Ita Salazar lib. 2. cap. 22. chronic. eiusd. provincie.

Beata Elizabetha, Virgini. e] Claruit circa an. 1560. 5. 5. cum maxima autem sanctitatis fama in Domino obdormuit apud Monasterium S. Clare Vitz-Comitis. Huius vitæ atque mores omoind mirabiles fuerunt: in cuius testimonium Deus plura beneficia, & eaque stupenda, fidelibus ipsam implorantibus eiusque fauorem inuocantibus, ob illius egregia merita, præstare dignatus est. Testantur hæc Gonzaga supra parte tertia in eo Monasterio, quod est 14. provincie Portugallie. Barezzi supra libro quarto, capite quadragesimo, ad annum millesimum quingentesimum sexagesimum quintum. Valerius de Sactis Formis Ordinis minor. libro quarto, capite quadragesimo primo. Wadinghus sup. tom. 3. ad annum millesimum trecentiesimum decimum octauum, §. quadragesimo sexto.

DECIMO SEXTO KALENDAS IANVARII.

A pud Calicutum in India Orientali, BB. ^a trium Anonymorum Martyrum: à Mauris & Naitis pro Christi fide occisorum: quod ea tellus vti Protomartyres læta suscepit. In Gallia, Beati ^b Nicolai à Lotharingia, Martyris, qui ob veræ fidei confessionem, & Catholicæ Religionis defensionem, ab hæreticis comprehensus, manibusque post tergum ligatus: ac lingua per mediū guttur gladio secatum extracta: horribili mortis genere, Martyrium consummauit. Ponomiz, Beati ^c Francisci Plateani, Confessoris: qui scientia, Religione, atque vitæ sanctitate celeberrimus existens, Nuntij, atque Concionatoris Apostolici à diuersis Summis Pontificibus instituti officio, præclarè functus est. Vrsuniz in Aprutio, Beati ^d Christophori Penensis, Confessoris: dono sanitatum, aliorumque signorum admirandorum conspicui. Beatiz, in territorio Giennensi, in Hispania, Beati ^e Michaelis Aquilarij, Confessoris: summa simplicitate, vitæ perfectione, & deuotione illustis. Rosarij in territorio Toletano ad Tictarim amnem, Beati ^f Petri à Sancta Clara, Confessoris: oratione, abstinentia, & humilitate celebris. Florentiz, Beatæ ^g Constantiz, Virginis.

DECEMBRIS XVII.

5. 1. *Beatorum trium Martyrum. a*] De his agere Orosius libro secundo histot. Portugall. anno millesimo quingentesimo decimo nono. Sedulus Commentar. in vit. Sancti Francisci cap. 3. §. 8. Gonzaga tertia parte origin. seraphic. Relig. in provincia Portugallie, & 4. part. in præfate. Sancti Thomæ. Barezzi quarta parte chronic. minor. lib. 1. cap. 13. Daça ibidem cap. 44. & 45. 57. Rapinzo decad. 5. histot. general. origin. Recollec. decad. parte prima, §. tertio. Fabricius de Iubico capite sexto, vide sup. ad trigentesimum

primum Augusti, §. vigesimo secundo.

Beati Nicolai à Lotharingia, Martyris. b] Concionator caritatis provincie Francie feruentissimus: qui dum semel verbum Dei populo proponeret, tanto impetu contra vitia, desperatèque mores, maxumè verb. aduersus hæreticos, prædicauit: vt à cathedra discendens, abiensque in domum, in teo capus sit ab ipsis hæreticis. Qui mox ligatus post tergum manibus super tabulam extenditur, & aperto guttore ac collo, linguam ea via extraxerunt: quo in tormento spiritum emisit. Scribitur

de eo Marcus Vlyssipontenſis 3 part. chron. minor. lib. 3. c. 58 an. 1365. Barezus ibid. part. 4. lib. 7. c. 5. ad an. 1573. Gonzaga orig. seraphic. Relig. part. 1. vbi de sacris Martyrib. ordin. minor. suo quo ob Christi fidem passus in prouinc. Francie. Hilarij à Costa lib. 2. histor. catholic. pag. 361. T. Olfianus lib. 2. Bosius tom. primo de signis Eccles. lib. 7. cap. 3. secul. 9. Algerita in Arboe Epilopica totius Ordin. Franciscan. Picquetus in catalog. virot. illust. minor. Daça sup. lib. 3. caput. 51. & 57. Græuina in voce Turritus part. 2. cap. 24.

5. 3. *Beati Francisci Platani, Confessoris. c*] Patra Bononiensis erat, *Platanus*, vel *Platanus*, cco de *Plata*, cognominatus: singularis doctrinæ, sanctitatis atque facundie vir: in diuinis scripturis eruditus: & tam in lute quàm in Philosophia seculari notabiliter doctus: in gano excellens: & concionator egregius: qui ob mortis grauitatem, maximeque dicendi vim, Apostolicus, per vniuersam Italiam, Nuntius, atque eiusdem Sedis Apostolicæ prædicator per totum orbem ab Eugenio IV. Summo Pontifice creatus, inlixitofque eam: quique maximis gratiis, fauoribus, atque priuilegijs, à Nicolao V. Papa, cumulatus est. Demùm quampluribus meritis optimas, apud Conuentum Sancti Pauli de Monte, iuxta Bononiam, mortuus est, ac sepultus. Multa opuscula pretioso mundoque filo contexuit: quibus nominis sui memoriam cum laude transmisit ad posterum. Arguit de eo Tribemius lib. de scriptot. Eccles. sub ann. 1410. Gonzaga sup. part. 1. in viuis Ordin. minor. doctri. illust. item part. 2. in præfato Conuentu, qui est 2. prouincie Bononiens. Willotus Athenar. orthodoxar. Franciscan. littera F, an. 1442. Marcus Vlyssipontenſis. sup. lib. 1. cap. 43. ad an. 1427. ac enim eo tempore ipsum Beatum Franciscum ex Doctore in viroque Iure, & Magistro in Theologia, habuim Religionis suscepisse inter Patres Obseruantes. Wadinghustom 2. sup. ad ann. 1220. §. 17. Supplementum chron. lib. 14. ad ann. 1406. Gnesierus in Bibliotheca. Possuinus in Apparatu sacro.

5. 4. *Beati Christophori Puenensis, Confessoris. d*] Deuotissimus simul atque Religiosissimus fuit hic Beatus Patet: vitæ sanctitate clare vrsimæ, in Conuentu Annuntiationis Beate Mariæ Virginis: vbi & mortuus est ac tumulatus. Qui dùm vioueret, præmissa ad Deum oratione, cui instantissimus erat, integram eadæm languenti sanietem impetravit, eademque aliis contulit beneficia: prout attestantur Gonzaga part. 2. sup. in

prædicto Conuentu, qui est 11. prouinc. 5. Bernardian. Barezus sup. lib. 1. cap. 33. ad ann. 1326.

Beati Michaelis Aquilary, Confessoris. e] Laicus erat §. 5. professione, vir deuotissimus, & qui à Religionis ingressu, imò & à teneris ipsius vngulis Deo fidelissimè inseruauit. Floruit sanctitate, ann. 1370. Obiitque apud Conuentum sancti Francisci Bartz. Eius corpus à septennio sepultum, cùm furtè effossa terra detegere tur, integrum omnino, impotere, atque abique omni terro odore inuentum fuit. Quod vt prius Beatus innotuit, vniuersa ciuitate ad eius sepulchrum deuote concurrente, ab illis vt sanctus, Deoque carus habitus est: plures varioque in dies fauores, illius moritis, cordibus acciperunt, & in suis necessitatibus illum inuocantes, potentissimè & singulari cum reuerentia agnoscant. Arguit de eo Gonzaga 3. part. sup. in eo Conuentu, qui est 3. prouinc. Granatenſis. Barezus sup. lib. 7. cap. 33. ad ann. 1380. Wadinghus sup. tom. 4. ad ann. 1373. paragraph. 30.

Beati Petri, Confessoris. f] Virtute abstinentiæ fuit insignis, pane & aqua Quadragesimas Sancti Patris Francisci excurrebat. Solo, vniouque habitu, etiam byem tempore vestebatur, semper discalceatus incedens: Sibi quidem austerus, sed alijs benignus & largus. Humilitate admodum sic elucebat, vt dñm Guardianus sæpius esset, omnium tamen seruum se reputaret, ac ostenderet: amantissimè & singulari cum reuerentia alloquens subditos. Orationi valdè deditus erat, somnomque huius capiebat integrum, sæpiusque in choro, vel ad gradus maioris altaris. Discipulis etiam ac disciplinis perpetuo corpus debellabat. Quandoque infantis Iesu apparitione dignatus est honorari, cum quo & loqui nonnunquam audiebat. Patientia eius in aduersa valetudine non modica, aut vulgari fuit, nisi aliud in ore habens, quàm illud Psalmistæ: *Laudate Dominum omnes gentes*. Iacet in Conuentu Dominæ nostræ de Rosario, qui est 4. prouincie sancti Ioseph. Nute Ioannem à S. Maria 1. part. chron. ciuid. prouincie, lib. 4. cap. 30. ad ann. 1600. quo floruit.

Beati Constantii, Virginitatis. g] Miro spiritus fertore effluebat in proposito seruandæ virginis. Obiit an. 1320. Eius memineret, Dantes Poeta Cantu 2. sui Purgatorij caput. 4. & cantu 3. Paradisi caput. 3. Marcus Vlyssipontenſis. part. 2. sup. lib. 1. cap. 54. Marianus lib. 4. cap. 5. Toffianus lib. 2. Wadinghus tom. 3. ann. 1320. paragraph. 4.

DECIMO QUINTO KALENDAS IANVARII.

Viriz in territorio Baiocensi, Beati ^a Oliuerij Iuliani, Martyris. Legnani, in Infubria, Beati ^b Leonis, Mediolanensis Archiepiscopi: strenuz sanctitatis, & admirandarum virtutum viri. Pennafelij in territorio Palentino, Beati ^c Petri à Villacreto, Confessoris: qui cum eruditione, vitæ austeritate, atque summa Religione floreret, Regularis obseruantiz, primus omnium fundamenta in Hispania iecit: atque sanctissimè in Domino obdormiuit. Hispali in Hispania, Beati ^d Ioannis de Salazar, Confessoris: mira vitæ integritate, dicendi facundia, & præcipuarum prerogatiua virtutum, spectabilis. In India Orientali, Beati ^e Petri Boniferri, Confessoris: qui Pegufianis, Talapoidibus, aliisque Barbaris & efferatis Gentibus Euangelium strenuz prædicauit. Mexici, Beati ^f Francisci à Corumnia, Confessoris: qui vitæ integritate, & singulari in proximum charitate emicuit. In territorio Toletano, Beati ^g Bartholomæi à Sancta Anna, Confessoris, qui prouinciz Sancti Iosephi sanctissimè præfuit, & virtutibus plurimum refulsit. Loræ, Beati ^h Franciscæ, & Beatrix Virginum, ac Munueræ, viduz: quæ tertio Ordini addictæ, Christo sanctè sunt simulatæ.

DECEMBRIS XVIII.

Beati Oliuerij, Martyris. * Hic fere septuagenarius (cùm vitam ægetet in Neustria inferiori, apud Consuentum Vinendim, quiescit 19. prouinc. Francæ Panf. ab hæreticis captus, & in Confectione Romanæ Ecclesiæ perseverans, variis excruciatu tormentis Martyrij cursum absoluit. Illius meminerit Gonzaga part. 1. in sacris Martyrib. ordin. minor. suo 2uo, ob Christi fidem passis, in præfata prouincia. Marcus Vlyssiponsis. 3. part. chron. minor. lib. 9. cap. 59. Hilario à Costa lib. 2. hist. catholic. pag. 164. Bosuistom. 1. de signis Eccles. lib. 7. cap. 3. scul. 9. Algezias in Arbote Eplogica totius ordin. Franciscan. & Picquetus in catalog. viror. illust. minor. ab eo vocatus Olyuerus dicitur *Sancti Iuliano*. Toffianus lib. 2. in Custodia Aurelianens. Fernandus lib. 3. hist. Eccles. cap. 19. Daq. 4. part. chron. minor. lib. 3. cap. 51. Grauna in *uice virtutum* part. 2. cap. 24.

Beati Leonis Archiepiscopi Mediol. b) Nuncupabatur B. Leo Valaferius à familia, aliis de Praga, à Loconaxio, Archiepiscopi dignissimus, & de Religione nostræ Seraphicæ optimè meritis: cuius instituti impendim fuerat alumnus: mortuus autem præcipuum Legnani Pagi (ad decimum lapidem à Mediolano, versus Vætelium) Ecclesiam sibi elegit in sepulturam. A gunt de eo B. Bartholomæus Pisanus lib. 1. confitmit. fruct. 8. part. 4. in Fratrib. minor. Pontific. item ibid. part. 2. & fruct. 11. part. 2. in eisd. Fratrib. prouinc. Mediolanens. sanctitat. illust. Codex MS. A bbar. S. Victor. Pansiens. ibidem. De Bullis a. part. Rotunj Quadragesimal. concion. 27. Marulus lib. 4. hist. sacrar. Relig. Gonzaga part. 1. orig. seraph. Relig. in Archiepiscop. & B. viris bouise Ordinis item part. 2. in Consuetu. 1. & 14. prouinciz Mediolanens. Toffianus lib. 1. hist. sacrar. in 1. & 3. Ord. minor. item lib. 2. vbi de Episcop. Franciscan. ann. 1240. Vvillotus Athenæ. orthodoxat. Franciscan. verb. *Acta de Praga*. Vvadinghus tom. 1. Annal. minor. ad ann. 1212. 4. 55. & tom. 2. ad ann. 1256. 6. 45. et Motiga in Sanctis Mediolanens. cap. 4. Pic-

quetus sup. Ioannes de Torres in Prædicis exhortationibus super Regulam Tertiariorum fol. 17. pag. 1. De Silis in cap. 1. eiusd. Regul. Salazar. lib. 6. chron. prouinc. Castell. cap. 30.

Beati Petri à Villacreto, Confessor. c) Hispanus fuit natione, prouinciz Castellæ alumnus, & sacre Theologiz Magister: cùm in pauperiorem, austrioremque vitam inhians, quoddam specu prope oppidum S. Petri de Arlauca, ex Superiorum licentia, perit: ibidemque per vigintiannos continuos, in summo paupertate, rigiditate, atque penitentia perseverauit: vigilis, ieiuniis, carnis macerationis, & orationis vigilet intentus. Illud semper alta mente reuoluens, quod se Franciscanum, iam summè in Hispania, à primæ sui institutione, collapsum Ordinem, eo, vno de ceteris videbatur, redocere, ac pristino nitore restituere posset. Tandem, diuino repletus spiritu, summoque seruore accensus, specugressus, in Eremiton Virginis Mariæ, Deiparæ, de Saliceta, inter medios fines oppidum Tendilæ, atque Pennafelij, Diocesis Toletanæ, incidit: quod apprimè contemplatus, illud, tanquam tanto oegocio peropportunum, sibi, suisque affectis, sumendum censuit, non ann. 1376. sed 1397. quo, Consuentum à fundamentis erexit, & Franciscanæ Regularis obseruantiz prima semina imbu iecit. Quæ ad eum excreuerunt, vt eorum fructus, oon solùm ad reliquas Hispaniz prouincias dimanarint: sed & ipsos Antipodas sua dulcedine repleverunt.

Iode Constantiensi Concilio, licet senio confectus, accedens, ab eo, pro pullante illa Religioni seraphicæ plantula, præiugia Gallis Obseruantibus concessa, reuoluit: insuper & à Summo Pontifice Martino V. impetrauit, vt in duobus Consuentibus Aquilariæ & Tribuli, à se extructis, statuta à Seraphico Patre D. Francisco, Consuentu. *Mariæ de Angelis* olim præfata, deinceps obseruentur. Quibus omnibus fassus disposuit, Ne eopythum gregem suo foccessioni, atque charissimo Dilectulo Beato Petro Præconis, committens, io Consuentu Pennafeliano diem vitæ

supremam egit, quem & in ipsorum Conuentus ingressu præcederet, inquit: *Hæc requies mea in faculam sacrali*: cuius corpus conditum est honorificè intra alabastrinum sepulchrum. Scribitur de eo Marcus Vlyssiponensi. 3. part. sup. lib. 1. cap. 10. & lib. 2. cap. 17. Gonzaga 1. part. sup. vbi de oritur Regularis Obseruantie apud Hispanos; & B. viris huiusce Ordinis part. 3. in provincia Castellæ, & Conuentu 1. eiusd. & 6. 7. 8. item in prouinc. Conceptionis, & Conuentu 6. 16. 17. Toffinianus lib. 2. sup. Picquetus sup. Wadinghus tom. 4. sup. ad ann. 1576. §. 17. 18. &c. Marieta lib. 17. histor. Eccles. SS. Hispan. cap. 20. Ioannes à Sancta Maria part. 1. chronic. prouinc. S. Iosephi lib. 1. cap. 4. Salazar. lib. 1. chron. prouinc. Castellæ cap. 6. 33. 34. & lib. 3. cap. 11. lib. 4. cap. 3. & 8.

5. 3. *Beati Ioannis de Salazar, Confessoris.* à] Florebat circa ann. 1540. vir quædam grauis, doctus, nobilis, atque sui status zelantissimus: cuius eruditionem atque dicendi energiam, necnon vitæ integritatem omnes admirabantur. Memoratur à Gonzaga 3. part. sup. in Conuentu Sancti Francisci Hispani, qui est 1. prouinc. Beticæ. Batezzas part. 4. chronic. minor. lib. 3. cap. 25. Wadinghus tom. 2. sup. ann. 1160. §. 54.

5. 6. *Beati Petri. Confessoris.* e] Gallus erat natione, in Indiamque Orientalem transiens, vsque Goam via cum Beato Petro *Pescibasi*, peruenit. Vixit ardentiori flamma succensus, & saluandarum animarum zelo ductus, Pecusam, ciuitatem, Regni Pegusani, peccitatorum Lufitanis mercatoribus admittens, maximam familiaritatem cum Talapoidibus, contraxit: qui sunt veluti sacrificia illius patrie. Horum linguam breuissimo temporis spatio apprime deuicit; vnde frequenter disputationes, tum de eorum erroribus atque superstitionibus, tum quoque de Christi fide ad salutem necessarias, deque Christianis mysteriis, habuit: quæ illa Talapoides, patienter audiebant, maximeque quod vixit temperet, pecunias omnino contemneret, &c. venerabantur. Interim summus Talapois, Beati Petri patientiæ periculum facturus, pluribus iuuentibus, vt eum propriam domum petentem in medio foro, ceptibus, atque lapidibus lacesseret, præcepit. Ille vero pedem è vestigio figens, manibus complicatis, atque ad pectus iunctis, retroque capite, lapides ad se venientes, hilari vultu, promptissimoque animo excepit. Quod sacrificulus ille summope: admiratus, iuuentibus, vt à cepto abstineret, impetrauit: domumque egressus, vanaum peccatum est, iuuenulorum petulantia: id ascibens. Tandem B. Petrus post expletum biennium à prouincie Sancti Thomæ Prælati

enocatus, hinc infidelibus valeuit: & Peguanam urbem rediit. Memoratur à Gonzaga 4. part. supra in Collegio Aquatamico, quod est 6. prædictæ prouinc. Massico lib. 16. histor. Indic. sub fin. ad ann. 1556. Daça 4. part. chronic. minor. lib. 1. cap. 56.

Beati Francisci, Confessoris. f] Sanctitatis inuocem 6. 7. reliquit in Indiæ occidentis partibus: quippe qui multis ante mortem annis, peculiari Dei beneficio, à cunctis sensualitatis motibus liber euasit. Post obitum, corpus illius suavissimum spiritui odorcm; carnes autem illius molles, ac tractabiles, instar infantis erant. Præter hæc ingenti penitentia feruuit, & zelantissima in proximum charitate. Sepultus est in Conuentu S. Francisci, Mezici. Agunt de eo Marcus Vlyssiponensis 3. part. sup. lib. 9. cap. 10 ad ann. 1571. Marianus lib. 2. chronic. Indiarum. obseruat. Reformat. cap. 35.

Beati Bartholemi, Confessoris. g] Ex Sancti Gabrielis prouincia, transit ad eam, que nunc est S. Iosephi, fuit focus B. B. Pascalis *Baylen*, & Petri de *Aleantora*: quorum virtutes ad amissum imitatus est: sed maxime eius patientia erudit in sufferendis tot aduersis contra Reformationem fuscitatis ab æmulis. Bis electus in Prouincialem Ministrum, subditos rexit singulari cum prudentia, charitate, & zelo status Regularis. Humilitas plurimum pollebat, qua veluti notitius, erga omnes se gerebat: & cunctis vilioribus officiis se vitio mancipabat. Orationi instanter vacabat, & contemplationi, solitudin, atque silentio animum dabat. Ciborum parsimonia admodum electabatur, parumque somno indulgebat. Castrensiom excolebat assidue, quam veluti donum sibi cœlestis collatum, sedulo seruabat. Demùm meritis præclarus, ad æternas Beatiorum sociis gloriose perrexit. Vide Ioannem à Sancta Maria part. 2. chronic. prouinc. S. Iosephi. lib. 4. cap. 11. ad ann. 1590. quo florebat.

Beatarum Franciscæ, & sociarum Virginum. h] B. 9. *Franciscæ*, duas germanas sorores, *Mariam & Beatricem*, locas in Monastica obseruantia, habuit, sub tertio instituto S. Francisci, cognominabantur autem à *Geras*. Quibus se adiunxit *Beata Monera*, honoratissima matrona, vidua: quæ simul Christo, tanto spiritus seruore, tantaque vitæ perfectione, sunt famulata: vt cæteris virtutum ferè omnium speciem præbuerint, & à Deo dignis ac portentis fuerint merito illustratæ. Floruerunt circa ann. 1520. Illarum meminerunt Gonzaga in Monasterio S. Magdalene, vbi sepulta: jacent, (quod est 13. prouinc. Carthaginens. in Hispania) part. 3. sup. Marianus lib. 6. sup. caput. 20. ex Blasio Laguna in suo memoriali.

DECIMO QVARTO KALENDAS IANVARI.

Salmurij in territorio Andegauensi, Beati^a Guillelmi Cunctiuij, Martyris: ob fidem Catholicam ab hæreticis interempti. In Burgundia, passio Beati^b Pauli Vafcellatoris, qui omnem hæreticorum crudelitatem expertus, tormento in eius os exploro, æternam Martyrij coronam est consequutus. Ribadei in Gallicia, Beati^c Anonymi, Confessoris, Seraphici Patris Sancti Francisci socij: meritis & virtutibus præclari. Item, Beati^d Prodiri, Confessoris. Maceratz in Picæno, Beati^e Iacobi à Caniana, Confessoris: oratione ac pietate, insignis. In prouincia Coloniensi, Beati^f Ioannis de Ponte, Confessoris: ingentis feruoris, & austeritatis viri. In territorio Pistoriensi, Beati^g Georgij Græci, Confessoris. Louanij, in Belgio, Beati^h Martini Vanderi, Confessoris: vita & eruditione conspicui. Guadal-fagiartz in Xalificis, Beatiⁱ Antonij Segobiensis, Confessoris, & Concionatoris egregij: qui humilitate castimonia, paupertateque exornatus, pluries Prouincialatus ac Commissariatus munia præclare exercuit: Indorumque salutem summopere expectens, & vsque ad extremum vitæ pro Euangelio laborans: plenus dierum ac bonorum operum obdormiuit in Domino. Toleti, Beati^l Francisci de Monteroso, Confessoris: qui genere, Angelica simplicitate, & castimonia exornatus, cæteris pœnitentiæ exercitijs etiam se totum dedit. Guadal-fagiartz in territorio Toletano, Beati^m Andræz à Costa, Confessoris: qui Lector Theologus cum alijs proficeret, oratione, humilitate, abstinentia, & lachrymis sibi quoque viam parauit in cœlum. Mediolani, Beatzⁿ Beatrix à Rusconibus, Comitissæ, Tertiariz, quæ genere & virtute illustrissima; plurimis ante & post obitum, claruit miraculis.

DECEMBRIS XIX.

9. 1. **Beati Guillelmi, Martyris.** 1) De eo scripserunt Marcus Vlyssipontensis 3. part. chron. minorum lib. 9. capite 59. ad ann. 1560. Gonzaga part. 1. orig. seraphic. Relig. in sacris Martyribus, suo æuo, pro Christo passus in prouincia Turonens. Hilacion à Costa lib. 1. hist. Catholicæ pag 164. Bosius tom. 1. de signis Eccles. lib. 7. cap. 1. l. 2. cul. 9. Algeira in Arbore Epilogica totius Ordinis Franciscan. Piqueus in catalog. viror. illust. Ord. minor. Tostinianus lib. 2. in Custodia Aurelianens. Daça part. 4. chron. minor. lib. 3. cap. 51. & 58. Grazina in *vite Turonens* part. 1. cap. 24. Fernandus lib. 1. hist. Eccles. cap. 19.
2. **Beati Pauli, Martyris.** 2) Crudelis atque horrendum ipsius Martyrium recantat Marcus Vlyssipontens. sup. cap. 60. Gonzaga, in prouincia Sancti Bonaventuræ, & Hilacion sup. post Bosium, & Daçam sup. ac Augutinum Castell. in Triumpho Martyr.
3. **Beati Anonymi, Confessoris.** 3) Ribadeum Gallico-rum oppidum est, iuxta quod fundatus est Conuentus in honorem Sancti Francisci ab ipso Beato Anonymo, illius socio, illucque demissionem mortis accepit: cuius ossa in quodam Ecclesie loco eminentiori recondita, hoc Epitaphio insigniuntur,

I E S V S.

*Hic iacet Venerabilis ossa cuiusdam Fratris Suij
Beati Francisci, qui obiit anno Domini millesimo ducentis
sexagesimo sexagesimo.*

Ipsi tamen B. Patris Fundatoris nomen, licet in magna
eneratione apud populum sit; tam ipsos, tam

quoque nos omnino fugit. Vide Gonzagam 3. part. sup. in hoc Conuentu, que est 4. prouinciz Sancti Iacobi: & Wadlingham tom. 1. Annal. minor. ad ann. 1214. §. 10.

Beati Prodiri, Confessoris. 4) Vir fuit humilissimus atque modestus: gloriose verò obiit. Memoratur à Gonzaga part. in Beatis viris huiusce Ordinis, & Piqueo sup.

Beati Iacobi, Confessoris. 5) Laicus erat professione: sed vir eximie sanctitatis ac patientiæ & pietatis: qui dum in Conuentu Maceratz vitam ageret, ad vltimum repertus est ibidem: sicut genibus manibusque iunctis, inter orandum spiritum Deo reddidisse. Agit de eo Marcus Vlyssipontensis part. 3. sup. lib. 4. cap. 28. sub ann. 1460.

Beati Ioannis, Confessoris. 6) Singulari spiritus feruore, & corporis austeritate claruit in prouincia Coloniensi: tantoque Reformationem iuuit & auxit, ut decem Conuentus Patribus Obseruantis addidit. Illius meminerunt Marcus Vlyssipontensis sup. lib. 7. cap. 29. ad ann. 1496. Firmamentum trium Ordinum in memorabili Ordinis minor. tract. 1. sub Generali 37. Gonzaga part. 3. sup. in Conuentu 4. prouincie German. inferior.

Beati Georgij, Confessoris. 7) Græcus erat natione, & Laicus professione: vir simplex, ac sanctitate vite famulosus, qui spiritum Deo reddidit in Conuentu Montis Sinenis, propè Pistorium in Tuscia: in cuius transitu, anima gloriose suscepta est in cœlum ascendere, Angeli ac Sancti quamplurimis locata. De eo scribit Vlyssipontensis sup. item cap. 44. diuersus est,

vt opinor, ab illo Beato Georgio *Albanensi*, qui in p[ro]uincia Mactris obiit, cuius sanctissimam vitam enarrat idem Marcus sup. lib. 8. cap. 19. Barezus 4. part. chron. minor. lib. 3. cap. 24.

§ 7. *Beati Martini, Confessoris.* b] Hic Beatus Martinus *Yander-Kele* et *Tremontis* dicebatur, admodum insignis extitit. Nam sacre Theologie Lector, cum esset apud Louanenses, & Conceptor eximius Dei zelo feruere; audientes suos verbo & exemplo suae sanctae conversationis ad meliorem vitam egebat. Scripsit opuscula de 7. donis Spiritus sancti: De vita quoque eorum templaria, sed sermone uetaculo. De numeris autem mysticis scripsit sermone Latino exactissime: Esayamque Prophetam exposuit, &c. Memoratur a Gonzaga 3. part. sup. in Conuentu Louanensi (qui est primus prouinc. Germaniae inferior.) quo decessit & vita ann. 1540. Willoto Athenae orthodoxae. Franciscan. verbo *Martini*. Possideo Apparatu sacro.

§ 9. *Beati Antonij, Confessoris.* 1] Inter quos plurimos Patres, sanctitate insignes, Guadalagiarum, in Conuentu Sancti Francisci sepultos, longè emicuit Religiosissimus hic B. Antonius *Segorbe*, qui optimis moribus in Conceptionis prouincia apprime imbutus, quodage simique suae aetatis annu agens, ad Xaliscos conuolauit: ubi Indicum idcirco tanta cura, tantaque diligentia dedit, ut in eo infra breuissimi temporis spatium periculosissimus euaserit, ac per alios quadraginta continuos annos, & ultra, Indici sit concionans. Vix praeterea rigorem, in quo apud nostros praefata prouincia Recollecto: enatus fuit, ad vitium usque habitum serauit. Nihil siquidem eo continentius, nihil vigilantius, pauperius, aut temperantius fuit. In oratione adeò assiduis erat, ut ab ea nil aliud curasse uisus sit. Quae tamen interim, uel charitatis officium, uel obedientiam, uel etiam proximi salutem, concernentia quam diligentissime explebat. Paupertatis etiam cum profundissima quodam humilitate coniunctae amantissimam eam esset: factus est omnibus bene ac religiose uiuendi norma. In periculoisa quadam rebellione, ubi de totius rei summa agebatur, se solus suis adhortationibus, sanique consilio, Indos ad saniorem mentem reduxit. Qui tandem, postquam Prouincialatus, ac Commissarius officii aliquoties summa cum laude, tum in prouincia SS. Petri & Pauli, tum quoque in alijs quibusdam sanctus esset: plenus dignum, meritisque optimis, maximum interium omnibus, per se feram Indos ipsi, a quibus non secus ac Pater uocabatur, colebaturque, sui desiderium relinquens, diem clausit extremum. Vide Gonzagam 4. part. supra in dicto Conuentu Guadalagiarum. Rapertum in histor. general. origin. Recollector. decad. 7. part. 3. §. 36. Marianum lib. 2. cap. 52. chron. Reformat. Daquam part. 4. chron. minor. lib. 2. cap. 30.

§ 10. *Beati Francisci, Confessoris.* 1] Cognominabatur de *Montorso*, seu ab *Orcosae*: nobilibus honestisque parentibus natus. Vix humilis ualde, silentij amator, & Angelica simplicitate adornatus. Animo promptus erat ad obediendum P[re]lato: & in rebus, agendis discretus. Solebat palatere alpergere quaeuicque manducasset, sicque parce edebat, ut uix ad sustentationem sufficere uideretur: tribus tantum bonis, qualibet die, fornum capiebat, iacque super tabulam, uel assetes. Orationi multum vacabat, in cuius meditatione tantum erat descebat igitur in Deum amotis, ut sudorem, uaporem, & fumum per uulnura, caput, totumque per corpus exhalaret: sed praecipue in Missae celebratione: cuius tanta ab oculis dissimulabat lachrymarum copia, ut altare us usque mederetur. Catherinam ministrè

excolebat, honestissimique erat, tum in uerbis, tum in corporis compositione: ex quo immoicum indur habitum, nullquam mulierem aspectu, uel allocutus est. Pauperitius etiam extitit, habitu aspero, lacaroque uelutis, cum uili cilicio ad carnem. Magistrum nouitiorum multo tempore egit, maximo cum annuatum fructu uti profectus. Deinde ad Guardasium saepe uocatus est. Solebat dicere, *Sibi mecum gratum fore, toto uita sua tempore, nouitiorum cura spectante: quam uita die, palati munus subire.* Vigilis, disciplinis, ieiunijs, aliisque carnis mortificationibus, assidue se exercebat. Chantate in ornata abundantia, maximè in debiles & infirmos. Toleti Beate uix cursum expleuit, sepultusque est in Conuentu S. Iosephi, qui est prouinciae S. Iosephi. Ita Ioannes a Sancta Maria 1. part. chron. diuid. prouinciae, lib. 4. cap. 8. ad annum 1590. quo claruit.

Beati Andrea, Confessoris. m] Dicitur est B. Andreas de *Tepe*, cui & *Costa*. Litteris admodum excultus, moribus etiam excellit. Tum adhuc in saeculo agens, tum in Religione setaphica uita ductus: in qua ad beatitium perfectionis celenoti cursu pertingens, orationi, mortificationi, penitentiae, & ceteris Otidinis minoritici p[ar]te exercitia, ex integro se dedit. Obediensissimus erat, & charitatus ualde. Tentationes minime sibi defuerunt, sed harum fauorem, Diabolum, ieiunijs, uigilijs, cilicio, humi prostrationibus, suspirijs, lachrymis, & orationibus, strenuè debellabat. Lector sacre Theologiae institutus, idcirco singulati ingenio, & dicendi facilitate, ac scriptorum claritate, eximie profectus est. Humilitati & orationi plurimum studuit: uirtute abstinens ac penitentiae se exornabat, ut ceteros in admirationem adduceret. Cilicio quippe & disciplinis frequenter corpus edomabat: in conuersatione tamen benignus erat & gratiosus, simplicitate & prudètia polens, modestus ac pius. Zelantissimus quoque fuit status extitit, non solum citra essentialia Regulæ: sed etiam in minutissimis Religiosis ceremonijs, statutis, uel consuetudinibus: ex quibus ea omnia seruans ad uigilem. Tandem, orando sanctissimè exspirauit: uacatque sepultus in Conuentu S. Antonij Guadalagiarum. Vixit Ioannes a Sancta Maria lib. 4. sup. cap. 53. ad ann. 1600. quo borebat.

Beata Beatrice, Tertiaris. n] Hæc illustissima hecraua, Comitissa, erat, & tertij Ordinis Franciscani alumna, sanctissimè autem Mediolani obiit: cuius sacrum corpus delatum est ad Conuentum S. Angeli Francorum minor. & honorificè reconditum in Capella S. Antonij, ubi maximus signis conuolat: prout attestant Marcus Vlyssipont. 3. part. sup. lib. 7. cap. 29. Tosinus lib. 1. histor. setaphic. Relig. ubi de secundo Ordini minor. Gonzaga 1. part. sup. in BB. *Fraximans* 1. atque 3. Ord. Franciscan. his uerbis. *Beatrice* à *Rosinibus*, Mediolanensibus, porculus consociat in *Eccl[esi]a Sancti Angeli Mediolani*. Qui tamen postea ibi conuolauit, eam Ludouicum uocat, dicens, a. in eo Conuentu Sancti Angeli, qui est primus prouinc. Mediolanens. *Inter religio, tum Patrum, tum Fratrum, tum quoque aliorum nobilium, atque populorum uita, ex profecto antiquari Conueto ad hunc modum translati: translatum quoque fuit manus eum simul conuolauit, B. cuiusdam Ludouici à *Rosinibus* Comitissa, ac tertij Ordinis Franciscan. alumna: qua tum uita, tum quoque in morte, miraculis claruit.* Hæc autem translatio accidit ann. 1551. De Sillis in cap. 1. Regul. tertij Ord. Marulus lib. 4. histor. sacre. Religio. Salazar. lib. 6. chron. prouinc. Castellæ cap. 21. post Beatum Bernardinum de Buis, qui part. 1. Rosarij Quadagesimal.

mal. concion. 17. part. 1. tempus, quo vixerit perspicue sic indigitat. Item, *Beatam Beatricem de Rufficibus, Comitissam, qua nostri temporibus fuit, & à septem an-*

nis extra mortuam est, multisque miraculis claruit; & est sepulta Mediolani, in Ecclesia sancta S. Angeli.

DECIMOTERTIO KALENDAS IANVARI.

IN vrbe Sarai, Passio Beatorum ^a trium Fratrum, Martyrum: qui pro Christi fide, à Sarracenis, necati sunt. Monasterij in V vestphalia, Beati ^b Ioannis, Confessoris: signis & virtutibus spectabilis. In ciuitate Hildesheimensi, Beati ^c Conradi, Confessoris: qui vita & miraculis coruscavit. Spira, Beati ^d Colini, Confessoris: qui prouinciae Argentinenfis Minister Prouincialis electus: munus suum miraculorum gloria decorauit. Fabriani, in Picarno, Beati ^e Mauritij de Argignano, Confessoris: dono orationis & lachrymarum conspicui. Mugelli, prope Scarperiam Hethruzia oppidum, Beati ^f Benedictini de Gauraccio, Confessoris: qui eruditione & penitentia enituit. Cremona, in Infubria, Beati ^g Damiani Patauini, Confessoris. Pistorij, in Tuscia, Beati ^h Alexandri Veronenfis, Confessoris: qui oratione extatica, & rerum contemplatione caelestium sublimatus, Angelicam vitam duxit. Sagij, in Neustria, Beati ⁱ Germani Auberti, Confessoris: qui Prouincialatus, & Commissarius generalis praedare functus officio: doctrina & sanctitate plenus refulsit. Romae, Beati ^l Thomae à Sancto Antonio, Confessoris: cuius sanctitatem crebra miracula, in vita & post obitum edita, attestantur. A Legiono, in Hispania Tarraconensi, Beati ^m Francisci à Sanctis, Confessoris: eximie orationis penitentiae & perfectionis viti. Panormi, in Sicilia, Beati ⁿ Vincentij à Nicoxia, Confessoris: qui vitae asperitate, penitentia, ac miraculis emicuit. In Italia, Beatorum ^o Iosephi à Leonissa, Setaphini de Monte Granati, Francisci Bergomatis, Raynerij à Burgo, & Hieremiae à Vallachia, Confessorum. Pilauri, Beatae ^p Eugeniz-Faelicis, Virginis, Abbatissae: humilitate, charitate, ac spiritus feruore, celebris.

DECEMBRIS XX.

- §. 1. **B**eatorum trium Fratrum, Martyrum. a] Apud nonnullos legitur in *Leuey*, hos Fratres ius orationibus primo illuminasse quendam caecum, cum quo postea, pro fide Christi Martyrium subierunt: sed melius credendum est, in vrbe *Sarai*, id passos esse à Sarracenis ann. 1311. Scribunt de eis vetustus Autho Anglus. MS. in suo Polichronico. Wadinghus tom. 3. *Annal. minor.* ad annum 1314. §. 14. Picquetus in catalog. viros. illustr. *Ordin. minor.* vbi de Martyribus.
- §. 2. *Beati Ioannis, Confessoris.* b] Cognominatur *Piermus*, ceu de *Penna*, natus apud Brabantos in Monasterio tumularus: qui de sanctitate refulsit, & mira peregit. Agunt de eo B. Bartholomaeus Pilanus lib. 1. conformitat. fruct. 8. & 11. part. 1. in Fratribus minorib. prouinc. Colonienf. sanctitat. illustr. Tossinianus libr. 2. in Custodia Westphaliez. Gonzaga 1. part. origin. scriptur. Relig. in Beatis viris huiusmodi *Ordinis.* Wadinghus tom. 1. *Annal. minor.* ad ann. 1249. §. 9. & tom. 2. ad ann. 1288. §. 38. Picquetus in catalog. viros. illustr. Franciscan.
- §. 3. *Beati Conradi, Confessoris.* c] Propter insignem vitam eius sanctitatem & praecleara miracula, vulgo nuncupatur, *Pater Sanctus*, ceu *De Cali Porta*. Memoratur à Pilano sup. in prouincia Saxoniae. Gonzaga sup. & part. 3. in prouincia Sanctae Crucis. Wadinghotom. 1.

- sup. ad ann. 1249. §. 9. & Picquetus sup. Tossinianus lib. 2. in Custodia Albertadensis. Succellit in Prouincialatu Argentinenfi, B. Tederico ann. 1244.
- Beati Colini, Confessoris.* d] Nonnunquam exitit §. 4. Minister Argentinenfis prouinciae: clarisque miraculis iacet Spira 12 pad Germanos superiores. Illius meminere Pilanus sup. fruct. 8. part. 1. in prouincia Argentinenf. Gonzaga sup. part. 1. Tossinianus libro 2. histor. scriptur. Wadinghus tom. 1. sup. ad ann. 1245. §. 18. Picquetus sup.
- Beati Mauritij de Argignano, Confessoris.* e] De eo illud Elogium scribit Beatus Franciscus Fabrianiensis in chrono. Marchae MS. *Frater Mauritius de Argignano, prius Canonius Sancti Venanzij, fuit homo sanctus; magna orationis; & multarum lachrymarum. & viri Frater minor.* &c. Latius Wadinghus tom. 1. *Annal. minor.* ad ann. 1245. §. 12. & 1268. paragraph. 5. & an. 1289. paragraph. 29.
- Beati Benedictini, Confessoris.* f] Theologus fuit conuincatus, qui de penitentiae perfectionis agencie ergo ab illustro S. Augustino ordinaris eremitae. (cui aliquando mancipatus fuit,) ad hanc Religionem Seraphicam conuoluit: cuius nomen, ob illius integerrimam vitam, candidissimisque moribus, in libro vitae scriptum esse pie creditur. Vide Gonzagam part. 1. sup. in Conuictu Memoris de Mugello, qui est 14.

- ptouinc. Tulciz. Wadinghus sup. tom. 1. ad an. 1212. paragraph. 4. *Beatus Elias* etiam vocatus est.
- §. 7. *Beati Damiani Patavini, Confessoris. g.*] Cogne minatus erat *Carrarensibus*, seu de *Comitibus*: qui quidem Bergomi floruit doctrina & pietate spectabilis, concionibus, lectionibus, & sanctis operibus, populum ad magnam frugem reducens, sed Cremonæ obit, an. 14. 01. crebris miraculis gloriosus. Eius sacrum corpus honorifice asseruatur Cremonæ: in Conuentu Sancti Angeli, qui est 8. ptouinc. Bononiens. vti testatum reliquit Gonzaga part. 2. sup. in eodem Conuento: & part. 1. in BB. vitis huiusce Ordinis. Wadinghus sup. ad ann. 1267. §. 9. & tom. 4. ad ann. 1400. paragraph. 2. *Tostianus* sup. Algezira in Arbore Epilogica totius Ordinis Franciscan. Picquetus sup. Michael Cartariensis lib. 15. Annal. Ital. Petegimus in vincta Bergomensi part. 2. cap. 68. Marius Mutius de Sanctis Bergomibus. De Butis in Rosano Quadragesimal. 2. sermon. 17. part. 2.
- §. 8. *Beati Alexander Peranenſis, Confessoris. h.*] Sacerdos erat, virque profundissime contemplationis; qui ob eius inculpata vitam, infirmam quendam, dum adhuc viueret, signo crucis curato, atque Daemones sibi insidiantes propellere meruit; & aliquando inter orationum raptus, atque à terra in altum eleuatus à plurimis Fratibus visus est. Pisonij obit, & in Ecclesia Sancti Francisci sepultus. Scribit de eo Gonzaga part. 1. sup. in patientia Conuentu, qui est 8. ptouinc. Tulciz.
- §. 9. *Beati Germani Auerſi, Confessoris. i.*] Hic Commissarij Generalis munere apud Cisimontanos Patres Obseruantinos, & Prouincialis Ministeratus officio in ptouincia Francie Paris. tercio functus est. Florebat ann. 1460. Memoratur à Gonzaga part. 3. in Conuento 1. eisdem ptouinc. cuius fuerat alumnus: & Wadingho tom. 1. sup. ad an. 1226. paragraph. 62.
- §. 10. *Beati Thoma à Sanctis Antonis, Confessoris. l.*] Hic Confusionem, ex *Corbora* oppido originem duxit: habitumque Religionis Seraphice induit in Conuentu S. Francisci Ategnani, maxima humilitate exornatus fuit orationis assiduis erat, & charitate haud modicum sequebat. Tãtam denique vitæ perfectione locutus est: vt in vita & in morte miraculis quamplurimis claruerit. Cæco visum, signo Crucis, restituit. Sanctissime vitæ ac mortuus est, Romæ in Conuentu Atacathano, ubique sepultus licet. Eius meminere Gonzaga 1. part. in eodem Conuento, & part. 2. sup. in Conuentu Ategnano, qui est 14. ptouincie Cortice. Barezzius 4. part. chronic. minor. libr. 3. cap. 22. ad ann. 1540. Vvadinghus sup. tom. 3. ann. 1251. §. 57. Daſa 4. parte chronic. minor. libr. 1. cap. 28. ad ann. 1317.
- Beati Francis, Confessoris. m.*] Patria erat Segobienſis, qui ex Ordine Sanctissime Trinitatis, tranſiit ad
- Partes nostros Disalceatos, spe maioris perfectionis ac perpetuitatis illatus. Nec eam seculi concepta opinio. Nam rudi habitu indutus Franciscano, subros cilicium gestabat asperum: Noctem consumebat in oratione, & diem in Superiorum obedientia. Super matam, vel tabulam somno indulgebat: sui contemptum & abiectionem summi exquirebat. Humillimos quippe vir erat, & perpetuitatis amantissimus. Bis Dismissus electus est suæ prouincie S. Iosephi, & semel Commissarius Prouincialis ad Capulum generale Romæ celebrandum: quo in itinere multa passus est incommoda, nec propterea desinit à suo communi exercicio, imò nec orationis tempus aliquando interrupit, vel distulit. Neapulum postea veniens, suis feruentissimis concionibus tota commota est ciuitas: multique exiit causa salutis. Rediit in domum, cùm pœnitus ordinatusque Religionis ac penitentia spontanea ex animo incumberet, in morbum israhalem decit, qui immortalitatis sacra aperiret. Quare Sacramentis maxima cum deuotione susceptus: passissimum spiritum exhalauit: cuius sanctitatis fama excitatus illustissimus Legionensis Antistes, & ceteri Religionum Prælati, illius exequus pœ celebrantur, apud ipsum Conuentum Legionensem, vbi Guardianus fungebatur officio, quando à vitæ excessu. Scribit de eo Ioannes à Sancta Maria part. 2. chronic. præfatæ prouinc. lib. 4. cap. 14. ad an. 1600. quo clarebat.
- Beati Vincentij, Confessoris. n.*] In austeritate vitæ & patientia præcipue enituit: erga Beatissimam Virginem Mariam deuotione singulari flagrabat. Diem mortis suæ prædixit, & miraculis illustatus, obdormiuit in Domino, ann. 1601. Hæc ex Graulina in *uite Turritus* part. 2. cap. 24.
- Beatorum Iosephi, etc. Confessorum. o.*] Non eodem tempore mortem obeuntes, oculos inuoluit, sed quod simul recenseantur eodem die, vnâ recolantur: quorum, processus, Superiorum auctoritate formantur ad finem canonizationis: teste Ardinghello, in Appendice *Commemorata Vices Turritus*, obtensione 4. pag. 31. vbi de P. P. Capucino. laboribus in Germania.
- Beati Eugenia-Felix, Virginit. p.*] Socia extitit B. Felicis à *Mediolani, Virginit.* & Abbatissa primæ Monasterij Corporis Domini *Pisanensis*: cum ipsa in huiusmodi officio successit, quo in munere tãto laudabiliter se gessit, sicque ad amissum, vixta exemplar ipsius B. Felicis, sorores sibi subditas rexit: vt tum hac de causa, tum ob ingentem humilitatem, & charitatem, aliisque singulares virtutes ac perfectiones, deo committat sit *Eugenia-Felix*: quam ita contendebat imitari. Sæpe etiam quidam fulgor cerebatur à facie eius irradiare, in signum eximie sanctitatis suæ. Hæc ex Marco Vlyssiponenſi §. part. sup. lib. 2. cap. 21.

DVODECIMO KALENDAS IANVARII.

A Pud Nouum Mexicum in India Occidentali, Beati ^a Francisci Lopetij, Martyris: qui à furentibus Indis, perfoſſus iaculis, glorioſè pro Chriſto occiſus eſt. Capriolæ in territorio Senenſi, Beati ^b Ludouici Senenſis, Confeſſoris: qui totius honeſtatis, obedientiæ, atque paupertatis, ſpècimen factus Tuſciciæ Prouincialis Vicarius extitit ſubrogatus: atque ſancto ſine quieuit. Rhegij, in Calabria, Beati ^c Bernardini Georgij, Confeſſoris: qui pietate, vitæ perfectione, ac ſumma paupertate præclatus, ſecundus Vicarius Prouincialis Patrum Capucinatorum in Calabria extitit: deinde prophetiæ dono, ac meritis cumularus, ſanctiſſimè vitam finiuit. Elchij, in territorio Valentino Hiſpanico, Beati ^d Iuliani Donati, Tertiarii, Confeſſoris: humilitate, & vitæ puritate inſignis. In Hiſpania, Beati ^e Antonij à Sobrino, Confeſſotis: magnæ ſanctitatis viri. Aquilæ, in Veſtini, Beate ^f Paulæ à Fulgineo, Virginis: quæ caſtimonia virtute, ſimplicitate, & oratione excelluit. Neapoli, in Campania, Beate ^g Mariæ Longæ, nobilis Fœminæ, quæ prima Capucinarum Abbaſſa inſtituta, ſummis virtutibus admodum emicuit. Bellalazaris, in territorio Cordubeniſi, Beate ^h Franciſcæ à ſancto Antonio, Virginis: quæ pœnitentiæ operibus, & præclaro virtutum exercitio, viam ſibi parauit in cœlum.

DECEMBRIS XXI.

§. 1. **B**eati Franciſci Lopetij, Martyri. a] Hic Chriſti miles viſque in ſicem deuotus ac fidelis, etiam in ſeculo fuerat nobilibus parentibus in poſtebri Huſpali ciuitate ortus: inſuper doctrina, virtutibusque inſignis, dùm annum ægeret 17. Religionis habitum in Miſſionico Conuentu Xerezano (qui eſt 4. poſt vine. Baticæ) deuotè receperat. Fuit peræterea maſtuetudine ac modetiſſima moratus, vitæque mortificatione, taciturnitate, ac prudentia conſpicuus. Exinde traſiciens in Indiam Occidentalem, Sacerdos factus, commemoratus eſt apud Conuentum Mexicanum, ubi ſacræ Theologiæ ſtudiis incumbere: quando, ad infantiam B. Auguſtini Roderici, deputatus eſt viſit cum B. Ioanne à ſancta Maria, (de quo 9. Iunij) proſeſit conuertendis Indis. Fratribus autem ſociis præfuit ipſe B. Franciſcus. Qui animarum zelo per Montana loca de Zacatecas tranſientes, atque à ciuitate Mexico, Aquilonem verſus, viæ ſtadia 400. ambulantes, ad maximum tandem Indorum multitudinem peruenerunt, hoc eſt, ad diſtinctos 40. ſive 50. populos, circa 6000. domorum inhabitantes: Regionemque ſeu prouinciã illam *Nouum Mexicum* nominarunt. Illi autem populi fratres ipſos benignè ſuſceperunt, de eorumque aduentu gratulati ſunt. Illis tunc Viſitæ Domini operam dantes, in deſeſio animo illam excoluerunt. Dum rei à quadam die, ad inſtruedum populum, ex more procedunt: Videns B. Franciſcus quosdam ex populo ſiſe inimicè odij & inimicitæ cauſa trucidantes, eos cœpit benignè arguere, hortarique vt iniurias remitterent, & à vindicta, animique ſancore deſiſterent. At illi non ſecus atque amentes de tabidi, ſeruentia trucidati: venena euomentes, ſuæ vitæ onus impie in eum verterunt: illicque pœnitentiſſimum Patrem iaculis confoderunt, qui in Domino obdormiuit, an. 1580. Agnus deo Gonzaga 1. part. Orig. Seraph. Reliq. vbi de ſacræ Mar-

tyribus Ord. Minor. ſuo xuo, ob Chriſti fidem paſſus, apud Indos Occidentales. Item part. 4. in prouincia ſancti Euangelij, & Cuſtodia Zacateceſi. Bacterus 4. part. Chronic. Minor. lib. 7. cap. 41. Daſcaibid. lib. 2. cap. 2. & 59. vbi vocat eum *Franciſcum Perex*, ſed perperam. Hilanon à Coſta lib. 2. hiſtor. Cathol. pag. 366. Picquetus in Catalog. viror. illuſtr. Franciſc. cap. Mendofa 1. part. hiſtor. Chine, lib. 3. cap. 7. & 9. Marcus lib. 3. cap. 31. Boſius tom. 1. lib. 11. cap. 12. Gramina in *ſicet Tertius*, part. 2. cap. 14.

Beati Ludouici Senenſis, Confeſſoris. b] Laicus erat professione, qui ſpeculam honeſtatis, obedientiæ, atque paupertatis omnibus extriit: annoque 1433. huic ſeculo nequam valediſt, ſepultus in Conuentu ſancti Bernardini Capriolæ propè Senas. Cùm autem Sartiani Conuentus (qui tunc Patribus Cõnventualibus parebat) à populo Sartianoſi Obſeruantibus obſtaretur: noc eorum votis acquieſcere velle. Iulius 11. Papa, Procetam prædicti oppidi ſupplicatione motus, B. Ludouico de Senis, prouincie Tuſcici tunc Vicario Prouinciali, in virtute ſanctæ obedientiæ præcepit: vt quàm priuam pulſis Conuentualibus, ipſorum Conuentum, ſicuto ſecum certo Fratrum numero, occuparet, atque in poſterum retineret. Cuius ſiteus, ſub Datum Romæ, 3. Ianuarij, an. 1463. in buſinet Ieſt Cartophiliario habetur. Ita Gonzaga 2. part. ſup. in ſcriptis Conuentibus 4. & 19. prouinc. Tuſcici. Momoctus à Marco Viſſipontenſi 3. part. Chronic. Minor. lib. 1. cap. 28. ſub nomine *Ludouici Latus*: ſed mendosè, confundens illum cum B. *Petro Latus*: qui tamen omnino ſunt diſtincti. Vide 26. Nouemb. ſup. Brauuis vocat eum *Ludouicum de Latus*: tom. 18. Annal. Eccleſ. ad annum 1471. parag. trigefimo ſexto.

Beati Bernardini, Confeſſoris. c.] Rhegij, in Calabria, §. 1. et nobili illius vrbs Familia octum duxit: illicque in-

ter Patres Observantes Minoriticum habitum sum-
psit. Tom postea, Lutetiam militem, eam ibi Duinarum
atque Ecclesiasticarum litterarum praesentiam
est affectus: ut summa cum ingenij laude, à Facultate
Parisiensi Doctores lauream adeptus fuerit: à
Graecis tamen peritissimus eam enavit, cui & maxi-
mae vitæ probitas, singularis prudentia ac virtus con-
iuncta fuit. Quae denique factum est, ut eam animum
assidue ad divinam sapientiam ac pietatem transferret,
regularumque observantiam apud suos penè dilapsum
loqueret: consilio cum B. Ludovico Rhegino, (de quo
sup. ad 18. April.) eius amico ac socio charissimo,
intra Reformationem simul uterque omni studio ac
solicitudine quæteret, quam paulò post à Sede Apo-
stolica, an. 1510. impetrarunt. Indè tandem sese
Capucinatorum Congregationi, an. 1511. adiungunt: ubi
tanta vitæ austeritate, paupertatis studio, ac ceteris
Religiosæ disciplinæ virtutibus consuetare cepit: ut
religiosus, suo exemplo, ad perfectam Regularis Ob-
servantiam formam instrueret. Eximius Verbi Dei præ-
co eorum: tanquam spiritus vehementia concionabatur,
ut planè mirabiles in populis ad pietatem motus
excitaret. Spiritu prophetico etiam exornatus erat, quo
inter alia, diem sui obitus præsentiauit, dñm Provinciali
Vicarij in Calabria munere fungeretur, an. 1536.
circa quartam Aduentus Dominicam. Huius gesta
admiranda, ea antiquis M. S. collegit Bonerius tom. 1.
Annal. Capucinor. ad annum 1536. parag. 39. 40. &
seq. Illius meminerit Gonzaga part. 2. Orig. Seraph.
Relig. in Convento Rhegensi, qui est 1. provincie
septem BB. Martyrum Ordinis. Minor. & alij sup. ad
18. April. vbi de B. Ludovico Rhegino.

5. 4. *Beata Juliana, Confessoris. d.]* A iuventute, servitio
Fratrū Conventus Dominæ nostræ de Loreto (qui est
5. provincie sancti Iohannis Baptistæ) mancipatus,
propterea Demaris cognomen accepit. Cùm autem ha-
militatis ratione studeret, viliora & abieciora munia
semper exquirebat. Probata eius patientia cum cor-
rectionibus & reprehensionibus aspersis nonquam alte-
rari potuit. Ieiunij, vigilijs, noditate, paupertate,
obediencia, & alijs mortificationis generibus se assidue
exercerebat: capite discoperito, & nodis pedibus
semper incedens. Otium summopere exhorrebat
& ædium: si quando clausus in cella manebat, totum
io quietudine spiritus, & rerum meditatione celo-
lestium consumebat tempus. Reverentius ab obedientia,
seu ab elemosyna petenda, non continuo quieti, aut
corporis sublevationi indulgebat, sed in Capellam
B. Virg. se recipiens, genuflexionibus & orationibus
se vacabat, ut potius & cibi sepe omnino oblivi-
sere, maiore spirituali refectioe passus: quo tempore,
ingens splendor nonnumquam visus est super eum cla-
rescere. Cùmque his & alijs sanctis detineretur occupa-
tionibus, nunquam immarctum suæ innocentie &
puritatis flos, sed semper vernans perseveravit & vi-
dens usque in finem vitæ. Florebatur circa an. 1580.
plures, sub mortis suæ tempore, beatam eius animam
gloria circumdatam, ab Angelis, cum maximo lumi-
ne & odore, in caelum deportatam conspexerunt: pro-
veteratarum relique Ioannes à sancta Maria, part. 1.
Chronic. provincie S. Ioseph. lib. 1. cap. 49. sepul-
tus iacet in Convento Elchij, qui est 1. provin-
cie sancti Iohannis Baptistæ Ducalceatorum Hip-
panie.

5. 5. *Beata Antonij à Sabrino, Confessoris. e.]* Hic apud
Ducalceatos Hispania meritis clarus extitit, oceanum
provincie sancti Iohannis Baptistæ Patris, & Regis Ca-

tholici à sacris Concionibus fuit: pro cuius canoniza-
tione, processus nunc fiant in partibus eorum Or-
dinaris, uti constat ex bello Neapoli edito, an. 1616.
apud Typographum Ioan. Dominici Roncaloli: &
Raspino, histor. General. Origin. Recollector. part.
1. paraf. parag. 4. Agit de eo Ioannes à sancta Maria,
2. part. Chronic. provinc. sancti Ioseph. lib. 3. ca-
pit. trigesimo sexto, & libro quarto, capite tertio,
& 13.

Beata Paula à Fulginea, Virg. f.] Fulginis hæc erat,
5. 6. socia B. Antonietta virginis: prius Tertiarium Re-
gulam profitebatur, ex indèque ut primam sanctæ Cla-
re virginis Regulam servaret, ad Monasterium Con-
ventus Christi apud Aquarem, Aputurionem urbem,
perrexit an. 1433, ubi Deo inservire omnino cupiens,
in maxima puritate, ac spiritus simplicitate, ad altioris
perfectiois gradum pervenit: & ingenij lauditate
plena decessit è vita an. 1488. Scribunt de ea Ylly-
sippontis, sup. lib. 7. capite 14. Tullianus lib. 1.
histor. Seraphic. Bzovius tom. 18. Annal. Eccl-
es. ad annum 1488. parag. 11. Gonzaga sup. part. 1.
in eo præfato Monasterio Aquilano, quod est 1. provin-
cie sancti Bernardini, qui ait, illam miraculis cla-
ruisse, eiusque sacrum corpus ibidem debito honore
venerari. Iacobillus de SS. Fulginatib. qui vult eam
obijisse 16. Ianuar. an. 1470. Item in vit. B. Ange-
linæ Corbana, virg. Valensoni de BB. Formis Ord.
Minor. cap. 41. lib. 2.

Beata Maria Longa, Abbatis. g.] Fuit hæc mona-
5. 7. chiana, ac Ioannis quondam peni Cancellarij Re-
gentis, viri in toto Neapolitano Regno primarij,
viri. Quæ, cùm in æde Laoretana à ducino morbo
esset curata, hospitale incurabilius, post viri obitum,
& Monasterium sanctæ Mariæ in Hierusalem, Nea-
poli fundavit: quibus ipsa, habito Tertio Ordinis
Minorum suscepto, omnia suppeditavit, & omnium
se obsequijs mancipavit. Verùm postea, cùm fæcula-
ribus exuvij depositis, mundo nonnum remississet,
atque Regulam Monasticam professâ, Paulo 111.
Summo Pontifice iubente, Monasterium illud sub
Abbatissæ titulo moderandum suscepisset, Fratrū
Minorum Capucinorum, qui auctoritate Apostoli-
ca, Monasterium admostrabant, hortatu ac exem-
plo permota, simul cum reliquis huiusce domus
Monialibus, vno consensu, primæ & ædioris sanctæ
Clare Regulæ perpetuo se voti Religione ad-
strinxit, atque inde Capucinarum nomen sortita fuit:
vbi Maria Longa, cepit tanta vitæ austeritate, ac
Regularis disciplinæ Observantia, ceteris præloce-
re: ut totius speciem provincie facie enasceret. In
extasim raptâ, caelestia videbat arcana: Dietæ sul-
bitus haud ignara, spiritum Deo reddidit, anno mi-
llesimo quingentesimo quadragésimo secundo: clara
post mortem miraculis. Agunt de ea Matthias Sale-
ciolus, tomo secundo, fol. 112. Historia Clericæ.
Regulatum, libro primo, capite quarto, fol. 14.
& Manuscriptum provincie Vmbria: ex quibus
Bonerius tomo primo Annal. Capucinorum, ad an-
num millesimum quingentesimum trigésimum octa-
vum, paragrafo decimo tertio, & ceter. Item an-
num millesimum quingentesimum quadragésimum
secundum, paragrafo quingentesimo tertio, & se-
quentibus. Cæsar Degenhus in sua Neapoli sacra,
vbi de Ecclesiâ sanctæ Mariæ de Po-
pulo.

Beata Francisca, Virginis. h.] Vitæ innocentis, fin. 5. 8.
ceræque mentis fuit hæc Christi sponsa: nonnum per-

nitentia exemplar, & totius perfectionis norma. Solo pane & aqua, cuncta exercebat ieiunia: aspero calicito victuatur ad carnem, disciplinam suam sic frequentibus corpus edomabat, ut exinde copiosum sanguinem effunderet: in quibus temperate iussa est Abbatissa precepto. Orationi iugiter vacabat; ad qua, nec Demoni astuta, aut visio illius horrenda, seu clamor vel strepitus, potuit vilo modo remouere. Quoties

enim tentata fuit & diuersata ab aduersario, toties de eo victoriam reportauit. Diem sua obitus longe ad præciuit: sepulchrumque namque nocta est in Monasterio Bellacazariensi, quod est i. provincie Angelor. Hæc ex informatione vite eius: & Monumentis prædicti Monasterij. Daça 4. part. Chronic. Minor. lib. 3. cap. 77. ad an. 1575. quo floreat.

VNDECIMO KALENDAS IANVARII.

IN India Occidentali, Beatorum ^a Alberti Franci, Concionatoris: & Martini ab Altamira, Sacerdotis, martyrum. In Italia, Beati ^b Bruni in Colle, Confessoris: Tertiarij, eximie sanctitatis viri. Perusæ, Beatorum ^c Benedicti Cameræ, Antonij Tudertini, & Bartholomæi de Aiano, Confessorum: vita & prodigijs insignium. Madriti, in territorio Toletano, Beati ^d Ioannis de Olmillos, Confessoris: qui cum Prouincialarus fungeretur officio, sic orationi instanter vacabat, ut in ea sæpe raptus in Deum cerneretur. Micaguayani apud Insulas Salomonis, Beati ^e Bartholomæi Ruysij, Confessoris: qui fide & charitate plenus, Indiam Occidentalem, & Orientalem, Euangelicæ prædicationis causa perlustrauit, Infidelium plures ad Christum conuertit, ac post immensos exantlatos labores sancto sine quieuit. Panormi in Sicilia, Beati ^f Francisci à Calabria, Confessoris: Tertiarij, magnæ sanctitatis viri. Vlmertz, in territorio Abulensi, Beati ^g Antonij Bartsii, Confessoris: virtute orationis & abstinentia spectabilis.

DECEMBRIS XXII.

§. 1. **B**eatorum Alberti, &c. Martyr. a] Tempus, quo præciuit hi palmam in Indis partibus obtinuerint, minime refertur: sed tantum martyrium eorum celebratur à Daça 4. part. Chronic. Minor. lib. 2. cap. 58. in fine, sub an. 1595. Horum prior, Gallus natione Concionator erat: alter, verò Sacerdos, Hispanus.

§. 2. **Beati Bruni, Confessoris** b] Huius Beati viri Tertiarij meminerunt, Salazar lib. 6. Chronic. provinc. Castellæ, cap. 18. De Silas, in cap. 1. Regul. Tertiat. ex Marco Vlyssiponensi part. 2. Chronic. Minor.

§. 3. **Beatorum Benedicti, &c. Confess.** c] Mirum! quàm quotidiana susceperit incrementa ab an. 1380. postillus grex nouæ Familie Obseruantium, multiplici favore principum, quibus religiosa eorumdem vita, exemplarique conuersatio placebat: & Superiorum Ordinis patrocinio, quod lobenter præstabant: ut in solitarijs locis à se distulsi succederent. Hinc multi ex magnis, & vrbicanis Conuentibus, ad Cœnobio-la hæc, & Eremitoria, strictiore vitam, & arctiorem Regule Obseruantiam amplecturi, transibant: & viri nobiles, opibus & dignitate pollentes, à seculo ad eorum societatem, tanquam ad sacrum Asylum, conuolabant. Inter hos connumerandi, BB. Patres **Mateus Bergomenis**, **Gabriel Spoletanus**, **Franciscus Florentinus**, **Ioannes Perusinus**, &c. quorum supra meminimus ad 4. & 6. Iuog, & 22. Augusti. Hos secuti etiam vita, & prodigijs insignes BB. illi Patres, de quibus ouinc agimus, quorum viximus conuincione habebatur celeberrimus: qui omnes in eadem domumcula Conuentus Montis Perusij, virtutibus Angelicis exrenatam duxerunt vitam. Agit de ipsis, post alios, Waddingus, tom. 4. Annal. Minor. ad annum 1534. parag. 1.

Beati Ioannis, Confess. d] Vir fuit admodum spiritualis & eximie orationis, in qua sæpe raptus patiebatur: sanctissime obiit an. 1529. sepultusque est Madriti in Conuentu S. Francisci, qui est 5. provincie Castellæ: iuxta Salazar lib. 3. sup. cap. 12.

Beati Bartholomæi, Confess. e] **E. Cabre**, apud Andabuziam, in territorio Cordubensi ortuans erat. Cum ætatem Adolefcens in Indiam transfretisset Occiduum, Ordini Seraphico nomen dedit in prouinc. S. Eui gelij. Lingua callebat perfectè Indicam, quare, zelo ductus salutis animarum, licentiam petiit à Superioribus, ut Mexico, in Insulas Philippinas traieceret, cum B. Petro **Alphara**, provincie S. Gregorij Costode: quod & obtinuit. Mansitq; veniens, benignè ac comiter exceptus est à cunctis istius Cõuentus patribus: vbi per aliquot tempus, exercitijs conuenticatis, chori, orationis, & administrationis Sacramentorum haud segniter vacauit. Cognita ætatem eius virtutis amplitudine, ac zeli ingenitum circa Infidelium conuersionem animum, ardore nullo, illum ablegauerunt Superiores, vni cum B. Francisco de **Montilla**, & alijs 4. Fratribus, ad Regnum Cochinarum: qua in expeditione, laborum, ac periculorum immensitate, Deo duce, superauit. Rediit in domum, paulo post tandem aggressit professionem, an. 1580. cum vnicò socio, Regemque Cochinensem adiit, à quo perhumaniter est exceptus. Illic itaque extructa æde exigua, cui paruo sicello, mox contracta: & vt fidei ac spes suæ operæ finem consequeretur, necnon ad salutem Infidelium vni sub facilius ageret, noctes ducebat in omnes, in constanti oratione, cum lacrymis feruentissimis, rem à Deo obnixè postulabat. Nam eius interpres patrum aptus erat, ad tantum negotium peragendum, & in rebus fidei haud sufficiens veritas.

5. 7. **D**ivulgata ferri Dei fama sanctitatis, quotquot egros ac infirmos habebant, ducebant gentiles ad ipsum, ipse tantis recuperandæ: super quos nomen Dei invocabat, Evangelia legebat, addebat orationes, & facto signo crucis, benedicebat: sicque, pro maiori parte curabantur: assidue tamen illis promittens, quod si in Deum crederent, & fidem amplecterentur Christianam, ab omnibus, tum corporalibus, tum spiritualibus infirmitatibus, redderentur inuicem. Suis orationibus, pluviam, deinde tempus serenum, & cælo obrantur: aliaque plura beneficia illis gentibus contulit. Factio-ne autem Lusitanorum & Castellanos exagitatus: Masilam exivit: ac paulo post, B. Petri Baptista, Martyris focus destitutus in Paponum. Vixit, cum iam ætate, ac laboribus attritus, nonnullis morbus affectus esset, Nangalachim ire iussus est, ut sibi mederetur: quo tempore, patientia eius multum emicuit, insistent in cella, solus, in serum celestium altissima contemplatione, & praxi inculpatæ vitæ. Valdè ingenuus, audita passione B. Petri Baptista, & sociorum, apud Nangalachim, eò quod summe exoptasset eiusdem martyrii palmam assequi: Martyr itaque desiderio exiit, & rigore vitæ, asperitate, ieiunio, infirmitate, labore, patientia, atque alis ærumnis pro Christo passus: eorumque martyrii crucem sustulit. Revertitur tantem, & ad Masilam appulsus, Conuentui de *M-*

teguano, Guardianus inuicis præficitur: ubi cum bonis operibus, & vitæ profectui intendere, præclarus mentis, & annis, octuagenarius, migravit in cælum. Egregias eius virtutes recemdit Ioannes à sancta Maria, 1. part. Chronic. provincie S. Ioseph. lib. 2. cap. 47.

Beati Francisci, Confessoris. f.] Tertij Ordinis fuit alumnus: in ieiuniis, vigiliis, & oratione, etiam in extrema senectute vsque ad finem, perseveravit: obiit Panormi in Conuentu S. Marie de Iesu (qui est 3. provincie Siciliæ) anno Domini 1597. ætatis suæ 102. clarus virtutibus. Ita Grauna in *vet. Twitris*, part. 2. cap. 24.

Beati Antonij, Confessoris. g.] Hic nostro seculo, insigniter clarus, cuius Elogium Wadinghus tom. 4. Annal. Minor. ad annum 1597. pag. 17. hæc verba comprehendit: ubi de Conuentu Viterbensi (qui est 33. provincie Conception.) agit, *hæc verba* *ista* *invenit* *anno* *1615. Frater Antonius Barrofas, multiplici* *virtute* *excellentis: mira* *dexteritate* *intempestas* *frigiditas, nunquam* *manducabat* *nisi* *post* *vesperam, hereserit* *post* *meridiam* *quarta, nihilque* *in* *tribus* *hæc* *admittebat, præter* *panem* *&* *herbas* *cellas, vel* *crudas; sed* *inter* *multas* *macerandi* *temporis* *modos, erandi* *studium* *nunquam* *intermittebat.*

DECIMO KALENDAS IANVARI.

Chile in India Peruana, passio Beatorum ^a Ioannis de Tobar, & sociorum, Martyrum: qui ob Christianam fidem à Barbaris sunt interempti. Valentiz, in Hispania, Beati ^b Petri Nicolai, Factoris, Confessoris: ac Concionatoris eximij: qui scientia, & maximis virtutibus præditus, sæpe Guardianatus munere functus est: dehinc spiritu prophetico plenus, & miraculorum multitudine, ante & post obitum, nunc vsque coruscet. In eadem provincia, Beati ^c Benedicti Conchenensis, Confessoris. Madriti in territorio Toletano, Beati ^d Aegidij à sancto Ioanne, Confessoris: pietate ac Religione insignis. Villæ-Comitis in Lusitania, Beate ^e Berengariæ, Virginis, & Abbatis: quæ singulari humilitate, & Regulari Observantia præfulsit.

DECEMBRIS XXIII.

5. 1. **B**eatorum *Ioa. & socior. Mart. a.]* Chile, Indica Regio est, intra magnum Peruanum Regnum comprehensa: ubi provinciam, sub titulo SS. Trinitatis de Chile, moderabatur B. Ioannes de Tobar, quando cum duobus socijs, an. 1598. hac die, palmam martyrii accepit de manibus Iudæorum: teste Daga 4. part. Chronic. Minor. lib. 2. cap. 59. ex Monumentis præfatis provincie Chilensis.
5. 2. **Beati Nicolai Factoris, Confessoris. b.]** Nascitur in Regno Valentiz, an. 1510. die 29. Iunii, vocatusque est *Petrus Nicolaus*: qui ab infantia cepit Deo inservire, in simplicitate: vitæ candore, & timore Domini: pietati, ieiunijs, & charitatis exercitijs deditur erit. Xenodochia pauperum singulis diebus visitabat, & languentum, leprosum, aliorumque ægrotantium manibus, pedibusque ardentissima insigebat oscula: Egeris cibos porrigebat, malens pro Christo ipse starire, quam famelicus ex corde necessarius non videri. Adolescenti factus, Franciscanum habi-

tum, in Conuentu Deiparæ Virginis Valentiz induit, in eoque per quadraginta quatuor continuos annos sanctissime perseveravit. Anno 1537. die vltima Nouembris Nouitiatum cepit: & finito probationis tempore, admissus est ad professionem Dominica 1. Adventus, an. 1538. Pulcherrimus erat facie, sed pulchrior mente & spiritu: ut post donis ferme omnibus sine naturæ, siue gratiæ decoratus. Accedam fatumque fugiebat, de rebus celestibus frequenter colloquebatur: artes liberales optime callebat, sacre Theologie egregium operam nauavit: ita vt bene Concionator eximius euasent.

Carnis macerations, ieiunijs, disciplina, & orationibus super intendebat. Fuit denique abstinentissimus, & solo pane & aqua, vel quodam iusculo reficiebatur: sæpius, turbis & vltis defusus à cibo abstinent: formique parcellimus erat, siue per tabulam ligneam dormiens, vel affers, capiti, lapide, pro puluina, supposito in media

in media hyeme, flagrum nudos ingressus, illicitibus horis carnis lascivium sedavit. Integras noctes orationi intentus dixit infomes. Estatis sæpè patebatur. Altissimam paupertatem, manifestamque profundissimamque humilitatem nunc excolebat: ita ut ex animo omnibus cederet, nihilque sibi gratius accidere posset, quàm ab aliis reprehendi, redargui, peffundari, atque videri. Sanctorum obedientiam amantissimus erat, cuius rei gratia, Magistri Novitiorum & iuvenum acceptus, licet inuitus, officium, & pluries Guardanatus atque Dissinctorum munere functus est. Cilicio utebatur ad carnem, nudis pedibus semper ambulabat: solis habitu, vel unica tunica vestebatur. Puritate conscientie pollebat, castissimus foris, & ab omni iniqua negotio libidinis alienus: tentationibus variis haud caruit, vel unica Deum fuggeffionibus nusquam sobaciuit, imò has omnes Diuino fretus auxilio facillè deuicit.

§ 4. Passione Dominicam sæpè meditabatur, ac deflebat: summè ea partem eisdem dolores in se sentire, quos filius Dei pro nobis susceperat in cruce. Dùm autem feruor compassiui quadam tenetudine, in Dominicum laterale vulnus ferretur, euoque meditationi inimicis intenderet, tali tantoque dolore transfixus fuit, ut transformatus omnino, & in alterum hominem uersus uideretur. Et ab eo temporis, quoties præfacti vulneris, vel amarissimæ passionis Dominice, siue inter concionandum, siue inter celebrandum, siue inter aliquid aliud faciendum, in membris contigit, raptus, atque in extasim factus est. Porò eius erga Augustissimum Eucharistice Sacramentum deuotio, adeò excellens fuit, ut uix exprimitur. Quid denique, de eius gratia, qua Christum Dominum, non iam uisibilibus illis speciebus uelatum, sed in propria forma uidere promeruit, referam: plonibus, uariisque modis à Christo esse consalutus, fuit maximè sua præsentia. Sæpè etiam uisitatus est à gloriosa Virgine Deipara, D. Ioanne Euangelista, sancta Ursula, uirgine & martyre, &c.

§ 5. Benè reddebat de omnibus sentiebat, de nemine iudicium profertens. Mirum uerò in modum compatiebatur ijs, qui in mortali peccato perseverabant. Quomobrem ut Deus eorum mulieret dignaretur, sæpè se ipsissimè ad sanguinem usque seipsum flagellabat. Postquam enim femel per 2. continuas horas Saguntæ coram uenerabili Eucharistice Sacramento, orationi incubuisset, euoque facies inter orandum ad soles instar uisuerfam Ecclesiam collustrasset: ita se per intere horam flagellis, pro ijs, qui mortali noxa circumdati erant, excidit, ut eorum circumquaque patientium sanguine resperferet. Porò spiritu prophético abundantissimè illustratus, multa prædicebat futura: quam pluraque miracula edidit. Qua de eius B. Ludouici *Berruandus*, Ordinis Prædicatorum alumnus, uir sanctissimus, de ipso B. Nicolao Fadhoro (quem optime cognoscebat) loquens, dicere solitus erat. *Pater Nicolau Fadhoro, cum uisum mundi uelutis, inuidissimè obtinens, atque calidissimè alterius uita delictis feruens. Tandem omni sanctitate conspicuus, decessit à uita, an. Christi 1583. ætatis suæ 63. mens. 1. dieb. 3. feria 6. circa horam 6. ante meridiem: sepultus est in eodem Conuento S. Virginiae Marie de Iesu Valentini: ubi miracula huc usque comitant. Quare Philippus II. Res Hispaniarum, an. 1586. & Consules, popularisque Valentini eodem anno, his comitatos, licetati supplices dederunt ad Sixtum V. Papam, pro canonizatione ipsius B. Nicolai Fadhoro: cuius au-*

thoritate delata causa tantæ rei ad summum, & eximium, nunc à sacra Rota expedita est: prout constat ea Typographia Ioannis Dominici *Renalsis*, an. 1626. Neapoli. Ret etiam, atque miracula conscripsere R. P. Christophorus Motenque, pronouente Valentinæ Mimilari Provinciali, libro integro, qui à Iosepho Eximeno, eiusdem Ordinis alumnus, postea doctus est. Gonzaga t. part. Orig. Seraph. Relig. in BB. uiris huiusce Ordinis. Item part. 3. in Conuento 9. prouinc. Valentini. Barrezaux 4. part. Chronie. Mior. lib. 8. à cap. 1. usque ad 16. Hilarij à Costa, lib. 1. histor. Catholicæ pag. 509. & qui B. Ludouici *Berruandi*, Dominicanæ, uitam scriptis comendat.

*Dùm gustas Fallax Domini dulcissima uerba
Rapinas in calum, perferens que Des.
Indè redi latus calidissimè uelutis plenus,
Atque dotes calum fadhoro qua licet.*

Toffimanus lib. 1. histor. Seraph. Carthagensis tom. 4. homil. Catholicæ de Arcanis Desip. lib. uilum. par. 2. 1. Elzeuio lib. 3. sacri Mont. Oluet. esp. 4. 6. 8. & 11. Picquetus in Catalog. uitor. illustr. Mior. Marianus lib. 3. cap. 37. & seq. Daça part. 4. Chronie. Mior. lib. 4. cap. 1. & seq. Grauiam *uere Tormentis*, part. 2. cap. 24. Marieta lib. 17. histor. Eccles. SS. Hispan. esp. 31. Salazar, lib. 3. Chronie. prouinc. Castellæ, cap. 15. & lib. 5. cap. 22. Ferrarios in Catalog. Sanctor. hac die. Bosius tom. 2. de Signis Eccles. lib. 9. cap. 11. & lib. 12. esp. 21. Galestius in Tabula Cosmograph. sæcul. 16. et Coccio de Signis Eccles. art. 11. Rapinæ in histor. General. Orig. Recolle. d. part. 1. Introduction. par. 49.

Ecce Euedicti Comberghis, Confessoris. c] Hispania §. 6. erat natione, prouincie sancti Ioannis Baptistæ alumnus: qui sanctitate celebris, obiit in Conuento uulgo *Caghsa*, nuncupato. Illius meminit Barrezaux sup. lib. 8. cap. 62. post Ioannem Ximenes in his Chronie. prouinc. sancti Ioannis Baptistæ. Item Ioannes à sancta Maria, t. part. Chron. eiusdem prouinc. libro 2. cap. 4.

Ecce Eegyda, Confessoris. d] Magistrum habuit B. §. 7. Galparum à sancto Iosepho, in Conuento S. Andree Arenæ, ubi Nouitiam egit. Aprum quidem se reddidit cunctis sanctis uitæ religiose exercitijs, atque singulari cum animi seruitore exercebat in omni genere uirtutum, mundi contemptu, suisque abiectione, humilitate, puritate, & rerum coelestium gustu. Solitudinem summè ex petebat, in qua cum Deo quietius pertractabat: & orationis, lectiois, ac meditationis morosius incubebat. Stridè quoque silentium seruans, frænum loquacitati posuit. Factus Guardanatus, cepit amplius radis radis colloqueri: sicque in humilitate perfectio, in charitate seruentior, in choro & oratione magis assiduit, in penitentia asperior uasit. Ciborum partimoniosius fradebat, cilicio uestiebatur, in tabula, aut super aliter dormiebat, & cæc. Cum tamen alio Featibus benignus esset & largus. Madridi excessit à uita, sepultus in Conuento sancti Bernardini, qui est 8. prouinc. sancti Ioseph. Vide Ioannem à sancta Maria, part. 2. sup. libro quarto, capite trigesimo, ad annum 1600. quo uixit.

Ecce Berengaria, Virgini. e] Memoratur à Gonzaga 3. part. sup. in Monasterio sanctæ Clare Villæ Comitis oppidi in Lusitania, quod est 14. prouinc.

Portugallie. Hisce verbis, *Pignit hoc in loco à suis incantibus, Regulari disciplina, vita cando, atque summa patientia: quæ plurima Religiosa viri virtutum genere illustretur, &c. Fuit simul foris quadam nomine Berengaria: quæ humilitatis ergo culina obsequii sui sponte sese omnino dedit. Coniugæ semel de eligenda Abbatisse inter se ferretur agere, illamque plures ad id manus affinis contenderent, cepit unaquaque se illam altera insensata præfata Berengaria ferret, quæ nihil minus cogitabat, virtutem in mente offerre (existimabat) unaquæque se solum ad factum: nam propter nimiam eius humilitatem, inopia amittit ad id munus obediendam, ab omnibus habebatur) ne dum alteri virtutem pareret, illa in Abbatisse facta eligatur. Et ecce dum ad calculum vota redirentur, omnia in præfata Berengariam committunt, consentientque. Quæ deinceps se electa, ac tandem à Prælo confirmata, Monasterio Divina voluntate de-*

lata, ei obedire detrectabant. Quamobrem ipsæ primam Capitulum de religiose more celebrantis permissionem affere. Illa vero cum maximo studio servaret, ait: Quandoquidem mea ferret mihi obtemperarent, neque legittimam earum præalatum asserunt; in quibus, quæ hæc in loco dormitis, inique parietis. Ecce ex tempore 7. Manuales, quæ ibidem sepulta erant, ex suis lucellis egredientes, prælo suis fuerunt, nec primæ reserunt, quæ illis ab ea imperatum suis. Quo factis exterius reliqua, quæ suis tergeret sabant, malis doli lites reddita sunt. Eadem referret Berexius sup. lib. 4. cap. 40. sub an. 1563. Elzevius lib. 2. cap. 3. facti Mont. Oluet. Wadingibus tom. 3. ad an. 1318. parag. 43. Daça 4. part. Chrome. Minor. lib. 1. cap. 19. Petrus Calvus in Descriptionio sacrar. Religion. fol. 194. Valerianus de SS. Fæmna. Ordia. Min. lib. 4. cap. 41.

NONO KALENDAS IANVARI.

In India Orientali, Beati ^a Martini Gardiensis, Martyris: qui à Malauribus interceptus, & capite truncatus, victor pervenit ad palmam. Rioncij in Aquitania, Beati ^b Ioannis Parvi, Martyris: qui ab hæreticis comprehensus, post aurium abscissionem, ferro necatus est. Chile in India Peruana, apud Ciuitatem Regiam, Beatorum ^c Duorum Fratrum, Martyrum: qui ab impiis Apostatis Indis gladii & lanceis sunt trucidati. Laudæ, Beati ^d Leonis Palatini, eiusdem vrbis Episcopi & Confessoris. In Gallia, Beati ^e Andræ Burgundi, Confessoris: vitæ integritate & dono orationis præclari. In Corsica Insula, Beati ^f Francisci de Maleficiis, Confessoris: genere, & virtutibus indyti. Francz-Villæ, in Gallia, Beati ^g Ioannis à Francia Confessoris: gratia miraculorum illustris. Tauri in Castella, Beati ^h Didaci à Solorzano, Confessoris: virtute castitatis, humilitatis, & abstinentiæ conspicui. Histoni in Apulia, Beati ⁱ Pauli Roio, Confessoris. Madriti in territorio Toletano, Beati ^j Iosephi à sancta Maria, Confessoris: qui Prouinciale munus in prouincia S. Iosephi, summis virtutibus exornauit. Romæ, Beate ^m Theodoræ Annibalis, Virginis, genere & vitæ sanctitate insignis.

DECEMBRIS XXIV.

- §. 1. **B**eati Martini, Martyr. a] Hic piissimus Sacerdos à Malauribus in mari captus, atque ab eis maximis propositis præmijs, vt Catholicæ fidei abrenuntiaret, eorumque sacrilegum effusio vellet sollicitatus, adeo illorum temeritatem, atque impudentiam increpauit: vt ipsorum gladius in se conuertens, sicque capite truncatus, occubuit. Ita Gonzaga 1. part. Orig. metaph. Relig. in sacris Martyribus Ordin. Minor. suo 200. ob Christi fidem, passus: apud Indos Orientales. Item part. 4. in p. inque. sancti Thomæ, sub finem. Berexius 4. part. Chronic. Minor. lib. 3. cap. 71. sub an. 1512. Bouis tom. 1. de Signis Eccles. lib. 7. cap. 3. sæcul. 16. qui etiam focium dat F. Aloysium Amaratum, martyro coronatum. Piquetus in Catalogo. viuo. illust. Minor. Toffianus lib. 2. in finibus India. Daça 4. part. Chrome. Minor. lib. 1. cap. 57. Gestus in voce Tauris, part. 2. cap. 24.
- §. 2. **B**eati Ioannis Parvi, Martyris. b] De eo scribit Gonzaga 3. part. sup. in Conuictu Rioncensi, qui est

28. prouinc. Aquitaniz Antiquior. His verbis. Cum Religiosus Pater Ioannes Petrus Sacerdos, hoc sacrum Monasterium aliquantulum intraret, ex Patre Guardiani mandato facturus, egressus esse à tricolensibus hæreticis circumuentus; atque post aurium abscissionem, gladio iterato confusus, in Demouocubini: atque vitam temporalem morti, ne potius dicam, hæc mortem cum altera ac felicissima vita commutans. Gallicè, vocabatur Iean Petru: Latine Ioannes Parvus, non autem Petrus. Piquetus sup.

Beatorum Duorum Fratrum, Martyrum. c] A furentibus Chilensibus Indis à fide Apostatis occisi sunt, an. 1598. quorum primus lanceis consilijs occubuit: teste Daça sup. lib. 2. cap. 59. ex Monumentis prouinciz Chilensis.

Beati Leonis Palatini, Confessoris. d] Anno Domini 5143. eum ergastulo solutus, infra petri: cuius corpus conditum necet in Ecclesia sancti Francisci Conuentus Minor. Laudens. qui est 6. prouinc. Mediolanens.

lanens. Memoratur à Gonzaga ibid. part. 2. sup. Wadingho tom. 2. sup. ad an. 1286. parag. 2. & tom. 3. an. 1307. parag. 4. 1343. parag. 12. & 13. Toffinianus lib. 2. in Cullodia Mediolan.

3. 5. *Beati Andree, Confessoris. e*] Sanctam transegit vitam cum B. Agidio Alifiate, cuius erat socius: vitæ Gallus natione, & valde devotus, atque contemplationi deditus. Tanta autem animi contentione vim obedientie profectus, ut ipsum etiam Christum, sibi in specie pulcherrimi infantuli, apparentem, relinquere, vt Religionis obsequio pareret. B. Agidius moriente, superfluo exiit, amantem pronunciam denuò inuasi, vbi sanè obijt. Scribitur de eo Legenda Italica à B. Leone compilata: Marcus Vlyssipontenf. part. 1. Chronic Minor. lib. 7. cap. 39. Vvadinghus sup. tom. 2. ad annum Domini 1161. parag. 20. & 40. Item ad annum 1270. parag. 17.

3. 6. *Beati Francisci de Malespini, Confessoris. f*] Florentinus erat natione, homo devotus, & paupertatis ac Regule vite zelatissimus. Nonnunquam demoratus est apud montem Aluerni in Tuscìa: postea trajectens in Conuentum Insulam, illuc sanctissimè obdormuit in Domino apud Conuentum S. Francisci in Sylva, qui est 3. provincie. Cortice. Cuius sacrum corpus diu honorificè seruauit Christiana pietas: donec vniuersa circumquaque Regione à trauulentis Turcis deuastata, Alcipturam translatus est, maxima cum secularium ac Fratrum frequentia in Conuentum sancti Francisci Alciptrenf. id maxime sollicitante P. Sancto à *Corbara*, tunc huiusmodi loci Guardiano. Qua de re vide Pisanum, sup. fruct. 3. part. 2. in provincie Tuscie. Gonzagam part. 1. in BB. vrbis huiusce Ordini. Item part. 2. in Conuentu 3. & 14. provincie Cortice. Toffinianum lib. 1. histior. Seraph. Wadingham tom. 2. sup. ad annum 1290. parag. 16. Proconuentu Iop.

3. 7. *Beati Ioannis à Francia, Confessoris. g*] Illius meminit Barezus 4. part. Chronic. Minor. lib. 3. cap. 19. Toffinianus lib. 1. histior. Seraph. hieo verbiis, *B. Ioann. 2. Frater fuit veterum Philippi Patris, Franciscorum Regis, sepultusque in Francanilla: vbi tres mortuos suscitauit*. Dicitur hic B. Ioannes à Francia, vel quia in Francia educatus: seu, ob priuilegium Regium matri suæ collatum: sicut & vltimis his sæculis vidimus factum nonnullis nutritibus Regis, quibus noua insignia & agnomina, Regia munificentiã induta sunt: hieque, utror in prefatis authoribus venit expungendum: si hoc modo legatur, *B. Ioannes à Francia cognominatus: Frater fuit veterum Philippi Pulchri, Franciscorum Regis, &c.*

3. 8. *Beati Didaci à Salernitanis, Confessoris. h*] Ex Inestros ortundus erat, provincie S. Jacobi alumnus: qui an. 1470. diem clausit extremum Tauri (quæ veteris Castellæ ciuitas est) in Conuentu S. Francisci. Huius Religiosi Patris à umilitas, castitas, paupertas, oratio, abstinencia, charitas, ac reliquæ virtutes: precipue verò in perferendis assiduis infirmitatibus, quibus continuò confectus fuit, patientia, incredibilis fuit. Quæ etiam de causa, quodque plurima propheticè spiritus prædixerit, ab omnibus Taurinis, sanctis, & deoque clarus habetur. Quibus etiam loci Guardiano remeare nequirit, quin etot exanime corpora per integrum diem infepulcra, in Ecclesia remaneret. Quoquidem die tantus fuit ad ipsum populi concursus, vt nunquam talis tantuque extiterit: & omnium miseris ille haberetur, qui eius pedes, manus, aut habitum deosculatus non fuisset. Sepultus autem fuit ad alterum maiore sacelli latus. Hæc ex Gonzaga

3. part. sup. in prefato Conuentu, qui est 37. provincie S. Jacobi. Barezus sup. lib. 4. cap. 38. wadingho sup. tom. 1. an. 1290. parag. 19.

Beati Pauli de Rosa, Confessoris. i] Vitæ Religiosissimus, obijt Histony, in Conuentu sancti Honorij, qui est 3. provincie S. Angeli: iuxta Gonzagam, ibid. part. 1. sup. & Graoniam, sup.

Beati Iosephi, Confessoris. l] Cùm iam eruditissimus 5. 60. esset in Academia Salmanticensi, Franciscanum induit habitum, Cadafali inter Patres Dulcecoloris: vbi tantum mox in omni vite perfectione profect, vt paulò post professionem emuliam Guardiano Conuentus Domini nostræ de Rosafino institutus sit, Eain vocacione innotuit eius prudentia, vigilantia constantia, benignitas, & vitæ exemplaritas. Primus quippe erat in labore, in choro, ad orationem, in silentio, in vltioribus officijs exercendis, &c. Post Materiam, remanebat in choro ad orationem genuflexus vsque ad Primam: qua expleta Missæ sacrificium deuotissimè celebrabat. Profundissimè pollebat humilitate, proprixque vilitatis cognitione. Quare complura cælestis dona, vti, deuotionis, orationis paupertatis, rigoris, asperitatis, patientiæ, &c. acceptit. Nusquam prioris vite secularis recedebatur, nisi cum timore & tremore, desensu ptiliis huiusce conditionis miseriam. Cilio aspectu carnem iugiter domabat: habita nunquam vltus est nisi pauperiore, nudi, & laeoro: lectus eius, asseris: vel nuda terra. Multis amicus, septem Quadragesimas Scaphis Patris S. Francisci tenuit: Quasdagessimam veto, quam *Benedictam* vpcamus, strictissimè semper seruauit: expè pane & aqua reficiebatur tempore ieiuniorum. Orationem, ieiunia, Officium diuinum, & alia Religionis exercitia, sine temporibus exequenda, prætermittit nunquam: quantumvis ex itinere sellus, vel negociorum cura detentus, seu æ primidie grauarus. Nam sæpè Guardianatus officio functus est, iteque Distinctor, Commissarius, & Visitator provinciarum, Cuius Custodum, ac Minister Provincialis plures electus est. Quibus in munis obediens focus potius censebatur quam Pizlata, abique vlla differentia, nisi in præci virtutum. Regularis quippe obseruantie zelantissimus erat: quapropter mox vt Conuentum esset ingressus, communitatem extemplo, & ad amossem sequebanar, vti illius loci nouissimus inquilinus: tantoque faturæ stabat ad orationem, vt sæpius subleuatum à terra in altum cuncti fratres viderent, non sine magna omnium admiratione & adificatione. Secreta cordum optime notat, cuique volebat planè referebat. Tandem multos cotornacis virtutum fertis: è viuis recessit leptuagenarius, cuius corpus Madriti humatum est in Conuentu sancti Bernardini, qui est 9. provincie S. Iosephi. Vide Ioannem in sancta Maria 1. part. Chronic. eisdem provincie, libro 4. capite 26. ad annum 1600. quo floruit.

Beati Theodori, Virg. m] Nascitur hæc nobilissima 5. 11. virgo Romana, an. 1430. quæ iam adulta efflora, cum per id tempus R. P. Robertus à *Liceis*, postea Aquinas Episcopus, ex Ordine Minor. Obseruantiæ. Prædicator egregius, Romæ conuocaretur, summo cum auditorum omnium applausu, & fructu. Hunc itaque concionantem audire copiens, prædicationibus eius interfuit: cuius verbis mox efficitur commota, rebus humanis abdicatis, Religiosam vitam insequi constituit. Fama autem sancti B. Margariæ *Salmontensis* illocæta, Fulgineum fecit aritari, mense Iunio, an. 1450. illicque apud S. Locæ Monasterium de manu ipsius B. Margariæ habitum Religionis sumpsit. Tunc cor-

pit perfectionis cursum aggredi: tanta cum animi alacritate, ut breui apicem le consequitur am spetare- rit. Erat namque feruida in oratione, affectuosa in meditatione, in abstinentia persequens, in mortificatione frequentissima, omnium fororum humillima: quibus adierat sanctitatis exemplar, & Regularis Observantia speculum. Cilicium asperum deferbat ad carnem, amarissimè deflebat ob recordationem Dominicæ Passionis, & Christi mortis. Romam rote reinnitatur à Nicolao V. Papa, an. 1454. quod semper complete distulit: donec à Pio II. iussu, summo Pontifici paratur. Romam itaque veniens cum focus, ann. 1460.

Monasterium sancti Cosimæ, inhabitavit (quod est i. prouinc. Romanæ) vbi maior perfectione exornata, noceat annis, vixit admirabili vitæ sanctitate, siculo quidem vti mota, furda, & cæca; sed Christo gratissima, à quo, ob animæ eius candorem & puritatem sæpè visitari meruit. Feliciter obiit, hac die, an. 1469. suæ ætatis 39. illicque sepulta est. Prove testatur Toffianus lib. 1. sup. in ea. Iacobillus de sancti Valeriani lib. 14. Decemb. ex Gallono, & Mariano. Valerius lib. 2. de SS. Formis Ord. Minor. lib. 2. cap. 32. Vlyssiponen. 3. part. sup. lib. 3. cap. 33.

OCTAVO KALENDAS IANVARII.

Chile in India Peruana, passio Beatorum a Martyrum: quos gladius persecutoris prouexit ad cælos. Tuderti in Vmbria, Beati b Iacoboni Tudertini, Confessoris: qui scientia, & generis nobilitate illustris: pro Christo, quæ sunt stulta mundi amplexus est tanto cum spiritus seruore: ut & singulari vitæ perfectione, & eximia sanctitate claruerit. Hondæ in Regno Valentia, Beati c Assensii Saguntini, Confessoris: pietate, & miraculorum gloria celebris. Palentia, in Hispania, Beati d Ludouici Salmanticensis, Confessoris: qui humilitate, charitate, & abstinentia conspicuus: prophetia dono, atque signis admirandis refulsit. Almagri in territorio Toletano, Beati e Francisci de Estella, Confessoris: qui Prouincialis Minister provincie sancti Iosephi factus, multis virtutibus emicuit: tumquæ dono orationis, & lachrymarum necnon virginitate illæsa seruata exornatus, migravit ad astra. Fulginij, in Valle Spoletana, Beate f Angelinae Coibæ de Termis, Virginis: quæ cum illustrissima esset exorta profapia; saculo renuntians, ac diuitiarum iactantia, opibusque contemptis, Tertiariarum habitum, orbata marito, suscepit: & prima omnium tria vota Monastica professa, sacrae Tertiariarum Religioni initium dedit; quæ postea multarum prærogatiua virtutum insignis, miraculis in vita, & post mortem, nunc vique coruscat. In Tuscia, Beate g Anonymæ, Virginis.

DECEMBRIS XXV.

§. 1. **P**assio Beatorum Martyrum. a] Hi omnes crudeliter necati sunt an. 1598. à Chilenibus à fide Apostolicis: qui nec Conuentibus Fratrum, vel rebus sacris parentes, omnia depopulati sunt. Inter hos autem B. B. martyres, cuiusdam Fratris Laici constantia emicuit: quem famis in dies consumpsit: vti scribit Daça 4. part. Chronic. Minor. lib. 1. cap. 59. et Monimentis provincie Chilenis.

§. 2. **Beati Iacoboni Tudertini, Confessoris. b]** Tuderti in Vmbria natus est ex illustribus parentibus: qui curam egerant vt literis operam darent, in quibus multam profecit; Doctorque in Iure Ciuili factus, aduocatus & caudicem munere emicuit, sed fastu, auaritia, & vanitatis saculi repletus. Mox uxorem nobilem desponsauit: quæ ita pietatem colebat, vt mortem, reposita sic cilicium sub vestimentis gerere ad carnem. Ex exemplo incitatus ad penitentiam ipse Iacobus: statim apud se decreuit, superueniens vitæ densis institutum, isculo abrenuntiare, vanitatibus valedicere, diuitias desecere, paupertatem sectari, & quæ stulta sunt mundi amplecti. Itaque Tertiariorum D. Francisci sumptu habuit, humilitati & mundi contem-

pni iugiter vacauit: atque mortificationis exercitijs sedulo operam prestabat, per spatium decem annorum. Quibus expletis, Ordinem Minorum ingressus, in quo mira abstinentia vixit, frequenter ieiunabat, & hoc in pane & aqua: orationes multiplicas, humilibus officiis libentius addidit: vti scribitur, facientissimo amore in Christum extendit. Tribulationes, & quæcumque alia aduersa quo animo tolerabat, obliuiscitur Monastice zelator ardentissimus erat, cuius vbi gratia multa perpeffus est incommoda, tum à Generali Ministro: tum à Bonifacio VIII. Papa, qui ob ipsius libertinam reprehensionem, eum in vincula coniecit sacrae, absque captio, sed magnis animi alacritate repletus. Accessit semel vt Pontifex quasi incoad peteret ab illo, quando à carcere liber abiret: cui vir Dei respondit propheticè insinuat: *Hinc egrediar, dum huc ratiōne aduenieris*: quod certissimum comprobauit rei euentus. Eadem enim hora, qua idem Pontifex detrusus est in carcerem: ex eodem liber dimissus est B. Iacobus, an. 1504.

Doctrina singulari præditus, multa composuit elegantibus versibus, & solita oratione; quibus Deum

5. 3.
miserat

mirificè laudabat: vi lachrymarum suas preces irrigabat: Duisnis colloquus, & Christi apparitionibus, nimis solabatur. Tandem morti appropinquans, Sacramenta Ecclesiastica accepit de manu B. Ioannis ab *Alicerna*: quo peracto, felix obdormiuit in Domino, hac die, anno 1306. Ex Collatione autem, in quo obiit, transfuit ad Tudertum: vbi magna cum solemnitate conditus est intra Monasterium sororum sanctæ Claræ, de *Monte sancto*, extra urbem: vnde postea delatus est in Conuentum Minoriticum sancti Fortunati: ibique ingenti veneratione colitus. Arguit de eo B. Bartholomæus Pisanus, lib. 1. Conformitat. fruct. §. & 11. part. 2. vbi de Fratibus Minor. fincht. illustrib. provinc. sancti Francisci. Codex M. S. Abbat. sancti Victor. Paris. ibid. Marcus Vlyssipontenf. 2. part. Chronic. Minor. lib. 3. cap. 27. & 28. lib. 6. cap. 31. & sequent. & part. 3. lib. 7. cap. 5. Gonzaga 1. part. Orig. Seraph. Relig. in BB. viris huilice Ordinis, & part. 2. in Conuentu 42. provinc. sancti Francisci. Toffianianus lib. 8. histore. Seraph. Algeria in Arbore Epilologica totius Ordinis Franciscan. Cornelius à Lapide, Commentar. in Threnos Ieremix, cap. 3. parag. 16. De Bullis part. 10. Marial. sectm. 1. part. 1. Picoquetus in Catalog. viror. illust. Minor. Elzevirius lib. 1. sacri Mont. Obiit. cap. 13. Aluarius lib. 2. de Planctu Eccles. cap. 76. ante med. Migronus in Commentar. ad Regul. 6. Commun. Societat. Iesu, parag. 2. §. & Regul. 19. parag. 10. Mathæus Raderus 2. part. Vindict. Sanctior. cap. 3. Wardingbus tom. 1. Ansal. Minor. ad annum 1216. parag. 22. & tom. 5. ad an. 1254. parag. 47. 1294. parag. 9. 1298. parag. 24. & tom. 3. ad an. 1306. parag. 7. Postleuanus in Apparatu sacro.

§. 3. Duo veniant annotanda. Primum, hunc virum Dei vocari Iacobum de Tudetto, quia ibi natus est, seu Iacobum *Breditheli*: tum, quia sæpe cantica intonando, reboaret semper in Laudes *Divinas*, Deum benedicens: tum, quòd illustri esset exortus prolepis de *Breditheli*, seu *Breditheli*, apud Tudertum. Secundum consideratione dignum, est iuxta Goetzpam, sup. part. 1.) duos BB. Iacobos Tuderti quiescere: sic enim ait, *B. Iacobus Tudertinus, Tuderti quaque quiescit. Et paulò post, B. Iacopinus Tudertinus, vir miranda sanctitatis, quiescit in Ecclesia sanctæ Claræ propè Tudertum.* Cùm tamen vnus & idem sit: qui iacuit olim extra urbem, & nunc intra eam quiescet: vti superius scripsimus ex Marco Vlyssipontenf. part. 2. sup. lib. 6. cap. 38. parag. 1. vltimo aduertendum, est circa illius obitum, videlicet, quòd in solemnitate Natus Christi, cùm in choro audisset intonari, *Gloria in excelsis Deo*: ex memoria mellifloræ Natiuitatis Christi ex Virgine, & pex dulcedine, festinus est cor eius, & plenus iubilo ac fusuante mirra, grauat ad Dominum. Iuxta B. Beuardinum de *Begeis*, sup. sectm. 2. part. 2.

§. 4. *Beati Assensii Saguntini, Confessoris.* b] Professione fuit Laicos, pius, ac sanctitate insignitus: cuius tanta fuit ad Verebatur Eucharistia Sacramentum deuotio, tantaque fides, vt vir humanis verbis explicari queat. Cùm enim hortulam, quem curiosè ad flosculos pro summi altaris ornatu legendos colebat, in profecto Venerabilis Sacramenti omniòd floscidom vidisset, summe lætari cepit: càmque sequenti luce, ipsum à vermibus depatum omninò inuenisset, ad Augustissimum Sacramentum accurrens, soplex Deum precatos est, ne se permitteret, tanta angustia: vtque sibi amissos flores, quibus sanctissi-

um eius corpus in toto festo exornare valeter, testè tuere dignaretur. Mirabile dictu! frequenter eum, cum maxima fiducia ad hortulum accurrens, cum floribus affatum ridentem, verumculisque emortuos inuenit. Præterea Diuina gloriosissime Virginitatis Matris, eiusque dilectissimi filij, atque Seraphici Patris D. Francisci presentia, in ipsa Dominiæ Natiuitatis nocte dignatus honorari, obdormiuit in Domino, apud Conuentum sanctæ Catharinæ Honda sepultus: vbi magnam habet populū frequentiam, & ob ingentia per eum edita miracula. Memotatur à Gonzaga 3. part. sup. in practico Conuentu, qui est 12. provinc. Valentix. Barrezo 4. part. Chronic. Minor. lib. 3. cap. 22. ad annum Christi 1340. Daçatib. lib. 1. cap. 42. Rapinæ in histore. General. Orig. Recollector. Decad. 8. part. 1. parag. 9.

Beati Ludouici Salmantensis, Confessoris. c] Huius meminit Gonzaga 3. part. sup. in Conuentu sancti Michaelis vrbis Valentinx, qui est 13. provinc. sancti Gabrielis: vbi hæc scribit, *Autum caritredidit her in loco B. Frater Ludouicus à Salmantia, professiois laicus, cuius ad Ordinem receptio mirabilis, humilitas incredibila, caritas inenarrabilis, atque abstinentia eius inimitabilis, sacre. Quamobrem plurimum prærogatiua à Deo Opt. Max. honoratus meruit. Præterea & demum quendam rabie laborans, patre suo aliquantulo panno, ab huiusmodi morbo liberatus: & plurimum plorata adhuc futura certè prædixit. Et ipsa sancti Dominiæ Natiuitatis, quam ille dum vixeret, summo alacritate, atque deuotione celebrat, à mortali vita ad immortalē euasurus, prout ipse à Domino illustrissimus precibus petierat, sibi imposuit. Eadem testatur Barrezo sup. lib. 7. cap. 14. lub annum 1373. referre gratia miraculorum cotulisse. Rapinæ sup. parag. 8. & Decad. 4. part. 1. parag. 4. & Decad. 9. part. 1. parag. 8.*

Beati Francisci, Confessoris. d] Honestate singulari præditus, sic oculorum & lingue custodiam inuigilabat, vt mulieres alloqui, aut videre omninò refugeret. Virginitatem quippe integerrimè vsque ad mortem seruauit. Humilitatem quoque multùm adamauit, viliã abiectioneque Conuentus obsequia prompto animo exercebat. Mortificationi carnis & sensibus griter intendebat: cilicio, disciplina, aliisque penitentis modis corpus calligans. Abstinentix, paupertatis, & Recollectionis erat eremicus. Noliqum odiosus, nam volotabat, legebat, meditabatur, vel laborio manum vacabat. Post Marcinus manebat in rhero genussexus ad orationem vsque manè. Deuotissimus erat circa mysteria Natalis, & Passionis Christi: in quibus iugiter mens eius occupabatur. Quis verò peccatorem eius in Missarum celebratione referre valeter? tanta enim humilitate, reuerentia, & deuotione, talique cordis affectu, & lachrymarum imbore corpus Christi tangebatur, trahebatur, frangebatur: vt eum suscipere valer, totus in lachrymas prorumperet, & corporalia omninò his respergeret. Magule Nonatorum, Guerdianus, D. insinor, Commilitarius, Visitator, ac Minister Prouincialis extitit: Quòd in officio sanctissimè obiit apud Almagrum, an. 1605. sepultus in Monasterio Dominiæ nostræ Planicie, quod est 16. provinc. Castellæ: vbi refert Ioannes à sancta Maria, part. 2. Chronic. provinc. S. Iosephi, lib. 4. cap. 31. ad annum 1600. quo vixit.

Beata Angelina Cathara, Vidua, Virg. Tertiarie. e] 4. 7. De Institutione Tertiariorum tempore Seraphici Patris D. Francisci, diximus superius ad §. Inaugur.

paragraph. j. 6. 7. 8. Cùm autem sacra hæc Societas in dies magis, magisque exerceceret, meliusque audiret: illustrissima simulatque pietissima Angelina Corbara à Terris, Civitella apud Aputios Comitissa, coacta bona illustriam inocularum manu Fulginæ, quæ Vmbriæ ciuitas est, & Monasterium sub titulo sanctæ Annæ sibi construxit, an. 1397. & illud cum locis ingressa, tribus Religionis votis, castitatis scilicet, obedientiæ, atque paupertatis, emissis: ibidem ieiuniis, orationibus, & alius penitentis exercitiis intenta, ad mortem vique sanctissime peruenit. Cuius exemplo quamplurimæ alie virgines permotæ, collatis in medium propriis facultatibus, octo Monasteria, in quibus sub habito, atque legibus Tertij Ordinis Særaphici Patris sancti Francisci coniuenerunt, in diuersis Italie partibus, post breuissimi temporis spatium ædificari curarunt. Ab his sacra Tentatorum Religio initium sumpsit: Quam Martinus V. & Eugenius IV. Pont. Max. statuit, atque Apostolicis concessioibus honorauerunt. Cumsque ad harum forum exemplum, plurimi quoque vni comobita erentent, & ibidem sub habita ac norma præfati Tertij Ordinis, triplici Religionis voto emulsi, religiois commorarentur, & sicut atque ille supra modum multiplicarentur: Leo X. Papa huiusmodi Tertium Ordinem confirmauit, si-bique propriam Regulam, ab ea quam Nicolaus Papa IV. pius condiderat, vticumque dissimilem, anno 1511. die 10. Ianuarij, Penitenciam eius an. 8. præscripsit.

- §. 8. Egregia eius opera, virtutes ac miracula, tum in vita, tum post obitum: describunt Marcus Vlyssipontens. 3. part. Chronic. Minor. lib. 1. capite 39. sub annum 1420. & lib. 3. capite 33. Gonzaga 1. part. sup. vbi de Tertij Ordinis Franciscani exordio: & part. 2. in Monasterio sanctæ Annæ, Foroflaminij, aliàs, Fulginet, quod est 10. provincie

sancti Francisci. Barezus sup. lib. 2. capite 14. qui eam vocat Corbariæ Comitissam: sicut & Gonzaga part. 2. sup. aiens præfatum Monasterium sanctæ Annæ, fuisse constructum, an. 1403. sed melius an. 1397. à B. sorore Angelina, Corbariæ olim Comitissa, miraculis insigni: societatem ac familiaritatem iniecit cum B. Margarita (de qua 13. Ianuar. paragraph. 5.) erant enim ambe ex Aputio oriundæ: & Foliginæ in Vmbriam adueniant ferme eodem tempore, vt ibidem Monasticam vitam profiterentur, B. Angelina autem obiit, non. 14. Iulij, vt vult Iacobulus, sed in die Natali Domini, prout Christus sibi apparet in festo sancti Thomæ Apostoli prædixerat, anno 1433. vt ipse Iacobulus tandem fatetur in vita B. Margariæ Sulmonensi, 5. Septemb. Marcus Vlyssipontens sup. lib. 1. scribit, corpus eius faciem conditum fuisse apud Ecclesiam Fratrum Minor. Fulginens. vbi vita illius admittenda depingitur: & sacre eius Reliquie condigno honore venerantur, cui adhibetur Iacobulus: at Barezus (quem sequitur Valerius lib. 4. cap. 17. de SS. Fœmin. Ord. Minor. sed perperam) vult sepulturam, natam esse in Monasterio sanctæ Annæ ibid. à se destructo: illicque ingenti populorum deuotione coli. De ea Algeria, in Arboe Epilologica totius Ordinis Franciscan. Wadingius tom. 4. sup. ad annum 1377. parag. 3. quo celo nascitur, an. 1392. parag. 7. & seq.

Beata Anonyma, Virg. f.] Tanto spiritus feruore incensa fuit, vt sub forma adulescentis Religionem Særaphicam intrauerit, professionemque emisit: in Conuentu Capriolæ, propè Senas in Tuscia: at postea agnita, inde educta est, & in proximum Monasterium translata, vbi vitam sanctitatem emicuit. Teste Marco Vlyssipontens. part. 3. sup. lib. 1. cap. 7. Wadingio tom. 4. sup. ad annum 1399. parag. 66. aliud propè simile exemplum paulo superius retulit, paragraph. 57.

SEPTIMO KALENDAS IANVARIJ.

IN Belgio, Beati ^a Anonymi, Martyris: qui in persecutione Gueuziorum hæreticorum, gladio peremptus est. Osornij in Chilensi Indiæ Peruanæ Regione, Natalis Beatorum ^b Duorum Fratrum Martyrum: quos Apostatarum a fide barbara crudelitas fame extinxit. Berberiz in Dalmatia, Beati ^c Andræ Albanensis, Confessoris: cuius sanctitatem quamplurima post mortem miracula declarant. Fulgenij in Vmbria, Beati ^d Matthæi, Confessoris: vita & signis admirandis gloriosi. In Lusitania, Beati ^e Alphonsi Gazzæ, Confessoris: qui ieiunio, oratione, & silentio multum emicuit. In territorio Firmano, apud Montem sanctum Piceni oppidum, Beatorum ^f Ludouici à Petrosara, & Bartholomæi ab Offida, Confessorum: qui mira sanctitate ac Religione exornati, quicuerunt in Domino. In Portugallia, propè Pontem Limæ, Beati ^g Saluatoris, Laici, Confessoris: paupertate, pietate, ac vitæ perfectione spectabilis. Rosarii, in territorio Toletano, Beati ^h Didaci Minoris, Confessoris: eximie humilitatis, orationis, & penitentis vii.

- §. 1. **Beati Anonymi, Martyris.** a] Vitæ sanctitate clarebat, cum Guelfis hæretici Flandriam, inferentemque Germaniam, rapinis, incendis, & diris vexationibus percutentes: apud *Hemfist*, gladius eorum est occisus: cuius caput accipiens quidam illorum spiculo hastili impoluit, ut sic omnibus pateret: eo quod viuent contra eos ausus esset prædicare, sectamque ipsorum arguere. Hæc ex Faustino Tasso, historia sua temporis: Bouchiero histor. Eccles. Martyr. Obseruantiæ. Fratrum. Barezæo 4. part. Chiton. Minor. lib. 5. cap. 11. ad an. 1568.
- §. 2. **Beatarum Daurum Frat. Martyr. b]** Passi sunt an. 1598. in persecutione Indorum Chulensium apostatarum à fide: iuxta Daçam 4. part. Chronic. Minor. lib. 2. cap. 59. ex Monumentis prouincie Chilensis.
- §. 3. **Beati Andrea Albanus, Confess. c]** Hic complura cecidit post mortem miracula: Berbenz que tumulatus est. De eo agunt B. Bartholomæus Pisanus lib. 1. Conformitatis. fruct. 8. & 11. in Fratris Minor. sancti. illustr. prouinc. Dalmatiz part. 2. Codex M. S. Abbat. S. Videt. Paris. ibid. Marcus Vlyssiponten. 3. part. Chronic. Minor. lib. 9. cap. 10. par. 2. ad an. 1350. Gonzaga 1. part. Orig. Seraph. Relig. in BB. viris huilice Ordinis. Picquetus in Catalog. viros. illustr. Minor. Toffinianus lib. 2. in Costodia Iaderensi. Wadinghus ibid. tom. 4. Annal. Minor. ad an. 1355. §. 5. & an. 1399. par. 55.
- §. 4. **Beati Matthæi, Confess. d]** Quo tempore floruit, accipe ea eodem Pisano, sup. fruct. 8. part. 2. in prouincia S. Francisci: Item, in *Fulginea*, in loco Fratrum, iactat etiam quidam alius Frater, nomen *Matthæus*: qui etiam temporibus istis moriens, signis claruit. Illius adhuc meminit fruct. 11. part. 2. ibid. Toffinianus lib. 1. sup. Gonzaga, & Picquetus sup. Barezæus sup. lib. 4. cap. 17. wadinghus sup. ad an. 1355. par. 2. & 1356. par. 21. quo obiit. Item Iacobulus de SS. Fulginitibus, hac die, vbi tamen mendosè habetur an. 1256. p. 106.
- §. 5. **Beati Alphonsi Gaxæ, Confess. e]** Religiosissimus extitit atque deuotus: linguamque Latinam calluit, aliisque licentiis didicit: sed qua cæcioris lingue esset impedimento derentus, ab officio prædicationis cessauit, atque inter Patres prouincie Portugalliz Observantes, Conuentualibus relictis, admitu curauit. Hinc vita exemplari ita ceteris illuxit, ut totius virtutis speculum tulerit. Quasi quondam ieiunabat, dies non paucos absque vilo cibo transigebat: noctu diuque in oratione manebat, silentium inuolubiler obseruabat, nudis pedibus semper incedebat: secularium fugiebat frequentiam: eius Conuentum egrediebatur, vilibus
- induebatur, & suæ regulæ zelator erat ardentissimus. Motte appropinquante, omnia suscepit Ecclesie Sacramenta: sicque sanctissimè spiritum exhalauit, suauissimum ex se spirans odorem, & ingens sui desiderium astantibus relinquens. Agit de eo Marcus Vlyssiponten. 3. part. sup. lib. 4. cap. 19. ad an. 1460.
- BB. Ludouici & Bartholomæi, Confess. f]** Prouincia 4. 6. Marchie hæc aduina, sanctis virtutibus exornati, in Deum & proximum singulari charitate præfulgidi: obierunt apud Conuentum S. Antonii, Moctis Sancti oppidi, illicque sepulti magna veneratione coluntur. Hæc ea Barezæo, sup. lib. 5. cap. 24. qui addit eos obiisse, in die Natali Domini: sed hallucinator illius interpret loannes *Blancina*: ut patet ex Gonzaga (à quo, quæ Barezæus nactus, desumpsit) 2. part. sup. in præfatio Conuentu, qui est 11. prouinc. Marchie. *Fragula carnis* (inquit) *solari hie ad astra migrarunt eodem & vno anno, qui à Christi Natiuitate sunt 1371. mira sanctitatis, reuerentis que Patres, Ludouicus à Piersava, Diacops Fabrica pagæ, & Bartholomæus ab Offida, Picuenti oppido: procella quidem ætatis ambo, cum a Diogenarium ad minus annuum, eorum vterque clausserit, ambigunt maxime religione insignes.*
- Beati Saluatoris, Lasci, Confess. g]** Floreat an. §. 7. 1580 apud Conuentum sancti Antonij propè Pontem Limæ: qui alta quadam præditus virtute, paupertatis & Religionis obferuantiissimus, multis fuit oppugnatus Demonum insidiis sed ope Diuina sustulit eas omnes facile superauit. Moriens singularis sanctitatis indicia non pauca confratribus imitanda dereliquit. Memoratur à Gonzaga 3. part. sup. in eo Conuentu, qui est 4. prouinc. S. Antonij Portugalliz. Barezæo sup. lib. 7. cap. 15. ad annum 1580. Rapazon in histor. General. Orig. Recollet. Decad. 8. part. 1. par. 21. Grauius in *ruce Turris*, part. 2. cap. 24.
- Beati Didaci, Confess. h]** Alipius disciplinis & cilio, vsque ad genus oblongo carum spiritus sobriocibat: cathena quondam etiam corpus stricte præcingens. Humilitate, puritate, & sinceritate multum exornatus, malum de proximo nulloquam suspiciebat, vel alioium imperfectiones intarebatur. Verba eius erant de rebus sanctis, & optimis, de perfectione, & virtutum praxi, deque Regulari Observantia, & interiore animæ statu ac profectu. Feruus stabat in oratione continua, cuius tempore sæpe rapiebat in extasiem. Iacet apud Conuentum Virginiæ de Rosario, qui est 4. prouinc. S. Iosephi: vbi habet Ioannes à sancta Maria, part. 2. Chronic. eiusdem prouinc. lib. 4. cap. 30. ad annum 1600. quo vixit.

SEXTO KALENDAS IANVARII.

TRaiecti, in Brabantia, Beati ^a Hadriani Beuerlonis, Martytis: ob fidem Catholicam, ab hæreticis interfecti. Castillioni Aretini in Tuscia, Beati ^b Mansueti, Confessoris: vita & miraculis gloriofi, Muri in Picæno, Beati ^c Masszi Severinatis, Confessoris: cuius sanctitatem miracula crebrò per eum edita testantur. Aldenardi, in Belgio, Beati ^d Theodorici, Confessoris, singulari humilitate præclari. In Italia, Beati ^e Iohannis Fauentini, Confessoris: eximie sanctitatis viri. Palmæ, in territorio Cortubensi, Beati ^f Barnabæ, Confessoris: qui magna simplicitate, & oratione exornatus, spiritu etiam prophetico, atque signis admirandis emicuit. Numantia, in Hispania Tarraconensi, Beati ^g Alphonsi à Nebreda, Confessoris: qui summâ integritate, humilitate, & castitate, floruit. Myrtili, in Ora Lusitaniz ad Oceanum, Beati ^h Bartholomæi Insulani, Confessoris: ingentis penitentiz & abstinentiz vtri. Guadalaxaræ, in Regno Toletano, Beati ⁱ Bernardini à Turrigio, Confessoris, & Concionatoris eximij: qui verbo prædicationis pluribus profuit, & humilitate, paupertate, ac benignitate in Guardianatus Officio, cunctis sibi subditis illuxit. Compluti, in Hispania, Beati ^l Petri à Turibus, Confessoris, labore, patientia, & oratione spectabilis. Nicoxiz, in Sicilia, Beati ^m Dominici à Calabria, Confessoris: qui gratia contemplationis, prophetiz dono ac miraculorum claruit.

DECEMBRIS XXVIII.

- §. 1. **B**eati *Hadriani, Martyr. a*] Cùm esset Sacerdos, Concionator, & à sacris Confessionibus in Monasterio Montis-Lucis propt' Tascum ad Mosam, ab hæreticis interfectus est. an. 1576. Ita Arnoldus Railla, in Auctario ad Natales SS. Belg. ad calcem libri: ex Archiepiscopi Conuentus Fratrum Minor. Antuerpiens. qui est 11. prouinciz German. Inferior.
- §. 2. **B**eati *Mansueti, Confessoris. b*] Hic à secretis Confessionibus Pontificis Innocentio IV. fuit, eiusque Capellanus, ac Penitentiaris: cuius opera reconciliator Ecclesie Pisanus fuisse legitur an. 1244. Sancto Ludouico IX. Francorum Regi familiaris extitit: vti constat ex Toffiniano, qui hæc subdit. *Leuis Castillionis Aretini: quem suis miraculis et vira sanctitate exornauit B. Mansuetus, qui apud S. Ludouicum Francorum Regem in summo prelo habitus fuit: à quo etiam accepti, denotati in causa, partem sacratissima Corona spinosa, qua sanctissimus Christus caput suum perforatum. Hæc ille lib. 2. hystor. Seraph. in prouincia Tuscia, vbi de Custodia Aretina. Wadingius ibid. tom. 4. Annal. Minor. ad annum 1399. parag. 44. & tom. 1. ad annum 1244. parag. 15. actom. 2. ad annum 1263. parag. 20. qui Urbanus IV. multa eidem commisit peragenda.*
- §. 3. **B**eati *Masszi, Confessoris. c*] Hic cum esset plebanus, & videlicet B. Benimolam, in acie subleuatum tempore orationis sue, relictis omnibus, factus est Frater Minor. qua in vocatione, vix sanctitate & miraculis claruit. Ita Pisanus lib. 2. Conformitat. fruct. 8. & 11. part. 2. vbi de Fratrib. Minorib. prouinciz Marchie sanctitate illustrat. Gonzaga part. 1. Orig. Seraph. Religiosis, in BB. viciis huicque Ordini. Picquetus in Catalogo viror. illustr. Franciscan. Wadingius sup. tom. 1. ad annum 1232. parag. 21. & tom. 2. ad annum 1289. parag. 27. & 45. Toffinianus sup. in prouincia
- Marchiz, vbi de Custodia Comarini.*
- Beati Theodorici, Confessoris. d*] Fuit humilitate insignis, iacet Aldenardi in Belgio, ad ripam Schaldis fluminis. Memoratus à Pufano, & in prouincia Coloniensi. Toffiniano ibid. sup. in Custodia Treuentis. Gonzaga & Prequeto, ac Wadingio, sup. tom. 1. ad annum 1249. parag. 9.
- Beati Iohannis Fauentini, Confessoris. e*] Huic aliquot ossa diligentissimè asseruata apud Monasterium Monialium Clarissimum *Misericordia*, Regij Lepidi, in Emilia, quod est 11. prouinciz Bononiensis: testis Gonzaga ibid. part. 2. sup.
- Beati Barnabæ, Confessoris. f*] Hispanus erat natione, Lacus professione: cuius Elogium pauca complectitur Gonzaga 3. part. sup. in Conuentu sanctæ Mariæ de Bethleem Palmæ, qui est 12. prouinc. Angelorum. *Viam vniuersæ carnis* (inquit) *hæc in loco ingressus est admiranda humilitatis atque simplicitatis Frater Barnabæ, Lacus professus, qui integras ocellis integris diebus orationis intentis ungere assueuerat 3. quique prophetiam spiritus gloriofi, plurima aduersus miraculose prædixit atque denotissimum libellam, vixitque melissimum, sub (vix spiritus titulo) licet idata esset, nec vel Grammaticales litteras à lapsibus salutas, artificiosissimè edidit: quique tandem mulierem gram morbo laborantem statim à morte integra subsistat miraculose restituit: & aliqñd plurimum miracula, auxilio domini monitis, edidit. Eadem referunt Marcus Vlyssiponenis 3. part. sup. lib. 9. cap. 49. ad annum 1502. Barezus 4. part. Chron. Minor. lib. 1. cap. 29. sup. an. 1517. Daga ibid. lib. 1. cap. 33. & lib. 3. cap. 23. Rapisorus in hystor. General. Orig. Recollector. part. 1. Decad. 4. parag. 7. Marianus lib. 1. capite 7. Chron. Reformat. Petrus Galus in Defensorio factar. Reliq. fol. 296.*

- §. 7. *Beati Alphonsi à Nebreda, Confessoris. d*] Fuit etiam hic laicus professus, vitæ summæ integritatis: cuius vita nihil aliud, quàm omnium virtutum exitiæ speculum. In eo siquidem profundissima humilitas, ardentissima charitas, atque feruentissima oratio, à sui perfectione ad vicium usque mortis instant respiciendur. Quæ denique factum est, vt à Fratribus inter catholicos annumeretur. Obiit an. 1553. sepulchrumque est in Conuentu sancti Francisci Numantiz, qui est 13. provincie. Conceptionis. Hæc ex Gonzaga ibid. part. 3. sup. Barcezo sup. lib. 3. capite 72. Daça sup. lib. 3. capite 23. Grauiua in *Uice Turisii*, part. 2. capite 24.
- §. 8. *Beati Bartholomæi, Confessoris. h*] Conuentus sancti Francisci, duobus milliibus ab oppido Miroli, nunc *Vienne*, propè mare, ad radices montis editissimi situs est: in quo tacet hic seruus Christi, vir incredibilis continentiz & abstinentiz, quam etiam in morbis non remittebat: erga alios mitissimus, et ga se seuerus valòt. Obiit circa annum 1557. iuxta Wandingham, sup. tom. 4. ad annum 1592. parag. 20. ex Marco Vlyssiponensi. Est autem prefatus Conuentus 3. provincie S. Antonij in Portugallia.
- §. 9. *Beati Bernardini, Confessoris. i*] Cùm concionator esset eximius, sermones habuit, in Curia Regia Hispaniz Compluti, & in alijs præcipuis Castellæ provincie vrbibus, per spatium annorum quinquaginta: quibus mirum in modum profuit. Vitæ quippe vitæ multum exemplaris, suæ professionis obiectuantissimus. Non minori virtute illuxit in Guardianatus manere, feruentissimus quippe & humilissimus cùm esset, primos omnium semper aderat in choro, & aliusmanus obediendis: abiecta seu viliora haud dedignatur explere officia: summa vigilantia eunctorum

necessitati occurrebat, benignus & affabilis in omnes: loquacitates, seu diceitates prouide coerebat, sui oculis forma factus virtutis, feliciter tandem migratum ad Dominum apud Conuentum Guadalarensem (qui est 4. provincie Castellæ.) Vti scribit Salazar libro 2. Chronic. eiusdem provincie, capite vigesimo secundo.

Beati Petri, Confessoris. l] Laicus erat professione: §. 10. tanto spiritus seruoce plenus, vt non solum sufficiens esset sibi horum excolece, ad eleemosynam petendam pergere, &c. Sed & quævis Conuentus officia, si potuisset, peragere summit exoptabat. Nocte vrb adueniente, sanctæ orationi, flexis genibus, instant vacabat: propter quod & Apostema contraxit: pro cuius curatione, peccatam incommoditatem diu, ac patienter tulit. Nil maius aut excellentius, seu Religioso Franciscano dignus arbitrabatur in hoc sæculo: quàm aliquid pro Christolibenter pati. Iacet in Conuentu sancti Angeli Custodis Compluti (qui est 21. provincie sancti Iosephi) vbi eius memoria nunc vsquo viget: eboradipsum, velut quoddam Amuletum Diuinum, valet aduersus nonnullas infirmitates. Vide Ioannem à sancta Maria 2. part. Chronic. eiusdem provincie, lib. 4. capite 25. ad annum 1600. quo floruit.

Beati Dominici, Confessoris. m] Hic à prima sua §. 11. eouersione lapsus, dehinc iterum conuersus, coram summo Iudice sistitur, à quo 44. annorum poenitentiz agendæ inducias in Religione promeruit: vbi ferè omnibus virtutibus, spiritu prophetico, ac gratia contemplationis resplescunt: miraculis in vita & post mortem clarus obiit, an. 1603. in Coenaculo S. Martz Iesu Nicoxiz.

QVINTO KALENDAS IANVARII.

A Pud Nouum Mexicum in India Occidentali, Beati ^a Augustini Rodetici, Martyris: qui pro Christo à Barbaris Indis gladio necatus est. Mantuz, Beati ^b Francisci à Gonzaga, eiusdem vrbs Episcopi: qui genere & Religione illustrissimus: totius Ordinis Seraphici Generalatu præclare functus est: exindè ad Pontificalem dignitatem sublimatus, admirabili vitæ innocentiz refulsit. In Hybænia, Beati ^c Anonymi, Confessoris: Patris sancti Francisci Discipuli. Elchij, in territorio Toletano, Beati ^d Alphonfi Rubij, Confessoris: virtute abstinentiz, oratione, atque humilitate celebris. In Italia, Beati ^e Trebatij Pennensis Marchiz, Confessoris, & Concionatoris eximij: qui eruditione, humilitate, vitæ asperitate, & zelo salutis animarum adornatus, sancto sine quieuit. Abulæ, in Hispania Tarraconensi, Beati ^f Petri à Magdalena, Confessoris: humilitatis, orationis & ardentissimæ charitatis viri. Apud Calabazanos oppidum, in territorio Palentino, Beati ^g Annæ ab Heredia, Virginis: dono orationis insignis.

6. 1. **B**eaui *Augustini Rederici Martyris.* a] Hic in vico *Niebla*, propè *Hispalem*, ortus: in Indiam postea trajecturus, habitum Religionis in provincia S. Evangelij suscepit: viæ ceterè sanctis virtutum operibus, iugiter adductus, veritateque ac salutis animarum zelator extimatus: (cui professione *Laticus* pro quarum conversione, adversus multa, itinera, labores, & afflictiones æ quo animo, pro Christo tulit. Cùm igitur anno Domini 1580. idem à provincia sancti Evangelij valde remotus, per aliquot annos iam in regione *Zacatecarum*, inter Indos *Chichimecas* peregrinatus fuisset, zelo salutis animarum adus, in pium conversionis Barbarorum illorum Infidelium opus, ad hanc ipsam provinciam perueniens, ex eadem Fratres quandoque assumpsit, ut illuc rediret: Quippe qui feruens spiritus, & animarum conversionem anhelans, indagare exploratque ihudat: an in Regione, quæ viteris atque intimis: Aquilonem versus extenditur, aliqui Indorum populi reperirentur. Idque quam plurimas diebus percurans, gentisque inanimas, plebeoque multos turbidos, ac confusos reperiens: Meticum adit, ut pro eorum conversione Fratres secum adduceret. Quod pro voto sibi succedens: s. B. *Franciscus Lopezus*, & *Ioannes à sancta Maria*, cum eo profecti sunt.

6. 2. **H**iduo, non multò post, martyrij gloriam ibidem adepti: (quorum meminimus, 9. Iunij, & 21. Decemb.) superstitem reliquerunt ipsum *B. Augustinum*. Qui suorum morte, haud territus sociorum, sed animosius effectus: dùm Christiana quadam libertate, atque divina fretus virtute, illius populi varia delicta, excessusque emergentes libèdus argueret: post brevis dierum spatium, ab eisdem Regionis Infidelibus interceptus fuit. Scribent de eo *Gonzaga* l. part. sup. in Martyrib. huiusce *Ord.* suo quo, pro Christo passis, apud Indos Occidentales. Item in provinc. sancti Evangelij, in sup. part. 4. *Barcaus* sup. lib. 7. cap. 41. sub annum 1580. *Hilario à Costa* lib. 2. hist. Cathol. pag. 366. *Algezta* in *Arbore Epilogica* totius *Ordin.* *Franciscan.* *Pitquetus* sup. *Meudola* part. 2. hist. *Chinz*, lib. 3. cap. 7. & 9. *Marianus* lib. 3. cap. 33. *Bofius* tom. 1. lib. 12. cap. 22. *Toffianus* lib. 2. in fine, vbi de *India*. *Daça* 4. part. *Chronic. Minor.* lib. 2. cap. 59. *Gezaina* in *Uoce Turbans*, part. 2. cap. 24. *Ioannes à sancta Maria* 2. part. *Chronic. provinc. S. Ioseph* lib. 3. cap. 14. & 27.

6. 3. **B**eaui *Francisci à Gonzaga, Episcopi.* b] Ex illustrissima principum *Gonzagæ* ætate proleptia originem duxit: cuius mater *Emilia* vocabatur. Plures fratres vitæ uisus habuit, nempe *Pyrethum*, oppidi sancti *Marcini* in agro *Mantuanæ* Dynastam: *Scipionem*, *Hierosolymitanum* *Patriarcham*, *Ferdinandum*, *Iulium* *Cæsarem*, & *Alphonsum*: qui mensis *Septembris*, an. 1579. *Turonis* in *Gallia* obiit, dùm pro Rege *Christianissimo* contra huius Regni pernicellos hereticos strenuè duceretur, ibique sepultus est.

6. 4. **N**oster verò *B. Franciscus Gonzaga* adolestentis factus, in *Hispaniam* profectus: ubi sæculo, eiusque pompis valentibus, *Seraphici Ordinis* habitum iuduit 16. *Majj*, an. 1562. atque *Noviciatus* inenarrabula transige *Compluti*, in *Conuentu* sanctæ *Marie de Iesu*, qui est 2. provinc. *Castellæ*: mox expleta professione egregiè operam laticens nauavit sub *B. Patre Dudaco à Sinica* (de quo sup. 7. Decemb.) viro

doctissimo, ac piensissimo. Exinde ceterius in *Italiam*, provincie sancti *Antonij* primus *Difinitor* eligitur, postea *Minister* *Provincialis* eiusdem provincie, ac tandem in 2. *Generali* *Capitulo* *Parisiensi* *Minister* *Generalis* totius *Ordinis* assumitur, an. 1579. quem 8. annis summa prudentia, & virtute gubernauit, numerum, usque ad annum 1587. Quo in munere se intelligens constituit, ut D. *Patris* *Francisci* *Vicarium* ageret, ita eluxit eius virtus, constantia, & instaurandæ *Religionis* nonnihil inclinæ studium: vt ex tunc *Euangelicæ* paupertatis, & puritatis *Regulæ* æfluans amore, parauerit se, ad errores eliminandos, temporum inuaria irreperentes: qua in se conficienda, quos tulcrit labores, operum bonorum æquissimus æstimator *Deus*, iudex est: & vniuersis *Fratres*, cum *Obseruantes*, tum *Reformati* ac *Recollæti*, testes remanent: quibus omnibus statuta condidit, & *Historiam* *Seraphicam* insigni volumine à se composuit, dicauit.

Ardebat adhuc scriptis *Ordinem* illustrandi, nisi Religiosa officia, euzque *Episcopales* remoueretur. Nam à *Sisto V. Papa* euectus est ad *Ecclesiam* *Cathedralem* *Caphaludensium* regendam, in *Sicilia* an. 1588. Deinde ad *Episcopatum* *Papsensem* translatus est à *Clemente VIII.* ac demùm *Mantuanus* *Præsul* datus est ab eodem summo *Pontifice*: *Apostolicæ* *Sedis* possessa partes in *Gallia* sustinuit, ad eamque pacem conciliandam, inter *Henricum IV.* *Galliz*, & *Philippum II.* *Hispaniæ*, *Reges*: quam *Comata* *Gallia* sanguinis lacrymis iam diuissimè effugata, *Nuncius* delegatus, an. 1598. incubuit, & gloriose perfecit. Viræ sanctitate conspicuus decessit, anno 1620. sepultus in medio choro *Sæ Cathedralis* *Ecclesiæ* *Mantuanæ*. *Eius* *Elogium* pauca complectitur *Thomas Bosius* de *Signis* *Eccles.* tom. 1. lib. 2. cap. 21. *Franciscus Gonzaga, Episcopus Caphalensis, & illius Ordinis antecessimus profectus: vir uoluntate quidem genere præstans, sed longe præstantius admirabilis uita innocentiæ & puritate, &c.* *Præclariora* eius facta desumuntur ex eo volumine, quod edidit, de *Origin.* *Seraphicæ* *Relig.* part. 1. in *Generalibus* huiusce *Ordinis*. Item part. 2. in *Conuentu* 40. provinc. *S. Antonij*, & in *Conuentu* 51. provinc. *Siciliæ*. Item part. 3. in *Conuentu* 2. provinc. *Castellæ*: & in *Conuentu* 3. provinc. *Turonæ*, &c. *Agone* de eo *Batezzus* sup. 7. cap. 31. *Willous* *Atheotar.* *Orthodoxar.* *Franciscan.* *litera F.* *Toffianus* lib. 2. hist. *Seraphic.* in eo. *Waddinghus* tom. 1. *Annal.* *Minor.* in *Apolog.* de *præsenso* *Monachatu* *Augustiniano*, *S. Francisci*, par. 5. numer. 17. Item ad an. 1517. par. 17. ex *Nunno*, in *hist.* *Vallis* *Reatinæ*. Item *tom.* secundo, *Opusculæ.* *D. Francisci.* *Annorat.* 33. in *Regul.* *sanctæ* *Claræ.* *Daça* sup. libro 4. capite primo.

Verum quidem est, quòd *B. Angelo de Pax*, §. 6. nonnumquam à iocertis est: imò & *Breui* *Apostolicum* *Gregory XIII.* quo confirmabatur *Reformationis* ab eodem *B. Angelo* incœpta, sub uoime provincie *Tarraconensis*, reuocare fecit per *Sedem* *Apostolicam*: vti incidunt *Bomfascius* *Bombelli*, in *vit.* *B. Angel.* *de Pax.* *Batezzus* sup. lib. 10. cap. 28. *Rapinuz* in *hist.* *General.* *Origin.* *Recollæctor.* *Decad.* 9. part. 1. & 2. in *uita* eius *B. Angel.* par. 4. Quibus responderus *B. Franciscum* *Gonza-*

gan id haud egisse malo animo, veluti quidpiam molientem contra Reformationem, quam ipse semper excoluit, fuit, ac dilexit: sed cum e flet totius Ordinis tunc Moderator Generalis, sui officij erat partes Religionis Seraphice tueri, quae minime assentit, talem Reformationem, erectionemque provinciae novae, in consilio Ministrorum Generalium, exortit: hinc propterea arbitratur, iustissimum de causis, B. Angelum, hanc in corpore Reformationem, & B. Franciscum Gonzagam grauisimas oblationes eidem obtulisse. Nam quam fecerit ipsam B. Angelum, satis superque constat ex eius aetate, post illius obitum, vocatus eum vitam sanctissimum, ac miraculis famosum: fuit Datum Romae, vigilia Augusti, an. 1605. quam refert Barezus sup. cap. 34. Deique, ipsemet B. Gonzaga ita virtutibus admirandis eluxit, ut nunc de eo procellas fiant in partibus coram Ordinariis, pro eius Canonizatione: quod publicè Neapoli conspicitur, apud Typographiam Ioannis Domini Roncalio, an. 1616. & Rapinæm sup. in 1. part. praefat. paragrapho quarto.

§. 7. *Beati Anonymi, Confessoris. c.*] Hic vnus fuit ex discipulis sancti Francisci, quos ipse Seraphicus ablegauerat in Galliciam: sed paulo post ex Compostella in Hyberniam traiecit, aliquot Monasteria construxit, & tandem sibi maxima cum sanctitatis opinione diem clausit extremum. Memoratus à Gonzaga 3. part. sup. in prouinc. Hybernæ. Wadingho tom. 1. Annal. Minor. ad annum 1214. parag. 13. & 1230. parag. 20. Antonio Daça 1. part. Chronoc. M. S. libro primo.

§. 8. *Beati Alphonsi, Confessoris. d.*] Laicus erat professione, vixitque raro cum virtutis exemplo, & perfectæ sanctitatis nota. Siquidem humilissimus cum esset, vithora officia festinanter exquirebat, omnium auxilio præiud aderat. Disciplinis, poenitentis publicis, & alius mortificationibus vobis cum nouitus in choro, ac refectorio, coram communitate, semper sese exercebat. Paupertatis cupidissimus, veste lacerâ, mantello viliori, ceterisque rebus abiectionibus, læto animo, utebatur. Cibum asperitum iugiter deiebat: somno parùm indulgebat, nec quieceret, nisi iedens, capiebat. Nusquam carnem comedit, aut vinum bibit: sed scutellam ex iuscilo pauperibus parato, cum buccella panis modica pro refectioe sumebat. In oratione assiduus multùm erat & ferudus; nam Matutinis decantatis, stabat in ea vsque ad Primam: propter quod complura sibi à Deo fuero dona collata: conspicuissimè est à Fratribus subleuatus à terra, & raptus in extasim: quo tempore, radij veluti solares à laudissimo Eucharistiae Sacramento emanantes, vultum eius mi-

ro splendore collustrabant. Multi ad eum accurrentes, pro necessitatibus, afflictionibus, & morbis curandis, opem ipsius omninè efflagitabant: exposcebantque aliquid ex eis, quæ ad eum pertinebant, cuius virtute & actibus, sæpè à quampluribus malis liberabantur. Meritis itaque præclaris, felix migravit ad Dominum; cuius corpus humanum est Elchij in Conuentu sancti Ioseph, qui est i. prouinciae S. Ioannis Baptistæ. Ita Ioannes à sancta Maria part. 1. Chronoc. prouinciae S. Ioseph. lib. 1. cap. 49. ad an. 1580. quo magna cum sanctitatis fama floruit.

Beati Trebatij, Conf. ff. e.] Hic clarus in familia PP. §. 9. Conuentualium habetur, ex vitæ sanctimoniam. Fuit quippe insignis Theologus & Concionator eximius: qui, quo maior à pud populos, eò seipso minor estimabatur, sui, teroniarumque ream contempit. Sicque seipsum deiiciens in animo, fors etiam carnem macerabat, asperitimo cilicio indutus, nihil aliud erat cordi, nisi peccatores Christo lucrari; quapropter, Discalceatus, salsocque pane & aqua contentus, pro ciuitates & castella discurrebat, annuntians verbum Dei, si forte eos ad poenitentiam posset euocare: ac tandem mox cum sanctitatis opinione: teste Grauiam, supra.

Beati Petri, Confessoris. f.] Vir fuit ardentissima charitate exarsitans: cum autem esset Guardianus Conuentus Toletano, sic subditos tenerimè diligebat, sic eos prudenter tegebat, henigocq; corripiebat, ut omnes ad perfectionem efficaciter promoueret. Sæpè scribens ad Ministrum Prouinciale, rogabat, ut ad se mitteret quotquot inueniret per prouinciam Fratres infirmos: quibus copiosè subministraret. Egenis quo liberalissimus cum esset, magnam eorum quantitatem piis elemosynis refouebat. Humilitatis, obedientie, aliarumque virtutum exemplar præhebat in signum. Orationis erat amantissimus, & status Religiosi zelantissimus. Quoties superioris ostendebatur, toties deponi ipse precabatur. Abulæ obiit, in Conuentu S. Angelus, qui est 21. prouinc. S. Ioseph. Ita Ioannes à sancta Maria sup. part. 1. lib. 4. cap. 30. ad an. 1600. quo vixit.

Beata Anna ab Heredia, Virg. g.] Religiosissimè Altissimam famulata est in Monasterio Domine nostrae de Consolatione Calabazanos, vbi tanto spiritus fortiore pietatis addidit, ut raptum inter orandum sæpè passâ sit. Floruit an. 1550. Agunt de ea Gonzaga part. 3. sup. in prædicto Monasterio, quod est 3. prouinc. Concepcion. Barezus sup. lib. 3. capite 41. Valerius de SS. Famou. Ordum. Minor. lib. 4. capite 37.

QUARTO KALENDAS IANVARII.

IN territorio Massiliensi, passio Beati ^a Antonij Carbonatij, Laici, Martyris: quem ab hæreticis comprehensum, suo habitu expoliarunt: deinde verendis amputatis, auribus, & naso excisis, nudum alligarunt ad caudam equi indomiti: sicque per aspera loca raptatus, horrendo supplicio, spiritum Deo reddidit. Apud Culiaticam Indiz Occidentalis Regionem, Beati ^b Pauli ab Azeuedo, Martyris: ab Infidelibus Indis, ob Christi fidem, telis confossi. Panormi, in Sicilia, Beati ^c Gerardi, Laici, qui virginitatem perpetuò illæsam custodiuit: & virtutum omnium specimen extitit: & viuus atque mortuus infinitis penè miraculis refulsit. Turrigij, in territorio Toletano, Beati ^d Michaelis à Capella, Confessoris: abstinentiz virtute, ac pietate spectabilis. Xarandiz, in Hispania Tarraconensi, Beati ^e Alphonzi ab Herrera, Confessoris: dono orationis & lachrymatum insignis. Cadafalsi, Toletanz Diœcesis, Beati ^f Ioannis Pacifici, Confessoris: eximie mansuetudinis, obedientiz, & paupertatis viti. Apud Meacum, in Iapponio, depositio Beati ^g Hieronymi à Iesu, Confessoris, & Concionatoris clarissimi: qui zelo salutis animarum successus, in Iapponium traiecit, primus omnium in Regno de Quanto, ac Ciuitate Regia de Yendo Christum prædicauit, tum latissimas Regiones perlustrans ac provincias: innumeros populos ad Deum conuertit, baptizauit, signisque confirmauit. In Sicilia, apud Ciuitatem sancti Philippi, Beati ^h Diadaci à Sinagra, Confessoris: virtutibus & miraculis conspicui.

DECEMBRIS XXIX.

- § 1. **Beati Antonij Carbonatij, &c. a]** Agit de eo illusterrimus Gozaga part. 1. de Origine Seraphice Relig. vbi de Conuento S. Francisci Massiliæ, qui est 2. provincie S. Ludouici, hæc verbis, *Non procul à Massilia, Salomon uersus, in loco qui uisus, terra dicitur, quædam deuoti Frater Laicus Antonius Carbonatus, armatus de Gualstre, in Delphinatu, Conuentus Massiliensis, dum ex obedientia suo Patri Guardiani à Salone Massiliam rediret, capus est à circuectionibus hæreticis, in ære de Maneria præcipitatus, quem max habito desolauerunt, deinde verendis amputatis, auribus, & naso, nudum alligatum ad caudam indomiti equi. Per Diuinitus igitur & Carcerum crudeliter tratini, crudeli morte spiritum Domini reddidit, sub anno Domini à Incarnationis 1175. Hæc ille, quem locuti sumus Barezus 4. part. Chron. Minor. lib. 7. cap. 11. Daça ibid. lib. 3. cap. 57. & Thomæ Bouehierus in histor. Eccles. Martyr. Franciscan. Hilarij à Costi lib. 2. histor. Catholic. pag. 166. Fenzandus lib. 3. histor. Eccles. cap. 19. Grauna in uice Turrigij, part. 1. cap. 24.*

- § 2. **Beati Pauli, Martyris. b]** Eius rei seriem narrat Barezus sup. lib. 8. cap. 75. ex Gozaga part. 1. vbi de B. B. Martyrib. Ord. Minor. suo xuo, ob Christi fidem, apud Indos Occidentales, passus B. Paulus de Azeuedo, Lusitanus, idem mortis genus, eadem præfati de causa, ab infidelibus Indis: qua latius explicat part. 4. in fin. provincie 55. Petri & Pauli. Cùm (inquit) honestissimus Pater Frater Paulus Azeuedo, Poctuenlis, post susceptum in S. Domitici provincia Insula S. Censis Minoritarum habitum, ac post peragrata quoque, non absque plurimum Indorum ad Christi fidem conuersione, sancti Euangelii promissionem, in uocatum Com Abrazam cum tribus eiusdem Ordinis Fratribus, à Superioribus missus esset: ac post rem sub Francisco Pizarra Christianis exercitijs præfatus, Capasa feliciter gestam, Culiaticam regione Barbarorum

conuersum totis uiribus animum intenderet, ab Infidelibus Indis, accipere consuevit Martellari (qui illis aduersus, P. Pauli uerba perennis interpretis, exercebat) sagittarum turbine confusus, in Domino obiit, &c. Hæc Gozaga, qui addit, e corpus illius in sepulchrum ibid. remansit, cum cæteris alijs Christianis (quos ijdem Infideles impie trucidarant) vsquequo Hispani, ceteri cursu accidentes, & illud inuadum inuoluptumque reperientes, in quadam Ecclesia bulosæ provincie, honorificè sepelieodum curarunt, an. circiter 1515, de eo agit Carolus Rapinaz in hist. General. Recollet. Decad. 7. part. 2. §. 11. Algezira in Artobis Epologica tocius Ord. Franciscan. Marianus l. 4. c. 30. Chron. Reform. Daça 4. part. Chron. Minor. lib. 2. cap. 60. Gramina sop.

B. Gerardi, Laici. c] Hic B. Gerardus, seu Geraldus, à §. 3. Valentia oppido Padi Lombardiz, ex nobili Cagnolorum familia orandus; vir quidem idiota, sed sanctitate uiræ, ac miraculosè gloria fuit notissimus. Anno 10. seu 12. ætatis suæ, patre orbatus, matris laboranti infirmatum podagrarum & phisus, per annos 10. aut 14. fideliter deservauit. Quæ mortuus, dum parentes eus ad capiendâ uxorem inducerent, nequa quæ illis assensit: sed omnes facultates Christi pauperibus largiens, sibi que nil retinens, rebus cunctis temporalibus expropriatus est: sicq; patria, parentibusque derelictus, in habitu peregrini, magna cum uiræ austeritate uixit. Romam pium profectus est, deinde Neapolim, postea in Siciliam traiecit, vbi in monte Athra, in quadam eremitorio, uiræ suam in aspera penitentiæ transegit: ieiunij, disciplinæ, orationibus, alijsque corporis macerationibus vacans, ut eamdem foam spiritus labijceret. Vt ibi 40. ætatis suæ annum agens, Ordinem FF. Minorum ingressus, Seraphici Patris D. Francisci uestigijs per omnia eobæ sit.

Nam amator præcipuus fuit Euangelicæ paupertatis: nihil habens præter tunicam cum capocio, & chordeam.

dum. Austeritate castitque insignis: nunquam comedens nisi panem & aquam, illudque semel in die. Lectus eius nuda humus: quamquam à tempore, quo Panormi demoratur, cellam sibi & orationem in Capella S. Ludouici Tholofani Episcopi, Aduocati sui præcipuum elegit: pro lecto tabula lignea, vnius brachij in quadro, vñs sit: in qua populus inclinaret ad orationem. Nudis pedibus semper incedebat, nil ad pedes deferens. Qui licet acutissime in se esset vitæ, in fratribus tamen totus erant liberalitas & largus: granum habens, quicquid non illis præstaretur. Castissimus extitit, vt potè virgo purissimus. Miræ fuit etiam obedientiæ, suis per omnia obediens Prælati: cuius ad carnem utebatur, humilitate, affabilitate, prudentia, animique simplicitate pollebat: præterque & alius eius virtutes, quibus maxime testulit, Deus illum mundo celebrem signis ac præcipuis dedit.

§. 3. Postquam veru hic sanctus in ordine annos 33. vixisset, in morbum grauem decidit, diemque mortis suæ præfuit forte vicinum; nam tribus diebus ante illius obitum, apparuit illi B. Virgo Maria Dextra, dulciter cum alloquens & consolans, super proximo eius decessu è vitæ. Tandem post omnia Sacramenta deuotè suscepta, manus in genas & orans, caputque parum perinclinans, animam Deo reddidit: die Dominica, in festo S. Thomæ Martyris, Cantuariensis Archiepiscopi, hora tertia, anno Christi 1141. apud Conuentum Panormitanum. Maximis, & innumeris claruit miraculis, in vita, in morte, & post mortem: quorum unum meminerunt S. Antonius 3. part. hystoriae. tit. 14. cap. 9. par. 16. B. Bartholomæus Pisanus in Conformitat. D. Francisc. lib. 1. fruct. 8. & 11. part. 2. Manuscriptum vetus Abbatis S. Victoris Parisiens. vbi de BB. viris Ord. Fratrum Minorum prouinc. Sicilie, Marcus Vlyssiponenfis part. 2. Chronic. Minor. lib. 9. cap. 1. 2. 4. 5. 6. & part. 3. lib. 1. cap. 3. Gonzaga part. 1. sup. in BB. viris bunnese Ord. Tositanus lib. 1. hystor. Seraphic. Relig. Walsingham tom. 2. Annal. Minor. ad an. 1236. par. 47. to. 3. an. 1122. par. 72. 1343. par. 19. & seq. ac tom. 4. an. 1355. par. 4. Marianus lib. 4. cap. 2. & Chronicis antiquis Ordinibus. Picquetus in Catalog. viros. illust. Franciscan. Volaterranus lib. 21. Antropolog. Ferrarius in Catalog. Sanct. ad 30. Decemb.

§. 6. *Beati Michaelis, Confess. d* Laicus fuit professione: cuius vita planè extitit exemplaris, sepius pane & aqua reficiebatur pro victu. Mirum! quanta de eiu oratione omnes ferebantur in eum, orationum suarum oasium instanter postulantes. Sanctissimi spiritum Deo reddidit apud Conuentum S. Michaelis Turrij, qui est 18. prouinc. Castellæ, quo tempore cella eius immenso splendore, cunctis cernentibus, diuinitus repleta, apparuit: ad cuius extinguis gens populi concors aduenit. Sic Salazar lib. 2. Chronic. eiusdem prouinc. cap. 22.

§. 7. *Beati Alphonsi, Confess. e* Cognominabatur etiam ab *Arambaro*, videlicet Purgatorij, ob pietatem qua erga eam flagrabat. Vir erat magnæ puritatis & virtutis: ideoque de dono lachrymarum, & gratia capere exornatus, orationi multum vacabat: in qua sepe visos est fabulari cetera in aëre, & vultus eius miro lumine illustrari. Quod die migratio à seculo, pio cunctis Sacerdoti pro eo M illam celebrato, diuinitus reuelatum fuit, quò d in caelum cõscendisset eius anima, alius per multos locata, quas locum assumperat ex Purgatorio. Corpus sepelitur est in Conento Xarandis, qui est 5. prouinc. Angelorum, testis Daza sup. lib. 1. cap. 73. ad an. 1373. cuius Elogium paucis verbis sic

completus est Gonzaga, sup. part. 3. in ipsomet Conuento, vbi de Patribus Religione, moribus, atque sanctitonia insignitis: *Inter qui sunt, longè emouit? Alphonsus ab Herrera Sacerdos, qui ab innocentis, vigilijs, mansuetudinis, que charitatis, orationis: asiduatam populos adhibuit: quique fidelium animarum Purgatorij cruentos, ad id commedatas habuit, vt eorum Patre passim ab omnibus appellaretur.* Hæc ille.

Beati Ioannis, Confess. f Dicitur est Pacificum, hic §. 8. B. Frater Laicus, pacifica bonitate, qua sic elucebat, vt nemo tuorum viderit: oemo verba, nisi lenia, ab eo prolata auerit. Benè de omnibus sentiebat, nullumque iudicabat, vel de re aliqua suspicabatur nisi bonum. Vit quippe parus erat innocens. Sinceræ mentis, & ab omni specie mali alienus. Obediens promptè & alacriter patebat, abiquè vlla excusatione; laborique manuum operans dabat, magna cum humilitate, deuotione, & fidelitate. Orationi, solitudini, & silentio multum vacabat. Paupertatem maxime adamabat, in habitu, vestitu, & rebus cunctis: pauperes etiam diligenter suis elemosynis refoebat, eos tenerimè videns ac diligens. Sepulchrum iacet Cadafalgi, in Conuentu Dominiæ nostræ de Angelis, qui est 7. prouinc. S. Ioseph. vñ refert Ioannes à sancta Maria part. 2. Chronic. eiusdem prouinc. lib. 4. ad an. 1390. quo florebat.

Beati Hieronymi, Confess. g Socius olim extitit §. 9. B. Petri Baptistæ, &c. martyri, de quibus sup. 5. Februar. qui eo tempore Nangazachiu appellit, quo Iaponiorum Imperator *Tayezama*, crudeliter persecutionem in Christianos exercebat, an. 1598. Verum paulò post tyranno è vitis solbato, aliquantulum respicere visus est B. Hieronymus, qui in montibus & speloncis delibuerat, versus Meacum intra Regnum de Iy, vbi orationibus, ieiunijs, & disciplinis vacans, auxilium, suis lachrymis obnixè postulabat & rogamen, à Christo Domino, meritis & intercessionis sancti. suæ Genetricis, Virginis Mariæ, & B. Martyris Iapponiæ, Petri Baptistæ & sociorum. Itaque de celo exauditus, licentia prædicandi Christi Euangelium data est ab Iyafu, Regente totius Iapponiæ Monarchiæ instruto, quo fretus prodit in publicum, & potque dispersis congregare, & labefacta restaurare, apud Yendum, Meacum, &c. Ipse fuit, qui primus in Regno de Quanto, & in ciuitate de Yendo, Christum annuntiavit, & dein extraxit, missamque celebravit. Summo etiam in honore à præfato principe habebatur, eandemque sitiens animarum saluorem, Regi ipsi fidem Christi prædicato libertate non vulgari: Bonitas, Idolozum Sacerdotibus, publicis dispositionibus pluries deuicit, gentium plura missa sacro baptismate tinxit, Dæmones è corporibus eiecit, templa Deo vno & viuo consecrauit, &c. Iussu eiusdem Regis, à Quanto Regno, Maniam ad Insulam Salomonis ablegatur Ambasciator, vt cum Philippinarum Gubernatore tesageret pacis, confederatiois, & commercio. Qua quidem præclarè legatione, cum in Iaponium ad Regem esset reuersus, dormitionem mortis accepit, sepultus apud Conuentum Fratrum Minor. iotra paruum Capellam SS. Martyribus prædictis Iapon. dicatam. Vide Ioannem à sancta Maria, part. 2. Chronic. prouinc. S. Ioseph. lib. 3. cap. 35. 2. 6. & 27.

Beati Dulaci, Confess. h Huius scilicet pompas §. 10. temerens in oratione, vigilijs, extremæque paupertate, vitam duxit: quotidie in pane & aqua ieiunabat, ferrea subucula, loco tunice utebatur. Clarus miraculis euoluit in caelum an. 1602. iacet in ciuitate S. Philipp. pl: memoratur à Grauiua, sup.

TERTIO KALENDAS IANVARI.

IN Culiacana Indiz Occidentalis prouincia, Beati ^a Ioannis à Ferrara, Martyris: Indorum sagittis toto corpore, pro Christo confixi, In Italia Beati ^b Philippi Gesualdi, Episcopi & Confessoris: qui cum doctrina, vitæ probitate, ac virtutum laude floretet, ex Generali Parrum Conuentualium ad Pontificatum assumptus, amplioribus sanctitatis radiis in orbe resulsit. Aflisij, in Vmbria, Beati ^c Stephani Narniensis, Confessoris: miræ charitatis vici. Agnonis, in Apulia, Beati ^d Benedicti Cremonensis, Confessoris: miraculis clari. Pini-Oliuz, in Regno Valentie, Beati ^e Tristiani à Penacoua, Confessoris, ac Concionatoris eximij: qui verbo & exemplo multos conuertit ad Dominum, & meritis cumularus, octuagenarius abiit in cælum. Apud Oliuam, in Castella, Beati ^f Alphonfi à Velasco, Confessoris: vitæ sinceritate, & penitentiz exercitiis conspicui. Tallæ, in Corsica Insula, Beati ^g Iuliani à Bonifacio, Confessoris: signis admirandis spectabilis. Guadalafagiæ, in Regno Castellæ, Beati ^h Blasij de Monte, Confessoris. Rosarij, propè Villam-Regiam Dertofanz Diocæsis oppidum, Beati ⁱ Martini Ognatini, Confessoris: charitate, paupertate, vitæ austeritate, ac spiritu prophætico illustris. Apud Ceberos oppidum, in territorio Abulensi, Beati ^l Pauli de Iesu, Confessoris: qui eruditione ac Religione pollens: humilitate, oratione, ac silentio maximè enituit. Agrigenti, in Sicilia, Beati ^m Aegidij Agrigentini, Confessoris: patientia, dono lachrymarum, & spiritu prophætico conspicui. Romæ, Beati ⁿ Margaritz Columnæ, Virginis: genere, virtutibus, ac miraculorum gloria illustissimæ.

DECEMBRIS XXX.

- §. 1. **B**eati Ioannis, Martyris. a] A Ferrara, seu ab Herodæ cognomen accepit. Laicus professione, indidiusulque B. Pauli ab Agnardo martyr (de quo die præcedenti) Comes: cuiusdam Morascati caesà, à nonnullis Indis (quos tamen à viginti annis sacro baptismo regenerauerat) telorum vibratione interfectus est: cuius sacrum corpus post à Christianis Hispanis, debito cum honore sepulchrum exiit in Ecclesia Culiacanz Regionis: vna cum reliquijs præfati B. Pauli, circa an. 1585. Hæc ex Gonzaga part. 1. Orig. Seraphic. Relig. vbi de B. Martyrib. Ord. Minor. in India Occidentali, pro Christo passis, & part. 4. in prouincia SS. Apostol. Petri & Pauli, sob fin. ac in prouincia S. Iosephi de locatan. Picqueto in Catalogo vitæ. illustr. Franfan. Bosio tom. 5. de Signis Eccles. Dejlib. 12. cap. 22. Mariano lib. 2. Chron. Strictor. Obseruati. Reformati. cap. 46. & lib. 3. cap. 30. Costico lib. 2. histor. Catholice, pag. 166. Barezzo part. 4. Chronic. Minor. lib. 8. cap. 75. Daça ibid. lib. 2. cap. 28. Raynoro in histor. Generali Orig. Recollektor. Decad. 7. part. 2. parag. 11.
- §. 2. **B**eati Philippi, Episcopi & Cæss. b] Cognominabatur Gesualdi de Castro-Villari, vbi cum 30. annoru spatio, Cathedram Magistratus tenuisset. Patuuij, in Generale assumptus, tanta exemplaritate effulsit, in victis parcitate, in carnis niactatione, ciliis, & humi cubationibus, casem spiritui subiyciendo: vt memo Conuentualis Familie Generalis institutus à Clemente VIII. & confirmatus per nouem annos, Reformationi multum insudauerit. Tum Episcopus creatus, nã de vita religiose austeritate diminuens, perfectionem religiosam cum superna prælatus perfectione coniungens, vniuersa norma Religiosorum ac Prælatorum, & moriens cum opinione sanctitatis non Ieu, habuit est. Vt refert Gratina in *reuer. Tartaris*, part. 2. cap. 24.
- Beati Stephani, Confess. c]* Vit fuit famosus, omnique virtutum genere repletus: cuius perfectissima mentisimæque charitas erga Deum & proximum, omnibus fuit in confesso. Obijt ac sepultus est in Conuento S. Mariz de Angelis, propè Aflisium, qui est 2. prouincia S. Francisci. Ita Gonzaga ibid. part. 8. sup. Hinc opinor eundem esse cum eo B. Stephano, Seraphici S. Francisci discipulo, cuius meminit Waddingus tom. 1. Annal. Minor. ad an. 1250. parag. 37. 129. parag. 44. 1320. parag. 3. & tom. 2. ad an. 1258. parag. 10. quonobijt: ex Mariano l. 1. c. 6. 16. & 17.
- Beati Benedicti, Confessorum. d]* Huius Religiosissimi Patris Elogium paucis complectitur illusterrimus Gonzaga part. 2. sup. in Conuento S. Bernardini Agnonensi, qui est 8. prouinc. S. Angeli. *Ergo solo carnis* (inquit) *solutus, ex hoc loco ad aliam migrans B. B. Benedictus Cremonensis, qui mortalibus communem gloria miracula didit. Nam ex hisdem aquis effluens ad crucem signum exuberare fecit: & lectam ut ait segetes absumentem, eadem crucis signa ab hinc patris a finibus propulsauit: & feris principissa Delphina præfata conuertit ad Dei Opt. Max. sui precibus, imperante: & plures Damianæ: aliisque grauissimè detentis infirmitatibus, ad consilium sanctissimæ crucis signum, curauit: perijt & impresertatum curat. Obijt autem tunc bis Pater anno à Christo nato 1557. Hæc ille tuen ibi, tum in præfata prouincia Inno: & Daça sup. lib. 1. cap. 42.*
- Beati Tristiani, Confess. e]* A Penacoua, Lostoniz oppo, in territorio Conuincensibus, traxit originem & cognomen. Prædicator extitit feruentissimus, cuiusq; tanta vis in dicendo fuit, vt quicquid vellet, facillimè suggereret. Ipse enim abulvum emendi & vendendi deus felibus, qui apud Valentinos ciues prætulauerat, à medio abtulit: & vt homines honestis in Ecclesia, atque maior cum reuerentia conuiderent & orarent, effecit. Virtutes arantissimè inferebat: vitia verò

terribiliter expellebat. Communi ac simplici stylo concionabatur: sed tanto spiritus feruore, vt diuiores scinderet ad penitentiam. Interrogatus, cur de quatuor nouissimis hominis, deque timore ac iustitia Dei solum continuis predicare? Respondit. Omnes quidem attollunt, annuntiant, fermocinanti que de misericordia, vnde multi animas accipiunt tot scelera impune agendi contra Deum & proximum: pauci vero loquuntur, audiunt que verba de tremendo iudicio Domini, quod tamen peccatoribus imminet periculoissimum, nisi respiciant. Orationis amantissimus erat: donoque lachrymarum sic ditatus erat, vt factum Missæ sacrificium hand valeret compleere, absque copia profluentium lachrymarum. Austeritati, paupertati que addicissimus cum esset, sæpe ieiunabat, pane & aqua contentus. Disciplina corpus edomabat: alioque pœnis, pernalibus exercitias insiltebat. Demum octuagenarius decessit à vita, an. 1548. in Conuentu S. Marie de Pino Oliuz. Præcipua eius gesta recitans Marcus Vlyssiponens. part. 3. sup. lib. 9. cap. 4. §. ad an. 1500. Gonzaga part. 3. sup. in hoc Conuentu, qui est 11. prouinc. Valent. Daça 4. part. Chron. Min. lib. 3. c. 55. Marieta lib. 17. hist. Eccles. SS. Hispan. c. 35. à quo & *Iuanes Tristano*, vpcatur.

6. *Beati Alphonsi, Confess. f.* Eximie sinceritatis fuit hic B. Frater Lacus, etiam penitentiam egit toto vixæ sue tempore: disciplina asperitimus, etiam vsque ad sanguinis profusionem corpus suum castigans. Cuium summo perie fugiebat: propter quod labori manuum semper occupabatur, vel orationi vacabat. Somnum mortis accepit in Conuentu Domani nostre de Olina, qui est 13. prouinc. Castellæ. Tantus autem fuit populi concursus, ob sanctitatis eius famam permotus, vt non nisi maxima cum difficultate humani potuerit: Habitus Rosarii, seu alterius rei, etiam manuum pedum que vnguam, particulis instantissimè, pro Reliquiis, habere cupientes: vt scribit Salazar lib. 8. Chronic. eiusdem prouincie, cap. 22.

7. *Beati Iuliani, Confess. g.* Obijt an. 1566. Taille, apud Conuentum S. Francisci, qui est 22. prouinc. Corlicæ: prope ibid. testatur Gonzaga part. 2. sup. vbi loquitur, de huius Conuentus Ecclesia. In qua (ait) in Domino requiescit. B. Paris Iulianus à Beneficiis, Sacerdos: cuius meritis Deus Opt. Max. ipsa die Natiuitatis Virginis Mariæ, Formicam nomine Syrenam, eiusdem Ordinis vicijs Cæsarum, à maligno spiritu liberant: et aliam mulierem nomine Thomasinam, à paralyti qua gravissimè laborabat, curant. Quamobrem profatus P. Iulianus corpus, quod passiblenum ab eius morte adhuc integram perseruat: ex conuentu Fratrum Sacerdotum exhumatum, perualis quadam loco reconditum est. Eisdem refert Baretus sup. lib. 5. cap. 5.

8. *Beati Blasii Confess. h.* Fuit dignitate Sacerdos, & ob meritis probitatem Magistrum Nouitiorum multis annis, maxime cum laude egit. Tanta autem orationis virtute pollebat, vt manens in choro, dies noctes que in ea coniuuaret. Cum autem martyrij palmam se consecuturum speraret, ad Barbaras gentes traiecit, Euangelicæ prædicationis gratia, sed Deo alter disponente, in patriam coactus est redire: vbi feliciter mortis debitum soluit: à Religiosis, & secularibus, ob famam sanctitatis in honore habitus. Sepultus est in Conuentu Guasalfagrentis, qui est 4. prouinc. Castellæ. Qua de re Salazar sup. ex Monumentis vbi prouincie.

9. *Beati Martini, Confess. i.* Habuit Religionis Setaþice sumptis in Conuentu Domani nostre de Rosario, prope Villam Regiam, oppidum, qui est 14. prouinc. S. Iouannis Baptiste, charitate plenus erat erga omnes, maxime infirmos, quibus ita diligenter inseruebat: vt

nil aliud videretur sibi operandum: cum tamen semper choro, cum aliis interfuerit, & orationem nunquam prætermiserit: in qua multum excellere. Deuotissimus extitit in sanctam Virginem Delparam: que illi quandoque apparuit sicut dulcissimum in vniuersis gestibus, quem & ipsi amantissimè nomenque dicens, *Fili mi, perueni à me fructus, postquam nomenque accipies*. His confortatus B. Martinus cepit ampliori feruore ad beatum perfectionis sese accingere. Prolixius quippe orabat, in choro post Matutinas genuflexus stabat ad orationem vsque ad Primam corporis compositione, & morum gravitate se pollebat, vt intuentes excitaret ad virtutem. In vicijs & vicijs, pauperum, austeritate que erat, Simplici, veterano, ac viliori habitu induebatur, cibum luctus non deserebat. Discretus semper in cedebar: super marum, vel tabulam somnum capebat, qualibet nocte disciplinam corpus atterebat: pane & aqua, vt plurimùm sustentabatur. Reprehensionibus, obitigationesq; amabat, suos def. ctus sibi ab alijs recitati summe expectabat: penitentias atque mortificationes publicas ingenit cum gaudio requirebat, excipiebat. Spiritu propheticò multa prescitu: ac sanctissime in Domino obdormiuit. Occurrit populus ad eius exequias, sancti vici (sic enim palam eum vocabat) pedes osculabantur & habitum: se faciles ad bituratus, modò ob qua illius habitus particula poterunt. Testa Iouanne à S. Maria part. 2. Chronic. prouinc. S. Iosephi lib. 4. cap. 7. ad an. 1590. que floruit.

Beati Pauli, Confess. l. Sacerdos erat, Abbasque Clericorum Regularium, quando nosstrum Ordinem in gressus est apud Conuentum Conceptionis B. Mariæ Virg. Barragiz, qui est 33. prouinc. S. Iosephi. Humilitas, ac mortificationi ita se dedit, vt etiam viliora domus munia libenti animo expleret: quantum in dotus esset Theologus, Græcis & Hebraicis literis apprime imbutus. Orationi etiam multo vacabat: que in re oratorio haud illi opus erat, sed in omni loco puras manibus leuabat ad Deum, que corde, ore, ac spiritu obitus exortabat. Choro semper intererat pro officio diuino, deinde in oratione ch. alijs, cuius se permenebat. Sapere etiam ante sanctissimè Eucharistie Sacramentum ad orationem stabat, quam sic feruenter agebat, vt frequentius in sudoris, gemitis, & lachrymis prorumperet vbericimus. Sæpius Theologus munus præclare obit, charitatis & humilitatis officijs, suis exortibus semper primus adfuit. Siletij & pacis vice obseratissimus: verba seueritatis, & loquacitas omniò fugijs. Paupertas valde ad amantissimam, prudentia, puritate, vigilantiâ, pietateq; sic extoratus: vt cunctis virtutum omnium speciem facie conserit. Diem supremum egit apud Conuentum Nominis Iesu de Cebresis, qui est 20. prouinc. præfate, vbi scribit Iouannes à sancta Maria sup. cap. 25. ad an. 1600. quo claruit.

B. Agnæ, Confess. m. Præter virtutes omnes, patientia in infirmitate multioris annorum, mansuetudo, & donò lachrymarum insigne fuit spiritu propheticò, multa prædicans. Obijt in Conuentu S. Nicolai Argenti, an. 1602. post mortem sicut & in vna, signis claruit. Ita Gratina in voce *Tertius*, part. 2. cap. 24.

B. Margaritæ, Virg. n. Agit de Matius Vlyssiponens. part. 2. sup. l. 4. c. 32. Anonymus in eius vite M. S. Martialis in Append. l. 1. Antonius Gallonius de Virginibus Romanis. Wading to. 2. Annal. Minor. an. 1284. quo obiit. §. 4. & seq. Tossind. l. sup. vbi de 2. Ord. Minor. an. 1286. cuius corpus conditum est in Ecclesia M. onasterij S. Syhestrimonæ S. Laurentij Paris. Perne, vt mendosè legitur apud Gonzagam part. 2. sup. in eo Monasterio, quod est 3. prouinc. Roman. Vitalis de Algeria in Arboe Epilogica totius Ord. Francican. Valerius de SS. Formin. Ord. Minor. lib. 2. cap. 13.

PRIDIE KALENDAS IANVARII.

Gebennæ, in Gallia, Beatorum ^a Martyrum Didaci & Ioannis, qui propter fidei Catholicæ defensionem ab hæreticis Caluinistis tenti, & lapidibus obtuti, ad cælos euolarunt. Podij vel Aunorum, Beati ^b Antonij, Confessoris: quem miraculorum gloria exornat. In Lusitania, Beatorum ^c Petri Didaci, & Garcia Montani, Confessorum: qui Regularis Observantiæ præcipui factores in Portugallia, maxima simplicitate & vitæ sanctimonia illuxerunt. Mortæ Philocasti, in territorio Nicoteriensi, Beati ^d Iuniperi à Campo, Confessoris: silentio, abstinentia, & penitentis operibus insignis. Toleti, Beati ^e Alphonsi, Confessoris. Alconcelij, in finibus Castellæ, Beati ^f Anastasij, Confessoris: oratione, & rerum cælestium contemplatione sublimis. In territorio Toletano, Beati ^g Francisci à Montilla, Confessoris: genere, virginitate, virtutumque fermè omnium adeptione illustri: qui zelo salutis animarum plenus, ad Insulas Salomonis, Regnaque Chinæ & Iapponiorum traiciens, multa Infidelium millia conuertit ad Christi: tandem ac post tot exantlatos labores, & verè Apostolici muneris exercitia, ad præmium vocatus est in cælum. Teigmolagij, in territorio Rossensi, Beati ^h Mariatti, Confessoris, magnæ sanctitatis viri Tablariæ, Beati ⁱ Francisci à Regibus, Confessoris. Pisauri, Beati ^l Syrz, Tertiariæ, Religionis, pietate, & oratione extratica celeberrimæ.

DECEMBRIS XXXI.

§. 1. **Beatorum Didaci, & Iam. Martyr. a.]** Cum hi duo Fratres Hispani Romam proficiscerentur, quæ beniam venerint ad lacum Lemanicum. Nocte autem precedenti responsum monasterij acceperat: quod significabatur ad martyrium die sequenti subeundum fore præparato. Vrbem itaque ingressi B. Didacos, parua cruce lignea usano assumpta, cepit ciuitas hæreticis fidem Catholicam intrepidè prædicare, si forte ad saniores mentes eos quæret tractare. Ad illi furor percussit, & veluti insaniens, tanto lapidum impetu fratres aggressi sunt, ut his obrutus, occuberint, an. 1601. Hæc Daza 4. part. Chiton. Mun. lib. 4. cap. 11.

§. 2. **Beati Antonij, Confess. b.]** Vitæ fuit sanctissimus, miraculis gloriosus, illicque habetur in maxima reuerentia: vti referunt Toffianus lib. 2. histor. Seraph. in provincia Burgundia, vbi de Viennensi Custodia. Wadingham tom. 4. Annal. Minor. ad ann. 1400. parag. 40. et Pisano lib. 3. confirmat. fruct. 3. & 11. part. 1. ioid. Floruit autem primo nascens octiduo sæculo.

§. 3. **Beatorum Petri & Garcia, Confess. c.]** Hi sunt, qui vna cum alijs promissæ sancti Iacobi alomni, in Lusitaniam proficiscentes, an. 1392. initium Regularis Observantiæ dederunt, cuius rei gratia, statuerunt solitacium sibi locum illic deligere, in quo secundum Regulæ præscriptum, religiosius possent observare, quæ vouerant. Ne verò temerè facere viderentur, sed habentibus, quos tuos possent, aduersus contradicentes & calumniosos, obtinuerunt à Bonifacio IX. Papa Diploma, quo perspicuè conuictus huius Reformationis fundamentum. Incipit, *Vestra deuotissimi integritas prouocet.* Datum Romæ apud S. Petrum, 4. idus April. Pontificatus anno 3. illic ita-

que vixerunt in maxima simplicitate & vitæ sanctimonia, sub obedientia Ministrorum Provincialium Patrum Conuentualium Prouinciæ Portugalliz. Prius, Petrus Didacus, vulgè Dicz, Sacerdos erat: alter verò laicus. Ita Ganza part. 1. Orig. Seraphic. Relig. vbi de origine Observantiæ Regularis Portugalliz. Toffianus ibid. sop. fol. 154. Wadingham sup. ad an. 1392. parag. 5.

Beati Iuniperi, Confess. d.] Laicus erat, iuxta Patres Observantes Ptolessus, cum ad Congregationem Capucinorum tunc exortam transiit. Huiusmodi alias, tres potissimum virtutes commendatione dignæ recensetur. Prima, acchilimus quoddam silentium fuit, quo tam studiosè ab omni, non tam perniciosorum, quam inutilium verboent lapsu cohibere nouerat: ut nemo inane verbum ab ipsius ore elapsum vnquam audiret. Secunda, fuit admirabilis quædam abstinentiæ virtus, qua omnem gula sensum ac voluptatem ita sibi subiecerat: ut nullus, quo vesceretur, cibi gustu, aut sapore afficeretur. Tertia, fuit horribilis quædam carnis maceratio, qua nullis tametsi improbis laboribus cedens, nocturnis vigiliis, flagellis, grauissimis ponderibus, quasi qui hostem ad internecionem quaereret, corpus persequi solebat: ne spiritum ad cælestia tendentem retardaret. Atque adeo carnem vsque ad mortem infocens est: ut post ipsius obitum, cum fratres, ut corpus lauerent, habitus exuissent, ferreo thotace, quo carnem eo viq̃o supauerat, contentum teperebant. De eo B. Ludouicus Rheginus, ad hoc inter viuos degen, dicere solitus erat. *Quæritur, magnum hanc sylvam Iuniperum Rege nullo haberet.* Ita M. S. Monumenta Prouinciæ Rhegenis: & Bonaccius tom. 1. Annal. Capucinor. ad an. 1357. parag. 83.

§. 5. *Beati Alphonsi Confess. c*] Anno 1744. molem carnis exuens, prout ad Dominum emisit spiritum i cum magna sanctitatis fama, sepelitur corpus eius Toloni, apud Conuentum S. Iohannis Regum (qui est i. provincie Castellæ) ubi virtus ipsius innovat. Erat quippe vir multum exemplaris, & penitentiarum oporibus deditus. Discalceatus, pedesque semper in necesse, cum per oppida & pagos discurreret, Evangelicæ prædicationis gratia. Zelo namque salutis arumcarum admodum fervebat, tantaque diocendi energia pollebat, ut ingentem fructum, suis concionibus, reportaret. Ita Salazar sup. lib. 3. cap. 11.

§. 6. *Beati Anthonii Confess. f*] Italus erat natione, dignitate Sacerdos: qui in Hispaniam profectus, gradum fixit apud provinciam S. Gabrielis. Vitam præ Angelicam ducens, caritas eam contemplatione sic exornabatur, ut sæpe in oratione posurus, sublevaretur à terra in aërum, ut quomodo extra se captus. Multoties etiam confusus iuxta cum Dæmonis, in quibus semper superior evadens, victoriam reportavit. Iacet in Conventu sancti Gabrielis (qui est 14. prælatæ provincie) præ Alconcelum oppidum, teste Daça lib. 1. sup. cap. 67. ad an. 1700. ex Monumentis supra provincie.

§. 7. *Beati Francisci Confess. g*] Nobili exortus profapia, cælestis vocatur ad Religionem Seraphicam, cuius habitum induit apud Patres Discalceatos Conventus Pedrosi, qui est a. provincie S. Iosephi: ubi totius perfectionis tyrocinium aggressus est. Solitudini, devotioni, & silentio omnino studens, quicquid temporis illi desperaret, totum illud in oratione, lectione, & pariter rerum scriptione expendebat. Admodum pauper erat, patiens in adversis, & abstinent in cibis: solers & sagax in rebus agendis. Tanta celeritate obedientiæ parebat superioris, ut inferioris, aut æqualis, ut sæpe visus fuit mox clamorem, si scriberet, deponere, literamque incæptam deserere. Orationi eam assidue vacaret, revelationes haud modicas cælestis sibi factas humillimè excipiebat: cunctaque cordis arcana, ne falleretur, itam confessorio, vel Patri spirituali referabat. Donum discretionis spirituum apprime callebat, & obscura queque diuinitus sibi erant patefacta, inquitentem, & quamlibet offensam contra Deum vel proximum, odio habebat. Pauperum necessitati compatiebatur ex animo, dans ipsis quicquid sibi possibile esset. Vili autem & ipso contentus tunica, silicium asperum subtus getebat ad carnem: nisi quam otiosus, sed labori manuali impiger additus, vel orationi. Castimonie laude præcellit, virgoque vixit ac discessit: ad cuius custodiam haud parum consulens concinua illius tenenda, ciliicia, disciplina, abstinentiæ, & oculorum demissiones: mulierum quippe, ut rei alterius vana, aspectu omnino caruit: deformitatemque vultus sui (prout vanaestate facie deposita) obtinuit, ut sic securus ageret.

Spiritus fervore plenus, salutem animarum, maxime infidelium, sumens exquirebat. Quapropter, sub Philippo II. Hispaniarum Rege, triginta illis Fratribus Discalceatis in Insula Philippinas ablegandis adiunctus est. Ad Manilam appulsi, à Fratribus huiusce civitatis benignè ac cepit, illicque moram per aliquod tempus contraxit, quo antea cæcæ vitæ sanctæ in signa prouitit. Nam postius virtutum exercitiis subactis; humilitatis, penitentiarum, mortificationis, &c. radios potentius emisit. Labores immensis, pericula manifesta, abaque aduersa vultu sereno, cordis iue inobolo, gratanter pertulit; ha Infulas petagendo, Barbaris illis verbum Christi annuntians, quorum quinque

millia & vltra conuertit ad fidem, & sacra baptismatis lymphæ abluuit.

Exiit in Chinam trajiciens, venit in vnam Insularum Regni Cauchini, sed cognita à Gubernatore, & Chinis eius intentione ac voluntate, que in Christianæ fidei plantationem, acque idololatricæ externationem tendebat, ad Regem transfugit: qui audita serui Dei concione, venisti haud locum dedit, sed B. Franciscum Insula discedere extemplo tubet. Itaque nam ascendens, progreditur ad aliam Insulam *Baynam*, ac postea in urbem *Choniam*, Haynam, Cantonam, vique Machao, & Syantum etiam *Mabicum*, *Lapponium*, &c. qua in expositione, que *teferre* valebit, quot labores tulerit? quot pericula evaserit? quot opprobria, verbera, carceres, vincula, & calia quævis grauis pro Christo subierit? Manilam reuertens, electus est in Custodem, ad Capitulum Generale Romæ celebrandum, an. 1587. cui cum interesset, Madrium rediit, & in sua Natiua S. Iosephi provincia tamdiu stetit, quo vique animam exhaurit, dicens, *in manus tuas commendo spiritum meum, redemisti me Domine Deus veritatis*. Almagro namque oppidum vulgò *Almadon* *Delcampo*, profectus erat, quo cum reverteretur, grauis morbo detentus est in itinere, sicque feliciter ad Dominum migravit. Eius eximias virtutes, gesta que præclarè latè percurrunt Ioannes à sancta Maria, part. 1. Chronic. provincie S. Iosephi, lib. 1. cap. 43. 44. 45. & 46.

§. 9. *Beati Hieronimi Confess. i*] Apud Hiberniam, in Custodia Corcaigiensi, olim exstabat Conventus Teigmolagenensis, ab hereticis ferè modo dirutus. Inter illos quos Frater pietate & virtute præstantes, qui illic vixerunt, enituit sub an. 1598. hic B. Frazer Marius à *Heto*, Sacerdos, qui aqua in lac dulcissimum signo crucis conuersa, infernum sanavit. Ita Waddingus sup. ad annum 1559. parat. 8. ex Monumentis Hibernicis.

§. 10. *Beati Francisci Confess. i*] Facinus horribiliter exitit concinnator, & vii perpe Christianus. Iustus autem serui Dei tanta fuit opinio in populo, ut an. 1598. instanter obitus sui tempore, tota videretur ciuitas Talabrica confluisse ad funus eius inuendum: talisque accurrentium concursus excreuit, ut præ multitudinem vix ingredi valerent: caritatem summè exoptantes habitus, aut capillorem perlegmina, veluti Reliquias, secum asportate. Patrò, capella, vbi sacrum eius corpus requiescit, ita frequenter à personis, pro suis necessitatibus, ipsum præ inuocant, quòd vix vacua populo reperitur: vti scribit Salazar lib. 3. Chion. provincie Castellæ, cap. 11.

§. 11. *Beata Syra, Terriaria. l*] Hæc est illa Religiosissima mulier, que Syria Italiam petens, B. Michaelinum, viduam Pilsaurem quod ad victus & perfectionis amorem illexit: quod factum sic in ipso vix narratur. *Venerat sub hoc tempore ex Syria Pilsaurum, pia, & honesta femina, tertium S. Francisci institutum professæ, quæ pietatis vacans operibus, & vtilium medicinarum, immo perfectissimæ atque graduum, vti cælestibus inter meditationibus suis absumebatur in Deum, & veluti terram sustulit, missis in aërem efferebat. Famosam virtute confitebatur, & fama commendatissimam Michaelinum induxit, vti sermo habet: vti iudicis atque esset, & magistra virtutis. Nihil Syria magis cordi, quam sua hospitium salus atque vti beneficium repanderet hospitibus, frequenter pro arabis, vti mundi contemptus illecebras, amorem omnium in Deum transferret. Dùm ita deprecaretur de Per: cesset, extra se raptæ, & à terra eleuata, uoluit in Deum sibi, immobilitatis hospitibus atque amantibus suisque ad*

velperam, donec Michaelina à prece turbant, dicens, quare non comedis foras, & Lazarus in hac maxima Pentecostes solemnitate? Pascha Domini est, non licet, saltem non decet tristari, & corpus macerare sereno. Vix, ut calidius immobilitas, ut horis rigere, & corpus desistere necessitates? Tempus laetandi, & tempus in Domino gaudendi. Hac dies quam fecit Dominus, exultemus, & laetemus in ea. Syra ab oratione violenter amissa respondit. O si scires, amica hospes, donum Dei, & quam bonum & iucundum tunc interno serui colloquio, pro ad hoc externa naufragare. Si & inguissares, quam suavis est Dominus, mundana omnia tibi amarassent: At illa, frustra foras mibi desolatam Des amorem persuaadet, dum filiolus: vixit dilectus, meus occupat sensus: & diuina quibus sufficiens abundo, merum depressit affectum, ne liberò ad Deum ascendat. Si vixi, inquit Syra, ab his

liberari Deum concordia prece rogemus, ut ipse animam tuam ab his viciis soluat: & si expediat, ventum & ad hoc innocenter ad se trahat Pardium, antequam malitia mater iudicium, & satisfactio angustiarum decipiat sensus illius. Placuit propositum, & die sequenti summo mane in Templum Minorum profecta, curam Christi Crucifixi imagine orantes, hanc andersonis vocem ab ipsa imagine delapsam, Michaelina, ego te hac cura, & amorem habeo: filium ad me vocabo, & matrem tibi desponsabo. Mix domum reuersa, puerulum languere, & deinde desuadit amorem ab Angelis duobus in calum efferri confluxerat, & est. Salazar sup. lib. 6. cap. 16. Wadinghus sup. ad annum 1356. parag. 13. Marcus Vlyssiponens. & alij, qui gesta B. Michaelinae, descripserunt: sup. ad 19. Iunij. De Sillis, in capite primo, Regul. Tertiariorum.

Mirabilis Deus in Sanctis suis. Psalm. 67. vers. 36.

Omnia iudicio Sanctæ Ecclesiæ Catholicæ, Apostolicæ & Romanæ sunt.

ADDENDA,

ADDENDA, CORRIGENDA, VEL DELENDA, PER OMNES Menses huiusce Martyrologij Franciscani.

AD IANVARIVM.

D primam diem, §. 1. in fine.
Adde Salazar, infra, lib. 2. cap. 9.
& 12.
Item parag. 2. in fine, adde, Daça
infra, cap. 72.

Item parag. 4. in fine, adde, Petrus
Salazar lib. 1. Chronicar. provin-

ciæ. Castellæ, cap. 15. 16. 17. 18. & 29.
Item parag. 6. in fine, adde, Ille est (ve suspicor) cuius
meminit Daça 4. part. Chronic. Minor. lib. 3.
cap. 63. ab eo vocatus B. Cyprianus de *Vilalmiel*.

Item parag. 7. in fine, adde, Marianus hb. 6. Chron.
fructior. Observant. Reformar. cap. 24. in Defecti-
one Consensus præfati, pag. 770. & 792.

Item parag. 8. in fine, adde, Ioannes de Torres, in Pra-
ctis Exhortationib. super eandem Regul. fol. 38.
pag. 1. Salazar sup. lib. 6. cap. 35.

§. 2. Ad 2. diem. In Calendis, ad litteram e, omisum est:
Fulgij, Beatz Cæ. &c.

Item parag. 1. in fine, adde, Daça ibid. lib. 3. capi-
te 57.

Item, in notat. 1. in fine, adde, Salazar lib. 6. Chronic.
provinc. Castellæ, cap. 29.

Item, Dele, in margina, parag. 3. & poce parag. 4.
Ibid. in notation. 4. linea 11. *vifians*, lege sic. Ad
*Apollonem lumen Petri & Pauli, necnon Beati Ma-
chæli Archangeli, causationis accessit, &c.*

Ad 3. diem, parag. 1. in fine, adde, Daça 4. part. Chron.
Minor. lib. 3. cap. 58.

Item, parag. 7. linea 13. *verè Religiof.*, adde, Non
fuit.

Item, parag. 8. linea 18. *Marulus*, adde, ac Ioan. de
Torres in Practis Exhortationib. super Regul.
Tertior. Item Salazar lib. 6. Chronic. provinc.
Castellæ, cap. 28.

Item, parag. 9. in fine, adde, Daça 4. part. Chronic.
Minor. lib. 4. cap. 14.

§. 3. Ad 4. diem, parag. 1. in fine, adde, Salazar lib. 2. Chron.
provinc. Castellæ, cap. 12. Daça 4. part. Chron.
Minor. lib. 3. cap. 43. Marieta lib. 17. histor.
Eccles. Sanctot. Hispan. cap. 31.

Item, parag. 3. in fine, adde, Daça sup. cap. 58.

Item, parag. 8. in fine, adde, De B. lht. part. 1. Rosa-
rij Quadragesimal. serm. 27. part. 2. Possentius in
Apparatu lacto. Benedictus Coronatus, in vita S.

Elsærij, cap. 19. De Sillis in cap. 1. Regul. Tertia-
rior. Ioannes de Torres in Practis Exhortationib.
super eandem Regul. fol. 37. pag. 1. Marulus lib. 4.
histor. sacrar. Religio. Salazar sup. lib. 6. cap. 11. &
12. ubi tamen tempus mortis ipsius B. Angelæ con-
fufum est, dùm pro an. 1303. ponitur 1339. Scribit
Fertarius in Notis ad suum Martyrologum, mi-
grasse à sæculo, an. 1303. sed mendose.

Item, dele, parag. 7. 8. & poce 9. 10.

In parag. 9. in fine, adde, De Sillis sup. qui tamen *Am-
phrasiam*, perperam eam vocat.

Ad 3. diem, parag. 1. in fine, adde, Daça 4. part. Chron.
Minor. lib. 2. cap. 52.

Item parag. 2. in fine, adde, Ferunt ex tate Diploma
Pontificum Gregorij IX. quo illum officio Ec-
clesiastico coli permittitur, vti de facto agitur in
Ecclesia Tudertina: quod & notis propè tem-
poribus Angelus Cæsius Tudertinus Episcopus pte
renouavit.

Ad 6. diem, parag. 5. in fine, adde, Salazar lib. 5. Chron. §. 4.
prouinc. Castellæ, cap. 28.

Ad 7. diem, parag. 1. in fine, adde, Daça 4. part. Chron.
Minor. lib. 3. cap. 58.

Ad 8. diem, parag. 1. linea 21. *ire contendis*, sic corti-
ge quod sequitur: *in Transjuni verè angustia.*

Item parag. 1. in fine, adde, Daça 4. part. Chronic.
Minor. lib. 2. cap. 60.

Item ad parag. 2. in fine, adde, huic adscriptur Daça
sup. lib. 1. cap. 28. Ferrarius verb, in Catalog. Sancto-
ror. 12. Martij, ex nouo Martyrolog. Sicthæ.

Ad 9. diem, parag. 1. in fine, adde, huic silentur Daça,
4. part. Chronic. Minor. lib. 3. cap. 58. & Wading-
hus tom. 4. Annal. Minor. ad annum 1400. pa-
rag. 33.

Item, ad parag. 3. in fine, adde, Ioannes de Torres, in
Practis Exhortationibus super eandem Regul.
fol. 38. pag. 1. Salazar lib. 6. Chronic. provinc. Ca-
stellæ, cap. 15.

Ad 10. diem, parag. 1. linea 35. prouinc. Bætzæ, ad §. 5.
de, Teste Gonzaga part. 3. Origin. Saraphicæ
Religion.

Item ibid. in fine, adde, Daça part. 4. Chronic. Minor.
lib. 1. cap. 39. eodem an. 1532. die precedenti, fena
fexta. Salazar lib. 2. Chronic. prouinc. Castellæ,
cap. 12. Vasconcelus in Descriptione Regni Lu-

- fitani, ubi de Religiosis vidis, in eius provinc. Martyribus, par. 6.
- Ad 11. diem, par. 1. in fine, adde 4. Daçam 4. part. Chronic. Minor. lib. 1. cap. 37.
- Ad 12. diem, par. 1. linea 15. dele *Fiendam*, & pone *favendam*.
- Item, par. 1. in fine, adde, Ferrarius verò, in Noua Topographia ad Martyrolog. Romanum in Notis ad suam Catalogum Sanctor. agit de eo 12. Iunij: vultque ipso die recitari officium diuorum de illo, in Ecclesia Coctonenù ex Gregorij XIII. concessione. Cur autem id fiat, vide infra, ad 12. Iunij.
5. 6. Ad 13. diem, par. 1. linea 55. De *Signis Eccles.* adde, Salazar verò apud Cayrum, lib. 5. Chron. provinc. Castellæ, cap. 12.
- Item, par. 2. linea 16. inter *Patres*, dele *Reformatores*: & lege *Reformatos*.
- Item, par. 3. linea 10. reddidisset, lege *Trepidus*, non *Trepidus*.
- Item, par. 4. in fine, lege Marianus lib. 5. Chronic. stridior. Obferuant. Reformat. cap. 36.
- Item, par. 5. linea 37. *provinc. S. Francis*, dele ea omnia quæ sequuntur: & adde, obiit die 5. Septemb. vii habet Iacobillus de SS. Fulginæ in ea, ex multis, an. 1452. quod & nos infra ad 13. Iunij, par. 8. in fin. annotabimus.
5. 7. Ad 14. diem, par. 2. in fine, adde, Item Salazar lib. 3. Chronic. provinc. Castellæ, cap. 15.
- Item, par. 6. linea 23. an. 1530. adde, Ferrarius in suo Martyrologio: & Saullay in Martyrologio Gallicano, hac die.
- Ad 15. diem, par. 1. linea 18. lib. 2. cap. 49. adde, Ioannes de Torres, in Prædicis Exhortationio. super Regul. Tertiarior. fol. 36. pag. 8. Salazar lib. Chronic. provinc. Castellæ, cap. 10. & 10.
- Item, par. 3. in fine, adde, in *Uite Turinis*, Daça 4. part. Chronic. Minor. lib. 2. cap. 55. 56. 57. & 60.
5. 8. Ad 16. diem, par. 3. in fine, adde, Salazar lib. 2. Chronic. provinc. Castellæ, cap. 12. Grauna in *Uite Turinis*, part. 2. cap. 13. Lucas Castellinus in Elicidatio Theologicæ de Certitudine gloriæ Sanctor. Canonizator. Videmus Tractat. de Antiquo ac moderno vsu Canonizationis Sanctor. cap. 28. De Builtis 3. part. Rosarij Quadragesimal. ferm. 27. part. 2.
- Item, post par. 5. pone par. 6. & 7. & dele 4. & 5.
- Ad 17. diem, in Calendis, linea 2. *Brati*, adde, *Petri*: & linea 5. *Gnafrina*, adde, *Virginis*.
- Item post par. 3. pone par. 4. & 5. & dele 3. & 4.
- Item, par. 4. in fine, adde, Salazar lib. 7. Chronic. provinc. Castellæ, cap. 13.
5. 9. Ad 18. diem, tum in Calendis, tum in par. 1. dele *Zizannum*, & pone *Zizannam*.
- Item, par. 3. linea 26. ad an. 1272. § 15. adde, *Quirius* ex eadem confirmat, in suis Additionib. par. 19. tom. 2. ubi refert ex Mattheo Radero, in Bauaria sancta, pag. 154. ipsum obiisse, an. 1272. 17. Calendas Decemb. Poſſeuinus in Apparatu sacro.
- Ad 19. diem 1. par. 1. in fine, adde, Daça 4. part. Chronic. Minor. lib. 2. cap. 51.
- Item, par. 3. in fine, adde, Ioannes in sancta Maria, part. 1. Chronic. provinc. S. Iosephi, lib. 2. capite 19.
- Ad 20. diem, par. 1. linea 26. *Piqueras*, adde, in Ca-
- talog. viroc. illust. Ordin. Minor. Salazar lib. 1. Chronic. provinc. Castellæ, cap. 12.
- Ad 21. par. 6. in fine, adde, Salazar lib. 5. Chronic. provinc. Castellæ, cap. 21.
- Item, in margine, lege par. 6. non autem par. 4.
- Item, par. 6. in fine, adde Salazar sup. lib. 6. capite 17.
- Ad 22. diem, in Calendis, post litteram c, adde, pro §. 10. littera d, *Amunij in terris Tolitano*, *Brati d. Alphonsi à V. al. Caeta, Confessoris: pauperum, abſtinentia, & oratione ſpectabilis. Op. ad Balancenſes in Herbaria, Brata & Ioanna, &c.*
- Item, par. 1. in fine, adde, Daça part. 4. Chronic. Minor. lib. 3. cap. 58.
- Item, Terminandus est par. 3. in vltimis verbis *Pifani*: & alter incipiendus, nempe 4. *bre modo*. Præterea, de eo ſcribunt Poſſeuinus, in Apparatu sacro. Saullay in Martyrolog. Gallicano, hac die, Wadungus, &c.
- Item, par. 5. in fine, adde, Ioannes in sancta Maria, part. 1. Chronic. provinc. S. Iosephi. libro ſecundo, cap. 39.
- Item, par. 6. ſi incipit. *Brati Alphonsi, Confessoris. d. §. 12.*
- Humilitatis, pauperum, & ſilentij vigilantissimus Custos fuit: pæce & aqua, aduanti quandoque nonnullis fructibus, ieiunij ſtrictè ſeruabat. Præcipua deuotione venerabat S. Virgine Deiparam: tuncque erga Augustissimam Eucharistia Sacramentum totus inardescerebat ignis flammæ amoris. Pientissimus etiam extitit in animas Paſtorum, pro quibus preces, discipulis, aliisque penitentibus opera, Deo humiliter offerrebat. Oratorum instanter vocabat: alique (cum Magistri Notiorum, & Guardiant munus exerceat) eadem facere haud ſegnier perſuadebat. Sancto ſine quietu in Domino apud Conuentum S. Sebastiani Antonij (qui est à 26. provinciæ S. Iosephi) hac die, vii testatur Ioannes in sancta Maria, part. 1. Chronic. eisd. provinc. lib. 4. cap. 31. ad an. 1600. quo floruit.
- Pone par. 6. & 7. qui defunt in margine.
- Item, pone par. 7. in margine, & loco litteræ d, pone e.
- Item paragrapho vltimo, in fine, adde, Ioannes de Torres in Prædicis Exhortationibus ſuper eandem Regul. fol. 37. pag. 1. Salazar lib. 6. Chronic. provinc. Castellæ, cap. 17.
- Ad 23. diem, sine *Calendas*, adde, *Fulgini*, in *Vm. §. 12.*
- Bria, Brata Ioanna Fulginat, Virginis*,
- Item, par. 1. in fine, Salazar lib. 2. Chronic. provinc. Castellæ, cap. 9. & 11.
- Item, par. 4. linea 20. *Retorſo*, dele *primo*, & appone *ſecundo*.
- Item, adde par. 6. in margine, & pone sic, B. *Ioanna, Virg. e*] Patra Fulginæ erat, dotata ſpiritu orationi aſſiduo, in qua diu noctuque perſeuerabat: hac die obiit, an. 1614. iuxta Iacobillum de SS. Fulginatibus, in B. Margaria *Domato*, 15. Iunij.
- Ad 24. diem, par. 1. in fine, adde, Daça part. 4. §. 15. Chronic. Minor. lib. 3. cap. 49.
- Item, par. 2. linea 17. dele, An autem idem fuerit cum B. Francisco à Valentia, Laico: cuius meminit Barezus sup. lib. 3. cap. 15. ad an. 1540. hoc me latec. *Deinde cetera proſequere, neque in finem; cui addet, & Ioannes in sancta Maria part. 1. Chronic. provinc. S. Iosephi lib. 2. cap. 39.* Hic omnino duertus est à B. Francisco de Valentia, Laico, cuius meminerit, præfati Barezus lib. 5. cap. 13. Ioannes in sancta Maria lib. 1. cap. 33. & Gonzaga part. 3. in Conuentu

Item par. 2. in fine, *add.* Possennius in suo Apparatu factio.
Item in margine, *add.* par. 1. qui omnes est
Item ibid. in fine, *add.* de Bussis, in Rustico Quadragesimo.
part. 1. ferm. 17. par. 2. Villegas in Floro Sancto Sylva-
nus Ratus libro de 55. Herbibus. Ioan. 104 de Torres, in
Præfatio exhortationibus super Regal. Tertiariorum
fol. 32 pag. 1. Salazar lib. 6. chron. provincie Castellæ cap. 14.
§. 23. Ad 23. diem, pro initio Calendarii, *pono*: Hieronymus,
Beati Augustini siculis, qui à Turcia pro fide Christi igni
combustus est.

Deinde pro Annotatione par. 1. sic *pono*.

Beate iniqui sancti, Martyris. a] Locus erat professione,
provincia Neapolitana alumnus 1. igni in Palestrina tran-
ciens, locus Sancti visitatus, cum Hieronymus adven-
tasset, & Mequentis rogatus fuisset, à Turcia comper-
hensus, primo, et post absciditur: denique igni combustus,
sub Christianis fides defrausum. In Ferrarum in catalogo
Sanctorum hac die, ex Marco Vlyssopocō Daga 4. par.
chronicæ minor lib. 3. cap. 48. ad ann. 1377. Salazar lib. 2.
chronicæ provincie Castellæ cap. 12.

Item par. 1. in fine, *add.* Possennius in Apparatu factio.
Ad 14. diem par. 1. in fine, *add.* Salazar lib. 2. chroni-
cæ provincie Castellæ cap. 11.

Item par. 3. in fine, *add.* Salazar fol. Lib. 1. cap. 6 & 34.
ad lib. 1. cap. 10.
Ad 17. diem in Calendia, sub littera *a*, *dote*, item, & *pono*, in
Rhegiensibus provincia, apud Brutum
Item par. 4. in fine, *add.* & in Additionibus ad ipsum a. tom.
par. 1. 8. Salazar lib. 3. chroni. provincie Castellæ cap. 10.

AD MARTIUM.

§. 23. Ad 2. diem in Calendia, sub littera *g* initio omisum est,
Apud Lugum, &c.

Item ibid. sub littera *a*, *dote*, Vereti, à Valle viridi.

Item par. 2. in fine, *add.* Possennius in Apparatu factio.

Item par. 9. in fine, *dote*, Vereti, & *lege* Viridi.

Ad 1. diem par. 1. in fine, *add.* *lege* Guadianum Gouensem.

Item ibidem linea 27. Ord. Franciscan. *add.* Salazar lib. 2.
chronicæ provincie Castellæ cap. 9.

Ad 1. diem in Calendia, sub littera *d* in initio: *dote*, Tereziæ,
& *seraph*, Tereziæ

Ad 4. diem par. 4. in fine, *add.* Granada in *sera* Tereziæ,
par. 1. cap. 11.

Ad 5. diem par. 4. in fine, *add.* Possennius in Apparatu factio.

Item par. 8. in fine, *dote*, ann. 1226. & *lege*, 1221.

§. 24. Ad 6. diem par. 3. in fine, *add.* Toffinianus lib. 3. histot.
seraphie. Possennius in Apparatu factio.

Item par. 3. in fine, *add.* Salazar lib. 3. chron. provincie Cas-
tellæ cap. 10.

Item par. 9. in fine, *add.* Ferrarius in catalog. 55. hac die.

Ad 7. diem in fine, *add.* Sausa in Martyrolog. Gallicano,
Idibus Iunii, in Supplemento Salazar lib. 2. histot. provincie
Castellæ cap. 9.

Ad 8. diem in Calendia, linea 1. *dote*, Leon gonens, & *pono*, Lin-
gonens.

Ad 9. diem, par. 1. in fine, *dote*, Graunia, & *pono*, Raissa, in
Auxilio ad Nates Sanctos Belgij 19. Nouemb. in S. Eli-
sabetha Hungaræ.

Item par. 4. linea 11. Volaterrana lib. 2. *add.* Anepolog.

Ad 10. diem in Calendia, linea 1. *dote*, Senatus, & *seraphie*, Beronij.

Ad 11. diem par. 1. in fine, *add.* Salazar lib. 3. chroni. provincie
Castellæ cap. 11.

Item par. 4. in fine, *add.* Salazar fol. lib. 2. cap. 37.

Item pro par. 11. *pono*. Beata *Veroniana*, *Veron. m*] Fel-
gininobili. genere orta, fuit ab infans creticit bus donis
testata. Fequentissima est in otario, sicque lachrymia
eam irrogabat, verè de reconciliatæ in arretis. Deo uilissima
in Passivem Dominiæ tam extus, abluensiam etiam tribu-
latione, & patientia conddecorata, quæter omis Abbas-
se parclatè iustitit Sanctissimè obit fuis. a. bebdominæ
Sanctæ, 21. Martij ann. 1321. Intra Jacobillum de Sanctis
Fulgianib. sub 2. Iulij.

Pro Calendia *pono*, Fulginin in Umbria, Beate in Beron-
dine Antoni, Virgini, Abbatrice, domo otariois & la-
chrymarum, ac patientie celebris.

Item par. 1. in fine, *add.* Ten via B. Angelinæ Cobara
14. Iulij: ubi eam volèter viciis substatum efficit eam die
23. Februarii.

Ad 12. diem par. 4. in fine, *add.* Salazar lib. 4. chroni. provincie
Castellæ cap. 6.

Ad 13. diem par. 1. in fine, *add.* Ioan. de Torres in Pra-
ctica exhortatione super eand. Regal. pag. 37. Salazar.

§. 34.

lib. 6. chroni. provincie Castellæ cap. 22. Ferrarius in cata-
logo Sanctos hoc die.
Ad 12. diem par. 1. in fine, *add.* Ferrarius in catalogo 55.
Sanctus in Martyrolog. Gallicano, hac die.
Item par. 4. linea 14. cruculiter octavo ad loca Martyrii, 16
lege
Ad 16. diem par. 3. linea 10. & Cessionum, *add.* Salazar
lib. 6. chron. provincie Castellæ cap. 15 & 10.
Item linea 13. *lege*, Vradiaughatum 2.
Item ibid. linea 49. Aretis Episcopi, *dote*, Generalis praefo-
ri, &c. & *pono* generalis praefo Camaldulensium, & gra-
ribus quibusq. Patribus illius in fuis, aliisque viciis per-
fectibus, &c.

Item par. 6. in fine, *add.* Salazar fol. lib. 5. c. 21. §. 23

Item §. 7. in fine, *add.* Hæc ille, ex Toffiniano lib. 4.
sup. in provincie Siciliæ, sub Custodia Panormitana.

Quære mihi minus probata videtur: quæ de ea
Ferrarius scripsit, in catalog. Sanctos. 21. 4. Februar.
arbitratus eandem esse cum illa, quæ Ametia colit-
tur. Vide sup. ad 4. Februar. par. 6.

Item ad de par. 8. sic:

Beata Petrona inclusa, Terras. 1] Diversimodè vocit-
tatur, *Petronea, Petronilla, & Pyrona*: quæ in Im-
melverdegem, villa Flandræ, iuxta oppidum Ger-
ardi-Montensè, à parentibus pauperibus originem
sumpsit. Cùm autem esset annorum fere decem &
& septem, Gandavi instituta sororum, sub tertia
Regula S. Francisci degentum est in grege, ut mi-
bi Deo purus insrueret, libentius patientius
operibus vacaret. Donum lachrymarum sic copio-
sè habuit, ut oculi eius, velut panni rubro colore
tincti apparerent. Prælati suis obediens erat, & in
ea verè paupertate floruit, studium toto conami-
nè amantissime castitati: quæ mente & corpore fe-
lissimè omnino mundanæ custodivit. Cùm verò illis
aliquid sanctè admodum conserata fuisset, ex
licentia Abbatis, ad Eremitiorum, seu claustrum,
extra muros in cœmeterio S. Nicolai sinatam, sese
contulit, ibique admirabilis sanctitate, viræ austeri-
tate, patientia, & miraculis floruit: necnon frequen-
tissimè arcana sententium, secreta cordium, animo-
rumque cogitationes agnosuit, lapsusque patefecit.
Obiit ann. Christi 1471. ætatis suæ 70. Hæc Raissa
in Auxilio ad Nates SS. Belgij ex part. 2. non-
nalis Sanctosum Brabantæ. Ferrarius sup. hac die.
Pro Calendia autem sic addendum est.

Mechlina in Brabantia, Deposito B. & Petronæ
Hergodice, inclusa, item Teronæ quæ vix austeri-
tate, silentio, patientiaque exornata, miraculis
etiam floruit.

Ad 17. diem §. 4. in fine, *add.* Toffinianus lib. 3. hi-
stor. seraph. Possennius in Apparatu factio, & F. do
Cruca Mayna, in Bibliotheca Franca.

Ad 18. diem 1. 3. in fine, *add.* Salazar lib. 3. chron. provincie
Castellæ c. 15. Ferrarius in catalog. 55. hac die.

Ad 19. diem §. 7. in fine: addenda sunt quæ vicio & in-
curia librorum exiderunt & omnia sunt: istoque
hoc loco sic exponenda veniunt.

§. 8.

Quoad secundum, fatendum est, Ioachimi Abbatis §. 27.
pecularem illum contra Petrum Lombardum, circa
Trinitatis mysterium, doctrinam, eodem natio concilio
Lateranense, sub Innocentio III. Pap. Hæc
itaque præter doctrinæ falsè ab æmulo infum-
latus est B. Ioan. in quorum conatum omnino con-
pescuit littera Othonis boni, Gemenis, Innocen-
tij IV. ex fratre nepos, Cardinalis S. Adriani post-
ter. Hæc Adriani V. Pape summè erga ipsum B. Parme-
sem sibi valdè familiaris etiam, tunc ad eos alla-
ta 2. quæ restabat B. Ioannis exemplum sanctitatem,
sinceritatemque fidei integritatem: quare his auditis,

ab incepto continerant, & gradum fisteri hand impunè arbitrat fuit. Vide, post alios Wadinghum tom. 1. sup. ad ann. 1256. §. 5. &c. hæc omnia luculenter, eruditè, ac copiosè pertractantem.

Beati Martii, Confessor. c.] Picens erat, Doctoreque Medicinæ, & naturarum ligatus, quando Divino illustratus lumine, mundo valedixit. Nam diuinit, rebusque domesticis & ereditis, mulier Monasterium S. Clara apud Afulum, in grege rurali veto Fabricii, in Conventa Eremico minor. FF. Religionis habitum sumit sic, moxque spiritibus exercitiis ita se emancipavit: vt alfiduus in oratione, erga proximum maximè charitativus existeret, & Guardianatus officio Picens fundus sit in Conventu S. Severini. Verùm, cum feruensissimus concionator existeret, & animarum salutem nimo zelo firet, exortitur totam concionando perulstrare Italiam: misericordie opera populis efficacissimè persuadens: quod maximè cessit in pauperum vtilitatem, animarumque profectum per illos 40. annos, quibus prædicationis officium magna pietate exercuit. B. Iacobi à Marcha individuis comes fuit: spiritus prophæticò clarior, quo & demum mortis suæ prædixit. Quare Sacramentis Ecclesiæ de more susceptis, Passioem Dominicam sibi legi poposcit: qui tandem ad ea verba de Christo: *Et inclinat capite eiusi firmiterum*: & sic efflavit animam, ann. 1496. die Sabbathi: cuius corpus sepelitur Vincenzæ, in Conventu S. Blasij: vbi maxima veneratione colitur: vt testantur frequentia miracula, ab eo edita: & plura carmina à populis ad eius tumulum appensa. A punct de eo Marcus Vlyssiponenfis 3. part. chron. minor. lib. 6. cap. 20. & lib. 7. cap. 30. Gonzaga 2. part. orig. seraph. Relig. in Conventib. 14. & 25. prouinc. Marchiz, & 5. prouinc. S. Antonij. Wadinghus tom. 1. Annal. ad ann. 1215. §. 21.

§. 10.

Beati Francisci à Calce, Confessor. d.] Vir fuit vitæ omnino exemplaris. Tanto enim virtutis amore tenebatur, vt suis sensibus fixum iniecit, & mortificationi sui appetitus ac propterea voluntatis perpetuo studeret. Tam, vt petulantia carnis colibetret lasciuia, aspero culcio, disciplinis, & ciborum parcimonia corpus in feruitatem redigebat. Quanto autem sibi rigidus & parcus, tanto alius aderat pius & charitativus: afflictorum, egenorum, & miserorum consolator effectus. Nil eo humilius, nil obedientius, seu pauperius. Maius illius exercitium erat continua oratio; in qua sic in Deum absorbebatur, vt reum terrenarum profus obliuisceretur. Magna tamen animi largitate pollebat, prudentia, modestia, ac compositione ciuili & Religiosa. Cuius itaque tot, tantis que donis ac virtutibus, exornatus esset, haud mirum est, si, quamuis ipse simplex Frater Laicus, electus fuerit à Patribus in primū Guardianum Conuentus Domine nostræ de Rosario, quo in statu, maiora præbat perfectioris ac sanctitatis signa: que copiosè emantant Gonzaga 3. part. sup. in præfatio Conuentu Rosarij, qui est 4. prouinc. S. Iosephi Discalceator. Ioannes à S. Maria part. 1. chron. eiusd. prouinc. Castellæ lib. 1. cap. 42. laetæ autem in Conventu Oraspeiano, qui est 20. prouinc. Castellæ. Florebat circa ann. 1550.

§. 11.

Beati Iustæ, Virg. c.] Obiit ann. 1252. Indiction. 10. 14. Calend. April. S. Iustam (alios Guttam) Virgineam, olim pedissequam S. Elizabeth Hungaricæ,

Lantgrauiz, Turingiæ & Hællæ, scribunt. Multū autem signis & miraculis tam in vita, quàm post mortem, claruissè perhibetur; que omnium virtutum, & operum Domine suæ, cum adhuc in humanis ageret, conscia fuit & studiosè cooperatrix: in omnibus eam pro viribus imitari vique ad mortem, constantissimè curabat: doneque cum ceteris pedissequis mulieris sanctæ, ipsam tertio se mancipasse D. Francisci insulso, ex probatis discimus Authores. Tritheimio in chron. Hirsfaungien. Wadinghus sup. tom. 1. ad ann. 1215. §. 5. & seq. tom. 2. ad ann. 1252. §. 5. & alius vitam S. Elizabeth describentibus ad 19. Nouemb. Brouo tom. 13. Annal. Eccles. ad ann. 1252. §. 15.

§. 12.

Beata Catharina, Virgine. f.] Reformatrix extitit Monasterij Caltr. Czaris: vbi in Abbatissam perfectæ, sorores omnes ad Religiosam vitam institutum, & ætatiorem Regulæ Observantiam, an. 1580. reuocatur, & tandem ad studium suum Monasterium reuocata, sancto fine quæuit. Ita Monumenta MS. prouincie Conception. ex quibus Wadinghus sup. to. 4. ad ann. 1354. §. 12.

Ad 21. diem in Calendis, linea 5. in fine, *dele* Bauaria §. 31: & *post* Franconia.

Item parag. 2. in fine, *vide*, pro parograph. 3.

Beati Adams, Confessor. c.] Is Delfi in Hollandia natus est honestissimus parentibus; à quibus pietè & liberaliter educatus, dum puer scholas frequentaret, condiscipulis & ciuibus, moribus suis erat disciplina singulari exemplar. Ultraiectum postea missus, inde Lotanum, ad omnium penè scientiarum culmen ascendit. Ad capessendum autem Seraphicum Religiosis institutum, in euentus fuit, lectioem vitæ S. Francisci, quod dissuadentibus amicis, eiusque ignaris, Louanij amplexus est, dimissio prius Cathedralis Ecclesiæ Ultraiectensis Canonatu; mox emissis vocis, Louanienfis Academie Professor Theologus est resumptus: vbi cum doceret, concionisque cum studio audientium haberet: morbo lethali correptus est an. 1553. ætatis suæ 38. hac die. Vir sanctè fuit magne eruditionis, sed & pietatis maximè: quique ex culum dore huius, haud sine ingenui sanctitatis opinione. Erus sepulchro, in Capitulo Conuentus Louanienfis adscripsit B. Cornelius Mulsus, nobilis Martyr, hoc Epitaphium.

Adams nomen, Batani mea patria Delfi,

Progenies Sebastianæ non imbuta fuit,

Traiectum Latas & Græcas tradidit artes,

Louanum Hebraas addidit, atque sacras,

Quas vti præferrem (culpa est sepelire calcantem

Et Domino resuras non soluisse suas)

Commoda vixi mihi, Francisci sumus: ad illum

Dum sequor, in medijs cœlestibus eripor.

Offa eius postea, arce gradus Altaris summi reposita sunt, volente illustrissimo Philippensium, & Ultraiectentium Archiepiscopo, Salboldo Vofinero, Vicario Apostolico, B. Adams ex sorore nepote: que eiusdem Caluarum in corporis translatione sibi referuauit. Hæc Raiffa in Auditorio ad Natales SS. Belgij hac die. Toffianus lib. 3. in scriptor. Franciscan. Gonzaga ibid. part. 1. sup. & part. 2. in prouinc. German. inferior. Possessum in Apparatu sacro. Willocus in Athenis orthodoxos Franciscan. Pro Calenais autem sic ponendum erit.

Louanij in Brabantia, Beati c. Adams Saboldi, Confessoris: eruditissimè, pietate, ac meritis præclarus.

Ad 22. diem parag. 2. linea 32. Philippus Petraricus,

D U d j

§. 17.

§. 28.

§. 29.

dele, in catalog. SS. Italix 22. Martij, *et pone*, in noua Topographia ad Martyrol. Roman. vbi de Auximo.

Ad 23. diem in Calendis, sub littera *b*, Beati Francisci, *adde*, de Cardallaco.

Ad 24. diem, paragr. 1. linea 9. Ad Visuandum, *adde*, Ferrarius, in catalog. Sandor. & Saullianus in Martyrologio Gallicano.

Item paragr. 6. in fine, *adde*, Salazar lib. 4. chronic. prouinc. Castellæ cap. 17.

Item paragr. 7. in fine, *adde*, Salazar sup. lib. cap. 21.

Ad 25. diem, in Calendis linea 1. littera *b*, Beati, *adde*, Ioannis Liotbi.

Item §. 5. in fine, *adde*, Possuinus in Apparatu sacro. §. 32. Ad 26. diem paragr. 4. in fine, *adde*, Ioannes de Torres in Practicis exhortationibus super Regul. Tertiarior. fol. 17. pag. 2.

Ad 27. diem §. 7. linea 1. *dele*, Fratribus, *et pone*, Fratres.

Item §. 6. linea 1. *lege*, de la Puebla de Montalbarn.

Item in fine, *adde*, Salazar lib. 7. chronic. prouincie Castellæ cap. 10. & 15.

Ad 28. diem paragr. 1. in fine, *adde*, Saullianus in Appendice ad Martyrolog. Gallican. littera I.

Item paragr. 2. in fine, *adde*, Wadungbus in Additionibus ad 2. tom. Annal. minor. paragr. 12.

Item paragr. 3. linea 7. *lege*, postulasse.

Item linea 24. *lege*, sanctè, & *dele*, sanè.

Ad 29. diem, in Calendis, linea 10. *lege*, abique in cælum.

Item in titulo Annotation. *pone*, Martij XXIX. & *dele*, XXVIX.

Ad 31. diem, paragr. 3. linea 35. illustr. oed. Franciscan. *dele*, Franciscan. & *pone*, minor. Salazar lib. 1. chronic. prouinc. Castellæ cap. 6. & 34. membr. 3. c. 22.

Item paragr. 4. in fine, *adde*, Possuinus in Apparatu sacro.

Item §. 5. linea 9. de manibus eorum, *adde*, assumere.

Item §. 7. linea 8. *dele*, totos quinquagesimos annos: *si que* corrige, per quinquaginta annos salutis.

Item §. 7. in fine, *adde*, Possuinus sup. volens ad cælestem patriam euolasse, an. 1584. Martij 18. matris sue anno 88. quorum 70. D. Franciscus contribuerat: ieiuniis, castigationibus, ac variis mortificationibus corpus in seruitutem, & obsequium Christi rediens: moritur autem non sine ingenti sanctitatis opinione.

AD APRILEM.

§. 33. Ad primum diem, paragr. 5. in fine, *adde*, & lib. 4. cap. 29. Salazar lib. 2. chronic. prouincie Castellæ cap. 21. lib. 3. cap. 12. & lib. 5. cap. 22.

Ad 2. diem paragra. 6. linea 25. chronic. Reformat. *adde*, Daça 4. part. chronic. minor. lib. 2. cap. 12.

Item paragr. 10. sic pone.

Beati Ioannis, Confessoris, h] Laicus erat professione, sui status amantissimus, & paupertatis per cupidus. Cilicio, ac ieiunio & disciplinis carnem edomabat, à vino & carne perpetuo abstinens. Orationis instanter vacabat: passionemque Dominicam iugi meditatione sic recolebat, vt & semper de ea loqueretur, & in die Paralceus morti cum Christo summi exoptaret, vt accidit. Ceteras eius egregias virtutes vide apud Ioannem à Sancta Maria sup. lib. 4. cap. 9. ad an. 1593. Atenus sepultus est in Conuentu S. Andree de monte, qui est 6. prouinc. Sancti Ioseph.

Pro Calendis sic lege. *Armenis in Castella, Beati h Ioannis à Sancta Maria, Confessoris.*

Ad 3. diem paragr. 3. in fine, *adde*, Marianus lib. 6. §. 14. chronic. strichoc. obseruat. Reformat. cap. 24.

In Descriptioe præfati Conuentus pag. 791.

Item *adde* paragr. 9. in hunc modum.

Beati Clara Martineza, vidua, Tertior. g.] Nascitur ann. 1519. marito autem orbatâ, habitum S. Francisci suscepit, professionemque emisit apud Conuentum S. Marie de grata Villæ-Sillos, (qui est 18. prouincie Concepcionis) inter manus R. P. Guadiziani, Ludouici ab Oforio, anno 1568. à quo tempore, admirabilis cum fama sanctitatis vixit. Quis enim illius abstinentias, ieiunia, largas vigilias, laethrymas copiosas, cilicia aspera, rigotosas disciplinas, humilia exercitia, orationes feruentes, mortificationis modos, pietatis opera, perfectiones maximas, actiones deuotas, visiones cælestes, fauores diuinos miracula crebra, recensere valeat? Ea omnia iam latè sunt descripta ab Antonio Daça part. 4. c. chronic. minor. lib. 4. cap. 4. 25. 26 & 27. ex R. P. Andree de Soto, ipsius Confessoris. Excessit autem de viuis ann. 1594. hac die, ad Vesperam Dominicæ Palmarum.

Pro Calendis autem, sic pone. Apud Villam-Sillos territorio Palentino, Beate Clara Martineza, viduæ, Tertiarie: quæ tanto perfectionis & penitentis amore accensa est, vt propterea Regno conlocum vim intulerit ac violenter rapuerit, crebris postea clara miraculis.

Ad 4. diem, §. 1. in fine, *adde*, Marcus lib. 4. sacrar. Religion. Salazar lib. 2. chronic. prouinc. Castellæ cap. 9. & lib. 6. cap. 30. Ioannes de Torres in Practicis exhortationibus super Reg. Tertiar. fol. 18. pag. 1.

Ad 5. diem §. 1. linea 17. profundere, *adde*, parati.

Item paragr. 1. in fine, *adde*, Salazar lib. 2. chron. prouinc. Castellæ cap. 9. & 12.

Ad 6. diem paragr. 1. in fine, *adde*, Raissa in Augusto ad Nazares Sanctor. Belgij, hac die.

Ad 7. diem §. 1. in fine, *adde*, Salazar lib. 2. chronic. prouinc. Castellæ cap. 6. & 34. & lib. 3. cap. 12.

Item paragr. 3. in fine, *adde*, Gauius in voce Martij part. 2. cap. 14.

Ad 8. diem paragr. 3. in fine, *adde*, sed his copiosius §. 33. Daça 4. part. chron. minor. lib. 3. cap. 73. & 74.

Item paragr. 5. linea 5. *dele*, Nescio anidem sic cum illo Martine Leyola: & lege, Sic vocatur Martinus Iguatius à Leyola: idemque est cum illo Martino Leyola: ex eodem Ioanne à Sancta Maria cap. 28. sup.

Item *adde* paragr. 6. in hunc modum.

Beati Iuliani, Confessoris, c] Patrem habuit Gallum natione, patria Tolosensem, virum nobilissimum equitem tolequatum: natus est autem in Hispania B. Iulianus an. 1550. factus anno 18. fecerit in desertum, vbi cum quodam eremita aliquando vixit. Sed cum maioris perfectionis desiderio teneretur, habitum Seraphici nostri Ordinis simpliciter in prouincia S. Iosephi. Penitentis exercitiis ita se mancipauit, vt ea omnia referre sit impossibile effata. Disciplinis asperissimis hand contentus, in spinis & verpibus voluebat corpus: pauc & aqua reiciebatur, & per septimanam integram, quandoque nil omnino fumebat. Camera, aut lecto, minime opus habebat: in ehorio quippe dies noctesque consumebat in oratione, somni parcissimus. Horrendo cilicio vestiebatur ad carnem, quo solo vix est per annos 26. Raptus & extasisepe patiebatur, imò de terra subleuatus in cælum, cum Angelis ferebatur: vbi musicæ cælestis militæ intererat: cuncta concentum sua iustissimam audiensibus, & præ gradu miraculis

tho mirantibus. Nihil eo pauperius, vel continen-
tius, aut humilius. Tanto curdis affectu, tantaque
votivitate propensione summo bono finititer ad-
hæsit, ut nunquam ab eo per offensam laicalium
nuquam recessit. Prophetæ ante, & miraculo-
rum admodum exornatus fuit, dono & post obitum,
die Sabbathi 8. April. an. 1608. nū funis eius, vngues,
capilli, cilicij, Rosarij & habitus partes & que-
quid ipsum tangit, imò & sola nominis sui invo-
catio crebra operantur miracula. Eo quippe apud
Omnipotem intercedere, confertur salus infir-
mis, subsidium vivis, & mortui vita. Quapropter
corpus eius Compluri apud Fratres minoros magna
habetur in reverentia, & quotquot lampades ibi piè
accenduntur in eius honorem, tot sunt fore sanctita-
tis testes omni exceptione maiores: cum harum
oleum efficaciter valeat adversus quosvis generis
morbos. Huius itaque auditus acque peripectus, Philip-
pus III. Hispaniarum Rex, & Regina Margarita
Austriaca, cum tota Curia Regia: Procuratores
omnium Hispaniarum civitatum, Clerus vniuersus To-
letanus & Complutensis, cum Academia: cuncti-
que Principes, Proceres, & Optimates ac Nobiles,
necnon totus Ordo Franciscanus, scripserunt ad
Somnum Pontificem Paulum V. miserantique in
Curiam Romanam, ut magna cum instanter, apud
Sedem Apostolicam petraclaretur canonizationis
ipsius B. In his negotiis. Eximia eius virtutes
recenset Salazar lib. 2. chronic. provinc. Castellæ
cap. 9. & lib. 3. cap. 17. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30.
& 31.

Pro Calendis vero sic *pone*. Compluri in Castella,
Beati et Iuliani à Sancto Augustino, Confessoris:
qui nobili exortus prolapsa, Christum pauperem
in paupertate, castitate, & penitentia sequutus est,
à quo vivus & mortuus erubescens nutaculis co-
honestari meruit.

Ad 9. diem paragr. 1. in fine, *adde*, Raissa in Auctario
ad Natales SS. Belgij, hæc die.

Ad 10. diem paragr. 1. in fine, *adde*, Iacobillus de SS.
Fulginatibus in B. Martino Fulginat.

Item paragr. 3. in fine, *adde*, Wadingius, in Additio-
nibus ad tom. 1. Annal. paragr. 1.

6. 36. Ad 11. diem paragr. 1. in fine, *adde*, Salazar lib. 2. chro-
nic. provinc. Castellæ cap. 12. & lib. 3. cap. 9.

Item in margine, *pone*, paragr. 4. 5. 6. 7. 8. & *dele* 3.
4. 5. 6. 7.

Item 4. in fine, *adde*, Possivinus in Apparatu factio.

Item 7. lincea vltima, cap. *dele* 66. *lege* 65.

Adde paragr. 8. in hunc modum.

Beati Bartholomæi Confessoris §. I. ante Seraphicæ Re-
ligionis ingressum mercator exierat, & deinde cum
lucris animam dedidit, artemque mysterium ade-
perus elicit. Amstelodami innotuit habitum sum-
ptuosum, parcimoniam, diuitiarum, situlatum, solitudinem-
que, pro delictis habebat. Post studia Theologia
decuria, Sacerdos factus, ad labores extruditur in
agerum Dominicum, operari daturus, prædicationi
verbi diuini quod quadraginta annis (partim Am-
stelodami & Bruissellis, partim Vltraiecti) lauda-
bilissimè & fructuosè cõpleuit. Nec propterea à piis
operibus cessabat; primus quippe chorum aduola-
bat, discendebat vltimus. Summo mane ad horam
quartam vacabat audiendis confessionibus: semper
domi, nisi raro charitatis exiit compulset, cum
Domino conuersatus. Norma vitæ eius, virtutum
erat ex Epilum. Propheciæ spiritui illustrè fuisse con-
stat: & sæpè in concubiis bella ac rebellium mo-

tus subsecuturos prædixisse. Tandem æget decu-
bur, totus in precibus & deuotione, maximè crite a
Passionem Dominicam tum Sacramentis communi-
tatis, fœlit obdormiuit in Christo. Trimestri spatio
in ambitus parte Boreali sepulchus, dudò & amore
Henrici Barmel Consilij pronunciat vltraiectensis
Graphiarj, refoffum est eius corpus, & quidem integ-
rum & incorruptè: & cum admiratione omnium ad-
stantium, sedta est velut ex omniuit vnguentis &
aromatibus suavissimum odorem. Quam etiam ehm
famula prædicti Graphiarj aulæ fuisse de facie B.
Bartholomæi sudarium leuare, illam ex deuotione
decolatura facie tota integra, vasa est inposita eius
ori tubens pulcherrima rosa: quam illa capiens hero
suo adstanti dedit: quam ille, seu gemmulam, in B.
Bartholomæi memoriam custodiens, digniori sepulch-
ro, opere fornicario ac cametero, lacrum illud
corpus cum honore multo reponit fecit. Hæc Raissa
in Auctario ad Natales SS. Belgij, hæc die, ex Ar-
chuius Conuentus minor. Antuerpiens.

Pro Calendis autem sic *pone*. *Vltraiecti ad Rhenum*,
Deposito Beati Bartholomæi à Middleburg, Confessoris:
petate, seruitio seruire, & prophetia dono con-
spicui.

Ad 13. diem paragr. 1. in fine, *dele* Bosius, & *pone*, 5. 37.
Bzouistom. 14. Annal. Eccles. ad an. 1319. 12.

Salazar lib. 2. chron. provinc. Castellæ cap. 9. & 12.

Item paragr. 4. in fine, *adde*, Wadingius in Additio-
nibus ad 1. tom. Annal. minor. 4. 21.

Ad 15. diem §. 1. in fine, *adde*, Salazar lib. 2. chronic.
provinc. Castellæ cap. 9. & 12.

Item pro Paragr. 2. hæc *adde*,
geati Petri, Confessoris. b] Deo scribitur Toffianus

lib. 2. histor. seraph. in provinc. Calabriz. Wadingius
ibid. tom. 4. Annal. minor. ad an. 1399. 5. 61.

& in Additionibus ad 2. tom. 4. 14. Obiit autem an.
1264. die Lunæ 15. April. post occasum solis. Oriundus
erat ex territorio Faustino. discipulusque eritit
Seraphiei Patris S. Francisci. Sepultus est in C. 6.
oenu Castri Villarum, provinc. de Calabriz à se
fabricato: propter crebra miracula quæ patrabat,
exhumatus, inuentus est integer, & habitus illius, &
post annos quadraginta, depositus est corpus in ar-
ca marmorea, in qua uicè annis fere trecentis, donec
ex speciali commissione Clementis VIII. Pap.
an. 1601. translatus est ad depositum sacellum, ex
latere dextero præcipue arce, & collocatus super
altare, vbi magna colitur ueneratione. Habitus eius
conseruatur in pretosa theca in sacratio, simul cum
libro MS. in quo continetur eius acta præcipue &
miracula. Multa operatus est ante & post mortem:
claudis gressum, cæcis visum, fustis aduim, infir-
mis salutem suis precebis obmirantibus oblesit cor-
poribus demones expulit, & se inuocantibus in-
gentia confert beneficia.

Pro Calendis *pone*. Apud Castrum Villarum, in
territorio Cassanensi, Beati & Petri à Sancto An-
drea, Confessoris: vitæ sanctitate, & gloria mira-
culorum celebris.

Item 1. 3. in fine, *adde*, Salazar sup. lib. 4. cap. 1.

Item 5. in fine, *adde*, Salazar sup. lib. 1. cap. 30. & 31.

Ad 17. diem §. 4. in fine, *adde*, Salazar lib. 7. chronic.
provinc. Castellæ cap. 23. Valerius de S. Fami-
nis ord. minor. lib. 4. cap. 21.

Ad 18. diem paragr. 2. in fine, *adde*, Raissa in Auctario ad Natales SS. Belgij 24. Iulij. §. 38.

Ad 19. diem paragr. 1. in fine, *adde*, Grauius in *uice*
Turris part. 2. cap. 24. ex Festando lib. 3. cap. 19.

- Ad 20. diem in Calendis, littera o, sic lege *Consecratio Ecclesie Conuentus*, dele, *Conuentum*.
- Item paragraph. 1. in fine, adde. Porro alij sex minorite, eisdem Conuentus Fratres, manus eorundem hæreticorum non minus crudeliores fenserunt. Nam primo disiectis ventribus, & tandem ex infœlici arbore suspensis, ad æternam gloriam euolarunt ann. 1572. Ita Arnoldos Hauensis in Speculo hæreticæ crudelitatis, cap. 90. Ruffis, in Auctario ad Natales SS. Belgij 1. Iulij: ex Sario & Michæle ab *Iffele*, ad ann. 1572.
- Pro Calendis autem, linea 6. *Centus*, Adde, Passi sunt etiam cum eo sex alij eiusdem Conuentus Fratres, qui diuersis exquisitij: penis ac supplicij: torti, coronati à Domino, in clyto agone meruerunt.
- Item, in fine paragraph. 7. linea 16. adde paragraph. 8. in margine: sic incipie, *Psstra addit.*
- Ad 21. diem, initio Calendarum: dele *Roma*, & pone *Roma*.
- Item paragraph. 6. linea penultima, dele, *Tosinians* lib. 2. in *prænot. S. Francis*: sicque lege. Do eo, item, Salazar lib. 7. chronic. prouinc. Castellæ cap. 25. Ioannes de Torres, in prædictis exhortationib. super Regul. Tertiarior. fol. 28. pag. 1.
- Item ibidem, in fine, lege, *recepsent*. Adde paragraph. 8. sicque incipie. *Beati Andree, Confessoris*. h] *Vit* fuit abstinentia, patientia, atque simplicitate insignis, necnō orationi valde deditus, qui circa festum Paschale cum Christo moriens, cum eo patitur in-
trouit in gloriam. Vide Ioannem à S. Maria, sup. lib. 4. cap. 6. ad 20. 1590. quo floruit hic B. Laicus. In fine autem Calendarum, adde. In *Castella, Beati Andree à Palencia, Confessoris*.
- Ad 22. diem §. 2. in fine, adde, Salazar lib. 1. chronic. prouinc. Castellæ cap. 9.
- Ad 23. diem §. 2. linea 35. sic lege. *Ferrarius in catalo-
lega Sancti. 2. Marij & 22. April.* dele, in *Sanctis
Italia*.
- Item paragraph. 6. in fine, adde, Salazar. lib. 6. chronic. prouinc. Castellæ cap. 17.
- Ad 24. diem in Calendis, initio, lege *Centuria in Anglia*, dele in *Apulia*, cum linea 2. pone, *Guatemala*, dele, *Gentemala*.
- Item paragraph. 4. in fine, adde Possuinus in Apparatu sacro.
- Item paragraph. 6. in fine, adde. Alia est à B. Gemma, Virgine, quæ Gortani in territorio Sulmonensi colitur: cuius meminit Ferrarius in catalogo Sanctior. 12. Maij.
- §. 39. Ad 25. diem, in Calendis, adde pro littera f, *Firmi in Piceno, Beati Hieremia, Virginis*. Deinde pro Annotatione, adde §. 7. in hunc modum, *Beati Hieremia, Virginis*. [ ] Hac dicit abijt in celum, cùm esset nobili genere orta, & mirabili paritate, viceque sanctitate mundo illustrasset: vti copiosè refert Valerius de SS. Ferrarius Ordinis minor. lib. 1. cap. 48.
- Ad 26. diem paragraph. 3. in fine, adde, Possuinus, in Apparatu sacro.
- Item §. 4. in fine, adde Salazar lib. 1. chronic. prouinc. Castellæ cap. 14.
- Item paragraph. 5. linea penultima: *Ioanne à Sancta Maria*, conuice 1. sup. & lege 1. part.
- Item paragraph. 7. in fine, adde Possuinus sup.
- Item paragraph. 8. in fine, adde, Valerius de Sanctis Ferrarius. Ord. minor. lib. 4. cap. 13.
- Item paragraph. 9. linea 8. *Anna, creuer* 1515. adde, sic & Salazar lib. 5. sup. cap. 20.

- Ad 27. diem §. 1. in fine, adde, Possuinus, in Apparatu sacro.
- Ad 28. diem paragi. 2. linea 20. 24. *Augusti*, adde vti Ioannes de Torres, in prædictis exhortationib. super Regul. Tertiarior. fol. 36. pag. 2. & Salazar lib. 6. chronic. prouinc. Castellæ, cap. 18. & 19.
- Ad 29. diem paragraph. 1. in fine, adde, Possuinus in Apparatu sacro.
- Ad 30. diem paragi. 1. in fine, adde Salazar lib. 3. chronic. prouinc. Castellæ cap. 12.
- Item paragraph. 1. linea 31. *opiar enim idem*, dele *idem*, & lege *eundem*.

AD MAIUM.

- Ad 3. diem paragraph. 6. linea penultima, lib. 4. §. 40. cap. 20. dele 21. 22. & 27. sicque lege 21. 23. 24. 25. 26. & 27.
- Item in fine, adde Salazar lib. 7. chronic. prouinc. Castellæ cap. 11. Ferrarius in catalog. Sanctior. hoc die. Ioannes de Torres in prædictis exhortationibus super Regul. Tertiarior. fol. 38.
- Ad diem 5. §. 3. linea 12. in fine, adde part. 2.
- Ad 6. diem paragraph. 2. linea 10. lege *Beatum*, & dele *Beatum*.
- Item paragraph. 3. linea 2. dele, *Margia*, & pone, *Marchia*.
- Ad 7. diem paragraph. 1. linea 12. *Mandeburgij*, dele, residuum, eo quòd confusionem verborum redderet, sicque appone. *Wadingho, tom. 1. Annal. minor. ad ann. 1249. paragraph. 9. dicitur Landolphus, Marpurgi sepultus*. Piscæta verò in hoc die, *vixit illustr. Franciscus Magdeburgij: vixit quæserit*.
- Ad 8. diem paragraph. 1. in fine, adde, Salazar lib. 2. chronic. prouinc. Castellæ cap. 33.
- Item §. 2. in fine, adde Tosinians lib. 3. sup. Possuinus in Apparatu sacro.
- Ad 10. diem paragraph. 1. in fine, adde, Iacobillus de §. 41. SS. Fulginatib. in B. Ioanne à Nuria.
- Item in margine, dele, §. 4. §. 4. & pone §. 4. §.
- Item paragraph. 4. dele, B. Petri-Ioannis, *Confessoris*, d] *Maionicoos* erat ratione, illic Seraphicus Religions habitum sumpsit. Inde in Hispaniam traiecit, ad vniuersitatē Salmanticensē, sup. lib. 3. cap. 13. & 45. Marianus lib. 2. 16. chronic. sanctior. obseruat. Reformas. *Tum quia confunderetur hac non iam prædictis, tum, quia nec eadem ceperunt*.
- Item paragraph. 4. sic incipie. *Beati Benedicti, Confessoris*, e] scribit de eo Ioannes à Sancta Maria part. 1. chronic. prouinc. Sancti Iosephi lib. 2. cap. 37. & part. 2. lib. 4. cap. 31. Hic nobili genere natus: illustrioribus virtutis, perfectissimæ ac sanctissimæ radiis in orbe resulset. Egregia eius facinosa scriptura adhuc floruit. Sanctissimè obiit apud Guadalu-pam: obiit autem ad ann. 1590.
- Pro Calendis verò sic scribe. *Guadalupe in Hispania, Beati & Benedicti Cognatib. Confessorij generis, patientia, paupertate, & charitate spectabilis*.
- Ad 11. paragraph. 4. in fine, adde Grauma in voce *Turturij* part. 1. cap. 24.
- Item paragraph. 7. in fine, adde, Wadinghus, in Additionib. ad tom. 1. Annal. minor. §. 49.
- Ad 13. diem paragraph. 1. linea 6. *terry Ordini*, adde Sa-
lazar lib. 6. chronic. prouinc. Castellæ cap. 25.
- Item linea vltima, dele. 124. & pone ann. 1241.
- Item §. 2. in fine, adde, Salazar sup. lib. 2. cap. 20.
- Item

Item paragraph. 4. in fine, *adde*, Auximi in Piceno natus erat, pluraque alia opuscula ab eo composita feruntur, quorum meminerunt Toffinianus supra lib. 3. Gonzaga sup. part. 1. in scriptoribus Franciscan. & Poilevius in Apparatu sacro.
 Alia est à Beata Maria ab *Inceptione*, Virgine, quæ Palmæ, in Monasterio S. Claræ (quod est à eiusdem pronunciat) insigni sanctitate resurgens, obiit ann. 1605. vti referendum Daç 4. lib. 4. cap. 30.
 Ad 15. diem paragraph. 3. in fine, *adde*, Salazar lib. 7. chronic. provinc. Castellæ cap. 16.
 Ad 17. diem Calendaris sic *scripsit*, Argilæ in Mauritania, *dele* Argens in Africa.
 Item paragraph. 5. linea 4. *vbi habetur*: ab ineunte pastor ætate omnium, *lege*, ab ineunte ætate pastor osam.
 Item 1. 6. linea 3. *dele*, servus erat, & *pone* fuerus erat.
 §. 43. Ad 18. diem, paragraph. 1. in fine, *adde*, Salazar lib. 2. chronic. provinc. Castellæ cap. 9. & 11. & lib. 5. cap. 21.
 Item paragraph. 6. in fine, hæc *adde*, Sanè invenio huoc B. Philippum, dices simodè appellatum: *Aquarium*, de *Aquaria*, cui *Aquæ*: & *Rogersum*. Certum quidem est ipsam iuvoli genere fuisse progenitum, nempe ex ætæque illustri domo *Aquarianum*, Arlesensî: Gallicè *de la maison d'Espagnes, d'Arles*. Teste Nostradamo, in historia Phœnicis provincie, part. 4. ad ann. 1369. sub Ioanna & Iacobo, Comit. 16. Wadinghus scribit tom. 4. sup. nam fuisse in Gallie Castro Sumonis: cui alij adstantur. Vti eum eodem cognatum existit Beate Delphinæ, Virgini, uxoris Sancti Elzearii, Arteni Comitis, tom. 3. sup. sed ætate, vel consanguinitate id euenit, minimè aperit. *Adde* & à *Rogis*, vulgo *Riez*, in provincia Provincie, civitate Episcopali, denotari: quod & expressè confirmat Bartolus, in hiltorica Chronologica præfal. Regiën. nomenclatura, in Rollano II. Episcop. 41. & Petro II. Episcop. 47. tradens, Comensum Regiën. Guardium tunc eum agentem, quando Sancti Elzearii & Delphinæ, aliterunt in confellium, & pitorum exercitiorum instructorem: ex quo, facile iudicatum, à *Rogis*, cognomen vsurpasse. Centenas autem excessit è vita, si Nostradamo fidem præbeamus.
 Item paragraph. 11. in fine, *adde*, Raissa in Aulatio ad nates Sandorum Belgij sub 19. Nouemb. vbi de Elizabetha Hungara.
 Item *adde* paragraph. 14. in hunc modum,
B. Dominici, Confess. 1. Valensius Laicorum Fratrum statum professus est, ut quo Angelicum propè videri dixit. Iugiter quippe otatum & lachrymis affludè vacabat: humilitati, charitati, & obsequentiæ, incessanter operari dabat, penitentia & mortificationis operas continuè exercebat, virtuteque castimonie ac pietatis dono, & miraculorum multum esornatus fuit. In octavo coelestis anni. 1593. die Iouis infra Octavam Pentecodes: teste Daça part. 4. chronic. minor. lib. 4. cap. 18. ex procculo aethentico.
 Pro Calendaris autem sic *responde*. Valenti: in Hispania, Beati Dominici Guallati, Confessoris: qui humilitatis, charitatis, patientie, & castimonie vndeque refertur, prophetie dono ac miraculorum extitit sublimatus.
 Ad 10. diem §. 1. in fine, *adde*, Salazar lib. 1. chronic. provinc. Castellæ cap. 6. & lib. 1. cap. 12.
 Item paragr. 6. in fine, *adde*, Marulus lib. 4. hiltor.

factar. Relig. De Torres sup. Salazar lib. 6. cap. 16. & 17. De Bullis 2. part. Rosary Quadragesimal ferm. 17. part. 2.
 Ad 10. diem paragraph. 1. linea 2. *dele*, Canonice, & §. 44. *pone*, Laconicè.
 Item paragr. 5. linea 16. *dele*, Moladus, & *lege*, Molanus.
 Item in fine, *adde*, Syluester Maculus lib. 4. hiltor. factar. Relig.
 Item paragr. 5. in fine, *dele* cap. 24. *pone* 14.
 Ad 21. diem paragr. 5. in fine, *adde* Valenus de Sanctis Fœmuis ord. minor. lib. 4. cap. 41.
 Ad 23. diem §. 2. in fine, *adde*, Poilevius in Apparatu sacro.
 Item paragr. 3. in fine, *adde*, Salazar lib. 6. chronic. provinc. Castellæ cap. 13.
 Ad 24. diem §. 5. in fine, *adde*, Valerio de SS. Fœmuis Ord. minor. lib. 4. cap. 39.
 Ad 27. diem paragr. 3. in fine, *adde*, Toffinianus sup. lib. 3. Poilevius in Apparatu sacro.
 Ad 19. diem paragr. 3. linea 7. *Fætor eorum*, *adde*, *Martyrum*.
 Item in fine illius paragr. 7. *adde* que omittuntur. Eadem attestantur Bazarus part. 4. chronic. minor. lib. 1. cap. 31. post ann. 1515. Wadinghus tom. 2. sup. ad ann. 1590. paragr. 34.
 §. 8.

Beati Petri de Padalia, Confessoris. §. 41. exemplarique vite fuit, piissimus, & paupertatis amantissimus: qui & illusterrime Feretratorum Principis, cui à sacris confessionibus erat, instantem propè obitus diem, cum adhuc ipse bene valeret, attentissimè prædixit. Quo denique superueniente ann. 1540. eius anima, in præfulgida causidam illæ fuit, caros, Rossianum gubernatore, aliisque grauissimis viris contentibus peritur. Eius denique corpus in Conuentu S. Bernardini Rossian tumulatum, post plurimos, ab obitu dies, molib. tradidit, male pulchris, à Fratrum inventum est, absque vlla corruptioris lesione: quod omnium populorum animæ in se denotem, qui certatum ad eius sepulchrum occurrentes, fatentur, eius meritis & interuentione, plura exilitas accepisse beneficia. Arguit de eo Gonzaga part. 2. sup. in præfent Conuentu, qui est 10. provinc. Calabria. Bazarus sup. lib. 3. cap. 15. Grauius in *voce Turriti* part. 2. cap. 24.
 §. 9.

Beati Bartholomæi, Confessoris. §. 46. Fuit hic primus Guardianus Cœnobij S. Mariæ Ausiliæ propè Auvercam: vir & humilitate maxima, & charitate hæud minore præditus: aded austerus & penitentia deditus, vi nec carnis, nec pificibus fime vescebat. Ceterum, nec propterea cum Prælati minus obret, caros necessarias ad alendam communitatem non prouidebat: imò potius vniuersi cuiusque indigentie diligentissimè consulebat. Cùm verò vrbem Vlyssiponem adiret, Elephantios semper ex charitate iuuebat, spiritus illo quo eorum miseri faciem alleuans, eorumque tolerantiam miseri è adhortans. Neque interim oblitiscitur aliqui dillus corporali alimenti deferre, poma scilicet ex horto suo fructus, & quicquid aliud comparare poterat. Vnde admirabilem sanctitatis opinionem apud ægrotos illos obtinuit. Neque id immerito: mox enim & certissima documenta vite sanctissimè adæ

omnibus reliquit. Obiit verb apud præfatam Coouentum ann. 1546. Hæc ex Gonzaga part. 3. sup. in eodem Contextu, qui est 14. provincie S. Antonij Portugallie: Batezo lib. 3. sup. cap. 30. Rapinzo in histot. general. qrtig. Recollectedor. cad. 8. part. 1. paragr. 11.

§. 10.

Beata Francisca Paubica, Virgini. §] Patrem habuit Didacum Paubicum, Villeicium Marchionem: quæ Chærito sponso in paupertate & humilitate cupiens famulari, Monasticam vitam professæ est, in eaque sanctissimè obiit. Floruit ann. 1525. Huius meminerit Gonzaga 3. part. in Monasterio Conceptionis Virgin. Scalona, quod est 28. proinc. Castellæ: & Batezo sup. lib. 1. cap. 54. adan. 1527. Valerus de SS. Formis Ord. minor. lib. 4. cap. 31.

§. 47. Ad 30. diem, in Calendis, linea 8. *dele* Ducæ, & *pon* Lucie.

Ad 31. diem in fine Calendarum, *adde* Fulginij in Umbria, Beatæ & Mariæ Baptistæ Butaroni, Virginis: obedientia, silentio, & Domnicæ Passionis meditatione spectabilis.

Pro Annotationibus autem, *adde* §. 7. sic,

Beata Maria Baptistæ, Virgini. §] Patria Fulginas erat, vitæ exemplis speculum, & bonorum operum petrosus cumulatrix: ex quo Monasterium Clarissimum ingressa est ann. 1507. Singulari quippe Regulari obedientia claris Obsequiis prompto lætoque animo complebat, primaque in rebus agendis, quantumvis laboriosis, ceu abiectis semper aderat. Erga purgatorij animas deuotissima cum esset, precibus suis assurgit Deo commendabat. Orationi instanti vacabat, maximèque Passionis Domnicæ amantissima erat, cuius mysteria assidua meditatione contemplantur: quo tempore sæpè diuina reuelationibus potebatur. Magrat in eodem ann. 1551. in festo Pentecostes. Vide iacobulum, in Sanctis Fulginatibus sub 22. Iunij.

AD IVNIVM.

§. 48. **A**D primam diem, in Calendis, linea 4. in fine, *dele*, Reate in Umbria.

Item paragr. 1. in fine, *adde*, De Sillis in cap. 1. Regul. Teitanot. Salazar. lib. 6. chronic. provincie Castellæ cap. 10.

Ad 2. diem paragr. 1. in fine, *adde*, Hic idem ille est, ut reor, qui vocatur *Ioanni à Sancto Bernardo*, Martyr, socius aliquando B. Alphonsi à *Santo Domenico*, Confessoris: Pro quo Isaacus de Reuerendum Patrem Bernardum de *Armenia* ablegatum fuisse Commisarium, cum quinque aliis Fratibus in huicæ Regionis prouincias, initiumque dedisset ann. 1538. Custodiæ Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis in Regione *Paraguayæ*, prope fluium de *Plata*, versus Brasiliam, vbi paulo post illuc etiam appulerunt Beatos Alphonsus à *Santo Benenatura* cum socio ipso B. Ioanne à *Santo Bernardo*, qui ob Christi nomen, à barbaris Indis den.ùm interfectus est, pro vt testetur idem Daça lib. 2. cap. 54. ex histot. Indiar. part. 2. fol. 124. Extendè Fratres nostri latissimas Regiones finitimas perulstrantes, ad vsque Peruanum Regnum deueuerunt, vbi aliam Custodiam fundarunt: que quidem duæ Custodiæ sic & Fratrum numero, & Conuentuum copia excreuerunt, vt postea in Capitulo geotrali Remæ celebrato ann. 1612. in vnam prouinciam euolue-

rint: vbi constat ex eiusmodi Capituli Tabula, vbi hæc leguntur. *Custodiæ Paraguayæ in Uniuersum in Regno Del Peru, in vnam eandemque prouinciam eriguntur sub titulo Assumptionis Beatæ Virginis Mariæ, cuius Assumptionis habet imaginem per hyssile*. Quibus attemè impeditis, ludcet prudens Lector, qualibus veritatis fulcitur basibus, telasco illa, Lutæ prælocussa, ac diuulgata an. 1638. de insigni progressu Christianitatis in Regionibus per Patres Societatis Iesu quasi primi hæc Genes luce Euan-gelij collustrauerit, vt aperte colligitur ex huius relationis sensu. Fatetur quidem eos circa an. 1616. & 1627. primo illic transmissos, ac Franciscanos centum antè annis, iam id opus exercuisse: & nunc vsque piè ac copiosissimè profeguitos esse, nullis sine mentis denegabit. Vide infra §. 71. ad 6. Decembris.

Item §. 1. linea 1. *dele*, Bernardi, & *lege* à Sancto Bernardo.

Item in initio folij, *dele*, pag. 229. & 230. & *pon* 221. & 222.

Item paragr. 4. io fina, linea penultima, *dele* pag. 18. 19. & 20. & *pon*, pag. 318. 319. & 320.

Item paragr. 5. in fine, *adde*, non melat Nasradamm §. 49.

4. part. histot. Phocen. prouincie, sub Ludouico & Ioanna, Comit. 15. adann. 1362. scripsisse, eum Aunione, iussu Summi Pontificis, igni traditum fuisse atque combustum: sed nimis crasse hallucinatur. Fatemur quidem in castro Innocentij V. Pap. comectum fuisse in carcere, non tamen fœculari, vel publicum: nec à profana Iustinariorum mana, sed à pod Conuentum Fratrum minor. Auenionens. Superiorum mandato: vti *Tristremis* ingenitè testatur, illud tribuere sui Ordinis Muneris: cui & assentitur Wadinghus sup. paragr. 50. carceris pœnam hæud dubiè sequebatur mortis periculum, nisi quæ dudum protulerat verba, clarius, meliusque explanalet ac comproballet. Audias velim *Fressardus*, ad an. 1385. quij dum loquitur, de tumultibus & dulcoribus vbi iam V. l. ac Clementis V. l. formi inuicenti oppugnantij, ait. *Hac mirum similitas & dissimio Penitentium, in diuersa Rudia rapue ames ferè Princeps, & Reges, vt memoratum est. Hoc malum, & alia multa, quibus aliquando premeret Ecclesiasticum Ordo, Franciscanus quidam Monachus, inuocans temporibus prædixerat, canonicè Auenionem in vincula, hoc nomen, & non scriptura euertat, sua firmasset, caput pœnam lauarum. Nullum itaque Nostradamus lux assertionis patronum reperiet, tantummodo mira ignis & mortis Beato Ioanni in-tentus cuius sanæ iocentis perspicuè agnosceret: à quibus omnibus abiolutus & ereptus, postina libertate potius est teste Fodereo sup.*

Item paragr. 6. linea 4. *dele* 22. & *pon* 221.

Ad 3. diem in initio folij, loco pag. 231. & 232. *pon* §. 5. 221. & 224.

Ad 4. diem 10. Calendis, linea 8. *dele* Magbatæ, & *lege* Maccetæ.

Item paragr. 4. in fine, *adde*, Wadinghus tom. 4. Annal. moor. ad ann. 1584. paragr. 1.

Ad diem 5. in initio folij, *dele* pag. 235. & 236. & *pon* 225. & 226.

Ad festum diem, io initio folij loco pag. 235. & 236. *pon* 227. & 228. verum cum postea librajij errorem pristinum iam sine prouincium abque castigatione, & à nobis, conuictè tamen, sequendus est item error, & deinceps, pagina hæud erit dicenda 229. sed 239. & sic de aliis.

Item

Item in calendis, linea 16. *dele* Laurij, & *pone* Laurentij.

Item linea 17. *dele*, Camerij, & *lege* Camerini.

Item paragr. 3. in fine, *adde* Wadinghus tom. 4. *Annal. minor. ann. 1384. paragr. 1.*

Item paragr. 6. in fine, *adde* Grauna sup.

Item paragr. 12. in fine, *adde*, & Possessum in Apparatu sacro.

Ad 7. diem in paragr. 3. & sequent. mendose positæ sicut legitur C, D, E, F, & c. *pone*, D, E, F, G, H; L, M.

Ad 10. diem §. 3. in fine, *adde*, Possessum in Apparatu sacro.

Ad 11. diem in initio folij *dele*, pag. 203. & 204. *pone*, 245. & 244.

Ad 12. diem paragr. 9. in fine, *adde*, Wadinghus, in Additiones ad tom. 1. *Annal. minor. §. 49.*

Ad 13. diem paragr. 3. in fine, *adde*, Possessum in Apparatu sacro. Marcus lib. 4. *hystor. sacrar. Relig.*

Item paragr. 8 linea 29. *dele*, S. Annæ, & c. & *pone*, Monasterij S. Agnetis (quod est 9. ptouincie Sancti Francisci.)

Ad 16. diem paragr. 7. in fine, *adde*, Ioanne de Torres in Practicis exhortationibus super eamdem Regul. pag. 38. & Salazar lib. 6. *chronic. prouincie Castellæ* cap. 30. post D. Bernardinum de Buisia part. 2. Rotarij Quadragesim. concion. 27. part. 2.

Ad 17. diem in Calendis, linea 4. Post replenduit, *emissum* est Ratein Sabinis, Beati Angeli.

Item paragr. 5. in fine, *adde*, Sic Valerius de SS. Ferrnens Ord. minor. lib. 4. cap. 2.

Ad 19. diem 6. 4. linea 10. post Ord. Franciscan. *adde*, De Buisia part. 2. Rotarij Quadragesim. concion. 27. part. 2. Salazar lib. 6. *chron. prouincie Castellæ* cap. 16. Ioannes de Torres in Practicis exhortationibus super Regul. Tertiorij. pag. 18.

§. 31. Ad 24. diem paragr. 1. in fine, *dele*, 1341. & *pone*, 1342.

Item paragr. 2. in fine, *adde*, Salazar lib. 2. *chronic. prouinc. Castellæ* cap. 12. & 13.

Item paragr. 4. in fine, *adde*, Ioannes de Torres, in Practicis exhortationibus super eandem Regul. pag. 38. & Salazar sup. lib. 6. cap. 22. & 23.

Item *adde* paragr. 6. in hunc modum.

Beatus Ioannis Baptistæ, Cassejensis, f.] Philosophiæ & Theologiæ operam dedit Salmantice: tumque Abulam ueniens, eiusdem Collegij Rector fuit: ubi tandem est commotus, quoad usque Beatus Aiphonius Lupus, Fratrum nocturnorum Reformatorum concionator disertissimus, eam patriam suis feruentissimis prædicationibus excitans ad virtutum diuinumque amorem, & peccati odium: hunc traxit ad Christum insequendum in omni iustitia & sanctitate: cum iam esset 14. annorum, ac Sacerdotio imitatus. Vocatus est autem Ioannes Baptistæ, eo quod huc sanctissimo præcursori deuotissimus esset: vnde ipse die festo, primam suam decantauit missam, Seraphiei Patris Sancti Francisci habitum induit: ac professionem emisit: primam concionem habuit ad populum, & denique sanctissime obiit. Vir quippe fuit perfectissimus, beneque eius rei gratia virtutis & mortificationis exemplar. Orationi multum intentus erat, & corpus magna cum asperitate ieiuniorum, disciplina, & vigiliarum pertractabat. Graui tantonum cæteris sæpe cum impetebat inimicus homo, cui strenue obuians, abstinentiæ, pietatis, & orationis exercitiis operam dabat egregiam. Si quando rursi concionabatur, patrem

pro refectione ostium petebat, & cum socio per campos victum sumebat. Choro sæpè diei nocturne interstit pro horis Canonice recitandis, magisterque legebat, studebat, scribebat, orabat, vel docebat: vnde multa reliquit opuscula à se composita. Fuit quippe concionator celeberrimus, atque ac humillimus: dans omnibus suorum salutis: quia in re sic copiose profecit, vt ingentem, ac prope mirabilem animarum fructum reportari: iacet in Conuentu S. Bernardi Madriti, qui est 9. ptouincie S. Ioseph. Eos facta eximia laude describit Ioannes à Sancta Maria part. 2. *chronic. eiusd. prouinc. lib. 4. cap. 37. ad ann. 1600. quo claruit.*

Pro Calenda, *se pone*: Madriti in territorio Tolentino Beati Ioannis Baptistæ à Matrigalo, Confessoris, & Concionatoris celeberrimi: humilitate, patientia, oratione, & ingenti salutus animarum zelo, conspicui.

Ad 30. diem paragr. 2. in fine, *adde*, Ioannes de Torres in Practicis exhortationibus super Regul. Tertiorum fol. 37. pag. 2. Salazar lib. 6. *chronic. prouinc. Castellæ* cap. 20.

AD IULIUM.

Ad 1. diem paragr. 1. in fine, *adde*, Salazar lib. 2. *chronic. prouinc. Castellæ* cap. 12. §. 32.

Ad 3. diem in initio pag. loco 281. *pone*, 273.

Item in margine, *pone* §. 7.

Item §. 4. in fine, *adde*, Salazar sup. lib. 5. cap. 30.

Item in fine §. 7. *dele*, Paradum, & *lege* Paradum.

Ad 4. diem paragr. 4. in fine, *adde*, Ioannes de Torres in Practicis exhortationibus super Regul. Tertiorum fol. 36. pag. 2. Salazar lib. 6. *chronic. prouinc. Castellæ* cap. 7.

Item paragr. 5. in fine, *adde*, Frisoni in Gallia purpurata.

Item paragr. 9. in fine, *adde*, qui quidem Wadinghus postea incidit (vbi refert in Additionibus. ad ipsum tom. 2. *Annal. paragr. 31.*) in processum compactum pro hoc Beato viro canonicum: ex quo patriam, genus, vitam, & æta præcipua sub compendium illic reduxit. Natus quippe est ann. 1234. die 18. Septemb. feria sexta in ciuitate Afulana, nobilibus parentibus longè ante ortum, virque genitus & sanctitatem prædicente generici quodam minorita probatæ sanctimonie. Licentia in Africam trahendi ad animarum lucrum obtentis, ibi cum tanto famore prædicauit, vt post multos labores & ærummas, per varias Lybie regiones sexies mille quadringentos septuaginta odio homines, & præter hos, integras familias, multis miraculis, conuertentia fidem Christianam. In Sanctissime Trinitatis nomine, curabat infirmos, cæcos illuminabat, consolidabat claudos, paralyticos mundabatur, fugabat demones, & duos mortuos resuscitauit. Iulius est tandem, Sedis Apostolicæ auctoritate, vt Africa in Galliam solueret, ad pacificandum Reges Gallum & Hispanum hostiliter vtrinque pugnantem. Res fauillè cessit: Er Beatus Conradus Lutetiæ Theologum docuit, singulis Dominicis prædicauit magno animarum fructu: usque diebus aut horis, quibus à concionibus aut lectiõibus ferari licebat, pergebat, ad Xenodochia & Noloscomia, omnis erga egenos & infirmos præstaturus misericordie opera. Quibus cum vacaret plus humilicemodi exercitiis Romam euocatur, accepturus ex manu Summi Pontificis, ex Ordine minor. assum-

- pti, Cardinalatus insignis. Verum cum Alesurum die 3. Maij peruenisset, ann. 1289. pridie nonas Aprilis incidit in februm, ex qua se decelium statuto die & hora predidit, sanctissimique obit 21. Calendas Maij, die Veneris, se squihora ante auroram, in Conuentu Fratrum minorum extra urbem ipsam. Propter creberrima, quæ faciebat miracula, & perpetuam populi venerationem, solemnè instituta supplicatione, translatus est sanctum corpus in alium minoriticum Conuentum intra urbem, prope Ecclesiam S. Marie inter vineas usdemque luculis, quibus antea claudebatur, repositum est in muro ad osium sacri ann. 1371. 5. Calendas Iunij; videruntque translationis Authores corpus integrum, suauissimum spirans odorem: multa illic parat miracula, & se inuocantibus præstat beneficia. Hac itaque iam agnita historica veritate, lubens palinodiam cæto critica chronologiam, hallucinatas ex librariorum errore, quo illum repositum 5. die Iulij, loco 5. Calendas Iunij.
- Item paragr. 14. in fine, *adde*, Salazar lib. 5. chronic. prouinc. Castellæ cap. 23. 24. 25. 26. & 27.
- Ad 5. diem paragr. a. linea 27. à quo & postea, *lege*, à quo & deinde.
- Item paragr. 4. linea 8. *dele* inuictus, & *pone* inuitus. Ad novum diem paragr. 1. in fine, *adde*, Salazar lib. 2. chronic. prouinc. Castellæ cap. 12.
- Ad decimum diem in Calendis, linea 11. *dele*, Atoaignei *scribe*, Atoiaquei.
- Item paragr. 13. in fine, *adde*, nisi error sit in agnomine illius: nam cum *Finifuri* dicatur, forsitan, *Veneris* esset melius apponendus: tumque, idem foret: vti videre est apud præfatos, & Polseuinum in Apparatu sacro.
- Ad 11. diem 6. a. linea 8. post Tertiarior. *adde*, Salazar lib. 6. chronic. prouinc. Castellæ cap. 30.
- Ad 12. diem 1. 1. in fine, *adde*, Salazar lib. 2. chronic. prouinc. Castellæ cap. 12.
- Ad 14. diem 4. 3. in fine, *adde*, Syluester Marulus lib. 4. histor. sacræ. Religio.
- Item 5. 15. linea 6. ann. 1244. § 5. lege paragr. 15. Ad 16. diem 3. 1. linea 5. & seq. *dele*, Elzearius, Fernandez, Foderetus, Picquetus: & *pone*, Elzeario, Fernando, Fodereto, Picquetus.
- Item paragr. 2. in fine, *adde*, Salazar lib. 1. chronic. prouinc. Castellæ cap. 34. & lib. 2. cap. 1. lib. 3. cap. 10. lib. 4. cap. 6.
- Ad 18. diem paragr. 2. in fine, *adde*, Polseuinus in Apparatu sacro.
- A 121. diem 4. 5. in fine, linea vltima, post pag. 108. *adde*, & alij sup.
- Item postea in margine, *dele*, paragr. 4. & *pone*, 6. 7.
- Ad 22. diem, in Calendis, linea 5. *adde*, Londini, in Anglia.
- Item paragr. 4. in fine, *adde*, Daça sup. lib. 4. cap. 32.
- Ad 21. diem, in Calendis, linea 1. Maldabetto, *lege*, Maldetto.
- Item paragr. 1. linea 1. tuncque, *dele*, Guardianatos & *pone*, Concionatoris.
- Item in fine eiusdem paragr. 1. *adde*, Ex Arnoldo Hauensii lib. 2. erectionis nouorum in Belgio Episcopatum, cap. 6. B. Gorgonij à *Maldetto* meminit: ex quibus omnibus velim, aduertas, *Maldetto* omnino fuisse hallucinatum: nam neque Daça, diem commemorat: & Boucherus e xpressè alijs gnat. 5. Iulij ann. 1372.
- Ad 25. diem 1. 10. linea 10. pro ann. 1378. *pone*, 1378.
- Ad 26. diem paragr. 5. in fine, *adde*, Polseuinus in Apparatu sacro. Marulus lib. 4. histor. sacræ. Relig.

- Item paragr. 11. in fine, *adde*, Raiffa in Auctario ad Nacalos SS. Belgij 19. Nouembre. in S. Elizabeth, Hungaria.
- Ad 28. diem paragr. 4. in fine, *adde*, Salazar sup. lib. 3. cap. 12.
- Item paragr. 6. linea 13. Monasterio, *adde*, Ioannes de Torres in Prædicationib. super Regul. Tertiarior. fol. 37.
- Item paragr. 10. *pone* 7. & linea 1. ad vltimum vsque halcum, *dele*, habitum.
- Item ibid. linea 10. Tetræ-laboris, *adde*, Grauiua sup. capite 11.
- Item linea 13. histor. Soraph *adde*, Salazar lib. 1. chronic. prouinc. Castellæ cap. 31. & 32.
- Ad 29. diem paragr. 6. in fine, *adde*, de Buis part. 2. Rosarij Quadragesimal. ferm. 27. part. 2. De Sillis in c. 1. Regul. Tertiarior. Salazar. sup. lib. 6. c. 30.
- Item in margine, paragr. 16. vbi in linea 3. ad Antiquioris, *auge*, alumnus.
- Ad 30. diem, in Calendis, linea 7. *dele*, Forlinij, & *pone*, For-Linij.
- Item paragr. 10. in fine, *adde*, Salazar sup. lib. 4. cap. 5.
- Item paragr. 13. linea 16. *lege*, tantum onus acceptate. Item in fine, *adde*, Polseuinus in Apparatu sacro.
- Ad 31. diem paragr. 10. in fine, *adde*, Polseuinus in App. 5. 15. paratu sacro.

AD AVGVSTVM.

Ad primum diem, paragr. 1. in fine, *adde*, Salazar lib. 1. cap. 9. chronic. prouinc. Castellæ.

Ad 2. diem in Calendis, pro littera *f*, *pone* *lic*, Toleti, Beati Francisci à Sancto Iosepho, Confessoris: magnæ perfectionis viui, qui virginitate & humilitate claruit.

Deinde pro 4. 14. hæc erit Annotatio.

Beati Francisci, Confessoris. f] Cum adhuc in seculo moras ageret, à *Castagn* conuincabatur: sed facta professione apud Conuentum S. Francisci de Yppes (qui est 10. prouinc. S. Iosephi.) Nouam hæc nomenis appellationem consequutus est. Humilitate se sic insectabatur, vt videretur sibi conuictus, esse continuo extercens in humilis virtutis praxi. Deuotissimus erat sanctissime Desparæ, cuius interuentu & ope virginalem pudicitiam cordis & corporis intemeratam conseruauit. In obseruantia hæc Regulæ status, ac professionis zelatissimus exiit. Summè expetebat, die 2. Augusti, post Iubileum seu Indulgentiæ plenariæ lucracionem, vitam finire; quod lætus tandem obtinuit. Vide Ioannem à Sancta Maria part. 2. chronic. præfate prouinc. lib. 4. cap. 7. ad ann. 1590. quo floruit.

Item paragr. 2. in fine, *adde*, Salazar lib. 1. cap. 22. 23. 24. chronic. prouinc. Castellæ.

Ad 3. diem in Calendis, linea 10. loco Nanis, *pone*, Nzus.

Item paragr. 4. in fine, *adde*, Marulus lib. 4. histor. sacræ. Relig.

Item paragr. 10. in fine, *adde*, Grauiua in *uoc* Turru-rii part. 2. cap. 24.

Ad 4. diem paragr. 1. in fine, *adde*, Salazar lib. 2. cap. 18. chronic. prouinc. Castellæ.

Item paragr. 3. linea 3. *pone*, Pisaurum, *dele*, Pisanum.

Ad 6. diem in Calendis, pro littera *b* sic *pone*.

In Hispania, Beati à S. Spe, Confessoris: admittenda patientiæ & perfectionis plenæ.

Pro paragrafo autem 10. Annotatio erit.

Beati Petri, Confessoris, h] BB. Benedicti à *Cogeludo*, Gabrielis à *Salsudine*, & Sebastiani à *Casbi*, locus fuit

& consolat

& confodalis; vir summe penitentis, & erimie patientie: cuius humilitas, charitas, pietas, & ceterarum virtutum profusus exierit admirabiles: quas recenset copiosius Ioannes à Sancta Maria, 2. part. chronic. provinc. S. Iosephi lib. 3. cap. 32. ad ann. 1590. quo claruit. Obiit, hac die, non sine ingenti sanctitatis opinione, cognominabatur autem à *Spe*, vulgò, *de Esperança*.

Item in Calendis, linea penultima, B. *Martini*, à *adde*, Saoça.

Item paragr. 4. in fine, *adde*, Salazar lib. 2. chronic. provinc. Castellæ cap. 16.

Item paragr. 10. (qui erit deinceps paragr. 11.) linea 1. *dele*, cognominator *Solanus*, diciturque *Peruani Imperij Apostolus*, & reponit illud ad finem præcedentis paragr. 9. est enim testiduum illius.

Item in fine eiusd. 4. 10. *adde*, & Daça 4. p. chron. ml. lib. 4. cap. 14. à quo cognominatur non simpliciter à *Maria Virginia*, vti placet ipsi Wadingho, sed à *Santa Maria*, de qua clausisse extremum in festo S. Antonij Lufitan, 13. Iunij opinatur.

Ad 7. diem omittitur est paragr. 8. in margine.

Item paragr. 1. 10. fine, *adde*, Salazar lib. 2. cap. 9.

Item paragr. 4. in fine Salazar sup.

§. 56.

Ad 8. diem in Calendis, linea 1. *dele*, in India Occidentali, Beati Ioannis, Martyris, qui obiit fidei Christianam, à Barbaris interemptus est.

Item paragr. 2. *dele* totum: quod idem fit cum illo, vt not, cuius meminimus sup. ad 2. Iunij.

Item paragr. 7. linea 7. venit, *adde*, vbi electus est.

Item paragr. 9. linea 19. *dele*, claricus, & *lege*, clarus.

Ad nonum diem paragr. 9. in fine, *adde*, Possenus in Apparatu sacro. Russiâ in Austriâ ad Natales SS. Belgij 8. Iunij.

Ad 12. diem paragr. 4. linea 60. Epigrammat. *adde*, 51.

Ad 13. diem in Calendis, linea 13. *dele*, Villana, *pone*, Villana.

Item paragr. 4. in fine, *adde*, Salazar lib. 2. cap. 21.

§. 57.

Ad 16. diem paragr. 11. linea 5. *corrige*, eximius, & *lege*, eximius.

Item paragr. 13. linea 17. nobilitateque, *adde*, ex.

Item paragr. 20. in fine, *adde*, Salazar lib. 8. cap. 1. 2. & 3.

Item in margine, *pone*, paragr. 16. pro 19.

Item paragr. 16. in fine, *adde*, quod huiusce S. Rochi familia, à *Cruce* cognominata, perantiqua atque nobilissima, oune vsque gloriosè viget, tum Monpessulani, tum Lutetie, apud quam remansit baculus ipsius Sancti Rochi Hexapodus, reuenter asseruatus, per D. Iulianam à *Cruce*, Dominam de Lunello-Veteri, de Montuilla, &c. quorum omnium mentio habetur in instrumento publico, super his confecto, signis & sigillis munito, sub Datum Monpessulani 14. Martij ann. 1636.

Ad 17. diem paragr. 4. in fine, *adde*, Salazar lib. 6. cap. 22.

Ad 19. diem paragr. 4. in fine est canonizat. *pro* canonizauit.

Item paragr. 9. in fine, *adde*, Sauffayo, in Appendice, ad suum Martyrologium Gallicanum.

§. 58.

Ad 20. diem, in Calendis, linea 9. *corrige*, de Vita, & *et scribe* de Vita.

Item paragr. 8. linea 8. post annos, *adde*, 20.

Item paragr. 11. omittitur est in margine.

Item ibid. linea 21. Vincentius *ponitur*, *pro* Vincentio.

Ad 21. diem in Calendis, linea 1. *dele* Retiarcha, & *lege*, Retiachi.

Item linea 4. olarius *scribe*, spoliatas.

Item paragr. 1. linea 1. *pone* Retiarchi, loco Retiarchi.

Item paragr. 3. in fine, *adde*, Salazar lib. 6. cap. 18.

Ad 22. diem 10. Calendis *adde* litteram b̄ sup. hoc modo. In Castella, Beati b̄ Petri de Torreonallo, Confessoris.

Deinde pro paragr. 8. *adde* sic:

Beati Petri, Confessoris. h̄] Ingenti amore effertur in Deum, charitatus etiam plurimum flagrat in proximum cunctis inferius cum profundissima humilitate, ieiuniis, disciplinis, vigiliis & orationibus vacabat, maxime in solemnitatibus Deiparæ Virginis, quam summe venerabatur. Vide Ioannem à sancta Maria 2. part. chronic. provinc. Sancti Iosephi, lib. 4. cap. 7. ad an. 1590. quo claruit.

Item paragr. 5. ut fine, *adde*, De Bultis 1. part. Rosarij Quadragesimæ concion. 27. part. 1. & Salazar lib. 6. cap. 25. & 30.

Ad 24. diem paragr. 3. in fine, *adde*, De Bultis 2. part. Rosarij Quadragesimal. sermon. 27. part. 2. Salazar lib. 6. cap. 30. chronic. Castellæ.

Item paragr. 4. in fine, *adde*, de Bultis sup.

Ad 25. diem 6. a. linea 16. *dele*, D' Aurontius, & *pone*, D' Auroolius.

Item paragr. 11. linea 9. *dele*, etpanis, & *lege* expensis.

Item paragr. 38. linea 48. Videret postea, *adde*, additus.

Item paragr. 45. in fine, Regiæ Majestati, *adde*, hæc ille.

Item in margine, *pone* paragr. 48. *dele*, 6. 46.

Item ibid. in fine Anulitrophe 2. *dele* ostium, & *scribe* ostium.

Item in Antulitrophe 3. vers. 8. in fine, *dele*, fotos, & *lege*, fotos.

Item pag. 380. iuitio *pone* paragr. 49. in margine ad primam columnam, & paragr. 50. ad secundam.

Item pag. 481. & seq. *dele*, 55. 47. 48. vsque ad 64. inclusivè: & *pone*, 51. 52. 53. & sic de cæteris vsque ad finem huiusce dicit.

Item paragr. 61. in fine, *adde*, Salazar lib. 2. cap. 10. sup. & lib. 8. cap. 9.

Ad 27. diem paragr. 11. in fine pag. 387. colum. 2. *adde* Corrigendus est Ferranus in calog. Sancto. 30.

Martij, ex Maurolico, qui eum Alisij putat tamularum.

Item *pone* paragr. 4. in margine pag. 387. linea penultima: vbi è regione legitur. *Tertium dubium est*.

Item paragr. 8. in fine, *adde*, R. P. Ioannes Franciscus *Blancena*, minor Obferuantinus, librum Gallico idiomate edidit, Tolosæ, ann. 1617. De vna admirabili eiusd. B. Gabriels: vbi copiosè perstringit facta eius præclariora.

Ad 28. diem paragr. 6. linea 24. *dele*, Fotisium, & *pone*, Fotium.

Ad 29. diem paragr. 2. in fine, *adde*, Ferrario in catalogo Sancto. hac die, & Salazar lib. 2. chronic. Castellæ cap. 12.

Ad 30. diem paragr. 5. linea 57 post addicere, *dele*, nec & *pone*, vel.

Item *adde* pro paragr. 8. & littera b̄ subsequencia.

Beati Mariani, Confessoris. h̄] Laicus erat, provincie Carthage. alumnus, vir incomparabilis virtutis, & charitate, obedientia, ac silencio insignis: ieiuniis, disciplinisque corpus affligebat, orationi iugiter intendebat, paupertatem iuamè adamabat: somni parcitas eo sic eluxit, vt ad id camera aut lecto illi opus esset: spiritu etiam prophæto claruit in vita, & miraculis post mortem, quæ hac die acci-

§. 59.

§. 60.

dit ann. 1603. Sepultus in Conuento Sancti Francisci Conchæ. Valeriz, qui est 3. præfatæ prouinc. Te. Te Daça 4. part. chron. minor. lib. 4. cap. 31.

Pro Calendis autem, sic pone,

Conchæ in Castella, Beati b Martini de Carracofa, Confessoris: qui charitate & potentia exorcistis præstant, spiritu quoque prophætico ac miraculis claruit.

Ad 31. diem paragr. 6. linea 32. post, *legisse*, quo, *adde*, sic.

Item paragr. 7. linea 12. aerem verberare putarent, *pone*, putarem.

Item paragr. 15. linea 7. *dele*, Macambiquicum, & *lege*, Mofambicum.

Item paragr. 32. linea 11. *dele*, sopra, & *pone*, infra

Item paragr. 33. linea 24. post, eloquentia edere, *lege*, edaturum.

Item paragr. 36. linea 11. et additione, *lege*, editione.

Item linea 31. *dele*, hallucinantur, & *pone*, hallucinatur.

AD SEPTEMBREM.

§. 61. **A**D secundum diem paragr. 1. linea 39. nobilitumulo, *pone*, nobilitumulo.

Ad 4. diem, 3. 4. in fine, *adde*, Valerius de SS. Fœminis Ord. minor. lib. 2. cap. 10. qui (vix nonnulli alij) eam vocat *Clarum*.

Ad 5. diem paragr. 1. in fine, *adde*, Salazar lib. 2. chron. prouinc. Castellæ cap. 12.

Ad 8. diem in Caleodis, pro littera g.

Salmanicæ, Beati g Petri à Carrione, Confessoris: qui virginitate pollens, vitam mandatorum Dei, & perfectionis semitam festino gressu cucurrit.

Deinde pro paragr. 7. sic appone.

Beati Petri, Confessoris. §. Cum hic Virginealem puritatem omnino coleret, eam sequitur humilitate, paupertate & abstinencia. Corpus namque frequentibus & extraordinariis ieiuniis, cilicio, & penitentia edomabat. Omnia ciborum eius fercula, cunctæque deliciae consistebat ex pane & aqua, cum aliquibus herbis, non tamen vsque ad famis & sitis extinctionem. Vigilis & disciplinis carnem spirituali subiiciebat: somno parum indulgebat, idque super asseres recubans, vel in nuda humo. Sentium custodia & corporis compositione, admodum exactus erat. Deuotissimus fuit suo Angelo Custodi, quem singulari veneratione prosequitur: & cuius familiaritate sepe iucundabatur. Hac die poram emisit spiritum. Sepultus in Conuento S. Iosephi Salmanicæ. Vti scribit Ioannes à S. Maria part. 2. chron. prouinc. S. Iosephi lib. 4. cap. 21. ad ann. 1600. quo vixit.

Item paragr. 3. linea penultima, Salazar lib. 2. *adde*, cap. 9. & 12.

Item, in fine, *dele*, de Angnon, & *pone*, do Agnon. De aliis autem Martyribus Franciscanis apud Floridam, vide sup. 22. Maij paragr. 2. Verùm his audaciores effecti Fratres nostri, tanta animi contentione, tantoque fidei zelo exarsere, vt strenuè in ea noua christianitate excolenda opus profectum sint: paratè sanguinem suum profunderè, & alia citius quæuis graua pati, quàm ab incæptis potem remouere. Laboribus eorum benedixit Dominus, ac breui, compluribus illic extractis domiciliis Custodia noua compacta est: que tandem excreuit in Prouinciam, auctoritate Capituli generalis Romæ celebratæ, anno 1612. vti constat ex Tabula Capitulo-

ri, in hunc modum: *Custodia Florida erigitur in Prouinciam, sub titulo Sancti a Helena cuius imaginem habet præfigillæ, & Hispania noua Prouincis annumeratur.*

Ad 10. diem, in Calendis, linea 22. nunc prouinciz, §. 62. *adde*, Sancti Francisci.

Ad 11. diem paragr. 2. in fine, *adde*, Possiuinus in Apparatu sacro.

Ad 15. diem paragr. 8. linea 20. post peregit, *adde*, obiit ann. 1254. 24. Iulij.

Item linea 24. *dele*, obiit ann. 1294. 14. Iulij.

Ad 17. diem paragr. 3. pag. 435. in fine: potiere pactus, *lege*, periere pactus.

Pag. 427. column. 1. in margine, *dele*, paragr. 10. & pone, inferiori loco vndecimi: deinde, sub finem, & Regione. *An veri Sancti*, pone in margine §. 11.

Ad 19. diem paragr. 3. linea 10. *dele*, Volaterram, & *pone*, Volaterræ.

Ad 20. diem in Caleodis, linea 8. *lege*, de Cisneros, & *dele*, Ciseros.

Idem obiter, paragr. 3. linea 1. & à regione, in margine, *pone*, paragr. 5. qui omisiss est.

Ad 23. diem paragr. 4. Argut de eo, *adde*, Iacobillus de Sanctis Fulginiaribus, in vita Beati Ioannis à Nurcia.

Ad 24. diem in Calendis, linea 12. *dele* 3 plagis, & §. 63. *lege*, à plagis.

Item ibidem pro littera L, *adde*,

In territorio Zamorensi, Beati i Alphonsi à Purificatione, Confessoris: qui virginitate, oratione, & penitentia exercitium suum sibi parauit in cælum.

Deinde pro paragr. 10. sic pone.

Beati Alphonsi, Confessoris. §. Alasij, in Conuento Sancti Francisci (qui est 13. prouincie S. Ioseph) habitum Religionis susceper: illicque sanctissime vixit: asperamque egit penitentiam. Nam vigilis, disciplinis, & abstinencia corpus assilgebat: lectus eius, tabula: habitus pauper & simplex, oratio continua, humilitas extrema, deuotio secunda, Religio-

nis, & Ordinis obseruantia ingens, virginalis puritas integra, charitas plena erat. Virtutum eius insignia late refert Ioannes à Sancta Maria secunda parte chron. præfatæ prouinc. lib. 4. cap. 17. ad ann. 1600. quo floruit.

Ad vigesimum quintum diem, paragr. quinto, in fine, *adde*, Graunam in *vece* Termitis, parte secunda, capite 24.

Ad vigesimum septimum diem, paragr. 9. in fine, *adde*, Possiuinum in Apparatu sacro.

Ad vigesimum nonum diem, paragr. primo, linea penultima, Ordinis Minorum, *lege*, Ordinis Minororum.

Ad trigessimam diem, paragr. septimo, in fine, *adde*, Valerio de Sanctis Fœminis Ordinis minorum lib. 2. cap. 15.

AD OCTOB:

AD OCTOBREM.

564. **A**D 1. diem, in Calendis, linea 14. dele litteram F, & pone E.
 Ad 3. diem, parag. 4. in fine, omiffus est, *Gramina, sup.*
 Ad 4. diem, parag. 11. linea 2. addens autem, addens per, quod omiffum est.
 Item, parag. 16. linea 13. omiffum est post *S. R. Eccles.* illud *Cardinali Eusebio*.
 Item, parag. 17. in fine, lege *Terecolenti*.
 Item, parag. 21. linea 1. pro *Caruena*, lege *Cardineta*.
 Ad 7. diem, parag. 3. linea 23. deulique *pruuar*, pone *pruua*.
 Ad 8. diem, parag. 1. in fine, adde, *Fecarius* in Catalog. Sanctos. lib. 7. Ianuar.
 Ad 9. diem, parag. 4. linea 14. *R. P. Ministri*, adde, *Generali*, quod est omiffum.
 565. Ad 13. diem, parag. 6. in fine, linea penultima, *hb. 2. cap. 31. adde, & 37.*
 Item, parag. 8. linea vltima, *Salax* lib. adde, *61*
 Item in fine, adde, Ioannes de Torres in Practicis Exhortationib. super Regul. Tertiarior. fol. 37.
 Ad 14. diem, parag. 1. in fine, adde, *Vascoellus* in descriptione Regni Lusitani, vbi de Religiosis Martyrib. Regni 7.
 Ad 15. diem, parag. 2. linea 19. *ferm. 11. in med. adde, & part. 2. Rulany Quadragesimal. sermon. 17. part. 2.*
 Ad 19. diem, parag. 1. in fine, adde, *Hic est*, vt reor, *B. Patrus S. Francisci* focus, cuius corpus Cutronis honorifice astatum in sepulchro marmoreo, à quo manabat liquor pretiosus, ab incolis manna dictum, morbis vulnibusque curandis efficacissimum: cuius meminerunt *T. offinarum* lib. 2. in provincia Calabria, & *Wadinghus* ibid. tom. 4. Animal. Minoc. ad annum 1199. parag. 60. & 61.
 Ad 21. diem, parag. 4. post *Policium*, adde, *Syluester Martinus*, li. 4. *hister. sacer. Relig.*
 Item, parag. 7. in fine, adde, *Marulus* sup.
 Item, parag. 11. in fine, *praesentis multitudine*, adde, *bandi paterina*.
 Item, parag. 14. linea 12. *Accepi*, dele, *quod*, & pone *qui*.
 Item, parag. 20. pag. 488. column. 1. linea 19. dele *Belgrade*, & lege *Belgrade*.
 Item eodem parag. 20. linea penultima, part. 2. cap. dule 24. & pone 13.
 Item parag. 22. linea 9. *corrige gloriosum*, & lege *gloriosum*.
 Item, linea 11. *tum*, dele, *est*, & pone *ex nimia*.
 Item, linea vltima; *seu Ss. iustissim*, dele *indigentem*, & lege *indigent*.
 566. Ad 25. diem, paragraph. 4. in fine, adde, *Daça* 4. part. Chronic. Minor. lib. 2. cap. 17.
 Ad 26. diem, parag. 1. in fine, adde, *Railia*, in Auctario ad Natales Ss. Belgij, 10. Februar.
 Item, parag. 6. in fine, adde, *Ioannes de Torres*, in Practicis exhortationib. super Regul. Tertiarior. fol. 37.
 Ad 27. diem, parag. 6. in fine, adde, *Gemina*, sup. *Daça* part. 4. Chronic. Minor. lib. 4. capite togelimo septimo.
 Ad 29. diem, parag. 1. in fine, adde, *Railia*, in Auctario ad Natales Ss. Belgij, 10. Februar.

- Item parag. 6. in fine, adde, *Ioannes de Torres*, in Practicis Exhortationibus, super Regul. Tertiarior. fol. 38.
 Ad 30. diem, in Calendis, linea 6. dele *Leniensis*, & pone *Lenensis*.
 Item, parag. 2. in fine, adde, *Grwain* in *voce Tarturis*, part. 2. cap. 24.
 Item, parag. 9. linea 12. dele *aut*, & lege *autem*.

AD NOVEMBREM.

- A**D 1. diem, parag. 5. in fine, adde, *Valerius de S. 67. Ss. Formans Ord. Minor. lib. 4. capite quadragesimo septimo.*
 Ad 2. diem, parag. 1. linea 13. *monopatur*, dele, & vt, lege, *vt* & alius.
 Item, parag. 3. in fine, *Ioannem Velitum*, sic adde, *sen venus, Melitum*, qua fortassis eques Melitenis erat (nisi obliuiscer rectorum horum Melitenium Equum denominatione) nam Eques vbiq; appellatur, &c.
 Item ante parag. 5. adde hunc, qui omiffus est, hoc modo, *Beati Francisci, Confess. e*] *Laicus* erat, provincie *S. Bernardini* alumnus. In omni genere virtutum perfectè replendus: charitas, humilitas & oratio, in ea tanquam in proprio domicilio confederunt. Tantè autem fut abstinentiæ, vt toto vitæ suæ decursu, nisi ex infirmitate, seu obedientia præpeditus, nil aliud profectione sua sumpsit præter panem, aquam, & abstinentiam. Humi cubabat, vbi super asseres, solo vnicuoque habitu lacero contentus. Miraculis etiam per Calabria, Apertum, & Picorum sic inclatus, vt adhuc viuens, sancti titulo proclamatus sit. Penz in Domino obdormiuit, an. 1605. hac die: vt refert *Daça*, part. 4. Chronic. Minor. lib. 4. cap. 31. ex relation. provincie præfixæ.
 Pro Calendis autem sic, pone, *Penz*, in Aprutio, *Beati e Francisci Penensis, Confessoris*: qui vitote abstinentiæ & gloria miraculorum indignè eluxit.
 Item, paragraph. 9. in fine, adde, *Bryus*, in historia Comum Pericens. & Ducum Alencoumenf.
 Ad 3. diem, in Calendis, ad litteram F, pone *Narfa*, *Beati e Ioannis Narbani, Confessoris*: Pauperatis, & penitentis amantissimus. 68.
 Item, pro annotatione, sic erit parag. 10. *Beati Ioannis, Confessoris. f*] *Nobilibus* nascitur parentibus, nascitur an. 1400. qui ætati apprime licetus esse imbutus. Latorum tamen Fratrum statum elegit. Humillimus erat, pacis, lenitj, & pauperatis obierantissimus. Vitam austeram, & penitentis exercitum plenam duxit: sæpè in pane & aqua sciuabat, & septem Quadragesimas D. Francisci per annum itandè seruabat. Guardianatus officio fungens subditos admirabilis prudentia, charitate, mansuetudine, & zelo rexit. Tandem cursu perfectæ vitæ expleto, hac die sanctè moritur, an. 1459. teste *Iacobillo* de Ss. Fulgentibus.
 Ad 4. diem, in margine, dele parag. 8. & pone para- 69. graph. 9.

AD DECEMBREM.

Item parag. 9. in fine, *adde*, Valerius de SS. Fœminis

Ord. Minor. lib. 2. cap. 9.

Ad 5. diem, parag. 5. in fine, *adde*, Valerius de SS. Fœminis Ord. Minor. lib. 4. cap. 9.

Ad 6. diem, parag. 6. in fine admittat est Valerius de SS. Fœminis Ord. Minor. lib. 4. cap. 30.

Ad 8. diem, parag. 5. linea 31. lege, lib. 8. cap. 45. & 46.

Item, parag. 4. linea 2. dele, *Hybernas*, & pone *Hybernam*.

Item, linea vltima, pro *litteris*, lege *litteras*.

Ad 9. diem, in Calendia, linea penultima, sic lege, *Beati e Ioannis Gardi*.

Item, parag. 1. linea antepenultima, *trigefimum*, *adde secundum*.

Item, in fine, *adde*, corrigendus Algezira, in Arbore Epilogia totius Ord. Franciscan. ipsum B. Mouldum faciens Gradensem Patriarcham.

Ad 11. diem, parag. 2. in fine *adde*, Iacobillus de SS. Fulginatib. in vita B. Pauli de Trincis, an. 1597. hac die.

Ad 12. diem, in fine Calendarum, *adde*, *Fulgina*, *Beata e Agnetis de Pestera, Virginis*.

Deinde pro Annotatione, *adde*, parag. 7. in hunc modum, *Beata Agnetis, Virg. e*] Hæc discipula extitit B. Margarete Dominici, Fulginatis; assidua in oratione, ad obedientiam promississima, silentij amica, sanctæ pauperatis cultrix præcipua, & sui status Regularis observantissima: his & aliis cumulatâ virtutibus seculum, mundumque decoliquit, an. 1588. hac die, & ad cælum perrexit. Ita Iacobillus da SS. Fulginatib. in vita præfatæ B. Margaritæ, 13. Iunij.

§. 70. Ad 13. diem, parag. 2. in fine *adde*, Grauna in *vote Tertiaris*, part. 2. cap. 14.

Ad 15. diem, in Calendia, linea 9. *Beati Francisci*, e omiffum est, *Cashanij*.

Ad 16. diem, parag. 6. linea 1. omiffa est littera F. notation.

Ad 18. diem, parag. 4. in fine *adde*, Valerius de SS. Fœminis Ord. Minor. lib. 4. cap. 40.

Ad 21. diem, parag. 1. in fine, *adde*, porro, Antiquum illud proprium Officium, de Præsentatione B. Maræ Virg. eatat M. S. in Bibliotheca San. Victoriana Paris. sub littera I. 1. ibid S. Iuonis, Confess. Tertiarj, vita & officium Ecclesiasticum M. M. 14. ibid. Conceptionis Virginis Officium BBB. 12. & alia his similia.

Ad 24. diem, post parag. 4. & litteram D. pone parag. 5. 6. 7. 8. & litteras E, F, G, H, dele, parag. 3. 4. 5. 6. & litteræ C, D, E, F.

Ad diem 26. parag. 6. in fine, *adde*, & Ioannes de Torres, in Prædicis exhortationib. super Regul. Ternar. fol. 38.

Ad 27. diem, parag. 1. littera A, notation. omiffa est.

Ad 30. parag. 5. linea 17. corrige de qua, & lege 2. par.

Item, parag. 12. linea 14. dele, *Annot*, & lege 2. *notis*.

Item, parag. 15. pag. 550. column. 1. linea 10. *urbs*, dele *inclinata*, & lege *inclina*.

Item, ibid. column. 1. linea 18. *quidam*, dele *Comitissæ*, & pone *Comitissa*.

AD 4. diem, parag. 3. linea 2. corrige, *Sensuasi*, & pone *Strach*.

Item, parag. 4. linea 22. dele *Pen-Maris*, & pone *Pestunars*.

Item, in fine, *adde*, De Bustis part. 2. Rosarij Quadragesimal. ferm. 27. part. 2. Salazar lib. 6. Chronic. prouinc. Castellæ, cap. 30. De Sillis, in cap. 1. Regul. Tertiar. Joannes de Torres, in Prædicis exhortationib. super eisdem Regul. fol. 38.

Ad 6. diem, parag. 11. linea 1. dele *Ornat*, & lege *Moritur*.

Item, *adde*, parag. 16. in fine, hoc modo,

BB. *Alphonſi, & Ludouici, Confess. i*] Diximus superius ad 2. diem Iunij, parag. 1. in his Additionibus ab an. 1538. prædicationem Euangelij eorantam fuisse his Indicijs populis, sub factibus quibus R. P. Bernardi de *Amensæ*, & focosorum eius i quibus postea adiuncti sunt cooperatores hi BB. Patres, Alphonſus à *sancto Bonaventura*, & Ludouicus de *Eolagoss*, qui vniuersas Regiones de *Paraguay*, & *Guayr*, & vtrisque typis *Buulorum De la Plata*, *Picor*, *Bney*, &c. vique ad *Basilium*, & *Pernanoto* Regnum petulantias, infinitas gentes Christo, facta Baptistinatis vnde, aggregarunt: primi Sacramenta Ecclesiastica administrarunt, Tempia Idolorum solo æquarunt, crucei extorunt, Ecclesias construxerunt, & culum diuinum longè lætæque ampliarunt. Non solum verbo prædicationis, sed & vitæ perfectæ, acque virtutum præcipuarum exemplis, necnon sanctitatis odore admodum pollebant. Intantum eacrescit eorum Christianitas, vt consilium Episcopum primum suscepit e eodam nostro Ordine Franciscano: vti laus refert Daça 4. part. Chronic. Minor. lib. 2. cap. 34. ex hislor. Indiar. part. 2. fol. 124. pro Calendia autem sic, *adde*, In India Occidentali, Beatorum *f* Alphonſi à *sancto Bonaventura*, & Ludouici de *Bolagoss*, Confessorum: qui diuini igne amotis succens, & salutis animarum zelo armati, laustissimas Regiones *Paraguay* & *Guayri*, circa fluuium de *Plata* Christianis legibus imbuerunt, gentes innumeras ad Deum viuum & verum conuertentes, & multos exaltatis laboribus ac ærumis sancto sine quiescerunt.

Ad 7. diem, parag. 1. in fine, *adde*, porro, quo ad digitum amputationem. Petrus Rlesensis, Epistola 123. & Buleas ibid. in Nonis referunt, quod B. Marcus sibi scidit pollicem, ne ad factos Ordines promoueretur. Exinde tamen culpandus, nisi ex nimia simplicitate id fecerit.

Item, parag. 3. in fine, *adde*, Salazar lib. 4. Chronic. prouincie Castellæ, cap. 17.

Ad 9. diem, post parag. 5. in margine, pone parag. 6. & dele parag. 5.

Item ibid. parag. 6. *Beata e Lucia*, dele *Lucæ*.

Ad 24. diem, in Calendia, linea 22. *Pontis*, *adde*, de *Rois*.

Item, parag. 7. linea vltima, *Frater fuit*, dele *virtuosus*, & pone *uherinus*.

Ad 25. diem, post litteram B. dele *litteras* B, C, D, E, F, & pone C, D, E, F, G.

Item, dele 5. 1. 4. 5. 6. 7. 8. 9. & pone 4. 5. 6. 7. 8. 9. & 10.

Ad 26. diem, in Calendia, linea 7. *Alphonſi*, dele *Gaxæ*, & lege *Gaxæ*.

Item, parag. 5. linea 1. lege, Alphonſi *Gaxæ*.

Ad 30. diem, in Calendia, linea 3. & *sifopi*, *adde* *Cariensis*.

Item

Item parag. 2. in fine, addde, Vvadinghus tom. 4. Annal. Minor. ad annum 1399. parag. sexagesimo secundo.

Ad 11. dem. in Calendis, linea 4. *Psdsj*, lege *Ve*lanorum, & *dele*, vel *Aunorum*.

§. 73. Superest vt de malis hęc pauca addamus, quæ non parom conferent ad Franciscani instituti dignitatem, & nostri Martyrologij notitiam. Tritum est illud à sapientissimo Rege dictum: *Nihil sub sole nouum* Ecclesiast. 1. vers. 10. Certè melcius sole, nil communius aere, terra nil frequentius & tamen multa in eis continentur, quæ omnino nostram effugit cognitionem: vt propterea scitè scriptum sit à Philosopho. *Stent uicibus nyctiacis ad lumen solis, ita intellectus noster ad ea quæ manifestata sunt natura*. Deum esse tota eam natura testatur: sed Atheistæ, Idololatæ, & Pagani minime agnoscunt. Sancta Dei Ecclesia, Catholica est: ac velut supra montem posita, oculis omnium patet: quæ necdum hæretici, mentis caligine depressi, inueniri possunt, adhucque eos latet. Religio Minotaurina, à Christo Domino, D. Francisco inspurata, & in Ecclesia Dei, velut parasitius delinuarum cœli à dis plantata: à Sede Apostolica approbata: torque fœculis vitæ sanctitatis & gloria miraculorum stultica, nunc vsque toto orbe terrarum effulget: nihilominus Christianis nonnullis subobscura innotescit, sicque vilis apparet: vt eius etiam alumnus, *Religiosus Monachivus* nomen, ob illis impudè adimat. Quosdam hæc omnia planè ex ignorantia, ne dicam, malicia, Donatistæ hæretici, idem *Circumcelliones* dicti, qui illis temporibus aduersus Catholicos grassabantur in Africa, dicere consueverunt: teste D. Augustino, in Psal. 122. *Quid fides vult nomen Monachorum? Offendite vbi scriptum est nomen Monachorum? & p. at. Merito insultant nemini vultus, quasi ab unitate præcederent. Merito illis displicet nomen Monachorum, quia illi nolunt habitare in vniuersum Fratrum, sed sequentes Donatum, Christum dimiserunt*. Hæc ille, vide Barocorum tom. 1. ad annum 140. numer. 9 qui postea refert tom. 4. ad annum recentissimum sexagesimum secundum, numer. 209. quomodo Religiosi Monachi vocati sunt in Concilio 2. Niceno, art. 1. & à D. Basilio Magno, Epistol. 19. ad Monachos, in Additionib. ibid tom. 4. ad annum recentissimum septagesimum quintum, numero 14.

Labis Sacerdotis effluendæ scitæritiam, & legem requirit ex ore eius: quia Angelus Domus exercituum est. Malach. 2. vers. 7. Sanè, à Sede Apostolica, à Summis Pontificibus, Sacerdotum Principibus, & Chæli Vicarijs, (ad quos spectat Religionum approbatio) talia, tantaque veritatis ocella sunt emanata, in fauorem ac laudem huiusce Seraphici inflatus: vt horum clarissima luce densissime quærens tenebræ penitus eliminari valeret. Vnum vel alterum ex his omnibus in medium proferamus. Primum ex Nicolai III. Pap. in 6. Decretal. de Verbot. significat, cap. Exijt. Exijt qui seminari seminare semen solum: de sua Patria in mundum, velle scilicet humanitate vendenda Dei filius, Iesus Christus: verbum Evangelium saluare in singulis, peccatis, & reprobus: expulserit & gentes: Indusus & desides: & iuxta Populæram, Colopus futurus in terra: semen suum,

delitiam scilicet Euangelium sine delicto dispersit in amari: qui amara tractatus ad se, omnes saluare voverat: qui tandem scriptum Des Patri pro salute omnium, in Redemptoris humana pietate, immolauit. Licet autem hoc sermo in singulis communicatione Dei charitate differens, aliud occideret fecerit vram, super corda scilicet Dominum sanctissimum perua: aliud supra peram, corda scilicet nullo fidei vsmore penetrata: aliud inter finias, corda scilicet humanam, diuinitatis sollicitudinis lætata: & idè vnam prauis affectibus conuictam: aliud aridum, quia gratia tarchat humare: religiosum videri legere inuentionis sollicitudinibus religiosum: aliud sanam, mite cor & durile terra bona suscepit.

Hæc est Minorum Fratrum mitis & docilis in paupertate ac humilitate, per almos Christi Confessorum Franciscum radicata Religio: quæ ex illo vire feruente germinans, germis illud *Psdsj* per Regulam in filios, quos filii, & Deo pro summo ministerium in observatione Evangelij gerunt. Hæc sunt filij, qui docuit latib: verbum æternum Dei filium, ingenium humane nature in hato vniuersali videri potens saluare animas, in manifestate susceperunt. Hæc sunt illius sancti Regule professores, quæ Evangelio fundatur eloquio, vicia Christi roboretur exemplo, fundatorem militantis Ecclesie Apostolorum eius sermonibus ætibusque firmatur. Hæc est apud Deum & Patrem mundi & immaculata Religio: quæ de cœlestibus à Patre lanatum per eius Filium exemplariter & verbaliter Apostolice tradita: & demum per Spiritum sanctum Beato Francisco, & cum sequentibus inspurata: tatum in se continet testimonium Trinitatis. Hæc est, cui, assistente Paulo, nomen de cælesti debet esse multitas, quoniam Christum postius sibi Significandis confirmatis: volens initiuorem ipsius, positionis sua signis metallicè insigere.

Sed nec sic tantis ipsis Fratres Minores, & Regulam, huius antiqui essent assidue: quin potius contra eos vitæ superferuente rursus, interdum emulatore agratas vniuersa, vniuersa, & indifferetia iustitia, conuenit: mordaces Fratres, & vniuersa Regulam, quæ illitiam, inobseruabilem, & discriminosam, tantis lacertibus lacertantes non attendentes, hanc sanctam Regulam, vt prædicator, præceptis ac salutaribus monitis institutam, Apostolice obseruationibus confirmant: tot diuini testimonii communitas, quæ credebilia facta sunt animis, in ter sanctis viciis in obseruancia huius Regule agrationis, & fructibus dies suos: quorum nonnullis Sanctissimi Catalogi sceler eadem, ex certum vicia & mechanicis fecit asserit: ac missimè quæ dubius ipsis, per pia memoria Gregoriorum Papam IX. prædecessorem nostrum approbation esse, ex eisdem veritate, quem de ipsa confirmatur vniuersalis Ecclesia, in Generali Lugdunensi Concilio euerit: declaratum. Nec nos minus ascendimus, imo profundius cognoscimus, siue perfare debent subleuias ceteri Catholica fides professores, quid ipse, Deo Obedium prædicatum, & eius obseruantes insipientes: se eis ab insurgentibus in ipse rancoribus saluati præsidio proferrant: quid nec ipse fuitis temporibus alleit: nec animis in Ordine ipse degeneratione confirmant: quin potius in vniuersa regulari susceperunt, & am-

§. 74.

plentur in *seruam obseruantia mandatorum, & cetera.*

- §. 75. Aliud testimonium desumitur ex Clementina, Clementis V. Pap. De verbis. significat cap. Exiit. Exiit de paradiso, dixi, rigabo herum plantationem: ait ille celsus agricola: qui *verè suos separatis, verè in Dei & Patris, in Patre manens spiritus ab aeterno, ac nisi mihi diebus istis, fabricasset Spiritus sancti, in vtero Virginis carissimum, exiit homo ad opus arduum redemptoris humani generis præcedendum, exemplum sequendum celsus vita, præbens hominibus semotipsum. Verè, quæ plerumque mortali vita sollicitudinibus pressus homo, inuisi aspectum ad exemplum huiusmodi intus discernit: Verè vultus Saluam in sola militantis Ecclesia horum desideria inter ceteros quendam fecit à præcelso mundi fluctibus clausam, in quo quiescit ad fructus vacare contemplandis obseruandis sine huiusmodi veribus exemplari. In hunc mirans istis, ut rigores ipsorum fecerit agni spiritualis gratia & doctrina. Hoc veritas, siquidem est *Ordo Minorum sanctæ Religionis: quæ motu Regule obseruantiæ firmiter vultusque circumlocuta, nisi sola concitata Dea, adornatur abundantia nouellis plantationibus florum. Ad hunc ventus dilecti Dei filius, pontificatus pariter à imperio meritum aramque, quæ sicutat in vniuersis ad eum attrahentis sanctimonia circumfundunt. Hæc illa celestis viua forma & Regula, quam descripti ille Confessor Christi eximius sancti Francisci, ad seruandam à suis filijs verbo dei in pariter & exemplo, & c.**

- §. 76. Ex quibus perspicue colligitur, vnde tanta sanctitas in hac Religione Seraphica prodierit; nimirum, ex perfectione Regulæ Minoritarum. Quæ in se obseruandum est, diuersitatem Ordinum Religiosorum hæc procedere ex aliquo, quod Religioni sit essentialis, vt sunt tria vota, videlicet obedientiæ, castitatis & paupertatis: illa enim omnibus sunt communia, D. Thom. a. 2. quæst. 188. articulo primo: sed tantum oritur, vel ex particulari fine: seu ex particularibus medijs, quibus vnaquoque vtitur ad voca sua melius seruanda. Quapropter, perfectio vniuscuiusque Religionis primariò spectatur ex fine; secundariò, ex medijs: & 1) Ordines absolute sunt perfectiores, qui ordinantur ad finem intrinsecum, seu functionem perfectiorem Itaque Ordines illi, quorum propius finis est vacare operibus vite contemplatiuæ, sunt us perfectiores, qui operibus vite actiue intendunt: At, qui non tantum contemplationi vacant, sed etiam contemplati in alijs transibunt, perfectiores sunt, quàm qui soli e contemplationi incumbunt: quales sunt in Ecclesia Ordines illi, qui instituantur ad prædicandum, docendum, & Sacramenta administranda. Vnde D. Thomas, sup. art. 6. Sic ergo summum gradum in Religionibus tenent, quæ ordinantur ad docendum, & prædicandù: quæ & propinquissima sunt perfecti: Illius Episcoporum finis est in alijs rebus: hinc primariò circumuoluuntur primariò secundarium, ut Dionysius dicit cap. 7. de Diuina. Namque, secundum autem gradum tenent illa, quæ ordinantur ad contemplationem: tertium est eorum, quæ occupantur circa exteriori abitus.

- §. 77. Hinc sequitur, quòd inter eos Ordines, qui eundem finem habent: is est præstantior censendus, qui p'antibus, perfectioribus & aptioribus medijs quoque exercitibus vacat: seu ad illum finem, & ad voca sua præstantia, vtiur: iuxta D. Thom. in particulari autem est Ordo Seraphicus, seu Religio

Minor. vti patet ex Regula sancti Francisci. Nam quæcumque continentur in ipsa, reducuntur ad tria vota Religionis (sicut præ scribit idem Angelicus Doctor sup. quæst. 186. artic. 7. ad. 2.) tanquam instrumenta præcisa perfectionis acquirendæ. Apud eundem quæst. 188. art. 7. ad. 2. singula perstringimus.

Quòd obedientiæ votum huiusce instituti perfectiorum, cum ceterorum aliorum Religiosorum (ceteris paribus) obedientiam antecellat: inde fit, quia Minorum Fratrum obedientia generalissima est: primò, quantum ad Sedem Apostolicam, cui omnimodam & absolutam præstant obedientiam: hinc verberis, cap. t. Regul. *Frater Franciscus promittit obedientiam, & reuerentiam Domino Papæ & Hierarchie, ac successoribus eius canonice iurisdictionis, & Ecclesia Romana.* & cap. 32. *Vt semper suis subditi & subiecti pedibus eiusdem sanctæ Ecclesie, stabiles in fide Catholica.* Secundò, ad suos Superiores: nam sub dicti præcepti vinculo suis Prelatis obdiere tenentur, non solum in ijs que promittuntur specialiter in Regula obseruare: sed insuper, in omnibus, quæ eis à suis præpositis præcipiuntur. Ait enim Seraphicus Pater, cap. 10. Regul. *Præcepto firmiter Fratris vniuersi, ut obediat suis Ministris, in omnibus, quæ promittuntur Domino obseruare: & non sua contraria auma sua & Regula iustitia.* Et hæc est illa, quam vocat D. Thomas, sup. quæst. 104. art. 3. ad. 3. obedientiam perfectam, cum iure perfectionis: quæ sola competit Fratris Minorum. Vide Aluarum Pelagium, libro secundo, de Plantis Ecclesie. capite telagelimo nono, circa medium.

Obijcies, Patres Societatis Ieso, æqualem finem cum D. Francisci a seclis habentes potioribus perfectionibusque vtuntur medijs ad eum finem assequendum: quæto enim votò lese adstringentes, speciale promittunt obedientiam Summo Pontifici, circa missiones ad partes Infidelium, seu hæreticorum: quæ de re Alphonsus Rodricus capite 3. præcis perfectionem. Christian. tract. 3. capite 11. Deinde, suis Superioribus, tantam præstant obedientiam: vt prouide circa meritò cognominati possit. Vide dictum Rodenicum, sup. part. 3. tract. 5. capite sexto: his autem sic breuiter respondemus.

Dato, quòd eundem fortissimè finem nobiscum: longè tamen dissimilibus, nunquam perfectis vtuntur medijs ad hunc finem obsequendum. Votum quippe Summo Pontifici ab ipsis emissum, nimis restrictum est. Primum, enim solum respicit missionem circa Infideles, vel Hæreticos. Secundò, quando id Summo Pontifici placuerit. At, non sic Minoritarum votum: absque iura vlla restrictione, sed limitatione, sed in tota latitudine: promittunt Sedi Apostolica, insuper & Ecclesie Romanæ obtemperare: vti patet ex prædictis. Ex quo apparet (inquit sanctus Bonauerus) quòd nulla Regula sit summum Ordinum subiecti, sicut Ordinum est Papa & Ecclesie subiectus. Nam est totus Clerus, & Religiosorum vniuersitas, tenentur firmiter Apostolicae Domini obedire: tametsi sanctus hinc debet votum adijcere speciale. Perfectior igitur Evangelij obseruatio, se suscipere in se, speciali obedientia ac reuerentia promittunt subiecti: nam se vniuersis a seclis sunt totius Ordinis Preteritorum, vtiem

§. 78.

§. 79.

§. 80.

vicem tenent omnium Fratrum, tam profectum, quam futurum: unde Summus Pontifex, sanctissimus Romanæ Ecclesiæ, fuit Frater Minorum specialiter, tametsi singulari hæc ipsorum, quàm etiam ex specialiter ad instituta & defensionem abstractis. Hæc ille in cap. 1. Regul. Franciscan. quem sequuntur omnes eiusdem Regulæ expositores: Beatus Bartholomæus Pisanus: B. Hugo de Digna: B. Ioannes de Peckano: Ludovicus Miranda: Antonius Cordubensis: Emanuel Rodericus: Serastius Myricanus: Ioannes Ruffinus: Nicolaus Albispina: Hieronymus Politianus: Sanctus Capucinus: Ludovicus Parisiensis, &c. quod etiam confirmatur à Clemente V. Papa in Clementina sup. Vide Aluarum Pelagium, lib. 1. de Planct. Eccles. cap. 67. & Solumium Commentar. in cap. 3. vit. S. Francisci.

§ 90. Quantum verb accinet ad Infideles: Summi Pontificis iussa hæc à Minoribus sunt expectanda: sed libertati eorum relicta est, ut quandoeumque voluerint ite inter Sarracenos & alios Infideles, petant licentiam à suis Ministris Prouincialibus, cap. 12 Regul. quo propter, mirandum non est, si ab initio Ordinis Seraphicus vsque nunc, Fratres nostri sic se mancipauerunt conuersioni Infidelium & hæreticorum, præ omnibus aliis Religiosis: ut nulla sit pars vel plaga, solumque in toto terrarum orbe, quod non fuerit ab eis peragratum, & sancti Euangelij luce perlustratum: propt̄ inferius ius in locis aperte, Deo dante, demonstrabimus. Porro Carmelites ex calcatis, perfectius ipsi Iesuiti hoc implent votum: latè id promittentes, cum obedientiam intendant eis. Videatur Ardinghellus in *Consequentiâ vite Thome*, capite decimo sexto; pag. 449.

§ 91. Denique, quo ad Superiores: ultra communem obedientiam obligationem, non amplius tenentur subsistere, quàm ceteri Religiosi: nisi fortè ex suis constitutionibus, quæ com non obligent conscientiam, nullam inferunt culpæ offensam. Ita Alphonsus Rodericus sup. part. 3. trad. 6. cap. 3. *Ad statum autem perfecti* (inquit D. Thom. sop. quest. 186. art. 6.) *requiritur obligatio, ad ea quæ sunt perfectiōis: quæ quidem Deo sic per votum:* Itaque Fratres Minores, potius perfectione obedientie voto, Prælati suis parent, quàm sequeuntur: qui nulla obligatione, præter communem astringuntur, velati à Dominicani: iuxta ipsum S. Thomam ibid. art. 9. ad 1. Ab obedientia ad castitatem deueniamus.

§ 92. Cernissimum est, votum castitatis, in hæc sancti Francisci Regula strictius contineri, & finibus eiusdem instituti magis esse congruum; quàm in aliis quibusvis Regulis Religiosorum omnium. Quandoquidem Regule Minorum, profectiores, non solum videntur castitatem seruare, vt ceteri Religiosi: sed præ omnibus illis, se ipsos etiam voto astringunt, impedimenta euitare: quæ eos à pura prædictæ castitatis obseruantia præpedire possent. Hæc enim, tria illis sub mortali culpa præcipiuntur, cap. 11. Regul. videlicet. Ne habeant suspecta consortia vel consilia mulierum: ne ingrediantur Monasteria Monacharum: neque fiant comparæ viorum vel mulierum. Quibus plenè satisfactis, clarum est, quàm liberi & expediti reddantur ad Deo, & proximum vilitati, vacandum. Vnde hoc modum, & essentiale instrumentum, ceteris (quæ talia coniungunt) perfectius esse dignoscitur; cum ad fines propósitos magis proportionatum existat. Addamus in horum confirmationem, id quod subditur à sancto Bonaventura, in a. sentent. distict.

vltim. quæst. vltim. in fin. in Regula (inquit D. Franciscus simpliciter præcipitur, quid illius Regula præfessores nihil amittit habeant proprium super terram simpliciter etiam præcipitur perpetuo continere, non solum ab aliis, sed etiam à suis fratribus, confertis & consiliariis: sed non simpliciter præcipitur suis Prælati obedire, sed in omnibus, quæ promittunt Domino obseruare, & non sunt contraria anima & Regula sua. Nescio si ad aliquod istorum votum, quorsum scriptum addere: in hoc ergo perfectiōis culmine, integritas est, quorsum terminare firmationem. Itaque si ad istam Fratrum Minorum castitatem nil addi potest, sed in culmine perfectionis stat (vt vult sanctus Doctor) perspicuum erit, potioribus modis vacare Regule Minoritarum alumnos.

Vltimo loco agendum est de paupertate: (*Votum § 94* enim continentia, ait D. Thomas sup. quest. 188. art. 7. ad 1. *promittit voto paupertatis: & votum obedientia præstat vniuersum,*) quæ admodum excelsa, imo sublimior, aliisque excellentior reperitur in Ordine hoc Seraphico. Vide Aluarum Pelagium, libro secundo, de Planctu Eccles. capite vigesimo tertio, sub initio. Nam status ille, qui magis tendit hominem absolutum & liberum à terrenorum omnium amore, & à noxia eorum sollicitudine, quæ nimis Dei amori aduersatur: & per consequens magis ad inherendum soli Deo per amorem conducit, ad proximumque charitatem inducit: conuenientiora vitæ, & propius finibus magis proportionata habet exercit: atque paupertas Minorica, ea est, ut eius professores nil penitus in terris habere possint, neque in particulari, neque in communi: de qua dicitur cap. 6. Regul. *Hæc est illa celsitudo altissimi paupertatis: quæ quos Fratres meos heredes & Reges Regni caluarum instituit: paupertas scilicet, vniuersis sublimatur, & stat.* Ergo, quantum est de se, amorem penitus omnem, & sollicitudinem remouet testatorum: prouidetque eius sectatores, facilius vacare diuini: & prædicationis Euangelij insistere haud dubium erit. Quamohem Nicolaus III. Pap. in præfata sua Decretali: *reclè intulit. Pater itaque Regulam, quæ ad absterationem habitandi, esse eum magis meritariam, quæ per ipsam professores ipsius, magis à temporalibus propter Deum, sicut prædicatur, eligitur.*

Nec, velim, putes, ed perfectiorem simpliciter dici Religionem, quod pauperiorem statum sequatur: sed quia, hæc summa paupertate, tanquam medio aptiori & magis proportionato ad finem suum, vititur. Iuxta D. Thomam, sup. *Non oportet (inquit) quod Religio tanquæ sit perfectior, quanti maiorem habeat paupertatem: sed quoniam eius paupertas est, magis proportionata sui communi & speciali. Et si dixeris, quod excessus paupertatis faceret Religionem perfectiorem, seruandum hoc quod est paupertas, non tamen faceret tam perfectiorem simpliciter: Posses enim esse, quod alia Religio excederet, in his quæ pertinent ad continentiam & obedientiam, & sic esset simpliciter perfectior: quia quod in melioribus excedit, est simpliciter melius. Superius ostendimus Ordinem Seraphicum excellere circa vota obedientie, atque castitatis: nunc quoque alias Religiones longè antecellere in voto paupertatis liquet ex prædictis: vt propterea sanctus Bonaventura asserent ad præstatam Franciscanam paupertatem nil addi posse, sed in culmine perfectionis consistere. Quod confirmatur, non solum ab omnibus sopractatis Regule Minoritana*

expositoribus: verum etiam ab exteris, nimirum sancto Antonino Aichespiscop. Florentin. tertia part. histot. Titul. 24. cap. 1. parag. 1. & 2. Iacobo Broulle Doctor Theologo Paris. in vita B. Archangeli Scoti, Capucini, cap. 16. qui & post Lessium, De Iustitia & Iure, lib. 2. cap. 41. disputat a. ingenue fatetur, quòd ceteris paribus, quòd maior est paupertas, eò Religio est perfectior. Post D. Thomam, opuscul. 19. cap. 6.

- §. 96. Perfectio status Minoritatis, sed dignosci etiam potest, (non quidem simpliciter, sed secundum quod) ex ieiunio frequentibus, oratione assidua, officio diuino die noctique publicè decantanti: asperitate vestium, vilitate habitus, pedum nuditate, labore continuo in Euangelio, & Sacramentis administrandis, &c. Non quòd potior dicenda sit Religio, ex hoc quòd habet ardiores obseruantias, D. Thom. sup. art. 6. ad 3. sed quia his Seraphicus Ordo vtatur, tanquam medius cingentibus & magis necessariis ad finem propositum. Vt cum, obijctis, *Corporalis exercitatio ad modicum utilis est, 1. ad Timoth. 4. v. 8. vnde D. Augustinus, soper illud Matthæi 11. vers. 12. A diuibus laetantur Baptistæ Regnum caelorum vnum patitur, &c. sic ait, duo sunt abstinentsia & tractus genera: vnum corporale, aliud spirituale, corporale est, &c. Alterum abstinentsia & crucis genus est pretiosius atque sublimius, mentis animi regere, &c. Item. 10. de Sanctis, qui est primus de D. Ioanne Baptista. Ideoque Societas Iesu, secundum, tanquam quid perfectius suscipit, scilicet spirituale genus mortificationis: primum relinquens libertati vniuersusque voluntatis, vti minus necessarium. Intra Alphonsum Rodericum, sup. part. 2. tract. 1. cap. 2. in quo quidem secundo mortificationis genere, ponitur aliud tam arduum, ac difficile: nempe detectio omnium errorum, imperfectionum, &c. (quorum scientia extra Confessionem Sacramentalem habebitur) superiori à quolibet facienda, pro ammonitione, seu correctione delinquentium: teste eodem Rodenco, sup. & part. 3. tract. 8. art. 6.*

- §. 97. Quibus hec ita respondemus: primo, hunc sermonem mendosè D. Augustinus attribuit: protode à Doctoribus minime relatum inter opera tantum viri, sed seorsim repositum. Alij vult esse S. Leonis Papæ, vti Ioannes Vualdus: de vera constitutione, cap. 66. post med. sed demas ipsum fuisse opus S. Augustini: quid inde sequatur nobis contrarium, omnino non video. Sanè haud difficile occurrendum erit: si consideretur, qua mentis Apostolus, & sanctus Augustinus ea sunt affati. Volunt quippe dicere hæc duo mortificationis genera differre inter se tanquam magis & minus: sicut & inter vitam contemplatiuam & adiuam eadem distinctio reperitur. Itaque mortificatio spiritualis potior est, atque perfectior, quam corporalis maceratio, si diuinitatem impeditur. Quòd si quis spirituales hanc solam modò mortificationem specialitè assumeret, sibi persuadens aliam huius fore necessariam ad perfectionem, nullà que corporali maceratione prædicè indigere: nonne huius mente captum putaret? Qui autem fuit Christi, carnem suam crucifixerant, cum vitis & conuulsis. Galat. 5. v. 24. Ego vtiar se terra, non quasi in incertum: sic pugno, non quasi aërem verberans: sed castigat corpus meum, & in seruitutem dedigo. Corinth. 9. v. 26 inquit D. Paulus. Certe dignior mortificationis genere, incipiendi est colluctatio nostra: à his gradum salutare, valde periculosum est, nec securum: vitæ progressiendum est ad iuratum operum penultima: aliter dicitur aëmem verberare, & in incertum currere: ubi namque impetabitur

tur illud Apostoli. Hebræor. 12. vers. 4. Nondum enim vsque ad sanguinem restitisti aduersus peccatum pugnam.

Ducimus igitur Ordinem Franciscanum, non vnum §. 98. solum, sed præfata duo assumptis mortificationis generibus: spirituale quidem & corporale, vti satis cooriat, ex Regula Minoritica, maxime cap. 1. a. 3. 10. & 12. nihilque corporalis exercitij agere, nisi altitè præsupposito, seu per respectum ad aliud: ita vt vnum sine alio minime acceptet. Quate is Ordo potior atque perfectior conuenitur, quam quilibet alius, quo his duobus mortificationis generibus seu iunctum vtatur, vel non vno quòde percurrit: vbi constat de Societate Iesu iuxta Iacob. Bronsium, sup. Quartum vè ad illud tam arduum, nempe detestationem errorum, &c. Superiori faciendam in eadem Societate: nil noui cantaret. Tritum est enim hoc genus mortificationis inter proficos Religiosos, præcipueque in nostro Ordine Minoritico assuetum: prout ipse Alphonsus Rodericus fatetur, part. 3. sup. & Nolite, in Expositione cap. 10. Regule Franciscæ, declarare.

Perfectio insuper huiusmodi Seraphici Ordinis def. §. 99. sumi potest, ex ipsius institutione & approbatione: non quidem illa comuni, quæ quilibet perfecta Religio approbat ab Ecclesia, sed singulari, ac priorius cœlesti instanti. Toties rei seriem nobis explicat sanctus Bonaventura, cap. 4. vii. D. Franciscus, vt verbis. Cum autem, dilatata iam Ordine, viuendi forma per Dominum Innocentium approbata, diffiniret per successorem ipsius Honorium in perpetuum facere roborari: bus infundis fuerat à Deo reuelatus commentum. Vnde dicitur si quidem sibi de terrarum partem subleuissimas collegisse, multaque famelicis Fratrum ipsius circumstantibus dederit vtere. Cuiusque motus tam tepidis distribuit sermone, ut seris inter manus existerent, vix et desuper ait: Franciscæ, vnum de motis omnibus huius factis, & manducare videntibus vobis. Quis id agere, quæque illud non deuotè respiciat, aut receptum contemnerit deum, maxè lepra infectis, notabilis apparebit. Reicit nam hæc omnia vix sanctus factus, dicens se non percipere mysterium vobis. Sequitur vèrò dicit, cum vix in statione presserit, huiusmodi vobis de caris delapsam audinis, Franciscæ, mota præterit auidis, verba Evangelica sunt: hystia, Regula: lepra, insignita.

Valem igitur confirmandam Regulam, ex verbis §. 100. Evangelicæ egregiæque, personis traditam, ad comprehendendam formam, iuxta quòd distabat monstrata vix, redigere: in monitum quendam, cum duobus factis, Spiritus sancti doctrine, censendi: ubi patet textum contentis & aqua, seruans, consensu eam fecit. Quendam quod orans diuini sibi spiritus succubebat. Item, cum de monte descendens, seruandum suo v' caris commisit, & ille panis lapsus diuini adhereret per incertam prædium, iteratè sanctus vix ad locum solitudinis rediit, eamque multas prius, ac ex ore verba suscipere, aliud repaui: & per supra dictum Dominum Papam Honorium, etiam Pontificatus illius anno, sicut optinet, ab omni confirmari. Ad cuius obsequium Fratres seruetur inditens, dicitur sibi ubi passis secundum iudicium propriam: sed omnia sic scribis feceris, sicut sibi fuerat diuinitus reuelata. Quod vix certis iustis testimoniis dei patet admodum claris diuini iustissimis & signata Dominus Iesu, dicitur Deo vix, tanquam Tulla summa Pontificis Coris, ad confirmatum omnium dem Regula, & commendatum. Auctor: sicut post suarum erratum vix in inferis dicitur.

Eadem ac elevantur B. Bartholomæus Pisanus, lib. §. 101. 1. Conformiat. fruct. 9. part. 2. B. B. Leo & Bonus sancti

sancti Francisci comes, in Legenda ipsius. D. Bernardinus Senenf. tom. 3. disputat. de obedientia, art. 3. limite 1. S. Brigita lib. 7. Reuelatio. cap. 30. B. Aluarus Pelagius lib. 2. de Planctu Eccles. art. 61. Ambrosius Carbennus, in Controuersia exorta inter Prædicatores, & Senenfes cap. 4. ante med. Tostimanus lib. 1. histor. Seraphic. Ioannes Piramus in Tract. super Dispensation. Fratrum Minor. consil. 3. in Cotrolatio Responsum : & in Ordine 4. Gonzaga part. 2. Origin. Seraphic Relig. sub init. Plarus lib. 1. de Bono Itatus Religios. cap. 25. Marcus Vlyssiponens. 2. part. Cbronice. Minor. lib. 1. cap. 7. Ludouicus Robolledo ibid. cap. 4. B. Casarius Aspiza: Corduba in Explication. Regul. Minor. quæst. 1. Introductoria. Ioannes Rouffierus : Nicolaus Albasina, &c. in Notis ad Regulam Franciscan. in præfat. Wadinghua tom. 3. Opusculot. D. Francisc. in Argumento Regulæ 2. sancti Francisci Item tom. 1. Annal. Mio. ad annum 1225. par. 2. 9. 10. & 11. Alphonsus Rodericus part. 1. præf. perfection. Christian. tract. 4. cap. 20. Sedulus in Notis ad vitam D. Francisci. Magister Robertus ferm. de Landibus S. Bonauentur. Episcopi, extrat tom. 7. operum ipsius Seraphici Doctör. in fine. Emanuel Rodericus tom. 1. quæst. Regulat. quæst. 4. Quorum testimonio, liquod præter, Regulam ipsam Minoricam ad Spiritus sancti instigatum, & intentione motione scriptam esse: immo & ab eodem ipsi D. Francisco reuelatam.

Attamen, illud minus receptum habetur ab ipso Alphonso Roderico, sup. vult etenim maiore testimonio comprobatum fuisse institutum Societatis Iesu à B. Ignatio, instigato Diuino fundatum: eò quod, inquit, id institutum fuerit intra Bullas Pontificias Gregorij XIII. cera & plumbo sigillatas. Idipsum tenet Nigronius in Commentar. ad Titul. part. 1. Regul. Commun. Societat. Iesu, par. 7. 14. 25. &c. Quasi verò Diplomata Pontificia detinet pro confirmatione præfate institutionis cælestis Regulæ Franciscanæ; huic nempe notæ assertioni adhiplulantur quamplurima sumorum Pontificum sacra testimonia: quorum Bullas reperies apud Emanuelem Rodericum Minoritam: in eo opere, quod propterea *Bullarum* nuncupauit: & pro Gregorio XIII. legas Gregorium IX. in cap. 1. Regul. Minor. nec omittas, quæso, Decretalem Nicolai III. Pap. superiùs à nobis allatam: par. 2. 5. &c. que cum Iola sit intra corpus Iuris Canonici recensita: maioris auctoritatis pondere ipsum Alphonsum Rodericum agrauabit atque Nigronium: necnon suasigena adiuuante, horum certam liquecet & plumbum.

Denique habitus Minoriticus non paruum adfert excellentiam, perfectionemque tribuit ipsi Ordini Franciscano, præ ceteris aliis Religiosis. *Determinatio autem habitus* (inquit Angelicus Doctör sup. quæst. 186. art. 7. ad 2.) *pertinet ad vniuersa tria vicia, & tempus signum obligatorius: vnde habitus Regularis simul datur, vel benedicitur cum professione:* cum igitur Religio Seraphica alius perfectior existat: tum ob præstantiorem finem, tum propter potiora, aprioraque & quamplurima media, quibus vitæ ad eum finem assequendum; haud mirum est, si habitus Minoriticus ceteros antecedit, in eodem genere. Habitus etenim Franciscanus austerus est, pauper & vils: humilitati ac penitentia magis ac commodatior: ex eo maxime, quod Religio sit itatus penitentia, & contemptus mundanæ gloriæ. Qui enim humilitatem, penitentiam, &c. prædicat: habitum Penitentia, humilitatis, &c. præterdat, congruum est. Vide D. Thom.

sup. quæst. 187. art. 6. vells igitur Nouitium in Ordine Seraphico, talis est, ex cap. 2. Regul. *Ystia concedantur capanni probatissimi, videlicet, duas tunicas sine capitis, & singulæ, & brachis, & raparum usque ad singulam Profecorum verò hic est habitus. Et illi, qui iam primis obediatis, habeant vnam tunicam capitis, & aliam sine capitis, qui voluerint habere. Et Fratres omnes vestiantur vtilibus indumentis: & possint ea repetere de sacris, & alijs, cum benedictione Dei. Quæ Seraphicus Pater D. Franciscus adhuc confirmat in suo Testamento: dicens, *Et crasiam vestiam vna tunica, intus & foris repetata (qui voluerint) cum singula & brachis, & molibamus plus habebant* hincque Fratibus interdicitur luxuriamna, cum iux, siue carniolæ, suboculæ lanæ vel linæ: Femurilla, coraces, gippinos, calcemata, calixæ, vdones, &c. quæ enim non conceduntur, censentur prohiberi: iuxta Regul. Iuris, & vbi aliqoid alij generaliter prohibetur, quod expressè non conceditur: intelligitur denegatur, ex Declaration. Clement. V. sup. cap. 4. par. 1.*

Hoc tamen genus vestimenti, quo D. Franciscus §. 104. induebatur, minime aride Bufaco lib. stat. Regul. cap. 5. de statu Monachor. iudicatur, vt minus conuenientem, haud competere Religiosis inter homines conuersantibus: vnde Alphonsus Rodericus sup. part. 2. tract. 1. cap. 7. 22. Societatem Iesu, vestem a sumptibus communem ad finem sibi propositum. Verum eorum rationes audiamus. Prima est, quod Societas ipsa arbitratu tali habitus communi, viam sibi faciliorem parati ad finem suum assequendum, tum circa propriam vitæ perfectionem, tum circa proximi salutem. Secunda est, ratione temporis, quo societas erat instituta, quando o Lotherus, alijsq; hæretici, Religiosos ita perlequebantur, vt de eorum habitus summo odio detestarentur: ad quorum conversionem hand parum conferebat, alio vells genere indui. Tertia est, propter maximorum sceleris utiq; vitiorum salutem facilius adipiscendam, qui ob habitus rigiditatem, forsitan deterenti forent: arbitrarios talem in Religiois austeritatem, qualem in vestitu conspicerent. Quarta est, vt omnia omnibus factis, commodius omnes Christo lucrifacerent: exemplo Saluatoris vitam communem docentis, magis quam austeritatis Ioannis Baptistæ suscipientes. Hæc ex eodem Alphonso Roderico, sup. quem sequitur Nigronius in Commentar. ad Regul. 19. Commun. Iesu, par. 18. & 19. & sequent.

Sed, vt ad singula respondeamus, miror impetitis, §. 105. quomodo vestimentum sancti Francisci sic foras oculis appareat fordidum, vt illud iudicet, non nisi Religiosis solitariis, proprium ac peculiare: minime autem aptum; nec conuenientem intrer homines conuersantibus: cum Cbristus, Apostoli, & eorum imitator D. Franciscus, inter homines conuersati sint, licet vltæ rudi amictu contecti: nec dedecet Religiosos talis vestitu incedere, immò maxime illis competet, horum prouocatur exemplo. Hallucinatur itaque Balfus (vt apprime notat Iacobus Brouffus sup.) vile pro fordidò reputans, etenim toto cælo differunt: qua dære videndus est D. Thom. sup. quæst. 137. art. 6. Fateor equidem Seraphicum Patrem, vilem, asperumque habitum detulisse, sed nunquam fordidum aut inhonestum: quare talis habitus meritis vilius est admirabilis Benedicto Ferdinando in Genesim toen. 1. cap. 4. scd. 22. numer. 8.

Quantum verò ad primam rationem Alphonsi Roderici, illam opinor veterum respectu mediorem ac per-

fectionis vitam Societatis Iesu: At, cum Seraphicus Ordo mediis vitæ porioribus & consociationibus ad finem suum: ut superius probavimus necesse est, ut & alioquin, etiam in habitu pauper, asperio, & vili, vitam præstet perfectionem. Nulli etenim dubium est; quin Religio, quæ eo vestita induitur, sit, cæteris panibus, alia non vixit perfectior. Quod siquid constat in hac nostra Religione Seraphica; maxime si propriam virtutum profectum spectes, promouerique salutem. Nondum completus est primus contentatus ab interceptione Societatis Iesu: diligenter, velim attendas, si eo in anorum spatio, illa societas tot virtutum indicia, perfectionis incrementa, sanctitatisque culmina ediderit? si tot Martyres, Cardinales, Episcopos, Doctores, Confessores, Virgines, aliosque Sanctos ab Ecclesia Canonizatos proleunt? præterea, si tot Infidelium, Paganorum, & aliorum hominum salutem, tali animi constantia, talique charitatis ardore, & vitæ contentatione, & erumque omnium abdicatione acquisierit? si tot denique populorum, nationum, ac terrarum spacia, Evangelii disseminandi caulis, illustraverit: sicut communis in primo illo contentato, seu (ut cumque volueris) in hoc vltimo contentato Seraphici Ordinis. Quæ cetero omnia attribuenda sunt ipsi modis quampluribus, posterioribusque perfectioribus: quibus supremo fauente numine, hæc sanctissima Religio Minoritana, vitæ ad suam finem. At de his aliis.

- §. 107. Porro, quo ad 1. & 3. rationem Rodenci: fatore societatem veli permissum habere, ea via tutus incedendum inter hæreticos non fit Religio Minoritana: quæ palam & publice atque intercepte, hæreticos, Paganos, Schismaticos, aliosque Ecclesie inimicos, aggressa est, conuertitque ad Christum, licet vili, rudi, pauperæque habitu induta: veluti ovis inter lupos cõstitit ablegata: cuius habitus etiamnum hodie, sic in veneratione habetur, ut Turcis, Barbaris, Peris, Indis, Japponis, Chinis, Hæreticis, atque Schismaticis, seu filis Christianis; non ita exolus existat, sicut alius cuiusvis Religionis, maxime Iesuitæ. Nec habitus igitur Minoriticus impedit à conuersione Infidelium & Hæreticorum, seu detrahit à salutari penitentia peccatorum: quinimò maxime confert, & vitæque sibi inopere inuicem: quod clarè conspicitur ab initio nascentis Ordinis Franciscani: ut ex his liquido constat, Societas Iesu, haud proprium esse munus, versandi cum hominibus & agendi familiariter: ut pueri Nigriticos, Commentarij ad Regul. 4. 1. Communi. docet. Ies. par. 8. Quæ de re Jacobum de Vitriaco, natione Galliam, S. R. E. Cardinalem, & Episcopum Tusculanum audiamus: testis est enim oculus, picque ac lacrimæ obicit circa an. 1240.

- §. 108. Præsertim tribus Eremitarum, Monachorum, Canoniarum, Religionibus, ut regulariter vitam suam quadrata fundamētis in soliditate sua firme subsisteret: addidit Dominus in diebus istis quartam Religionem institutam, Ordinem scilicet, & Regulam sanctitatis. Si tamen Ecclesia primitiuam statum & ordinem diligenter attendamus: non tam inuicem addidit Regulam, quam veterem renouari, peccatis recitari, & post mortuum suscitari Religionem, in re ipse mundis tendenti ad occasum, immo in tempore huius prædicanti: ut contra. Ant. Christi periculis se tempore, non ut abletis prepararet, & Ecclesiam per amicum fulceret. Hæc Religio, verò pauperum Circumflexi, & Ordo Prædicatorum, quos Fratres Minores appellamus, Verè Minores, & omnibus huius temporis Regularibus in habitu, & indute, & mundi reimpertum humiliter. Habent autem unum summum Patrem: cuius mandatis & Regularibus institutis reuerenter obedunt Minores Tri-

res, quæque eiusdem Ordinis Fratres, quos per diuersas mundi provincias, causa prædicandi & salutis animarum ipse transfudit. Ad hunc autem primitiuam Ecclesie perfectionem, pauperitatem, & humilitatem in se reformare debet. Interpretantur, quos Evangelici fontis aquas cum hinc & ardeat spiritus haurientes, quod non solum Evangelii præcepta, sed & consilia, vti cum Apostolicam expressit immutantes, modis omnibus adimplere labant: omnibus, qui possident, renouantes, se ipsos abnegantes, crucem sibi tollentes, unde nudum se querunt; relinquuntque pallium cum Joseph, & hydrium cum Samaritana: expediti erunt, ambulantes aut faciem suam, & non reuertentes: posterius oblitus, in sinistram semper & passibus cauentibus extenduntur: volantes vti: vites, & sicut columba ad fenestras suarum ne mors per ipsas intrare valeat, cum omni diligentia & cautela procedunt.

Regulam autem ipsorum Dominus Papa confirmauit: §. 109. etiam auctoritatem prædicandi ad quasvisque vicinas Ecclesias, concessit: Prælatum tamen licet reuerentiam respectu confusus, distinxit autem hinc ad prædicandum: tanquam ante factum Dominum, & ante secundum eius aduentum Ipsi autem Christi pauperes, neque facultatem in via portant, neque pecuniam, neque pecuniam, neque si sine pecunia aliquam rem suam, non possident: animam, neque argenteum, nec calciam in pedibus suis habentes: nihil enim huius Ordinis Fratres licet aliquid possidere. Non habent Monasteria, vel Ecclesias, non agros, vel vineas, vel animalia, non domos, vel alia possessiones, neque vbi que volunt. Non renouant pellibus, neque lintem, sed ieiunando immo lanæ caputatum: non cappi, vel pallii, vel cucullis, neque alios præfatos indumentis vestimur. Si quis eos ad prædicandum retinerit, mandantes & huius, qui a apud illas sunt. Si qui eis aliquid misericorditer contulerit: non referant in posterum. Semel autem vel hinc in annos, tempore certo, ad locum determinationis, generale Capitulum celebratum consentiunt: exceptis his, qui nimis reuerentiter erunt, vel maior interpositio separantur. Post Capitulum iterum ad diuersas regiones, provincias, & ciuitates: duo vel plures pariter & superiores ipsi mittuntur.

Non solum autem prædicantibus sed & exemplo vti §. 110. sancta, & conuersationis perfectia: multas, non solum in inferioribus Ordinis hominibus, sed generosis & nobilibus in modis conuersionis inuicem: qui relictis oppidis, & castellanis, & amplissimas possessionibus, temporales diuitias & spirituales: saltem commeteret commiserunt: habitum Fratrum Minorum, id est, tunicam, vti prædictum induuntur, & suam, quæ accinguntur, assumunt. Tempore enim modico ad id multiplicati sunt: quod non est aliqua Christianorum provincia, in qua aliquos de Fratribus suis non habeant: qui in seipso, vel in suspensulo mundi summo non dantur venientis, contemptum oculis respicientibus: præferunt: præfatum cum vult ad Religionem suam transeuntem primum elidant, in matrimonium, vel aliqua Religione fuerit ablegati. Tales enim hinc licentia viximus, vel propositum suum, sicut ratio exigat, nec vultus, nec debet recipere. Alios autem omnes in amplitudine Religiosorum tantis confidenti: absque vlla contradietione molestia suscipiunt: quanti diuisa monasteria esse conuenientes, unde eos Dominus suscitare debet, non seruidant. Ipsi enim sanctulum cum tunica venientibus ad salurgentes, quod reliquum est superæ prædicantibus relinquunt. Ad hoc autem ministerium suum Dominus in hoc saculo exemplum restituit, & in via hac, quæ prædicantibus super ipsos oculos suos: quod in eis ad litteram complectim arguimus, quod scriptum est: Dominus amat peregrinos, & eis respiciat, & vestitum, si tunc enim scriptum est, à quibus suspensulata absequuntur, vel chemo syna serui Dei suscipere non recusat. Non solum autem Cõsistitiales, sed Saraceni,

com, & obsecrabat: domus, eorum humilitatem & perfidiam admittentes: quando contra adicationis ad ipsos interceptis accedens, gyato animo accessaria providentes, libenter accipimus.

§. 111. Vidimus primum huius Ordinis Fundatorem Magistrum, cui tanquam Summo Priori sui omnes alij obedunt, virum simplicem & iocundum, dilectum Dei & hominibus, Fratrem Fratrum nominatum, ad sanctum christianum excessum, & fratrum spiritum ipsum suscipere: quid enim ad exercitum Christianorum ante Damiatum, in terra Aegypti decessisset: ad Soldani Aegypti castra interceptus, & fides ebyr communitatis accessit. Quem cum in via Sarraceni tenuissent: egi sum Christianus, inquit, Ducite me ad Dominum vestrum. Quoniam autem ipsum petisset, videns eum bestia crudelis, in aspectu viri Dei in mansuetudinem conversa: pro die aliquid ipsum hinc & sine Christi fidem pro adicationem attemperant audiam. Tandem vero interitus, ne aliqui de exercitu suo, verborum eius efficacia ad Dominum converterent, ad Christianum exercitum petissent: cum animo reverentia & securitate ad nostrum castra redire precepit, dicens in hoc Ora pro me, ut Deus legem illam & fidem, qua magis tibi placet, mihi dignetur revelare. Sarraceni autem omnes praedicti Fratres Minores, tanquam de Christi fide, & Evangelica doctrina, praedicantes libenter audierunt, quosque Malabaris, tanquam mendaces & perfidos, praedicatione sua manifeste contempsit. Ex eorum autem impio verberante, & nisi Deus mirabiliter protegeret, pertrahentes, de civitatibus suis expellunt.

§. 112. Hic est Fratrum Minorum sancti Ordinis, & Apostolicorum virorum admiranda & imitanda Religio: quae Dominum contra perditionem suam Antichristum, & eius profanos discipulos, credimus in diebus nostris suscipere. Qui in templis Salomonis tanquam sortis Christi milites amboando, & de porta ad portam cum gladio transiundo, super muros Hierusalem constituti sunt: dicitur in nomine ad Divinum laudium, & sancti exhortationem non cessantes: vocem suam quasi tubam in fortitudine exaltantes, & facientes vindictam in nationibus, in reprobis in populo: & gladius suus non prohibentes in sanguine, multantes, & manducantes, eum committentes civitatem, & sanctorum patrum virtutes: qui tanquam sal terra tribus in aetatibus & saeculis condentes, carnes desiccant, verminum patredinem, & vitiorum fetorem amoventes: & tanquam lux mundi, multos ad sanctam veritatem illuminant, & ad servitium caritatis accendunt & inflammant. Hic autem perfectioris Ordinis, & Spiritus clarioris amplius sublimis, & imperfectis congruere non videtur: ne forte de splendore maris in naviis, & facientes operantem in aquis multas, fluctibus procellis involvunt: nisi federis in civitate, donec induantur virtute ex alio. Hic illo cap. 32. hultor Occidentis. Vide eundem Epistolam ad Religiosos & familiares suos Lotharingos.

§. 113. Authorem Gallum confeximus, extero praebemus nunc audiam: nimirum Mattheo Parisio, Monacho Anglo. Sub his diebus, praedicatores, qui appellati sunt Divites, faciente Papa Innocentio, subdit emergerunt, tertiam replerunt: habitantes in urbibus, & civitatibus domus & septem, nihil omnino possidentes, de Evangelio viventes, in vita & veritate paupertatem amittunt praesentes, unde pedibus insidentes: maximum humilitatis exemplum omnibus proboverunt. Divites autem Dominicos & septimos, de suis habitaculis exentes, praedicantem in Ecclesijs parochialibus Evangelium verbi, dicentes & habitantes, quae ad illas erant, quibus officium praedicationis impendebant. Qui in verum christum

contemplatione, tantum perfectiores invenit, quantum Arcibus praefatos sacris, & carnalibus delectis conturbant alienis. Nullum enim alioquin pro eis usque in crastinum reserant. Ut paupertas spiritus, quae vivet in mente, a se hinc & habitis omnibus immovet.

Ad idem & duorum Summorum Pontificum §. 114. Diplomatata: quibus manifeste docetur, quale officium per universum mundum tuce exercerent Fratres Minores: et si paupere, vili, rudique habitu induti. Primum erit Gregorius IX. Pap. in hac forma. Gregorius Episcopus, servus servorum Dei, venerabilibus Fratribus Archiepiscopis & Episcopis, et dilectis filiis Abbatibus, Prioribus, Decanis, Archidiaconis, Plebanis, Archiepiscopis, & aliis Ecclesiarum Praelatis, ad quos litterae istae pervenerint, salutem & Apostolicam benedictionem. Quoniam abundantius inquirat, & refriguit charitatis plenitudinem, faciem Ordinem dilectum suum Fratrum Minorum Dominici suscipiant: qui non quae sua, sed quae sunt Christi quaerunt, tam contra profanos hereses, quam contra pecces alias mortiferas, extirpandas se dedicant: etiam evangelizationis verba Dei in professione voluntaria paupertatis. Nos igitur sanctum eorum professum, & necessarium ministerium sanare curamus, praedicatores, & necessarios vestri a ministerio duximus commendandos, ubi statum vestram regentes, & existant in Domino, ac per Apostolica verba scripta mandantes: quatenus dilecti filii Fratres vestri memorati, pro reverentia divina, & nostra, ad officium praedicandi, ad quod sunt ex professione sui Ordinis deputati, benignè recipere procurati: ac populo vobis commisso, ut ex vestris verba Deservent deus suscipiant: amoventes, ut ex tunc in sui necessitatibus liberaliter assistat: ut impediat, quomodo illi, qui ad praedicationem eorum accesserint, tunc etiam Sacerdotibus: vales peccata confiteri: quatenus ad praedicationem vestri exhortationibus preparati, tanquam bonis fructibus terra, pro peccatorum tribuitur incipiant fructu: germinare virtutum: & dilecti Fratres pro operam suorum vestrum, suscipere ministerio eiusdem saltem commendandos, optatum reverentis sui labori fructum & suum, salutem videlicet amoventes, & est. sub Datum Viterbis, 11. Calend. Iunii, Pontificatus, ann. 11. Huiusmodi Bullae meminit Nicolaus Albaspinus, in Notis ad capit. 9. Regul. Minorum. & Wadinghus tom. 1. Annal. Minor. ad annum Christi 1237. par. 19.

Alterum Diploma Pontificum quod Alexandri IV. §. 115. Papae eiusmodi tenoris. Alexandri Episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis, Fratribus de Ordine Dominici, in terra Sarracorum, Paganorum, Graecorum, Ebraeorum, Cumanorum, Aethiopyum, Syrorum, Hyberorum, Alenorum, Georgianorum, Gothorum, Zethorum, Ruthenorum, Latobanorum, Nubianorum, Nestorianorum, Georgianorum, Armenorum, Indorum, Nestorianorum, Tartarorum, Vugarorum, maioris Vugariae, Christianorum Captivorum apud Tuncas, aliarumque Infidelium nationum Orientis, seu quorumcumque aliarum partium, proficiscens: salutem & Apostolicam benedictionem. Cum huiusmodi videremus, &c. sub Datum Vitebij, 13. Calend. Maij, Pont. an. 4. id est, an. 1258. Aponit hic Bulla Albaspinus, sup. in capite 12. Regul. Minor. Ignatius le Gault, de Sanctitat. Eccles. Roman. capite secundo, par. 2. ante medium. Wadinghus, sup. tom. 1. Annal. Minor. ad annum 1238. par. 2. qui & similes litteras Gregor. IX. refert tom. 1. ad annum millesimum ducentis trigefonum tertium, par. 3.

- §. 116. Denique ad vitam Alphonsi Rodolphi rationem, concedimus Christum, communem dixisse vitam in terris, quam & Apostoli fecerunt: iuxta D. Thom. 3. part. quæst. 40. art. 2. Attamen rebus pauperibus & vilibus Saluatorem, animum dedisse, vnumque fuisse, constat, tum ex quodam sermon. Conclij Ephesini. *Omnia pauperi & vilis elegit, amara medicata, & plumbis obstruit; ut diuinitas cognoscatur orbem transformasse terrarum, propterea pauperum vitam elegit matrem, pauperum vitam, genus sui precium, & hoc tibi exponit presepi.* Vbi recubuit vilis in panibus, sed pretiosus in stellis, ait D. Fulgentius sermon. 8. qui est de Epiphania, subinit. tum ex D. Christofomo, homil. 33. in Mattheum circa med. *postquam (inquit) apparuisset Iesus, predicauit cum Ioannc Baptista; ut facili suscipibile esset reuerentium, ipse apparente, & in vili reuerentia manifestate. Ita curia vili vobis annuntiabat formam cum omnibus Christus: ut Samaritana, iudei, & Pharisæi cum magno ausu auderent se appropinquare & loqui.* Quod D. Thomas sup. art. 1. crudè roganatur: vnde Sancti Patres, hoc Christi edocti exemplo, sanxerunt in Ordine S. Benedicti atque Cluniacensi, & Cisterciensi, vt peo habitibus Religiosorum sumeretur, quod vilis comparari possit iuxta D. Bernardum in Apolog. ad Guillelmum Abbatem post med.
- §. 117. Quamdi Fratres minores tantæ perfectionis statum, Dei emulatione, non amplexabuntur: quippe qui Christum Saluatorem habeant proximum, & totius perfectionis atque Religiosorum exemplar: quam verbo & exemplo docuit. Vt iunior deinde Apostoli & Discipuli: ad quibus, post Ascensionem Domini in cœlum, omnis Religio suspexit originem: quos etiam voto ad eam perfectionem se obligauit: docent Beatus Augustinus lib. 17. de Ciuitate Dei cap. 4. D. Thomas 2. 2. quæst. 88. artic. 4. ad. 3. & quæst. 188. art. 7. in corp. ad fin. Bellarminus de Monachis lib. 1. cap. 5. post med. Aluarus Pelagius lib. 2. de Placitis Eccles. cap. 56. Suarez tom. 3. de Relig. lib. 3. cap. 3. Waldensis lib. 1. de Religion. Sacramental. cap. 53. & seq. & alij. Indèque vique ad nos hæc coelestis profusus intuitio emanauit, teste Diuo Bernardo Abbate. In Apologia ad Guillelmum Abbatem, longè post med. *Heu miserum, qualem oueque Monachum! cur adhuc vno videre ad id deuenisse Ordinem nostrum; Ordinem, scilicet, qui seclitice, qui primus fuit in Ecclesia; imò, à quo caput Ecclesia, quo nullus in terra similior Angelicus Ordinibus, nullus vicinior est, quo in vltis est Hierosolimitæ mater nostra, sine ob decorem castitatis, sine propter charitatis ardorem: cuius Apostoli iussimus est: cuius in quo Paulus iam sapè sanctus appellat, subleuare existens. Eadem latius profecit exempla ad Fratres de monte Dei cap. 1. Idemque omnino sentiendum de Ordine Franciscano superius vidimus §. 3. & 4. ex dictis Nicolai III. Pape.*
- §. 118. Neque verò Deus per voces & scripta solum scriptorum Catholicorum, atque orthodoxorum Patrum; sed etiam ipse per se, sanctiatur atque præstante Ordinem Religiosorum testimonium tulit. Quod enim de hoc vitæ genere Deus censet, testatur in primis, diuina ille, amplifsimæque promissiones, quæ partim in prophetis, partim in Euangelio exstant; quibus (Matth. 19. Marc. 10. Luc. 19. Itaq. 56.) contemplum in hoc sæculo, si des honoraria in iudicio, locus & nomen in Regno cœlorum sit, humis disciplinæ cultoribus, Dominius pollicetur. Testatur deinde hoc idem diuina signa, atque prodigia. Certè enim post Apostolica

tempora splendore inaximorum signorum, iudicio ostentatæ, semper clarissimi habiti sunt, magnus Antonius, uterque Zacharius, Hilarius, Bonedictus, Bruno, Bernardus, Franciscus, Dominicus, & c. Quæritur igitur, & quomodo prodicæ est audacie, sanctissima instituta, à Deo ipso, de celo, signis atque prodigijs clamante, & approbante confirmata; adhuc tamen nimis obfirmatis contemtu, improbate, reuente, conspice, lacerare: quæ eam tua sunt, intelligi profectò facile potest, si causam Religiosorum cum Ecclesie Catholice causa esse conuincam: vt nemo vquam Ecclesie hostis fuerit, qui non bellum eodem tempore Monachis omnibus induxerit: vt testè collige Bellarminus lib. 2. de Monachis in præf. Verùm, eam portè infen aduersus Ecclesiam, Christo autpante, perualere non possit: nec contra vitam Religiosum ea in Ecclesia fundatam, atque cœlestis plantatam; aduersariorum tela vibrata perualere, credibile est.

Ea propter D. Franciscus, sic Summo Pontifici, & Ecclesie Romane, omnium aliarum matris, Ordinem Minorum subiecit, & tanquam capiti membrum coaptauit: vt ad id voto perculari cunctos sui iudicij alumnos oblectaret. Quæ de te sup. §. 8. & 10. Solebat etiam Seraphicus Pater Fratres suos ita commone. *Mater omnium Ecclesiarum, Fratres, est Romana: & Domina omnium est Religio, valem, & recomendabo Fratres meos sancte Ecclesie: cuius potentia vix præcellat vniuersi, & Filij Dei in eterna salutis augmentum vixque plena gaudeant liberate. Recognoscant ex hoc filij dulcis beatifica matris, & specialis deuotione, semper ipsa reuerentia de vestigio completantur. Nouerit, ipsa præteget, in Ordine malis occupis: nec filius Belial per vnum Domini personam impunit. Pauperitatis vestigijs ipsa sancta Ecclesia amulibus gloriam: & humilitatis præsentia per superbia nihilum offuscari non sinit. Charitatis & pacis vincula in nobis seruabunt illata: censura strictissima perueniens discedentes: Emancipata pariteri obferuata sacra continent in eius aspectu floribus: nec odorem vitæ vel adueram elabi peruenit. Hæc ille; referaturque à Wadingpho tom. 3. opuscul. B. Francisc. collatione 10. ex Pseudo lib. 2. conformitat. fruct. 5. part. 1. Speculo vitæ Diui Francisc. & Floreto cap. de humilitate. Collocato igitur Ordine minoritico in protectioe atque defensione sanctæ sedis Apostolicæ, ad aduersariorum agmina oculos dirigamus conspicienda.*

Primò occurrunt Guillelmus de sancto Amore; §. 120. Desiderius Longobardus; Giraldo de Abbativilla; Richardus Archanbanus; Ioannes Clopnellus; Ioannes Wicti; Martinus Lutherus; Ioannes Caluinus; Brentius, Erasmus, Centuriator; Magdeburgenses: alij que hæretici, quibus voluntaria passorias, Religioque mendicitas summè displicet: docentem inutile ac noxium tale institutum, & extra statum salutus eo esse, qui spontaneam huiusmodi assument mendicitatem, vti præ lege diuina ac humana prohibita: quales autem fuerint aggressores, qualemve exitum habuerint, paucè enucleamus.

Guillelmus de Sancto amore, Burgundus natione, Diocesis Matisconensis, Capellanus Vniuersitatis Paris. Doctor in sacra Theologia, & Canonice Beluacensis; aduersus Religiosos Ordines SS. Franciscus & Dominici insurgens, librum perniciosissimum scripsit: qui hoc titulo prænotabatur: *De perniculis, nonisimorum temporum.* Cuius causam nobis aperit Chronica Normannie sub ann. 1237. Ortus inquit) discordia & dissidio inter Magistros Theologos Parisios

Parisijs, & Fratres Prædicatores & Minores: propter quosdam Magistros sancti, & Religiosi & collegia-
tos. Item ann. 1247. Discordia Parisijs, inter Scholares
Clericos, & Fratres Prædicatores & Minores intranses-
cit: quia Vniuersitati in vniuersa quærendo de quibusdam
clerici nequiter occisus uoluerunt sua Sacramenta
adhibere: vnde Sedem Apostolicam Fratres prædicatorum
appellantes, à prædicatorum sine vniuersitate eiecit. Item, an.
1247. impetratis quibusdam litteris à Fratribus Prædica-
toribus à Papa Alexandro contra Magistros Vniuersita-
tis, & dilectis tota vniuersitas eiecit. Congregantur
Archiepiscopi, & Episcopi Regni, pacem reformant: ita
quod Prædicatores scholas Magistrorum & Scholarium
non intrarent. Postea hæc subdit.

§. 111. An. 1244. Magistri Theologorum Vniuersitatis
Parisijs, præcipue Magister Guillelmus de Sancto
Amore, prædicatores: quosdam signis prædicatores
ad cognoscendum scilicet Religiosos prædicatores, quos
vniuersitas temporibus ad detrahendum fidem Catholicam
sunt venturi, vnde & quosdam de hoc libro composuerunt,
quem intulauerunt: De periculo vniuersitatum
temporum: De quo prædicit Religiosus scilicet mendican-
tes, supra modum dolentes, ad Papam Alexandrum Li-
brum prædictum detulerunt, quem condemnant: ipsum
dicunt temporum non solum & scandalum Religiosorum.
Vnde præcipue pacem distulit, & quosdam de uisita-
tibus Vniuersitatis Parisijs, à Regno, nisi sua sine ma-
ra recipere, permittit. Qui ad Papam Curiam accedentes,
tres eorum voluntas facientes resistunt, & cum vniuersi-
tate iunguntur: scilicet Magister Odo de Duaco, & Ma-
gister Christianus, & Decanus de Barra super Albiom.
Quos scilicet Magister Guillelmus de Sancto Amore,
scripsit in Curia sic, & in pluribus à prædicatorum Reli-
giosis accusatis: de sua innocencia & doctrina coram
quosdam Cardinalibus competenter satisfecit, à quibus
non impetrante eorum pronuntiatione immunitatis &
absolutus.

§. 112. Sanè hæc chronica mihi semper fuit suspensa, propter
multa minus veta, que in ea continentur. Primum
ob annorum computationem, que longè alia est à
communis & recepta: vti Andreas Quecetanus (qui
eam primùm lucem ex vetere libro Bibliothecæ Ca-
nonicor. Regal. S. Victor. Parisi. edidit) annotauit ad
ann. 1211. in margine: & Wadinghus tom. 2. Annal.
minor. ad ann. 1251. §. 24. & ad ann. 1255. §. 4. Se-
cundo, ob contrarietatem dictionum. Nam si liber iste
à Guillelmo compositus, fuit condemnatus à præfato
Summo Pontifice: & tantis penis contrarietates
multantur: quomodo, ipse Guillelmus de Sancto
Amore ita de Curia innocens euaserit: cui hæc post-
modum adicit. Anno 1245. (dicendum est 1255.) Ma-
gister Guillelmus de Sancto Amore, dum obtenta à Papa
Alexandro in curia redendo propter transmissam infirmitatem,
quod tum manserit, ad terram suam reuertetur,
infirmitas: Papa Alexander eundem litteras misit, in quibus
eum præcabat ab ingressu Regni Francia, & ab omnibus
suis beneficiis, ab alijsq. pariter legendi, prædicandi,
atque docendi. Quanto, & decreta Summi Pontificis
Alexandri IV. tum circa damnationem libelli præfati,
tum circa authorem illius, Guillelmum de Sancto
Amore: eiusque cetera grauitur pauca: quorum Di-
plomatum exemplaria pergitur.

§. 113. Alexander Episcopus, scripsit sermone Dei, ad perpe-
tuam memoriam. Romani Vniuersitatis de summo Apo-
stolice sedis, ubi debita seruitute præfatus, curis
occupat immiseri, & cogitationibus rapuit infirmitas.
Quia constituit ceteris sedibus suis illud dicitur, nisi velle-
mentis occurrat, & ipsius auctoritas potestate detra-

hione ei multiplicat ampliores. Quo enim alius præfide-
re longius latiusque circumspicit, & quantum plus potest
offici, tantò maior vigilanter sibi faciemus memore
plur præfati. Quoniam maxima dignitas postrema sollicitudo
etiam eorum, & altior honoris cuiusque vniuersi commota,
eiusque profusior ad detrahendum simulacrum incertum
venerit: vnde cum alii scholam plebium postulerent, quibus
sæpe Dominicus partulariter est commissus, immotus est
sacerdos. Et licet iam inueniatur vigilanter ad suos ad
faciendum: incumbit tunc Romano præfati, cui est gratia
ipsi generaliter creditus, de sublimi Ecclesiarum vertice,
sedes præfatis Apostolica, propensius ad illum & infirmum
inueni, &c.

Sanè, quidam scriptura sacra intelligentiam si ha-
bere satentes, sed diuertes à tenore rebus suis, cogitauerunt
asper malum, & contra innocens & illis
iniquitatem maximam sibi locuti. Exat seruitus in cordibus
suis, & lingua eorum in malis, dolus & nequitiam
continuant. Surgentes aduersus Fratres detractores: &
contra dilectam matrem Ecclesiam filias, scandalum proferte.
Prædicere, inquam, & in prædicamentis, ex nimis calore
animi, præterperant, libellum quendam valde perniciosum
& detestabilem temere componentes: libellum quidem non
rationabilem: non veritatis sed mendacis: non eductio-
nis: sed derogationis: non inuocantem, sed maledictum: non
iustitiam veraciter sed fallentem. Quomodo ad sedem
delectam Apostolicam, venerabili Fratri Episcopo Testi-
lano, & dilectis Filiis nostris, à tituli Sancti Laurentij,
& H. tituli S. Sabinae, & I. Sancti Nicolai: Diocesis,
Cardinalibus, examinandam commissimus, ut ipsum discen-
terent diligenter. Qui subditi periculis, & maior ac di-
stribuit examinate, nisi signa de hoc picatura fallaxitatem
ab eis: quod in ipso quodam pericula & reproba contra po-
testatem & auctoritatem Romani Pont. & Cælestis imperij
suum, & nonnulla contra illa, qui propter diuinam sub
artissime perperat ac mendacem, mandatum cum suis opti-
bus voluntaria inopia superantes. Ab alijs contra eos,
qui saltem animarum zelantes ardent, & factis studios
procurantes, multas in Ecclesia Dei operantur perniciosas
profecit. Quosdam autem contra saltem perperant,
sem mendacium Religiosorum sui sunt dilecti
suis, Fratres Prædicatores & Minores, qui vixit spiritus,
sacrosancti sui dicitur de rebus, ad solam ecclesiam pariam
tota intentione suspensam. Necnon & alia plura inuocantem
digna vixitque consuetudine ac consuetudine perperant,
mansisse perperant consuetudine. Quosdam idem libellum
magni scandalis seruauerunt: & multa inuocantem materia
exhibebat, & inducitur etiam de perperant animarum, cum
retraheret à detrahitur salta, & consilia etiam suam non
largitione, ac detrahitur, & Religiosus in rebus suis.

Nos libellum eundem, qui sic inquis: ecce videtur
etiam malis factis: quique secundum ipsas rationes:
Tractatus breuis de periculis nouissimum tempore,
nuncupatur: itaque iniquum scilicet, & ex-
tralegem: & infirmitatem ac documenta in contraria, ut
post præfata falsa, & nefaria, de Fratrum nostrorum con-
silio, auctoritate Apostolica, repudiamus, & in perpe-
tuam condemnamus. Distribuit prædicantes, ut qui unquam
libellum ipsum habuerit, tum nisi a sibi dies, ex quo unquam
libellum condemnatum in scripturis, præfatus in toto, & quali-
bet sui parte, comburet: & aliter perperat. In illis qui no-
litis præfatis fuerit contemptis, excommunicationis sententiam
perpetuam annis: in vixitque obediencia prohibendo,
ne quisquam prædicti libellum re Apostolicam iam damna-
tum, approbare, vel quomodo libellum de seipso præfatus,
Si quis vixit præfatus in quomodo unquam, in die de uis,
& rebellis Romana Ecclesia ab omni non habeatur. Datum
Anagnini tercio nonas Octobris, Pontificatus nostri anno

§. 115.

§. 116.

2. *annorum anno Christi 1156.*

§. 117. Cùm autem Sanctus Ludovicus Rex Gallie Romanus fuisset per Legatum librum concipuum à Guillemo de Sancto Amore, vt damnetur: idem Alexander IV. Papa hoc ei responsum tulit. *Alexander Episcopus servus servorum Dei, charissimus in Christo filius, illustris Regi Francie Saluim & Apostolicum benedictionem. Versus radian te verè fulgere conspicitur: qui depulsi proutiis in actibus, in locis operibus delectaris: qui virtutis amato nullis tenebris, in diei lumine ambulat, vtrendo vitta, & amplectendo virtute, fugiendo à noxæ, & saluberrimè iubarculo. Re vera clarus inter firmos fides & pura deuotio erga celestem Regem: cuius dona Regnum in se recipi obtinere: diu sic tuis bene placitis te ceptas, quòd ad eum dirigas portum tuum, & in ipsum tuis altitudine consiliiis fundamentum, & in illa tuum libitum conuerteris & studium, qua in eius conspectu nisi plebs, sibi que delectabilem referant iuuantem obsequi, in benignitate, clementia, misericordia, & charitatis subditis te principaliter extendit. Sed & sibi in persona sua velut sidera lumenque respiciunt, est tamen ibi aliud, quòd amplius fulgore micat, & sicut luminare matris, & alius profert ardens, quasi solis immittas manifestum: illa videlicet ardens & lucens charitas qua per suam Religiosas, & diuinitas mancipat: seruatis, qua ut profugeris, carere vt diligendo, sanare inuitando Regis, multis beneficiis confundit, amplectendo conuersationem ipsam, & eas in eua familiaritate specialiter retinendo. Inter quas dilectos filios Fratres Prædicatores & Minores, tanquam perfectos Christi seruis, cultores fides eruditos, & predicantes ac promouos cõsiliarios amonit, in a m̄sentendiis praecepti amoris virtutis adstruunt. Certe dignis & expedit, quòd praeceptum à Catholicis famulatis habeat tam cõcessos, quòd in ipsos mundis & iudicariis, vna sine nota & macula conseruatur: quòdque dominos generat per actus laudat, ac per obsequium ex famulari & ministerii Domini societate ne presertim cõmendat. Horum namque Fratrum clari Ordines iam dudum à Sede Apostolica, sicut sacra & consuetudine approbati, velut emittuntur auctelabra, & duo magna luminaria in Ecclesia Dei lucent: quoniam ab his sancta doctrina lumen vbi que per mundum cepit diffunditur. Ab his Christi Euangelium audient & officaciter prædicant: ab his recta & sana consilia, & exempla saluaria excipiuntur. Conuenienterque Regis seruitus in tam prædium vitarum, & Religiosorum tam illustrium confortio incrementum: quia ex his ipsius, maximè illi & in dicit. De tanta ergo benedictio & gratia, quam eisdem Fratres sicut ostendit & exhibet, cõsuetudinem tuam multipliciter in Domino commendat, dignæ tibi desiderium gratiam accitari: necrogantes nos fore tibi de hoc specialiter obligati: quia in eis ipsi in necessitate subfidium, contra molestias tui non prædium, & in aduersitate sua illi solidum firmamentum.*

§. 118. Sanè dilectos filios Leonis & Petrum, Clericos & Nauiticos, quos ad Sedem Apostolicam destinasti, affectuosè recepimus, & in his qui proposuerunt & petierunt exparte tua, pro eisdem Fratribus, benignè ipsi audire curauimus, & officaciter exaudire. Ete hoc libellum illum permissum & directibilem, quoniam quidam sacra scriptura intelligunt se habere scilicet, sed diuersimodè diuinae recti sensus, contra Christi pauperes, vna sua subdita salubri: nec mendaces componit & presumptuos, delatum ad nos per eisdem Nuntios, tanquam iniquum sceleratum, & execrabilem, & insublatum ac detestatum in eodè tractatu, vt post prima, falsa, & infama, de Fratrum nullo in consilio, auctoritate Apostolica, presertim magis fidelium multis ordine, re-

probanda duximus, & in perpetuum condemnanda. Distincti, & accipientes, vt quicumque libellum illum duxerit, tuum infra dies decem, ex quo huiusmodi nostrum reprobatum & condemnationem fecerit, pro suo destitit & aboleri precetur: & in his, qui huiusmodi præceptis fuerint contempiores, excommunicationis sententiam promulgauerit, firmiter in virtute obediatis prohibendo, ne quisquam prædictum libellum ad Apostolicam sedem duxerit, approbare, vel quomodo libet deservit, presumat: & si presumpserit, tanquam contumax, inobediens, & rebellis Romanæ Ecclesie, ab omnibus fidelibus habeatur: sicut hoc emulaciter in iure de prædicto reprobatum ac condemnatione consilii, quos ibi in scriptis, plenè demonstratur. Idemque magnificentiam in omni, quæ apostolice, affectu, regimine, quantum memores Fratres, consuetudine benignitate ac gratia presertim: eos tanquam probare & acceptos Christi multos habere attentis commendat: & ab iniuriis & molestiis protegat & præseruet: ita quòd tua securi manuum, quocumque & gratiam in Domino impendere valeat seruiamus. Datum Anagnini 16. Calend. Nouemb. Pontificatus nostri ann. 1.

Idem Summus Pontifex, paulo post, ad eandem §. 119. Regem scripsit vt decretum suum tacit sit: & hac Bulla contumaciam dimittit, quas Religiosorum aduersarij, in paupertatem, mendicitatemque, & opus manuum mouebant: cuius timor talis est. Alexander Episcopus, seruus seruorum Dei, charissimus in Christo filius illustris Regi Francie Saluim & Apostolicum benedictionem. Non sine multa cariditate iudicem, amicumque iustitiam audiui, quod nonnulli magni & Deiciens, ac alij, acriter vt gladium linguas suas, & vitarum officij gerentes sub labijs ad infamiam & ranam, & dispendium inuocentium, illud in suagulationem & lesionem dilectissimi filii non Fratrum Prædicatorum & Minorum arguerent & uocarent: & licet ipsi distinet non nominarent, nec deabulis propriis expresserint, eas tamen quosdam uerbum inuoluerit, & certis ac raris circumlocutionibus aperite inuocant: ita quod extalibet eorum dictis inueniunt, tanquam expressum nominassent, inuocant, quòd de ipsi Fratribus loquebantur. Funderit (inquit) vna, & contra eos in subdolis, prædictis inuocant, & alibi, afferre presumpserunt: Quod in statu & vna saluandam non erant: nec meritoria, nec saluaria existebat eorum mendicantia & paupertas: eum debere, ualereque corporalis, & alios in sui impedimento essentibus, propriis manibus operari: non torpore sub his alens subdij, nec presubstantione, vel necessitate, extranea mendicando subsistere, sicut ab alijs vna aduersaria expectando. Quodque de licentia vel commissione Romanæ Pontificis, seu Diocesani Episcopi, prædicatis acriter officium: & consiliorum audire liberè non ualebant: tanquam per hoc à auctoritate parochialium prædicationum inferretur. Ad alia etiam prima & iulga, in detractum eorum, & suorum Ordinum derogationem, ora maleque relaxando.

Cam igitur istum Ordinem sacris dudum à Sede Apostolica sicut sacris, clari, & consuetudine approbati, ex quibus nonnulli Fratres ad supernam patriam, in sanctorum numero sine adscriptis: & uelut eminentia cõdellabra, & duo magna luminaria in Ecclesia Dei lucent, ac ab ipsorum Fratrum, & entibus: sicut de doctrina lumen diffundunt vbi que, per orbem Christi. Enucleatione sordentis & officaciter prædicant: ac recta & sana consilia, & exempla saluaria prædicant. Cùm etiam dilecti Fratres sacra scriptura, ac uerbo Dei studio, & Annuntium profectibus, necnon diuini officij & orationum inuoluerit, & uicaciter intendunt, iniquamque mactant: ita, sed opere optimo, & potissime se exercetis, cum

§. 110.

Sapientia

Sapientia opus estat maximum, nec sine plaris qui operantur exteriori, quoniam qui studium cognoscenda divinitatis exercent. Vnde et Dominus ministrante ac operante Martha, Maria adhaerens attentivior, et studium verba verbum ipsius praeceptis commendat. Ex quo loquens pater FF. ipsos ad operandum suis manibus non teneri quin in eis, sibi praeferentibus laborare ut manibus, quosdam virgine ac virginitate in virtute, minusque vitia opera, non sine aut arum dispensatione terminantur. Cum insuper videm Fratres omnia propter Deum relictis operari, vixit subditio mendicantes Christianique inveniuntur in panperum, perfectiorum Evangelium amplectendo: propter quod considerari oportet eas in statu existere saluandorum, et per sua Religiosorum observantiam, quaequidem ipsius perfectiorum Evangelii a tenet formam, aeterna praemia promittit. Cunctis tam de licentia, vel dispensatione, aut concessione Romanis Pontificibus, seu Legatis eorum, vel ordinariis locum, licet de postea praedictare populo, et ceteris omnes audire, et penitentias invigere salutaris. Venerabilibus Fratribus nostris, Titonibus et Rothomagensis Archiepiscopi, et Episcopi Parisiensis, domini vestris litteris, in virtute obedientiae, firmis in praeceptis; ut omnes Magistros, Doctores, et alios sine quibuslibet, sine in praedictis, sine aliis, praemissa dicere attentaverint, ex parte vestra movere preventis, ut infra certum terminum ad ipsos Archiepiscopi et Episcopi proficendum, eisdem datum sumum in his publicis documentis male se discussis, illaque deservit permissis, ac retentis, afferendo constanti contrarium, et illud etiam falsiter praedictando. Quod si non fecerint, extant contra eos, ad satisfactionem, et communitatem, et prope a primatis beneficiarum suorum Ecclesiarum sententias, sublati, cuiuslibet appellacionis obstaculo, efficaciter procedere non omittatis: locus de hoc culpabilis, vel sanctus, huiusmodi praesumptorum animadversione debita percellentes. Ideoque existendum tenentiam officiorum regimini: et rogamus, quatenus praedictis Archiepiscopi et Episcopi, cum ab eis requisitis factis, iam factis et auxiliis magnifice largiantur: ita quod, ita eis faciente potentia, mandatum Apostolicum sibi directum efficaciter exequantur: et nos magnificentiam suam extendit dignis in Domino laudibus commendare possimus. Datum Avinionae 14. Calend. Novemb. Pontificatus nostri ann. 2.

§. 131.

Eodem tempore, idem Summus Pontifex scripsit ad Episcopos et praefatos Franciam in hunc modum. Alexander Episcopus, servus servorum Dei, venerabilibus Fratribus, universis Archiepiscopis et Episcopis, per Franciam, Burgundiam, Picardiam, Normanniam, et Normanniam constitutis, salutem et Apostolicam benedictionem, non sine multa cordis amaritudine, et, ut supra visque ad illud. Sublata cuiuslibet appellacionis impedimento, illustrissimo in Christo filio nostro illustri Regi Franciae, ad hoc sine cessante, anxiosissimam. Ideoque universitatem vestram rogamus, et hortamur attentè per Apostolicam vobis scripta per accipiendo, mandantes; quatenus memoratos Fratres omnes benivolentia et gratia prosequentes, sicut inquam probatis et acceptis Christi ministris, habeatis, pro divina et nostra reverentia, propensius commendatur: ipsos ab honoribus et molestiis, opportunitis per officia defendentes. Datum Avinionae 12. Calend. Novemb. Pontificatus nostri ann. 2. Deinde iterum scripsit ad Turonens. et Rothomagensis Archiepiscopos, et Episcopum Parisiensem: quas litteras refert Wadinghus sup. ad an. 1256. §. 35.

§. 133.

Doctores nonnulli tunc fecerunt tamen scandalis, et odiosæ consilio Vnoeustatis Paris. in Curiam Romanam venerunt. Videntes autem Christianus, Canonici Beluacensis, et Odo Duacensis, durè esse contra illum cum caliditate, latamque esse in se censuram, vel carceris sententiam, factus indicavit, coram Summo

Pontif. comparere, semet excusare, & dicta tenuisse, quam frustra tenuit. Fecerunt porro, & quae in processu eorum Cardinalibus habitae omnino, tum, promittunt obsequere: quae de 10 Parisius ad an. 1256. chronica Normanniae ad an. 1244. Wadinghus tom. 2. sup. §. 36. & 37. vix refert, quomodo eo ann. 1256. electus sit Pontifex vniuersitati magistrorum, & scholarum, manificè laudans studium Parisiense, subiungens deinde malam doctrinam disseminatam contra duos hos Ordines, quos etiam valde commendat: incipit. Parisius, perista sona finis, &c. sub Datum Avinionae 17. Calend. Decemb. Pontific. ann. 2.

Pexterea, per litteras etiam ann. 1257. in sua contumacia Parisiens. neque Pontificia observare volentibus (statu scriptis Alexander IV. ad Cancellatum Parisiens. novelli ex contumacia licentiam faceret in vlla facultate regendi, nisi prius iuraret ordinationem Apostolicam observare incipit. Licet non olim. Sub Datum Laterani 7. Idus Ianuar. Pontif. ann. 3. Danie. idem Papa Turonensi & Rothomagensi Archiepiscopis scriptis praesertim Praedicatoribus & Minoribus illata, quos vult ab inasforibus defendi. Eadem item scriptis ab omnes Primates, Archiepiscopos, & Episcopos Franciae. Incipiunt vix super. Non sine multa cordis amaritudine, &c. Sub Datum Laterani 7. Calend. April. Pontif. ann. 3. Noua deinde addens vites primae suae illi grauiori ordinationi, annullat quaequid in contrarium est consentum, aut pactum excommunicationes & appellaciones declarans ineptas & frivolas: adiciens, quod scholares religiosi quicumque de licentia eorum Praetorum possunt libere praedicationes, lectiones, & disputationes audire vbiicumque Parisius voluerit: iubens item, ut magistri Praedicatorum & Minorum, qui pro tempore erunt, & scholares ipsorum in societatem, consortium & collegium magistrorum & scholarum recipiantur: incipit. Circa frequens, &c. Sub Datum Laterani 4. Idus Maij. Pontific. ann. 3. Deinde Dominicanorum praedicans inno centum, data litteris ad vniuersos Ecclesiae Praetatos in eis litteras, fed cõ dignas congerit laudes Praedicatorum: incipit. Celestus ille Agricola. Sub Datum Viterby 10. Calend. Iunij, Pontif. ann. 3. Hinc tenentibus adhuc Parisiensibus praecceptis Apostolicis, voluit Pontifex tantam inuigere contumaciam, scribens efficaciter Episcopo Parisiensis, ut procederet, etiam iuuocato brachio secularis auxilio, contra rebelles incipit litteræ. Cum aduersus praesentiam nostram, &c. Sub Datum Viterby 2. Idus Iulij Pontif. ann. 3.

§. 134.

§. 135.

Tum denique S. Rogem Franciae Ludouicum, per alteram idem Papa rogat: epistolam, ut ipsi Episcopo sua facienti sua velit adesse protectione. Charissimo in Christo Regi Francorum illustri. Beneuolentiam, per quam viximus Dominus placere desideras, Religiosa multiplicat charitatis, qua dumlibetque Religiosissime personas ab inuicem: dante pacis & tranquillitatis regni, huiusmodi aspectibus manifestacionis Regia existendo. Hoc quippe in casu ad meo estis cumulum talis praegreuerit pueri repositis sententis, quoniam praedictorum tuorum studia manifestant. Hoc vult in fine iustitiam exempli fidelitatis operi proponitur ad profectum, Et propter praedicta huius Praedicatorum & Minorum Ordinum FF. qui Parisius in Praedicatione & doctrina Evangelij laborantes, in refrigerijs tui consolatione fructuam, protulimus Regia praesidium imploramus. Credimus, quod nostra petitionis instantia, cum tua voto contuleris, Regalem audiam, aut animam non gramabit. Sed, licet idem Fratres in executione mandatorum Apostolicorum, quae super statu studij, ad conuertendum, seu conuertendum FFf

secularium Magistrorum & Scholarium Parisiensium, dicitur
 ita emanare, prout inuenitur auxilium Regia
 potestatis, super quo & ipse Desprez, & pro tua salute
 beneuolentia uia persoluit, & nostra respicienda gratia
 agnoscit optat. Quia tamen quosdam talium de uera
 sententia, & salute turbidissimos, quibus turbatorum
 studij Parisiensis, coheterat improbitas, & ipsi Fratres
 ac alij studium diligenter, sancta quiete tranquillitas
 prouident: sublimitatem regum & hortantur in
 Domino, ac in remissionem tibi inuicem peccatorum
 quatenus venerabili Fratri nostro Episcopo Parisiensis,
 cui praeclaram sententia & statutorum executionem
 commissimus, prout & sanctorum super hoc contra
 inobedientes & rebelles, ac quietis studij turbatores, &
 profertorem Fratrum uexatores, praestare beatus tui cari
 tate auxilium, quo pax mouetur humilium, & insolentiam
 certissima perniciosa confringatur: excludendo à Regno
 Francia, uel alias coercendo, prout uideris expedire. Ac
 memoratis Fratres inuicem Regia prout uis uirtute ab
 omni molestia protegat & defendat: uis uirtute Regia
 culmineat, & sub tua protectione securi, inter iniquitas
 pacificis, inter improbi innocentes. Preter nihil in
 hac parte sit impleretur, quod nos, qui tui tibi, ex cordis
 affectu, dirigimus, uis uirtute nostra plenitudine consecutus,
 tui, cum oportet non fuerit, libentissimè annuamus. Datum
 Viterbij 2. Calend. Augusti. Pontificatus nostri anno 3.

Quid amplius à Guillelmo à Sancto Amore à Gal-
 137. lia exulare cogitur, beneficium abdicatur, docendi,
 concionandique inonus à Summo Pontifice interdictum
 tui, his uerbis. Alexander Episcopus seruus seruorum
 Dei: Guillelmo de Sancto Amore, in bonum dirigere
 cogitatus, cum propter multiplices culpas, & grandes
 offensas, quas temeritate commisit, & specialiter propter
 libellum perniciosum & detestabilem de compositione,
 & per nos alium de Fratrum nostrorum consilio reprobatum,
 & in perpetuum condemnatum, mereris graues
 penas: uolumus, & per Apostolica scripta, in uirtute
 obediens tui debito iuramenti, quod praestitisti de
 stando praestitisti mandatis nostris, necnon & sub excommuni-
 cationis, ac primatus perpetuae, ab officio, & beneficiis,
 penam, quae coeque inuirtute uolumus, si contra
 eiusmodi praecipuum nostrum uenire tentaueris, saluis
 alio mandatis tui faciendis à nobis: districte praecipimus
 mandamus, quatenus nullo unquam tempore, Regnum
 Francia absque Sedis Apostolicae licentia intrare praesumas.
 Et nihilominus omnem docendi & praedicandi,
 auctoritate Apostolica, perpetuo interdictionis facultatem:
 ita quod nec dicere alicubi, ute unquam alicui
 clerico uel populo, de cetero alicui praedicare. Datum
 Viterbij V. Idus Augusti, Pontificatus nostri anno 3.

Diuo Ludouico Rex summum Pontificem rogauit,
 137. ut exilium illud decerneretur: Pontifex uicissim
 Regem orat, ut ex sublequentibus Bullis praescripto
 Decretum adimpleatur. Alexander Episcopus seruus
 seruorum Dei, charissimus in Christo filius, illustri Regi
 Francia, salutem & Apostolicam benedictionem. Cum
 propter multiplices culpas, & grandes offensas, quas
 Guillelmo de Sancto Amore temeritate commisit agnos-
 centur: & specialiter propter libellum perniciosum &
 detestabilem, ab ipso compositione, cuius principium. Ecce
 uidentes clamabant foris: & intus: Tu dicitur
 breuis de periculis nouissimum temporem: dicebantur
 tua per nos alium, de Fratrum nostrorum consilio reprobatum,
 & in perpetuum condemnatum, mereris graues
 penas: eundem Guillelmo excommunicatione & perpetua
 benedictionum primatus eiusdem seruendum: districte
 praecipimus, ut nullo unquam tempore Regnum Fran-

cia intrare praesumas: & nihilominus omnem docendi ac
 praedicandi sibi, auctoritate Apostolica, perpetuo interdictionis
 facultatem: ita quod nec dicere alicubi, ute unquam
 alicui clerico uel populo, de cetero alicui praedicare. Cum
 igitur nos testibus Regiarum auctoritate (sicut à tua credimus
 memoria non elapsam) ut eundem Guillelmo, praedicti Regi
 intradicere terminum suum, quod diximus sciendum:
 seruitutem tuam regum & hortantur, quatenus praesertim
 Guillelmo Regnum ipsum intrare nullo modo par-
 tarius. Et quapropter certis nominibus, quod dilectis tuis, Fratres
 Praedicatorum & Minorum specialiter sonare praesertim,
 magisterium tuam omni qua passimus afflictione regum,
 quatenus eisdem Fratres, pro Christi reuerentia, cuius sunt
 deputati absque, habeas benignitate saluta commendatis,
 esseque à quarumlibet iniuriis, quod dilectis tuis, Fratres
 studas: ita quod in a communis potentia, pace quiete, &
 quiete pacifica, patris auctoris ualeant famulari: Datum
 Viterbij 3. Idus Augusti, Pontificatus anni 3.

Similem postea scripsit epistulam ad Episcopum Parisiensem,
 sob Datu Viterbij 10. Calend. Decemb. Pontificatus, ann.
 3. Iohannis et ipsius Guillelmi denunciat ea communicat.

Densque uicissim Pontifex, scribens ad Episcopum
 Parisiensem, anathemate ferit quoslibet Doctores & 1378.
 Scholasticos Parisienses, qui post prohibitiones
 suas, siue per litteras, siue per nuntios, siue per aliquos
 commercij habuerint cum Guillelmo à S. Amore tunc exulante.
 Alexander Episcopus seruus seruorum Dei, venerabilis
 Fratri Episcopo Parisiensis, salutem & Apostolicam benedictionem.
 Multorum relatione didicimus, quod per nuntios
 & litteras, quas uenerabilis Scholasticus Parisiensem,
 uel aliqui de ipsa, Guillelmo de Sancto Amore transmissas,
 & recipiunt ab eodem frequenter: unde Parisiensem
 studium, & statum Religiosorum, & aliorum existerentium
 Parisi non modicum perturbatur. Volentes igitur graui-
 rimum malis abulare, Praeterea ita per Apostolica scripta
 praecipimus mandamus: quatenus eundem uenerabilis
 & singulis de ipsa, ex parte nostra praecipere, ac districte
 inhibere praecari: ne de cetero dicti Guillelmo aliquas
 litteras, uel nuntios, quibus possit boni status Parisien-
 sis studij, & Religiosorum, ac aliorum quomodolibet per-
 turbare, minere, uel ab eodem Guillelmo recipere aliqua
 modo praesumant communiter uel diuim: Et si quis con-
 trarium fecerit, ipsa facta sententiam excommunicationis
 incurrat, nec ab ea possit absolui, nisi de mandato Sedis
 Apostolicae specialis. Datum Anagnini 12. Calend. Iulij Pon-
 tificatus nostri anni 3. quo erat Christi ann. 1259.

Tandem an. 1260. fuit accept hoc iurium, cedentibus
 1379. Religiosis uenerabilis contrario Pontificis Romani,
 conatu & abolitionem petentibus ab incurris censuris.
 Comenitus Papa suam auctoritatem Episcopo Parisiensi,
 ut penitentes à neui solueret: ita tamen penitencia
 cautione, nec amplius apud se retineret: ita tamen penitencia
 iustitiam Guillelmi de S. Amore, quos combon-
 iustitiam ab Episcopo. Ita habet Diploma. Alexander Episcopus
 seruus seruorum Dei, venerabilis Fratri Episcopo Parisiensi
 salutem & Apostolicam benedictionem. Multorum
 Fratrum uenerabilium, quod ad nulli clerico tuam trans-
 actis & diuersis inuirtute excommunicationis sententiam
 latam, auctoritate nostra, in omni illis, qui libelli famo-
 sis, contra Praedicatorum & Minorum Ordinem Fratres à Ma-
 gistro Guillelmo de S. Amore, seu alia, edito publiciter
 praesumerent, si reuenerit. Quare uobis humiliter supplicasti,
 ut cum multis ad huc in causa, super hoc eorum salua
 praesideret iustitiam eorum. De tua itaque curam
 consideratione causis praesertim tui auctoritate conce-
 dimus, ut ab eisdem excommunicatis, si fuerint con-
 uertere praesertim, libelli huiusmodi, quas combon-
 iustitiam de cetero uenerunt: ipsi ab huiusmodi sententia ab-
 solui, hoc

has, hac vice, iuxta formam Ecclesie, vice nostra, ac facient
eos ab excommunicatione, nisi unum diuini, usque ad certum tempus
prius expectare viderent, manere suspensas. Tandem cum ip-
si super irregularitate, si quoniam modo tempore, celebrando
divina officia, sicut in officio scilicet, contraxerunt dispen-
sationem, prout secundum Deum, autoritatem suam
salvati viderentur exire. Datum Laterani 3. non. Decemb.
Pontificatus anno sexti.

Videamus nunc, quid Auctores hac de re scripserunt
B. Bartholomaeus Pisanus lib. 1. conformit. fruct. 9. part. 1.
notabilis 8. de perfectione. Regul. minorit. Guillelmus de S. Amore, Und cum multis magister Parisien-
sis, sicut insequitur ordinem, reprobatum per Dominum
Alexandrum IV. in sua extraneatione, qua incipit: Non
sine multa cordis amaritudine: & in alia, qua incipit:
Romanus Pontifex de Summi Apostolatus Specula: Und cum
suis sequentibus: Tandem malo sine viam ter-
minatus profertur.

Sanctus Antonius Archiepiscopus Florentinus 3. part. hitor. titol. 19. cap. 7. hinc subdit: Huius Alexan-
deris Papa temporibus surrexerunt quidam Doctores Parisi-
enses contra mendicantes: magnam persecutionem contra
eos mouerunt, & damnantes, quod saluari non possent ho-
mines in tali statu: quorum princeps fuit quidam Guillelmus
de S. Amore, Doctor Parisiensis, magna scientia, &
magna opinione in vniuersitate. Quo reiam antequam
libellas edere cum multis articulis, necesse fuit saluam
discussam probare rationibus vtrius, scilicet Theophilus, et
anthostatibus Sancti erit, & Canonum, multis intelligentes cat.
Cum igitur ad Summum Pontificem Alexandrum IV. de-
lata esset querela in Parisiensis, & assignatis rationibus pete-
rebat reprobatum in statu mendicantium, tanquam non valen-
tiam saluari in eo statu: vocati sunt praelati & magistri
Ordinis mendicantium, ut responderent: & praecipue B.
Thomas, & Albertus magnus. Qui ad nihilum deduce-
runt ut finitales & falsas rationes eorum, confundentes
eos, & obstruentes de falsa doctrina reprobandos & pu-
nandos: cum statum ab Ecclesia approbatum & prae-
missis Ecclesia Decretis in praesumptis condempnauerit: Et id mo-
di magis hinc in uita, cum tunc maximè florentis Ordi-
nes mendicantium in uita, sicut, & fama) quàm zelo
charitatis, B. quoque Thomas super his fecit libellum, qui
circulatur, Contra impugnantem Religionem: qui sa-
tis reperitur: quo destruit per causas officiate omnia ar-
gumenta aduersariorum. Alexander igitur Papa cuncta
Ordnate, commendauit & exaltauit dictos Ordines men-
dicantium, prinilegijs amplificando, & inimicos eorum de-
primendo, & praecipue illum Guillelmum, quem à Magi-
stro deposuit, & quacumque dignitate. Tunc temporis
Albertus magnus, maximus Philosophus & Theologus,
Ordinis Prædicatorum, Parisius legendi insigni habetur:
& B. Thomas, qui fuit Discipulus eius, corpus celebris ha-
berit: & Bonacursus etiam Ordinis in uerum, eo tempore
in scientia & sanctitate plurimum illustris: prius Magister
generalis ipsius Ordinis, & postea Cardinalis.

Rem etiam alibi ad huc elucis Cardinalis S. Antistes com-
memorat, titol. 23. cap. 1. & 1. ibid. Ex quibus appert,
Ordines mendicantium multas uocationes habuisse à prin-
cipio à praelatis & clericis secularibus: & in tantum,
quod etiam quidam Doctor Guillelmus de S. Amore Pa-
risiensis, cum quibusdam alijs antequam fuerent asserere & dam-
nare papales, & librum scribere: necesse probare eum
statum reprobatum, nec posse homines in tali statu men-
dicantium saluari. Sed reprobatum tali libra & opinione, ut
falsa & heretica, per rationes effectiuis eorum Papa:
ille Guillelmus fuit primatus Doctorum, & statum menda-
cantium exaltatus.

Item eadem fulgus prosequitur, titol. 24. cap. 9. §. 5.

vbi de B. Ioanne de Parma 7. Generali Ministi o to-
tus Ouid. minor. Huius etiam tempore libellus editus à
Guillelmo de S. Amore, Doctore Parisiensis, contra mendic-
antes, scilicet, quod non possent in tali statu saluari: tan-
quam pernitiosus, scilicet, & detestabilis per rationes
effectiues, Fratris Minorit. & Prædicatorum, pronon-
tiabatur falsitatem eius, prius tamen Alexandri Pap. IV. sub
auctoritate uiciorum contra eos, qui tunc articulis il-
lius libri, & non deberent: damnati esse. Postea coram Rege
S. Ludouico combussus fuit libellus ille: & Guillelmus de
Regno Francie acceptus, magisteri primatus. Magnam ta-
men persecutionem Ouidis ingressus: quia constanter cal-
lida clerum Parisiensium & iralati Ecclesia, quorum se
defensorem dicebat contra ipsos mendicantes.

Horum omnium idem S. Atchpræfatus iam memine-
rat 4. part. Summe Theologicæ, titol. 14. cap. 7. §. 5.
vbi de errorib. hæreticor. his uerbis, Exinde circa annos
Domini 12.60. quidam Magister Parisiensis, dictus Guil-
lelmus de S. Amore, librum composuit contra mendicantes,
multa mala contra eorum statum impingens: concludens
non posse homines saluari in tali statu. Sed contra tales er-
rores S. Thomas de Aquino libros editos, & omnes illos er-
rores effectiuis uincit. Præter quod Alexander IV.
Guillelmum illum in sum tractatum reprobatum & puniuit:
& Ordines mendicantium plurimum commendauit, &
prinilegijs communiuit.

Thomas Wallingham in Ypodigmate Noustriz, ad ar.
123. §. sic ait. Alexander Papa Magister Guillelmum
de S. Amore, Canonum Beluacensium, suique Capellani, non
propter persecutiōem inuicem commisit contra Religiosos
Mendicantes, & praecipue Prædicatores, Anagnini condi-
nauit: prius tamen Capellaniatus, & omni beneficiis Ec-
clesiasticis habito & habendo. Libellum etiam de mundi
periculis inuicem, in quo contra Ordines pauperum mul-
tipliciter inuehit, reprobatum, in Ecclesia Cathedrali tumba-
ris fecit, excommunicatis omni: qui retinetur in libro illius.
Ceteros etiam Magistros per dictum Guillelmum excom-
municos cogit Fratres ad pacem recipere: & secundum legem
charitatis tractare.

M. Antonius Coccius Sabellicus Euead 9. lib. 6.
vbi de Alexandri IV. Pap. Facit Alexander cum ipse
creditas, non eruditissimus sanctor, pietatis & Ordine
fides inquisitio acerissimus, pernitiosissimum librum à Guillel-
mo quodam editum, penitus combussit, asserebatur in eo,
quod Religiosi uocantes, uicentes, quæ ex electo syni, non
essent in statu saluati: presertim, ad hoc, statum gratia,
non ab Euangelis a lege, sed à lege scriptis.

Baptist. Platina de uitis Pontific. Rom. in Alexand.
IV. Pap. Huius Pontificis uita ab omnibus terribè mirificè
laudatur. Beneficus enim & liberalis est habitus, maximè
uerè erga pauperes Christi, & bonè de Religione Christiana
meriti: unde libellus quidam contra pauperitatem edi-
tus à quodam Guillelmo de S. Amore, perperis edis a uolente.
Asfirmabat enim uiculis pernitiosus, pauperes Reli-
gionis deditis, electissimus uicentes non esse in statu salu-
ati. Item in Vrbanò IV. vbi de D. Thoma Aquinate:
scripsit & libellum contra Guillelmum de Sanctis Amore,
uicem pernitiosum, ut ante diximus.

Ioannes Lazzardus, histor. uicerial. Epitom. lib. 3.
cap. 232. in Alexand. IV. Pap. Hic Papa condempnans
libellum Guillelmi de S. Amore, impugnantem statum pau-
peritatis: asseruit inter alia errare: quod Religiosi præ-
dicantes uicentibus Deo, saluari non poterant uicendo de
electissimus.

Ioannes Canon Baticheimensis, in chronico lib. 3.
Monarch. 4. etar. 3. sub Alexand. IV. Pap. Mendi-
cantium Ordinem literis celebratum. Guillelmus de S.
Amore, Monachus est electissimus in otio uicentes non

§. 141.

§. 141.

§. 141.

§. 144

saluari feribentem, & arctis cum confuit.

P. Matthæus, hiftoriographus Regis lib. 1. hiftor. S. Ludouic. IX. Reg. Franc. pag. 11. loquens de Fratribus in hac infirmitate: Guillelmus de Sancto Amore, Sebomaris, liberum contra eos composuit, qui declaratio fuit hæretica, & perperam informari iussus, quod folium vix a Bawmhis fidei deiecerint, ut nihil arcerent, de quo laborare alicui viderent.

Franciscus Belfortellus, in Annotation. ad Annales Nicolai Egidii de Reg. Franc. sub Ludouic. IX. Anno 1141. magnæ oritur diffidio inter Doctores, & aliosque Scholares Vniuersitatis Parisiensis aduersus Religiosos Ordinum mendicantium ratiōne eiusdem libri, à Canonico Beluacensi, Magistro Guillelmo de S. Amore, nuncupati, editi, cui titulum dedit. De periculo huius mundi: ita quod à Papa eandem certificata, eandem fuit profatus de S. Amore, Romanæ peregræ, pro ipsius ordinis defendendis, in suo libro scriptis contra mendicantes. At cum hoc liber aliquacumque reuerentia, nō nisi quæ reprobata doctrinam Abbatibus Iacobinis (de quo superius allatum est) extolleret, auctoritate Apostolica, condemnatus est, tanquam fœdatus, & iudicatus, ut in publicum prodiret.

Alphonfus de Castro, Zamocensis lib. 9. aduersus hæreticos, verbo, Labor, hæretici 2. sic scribit. Huius hæresi primus Auctor fuit quidam Wilhelmus de Sancto Amore, acerbissimus hæresis Mendicantium mendicantium. Hic dixit omnes Monachos, qui non habebant propriam communitatis, unde viverent, debere laborare manibus suis, ut iudei, ut Iuda scribitur quærit. Hanc & alias hæreses dicit sub Alexandro Papa huius nominis quarto, à quo etiam damnatus fuit, per Bullam, qua incipit, Romanus Pontifex. Item lib. 10. verbo, Monachus, eadem sententia recitat, dicens. Eodem tempore, quo Waldensis, aut parum postea, quidam Wilhelmus de S. Amore, scripsit librum, in quo persuadere conatus est, hominem non posse saluari in Ordine mendicantium: sed hunc librum Alexandri Papæ IV. damnari fuit hæreticum, & præcipit sub excommunicationis pena, ut qui unquam illum haberet, conuinceret. Item lib. 12. verbo, paupertas hæret. §.

§. 145.

Hieronymus Platus de bono status Relig. in prætorio, vocat. fin. Idem quæque enotat in duos celeberrimos sanctissimosque Ordines Dominicæ & Franciscanæ: quibus, cum sancti iam progressu adulescerent, annis ab eorum ortu semè quinquaginta, opposuit Damianum Guillelmum quemdam, Marisensem, Conuicium, & riq; auctora ac sceleris patrem, Gyraldum, Parisiensem Doctorem: qui tum voce in circuitis & cathedris, inuicem illius voluntatis confregit omnem conatum ad eos perdendos conseruare, eum videlicet, nec mendicare, nec literis studere, nec ad populum conuicari, vel confessiones patientium excipere, licet iam esse affirmaret. Itaque magnum suum, ut acciperet, aduersus Desponsos commouit, non solum, nec magis in plebe iudicari, sed in magistris ipsiusque, quos ad iudicandam quædam disputanda, & doctrina auctoritate, deceperat. Repugnans his actibus, alio vixisse solum Ordinis lumen ad B. Thomam Aquinam, & Bonauenturam: & hic quidem pauperum Apologiam (sic enim inscripsit) ille opusculum edidit, contra impugnantem Religionem: cuius illud est hæreticum, apertum omnino, & e causa contentum. Psal. 82. Ecce inimicitia somnerunt, & qui odorant te extulerunt caput. Super populum tuum malignauerunt: consilium & cogitauerunt aduersus sanctos tuos. Que loco illud per aliam, nec alia. Quamquam Deo, xūm fit omnipotens, vniuersum humanum genus ad eam salutem, cuius causa conditum est, facile per se adducere possit: tamen ut illam suauitatem, qua ipsius prouidentia in rebus omnibus

delectatur, in hac quoque re omnium maxima, retineat, nihil eorum etiam optem adhibere voluisse. Qui quidem, (ut ait Paulus) Dei aduersores essent. Itaque de contra, consilium esse principis tenebatur, quo Dei gloriam, amaramque salutem aduerfatur; hos Dei ministros in tanto, tamque salubri opere disturbare. Ex quo illud est Gregorij. Illos præcipue deprobi in sancta Ecclesia persequuntur, quos molis conspiciunt esse profuturos. Atque hæc Sanctus Thomas, Quamquam hoc quidem scriptis, Deus antequam multo grauius, acerbis que, factis ipse illam impetatoris constituit. Guillelmus cum ab Alexandro IV. Pontifice, Romanæ ratiōne in publico Cardinalium consilio, utraque familia pro sua, Deique causa aduicere, conuictus, damnatusque est, ac non solum liber in amicum consilio in regem traditus, sed ipse quoque eius auctor, tum Ecclesiasticis Ordines fundit, tum omnibus etiam rebus suis: atque insuper à Ludouico Rege, tota Gallia interdicta.

Robertus Bellarminus S. R. E. Cardinalis lib. 2. de Monachis cap. 4. hæc subscipit. Oppugnantem eum (inquit) acerrimo Alexandro Medice auctore primo, Guillelmus de Sancto Amore, apud Antonium part. 4. tit. 11. ss. cap. 7. §. 5. Summa Theologia, &c. Item to. 7. part. 1. chronologia: vbi de Hæreticis, sub Alexandro IV. Pap. ad ann. 1254. ait. Guillelmus de S. Amore, Doctor Parisiensis, tempore Alexandri Pap. IV. aduersus mendicantium: dicitur solum esse amara relinquere, nisi quis cogaret, &c. Scripsit contra hæc beatus S. Thomas in Opusculo contra impugnantem Religionem, & Sancti Bonauenturæ in Opusculo variis.

Renatus Benedictus, Doctor Theologus, ac Lector Regius, in Academia Parisi. in vita S. Ludouici Reg. Franc. Et tempore clarissimi Albertus, inueniuntur dialogi ex Summa ordinis, & S. Thomæ Aquinæ: at D. Bonauentura Generalis Curia gerentis: qui Ordines mendicantes valenter sustulit, contra quos impugnantem quidam Guillelmus de S. Amore, Doctor Parisiensis, & Canonico Beluacensis: qui propter hæreticos fuit damnatus per Alexandrum IV. Papam ann. 1261.

Stephanus Pasquernus, lib. 1. diu. quæstion. Franc. cap. 43. post med. hæc addit. Quomodo nonnulli vixi sunt latere aduersus nonnulli Religiosorum Ordines: nimirum, D. Guillelmus de S. Amore, D. Loucas de Paulhaco: Loucas de Medano: contra 4. mendicantium Ordines declamantes: atque in eorum opinionibus condemnatos auctores.

Hennicus Spondanus S. R. E. Prothonotarius, in Auditorio chronolog. ad Annal. Baronij, sub anno. Christi 1250. ait. Circa hunc annum Guillelmus de S. Amore sua diffimulauit rixantia, huius Religiosorum mendicantium, propter quæ ab Alexandro Pap. IV. Innocentij IV. auctore sedente successore, damnatus est, &c. de eius erroribus. Vnde Bernardum Luxemburg. &c.

Thomas Waldensis tom. 1. doctrin. fidei lib. 4. cap. 3. Ammoris (inquit) omnes à Guillelmo de S. Amore, & quem adferente patre ab illis, dicunt, scribitur, clamant, Christum nunquam fuisse mendicem, vel pauperem. Et cap. 22. de tribus erroribus circa laborē Monachorum. Tom. 1. (inquit) ad aliam errorem dixerunt, quem inuenit aliquis superfluit, qui à capite hæreticorum, Guillelmo de S. Amore, Ammoris, ipsum errorem tradidit ab Ammoribus usque ad Wiclos, &c.

Nicolaus Sanderus lib. 7. de visibili Monarchia: sub columna Hæreticarum, & ciuitatis Diaboli. Guillelmus (inquit) de Sancto Amore, huius voluntate paupertatis, hæret. 159.

Wagnerus in Fasciculo temporū, sub Alexandro IV. Pap. ad ann. 1254. Iste dicit, falsos libros condidit loquens contra mendicantem, & Euangelium Christi.

Lucas

§.147. Lucas Wadinghos tom. 1. Annal. minor. ad ann. 1217. de eodem Pap. Alexand. IV. scribens, ait §. 6. *Hic Guillelmum de Savoia Amore dominationem suam pauperum, cum sua doctrina dominavit; & libellum quem idem Guillelmus contra pauperes ediderat, in virgulis Dominus Regis Francie, Parisiis, ipso Rege presente, scilicet, Sancto Ludovico, publicè utraque fecit incidere. Quod & latius repetit tom. 2. ad ann. 1256. §. 30. & 31. tom. ann. 1217. §. 6. vbi hæc addit. In sua pertinacia Guillelmum malè obfesse; scribit Marianus (lib. 2. cap. 22.) atque inter hæreticos reponit, qui de eis scribitur, Præcelesus, Castro, Sanderus, cum aliis, pluresque eius referunt errores.*

Philippus à Petrusio, provincie Tuscie Minister Provincialis, in sua epistola ad Gondisalum, generalem Ministrum, scripta circa ann. 1306. quæ extat MS. apud præfatum Wadinghum tom. 1. sup. ad ann. 1217. §. 6. inter cætera hæc ait, de Alexandro IV. Pap. *Hic Guillelmum de Savoia Amore dominationem suam pauperum cum sua doctrina dominavit; & libellum, quem idem Guillelmus contra pauperes ediderat, in virgulis Dominus Regis Francie, Parisiis, ipso Rege presente, scilicet, S. Ludovico, publicè utraque fecit incidere.*

Rodericus Sanctus, Episcopus Palentinus, part. 4. hist. Hispan. cap. 50. ita scribit sub Alphonsi. X. Rege Castellæ, *Huius Alphonsi X. temporibus præfuit Romanæ Sedis Alexander IV. natione Campanus, de Ordine Fratrum minor. qui in publico confessorio comburi fecit quendam libellum, inter cætera contentum, Religiosos pauperes de clericalijs; videntes non fore in statu salutæ salutis; condemnatione illorum libellum, & amissionem eius, videlicet F. Guillelmum de S. Amore. Sic Gallesius cap. 3. vit. S. Bonaventuræ. Rioche lib. 4. Compend. Tempor. cap. 59. in hæretic. Iacobus de Chartron. in hist. universit. Gall. seu Frænc. cap. 134. sub fin. Vitæ statuit Guillelmum à S. Amore suilla in exilium obligari, ob id vbi de se compositus adversus Frat. Prædicatores & Minores, &c. qui & propterea A nagrinæ, iussu Summi Pont. publicè combustus fuit. Vide Belforethum lib. 4. Annal. Franc. cap. 14. & 20. Nanngum ann. 1255. Galtesium in Tabula Chronograph. lib. 13. de hæret. cap. 3. Duplæt. cap. 1. hist. Franc. sub S. Ludouico IX. Reg. pag. 294. Bzovium ad ann. 1257. San-Agramum 1. part. lib. 3. collect. 1. §. 3. & 5. Foderetam in Descript. prouinc. Burgund. pag. 420. Claudium Clementem in suo Museo lib. 1. t. 2. §. c. 4. vbi de S. Lazerario inter columnas ad Aquilonem, quod è regione oppositum inter columnas luciorum Bibliothorum pag. 173. illic enim refert virorum in ignem icones: Bibliothecam S. Laurentij; Escurialis apud Madetum in Hispania vbi 12. loco Guillelmus à S. Amore locum quidem sed ignominiosum, vna cum Clemente Marotio, Caluiniano tenet: cuius loci inscriptio est,*

Captus Telemus.

Guillelmus à S. Amore, hostis Religiosorum mendicantium, contra quorum paupertatem librum scripsit, quem SS. Thomas & Bonaventura scriptis egregiè confutavit; & Alexander IV. prohibuit, autorem in super condemnato.

§.148. Desiderius Longobardus, secutus obtinet locum inter eos qui Religiosos pauperes aduersari aduersati sunt. *Huius erroris inquit Alphonsus de Castro L. 12. adversus hæret. verb. Paupertas, hæret. 3. Author fuit quidam Desiderius Longobardus, tempore Alexandri Papa huius nominis quart; idem non esse licet à omni pro Christo religiozes; nisi dicitur Religiosorum inter, qua possibiles habeantur vel nisi tali sit, qui de labore manuum suarum vivere possit. Eodem tempore fuit alius Guillelmus de S. Amore, qui*

Tractatus quendam scripsit contra Mendicantes, præsertim contra Minores & Prædicatores, &c. contra hanc hæresim Alexander IV. duo decreta edidit: contra illam scriptis h. B. Bonaventura; scripsit enim Apologiam de paupertate, & aliam de paupertate Christi, contra præfatum Guillelmum, &c.

Robertus Bellarminus S. R. E. Cardinalis lib. 2. de Monachis cap. 45. ait. *Oppugnauit enim ætèrni Ordinis mendicantium; primò, Guillelmus de S. Amore apud Antonium part. 4. titul. 12. cap. 7. §. 5. Summa Theologiae. Secundo, quod idem D. Federicus Longobardus docuit, & addidit non esse licitum in suorum vel ingredi Ordinem Religiosum, qui non habet possessiones; saltem in communi. Scripsit contra hanc hæresim S. Thomas, in epistola, contra impugnantes Religiosos; & Sanctus Bonaventura, in Opusculis variis.*

Henricus Spondanus S. R. E. Prothonotarius, in §. 149. auctoris chronolog. sup. ad ann. 1250. vbi descripta Guillelmi de S. Amore condemnatione subdit. *Et per id tempus in paupertatem Religiosam qui fuerat inuentus est, Desiderius Longobardus; & apud dominatos. De vtriusque erroribus, vide D. Thomam L. 2. c. 2. & c.*

Georgius Coluenerius, in notis ad B. Cantopratium lib. 2. Apum cap. 10. numer. 23. Arnoldus Pontacius in chronico. Petreolus de hæret. verb. Desiderius Longobardus. Sanderus hæret. 136. Genebrard. lib. 4. c. 10. in Clement. IV. Ioannes Rioche in Compendio temporum, vbi de hæreticis lib. 4. cap. 58. Galterius in Tabula Chronolog. sæcul. 13. de hæret. item de Conuenientia hæret. veter. cum modernis, c. 4. Wadinghus tom. 1. Annal. minor. ad ann. 1255. §. 4. & 1269. §. 8. vbi non solum inter hæreticos recitatur: sed & Hæreticam appellatur: ex D. Thoma opuscul. c. 6.

Tertius adest Geraldus de Abbativilla: prout ex sequentibus patet: sic enim S. Antoninus 3. part. hist. neut. 24. cap. 9. §. 6. vbi de D. Bonaventura S. Minisio Generali totius ord. minor. scribit. *Hic Parisiensis libellum prædictissimum, quæraduersus fuisse dogmatibus Gerardis, contra Religiosos pauperes latrantem, per Apologiam, tam eloquentem quam subtiliter confutauit. Qui Gerardus, datus in reprobum sensum, est Doctor Theologicus, cum linguam contra B. Franciscum, & Ordinis eius statum in blasphemiam releuasset à se (ut ferunt) fuit diuina virtute percussus, & paralyticus distensus, & lepra repletus interierit: extempore reliquos alios, qui fuerant omnes Domini sum legum defensores esse pauperum suorum. Quod confirmatur ex Lectionib. Breuiarij Francicani diei quintæ infra Octauam S. Bonaventuræ, in 2. Nocturno ad Matutinas: hinc verbis. *Vbi seruit decernant aduersus venenosos impugnationes: memoratam obrebatant, qui in Religiosos mendicantium, ac in sanctum virum impudentiè atque sacrilegi, atque arripit ipsa calamitas, & habitantur, solam illa atque inuocantur totus, permansit inuictus. Vbi etiam libellum contra Minores peractissimum, à Magistro Geraldus de Abbativilla (qui patens) per Apologiam editum, non minus eloquentem quam subtiliter confutauit. Qui etiam Geraldus non longè post, iussu Dei damnatus iudicio, meritis suis secleri parati dedit, paralyticus, ac miseranda lepra repletus, quibus ætatis terminis finis.**

Heronymus Platius de bono stat. Relig. in prologo, vers. fin. qui postquam impia dicta fadæque Guillelmi de S. Amore recitauit: Geraldum Parisiensem Doctorem, ipè amonia ac seclero parè productus, hæc addens.

Gyraldus autem aliquando etiam fecerit parva officia
 est quos dicitur multo post paralyse perierit, deinde lepra,
 dimissis omnibus interitus, & sic se coordinari a moris
 feditas, peccata quoque fedatatem alle adeget. Robertus
 Bellarminus S. R. E. Cardinalis lib. 2. de Monachis c.
 4. 5. inter eos, qui acerrime oppugnaverunt Ordines
 mendicantium tertio loco reponit Gyraldum de Ab-
 batisvilla; quem vna cum alijs episcopi confutat. Mar-
 cus Vlyssiponenfis, Portuensis Episcopus, 2. part. c. 10.
 minor. lib. 2. cap. 3. eadem refert, quae superius
 et Bonaeris Franciscano scriptissimus sic Galleffus,
 Petrus Ribadeniera, in vita Sancti Bonaventurae Ep-
 scopi S. R. E. Cardinalis 14 Julij. Renatus Benedic-
 tus, Gazetus, & ab ibidem post Surtum. Franciscus
 de Fontanis, in Responfione ad petitiones cuiusdam
 Magni Pizari super Hierarchiam Eccles. Ration. 4.
 §. 17. Vno Parisien. in Triumpho vite Religio. part.
 1. cap. 16. San. Agranus Colloq. 1. lib. 3. part. 2. §. 5.

Latius de eo agit Lucas Wadinghus tom. 2. Annal.
 minor. ad ann. 1269. §. 6. his verbis. Nonis hoc tempo-
 re ortus est fodalitij iuramentum, qui tacto nomine, edidit
 vultum, cuius institum: Tantum hinc praesumptum
 ut implerent quidam homines, &c. In quo praecipue
 partes agebat Guillelmus de Sancto Amore: & eandem na-
 turam ad Sede Apostolica eandem Tractatum improbi defen-
 debat, &c. Et infra. Adversus hunc diffusam & detri-
 sum scriptis Apologiam S. Doctor Bonaventura, nomen
 adversarij, vel ex modestia, vel ex ignorantia ubique re-
 currens: quod tamen postea ubique innuit, hunc
 vita Bonaventurae scriptores, Chroica antiqua Minorum,
 & alij postum, temerarius & haereticus hunc pauperatis
 calumniam artem, Gyraldum de Abbatisvilla, Parisiensem
 Magistrum fuisse confitens: non impetatem ad aliorum
 exemplum, adici Dicitur vultus est, ut vultus ac superius
 Bonaventurae eloquentiam, servituti subdititate, ac ratio-
 nandi soliditate, tandem per alij fuit officium, & lepra
 ferdiditatem in 70. annis, in ftrime interitus, &c.

Episcopus Robertus de Licio iet de Laubis S. Bonave-
 nent. ord. min. post. med. Nam scriptis libellum Apolog-
 e contra Gyraldum de Abbatisvilla, qui multa falsa de Re-
 ligiofis, & Religiosis statim differebat: que Gyraldus tan-
 dem leprosus mortuus est. Extat tom. 7. operum D. Bon-
 navent. in sua. editione. Mogant. 1609. sic Bzovius
 tom. 13. Annal. Eccles. ad ann. 1257. §. 4.

§. 130. Quartus est, Richardus Armachanus. De quo S.
 Antonius 3. part. histor. titul. 24. cap. 9. §. 19. huc
 narrat ad ann. 1257. Quo tempore quidam Archiepiscopus
 Armachanus, primas Hybernae, Antonius in pubes con-
 fessoria multa propofuit contra Religiosos mendicantes, &
 eorum statas, ac privilegia neminem abusus. Inter qua plu-
 rima fuerant: quod mendicantes voluntaria propter Lib-
 ritam assumpta erant culpabiles, illicita & damnosa: item
 quod Christiani non mendicant, nec mendicare consuevit sed
 hoc probant item, quod mendicare est contra ius divinum,
 contraria natura, & contra ius positivum. Item, quod tan-
 dem in peccatum mortale, non poterat in illa statum Danti-
 num hinc in res iusto tenere possidere. Item, quod ad re-
 Confessione erat contra statum mendicantium, nec privi-
 legium ad hoc danti poterat, nec anima sua detrimen-
 tum. Item, quod eiusdem mendicantium vigore privilegij
 Apostolice, tenebant subdilationem de necessitate saluati,
 simul in Anno curae confessorij, est non ad obsequium ab-
 soluendum saltem ad obsequium pro exceptum illud E. Ec-
 les. Cap. omnes vtriusque, illa & multa alia per Aug. nam
 praedicant. Cui Papa Innocentius dedit 4. Cardinales ad-
 ducere. Tunc Religiofis contra ipsum praesentum multa er-
 ronea, & in fide fufpecta, quibus adversari, tanquam ha-
 eretici & excommunicati debet indicari. Quod auctum

etiam locutum fuerit declarat §. 10. ad ann. 1258 di-
 cetur. Et anno sequens mortuus est per additiones Archiepiscopi
 Armachani, maxime in eandem Antonium Antonium, in
 ta praemissionem factam B. Francisci: & sic quod latet ab
 contra mendicantes, fuit sine diffinitione deheretum,
 tanquam quid infamum & erroneum.

Hieronymus Platius lib. 1. de bono statas Relig. c. 33.
 hac habet. Illigere etiam fuit, magni theatro ffricatum,
 quod hoc in genere accidit, anno post Christum natum, mil-
 lesimo ac trecentesimo quinquagesimo sexto, in Armacha-
 na Hybernia Primas: qui primus in Anglia, deinde
 Anacone, vbi in Pontificia sedes morabatur, in
 Cardinalem Conventum multa contra mendicantium fla-
 rum enonavit, quam causam cum oblitus est vngere, non
 multo post de vita sublevis est, & vna cum ipsa, ipsius quo-
 que criminatiores fignit.

Marcus Vlyssiponenfis, Portuensis Episcopus, 2.
 part. chronic. minor. lib. 2. cap. 16. & 23. eandem re-
 fert, quae D. Antonius sup. sic & Toffianus lib. 2.
 minor. lexaphic. sub Ioanne Bochio, Genowli Ordini,
 hinc. Lucas Wadinghus, Platium locutus (quem in
 margine citat) praefata omnia disertè enavit tom. 3.
 opusculor. D. Francisci, Annotatione 3. in Collation.
 20. hinc verbis. Haec fua praetextibus curam ostendit
 sancta mater Ecclesia, defendenda huiusmodi famuliam,
 multosque virga veri sui percellenda multosque eius hostes,
 & iniquos detraheres. Librariam eam fignit de libris in-
 quos, a lingua dolosa, & de verbo aspersi, Scapulis fuit
 abumbrant es, & dedit in interitum inimici eius in per-
 petuum. Guillelmum illum de Sancto Amore, qui tractum
 planam vultus statim, uti fuerant, & adior: & Gyral-
 dum de Abbatisvilla perentis fua adstruit virga, &
 impus illum condemnans libellis. Cum Richardo
 Rodolpho Armachano Antistite, & Hybernia Primas,
 acerrimo mendicantium hoste, paulo postquam ablitus
 causam vngere in confessu Cardinalium Anacone, de vi-
 nis sublevis tanquam criminatiores fignit. Dilectis &
 vntibus Minorum hostes, vult & approbifum bonum
 genus, Fratres eius & Begardos fuppressit, & tunc demum
 ab omnibus fuit inimicos descendit, &c.

Eundem Armachanum inter haereticos recitavit Walden-
 fustus. 1. doctur. libel. lib. 4. c. 18. Guydo Carme-
 lista, Lutzeburgus Pateolus: Gyraldus Perusinus
 Bzovius 14. ann. 1260. lect. 12. & tom. 16. ann. 1433.
 §. 166. Galterus lect. 12. Vno Capucinus. San-
 agranus in Colloquijs curiosis part. 1. lib. 3. colloquio 1.
 §. 3. & 4. Balzus: Hofpianus lib. 11. de orig. Monach.

Robertus Bellarminus S. R. E. Cardinalis tom. 7. lib-
 de scriptor. Eccles. scul. 14. sub an. 1310. de eo sic ait. §. 132.
 Richardus Radolphus, Archiepiscopus Armachanus, v-
 nus tempore Innocentij VI. Pont. & obiit ann. 1259 scriptis
 libris 19. adversus errores Armenorum scriptis etiam
 librum adversus Religiosos mendicantes pro parochis da-
 natis etiam scriptis in lib. 4. fentent. necnon libras de
 paupertate: & de imitacionibus Iudaorum; & sermones
 aliquos. Obiitque. Hic Antier ante valde legan-
 dus est, praesentem lib. 10. contra Armenos, cap. 4. 23. &
 24. & lib. 11. cap. 4. fent. 1. & 4. in quibus libris mul-
 tos errores habet de potestate presbyterorum: de parochis
 et Clericis: & de statum Religiosorum mendicantium. Con-
 fultus lektor Thomas Valdesem, quos erant Armachanus,
 & Ioannes Welfus, qui ab Armachano aliqua cepit, dis-
 tingeret refutari: consulas etiam fignit, quae nos scriptis
 minor. lib. de Monachis cap. 45. & 46.

Confulamus, tamen Cardinalis confilio, esse omnia
 Armachanus dida. Quod ad primum, de potestate Pres-
 byterorum: contra eum errorem, uniguit tunc ipse
 Bellarminus lib. 3. de Laticis cap. 8. vna cum ipso
 Valdesi

Valdensium, lib. 1. Doctrinal fides, cap. 60. & sequent. & lib. 3. cap. 114. 115 & 119. Vide Nannarum in Reperit. C. N. nouit. de Iudicis Notab. 3. par. 19. tum Alphonsum à Castro, lib. 13. aduersus hæreticos, verbo, *Sacerdotum*, hæret. 5. Prætorum, verbi *Armatum*, & Galterium, in Tabula Chronolog. secul. 14. in conuenientia hæret. veter. cum modernis, cap. 10. Quo ad secundum, nempe de paupertate Christi: Bellarminus satis superque totam rem enucleat ac tuetur lib. 4. de Romano Pont. cap. 14. in Papa 33. Nicolao IV. sic & Azorius 1. part. instit. moral. lib. 12. cap. 14. Cusfetellus in Responione ad Myrtarium Iniquitatis, sup. in Alexand. 4. Papa. Quo ad tertium, de statu Religioforum Mendicantium; ipsemet Bellarminus lib. 2. de Monachis, cap. 4. 5. & 46. (post Waldensem) amplissimè refutat Armachanum, cunctas obiectionibus suis dodè respondens: quem secuti sunt Platus, sup. lib. 1. cap. 9. lib. 2. cap. 3. lib. 3. cap. 3. Azorius sup. cap. 23. & 24. Item lib. 13. cap. 1. & 2. Locutus tom. 1. Commentar. in Psalm 119. v. 18. Yoo Capucinus in Feticib. Euentib. pietatis, seu Triumpho vix Religiose part. 1. cap. 19. & part. 2. cap. 11. & sequent. post S. Antonin. 4. part. Summ. Theolog. Titul. 11. cap. 3. & sequent. Item part. 3. Titul. 16. Ioannes autem XXII. qui prius videbatur contrarius Decretalis Nicolai III. & Clementinæ V. postea sub vitz vsu finem omnia reuocauit, quæcumque dixerat aut fecerat: vti declarat Capitulum Generale Mechlinie habitum, an. 1499. pro Familia Cûmontana Obseruantiæ, ex Marco Vvissiponenf. 2. part. Chronic. Minor. lib. 8. cap. 42. Alphonsus de Cala rubea, in Compendio Præleg. Frat. Minor. verbo, *Paupertas*. Emanuel Roderico, Quæst. Regular. tom. 3. quæst. 259. Miranda in Manuali tom. 1. quæst. 18. Corduba in cap. 6. Reg. Minor. Ioannes Rosolletio ibidem, ad cap. 1. eiusdem Regul. & cæter.

9. 734. Quintus est Ioannes Clopinet, seu Clopinel, de Meduno de Meduna: qui vixit temporibus Philippi IV. cognomento Pulchri, Regis Franc. Guillelmus de Lorteyo, de Lorry, sub Regno S. Ludouici Regis Franc. Incæperat opus, eo prænotatum titulo Gallico, *Le Roman de la Rose*, Romanicum de Rosæ. Quod quidem ad finem deduxit 40. post annis expletis præfatus Ioannes Clopinet, & Palquiero lib. 7. Dictionis. Francicar. cap. 3. & lib. 8. cap. 3. atque Theuetio lib. 6. vitor. aliastr. cap. 91. Guillelmus de Sancto Amore, & alios sequutos, in Infedandis Religiosis Mendicantibus, multùm insidians: qui omnes (vix superius retulimus) à Sede Apostolica fuere condemnati. Miratur nullius ipsemet *Papaueris*, qua fronte, & ratione sententiam iidem Guillelmus de Sancto Amore, & Ioannes Clopinellus: præfatos Ordines tot didicere oblatæ: reo iuque infestata sic abhorere: ob paupertatem professam tam in generali, quàm in particulari, quo cum mendicantem summè extollit ac laudat: & qua hic Author N. coteris, atque Antagonistis, seu Monachis combatibus placet, damnas copiam illam legendi lib. 3. sup. cap. 19. nam quo ad *Romensiam de Rose*, opus est nepharium, & lectione indignum: iureque Gerloni 4. part. oper. calamum aduersus illud iumpfit.

9. 735. Sextus est Ioannes Wiclef, hæreticus condemnatus, cum suis 41. articulis contra Religiosos maximè Mendicantes, in Concilio Constantinensi, secl. 8. quapropter 133. immorandum haud dignum duxi: cum & *Waldensibus* ea omnia copiosissimè testant. Adhuc aotem Wiclef, eos, qui Religiones multauerunt, videlicet SS. Augustinum, Benedictum, Bernardum, Fran-

ciscum, Domusicum, & cæter. fuisse damnatos, eo quod Religiones instituerint, nisi fortè de hoc penituerint: vt testantur Bellarminus pro præfatione ad lib. 2. de Monachis. Alphonsus à Castro lib. 10. aduersus hæreticos, verbo *Monachatus*. Syluester Lauallensis de Iustis magnitudinib. Eccles. Roman. lib. 3. cap. 3. par. 3. Cæterè cum obijceretur Armachano, spontaneam pro Christo mendicantem, ac paupertatem esse Deo præstatam & meritoriam: quandoquidem Sancti Alexius, & Franciscus, vix sanctissimi, ab Ecclesia Catholica canonisati, eam amplectati sint, & vsque ad obitum summè excolerint: respondere manitè erubuit, illos, quòd literas, sacramenta scripturam, mendicanti contrariam ignotarent, excusatos fuisse à peccato mortalitæ: ac de hoc penituisse: quod magis impium, aut falsum dici potest: & tamen neoterics quibusdam ita placet: vt proximo anni elapsis, operam dederunt per impressione illius Tractatus Armachani contra Religiosos Mendicantes: quem (vt dicunt) à quodam veteri M. S. Bibliothecæ. Victorianæ Paris. extractum in lucem emiserunt: vbi eicæ finem, præfata verba leguntur. Nec tamen mirandum: cum iuxta Bellarminum, sup. de Scriptor. Eccles. Ioannes Wiclef, erroneos non parua ab ipso Armachano accepert.

Septimo in loco, Iust Lucherus, Caluinus, Brentius, 9. 134. Erasimus, Petrus Martyr, Melancthon, Gesneriotes Magdeburgenfes: alijque Hæretici, Confrimatici, & falsi Christiani: qui omnes in hanc quoque lapidem impingunt. Hos etenim docuerunt Waldenses, Guillelmus de Sancto Amore, & Ioannes Wiclef: pro vt notat Syluester Lauallensis, sup. Et quid mirum? Ambalauerunt quippe vt cæci, quia Domino peccauerunt. Sophon. 1. vers. 17. Domino, inquam, Aluissimo, & omnipotenti: qui tales Ordines Mendicantium, & eorum institutos, atque alumnos: tot signis atque prodigijs illustrauit: vt & in tertio tomo sanctissimè (specimen obediens, & in cæcis non vulgaris glorie argum. compofuerunt.

Denique hoc vltimo seculo, noui recentefque venerunt: qui quemadmodum patres eorum couterfifunt in arcum præuam, contra Religiones Mendicantium, sed præcipuè aduersus Sesaplicum Ordinem. At in vanum labæauerunt, arcus quippe eorum confectus est: Ratioes, funtes: argumenta ridicula: librorum vis enstruata: penitque memoria eorum cum fontu. E contrario autem veritas fleuit: & tempus omne nobilium diffugit. Primum quidem præstat an. 1631. Parisius, liber, cui titulus aderat, *Directus spiritibus, &c.* illi autem oppositè est Lutetia, an. 1632. Tractatus et vtilissimus, eo prænotatus Elogio, *Palæces pietatis successus, seu vni a Religiofa triumphus, &c.* à R. P. Iuone Parisiensis, Capucino, compolitus: viro centè magnarum litterarum, & de Religione optimè merito. Duo Tyrones aduersus eum conati sunt linguas suas acutere: vnus Anonymus, & alter, emenico nomine *Mathias de Plus*, vocatus. Quales aotem ij fuerint Monachos illius, pauca aperimus. Primum bellulus Anonymus intulit: *Examen prolegoy libri P. Iuonis Parisiensis, Capucini, &c.* an. 1633. indignus certè nomine: quippe qui caret, Doctorum approbatione. Regia licentia, impetitioneque officina: refores aotem iij erroribus non paucis, falsitatibus, detractionibus, & conuicijs, Lemacumque leniat odorem: pro Guillelmo de Sancto Amore, Gyrardi de Abbatfvilla, & c. necnon Richardi Armachani patricium suscipit: seu hominum insanum & impium errorem, iam ab Ecclesia condemnatum, & tepulium refuscitat: ubi impudè perfuadens, eos fuisse cellissimè

sed merx nraiz sunt & nuge. Cupit. fol. 12. pag. 1. harum contestationum historiam ea nostra aetate prodit in lucem: Ecce R. P. Lucas vadingus, Hybernic natione, Romaeque mansens: vir Religiosissimus (ut inquit) & Franciscanus, fol. 3. pag. 1. Auctor illa gratus, desideris suis fatus: legat, quosq; secundum tom. Annal. Minor. ad annum 1215. parag. 14. 1254. parag. 1. ipsius labore editum: & luculentissimè iuxta historiam reperit: quales fuerint, quidve egerint, & qua de re à Sede Apostolica damnati extiterint.

§. 116.

Quantum verò ad Armachanum: cujus contendit sanctitatem, ex quadam Bulla Bonifacii IX. super illius canonisatione, quam idem R. P. Vadingus Roma misit in Hyberniam, ad Episcopum Orlotiensem: eodem Vadingo, fidem habet, necesse est: qui, quid de Armachano senserit, post Platium, sanctum Anconinum, &c. superius parag. 150. retulit. Asserit Armachanum fuisse canonisatum per praefatum Summum Pont. quòd pzetensa sua Bulla taceret, & nos omninò negamus. Innocentiam causæ Armachani contra Fratres Minores praetendit: ex eo quod Avonione in concessa publico Cardinalium coram Papa Innocentio VI. partes suas tutatus sit egregiè, absque vlla reprehensione, seu censura vel condemnatione. Gratis quidè id assentur, sed minimè gratis resellitur. Legat S. Antonin. alioque Auctores superius parag. 159. à nobis allatos: & conspiciet, quatuor Cardinales fuisse à Summo Pontifice deputatos, pro auditione partium: interimque mortuo ipso Armachano, rem de relictam fuisse sine definitione, atque cum ipso iniustas eius excommunicationis sepultas esse. Nam Religiosi contra ipsum proponebant multa erronea, & in fide suspecta, quibus adhaerens tanquam haereticus & excommunicatus debebat iudicari: quæ quidem, si non fuissent vera, aut probata, Religiosi condigna pena mulcandi fuissent, à qua tamen immunes reddi dicit sancti memoria verò Armachani & eius doctrina malè habitata, & inter erroneas recensita: quam & Tractatu pzetulo confutavit, Galfridus Hatdeby, Anglus, Monachus Augustinianus, teste Gesnero, post Magistru Petrum, Minoritas; iuxta Riocham lib. 4. compend. Tempor. cap. 60. in haeretico. Itemque Rogerium à Choinoè, ex San-Agrano, sup. lib. 3.

§. 117.

Ab Armachano ad Guillelmum de Sancto Amore transit ille Anonymus: quem sæpè appellat, sed non probat; vrum doctrina, pietate, & sinceritate insignem: fortem Christi Athletam: canem gregis Domini fidelissimum: qui nil scripsit contra sanctæ Sedis honorem & auctoritatem: quique ab Episcopo Parisiensis declaratus innocens, Vniuersitas Parisiensis mox vt patronum amplectata est. Cuius Guillelmi deuotio tunc innotuit circa Sacramentum Eucharistiæ: ac Deiparam Virginem: cuius immaculate Conceptionis singularis existit Promotor: qui tandem in pace obiit, intra sinum sanctæ matris Ecclesiæ Catholicæ, gremiumque alme Vniuersitatis Parisiensis. Hæc ille à fol. 8. & seq. At horum Antithesim videamus.

§. 118.

Constat imprimis praefatum Guillelmum de Sancto Amore condemnatum fuisse à Sede Apostolica: tum, propter multiplices culpas, & grandes offensas, quas temerariè commisit: tum propter libellum valèdè perniciosum, detestabilem, iniquum, scelestum, & execrabilem: libellum, inquam, non veritatis, aut eruditionis: sed mendacii & derogationis: non momentem ver instrumentem: sed mortentem & fallentem. Continentem quædam peruersa & reprobata contra potestatem & auctoritatem Romani Pont. & Coepiscopo-

rum soorum. Nonnulla contra illos, qui propter Deum sub arctissima paupertate mendicant: mundum cum suis opibus voluntaria inopia superantes: vnde feminariam scandali & dispendium auarum quas. Necnon & alia plura inconuenientia, digna vtiq; confutatione ac confusione perperata. Ea propter Summus Pontifex hunc libellum reprobauit, & inscriptiones ac documenta in eo tradita, vt potè pzetusa, falsa, & nefaria, de Fratru suorum S. R. E. Cardinalium consilio, auctoritate Apostolica, in perpetuum condemnauit, & combustionem decreuit: sub pena excommunicationis. Si quis verò persumpsit praedictum libellum ore Apostolico damnatum approbare, vel quomodolibet defendere: tanquam contumax, inobediens, & rebelis Romane Ecclesiæ ac omnibus fidelibus habetur. Hæc omnia ex Bulla Alexandri Pap. IV. superius allatis. Quæcum nonnullæ extant ad Regem Franc. ab ad Archiepiscopos & Episcopos Galliar: maxime ad Episcopum Parisiensem, cui præcipit, vt lras hæc Epistolæ & literas Apostolicas, Parisi, publicè in Ecclesiis, aliisque in locis, coram clero & populo, fideliter exponat: ac praefatum libellum detestabilem, quem nuper Romæ ceteram fecerat, faciat conuocatis Magistris & Scholaribus Parisi. publicè coram omnibus igne cremari. Auxilio sancti Regis Ludouici ad pzetensia, si opus fuerit, inuocato. Ille igitur pessimus liber, coram sancto Rege combustus fuit. Tunc Guillelmus de Sancto Amore in Italia mansit, ab ingressu Regni Franciæ perpetuò pulsus, beneficium abdicatus, & Magistero pzetuatus: ad quemq; scribendi facultas à Gallia denegata sub excommunicationis pena: cuius mandate prior Episcopo Parisiensi est directus, vicque malus minoris & ætatis eiusdem, malo sine, vitam terminauit. Teste Mariano, Riocha, Vadingo, &c. sup. post Pisanum.

§. 119.

Porro, de Guillelmi praefati deuotione circa institutionem festi Augustissimi Eucharistiæ Sacramenti, parum commemoratum est ac chimericum: nulla etenim de ea re fit mentio in suis libellis, seu opusculis, quæ M. S. Andegau habemus, in Bibliotheca nostri Conuentus Balmetsen Recolletor. Causa institutionis tanti festi conspicitur in Bulla Vrbani IV. Pap. Galli: cuius officium compilatum fuit per SS. DD. Thomam, & Bonauenturam. Quantum verò ad Conceptionem immaculatam Virg. omninò ridiculum est. Nam eo tempore Conceptio immaculata Deiparæ hæud admilla erat ab Vniuersitate Parisiensis: imò contra illam decretum egerat. Teste Alberto Magno in 3. sentent. dist. 3. quest. 1. art. 2. quod tamen decretum constanter apostexa reuocauit: vt scribit Bacchonus, ibid. quest. 4. art. 3. an. 1346. vtiutiq; ne quis deinceps contrarium doceret. Circa verò annum 1351. instituit vt quilibet Doctos, iuramento pzetlito, eam Immaculatam Conceptionem, meriti teneat, fidesque de ea agere quotannis. Vide Paulum Venetum tract. de pura Concept. Bernardinum de Bulla serm. 3. de Conceptione. Antonium Cucarum in Elocidiano Virg. part. 2. &c. Pontium in Triplici Corona Virg. tract. 1. cap. 8. paragraph. 1. numer. 33. & 35. Ioannem Benedicium in Epistola Luminaria ad B. Virginem Mariam, initio summæ de peccatis spenfa.

§. 120.

Qualitet hic Anonymus praedictis respondere nititur: aut quo diuericulum quærit conspicit. Si Doctrinae falz & erroneæ Guillelmi de Sancto Amore opinionum sanctos viros D. Thomam, Doctorem Angelicum, & D. Bonauenturam, Doctorem Seraphicum,

cum, qui illam ampliffimè fuu scriptis ac verbis refuta-
 runt, videntur sibi tepullam mereri in hac materia :
 quia et si eorum sanctiq; viri extiterint, nihilominus in-
 firmas humanas eos reddidit minus conspiciuos, in his,
 quæ ad Ordines suos spectabant, fol. 2. pag. 2. si alios
 Authores in medium adducimus, hos paruales vocat
 ac rejicit, fol. 9. pag. 2. & seq. Si Summi Pontifices,
 condemnato prefato Guillelmo, Ordines Mendicanti-
 um maioribus laudibus exaltarent, atque in protectionem
 Sedis Apostolicæ sulcere perent, necnon multos pseu-
 dilegatos conuenerunt. Respondet, Pontifices Romanos
 nimis facile cause eorum: vt tunc Cardinales, ipsorum
 Religiosorum fautores & amicos, seu etiam alium-
 nos, ad nutum Summos Pontifices deservisse: & Epif-
 copos Ebroicensem, Parisiensem, &c. (quibus Papa ius
 literas Apostolicas pro ipsis Mendicantibus deman-
 dabat) partes Religiosorum suscepisse, fol. 10. pag. 2.
 si Mendicantes vultate Diplomatum Pontific. con-
 cionantur, Sacramenta Confess. & Eucharistia edemi-
 strant, &c. Respondet, hæc ab ipsi attendari virtute
 propria, fol. 13. pag. 2. si doctrina Guillelmica, refuta-
 tur, tanquam falsa, impia, & erronea: Respondet,
 illam non tam esse ipsius Guillelmi, quem totius Ec-
 clesie Gallicanæ, vniuersitatisque Parisiensis, fol. 14.
 pag. 2. si sermo est de libello nephando ac fœdissimo ipsius
 Guillelmi, subditur ac confessum intermiscet Tracta-
 tum pessimum de *Euangelio æterno*, quem vult à Reli-
 giosis circa hæc tempora fuisse conuolatum: quasi mi-
 serioris consolatio sit habere paræ, fol. 15. pag. 2. & seq.
 sed de eo *Euangelio æterno*, suo loco inferius, ad diem
 19. Martij, atq; 11. Si S. Ludouicus Rex, Fratres
 Minores, atque Prædicatores summè ac pie excoluit,
 Guillelmo verò à suo Regno exulare coegerit, im-
 mo ea de re ad Summum Pont. scripsit, librumq;
 ipsius Guillelmi coram fe igne cremari publicè petre-
 rit ac iusserit. Respondet, eos hoc tempora haud
 fuisse à Rege subleuatos, nec illis opem penitus tulisse
 nec, quòd Guillelmus Gallia pulsus sit, probare posse.
 fol. 15. & 18. Si tenique, fabulam vertamus, que ratur
 ab eo, quibus inuitator fundamētis) dicit, se, ab his-
 toria temporis, aliisque Authoribus fide dignis, nec
 partialibus, ea accepisse: fol. 9. pag. 1. sed quorum no-
 mens ignoratur & scripta: quos nec vquam citat,
 legit, aut vidit, nisi in Calendario Græco.

§ 161. Quod plura? valde conuenit iste Anonymus,
 quòd sans Guillelmus de Sancto Amore, hæreticus
 dicitur sit & appellatus à nonnullis: at Romachari de-
 sinat. Legat attentè Bullas condemnationis sui libelli,
 superius allatas: tum 45. articulos Ioannis Vviclef
 condemnatos, in Concilio Constantiensi: & certo
 certum inuenit, vnde ipsum Guillelmum hæresis in-
 simulet. Redit itaque inret hæreticos illam recense-
 runt B. Thomas Cantipratanus, D. Antonius, Pra-
 tocius, Alphonsus à Castro, Sanderus, Bellarminus,
 Galterius, Carion, P. Matthæus, Duplax, Thomas
 Vvaldensis, Renatus Benediclus, & alii, sup. par. 4.
 quate Petrus Camus part. 1. de opere Monachor.
 cap. 12. par. 10. & cap. 16. par. 4. Giraldi de Ab-
 bativilla, Armachan, &c. ingeouè statet errores
 prefati Guillelmi de Sancto Amore, Desiderij Lon-
 gob. quos rejicit: part. 4. Dilectoris spiritualis, & car.
 cap. 2. post med. & Tract. de Paupertate Euangel.
 cap. 8. & 23. & tract. de Expropriatione Claustrali,
 cap. 48.

§ 162. Cupit ac valde exoptat, omnes peccatores, sceles-
 stos, pessimos, ottonibus, schismaticibus, ac hæresibus
 deditos, vt Fratres, apud nos haberi & dici: quod si
 Patres Orthodoxi nonnunquam aliter egerunt: in hoc

fuit, inquit, ex zelo singulari, qui ex infirmitate oria-
 batur, fol. 22. scio equidem hos omnes, licet perditissi-
 mos homines, ita aucte: At non sic Ecclesia Catho-
 lica, que semper distinctionem tenuit inter bonos &
 malos: filios obedientes, & discipulos ac contumaces.
 Si quis (inquit D. Ioannes 1. vult. 10. & 11.) vult
 ad vniuersi, & hanc doctrinam non afferit, vult recipere eum
 in domum, nec Aue ei dixerit, qui enim dixit illi Aue,
 communitat operibus eius malis, &c. Hæreticum ho-
 minem (ait B. Paulus, Tit. 1. 10.) Post vnam & fœ-
 cundam correptionem, dicit. Item Roman. 1. vult. 32.
 Quoniam, qui talia agunt, digni sunt morte, non solum
 qui ea faciunt, sed etiam qui consensum facerint.
 Vide Baronium tom. 4. ad annum 368. numer. 13.
 Quorū autem iste Anonymus talia meditatur: quia
 Guillelmus de Sancto Amore, Desiderij Longobardi,
 Giraldi de Abbativilla, Richardi Armachan, Clopi-
 nelli, Vviclef, Lutheri, Caluini, Brentij, Etalini,
 Molanibonus, Petri Martyris, &c. patrociniū inopi-
 cipit, vel eorum argumentis vixit aduersus Mendicantes
 Ordines: quorum seriem moentes apud Bel-
 lazium (post B. Alexand. Alestem 4. part. quæst.
 107 & 108. & Thomam Vvaldensem) lib. 2. de Mo-
 nacis. Nihilominus monet, scribit, R. religiosi quoq;
 citati: quod nec Cardinalis illustrissimus doctissimi tam
 non consensuerit. Denique, quod ad historiam solo
 Mathæo Vviclef, Monacho Anglo, vsus est, qui tam-
 en an. 1350. non exellit: eum autem editus sit ab
 hæreticis Tigurinis, multis fere dubio, ab illis addita
 sunt, tum in ipsa Parisij historia, tum in eius continen-
 tate: rad inuidiam constantiam Religiosiq; totique Ec-
 clesie Romanæ. Qua de re consule Bellarmin. tom. 7.
 de Scriptorb. Eccles. fiscal. 13. ad annum 1245. B.
 Baronium tom. 12. Annal. ad annum Christi 1197. &
 Vvadingum tom. 1. Annal. Minor. sob an. Christi
 1232. par. 13. Cum Mathæo Parisio iunxit theo-
 nicam Nemanus Anonymus ipse Anonymus: sed
 qualum veritatem illi adhibendam putares: vbi om-
 nia, circa hæc tempora, confusione sunt plena: testan-
 tur ea, que nupè ad par. 123. retulimus. Obiitum
 Guillelmi de Sancto Amore post 1. sep. ann. 1238.
 quem tamen Anonymus adhuc viuente facit an. 1266.
 fol. 19. pag. 1.

Pergit Anonymus, dicitque, fol. 133. pag. 1. Reli-
 giosos, & Ordines moderni temporis in essentialibus
 differre ab antiquis: quod est veritati contrarium, vt
 continet liquet superius, par. 74. Deinde, Titulum
 sanctitatis vix Religiosæ conat adimere. fol. 137.
 pagm. 1. quam Summi Pontifices etiam notant, sup.
 par. 72. 73. 74. &c. Displicet et, vitam Religiosam,
 expressam dici imitationem vix Christi, fol. 149. &
 seq. quam præsi Patres ita censuerunt appellandam,
 & Pontificis Romani approbant: vult sup. par. 212.
 72. &c. Dissertit de impetitione & culpe aliquotum
 Regularium: cui respondemus illud D. Augustini in
 Plal. 132. Non peris Fratrem: pro, propter eos, qui
 præferunt quod non sunt. Tam sunt enim dicitur hi falsi,
 quam & Clerici falsi, & fideles falsi. Deoque impu-
 gnat, denegatque auxilia que præstare Ecclesie, tan-
 quam pax matris, Ordines Religiosos Mendicantes: sed
 perperam, nam multitudine Bullatum Summi Pontificum
 & testimoniorum probatorum Authorum, à
 nobis hic culpe aliarum, oppellat os eius. Tandem,
 vt sermone finem imponeret, omne vix in S. Fran-
 ciscum euocauit.

Singulari etenim audacia, perfidaque fronte deci-
 det, improbat ac rejicit vna cum Authore Dilectoris
 Spiritualis, part. 2. cap. 7. ac Tract. de Expropria-

§ 161.

§ 162.

tion Claustrali, cap. 31. & Mathæo Plifse in Trium-
pho Virtus. part. c. cap. 9.) illum visionem, quam In-
nocentius III. Papa, de sancto Francisco habuit in
formis, pag. 101. 102. ac 103. Ex eorum certè nume-
ro, quorum meminit Iudas Apostolus. *Hic ostendit, quæ-
rumque quædam ignorat, blasphemant. Si ignorantia la-
tebris detentus, rem minime capiebas: cur mentiste-
nebas, veritatis fulgore, proci non fugasti? At, qui
malè agit, ad lucem, inquit D. Ioannes 3. vers. 20.
Portò huiusmodi testes maxime auct: Audi S. Bo-
naueratium cap. 3. vit. D. Francisc. de præfato Summo
Pont. ita loquentem. *Christi Frateris, cum diligen-
ter audisset, miratus est: vultè, & indubitanter Christum
legimus in homine recognovist: sed & visionem, quam
tunc temporis è celo percepit, in hoc viro fore comple-
dam, spiritus Divini sagacitate firmavit. Videtur namque
in somniis (visu retulit) Lateranensem Basilicam fore præxi-
mam iam ruinam, quam quidam homo pauperculus, medi-
cus, & discretus, proprio divi submissa, ut caderet, sus-
tinebat. Verè, inquit, huius est illi, qui opere & doctrina,
Christi sustentavit Ecclesiam, &c. Huic veritati fidem
adhibet S. Antonius 3. part. hist. Titul. 24. cap. 7.
B. Bartholomæus Pisanus lib. 1. Confortuat. fruct. 1. & 9. part. 2. S. Bernardinus Senens. tom. 3.
ferm. 60. c. 3. a. 1. Marcus Vlyssipponen. part. 1. Chro-
nic. Minor. lib. 1. cap. 23. Tullianus lib. 1. hist. Se-
raphie. Clithouseus ferm. de S. Francisc. Viegas
Commentar. in Apocal. cap. 3. Commentar. 2. sect. 3.
parag. 4. Bosius lib. 7. de Signis Eccles. cap. 1. Platius
lib. 2. de Bono stat. Relig. cap. 30. Sedulius Com-
mentar. ad vit. S. Francisc. cap. 3. parag. 8. Vvading-
hus tom. 1. Annal. Minor. ad an. 1110. parag. 13. Fran-
ciscus à Fontanis in Responsion. ad petitionem. Oforius
ferm. de S. Francisc. Salazar lib. 1. Chronic. pro-
vine. Castellæ, cap. 13. Magni Prælati, Ration. 3.
parag. 17. Iuo Capocinos part. 1. Triumphus vite Re-
lig. cap. 18. post med. Nigronus Commentar. in
Regul. Communi. Societ. in Titul. part. 3.
parag. 25. Ribadeneira, Gazetus, & alij in vita S.
Francisc. quod & tanti fecit sancta Ecclesia Catholica:
è vitid cunctis fidelibus proposuerit venerandum,
decantandum que 4. Octobr. in Lætionib. secundo N o-
ctubr. ad Matutinas, in festo S. Francisc. apud Brema-
rium Romanum. Hinc, vbi de materialis ædis Late-
ranen. reparacione agendum fuit, per Nicolaum IV.
Papam, Franciscanum, an. 1291. eadem visio descri-
pta cernitur. Verbis licet impolitis, in absida templi
è Musico exaratis: provt referent Panivinus de Eccles.
Lateranen. & Vvadinghus sup. parag. 14. tum tom. 5.
ad annum 1291. parag. 15.**

*Tertius Ecclesia Pater Innocentius hora,
Qua sese dederat somno, nutare ruina
Hanc videt Ecclesiam, mox vir pannosus &
asser*

*Despectusque humerum supponens, sustinet
illam.*

*At Pater engilans, Franciscum præcipit, atque
Verè est hic, inquit, quem vidimus: iste ruinentem
Ecclesiamque, fidemque ferret: sic ille petitis
Cunctis concessis liber latiusque recessit.
Franciscus proles primus de sorte Minorum
(Hieronymus quarti Nicolai nomine surgens)
Romanus Præsul, partes circumspicit huius
Ecclesie certa iam dependere ruina;*

*Anteritque leuat, destructa reformata &
ornat,
Et fundamentis partem componit ab imis,
& cæc.*

Similem visionem idem Summus Pont. cæcilius §. 163.
accepit, pro confirmatione Ordin. Præd. eùm ab eo
fecit repulsam passus esset B. Dominicus: vti scribunt
S. Antonin. sup. Titul. 19. cap. 3. Supplementum
Chronicar. lib. 13 ad annum 1118. Morius lib. 1. Ori-
gin. Relig. cap. 31. Bartholdus Pontanus tom. 4. Bi-
bliothec. Concion. in festo S. Dominici Ribadeneira,
Renatus Benediclus, & alij, in vita eius. Feidinaodus
à Castello, Theodorus ab Apoldia, &c. in Chronic.
Ordin. Præd. Bzovius an. 1115. parag. 6. Sedulius, Vie-
gas, Franciscus de Fontanis, Vvadinghus tom. 1. ad an-
num 1210. parag. 13. & 1215. parag. 34. sup. Obmutes-
cat igitur Anonymus, cum sequacibus, & quemlibet
horum Ordinum carpes delinat: figmentum ut
suppositum impie reputans, quod de Ecclesia Late-
ranen. sititubante, ea visione, ita constanter asseritur.
Nam, non modo etas illa, qua primùm Ordines illi
prodere, mirabiliter eorum opera, adita & illumi-
nata est: sed è totis annis has quadringentis & amplius,
quibus èinceps iterant, hinc semper egerunt vi Dei
Ecclesiam qualifalcent. Teste Iacobo à Viduaco,
sup. parag. 108. Marulo Spalaren. lib. 2. dist. 8. Me-
morabil. cap. 4. Bosio, Plato, & alius, sup. & ipsomet
Camofio in homil. festivis de S. S. Dominico &
Francisco.

Tandem gradum fidei Anonymus contra facta §. 166.

stigmata Seraphici Patris sancti Francisci, pag. 204.
cui respondebimus paucis verbis, hæc ipsa facta stig-
mata opus esse Iesu Christi, Salvatore nostri: vti te-
statur Summus Pont. Nicolaus III. vide sup. parag. 73.
quod aurem sine id egerit, apertius infra ad 17. Sep-
temb. qua die Festum de eisagitur in Ecclesia Catho-
lica, iuxta Martyrologium Romanum.

Cùm igitur, ut has lineam faciamus, Guillelmus de §. 167.
Sancto amore, tum huc Anonymo, tum aliis im-
piis, sanam prævertit errandè: & iniqua animi agitati-
one aduersus Ordines Mendicantes, insultantè occasi-
onem attulit: sapientissimè cautum est à Sede Apo-
stolica ac veritum; ne quis illius libellum execrabi-
lem, scelestum, & perniciosum, legeret, neve apud se
retineret: quod & hoc anno 1633. Archiep. Senatus-
consulti Regij renouatum est: quando hunc, omnis
Religionis ac pietatis & moralitatis in locum rursus edi-
derant Patris.

Transumptum ex Registro Consilij Priuati Regij.

*Super id, quod Regi in suo Consilio lectum est: Quod,
si licet Edictis placuisse sua Mantuari, quælibet li-
bris censura nutatas, vel in Religiosis Catholica, verum-
que receptarum & approbatarum in ipsa, etiam tum per-
tinetes: proinde cedere et in lucem mittere, prohibeat: At-
tamen hæc in vrbè Parisiensi, Liber quidam vnper prodit-
us, sub Titulo, Magistri Guillelmi de Sancto Amato
Opera omnia, plures Titulos complectens: si ad delicta,
in vltimisperum quamplurimum Religiosorum Ordinum,
ab Ecclesia, & in hoc Regno, receptarum & approba-
tam, item, contra Summi Pontificis auctoritatem, iuxta
alias verè Tractatum inscriptum, De perniculis notissim-
iorum temporum: iam à multis tempore per factum*
Sedra

Secundum Apostolicam condemnationem: Quibus necesse est promittere. Visus itaque supra dicti libri exemplaris, necnon suo Dilectissimo Papa Alexandro IV. Diplomate, dato mense Octobris, an. 2. sui Pontificatus, nempe 1256. prout fuit traditum, ut patet, promissis & execrabili, condemnationem ferente. Disparis quoque omnibus: Rex in suo Consilio decrevit, ut ad prohibendum dicti Consilii, omnia eiusmodi libri non acciperentur exemplaria, in Archivium Altharum custodiam deferenda. Vnde ibi in suo Manuscripto Typographi ac Librarii, venditioni predictam librum exponere, vendere, vel mercari, sub pena mortis. Cetero autem, illum apud se, sub multa pecunia nullum librarum, retinere. Altham in privato Regii Consilio, Parisius celebrato 14. Julij, an. 1633.

CARRE.

§. 162. Alter verò tyro (qui hisce diebus, an. 1633. lingua gladium exercuit contra Ordinem Senaphorum, alioque Religiosos Mendicantes) Mathurus Pli, vocatur emittit quidem nomine, sed non omnino incognitus: qui libro à compositio, titulum præstitit, *Triumphum virtutum super vitia*, &c. licet ironice sic dici possit (ut & ipsemet fatetur in Prologo) cum more invero agat, deus quoque promiserat in Titulo. Eadem, quæ superius Anonymus, dissent, imò & multo plura addidit, procaeterque defendit: sed Andabatarum modo licentiaque penitus effrenata. Quare, in chamo, & freno maxillas eius confregit Arestam Senatus consilii Regij eodem anno datum.

Transumptum ex Regesto Consilij priuati Regij.

Super id, quod Regi in suo Consilio relatum est: Quod dicitur, Editum placuisse sua Manuscripta, prohibendum, sub pena vitæ, omnibus personis edere seu lucem, typis mandare aut extendi libere libellis diffamatoriis, libros vel scripturas, quæ præfati domini seu sanam alicuius laedere, vel diffamare: aut ad excusandam perturbatiorem evertant, seu diffamationem inter sua Manuscripta subditio sine oratione, aut gratulatione: attamen nuper proderit in publicum, impresse, quæ fuerit à Dominato Gerardo Allet, Typographi, ac Librarii huiusce urbis Parisiensis, libris hoc titulo: Triumphum virtutum temporarium in vitia: diffusionem pretendens Ordine Ecclesiasticis, & plurimas continens impetates, insinuationes, calumnias, improprietates, calumnias, & falsitates in Ordine Religiosos, receptos, approbatos ac vultus in Ecclesia, & in hocce Regno laborantes quique semper sub Reali sua auctoritate tutela, sumunt: quibus necesse est providere. Visi dicti libri exemplaria, in pagin. 26. 30. 36. 41. 66. 71. 75. 81. 92. 95. 96. 103. 110. 127. 145. 151. 204. 205. 206. 210. Visus ad 222. 287. 164. 387. 421. 433. 451. necnon approbatio approbationi eius à Magistris I. le Paige, & H. de Pinteville, Doctoribus in Theologia, sub 14. Martij ultimo clausi: pro ipsius annuati, Rex in suo Consilio vidit, sub pena vitæ ipse Allet, ceterisque vicariis, venditionis exponere, vendere, vel mercari dictum librum, inscriptum: Triumphum virtutum in vitia: hæc est exemplaria cum illis suppressenda, ob idque infra tres dies in Archivium Altharum Consilij offerenda, tam ab eodem Allet, quàm ab alijs illum penes se habentibus: abique quoque possunt cum retinere, aut alijs divicere, quocumque occasione, & pro tempore, nisi velint, pro asato tempore transmissi, à publicatione præfati Arestæ, apud quos deprecabens fuerit quæriti vel infra tres dies in Archivium, par-

que publica perturbatores. Et ab omni præfati le Paige, & de Pinteville, ut personaliter compareant in Archivio Altharum Consilij, ad deliberandum ipsi auditis, & interrogatis, quod rationi congruum fuerit. Insuper publicatio huiusmodi præfati Arestæ non accipietur, de more, lo 20 ordinarij ac consuetæ huiusce urbis Parisiensis: & ubiunque necesse fuerit: ut nullis, illius ignorantia causam præstanda. Altham, in Consilio privato Regis, Parisi baluio 23. Iunij, anno 1633.

Signatum,

FAYET.

Ad executionem Arestæ prædicti, præfati le Paige, & de Pinteville, cum 1. interrogati fuissent per D. Dominum de Vertamou, Regis Consiliarium, in suis Consiliis, & Libellorum supplicium Magistrum, ordinarij suæ domus: Commissarium ad id deputatum subiectum fecerunt declarationem, eorum manu obfirmatam.

Noti Frater Ioannes le Paige, Presbyter, Religiosus Ordinis Præmonstratensis, Doctor in facultate Theologica Vniuersitatis Parisiensis, & Hieronymus de Pinteville Sacerdos quoque, ac Doctor in Theologia: declarantes, certissimum, attestantque, omnibus ad quos præfati: quod & si prius, & à 14. Martij ultimo clausi, deprimi approbationem approbationis consilium libelli, inscripti, Triumphum virtutum in vitia: compositi sub nomine Magistris Mathuri Pli, de Reymonville, Theologi Carburcensis: qui quidem Libelli in excusis suis impressus ac publicatus hoc in urbe Parisiensis: hanc tamen sacrilegiam approbationem plurimas propositas, atque in continens scandalosus in dicto Libello contentas, aduersus de Ursanum, resque in Ecclesia receptas, & contra huiusmodi: nec insinuat differtia, insinuosas calumnias, falsitates & calumnias aduersus Ordinem Religiosos, & quosdam eorum alimos, prolata: qua amara, nec ex ipsa aliqua, nequaquam exiuit in huiusmodi libelli exemplari, cum nobis oblatum fuit: relecti Auther illius ipsemet passus est, in eo quatenus ab ipso hoc libello addito, pagin. 102. Quod hæc tempore nostra approbationis, nulla fuisset ex ipsi propositis in hisce libellis præfatis, neque in continens scandalositas: quoniam nec propositas, nec deprecabens illas approbare, seu subscribere: imò potius à contrarij excusabamus, improbamus, reprimimus, & damnamus, sicut in consuetis oblationibus sumit. In cuius rei fidem, præfati Autographum subscripsimus. Altham Parisius, die ultima Iunij, anno 1633.

I. le PAIGE.

H. DE PINTEVILLE.

Visus itaque, propugnatis, ac debellatis aduersariis, §. 169. in pacifica possessione Christo iugiter & Ecclesie eius inferuimus, eo innixi fundamentum firmissimo: quod vitam, Regularem Minoriticam, pauperem & mendicantem, tanquam meritissimo sanctam, & perfectam approbatur multi Summi Pontificis, ut Innocentius III. Honorius III. Gregorius IX. Innocentius IV. Alexander IV. Gregorius X. Nicolaus III. Clemens V. Ioannes XXII. &c. confirmarunt. Consilia Generalia Lugdunensia 1. sub Innocentio III. qua de re, latè Waddinghus tom. 1. Annal. ad annum 1215. parag. 33. & Lugdunensia 2. sub Gregorio X. ac Constantiensis sess. 8. & Tridentinum sess. 13. cap. 1. & 3. Recepterunt tot illustissimi Præfules, Antistites, & alij Ecclesiastici Ordinis Prælati. Adferunt atque fouerunt Reges, Principes, Duxes, & Reipublicæ, siue Christiani nominis, sine non. Defenserunt innumeri fermè Doctores clarissimi, toto orbe terra-

rum, & in quavis Regione, Provincia, gente ac natione. Quorum præcipui fuerant in prioræ sæculi, SS. Thomas Aquinas & Bonaventura: in media ætate Thomas Waldensis & sanctus Antonius: in vltima sæculi Thomas Bosius, Hieronymus Platus, & Robertus Bellarminus: nostro autem tempore Dominicus Graiana, Augustinus Aedlingbellus, Petrus Caluus, Franciscus de Fontana, & Ivo Parisiensis: nihil enim intactum reliquerunt, cunctisque obiectis vobis discretis & sufficientibus responderunt.

- §. 170. Tantopere curaretur omnium populorum vnanimis consensus, eoque progressus est illorum pius amor in Religiosi Franciscanorum, ut ex illis non pauci, siue Ecclesiastici, siue secularis, vniuersis conditionis, status & dignitatis: nonnō vtriusque sexus, & promiscuæ ætatis, reclusi & yaris, muris, iuribus, seceptis, ac coemnis, aliisque insigniis, & amplissimis diuitiis: in altissima paupertate Domino famulati sunt, D. Franciscus habitu induit: quomodo plurimi sanctissimi obierunt. Idem dicendum est de cæteris Religionum O. diuinis: quicquid blateret Antinomachi, seu Monachismalystæ quibus, horum omnium sigillatim seriem enarrare exotium est, ac summe displicet: teste Authore Directoris spiritualis, part. 1. cap. 5. nos autem, breuiter ac consolentis, his superselemus, cum quicquid poterit ac curiosius indagatæ apud Platam, de Boni Status Religio, lib. 1. cap. 15. & seq. & Bosium de Sigis Ecclesiæ. Det. Mirabile dictu! tanto honore Ecclesiæ Catholicæ, sanctos Religiosos affecte: ut (demptis martyribus) volent de his solomodo (quæ tot aut quæque exceptis) officium Ecclesiasticum pertotum anni circulo celebrari: sicut patet in Breuiario Romano: & tamen, si credatur præfato Authori Directoris spiritualis, & eius loquacibus: nec vlla commemoratio de eis fieret.

- §. 171. Exclamant contra tot Rosaria, Scapularia, funes, seu chordulas Minorum, &c. improbanque multitudine talium confraternitatum, propter abusum, quem imaginantur ac pretendunt in ipsis. Sed *frustrantur recte ante oculos penitentium*. Proverb. 1. v. 17. Attamen demus locum ire: tollaturque abusus, & remaneat rei legitime vtilitas. Lauda, acclama, plaude, subila, & excole sanctissimam Virginem Mariam Deiparam, quantum volueris, ac poteris; adhuc satis eam munimè exaltabis: cum sit maior omni laudo. Hac de causâ, omnes Religionum Ordines illius cultui fuerunt addictissimi, easque honoris feruentissimi præcones extiterunt: ob vniuersâ beneficâ caritatis ab eis Dei Genitrice accepta: in vtilitatem ac commodum totius populi Christiani: pro vtilitate prosequuntur Platus sup. lib. 1. capite 14. & Porcius in Triplici Corona Virg. Mariæ, tract. 1. cap. 12. parag. 6. & 7.

- §. 172. Nauisem exercit allato iam Authori Directoris spiritualis, capite 7. sup. quod de Ordinis Prædicatorum, atque Minor. refertur: ac huic passioni optimum remedium reperit: apponendum: si Dicoxologia proborum Authorem vltur. S. Antonium, Florentinum Archiepiscopum auctumus 3. part. histor. Titul. 23. cap. 3. hæc enim de D. Dominico tradit, dum Romæ apud Honoricum III. Papam, moram traheret pro sui Ordinis confirmatione. Roma regit nulle quodam orationis incantibus, vigilanter vidit ad Patris dexteram exurgere filium in terra sua, ut interficeret omnes peccatores terra, & disperderet omnes operantes iniquitatem. Stabat autem in aëre afflicta terribilis: & contra mundum in maligno populum, lancea tres vibrabat: quibus superbum cernere ceteras transiret, primam: alteram, qua

cupiderum viscera effunderet: tertiam, qua cõmpositi ceteri carnis delectis perferret. Cuius ira dõm nemo posset resistere, ceteris propius Virg. Mater, & pedes amplectens emi; roganti ut perceret eis, quas redimerat, & in illius misericordiam perceret. Ad quem filius, non videt, inquit, quantam mihi irrogantur iniuria! infra mea tanta mala non sustinet impunita. Tunc Mater, iussit, ait: qui amas aucti, qua est hoc vniuersi quæres ad te venies. Habes seruum fidelem, quem mittes in mundum, ut uerba annuntiet eis, & conuertentur ad te omnium Saluatorem. Alium quoque habes seruum, quem erit ad te adiutorem, ut similes operetur. Filius dixit: Ecce placatus suscepi faciem tuam: verumtamen ostende mihi quæ uelie ad tantum officium destinare. Tunc Domina Mater obtulit B. Dominicum Iesu Christe. Et ait Dominus Mater: Bene & studio si facies quod dixisti. Obtulit quoque & sanctum Franciscum, quem similiter Dominus laudauit. Sanctus ergo Dominicus in uisione considerans faciem dilectorem, quem prius non uiderat, in cognatum cum in Ecclesiâ, ex his quæ in uidebat, recogitauit: & in officio laudatorem, & in seruo amplexum, dixit: Tu es facies mea, in ceteris pariter meum: seruum simili, & nullas aduersarias præualebit. Vt sciam etiam narrat illi, Ex parte eius obliuiscit ut unum & anima tua in Domino, &c. Eadè de SS. Dominico & Francisco attestant B. Bartholomæus Platans 1. 1. Conform. Franc. fruct. 2. part. 2. factis post mortem. Antonius Seuerus, Ferdinandus à Castello, libro primo & capite 18. & alij in Chronico Fratrum Prædicatorum ad annum 1217. Bzoouius in Supplemento Ansal. Baronij, ad annum 1216. parag. 10. Discipuli serm. 3. de sancto Dominico, & in Promptuar. Miraculor. Virg. Mar. Exempl. 8. Marcus Vlyssiponten. part. 1. Chron. Minor. libro primo, capite 37. Clichtonius sermon. de sancto Francisco. Ioannes Griisch serm. 15. Quadragesimal. part. 1. post medium. Badaetta sermon. in Sabbato 2. Quadragesimæ in medio. Item Concion. de sancto Dominico, circa finem. Platus sup. lib. 1. capite trigesimo quarto. Poitærus sup. parag. 7. numer. 11. Ribadenaria, Garzonius in uita sancti Dominici 4. Augusti. Renatus Benedictus, Gazetas, Flaminius, & alij ibidem. Ignatius le Gault sermon. de Natue. Virg. Mariæ, parag. 11. A poldia libro secundo, capite primo. Caruius de B. Virgine, libro quinto, capite & trigesimo septimo. Sanctus Vincentius Ferrerius sermon. 1. de B. Dominico, post medium. Rebello de part. 1. libro secundo, capite trigesimo tertio. Wadinghus tom. 1. Annal. Minor. ad annum 1216. parag. 14. 15. & 16. Pepinus in Rosario Aucto Mylico, sermon. 17. ante medium. Palbertus lib. 11. Stellar. Coron. Virg. capite secundo, in B. Bachotus in Fastis Christianis, 16. Ianuar. in SS. Beatorum & locis, mart. Sedulius Commentar. in cap. 3. vit. sancti Francisci. Salazar, de Conception. Virg. Mar. capite trigesimo quarto, sect. 2. parag. 34. & cæc.

Constat igitur, quom sanctæ instituta fuerit Religio §. 173. Minoritana: Tot diuini testimonij communis, qua credidit in se habere uisum, in tot sanctis uisus in obseruatione huius Regula ærenibus, & fructibus dies suos, quorum uariis sanctorum Catalogo, sed etiam, ex eorum uita & miraculis secta ascribit. Inquebat olim Sommus Pontifex, Nicolaus III. uide sup. parag. 74. Nunc autem multo plures, sanctitate ac miraculis illius reperit idem sacre Ordo Franciscanus: qui fulgebant quasi stellæ in petropætas æternitates. Daniel. 12. vers. 3. quorum tamen omnium nomina recensere haud onus suscepti: quis enim horum numerum

numerum exprimere valeret 7 soli Deo id referatur. Qui numerat multitudinem stellarum, & omnia eius nomina vocat. Psalm. 146. vers. 4. Inter quos est titulus 17. canonizati ab Ecclesia Catholica: 606. Beatificati: 930. veni Martyres: 1650. Confessores, qui vite sanctitate & miraculis floruerunt. Quos de re, Vitalis Alagizta, in Arboze Epilopica totius Ordinis Seraphici. Rapinarum part. 1. prefat. pag. 4. histor. Geograph. Origin. Recollector. & alij. Ceteros etiam pertinet: quorum canonizatio promovetur, in Curia Romana: quorum causa expedita est in S. R. C. quorum processus fiant auctoritate Apostolica, Romae: in partibus, eorum Ordinarius: seu, ad quorum processus conficiendos litterae petuntur Apostolicae, sub Gregorio XV. Urbano VIII. Summis Pont. Horum omnium series habetur Neapoli, ex Typographia Ioan. Domuzi Roncalioli, anno Christi 1626. cum approbatione: cuiusque exemplar apud nos restat. Ad eos solummodo me restitui: quorum gesta, probatorum auctorum scriptis mihi comprobata, claraque fuit.

§. 174. Surge Deus, iudica terram, quoniam in hereditatis in omnibus gentibus. Psalm. 81. vers. 8. Maximè autem in gente Francicana. Nullam enim fuit exulum, nulla ætas, nullamque tempus: quin in eo horto, delictorum campo, fructus vberes non collegerit filius Dei. Omnia certè noua & vetera poma seruaui Christo Religio Minoritana. Castic. j. v. 6. & 7. Odor illius, sicut odoragii pleni, cui benedixit Dominus. Genes. 27. vers. 17. Quasi vitis fructificauit odorem fusuatis: floreque eius, fructus honoris & virtutis atque sanctitatis. Eccles. 24. v. 23. Quales fuerunt Cardinales S. R. E. Patriarchæ, Legati Apostolici, Primate, Metropolitæ, Archiepiscopi, Episcopi: Apostoli, Martyres, Doctores, Virgines Generales, Commissarij Generales, Vicarij Generales, Diffinitores Generales, Procuratores ac Commissarij Conæ Romanæ, Visitatores ac Commissarij Prouinciar. Ministri Prouinciales, Vicarij, ac Diffinitores Prouinciar Custodes, Guardiani, Vicarij, Præfidentes, ac Superiores Conuentuum: Lectores, Magistri Nouitiorum ac iuuenum: Prædicator, Confessores, Sacerdotes, Choristæ, Diaconi, Subdiaconi, Acolithæ, Clerici, Laici, siue hostiarij, hortulani, coquinarij, &c. lique iuvenes, adolefcentes, ætate grandæui, ianes robusti, sani, & validi, seu infirmi, valeridiani, ac deficientes: tum in 1. 2. ac 3. Ordine huiusce Religiosis: tum in quouis statu, & Reformatione eisdem Institutæ: ex quibus omnibus ingens numerus prodijt, qui mundi, carnis & diaboli ditiuscuus illecebri, spoliisque ditati opimis: gloriosè in cælum ascendierant, micantium fulgore virtutum circumdati.

§. 175. Quoniam autem tantus Beatorum cœtus excreuit, plane ex parte, integra perfectaque Regule Franciscanæ obseruatione: quæ sic incipit, Regula & vita Fratrum Minorum hæc est: scilicet, Dominus noster Iesus Christus sanctum Euangelium abseruare: viuendo in obedientia, sine proprio, & in castitate. cap. 1. Reg. Minor. Itaque sanctus Vincencius Ferrerius, Ordin. Prædicat. alumnus, serm. de D. Francisco. Hæc aurea, sed Christiana veritate plena, inculcabat, de huiusmodi Institutu Minoriticæ excellentia, ac sanctitate: Quis illam Regulam seruat, sanctus est: & quando moritur sufficit canonizari. Immo verò Martinus Nauarrus, Doct. eximius, hæc solebat palam profatæ:

Ad id suspicio & vtriusque Regulam illam Altissimam S. Francisci: ut abseruantes eam ad vnguem, & mentem auertis, repatente esse quosdam sacramento Christi martyres. Hæc ille Commentar. in cap. Statutum 19. quæst. 3. parag. 17. Sed & Pius V. Pont. Max. cùm primas Capucinorum constitutiones perlegit: motu eam vocem erupit: *En Constituciones de Spiritu sancto dicitas: quas si quis perfecit abseruauerit, inter sanctos referri potest.* Teste Boneno tom. 1. Annal. Capucinor. an. 1529. parag. 14. Scio B. B. Patres Humbertum, Ordin. Prædicat. Magistrum Generalem: & Ioannem de Parma, Ordin. Minor. Generalem Ministri: sensus de inflauranda pace, & stabilenda fraternitate inter vtrumque Ordinem egisse ad inuicem Mediolani, an. 1535. inde icnberens, communi nomine, Epistolam Encyclicam, ad sui nominis sectatores: quam referunt Chronicon MS. Mariani, Toffimanus lib. 4. histor. Seraph. v. vading. huius tom. 1. Annal. Minor. ad annum millelesimum trecentessimam quinquagesimum quintum, parag. 12. Marcus Vlyssiponensi. part. 1. Chronoc. Minor. lib. 1. capita 42. Chronica. Item Ordin. Prædicat. r. part. lib. 2. capite 19. quæ testatur eisdem Epistolam utrum fuisse renouatam & publicatam, anno millelesimo ducentesimo quinquagesimo sexto: quo S. Bonauentura electus est Generalis Ministri Ordin. Minor. lib. 3. cap. 21. in qua quidem hæc inserta sunt. *Contendunt est, ne quis vestrum sit sanctus factus, sit sanum sanum imprudenter exallat, quod in aliorum depreffionem, laustaliter fieri videtur.* Hæc, inquam, cauenda semper exponamus: & nisi cauillationum dicacitatumque imber aduersariorum, Seraphici Ordinis colorem minus esse pallidescere, stygusque sob vndis delitescere: haud nostrum velut obtuulatum iubar, exortum esse nunc splendidissimum, mutuatique lumen fulgoribus ita radiare: contraria enim iusta se posita magis elucet: teste Philosopho.

Tantum inualuit huiusce Ordinis sanctitas apud B. Dominicum Prædicat. Ordin. Institutorem, vt & Seraphicum Patrem S. Franciscum summo semper affectu excoluerit, & eius alumnos maximè dilexerit. Expropter Commis Prouincialibus, atque Generalibus nonnumquam interesse voluit, præsertim Alifisij, an. 1219. vbi cum septem socijs adfuisse, & Ordinis perfectiorem demonstrari esse legimus. Refert ad hæc B. Leo, socius tunc S. Francisci, qui præsens omnia vidit, multa inter se colloquutos sanctissimos Patriarchas, ad animarum salutem, & Christianæ fidei nitorem & augmentum. Deinde, de suis illustribus largus egisse, misericordem de rebus suis interrogasse, tandemque B. Dominicum adiecit: Frater Charissime, propter magnam meam tecum necessitudinem, præconualem erga filios tuos amorem, & pacis fraternitatisque inter tuos & meos stabilitatem, vtroque gauderem sub vna Religione militare: vt quos Patrum firmus amor ita conuincat, Religiosis aut vitæ disparitas non dissoluat. Cui summa humilitate sanctus Franciscus: Diuine est voluntatis amantissime Frater, quod factum est, ab eaque ordinatum est, diuersè à nobis fundari Religiones: vt vtriusque varietate, præceptorum diuersitate, illorum rigore, & horum lenitate: varietati subueniant humanæ infirmitatis: & quibus hæc non placeant, illa non displiceant: quibus vna dura videtur, altera lenior appareat: quibus si non vni Religiosis angustias

Deus animas perdat, sed alterius capacitate lucretur. Quod & alia addit de confirmato & stabilito varis indicibus, firmo pacis & amicitie foredere, inter eos eorumque postulatione; & amica humilitate, sanctaque impartunitate, vicisse S. Dominicum, ut vellet ei D. Franciscus suum prædictorium, seu, nodulum cingulum, & churdam, concedere; quam sub exterioribus vestibus perpetuo gestasse, in indissolubilibus æternis charitatis symbolum perpetuum, existat. Ita Legendæ 3. factor, D. Franciscus, Pisanus lib. 1. Conformitatis. fruct. 1. part. 2. & fruct. 10. part. 2. Bernardus à Bella in Catalogo Generalium Franciscan. Speculum vit. S. Franciscus, cap. 12. & 42. Maranus lib. 1. cap. 14. par. 3. Marcus Vlyssiponenf. 1. part. Chronac. Minor. lib. 1. cap. 57. 58. & 64. Rebollus, ibid. cap. 22. Coluenerius in Notis ad lib. 1. cap. 10. numer. 10. B. Thomæ Catipratani. Vvadinghus tom. 1. Annal. Minor. ad annum 1219. B. Pelbartus scim. de S. Franciscus. Sedulus in Commentar. ad vit. S. Franciscus. capite 12. par. 2. 0.

5.177. Nec mireris, D. Dominicum chorda, seu fane S. Franciscus fuisse extractum, æque ligatum; cuius opera tot miracula diuinitus agebantur: teste D. Bonauentura, cap. 12. vit. S. Franciscus. *Vir quidam* (inquit) *de Castro plebis, Religiosus ac timens Deum, eboradam apud se, qua cæcilius fuerat sanctus Pater habebat. Cuiusque multitudine varum ac mulierum in castro illo vixit infirmitatibus laborare: ibat per infirmarium domus, et iuxta illa chorda in aqua dabat, bibere pariter ibi: ipseque per hanc modum plurimum sanabatur.* Vocabatur Adam ille vir, de quo hic fit mentio: vit Franciscus sup. libro 2. fruct. 1. part. 2. Marcus Vlyssiponenf. sup. lib. 1. cap. 36. Sedulus sup. qui idcirco addit, *Quarantena D. Pauli iudaria et semicordia admodum aliorum corporibus eadem B. Dominicus esse crederet potest chorda S. Franciscus, cuius assuetudine beneficia in multis constabantur.* Hac comparatione chordæ Franciscanæ cum semicordia Apostoli, vixus est pienssimus ipse Ludovicus Granatenfis, Institutum Prædicat. alumnus, in lect. 4. de S. Franciscus. *Amplificat* (inquit) *Lucas in Actis Apostolorum Pauli miracula, his verbis: Virtutesque non qualibet operabatur: Deus per manus Pauli: ita ut super languidas deferrentur à corpore eius iudaria, & semicordia, & tacebant ab eis languores. Magnam hoc ceritè Diuina honorasti et eboratitas vixit fidelium seruum indicium: quæ sic non infumum dicit, sed iudaria etiam quibus si narum fardestegebat, hoc tantum obiret efficiet. Verum hic aliqui videri mirabilis. Non enim solum sancti viri eboradam Dominus: sed aquam etiam, qua eboradam teigerat, hæc tantum virtute donauit. Quanta ergo illa Dei bonitas et charitas! Quantum illud sanctus suos honorandi desiderium quando illa etiam, qua eorum semicordia teigerant, sic honorate dignatus est.*

5.178. Illam porò Regulam Minoriticam, Totam Evangelicam esse, nec quicquam habere, quod in sacro Codice non præscribitur, aut claudis infinetur, ostendit B. Cæcilius de Spiro: dum ad præceptorum institutoris de regione vntuicuique perioris locum exposiuit ex libris Evangelicis: de B. Aluati lib. 2. de Plant. Eccles. cap. 39. 60. &c. Vnde non omninò errant Emanuel Rodericus tom. 1. quart. Regular. quart. 4. art. 1. qui dixit Institutum hoc Iuris esse Diuini, uec licet posse à quoquam in terris conuelli: dummodo id intellexerit (iubdit Vvadinghus tom. 1. Annal. Minor. ad annum 1223. par. 14.) quatenus Euan-

gelicum est, & ex Evangelio concinnatum, sine cuius iniuria non possit hoc eundemari, ut (teste S. Bonauentura, cap. 3. vit. D. Franciscus) doctè dicta Innocentio III. magnæ auctoritatis & doctrinæ Cardinalis, Ioannes à sanctis Paulis. Attamen, quatenus peculiaris sodalitatæ norma viuendi, & à Pontificibus approbata, ab eisdem fine dubio possit reprobari, dum iusta causa iubeat: & que hoc vixque semita facta est salaris, vniuersis fædatoribus fiet in offendiculum. Præfæctò, experientia in hoc vixque tempore docuit, veris & sinceris sancti Regulæ professoribus, eorum secundum ipsius sancti Institutiois Elogium: *Laborum esse vita: Ippsalutis, artem glorie, medullam Evangelicis, vitam crucis, statum perfectissimi, elatum paradisi, patium fæderis æterni:* quorum singulas additis confirmationibus Amplius probauit idem Vvadinghus, ad finem eisdem Regulæ, in opusculis S. Franciscus, tom. 2.

Militantur sub ea magni & clarissimi viri, vnde quaque, siue à prolapsa, siue à literis, siue ab aliorum regimine, siue à propria pietate, spectantibus: neque vlium fuit vix genus, sub quo adeò breui temporis intervallo, per vniuersam Orbem, tot conficerentur vniuersi, quot sub hoc vno fuerant connumerati. Verè & propriè cantur Ecclesiasticam Catholicam sancti Patris Franciscus mentis fœtu nouæ proli amplificari: neque enim primus partus huius Regulæ, aut prima Minorum conditio duntaxat amplificatur, sed nouæ pelvis fœtus quoad multiplicatur. Præter Patres etenim Conuocales, Oblectantes, Recolectos, Capucinos, ex his noua germina quotidie arduunt Refractorum, qui collabentem, aut vetustate declinantem pietatem, aut disciplinam Regularem (vt rerum humanarum fert conditio) strictum vix genere curant reparare. Præter his etiam, hæc sibi delegerunt formulam viuendi, peccatiuribus constitutionibus siue vix rationi adaptatam Fratres Ordinis Ascensionis: & modò sub ea instituit Vrbanus VIII. Pap. Ordinem militarem *Conceptionis* immaculate Virg. Mariæ; neque immeritò eorum opinio hæc sub D. Franciscus instituto, multo labore, magno coialit incrementò.

Huius autem tantæ multiplicationis ac fecunditatis Franciscanæ tes inter alios inuenio rationes. Prima, est sanctitas & perfectio istius Regulæ: quippe que (teste Nicolao III.) *Evangelicis fundatur eloquiis, vixit Christi: laboratur exemplo, fundaturum militanti Ecclesie Apostolorum, eiusque sermonibus à libris quæcque affirmatur, &c.* Vide sup. in incipit huiusce Prolog. par. 74. & seq. Secunda est, amplissima istius Institutum profusio: oim enim Religio Franciscana cordibus data est ad vnam gentem, vt compleret Ordines militares: seu ad numerum sexaginta professorum, quos Paulus III. Pont. Max. in suis litteris Apostolicis, an. 1540. concedebat admitti in Instituto Clericorum Regularium Societatis Iesu, & non vltra: sed idèò missi sunt Fratres Minores in mundum, vt omnes ad se traherent homines, & ad Christum tandem adducere. Tertia, est, illius strictissimæ paupertatis professio, quæ inuenit prolixus cælestis exitus ac diuina. Cùm enim pecunie (iuxta Ecclesiasten 30. vers. 19.) omnia obediunt: mirum certè, quomodo paupertati sic æreantissimæ tot homines ita festinè colla subdidissent. Cui operi initium dedit Seraphicus Pater sanctus Franciscus: ea tribus potissimum de causis. Prima, qua sibi reuelatus fuerat Iu Ordinis sua ingens profectus: teste S. Bonauentura capite 3. vit. eius.

vit. eius. *Raptus* (loquitur) deinde supra se, ac in quodam mirandam lamina suis abscissis: dilatatis membris suam, qua circa se, & filios suos fuerant, luculentius aperiit: post hoc transfusus ad Fratres confortantem, et, charissimum, & gaudentem in Domino, nec quia pariter esset, effusivissimus tristis: neque quia, terre et moa, vel vestigia simularum: quoniam sicut mihi ad Dominum in virtute, et firmitate, in meo magnum in laudandam faciet ut Deus crearet, suaeque benevolentiam gratia multipliciter dilatabit. Secunda ob incredibilem eius ferocem, quo quasi ignis aliorum corda inflammabat ad diuinum amorem: unde Christus S. Bnguit dicebat: *Franciscum, amicum meum fuit, quasi lapide ignis*. Et in eadem ipsa habuit me in se, qui sum ignis iuicium. cap. 90. Revelatione Extraneaque. Idemque idem Christus ait: *ignem veni mittere in terram, et quid vis, nisi ut accendatur?* Luc. 11. 9. 4. 9. Ultima, virtute sacrorum stigmatum, quae ipse à Christo Domino accepit in monte Alvernaz: hinc Jacobus de Voragine, lanuensis Archiepiscopus, serm. 1. de S. Francisco, qui primus est de stigmatibus eius. Quia et (inquit) *praeceps Dei, dedit eis signum, ut inquit signum, vel signum suae: ut ab omnibus praeter Deum cognoscerent, et verba illius, quasi ex ore Dei creperent.*

§. 181. Omnibus notum arbitror, quid acciderit in Capitulo illo celeberrimo ac generalissimo à Sixto cognominato. Aliis habito, an. 1419. Nam congregata vniuersa multitudo, quae ad hunc Conuentum Alifianum concurerat, reconcita sunt vitra quingue milia Fratrum. Sane incredibile videretur in tantis paucis annis pauperulum institutum ad eum excoctum, ut praeter eos, qui in cornibus ad diuina & domestica seminarunt officia, tot conuenirent, nisi oculati testes D. Francisci socii, viri sanctitate & doctina commendabiles: Legenda trium sociorum: Legenda Antiqua, S. Bonauenturae cap. 4. sup. Bernardus à Beata eius socius. Pisanus lib. 1. Confirmitat. fruct. 11. part. 1. Marcus Vlyssip. lib. 1. Chrom. Minor. caput 63. Platus lib. 1. de bono hie. Relig. cap. 31. Vvadinghus com. 1. Annal. Minor. ad annum 1419 paragraph. 4. Diea Concio. 4. de S. Francisco, innumereque alii id firmare assueverunt. Quis ad adiunt S. Franciscum in eo capitulo tanta spiritus efficaciam praedicasse de mundi contemptu, ut fructu concione innumeri ad huius sanctae Religionis habitum inscopendum fuerint conuersi: ex quibus quingenti Nouitus Seraphicus Patet recipit.

Maius his mihi visum est, quod habetur in serm. 16. eorum, qui sub extraordinario nomine, sancto Bernardino Senniensi tribunatorum. 4. videlicet quibuldam pbè anis, impressissimam D. Francisci stigmatibus, conuenisse triginta milia Fratrum ad aliam generalem congregationem. Non dubitem satis iam sua lae sodalitate ingentem conuenisse numerum ad vitam Communi à D. Francisco celebrata, vel ea potissimum allectum & attrahum ratione, ut patrem suum & Institutorem videret, nostrae Redemptionis pignora gestantem, & vnam Saluatoris ideam effectum. Atque ad terrena milia peruenisse non putat Vvadinghus sup. sed solum ad tria milia reducit.

§. 182. Porro, ita à Nuncio etiam parlatus Ordo, ut in unum per se emulsi ad hunc viderem profectum, & sacerdotum, & diaconum, & sanctitate praestantissimum. Inquit Raphael Volzerranus lib. 11. Anthropolog. huic subicribit sententiam M. Antonius Coccius Sabellicus, & Aetnae. 9. lib. 6. *Dei Christiana peracti* (ait) *innumerate affulsit, quibus multis maximam parte, vtriusmoda etiam fructus. An. Iure incrementi bonis, Dominicus Calaguritanus*

Hispini generis, & Franciscus Abbas, in Vmbria Italia Regione ortus, aequalis hie: vterque enim alterum videtur: & hic quidem sanctitas clara, & ille: sed numerosa familia clarior habita, quae ex vtriusque. Raro, ac misero, in vniuersam vtriusque dextera: vniuersa humana peracti insignitum maiora fructu incrementa, totum etiam terrarum vna haec impleret familia, Franciscus Abbas, Theresia & profectus homo, in 2. Commentariis, quos ad me de his fructibus dedit, scriptus est, ut de his fructibus videretur, locorum numerum posse ad velle inueniri, sed multo difficultius inuentionem: qui ut idem ille, cateraque de eadem de me appellat, vniuersa assignantem, sui ad sexaginta milia numerus. Sapi & hoc fando audientem, Magistrum vniuersi Ordinis polliceri gaudentem, ansum Pro Pontifici maximo, caputentem in Turcas paratis, ex Seraphis Francisci Familia, erigenda bellatrum milia, qui bellica immunitate ante abire possent, nihil factorum eum inuocant. De Sannone Ordinis Minorum. Generis Multo id scribit Testifianus lib. 1. d. h. flor. Seraph.

Sed nec ita sufficiens, viterus progrediendum est. Thomam Bonum auctorem lib. 6. de Signis Eccles. cap. 11. sic loquentem. *Quos ad vniuersa ad vniuersa regnum, ex quo S. Franciscus fuit Observantiam* (v. 109. cap.) *Capitulum, & Discretorum Fratrum, qui illius ingentis aequantur, numerumque ante nostrum, erant vniuersa milia. Fertur enim dicitur esse duplum. Atque hie in summa paupertate, castitate & obedientia, quem suis profectis exhibent, inuenerunt degeni. Neque vniuersa in a se fert, quae non tot milia prope commulsi dederit. Item lib. 8. cap. 6. subdit. *Et sola S. Francisci familia numerantur vniuersa in vniuersa milia: vniuersa vniuersa duplo plura.* His si ad numerus Patres Conuenticales, item tertae Rogulae S. Francisci profectores: quanta, putas, essent haec incrementa! sed dimisit aliis: de Patribus Observantibus id proferamus in medium. Sexto quoque anno agitur Capitulum Generale, ibi recemtemur Fratres mortui huus in huius tantum proxime elapso sexennio: de quibus nunquam, huius, sexpe natus, quaterna milia, eoque amplius secentia. In Capitulo Vallisoleto, an. 1593. relatum est, mortuos sexennio proxime praeterito, septem milia, & centos, quingenta sex; ex quo elocum, opinione hominum plures esse. Vt recte scripserit Ludouicus Granatensis, Concion. 1. de S. Francisco. *Tantum ab hinc ut à S. Francisco institutum Ordo impio cogente discessit: ut ab hinc ipsum supra omnes alios Ordines antior ac dilatatus fuerit. Ex quo namque expensis Monasterium huius extruxit: quo extructo, facti sunt Monachi sine vllis redditibus, quae sunt ad pauperum ac reuerentem vniuersa necessaria comparant. Hinc saltem est, ut vniuersi Fratres, vniuersi Francisci Ordo plures fuerit vniuersa aetate, quam reliqui omnes amorem vniuersi Ordinum conueniat. Item Concion. 4. de eod. au. Memorandum, Monasterium, Franciscorum numerus & multitudinem, in quibus in vniuersa omnes alios Ordines superare.**

Hec omnia confirmantur à Hieronymo Plato (sup. §. 184. l. 1. c. 12. de Propag. Relig. vbi de S. Francisci instituto. Itaque breui sermone vbi complectitur quatuordecim tempora profectum, in eam, quam nunc videremus, peruenit amplitudinem: vniuersa, etiam plures partes distribuitur: haecque ipsa partes abundanter, ut singulae seruiuntur Ordines hinc magno incrementum. Item c. 12. quid autem de recentioribus Ordinibus, dicemus, tum alij, tum Franciscanae possessionum: cui certè hoc, de quo loquimur propagatum insigniter tributa videtur: ita ut eum in tot membra dispartitus sit, vniuersa omnes, quod Observantiam vniuersa, praeterito annis, centum sexdecim mille consecratis, Deusque non in multis operis esse videtur

ad hoc ostendendum: cum res in studio, & in conspectu sit. Eadem habent Azorios part. 1. Inhibuit. Moral. lib. 1. cap. 1. quast. 1. Paulus Monia lib. 1. Origin. Relig. Severus lib. 1. Antimartyrolog. Hæretic. cap. 4. scilicet. 4. paragraph. 1. numer. 8. quorum testimonia lubens omitto, ut pote non necessaria: tacito etiam nostri instituti alumnus, neio re domestica suspensum, seu minus accepti, reddantur: id solum adducam ex Algeria, in Arbore Epitologica totius Ordinis. Francici. ad annum 1626.

- §. 185. Fratres Conventuales habent Vicarias 31. Vicarias 7. diuitas in Castellis 108. Conventus 1509. Fratres 10000. Fratres Conventuales Reformati habent Conventus 50. Fratres Observantes habent promonias 93. Coadiutores 5. Vicarias 24. domus in Indis, in quibus doctrinam Christianam propagant 127. Collegia 6. Conventus 1300. Fratres 163900. hisque annoverantur Discalceati & Recollecti. Fratres Capucini habent promonias 42. Conventus 1240. Fratres 17203. His promoniarum & Conventuum & Fratrum numerus repetitur in volumine Capituli Generalis, an. 1625. Fratres Terrij Ordinis habent promonias 17. Conventus 127. Fratres 1990. Monasteria Masculinum 5. Clara, Conceptionis, Annuntiationum, Capucinorum excedunt numerum 3850. & Religiosorum numerum 73900. unicusq; Ordo Seraphicus P. Francisci habet promonias 181. Vicarias 31. Collegia 6. domus in quibus propagantur doctrina Christiana 127. Conventus 9316. Religiosos & Religiosas 12791. Tertiariorum vero non est numerus. Hæc ille.

- §. 186. Hæc fuerit stupenda & admiranda Dei facta, quæ quoties operatur altissimus, necessaria subministrans tot Religiosis in summa paupertate sibi fideliter doctrinam: quæ potius admirari debet ac revereri Author Dilecti Spiritus, quam sic ubique præcæ caullatione arguere: *verbum malignis carceris in pte. 3. Ioan. epist. paragr. 10. dâm & Seraphici Ordinis Vivendi modum pauperem virga ceniora carpit, & eius multitudinem hæud rectis oculis aspiciat: quæ tamen tot Summi Pontifices, & Concilia Generalia confirmarunt, & innumerosi viri Dei sanctissimi professi sunt. Neque enim (sic D. Bernardus, homil. Ecce nos reliquimus omnia) venarum dolum aliquantulum patet, quin omnia faceret in modis consensuatis, & divina magis inspiratione, atque consilio, quàm humana prudentia, vel advenientis formati: quo minus, ut profertur tantum in vegetatam sanctorum, tantam possibunt gloriam felicis obtinuerunt. Et quamvis non omnes iuvicem instituti, (sicut & in quovis alio statuta evenerit) eam omnino servarunt vitæ rationem quam sic sancti voverunt, necita ad amissam perfectioni additi cernerentur perperam attamen ageret, qui ideo totum institutum censeret atquendum imo potius patienter sufferere, Deique benignitatem collaudare. *Et fuit Filius Paris vobis, qui in caris est: qui solum suum artem facit super his & malis: & plura super istos & istos. Math. 5. v. 45.**

- §. 187. Noo ignoramus hæc Ordinis nostri institutum complere suffulmissis contradictiones, & adversarium in primordio nascentis Religionis Seraphicæ: tum in prægressu suæ ætatis. S. Franciscus composita sibi quadam vitæ Regula, an. 1216. adijt Summum Pont. Innocentium III. protilis approbatione, à quo tamen sepulchrum passus est: sed postea Chastis Vicarius, Divinus in omnis revelationibus, D. Francisci pius votis benignè annuens, concessit, quæ sic humiliter potest: *rele D. Bonaventura cap. 3. vt. em. Imò, paulò post eundem Ordinem in Concilio Generali Lateranensi, an. 1271. confirmavit: vt ad 4. O. Rob. plenius*

observabimus. Quod omnino rationabile erat: nam cum tot molestias patenteret per varias regiones, præcipue Cismonianas, eius alumnus, propter vitæ & habitus novitatem, eo tempore, quo tot vigeant hæretices, esset ut scelerate vndique sectari periculosi: necessarium erat agere, apud Summum Pontif. vt in solemnissimo & frequentissimo Conventu totus orbis Patrum, sed et arc le suoque non ex numero hæreticorum, delect ex grege fidelium esse: manifestariq; iuberet in Concilio suum institutum, & Regulam quibuldam tam annis à se approbatam.

Multa passi sunt Mueores approbria in Hispania, §. 188. & male affecti sunt in Germania: iuxta Wadingbium tom. 1. Annal. Minor. ad annum 1216. & 1217. ex Marco Vlyssiponensi, Gonaga, & alijs. Quare Honorius III. an. 1219. scripsit literas commendatias huiusmodi Ordinis ad omnes prelatosque incipiunt. *Sim dilecti filij, sub Datum Viterbij, 3. idus Ianij, Pontif. an. 3. vide Wadingbium sup. eo an. paragr. 18. scripsit etiam idem Pontifex an. 1220. ad vniuersos Gallicæ Prelatos, in hunc modum. Pro dilecti filij, sub Datum Viterbij, 4. Calend. Iunij, Pontif. an. 4. apud Vvadingbium eodem an. paragr. 56. Alind eiusdem tenoris Diploma datum est ad Archiepiscopum Senonensem & Episcopum Parisiensem: quorum utrumque originaliter custodit in Archivio Minorum Parisiensi. Et hæc quidem, quo ad Francicam instituti promulgationem ac receptionem.*

Quantum vero ad privilegia eiusdem Ordinis: maiora diuturnioraque experti sunt impedimenta. §. 189. Primum, quod inveni, surgium, fuit circa prelaegium an. 1224. ab eodem Honorio III. Fratribus Minoribus concessum, vt in suis locis & oratoris, in altari Vistico possent celebrare, incipit. *Quo populares, sub Datum Laterani, 3. nonas Decemb. Pontif. an. 9. Quidam Galliarum Prelati, an. 1225. his sese opposuerunt: quorum conatum strenuè repressit idem Summus Pontifex, per fuis literas, ad Archiepiscopum Rhenensem, Reate 3. Calend. Septemb. quarum instium est. *In his quo ad cultum. Item ad Episcopos Parisiensi. Reate 14. Calend. O. Rob. & Tornacensem, nonis Octobris, incipientes, Non debent: quibus inbet vt tales, auctoritate Apostolica, compellant, Fratresque Mueores in exercicio privilegij concessi conferant, & à varijs grauaminibus illorum prelatorum liberent. Apud Wadingbium an. 1224. paragr. 46. & an. 1225. paragr. 26.**

Porro, an. 1231. Prelatos Gallos sibi amplius sentierant molestos. Per hæc enim tempora diffusio in omnes partes sodalicio, & crescente bona fama Mueorum, liberaliter in eos sua bona fideles irrogabant, & ædificatis eis habitaculis, Ecclesiis omni ornatu decorantes, & ad victum, quæcumque opus erant, subministrantes: quò d' invidiam & auaritiam multorum, erga eos exortavit, qui circa cupiditate (vt ait Summus Pontifex Gregorius IX.) seducti proptè auiditiam soberrahi reputantes, quæquid Fratrum fidelium preces elargiebatur, quietem ipsorum multipliciter perturbabant: quorum grauaminum meminit ipsemet Vvadingbium ad annum millesimum ducentum trigessimum primum, paragr. 55. addens subsequencia verba. *Haec hic insolentibus, & multa annis grauamina ista ex Pontificij literis ad verbum referre: vt ex irrefragabili esse constaret: quam ab ipsorum passio hæc sodalium contradiuentionem. Cæca cupiditatis effectus his sunt, qui Pontifex scribit: & subseruati Innocentius & Alexander, hanc animi Quæri, qui eisdem verbis, Diplomatum viderem*

*Regnum venenarum, ut suis annis memorabimus. Red-
debat hac in corpora viri. Titul. de Exceſſib. Pra-
lato. cap. Nimiſ iniqua, & cap. Nimi� proſa. Com-
peſcent enim tantum inſultandi libidinum Gregorius hoc
anno 1. Data Diplamate Reate, ad venerabilis Eccleſia
Pralato 11. Calend. Septemb. & hinc poſt videlicet
10. Calend. tranſit mensis, ad 7. Novemb. & Rothoma-
genſi Archiepifcopo, & Epifcopo Parisienſi. magnos
Fractum ſanciores: ut hi pro ſua officio, in huiſmodi
exceſſus, auctoritate Pontificis, animadvertent.
Mutatis mutandis eadem ſunt littera, & habentur in
Regiſtro Vaticanæ, numer. 111. Hinc ſupra modum mi-
ratus ſum, hæc eadem grammata, iam toties à Sede
Apoſtolica condemnata, turſus an. 1634. circa initium
Quadrageſimæ, Fratribus Minoribus, Rothomagi,
ſiliat: licet paulo poſt ab Archepifcopo eiuſdem ci-
vitatis lure ſublata, & extinda. Caſum tanti diſſidij
teot aliam planè non fuiſſe, niſi ab ijs, Quoſua qua-
rant, non qua Ieſu Chriſti. Philippenſi. a. ver. 11. in-
mò verò, quod non eſt aliud, niſi ſibi aliqui quoſ con-
turbant. Galat. 1. v. 7.*

§. 191. Vetus eſt, & in Eccleſia Catholica antiquum,
Monachos ac Religioſos, multis ſauoribus, gen-
tibus, privilegijs, & indulgias à ſummis Pontificibus ſem-
per fuiſſe exornatos: tum propter uſum ſignem vix eor-
um ſanctitatem, qua ſic in Eccleſia Dei, præ ce-
teris, eminebant: tum, ad arcenda, compendendaque
inuſurorum & contrarium indebita molimina: quibus
aliquando præuidebatur ab ijs impunè laceſſiri.
Primum cernitur hoc apud patricos Patres, & re-
centiorum auctores exaactum. Ceterum, *vi mea, &
multorum ſere opinio, nulli in ſua ſanctam Eccleſiam,
Ordo eſt, ut cuius præmeritiſ Dominum, fidelis anima
poſit: quàm ſi Monachica diſciplina ſtudeat propoſitum
integre obſervare. Ita Lupus Ferrateoſus Abbas, Epi-
ſtol. 29. ad Goenolomem Sconenſem Archiepifcopum.
Eadem copioſius proſequitur Petrus Bleſenſis Epi-
ſtol. 116. dicens. Vtiam Religioſorum, quarum diuer-
ſiſſimæ ſpecies (Polyſymia eſt cum cunctis Ieſoph, & cir-
cumamicta varietatibus ſpãſa Chriſti) tota cordis offe-
ritur, venient: iſporaque pedes brachijs deantiſſimè
humilitatis amplectit. Sicut enim, quæ præ oculis ſacra-
laribus, & Clericis & Laicis, tantum diſcrepantia ver-
tutum titulos referant, quantum impoſſibilitatis veſtigij,
Apoſtolorum, Regalis inſeruent, ipſi in humilitate,
hoſpitalitate, obedientia, caritate, & cæteris, quibus
Regnum Deſcapit ac poſſident, inſeſſa ſollicitudine
neſe exercent. Hæc carum deprimunt, ſpiritum erigunt,
viam in terris ducentes Angeliſum, Chriſto militiam in
tenentate ehorum, in adſervate veſtium, in vigilatate
excubijs, in Pfalmis & hymnis, & canonicis ſervatibus,
in confeſſionibus, in diſciplina, & lachrymis, in cele-
ſtium ſpiritu, in ignis compactionibus, in inoblatis
necantibus, in exceſſibus mentis, dulciſque ſuſpirijs, in
quolibet gloria celeſtis experientijs, in amplectijs
ſponſi, &c. S. Bernardum, D. Anſelmum, alioſque
complures Gallicorum viros, ſanctitate & eruditione præ-
cipuos omittit, quorum ſententias confirmat referunt
ſcriptores non pauci.*

§. 192. Du ſecundo, quod ſentiat idem Bleſenſis Epiſt. 68.
audiamus. *Sermon eodem, quod ob quietem in aſſer-
tionem, & Epifcopum ryanandem, hæc exemptiones
plerumque Romani Pontificis inſerunt. In ſimilem
ſententiam D. Anſelmum, ſcquens ad Vrbaniſum Pape
ve Monafterium Beccenſe in Neultra, aliquo privile-
gio honoret: ſubæ. Non enim ignotum eſſe pote
veſtra excellentijs, qua plures Epiſt. opt, non tam gan-
dent Monafteria paterne potestate auerere, & Epifcopali con-*

*ra erudire, quam aſſerere quædam dominatior, & pro-
pria voluntate gravare. Iuo quoque Carnotenſi. Epi-
ſtol. 108. & 193. reprehendit Archiepifcopum Tu-
ronenſi, & Epifcopum Beluacenſi hunc, quod privile-
gia Monachorum S. Quintini in Vermandis, & remu-
raret, & exactione fatigaret: illum verb, quòd maius
Monafterium, apud Tuones nimis diuicetaret. Quæ
omnia latius proſequitur D. Greg. Pap. VII. lib. 2.
Epiſtol. 69. ad Cumbertum Traanenſi. Epifcopum:
qua quidem illum arguit, quòd Monachos S. Mi-
chaelis moleſtiſ afficiat. Verba et inſultuſ omittit,
ne iſijs referendis videat de dignitate Paſtorali ſe
tamillum minuere, ſe. Epifcopis aliquod male vo-
luntatis indicium ſuggerere: quos humillimè ve-
neret.*

Ab exordio igitur Francicæ Religionis ſummi §. 193.
Pontifices, & Concilia Generalia huic Ordini Sera-
phico complura privilegia conceſſerunt, cõfirmarunt,
& approbarunt: quæ ipſe Carnutus omnino laudat,
tract. de Opere Moſaich. part. 1. cap. 18. paragraph. 6.
vbierocem fatetur Iuaniſi à Polioico ſub Iuano
XXII. cõdemnati: tum Guillelmi à Sancto
Amore cap. 13. parag. 10. & cap. 16. parag. 4. qui in
ipſum inſtitutum perperam inuehebantur. Omittit
Gyraldum de Abbativilla, Deſiderium Longobardum,
Ioannem Clopinellum, Richardum Armachanum,
Ioan. Wicleſium, Lutherum, Caluinoem, & alios
Antimonachos, ſeu Franciſcomagites: quorum de-
heratationes, & inſanas voces, ſuſcipit, ad pag. 120.
Iteſuſumus. Qui oſo prognati eodem, huſ victim
ſacralis inſurrexerunt: quæ ipſe Carnutus ſicut (Pal. 139.
v. 1.) ſerpentes acutentes, nulli noſtrum pepererunt.

Ioſas Simlerus in Epitome Bibliothecæ. Conradi §. 194.
Gefneri: vbi de S. Franciſco hæc habet. *Franciſci cu-
ſeruitates cum Chriſto, liber impus, impriſus Metis, an.
Domini 1509. edita. 30. Nullum adhuc vidi typta
exculum, Metis, ſed Bononiæ, Veuetis, &c. Opus
eſt Catholicum, & pietate plenum: cuius Auctor eſt
B. Bartholomæus Pifanus, noſtrituſtituti alumnus, vir
vique ſanctitate & eruditione præclarus: ad quoſ infra
ad 4. Nouemb. quicquid impunè blatterent ipſi heretici
Simlerus, Gefnerus, Pleſſerus, &c. quibus Catho-
licorum, præcipue R. Religioſorum facta manent, mi-
nuſque ardent. Verum, quid magis impium & ſacri-
legum, quàm illoſ opus, cum eo Teulo *Alcironius*
Franciſcanum, ab his hereticis complotum contra
præſatum librum Conformatum, nihil illi ſcelentiſ
provi vidi in Conſentio noſtro Metenſi, an. 1617. in
cuius Bibliothecæ ſeruatit inter libros prohibitos iudicis
Concilij Tridentini, iam antea Fulcautiſ Theolog.
Parienſis, cenſura condemnatus, an. 1541. Hæc
Sedalius, Minocera, libris Apologeticis, huic peſſimo
open excidum dedit. Komatiſ nonnulla niſus eſt ali-
quando nobis impingere: cui mox obulam apparuit
Diegus Payva, Andradius, Theologus Luſitanus, ad-
uerſus hoic hereticos calumniatores Regule D.
Franciſci lib. 1. Orthodoxor. explication. contra Komati-
ſum. Petrus Paulus Vergerius, minor, olim Epifcopus
luſitopolitanus, ora ſoluit contra librum, cui nomen,
Floris S. Franciſci. Teſte Gefnero: oec mirum eſt eum
hereticus factus ſit, & inter auctores primæ claſſis re-
centiſ in iudice Concilij Tridentini. At S. Franciſci
Floris liber, ut potè pius ac Catholicus, vbique pec-
Italiam editus. Georgius Buchanan, Hereticus, com-
mion impudentiſſimus, Epigrammata contra SS. Fran-
ciſci & Antonium compoſuit: ſed raturat à
Garaſſo 1. 6. ſect. 18. §. 2. Doctr. Curioſi, qui & referit
iſuſuſ, miſerantq; eius mortè, 1. ſect. 5. & 1. ſect. 13.*

& ita, singula, si tepus adesset, perlostrando secula, ijs omnibus inuicem euenit, nampe dedocens & vituperiorum i quoties Diciturque Bultima laborantes, res Minocticas casuillari cararunt: *Peryique memoria eorum cum fuit*. Plal. 9. ver. 8. Cùm Christus Dominus seruo suo Francico promissit, Ordini suo auxilium & iussum tempore celsus adfuturum: & Summus Pontifex omnimodam ad Sede Apostolica protectionem & fauorem: qua de S. Bonauentura, in vita ipsius.

- §. 195. Extat Apologia F. Ioannis Pincharij contra obloquentes mendicitatis, de perfectione Euangelica: apud Bibliothecam Abbatis San- Victor. Parisiens. C. C. 17. Bartholus Saao Ferratenus, omnium Iuriconsultor, princeps, scripsit an. 1374. libros 4. in Defensionem & Condemnationem Ordini Minor. quos Minocticas Declinatione nuncupauit. Wadingius a. tom. Annual. ad annum 1290. par. 3. 27. Olim Guido de Marchia, Franciscanus, scripsit ad Romanum Pontificum, Rhythmicè quidem, sed Lepidè ac Laconicè, querelam mundi contra Religionem Fratrum: quata V villosum, in Athinis Orthodoxis Franciscan. Iam iam verò describenda foret, ad eundemque Christu Vscarium, plene ac plane avertenda, non querela mundi, sed quorundam mundanorum, & mundi amatorum: qui ipsectem pietatis gerentes, & zelam Dei, sed non secundum scientiam, habentes: rixas suscitant quotidianas, aduersus statum nostrum, quem omnino ignorant, ac de eo nisi ex sermone tantum nullant. Pergant igitur, hi praedentes in oculis suis, ac filij huius seculi: ad sanctique Summum Pont. insisterent ad omnia veritatem: contumetentem in sermone peccator sui omnia iura, & infallibilitate loquetur ex Sede Apostolica. *Ipsi serui nos, & non ipsi nos*. Plal. 99. ver. 3. ab ipso initium sumptimus & originem: ipse Ordinem nostrum approbavit, confirmavit, & vique modo foret ac protegit, sine quo nec consistere valet, aut mutari, vel tantillum explodi: pedibus namque eius statum ex professione lubiodi, ab eo expectamus oraculum, cui obedientiam et voto praestitimus. Cur tantopere remorandum: qui totiusque implicari: si sit contentio aliqua, ad hanc petram aliudenda est: ad tribunal Sedis Apostolice statum, ibi nos oportet iudicari.

- §. 196. At rei periculum faciamus. Contendit modernus quidam, in Ordine Minor. laborare manibus, esse preceptum, non consilium, part. 2. de Opere Monachor. sect. 3. art. 1. & sect. 21. art. 2. cui palam aduersantur Aletius 4. part. quaest. 108. S. Bonauentura in cap. 5. Regul. S. Francisci. Item in quaest. circa can. Regul. quaest. 11. Item de tribus quaest. ad Magistrum Innocentium: tum de paupertate Christi, & in Apologia pauperum, cap. vicim. sic & Pisanus, Rouffenus, Coedob, Piquissus, Politianus, Viduorinus, &c. expositores in cap. 1. Regul. Minor. eisdem Sententias asseruntur D. Thomas, Opuscul. 19. capite 5. & 23. quaest. 187. art. 3. & 4. Caeetanus ibid. & Suarez tom. 3. Thomas Vvaldent. in Doctrinal. fides lib. 4. cap. 30. Bellarminus de Monachis cap. vicim. quod confirmat Nicolaus III. in sua Declaratione. Exist. de verbor. significat. in secundo Decretal. dicens. *Non videtur eo fuisse insistentis: utrumque: quod vacantes studio, vel dominis officij, & ministerij: exequendis, manuales labores, seu operationes sanctij: vel ad hoc alios ad clerici, eum, exemplo Christi, & multo non sanctiorum Patrum, labor ipse spiritualis tanto illis propandere, quanto qua sunt anima curam: alius preferuntur. Ad alios vero, qui se in praedictis spiritualibus operibus non exercent, ministales alio, non Erunt inlicitis officij occupantur: ne aliud vident, ver-*

ha praedicta declinamus extendi, &c. quæ ipse sapientissimus Pontifex persequitur. Ex quibus perspicue datur intelligi, opus manuale tantummodo attribui debet, qui culpabili otio torpetet, maxime autem Fratri Lasco, uti omnes farentur, sed tara hæc sunt in terra. Aofam etrosi prelati ipsi moderno Autho, Polydorus Vergilius, lib. 7. de Inuentione Rerum, cap. 3. qui quidem liber censiura Facultatis Theolog. Paris. condemnatus est an. 1545. & inter libros prohibitos in indice Concil. Trident. connumeratus.

Exinde ad Antagonista, Mendicationem profiteri, §. 197. & de elemofinis vixere pauperibus voluntatis haud contuere: nisi cum ex labore manuali, vitæ necessana sibi omnino comparare nequaierint. Fulcitur authoritate D. Augustini, lib. de opere Monachor. & opinionibus Guillelmi ad Sancto Amore, Desiderij Longobardi, Gyraldi de Abbatibus, Richardi Armachani, & similibus virorum, iam ab Ecclesia reprobatorum: quibus opponimus B. Alexandrum Aletic. sup. quaest. 107. S. Thomam, D. Bonauenturam, Waldensem, Bellarminum, & alios propè innumeros: qui ex professo eam petraclarant difficultatem, & omnibus aduersatorum obiectionibus respondentes, nec S. Augustinum ignorantes: sed perfricationibus oculis inintellectuque potiori intentes ac concipientes, quàm ille Neotericus: qui tacite sibi oburganti faciendæ, Cur tot, ac sanctis viris fidem non adhibeat, & à communi sententia proberum Authorum recedat? unico verbo respondet: licet hæc opinio, sibi placere illa sequi: quippe, qui sibi videntur conuictibus apriorum, nec malum meditantur, sed optimum finem semper sitintuitus. Sanè ad hæc auct. B. Aletic. sup. memb. 4. part. 3. verba referre. *Mira est hæc sapientia, qua omnium ostendit insipientiam: & vna insubita, qua ceteros eodem modo serò amos: quod si hæc non est sapientia, sed potius temeritas, &c.* Adde namque authori suam direxisset intentionem, concisionemque formasse: attamen iuxta Apostolum, *Non sunt ferenda mala, ut veniant bona*. Romo. 3. ver. 8. quatenus hæc emulatio cur bona, sint valde diuana, & speculatio.

Omnis Theologorum ceteris vna cum D. Thoma 2. 2. quaest. 88. art. 6. docet: quòd cum vouere sit actus laicæ: laudabilis, & magis meritorium est, ceteris paribus, quodpiam ex voto facere, quàm sine voto: vouere enim voluntati consilium, & consilium non est nisi de meliori bono. Huius autem veritatis contrarius ille neotericus, toto nisu, fitagit ostendere quemlibet fidelem domi Christianè in paupertate viuentem: & vixorem in castitate degentem: seruamque in obsequio Domini sui famulante em, absque voto, coæquant tamen Religionis cuiuscunque Monachis, idem meliori, seu factis illis æquiparant: verbi memoreris obloquens, de votis tolemibus Religiosor. nostri Ordinis, maxime Fratrum Lacorum, part. 3. Directoris, cap. 11. quasi verb. illorum status minus esset Religiosus, & profectio, ac vota minus solemnia, sur alius infentora. Papè, auius à vera longè ratione vagari: ò Amice! tuaque verba, fateor, Diaporesim mihi non vulgarem præberent: nec tui meiis & fauore præclari ab incepit me subleuanti: tibi que ex Antipophora copiosissimè fecissent satis.

Si protomus hæc emulus nobiscum aliquandò habuisset: diuisisset vitæ, Fratres Lacos Franciscanos, vetè ac propè Religiosos esse: Regulam, ac votum profiteri commune cum Clericis eisdem Ordinis, nullamque hæc ratione interesse differrent. Hinc B. Agidas, Iumpers, &c. Licet, inter Prepositos, Præphaci Patris S. Francisci, socios ac discipulos contumemtorum:

mercantur: qui vñd cùm ipfo Didalco, Roman profecti sunt ad Innocentium III. pro Approbatione Regule Minor. an. 1210. *Quæ postmodò concessit, & adhuc concedere placet promissa: approbavit Regulam: deinde de pariter ad predicandam mandatum: & Latius Fratribus omnibus, qui firmam Dei facturas comitati, fecit certas parvasque fieri, ut verbum Dei liberè predicarent:* ait D. Bonaventura, cap. 3. vit. S. Franciscus cum subscribunt Iacobus Oddo in Chron. MS. Marianus lib. 1. cap. 8. par. 19. & alij. Afirmat autem Marianus ex Legendæ trium socior. D. Franciscus. eundem Summam Pont. ipsum omnium solemnem tunc in suis manibus recepit professionem, & vota probasse de huiusmodi obseruando inlucro, qua de re latius Vvadinghus tom. 1. Annal. Minor. ad annum 1210. paragraph. 13. & 36.

- §. 100. Hinc, status ille FF. Laicorum, tñt operè polite extenderit, fama boni odoris, vi Imperatorum, Reges, Principes, ac Magistres illi summè excoluerunt, non è illi odorant, habitum piè gestauerunt, & in eo follicite obdormierunt. Alij verò tanta vitz sanctitate, & miraculorum gloria illustres habitus fuerunt, ab Ecclesia Catholica in Apotheum referri meruerunt. Ceterùm, Fratrum horum fratrum à Sede Apostolica approbatorum ingens numerus, quotidiè accrescit: nec immerito, vi utentium patet. Mortuo sancto Bernardino Senensi, an. 1442. Miracula tot ac tanta cœlicis operata sunt ad eius inuocationem, vt prouide de eius canonisatione a eum fup Sedem Apostolicam: quæ tandem peracta est an. 1450. sub Nicolao V. Interim verò B. Thomas à Florentia, Laiscus obiit, ann. 1447. de vilito. O. Rob. qui & cepit multis miraculis coruscare: quare Criticorum nonnulli, Ordinis Minorum, atque prelati D. Bernardi canonisationis aduersarij, eis mox petulant, tum ad Summum Pontificem, tum ad Cardinales, (vt eo preterito, ipsius D. Bernardi factorum famam subobscuram redderent) detulorunt, dicentes: quòd si omnes Fratres Laici Ordinis Minor, Miracula perpetrarent, Catalogo Sanctorum essent inserendi, in nulla re sua deniceps Curia Romana fore occupata. Teste Marco Vlyssiponen. 3. part. Chronic. Minor. lib. 1. cap. 30.

- §. 101. A Fratribus Laicis, ad Tertiaris, fuit D. Francisci precinctos, iter defleat noster amulus: quos consimili modo arguit, iridet, ac reprobat, part. 2. Dicitur. Spiritual. cap. 6. & part. 4. cap. 12. iure ne an iniuria facias. Precor, mi Lector, attendas. Tertiariorum institutum à sancto Francisco, initium habuit, Deo id multum miraculis approbante: vti constat ex D. Bonavent. cap. 4. vit. S. Franciscus. *Factus Evangelicus prætor, ciuitates cœnabit & castra, non iudicis humana sapientia verbi, sed in virtute spiritus amonuit Regnum Dei. Vnde dicitur in mentibus diuerso iteris: scilicet: quippe qui mente ac facie in celum scilicet iuratus, omnes furtim trahere conaretur. Capere hoc, vnaque Christi germinare germen adori: Dominus: & predesti ex se fieri sui suauitatis, bonitatis, & honestatis obreque scilicet asserit. Nam predicatio ipsi se ferre successit, quæ plures in vniuersis sexu, in eorum ali paderat Dominus famulantes, secundum formam à Deo vna acceptam, non se potuerat a legibus vincire: quoniam vincula modum idem Christi famulus, Ordinem Fratrum de Penitentia nominari dicitur. Numerum, sicut in celum tendentibus, penitentis vniuersum omnibus esse constat commone: sic & heri status, Clerici & Laici, Vniuersi & conuictos, in vniuersis fecerit admittere, quousq; ad aditum meritis, ex pluribus per aliquos ipsorum patris miracula, non est. Hoc igitur institutum ab Honorio III. confirmatum fuit, an. 1222.*

indeque à Gregorio IX. Innocentio IV. Nicolao IV. Leone X. &c. Summo Pont. multis aliis fauoribus & priuilegijs, qua de re superius, suo loco, ad 3. Ianuar. par. 1. & seq.

B. Dominicus Ord. Præd. Institutor, fuit S. Franc. §. 102. cifici præcingi voluit: prout paulò superius ostendimus, par. 176. S. Ludouicus Rex Galliar, S. Helisabeth filia Regis Hungariz: aliique permulti sancti vti vtriusque sexus, tum Laici, tum etiam Ecclesiastici, nunc vsque hinc Tertium Ordinem Minor, susceperunt, professi sunt, ac illustrarunt: quod igitur multi eos recenserent, vt eadem profiterentur R. Pater Lucas Wadinghus, Minorita, editis in lucem Seraphica Patris S. Francisci opusculis, opus dedicauit illustissimo Gabrieli de Trevis, S. R. E. Presbytero Cardinali, Tituli S. Pancratij: Cuius epistole, idem Eminentiſſimus Cardinalis, alia longiori, & preclara respondens à ciuitate Tiburtina 3. Iulij, an. 1631. inter cætera, hæc sub finem, scribit. *At in admirari, & solemnibus celebrare cupis Etenim, me post purpuram Cardinalis a dignitate, habuim Terry Ordinis iudicij, & solemniter verum Patris nostri Francisci Regiam professionem fuisse, sed quomodo, qui uocis sum, & amoniam habeo, Francisci esse proficere, postquam qualemque exhibere deuotionis signum, nisi meritis sua Religio denotarem? An ut indignus est Francisci sumus, quo Regis purpuram amant in praesentibus Ludouicus, Rex Galliar, Elisabeth v. agraria princeps, in Sanctorum numerum relati: Imperatores, Reges, Regina, & alij principes vni: quorum numerum, tempore meritis sua deuotione habuim suscipere, auxit hoc annis Philippus III. Rex Hispaniarum, & paulò antea sanctissima Hispania Regina Elisabeth, Philippus IV. Dominus nostri vni, & nobilissima princeps Maria, eiusdem Philippi IV. germana fuit, qua etiam hinc Terry Religio: amonem dederunt, quos cum patris sumo & postmodò Deus ad inclusionem seruit. An seruit non dicit Regiam dignitatem vtilitatem dicit: & tempore Elisabeth Prophecia vni Regem Israel natiua hinc facta. Vnde ergo mirari, quod Cardinalis emeritum habuim purpura imponat, & eodem se precingat? Dicit, humilis habuim est nam dignitas. At ego respondet, ideo suscipendum hoc tempore, cum tanto humilitate, atque ad seruandum Deo promptus quisque in debeat esse ex merito, quanto se obligatorem consuetudine in reddenda ratione, &c. Quid ergo ego facerem eo tempore, quo indigni ad tam superum Ecclesia rebus ad gulum, nisi humilitate Francisci me tueri, quo secutus possem auctorem nisi precllas, labores, & omni sustinere? sed quid multabitur ceteris habitus Francisci verè purpuream est quo vniuersi post Regia & Cardinalis dignitas? Verè purpuream est, quæ Christi signa traxit, & postmodum eius canonizati fides, & quæ Christi vni, proferre vni de sacris suscipimus essent, subferre Francisci. An ne humilitas Christi secutus: est i seruitus non est quam Regalis nobilitas purpura, ornamentum est purpura regum. Hinc si quis vel deignatur, vel abderunt habitum: respicit, quod non grisi, sed purpuream: humilitas namque suscipit a Christi Regiam præteri dignitatem. Quid ergo seruit purpuream purpuream, Cardinalis Regiam, tantum abest, quod me humilitatem, vt merito dicitur possum, an superiorum. Cætera pertransio, quæ hic eminentissimus Cardinalis piè, & humiliter de se proloquitur. Extat eiusmodi epistola imo prelati operis Wadinghi*

- Quæ igitur improbat, deridet, perperamque reijcit nouit amulus de hoc Tertio Ordine, ac fuit S. Francisci: ne erodas, vellem, vna vniuersum fuisse, sed finisse præsentia: & malo animo, ac prius interprete GG g. nij

tatione in alium senium impudè petrauisse: quæ leguntur tum apud D. Bouaventuram, tom. 7. quæst. 16. Labelli Apologentis in eos qui Ordini Fratrum minor. aduersantur: tum in Bullâ Sixti V. Pap. pro erectione Archi-confraternitatis funis Franciscani, & confirmatione eiusdem ann. 1585. & 1587. quibus amplissimas largitur indulgentias chordam ipsam à Superiore Ord. minor. benedictam piè gestantibus: ut sic cunctis fidelibus exosum reddat æmulus: quod tam sanctè fuit institutum.

§. 104. Ad nos demùm reuerfus æmulus: hanc Otdini Seraphico maculam inueterè nititur: dùm Renouatissimum Patrem Genetalem, per sexennium, in officio, sustinetus: quippe cùm sit directe contra Regulam minor. eo in munere triennium excedere: tractet de expoiatione claustrali cap. 16. sed crasè nimis hallucinatur. Genetales etenim totius Ordinis Seraphici possunt nomine generalia, quolibet triennium, vel alio quouis tempore, celebrare: at Generalatus officio fungebantur toto vitæ suæ tempore: Quo deinceps (ait Regula cap. 8. *Electus successores suos à Ministris Provinciaribus & Capitulis, in Capitulo Pentecostes, in quo Promouendi Ministri teneantur semper in fœdali conuente, ubi conuenit à Generali Ministro fuerit constitutum: & hoc semel in tribus annis, vel ad alium terminum maiorem, vel minorem, sicut à prædicto Ministro ordinatum.* Nunc tamen (sic Summus Pontific. rationabilibus causis ipsorum animum mouentibus, alior disponentibus) temporaneus est Generalatus, & non nisi ad sexennium se extendit.

§. 105. Tandem Seraphicum Patrem S. Franciscum impie lacessit, cuique prouilegia à Deo sibi data, pleno ore deridet: quæ de re, suo loco, ad 4. Octobr. vsque c. 13. & 34. sup. faciam exerte, impositè recitat illud mirabile, quod cælitus actum est, in vltionem malignantium: scilicet audiamus. *Præter quidam, nescio quo spiritus inductus, de Franciscano ordine abolendo consilia inter se conuenerunt, & ad eorum persecutandam quosdam alios Episcopos conuenticulum coegerunt. Erat autem in eadem urbe Ecclesia præcipua, & in Ecclesia fenestris vitreas duæ imagine picta, una Sancti Pauli, qui eiusdem, altera Sancti Francisci, qui crucem manibus tenebat. Nante Aditus: vsus est huius Paulum audire hæc dicentem: Quid agis Franciscus? cur tam non defendis famulam in eam ille: quid faciam, nihil habeo præter crucem: & hæc ipsa me ad mortem de patientia seruanda. Tunc, Apostolus burtari, ne tantum ferret inuicem, suamque esse ferre gladium. Torsit: Aditus nihil oculorum, occurrit in Templum, ceteraque vidit vitæque imaginem infensa inter se committisse, atque in Pauli dextera crucem alba esse, Franciscum verè gladium habere et inire stiliem: quod dnm sicum tacuit: miraretur, increpauit, ruerat, Episcopum illum, quærens consilij ancti fuerat, reuertum esse mortuum præcipiti cruciatum. At ipse quoque oculorum visum narrare cepit, ac proies huius ipsas imagines omnibus ostentare.* Ita Marcus Vlyssiponenis part. 1. chron. minor. lib. 9. cap. 16. §. 1. Platus de Bono status Relig. lib. 1. cap. 33. Foderetus in descriptione prouinc. Burgundiz, nunc S. Bonaenura pag. 150. Sedulius comment. in vitam S. Francisci cap. 3. longè ab inueto. Wainghus tom. 4. Annal. minor. ad an. 1376. §. 21.

§. 106. Quomodo autem æmulus ille reuertat, perspicimus. Primò enim sur scripserat eam esse historiam à Fodereto, ab hinc duobus vel tribus annis, sed fallitur: nam æmulus liber ex cufus est an. 1614. Fodereti autè an. 1619. Secundò, addit Foderetum illud transcripsisse ex Plato, qui id adinuenerat ab hinc ceteris annis viginti: in quo maximè erat æmulus: cùm *Plato liber lon-*

gè editus sit in lucem antè an. 1600. Etenim Sedulius scribens ann. 1596. citat ipsum; atque *Platum* Romæ obisse circa ann. 1599. sup. in med. Præterea, vult æmulus præfatam historiam euenisse annis trecentis post Ioan. XXII. Papam illoque auctores ita retulisse circa Pontificatum eiusdem Papæ: quod omnidò mendosum est. *Plato* quippe eam reponit ad an. 1376. Vlyssiponenis verbò sub Urbano VI. qui federe cepit ann. 1378. Ioannes autem XXI I. obiit ann. 1314. Ad hæc, cunose loquitur æmulus, vtrum illa Ecclesia, in qua id factum accidit, esset cathedralis, parochialis, aut conuentalis. Respondet *Vlyssiponenis*, collegiata. Multa deindè irrisione percurrit vniuersæ historie huiusmodi accessoria; quæ ego taceo, pudetque eloqui. Magis, magis, inquam, inuisibilem fiet maoum, ô æmule, timere edictis, essem enim tibi inuincens pericula, sicut & istis, & aliis, quos enarrat B. Thomas *Causipratensis* lib. 1. Apam cap. 10. B. Bartholomæus *Pisanus* lib. 1. confirmat. fruct. 9. part. 1. notabili §. *Plato* sup. & alij.

§. 107. Nostrium hoc opus incitatur, *Martyrologum Franciscanum*: nostri Ordinis Minorum solos complectens viros, vitæ sanctitate, & miraculose gloria conspiciuos. In quo quidem Ordine tanta vitæ temper Regularis disciplina præstantia; ut cùm pro tempore, in omniumquam Religionis feruor tepesceret in aliquibus, confestim alij insurrexerint, quorum zelo, pioque affectu, pristina viget obseruantia rursus adoleveret. Iusta promissionem cælitus B. Franciscus factam: quæ de re Vlyssiponenis sup. part. 1. lib. 2. cap. 7. Wadinghus tom. 1. Annal. minor. ad an. 1223. §. 10. et Mariano lib. 2. cap. 15. & 22. & alij non paucis.

Dicitur autem *Ordo Minorum*; ex hæc quidem humi appellatioe discrederet D. Franciscus sodales, se ad discendam exercendamque humilitatem, ad Christi scholam venisse: vti superius, suo loco ad 4. Octobr. notatur. Non autem vit huius fidi virtuti incumbentes, proxtatitibus inueto videtur *Negrosus* commentar. in Regul. communis societatis Iesu, tituli part. 1. §. 22. Aduis, quæso, proprium officium minorum, vel præcipua curas huiusce Ordinis fundamenta: cap. 22. Regul. minor. annotat. *Et semper subdit & subiciit pedibus eiusdem Sanctæ Ecclesiæ, stabiles in fide catholica, paupertatem, & humilitatem, & sanctum Evangelium Domini nostri Iesu Christi, quod firmiter promissimus, obseruamus.*

Porro, huiusce Ordinis minorum caput fuit & author, Seraphicus Pater Sanctus Franciscus: qui ut inuino dedit suæ familie, duodecim sibi socios primùm copulauit: ad instar Christi, qui & duodecim elegit Apostolos. Lucæ 6. vers. 13. ex quo quidem Ordine, tanquam totius sanctitatis capite, succuli duodecim exortifont: Conuenticuales, Cæsareni, Clarensi, Cælestini, Narbonneleses, Gentiles, Obseruantes, Colletani, Amadij, Capreoli, Recolletæ & Discalceati: qui omnes flores insignis perfectionis, temporibus suis germinarunt: vberelice fructus estime sanctitatis in causam Domini reportarunt. Ex diuersa autem Regulæ obseruantia, vel etiam ob varios Reformationum auctores, seu fauores, distinctæ sortiti sunt cognomina: quæ omnia tandem, parum cum temporum vicissitudine, sublatâ sunt: partim, ob vniocem generalem compositam ann. 1517. sub Leone X. in aliud commutata. Tunc etenim ab eodem Summo Pontifice sanctum est vit Fratres, qui ob Regularem obseruantiam, nuncupati fuere *Obseruantes*, habere aut superiorem, qui esset *M. miter* Generalis totius Ordinis minor. Fratres verò *Conuenticuales*, cum prouilegiis, & redditibus

de redditibus ac possessionibus viuentes, superiorem eligent, qui vocatur, Magister Generalis Fratrum Conuentualium: qui electionis de se facte confirmationem a prefato Ministro Generali totius Ord. minor. petere debet: cui tanquam capiti totius Religionis Seraphicæ, sigilla Ordinis consignata sunt ab ipis Conuentualibus. Qua de re Gonsaga 1. part. orig. seraph. Relig. Tullianus lib. 1. histor. seraph. Vlyssipponus sup. part. 3. in fin. Barezus 4. part. chronici. minor. lib. 1. & alij.

§. 109. Hi itaque Conuentuales, veluti antiquiores, viros nobis promeritos, etiamque pietate, eruditione, sanctitate & miracula celeberrimos: inter ipsos namque Patres Conuentuales semper extiterunt complures, qui suæ professioni addidit, & virtutum omnium specimen facti: singularis radii meriti obiderunt. Obstantium verò familiaris ingens est numerus: nam vitra eos, quos ex se peperit filios, aggregandi etiam forent, quot quot inter Conuentuales sancti vixerunt: eòdem & ipsi verè ac propriè hanc Conuentuales existerent, id est, minimè vitam eam pœuilegæ & possessionibus duxerunt: sed Regulam Franciscanam ad amillum seruauerunt, ob idque Obseruantes dici meruerunt, non Conuentuales: quod dicitur probat Gerardus Empelusus, minoris Obseruancinus, in Examine curus Mystico-historici Ordinis Sancti Francisci, per R. P. Nicolaum Armergerum, Ordinis Conuentualium nuper fabricati ann. 1631.

§. 110. Quantum verò ad Re-collectos in Gallia, Reformatos in Italia, & Discalceatos in Hispania (idem enim sunt inter se, & vulgi nomine, seu terrarum, ac provinciarum spatris solentem modo differunt) duo animaduertenda sunt. Primum, in prefata vniouetate Ordinis minor. sub Leone X. sancitum esse: quod de cætero nullæ nouæ Reformationes introducerentur, aut fierent in nostro Ordine, ab his Ministri Generalis, aut Provincialium, in suis respectiue provinciis, expresso assensu. Secundum, in eadem vniouetate, ann. 1517. Fratres nostros Re-collectos (qui sub B. Ioanne à Populo ab an. 1484. incepantur) Discalceatos, Fratres de Capris, seu de Sancto Euangelio, fuisse sublatos. Igitur cuncti Fratres nono Generali humiliter parentes, & sedatis ac fœpitis diffinis, Re-collecti atque Discalceati, cum bona vniouetate eiusdem Ministri Generalis, pœuilegiam denudò assimpserunt viuendi formam: ac de eius licentia, & Provincialium assensu, Custodia Angelorum etiam est in provinciam ann. 1518. sic Custodia Estramaduræ, in provinciam S. Gabrielis an. 1519. Custodia pietatis, in provinciam eiusd. nominis ann. 1520. & sic de aliis: (Vide Gonsagam part. 1. sup. & Rapinam in histor. general. origini. Re-collectorum decad. 4. & Barezum sup.) sub obedientia eiusdem R. P. Ministri Generalis.

§. 111. Capucini est omnium vitimi, non tamen modicam nobis præbuerunt Beatiorum virorum multitudinem: quibus Religiois actio, nempe acuminatæ Caputæ gestatio, siue ad contemptum sui, siue quòd proprium esse habitum S. Francisci arbitrantur, nomen dedidit, inquit Nigromas sup. cum tamen quadratum Caputum illis conuenit, ex eorum institutione (quod suo loco, ad 3. Augusti fulius patet.) Per Bullam Clementis VII. ann. 1526. non autem Clementis VIII. vi mensuris scribit modernus Author cap. 33. pauperat. Euangel. post med. qui tum hoc loco, tum tract. de opere Monachor. cap. 32. part. 1. nimis irrationè cauillatur super eodem capitulo, ac barba prominenti Capucino, quamuis enim id minimè habeat ex institutione S. Francisci, at tamen concessum est ei su-

thorice Apostolica, sub Clemente VII. quare valdè illic hallucinatur hic author: nec minus sine fallacia è allata, quàm quòd R. P. Carolus Rapinuz Romano Interfuit Capitulo generalium. 1615. (vt vult ipse cap. 34. pauperat. Euangel.) qui nedium tunc erat superior: sed R. P. Polycarpus de Fay, notus Provincialis Re-collector. provincie Sancti Dionysij in Francia. Habuit autem Capucini Vicarium Generalem, qui inditur Magistro Generali Conuentualium, ex mandato Sedis Apostolicæ.

§. 112. Secundus Ordo minorum, est Monialium Sanctæ Clare Virginis, institutus à S. Francisco ann. 1212. à quo postea præscripta est Regula an. 1214. & à Summis Pontificibus Honorio III. Innocentio IV. Alexandro & c. approbata: quam Wadinghus commentariis illustrauit tom. 2. opuscul. D. Francisci, & tom. 1. Annal. minor. ad an. 1212. & 1224. ex D. Bonauentura cap. 4. vlt. S. Francisci B. Antonino 3. part. histor. tit. 24. cap. 7. & alius. Multa autem varique obtinuerunt cogitamina, iuxta diuersas Regule sue obseruancias: Hinc Clarissæ, Vibanisæ, Coletianæ, Annuntiatæ, Conceptionis, & c. quæ immensas Christo Virgines pepererunt.

Tertius Ordo de Penitentia, ductus, ab eod. Seraphico Patre institutus legitur, an. 1221. quibus & notam viuendi præscriptis: à Wadingo, sup. relata est & Annotationibus elucidata. Postea verò quidam illorum votis emissis, habitum Religiosum tertij Ordinis Sancti Francisci.

§. 113. Vi autem summam notitiam status Religionis Seraphicæ percipias: hæc subsequencia accipe, ex omnium vitimo, Vitali Alegria in Arboe Epitaphica totius Ord. S. Francisci. *Ordo Sancti Francisci habet Sanctissimos 27. Beatissimos 606. Martyres 520. Confessores, qui vix a sanctitate & miraculis floruerunt 1630. bonorum memoriam tenent nostra Chronica. Pontifices 6. Cardinales 57. Patriarchas 12. Archiepiscopos 128. Episcopos 590. Legatos & Oratores à Pontificib. & Regib. designatos 270. Imperatores 2. Imperatrices 4. Reges 20. Reginas 20. Filios & Filias Regum 55. Archidiaconos 2. Principes 7. Duces 20. Marchiones 34. Comites 85. Archidiaconos 1. Principissas 7. Ducessas 4. Marchionissas 26. Comitissas 32. Filios & Filias huiusmodi Principum 368. Inquisitores 24. exceptis 11, qui ordinarij sunt, 15 patris, Fulgij, Reate, Florentiæ, Venetiæ, Ragusæ, Ithriæ, Bafinæ, & Dalmatia, ab an. 1258. Scriptores in quibus fuerunt: excedunt numerum 280. ea verò referre minimè ardet Author Dictionis spirituale. part. 2. cap. 6. cui nos mihi placet respondere: cùm in sacra scriptura, Ecclesiasticis, Machabz, Apocalypsis: & in historia Ecclesiastica, probati Auctores, vitique præclari, facta Sanctorum laus superque recententes, exemplum nobis præbuerunt: vt ex eorum aspectu & memoria, prouocemur ad similia perfectionis & virtutum opera.*

§. 114. Itaque Sancti iam canonizati ab Ecclesia, iuxta matriculam S. indicabuntur, qui verò beatificati sunt à Sodo Apostolica hoc Aferit B. notabuntur: quos tamen Sanctos appellati potuiss, inquit Philippus Ferrarius in catalogo Sanctorum Italiae, sub die postrema Iulij, quæ eodem capitulo sunt. Verum Balthasar Ioannes Roca Ord. Prædicat. interrogatus de hac Nomenclatura, respondit (vt arbutat Nigromas sup.)

part. 1. §. 17.) non modo potuisse, sed etiam Sanctos vocari debere. Nam ex Theologus regulis subtiliter hoc eruditus præfatus Rocca, in vit. B. Ludovici Bertrandi, trad. 3. §. 4. 1. propos. 3. & 4. definit eos omnes, qui Beati declarantur ab Apostolica Sede, ac Missæ sacrificio, in eorum honorem celebrando decantantur, canonizatos esse particulas ac minus solemni canonizatione: proinde tanquam Sanctos esse eolendos, ubi potissimum, ubi missæ celebrantur occurrunt: & sanctos esse nuncupandos: quæ de re vide Toffianinum lib. 1. seraph. hist. pag. 115. Bellarminum lib. 1. de Beatitudine Sanctos. cap. 10. qui apertè testatur, licet non canonizatum, & credi e & vocare Sanctum: non tamen eo modo, quo àiti, qui ab Ecclesia SS. catalogo inscripsi sunt. Nam in publicè, id est, nominetotius Ecclesiæ, coluntur: illi vero privatim possunt invocari, etiam alii antedictos, ut patet ex S. Hieronymo in vita Paulæ, & D. Gregorio Nazianzeno, in vita SS. Athanasij, & Basilij: verique erum invocant: quos laudat ante Ecclesiæ determinationem: imò & de B. recentioribus, rarus fuit priorum cultus erga ipsos, ut Deus eorum vota sæpè ex audit, & Ecclesiæ minimè reprobauerit: prout pluribus probat Ribadeneira in fin. flor. in præfatione ad vitas BB. societatis Iesu.

- §. 115. Quare canonizatos, simpliciter vocamus sanctos: ceteri vero nondum à Sede Apostolica Apotheosi donati, Beati nuncupantur: non quod Martyrologium illud Franciscanum, pro more Ecclesiastico, in choro, tempore diuini officij sit decantandum: sed (solummodo) proponitur, ut ceteri labi pij, & Vitæ ac Legendæ Sacrosanctum, legendum præstant, pro deuotione ac tempore vniuersalique personæ: quod & Hugo Menardus in Prologo Martyrolog. Benedictus re ad obferuatur, & Wadinghus tom. 1. Annal. minor. sub tituli: ac Boutius 1. Annal. Capucini, præfat. ad Lectorem, in fine. Nec his contrariis censendus est (iuxta San. Agræum part. 1. lib. 1. colloq. 6. §. 7.) Urbanus VIII. in sua Bulla ann. 1623. 1. Octob. sic etenim illic habetur. *Sanctissimus D. N. sollicitè animaduertens abusus, qui respectibus, & quousque inueniuntur in celebrandis quibusdam, cum sanctitate, cum Martyrij fama, vel opatione, diuinitate, qui, est, neque canonizationis, neque beatificatiõis honore insigniti sunt ab Apostolica sede: eorum tamen inuentione apponuntur: declarauit, Namis, & decreuit, ne quotannis humanum. cum sanctitate, seu Martyrij fama (quantum uoque illa sit) defanctorem imaginem, obique prædella, & qui de non, ne aliud, uenerationem, vel cultum præ se ferent, & indicant, in locis publicis seu priuatis, apponantur, antequam ab Apostolica Sede canonizentur, aut Beati declarentur, auocari mandauit. Declarauit, quod per superscripta, prædicari in aliquo non uult, neque intendi, ut, qui, aut per consuetudinem Ecclesiasticam, vel uenerabili s. lemporis cultum, aut per Patrum, ueterumque Sanctorum scripta, uel longissimi temporis scientia, ac tolerantia Sedis Apostolicæ, uel Ordinarij, coluntur. Quia de re vide Postellum in dubijs Regularij. verb. Religio de Sanctorum.*

- §. 116. Hæc autem descriptio siocero ac breuiter, quo potui, stylo; nihilque noui petegi, cum à pæfatis illis temporibus, mos inoleuerit apud Ordinem Seraphicum, ad, factaque illustriorem Fratrum diligentius obseruare. Hinc decretum fuit in Capitulo generali Parisiensi, ann. 1293. sub Ministro generali Raymundo, natione Gallo; ut singuli Ministri in suis prouincijs exactè curarent colligi, & regestus peculiaribus exemplis, Sanctorum Fratrum vitas & gesta, præclarorum-

que uirorum memorias, deinde rectè dispositas, secum deferrent ad comita Generalia: quod & olim statuerat S. Bonauentura: teste Wadingho tom. 1. Annal. minor. ad ann. 1292. §. 15. Nonnullis forsitan, ingens honorem (quos recensentur) reputabitur numerus, ac ex eo indicabitur nemo, præsertim huiusce sanctissimi insulcus maxima perfectione, quin & stuporem aditæ illud à Summo Pontifice. Clemente VIII. piæ, verèque effatum: quòd si uellet canonizare omnes Sanctos Ordinis minor. miraculis claros, nullum finem haberet. Vide Elzarium lib. 3. facti moti. O. iur. cap. 1.

§. 117. e Chroniconum oculis Ordinis uisum testis. §. 117.

monio: quorum uero us fides minimè adhibenda est? Nam si credimus huc uisitatione Casarem & Pompeium fuisse, quia ad testatur communis consensu Historici, qui tamen homines fuerunt, & mensuri potuerunt: cur non credendum sine uisitatione (inquit Bellarminus lib. 2. de Sanctos. beati. cap. 9.) quod testatur Deus esse per miracula, quando nulla est ratio suspicandæ contrarietatis? Quod igitur aliud nostra Chronica referet, quàm hæc eadem testat? Itaque Ioannes Franciscus de Paulinis in relatione sua, pro canonizatione S. Bonauenturæ part. 2. art. 8. validis rationibus concludit eorum Summo Pontifice, in concessu Cardinalium, nostris adhibendam esse fidem Chronici: uel ex eo minimè, quod pura, nota, ac simplici narratione res præstas præsequatur, quorum auctores primarij aliqui dum præ omnia humilitate, nomina subicerentur. Nec re memorem, (ait D. Bonauentura epist. ad Magistrum inmemoratum, in fin.) quæ a Fratribus fuerunt in principijs simplices & illiterati: immò magis debet hoc in se fidem Ordinis confirmare. Fateor eorum Deo, quod hoc est, quod me fecit uisum B. Francisci eligere, quod non fuit per hominum prædeterminationem a se ipso Christum, & quia opera Christi non deservit, ostendit mihi opus sancte uisitatione. Attamen, nec Chroniconum nostrorum ueritatè dubitare summi uiri, pietate, scientia, & dignitate grauissimi, S. Bonauentura, B. Aluarus Pelagius, Marcus Vlyssiponeus, Rodolphus Toffianinus, B. Franciscus Gonzaga & c. Episcopi omnes, qui res Minoriticæ literis conscripserunt: immò, Exteri etiam, hisce conuictis haud parui ponderis autoritate contulerunt, S. Antoninus, Waldensis, Bellarminus, Baronius, & ceteri illustres Auctores, eùm passim eorum testimonij profuerunt, eum, sequuntur, uenturque: ut proinde, omnino certum uidetur uoluerit a molus, qui uel quæspicui, uerbisque irrisorios reuicè huiusmodi Chronica, que tamen B. Franciscus de Sales part. 2. Introduction ad vitam deuot. cap. 17. sic uenerabatur, ut ea piè proponeret omnibus habenda, à cuiuscunque summopere auerer legenda. Si uerè, & non inaniter, gloriatur ille xmulus, de eam Magister Præfatus: car dictus esse minimè annus, haud uideo. Sanè Præceptoris atque Didactici dedecus est, discipulus insciens. Magnus Mogor, Cambay Rex, in India Orientali, eadem Chronica domo acceptat: à Patribus Iesuis: que eùm alius orthodoxos accurate serubat, ann. 1593. iuxta Iaricum part. 2. hist. Ind. Oriental. lib. 1. cap. 14.

- §. 117. Et his igitur Chronicis, tum aliis MS. antiquis Codicibus & probatis Auctoribus, excerptis, que modo in lucem eret peroptamus. Ea etiam ueterum scripta, uel uisitationis sunt, quibus innumerè latent Sanctorum uirorum chæsum: quorum memoriam profusè ignorat posteritas. Hinc fatetur, quòd est in nostro Ordine Seraphico, uis SS. haud defuerunt, toto orbè clarissimi, atque notissimi atque multè hæc & plures remanere delitentes: qui nostram effugij cogitationem.

poitione. Quia in re, multū me iuniat Doctrina D. Greg. Pap. lib. 9. moral. in illud Job 9. vers. 9. *Qui facit Arcum, & Orias, & Hydros, & interiora Aëris.* Vbi ait, Beator, qui Deo fruatur in gloria, velut stellam in firmamento consistere. Nam, quemadmodum, cœlum (vnde quicquid circumspicitur) his vastergatur astris, sic Ecclesia Dei, totō orbe terrarum diffusa, vna sanctis, vbiq; exortatur; qui virtutum folioe eam percipit illuminata. Et sicut stellarum quorundam frequenter videntur, vti quæ in nostro Hemisphærio, circa poliū Arcticū, micant: aliz verò nec cernuntur, aut vniquam apparent, quòd Antarcticō appropinquant, & ad Antipodas vergant: ita sunt nonnulli Sancti, quos scimus, videmus, & à cuncto populo agnoscuntur: Deumque exinde laudamos, pro tanto fauore & gratia suis facta creaturis: quod significatum est per B. Job. de Vita maior & minor, aliisque superstitiōibus constellationibus agentem. Sed vltra præfatos, Deus in his carleibus domiciliis, multis Angelorum & hominum millia continet, quos diuina Majestas nulli vniquam mortalium reseruat: nosque, quot, vel quales, si sine penitus ignoscimus: Quod significatum erat per inferiorem Aëris, & poliū Antarcticū, quod idem est. Illud autem nec periclit facilius, imò nec temporibus D. Greg. Magni præfatum erat, sed nostra ætate compertum est à Lusitanis, Hispanis, Gallis, &c. vbi nulla fere remanet stella vel sydus, qui modo cognoscatur, Ordinem Franciscanum mysticū cœlum esse nullus diffidit vocitare: cūm tot Summi Pontifices, Christi Vicarij, Cœlum, Paradisum, Sandium, Diuinom, Dei hortum, Domum, &c. appellarent. In eo autem mystico cœlo Franciscan, quoque vitz sanctitate luserunt, tot veluti vitam aut, si detrahe quæ meritorum apparuerunt emicantia in militantis ac Ecclesie: quorum ingentem numerum quis referre valeat? Ex his nonnullis huic nostro Martyrologio, vt post noscitur nobis, inseruimus, ceteros omissimus: non ex cœcitate, sed quia eos omnes recensere, onus humum nobis impar, intellectuque vires longè excedens, iure arctum fuit. Faxit Deus, vt quod piè nobis duximus reformandum: aliis cedat proferatur, fauillū & incundum, id tale opus aggredi.

§. 219. Gradum scire cogimur, non laboris, difficultatisque peracti, sed veritatis detegendæ, omnibusque propalandæ gratia. Faxit Nigronus S. Franciscum, zeli plenum: hæc tria, nempe, Christi virtutum imitationem, contemplationem assiduam, lucrumque animatum, in vnam Regulam, ordinemque includere voluisse. Proinde, novam minorum sodalitate excoctasse, quæ tria hæc Eremitarum, Cenobitarum, & Didascaliorum munera complecteretur, accomodans eam, ad illum finem consequendum, qui profectus Ecclesie. Hæc ille commemorat, in Regul. commun. societat. Iesu ritual. part. 3. §. 13, ex S. Bonauent. quælib. 3. in Regul. D. Francisci. At societas alumni: si Nigronus creditur, hæc omnia superauerunt, maioraque in dies satisfecit. *Beatus Ignatius mystic, (ait Nigronus sup.) cum studio contemplandi, cum labore diuini verba predicandi, cum Sacramentorum participatione atque Euchariis administratione, atque aliorum quorundam pietatum operum exercitatione, in quibus videbat alius Ordines dicendi versari: precipuis scire quodam alia charitatis opera, vel nondum ab illo ordine suscepta: vel certe, non iam adde, atque assiduitate tractata, quanto ipse tractante, & nobis exerceri cupiebat, quæ autem sine illa, subdit. Puerorum ac rudium in Christianismo institutio: immunitatis à priuatis*

propriumdum clericali traditio gratuita, cum priuata euangeliæ, &c. Quasi verò ea munia, quicquam obanda suscepit Benedictini, & Franciscani (sane, quoad eos peritior, res ita vbiq; locorum, pro temporum vicissitudine, feliciter successit: vt ipsi Iesuisti nobis hac in re adiuncti sint apud locū Orientalem, imò & à nobis ipsis collegiorum partem gratanter accepit. Prout ad 31. Augusti. §. 29. obiter. Quod si forsitan, quod nos, hoc opus non ita videretur sit: non idcirco fit, quia ad nos minime spectet, vel feroc aut arduo aut inuestigato tepefiant: sed ex eo maxime, quòd bonorum temporalium redditus ac possessionum limus pro oculis incapaces: Iesuisti autem domorum, ac collegiorum, huic bonis temporalibus fundatorum cœo locupletatorū, Domium proprium possident, eoque sustentantur ac viuunt: si que talis Iusuisti inuamine, iuuentus ab eis gratior erudiret, & euadit optimè imbuta. Vnde ad 4. Octobr. §. 8. Collegiorum autem nostrorum, & locorum (vbi Fratres huic fungitur pretatis officis, erga iuuentutem) Domini proprietatis, ac reddituum dispositio, penes Fundatores: seu vrbis, vel Episcopi Buleutas omnino resistet: quorum arbitrio, Fratrum necessaria subministrantur: & cunctis gratior fores ad discendum patet.

Secundum charitatis usque (ait Nigronus §. 14. sup.) §. 220 ab nulla conuersione hoc modo susceptum est: fides catholica a defenso ac propagata. Nunciat B. Pater, aliquos omnium ferè Ordinum, ac possidum Prædicarum, Minorum, Eremitarum, aliorumq; mendicantium, Religiosorum Dei zelo plenas, vel suscipiunt, vel maxime Imperio, vel Sedis Apostolicæ iussu profectis, saculis præteritis in prouincias infidelium, ad Euangelium predicandum, & nuntius Martyrium subisse. Scit ad in India, atque in orbe nouo, quæ tempore sanctitatem hanc suam infirmitas, salutem gentium illarum barbararum ad idem procuraret. Verum non tenentur, neque in Ecclesiastica historia, neque in Religione Regulis, ab Ordine velle susceptum hanc curam: vt finem præcipuum ac proprium ministerium, per votum peculiarit, quæ usque se obstrinxerit ad persequendum, sine excusatione ac tergiversatione, quicumque Summus Pontifex mitteret: sive ad Turcas, sive ad Hæreticos, sive in Indiam ad Gentiles, quod nos facimus: in nostra si licenti professione. Quid amabo te, mi lector, aliud est hæc omnia contextere, quam verba parere, agere paratè? Rei periculum faciamus.

Aux societas Iesu alumni, votum quartum Summo Pontif. facile, dūm promittit ei obedientiam, circa talia munia obanda: illudque si Dus placet, in tot alia vota diuisum, nec membris particulambus cernitur compositum, nec id contestatur. At cūm Franciscani idem votum loogè eminentius ac copiosius iam Christi Vicarij emittant: tantò amplius lubidudendum in complura alia vota admittere inficiabit nemo, quoad vniuersibus se extendit, ceteraque complectitur. Tale autem votum profertur: Fratres minores salam afferent S. Bonauentura, & alij sup. in hoc prolog. §. 80. & 81. à nobis notat in Regulam minoritarum, tractatum edidit de vocatione ac hinc particulari Franciscani instituti, deque modis ad eundem finem: vbi latè singula perstringit ac discutit quæ hic breuitatis gratia, omissenda duximus: vt mentò proinde cunctis innocescat quàm à vero aberrauerit Nigronus, hinc Catholice defensionem ac propugnationem, ad modum Iesuisticum, ab illo Ordine susceptam, mendosè arbitrar. Faxit quidem haufimus charitatis opera ab aliis vni Religiosis impensè fuisse

§. 221.

Præstita: sed non fob voti obligatione extitisse completa: quod nos omnino negamus circa Religionem nostram Seraphicam. Quoad quippe continet Regula minoritana: votum, Pontifici Romano generaliter factum, & libertatem Fratibus concessam eundem inret infideles. Quoad primum, clarum est quemlibet nostrum voto obstrictum esse Christi Vicario circa missionem In fidelium, ipsiusque iuris hac in re obtemperandum: teste Victorio in cap. 11. prædictæ Regulæ: quoad secundum, placet constat, minime apud nostros Superiores (sicut nec apud Iesuitarum Rectores) coercitam fuisse facultatem suis imperantibus Fratibus ad Infidelium regiones commigrandum habent omnes nostræ Regulæ expostiones. Tandem Nigroni assertum fecimus, quo vult præfatum quartum votum, societatis finem præcipuum esse, cum vota (iuxta D. Thomam) sint solommodo nota ad finem: quod scite explicat Albalpina sup. cap. 1. & 5.

§ 221.

Perge idem Nigronius 17. ostendere aliud charitatis opus societatis suæ: dicens. Sextum est: *Misus ad prædicandum, confessionis audendum, doctrinam Christianam tradendum, & alia opera sua instituta, sine ulla temporali mercede compensatione atque spe, per fideles appropriaque castella. Præter fœculis id vitæ esse ex origine lib. 3. aduersi. Celsum, plerumque dignoscitur, superioribus quoque fœculis hoc salutare munus repetitum est. Nam primum hoc studium inter Prædicatores & Minores ortum habuit sub Innocentio IV. ann. 1254. iterum sub Ioanne XXII. Gregorio XI. atque Urbano VI. renouatum: tum etiam plurimi Minorumque sub Bonifacio IX. diuino spiritu atque animarum zelo succenti, sanctum realsum persequuntur fœdus, & charitatis vinculis inuicem colligati, factam hanc conscripserunt militiam. Audire quippe Fratrum numero, admodum multum hic cœtus, vt peculiari titulo vocaretur Societas *Perseuerantium propter Christum*. Hi enim auctoritate Apostolica iussu, constituto sibi Præfide, Ministri Generalis Vicario, terras peragrabant Ruthenorum, Valachorum, Tartarorum, Sarracenorum, Paganorum, Cretorum, Bulgarorum, & aliarum Orientis, Aquilonisque nationum fidelium atque non credentium. Habebant in Cenobis & Congregationibus suis Archiepiscopos, & Episcopos, magnis per Sedem Apostolicam ornatis facultatibus & privilegiis: & per terras credentium, atque infidelium euntes, mittebant senarius sacre doctrinæ, & errores hæreticosque eradicebant, &c. Vide Waddingham tom. 4. Annal. minor. ad ann. 1399. §. 1. & seq. ex Scrobis de Archiepiscopo Halicent. cap. 9. Postea vero ætate demum huic pro charitatis officio impensè idem Ordinem vacauerunt: illustresque in eo habiti sunt S. Vincentius Ferrerius, & S. Bernardus Senensis. Ille Prædicatorum, hic Minorum splendor. Atrameo vult Nigronius has missiones societati Iesu substitutas esse, atque sub votum comprehendit sollempne obediencie Summo Pontifici circa missiones prædictas, siue ex voto, siue ex instituto, esse ita propria societatis, vt nulli alii, hæc ratione conueniant, nunc adesse, precor, boni viri, Nigronique Acolam tectis inspicite oculis. Nam si ita opus comprehendit optatur sub præfato voto Nigronius: quorum sibi peculiare attribuit, denegatque Franciscanus: qui tale votum, nobilitati modo, Christi Vicario presentatur quo præmio, quousque, quæso Nigroni, dicitur, sanctus Franciscus sanctus Antonius Lupitanus, S. Bernardus Senensis, B. B. Ioannes Capistranus, Iacobus à Marebia, &c. Seraphici Ordinis præstantissimi concionatores: quæ terra ac man totum Christianum orbem per-*

agrarum? Nescientibus, Asia, Africa & Europa, atque America, certissime veritatis amplissima exhibebunt Apographa. Videantur Grauius in *Uoce Turritus* part. 1. cap. 13. & 24. & Adinghallas in *Congregata voce Turritus*, cap. 16. & in Appendice Oïtensione quarta.

Quid amplius molitur Nigronus? laborem quantum voluerit aut potuerit, in reconsecrans provincias ac terminis societatis Iesu, solum saluamque percurrat, lustrare ve vniuersa: hæud tam intentum assequetur, quo sibi petissimum habet societatem singulari veluti auspicio ac cepisse, omnium nationum varietate fore exornandam, & in omnem gentem, que sub cælo est, dilatandam: ex eo maxime, quod fundata extiterit per viros valde inter se, lieros, non item Ordo Franciscanus. *Quæ primi*, (inquit) *Duce Beato Ignatio fundamenta Ordinis nostri secutus, non fuerunt ex vna aliqua natione, tantum ex lingua, qualis foret sancti Francisci, qui omnes Itali: sed et diuersi, atque adeo aliquos et contrariis nationibus, inter quas tunc bellum gerebatur. Hæc ille sup. Regl. commun. 30. paragraph. 11. at, quid hæc nobis insinuant, ex eorum Diaphonia, audiamus.*

§ 222.

Fateretur eoque idem Seraphicum Patrem Sanctum Franciscum socios duodecim primarios sibi adunasse, vnius nationis Incolas, quibus & Regulam minoriticam duodecim capitulis contentam præbuit obseruandam: qui cælestis luminis claritatem per vniuersum orbem propagaret: moreque Apostolico, fidei radios vbique terrarum effunderent. Apostoli namque omnes ex eadem gente & patria oriundi cum essent, (teste Litano, Cornelio à Lapide, Salmerone, & alii in caput. 1. Act. vers. 11. & cap. 2. vers. 7. & Baronio tom. 1. Annal. Eccles. ad annum trigessimum secundum, paragraph. septimo:) ab ea vnitae nationis, & personarum duodecim multiplicata: extoritur debebat tam vna fides, vnamque baptismi: tum cunctotum cœtui hominum: qui congregati in vnam sub vno Capite Christo, & eius Vicario Ecclesiam solam & vnicam componerent: quæ prouideret morti: quoque vocatur Catholica, Apostolica, & Romana: dictum quoque fuit à Domino, ipsi Apostolis: *Euntes in mundum vniuersum, docete omnes gentes, prædicare Evangelium omni creaturæ*, &c. Matth. 28. vers. 19. Marc. 16. vers. 15. quæ omnia S. Franciscus vult cum 12. sociis, Christi edocuit exemplo, ad amulum compleuit: absque petra, pecunia, vilique exagoga, sed via tunica contenti, nudis pedibus, in paupertate, humilitate, & cæteris virtutibus Apostolicis, fidem propagarunt, ex Sancto Bonaventura, Pilano, &c.

§ 223.

Mirabile certè! & ultra mentis humanæ captum putaretur, quod de profectibus Fratrum minorum in omnes gentes fecerunt: nisi Sancti & oculati testes nobis prælo adessent. Diuus Franciscus ab adunatis sociis duodecim primariis, superestis extitit annos quindecim, obiit etenim anno millesimo ducentesimo vigesimo sexto: at eo iteu temporis spatio, inuenies eundem Patrem Seraphicum cum suis alumnis, Italianam omnem, Galliam, Hispaniam, Angliam, Germaniam, Hungariam, Hyberniam, Scotiam, Sæciam, aliaque Aquilonares provincias: tum Asiam, Græciam, Syriam, Ægyptum, Marochium, & Africam nonnulla alia Regna perstrasse, inhabitasse, atque fœculis ibi montes & exemplis instruisse. Tanta autem fœlicitatis id opus preperunt Apostolicum, talique incremento profecerunt: vt totus ferme orbis edocuit sit, multoque peccatores potentiam egrotant:

tint : alij vero Franciscanum induerunt habitum, quorum numerus tunc longè ex cœffit omnium focæ-tatis Patrum quantumvis nunc vique degenitum ca-terum: vide supra paragrapho centesimo octogesimo primo. Quod si vltra progrediendum est: Paradoxa omnino iudicabuntur nostri Ordinis Seraphici sche-mata, etiam antequam de odecim illi primarij Sancti Francisci locij obierint, cœlum quo inuœdi sint.

§. 116 Hinc sciendum, hos duodecim Dni Franciscel so-cios, p̄ro maiori parte, & sacerdotis extimile, atque eximios concionatores: fœliis verbè laicos fuisse. Claudius Broussels (ex Fusilio Disserienti) cap. 30. vit. Beati Archangeli Scoti, Capucini, videtur dice-re, illos nullis coruscasse miraculis: sed perpetam. Prefatos etenim vitæ sanctitatem atque gloria miraculo-rum claruisse scribit, Sanctus Antoninus 3. part. histot. titul. 24. cap. 7. Pisanus fruct. 8. & 11. part. 2. lib. 2. conformitat. Sedulius commentar. in cap. 3. vit. S. Francisc. §. 6. Tostianus, Gonzaga, Pic-quetus, Algeria, &c. suis in locis à nobis adducti. Horum autem omnium vltimus finem vitæ accepit, ann. 1161. B. Agidius, quo temporis interiecta, conspicias, velim, qualiter in vniuersis fœrmè infidelium terras se sic diffundent Fratres minores, fidem dissemi-nant: tum ex literis Greg. IX. ad ipsos scriptis, ann. 1233. tum ex Bulla Apostolica Alexandri IV. an. 1258. quæ sic incipit. *Alexander Episcopus, seruus ser-uatorum Dei: dilectis filijs, Fratribus de Ordine minorum, in terris Sarracenicis, Paganorum, Gecæorum, Bulga-rorum, Cumanorum, Aethiopyum, Syrorum, Hyberorum, Almorau, Gecæorum, Gotti burum, Zichorum, Rœthe-norum, Lacostarum, Nubiæorum, Nestorianorum, Georgianorum, Armenorum, Indorum, Nestelinorum, Tartarorum, Hungarorum, maris Hungaria, Christiano-rum captiuorum apud Turcas, aliarumque infidelium nationum Orientis, seu quatuorcuque partium, profi-tesimibus, &c. Cum dura iam vndeque, &c. sub Da-tum Viterrij 13. Calend. May, Pontific. an. 4. Habet-ur apud Pennam, sub calce Dicitur: Albalpnam, tum in notis ad 12. cap. Regul. minor. tum in tract. de Vocatione, & particulari line Franciscani instituti. Wadinghum tom. 2. Annal. minor. ad ann. 1238. §. 2. Ignatium le Gault tract. de sanctitat. Roman. Ec-cles. cap. 2. §. 2.*

§. 117 Ad eò autem dignitas hoc nostrum ex creuit infirmit-um, vt ad annum millesimum ducentessimum sexa-gesimum, triginta tres provincias haberet, additis remotissimarum Regionum Vicariis: de quarum num-mero, ordine, & terminis egit Sanctus Bonauentura, in Comitibus Narbonensibus, Generalib. eodem an-no. Testoræque earum recensens, Pisanas, & Wadinghum sup. ad annum millesimum ducentessimum sexagesimum, paragraph. 24. quas quædam nouellas plantationes in inuentute suis: baud potuit nunc vique ipsa societas lesq̄ attingere: siue Religiosorum name-rum species, siue Conuentuum, atque Prouinciarum ingentem copiam attendas, vel denique cunctas totius orbis oras ab his peragratas.

Demùm Nigronus ibid. paragraph. 13. eandem, quam arbitrat, sui infirmiti maximam propagationem, multis attollens encomiis: summè percipit conseruari, mediante charitate, que *vinculum perfectiss-imi* ab Apostolo dicitur, Coloss. 3. vers. 14. in quo laudabilis est & pius: cuius rei causam assignat dicens. *Ceterum in Ordine vestro beneuolentia hac motus ordinem magis necessarius est, quàm in alijs multis Re-gionibus; præsertim à moderatioribus, ac subditis orati-*

um suadenda, prædicanda, aueritenda. Sicut enim quidam Ordines, qui nullam, aut tamquam uarietatem nationum habent: vt Discalceatum Sancti Franciscus Hispanie, ex qua non est regressus, &c. quibus in verbis, duo vel tria continet valde mendosa.

Primum, circa nostros Discalceatos, si enim res §. 118 innotuitas attente conspiciat Nigronus, proculdubio reperisset, hos non Ordinem componere, sed congregationem. De familia Franciscana illud arguitur dici potest, quod Apostolus de Ecclesia concilipit ad Roman. 12. vers. 5. *Multis autem unum corpus sumus in Christo, singuli autem alter alterius membra.* Anno 1517. in Capitulo Generali Romæ habito, auctoritate Leonis X. P. p. p. pro vnioue Religiosi Seraphice: superiorum Patrum minorum Obseruatum, declaratus est *Magister Generalis totius Ordinis Fratrum minorum*: cui omnes, & singuli Fratres secundum Regulam Dni Francisci, subici & obedere tenerentur, ad quem denique tanquam Ordinis caput, omnis præuentionia delata est: & spiculum totius Ordinis signatum: superior vero eorum, redditis ac pos-sessiones & priuilegia à Sede Apostolica concessa, retinentium: nuncupatus est, *Magister Generalis Fratrum minorum Conuentuum*: qui electionis de se factæ confirmationem à dicto Ministro Generali totius Ordinis petere debet. Quæ de 12, Marcus Vlyssiponensis 3. part. chronic. minor. lib. 10. cap. 20. Gonzaga part. 1. origin. Seraphic. Relig. &c. Hinc, cum Pates Capucini Reformationem suam exten-sissent in Ordine, & paulo post superiores Genera-les obtinuerint à Sede Apostolica, vocatus est, *Pri-carius Generalis congregationis Fratrum minorum Capucinarum*: qui præsentaretur præfato Magistro Fratrum minorum Conuentualium, vt ab eo lux electionis confirmationem acciperet. Diplomata referuntur à collectore Bullar. sub Clemente VII. Psulo III. Pio IV. &c. Rapinæ in hæstoria general. origin. Recol-lector. decad. 6. part. 2. Nostri autem Discalceati immediatè subiciuntur Ministro Generali totius Ordinis minorum: vnde, nec Superiorem Generalem habent, nec Ordinem particulaem efficiunt, sed tantum congregationem, seu Reformationem: quod sic à minoribus, Moribus lib. 2. origin. Religiosi. cap. 60. Hieronymus à Sorbo in præfation. Addition. ad Compendium priuileg. Ord. minor. Yppes tom. primo chronic. Benedic. in monitis ad Lecto-rem.

Non me letet, quàm ægè nonnulli tolerent huius- §. 119. modi Generalis totius Ordinis minorum præuentionem ac dignitatem: quam sibi velut Adoziam arbitra-ntes, nullum non mouerunt lapidem, vt omnino extingueretur, aut saltem moueretur: ac contrarium euenit. Hunc honoris titulum familia Obseruantiæ à Sede Apostolica accepit, vt super ostendebamus, eundem nunc Summus Pontifex confirmauit, cuius rei series ita habetur.

DECRETVM SACRÆ
CONGREGATIONIS CARDINALIVM

pro Reuerendissimo P. Ministro Generali totius
Ordinis Fratrum Minorum
S. Francisci.

Cum Procurator Generalis Fratrum Minorum Congregationis S. Francisci, sex ab hinc annis ageretur Minister Generalis de Observantia in præsenti non usum fuisse, & impetrasset non videretur, & sigillo cum inscriptione, Minister Generalis totius Ordinis Fratrum Minorum, recursum habuit ad sanctissimum, supplicans, mandari ac reformari huiusmodi Titulum, tanquam non legitimè dicti Ministeri Generali de Observantia competente: Et supplicante per sanctissimum ad hanc sacram Rationem Congregationis remissi; eadem sacra Congregatio discussis nemò in negotio ad referendū usque de anno 1683, commisi Eminentiſſimo & Reuerendissimo D. Cardinali Mato, coram quo, firmato dubio, de consensu amborum partium: au Treulno Minister Generalis totius Ordinis Fratrum Minorum, quo insigne Minister Generalis Observantiam, sit reformandus; utraque parte sapè scriptis in factis, & inter de super informant, & auditis: ad relationem eiusdem Eminentiſſimi Cardinalis Matis, causa accerit in plena Congregatione discussa, sacra Rationem Congregatio respicienda: nihil innovandum: & Ministerum Generalis de Observantia, legitimè usum fuisse, & rursus possi Titulo & Sigillo, cum inscriptione Ministeri Generali totius Ordinis Fratrum Minorum: Et ita firmari mandavit. Die 23. Martij 1631.

C. Episcopus Patruensis Card. Pius.

Locus Sigilli.

T. Vegrinus Episcop. Aſſienſ. ſecr.

Romæ ex Typographia R. Cameræ Apoſt. 1631.

§ 230. Accedit quibus zelum, & parathestim agens, dicat, existit manifestam patere Ordinis nostre Seraphici imperfectionem: quod compluribus semper abundauerit Reformationibus, siue congregationibus ac membris Reformatis: Carthusianis autem his opus non fuisse. Cui respondebimus, non Aenobiticorum more, sed ut rerum humanarum, fert conditio, maxime hominis: qui nunquam in eodem statu permanet. Iob. 14. vers. 2. Religio Christiana perfectissima est: quod si Christiani pro humana fragilitate, plerumque ad reditu transire desiderant, sine etiam in varios lapsus ruunt, & sæpè iteratis vicibus resurgunt, ac penitentia Sacramentum accedunt, novaque vires addant, ut Christo puro corde, ac tota mente inferviant: non quid ideo imperfectiores censendi sunt? minus. Immo, perfectiores etiam nonnunquam eadunt. Testis est S. Maria Magdalena, cui à Christo, Remissa sunt peccata multa: quoniam dilexit multum: cuius autem minus dimittitur, minus diligit. Luc. 7. vers. 43. Testes quoque illi aderunt, quorum meminit Saluator, dicens: Amen dico vobis: quia Publicani & meretrices præcedunt vos in Regnum Dei. Math. 21. vers. 31. Testes Apostoli omnes, qui peccatores & absque culpa haud

exiterunt, non solum ante Christi passionem, sed & post aduentum Spiritus Sancti, aliqua reprehensibile reperitur est in illis: ut Petro, Ioanna, cognomento Marce, &c. Galat. 2. vers. 11. 12. Act. 15. vers. 37. 38. Vnde S. Leo Pap. Serm. 4. de Quadrages. recitè nos edocet de tanta huiusmodi humane fragilitatis propensione: cum tamen deberent homo suo creatori ineffabili animi affectu delectari, & continuata cordis reaverentia illum præ oculis habere. Sed quia hæc fertitudo paucorum est: & dum carnis fragilitate auferri Observantia relaxatur, dumque per varias abusus uti abibus sollicitudo distenditur, necesse est de magdano pulvere etiam religiosa corda sæd fieri: magna divina institutionis salubritate præsumitur, ut ad reparandum mentium puritatem, quadraginta nobis exercitatio menderetur, &c. Arboſi pulcherrime comparatur Ecclesia (apud S. Bonavent. cap. 1. vit. S. Francisci) in cuius luminatitate Sedes Apostolica locata est: palmæ etiam, siue Arboſi assimilatur Religio minoritana: ex multis Wadinghus tot. 1. Annal. minor. ad ann. 1210. §. 8. cuius rami auri semper vireſcunt.

Vno anulo non desit alter
Aureus, & similis fandiſſe Virga metalli.

Quot enim sunt Reformationes, seu Reformatæ in ea congregationes, nec fatuū fuerunt magis perfectionis: qui cum perspiçio succederent in illustriſſimo Carthusienſi Ordine, non propterea sequitur his opus minime habere. Qua de re Petrus Venerabilis libro 6. epistol. 14. lib. 2. miraculor. cap. 8. Quæcunq; istud in notis apud Bibliothecam Cluniacensem, Gerſon. &c.

Alterum reprobandum est in verbis Nigroni superi- § 231.
ori allatis: quibus suadet nostros Dissolutores extra Hispaniam haud commigrasse. At ea Dissolutorum congregatio Sancti Francisci, Nigroni ita parva appareret, amplissima extitit etiam antequam nasceretur suæ societatis institutum: & sic longè latèque propagata est per Indias tum Orientales tum Occidentales: ut totius noui orbis provincias suis alumnis tepleuerit, pluresque Conventus ac Frates continet ipsa sola, quàm societas Iesu vniuersa. Vide Genæc. 4. parte origin. seraphic. Relig. Raptum in histor. general. origin. Recolletor. decad. 5. 7. 11. & alios, quos suis in locis, recitauimus maxime ad trigefimum primum Augusti, paragraph. sexto: vt prouide candidis tanotefcat Nigronem, valde hallucinatam esse, tempore historicam mentem calluisse: dū sic conſtitueret aliterat, quæ omnino ignorat, nostrorum Fratrum ex calcatorum Beatorum Martyrum à Sede Apostolica iam iam declaratorum florentissima Anademata minus pietate habens: id de quibus 7. Februar.

Denique, vt coacensid faciamus, tria certèdes promissa sunt Sancto Francisci, quæ suo Ordini conuenire futuris temporibus. Primum: quod minoritas Religio, persisteret viget ad consummationem seculi, & diem Iudicij. Ne autem illud nonnullis incredibile forſan videatur, memorabilem istam visionem S. Pachomij, conspicias, velim, mihi ledet, quæ, ab Angulo monasticam Regulam accipiens, eodem sunt illi promissa. Teste Dionysio Exiguus in vita eius, Roffweyda lib. 1. vitar. Patrum. Cornelio à Lapide Commentar. in Ieremum cap. 35. vers. 19. &c. celebre fuerit oraculum Sancti Benedicti, cuius fama totam orbem percurgata est, scilicet, quod Ordo ab ipso institutus duraturus esset viget ad finem mundi, atque

mundi, atque tunc etiam pro Romana Ecclesia staturus fidelissimè, & plurimos in fide confortaturus, vti narrant Arnoldus Wion. libro primo. capite primo Ligni vitæ sub fin. Cornelius à Lapide supra, & alij. Simile erat de Ordine Sancti Francisci, qui cœlitus accepti, quòd Ordo suos non deficeret, quòdque Deus semper viros insignes ei suggereret: qui disciplinam & sanctitatem Ordinis tuerentur, fulcirent, restaurarent & perficerent. Cùm enim semel malis turbatus exemplis, anxio spiritu; misericordem Patrem precaretur pro filiis, responsum huiusmodi reportavit à Domino: *Cur Franciscè, pauper hominibus turbatis? Quis hinc Ordinem plantavit nisi ego? Ego vocavi, servavi, & posuim; ego, illis cadenti ubi alios subfirmam; itaque si nondum satisfeceris factam ut nascantur: quòd si extitauerint in ea permanserunt, cur istos nunquam deseram, sed erit hæc semper familia mea, per manebitque usque in finem.* Hæc Cornelius à Lapide sup. Wadinghus toen. 1. Annal. minorum ad annum millelimum ducentimum vigesimum primam, paragraphum vigesimo sexto. Marcus Vlylponensis 1. part. ethroic. minor. libro secundo, capite vigesimo sexto Pisanus lib. 1. conformit. fruct. 9. part. 1. notabel. 7. & alij, quos ad 4. O. dicitur, paragraph. 9. 10. & rt. adduxit, in consuetudinem cuiusdam moderni meras nugas blaterantis, aduersus huiusmodi diuina prouilegia.

§. 133. Secundum, est, quòd Ordo minoriticus stabit in fine mundi contra Ariechnitum, strenuissimè docerant: tum pro defensione fidei Christianæ, tum pro confutatione Religionis Catholicæ: id est, egregiè pugnavit aduersus infideles, & hereticos. Hoc testatur Beatus Bartholomæus Pisanus sup. in cuius confirmationem adducit & explicat prophetiam Ababai Ioachim ibidem libro primo fruct. 1. parte secunda, longè post medium. Sanè illustrissimus Iacobus de Viduaco, Serenissimus, R. uenerendissimus, Eminentissimus Cardinalis id aperit tradit: cuius sententiam superius dedimus paragraph. centesimo octauo. Eadem scribit Beatus Aluarius Pelagius, Syluentis Episcopus: libro primo de plantis Eccles. cap. 67: post. med. Ecclesiam alloquens: *Nam in suis, qui contra illum Antichristum profinguntur & elatum, qui extolleret supra omnes, quod dicitur Deus, aut celitus: & qui sedebit in Templo, ostendens se tanquam ipse sit Deus 2. Thessalon. 2. Daniel. 9. pugnavit pesser præcipuè; nisi tum germen Apostolicum Fratrum Minorum, humilium & pauperum, quorum professio vltima humilitas & paupertas est? Qui inquam, principaliter pugnavit pesser, contra Crucis peruersissimum inimicum Antichristum; nisi filius Patris crucis fecerit, & crucis signatus intus & extra, alius Franciscus? propter quod in principatibus suis, ego ostendi filium palatum armis militum in crucis signaculo insignitus: dixique, & sub se illa arma sua: & militum fuerunt. Dum cæcis ergo humilitas contra superbiam: cornet Galieb, quirelibet interpretantur, coram humilis David. Angelus ascendens ab oriente, signum Dei vult habere, ad litteram Apocalyp. 7. Franciscus pugnavit cum filio suo pro Ecclesia, prostravit Struac herb, &c.*

§. 134. Vltimum, est illud quod Beatus Bartholomæus Pisanus libro primo fruct. 9. sup. reuert. dicitur. Tertio habuit præfata Beatus Franciscus, amovores in Sancta Maria de Angolis, ut reuelant Frater Russus: & addit vnum aliud Beatus Franciscus manus præfatas, quid in die Indici apparebunt Frater cum Signationibus: & in suo, felicet tempore Antichristi, habebunt Frater

quamparissimi Signata. Quod duobus modis potest intelligi: prout, quod in Signata, more Dni Pauli, vel Sancti Francisci, gestabant; nimirum, plagas ceu cicatrices, in manibus & pedibus ac latere, ad instar Saluatoris; ceu pœ totum corpus vulnere vestigia habentes. Altero modo, Signationibus apparebunt; signo nempe Christi, in frontibus suis. Hoc signum quale sit, satis antiquissimi Patres docent, & indicat Ecclesia, que cantando, ut. *Hæc signum Crucis erit in celo, cum Dominus ad iudicandum venerit.* Iuxta illud Matthæi 24. vers. 30. *Tunc parebit signum filii hominis in celo.* Putant nonnulli, (teste Corneio à Lapide Commentar. in cap. 9. Ezechiel. versu. 4.) Crucem quasi telera & trophæo, in frontibus insigniendum omnes Beatos in celo: vt significetur eorū merito Crucis, tam Christi, quam vtr, celum possidere. Iam illud piè annotauerit Salmeron. tom. 4. Commentar. part. 3. tractat. 40. in Matth. 24. vers. 30. his verbis. *Credant etiam Sancti Ecclesia Dolores, non solum Crucem, verum etiam cætera arma, insigniæque quibus laceratum fuit Dominus corpus, apparitura: vt columnam, cuius aligatum illud flagellatum, flagella ipsa, spinam coronam, clavis, thronum, Arundinem, quæ caput eius percussim, Lanceam, & reliqua, quæ percutit pro nobis in carnis sua filius ille hominis. Quia etiam inuenit quidam, signum Crucis montatum in celo apparitum in illa die, sed etiam in frontibus singularium hominum, quos ad salutem elegerit Deus; iuxta illud Apocalyp. 7. vers. 3. Vbi alterum Angelum ascendentem ab ortu solis, habentem signum Dei vult. Et Ezechiel. 9. vers. 4. Signa Thau supet frontes victorum gementium & dolentium, supet cunctis abominatombus, que sunt, &c.*

Signabunt ergo Angelini sine mundi oleotis signo Crucis: primò, per Sacerdotes signum Crucis in Baptismo & Confirmatione, visibiliter eos consignando. Secundò, spiritualiter inducendo & exhortando eos per se, & per præcones Euangelij, ad liberam, publicam, & constantem fidem & Crucis Christi, coram Antichristiano, alique eius hostibus, professionem, vique ad mortem. Huius enim publice professionis symbolum est frons: iuxta Tertullianum lib. de Corona milit. capite tertio. quare Angeli non solum excutabunt fideles, vt signent se vnic deus plus signo Crucis: sed etiam vt illud in fronte visibiliter foment, pingant, aut gestent, quasi Symbolum Christi & Christianismi: quo se ab Antichristiano, omnibusque impij discerniment, inquit Andreas Caramen. Quomodum olim milites Christiani cum Beato Godefrido Boloniens, Sancto Ludouico Rege Franc. & alijs, pro recuperanda Terra Sancta contra Saracenos pugnavit, quasi insigni belli fieri, gestabant Crucis signum: vnde de illa expeditione cruciatz dicebantur: ita fideles in fine mundi, eorum minister Antichristi Crucis gestatione profectebuntur palam suam fidem, sicut ex auctore Antichristus istecias signabat visibiliter ac realiter suo signo ac charadere: id est, suo iussa habebunt charadere, nomen, aut numerum nominis eius in dextera manu, vel in frontibus suis, Apocalypis 11. vers. 16. & 17. Itaque Antichristus bellum Sanctis & electis Dei cru-

§. 135.

dele indicabit : quos & fruisse occidet , postquam multis plagis illos affecerit : inter quos multi erunt Franciscani Martyrio coronati. Cùm autem ipsi Crucis Christi , ac Crucifixi gloriæ nimis addicti extiterint , eos diuersis in partibus corporis , cruentis Stigmatibus admodùm diuexabit , cruceque , candenti ferro , frontibus eorum impressas dabit , seu cultris & ensibus eas effocinabit : ad ignominiam Cru-

cis , & dolorem Martyrij , velus præci illi Martyrum persecutores , & hæretici recentiores in nos compleuerunt : nuncque , hoc sæculo , renouatum est apud Iappentum. Quis de re , lege post alios , Cornelium à Lapide sup. in Ezechiel. & Apocal. Bzouium tom. 13. Annal. ad ann. 1141. §. 11. Nos enim suis locis opportunus recitauimus.

FINIS.

INDEX

INDEX

TOPOGRAPHICVS
IN QVO REFERVNTVR
PROVINCIAE, REGIONES, VRBES, OPPIDA,
AC LOCA, DE QVIBVS IN HOC
Martyrologio Franciscano fit mentio

A

- BDARÆ, in Hispania.
Marta Gismana, Virgo, 15. Februar.
ABVLÆ in Hispania Tarraconensi.
Alphonfus à Palentia, Confessor.
28. August.
Franciscus à Valentia, Confessor.
22. Octob.
Gabriel à Capetibus, Confess.
Petrus à Fonte, Confess.
Petrus à Magdalena, Confess.
Petrus à S. Bonaventura, Confess.
Philippus Barcinonensis, Confess.
ADRIÆ in Apulia.
Laurentius à S. Martino, Confes.
ADRIIS, in Apurtio.
Onophris à Caramanico, Confess.
ÆSII, in Piceno.
Angelus Sagonensis, Confess.
In AFRICA.
Damianus Valentinus, Martyr.
Petrus, Martyr.
- AGATHOPOLI, in Gallia Narbonensi.
Antonius Brunellus, &c
Pontius Chaussy, Martyr.
- AGELLI, in Calabria.
Martinus Bertranus à Bisignagno, Confessor.
6. Septemb.
- AGNONIS, in Apulia.
Benedictus Cremonensis.
Gasparinus Infuber, Confess.
Thomas Alemannus, Confess.
- AGRIGENTI, in Sicilia.
Ægidius Agrigeninus, Confess.
Cherubinus à Sancta Lucia, Confess.
30. Decemb.
30. August.
- Apud AGVACATLANVM Xalifcorum oppidum in India Occidentali.
Bacarrilus Marinoreus, Confess.
11. Octobr.
- AILLONII, in territorio Saguntino.
Anna ab Angela, Virgo, Abbatissa,
Marta à S. Paulo, Virgo.
- AIORÆ, in regno Valentie.
Ioseph. à Carantata, Confess.
21. Nouemb.
25. August.
28. Decemb.
16. April.
20. Nouemb.
7. Ianj.
3. Ianj
25. April.
2. August.
2. Ianuar.
26. Nouemb.
21. Martij.
29. Septemb.
25. May.
7. Nouemb.
30. Decemb.
12. Martij.
1. Decemb.
30. Decemb.
30. August.
11. Octobr.
24. Ianj.
14. Septemb.
4. Octob.
- In Hybertnia prope ciuitatem
ALADENSEM.
Felineus, Martyr, cum socio Henrico.
ALANQVERII, in territorio Vlyssiponenf.
Achatia à Passione, Virgo.
Anonymus, Confess.
Marta ab Assumptione, Virgo.
Zacharias, Confes.
ALBAZETI, Diocesis Carthaginens.
Marta de Fonte.
Marta Aluarez Marci, Vidua.
ALBIÆ, in Gallia.
Elizabeth à Nauarra, Virgo.
ALBERSTADII, in Germania.
Otho, Confes.
ALBRQVERQVII, in Castella.
Anastasius, Confes.
Didacus à Monte, Confes.
Ioannes à Bouadilla, Confes.
ALCAMI, in Sicilia.
Archangelus Calatafinus, Confes.
ALCARAZII, in territorio Toletano.
Catharina Aluarez, Virgo.
Francisca à S. Croce,
Marta de Ortega,
Ludouica à Veudago, Virgines.
Marta Monacha, Virgo, Tertiana.
Marta Mugnozia, Tertiana.
Marta Ruizia, Virgo, Tertiana.
- ALCAVDETÆ, in Bartzica Regione.
Ludouica à Sandoual, Virgo.
Marta Spinosa, Virgo.
ALCONCELI, in finibus Castellæ & Lusitanie.
Alphonfus à Manzaneta, Confes.
Anastasius, Confes.
Didacus Millanus, Confes.
Petrus à Benetento, Confes.
ALDENARDI, in Belgio.
Hogerus, Confes.
Ioannes Mahusius, Martyr.
Theodonius, Confes.
ALENCONII, in Neustria.
Agnes Viotta, Virgo.
Gabriel à Nozayo, Virgo.
1. Maij.
26. August.
3. Februar.
21. August.
20. Ianuar.
17. April.
1. Februar.
11. Ianj.
14. Februar.
25. Ianj.
17. Octobr.
19. April.
26. Ianj.
1. Septemb.
21. Martij.
29. Septemb.
25. May.
7. Nouemb.
5. Ianj.
8. Ianj.
16. Decemb.
31. Decemb.
3. Nouemb.
15. August.
8. Nouemb.
4. Octobr.
17. Decemb.
15. Ianj.
22. April.

INDEX TOPOGRAPHICVS

Matia Clementij, Virgo.	30. Martij.	In territorio ANTISIODORENSI.
ALEXANDRIÆ in Ægypto.		Stephanus Murgifus, Martyr.
Alexander Confess.	18. Februar.	ANTVERPIÆ.
ALEXIANI iuxta Petricagianum Conclæ Insulæ oppidum.		Cornelius à Zurichæa, Confess.
Aconymus Martyr.	2. Maj.	Ioannes Troicos, Confess.
Stephanus à Renofo, Confess.	28. April.	In territorio ANTVERPIENSI.
ALGIERI in Maritima.		Nicolaus Delfius, Martyr.
Franciscus Zuranus, Martyr.	18. Ianuar.	APAMIÆ in Gallia Narboensi.
ALLARISII in territorio Oreofano.		Petrus à Molerio, & socius Diaconus, Martyres.
Garcia Blandæ, Confess.	20. Iulij.	16. Decemb.
ALMAGRI in territorio Toletano.		Petrus de Palebro Monte, &
Franciscus de Estella, Confess.	25. Decemb.	Ioannes Raulerus, Martyres.
Apud ALMANSAM Regni Murciar oppidum Doueefis Carthaginenfis.		In APRATIO.
Ioannes de Moys, Confess.	1. April.	Franciscus Gallus, Confess.
In LVSITANIA prope ALVERCAM Vlyffiponenfis Diocesis oppidum.		Gregorius de Baidico, Confess.
Bartholomæus, Confess.	29. Maj.	Ioannes à Capistrano, Confess.
In AMACHECA, Xalifcorum oppido.		Manuetus, Confess.
Simon à Brusellis, Confess.	30. Maj.	Melioratus, Confess.
AMALPHI.		APTÆ in Phocenfi Galliz provincia.
Landalphus Catracolus, Archiepifcopus In territorio AMALPHITANO.	1. Martij.	Delphina, Virgo, Vidua, Turuar.
Gifmundus, Confess.	14. Nouemb.	Garcenda, Turuar.
AMARANTII in territorio Braccarenfi.		In APVIA.
Anonyma, Virgo.	10. Octobr.	Bernardinus à Nuceria.
AMBIANI.		Goradius, Confess.
Matia à Boebonio, Virgo Regia.	7. Septemb.	Ioannes, Confess.
AMERLÆ in Vmbria.		Vitalis Albanenfis, Confess.
Elizabeth, Virgo.	4. Februar. in Additionibus.	AQVILÆ in Veltina.
Simon à Orfiano, Confess.	29. Iunij.	Antonia à Florentia, Abbatiffa.
In territorio AMERIANO in Vmbria.		Apollonius Aquilanus, Confess.
Paulus Capetotus, Confess.	8. Octob.	Baptista Helueticus, Confess.
ANAGNIÆ.		Bernardinus Senenfis, Confess.
Franciscus Ouaris, Confess.	9. Iulij.	Oftaua eiusdem.
Haymo, Confess.	3. Octob.	Et Tranflario.
ANCONÆ.		Bonsuentura de Antreducho, Virgo.
Amatus, Confess.	8. Februar.	Iacoba Aquilana, Virgo.
Anonyma, tres sanctimoniales.	14. Februar.	Innocentius à Sancto Angelo, Confess.
Anonymus, Martyr.	20. Octobr.	Ioanna & Catharina à Vino, Ternanz.
Gabriel Aneonitanus, Ferretus, Confess.	9. Decemb.	Ludouica Aquilana, Virgo.
Hieronymus, Confess.	1. Ianuar.	Malchius Aquilanus, Confess.
Seruus Dei, Confess.	12. Martij.	Matthæus à Leoniffa, Confess.
Simon, Confess.	6. Septemb.	Paula à Fulgineo, Virgo.
ANDRIÆ in Apulia.		Philippus à Carponeto, Confess.
Laudus Tarentinus, Confess.	14. Auguf.	Thomas Hybernus, Confess.
In ANGLIA.		Vincencius Aquilanus, Confess.
Godofredus, Martyr.	22. Iulij.	AQVILARIÆ, non longè ab Aranda Duciana, Oltanzæ Diocesis oppido.
Rodulphus Epifcopus Erfordienf.	14. April.	Petrus à Regala, Confess.
Thomas Pakingont,		AQVIS in Gallia.
Bonaventura Roo,		Antonius à Segouis, Confess.
Ioannes Tuiz, &		Foratierius, Confess.
Ricardus Carteret, Martyres.	9. Auguf.	Petrus Aureolus, Archiepifcop. Cardinalis.
Triginta duo Martyres.	31. Iulij.	Rofagnus, Confess. Tertiarus.
ANNONIACI in territorio Viuarienf.		In A QVITANIA.
Guillelmus, Confess.	8. Nouemb.	Bernardinus Molmenus, Martyr.
ANTICHERÆ iuxta Cordubam veterem.		Ioannes Cozerus, Martyr.
Franciscus de Villan, Confess.	8. Maj.	In Monafterio ARCELLÆ prope Patavium.
ANTICOLIS in Latio.		Helena Paduana, Virgo.
Franciscus Tikelmanus, Confess.	12. Septemb.	Lucia, Virgo.
ANTIQVÆ MELLARIÆ in territorio Cordubanf.		ARCVBVS in territorio Hifpalenfi.
Francifca à Cruce, Virgo Abbatiffa.	24. Iunij.	Antonius à Zamorra, Confess.
Ioanna à Sancto Stephano, Virgo.	25. Iunij.	ARËLATÈ in Gallia.
Maria à Sancto Hieronymo, Virgo Abbatiffa.	30. April.	Bertrandus à Bollega, Confess.
Macia de Ieiu, Virgo.	2. April.	Ioannes Monaldus, Confess.
		ARENIS, in Caftilla.
		Didacus Maculatus, Confess.
		Ioannes à S. Maria, Confess.
		Petrus de Albaceta, Confess.
		Petrus Alcantaricus, Confessior,
		ARËTII,

FRANCISCANI ORDINIS.

ARETII, in Tufcia.		Dedicatio Ecclesie S. Mariz Angelorum.	1. Augusti.
Antonius Nerus, Confess.	19. Iunij.	Electus, Confess.	6. Decemb.
Benedictus Aretinus, Confess.	31. Augusti.	Francisca, Virgo.	8. Iannar.
AREVALI, in territorio Abulensi.		Francisca à Colle medio, Virgo.	26. Martij.
Aldonza Lopetia, Virgo, Tertiaria, Abbatissa.		S. Franciscus, Confess.	4. Octob.
6. Novemb.		Oclaus eiusdem.	11. Octob.
Anna ab Arcuallo, Virgo.	25. Februar.	&	
Elisabeth Verdugo, Virgo, Tertiaria.	5. Iunij.	Translatio.	25. Maii.
Laurentius Rapanegus, Confess.	3. Iunij.	Guido, Confess.	29. Septemb.
Sancha Martinez à Montalvo, Vidua, Tertiaria.	27. Iunij.	Guido, Confess.	6. Decemb.
		Guillelmus Anglicus, Confess.	7. Martij.
ARGENTONII, in territorio Sagiensi.		Hortulana, Vidua.	2. Iannar.
Margarita à Locharingia, Vidua.	2. Novemb.	Isacba à Septem Solis, Vidua.	8. Februar.
ARGILÆ, in Mauritania.		Iacobus, Confess.	7. Iunij.
Franciscus Cirtianus, Martyr.	25. Februar. in Adisemb.	Illuminatus, Confess.	5. Maii.
Michael Agullonis, Martyr.	17. Maii.	Ioannes à Luca, Confess.	24. Maii.
ARIMÆ, in Iapponio.		Ioannes à sancto Constantio, Confess.	1. Decemb.
Apollinarius, Martyr.	31. Maii.	Ioannes cognomento Simplex, Confess.	2. Maii.
ARIMINI,		Leo, Confess.	15. Novemb.
Andreas, cognomento Dulcis, Confess.	23. Iunij.	Martius Mananus, Confess.	17. Novemb.
Clara Sanctimonialis.	23. Februar.	Pacifica, Virgo.	24. Martij.
Franco, Virgo.	25. Iunij.	Petrus à Catanio, Confess.	10. Martij.
Ioannes Barocus, Confess.	4. Novemb.	Philippa-Leonarda à Ghuliero, Virgo.	13. Octob.
Robertus Malatesta, Confess. Tertiarius.	10. Octob.	Rufinus, Confess.	14. Novemb.
ARIOLANI, in Costica Insula.		Sabinus de Campello, Confess.	7. Iulij.
Petrus à Brera, Confess.	6. Novemb.	Stephanus Narniensis, Confess.	30. Decemb.
Apud Civitatem ARMALECH, in Tartaria.		Syluester, Confess.	4. Martij.
Richardus Episcopus,		Valentinus Narniensis, Confess.	6. Iunij.
Franciscus Paschalis,		Propè ASSISIVM.	
Raymundo Laurentius,		Anoyma, Virgo.	16. Novemb.
Petrus, &			
Ioannes, Martyres.	24. Iunij.	ASTÆ.	
in ARMENIA.		Ioachimus à Leuanto, Confess.	25. Iannar.
Angelus à Spoleto, Martyr.	2. Aprilis.	ASTVDILII, in territorio Palentino.	
Ioannes, Rex Armenie, Confess.	1. Octob.	Catharina Mendosa, Virgo Abbatissa.	19. Martij.
ARGVATÆ, in territorio Nufino.		ASTVRICÆ AVGVSTÆ, in Hispania	
Paulus Hippellus, Confess.	22. Octob.	Tarracoenfis.	
in ARZENGA, civitate Sarracencorum.		Maria Alphonsi, Virgo, Abbatissa.	2. Maii.
Monaldus de Ancoona:		Ioannes, Confess.	8. Novemb.
Franciscus de Petriolo, &		Ioannes, Confess.	15. Novemb.
Antonius Mediolanensis, Martyres.	2. Martij.		
ASCVLI, in Marchia Anconitana.		ATHI, in Hannonia.	
Conradus, Confess.	5. Iulij.	Ioannes Mahubertus, Confess.	24. Augusti.
Petrus à Florentia, Confess.	25. Septemb.	ATIENZÆ, in territorio Saguntino.	
Seraphinus, Confess.	16. Septemb.	Antonius, Confess.	10. Martij.
ASSISII.		ATOIAQVEI, apud Xalifcos Iudiz	
Aegidius de Capocijs, Confess.	22. Augusti.	Occident. Popules.	
Agnes Alfissis, Virgo.	16. Novemb.	Ferdinandus à Secura, Confess.	10. Iulij.
Agnes Bernardi, Virgo.	1. Februar.	ATONGVIÆ de Balea, in Tetricio	
Amata, Virgo.	20. Februar.	Vylfiponenfis.	
Angelus Tancredus, Confess.	11. Februar.	Alphonsus de Taide, Confess.	13. Novemb.
Antonius à Stronconio, Confess.	9. Novemb.	Petrus à Clausibus, Confess.	30. Iunij.
Balbina, Virgo.	11. Martij.	ATTREBATI, in Gallia.	
Barbarus, Confess.	13. Maii.	Thomas Gratius, Confess.	31. Iunij.
Beatrix, Virgo.	25. Iannar.	AVGVSTÆ VINDELICORVM.	
Benedicta, Virgo, Abbatissa.	16. Martij.	Danid, Confess.	18. Iannar.
Benevenuta, Virgo.	29. Iannar.	Tardeticus, Confess.	27. Septemb.
Bernardus à Quintavalle, Confess.	10. Iulij.	AVINIONE, in Gallia.	
Bernardus à Vindocoe, Confess.	21. Iunij.	Bertrandus à Turre, Episcopus, Cardinalis.	30. Iulij.
Cecilia Cacciaquerra, Virgo.	24. Iunij.	Bona-Grata, Confess.	2. Martij.
Christina, Virgo.	21. Iannar.	Francisca à Claromonce, Virgo, Abbatissa.	6. Septem.
S. Clara, Virgo, Abbatissa.	21. Augusti.	Ludovicus Columbus, Confess.	3. April.
Oclaus eiusdem.	19. Augusti.	Petrus Martinus, Confess.	3. Maii.
&		In Pago AVINIONENSI.	
Translatio.	2. Octob.	Antonius Gajus, &	
Consecratio Ecclesie Conuentus Sancti Francisci.	20. April.	Ioannes Vachetus, Martyr.	2. Iannar.
		In territorio Tolosano apud AVINIO-	
		NETTVM oppidum.	
		Stephanus, &	
		Raymundus, Martyres.	29. Maii.

INDEX TOPOGRAPHICVS

AVNONII , in territorio Teletano.		In territorio Lucensi prope BARGAM Tulicæ oppidum.	
Alphonſus ab Alperilla, Confeſſ.	26. April.	Franciſcus de Barga, Confeſſ.	29. Iulij.
Alphonſus à Valconeta, Confeſſ.	22. Ianuar.	Ludouicus Michael à Barga, Confeſſ.	30. April.
Ioannes Ruzius, Confeſſ.	21. April.	BARII , in Apulia.	
AVRELIACI , in Aruernia.		Adamus Rufus, Confeſſ.	22. Septemb.
Franciſcus Popetius, Martyr.	17. Nouemb.	BASILEÆ , in Heluetia.	
Rigaldus, Confeſſ.	16. Septemb.	Iacobus à Porta, Confeſſ.	21. Iunij.
AVRELIANI .		BEATIÆ , in Hiſpania territorioj Giemenſis.	
Sex Martyres.	29. Iulij.	Catharina de Ieſu, Virgo.	20. April.
In territorio AVRELIANENſI.		Catharina Rodenca, Virgo.	27. Ianuar.
Nicolaus Treti, Martyr.	22. Maij.	Catharina à ſanta Clara, Virgo.	21. Iulij.
AVRIÆ , in Hiſpania.		Franciſca Peralta, Virgo.	1. Iulij.
Gonſalvus Sanchez, Confeſſ.	13. Decemb.	Michael Aquilarius, Confeſſ.	17. Decemb.
Ioannes à Gandia, Confeſſ.	19. Iulij.	In BELGIO.	
In AVSTRIA.		Anonymi 4. Martyres.	6. Iulij.
Amadæus, Confeſſ.	25. Iunij.	Anonymus, Martyr.	16. Decemb.
Andreas Leubs, Confeſſ.	13. Octob.	Atmodus, Martyr.	25. Octob.
Archangelus ab Aſpargo, Confeſſ.	14. Nouemb.	Ioannes à Louanio, Confeſſ.	22. Martij.
In Provincia AVSTRIÆ.		Luinus Brechtius, Confeſſ.	11. Iunij.
Medardus, Confeſſ.	9. Februar.	Voulaus, Martyr.	18. April.
Apud AVTLANVM Xaliforum, in India Occidua oppidum.		Apud BELGIVM, inter medios fines Gaudenſium, atque Burgarum.	
Franciſcus à Cruce, Confeſſ.	8. Iunij.	Guillelmus Oils, Martyr.	29. Octob.
AVXIMI , in Picarno.		BELLALCAZARI , in territorio Cordubenſi.	
Beneuentus, Epifcopus.	22. Martij.	Alphonſus à Cruce, Confeſſ.	8. Nouemb.
Franciſcus Caralanus, Confeſſ.	6. Decemb.	Antonius à Cruce, Confeſſ.	15. Iunij.
Gratianus à Romanola, Confeſſ.	2. Decemb.	Catharina de Columna, Virgo.	27. Iunij.
Philippus Aiculanus, Confeſſ.	9. Maij.	Catharina à ſanto Gabriele, Virgo.	16. Martij.
AVXONIAÆ , in Burgundia.		Franciſca de ſanta Clara, Abbatiffa.	12. April.
Anna, &		Franciſca à ſanto Antonio, Virgo.	21. Decemb.
Coletta, Virgines.	16. Maij.	Iſabella à Soto Maiore, virgo.	2. April.
AZOTTI , in Idumæa.		Ludouicus à Cruce, Confeſſ.	20. April.
Philippus Aniceniſis, Martyr.	7. Martij.	Maria à Conceptione, virgo.	4. April.
		Maria ab Incarnacione, virgo.	19. Maij.
		Maria à ſanto Auronio, virgo.	29. Iunij.
		Philippa à Soto Maiore, virgo.	11. Iunij.
B		BELLICII .	
BADEIOCI , in Traſtu Extremæ Duræ, ter- ritorioj Hiſpalenſis.		Petrus de Petra, Confeſſ.	
Alphonſus de Tapa, Confeſſ.	1. Iunij.	Ioannes Grangerus, Confeſſ.	
Antoſius Argentarius, Confeſſ.	16. Septemb.	Martinus Petri, Confeſſ.	26. Ianuar.
Bernardus à ſanto Ioanne, Confeſſ.	4. Iunij.	BELVISII , in territorio Palencino.	
Didacus Hernandez, Confeſſ.	5. Iunij.	Alphonſus Suarez, Confeſſ.	24. Iulij.
Ioannes à Salualcone, Confeſſ.	23. Septemb.	Anna ab Aſſumptione, virgo.	22. Septemb.
Martinus à Numbela, Confeſſ.	29. Iulij.	Beatrix à Cruce, virgo, Abbatiffa.	6. Februar.
BAIOCIS , in Neſtria Inferiori.		Catharina à Magdalena, virgo, Abbatiffa.	14. Iulij.
Gregorius Lombardus, Confeſſ.	30. Iulij.	Didacus Saffranus, Confeſſ.	23. Octob.
In territorio BAIOCENſI.		Franciſca de Belen, virgo.	18. Iunij.
Andreas Montanus, &		Franciſcus de Conſtantina, Confeſſ.	22. Iulij.
Petrus Brotus, Martyr.	4. Ianuar.	Franciſcus à Rota, Confeſſ.	8. Martij.
Apud BALNEENSES, in Hethrua.		Franciſcus à Vila-bona, Confeſſ.	5. Februar.
Ioana à ſanta Maria.	22. Ianuar.	Ioana à Baptiſmo, virgo.	12. Iunij.
BAMBERGÆ , in Bavaria.		Ioanna à Præſentacione, virgo.	31. Iulij.
Catharina Zollerina, Virgo Abbatiffa.	22. Martij.	Ioannes à Coria, Confeſſ.	25. April.
BARAGIÆ , in territorio Teletano.		Iſabella à ſanto Franciſco, virgo.	28. Auguſt.
Petrus à Caſar-Auguſta, Confeſſ.	20. Decemb.	Magdalena à Sepulchro, virgo, Abbatiffa.	21. Iulij.
BARBEZILII , in Xantonis.		Maldonata, Vidua.	30. Martij.
Petrus Coletus, Martyr.	29. April.	BENEVENTI , in Hiſpania.	
BARCINONÆ , in Hiſpania Tartaconenſi.		Anonyma, virgo.	5. Decemb.
Agnes Peranda, Virgo Abbatiffa: &		Leo, Confeſſ.	29. Nouemb.
Clara, Virgo.	18. Februar.	BENEVENTI , in Italia.	
Alphonſus Lupus, Confeſſ.	7. Iunij.	Monaldus, Archiepiſcopus.	11. Decemb.
Benedictus à Valentia, Confeſſ.	15. April.	BENICARLONI , in territorio Deſtoſano.	
Bonus, Confeſſ.	13. Maij.	Anonymus, Confeſſ.	17. April.
Conſtantia, Vidua, Regina Atagon.	26. April.	Gabriel Francus, Confeſſ.	8. Februar.
Delphina, Vidua.	6. Iunij.	Michael Bornſius, Confeſſ.	4. Iunij.
Pontus Carbonellus, Confeſſ.	3. Decemb.	BENNARI , in Pedemontano Pipap.	
Sicardus, Confeſſ.	22. Maij.		

FRANCISCANI ORDINIS.

Paula Gambar, Comitissa.	24. Iann.	Iacobus de Primadicijs, Confess.	14. August.
BERBERIÆ, in Dalmatia.		Illuminata Bamba, Virgo.	18. Martii.
Andreas Albanensis, Confess.	26. Decemb.	Ioanna de Lambertinis, Virgo.	12. April.
BERGERACI, in Aquitania.		Mathus Faentinas,	29. Iannar.
Petrus Toulatus, Martyr.	30. August.	Nicolaus de Pepulis, Confess.	1. Mart.
BERGOMI.		Paula-Baptula à Metavacca, Virgo.	28. Martii.
Daniela Nimbro, Confess.	6. Iunii.	in territorio BONONIENSI.	
BERNANI, in territorio Lazuiceni.		Ludovicus, Martyr.	15. Martii.
Andreas Guet, Martyr.	10. Martii.	BORBÆ, in Lusitania.	
BERNONII, in Britannia Armorica.		Franciscus à Gatta, Confess.	16. Februar.
Stephanus Brule-fer, Confess.	5. August.	Petrus Melgarus, Confess.	3. April.
BETTONII, in Vmbria.		In BOSNA Croatica.	
Ioannes de Laudibus, Confess.	6. Septemb.	Ioannes Arragonensis, Confess.	5. Octob.
Incongnatus, Confess.	14. Decemb.	in BRABANTIA.	
Iordanus, Confess.	12. Martii.	Albertus à Leyda, Martyr.	19. Nouemb.
BEVANIÆ, in territorio Fulgineni.		Martinus Suetens, Martyr.	9. April.
Iacobus, &		BREMÆ, in Teutonia.	
Philippus, Martyres.	2. Septemb.	Electus, Confess.	26. Martii.
Nicolaus, Confess.	11. Iulii.	BRIELIÆ, in Hollandia.	
BIBLIÆ, in Corsica Insula.		Nicolaus Prechins,	
Martinus à Roecha, Confess.	1. Septemb.	Heronymus,	
BIDGOSTIÆ, in Polonia.		Gualdus,	
Blasius Lichuanus, Confess.	13. Decemb.	Nicafius,	
BIDINII, in Bulgaria.		Theodoricus,	
Antonius,		Antonius,	
Gregorius,		Godefridus,	
Nicolaus,		Franciscus,	
Thomas, &		Antonius,	
Ladislau, Martyres.	11. Februar.	Petrus, &	
BIGULIÆ, in Corsica Insula.		Cornelius, Martyres.	9. Iulii.
Paulus Bigulianus, Confess.	27. Septemb.	Ibidem	
Apud BILBILE oppidum in Hispania		Anonymi duo, Martyres.	9. Iulii.
Tarraconens.		BRIGANTII, in Galloecha.	
Cassia, Confess.	19. April.	Clara Roderica, Virgo.	9. Iunij.
BINASCHII, in territorio Mediolanensi.		In Phocenfi Prouincia, apud Castrum	
Bakhsar à Clauario, Confess.	17. Octob.	BRINCOLAM.	
BITECTI, in Apulia.		S. Ludovicus, Episcopus, Tolosanus.	19. August.
Iacobus ab Ithrico, Confess.	27. April.	Olaus eiusdem.	26. August.
BITHI, in Silesia.		In BRITANNIA Armorica.	
Alexius Hungarus, Confess.	27. Iulii.	Translatio S. Iooms, Confess. Tertiarj.	27. Octob.
BITVIRGIÆ, in Vmbria.		BRIVÆ, in Aquitania.	
Christophorus Papiensis, Confess.	5. Februar.	Stephanus à Borda, &	
Euphrosyna, Vidua.	4. Iannar.	Antonia de Pulehto Vifo, Martyres.	20. April.
Iacobus à Corontis, Confess.	23. Nouemb.	BRIXIÆ.	
Petrus Perulinus, Confess.	10. August.	Franciscus ab Aragonia, Confess.	20. Iunij.
Apud BITVIRICAS.		Mathus Bellintanus, Confess.	26. April.
Ioanna, Regna Franciz, Virgo, Vidua.	4. Februar.	Apud oppidum BROGAS, in Hispania.	
Malixus, Confess.	26. Februar.	Antonius Alcantarenfis, Confess.	18. August.
In pago BITVIRICENSI.		BRVFORII, in Piceno.	
Guido, Martyr.	10. Iulii.	Humilis, &	
Petrus Odion, Martyr.	14. April.	Pacificus, Confessores.	7. August.
BLAILÆ, in territorio Aruernensi.		Simon ab Alifio, Confess.	11. August.
Franciscus Simon, Confess.	14. Octob.	BRVLIANI, in territorio Nocerno,	
BLESTIS, in territorio Carnotensi.		in Vmbria.	
Ioannes Vicinus, Martyr.	21. Iannar.	Ioannes de Valibus, Confess.	4. April.
In BOHEMIA.		Apud BRVTIVM, in Rhegiensi	
BONILIÆ oppido in Castilla.		Prouincia.	
Ioannes Linatus, Confess.	29. April.	Bonsuentura à Raticna, Confess.	25. Februar.
BONONIÆ.		BRVXELLÆ, in Brabantia.	
Appollonia, Vidua.	12. Martii.	Ioannes Grayus, Martyr.	5. Iunij.
Bonzus, Confess.	17. August.	BVDÆ, in Pannonia.	
Catharinus Bononiensis, Virgo, Abbatisa.	9. Martii.	Petrus, Confess.	16. Nouemb.
Franciscus Plateanos, Confess.	17. Decemb.	BVLCANII, in Aprutio.	
Guido de Spahus, Confess.	21. August.	Benedictus Hydropicus, Confess.	12. Martii.
Guillelmus à Cottemilio, Confess.	26. Iunij.	In territorio BVRDIGALENSI.	
Heronymus Garibetius, Confess.	12. Octob.	Thomas Illyricus, Confess.	13. Maij.
Honorus à Monte-Granario, Confess.	8. Iann.	BVRGII, in Sicilia.	
		Franciscus à Camerota, Confess.	29. April.

INDEX TOPOGRAPHICVS

BVRGIS, in Hispania Tetracomenf.
 Anonymi & Confessores. 30. *Septemb.*
 Elisabeth à Turro, Virgo. 6. *May.*
 Gaudensia, Virgo, Abbatisa. 14. *Januar.*
 Lupus; Confess. 19. *May.*
 Apud **BVRGVM** sancti Andeoli, in territorio
 Vranensii. 16. *Janij.*
 Martinus, Martyr. 16. *Janij.*
 Apud **BVRGVM** sancti Sepulchri,
 in Umbria. 1. *Novemb.*
Raynerius, Confess. 1. *Novemb.*
 In **BVRGVNDIA**.
 Anonyma, Virgo & Martyr. 31. *Decemb.*
 Paulus Vascellator, Martyr. 8. *Februar.*
 Placiti Martyres. 11. *Janij.*
 Vincentius Fortis, Martyr. 18. *Octob.*

Honoratus à Campigneo, Confess. 16. *Septemb.*
CAMARI, in Sicilia.
 Andreas ab Arragonia, Confess. 5. *Februar.*
 Andreas Camarinus, Confess. 25. *Martij.*
 Antonius Aethiops, Confess. Tertiarus, 23. *August.*
 Ioannes Camarinus, Confess. 16. *August.*
CAMBERIACI, in territorio
 Gratianopolitano.
 Ioanna Duraxi, Virgo, Abbatisa. 14. *Janij.*
 Ioannes à Mauritania, Confess. 21. *Janij.*
 Maria Cavalera, Virgo, Abbatisa. 4. *Januar.*
CAMERINI.
 Angelus à Spoletio, Confess. 2. *Februar.*
 Bernardus à Fabricano, Confess. 5. *August.*
 Bernardus ab Offida, Confess. 6. *Junij.*
 Ioannes Parmensis, Confess. 29. *Martij.*
 Mattheus à sancto Leone, Confess. 30. *Novemb.*
 Petrus à Caderola, Confess. 25. *Julij.*
 Petrus à Molano, Confess. 23. *Julij.*
 Apud **CAMIGNAM** Lusitanie oppidum, -
 ad ostium Minij fluminis.
 Dominicus à sancto Iuliano, Confess. 14. *April.*
CAMPANIAE, in Lucania.
 Damianus à Campoia, Confess. 28. *Janij.*
CAMPANIANI Vesuntum.
 Stephanus à Castello, Confess. 17. *Februar.*
CAMPOLIS, in Aprutio.
 Baptistus à Florentia, Confess. 9. *Martij.*
 Apud **CAMPVM-BASSVM**, in Apulia.
 Ambrosius à Civitella, Confess. 15. *Septemb.*
 Anonymi duo, Confessores. 10. *Novemb.*
 Archangelus à Campo-Basso, Confess. 10. *Novemb.*
 Cherubinus Bergomas, Confess. 6. *Februar.*
 Franciscus Aragonus, Confess. 25. *Februar.*
 Gratianus à Castanetolo, Confess. 4. *Julij.*
 Innocentius Taurinus, Confess. 16. *Januar.*
 Ludovicus Piacentinus, Confess. 29. *April.*
 Marcus à Bononia, Confess. 29. *Julij.*
 Paulus de Petra-Roya, Confess. 15. *Julij.*
 Raphael Taurinus, Confess. 22. *Junij.*
 Sylvester Guidonius, Confess. 25. *Octob.*
 In **CANARIA** magna.
 Emanuel Lomasas, Confess. 16. *Octob.*
CANEAE in Creta Insula.
 Ignatius Apirensis, Confess. 1. *Septemb.*
 Apud **CANTONAM** Chinae provinciam.
 Antonius à sancto Gregorio, Confess. 8. *April.*
CANTVARIÆ in Anglia.
 Ioannes Pechanus, Archiepiscopus. 24. *April.*
CAPISTRANI in Aprutio.
 Angelus à Canola, Confess. 28. *Januar.*
CAPRARIE in territorio Segobienf.
 Ioannes Colmenari, Confess. 12. *Novemb.*
 Ioannes Legarez, Confess. 5. *Novemb.*
CAPRIOLÆ iuxta Senas in Tuscia.
 Bartholomæus Lucensis, Confess. 11. *Martij.*
 Ioannes-Franciscus Belans, Confess. 20. *Septemb.*
 Ludovicus Senensis, Confess. 21. *Decemb.*
 Martinus Senensis, Confess. 17. *May.*
 Paulus Teutonius, Confess. 13. *Novemb.*
 Petrus-Latinus, Confess. 16. *Novemb.*
 Timotheus de Casoli, Confess. 6. *Decemb.*
 Vincentius Senensis, Confess. 20. *August.*
CARAVILLÆ in Hungaria.
 Ioannes, Confess. 14. *Novemb.*
 Henricus Teutonius, Confess. 17. *Novemb.*
CARCASSONÆ in Gallia.
 Barralis, Confess. 8. *Septemb.*
 Bonaventura

C

CABILLONE, in Gallia.
 Ioannes à Portugalia, Confess. 21. *Novemb.*
CADAFALSI, in territorio Tolotano.
 Andreas de Vera, Confess. 12. *Decemb.*
 Franciscus à Magdalena, Confess. 7. *April.*
 Franciscus ab Oliva, Confess. 8. *Octob.*
CÆSAR-AVGVSTÆ, in Aragonia.
 Agnus Lupus, Episcopus Macrochæ. 1. *May.*
 Angela à Verueto, Virgo. 16. *May.*
 Bartholomæus à Victoria, Confess. 27. *April.*
 Ioannes Gomezis, Confess. 31. *May.*
 Maria Loperia à Viel, Virgo. 9. *May.*
 Maria Lotena, Virgo. 4. *Martij.*
 Magdalena Magalonia, Virgo. 3. *April.*
 Nicolaus ab Orbita, Confess. 28. *Januar.*
 Vitalis, Confess. 3. *Februar.*
CALETÆ, in Regno Neapolitano.
 Gerardus, & 12. *April.*
 Simon, Confess. 12. *April.*
 Apud **CALABAZANOS** oppidum Diocæs.
 Palenansæ.
 Anna ab Heredia, Virgo. 28. *Decemb.*
 Balthazar, Confess. 19. *Octob.*
 Catharina Gonzalus, Virgo. 31. *Januar.*
 Catharina Meniqua, Virgo. 9. *Junij.*
 Catharina Queueda, Virgo. 17. *April.*
 Mentia Avauis, Virgo. 15. *Januar.*
 In **CALABRIA**.
 Bernardinus Rendanus, Confess. 10. *Januar.*
 Franciscus Bouolinus, Confess. 1. *April.*
 Petrus, Confess. 19. *Octob.*
CALARIS, in Sardinia.
 Salustor ab Horta, Confess. 18. *Martij.*
 Apud **CALICVTVM**, in India
 Orientali. 17. *Decemb.*
 Anonymi tres Martyres. 17. *Decemb.*
CALITRI, in Apulia. 6. *Decemb.*
 Thomas de Pefcojagano, Confess. 6. *Decemb.*
CALIII, in Umbria. 31. *April.*
CALPE, in territorio Gaditano.
 Didacus Gulmanius, Confess. 29. *Martij.*
 Ioannes à Cordouilla, Confess. 28. *Octob.*
 Apud **CALVVM-MONTEM**, Diocæs.
 Lingonenfis.

16. *Septemb.*
 5. *Februar.*
 25. *Martij.*
 23. *August.*
 16. *August.*
 14. *Janij.*
 21. *Janij.*
 4. *Januar.*
 2. *Februar.*
 5. *August.*
 6. *Junij.*
 29. *Martij.*
 30. *Novemb.*
 25. *Julij.*
 23. *Julij.*
 14. *April.*
 28. *Janij.*
 17. *Februar.*
 9. *Martij.*
 15. *Septemb.*
 10. *Novemb.*
 10. *Novemb.*
 6. *Februar.*
 25. *Februar.*
 4. *Julij.*
 16. *Januar.*
 29. *April.*
 29. *Julij.*
 15. *Julij.*
 22. *Junij.*
 25. *Octob.*
 16. *Octob.*
 1. *Septemb.*
 8. *April.*
 24. *April.*
 28. *Januar.*
 12. *Novemb.*
 5. *Novemb.*
 11. *Martij.*
 20. *Septemb.*
 21. *Decemb.*
 17. *May.*
 13. *Novemb.*
 16. *Novemb.*
 6. *Decemb.*
 20. *August.*
 14. *Novemb.*
 17. *Novemb.*
 8. *Septemb.*
 Bonaventura

FRANCISCANI ORDINIS.

Bonauctura Brochartus, Confess.	6. Iunij.	In Tofcia propè CASTRVM nouum Cafarianum.	
CARIATI in Calabria.		Jacobus Papienfis, Conf.	21. Maij.
Thomas à Randano, Confess.	3. Martij.	Apud CASTRVM FLORENTINVM in Hethuria.	
CARMONÆ in Dioceli Hifpalenfi.	18. Februar.	Donatus à Ferraria, Conf.	24. Olob. 1. Februar.
Lucia Sancta, Vidua.		Veridiana.	
CARNOTÆ propè Alanquerium, in territorio Vlyffipontenfi.	17. Iulij.	Apud CASTRO - GELASIANVM Aquitanon. oppidum.	
Didacus Arias, Confess.	25. Iulij.	Petrus Veronenfis, &c.	16. Martij.
CARNOTI in Gallia.		Ioannes Moretus, Martyr.	
Mennas-Iacobus, Confess.	10. April.	Apud CASTRVM LAVRI, in territorio Placentino.	24. Septemb.
Petrus Mosolinus, Confess.	5. Septemb.	Nicolaus Mirandalenfis, Conf.	
CARPI in Infubria.		In Vmbria, propè CASTELLVM- LVNIANVM.	22. Iunij.
Camilla Pica, Virgo.	27. Iulij.	Raphael Nurfimus, Conf.	
Stephanus, Confess.	27. April.	In CASTRO MILIO.	
CARAVACCÆ in Hifpania.		Philippus Tudertinus, Conf.	8. Nouemb.
Petrus ab Ecceca, Confess.	16. Martij.	In CASTRO NYNTIA apud Corficam Infulam.	
CARRIONI de Comitibus, in territorio Palentino.	7. Iulij.	Marianus Brandius, Confess.	23. Iunij.
Franciscus Numantinos, Confess.		In Tufcia propè CASTRVM PISCIVM.	
CARTHAGINE in Coftaricana Indiæ Occidua Regione.	10. Iunij.	Vincencius Gallus, Confess.	28. Maij.
Alphofius Betanços, Confess.		Apud CASTRVM PLEBIS, in Hethuria	
Apud CASCEREZ in Hifpania.	1. Februar.	Iacobus, Martyr.	25. Ianuar.
Petrus Fexterius, Confess.		CASTRO-RODVLPHI, in territorio Bituricenfis.	
CASCLE in Vmbria.	7. Iunij.	Bonocontrus, Confess.	21. Septemb.
Pax, Confess.		In Tufcia, propè CASTRVM S. GEMINIANI.	
CASINCHIÆ, propè Venzolaſcam, Corficam oppidum.	10. Iulij.	Bartholus, Confess. Tertarius.	23. Decemb.
Franciscus à Venzolaſca, Confess.	26. Maij.	Apud CASTRVM SAPHET in Syria.	
Vincencius à Venaco, Confess.		Iacobus, &c.	
CASSALIÆ, in territorio Hifpalenfi.	23. Auguſt.	Heremias, Martyr.	25. Iunij.
Anonyma, Virgo.	23. Iulij.	Apud CASTRVM VILLANVM Diocelis Lingonenfis.	
Antonius Pintus, Confess.		Paulus Tonnelius, &c.	
CASSANI in Apulia.		Tufanus Fortinus, Martyr.	5. Martij.
Ioannes de Penna, Confess.	21. Maij.	Guardianus Conuentus illius loci, Mart.	8. Martij.
CASSENTINI, propè Puppium, Diocel. Aretinae.	16. Martij.	Ties Anonyma, Martyr.	11. Martij.
Totellus Puppianus, Confess.		Apud CASTRVM VILLARVM, in territorio Caſſanenſis.	
CASTANEÆ in territorio Vlyffipontenſi.		Petrus à ſancto Andrzea, Confess.	15. April.
Didacus Petegrinus, &c.		Apud CASTVLLONENSEM SALTVM in Hifpania.	
Franciscus de Talueta Reginz Confess.	22. Iunij.	Andreas, Confess.	6. Septemb.
CASTANETI, in territorio Toletano.		CATALAGIRONE in Sicilia.	
Ioannes de Aluarezo, Confess.	11. Decemb.	Antonius Scalmatius, Confess.	27. Ianuar.
Menta à Concepcione, Virgo.	19. Ianuar.	Iacobus à Catalagironè, Confess.	28. Ianuar.
Apud CASTANHEIRAM Luſitanæ pagum.	6. Februar.	Richardus Siculus, Confess.	8. Decemb.
Ioannes ab Omeico, Confess.		CATANÆ in Sicilia.	
In CASTELLA.		Ioannes Schiſtidus, Confess.	6. Decemb.
Andreas à Valconeta, Confess.	22. April.	CATHARÆ in Dalmatia.	
Ioannes ab Occania, Confess.	6. April.	Adamus, Confess.	31. Iulij.
Ioannes à Pegna, Confess.	14. Nouemb.	CATVRCI Cemenorum.	
Ioannes Ruyi, Confess.	28. Iulij.	Chriſtophorus, Confess.	31. Olob.
Ioannes Sanchez, Confess.	16. Decemb.	Franciscus de Cardailaco, Epifcopus.	23. Martij.
Ioannes à Trinitate, Confess.	6. Nouemb.	Apud CAYRVM Babylonis.	
Petrus de Torre Ionallo, Confess.	22. Auguſt.	Bartholomæus Martinozeus, Martyr.	30. April.
Apud CASTILLIONEM Aretinum in Tufcia Aretinae Diocelis.		Ioannes Ethes, Martyr.	12. April.
Franciscus à Caſtro Durante, Confess.	1. Februar.	Nicolaus à Monte-Corvino, Franciscus Neapolitanus, &c.	
Franciscus à Lauda, Confess.	7. Februar.	Petrus Romanus, Martyr.	4. April.
Georgius ab Erballio, Confess.	16. Olob.	Apud CEBREROS oppidum, in territorio Abulenſis.	
Ioanne-Antonius de Parma, Confess.	13. Decemb.	Paulus de Iefo, Confess.	30. Decemb.
Manſuetus, Confess.	27. Decemb.	CELENTIÆ in Apulia.	
CASTRVLEI in territorio Cremonenſi.		Leo Lechenſis, Confess.	19. Olob.
Franciscus, Confess.	23. Septemb.		
Lauronius, Confess.	28. Iunij.		
CASTRI-CESARIJ in Archiepifcopatu Burgenſi.			
Martinus à ſancta Maria Virgine, Confess.	6. Auguſt.		

INDEX TOPOGRAPHICVS

- GELLETÆ** in territorio Claromontan.
- Ioannes Oferus, Confess. 2. *Februar.*
 Apud **CEPTAM** in Mauritania Tingitana.
 SS. 7. Martyres, Daniel, Samuel, Angelus, Domulus
 Leo, Nicolaus & Hugolinus. 13. *Octob.*
 Apud **CERANVM** in territorio Nouarensiu.
 Pacificus à Cerano, Confess. 16. *Ianuar.*
 Apud **CERETH** in Valachia minori.
 Anonymi duo Martyres. 11. *Maij.*
CHARRERIÆ in territorio Vinnensiu.
 Claudus Girardus, Confess. 7. *Maj.*
 Ioannes de Tello, Martyr. 13. *Decemb.*
CHAVLI in India Orientali.
 Antonius, Martyr. 14. *Octob.*
 Apud **CHELVAM** in Regno Valentie oppidum.
 Incognitus, Confess. 17. *Februar.*
CHERII in Pedemontano principatu.
 Alexander Mediolanensis, Confess. 7. *Septemb.*
CHERSII in Dalmacia.
 Michael Albanensis, Confess. 19. *Ianuarii.*
CHIAPALÆ in Xalicis Indis Occiditæ Populis.
 Michael à Bononia, Confess. 15. *Septemb.*
 Apud **CHICHIMECAS** Indis Occidentalis.
 Hyacinthus à sancto Francisco, Confess. 10. *Februar.*
CHILE in India Peruana.
 Anonymi, Martyres. 25. *Decemb.*
 Anonymus, Martyr. 14. *Maii.*
 Ioannes de Tobar, & socij, Martyres. 13. *Decemb.*
CHOLETTI in territorio Maleacensis.
 Duo Anonymi, Martyres. 11. *Augusti.*
 Aymericus, & socius eius, Martyres. 13. *Decemb.*
CITONII in Umbria, seu in Hethruria,
 territorio Clusentini.
 Anonymus, Confess. 2. *Decemb.*
 Guido, Confess. 10. *Ianuar.*
 Petrus Gallus, Confess. 2. *Martii.*
 Petrus à Troyanda, Confess. 17. *Ianuar.*
 Apud **CIVITATEM ANGELORVM**,
 in India Occidentali.
 Sebastianus de Apparico, Confess. 25. *Februar.*
 Apud **CIVITATEM CASTRENSEM**.
 Ioannes Trenquerius, Martyr. 3. *Octob.*
CIVITATIS NOVÆ, in territorio Firmano.
 Iacobus à Monte-Sancto, Confess. 12. *Maj.*
 Apud **CIVITATEM REGIAM** in Castella.
 Petrus Abumada, Confess. 17. *Martii.*
CHILE in India Peruana, apud Civitatem Regiam.
 Anonymi duo, Martyres. 24. *Decemb.*
 In **CIVITATENSIS** Hispanie vrbe.
 Christophorus Catanus, Confess. 5. *April.*
 Hadabona, Virgo. 3. *Septemb.*
CIVITATVLÆ in Mimorica Balearium Insula.
 Bartholomæus Geneclar,
 Franciscus Colis, &
 Amarella, sanctimonialis Clarissa, Martyres. 6. *Maj.*
 In territorio **CLAROMONTENSIS**.
 Petrus Guarrigucius, Mart. 7. *Octob.*
CLOSIIS in territorio Bituricensi.
 Iulianus, Martyr. 23. *Martii.*
CLVSIS in territorio Gebenensiu.
 Ioannes de Parcu, Confess. 15. *Mart.*
 Ludouicus Gebenna, Confess. 10. *Novemb.*
COBELINI in territorio Gnelensiu.
 Iustinus, Confess. 15. *Decemb.*
COCOLANIS in India Occidia.
 Stephanus ab Annyus-Mellaria, Conf. 22. *Iulii.*
COENOMANIS.
 Elecius, Confess. 11. *Februar.*
- Apud **COLLEM-VITOLVM**, propè Pisciari,
 in Tulcia.
 Iacobus de Carnetata, Confess. 9. *Ianui.*
COLONIAS.
 Ioannes Duas, Scotus, Confess. 8. *Novemb.*
 In Prouincia **COLONIENSIS**.
 Gunterius à Brabantia, Confess. 3. *Augusti.*
 Ioannes de Ponte, Confess. 19. *Decemb.*
 Theodoricus de Ofenburck, Confess. 6. *Martii.*
COLPHANI in Picerno.
 Franciscus à Calderola, Confess. 12. *Septemb.*
COLVMBARIII in Hethruria.
 Guido à Bolsena, Confess. 21. *April.*
 Nicolocius Senensis, Confess. Tertiarius. 10. *Augusti.*
 Philippus à Castella, Confess. 1. *Maij.*
COMPLVTI in territorio Toletano.
 Alphonus Sartor, Confess. 16. *April.*
 Benedictus à sancto Torquatio, Confess. 26. *Octob.*
 S. Ducas, Confess. 12. *Novemb.*
 Othana eiusdem. 19. *Novemb.*
 Franciscus de Alalpardo, Confess. 30. *Octob.*
 Franciscus à Cebrerolo, Confess. 27. *Novemb.*
 Franciscus à Turribus, Confess. 18. *Iulii.*
 Ioannes de Arcu, Confess. 11. *April.*
 Ioannes Pegnalerius, Confess. 9. *Octob.*
 Iulianus à sancto Agullino, Confess. 8. *April.*
 Petrus à Turribus, Confess. 27. *Decemb.*
 Sebastianus à sancta Maria, Confess. 7. *April.*
COMPOSTELLÆ.
 Petrus de Nauclares, Confess. 5. *Martii.*
CONCHÆ in Castella.
 Martinus de Carrafesca, Confess. 18. *Augusti.*
CONCÆ-CAMPORVM in territorio
 Palentino.
 Ioanna à Guejarra, Virgo, Abbatissa. 18. *Iunij.*
 Maria Montana, Virgo. 21. *Maj.*
CONCHÆ VALERIÆ.
 Ioannes de Villa-Maiori, Confess. 24. *Septemb.*
CONDOMI in Aquitania.
 Raymundus Rodanus, Martyr. 8. *Augusti.*
CONEGLIANI in territorio Cenotensi.
 Marcus Hungarus, confess. 2. *Maij.*
CONSENTIÆ in Calabria.
 Antonius Caranus, confess. 11. *April.*
 Ioannes à Castro-Villari, confess. 16. *April.*
 Zacharius Consentinus, confess. 16. *Februar.*
CONSTANTIÆ ad radices Montis Mariani
 in Salto Castellonenfi.
 Catharina Velasquez, Vidua. 4. *Decemb.*
CONSVÈGRÆ in territorio Toletano.
 Franciscus à sancto Ioseph, confess. 6. *April.*
CONYMBRIÆ in Lusitania.
 S. Elisabeth, Vidua, Terracina, Regina Portugalliar.
 4. *Iulij.*
 Iacobus de Hita, confess. 10. *Augusti.*
CORBARIÆ in Insula Corfica.
 Ambrosius à Corbaria, confess. 16. *Octob.*
 In **CORCYRA** Ionaj Maris Insula.
 Franciscus à Baiona, confess. 25. *Martii.*
CORDVBAE.
 Maria à Iesu, Virgo. 12. *Ianui.*
 In territorio **CORDVBENSIS**.
 Agnes à sancto Antonio, Virgo. 22. *Iulii.*
CORIAE in Hispania
 Franciscus à Beluifio, confess. 4. *Octob.*
CORISOPITI in Britannia Armonica.
 Ioannes, cognomento Dicalceus, confess. 14. *Decemb.*

COR

FRANCISCANI ORDINIS.

CORLEONIS in Sicilia.			In ciuitate DIENSI , in Gallia.	
Anonymus, Confess.	26. <i>Novemb.</i>		Electus, Confess.	8. <i>Augusti.</i>
Paulus à Corleone, Confess.	29. <i>Iulij.</i>		DISTEMII in Brabantia.	
CORNETI in Apulia.			Anonymi sex, Martyres.	25. <i>Octob.</i>
Beneuentus Eugubinus, Confess.	27. <i>Iunij.</i>		DIXMUNDÆ in Flandria.	
In CORSICA Insula.			Andreas Dieck, Martyr.	30. <i>Novemb.</i>
Franciscus de Maleficis, Confess.	24. <i>Decemb.</i>		DOLÆ in territorio Vesuntino.	
Ioannes Parent, Confess.	1. <i>Ianuar.</i>		Petrus Dolensis, Confess.	9. <i>April.</i>
Ioannes de Taglia, Confess.	7. <i>Maij.</i>		In Apulia, propè DOMVM-CALENAM , pagum.	
CORTONII in Hethruria.			Ioannes Artagomus, Confess.	25. <i>Iulij.</i>
Andreas à Cortonio, Confess.	8. <i>Decemb.</i>		Iustus, Confess.	23. <i>Septemb.</i>
Gilla, Tertiaria.	23. <i>Septemb.</i>		DONZENACHI in Aquitania.	
Guido, Confess.	12. <i>Ianuar.</i>		Ioannes, &c.	
Inuentio capiti B. Guidonis, Confess.	12. <i>Iunij.</i>		Martinus, Martyres.	16. <i>Iunij.</i>
Hadriana, Tertiaria.	14. <i>Iulij.</i>		DREPANI in Sicilia.	
Iacobus à Cortona, Confess.	8. <i>Iulij.</i>		Innocentia Ricci, Virgo, Tertiaria.	1. <i>Decemb.</i>
Ioannellus, Confess.	1. <i>Februar.</i>		DVBLINII in Hybernia.	
Italianus Cortonenfis, Confess.	7. <i>Iunij.</i>		Cornelius Dubenius, Episcopus & Martyr.	
Margareta à Cortona.	22. <i>Februar.</i>		DVNI in Hybernia.	
CORTRACI in territorio Tornacensi.			Ioannes Olorcanna, Martyr.	21. <i>Ianuar.</i>
Antonius Benaldus, Confess.	30. <i>Iulij.</i>		DVRANTII in Piceno.	
CORVMNIÆ Galloecorum.			Ioannes à Fano, Confess.	5. <i>Martij.</i>
Anonymus, Confess.	16. <i>Ianuar.</i>		DYRRACHII in Macedonia.	
COSTENII in Polonia.			Antonius Archiepiscopus.	15. <i>Martij.</i>
Bernardina, Confess.	14. <i>Septemb.</i>			
COTINIOLÆ in Romandiola.				
Albertus de Marchefus, Confess.	10. <i>Iunij.</i>			
Antonius Bonfadinus, Confess.	1. <i>Decemb.</i>			
CRACOVIAE in Polonia.				
Leonardus, Confess.	8. <i>Iunij.</i>			
Salomza, Virgo, Vidua, Regina.	27. <i>Novemb.</i>			
Simon à Lipnoza, Confess.	21. <i>Octob.</i>			
CREMONÆ in Insuabria.				
Damianus Patauinus, Confess.	20. <i>Decemb.</i>			
In CRETA Insula.				
Hieronymus Pistorienfis.	29. <i>Novemb.</i>			
In territorio Toletano, iuxta CVBAM pagum.				
Ioanna à Cruce, Virgo, Abbatissa, Tertiaria.	3. <i>Maij.</i>			
In CVLIACANICA Indix Occidentalis Prouincia.				
Ioannes à Ferraria, Martyr.	30. <i>Decemb.</i>			
In CVMANA Indix Occidentalis Regione.				
Dionysius, Martyr.	27. <i>Octob.</i>			
CVNII in Pedemonte.				
Angelus à Clausio, Confess.	11. <i>April.</i>			
In CVZCO				
Ioannes Castellens, Confess.	11. <i>Iunij.</i>			

D

IN DACIA.

Ioannes à Batfordio, Confess.	18. <i>Maij.</i>
Ioannes à Gasfordio, Confess.	3. <i>Novemb.</i>
DAIMIELI in Castella.	
Catharina Evangelista, Virgo, Tertiaria, Abbatissa.	6. <i>Septemb.</i>
DAMASCI in Palestina.	
Anonymi tres, Martyres.	29. <i>Novemb.</i>
Sexdecim Fratres, Martyres.	26. <i>Februar.</i>
DAMIATÆ in Ægypto.	
Franciscus à Christo, Martyr.	5. <i>Iulij.</i>
In Ægypto, propè DAMIATAM .	
Franciscus Spoletanus, Martyr.	1. <i>Ianuar.</i>

E

EBOLI in territorio Salernitano.	
Antonius Romanus, Confess.	27. <i>Martij.</i>
EBORAE in Lusitania.	
Hieronimus à Villa-viciosa.	12. <i>Decemb.</i>
EBROICIS in Gallia.	
Dionysius Pontanus Martyr.	23. <i>April.</i>
In territorio EBROICENSI .	
Ludovicus Grippus, Martyr.	22. <i>Iulij.</i>
In ÆGYPTO .	
Ioannes Calaber, Martyr.	13. <i>Ianuar.</i>
Ioannes Zuaza, Martyr.	4. <i>Ianuar.</i>
ELCHII in Regno Valentiz, in territorio Ortuolano.	
Alphonfus Rubins, Confess.	18. <i>Decemb.</i>
Angela Martinez, Virgo.	2. <i>Iulij.</i>
Didacus Carrea, Confess.	22. <i>Ianuar.</i>
Franciscus à Valenta, Confess.	24. <i>Ianuar.</i>
Iulianus, Confess. Donatus Tertiarius.	11. <i>Decemb.</i>
Ludovicus ab Aracilio, Confess.	19. <i>Ianuar.</i>
In Hethruria iuxta EMPOLIM oppidum.	
Bartholomæus ab Anglaro, Confess.	15. <i>Maij.</i>
ENCHVSIÆ Bazarorum.	
Daniel,	
Cornelius,	
Ioannes,	
Ludovicus,	
Hadrianus Engelbertus, Martyres.	25. <i>Iunij.</i>
ENGOLISMAE in Gallia.	
Michael Greleus, Petrus Bonellus, Ioannes Virolantus, & Ioannes Apellis, Martyres.	9. <i>Septemb.</i>
ENNAE in Sicilia.	
Angelus à Catalagitone, Confess.	10. <i>Augusti.</i>
EREMITAE Vallis-Saxi propè Fabrianum.	
Franciscus à Libra, Confess.	10. <i>April.</i>
ERFORDIAE in Turingia.	
Benedictus, Confess.	5. <i>Novemb.</i>

INDEX TOPOGRAPHICVS

EVECOPIÆ in Suetia.
 Laurentius, Archiepiscopus.
EVGVBIII in Vmbria
 Franciscina, Virgo.
 Francica Eugubina.
 Thomas, Confess.

F

FABRIANI, in Piceno.
 Bonacura, &
 Thomas, Confessores.
 Crescent-bene, Confess.
 Damianus, &
 Reynaldus, Confess.
 Franciscus Fabrianensis, Confess.
 Franciscus, Confess.
 Gratia, Confess.
 Hugolinus, &
 Iacobus, Confessores.
 Mauritius de Argignano, Confess.
 Raynetius, Confess.

Apud FACVM in Iappono.
 Ludovicus Sotellus, & socij, Martyres. 15. August.

FALEZII in territorio Sagienſi.
 Petrus Picquetus,
 Iohannes Benedictus, &
 Petrus Sagienſis, Martyres. 18. Iulij.

FANI in Piceno.
 Hieronymus à Pedona, Confess. 4. Maij.

FERRARIÆ.
 Hieronymus à Monte Politiano, Confess. 13. Ianuarij.

FERVÆ in Sicilia.
 Antonius Feculanus, Confess. 29. Nouemb.
 Mathæus Feculanus, Confess. 22. Iulij.

FESSÆ in Mauritania.
 Andrezas Spoletanus, Martyr. 10. Ianuar.
 Martinus à Spoleto, Martyr. 29. Septemb.

FESSVLIS in Tuscia.
 Carolus à Monte-Granello, Confess. Tertiarius. 19. Nouemb.

Clemens à Caponibus, Confess. 15. Februar.
 Franciscus à Florentia, Confess. 21. August.
 Gualterius, Confess. 2. Ianuar.
 Petrus de Scarpetia, Confess. 27. April.
 Sebastianus Florentinus, Martyr. 13. Septemb.
 Thomas à Florentia, Confess. 6. Februar.

FIRMI in Piceno;
 Adamus, Confess. 21. Maij.
 Ambrosius à Lombardia, Confess. 5. Iulij.
 Bonaventura Firmanus, Confess. 18. Septemb.
 Hieremus, Virgo. 25. April.
 Ludovicus Vrbianus, Confess. 18. Februar.
 Nicolaus Firmanus, Confess. 22. Nouemb.

In **FLANDRIA**.
 Placitum Martyres. 25. Nouemb.

FLORENTIÆ.
 Accursus, Confess. 2. Ianuar.
 Ægidius Florentinus, Confess. 7. Septemb.
 Andrezas de Coilo, Confess. 10. Maij.
 Andrezas de Tudereto, Confess. 6. Martij.
 Antonius à Piscina. 14. Nouemb.
 Balthasar Florentinus, Confess. 4. Maij.
 Benedictus, Confess. 7. Martij.
 Benedictus Fortunatus, Confess. 6. Septemb.

3. Martij.
 Bernardus Scarlatensis, Confess. 11. Martij.
 Blasius à Comice, Confess. 6. Februar.
 Clara de Vbaldinis, Vidua, Abbatisa. 17. Februar.
 Constantia, Virgo. 17. Decemb.
 Dominicus, Confess. 8. Nouemb.
 Dominicus Campensis, Confess. 25. Nouemb.
 Franciscus Petri-Goti, Confess. 29. Iulij.
 Gaspar à Barga, Confess. 4. April.
 Hieronymus de Stufa, Confess. 11. Februar.
 Humiliana, Vidua, Tertiar. 29. Maij.
 Humilis, Confess. 3. Nouemb.
 Illuminatus, Confess. 9. Iulij.

10. Maij.
 13. Octob.
 5. Iulij.
 10. April.
 6. August.
 2. August.
 11. Maij.
 10. Decemb.
 5. Septemb.

Ioanna, &
 Lucia de Vbaldinis, Virgines.
 Ioannes-Franciscus, Calalemſis, Conf. 26. Septemb.
 Ioseph, Confess. 12. Septemb.
 Michael Florentinus, Confess. 17. Martij.
 Nicolaus Vganius, Confess. 14. Octob.
 Onuphris Comisſa,
 Francica à Burgaro, &
 Ioanna ab Onuphris, Virgines Tertiar. 7. Iulij.
 Philippa à Medicis, Virgo, Abbatisa. 1. Maij.
 Philippus de Medicis, Confess. 6. Decemb.

In **FLORIDA** Americæ provincia.
 Balthasar, &
 Petrus, Martyres. 11. Maij.
 Michael ab Occana,
 Petrus de Corps,
 Petrus à Velasco,
 Blasius Rodericus, &
 Antonius, Martyres. 8. Septemb.

FOGGIÆ in Apulia.
 Iacobus ab Alifio, Confess. 19. Ianij.

FOINISÆ in Bofna Argentinonſi.
 Angelus à Verbosa, Confess. 7. Iulij.

FONSALIDÆ in Hispania.
 Maria à Christo, Virgo, Abbatisa. 17. April.

FORANI in Piceno.
 Franciscus à Castro-Miliano, Confess. 3. Decemb.

FORILIVII in Romandiola.
 Hieremias, Confess. Tertianus. 30. Iulij.
 Iacobus Vagarellus, Confess. 2. Nouemb.

FOROSEMPRONII in Piceno.
 Iosephus à Colleamato, Confess. 18. Ianij.

In Canaria apud **FORTEM-VENTURAM**
 Insulam.
 Anonymi 5. Martyres. 10. Septemb.

FRANCÆ-VILLÆ in Gallia.
 Ioannes à Francia, Confess. 18. Februar.
 Ludovicus Lucensis, Confess. 27. August.

In Septemania propè **FOSSAS MARIANAS**.
 Petrus Manquius, Martyr. 11. Ianuar.

FRANCÆ-VILLÆ in Gallia.
 Ioannes à Francia, Confess. 14. Decemb.

Apud **FRANCAM-VILLAM**
 in Hungaria.
 Ioannes, Confess. 14. Februar.

FRAXINETI in Hispania
 Tarracontensi.
 Bernardus à Fraxineto, Archiepiscopus. 11. Octob.

FVGIACI apud Ruthenos in Gallia.
 Ademarus de Felisio, Confess. 29. Iulij.

FVLGERII.
 Ioannes Giuidicus, &
 Ioannes à Lusfa, Martyres. 11. Ianij.

FVLGINI in Vmbria.
 Agnes à Pescara, Virgo. 11. Nouemb.
 Alexandria

FRANCISCANI ORDINIS.

Alexandrina, Virgo, Abbatissa.	3. April.	Claudius, Confess.	22. Martij.
Angela Fulginas, Vidua.	4. Ianuar.	Guido Mirapicenis, Confess.	23. Ianu.
Angelina Corbara de Termis, Virgo, Abbatissa, Vidua, Tertaria.	15. Decemb.	In GALLIA Transalpina.	
Angelina Antonij à Spoletò, Virgo.	20. August.	Lodouicus à Mantua, Confess.	7. Iunij.
Antonius Hungarus, Conf.	15. Maij.	Apud GALIBALVVM MOMONIAE, in Hyblenna Monasterium.	
Bernardina Antonij, Virgo. <i>in Ad-ditiensibus.</i>	15. Martij.	Demetrius Mulroon, Martyr.	1. Martij.
Cecilia à Coppoli, Virgo, Abbatissa.	1. Ianuari.	In GALLOECIA.	
Clara Fulginas, Virgo, Tertaria.	1. Iulij.	Bencasus, Confess.	16. Septemb.
Felix, Virgo.	23. August.	Ioannes Amicus, Martyr.	18. Iunij.
Francisca ab Andra, Virgo.	25. August.	Leonora Rodetica, Virgo, Abbatissa.	5. Ianuar.
Franciscus Braxiensis, Confess.	26. August.	Petrus de Almanco, Confess.	4. Septemb.
Gabriela à Perusio, Virgo.	9. Iunij.	Apud GANDAVVM in Belgio.	
Gemma Sulmonensis, Vidua.	24. April.	Coleta Boyleta, Virgo, Abbatissa.	6. Martij.
Hermannus, Confess.	8. Februar.	Petrus Prus, Martyr.	19. Decemb.
Ioanna Fulginas, Virgo.	23. Ianuar.	GANDIAE in Regno Valentia.	
Lucida, Virgo, Tertaria.	12. Iulij.	Andreas Hibernon, Confess.	18. April.
Margarita Dominici, Virgo, Abbatissa.	15. Iunij.	GARACICI in Canata.	
Maria Baptista Butaroni, Virgo.	31. Maij.	Lodouicus à Lerma, Confess.	16. Iulij.
Maria à Massa, Virgo.	8. Septemb.	Michael, Confess.	20. Februar.
Martinus Fulginas, Confess.	15. Martij.	In termino Coriano, propè GATTAM oppidum.	
Matthews, Confess.	26. Decemb.	Cyprianus, Confess.	1. Ianuar.
Pascalina, Virgo.	4. Februar.	Michael, Confess.	27. Iulij.
Paulus de Trincis, Confess.	17. Septemb.	G A Z E in Palestina.	
Petrus Tiberianus, Confess.	11. Octob.	Guillelmus Stabensis, Martyr.	8. August.
Thomas, Confess. Tertarius.	15. Septemb.	GEBENNAE in Gallia.	
		Anonyma, Virgo.	12. April.
		Claudia Meancea, Virgo, Abbatissa.	30. May.
		Didacus, &	
		Ioannes, Martyr.	31. Decemb.
		G E N V A E.	
		Anonymus, Confess.	12. August.
		Belengerius à Monte-Acutò, Confess.	31. Ianuar.
		Bonifacius à Riparolo, Confess.	10. Iunij.
		In GERMANIA.	
		Coleta, Virgo.	4. Iunij.
		Gerardus, Martyr.	10. Iulij.
		Ioannes Queldebor, Conf.	18. Septemb.
		Rodigerus, Conf.	16. Martij.
		In GERMANIA apud Brethiolam.	
		Fidelis, Martyr.	11. Iulij.
		GERTRVDI PERGAE apud Batauos.	
		Guillelmus Gordanus, Martyr.	4. Septemb.
		GIENNI in Hispania.	
		Catharina ab Angelis, Virgo.	1. Ianuar.
		Marta à Gratia, Virgo.	7. Martij.
		Marta à sancto Francisco, &	
		Francisca à sancto Antonio, Virgines.	10. Martij.
		Mentia à Mendosa, Virgo.	25. Maij.
		Quitiva à Cruce, Virgo.	23. Maij.
		In GOANA Indis Orientalis Prouincia.	
		Iacobus Borbanus, Conf.	4. Maij.
		In India Orientali propè GOAM.	
		Ioannes, & socij, Martyres.	17. August.
		GORDONII in territorio Cathurcensiu.	
		Carolus Lusachus,	
		Henricus,	
		Petrus Vabolegius,	
		Arnaldus Virganistus, &	
		Petrus Quarus, Martyres.	6. Iunij.
		G O V D E in Hollandia.	
		Ioannes Rixelus, &	
		Adrianus Lambertus, Martyres.	8. Septemb.
		GRANATAE.	
		Beatrix à Bellemonte, Virgo.	10. April.
		Eliabech Gonfalus, Virgo.	5. Ianuar.

G

GALDARIS in Canaria Magna.

Antonius à Sofo, Confess. 12. Octob.
 Petrus de Montibus, Confess. 31. Maij.

In GALLIA.

Alexander de Villa-Di, Confess. 3. Februar.
 Andreas Burgundos, Confess. 26. Decemb.
 Antonius Farnerus, Confess. 24. Iulij.
 Antoninus Valioeus, &
 Hubertus à Curia, Martyres. 4. Iunij.
 Desiderius Lotharingus, Confess. 17. Nouemb.
 Electus Arelanenfis, Confess. 24. Septemb.
 Eustachius de Curia, Confess. 1. Februar.
 Franciscus Taxellus, Martyr. 14. Iunij.

Gentianus,
 Guedelmus,
 Gracianus, &
 Clemens Martyres. 15. Martij.
 Ioannes Bonellus, Confess. 4. Februar.
 Ioannes Galterus, Confess. 15. August.
 Ioannes Iulianus, Confess. 26. Septemb.
 Ioannes Liotinus, Martyr. 23. Martij.
 Ioannes Moquetus, Confess. 22. Septemb.
 Ioannes Muro, Confess. 27. August.
 Ioannes Tilletus, Confess. 17. Iulij.
 Ludouicus Belleus, &
 Ludouicus Panetius, Martyres. 12. April.
 Nicolaus Amans, Confess. 1. Octob.
 Nicolaus à Lotharinga, Martyr. 17. Decemb.
 Petrus, Confess. 16. Ianuar.
 Petrus Chambonus, Confess. 6. Iunij.
 Petrus Martinez, Confess. 27. Septemb.
 Radulphus, Confess. 13. April.
 Thomas à Curia, Confess. 15. August.

In GALLIA Narbonensiu.

Bartholomaeus Licoatus, Confess. 8. Iulij.

INDEX TOPOGRAPHICVS

Ioannes à Cetina, &
 Petrus Duenas, Martyres. 19. Maii.
 Leonora à Sancto Ioanne, Virgo Abbatissa. 10. Ianuarij.
 Ludouica à Cruce, Vidua, Abbatissa. 1. Octob.
GRANGANOTI.
 Vincentius Confess. 11. Iulij.
GRATIANOPOLI.
 Ioanna Belta, Virgo Abbatissa. 25. Ianuar.
 Michael Daniel, Confess. 10. Septemb.
GRÈTII in Valle Reatina.
 Antonius de Arrabaldis, Confess. 5. Iulij.
 Ioannes, Confess. Tertarius. 2. Nouemb.
 Paulus Sicilianus, Confess. 7. Februar.
GRINONII in territorio Toletano.
 Francisca à Sancta Anna, Virgo, Abbatissa, Tertiana. 5. Nouemb.
GRONINGÆ in Fflisia.
 Mathæus Becherus, Confess. 20. April.
GVADALAXARÆ in Regno Toletano.
 Bernartinus à Turribus, Confess. 27. Decemb.
GVADALCANALI in territorio Legionens.
 Ioannes de Gongora, Confess. 2. Iulij.
GVADALFAGIARÆ in territorio Toletano.
 Andrezas à Costa, Confess. 19. Decemb.
 Andrezas de Locoya, Confess. 11. Octob.
 Blasius de Monte, Confess. 30. Decemb.
 Didacus Dux, Confess. 16. Octob.
GVADALFAGIARÆ in Xalisco Indue Occident.
 Angelus à Valentia, Confess. 12. Octob.
 Antonius Segobitenus, Confess. 19. Decemb.
 Daniel Italus, Confess. 28. Februar.
 Franciscus Orapesianus, Confess. 25. April.
 Hieronymus à Cruce, Confess. 21. Februar.
GVADALVPE.
 Benedictus à Cogoloto, Confess. 11. Maij.
 Apud **GVAINAMOTAM CHICHIMECARVM** Indue Occidue Populorum Pagum.
 Andrezas ab Azala,
 Franciscus Ægidius, & socij, Martyres. 4. Augusti.
 In territorio Nuziano propè **GVALDVM.**
 Martius,
 Saluetrus, &
 Philippus, Confess. 8. Octob.
 In territorio **GVARDIENSI**, propè **GVLIONISIVM** Apalie oppidum.
 Mathæus, Confess. Tertarius. 11. Nouemb.
 In territorio **GVARDIENSI**, propè **GVLIONISIVM** oppidum.
 Simon de Flanis Confess. 5. Decemb.
GVATEMALÆ in India Occidentali.
 Franciscus Colmenarus, Confess. 24. April.
 Gonzalus Mendez, Confess. 5. Maii.
 Apud Indiam Occident. in Prouincia **GVAXACATLANA.**
 Franciscus Laurentius, cum loco Ioseph, Martyres. 15. Ianuar.

H

HADRIAE in Aprutio.
 Andrezas de Andia, Confess. 14. Martij.
HALSBACHÆ in Germania Superiori.
 Ioannes Gontingerus, Confess. 9. April.
 In **HETMRVRIA.**
 Anonymus, Confess. 17. Septemb.
 Herculanus à Piegala, Confess. 28. Maii.
 Mathæus de Castellione Aretino, Confess. 20. April.
 Minus Altamannus, Confess. 6. Septemb.
 Paulus de Prato, Confess. 15. Martij.
 Petrus à Colle, Confess. Tertarius. 11. Augusti.
 Rolandinus, Conf. 27. Octob.
HIEROSOLYMIS.
 Duo Anonymi, Martyres. 7. Nouemb.
 Anonymus, Martyr. 14. Augusti.
 Cosmas à Sancto Damiano, Martyr. 15. Augusti.
 Gondalalus, Martyr. 16. Maij.
 Ioannes à Mantua, Martyr. 6. Decemb.
 Iuniperus Siculus, Martyr. 23. Februar. in Adstantibus.
 Nicolaus de Taulicis,
 Donatus de Ruticinis,
 Petrus Narbonensis, &
 Stephanus de Tunellis, Martyres. 21. Nouemb.
 Presentatio Dei Genitricis Virgin. Mariæ. 21. Nouemb.
 In ciuitate **HILDESEMENSI.**
 Conradus, Confess. 20. Decemb.
HISPALI in Hispania.
 Aluarus Pelagus, Episcopus. 5. Iulij.
 Christophorus à Toledo, Conf. 7. Nouemb.
 Eluira à Villa-Sicca. Vidua, Abbatissa. 7. April.
 Ioannes de Salazar, Conf. 18. Decemb.
 Leonora Gouimanta, Virgo, Abbatissa. 21. Iulij.
 Ludouicus da Sandoual, Confess. 29. Maij.
 Ludouicus ab Vtrera, Confess. 2. Octob.
 In territorio **HISPALENSI.**
 Bernardinus Bizarensis, Confess. 11. Decemb.
 In **HISPANIA.**
 Alphonfus ab Amydaleto, Confess. 4. April.
 Alphonfus Marianus, Confess. 4. Iulij.
 Andrezas Rodericus, Confess. 14. Nouemb.
 Anonymus, Confess. 31. Iulij.
 Antonius à Sobitino, Confess. 21. Decemb.
 Dominicus à Frontera, Confess. 6. Iulij.
 Elisabeth ab Oforio, Virgo, Confess. 6. Nouemb.
 Franciscus à Cordouilla, Confess. 24. Maij.
 Franciscus Doxtechus, Conf. 29. Iulij.
 Iacobus, Confess. 1. Martij.
 Ioannes de Aquila, Confess. 5. Februar.
 Ioannes Picus, Confess. 31. Octob.
 Ioannes à sancta Maria, Confessor. 25. Septemb.
 Ludouicus de Sala, Confess. 29. Nouemb.
 Orlas Gomeza, Vidua, Tertiana. 9. Maij.
 Petrus à Conymbria, Conf. 18. Iulij.
 Petrus Sileras, Conf. 21. Octob.
 Petrus à Spe, Conf. 6. Augusti.

HISPELLI

FRANCISCANI ORDINIS.

HISPELLI in Umbria.
 Andreas Cacciolus, Confess. 9. Iulij.
 Balbina, Virgo. 3. Februar.
HISTONI in Apulia.
 Aloysius à Gubouio, Confess. 15. April.
 Archangelus de Agnone, Confess. 6. Iulij.
 Christophorus à Campo-Ballo, Confess. 24. August.
 Iacobus de Petrus, Episcopus. 4. Februar.
 Illuminatus de Saluis, Confess. 31. Iulij.
 Marcus à Ferratis, Confess. 1. Februar.
 Paulus de Roio, Confess. 14. Decemb.
 Sebastianus à Celenta, Confess. 11. Septemb.
 Stephanus Germanus, Confess. 1. Ianuar.

HONDÆ in Regno Valentia.
 Assensius Saguntinus, Confess. 25. Decemb.
 In Castellonensì Salu, propè **HORNAC VELOS** oppidum.
 Bernardinus à Castro Viridi, Confess. 4. May.
 Apud **HORTENSEM** urbem in Hexthruia.
 Theobaldus ab Alifio, Confess. 29. Ianuar.
 In **HUNGARIA**.
 Felbartus à Themasvár, Confess. 26. May.
HUSSARIÆ in Germania.
 Hugo, Confess. 7. August.
 In **HYBERNIA**.
 Anonymus, Confess. 28. Decemb.
 Ioannes à Gaurfordio, Confess. 5. Septemb.
 Ioannes à Warfordio, Confess. 23. Februar.
 Patricius, Episcopus. 17. Marij.
 Patricius-Hizlius Episcopus & Martyr. cum socio Cannaco. 22. August.
 Thomas Geraldinus, Martyr. 26. Septemb.

I

IAPANAPATANI in India Orientali.
 Melchior Vlyssiponensìs, Martyr. 17. Septemb.
 In **IAPPONIO**.
 Apollinaris Francus, & socij martyres. 12. Septemb.
 Festum sancti Isiminominis Iesu. 24. Ianuar.
 Apud **ILBAM** Tyreni maris Insulam.
 Baptista de Rotano, Confess. 15. Iulij.
ILERDÆ in Hispania Tartaconensìs.
 Segrianus, Confess. 10. Octob.
ILLESCIS in Hispania.
 Agnes à Conceptione, Virgo, Abbatissa. 24. Ianuar.

In **INDIA OCCIDENTALI**.
 Albertus Francus, & 22. Decemb.
 Martinus ab Altoemira, Martyres, 7. Decemb.
 Anonymi, Martyres. 40. August.
 Arnaldus de Basiliaco, Confess. 23. Octob.
 Bernardinus Saguncinus, Confess. 19. Ianuar.
 Bernardus-Bertrandus, Coenobus, Gallus, Martyr. 6. August.
 Franciscus Soxanus, Confess. 21. May.
 Ioannes de Palo, & 30. Novemb.
 Andreas Cordubensis, Confess. 24. Septemb.
 In **INDIA OCCIDENTALI**, versus
 polum Antarcticum.
 Ioannes à Padilla, Martyr. 25. Februar.
 Apud **INDOS ORIENTALES**.
 Aloysius Villalopus, Martyr. 1. Decemb.
 Antonius Casalius, Confess. 8. Novemb.

Ioannes Albuquerque, Goanas Episcopus. 26. Iunij.
 Ioannes Eluafius, & 28. August.
 Sixtus, Martyres. 25. August.
 Ioannes Numaninus, Confess. 23. Ianuar.
 Ludouicus à Cruce, Confess. 24. Decemb.
 Martinus Guadientis, Martyr. 3. April.
 Martyres 4. 15. Decemb.
 Petrus Boniferrus, Confess. 21. Octob.
 Stephanus, Martyr. 23. Novemb.
INOIOSÆ in territorio Ciuitatis.
 Franciscus ab Inolofa, Confess. 14. Iulij.
 In **INSYBRIA**.
 Ludouicus Biallon, Confess. 15. Octob.
 Michael à Carcano, Confess. 25. May.

INSVLÆ, in territorio Liogonensì.
 Claudius Reignus, Confess. 24. August.
 Franciscus Pasodus, & 10. August.
 Claudius Montaretus, Martyres. Apud **INSVLAM S. GERMANI**, in India Occidentali.
 Ludouicus à Fontefaluta, Confess. 21. August.
INTERAMNÆ.
 Petrus Podanus, Confess. 27. Septemb.
 Simon à Campo-Regali, Confess. 31. Iulij.

In **ITALIA**.
 Agnellus ab Alactra, Confess. 2. Septemb.
 Albertus Pisanus, Confess. 7. Iulij.
 Angelus de Burgo S. Sepulchri, Confess. 15. Septemb.
 Antonius Buoninus, Confess. 30. Iulij.
 Antonius Paganus Vinctus, Confess. 22. Septemb.
 Antonius Velochius, Confess. 3. Ianuar.
 Bartholomæus, Confess. 26. Ianuar.
 Benedictus à Gratio, Confess. 28. Octob.
 Benedictus de Piratro, Confess. 8. Februar.
 Bonifacius de Senis, Confess. 21. Decemb.
 Brunus à Colle, Confess. Tertianus. 1. April.
 Cezarius Spirenus, Confess. 17. Septemb.
 Carolus à Dendano, Confess. Tertianus. 24. Novemb.

Carolus à Monte-Feltro, Confess. Tertianus. 29. Ianuar.
 Catharina Ciuilina, Virgo. 25. August.
 Dominicus à Padus, Confess. 29. April.
 Franciscus Noarientis, Confess. 15. Iulij.
 Gerardus, Confess. 28. Iulij.
 Iacobus Marfoedus, Confess. 27. Decemb.
 Ioannes à Campo-Ballo, Confess. 1. August.
 Ioannes Faustianus, Confess. 10. April.
 Ioannes de Plano Carpius, Confess. 1. August.
 Ioseph à Leouisi, & 15. August.
 Seraphimus de Monte-Granari, Confess. Tertianus. 20. Decemb.
 Franciscus Bergomas, & 29. Iulij.
 Raynerus à Burgo, Confess. Tertianus.
 Hieremias à Vallachia, Confessor. 15. April.
 Laudonius à Monte-Feltro, Confess. 15. August.

Laurentius Panormitanus, Confess. 14. Iulij.
 Leonardus, Confess. 24. August.
 Lucius, Confess. Tertianus. 20. Decemb.
 Ludouicus à Rustela, Confess. 20. April.
 Ludouicus à Vincentia, Confess. 18. Novemb.
 Paulus ab Alifio, Confess. 21. Decemb.
 Paulus Bruzientis, Confess. 24. Septemb.
 Petrus de Lanachus, Confess. 26. Novemb.
 Philippus Gesualus, Episcopus. 30. Decemb.
 Rufinus Farenzianus, Confess. 26. August.

INDEX TOPOGRAPHICVS

Scaphimus à Caieta, Confess.	21. Nouemb.	Pacificus, Confess.	10. Iulij.
Thomas à Thericio, Confess.	10. Decemb.	LEOPOLI in Russia.	
Trebatius Pennerius, Confess.	28. Decemb.	Ioannes de Ducla, Confess.	20. Nouemb.
In IVDÆA.		Plurimi Fratres Martyres.	28. Maii.
Ioachim B. Virgin. Pater.	20. Martij.	LEYDE Batavorum.	
Josephus B. Virg.	19. Martij.	Cornelius Mussius, Martyr.	8. Septemb.
IVCATANI in India Occidentali.		LEZIGNIANI in territorio Narbonensi.	
Didacus Landa Episcopus.	6. Augusti.	Bona, Virgo.	26. Octob.
IVLIANÆ in Sicilia.		LIEVANI in territorio Palentino.	
Bonaugera Melitenfis, Confess.	17. Octob.	Ioannes à Rupe, Confess.	7. Septemb.
Simon à Cataracta, Confess.	11. Octob.	In LIVRIA.	
IVLIO-DVNI, in Gallia.		Ioannes Baptista à Leuanto, Confess.	25. Nouemb.
Michael Desmans,		LIMÆ apud Perantium in India Occident.	
Ioannes de Malay, &		Regnum.	
Yoo Boyer, Martyres.	3. Ianuar.	Alphonsus Alcannifer, Confess.	3. Martij.
IVSTINOPOLI in Itria.		Apud LIMIRAM Hyberniæ ciuitatem.	
Monaldus, Confess.	9. Nouemb.	Thadæus Dalaih, Martyr.	1. Ianuar.
IXIDOLII in Gallia Aquitania.		LIVIAE in territorio Legionensi.	
Petrus Blancartus, Martyr.	21. Octob.	Didacus Villalonius, Confess.	17. Iulij.
IZATLANIS apud Xalisco Indis Occidentalis		Ioannes à Guaza, Confess.	13. Decemb.
Populos.		LOHANETTI in territorio Trecorensi.	
Ioannes Calerus, Martyr.	30. Octob.	S. Iuo, Confess. Tertiaris,	19. Maii.
Item tres Martyres, Tertarij.		Apud Monasterium LONGI-CAMPI,	
K		Diocel. Paris.	
KIRIIS in Saxonia.		Blancha, Virgo.	26. April.
Gonzadus à Stongie, Confess.	17. April.	Elisabeth, Virgo, Regia Francia.	31. Augusti.
L		Ioanna, &	
LAMACI in Lusitania.		Margarita, Virgines.	1. Iulij.
Ioannes à Sancto Lazaro, Confess.	9. April.	Magdalena à Britannia, Virgo.	29. Martij.
In LATIO.		LONDINI in Anglia.	
Ioannes Guadalupensis, Confess.	11. Septemb.	Antonius Brocheus, Martyr.	29. Iulij.
Nicolaus de Canino, Confess.	5. Septemb.	Ioannes Forestus, Martyr.	23. Maii.
Nicolaus Volicus, Confess.	23. Augusti.	Richardus Risbeus, &	
Sanctus de Parma, Confess.	25. Augusti.	Hugo Richeus, Martyres.	3. Iulij.
LAVDÆ.		Thomas Belchianus, Martyr.	5. Augusti.
Antonius, Confess.	1. Nouemb.	Thomas Corus, Martyr.	27. Iulij.
Leo Palatinus, Episcopus.	24. Decemb.	LORCÆ in territorio Carthagineusi.	
Manfucta, Virgo.	10. Octob.	Elisabeth Pontis, Vidua.	30. April.
Veconica Somnaria, Virgo.	12. Septemb.	Francisca, &	
LAVERNÆ in Calabria.		Beatrice à Geruo Virgines; ac	
Marthus à Mesuraca, Confess.	3. Octobr.	Mungera, Vidua, Tertiarie.	18. Decemb.
LAVRENTIANI in Basilicata provincia.		Francisca Pontis, Virgo.	15. Februar.
Agidius Laurentianus, Confess.	1. Februar.	Maria Sancta, Virgo.	20. Martij.
LAVRI in Campania.		LOVANII in Brabantia.	
Nicolaus Thomacellus, Confess.	30. April.	Adarnus Sasboldus, Confess. at. Martij. in Addi-	
Petrus de Aierola, Confess.	30. Iulij.	tremibus.	
LAVTRICI in Aquitania.		Amanandus à Zireocreges, Confess.	9. Septemb.
Franciscus Pellicerus,		Balthasar à Myrtaca, Confess.	24. Iulij.
Antonius de Rupe,		Franciscus Meerbecanus, Martyr.	18. April.
Hieronimus Graiffetus,		Ioannes ab Amsterodamo, Martyr.	6. April.
Alcaus Samson,		Ioannes Patrius, Confess.	12. Iulij.
Kogerius Viquerius, &		Ioannes Picoanus, Martyr.	3. Augusti.
Ioannes Richardus, Martyres.	4. Martij.	Martinus Vanderus, Confess.	29. Decemb.
LEGIONE in Hispania Tarstontensi.		Mathias Pelsius, Confess.	30. Septemb.
Franciscus à Sanctis, Confess.	20. Decemb.	Nicolaus de Asca, Confess.	5. Februar.
LEGNANI in Insubria.		Theodorichs à Monasterio, Confess.	2. Februar.
Leo, Archiepiscopus, Tertiaris.	18. Decemb.	LOVITII in Polonia.	
LEMOVICIS in Gallia.		Ioannes Simolha, Confess.	12. Martij.
S. Martialis, Episcopus.	7. Iulij.	LOVLEÆ in territorio Algarbiensi.	
Robertus Picoctus, Confess.	30. Octob.	Antonius Nebulifensis, Confess.	8. Martij.
Apud LENSENSE oppidum Diocel.		LVCAE in Tuscata.	
à Trebatul.		Bernardinus à Bibiena, Confess.	15. Maij.
		Christophorus Cruellus, Confess.	12. Februar.
		Hieronimus Galhis, Confess.	3. Maij.
		Petrus Loua, Confess.	3. Iulij.
		LVCKERIAE in Apulia.	
		Franciscus à Luena, Conf.	6. Octob.
		Incongnus, Confess.	14. Nouemb.
		Ioannes	

FRANCISCANI ORDINIS.

Iohannes à Stronconio, Confessor.	8. May.	Antonius à Secura, Confes.	3. Maij.
LVGDVNI.		Didacus à S. Martino, Confess.	10. Maij.
S. Bonaventura, Cardinalis, & Episcopus Albanens.		Hieronymus à Torregionisfilio, Confes.	13. Maij.
14. Iulij.		Iohannes Baptista à Madrigalo, Confes.	14. Iunij.
Olaus S. Bonaventuræ Episcopi,	21. Iulij.	Iohannes de Landrada, Confes.	1. Decemb.
Translatio S. Bonaventuræ Episcop. Cardinalis,		Iohannes de Olmillos, Confes.	22. Decemb.
14. Martij.		Iosephus Allus, Confes.	29. Octobr.
Hieronymus à Mediolano, Confes.	25. Martij.	Ioseph à Sancta Maria, Confes.	14. Decemb.
Ioannes Burgenis, Confes.	29. Augusti.	Melchior à Gratia, Confes.	13. Octob.
Ioannes Gayet, Martyr.	28. Martij.	Narcissus-Ioannes, Confes.	13. Septemb.
Ioannes Tullerandus, Confessor.	7. Augusti.	Paulus à Sancta Maria, Confes.	3. Decemb.
Apud LVGVM Ducef. Imolenfis oppidum in		Petrus à Sancta Maria, Confes.	23. Iunij.
Romandiola.		MAGDEBVRGI.	
Bona-vita, Confes.	1. Martij.	Erethdus, Confes.	8. Iunij
LVNEBVRGI in Saxonia.		Iacobus Tartusinus, Confes.	25. April.
Ioannes, Confes.	1. Iunij.	Simon Anglicus, Confes.	3. Novemb.
LVNELLI, in Gallia Narbonens.		MAGDVNI in territorio Aurelianensi.	
Claudius-Gabriel Faber,		Ioannes Teudrigus, Martyr.	5. Septemb.
&		Rodolphus Giametus, Martyr.	24. Martij.
Ioannes Capucius, Martyres.	1. Martij.	In MAIORICA Balearensium Insula.	
Martyres Anonymi,	15. Septemb.	Bartholomæus Castanus, Confes.	27. Februar.
In LVSIANIA.		Garcia Bada, Confes.	8. Septemb.
Alphonfus Gaga, Confes.	25. Decemb.	Petrus-Ioannes Calafatos, Confes.	10. Maij
Alphonfus Portalegamus, Confessor.	8. Iulij.	Raphael Serra, Confes.	10. Octob.
Alphonfus Saccus, Confes.	25. Septemb.	MALEGNANI in Infubria.	
Antonius ab Eluas, Confessor.	1. Iunij.	Bernardinus de Bullis, Confes.	8. Maij.
Antonius à Santarano, Confes.	19. Februar.	MALIPVRGI, in India Orientali.	
Balthazar à Plagis, Confessor.	24. Februar.	Antonius Patronus, Confes.	2. Iulij.
Georgius Quadrus, Confes.	6. Augusti.	In territorio Patifienfi, apud MALVM-DVMVM.	
Gonçalvus Vlyssiponenfis, Confessor.	2. Martij.	Blancha, Vidua, Regua Franciæ, Textaria.	30. Novemb.
Marcus Vlyssiponenfis, Episcopus.	15. Septemb.	MANDERBVRGII in Teutonia.	
Petrus à Carnota, Confes.	11. Iulij.	Gilbertus, confes.	6. Decemb.
Petrus Didacus, &		Lucolphus, confes.	6. Maij.
Garcias, Montanus, Confessores.	31. Decemb.	MANDONI, in Picetoo.	
Petrus Stella, Confes.	4. April.	Gabriel ab Aëlio, Confes.	4. Iunij.
LVTTIÆ PARISIORVM.		MANIAKETIBVS, in Lustania.	
Aliza Burgotta Reclusa, Tertaria,	29. Iunij.	Iacobus Italus, Confes.	27. Martij.
Ambrosius Imeranus, Diaconus, Confes.	25. Iulij.	MANICIS-CAPHORVM in India	
Angelicus, Confessor.	11. Iulij.	Orcentali.	
Angelus à Ioyeusa, Confes.	28. Septemb.	Franciscus, Martyr.	5. Augusti.
Anonymus, Confes.	25. Februar.	MANILÆ in Insulis Philippinis.	
Benedictus à Canfeldio, Confes.	21. Novemb.	Ioannes-Clemens, confes.	11. Maij.
SS. Dionysius Aecopagya, & socij, Martyres.	9. Octobr.	MANTEÆ, in Calabria.	
Franciscus Mahyus, Confes.	27. Augusti.	Antonius Scozetus, Confes.	24. Novemb.
Guillelmus de Milzona, Confes.	15. Septemb.	MANTVÆ.	
Gonditaluus de Valbona, Confes.	12. April.	Bartholomæus Bergomas confes.	31. Iulij.
Ioannes Gallenus, Confes.	14. Ianuar.	Beneuentus, Confes.	30. Iulij.
Iulianus Alemannus, Confes.	9. Februar.	Franciscus Bazo, Confes.	13. Iunij
S. Ludovicus, Galliz Rex, Confessor, Tertarius.	25. Augusti.	Franciscus à Gonzaga, Episcopus.	28. Decemb.
25. Augusti.		Paula à Gonzaga, Virgo,	24. Septemb.
Venancius, Confes.	1. Septemb.	Paula Malatesta, Vidua,	17. Martij.
		Paula de Monte-Rito, Virgo.	4. Augusti.
		Seraphus Mantuanus, Confes.	25. Martij
		Status Mediolanensis, Confes.	22. Novemb.
		Sixtus à Riparola, Confes.	17. Novemb.
		MARCHENÆ in territorio Hispanens.	
		Ioannes à Tamira, Confes.	14. Decemb.
		Petrus à Ronda, Confes.	9. April.
		Petrus à Terribus, Confes.	27. Augusti.
		Apud MARCHIAM ANCONITANAM.	
		Bernardus ab Auximo, Confes.	28. Maij.
		Philippus, Confessor,	22. Iunij.
		MARIANÆ, in Corsica Insula.	
		Marianus à Muro, Confes.	21. Novemb.
		MARMANDÆ in Gallia Aquitania.	
		Ioannes Gossolinus,	
		&	
		Raymundus Rossellus, Martyres.	10. Decemb.

M

MACERATÆ, in Picetoo.

Antonius à Monte Suardo, Confes. 4. Iunij.
 Bernardus Forolempontinus, Confes. 31. Martij.
 Iacobus à Camana, Confes. 29. Decemb.
 Paulus à Marchia, Confes. 31. Martij.

In MACHAO Cantonæ provincie apud

Chines vrbe.

Petrus ab Alpharo, Confes. 2. Aprilis.

Apud MADERAM Insulam in Lusitania.

Petrus à Guardia, Confes. 27. Iulij.

MADRITI, in territorio Tolitano.

Agobus à Sancto Ioanne, Confes. 23. Decemb.

INDEX TOPOGRAPHICVS

Apud MÄRPVRGVM Germanæ oppidum.	Scholastica, Virgo.	13. Februar.
Conradus Marpurgenfis, Confess.	Seraphanus à Cætilione, Confes.	6. Nouemb.
S. Elizabeth, vidua, Regia, Tertiaria.	In Infubria, propè MEDIOLANVM.	19. Nouemb.
Tranflatio S. Elizabeth, Viduz, Turtariz.	Plurimi Martyres.	1. May.
In Africa apud MARROCHOS.	Antiquæ MELLARIÆ, in Hispania.	6. Nouemb.
Agnellus, Fezienfis Epifcopus.	Ildephonfus, Confes.	14. Februar.
Betardus,	MERITÆ in Locataria Indix Occident.	
Petrus,	Regione	
Accurtius,	Francifcus à Turre, Confes.	16. May.
Adiutos,	M E S S A N A E, in Sicilia.	
Otho, Martyres.	Electus, Confes.	16. Ianuar.
Leo,	Eustochium, Virgo, Abbatiffa.	13. Decemb.
Hugo,	Francifcetta, Virgo.	20. Decemb.
Dominicus, & alij duo Martyres.	Seraphinus à Franco-Furte, Confes.	22. Ianii.
MASSÆ, in Tufcia.	Simon, Confes.	21. Auguf.
Bernardus, Confes.	M E S S A P I A E, in Calabria.	
MASSACII, in Picerno.	Iacobus Melfitanus, Confes.	28. Auguf.
Ioannes Eremicola, Confes.	M E S V R A C A E, in Calabria.	
Ioannes à Fabriano, Confes.	Francifcus à Cropanio, Confes.	3. Nouemb.
Petrus Neapolitanus, Confes.	Petrus à Belcaftro, Confes.	3. Septemb.
M A R S I L I A.	M E T H Y M N A E D E C A M P O, in territo-	
Dulceina, Virgo.	rio Salernitanenfi.	
Hugo à Digna, Confesfor.	Agnes ab Ortega, Virgo.	1. April.
Tranflatio S. Ludouici, Epifcopi Tolofani, 8. Nouemb.	Francifca à Bracamonte, Virgo.	6. Iulii.
S. Maria Magdalena,	Lucas à Valle-Viridi, Confes.	2. April.
M A T E L I C A E, in Picerno.	In M E T H Y M N A D E P O M A R, Cantabriz,	
Francifcus à Fano, Confes.	oppido.	
Mathuz à Nazareth, Virgo, Abbatiffa.	Lopetius à Salinis, Confes.	14. Februar.
M A T I S C O N A E, in Gallia.	M E T H Y M N A E R O S E C A E, in territorio	
Ioannes Gibbofus, Martyr.	Palentino.	
Apud M A T O Z I N H O S Lufitaniz oppidum	Ioannes à Campo, Confes.	6. Februar.
Diaeces. Portufenf.	Laurentius, Confes.	1. Ianuar.
Ioannes de Pouoa, Confes.	Petrus à Campo, Confes.	29. Martii.
M A V R I T A N I A E, apud Vnellos in Neultria.	In M E X I C O.	
Margareta Parua, &	Alphonfus ab Herrera, Confes.	6. April.
Ioanna Parua, Virgines & Martyres.	Alphonfus de Molina, Confes.	31. Martii.
M A V S I A C I, in Aquania.	Alphonfus Ordonnezus, Confes.	18. April.
Fortis,	Alphonfus de Rofis, Confes.	6. Februar.
Gallardus, & alius Martyres.	Alphonfus de Scalona, Confes.	10. Martii.
Apud M E A C V M in Iapponiz.	Antonius Ciuitatenfis, Confes.	13. Septemb.
Ioannes à Sancta Maria, Martyr.	Antonius Maldonatus, Confes.	9. April.
In M E C H I O A C A N O Indix Occidentalis	Antonius de Meta, Confes.	30. Septemb.
Regno.	Antonius à Sancto Ioanne, Confes.	22. Ianii.
Hieronymus, Confes.	Chriftophorus Ruitus, Confes.	25. Martii.
Ioannes Bada, Confes.	Francifcus à Corumina, Confes.	18. Decemb.
M E C H L I N I A E, in Brabantia.	Francifcus de Ledefma, Confes.	5. Septemb.
Henricus Harphus, Confesfor.	Francifcus Legionenfis, Confes.	28. Martii.
Petrus Mechlinienfis, Confes.	Francifcus de las Nauas, Confes.	29. Ianii.
Pierona Hermoda, Tertiaria.	Francifcus à Soto, Confes.	18. Auguf.
Rodulphus Delphus, Mart.	Francifcus Torallus, Epifcopus.	20. April.
M E D A M A E, in Calabria.	Francifcus Ximenez, Confes.	31. Iulii.
Paulus Sinopotanus, Confes.	Gaeta de Queros, Confes.	20. Septemb.
M E D I O L A N I.	Iacobus à Monte, Confes.	11. May.
Albertus de Sartiano, Confes.	Iacobus de Penna, Confes.	14. Nouemb.
Amaduz, Confes.	Iacobus à Testera, Confes.	8. Auguf.
Angela Cacula à Reimis Virgo,	Ioannes Burnon, Confes.	22. Martii.
Anicimus, Confes.	Ioannes Fucherus, Confes.	30. Septemb.
Bartolomæus à Luciano, Confes.	Ioannes de Gaona, Confes.	27. Septemb.
Beatrix à Ruicombus, Tertiaria.	Ioannes à Granata, Confes.	30. Maii.
S. Carolus Borromæus, Archiepifcop.	Ioannes Oforius, Confes.	2. Septemb.
Chriftophorus à Modocia, Confes.	Ioannes à Perpiniano, Confes.	10. Ianii.
Chriftophorus à Vinfio, Confes.	Ioannes à Sancto Francisco, Confes.	30. Iulii.
Chrothoa Lidona, Virgo.	Ioannes à Zumarraga, Archiepifcopus.	14. Ianii.
Ioannes Fallanus, Confes.	Lucas de Almadobas, Confes.	11. Ianii.
Iofeph Fermenfis, Confes.	Marcus à Nica, Confes.	25. Martii.
Laura-Felix de Saulis, Virgo.	Michael à Beneuento, Confes.	30. Maii.
Lauentius à Bagnacalio, Confes.	Petrus à Gaudaio, Confes.	19. Ianii.
Modelta à Sencono, Virgo.	Touffius à Renuccio, Confes.	9. Auguf.
	In territorio	

FRANCISCANI ORDINIS.

- In territorio MEXICANO.
- Franciscus Donzel, 3. *Januar.*
 Petrus Burgenſis, Martyres. 28. *Decemb.*
 Apud novum MEXICVM in India Occidentali.
 Aogulſtinus Rodricus, Martyr. 21. *Decemb.*
 Franciscus Lopezus, Martyr. 9. *Janu.*
 Ioannes à Sancta Maria, Martyr. 21. *Decemb.*
MICAGVAYANI apud Inſulas Salomonis.
 Bartholomæus Ruys, Confeſſ. 16. *Auguſt.*
 MILETI, in Calabria.
 Franciscus Reginus, Confeſſ. 16. *Auguſt.*
MIRABELLI, in territorio Picciaceniſi.
 Nicolaus Clementellus, &
 Ioannes Torignus, Martyres. 26. *Auguſt.*
MIRANDVLÆ in Inſubria.
 Innocentius Carpenſis, Confeſſ. 16. *Septemb.*
 Raphael, Confeſſ. 16. *Septemb.*
MIRTYLI in ora Luſitanie ad Oceanum.
 Antonius à Sancto Vincentio, Confeſſ. 12. *Maij.*
 Bartholomæus Infulanus, Confeſſ. 27. *Decemb.*
 Galtenus, Confeſſ. 14. *Martij.*
 Guſtilialus Marinus, Confeſſ. 26. *Iulij.*
 Rubinus Gallus, Confeſſ. 1. *Janu.*
MISNÆ.
 Theodoricus, Confeſſ. 6. *Iulij.*
MOLINÆ, in Hiſpania.
 Toruua, Confeſſ. 6. *Decemb.*
MODOETIÆ in Inſubria.
 Catharinus, Mediolanenſis Ducifia, Tertiaria. 15. *Octobr.*
MOHACI, in Sicilia.
 Antonius à Giarratana, Confeſſ. 3. *April.*
MOLVCIS.
 Antonius à Sancta Anna Martyr. 24. *Janu.*
 Blaſius Palomarus, &
 Ioannes de Palma Martyres. 6. *Januar.*
 Sebaſtianus à Sancto Iofepho, Martyr. 18. *Janu.*
MONACI, in Baſaria.
 Marguardus, Confeſſ. 29. *Maij.*
MONASTERII, in Weſtphalia.
 Henricus Africanus, Confeſſ. 5. *Iulij.*
 Ioannes, Confeſſ. 20. *Decem.*
MONCELLI in territorio Beduaceniſi.
 Petronilla de Troja, Virgo, Abbaſſiſſa. 24. *Septemb.*
MONDRAGONII, in Campania.
 Paulus Siculus, Confeſſ. 1. *Novembr.*
 In Hethruſia apud MONTE ALVERNIAE.
 Bernardus à Mandela, Confeſſ. 3. *April.*
 Clemens, Confeſſ. 5. *Auguſt.*
 Commemoratio Impreſſionis Stigmatum Sancti Franciſci. 17. *Septemb.*
 Franciscus Catanus, Confeſſ. Tertiarius. 15. *Novemb.*
 Guillelmus à Radicophano, Confeſſ. 4. *Decemb.*
 Ioannes à Firmo, Confeſſ. 9. *Auguſt.*
 Laurentius à Fabiano, Confeſſ. 14. *Auguſt.*
 Martinus à Luco, Confeſſ. 1. *Januar.*
 Rolandus, Confeſſ. Tertiarius. 10. *Janu.*
IN MONTE ARENARVM, Dioceliſi Abulenſi.
 Ioannes de Ieſu, Confeſſ. 3. *Septemb.*
 Apud MONTE-BRISONEM, Secalitanorum oppidum, in Gallia.
 Ioannes Baſſonus,
 Franciscus Boorgonus,
 Antonius Malus, &
 Stephanus Cortant, Martyres. 26. *Iulij.*
 Apud MONTE CÆLIVM, in territorio Cotiano.
 Anonymus de Caſſalibus, Confeſſ. 24. *Martij.*
 Ioannes à Spenoſa, Confeſſ. 7. *Septemb.*
 Apud MONTE CALERIVM, in Pedemontano Tractu.
 Gabriel à Iaceno, Confeſſ. 5. *Maij.*
 Apud MONTE-CAROLVM, in Tuſcia.
 Angelus de Gropina, Confeſſ. 26. *Janu.*
IN MONTE-CASALI, propè Binarigianum in Vmbria.
 Tres Anonymi, Confeſſiotes. 28. *Auguſt.*
 Antonius Cyrenus, Confeſſ. 11. *Auguſt.*
 Plures Confeſſiotes. 7. *Novemb.*
 Apud MONTE CASPIOS, in Ormeſia.
 Conradus de Saxonia, &
 Stephanus ab Virginia, Martyres. 9. *April.*
IN MONTE CASSINO.
 Humilis, Offidanus, Confeſſ. 6. *April.*
 Apud MONTE-COMPATRIVM in Hochuina.
 Angelus à Monte Leone, Confeſſ. 2. *Decemb.*
 Renaldus Reatinus, Confeſſ. 27. *Februar.*
 Apud MONTE-FALCONEM, in Vmbria.
 Clara, Virgo, Abbaſſiſſa, 17. *Auguſt.*
 Franciscus à Stronconio, Confeſſ. 15. *April.*
 Margareta, 11. *Martij.*
 Apud MONTE-FERRANDVM in Armeſia, Dioceliſi Claſſiconenſis.
 Guillelmus Mariconus, Confeſſ. 14. *Martij.*
 Philippus Longus, Confeſſ. 14. *Martij.*
 Sabbatianus, Confeſſ. 25. *Auguſt.*
IN MONTE FLASCONE, propè Viterbo.
 Ioannes Teutonius, Confeſſ. 24. *Septemb.*
MONTE-S-GVISCARDI, in Occitana provincia.
 Antonius, cognomeno Abbas, Martyr. 1. *Septemb.*
 Apud MONTE-LEONINVM, in Vmbria.
 Ambroſius à Miliano, Confeſſ. 6. *April.*
 Apud MONTE LIBANVM, in Phœnicia.
 Gryphonus, Epifcopus. 18. *Iulij.*
MONTE-S-LVCII, in territorio Butunienſi.
 Ioannes Focaldus, Confeſſ. 16. *Maij.*
MAIOREM notum Luſitanie oppidum.
 Chriſtophorus Altaxara, Confeſſ. 24. *Octob.*
 Ioannes Narachus, Confeſſ. 13. *Octob.*
IN HIſpania ad Radices MONTE MARIANI in Cathuloneſti Saltu.
 Ioannes à Popula, Confeſſ. 6. *Octobr.*
 Ioannes à Silis, Confeſſ. 21. *Iulij.*
IN MONTE MONCARIO, propè Alconcelium Hiſpanie oppidum.
 Didacus Villanourus, Confeſſ. 23. *Janu.*
 Apud MONTE-MORENVM, in territorio Cordubeniſi.
 Michael Trigullus,
 Marcus à Sancta Magdalena,
 Ioannes à Sancto Ludouico,
 Ioannes de Carcano, &
 Petrus de Aspeta, Confeſſiotes. 24. *Novemb.*
 Apud MONTE-MVRVM, propè Scallanum in Tuſcia.
 Gaſparus à Florentia, Confeſſ. 20. *Februar.*
 Ladilius ab Hungaria, Confeſſ. 20. *Septemb.*
 Martinus Maſſianus, Confeſſ. 21. *Septemb.*
 Sylveſter Severus, Confeſſ. 31. *Martij.*
 Apud MONTE ODOROSIVM in Apulia.
 Antonius à Lionſia, Confeſſ. 22. *Iulij.*

INDEX TOPOGRAPHICVS

Apud MONTEM-PESSVLANVM in Gallia Narbonensi. 12 <i>Octobr.</i> Andreas Robertus, Martyr. Berenarius-Bertandus-Raymundus, Confes. <i>30. Ianu.</i> S. Rochus, Confes. 16. <i>Augst.</i> MONTIS-PLANI, in Aprutio. 30. <i>Maij</i> Ioannes Lombardus, Confes. Thomas, Confes. 22. <i>Septemb.</i> Apud MONTEM-POLITIANVM, in Hethurata. 16. <i>Janij.</i> Angelinus Dancius, Confes. 4. <i>Maij.</i> Apud MONTEM-REGALEM, in Aquitania. Franciscus Lardagarus, & Iacobus Laggeius, Martyres. 14. <i>Novemb.</i> Apud MONTEM-REGALEM, in Pedemontano principatu. 25. <i>April.</i> Balthasar à Castro-Nouo, Confessor. Apud MONTEM-SANCTVM, in Piceno Ducatus Firmanz. 21. <i>April.</i> Gerardus de Monte, Confes. Ludouicus à Petro-Sara, & Bartholomæus ab Offida, Confessores. 26. <i>Decemb.</i> In Iudæa apud MONTEM SION. 1. <i>Octob.</i> Duo-iesem Fratres Martyres. In MONTE SVBATIO, prope Alifisium. Antonius à Fornaya, Confes. 15. <i>Decemb.</i> Barnabas ab Iherannia, Confes. 17. <i>Februar.</i> In MONTE TABOR. Transfiguratio Christi Saluatoris, 6. <i>Augst.</i> Ad Radices MONTIS VOSAGI, prope Pægum Basouum, in territorio Tullensi. Claudius Roletus, Martyr. 3. <i>Maij.</i> MONTAONI, in Hethuria. Vbaldu, & Terpanus, Confes. 2. <i>Maij.</i> In Monasterio de MONTICVLO apud Florentiæ. Helcia à Puccio, Virgo. 20. <i>Janij.</i> MONTILIÆ, in Hispania. Anna à Cruce, Vidua. 26. <i>April.</i> Bartholomæus Guadalapensis, Confes. 23. <i>Februar.</i> Elizabeth à Sancto Iacobo, Virgo. 2. <i>Martij.</i> Maria à Luna, Virgo. 14. <i>April.</i> Mentia à Sancto Martino, Virg. Abbatissa, 17. <i>Janij.</i> Petrus ab Angelis, Confes. 27. <i>Januar.</i> MONTINIACI, in Aquitania. Esmalus Vinagrius, Martyr. 18. <i>Augst.</i> In MOR EA. Electus ac focij, Martyres. 1. <i>Julij.</i> In oppido MORLVPO 14. milliari ab vrbe Roma. Moricus Siculus, Confes. 16. <i>Januar.</i> Sanctus, Confessor. 13. <i>Januar.</i> MORONI, in Apulia. 16. <i>April.</i> Bonauentura de Collo Oborro, Confes. 23. <i>Septemb.</i> Gusticelmus à Castellome, Confes. 1. <i>Janij.</i> Modellus de Cusate, Confes. 7. <i>Septemb.</i> Palchali à Castello, Confes. 10. <i>Augst.</i> MORTARII, in Infubria. Cæcilia à Cognola, Virgo. 29. <i>Martij.</i> Elizabeth, Virgo. 22. <i>Maij.</i> Hypopolita à Malegnino, Virgo. 18. <i>April.</i> MONTEIRI, in territorio Tudeosi. Alphonfus Aurensis, Confes. 10. <i>April.</i> Ioannes à Basso, Confes. 28. <i>Janu.</i> MOTTÆ PHILOCASTRÆ, in territorio Nicocentensi apud Calabria.	Ludouicus Rhegnus, Confes. 28. <i>April.</i> Michael Aputensis, Confes. 5. <i>Julij.</i> MV GELLI, prope Scarpetium Hethuraz oppidum. 16. <i>Decemb.</i> Bartholomæus à Florentia, Confes. 20. <i>Decemb.</i> Benedictinus de Gauraccio, Confes. 24. <i>Novemb.</i> Ioannes à Perusia, Confes. MVLIANI, in Piceno. 25. <i>Julij.</i> Iacobus à Falerone, Confes. MVLSENI, in Germania. Hecmannus de Gerisaghen, Confes. 21. <i>Januar.</i> MVRCIÆ, in Hispania. Blasius à Villalua, Confes. 13. <i>Augst.</i> Didacus, Confes. 4. <i>Janij.</i> Violanta à Corduba. 19. <i>Maij.</i> MVRI-VALLIS, in Piceno. Albertus à Cossignano, Confes. 1. <i>Martij.</i> Matheus Severinus, Confes. 27. <i>Decemb.</i> MVSEIPONTI, in Lotharinga. Philippa à Geldria, Vidua, Regina Siciliæ. 26. <i>Februar.</i> MVTINAE. Gerardus, Confes. 25. <i>Augst.</i> MVANIS, in territorio Gratianopolitano. Iacobus Octens, Confes. 26. <i>Januar.</i>
N	
NAGANSACHI, in Iapponia. Petrus Baptista, & Martinus ab Aicensione, Franciscus Blanco, Philippus à Isäu, Gonisius Garcia, & Franciscus à Sancto Michaelo Septemdecim alij Martyres Tertiarj. Richardus de Sancta Ana, Petrus, Vincentius, Leo, & Lucius, Martyres. 10. <i>Septemb.</i> In territorio NANNETENSI. Franciscus Durdanda, & Ioannes Tissier, & Franciscus Butault, Martyres. 1. <i>Augst.</i> NARBONÆ. Electus, Confes. 6. <i>Januar.</i> NARNIÆ. Iustinus à Panigaleo, Confes. 1. <i>Decemb.</i> Marthasus Narniensis, Confes. 9. <i>Januar.</i> Marthasus Narniensis, Confes. 12. <i>Janij.</i> Petrus Asiensis, Confes. 28. <i>Janij.</i> NASI, in Sicilia. Franciscus Galatinus, Confes. 21. <i>Septemb.</i> NAVIS, in Tuscia. Andreas de Grosseito, Confes. 10. <i>Augst.</i> Anonymus, Confes. 3. <i>Augst.</i> NAZANI, in Latio. Stephanus Molina, Confes. 24. <i>Octobr.</i> NEAPOLI, in Campania. Apostolus, Confes. 17. <i>Februar.</i> Augustinus Alifisus, Confes. 4. <i>Octobr.</i> Bartholomæus Agricola, Confes. 13. <i>Martij.</i> Dauid, Confes. 4. <i>Augst.</i> Donatus, Confes. 29. <i>Martij.</i> Iacobus à Marchia, Confes. 28. <i>Novemb.</i> Ioannes-Angelus de Cingulo, Confes. 26. <i>April.</i> Ioannes Baptista Pufurienis, Confes. 7. <i>Novemb.</i> Ioannes	

FRANCISCANI ORDINIS.

Ioannes Illyricus, Confess. 24. Iunij.
 Magdalena à Constatino, Tertiaris. 26. Maii.
 Maria longa, à Abbasia. 11. Decemb.
 Philippus de Aqueris, Confess. 18. Maij.
 Sancti Regina, Vidua. 28. Iulij.
 Vicentius à Fabriano, Confess. 6. Maij.
NEMAVSI, in Gallia Narbonensi.
 Balthasar à Prato,
 Ioannes Chaluctus,
 Guillelmus Scofo, &
 Ioannes Lantret, Martyres. 13. Novemb.
NEETI, in Sicilia.
 Dominicus Melitenis, Confess. 1. Februar.
 Apud **NETINOS**, ibid.
 Antonius Niger, Confess. 14. Martij.
 Confadius, Confess. 19. Februar.
NICOSIÆ, in Cypro.
 Henricus Rex, Confess. 17. Septemb.
NICOXIÆ, in Sicilia.
 Dominicus à Cahaba, Confess. 27. Decemb.
 In **NIGRO PONTE**.
 Petrus, Confess. 9. Octobr.
NIORTII, io Pictania.
 Ruello, Martyr. 7. Iunij.
NOLÆ, in Campania.
 Reginaldus ab Vrstantia, Confess. 5. Iunij.
 Apud **NONTRONIVM** Aquitanorum oppidum.
 Mattheus Monfaldinus,
 Ioannes Borferianus, &
 Ioannes Broferianus, Martyres. 16. April.
NOVARIÆ.
 Concordia, Virgo. 1. Augujt.
 Margarita Tormella, Virgo. 13. Augujt.
NOVESII, in Germania.
 Nicolaus, Confess. 12. April.
NOVOCOMI.
 Vincentius à Como, Confess. 11. Novemb.
NOZORETI, io Sequanis.
 Anonymus, Confess. 12. Iulij.
NVCRIÆ Sarracenorum.
 Angelus Speculo, Confess. 28. Augujt.
NVCRIÆ, in Vmbria.
 Bartholomæus de Bassama, Confess. 30. Augujt.
NVGAROLI, in Aquitania.
 Ioannes à Lana, &
 Ioannes Vanghus, Martyres. 17. Septemb.
NVMANTIÆ, in Hispania Tarraconensi.
 Alphonsus à Nabroda, Confess. 27. Decemb.
 Ioannes Tozalus, Confess. 7. Iunij.
NVMIDLÆ NOVÆ, in Africa.
 Raymundus Lullus, Martyr. 26. Martij.
NVRSIÆ, in Vmbria.
 Antonius, Confess. 10. Maij.
 Ioannes Nervius, Confess. 9. Novemb.
 Ioannucius de Valle-terrena, Confess. 25. Ianuar.
 Lucia, Virgo. 12. Ianuar.
 Onophrius Sarracenus, Confess. 26. Februar.
 Onophrius Seggianus, Confess. 23. Septemb.
NVSSIÆ, in territorio Colonienfi.
 Eleodus, Confess. 8. Septemb.

O

OCCANIÆ, in territorio Toletano.
 Alphonsus Borroxius, Confess. 16. Iulij.
 Maximus, Confess. 21. Ianuar.

OCRE, in Apulia.
 Ambrosius à Pepulo, Confess. 24. Maij.
 Bernardinus à Foffa, Confess. 29. Novemb.
 Timotheus à Monticaco, Confess. 22. Novemb.
OCTODVRI, in Castella veteri.
 Maria à Torribus, Virgo, Abbasia. 9. Septemb.
 Apud **OLIVAM**, in Castella.
 Alphonfus à Velasco, Confess. 30. Decemb.
OLOMVCZII, in Motavia.
 Ioannes à Misna, Confessor. 21. Novemb.
OMVRE, in Iapponio.
 Petrus ab Abusione, Martyr. 22. Maij.
ORAPESSÆ, in territorio Abulensi.
 Didacus de Abusio, Confess. 18. Augujt.
 Franciscus à Galisco, Confess. 19. Martij.
 Hieronymus de Yeluis, Confess. 16. April.
 Ioannes de Alcazari, Confess. 18. Iulij.
 Maria à Toletò, Virgo. 8. Iunij.
 Petrus à Noriega, Confess. 24. Novemb.
ORBAE, in Sabaudia.
 Ludovica, Vidua. 7. Augujt.
 Philippina Chalonia, Virgo. 31. Maij.
 In partibus **ORIENTIS**.
 Duo Anonymi Martyres. 7. Augujt.
 Antonius de Rosatis, Martyr. 24. Februar.
 Franciscus Triaultus, Confess. 24. Septemb.
 Guillelmus, Martyr. 12. Novemb.
 Hugo à Pancera, Confess. 5. Martij.
 In **ORIENTE**, in Medorum Imperio.
 Iacobus de Florentia, Episcopus & Martyr. 20. April.
ORIHVELÆ in Hispania.
 Bartholomæus à Sancta Marina, Confess. 15. Decemb.
 Mattheus de Valencia, Confess. 24. Septemb.
 Apud Regnum **ORMVZIANVM**, in India Orientali.
 Fernandus, Episcopus Goanus, 26. April.
ORNANI, in Corsica.
 Iacognitus, Confess. 28. Iunij.
ORTENSII, in Aquitania.
 Bertrandus à Laxaroba, Martyr. 17. Octobr.
ORTONAE, in Aprutio.
 Blasius Aquilanus, Confess. 27. Iunij.
 Laurentius de Villa-magna, Confess. 6. Iunij.
OSCAE, in Hispania Tarraconensi.
 Ludovicus Bertranus, Confess. 21. Februar.
OSORMI, in Chuleni Indix Peruana Regione.
 Duo Anonymi, Martyres. 26. Decemb.

OSSEMII, in Germania.
 Ioannes, Confess. 19. Februar.
OVETI ASTVRVM.
 Alphonsus à Palenzuela, Episcopus. 19. Septemb.
 Petrus Compater, Confess. 15. Iunij.
OXONII, in Anglia.
 Angelus Pisanus, Confess. 13. Martij.
 Ioannes Anglicus, Confess. 14. Martij.

P

PALEI prope Pratum io Tofcia.
 Angelus de Florentia, Confess. 29. Septemb.
 Bernardus Echelus, Confess. 7. Septemb.
PALENTIÆ.
 Alphonfus à Spina, Confess. 24. Iulij.
 Blanca Henniquex, Virgo. 5. Maii.
 Catharina Tortolea, Virgo. 2. Martij.
 Franciscus à Fraximeto, Confess. 18. Iulij.
 Ioannes à Vize, Confess. 29. Septemb.

INDEX TOPOGRAPHICVS

Ludouicus Villalobos, Virgo.	11. Februar.	Ioannes à Sanctis, Confess.	30. Iulij.
Ludouicus Salmanticensis, Confess.	25. Decemb.	Thomas à Sancto Francisco, Confess.	20. Augusti.
In PALESTINA.		PERONAE, in territorio Nouiodunensi.	
Adamus, Confess.	25. Octob.	Anonymus, Confess.	16. Octob.
S. Anna, Vidua.	26. Iulij.	PERPINIANI:	
Conradus de Allis, Martyr.	3. Decemb.	Paulus, Martyr.	22. Ianuar.
Septem Martyres.	17. Ianuar.	PERVSTAE.	
In Villa PALHAES ad Tagum Portugaliz fluum.		AEgidius, Aflisias, Confess.	23. April.
Martinus à Sancta Maria, Confess.	17. Iulij.	Bartholomzus ab Apona, Confess.	12. Augusti.
PALMÆ, in territorio Cordubensi.		Benedictus Camers,	
Anna Morales, Virgo.	18. Nouemb.	Antonius Todertinus, &	
Barnabas, Confess.	27. Decemb.	Bartholomzus de Aiano, Confessores.	22. Decemb.
Catharina à Rogibus, Virgo.	5. Septemb.	Bernardinus à Gualdo, Confess.	24. Septemb.
Leonora à Sancto Francisco, Virgo.	4. Decemb.	Henricus, Confess.	13. Martij.
Maria de Iesu, Virgo.	17. April.	Lucia Petri à Fulgineo, Virgo, Abbatisa,	9. Decemb.
Maria à Iesu, Virgo.	23. May.	Ludouicus Teutonicus, Confess.	15. Decemb.
Maria ab Incarnatione, Virgo.	11. Iulij.	Nicolaus Aflisias, Confess.	16. Ianij.
Additionibus.		Ruffinus à Sancto Vaso, Confess.	15. Augusti.
Maria à Porto-Carriero, Virgo.	22. Ianij.	Sensus, Confess.	17. Septemb.
Maria à Sancto Francisco, Virgo.	12. April.	Ventura, Confess.	28. Augusti.
PALMÆ, in Canaria.		Apud PESCIOTTAM, Regni Neapolitani oppidom.	
Ioannes à Via, Confess.	12. Augusti.	Franciscus à Peleclota, Confess.	7. Decemb.
PANORMI, in Sicilia.		PETROCHII in Hispania.	
Benedictus, cognomento Niger, Confess.	25. Ianuar.	Franciscus à Zamorra, Confess.	11. Martij.
Benignus Romanus, Confess.	26. Martij.	Ioannes, Confess.	13. Nouemb.
Clara à Catana, Vidua.	19. April.	PHANI AFRICANI, in Aquitania.	
Elisabeth, Virgo.	16. Martij.	Guillelmus, Confess.	29. Ianuar.
Franciscus à Calabria, Confess., Tertiarus	22. Decemb.	Apud PHILIPPINAS Insulas.	
Hieronyma à Messina, Vidua.	2. Martij.	Ruffinus à Sperança, Confess.	5. Octob.
Ioannes à Bucis, Confess.	8. Augusti.	PHILO-CASTRI, in territorio Nicoteriensi.	
Matheus ab Agrigento, Episcopus.	8. Octob.	Iuniperus à Campo, Confess.	31. Decemb.
Vincencius à Nicosis, Confess.	20. Decemb.	In PHOCENSI, Galliz prouincia.	
PAPIÆ.		Raymundus Gaudredus, Confess.	18. Ianij.
Bernardinus Tomitanus, Felitrensis, Confess.	29. Septemb.	In PICOENNO.	
In PARAGVAYO apud Indiam Occiduam, circa fluum de Platara.		Angelus à Typherno, Confess.	22. Martij.
Alphonfus à S. Bonauentura, Confess.	6. Decemb.	Benedicta Anconensis, Vidua.	9. Ianuar.
Ludouicus de Bolagnis, Confess.	6. Decemb.	Conradus Spoletanus, Confess.	19. Martij.
PARISIIS, vide in LVTETIA sup.		Gerardus à Florentia, Confess.	15. Iulij.
Alexander Alenfis, Confess.	20. Octob.	Galzenus Pisanus, Confess.	2. Martij.
S. Elzearius, Confess., Tertiarus.	27. Septemb.	Iacobus Auximatus, Confess.	5. Iulij.
Nicolaus Lyranus, Confess.	23. Octob.	Iacobus à Massa, Confess.	5. Decemb.
PASQVARIJ apud Mechloacanicum, Indiz Occidentaliz Regnum.		Ioannes de Monte Sanctæ Mariæ Confess.	
Martinus à Iesu, Confess.	25. Septemb.	23. Septemb.	
PATAVII.		Iulianus à Fabriano, Confess.	26. Iulij.
S. Antonius Lufitanus, Confess.	13. Ianij.	Laurentius à Camerino, Confess.	2. Decemb.
PATAVII.		Lucas Afcularus, Confess.	2. Octob.
Olaus S. Antonij Lufitanij.	20. Ianij.	Lucidus, Confess.	10. April.
Translatio S. Antonij, Confess.	15. Februar.	Matheus à Montone, Confess.	15. Ianij.
Fidentius, Confess.	31. Ianuar.	Matheus à Rubiano, Confess.	4. Iulij.
Locas, Confess.	17. Februar.	Maximus Zanzalinus, Confess.	2. Septemb.
PENÆ, in Aprutio.		Nicolaus à Franca, Confess.	20. Februar.
Ægidius Anglanus, Confess.	6. Decemb.	Petrus à Macerata, Confess.	29. Octob.
Franciscus Pennensis, Confess.	2. Nouemb.	Petrus à Monte Vimo, Confess.	25. Februar.
PENNAE BILIORVM, in Piceno.		Raymundus, Confess.	21. Ianij.
Paulus Clodiensis, Confess.	12. Decemb.	Richardus, Episcopus, Tertiarus.	7. Augusti.
Apud oppidum de PENNA Sancti Ioannis.		Ricardus à Mutta, Confess.	7. Februar.
Ioannes de Penna, s.	8. April.	PICTAVIS.	
PENNAE SAUCI Martini in Piceno.		Gualterus Piclauens, Episcopus.	22. Ianuar.
Gratianus, Confess.	30. Martij.	Simon, Confess.	6. Februar.
PENNAFELII, in territorio Palentino.		PICI in Castella veteri.	
Petrus à Villaescroto, Confess.	18. Decemb.	Christophorus Brauus, Confess.	26. April.
PENNERANDAË in territorio Salmantino.		PILEI, prope Anagninam.	
Didacus à Sazedo, Confess.	21. Septemb.	Andreas, Confess.	1. Februar.
		PINCISI, in Castella.	
		Antonius à Gumara, Episcopus.	24. Octob.
		Beatus Hermosilla, Virgo.	2. Martij.
		Franciscus à Vara, Confess.	20. Augusti.

FRANCISCANI ORDINIS.

Hieronymus Olimarius, Confess.	19. <i>Augst.</i>	Ioannes Najarretus, Confess.	14. <i>Octobr.</i>
Ioannes à Sancta Cruce, Confess.	16. <i>Iulij.</i>	POPVLÆ DE ANGELIS , in	
Petrus à Sancto Jo, Confess.	7. <i>April.</i>	India Occidua.	
PINI, in Corsica Insula.		Didacos Olartes, Confess.	18. <i>Septemb.</i>
Bernardinus à Praueli-Balanis, Conf. ff.	6. <i>Decemb.</i>	Franciscus de Villabar, Confess.	31. <i>Martij.</i>
PINI-OLIVÆ, in Regno Valentiz.		Ioannes de Alameda, Confess.	15. <i>Decemb.</i>
Triflanus à Penacosa, Confess.	30. <i>Decemb.</i>	Ioannes de Beiri, Confess.	27. <i>Augst.</i>
PIPERNI, in territorio Tarrachensis.		Martinus à Sacramento, Episcopus.	30. <i>Augst.</i>
Leonardus à Fulgineo, Confess.	10. <i>Februar.</i>	Melchior à Benenento, Confess.	10. <i>Octob.</i>
PISAVRI, in Piceno.		Michael à Turro-Ionzillo, Confess.	12. <i>Septemb.</i>
Anastasius Modiolanensis, Confess.	7. <i>Octob.</i>	Rodericus Beneuerus, Confess.	11. <i>Decemb.</i>
Eugenia-Felix, Virgo, Abbatissa.	10. <i>Decemb.</i>	Apud civitatem PORTVENSEM, in Lusitania.	
Felix à Mediolano, Virgo, Abbatissa.	30. <i>Septemb.</i>	Elizabeth ab Annuntiatione, Virgo, Abbatissa.	23. <i>Martij.</i>
Francaica à Fano, Virgo.	30. <i>Ianuar.</i>	POSNANIÆ , in Polonia.	
Franciscus Ochus, Confess. Tertiarius.	4. <i>Augst.</i>	Michael Cantor, Confess.	11. <i>Augst.</i>
Michaelina, Vidua, Tertiaria.	19. <i>Iunij.</i>	Nicolaus à à Collicio, Confess.	9. <i>Octob.</i>
Seraphina à Columa, Vidua, Abbatissa.	8. <i>Septemb.</i>	POTOCIÆ, in Lithuania.	
Syza, Tertiaria.	31. <i>Decemb.</i>	Martyres quaque.	21. <i>Martij.</i>
PISIS, in Tuscis.		POTOSI, in Petuano Regno.	
Antonius à Sancto Ioanne, Confess.	29. <i>Martij.</i>	Gaspardus à Valle-uir di, Confess.	1. <i>Martij.</i>
Bartholomæus P'anus, Confess.	4. <i>Novemb.</i>	PRAGÆ, in Bohemia.	
PISTORII, in Tuscis.		Agnes, Virgo.	6. <i>Martij.</i>
Alexander Veronenis, Confess.	10. <i>Decemb.</i>	Martyres. 14.	10. <i>Februar.</i>
Georgius Græcus, Confess.	19. <i>Decemb.</i>	PRATI, in Hechruvia.	
PISTIÆ, 10 valle Spolertana.		Vberinus à Sancto Cassiano, Confess.	13. <i>Iunij.</i>
Ioannes de Vallibus, Confess.	7. <i>Ianuar.</i>	PRINCILAVIÆ, in Bohemia.	
PLACENTIÆ, in Hispania.		Gerardus, Confess.	8. <i>Novemb.</i>
Ioannes à Belusio, Confess.	29. <i>Martij.</i>	PROCENII, in Latio.	
PLACENTIÆ, in Italia.		Thobias, Confess.	17. <i>Novemb.</i>
Baptista, Virgo, Tertiaria.	5. <i>Septemb.</i>	In PRVSCIA.	
Franciscus Myronis, Confess.	29. <i>Iulij.</i>	Conradus, &	
Marcus à Bonoma, Confess.	27. <i>Martij.</i>	Voilaus, Martyres.	1. <i>Novemb.</i>
In PLAIA oppido Insule Tertiz, Lusitaniz.		PTOLEMAIDE, in Palzistina.	
Catharina de Orudis, Virgo.	26. <i>Iunij.</i>	74. Clarisse Virgines, &	
In India Occidentali ad PLATAM Fluviorem.		50. Fratres Minores, Martyres.	18. <i>Martij.</i>
Ioannes Bernardus, Martyr.	1. <i>Iunij.</i>	Maria Caldeona, Virgo, Abbatissa.	27. <i>Martij.</i>
PLATÆÆ, i. Sicilia.		PVPIII, in Tuscis.	
Anonyma, Tertiaria.	7. <i>Februar.</i>	Iacobus Barletanus, Confess.	26. <i>Octob.</i>
Guillelmus à Catalagrone, Confess.	11. <i>Decemb.</i>	PVTEOLIS, in Campania.	
Ludovicus à Catalagrose.	31. <i>Iulij.</i>	Bernardus Petrusinus, Confess.	29. <i>Iulij.</i>
Margareta Calazabetta, Virgo.	7. <i>Martij.</i>		
Thomas à Catalagrone, Confess.	5. <i>Februar.</i>	Q	
PLICI, in territorio Coocheosi.		IN QVADRO BABILONIÆ.	
Georgius, Confess.	5. <i>Februar.</i>	Ioannes à Monte-Polizano, Martyr.	15. <i>April.</i>
Iuriperus, Confess.	7. <i>Decemb.</i>	QVAVHNAOACII , in India Occidua,	
Sebastianus à Casis, Confess.	12. <i>Martij.</i>	versus Mexicum.	
Apud PODIVM - BONITIVM,		Ferdinandus à Leius, Confess.	11. <i>Octobr.</i>
in Tuscis.		Franciscus Simbron, Confess.	19. <i>April.</i>
Bartholomæus à Colle, Confess.	15. <i>Martij.</i>	Apud QVEPIANOS, Indiz Occidentalis.	
Bona, Vidua, Tertiaria.	5. <i>Augst.</i>	Ioannes Piazarus, Martyr.	5. <i>Ianuar.</i>
Franciscus à Sancto Stephano, Confessor.	27. <i>Iulij.</i>		
Lucefius à Sancto Callano, Confess.	26. <i>April.</i>	R	
Marcus à Cortona, Confess.	16. <i>Februar.</i>	RAGVSII.	
PODII VELAVNORVM.		Euangelista à Peruiso, Confess.	5. <i>Augst.</i>
Antonius, Confess.	31. <i>Decemb.</i>	RAMÆ, in Buina Argentinensi.	
POLÆ, in Neustria.		Martyres sex.	21. <i>April.</i>
Otho, Confess.	17. <i>Decemb.</i>	In Aquitania propè RAPISTANVM.	
POLINIACI, in territorio Vesuntino.		Antonius de Turno, &	
Claudia à Corceyo, Virgo, Abbatissa.	8. <i>Augst.</i>	Gerardus Bonetus, Martyr.	20. <i>Martij.</i>
POLITHI, in territorio Cephalidensi.		RATISPONÆ, in Banaria.	
Gandalphus, Confess.	17. <i>Septemb.</i>	Bartholdus, Confess.	12. <i>Decemb.</i>
Apud PONTIS A R A M, Vilezini oppidum.		Dioeces. Rothomagensis.	
Ioannes Coignetus, Confess.	1. <i>Martij.</i>		
In Portugalia, apud PONTEM LIMÆ.			
Saluator, Confess.	26. <i>Decemb.</i>		
PONTIS-VEDRI, in territorio Compostellano.			

FRANCISCANI ORDINIS.

Joannes Grufon, & Dominicus Godardus, Martyres. Joannes Sylveſter, Confeſ. Stephanus à Baeguello, Martyr.	24. Martij. 6. Decembr. 12. April.	Apud S. SEBASTIANI oppidum, in Gemeſi Canarie Inſula.	
SAGVNTI, in Hiſpania. Anonymus, Confeſ.	29. Julij.	Didacus Mugnobus, Gumel, & Antonius à Sancta Maria, Martyres.	30. Auguſt. Apud SAN-SEVERINVM oppidum in Apulia. Angelus ab Iſchitella, Confeſ. Antonius de Ripa, Confeſ. Bernardinus à Poſtina, Confeſ. Franciſcus à Codina, Confeſ. Iacobus à Turrebora, Confeſ. Ioannes Baptiſta, Confeſ.
SALICETI, in Caſtella. Didacus à Barrhona, Confeſ. Matheus Sanctoarcizij, Confeſſ. Petrus à Gamarra, Confeſ. Petrus à Paſtrana, Confeſ.	3. Februar. 12. Martij. 30. Julij 7. Octobr.	SAN-SEVERINI, in Piceno. Peregrinus à Falerone, Confeſſ. Bentuola, Confeſſ.	18. Auguſt. 7. Novemb. 27. Julij. 23. Martij. 20. Octobr. 13. Decembr. 30. Julij.
Apud SALINAS Superiores Boſne Argentine. Petrus Solutrus, Confeſ.	18. Octobr.	SANGRI, in territorio Trientino. Franciſcus à Ripa, Confeſſ. Petrus de Ferrazano, Confeſſ.	5. Septemb. 18. Februar. 7. Septemb. 13. Decembr.
SALMANTICÆ. Agnes Salmanticens. Virgo. Anna-Maria à Sancto Iolepho, Virgo. Antonius Sagantinus, Confeſſ. Didacus Lugensis, Confeſ. Ioannes Hortolanus, Confeſ. Maria Suarez, Vidua. Petrus à Carnone, Confeſ.	1. Julij. 14. Martij. 21. Martij. 10. Novemb. 21. Ianuar. 1. Martij. 8. Septemb.	SANTARENI, in territorio Vlyſſiponenſi. Elizabeth à S. Hieronymo, Virgo. Helena à Sancto Antonio, Virgo. Maria à Plagus, Virgo.	28. Novemb. 18. Novemb. 13. Julij.
SALMASTRO PERSIDIS. Antonius, & Aldo brandinus, Martyres. Guillelmus Anglicus, Martyr.	13. Decembr. 23. Ianuar.	Apud SANTONAS, in Galba. Franciſcus Mirambellus, Martyr.	6. Octobr.
SALMVRII, in territorio Andegauenſi. Guillelmus Cunthuius, Martyr.	19. Decembr.	In vrbe SARAI, Tartarocum. Anonymus Martyres. Stephanus Hungarus, Martyr.	20. Decembr. 22. April.
SALVE-TERRÆ, in Hiſpania. Michael ab Angelis, Confeſſ.	3. Decembr.	SARINIENÆ, in Aitragonia. Michael Motonus, Confeſſ.	17. Februar.
SANDECIÆ, in Polonia. Iolanta, Vidua. Kunegundis, Virgo, Vidua, Regina. In Aprutio, iuxta urbem SANCTI ANGELI. Seraphinus Theathusius, Confeſ.	23. April. 15. Septemb.	SARTIANI, in Tuſcia. Angelus à Ciuitella, & Ioannes Riccius, Confeſſ.	19. Septemb.
In Tuſcia, apud oppidum SANCTI ANGELI da Vena. Liberatus, Confeſ.	26. Auguſt.	In SAXONIA. Elochus, Confeſſ. Elechus, Confeſſ. Iordanus, Confeſ. Plures Martyres.	25. Februar. 2. Decembr. 7. Novemb. 14. Martij.
In Apulia, propè SAN-BONVM. Franciſcus de Oratino, Confeſ.	6. Septemb.	SCALONÆ, in Caſtella. Antonia Pachiera, Virgo. Franciſca Guafcina, Virgo. Franciſca Pachica, Virgo. Ioanna Pachica, Virgo. Seraphinus, Confeſſ.	10. Maij. 17. Ianuar. 29. Martij. 19. April. 26. Novemb.
Apud oppidum SANCTI CLEMENTIS, in territorio Conchenſi. Didacus à Sancta Maria, Confeſ.	25. Decembr.	SCAPETIANI, in territorio Steugallienſi. Bonaventura Rhegiensis, Confeſſ. Eufebius Anconitanus, Confeſſ.	7. Septemb. 11. Ianuar.
SAN-GENESII, in Piceno. Marinus à Sancta Victoria, Confeſ.	9. Novemb.	SCARIS, in Gothia. Algothus, Confeſ.	19. Auguſt.
Apud SANCTAM ILLVMINATAM in agro Tudertino. Ioannes ab Auellino, Confeſſ. Ioannes Tentialbens, Confeſ.	2. Julij. 9. Maij.	SCARLINI, in Tuſcia. Antonius Senenſis, Confeſ. Petrus-Antonius à Cortona, Confeſ. Polydorus Romanus, Confeſ.	10. Ianuar. 26. Ianuar. 3. Martij.
In Aquitania, propè SANTI MACHARII oppidum. Bernardus à Turga, Bernardus Boeninus, Bernardus Dalanous, & Bernardus Geneſius, Martyres.	28. Septemb.	SCOTANETI prope Montem-Barochum in Piceno, Sanctus, Confeſ.	6. Auguſt.
Apud SANCTVM MARCVM in Calabria. Franciſcus San-Marcianus, Confeſ.	22. Septemb.	In SCOTIA. Hieronymus Lindſayus, Confeſ. Robertus Creuthius, Confeſ. Robertus Steuardus, Confeſ.	14. Septemb. 15. Decembr. 27. Maij.
In Piceno apud S. MARINI oppidum. Dominicus, Confeſ.	27. Ianuar.	SEGOBIÆ, in Hiſpania Tarraconenſi. Antonius à Sancta Mana, Confeſſ. Elizabeth Peralta, Virgo, Tertiar. Ioannes à Soto, Confeſ. Ioanna Lopetia, Virgo. Maria Pennaloſa, Virgo. Maria à Sancto Spiritu, Virgo.	28. Julij. 3. Iulij. 6. Martij. 26. Martij. 30. April. 3. Ianuar.
In territorio Larnenſi, propè oppidum SANCTI MARINI, in Apulia. Angelus de Slauis, Confeſſ. Petrus, Confeſ.	7. Septemb. 1. Julij.	SEGOBRICÆ. Petrus à Villa-notus, Confeſſ.	2. Februar.
Apud SAN-MILIANVM Aquitanorum oppidum. Mathurinus de Puleho viſu, Martyr.	31. Auguſt.		
Apud S. NOCIVM, in Calabria. Matheus Citaribus, Confeſſ. Apud S. ROMVLVM, Liguria oppidum. Balthazar à Vigone, Confeſſ.	13. Julij. 17. Julij.		

INDEX TOPOGRAPHICVS

In Hethracia iuxta SENAM LONGAM.		
Marcus Pecocarius, Confess.	31. Iulij.	Cherubinus à Ciustella, Martyr.
SENIS, in Tuscia.		12. Maij.
Ioannes Rifcorus, Confess.	15. Februar.	S. V R R I G I I, in Purgandia.
Mea, Tertiana.	25. Decemb.	Maria à Corbyz, Virgo, Abbatissa
Petrus Teclanus, Confess. Tertiaris.	4. Decemb.	8. Maii.
Apud SEPTEMPEDANOS in Piceno.		SY R A C V S I S.
Paulus à Lestaro, Confess.	2. Martij.	Geruasius Hymenensis, Confess.
SERGNII, in Apulia.		4. Iannar.
Angolus Stocrens, Confess. Tertuaris.	29. Iulij.	Ioannes, Confess.
Bernardinos à Riou-Nigro, Confess.	21. Septemb.	18. Nouemb.
SERRÆ-PETRONVM Catesinens. Dioces.		In SYRIA.
Ioannes de Martello, Confess.	18. Februar.	Duo Anonymi, Confess.
SETABIS, in territorio Valentino Hispanico.		Anonymum duo Martyres.
Blasius à Canetta, Confess.	31. Martij.	31. Iannar.
Petrus Nierus, Confess.	16. Iulij.	Ioannes Neopolitanus, Diaconus, Martyr.
SEZANII, in territorio Trecens.		12. Iulij.
Julianus Formens, Confess.	18. Martij.	
In SIGILIA.		
Antonius à Catalgirono, Confess.	8. Martij.	
Bartholegus à Montalano, Confess.	27. Martij.	
Bonanentura ab Agrigento, Confess.	16. Octob.	
Eustochium, Vidua, Tertiana.	27. Octob.	
Innocentius à Sancta Lucia, Confess.	9. Februar.	
Plures Martyres.	2. April.	
Paulus à Palanolo, Confess.	21. Octob.	
SIGNIÆ, prope Florentiam.		
Ioanna Signensis.	23. April.	
SINSONZÆ Mechioacanoctum in India Occidentali Agoufuz.		
Martinus Gilbertus, Confess.	3. Octob.	
Petrus à Garrobalus, Confess.	19. Iulij.	
In Piceno apud SIROLVM Anconit. Dioces.		
Petrus à Montuculo, Confess.	19. Februar.	
SLVSÆ in Flandria.		
Ioannes Pennemans, Martyr.	24. Iulij.	
SPIRÆ, in Gallia Belgica.		
Colinus, Confess.	10. Decemb.	
Ioannes Spirensis, Confess.	30. Iulij.	
SPOLETTI.		
Antonius Tegrinus, Confess.	15. Maij.	
Bonzentata à Monte Regali, Confess.	10. Auguj.	
Demetrius Infuber, Confess.	22. April.	
Franciscus Papsensis, Confess.	16. Auguj.	
Gregorius, Confess.	19. Octob.	
Simon à Collano, Confess.	1. Nouemb.	
Theobaldus, Confess.	30. Iulij.	
STAMNI in Ragusio.		
Andreas à Sardinia, Confess.	9. April.	
Ioannes ab Anglia, Confess.	8. Iulij.	
STAMPIS, in territorio Senonens.		
Ludouicus de Plaza, Martyr.	19. Iulij.	
STELLÆ in Aquitania.		
Petrus Romerus, &		
Ioannes Lazeanus, Confess.	26. Iulij.	
In Valle STIGNANA, in Apulia.		
Ludouicus à Croneto, Confess.	6. Februar.	
STRIGONII in Hungaria.		
Ægidius, Confess.	12. Martij.	
Gallus, Confess.	18. Octob.	
STVRNIS, in Calabria.		
Hiononymus à Mesoraca, Confess.	6. Auguj.	
SVFFIANI in Piceno.		
Incognitus, Confess.	6. Septemb.	
SVLMONE, in Peligola.		
Antonius Solmonensis, Confess.	15. Octob.	
Philippus Aquilanus, Confess.	4. Maii.	
SVRRENTI in Piceno.		
T		
TALABRICÆ, in territorio Toletano.		
Franciscus à Regibus, Confess.	31. Decemb.	
Ioannes à Spinala, Confess.	25. Februar.	
Nicolans à Conceptione, Confess.	21. Nouemb.	
TALLÆ in Corsica Insula.		
Italianus à Bonifacio, Confess.	30. Decemb.	
TAMPRICI, in Panuco apud Indiam Occiduum.		
Andreas de Olmos, Confess.	8. Auguj.	
TANLAI, in territorio Lingonens.		
Nicolans Gallerus, Confess.	9. Decemb.	
TARASCI, in Gallia Narbonens.		
S. Martha, Virgo.	29. Iulij.	
TARBIAE in Gallia.		
Dominicus Bealdus, Martyr.	14. Decemb.	
TAREGVA TI, in Mechioacanoctum India Occidentalis Regno.		
Iacobus à Dania, Confess.	29. Octob.	
Ioannes à Sancto Michaelæ, Confess.	3. Martij.	
TARNOVIÆ in Polonia.		
Victorius, Diaconus, Confess.	9. Iulij.	
TARVISII.		
Galerius, Episcopus, Tertiaris.	24. Auguj.	
TAVRI, in territorio Zamorrensi.		
Didacus à Solorzano, Confess.	24. Decemb.	
Franciscus de Villamstar, Confess.	4. Iulij.	
Stephanus Corinus, Confess.	22. Februar.	
TAVRINI, in Gallia Trans-Alpina.		
Laurentius, Confess.	20. Martij.	
TAVROMINII, in Sicilia.		
Cherubinus Meslavenis, Confess.	8. Iannar.	
TEIGMOLAGII, in territorio Rossens.		
Martianus, Confess.	31. Decemb.	
TENEREMVNDÆ, in Belgia.		
Archangelus Scotus, Confess.	2. Auguj.	
TETZCVCI, in India Occidentali territorio Mexicani.		
Ioannes de Aora, Confess.	18. Iulij.	
Ioannes à Ripa, Confess.	25. Iulij.	
Michael de Garroillas, Confess.	15. Iulij.	
In TEVTONIA.		
Iurta, Virgo.	19. Martij.	
In India apud THAMNAM Sarractenorum urbem.		
Thomas,		
Iacobus,		
Petrus,		
Demetrius, Martyres.		12. April.
Apud THEATEM Marractenorum oppodum in Aprutio.		
Baptista à Caniano, Confess.	15. Iulij.	
Bartholomæus à Fabiano, Confess.	9. Nouemb.	
Damianus à Ripa, Confess.	18. Nouemb.	
Dominicus Gensensis, Confess.	8. Decemb.	
Marcus		

FRANCISCANI ORDINIS.

Marcus Beatinus, Confess.	2. Novemb.	Ioannes Henriquez, Confess.	22. Maii
THENIS in Brabantia,		In territorio TRIDENTINO.	
Thomas à Beringhem, Martyr.	7. Augusti.	Frodebalus, Confes.	7. Septemb.
TIBVRI.		TRIOCLÆ, in Sicilia.	
Euangelista à Sublaco, Virgo.	27. Iulij.	Guillelmus à Vintimilio, Confes.	1. Ianuar.
TIFERNI, in Vmbria,		Paulus à Randatio, Confes.	27. Iulij.
Iacobus, Confes.	17. Septemb.	Apud TVCHPANICVM XALISCORVM	
Leonardus, Confes.	11. Ianuj.	in India Occidua oppidum.	
Paulus Afflicus, Confes.	7. Septemb.	Ioannes à Cruce, Confes.	6. Iulij
TLACV BÆ, in territorio Mexicano.		T VDEL AE, in Nauarra.	
Ioannes Flores, Confes.	17. Maij.	Gerardinus, Confes.	11. Ianuj
Ioannes Foresius, idem.		TV DERTI, lo Vmbria.	
TLAMANALCI, in India Occidentali.		Guillelmus Coronatus, Confes.	3. Ianuar.
Martinus à Valentia, Confes.	31. Augusti.	Iacobonus Tudertinus, Confes.	25. Decemb.
TOLETI.		Petrus à Galliendo, Confes.	18. Augusti.
Alphonfus, Confes.	31. Decemb.	Rogerus, Confes.	5. Ianuar.
Anconius Burgenfis, Confes.	28. Ianuar.	Apud TVLANTZINGVM, Mexicani	
Alphonfus à Zamora, Confes.	16. Septemb.	territorii oppidum.	
Bartholomæus à Sancta Anna, Confes.	18. Decemb.	Ferdinandus Bassiacus, Confes.	14. Septemb.
Beatrix à Sylua, Virgo.	16. Augusti.	TV L LAE, in India Occidentali.	
Deodatus, Confes.	19. Novemb.	Christophorus à Zamora, Confes.	16. Martij
Didacus à Luminibus, Confes.	11. Augusti.	Petrus de Castello, Confes.	5. Novemb.
Franciscus de Monterolo, Confes.	19. Decemb.	TVLLVCÆ, in territorio Mexicano.	
Franciscus à Montilla, Confes.	31. Decemb.	Andreas A Castro, Confes.	14. Decemb.
Franciscus à Sancta Lucia, Confes.	13. Decemb.	TVRGONAE, in Germana inferiori.	
Franciscus à Sancto Iosepho, Confes.	2. Augusti.	Hafius, Confes.	15. Novemb.
Franciscus de Yssep, Confes.	19. Octobr.	TVRRI-LACVNÆ, in Castella.	
Hermes, Confes.	11. Maij.	Didacus à Stunica, Confes.	7. Decemb.
Ioachim à Vallalopo, Confes.	16. April.	Franciscus Ortelus, Confes.	24. Martij.
Ioanna Roderica, Vidua.	6. Ianuar.	TVRRI-LAVRETANÆ, in territorio	
Ioseph de Roca-verri, Confes.	11. Decemb.	Hispalensi	
Maria Gonfalu, Virgo, Tertiaria.	29. Augusti.	TVRRI-BVS-NOVIS, in Lusitania.	
Maria Suarez à Tolgo, Vidua, Abbatissa.	5. Iulij.	TV R RING AE, in Perside.	
Martinus à Iesu, Confes.	8. Decemb.	Gentilis à Matelica, Martyr.	5. Septemb.
Martinus Ruizus, Confes.	25. Augusti.	TVRONIS.	
Melchor ab Herba, Confes.	1. April.	Elys de Bourdeilla, Archiepiscopus & Cardinalis.	5. Iulij.
Michael de Buslo, Confes.	27. Novemb.	Maria de Sillè.	28. Martij.
TOLOSÆ.		TVSCANELLÆ, in Heithracia.	
Melchior Flaminus, Confes.	17. Martij.	Guillelmus à Cordella, Confes.	23. Februar.
Michael Mogottus, Confes.	14. Februar.	In TVSCIA.	
Oliuerus Maillardus, Confes.	21. Iulij.	Alberus, Confes. Tertiarius.	25. Novemb.
Apud Monasterium TORDESYPILLARIVM,		Andreas de Plano, Confes.	20. Martij.
in territorio Patentino.		Anonyma, Virgo.	25. Decemb.
Alphonfus, Confes.	25. Novemb.	Bonitus Volaterianus, Tertiarius, Confes.	11. Ianuj.
Catharina à Gueuarta, &		Bonromæus de Bonromæus, Confes.	14. Iulij.
Leonora Villos, Virgines.	6. Martij.	Dominicus Bononiens. Confes.	16. Iulij.
Catharina Solisia, Virgo.	28. Octob.	Gabriel à Spoleto, Confes.	6. Ianuj.
Ginebra à Fonsaca, Virgo.	29. Septemb.	Girardus, Confes. Tertiarius.	13. Maii.
Ioanna de Ordaz, Virgo.	3. Februar.	Thobia, Virgo.	2. Mart.
Maria à Qneto, Virgo.	23. Ianuj.	TVVANI, in Corsica Insula.	
Apud TÔROALTVM, Flandria oppidum.		Anoonyma, Confes.	7. Octobr.
Achatus puer.	11. Ianuj.		
TRAGVRII, in Dalmatia.			
Ioannes à Bucca, Confes.	13. Augusti.		
TRAIECTI ad Mosam in Brabantia.			
Hadrianus Beuerlo, Martyr.	27. Decemb.		
Iacobus Dislemensis, Confes.	6. Septemb.		
TRANI, in Apulia.			
Petrus, Confes.	9. Martij.		
Apud TRANSYLVANIAM.			
Ioannes Tudertinus, Martyr.	4. Ianuj.		
In territorio TREVIRENSI.			
Guillelmus Stratus, &			
Christianus Sui, Martyres.	26. Octobr.		
TRIBVLI, prope Valle-Oletanum Duccef.			
Paleotiniz.			
Bernardinus ab Arenallo, Confes.	14. Augusti.		
Ioannes Calaguitanus, Confes.	14. Augusti.		

V

VALENCENSIS in Hannonia.

Guillelmus,	
Iacobus, &	
Ioannes, cum duobus aliis, Confessores.	11. Ianuj
Martyres plures.	22. Martij.
VALENTIÆ, in Hispania.	
Antonius Nugnez, Confes.	29. Septemb.
Antonius à S. Ioseph, Confes.	30. Novemb.
Baptista Mercator, Confes.	6. Ianuj.
Barbara Traueria, Virgo.	11. Maii.
Benedictus Conchenfis.	23. Decemb.

INDEX TOPOGRAPHICVS

- Clara Buita, Virgo. 12. *Iunij.*
 Christophorus Platensis, Confess. 15. *Octobr.*
 Dominicus Guallartus, Confess. 18. *Maij.*
 Episcopianna, Virgo. 4. *Iunij.*
 Franciscus Antonius, Confess. 2. *Februar.*
 Franciscus Ximenez, Confess. 16. *August.*
 Guillelmus à Spoleto, Confess. 7. *Decemb.*
 Hieronymus Scetus, Confess. 27. *Octobr.*
 Ioannes Pastor, Confess. 1. *August.*
 Iosimes, &
 Petrus, Martyres. 29. *August.*
 Margarita Agullona, Virgo. 9. *Decemb.*
 Petrus Arragonius, Confess. 5. *Iunij.*
 Petrus Nicolaus Fañot, Confess. 23. *Decemb.*
VALENTIÆ, in territorio Cotiano.
 Antonius Lopetius, Confess. 9. *Octobr.*
 In territorio VALENTINENSI, in Gallia.
 Hieronymus à Condracio, Martyr. 25. *Iunij.*
 Petrus-Pascalis, &
 Catellanus, Martyres. 31. *Februar.*
VALLIS, in Istria.
 Iuliano, Confess. 4. *Novemb.*
VALLIS-ARRAGI, in Hispania.
 Aldonza Pantoxia, Virgo, Tertiaria, Abbatissa. 7. *Septemb.*
 In VALLE-ASPERA, ad Testam in Apulia.
 Epiphanius Teuthonacus, Confess. 7. *Iunij.*
 Incognitus Tornacensis, Confess. 26. *August.*
 Apud VALLEM DE RAGO, in territorio Zamorensi.
 Rodericus Martinez de Liza, Confess. 13. *Iunij.*
VALLISERI, in Umbria.
 Christina à Sancta Cruce. 30. *Martij.*
 Apud VALLEM-VIRIDEM, Hispanie Viteroris oppidum.
 Ioannes à Capriata, Confess. 8. *April.*
VALLONIS, Diocesis Constantiensis in Neustria inferiori.
 Guillelmus Seruasius, Martyr. 18. *Iunij.*
 Apud VALVERDEM oppidum Diocesis Hispani.
 Bernardus à Laredo, Confess. 16. *April.*
 In oppido VARALLO, Diocesis Nouariensis.
 Bernardinus Caimus, Confess. 9. *Februar.*
 In VARTHA Polonie oppido.
 Melchisedech, Confess. 25. *Ianuar.*
VAVRI, in Aquitania.
 Guillelmus Remachus, &
 Stephanus Regnacus, Martyres, 21. *August.*
VBETÆ, in Berica prouincia.
 Iosimes Garidus, Tertiarus, Confess. 9. *Novemb.*
 In Hispania, apud oppidum VEAZ, Diocesis Cartaginensis.
 Bernardina de Rota, Virgo, Tertiaria. 4. *Octobr.*
 Brigata Gonzalez, Virgo, Tertiaria, 35. *Octobr.*
 Euphrasia Roderica, Virgo, Tertiaria, 2. *Maij.*
 Francisca Roderica, Vidua Tertiaria. 20. *Maij.*
 Maria Gonzalua, Virgo, Tertiaria. 8. *Iunij.*
VELADÆ in territorio Abalensis.
 Petrus à Valensia, Confess. 26. *Iunij.*
 Beatrix à Raynerus, 10. *Septemb.*
 Charissimus, Confess. 14. *Decemb.*
 Clara Veneta, Virgo. 4. *April.*
 Lucia Veneta. 21. *Ianuar.*
 Matthias Balsicus, Confess. 3. *August.*
VERCELLIS.
 Antonius à Cremona, Confess. 25. *Ianuar.*
 Barbara Mediolanensis, Virgo, Abbatissa. 24. *Iunij.*
VEROLADI, in territorio Borgensi.
 Casildus Calderonia, Virgo. 14. *Maij.*
 Maria à Velasco, Virgo. 9. *Octobr.*
VESVNTIONE, in Gallia.
 Anonyma, Vidua. 1. *Maij.*
 Henricus à Belna, Confess. 23. *Februar.*
 Simonetta, Virgo. 7. *Ianuar.*
VIENNÆ ALLOBROGVM.
 Anonymos, Confess. 3. *Martij.*
 Drodus Malerus, Confess. 6. *Decemb.*
 Guillelmus, Confess. 8. *April.*
 Michael à Perusio, Confess. 11. *Martij.*
 In territorio VIENNENSI, in Austria.
 Martyres decem & octo. 24. *Ianuar.*
VIGLEVANI, in Insubria.
 Christophorus Mediolanensis, Confess. 5. *Martij.*
 Apud VILACKVM, in Pannonia.
 Ioannes Capistratus, Confess. 21. *Octobr.*
VIMARANI, in Diocesis Bracarensi.
 Gualterus, Confess. 2. *August.*
 Rodericus Robicrus, Confess. 27. *Ianuar.*
VINDOCINI, in territorio Carnocenfi.
 Iesse, & socij, Martyres. 30. *Novemb.*
VILLÆ-CASTINÆ, in Castella.
 Bartholomæus à Anaxan, Confess. 31. *Octobr.*
VILLÆ-COMITIS, in territorio Bracarenfi.
 Betengaria, Virgo, Abbatissa. 23. *Decemb.*
 Catharina Vaas, Virgo. 21. *Iunij.*
 Elizabeth à Sancto Francisco, Virgo. 16. *Decemb.*
 Elizabeth à Sancto Ludouico, Virgo. 21. *Maij.*
 Maria à Sepulchro, Virgo. 24. *August.*
 Guionar à Sancto Antonio, Virgo. 7. *Septemb.*
VILLÆ-FRANCÆ, in Aquitania.
 Ioannes Guillotus, Martyr. 9. *Ianuar.*
VILLÆ-FRANCÆ, in territorio Alburgenfi.
 Sanctus, Confess. 16. *Novemb.*
 Maria à Loisa, Virgo. 6. *Ianuar.*
VILLÆ-FRANCÆ, in territorio Lugdunenfi.
 Anonymi tres, Confess. 30. *August.*
 Ioannes à Rupe-scissa, Confess. 1. *Iunij.*
VILLÆ-LONGÆ, in territorio Vlyssiponenfi.
 Beatrix à S. Francisco, Vidua, Tertiaria. 19. *August.*
VILLIÆ-NOVÆ-ARCHIEPISCOPI, in territorio Gtuenfi.
 Elizabeth à Sancta Cruce, Tertiaria. 15. *Decemb.*
 Maria Gomezia, Virgo, Tertiaria. 22. *Maij.*
 Turisia-Sanctis, Vidua. 9. *Ianuar.*
VILLÆ-NOVÆ de Fraxino in Hispania.
 Ioannes de Badonals, Confess. 7. *Octobr.*
VILLÆ-NOVÆ INFANTIVM, in Hispania.
 Anna Sanchez, Virgo. 6. *Martij.*
 Bernardina de Monte-Maiote, Virgo, Tertiaria. 21. *Septemb.*
 Catharina Ruys, Virgo. 3. *Ianuar.*
 Didacus Ximenez, Confess. 6. *Iunij.*
 Elizabeth de Rota. 5. *April.*
VILLÆ-NOVÆ DE SCAPHA FRACTA in Castella.
 Elizabeth Lopetia, Tertiaria. 27. *Septemb.*
 Franciscus Moneus, Confess. 24. *Maij.*
 Ioannes à Sancto Michale, Confess. 5. *Februar.*
 Rodericus à Beluisio, Confess. 9. *Maij.*
VILLÆ-NOVÆ DE SEREN A in Hispania.
 Gaspar à Sancto Iosepho, Confess. 1. *Iunij.*
 Ioannes à Solitudine, Confess. 1. *Iunij.*
 Apud

FRANCISCANI ORDINIS.

Apud VILLAM-REGIAM oppidum Deo- fanae Diocel. in Regno Valentia.	
Pachalis Baylon, Confell.	17. May.
Apud VILLAM-SILLOS in territorio Palentino.	
Clara Martinez, Vidua, Tertiaria.	3. April. in Ad- dissemb.
VILLÆ VITIOSÆ in Hispania.	
Alphonfus ab Erena, Confell.	20. Iulij.
Franciscus à Melo, Confell.	11. April.
Leo Lofitanus, Confell.	9. Februar.
Marcus à Porta-legra, Confell.	27. Marij.
VILLENÆ in territorio Carthaginens.	
Alphonfus Rodencus, Confell.	22. Februar.
Rochus Morenos, Confell.	1. Auguf.
VILNÆ in Linitia.	
Gastoldus Viltenfis, & Staniflaus Cracouenfis, Epifcopi, Martyres, cum triginta sex Fratribus.	24. May.
Staniflaus Hufimacenfis, Confell.	10. Decemb.
Vilicus, & Martinus, Martyres.	7. Auguf.
VINCENTIAE.	
Marcus à fanda Maria, Confell.	19. Martij.
VIRDVNI.	
Agatha.	10. Iunij.
VIRIÆ in Neuftria, Diocel. Baiocenfis.	
Iulianus Maignefius, Ioannes Bunus, & Guillelmus Montanus, & Ioannes Mercenfis, Martyres.	3. Septemb.
Oluacrus-Iulianus, Martyr.	18. Decemb.
Petrus Goffetus, Martyr.	13. Septemb.
VISCARII in Apulia.	
Christianus à fando Donato, Confell.	30. May.
Ioannes ab Ichitella, Confell.	10. Iunij.
VISOCHII in Bofnia.	
Martyres 5.	26. Martij.
VISVS in territorio Toletano.	
Catharina Lopeta, Vidua, Tertiaria.	15. May.
Ioannes Martinez, Tertiarius, Confell.	24. Iulij.
VITERBII.	
S. Rosa, Virgo, Tertiaria.	4. Septemb.
Soldanerus, Confell.	29. Iulij.
VIVERI in territorio Mindoonenfis.	
Conftantia à Caftro, Vidua, Tertiaria.	14. Iunij.
VLMETI in Diocel. Abulenf.	
Agnes à Ferro, Tertiaria.	13. Iunij.
Antonius Barrosos, Confell.	22. Decemb.
Vitaca Rodriguez Bezerra, Vidua, Tertiaria.	29. Iunij.
VLTRAIECTI ad Rhenum.	
Bartholomæus à Mildeburgo, Confell.	11. April.
VLYSSIPONE in Lufitania.	
Agnes à Deo, Virgo, Abbatifla.	20. Ianuar.
Agnes à fando Dominico, Virgo.	22. Oltob.
Anna à Conceptione, Virgo.	24. April.
Eufrafia, Virgo, Abbatifla.	25. Martij.
Ioannes, Confell.	24. Iulij.
Laurentius à Brundifio, Confell.	22. Iulij.
Leonora à Regibus, Virgo.	18. Ianuar.
Martinus à Martinis, Confell.	26. Februar.
Apud VMBRAIDAM GVERCII in Infubria.	
Petrus do Archagnano, Martyr.	20. Ianuar.
In VMBRIA.	
Andreas Senenfis, Confell.	27. Martij.
Antonius Aviminenfis, Confell.	21. Septemb.
Arnaldus, Confell.	17. Iunij.
Baldus Eugubinus, Confell.	26. Iulij.
Gentilius à Spoleto, Confell.	6. Februar.
Marcus Bergomas, Confell.	4. Iunij.
Petrus do Alifio, Confell.	6. Martij.
Stephanus Fulginas, Confell.	25. Iulij.
Stupa, Confell.	29. Ianuar.
Vitalis, Confell. Tertiarius.	25. Novemb.
VOLATERRÆ in Hethuria.	
Apollonia Pighinea, Virgo.	24. Martij.
Auguftinus Volaterranus, Confell.	5. Iulij.
Benedictus Hortubanus, Confell.	19. Septemb.
Cecilia Volaterrana, Virgo.	30. Oltob.
Clara Palua, Virgo.	14. Oltob.
Domicilla de Falconinis, Virgo.	30. Auguf.
Eufrafia Volaterrana, Virgo.	10. Decemb.
Maria de Burgo, Virgo.	21. Oltob.
Michael Volaterranus, Confell.	16. Iulij.
VRATISLAVIÆ in Silefia.	
Alexander Iadorenfis, Confell.	29. Septemb.
VRBE-VE TERI.	
Ambrofius à Malia, Confell.	10. Nouemb.
Moticus, Confell.	27. Auguf.
Seuerinus, Confell.	24. Februar.
VRBINI.	
Antonius, Confell.	6. Februar.
Domiscus Lionefius, Confell.	20. April.
Donatus Vrbinas, Confell.	24. Iulij.
Gafparus Vrbinas, Confell.	6. Iunij.
Ioannes, Confell. Tertiarius.	22. Auguf.
Petrus Hifpanus, Confell.	24. Iunij.
Pilingorus, Confell. Tertiarius.	1. Iunij.
VRIÆ in Apulia.	
Francifcus Dyrachinus, Confell.	27. May.
VRSSVMIÆ in Apriuio.	
Chriftophorus Penenfis, Confell.	17. Decemb.
Apud VTINVM FORI-IVLII oppidum.	
Odoricus de Porta Naxos, Confell.	24. Ianuar.
Apud WALTSEENSE oppidum Comitantiens. Diocel.	
Elizabeth Reytenfis, virgo.	7. Ianuar.
WARSSAVIÆ in Polonia.	
Ladiflaus à Gelonono, Confell.	6. Februar.
Ludouicus de Varza, Confell.	6. Septemb.
Nicolaus à Coftkio, Confell.	5. Iunij.
WERMEBVRGI in Saxonia.	
Ioannes, Confell.	27. Oltob.
VXENTI SALENTINORVM in Apulia.	
Angelus Pelicenfis, Confell.	21. Iulij.
VZECIÆ in Gallia.	
Rogerius, Confell.	15. Septemb.

X

XALAPÆ in India Occidentali.	
Francifcus Marguina, Confell.	10. Decemb.
XALISCIS in India Occidentali.	
Antonius Collaris, Martyr.	15. Nouemb.
XERESII DE EQVITIBVS in Hifpania.	
Antonius Ortucius, Confell.	15. Auguf.
Hieronymus ab Anza, Confell.	21. Septemb.

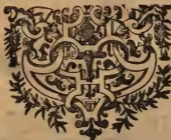
INDEX TOPOGRAPHICVS

Z

			ZEILAMI in India Orientali.
			Martinus à Guada, &
			Ludovicus Amaranthus, Martyres. 11. April.
			Martyres duo. 11. Septemb.
			In India Orientali propè ZEILAMICAM Insulam.
			Ioannes, Martyr. 23. August.
			ZVTPHANIE in Geldria.
			Ioannes, Martyr. 14. Septemb.
			Sex Martyres. 20. April.
			Theodonicus Loet, Martyr. 20. April.
A Pad ZACATECAS Indiz Occiduz Populos.			
Ioannes Clausus, Martyr.	9. Decemb.		
Ioannes à Tapas, Martyr.	23. August.		
Z AMORRÆ.			
Bartholomæus de Asanda, Confess.	12. Iulij.		
Gasparus, Confess.	19. August.		
In territorio ZAMORRENSI.			
Alphonsus à Purificatione, Confess.	24. Septemb.		

NOMINA SANCTORVM,
AC BEATORVM, QVORVM LOCVS
in Martyrologio Franciscano non indicatur.

A ntonius de Barriales, Confess.	7. Maij.
Archangela, Virgo.	25. Martij.
Conceptio immaculata gloriosæ Virg. Deiparæ.	8. Decemb.
Ostia immaculatæ Conceptionis Virg.	15. Decemb.
S. Gabriel, Archangelus.	24. Martij.
Magdalena à sancto Antonio, Virgo.	24. Martij.
Melchisedes.	23. Martij.
Petrus à Xeresio, Confess.	2. Maij.
Prodrus, Confess.	19. Decemb.
S. Raphael, Archangelus.	20. Novemb.
Visitatio Beatiss. Mariæ Virginis.	2. Iulij.
Vrsula à Conceptione, Virgo.	31. Iulij.

INDEX

I N D E X
N O M I N V M O M N I V M
S A N C T O R V M A C B E A T O R V M ,
qui in hoc Martyrologio continentur, ordine
Alphabetico descriptus.

· A ·

S. Courfius, Martyr, in Africa. 16. <i>Iannar.</i> Aeculfus, Confess. Florentiz, Lascus. 2. <i>Iannar.</i> Acculfus idem. Achatia à Passione, Virgo, Alenquenzij. 16. <i>Auguf.</i> Achaz Toraltanus, Confess. Terturians. 11. <i>Iulij.</i> Adamus, Confess. Catharz. 31. <i>Iulij.</i> Adamus, Confess. Fytra. 21. <i>Maj.</i> Adamus, Confess. in Palzstina. 25. <i>Octob.</i> Adamus Rufus, Confess. Bazij. 22. <i>Septemb.</i> Adamus Sabboldus, Confess. Louanzij. 21. <i>Martij.</i> in <i>Additionibus.</i> Ademarus de Felisio, Confess. Fugiaci. 19. <i>Iulij.</i> S. Adiuatus, Martyr, in Africa. 16. <i>Iannar.</i> Adolphus, Confess. Rilonij. 16. <i>Februar.</i> Adolphus, Adolphus, Martyr, Witembergz. 14. <i>Mart.</i> in <i>Additionibus.</i> §. 1. Adolphus, idem. Aegidius Agrigentinus, Confess. Agrigeni. 30. <i>Decemb.</i> Aegidius Anglicanus, Confess. Penz. 6. <i>Decemb.</i> Aegidius Alsius, Confess. Perusia, Lascus. 3. <i>April.</i> Aegidius de Capotus, Confess. Alisij. 22. <i>Auguf.</i> Aegidius Coteresau, Martyr, in Galia. 15. <i>Mart.</i> Aegidius Florentinus, Confess. Florentiz, Lascus. 7. <i>Septemb.</i> Aegidius Laurentianus, Confess. Laurentiani, Lascus. 1. <i>Februar.</i> Aegidius Reggionensis, Confess. Tuderit. 3. <i>Iulij.</i> Aegidius, Confess. Sagij. 25. <i>Septemb.</i> Aegidius à sancto Iouanon, Confess. 23. <i>Decemb.</i> Aegidius, Confess. Strigonij. 12. <i>Mart.</i> Agatha, Montana, Virgini. 10. <i>Ianui.</i> Agnellus de Alueria, Confess. in Italia. 13. <i>Iulij.</i> Agnellus, Fezenis Episcopus. 14. <i>Mart.</i> Agnellus Pisanus, Confess. Osouij. 19. <i>Mart.</i> Agnes, Alisias, Virgo, Abbatisa, Alisij. 16. <i>Novemb.</i> Agnes, Alisias, Virgo, ibid. 1. <i>Februar.</i> Agnes Bohemica, Virgo, Pragz. 6. <i>Mart.</i>	Agnes à Conceptione, virgo, Abbatisa, Illescia. 24. <i>Iannar.</i> Agnes à Deo, virgo, Abbatisa, Vlyssipone. 20. <i>Iannar.</i> Agnes à Ferro, Tertiaria, Vmeti. 15. <i>Ianui.</i> Agnes Lopetia, virgo, Tordelyllarij. 6. <i>Martij.</i> Agnes ab Ortega, virgo, Methymaz - Campi. 1. <i>April.</i> Agnes Peranda, virgo, Abbatisa, Barcione. 28. <i>Februar.</i> Agnes à Pescara, virgo, Fulginij. 12. <i>Novemb.</i> in <i>Additionibus.</i> Agnes, virgo, Salmantica. 2. <i>Iulij.</i> Agnes à sancto Antonio, virgo, Bellalazzani. 22. <i>Iulij.</i> Agnes Vineta, virgo, Alenconij. 15. <i>Iulij.</i> Agnus, Marrochorum Episcopus Cesar-Augustz, idem cum Lupo, infra. Atencius, Martyr, Cholletij. 13. <i>Decemb.</i> Albertus à Cossignano, Confess. Muri - vallis. 1. <i>Mart.</i> Albertus Francus, Martyr, Indiz. 22. <i>Decemb.</i> Albertus à Layda, Martyr, in Brabantia. 19. <i>Novemb.</i> Albertus de Marchesui, Confess. Codiniolz. 10. <i>Ianui.</i> Albertus, Montis - Acuti Comes, Terturians in Tuscia. 25. <i>Novemb.</i> Albertus Pisanus, Confess. in Italia. 2. <i>Septemb.</i> Albertus de Sariano, Confess. Mediolani. 15. <i>Auguf.</i> Aldobrandinus de Amanatis, Martyr. Salmaltz. 15. <i>Decemb.</i> Aldonis Lopetia, virgo, Tertiaria. Areali. 15. <i>Aug.</i> Aldonis Pantozza, virgo, Abbatisa, Terturians, Vallis - Attagi. 7. <i>Septemb.</i> Aletha. Vide Aliza. Alexander Alensis, Confess. Parisij. 10. <i>Octob.</i> Alexander Isourensis, Confess. Vratilanz. 19. <i>Septemb.</i> Alexander Insubar, Confess. Alexandriae. 18. <i>Februar.</i> Alexander - Iouannes, Italus, Martyr, in Ægypto. 28. <i>Iulij.</i> Alexander, Mediolanensis, Confess. Chertij. 7. <i>Sept.</i> Alexander à Perusio, Confess. Terturians, in Umbria. 10. <i>Septemb.</i>

INDEX NOMINVM SS. AC BB.

- Alexander de Ripa, Confess. Ripæ. Limosani. 29. *Novemb.*
 Alexander Veronenfis, Confess. Pülörj. 10. *Decemb.*
 Alexander de Villa-Du, Confess. 3. *Februar.*
 Alexandrina Sulmonensis virgo, Abbatis. Fulginij. 3. *April.*
 Alexia. Vide Aliza.
 Alexius Hungarus, Confess. Bithi. 27. *Julij.*
 Alexius Samlon, Martyr, Lastrica. 4. *Mart.*
 Algotus, Confess. Scarinus Gocbia. 9. *Augst.*
 Aliza Bugota, Tertaria, Panfus. 29. *Janu.*
 Aloyfia Auendagno. Vide Ludouica.
 Aloyfius Amaranthus. Vide Ludouicus.
 Aloyfius à Golinifio, Confess. H. Honij. 15. *April.*
 Aloyfius Villalopus, Martyr. in India Occident. 13. *Februar.*
 Alphonfus Alcanizes, Confess. Laicus. Limz. 3. *Martij.*
 Alphonfus ab Amigdaleto, Confess. Lappz, Laicus. 4. *April.*
 Alphonfus ab Asperilla, Confess. Aunonij. 16. *April.*
 Alphonfus Astudillo, Confess. Toleti. 21. *Decemb.*
 Alphonfus Arienfis, Confess. Moitaci. 10. *April.*
 Alphonfus à Baona, Confess. in Belgio. Vide Iacobus Sportulanus.
 Alphonfus Betaugos, Confess. Carthagine in India Occidentali. 20. *Janu.*
 Alphonfus Borroxius, Confess. Occaniz. 16. *Julij.*
 Alphonfus à Cruce, Confess. Bullalczari. 2. *Novemb.*
 Alphonfus ab Erea, Confess. Vauoiz, Laicus. 20. *Julij.*
 Alphonfus ab Herrera, Confess. Mexici. 6. *April.*
 Alphonfus de Herrera, Confess. Xaracodiliz. 25. *Decemb.*
 Alphonfus Gago, Confess. in Hispania. 16. *Decemb.*
 Alphonfus Lupus, Confess. Barcinone. 7. *Janij.*
 Alphonfus à Manzaueta, Confess. Alconcalj. 16. *Decemb.*
 Alphonfus Marinos, Confess. in Hispania. 4. *Janu.*
 Alphonfus de Molina, Confess. Mexici. 31. *Mart.*
 Alphonfus à Nebreda, Confess. Numantiz, Laicus. 27. *Decemb.*
 Alphonfus Ordonnez, Confess. Mexici. 13. *April.*
 Alphonfus à Palanzuela, Confess. Episcopus Ovonenfis. *ibid.* 19. *Septemb.*
 Alphonfus à Palentia, Confess. Abulz. 28. *Augst.*
 Alphonfus à Portalegra, Confess. in Lusitania. 8. *Julij.*
 Alphonfus à Purificatione, Confess. in territorio Zamorrenfi. 24. *Septemb.* in *Additionib.*
 Alphonfus Rodericus, Confess. Villenz. 21. *Februar.*
 Alphonfus de Rossis, Confess. Mexici. 6. *Februar.*
 Alphonfus Rubius, Confess. Elchij, Laicus. 28. *Decemb.*
 Alphonfus Saccus, Confess. in Lofitania. 21. *Septemb.*
 Alphonfus Salus, idem.
 Alphonfus à Sancto Bonauentura, Confess. 6. *Decemb.* in *Additionib.* § 71.
 Alphonfus Sartor, Confess. Compluzi. 16. *April.*
 Alphonfus de Scalona, Confess. Mexici. 10. *Mart.*
 Alphonfus à Spina, Confess. Palentiz. 24. *Julij.*
 Alphonfus Suarez, Confess. Behonij. 27. *Julij.*
 Alphonfus de Taido, Confess. Atonguiz. 13. *Novemb.*
 Alphonfus de Tappa, Confess. Badajoz. 1. *Janij.*
 Alphonfus à Tordosilano, Confess. *ibid.* 25. *Novemb.*
 Alphonfus à Valconeta, Confess. Aunouj. 12. *Januar.* in *Additionib.*
 Alphonfus Velafcus, Confess. Olinz, Laicus. 30. *Dec.*
 Alphonfus de Vila Lupo: vide Aloyfius sup.
 Alphonfus à Zamarra, Confess. Tolet. 16. *Septemb.*
 Alphas idem cum Alvaro.
 Alvarus Pelagus, Episcopus Sylaiensis, Hispali. 5. *Julij.*
 Amadæus Confess. in Austria. 25. *Janij.*
 Amadæus Lusitanus, Confess. Mediolani. 10. *Augst.*
 Amadæus à Stongla: vide Conradus, infra.
 Amanus à Zireechaza, Confess. Louanij. 9. *Septemb.*
 Amarella, Monsalis, Martyr, Cusitaniz. 6. *Mart.*
 Amata, Virgo, A. Ilij. 20. *Februar.*
 Amator, qui & Amadæus Lusitanus, sup.
 Amarus Confess. Ancoor. 8. *Februar.*
 Amarus à Zireechaza: vide Amanus, sup.
 Ambrosius à Cflurella, Confess. apud Campen+ Bassium. 15. *Septemb.*
 Ambrosius à Corbatia, Confess. *ibid.* Laicus. 16. *Octob.*
 Ambrosius Itinerarius, Confess. Lutetiz. 25. *Julij.*
 Ambrosius à Lombardis, Confess. Firmi. 5. *Janu.*
 Ambrosius à Massa, Confess. Vrbe-veteri. 10. *Novemb.*
 Ambrosius à Milano, Confess. apud Montem Leonijum. 6. *April.*
 Ambrosius de Pepulo, Confess. Ocræ. 24. *Mart.*
 Anastasius, Confess. Alburgozquij. 25. *Julij.*
 Anastasius Italus, Confess. Alconcelij. 31. *Decemb.*
 Anastasius Mediolanensis, Confess. Pflauri. 7. *Octob.*
 Andæra de Bandinus, Virgo, Volaterræ. 20. *Janu.*
 Andærana, vide Hadriana, infra.
 Andæras ab Aiala, Martyr, Guainamotz. 4. *Augst.*
 Andæras Albanensis, Confess. Serber. 16. *Decemb.*
 Andæras Amagnus, Confess. S. R. E. Cardinalis Pileti. 1. *Februar.*
 Andæras ab Andria, Confess. Hadriz. 14. *Mart.*
 Andæras, Confess. Arquisæ, idem ac Hispallas, infra.
 Andæras ab Arragonia, Confess. Camari. 5. *Februar.*
 Andæras Burgendus, Confess. in Italia. 24. *Decemb.*
 Andæras Cacciolus, Confess. idem ac Hispallas, infra.
 Andæras Camarinus, Confess. Camari. 25. *Mart.*
 Andæras à Castro, Confess. Tulluzæ. 14. *Decemb.*
 Andæras Confess. apud Caillullonenfem Saltum, Laicus. 6. *Septemb.*
 Andæras de Collo, Conf. Florentiz. 10. *Maij.*
 Andæras Cordubensis, Conf. in India Occidentali, Laicus. 21. *Maij.*
 Andæras à Cortonio, Conf. Cortonzæ. 8. *Decemb.*
 Andæras à Costa, Conf. Guafalafiazæ. 19. *Decemb.*
 Andæras Diac, Martyr, Dismanciz. 30. *Novemb.*
 Andæras Daleis, Conf. Arimini. 28. *Janu.*
 Andæras de Groffeta, Conf. Naviæ. Laicus. 10. *Augst.*
 Andæras Guex, Martyr, Bernisj. 10. *Mart.*
 Andæras à Guirola, Conf. Motoni. 16. *April.*
 Andæras Hispallas, Conf. Hispali. 5. *Julij.*
 Andæras Hungarus, Martyr, idem cum Antonio de Saxonia, infra.
 Andæras Hybernus, Confess. Gandiz. 18. *April.*
 Andæras Iuernensis, Conf. idem.
 Andæras de Lacchis, Confess. idem ac Hispallas, supra.
 Andæras de Leubs, Conf. in Austria. 13. *Octob.*
 Andæras de Loçoya, Conf. Guafalafiazæ. 22. *Octob.*
 Andæras Mediolanensis, Martyr, idem cum Antonio, infra.
 Andæras Moutanus, Martyr, in tertio loco Baio-centi.

ORDINIS MINORVM.

- centis. 4. *Iannar.*
 Andreas de Olmos, Conf. Tamprici. 8. *Auguſt.*
 Andreas de Plano, Conf. in Tuleſa. 20. *Maii.*
 Andreas Robert, Martyr, Mon-Peſſulani, Laicus. 11. *Octob.*
 Andreas Rodericus, Conf. in Hiſpania, Laicus. 14. *Novemb.*
 Andreas de Roſatis: vide Antonius, infra.
 Andreas à Sardinia, Conf. Stomoi. 9. *April.*
 Andreas Senenſis, Conf. in Umbria, Laicus. 27. *April.*
 Andreas à Spoieto, Conf. Feſſe. 10. *Iannar.*
 Andreas de Tuſerto, Conf. Florentiz, Tertiarus. 6. *Mart.*
 Andreas à Valeoneta, Conf. in Caſtella, Laicus. 21. *April.* in *Additionib.*
 Andreas de Vera, Conf. Cadafali. 12. *Decemb.*
 Andreas de Yeppe: vide à Coſta, ſup.
 Angela Cæcilia à Reymis, Virgo, Modiolani. 1. *Iunij.*
 Angela Fulginas, Vidua, Tertiana, Fulginij. 4. *Iannar.*
 Angela Martínez, Virgo, Elchii. 2. *Iulij.*
 Angela à Veruto, Virgo, Cæſar-Auguſtæ. 16. *Mag.*
 Angelicus, Confeſſ. Lutetiz. 11. *Maii.*
 Angelina Antocii, Virgo, Fulginij. 20. *Auguſt.*
 Angelina Corbara de Termis, Virgo, Vidua, Tertiana, Fulginij. 25. *Decemb.*
 Angelinus Danclius, Confeſſ. in Monte-Politiano, Tertiarus. 16. *Iunij.*
 Angelus ab Altamura, idem qui à Pelitenſis, infra.
 Angelus Biturgianus, Conf. in Italia. 7. *Iulij.*
 Angelus de Caſaſſio, Confeſſ. Romæ. 29. *Octob.*
 Angelus à Catalgiona, Confeſſ. Ennz. 10. *Auguſt.*
 Angelus de Canola, Confeſſ. Capistrani, Laicus. 28. *Iannar.*
 S. Angelus, Martyr, in Cepes. 13. *Octob.*
 Angelus de Ciſtella, Confeſſ. Sartiani, Laicus. 29. *Septemb.*
 Angelus Clarenus: vide Ioannes Clarenus.
 Angelus à Clauſio, Confeſſ. Cuni. 11. *April.*
 Angelus Conſentinus, Conf. Conſentæ. 10. *Novemb.*
 Angelus de Florentina, Conf. Palci. 29. *Septemb.*
 Angelus de Gropina, Confeſſ. apud Montem-Carolum, Laicus. 16. *Iunij.*
 Angelus à Ioyeuſa, Conf. Parisiis. 28. *Septemb.*
 Angelus ab Ichitella, Confeſſ. San-Seueri. 7. *Novemb.*
 Angelus à Monte-Leone, Conf. in Monte-Compatrio. 2. *Decemb.*
 Angelus de Paſa, ſeu, à Paſſa, Confeſſ. Romæ. 23. *Auguſt.*
 Angelus Pelitenſis, Conf. Venti. 21. *Iulij.*
 Angelus Picens, Confeſſ. Reate, Laicus. 17. *Iunij.*
 Angelus Pincianus, Confeſſ. Romæ. 22. *Iulij.*
 Angelus Piſanus, idem, qui à Agnellus Piſanus, ſupra.
 Angelus à Saliceto, Confeſſ. idem eum Angelo de Valentia, infra.
 Angelus Saonenſis Confeſſ. Aſſij. 15. *April.*
 Angelus de Slaus, Conf. San-Martini, Laicus. 7. *Septemb.*
 Angelus à Speculo, Conf. Nucetiz, Laicus. 18. *Aug.*
 Angelus à Spoieto, Confeſſ. Camerini. 2. *Februæ.*
 Angelus à Spoieto, Martyr, in Armonia. 2. *April.*
 Angelus Storrens, Confeſſ. Sergij, Tertiarus. 29. *Iulij.*
 Angelus Tancredus, Conf. Aſſij. 23. *Februæ.*
 Angelus à Typherno, Conf. in Picerno. 12. *Martij.*
 Angelus à Valentia, Conf. Guadalſagaræ. 11. *Octob.*
 Angelus à Verboſa, Conf. Foinzæ. 7. *Iunij.*
 Anmundus de Sabaudia, Martyr, Lunelli, Laicus. 1. *Martij.*
 S. Anna, Vidua, Deiparæ Mater, in Palæſtina. 26. *Iulij.*
 Anna ab Angelis, Virgo, Abbatiffa, Aillonij. 24. *Iulij.*
 Anna ab Atruallo, Virgo, Arenalli, Tertiana. 25. *Februæ.*
 Anna ab Aſumptione, Virgo, Beluſij. 22. *Septemb.*
 Anna de Befſeyo, Virgo, Auxoniz. 26. *Mag.*
 Anna à Conceptione, Virgo, Vlyſſippouæ. 24. *April.*
 Anna à Cruce, Vidua, Montille. 26. *April.*
 Anna ab Heredia, Virgo, apud Calabazanos. 18. *Decemb.*
 Anna-Maria à ſancto Iosepho, Virgo, Salmantica. 14. *Maij.*
 Anna Morales, Virgo, Palmæ. 28. *Novemb.*
 Anna Sanchez, Virgo, Villæ-Nouæ Iofantium, Tertiana. 6. *Mart.*
 Anonyma Albenſis, Virgo, Beneuenſi. 5. *Decemb.*
 Anonyma, Virgo, Amaranthij. 20. *Octob.*
 Anonyma, Virgo, Aſſij. 26. *Novemb.*
 Anonyma Virgo à Martyr, in Burgundia. 12. *Iunij.*
 Anonyma Virgo, Caſalix. 21. *Auguſt.*
 Anonyma Virgo, in Gallia. 27. *Februæ.*
 Anonyma Virgo, Gebennæ. 12. *April.*
 Anonyma virgo, in Tuſcia. 25. *Decemb.*
 Anonyma Vidua, Veſuntione. 1. *Maij.*
 Anonymæ tres, Avconæ. 14. *Februæ.*
 Anonymi, Confeſſores, Antiochiz. 27. *Septemb.*
 Anonymi, Confeſſ. Biturgæ. 17. *Novemb.*
 Anonymi, Confeſſ. Rellanz. 21. *Decemb.*
 Anonymi, Confeſſ. Tuam. 7. *Octob.*
 Anonymi duo Confeſſ. Calizæ, Laici. 12. *April.*
 Anonymi duo, Confeſſ. Campi-Balfi. 10. *Novemb.*
 Anonymi duo, Confeſſ. Valencis, Laici. 11. *Iunij.*
 Anonymi quatuor Confeſſores, Burgis in Hiſpania. 10. *Septemb.*
 Anonymi tres, Confeſſ. in Monte-Caſali. 28. *Auguſt.*
 Anonymi tres, Confeſſores, Villæ-Françæ, in Gallia. 30. *Auguſt.*
 Anonymi vincti, Confeſſores, in Inſubria. 6. *Novemb.*
 Anonymus, Confeſſ. Alanquerii. 3. *Februæ.*
 Anonymus Confeſſ. Benicarleonis. 17. *April.*
 Anonymus Confeſſ. Citonia. 2. *Decemb.*
 Anonymus Confeſſ. Corleontis, Laicus. 16. *Novemb.*
 Anonymus Confeſſ. Corunne. 26. *Iannar.*
 Anonymus Confeſſ. Genue. 12. *Auguſt.*
 Anonymus Confeſſ. in Hiſpania. 31. *Iulij.*
 Anonymus Confeſſ. Hybernæ. 28. *Decemb.*
 Anonymus Confeſſ. apud Montem-Cælium, Laicus. 24. *Maij.*
 Anonymus Confeſſ. Nauis. 5. *Auguſt.*
 Anonymus Confeſſ. Nozoretii. 12. *Iulij.*
 Anonymus Confeſſ. Parisiis, Laicus. 25. *Februæ.*
 Anonymus Confeſſ. Peronz. 16. *Octob.*
 Anonymus Confeſſ. Ribadei. 19. *Decemb.*
 Anonymus Confeſſ. propè Robolodium, Tertiarus. 5. *Iunij.*
 Anonymus Confeſſ. Sagunti. 29. *Iulij.*
 Anonymus, Confeſſ. in Tuſcia. 17. *Septemb.*
 Anonymus Confeſſ. Valentis. 8. *Mart.*
 Anonymus Martyr, Aletiani. 2. *Maii.*
 Anonymus Martyr, Ancenz. 20. *Octob.*

INDEX NOMINVM SS. AC BB.

- Anonymus Martyr, infra cum Petro Moliero, Apameæ.
 Anonymus Martyr, in Belgio. 16. Decemb.
 Anonymus Martyr, Castri-Villani. 8. Mart.
 Anonymus Martyr, Chlie, Laicus. 14. May.
 Anonymus Martyr, sup. cum Americo, Choletu.
 Anonymus Martyr, sup. cum Andæra ab Aiala, Guainamotæ.
 Anonymus Martyr, Hierosolymis, Laicus. 24. Auguß.
 Anonymus Martyr, infra eum Forti-Vuazo, Mau-
 ciaci.
 Anonymus Martyr, infra cum Electo, Morææ.
 Anselmus, Confess. Mediolani. 23. Februar.
 Antonius à Florentia, Virgo Abbanissa, Aquile.
 11. Mart.
 Antonia Pachieca, Virgo, Scalona. 10. May.
 Antonius Abbas, Martyr, propè Montem Giscar-
 dum. 1. Septemb.
 Antonius Æthiops, confess. Tertiarius, Camaci.
 23. Auguß.
 Antonius Alcantarensis, conf. Broçæ. 18. Auguß.
 Antonius Argentarius, conf. Badoecij. 16. Septemb.
 Antonius Armiensis, conf. in Vmbria. 21. Septemb.
 Antonius de Arrabaldis, conf. Gortij. 5. Iuny.
 Antonius conf. Atienis, Laicus. 7. May.
 Antonius Barriales, confess. apud mare Indicum.
 7. May.
 Antonius Barrofus, confess. Vimetæ. 21. Decemb.
 Antonius Beuault, conf. Contracti. 30. Iulij.
 Antonius Betæa, conf. Sacapi. 7. May.
 Antonius Bitonticus, conf. in Italia. 25. Septemb.
 Antonius Bonfadinus, confess. Cononice. 1. Decemb.
 Antonius Brocheus, Martyr, Londini. 19. Iulij.
 Antonius Brunellus, Martyr. Mon-Pessulani. 16. Novemb.
 Antonius Borgenus, confess. Toleti, Laicus. 28. Ianuar.
 Antonius Carbonarius, Martyr, iuxta Massiliam.
 29. Decemb.
 Antonius Casalius, Confess. in India Orientali. 1. Decemb.
 Antonius à Catalogne, confess. in Sicilia, Laicus. 8. Mart.
 Antonius Martyr, Chauli, Laicus. 14. Octob.
 Antonius Cetrarius, confess. Consensæ, Laicus. 11. April.
 Antonius Cunitatenis, conf. Mexici. 13. Septemb.
 Antonius Collaris, Martyr, Xalisco. 15. Novemb.
 Antonius à Cremona, conf. Vercellis. 23. Ianuar.
 Antonius à Cruce conf. Bellalzarati. 15. Iunij.
 Antonius Cymus, conf. apud Montem-Casalem
 in Vmbria. 11. Auguß.
 Antonius d'Eluas, conf. in Lusitania. 9. Iunij.
 Antonius Duifco, Martyr, Naganzachi, Tertiarius.
 5. Februar.
 Antonius Dyrrachienis Archiepiscopus, ibidem.
 35. Mart.
 Antonius Efcocellus: vide Scozetus, infra.
 Antonius Farmerius, conf. in Gallia. 24. Iulij.
 Antonius Ferrenensis, qui & Bonfadinus, sup.
 Antonius Ferulanus, conf. Ferule. 16. Novemb.
 Antonius à Fornaya, confess. in Monte Subazio.
 25. Decemb.
 Antonius de Forno: Vide de Turmo, infra.
 Antonius à Garratana, conf. Mohaci. 5. April.
 Antonius Gouilanus, vide à Segobia.
 Antonius Graijns, Martyr, iuxta Avinionem. 2. Iann.
 Antonius à Guetzara, Mendonicus Episcopus,
 Pineis. 24. Octob.
 Antonius Hormaer, Martyr, Gocemij. 7. Iulij.
 Antonius Hornanienis, Martyr, Briels. 9. Iulij.
 Antonius Hungarus, confess. Fulginsj, Tertiarius.
 13. Marj.
 Antonius à Lauda, conf. Laudæ, Laicus. 1. Novemb.
 Antonius Laurerius, confess. in India Orientali. 3. Novemb.
 Antonius à Lionissa, confess. in Monte-Odotosio.
 28. Iulij.
 Antonius Lopetus, confess. Valentis Hispan.
 9. Octob.
 Antonius Maldonatus, conf. Mexici. 9. April.
 Antonius Mallus, Martyr, Mon-brisoni. 16. Iulij.
 Antonius, Martyr, Florida. 8. Septemb.
 Antonius Mediolanensis, Martyr, Arzengæ. 2. Marj.
 Antonius à Monte-Leone, idem cum Stronconio,
 infra.
 Antonius à Monte-Sicardo, confess. Maerææ.
 4. Iann.
 Aotonius Naganzachus, Tertiarius, Martyr, Na-
 zanzachi. 5. Februar.
 Antonius Nebrissenis, conf. Louleæ. 1. Mart.
 Antonius Nerus, conf. Aretij. 19. Iunij.
 Antonius Niger, conf. Netini, Tertiarius. 14. Mart.
 Antonius Nucta, conf. Mexici. 30. Septemb.
 Antonius Nugnes, conf. Valentis. 29. Septemb.
 Antonius, conf. Nursis, Laicus. 10. May.
 Antonius Orticius, confess. Xeresij. 15. Auguß.
 S. Antonius à Padua, conf. Parauj. 13. Iunij.
 Antonius Paganus-Vinctus, confess. in Italia.
 10. Iulij.
 Antonius Patronus, conf. Malipurgi. 2. Iulij.
 Antonius Petronius Idem.
 Antonius à Palsina, conf. Florentis. 14. Novemb.
 Antonius Pirus, conf. Calahæ. 23. Iulij.
 Antonius, confess. Podij. 31. Decemb.
 Antonius de Pulchro-Visu, confess. Martyr, Bri-
 uxæ. 20. April.
 Antonius à Puteo-Fidone, conf. propè Roecam-
 Antiquam, Tertiarius. 4. April.
 Antonius à Ripa, confess. San-Seuerini, Laicus.
 27. Iulij.
 Antonius Romanus, conf. Eboli. 27. Mart.
 Antonius de Rosatis, Martyr, in Oriente. 14. Februar.
 Antonius à Rupe, Martyr, Laureci. 4. Mart.
 Antonius Saguntinus, confess. Salmantice. 21. Mart.
 Antonius Martyr, Saimastræ. 13. Decemb.
 Antonius à sancta Anna, Martyr, Moluce, Laicus.
 24. Iann.
 Antonius à sancto Gregorio, confess. Chinz, Laicus.
 8. April.
 Antonius à sancto Ioanne, confess. Mexici. 12. Iunij.
 Antonius à sancto Ioseph, confess. Valentis. 30. Novemb.
 Antonius à sancta Maria, Martyr, Gomez. 30. Auguß.
 Antonius à sancta Maria, confess. Segobæ. 18. Iulij.
 Antonius à sancta Regina, idem cum Antonio Sen-
 nensis, infra.
 Antonius à sancto Vincentio, confess. Myrillii.
 12. May.
 Antonius à Santareno, confess. in Lusitania. 12. Februar.
 Antonius de Saxonis, Martyr, Bidinij. 22. Februar.
 Antonius

ORDINIS MINORVM.

Antonius Scalmatus, conf. in Hispanis.	27. Ianuar.	Balthasar à Prato, Martyr, Nemausi.	13. Nouemb.
Antonius Scozzetus, conf. Martek.	24. Nouemb.	Balthasar à Vigono, confess. apud San-Romulum.	17. Iulii.
Antonius à Secura, conf. Madriti.	5. Maij.	Bapista à Cantano, Confess. Theate.	25. Iulij.
Aotonius à Segobis, confess. Aquis.	1. April.	Bapista à Florentia Confess. Campis.	9. Martij.
Antonius Segobianus, confess. Guadalagaræ.	19. Decemb.	Bapista Heluetius, Confess. Aquar.	11. Decemb.
Antonius Senensis, conf. Starlini.	30. Ianuar.	Bapista Mercator, Confess. Valentis.	6. Iunij.
Antonius Sobrinus, conf. io Hispania.	21. Decemb.	Bapista de Rotano, Confess. Ilber, Laicus.	15. Iulij.
Antonius à Sofà, confess. Galdaris.	12. Octob.	Bapista, Virgo, Tertiana. Placentis.	5. Septemb.
Antonius à Soto-Maiore, vide à Cruce, sup.		Barbara, Mediolanensis, Virgo, Abbatissa, Vercellis.	14. Iunij.
Antonius à Stronconio, conf. Alifisi.	9. Nouemb.	Barbara Traoria, Virgo, Valentis.	12. Martij.
Antonius Sulmonensis, conf. Sulmonæ.	15. Octob.	Barbarus Conf. Alifisij.	24. Martij.
Antonius Tegrinus, conf. Spolæ.	15. Maij.	Barnabas à Ixerama, Confess. in Monte Subatio.	17. Februarii.
Antonius Tudertinus, conf. Perusis.	22. Decemb.	Barnabas, Conf. Paluz, Laicus.	27. Decemb.
Antonius à Turno, Martyr, propè Rapsitanum.	10. Mart.	Barnabas à Pistono, Confess. Romæ, Laicus.	2. Iulij.
Antonius Valiotus, Martyr, in Gallia.	4. Iunij.	Barnabæ, Confess. Carcaffonæ.	8. Septemb.
Antonius Velochius, conf. in Italia.	22. Septemb.	Bartholdus, Confess. Ratisponæ.	23. Decemb.
Antonius, Vercellanis, idem.		Bartholomæus Agricola, Confess. Neapoli.	23. Martij.
Aotonius de Villa sancti Iosmis, conf. Pisis.	19. Martij.	Bartholomæus de Amano, Conf. Petusis.	22. Decemb.
Antonius, confess. Vrbini, Tertianus.	6. Februarii.	Bartholomæus de Anduzar, Confess. Vilz-Castine.	31. Octob.
Antonius Wertenis, martyr, Brieli.	9. Iulij.	Bartholomæus ab Anglaro, Conf. Empoli.	25. Maij.
Antonius Zamontinus, conf. Arcubus.	5. Iulij.	Bartholomæus Apona, Conf. Perusis.	12. Augustij.
Antonius de Zonga: vide à Cruce, sup.		Bartholomæus de Aranda, Conf. Zamorra.	22. Iulij.
Apollinaris, Martyr, Arime.	31. Maij.	Bartholomæus Baro, Conf. in Italia, Tertianus.	3. Ianu.
Apollinaris Francus, Martyr, in Isponio.	12. Sept.	Bartholomæus de Bassama, Confess. Nucernæ.	20. Augustij.
Apollonia, Pighianis, virgo, Volaterræ.	24. Maij.	Bartholomæus Bergomas, Confess. Mantusæ.	31. Iulij.
Apollonia, Vidus, Tertiana, Bonoræ.	12. Martij.	Bartholomæus Castellanus, Conf. in Maorica Insula.	27. Februarii.
Apollonius Aquilanus, conf. Aquilæ.	30. Martij.	Bartholomæus Catanus, idem.	
Apollonius, confess. Neapoli, Tertianus.	17. Septemb.	Bartholomæus à Colle, Confess. apud Podium-Bonitium.	25. Martij.
Archangela Tardera, virgo, Tertiana.	25. Martij.	Bartholomæus, Confess. Alueræ.	29. Maij. in Addit.
Archangelus de Agnone, confess. Histoni.	6. Iunij.	Bartholomæus de Eugubio, vide Baro, sup.	
Archangelus ab Anspango, conf. in Aultria.	24. Nov.	Bartholomæus à Fabriano, Conf. in Aprutio.	9. Nov.
Archangelus Calatahus, conf. Alcamis.	26. Iulij.	Bartholomæus à Florentia, Conf. Scarperæ.	16. Dec.
Archangelus à Campo-Basso, conf. iuxta Campum-Bassum.	30. Nouemb.	Bartholomæus Genezar, Martyr, Ciostatuz.	6. Martij.
Archangelus à Saxona, conf. in provincia Romana.	23. Nouemb.	Bartholomæus Guadalupensis, Confess. Montiluz.	21. Iulianæ.
Archangelus à Scetia, conf. Terasmondæ.	2. Aug.	Bartholomæus Insulanus, Conf. Myrtili.	27. Decemb.
Arnaldus à Bassacio, confess. in Italia Occidentali.	20. Augustij.	Bartholomæus Licoardus, Conf. in Gallia.	8. Iulij.
Arnaldus Virganultus, Martyr, Gordonij.	6. Iunij.	Bartholomæus Lucensis, Conf. Capriolæ.	22. Martij.
Arnoldus, confess. in Vmbria.	17. Iunij.	Bartholomæus à Luciniano, Conf. Mediolani.	6. Ianu.
Arnoldus Martyr, in Belgio.	25. Octob.	Bartholomæus Martinozius, Martyr, apud Cayrum.	30. Aprilij.
Assensus Saguntinus, conf. Hondæ, Laicus.	25. Decemb.	Bartholomæus à Middelburgo, Conf. Vitruacis.	11. Aprilij. in Additionib.
Athanasius Mediolanensis: vide Anastasius, sup.		Bartholomæus à Montaluano, Conf. in Sicilia.	17. Maij.
Augustinus Alifisus, conf. Neapoli.	4. Octob.	Bartholomæus de Offida, Confess. in Monte Sancto.	27. Decemb.
Augustinus Rodericus, Martyr, in nouo Mexico.	28. Decemb.	Bartholomæus Pisanus, Conf. Pisis.	4. Nouemb.
Augustinus Volaterranus, confess. Laicus, Volaterræ.	5. Iulij.	Bartholomæus Poccus-Francicus, Conf. in Monte Politianus.	6. Martij.

B

B albina, Alifisus, Virgo, Alifisij.	11. Martij.	Bartholomæus Ruys, Conf. Micaguanani.	22. Dec.
Balbina, Virgo, Hispelli.	3. Februarii.	Bartholomæus Sancta Anna, Confess. in territorio Tolercano.	28. Decemb.
Baldus Eugubianus, conf. in Vmbria.	26. Iulij.	Bartholomæus à sancta Marina, Confess. Orshuelz, Laicus.	15. Decemb.
Balthasar, confess. apud Calbazanos, Laicus.	19. Octob.	Bartholomæus à Soluthio, Confess. Romæ.	25. Nouemb.
Balthasar à Castro-nouo, confess. in Monte-Regali.	25. Aprilij.	Bartholomæus à Victoria, Confess. Cesar-Auguliz, Laicus.	27. Aprilij.
Balthasar à Clauario, conf. Binschij.	17. Octob.	Bartholus, conf. apud Castrum San-Geminiani, Tertianus.	19. Decemb.
Balthasar à Florentia, confess. Florentis.	4. Martij.		
Balthasar, Martyr, Florida.	22. Martij.		
Balthasar à Miryaca, conf. Loonij.	14. Iulij.		
Balthasar à Plagis, conf. in Lusitania.	24. Septemb.		

INDEX NOMINVM SS. AC BB.

- Beatrix Afflicta, virgo, Afflicti. 25. *Iannar.*
 Beatrix à Bellonione, virgo, Granaar. 10. *April.*
 Beatrix à Cruce, virgo, Abbatissa, Bellinli. 6. *Febr.*
 Beatrix Gerao, virgo, Lorca, Tertia. 18. *Decemb.*
 Beatrix Hermolylla, virgo, Pincus, Tertia. 2. *Mart.*
 Beatrix à Rayneris, Venetia. 10. *Septemb.*
 Beatrix à Ruiconibus, Mediolani, Tertia. 19. *Dec.*
 Beatrix à sancto Francisco, vidua, Valle-Longa, Tertia. 29. *Auguſt.*
 Beatrix à Sylva, virgo, Toleti. 16. *Auguſt.*
 Bclingerus de Monte-acuto, conf. Genux. 31. *Ianu.*
 Benefa, Tudertinus, conf. in Galloccia. 16. *Septemb.*
 Benedicla, virgo, Abbatissa, Afflicti. 16. *Mart.*
 Benedictinus à Gauracacio, conf. Mugelli. 20. *Decemb.*
 Benedictus Aretinus, conf. Aretii. 31. *Auguſt.*
 Benedictus Camert, conf. Perusia. 22. *Decemb.*
 Benedictus à Cansfeldio, conf. Parisii. 21. *Novemb.*
 Benedictus à Cogelutho, conf. Guadalupæ. 11. *Maii.*
in Addition.
 Benedictus, Conchenſis, conf. Cagliofæ. 23. *Decemb.*
 Benedictus Cremonenſis, conf. Agnomis. 30. *Decemb.*
 Benedictus, conf. Erfordia. 5. *Novemb.*
 Benedictus Florentinus, conf. Florentie. 6. *Septemb.*
 Benedictus à Gauracacio, vide Benedictinus, sup.
 Benedictus à Gravio, conf. in Italia. 26. *Ianui.*
 Benedictus Hortolanus, conf. Volaterræ. 19. *Septem.*
 Benedictus Hydroticus, conf. Bulcani. 12. *Mart.*
 Benedictus à Mugello, confell. Florentia, Laicus. 3. *Mart.*
 Benedictus Niger, conf. Pistorini. 25. *Iann.*
 Benedictus de Piatro, conf. in Italia. 13. *Oſtab.*
 Benedictus de Regno Apulic, Martyr, Bidinia. 12. *Februar.* 5. 1.
 Benedictus à sancto Lorino: vide Hortolanus, sup.
 Benedictus à sancto Torquatio, confell. Compluti. 26. *Oſtab.*
 Benedictus à Valencia, conf. Barcinone. 15. *April.*
 Beneventus Ancouenſis, Vidua, in Picerno, Tertia. 9. *Iannar.*
 Beneventus, virgo, Afflicti. 29. *Iannar.*
 S. Beneventus, Auximanus Episcopus, Auximi. 22. *Mart.*
 Beneventus Eugubinus, confell. Corneti, Laicus. 27. *Ianu.*
 Beneventus, confell. Mantua, Laicus. 30. *Iulii.*
 Beneventus, conf. Reconeti, Laicus. 5. *Februar.*
 Benignus Romanus, conf. Panocri. 26. *Mars.*
 Beniuola, conf. San-Seuerini. 18. *Februar.*
 S. Bernardus, Martyr, Martochiz. 16. *Iannar.*
 Berengaria, virgo, Abbatissa, Villæ-Comitis. 23. *Decemb.*
 Berengarius-Bertrandus-Raymundus, conf. Montepellulani. 30. *Iannar.*
 Bernardina Antonii, virgo, Abbatissa, Fulgini. 25. *Mart.* *in Additionib.*
 Bernardina à Monte-Maiore, virgo, Villæ-novæ Infantiam, Tertia. 21. *Septemb.*
 Bernardina à Roca, Veaz, Tertia. 4. *Oſtab.*
 Bernardinus ab Aluerna, qui & Maſſida, infra.
 Bernardinus ab Azzallo, confell. Tribuli. 14. *Auguſt.*
 Bernardinus Aſtenſis, confell. Romæ. 12. *Maij.*
 Bernardinus Biarenſis, confell. Lorci. 11. *Decemb.*
 Bernardinus à Bibena, confell. Lucæ. 15. *Maii.*
 Bernardinus de Baſtis, conf. Malegnani. 8. *Maij.*
 Bernardinus Carmas, conf. Vialbi. 9. *Februar.*
 Bernardinus à Castro-Viridi, conf. apud Hotinaculo. 4. *Maij.*
 Bernardinus à Conceptione, Confell. Aguaculanti. 11. *Oſtab.*
 Bernardinus Coſinus, Martyr, in India Orientali. 19. *Iannar.*
 Bernardinus à Felto, Confell. Papiæ. 29. *Septemb.*
 Bernardinus à Foffa, confell. Ocræ. 29. *Novemb.*
 Bernardinus Georgius, conf. R.egij. 21. *Decemb.*
 Bernardinus à Gualdo, confell. Perusia. 24. *Septemb.*
 Bernardinus à Mandela: vide Bernardinus, infra.
 Bernardinus Molmenius, Martyr, in A quiciana. 24. *Martij.*
 Bernardinus à Nuceria, confell. in Apulia. 14. *Nov.*
 Bernardinus Perufinus, confell. Puteolis. 29. *Iulii.*
 Bernardinus Polonus, confell. Coſtenij. 14. *Septemb.*
 Bernardinus à Porlena, conf. San-Seuerini. 23. *Mart.*
 Bernardinus à Piazoli, confell. Pini. 6. *Decemb.*
 Bernardinus Randanus, confell. in Calabria. 10. *Iann.*
 Bernardinus Rhegenſis, vide Bernardinus Georgius, supra.
 Bernardinus à Riſo nigro, conf. Sergini. 22. *Septemb.*
 Bernardinus Saguntinus, confell. in India Occidentali. 23. *Oſtab.*
 Bernardinus Scarlatenſis, vide Bernardus, infra.
 S. Bernardinus-Senenſis, conf. Aquile. 20. *Maij.*
 Bernardinus Tomitanus, qui & à Felto, sup.
 Bernardinus à Turragio, conf. Guadalaxaræ. 27. *Dec.*
 Bernardus Auximanus, confell. in Italia. 28. *Maii.*
 Bernardus Boernus, Martyr, San Macharii. 28. *Sept.*
 Bernardus, Coſinus, qui & Bernardinus, sup.
 Bernardus Dalencus, Martyr, San-Machatii. 18. *Septemb.*
 Bernardus Echelus, confell. Palci. 7. *Septemb.*
 Bernardus à Fabriano, confell. Camerini. 5. *Auguſt.*
 Bernardus Focolemporanenſis, confell. Macerata, Laicus. 31. *Mart.*
 Bernardus à Fraxineto, confell. Cæſar-Auguſtana Archiepiſcopus, Fraxineti. 18. *Oſtab.*
 Bernardus Genetiſus, Martyr, San-Macharii. 28. *Sept.*
 Bernardus à Laredo, confell. Valurde, Laicus. 16. *April.*
 Bernardus à Mandela, confell. Aluernæ, Laicus. 3. *April.*
 Bernardus, confell. Maſæ. 15. *Oſtab.*
 Bernardus ab Offida, confell. in Picerno. 6. *Ianu.*
 Bernardus à Quantalle, confell. Afflicti. 10. *Iulii.*
 Bernardus à sancto Ioanne, conf. Badoicij. 4. *Ianui.*
 Bernardus Scarlatenſis, conf. Florentie. 12. *Mart.*
 Bernardus à Tuſga, Martyr, San-Machatii. 18. *Septemb.*
 Bernardus Viridantus, conf. Afflicti. 11. *Ianui.*
 Bertholdus, vide Bartholus, sup.
 Bertrandus à Baiona, conf. vide à Tuſce, infra.
 Bertrandus Berengarius, qui & Berengarius, sup.
 Bertrandus à Bollega, conf. Arelate. 7. *Septemb.*
 Bertrandus à Lazanoba, Martyr, Ortenſis. 17. *Oſtab.*
 Bertrandus à Tuſce, Episcopus Tuſcanus, Cardinalis, A uenone. 30. *Iulii.*
 Beta Rcytenſis, vide Eliſabetha, infra.
 Blanca, Henricus, virgo Palenciz. 5. *Maij.*
 Blanca, virgo Regia, Franca, Longi-Campi. 26. *April.*
 Blanca, Vidua, Regina Franca, Parisii, Tertia. 30. *Novemb.*
 Blasius Aquilanus, conf. Ortonæ. 27. *Ianui.*
 Blasius à Canetta, conf. Setabi. 31. *Mart.*
 Blasius à Cometo, conf. Florentie. 26. *Februar.*
 Blasius Luthuanus, conf. Bidgoliz. 15. *Decemb.*
 Blasius de Monte, conf. Guadalaxaræ. 30. *Decemb.*
 Blasius

ORDINIS MINORVM.

Blasius Palominus, Martyr, Molucis. 6. *Iannar.*
 Blasius Rodericus, Martyr, Florida. 8. *Septemb.*
 Blasius à Vallala, confess. Marçia. 13. *Auguſt.*
 Bonus, confess. Batcnone. 13. *May.*
 Bona, Virgo, Lezagnian. 26. *Octob.*
 Bona, Vidua, Podij-Bonitij, Tertiaria. 5. *Auguſt.*
 Bonacura, confess. Fahrena. 20. *May.*
 Bona-Gratia, confess. Auemione. 2. *Mart.*
 Bona-Via de Luco, confess. apud Lugum. 1. *Mart.*
 Bonaventura ab Agrigeno, confess. in Sicilia, Laticus. 16. *Octob.*
 Bonaventura ab Antrodocho, Virgo, Aquila. 24. *Iunij.*
 S. Bonaventura à Balneo-Regio, Episcopus Albanensis, Cardinalis, Lugdun. 14. *Iulij.*
 Bonaventura Brochartus, confess. Carcaffonx. 6. *Iunij.*
 Bonaventura de Collo-obotto, confess. Motoni. 25. *Septemb.*
 Bonaventura Durſico, Martyr, Tertiarius. 5. *Februar.*
 Bonaventura Firmianus, confess. Firmi. 15. *Septemb.*
 Bonaventura Melitenſis, confess. Iuliana. 27. *Octob.*
 Bonaventura à Monte Regali, confess. Spolet. 20. *Auguſt.*
 Bonaventura à Raticina, confess. Thuſij, Latenz. 25. *Februar.*
 Bonaventura Rhogienſis, confess. Scapetiani. 7. *Septemb.*
 Bonaventura Roo, Martyr, in Anglia. 9. *Auguſt.*
 Bonaventura Velarenſis, confess. Romæ, Latenz. 13. *Februar.*
 Bonifacius à Riparolo, confess. Genuz. 10. *Iunij.*
 Bonifacius de Senis, conf. in Italia. 8. *Februar.*
 Bonitus Volaterranus, conf. in Tuſcia, Tertiarius. 11. *Iulij.*
 Bonitus, confess. Bononix. 17. *Auguſt.*
 Bonocomus, confess. Caſtri-Rodulphi. 11. *Septemb.*
 Bononius de Bonomaria, conf. in Italia. 14. *Iulij.*
 Brigitta Gonzales, Virgo, Veax, Tertiaria. 15. *Octob.*
 S. Brigitta, Virgo, Romæ, Tertiaria. 23. *Iulij.*

C

Cæcilia Caccia-guerra, Virgo, Aſſiſij. 14. *Iunij.*
 Cæcilia Coppoli, Virgo, Abbatia, Foro Flaminij. 2. *Iannar.*
 Cæcilia à Cociniola, Virgo, Mortari. 29. *Mart.*
 Cæcilia Volaterrana, Virgo, Volaterræ. 30. *Octob.*
 Camilla Pia, Virgo, Caſtri. 27. *Iulij.*
 Campagnus, idem ac Compagnus, infra.
 Cannocus à Ruvercho, Martyr, in Hybernia. 25. *Auguſt.*
 S. Carolus Borromæus, Mediolanenſ. Archiepiscopus, Cardinalis. 4. *Novemb.*
 Carolus à Dendulo, confess. in Italia, Tertiarius. 17. *Septemb.*
 Carolus Luſachius, Martyr, Gordoni. 6. *Iunij.*
 Carolus à Monte Feitro, Confess. Fedalis, Tertiarius. 19. *Novemb.*
 Carolus à Monte-Gianello, confess. in Italia, Tertiarius. 24. *Novemb.*
 Celſar Pergamus, conf. Romæ. 20. *Novemb.*
 Caſarius Spirenſis, confess. in Italia. 1. *April.*
 Caſtides Calderona, virgo, Veroladi. 14. *Marſ.*
 Caſulla, conf. Bilſi. 19. *April.*
 Cellianus, Martyr, Valentiz Allobrogum. 11. *Febr.*
 Cathalanus, conf. Auximi. 6. *Decemb.*

Catharina de Angelis, Virgo, Gienni. 1. *Iannari.*
 Catharina Alvarez, virgo, Alcazar, Tertiaria. 1. *Sept.*
 Catharina Bonouenſis, virgo, Abbatia, Bonouiz. 9. *Martii.*
 Catharina Cialina, virgo, Tertiaria. 9. *Iannar.*
 Catharina à Columa, virgo, Bellacazar. 17. *Ianni.*
 Catharina Euangelista, virgo, Abbatia, Damiel. 4. *Septemb.*
 Tertiaria. 6. *Septemb.*
 Catharina Gonſalua, virgo, Alcazar. 1. *Iannari.*
 Catharina Gonſalua, virgo, apud Calahazanos. 13. *Ian.*
 Catharina à Gueuara, virgo, Tordeſyllarij. 6. *Martii.*
 Catharina de Ieſu, virgo, Beaxiz. 20. *April.*
 Catharina Lopez, Vidua, Viſci, Tertiaria. 15. *May.*
 Catharina à Magdalena, virgo, Abbatia, Beluſij. 14. *Iulij.*
 Catharina Mediolanenſis, Vidua, Tertiaria, Modenz. 13. *Octob.*
 Catharina à Mendoza, virgo, Aſtudij. 19. *Martij.*
 Catharina Mendora. 10. *Aduentus.*
 Catharina Menſiquia, virgo, apud Calahazanos. 9. *Iunij.*
 Catharina de Ornelas, virgo, Plax. 26. *Iunij.*
 Catharina Queada, virgo, apud Calahazanos. 17. *April.*
 Catharina à Regibus, virgo, Palmz. 17. *Iannar.*
 Catharina Regina Boſax, Romæ, Tertiaria. 15. *Octob.*
 Catharina Rodriguez, virgo, Beaxiz. 17. *Iannar.*
 Catharina Ruiz, virgo, Ville-noux Infantinus, Tertiaria. 31. *Iannar.*
 Catharina à ſancta Clara, virgo, Beaxiz. 11. *Iulij.*
 Catharina à ſancto Gabriele, virgo, Bellacazan. 26. *Mart.*
 Catharina Soliſa, virgo, Tordeſyllarij. 28. *Octob.*
 Catharina Toctolez, virgo, Palentiz. 2. *Mart.*
 Catharina Vaxz, virgo, Ville-Comiti. 21. *Ianni.*
 Catharina à Valente, virgo, Faligni. 3. *Iulij.*
 Catharina à Vimo, Tertiaria, in Apulia. 3. *May.*
 Catharina Zollera, virgo, Abbatia, Bambergz. 21. *Mart.*

Chariffimus, confess. Venetiz. 14. *Decemb.*
 Cherubinus Bergomas, conf. Campi-Baſſij. 6. *Februar.*
 Cherubinus à Ciunella, Martyr, Surrenti. 11. *Martii.*
 Cherubinus Meſſanenſis, conf. Tauromini. 2. *Iannar.*
 Cherubinus à ſancta Lucia, conf. Argentuni. 10. *Aug.*
 Cherubinus à Spoleto, conf. Spolet. 4. *Auguſt.*
 Chriſtiana, virgo, Aſſij. 21. *Iannar.*
 Chriſtianos à ſancto Donato, conf. Viſcari, Latenz. 30. *Martii.*
 Chriſtianos Sui, Martyr, Treuiris. 26. *Octob.*
 Chriſtina, vide Chriſtiana, ſup.
 Chriſtina à S. Cruce, Valliferni, Tertiaria. 10. *Mart.*
 Chriſtophorus Alcazera, conf. apud Montem-Maiorem. 24. *Octob.*
 Chriſtophorus Baranus, eſſ. Caſtelliz Veteri. 26. *April.*
 Chriſtophorus de Cabezuela: vide à Roſano, infra.
 Chriſtophorus à Campo-Baſſo, eſſ. Hiſpaniæ. 14. *Aug.*
 Chriſtophorus Cathaneus, conf. in Ciuitateſi vrbis. 5. *April.*
 Chriſtophorus conf. Cathaci. 31. *Octob.*
 Chriſtophorus Criuelius, conf. Lucæ, Latenz. 2. *Febr.*
 Chriſtophorus Mediolanenſis, eſſ. Vigleiani. 5. *Mart.*
 Chriſtophorus à Modocia, conf. Mediolani. 12. *Nov.*
 Chriſtophorus Papienſis, conf. Buſuſz, Lucuz. 5. *Feb.*
 Chriſtophorus Penenſis, conf. Vilonenz. 17. *Decemb.*
 Chriſtophorus Placemus, conf. Valentiz. 15. *Octob.*
 Chriſtophorus à Roſano, conf. in Hiſpania. 15. *Iulij.*
 Chriſtophorus Rutiſus, conf. Mexici. 25. *Mart.*
 Chriſtophorus à Toledo, conf. Hiſpali. 7. *Novemb.*

Christophorus à Varisio, conf. Mediolani. 26. *Septemb.*
 Christophorus à Zamorra, confess. Tulliz. 16. *Mar.*
 Chrunegundes, Virgo, Sandeciz. 15. *Septemb.*
 Clara de Aquilatis, Arimini. 23. *Februar.*
 S. Clara Adisua, Virgo, Abbatissa, Afsisij. 12. *Auguſt.*
 Clara Baccinonenſis, Virgo, Baccinone. 18. *Febr.*
 Clara Builla, Virgo, Valentuz. 12. *Ianu.*
 Clara à Catana, Virgo, Panormi, Tertiaria. 19. *April.*
 Clara Fulginea, Virgo, Fulgusij, Tertiaria. 1. *Iulij.*
 Clara Manciana, Virgo, in Italia. 14. *Iulij.*
 Clara Mactunet, Vidua, Villæ Sillor, Tertiaria. 10. *Adiutomb.* 3. *April.*
 Clara à Monte-Falcone, Virgo, Abbatissa, Tertia. 2. *ibid.* 17. *Auguſt.*
 Clara Palnia, Virgo, Volaterræ. 14. *Octob.*
 Clara, Regina Hieruſalem.
 Clara Roderica, Virgo, Brigantij. 9. *Iunij.*
 Clara de Vhaldinis, Vidua, Abbatissa, Florentiz. 27. *Februar.*
 Clara Venota, Virgo, Venetis. 4. *April.*
 Clara Viterbienſis: vide Roſa, infra.
 Claudia à Corceyo, Virgo, Abbatissa, Poliniaci. 8. *Auguſt.*
 Claudia Meanea, Virgo, Gebennæ. 30. *Maj.*
 Claudius confess. in Gallia Narbonenſi. 12. *Mar.*
 Claudius Gabel, Faber Martyr, Lunelli. 1. *Mar.*
 Claudius Gualdus, confess. Charretiz. 7. *Maj.*
 Claudius Mocardetus, Martyr, Insulæ. 24. *Auguſt.*
 Claudius Moncetus, idem.
 Claudius Reſignatus, confess. Insulæ. 25. *Maij.*
 Clemens, confess. Aluernæ. 5. *Auguſt.*
 Clemens à Caponus, confess. Feſſulis, Lucus. 25. *Februar.*
 Clemens Galloys, Martyr, in Gallia. 25. *Mar.*
 Coleta Auſtrica, Virgo, in Germania. 4. *Ianu.*
 Coleta Boylecta, Virgo, Abbatissa, Gandul. 6. *Maij.*
 Coleta Doyſeler, Virgo, Autoniz. 16. *Maij.*
 Colmus, confess. Spire. 20. *Decemb.*
 Compagnus, confess. Recaner. 6. *Februar.*
 S. Conceptio immaculata Deiparæ, Virgum. 8. *Decemb.*
 Concordia, Virgo, Nouariz. 1. *Auguſt.*
 Conradus de Allia, Martyr, in Palæſtina. 3. *Decemb.*
 Conradus, confess. Aſcali. 5. *Iulij.*
 Conradus, confess. in Auſtria.
 Conradus, confess. Hildeſemij. 10. *Decemb.*
 Conradus, confess. Margurij. 3. *Novemb.*
 Conradus, confess. apud Netinos, Tertiarius. 19. *Februar.*
 Conradus, Martyr, in Prussia. 1. *Novemb.*
 Conradus de Offida, confess. in Romana Insula. 11. *Decemb.*
 Conradus de Saxonia, Martyr, apud Montes Capnos. 5. *April.*
 Conradus Spolitanus, confess. in Piceno. 29. *Ianu.*
 Conradus à Stongle, confess. Kiris. 27. *April.*
 Conſecratio Eccleſiæ Aſſiſtantenſis. 20. *April.*
 Conſtantia à Caſtro, Vidua, Vuerci, Tertiaria. 24. *Ianu.*
 Conſtantia, Virgo, Florentiz. 17. *Decemb.*
 Conſtantia Velaiques, Vidua, Conſtantinz. 4. *Decemb.*
 Conſtantia, Vidua, Regina Siciliæ. 26. *April.*
 Conſtantinus à ſancto Conſtanzo: idem cum Ioanne à ſancto Conſtanzo, infra.
 Cornelius Batauodurus, Martyr, Brietz, Tertia-

rius. 9. *Iulij.*
 Cornelius, Dunenus Episcopus, & Martyr, Dublinj. 1. *Februar.*
 Cornelius Muſſius, Martyr, Leydæ. 8. *Septemb.*
 Cornelius à Platea, Martyr, Encheuſiz. 25. *Iunij.*
 Cornelius à Zinzhaea, confess. Antuerpiæ. 21. *Febr.*
 Coſmas Tagua, Martyr, Nagazachi, Tertiarius. 5. *Februar.*
 Coſmas à ſancto Damiano, Martyr, Hieroſolyms. 15. *Auguſt.*
 Coſmus à ſancto Franciſco, idem.
 Creſcens, Bene, confess. Fabriani. 11. *Octob.*
 Cypranus da Villamel, confess. Gatte. 1. *Iannar.*

D

D Amianus à Campana, confess. ibid. 28. *Iunij.*
 Damianus Carſtatenſis, confess. Cremonæ. 20. *Decemb.*
 Damianus, confess. Fabriani. 5. *Iulij.*
 Damianus Patavinus, idem ac Carſtatenſis, ſap.
 Damianus à Ripa, confess. propè Theſſem, Laicus. 28. *Novemb.*
 Damianus Valentinus, Martyr, in Africa. 2. *Auguſt.*
 Daniel Arendock, Martyr, Encheuſiz. 25. *Iunij.*
 S. Daniel, Martyr, apud Ceptain in Mauriana. 11. *Octob.*
 Daniel, Italus, confess. Guadalfagiaræ, Laicus. 18. *Februar.*
 Daniel à Nimbro, Confess. Bergomi. 6. *Iunij.*
 David, confess. Auguſtæ Vinelicorum. 18. *Iannar.*
 David, confess. Neapol. 4. *Auguſt.*
 Delphina, Virgo, Vidua, Apuz, Tertiariz. 26. *Novemb.*
 Delphina, Vidua, Baccinone. 6. *Ianu.*
 Demetrius, Inſuber, confess. Spoleti. 21. *April.*
 Demetrius, Martyr, Tamuz. 13. *April.*
 Deodatus, confess. Toloti. 19. *Novemb.*
 Demeſius Multronius, Martyr. 2. *Maij.*
 Deſiderius Loharenus, confess. in Gallia. 17. *Novemb.*
 Didacus de Abuſeno, confess. Orapelle. 18. *Auguſt.*
 Didacus Arus, confess. Carnot. 27. *Iunij.*
 Didacus Barahona, confess. Saliceti. 3. *Februar.*
 Didacus Cartera, confess. Elchi. 21. *Iannar.*
 Didacus Diſcalceatus, confess. Cariniene. 21. *Maj.*
 Didacus Dux, confess. Guadalfagiaræ. 16. *Octob.*
 Didacus Golmanus, confess. Calpe. 29. *Mar.*
 Didacus Hernandez, confess. Badelocij. 5. *Iunij.*
 Didacus Landa, Episcopus Iucatanenſis, Iucatani. 6. *Auguſt.*
 Didacus Lucenſis, confess. Salmantice, Laicus. 10. *Novemb.*
 Didacus à Luminibus, confess. Toloti. 21. *Auguſt.*
 Didacus Maculatus, confess. Arenis. 16. *Februar.*
 Didacus, Martyr, Geberuz. 31. *Decemb.*
 Didacus Mûlana, confess. Alconcelij. 3. *Novemb.*
 Didacus Mmor, confess. Roſarij. 26. *Decemb.*
 Didacus à Monte, confess. Alburquesquij. 17. *Octob.*
 Didacus Mugnoſius, Martyr, Gomer. 30. *Auguſt.*
 Didacus, confess. Murçiz, Laicus. 4. *Iunij.*
 Didacus Olartos, confess. Popule. 18. *Septemb.*
 Didacus Peregrinus, confess. Caſtaneæ. 22. *Ianu.*
 Didacus Safranus, confess. Beluſij. 23. *Octob.*
 Didacus à ſancta Maria, confess. Augonijs. 15. *Dec.*
 Didacus à ſancto Martino, confess. Madria, Laicus. 20. *Maj.*

ORDINIS MINORVM.

S. Didacus à sancto Nicolao, Confess. Comploti, Laicus. 12. Nouemb.	Electus, Confess. Romæ.	19. May.
Didacus à Sazedo, Confess. Peonerranz, Laicus, 21. Septemb.	Electus, Confess. in Saxonia.	23. Februar.
Didacus à Sinagra, Confess. in ciuitate S. Philipp. 29. Decemb.	Electus, Confess. in Saxonia.	1. Decemb.
Didacus à Solozano, Confess. Tatri. 24. Decemb.	Electus, Martyr, Africæ.	16. Septemb.
Didacus à Stunica, Confess. Turri-Lacunar. 7. Decemb.	Electus, Martyr, in Motea, Laicus.	1. Iulii.
Didacus Villa-Ionius, Confess. Lufiz. 17. Iulii.	Elisabeth ab Annuntiatione, Virgo, Abbatisa, in ciuitate Portuensi.	23. Maii.
Didacus Villa-nouanus, Confess. in Monte Moncario, Laicus. 23. Iulii.	Elisabeth à Francia, quæ & Iôhanna, infra.	
Didacus Ximenes, Confess. Villæ nouæ Infantium. 6. Iulii.	Elisabeth à Gonsalua, Virgo, Granata. 5. Ianuar.	
S. Dionysius Azoopagita, Martyr, Parisiens. Episcopus. Lutetia. 9. Octob.	S. Elisabeth ab Hungaria, Vidua, Marpurgi, Tertiaria.	19. Nouemb.
Diooyfios, Martyr, Curmanz, Laicus. 17. Octob.	Elizabeth Lopezis, Vidua, Villæ-nouæ, Tertiaria.	27. Septemb.
Dionysius Pontanus, Martyr, Ebroicus. 23. April.	Elisabeth à Nauarra, Virgo, Albiz. 11. Iulii.	
Domitilla de Falconibus, Virgo, Volaterræ. 30. August.	Elisabeth Oïona, in Hispania. 6. Nouemb.	
Dominicus Beralduus, Martyr, Turbiz. 14. Martij.	Elisabeth Peralta, Virgo, Segobiz. 1. Iulii.	
Dominicus Bononiensis, Confess. in Toscia. 16. Iulii.	Elisabeth Pontus, Vidua, Lorca, Tertiaria. 18. April.	
Dominicus à Calabria, Confess. Nicosis. 27. Decemb.	S. Elisabeth, Portugalliz Regina, Vidua, Conimbuz, Tertiaria. 4. Iulii.	
Dominicus Campensis, Confess. Florentiz, Laicus. 23. Nouemb.	Elisabeth Keytenis, Virgo, Vauitfent, Tertiaria. 7. Ianuar.	
Dominicus à Castellione Florentino, Confess. Florentiz, Laicus. 8. Nouemb.	Elisabeth de Rota, Villæ hõis Iofantiuz, Tertiaria. 5. April.	
Dominicus à Fiorera, Confess. in Hispania, Laicus. 6. Iulii.	Elisabeth à sancta Cruce, Villæ-nouæ, Tertiaria. 15. Decemb.	
Dominicus Gallatus, Confess. Valentiz. 18. Maii. 26. Additioib.	Elisabeth à sancto Francisco, Virgo, Villæ-Cornidis. 16. Decemb.	
Dominus Gemenis, Confess. Theate. 8. Decemb.	Elisabeth à sancto Hieronymo, Virgo, Santarem. 28. Nouemb.	
Dominicus Godardus, Martyr, Sagij. 24. Mart.	Elisabeth à sancto Iacobo, Virgo, Montilliz. 2. Mart.	
Dominicus à Leone, vide à Leonia.	Elisabeth à sancto Ludouico, Virgo, Villæ-Cornid. 21. Maii.	
Dominicus à Leonisla, Confess. Vrbini. 20. April.	Elisabeth à Torre. Virgo, Baigis. 6. Maii.	
Dominicus Melitenis, Confess. Necci, Laicus. 1. Februar.	Elisabeth Veidago, Virgo, Arcaali, Tertiaria. 1. Iulii.	
Dominicus, Martyr, Africæ. 16. Septemb.	Elisabeth, Virgo, Ameruz. 4. Februar. in Additioib.	
Dominicus à Padua, Confess. in Italia. 11. August.	Elisabeth, Virgo, Mortarij. 21. Maii.	
Dominicus à sancto Iuliano, Confess. Insule. 14. April.	Elisabeth, Virgo, Panorma, Tertiaria. 16. Mart.	
Dominicus, Conf. San-Matini. 27. Ianuar.	Esuita, à Villa-Sicca, Vidua, Abbatisa, Hispani. 7. April.	
Donatus Aquitanus, Martyr, Hierosolymus. 11. Nouemb.	Elyas à Bourdeilla, Turonensis Archiepiscopus, Cardinalis, Turonis. 5. Iulii.	
Donatus à Ferrara, Confess. apud Castrum Florentinum. 24. Octob.	S. Elzearius à Sabotio, Confess. Parisiis, Tertiaria. 27. Septemb.	
Donatus, Confess. Neapoli. 29. Mart.	Emanuel Lomadas, Confess. in Canaia Magna. 16. Octob.	
Donatus Ruthenensis, idem cum Aquitano, sup.	Emiliana, vide Humiliana, infra.	
Donatus Vrbinas, Confess. Vrbini. 24. Iulij.	Engelbertus Terborgius, Martyr, Enchufiz, Laicus. 25. Iulii.	
S. Donatus, Martyr, apud Czpetam in Mauritania. 13. Octob.	Epiphanius, Insuber, Confess. apud Vallem-Alperram, Laicus. 7. Iulii.	
Dorothea Liffonia, Virgo, Mediolani. 11. Septemb.	Epiphanius, Teuonicus, qui & Insuber, sup.	
Drodo, Confess. Viennæ. 6. Decemb.	Erechthidus, Confess. Magdeburgi. 3. Iulii.	
Dulciana, Virgo, Marfiliz, Tertiaria. 19. Octob.	Erechthidus, idem.	
Dulciana, eadem.	Esmalus Vinacrius, Martyr, Montniaci. 18. August.	
	Epotellana, Virgo, Valentiz. 4. Iulii.	
	Estuniga, Confess. Barcinonæ. 3. Iulii.	
	Euangelista Marcellinus, Conf. Romæ. 3. Ianuar.	
	Euangelista à Perusio, Confess. Ragusij. 5. August.	
	Euangelista à Sublaci, Virgo, Tiburi. 24. Iulii.	
	Eufasia, Virgo, Abbatisa, Vlyssipone. 13. Mart.	
	Eufasia Rodenica, Virgo, Vexa. 2. Mart.	
	Eufasia Volaterrana, Virgo, Volaterræ. 10. Decemb.	
	Eugenia Faxiz, Virgo, Abbatisa, Pisanis. 20. Dec.	
	Euphrosina, Vidua, Biturgiz, Tertiaria. 4. Ianuar.	
	Eusebius Anconitanus, Confess. Scapetani. 11. Ianuar.	
	Eustachius de Curia, Confess. in Gallis. 1. Februar.	
	Eustochium, Vidua, in Sicilia. 17. Octob.	
	Eustochium, Virgo, Abbatisa, Messanz. 11. Decemb.	

E

Electus, Confess. Athesij. 6. Decemb.	
Electus, Confess. Aurelianis. 24. Septemb.	
Electus, Confess. Bremz. 26. Maii.	
Electus, Confess. Canonanis. 22. Februar.	
Electus, Confess. in ciuitate Diensi. 8. August.	
Electus, Confess. Messanz. 26. Ianuar.	
Electus, Confess. Narbonæ, Laicus. 6. Ianuar.	
Electus, Confess. Nussia. 8. Septemb.	
Electus, Confess. Rionij. 2. April.	
Electus, Confess. Rionij. 3. Nouemb.	

F

Fellineus Hara, Martyr, prope Aldam Vrbem, Laticus. 1. *May.*

Ferdinandus Bassacius, confess. Tulantingii. 14. *Sept.*

Ferdinandus Episcopus : Vide Ferdinandus, infra.

Ferdinandus à Lécua, confess. Quahaacocij, Laticus. 11. *Octob.*

Ferdinandus à Secura, confess. Atoiaquei. 10. *Iulii.*

Fernandus Vasquezus, Episcopus, Ormuzij. 16. *Aprilis.*

Fidelis, ex Sigmaringo, Martyr, in Bredicola Genau-nia. 17. *Iulii.*

Fidentius, confess. Patavii. 31. *Ianuar.*

Felix de Cantalicio, Confess. Romæ Laticus. 18. *May.*

Felix à Mediolano, Virgo, Abbatissa, Pilsauri. 30. *Septemb.*

Felia à Perusio, Virgo, Abbatissa, Romæ. 31. *May.*

Felia, Virgo, Fulginii. 23. *August.*

Forasterus, Confess. Aquis. 16. *Decemb.*

Forth Vindus, Martyr, Mauciaci. 7. *Ianuar.*

Francia, Virgo, Atimini. 23. *Iunij.*

Francia ab Andera, Virgo, Fulginii. 23. *August.*

Francia de Belen, Virgo, Belusij. 18. *Iouis.*

Francia à Bracamonte, Virgo, Methymæ-Campi. 6. *Iulij.*

Francia à Burgaro, Virgo, Florentie, Tertiaria. 7. *Iulii.*

Francia à Claramonte, Virgo, Abbatissa, Aue-nione. 6. *Septemb.*

Francia à Colle-medio, Virgo, Assisi. 26. *Nov.*

Francia à Cruce, Virgo, Abbatissa, Antiquæ-Mel-lanzæ. 24. *Iunij.*

Francia Eogubina, Eogubii, Tertiaria. 6. *Februæ.*

Francia à Fano, Virgo, Pilsauri. 30. *Ianuar.*

Francia Gascina, Virgo, Scalonzæ. 17. *Ianuar.*

Francia Gerso, Virgo, Loræ, Tertiaria. 18. *Decemb.*

Francia Pachica, Virgo, Scalonzæ. 29. *Maii.*

Francia Peralca, Virgo, Bestizæ. 1. *Iulii.*

Francia Pontia, Virgo, Loræ, Tertiaria. 15. *Febr.*

S. Francia de Pontiano, Vidua, Romæ, Tertiaria. 9. *Martii.*

Francia Rodriguez, Vidua, Veaz, Tertiaria. 10. *May.*

Francia à sancta Anna, Virgo, Abbatissa, Grinio-nij, Tertiaria. 3. *Novemb.*

Francia à sancto Antonio, Virgo, Bellalazzari. 21. *Decemb.*

Francia à sancto Antonio, Virgo, Gienni. 30. *Mart.*

Francia à sancta Clara, Abbatissa, Bellalazzari. 12. *April.*

Francia à sancta Cruce, Virgo, Alazzarij, Tertiaria. 21. *Martij.*

Francia, Virgo, Assisi. 8. *Ianuar.*

Francia, Ripæ Limolanæ, Tertiaria. 9. *May.*

Franciscus, Virgo, Messanzæ. 30. *Novemb.*

Franciscina, Messanzæ, eadem.

Franciscina, Virgo, Eogubij. 4. *Mart.*

Franciscus Aegidius, Martyr, à Guainatox. 4. *August.*

Franciscus de Alalpardo, Confess. Compluti. 30. *Octob.*

Franciscus de Alessandria, Martyr, Armalech. 14. *Iunij.*

Franciscus Antonius, Conf. Valentis. 1. *Februæ.*

Franciscus ab Arragoala, Conf. Brianæ. 20. *Iunij.*

Franciscus Aragonus, Confess. apud Campani-Bal-lum, 13. *Februæ.*

S. Franciscus Assisias, Confess. Assisi. 4. *Octob.*

Franciscus à Bajona, Confess. Corcyzæ. 23. *Maii.*

Franciscus de Barga, Conf. prope Barga. 19. *Iulii.*

Franciscus Bazo, Confess. Mantuxæ. 18. *Iunij.*

Franciscus Becarius, idem ac Papiensis, infra.

Franciscus Belus : vide Ioannes, infra.

Franciscus Bergomas, Confess. Corizæ. 4. *Octob.*

Franciscus Blancus, Martyr, Nagantachi. 5. *Februæ.*

Franciscus Bonolinus, Conf. in Calabria. 2. *April.*

Franciscus Bourguinus, Martyr, apud Montem-Brisoneum. 16. *Iulii.*

Franciscus Brimenis, Confess. Fulginij. 26. *August.*

Franciscus Bruzellenis, Martyr, Brucæ. 9. *Iulii.*

Franciscus de Buslo : vide Michael, infra.

Franciscus Butaldus, Martyr, in tentotio Nanno-teni, Lusacæ. 1. *August.*

Franciscus à Calabria, Confess. Panocmi, Tertiarius. 3. *Decemb.*

Franciscus à Calderola, Conf. in Piceno. 11. *Septemb.*

Franciscus à Camerota, Conf. Burgij. 29. *April.*

Franciscus de Cardalhaco, Cathurcensis Episcopus, Cadurci. 23. *Mart.*

Franciscus Carpintero, Martyr, Nagantachi, Tertiarius. 5. *Februæ.*

Franciscus à Cartoceto à vide à Fano, infra.

Franciscus à Castro-Dorante, Confess. apud Castel-lionem Aretinum. 1. *Februæ.*

Franciscus à Castro-Milianus, Conf. Fotari, Laticus. 3. *Decemb.*

Franciscus Cathalanus, Confess. vide Cathalanus, supra.

Franciscus Cathianus, Conf. in Monte-Aluerno, Tertiarius. 15. *Novemb.*

Franciscus de Cebrenis, Conf. Compluti. 29. *Novemb.*

Franciscus à Chnulo, Martyr, Damatax. 3. *Iulii.*

Franciscus Cichus, Confess. Tertiarius, Pilsauri in Piceno. 4. *August.*

Franciscus Cichus : vide à Libra, infra.

Franciscus Christianus, Martyr, Argilizæ. 12. *Februæ.*

in Additionib.

Franciscus Chaitatenis, Confess. Robledilij. 3. *Febr.*

Franciscus à Codonia, Confess. in Apulia, Lusacæ. 20. *Octob.*

Franciscus Colis, Martyr, Ciostatulæ. 6. *Maii.*

Franciscus Colmenarius, Confess. Guatemblæ. 24. *April.*

Franciscus, Confess. Castrulei. 23. *Septemb.*

Franciscus, Confess. Fabriani. 6. *August.*

Franciscus de Constantino, Conf. Belusij. 12. *Iulii.*

Franciscus à Cordouilla, Conf. in Hispania. 24. *Nov.*

Franciscus à Coronnia, Conf. Mexici. 18. *Decemb.*

Franciscus à Crotopano, Conf. Meffuræ. 5. *Novemb.*

Franciscus à Cruce, Conf. Aulani. 8. *Iunij.*

Franciscus Dahyus, Confess. Lutetizæ. 27. *August.*

Franciscus Donzelus, Martyr, in territorio Messico-no. 3. *Ianuar.*

Franciscus Doxechus, Conf. in Hispania. 29. *Iulii.*

Franciscus Durdania, Martyr, in territorio Nanno-teni. 6. *August.*

Franciscus Dyrrachimus, Conf. Vris. 17. *May.*

Franciscus de Estella, Conf. Almagis. 25. *Decemb.*

Franciscus à Fabriano : vide à Libra, infra.

Franciscus à Fano, Confess. Muticæ. 14. *Novemb.*

Franciscus à Firmo : vide de Petriolo, infra.

Franciscus

FRANCISCANI ORDINIS.

Franciscus à Florentia, Confess. Epistulis. 21. *August.*
 Franciscus Franceschi Adgen.
 Franciscus à Francia, Confess. Romæ, & Lucus.
 11. *Februar.*
 Franciscus à Fraxineto, Confess. Palentiz. 18. *Iulij.*
 Franciscus Galatinus, Confess. Naf. 21. *Septemb.*
 Franciscus Galba Martyr, Yendo. 4. *Decemb.*
 Franciscus à Galileo, Confess. Orpessa. 19. *Mart.*
 in *Additionibus.*
 Franciscus Gallus, Confess. in Aprucio. 8. *August.*
 Franciscus de Gatta, Confess. Borbx, Lucus,
 Franciscus Gonzaga, Mantuanus, Episcopus Man-
 turæ, 28. *Decemb.*
 Franciscus ab Inojola, Confess. Ibi. 23. *Novemb.*
 Franciscus Lardagatus, Martyr, apud Montem-
 Regalem. 14. *Novemb.*
 Franciscus à Lauda, Confess. apud Castillonem Ar-
 ctinum. 7. *Februar.*
 Franciscus Laurentius, Martyr, in provincia Gua-
 xacatlana, 15. *Ianuar.*
 Franciscus à Ledesma, Confess. in Mexico. 5. *Septemb.*
 Franciscus Legionensis, Confess. Mexici. 28. *Mars.*
 Franciscus à Libra, Confess. Fabriani. 20. *April.*
 Franciscus Lopezius, Martyr, apud nouum Mexicum,
 21. *Decemb.*
 Franciscus à Lucezia, Confess. ibid. Lucus. 6. *Octob.*
 Franciscus à Magdalena, Confess. Gadafali, Lucus.
 7. *April.*
 Franciscus à Maleficiis, Confess. in Corsica Insula.
 24. *Decemb.*
 Franciscus à Marquina, Confess. Xalapa. 10. *Decemb.*
 Franciscus, Martyr, Marcus Capharum. 5. *August.*
 Franciscus Mayronius, Confess. Placentiz. 26. *Iulij.*
 Franciscus Medicus, Martyr, Naganachi, Tertiarus.
 5. *Febr.*
 Franciscus à Melo, Confess. Vitiolæ. 11. *April.*
 Franciscus Meobecanus, Martyr, Louani. 18. *April.*
 Franciscus Mirambellus, vide Mirambellus infra.
 Franciscus Moncus, Confess. Villæ-ronce. 24. *Maj.*
 Franciscus à Montepolitano, Confess. Senis. 29. *Iulij.*
 5. 8.
 Franciscus de Monterolo, Conf. Toleti. 19. *Decemb.*
 Franciscus à Montilla, Confess. in territorio Toleta-
 no. 31. *Decemb.*
 Franciscus de Las Nauas, Confess. Mexici. 29. *Iul.*
 Franciscus Napolitanus, Martyr, apud Cayrum.
 4. *April.*
 Franciscus Nouarionis, Confess. in Italia. 29. *April.*
 Franciscus à Nouaria, Confess. ibid. 5. 1.
 Franciscus Nonantinus, Confess. Carrioni de Co-
 mitibus. 7. *Iulij.*
 Franciscus ab Occania, idem cum Monterolo, sup.
 Franciscus ab Oluis, Confess. Gadafali. 1. *Octob.*
 Franciscus Orapellanus, Confess. Guadalfigiarz.
 25. *April.*
 Franciscus Oratinus, Confess. apud S. Bonum Lucus.
 6. *Septemb.*
 Franciscus Ortesius, Confess. Turri-Lacuna. 24. *Mart.*
 Franciscus Ouaris, Confess. in territorio Ameriano.
 9. *Iulij.*
 Franciscus à Palonone, idem ac Rhoginus, infra.
 Franciscus Papiensis, Confess. Spoleti. 16. *August.*
 Franciscus Pazodus, Martyr, Iululæ. 24. *August.*
 Franciscus Pauperculus, Confess. Venetis, Lucus.
 11. *Novemb.*
 Franciscus Pellicanus, Martyr, Lauteci. 4. *Mart.*
 Franciscus Penes, Confess. Penæ. 2. *Novemb.* in
Additionibus.

Franciscus Penoemans: vide Ioannes, infra.
 Franciscus à Peleiocta, Confess. ibid. 7. *Decemb.*
 Franciscus Petri & Gori, Confess. 29. *Iulij.*
 Franciscus de Petriolo, Martyr, in Arzenha. 20. *Mart.*
 Franciscus Platzus, Confess. Bononiz. 17. *Decemb.*
 Franciscus Pogetus, Martyr, Anteliaci. 17. *Novemb.*
 Franciscus à Politiano: vide, Petri & Gori, sup.
 Franciscus à Regibus, Confess. Talabnce. 31. *Decemb.*
 Franciscus Reginos, Confess. Miloti. 16. *August.*
 Franciscus à Ripa, Confess. Sangri. 7. *Septemb.*
 Franciscus à Rota, Confess. Beluifij. 8. *Maij.*
 Franciscus à Sancto Bonauentura, Martyr, in Iappo-
 nio. 12. *Septemb.*
 Franciscus à Sancto Homero, con Audomero: vide
 Franciscus Gallus, sup.
 Franciscus à Sancto Iosepho, Confess. Capluaguz.
 6. *April.*
 Franciscus à Sancto Iosepho, Confess. Toleti. 2. *Aug-
 gust.* in *Additionibus.*
 Franciscus à S. Lucia, Confess. Toleti. 15. *Decemb.*
 Franciscus à Sancto Marco, Confess. San-Ba arci.
 22. *Septemb.*
 Franciscus à S. Michaeli, Martyr, Naganachi, Lai-
 eus. 5. *Februar.*
 Franciscus à Sancto Stephano, Confess. propè Poi-
 dinum-Boetium. 27. *Iulij.*
 Franciscus à Sanctis, Confess. Legionis. 20. *Decemb.*
 Franciscus Simbron, Confess. Quahuanoctij. 17. *April.*
 Franciscus Simonus, Confess. in territorio Aruernensi.
 14. *Octob.*
 Franciscus à Soriano, Confess. Romæ. 7. *Iulij.*
 Franciscus à Soto, Confess. Mexici. 18. *Iulij.*
 Franciscus Sozani, Confess. in India Occidentali.
 6. *August.*
 Franciscus Spoletanus, Martyr, in Ægypto. 2. *Ianuar.*
 Franciscus à Stronconio, Confess. iuxta Montem-Fal-
 cum. 15. *April.*
 Franciscus à Suria, equi & Nomaninus, sup.
 Franciscus de Taluera Regina Confess. Caltanee.
 22. *Iulij.*
 Franciscus Tarellus, Martyr, in Gallia. 14. *Iulij.*
 Franciscus Thomadinus, Confess. Hultonij. 16. *Octob.*
 Franciscus Thomadus, idem.
 Franciscus Titelmanus, Confess. Antelcolli. 11. *Septemb.*
 Franciscus Torellus, Iucatanus Episcopus, Mexici.
 20. *April.*
 Franciscus Triumlius, Conf. in Oriente. 15. *August.*
 Franciscus à Turce, Confess. Metzæ. 26. *Maj.*
 Franciscus à Turribus, Confess. Compluti. 28. *Iulij.*
 Franciscus Turngianus: vide à Turri, sup.
 Franciscus à Valentia, Confess. Abulæ. 22. *Octob.*
 Franciscus à Valentia, Confess. Elchij, Lucus.
 24. *Ianuar.*
 Franciscus Vellon, Confess. Rosarij. 14. *Decemb.*
 Franciscus à Venzobacha, Confess. Casinche.
 10. *Iulij.*
 Franciscus à Vera, Confess. in Castella. 20. *August.*
 Franciscus de Villabar, Confess. Populæ de Angelic.
 31. *Mart.*
 Franciscus à Villa-Bona, Confess. Reloufij. 5. *Februar.*
 Franciscus de Villanizar, Confess. Tauri. 4. *Iulij.*
 Franciscus de Villar, Confess. Antichercæ. 8. *Maj.*
 Franciscus Ximenez, Archiepiscopus Toletanus,
 Cardinalis, Compluti. 8. *Novemb.*
 Franciscus Ximenez, Confess. Valentie. 16. *August.*
 Franciscus Ximenez, Confess. Mexici. 31. *Iulij.*
 Franciscus à Zamora, Cof. Pterochij, Lucus. 11. *Maj.*
 Franciscus Ziranus, Martyr, Arglicæ. 18. *Ianuar.*

INDEX NOMINVM SS. AC BB.

Franciscus de Yeppe, Confess. Tolos. 19. *Octob.*
 Fondebaldus, Confess. in territorio Iridenino.
 7. *Septemb.*
 Fulgentius: vide, Fidentius sup.

G

Gabriel ab *Ælio*, Confess. Amandule. 4. *Janii.*
 Gabriel Anconitanus Parretus, Confess. Ancon-
 nx. 9. *Decemb.*
 S. Gabriel Archangelus.
 Gabriel ab *Aoe Maria*, Confess. apud Ruthenos.
 27. *Augst.*
 Gabriel à Capicibus, Confess. Abulx. 22. *Novemb.*
 Gabriel Dulico, Martyr, Naganazachi, Tertiarius.
 5. *Februar.*
 Gabriel Francus, Confess. Benicarloni. 2. *Februar.*
 Gabriel Ianenus, Confess. Moncaliorij. 5. *Mag.*
 Gabriel à Spoleto, Confess. in Tuscia. 6. *Janu.*
 Gabriela à Nozayo, Virgo, Alencouij. 22. *May.*
 Gabriel à Perusio, Virgo, Fulginij. 9. *Janu.*
 Gallaudus Vinens, Martyr, Mautiaci. 7. *Januar.*
 Gallus, Confess. Strigouij. 28. *Octob.*
 Galterius de Brugis, Prætorianus Episcopus, Pictavius.
 22. *Januar.*
 Galterius, Confess. Fessulis, Tertiarius. 1. *Januar.*
 Galterius, Confess. Myrtili, Laicus. 14. *Martij.*
 Galterius, Confess. Vumarani. 2. *Augst.*
 Galterius Pisanus, Confess. in Picæno. 3. *Martij.*
 Galterius, Tarasianus Episcopus, Tarusij, Tertiarius.
 24. *Augst.*
 Gandalphus, Confess. Politij. 17. *Septemb.*
 Garçenda, Aprx, Tertia. 2. *Novemb.*
 Garçia Bada, Confess. Maiorice. 2. *Septemb.*
 Garçia Blandz, Confess. Alantij. 20. *Julij.*
 Garçia de Cinesos, Confess. Mexici. 20. *Septemb.*
 Garçia Montanus, Confess. in Lusitania. 31. *Decemb.*
 Gaspar, idem ac Gasparus, infra.
 Gasparinus Insulæ, Confess. Agnonis. 12. *Martij.*
 Gasparus à Barga, Confess. Florentiz, Laicus.
 4. *April.*
 Gasparus à Florentia, Confess. apud Montem - Mu-
 rum. 10. *Februar.*
 Gasparus à Sancto Iosepho, Confess. Villæ-nouze de
 Setana. 2. *Janu.*
 Gasparus à Valle-viridi, Confess. Potosi. 1. *Martij.*
 Gasparus à Vimojo, Confess. Zamottz. 19. *Augst.*
 Gasparus Vibinas, Confess. Vrbani. 6. *Janu.*
 Gastoldus, Vinnensis Episcopus, Martyr, Vinnz.
 24. *May.*
 Gaudentia, Virgo, Abbatissa, Burgis. 14. *Januar.*
 Gaudiola, eadem.
 Gemma, Sulmonensis, Vidua, Fulginij. 24. *April.*
 Gentianus Cordes, Martyr, in Gallia. 25. *Martij.*
 Genulus à Matelica, Martyr, Turringz. 5. *Septemb.*
 Gentilia à Spoleto, Confess. in Vmbra, Laicus.
 6. *Februar.*
 Georgius Albanensis, Confess. 19. *Decemb.* § 7.
 Georgius à Castellana, Confess. 16. *Octob.* § 3.
 Georgius Cabalios. Vide ab Erballio.
 Georgius ab Espalio, Confess. apud Castellionem
 Arcinum, Laicus. 16. *Octob.*
 Georgius Gricus, Confess. Pistorij, Laicus.
 19. *Decemb.*
 Georgius Quadrus, Confess. in Luitania. 6. *Augst.*
 Georgius, Confess. Pbi, Laicus. 5. *Februar.*

Gerardinus, Confess. Todelz. 11. *Janu.*
 Gerardus Bonetus, Martyr, prope Rapitacum.
 20. *Martij.*
 Gerardus, Confess. in Apulia. 2. *Februar.*
 Gerardus, Confess. Gaete, Laicus. 12. *April.*
 Gerardus, Confess. in Italia. 15. *Janu.*
 Gerardus, Confess. Mutinz. 25. *Augst.*
 Gerardus Confess. Princelauie. 2. *Novemb.*
 Gerardus à Florentia, Confess. in Picæno, Laicus.
 21. *Julij.*
 Geraldus, Martyr, in Germania. 30. *Julij.*
 Gerarda de Mulmerio, Martyr, in Aquitania.
 24. *Martij* §. 1.
 Gerardus à Monte Sancto, Confess. ibid. 21. *April.*
 Gerardus à Valencia, Confess. Panormi, Laicus.
 29. *Decemb.*
 Gerardus à Villa-magna, Confess. in Tuscia, Tertiarius.
 13. *May.*
 Germanus Aubertus, Confess. Sagni. 20. *Decemb.*
 Gerualdus Hyntonenstis, Confess. Syraculis, Laicus.
 4. *Januar.*
 Gilbertus, Confess. Manderburgij. 6. *Decemb.*
 Gilbertus Nicolaus. Vide, Nicolaus Gilbertus, in-
 fra.
 Gula, Tertiaria, Cortona. 23. *Septemb.*
 Gilla, eadem.
 Ginebra à Fonseca, Virgo, Tordeyllarij. 29. *Septemb.*
 Gismundus, Confess. Amalphi. 14. *Novemb.*
 Godofridus Mervollanus, Martyr, Bilela. 9. *Julij.*
 Godofredus, Martyr, in Anglia. 26. *Julij.*
 Gondifalvus Meinus, Confess. Myrtili. 12. *Julij.*
 Gondifalvus Martyr, Hierocolymis, Laicus.
 16. *May.*
 Gondifalvus à Valbona, Confess. Lutetiz. 15. *April.*
 Gonsalvus Garcia, Martyr, Naganischi, Laicus.
 5. *Februar.*
 Gonsalvus Mendez, Confess. Guatemalz. 5. *Martij.*
 Gonsalvus Sanchez, Confess. Auriz. 19. *Decemb.*
 Gonsalvus Vlyssiponenstis, Confess. in Lusitania.
 2. *Martij.*
 Gorgonius à Malderto, Martyr, Ruremundz. 21. *Julij.*
 Grusus, Confess. Fabriani. 2. *Augst.*
 Gratianus à Castanetolo, Confess. apud Campu-
 bassum. 4. *Julij.*
 Granatus, Confess. Penne Sancti Martini. 30. *Martij.*
 Gratianus Moyfant, Martyr, in Galia. 25. *Martij.*
 Gratianus à Romandiola, Confess. Auximi. 1. *Decemb.*
 Gregorius de Beldeo, Confess. in Aprutio. 24. *Septemb.*
 Gregorius, Confess. Spolens. 19. *Octob.*
 Gregorius de Iadera, Martyr, Bidini. 12. *Februar.*
 Gregorius Lombatus, Confess. Baiocis. 30. *Julij.*
 Gregorius de Tragurio, idem com Iadera, sup.
 Gryphon, Episcopus, apud Montem-Libanum.
 18. *Julij.*
 Guido Amissus, qui & Florentinus, infra.
 Guido à Bolsena, Confess. Colambati-
 27. *April.*
 Guido à Cetona, Confess. Cetona. 30. *Janu.*
 Guido, Confess. Amissi. 29. *Septemb.*
 Guido, Confess. Cortona. 12. *Februar.*
 Guido à Florentia, Confess. Amissi, Laicus. 6. *Decemb.*
 Guido Getmanus, Martyr, in Pago Buxiceni.
 20. *Julij.*
 Guido Mirapicenis, Confess. in Gallia Narbonensi.
 25. *Janu.*
 Guido Senensis, Confess. qui & Florentinus, sup.
 Guido de Spathis, Confess. Bononiz. 25. *Augst.*
 Guilaudus Damsus, Martyr, Breiz. 9. *Julij.*
 Guilbertus, qui & Gilbertus Manderburgens. supra.
 Guillelmus

ORDINIS MINORVM.

Guillelmus Abrincus, Confess. in Gallia. 18. *Octobr.*
 Guillelmus Anglicus, Confess. Amissij. 7. *Martij.*
 Guillelmus Anglicus, Martyr, Salmaftræ. 15. *Iannar.*
 Guillelmus à Boffena vidue, Guido sup.
 Guillelmus Bourgongne, Martyr, in Gallia 15. *Martij.*
 Guillelmus Campanus: vide, à Castro Maris. infra.
 Guillelmus Caneribus, Martyr, in Oriente.
 15. *Noembr.*
 Guillelmus à Castellione, Confess. Moroni, Laicus.
 2. *Iunij.*
 Guillelmus de Castro-Maris, Martyr, in Syria.
 8. *Augustij.*
 Guillelmus à Catalogione, Confessor, Plateæ.
 11. *Decemb.*
 Guillelmus, Confess. Annoniaci. 8. *Noembr.*
 Guillelmus, Confess. Valencens. 15. *Iunij.*
 Guillelmus, Confess. Viennæ. 8. *Aprilij.*
 Guillelmus à Cordella, Confess. Tuscanelæ.
 18. *Februar.*
 Guillelmus Coronatus, Confess. Tuderti. 3. *Iannar.*
 Guillelmus à Cortembo, Confess. Bononiæ. 16. *Iunij.*
 Guillelmus Cortonenfis: vide Iulianus, infra.
 Guillelmus Cundruis, Martyr, Salmuzi 19. *Decemb.*
 Guillelmus Goudanus, Martyr, Getrudi-Bergæ.
 4. *Septemb.*
 Guillelmus Holst: vide, Ollis, infra.
 Guillelmus Marconus, Confess. Montisferandi. 14. *Martij.*
 Guillelmus à Militona, Confess. Lutetiz. 15. *Septemb.*
 Guillelmus Montanus, Martyr, Viræ. 3. *Septemb.*
 Guillelmus Ollis, Martyr, in Belgio. 19. *Octobr.*
 Guillelmus à Radieophano, Confess. apud Montem
 Alucum. 4. *Decemb.*
 Guillelmus Rerichus, Martyr, Yaui. 21. *Augustij.*
 Guillelmus à Sancto Africano, Confess. in Aquitania.
 29. *Iannar.*
 Guillelmus Steofre, Martyr, Nemausi. 13. *Noembr.*
 Guillelmus Sersaficus, Martyr, Vallonis. 18. *Iunij.*
 Guillelmus à Speluncato, Episcopus Sagonenfis, R. o-
 mæ. 27. *Noembr.*
 Guillelmus à Spoletio, Confess. Valentiz, Laicus.
 7. *Decemb.*
 Guillelmus Strauus, Martyr, Treuris. 26. *Octobr.*
 Guillelmus à Vintimilio, Confess. Trochiz. 1. *Iannar.*
 Guiomas à Sancto Antonio, Virgo, Villæ. Comus.
 7. *Septemb.*
 Gurnel, Martyr, in Canaria. 30. *Augustij.*
 Gunterus de Barbara, Confess. in prouincia Colo-
 nensij. 3. *Augustij.*
 Gunterus de Barrocia, idem.
 Gunterus de Brabantia, idem.

H

H Adabona, Virgo, in vrbè Ciuitatensij. 3. *Septemb.*
 Hadriana, Cortonij, Tertiana. 14. *Iulij.*
 Hadrianus Bouerlo, Martyr, Traiecti. 27. *Decemb.*
 Hadrianus Gaudensij, Martyr, Enchuliz, Laicus.
 25. *Iunij.*
 Hadrianus Lambertus, Martyr, Goudæ. 8. *Septemb.*
 Halsus, Confess. Turgone. 15. *Noembr.*
 Haymo, Confess. Anagone. 3. *Octobr.*
 Helcia à Puccio, Virgo, propè Florentiam. 20. *Iunij.*
 Helia Pulcia, Virgo, eadem.
 Helena à Latete, Virgo, Turibus-Nonis, Tertianij.
 11. *Maij.*
 Helena Paduana, Virgo, Pazuui. 4. *Noembr.*

Helenà à S. Antonio, Virgo, Saniatens. 18. *Noembr.*
 Henricus Africanus, Confess. Monasterij. 5. *Iulij.*
 Henricus à Balma, Confess. in Burgundia. 23. *Februar.*
 Henricus à Bolna, idem.
 Henricus Fenslandhaid, Martyr, in Hybernia, Lai-
 cus. 1. *Maij.*
 Henricus Harphius, Confess. Mechliniz. 21. *Februar.*
 Henricus, Martyr, Gotdomi. 6. *Iunij.*
 Henricus, Rex Cyprj, Confess. Nicosiz. 17. *Septemb.*
 Henricus, Rex Dacie, Confess. Perusiz, Tertianus.
 13. *Martij.*
 Henricus Teuthonicus, Confess. Caruillæ. 17. *No-
 embr.*
 Herculaus à Piegala, Confess. in Hethuria. 18. *Maij.*
 Hermannus, Confess. Fulgani. 8. *Februar.*
 Hermannus Confess. Malufeni. 21. *Iannar.*
 Hermandus, Episcopus: vide Fernandus sup.
 Hetuzus, Confess. Toleti. 13. *Maij.*
 Hiacinthus à Sancto Francisco, Confess. apud Chi-
 chimecas, Laicus. 20. *Februar.*
 Hieremas de Lambertenghis à Cumo, Confess. For-
 luis, Tertianus. 30. *Iulij.*
 Hieremas, Martyr, in Syria. 21. *Iunij.*
 Hieremas à Valachia, Confess. in Italia. 20. *Decemb.*
 Hieremas, à Fumo, Virgo. 15. *Aprilij.* in *Additionib.*
 Hieronymus à Messana, Vidua, Panormi. 1. *Martij.*
 Hieronymus ab Atiza, Confess. Xresis. 21. *Septemb.*
 Hieronymus à Condraco, Martyr, in territorio Val-
 lentinensij. 21. *Iunij.*
 Hieronymus, Confess. Ancone, Tertianus. 1. *Iannar.*
 Hieronymus, Conf. in Mechoacano Regno. 25. *Octob.*
 Hieronymus à Cruce, Confess. Guadalagaræ. 21. *Februar.*
 Hieronymus Gallus, Confess. Lucæ. 3. *Februar.*
 Hieronymus Garibicus, Confess. Bononiæ. 22. *Octobr.*
 Hieronymus Grauffetus, Martyr, Laureci. 4. *Martij.*
 Hieronymus à Iesu, Confess. apud Meacum. 19. *De-
 cemb.*
 Hieronymus Lindisus, Conf. in Scotia. 14. *Septemb.*
 Hieronymus à Mediolano, Confess. Lugduni. 15. *Martij.*
 Hieronymus à Mesotaca, Confess. Strutis. 6. *Augustij.*
 Hieronymus à Monte-Politiano, Confess. Ferranz.
 23. *Iannar.*
 Hieronymus Olimarius; Confess. Pincis. 29. *Augustij.*
 Hieronymus à Pesona, Confess. Faru. 4. *Maij.*
 Hieronymus Pultonenfis, Confess. in Creta Insula.
 29. *Noembr.*
 Hieronymus à Stema, Confess. Valentiz. 27. *Octobr.*
 Hieronymus à Stroneoio, Confess. Aniani. 3. *Iulij.*
 Hieronymus de Stusa, Confess. Florentiz. 11. *Februar.*
 Hieronymus à Torregionisilbo, Confess. Madrici. 23. *Martij.*
 Hieronymus à Villa-vicius, Confess. Eboræ. 12. *De-
 cemb.*
 Hieronymus Wertensij, Martyr, Brieli. 9. *Iulij.*
 Hieronymus de Velus, Confess. Orapessiz. 16. *Aprilij.*
 Hippolyta à Malegnano, Virgo, Mottari. 18. *Aprilij.*
 Hogerus, Confess. Aldenardi. 8. *Noembr.*
 Honoratus à Champigny, Confess. apud Calcum-
 Montem. 26. *Septemb.*
 Honocius à Monte-granello, Confess. Bononiæ.
 7. *Iunij.*
 Hörbeus, qui & Heruzus sup.
 Hystolana, Vidua, Amissij. 2. *Iannar.*
 Hybertus à Coria, Martyr, in Gallia. 4. *Iunij.*
 Hugo, Confess. Hulfanz. 7. *Augustij.*
 Hugo, idem.

INDEX NOMINVM SS. AC BB.

Hugo à Digna, Confes. Massilia.	27. Februar.	Jacobus de Parisio, Confes. Catalogno. 16. April.
Hugo, Martyr, Africa.	16. Septemb.	Jacobus de Penna, Confes. Mexici. 14. Novemb.
Hugo Pançera, Confes. in Oriente.	5. Martij.	Jacobus de Petrucius, Louanenſis Episcopus, Histonj.
Hugo de Prato, idem.		4. Februar.
Hugo Richeus, Martyr, Londini.	1. Iunij.	Jacobus de Podio, Martyr, apud Castrum Sapdet.
Hugobius, Confes. Fabriani.	11. Maij.	25. Iunij.
S. Hugolinus, Martyr, apud Ceptam, in Mauritania.		Jacobus de Porta, Confes. Bafileæ. 21. Iunij.
Humiliana, Vidua, Florentia, Tertiana.	19. Maij.	Jacobus de Pramadixis, Conf. Bononia. 14. Auguſt.
Humilis, Confes. Brufortij.	7. Auguſt.	Jacobus Scuttemans, Martyr, propè Ruremundan.
Humilis, Confes. Florentia.	3. Novemb.	16. Iunij.
Humilis Oſidanus, Conf. in monte Caſſino. 6. April.		Jacobus Sportularius, Confes. Valencenis. 11. Iunij.

I

Iacoba Aquilana, Virgo, Aquila.	27. Iulij.	Jacobus Vagrellus, Confes. Forbui. 2. Novemb.
Iacoba à Septem Solis, Vidua, Aſſiſij, Tertiana.		Ianinus, Conf. fl. in Gallia. 23. Auguſt.
1. Februar.		Ieife, Martyr, Vindocin. 30. Novemb.
Iacobonus de Bened. Solis, idem cum Tudertino.		S. Felium 4. antillim Non ius Iesu. 11. Ianuar.
Iacobonus, Tudertinus, Confes. Tuderti. 25. Decemb.		Ignatus ab Apatos, Confes. Canca, in Creta Inſula.
Iacobus ab Aſſiſio, Confes. Foggia. 19. Iunij.		1. Septemb.
Iacobus Auximannus, Confes. in P. anno. 5. Iulij.		Idefonſus, Confes. Antiquæ-Mellariae, Laicus.
Iacobus à Bario, Confes. Puppij, Lucus. 26. Octob.		24. Februar.
Iacobus Ba letanus, idem.		Illuminata Bemba, Virgo, Bononia. 18. Martij.
Iacobus Borba, Confes. in Goana provincia. 5. Maij.		Illuminatus, Confes. Florentia, Laicus. 9. Iulij.
Iacobus de Camerata, Conf. apud Collem-Virolum, Laicus. 9. Iunij.		Illuminatus, Confes. Aſſiſij. 5. Maij.
Iacobus à Caniana, Confes. Macerata, Laicus. 19. Decemb.		Illuminatus de Salus, Confes. Histonii. 31. Iulij.
Iacobus à Catalogone, Confes. ibid. Laicus. 28. Ianuar.		Incegnatus, Confes. Bettonii. 14. Decemb.
Iacobus, Confes. Aſſiſij. 7. Iunij.		Incegnatus, Confes. Chelaz. 17. Februar.
Iacobus, Confes. Tiferia, Laicus. 17. Septemb.		Incegnatus, Confes. Lucera. 14. Novemb.
Iacobus à Coronis, Confes. Biturgis. 25. Novemb.		Incegnatus, Confes. Ormani. 28. Iulij.
Iacobus à Cortona, Confes. Cortonij. 8. Iulij.		Incegnatus, Confes. Suſſim. 6. Septemb.
Iacobus à Danta, Confes. Tarequati. 29. Octob.		Incegnatus Tornarenſis, Confes. Teſſa. 16. Auguſt.
Iacobus Diſtamenſis, Confes. Traveſi, Laicus. 6. Septemb.		Innocentia Ricci, Virgo, Drepani, Tertiana. 1. Decemb.
Iacobus Donzeli, Confes. in Æmylia. 5. Octob.		Imocentius Carpenſis, Confes. Mirandulæ. 16. Iulij.
Iacobus à Fabiano, Confes. ibid. 11. Maij.		Innocentius à S. Angelo, Confes. Aquila. 6. Februar.
Iacobus à Falcone, Confes. Muliani. 21. Iulij.		Innocentius à S. Luca, Confes. in Sicilia. 9. Februar.
Iacobus à Florentia, Episcopus Zaiotonenſis, Martyr, in Oriente. 20. April.		Innocentius Taurinus, Confes. propè Campum-Baſium. 16. Ianuar.
Iacobus Gayeta, Martyr, vide Ioannes, infra.		S. Iochim, Confes. in Iudæa. 20. Martij.
Iacobus de Hita, Confes. Conymbria. 20. Auguſt.		Iochim à Leuamo, Confes. Aſſa, Laicus. 13. Ianuar.
Iacobus ab Illyrico, Confes. Biterchi, Laicus. 27. April.		Iochim, Martyr, apud Ruthenos. 31. Octob.
Iacobus Italis, Confes. Mamarcobus, Laicus. 27. Martij.		Iochim Saguerus, Martyr, Naganzachi, Tertianus. 3. Februar.
Iacobus Laggerij, Martyr, apud Montem-Regalem, Laicus. 14. Novemb.		Iochim à Villa-Lupo, Confes. Toleti. 26. April.
Iacobus Lamberus, Martyr, Vauri. 21. Auguſt.		Ioanna à Bapeſino, Virgo, Beluſii. 28. Iunij.
Iacobus de Laada, Martyr, in Hethuria, Tertianus. 15. Ianuar.		Ioanna Bella, Virgo, Geſtanopolij. 21. Ianuar.
Iacobus do Laude, vel Laudens, idem.		Ioanna à Brabantia, Virgo, apud Longum-Campum. 1. Iunij.
Iacobus à Maiorica, Confes. in Hiſpania. 1. Martij.		Ioanna à Cruce, Virgo, Abbatissa, propè Cubam, Tertiana. 3. Maij.
Iacobus Manfredus, Confes. in Italia. 28. Iulij.		Ioanna Duruzi, Virgo, Abbatissa, Cambetica. 14. Iunij.
Iacobus à Marcia, Confes. Neapoli. 28. Novemb.		Ioanna à Fæſtribus, Romæ, Tertiana. 16. Ianuar.
Iacobus, Martyr, Fulginij. 2. Septemb.		Ioanna Florentie, Tertiana. 7. Iulij.
Iacobus de Maſſa, Confes. in Piceno, Laicus. 5. Decemb.		Ioanna, Francie Regina, Virgo, Vidua, Bironenſis. 4. Februar.
Iacobus Melphichanus, Confes. Meſſanæ. 18. Auguſt.		Ioanna Fulginia, Virgo, Fulginij. 27. Ianuar.
Iacobus à Monte, Confes. Mexici. 11. Maij.		Ioanna à Guccarta, Virgo, Abbatissa, Conchæ-Camporum. 18. Iunij.
Iacobus à Monte Sando, Confes. Ciuitatis-uousæ, Laicus. 11. Martij.		Ioanna de Lambertinis, Virgo, Bononia. 12. April.
Iacobus Oceens, Confes. Myſus. 16. Ianuar.		Ioanna Iapeta, Virgo, Segobit, Tertiana. 16. Martij.
Iacobus de Padua, Martyr, in India Orientali. 13. April.		Ioanna à Nauera, Virgo, Regia. 9. Iulij.
Iacobus Papenſis, Conf. Caſaniani, Laicus. 31. Maij.		Ioanna de Orda, Virgo, Tordeſyllarij. 3. Februar.
		Ioanna Pachica, Virgo, Scalona. 19. Martij.
		Ioanna Parua, Virgo, Martyr, Mauritania. 6. Septemb.

Ioanna

ORDINIS MINORVM.

- Ioanna à Præsentatione, Virgo, Beluſij. 11. *Iulij.*
 Ioanna Rodenca, Vidua, Toleti. 6. *Ianuar.*
 Ioanna à Sancta Maria, apud Balneenses, Tertiaria. 24. *Ianuar.*
 Ioanna à Sancto Stephano, Virgo, Anuquæ-Mellariæ. 15. *Ianuj.*
 Ioanna Significans, in Tuscia, Tertiaræ. 21. *April.*
 Ioanna Vbalina, Virgo, Florentiæ. 30. *Maij.*
 Ioanna à Vino, in Apulia, Tertiaræ. 3. *Maj.*
 Ioannellus, Confess. Cortonæ, Tertiarus. 1. *Februær.*
 Ioannes ab Aiala, vide Andrezas sop.
 Ioannes Alameda, Confess. Popaiæ do Angelis. 15. *Decemb.*
 Ioannes Albanensis, vide à Bucca infra.
 Ioannes Alburquertus, Confess. Episcopus in India Orientali. 16. *Ianuj.*
 Ioannes de Alcazari, Confess. Orapessæ, Laicus. 18. *Iulij.*
 Ioannes Alexander, Martyr, vide Alexander Ioannes sup.
 Ioannes de Alvarez, Confess. Castanei, Laicus. 11. *Decemb.*
 Ioannes ab Aluerna, Confess. vide Ioannes à Fermo, infra.
 Ioannes ab Aluiano, vide ab Auellino, infra.
 Ioannes ab Amstelrado, Martyr, Loani. 6. *April.*
 Ioannes Amicus, Martyr, Gandau. 18. *Ianuj.*
 Ioannes-Andrezas à Pillorio, Confess. Resto, Laicus. 10. *Martij.*
 Ioannes Angelus, qui &c. à Cingulo, infra.
 Ioannes ab Anglia, Confess. Stanni. 8. *Iulij.*
 Ioannes Anghus, Conf. Oxoni, in Anglia. 13. *Martij.*
 Ioannes Antonius de Parma, Confess. iuxta Castellonem Arctunum. 15. *Decemb.*
 Ioannes de Aora, Confess. Tetzenci. 18. *Iulij.*
 Ioannes Aprilis, Martyr, Engoblinæ. 9. *Septemb.*
 Ioannes ab Aquila, Confess. in Hispania. 3. *Februær.*
 Ioannes de Arca, Confess. Compluti. 11. *April.*
 Ioannes à Arragonia, Confess. in Bona Croata. 5. *Octob.*
 Ioannes Arragonos, Confess. propè Domom-Calanam. 25. *Iulij.*
 Ioannes Ataidos, vide Alphonfos, sup.
 Ioannes ab Auellino, Confess. apud S. Illuminatam. 2. *Iulij.*
 Ioannes de Auricalco, Confess. in Apulia. 1. *Martij.*
 Ioannes Badia, Confess. Mechioscana. 8. *Octob.*
 Ioannes de Badonali, Confess. Ville-nouæ, Laicus. 7. *Octob.*
 Ioannes Baptista, Candela, Confess. Rhegij. 5. *Novemb.*
 Ioannes Baptista, Confess. San-leueri. 30. *Iulij.*
 Ioannes Baptista à Leuanto, Confess. in Liguria. 25. *Novemb.*
 Ioannes Baptista, à Madraglia, Confess. Madri. 18. *Adrianus.*
 Ioannes Baptista, 24. *Ianuj.*
 Ioannes Baptista, Pisuriansis, Confess. Neapoli. 7. *Novemb.*
 Ioannes Baptista à Talliacarne, idem cum Leuanto, sup.
 Ioannes Baronius, Confess. Armini. 4. *Novemb.*
 Ioannes Bartonus, idem.
 Ioannes Bassonus, Martyr, Mombrosi. 16. *Iulij.*
 Ioannes à Baſta, Confess. in territorio Tudensi, Laicus. 28. *Ianuar.*
 Ioannes à Batfordio, vide à Watfordio, infra.
 Ioannes de Beati, Confess. Popaiæ de Angelis. 17. *Auguſt.*
 Ioannes à Beluſio, Conf. Placcenæ, Laicus. 19. *Martij.*
 Ioannes Benedictus, Martyr, Falcaz. 28. *Iulij.*
 Ioannes Bernadus, Martyr, in India Occidentali ad Platam fluum. 1. *Ianuj.*
 Ioannes Bonelli, Confess. in Gallia. 4. *Februær.*
 Ioannes Bonifilius, vide à Luca, infra.
 Ioannes Borleanos, Martyr, Nontronij. 16. *April.*
 Ioannes à Bouadiglia, Confess. Alburquetquij. 19. *April.*
 Ioannes Boorge, Martyr, Ripariæ. 18. *Martij.*
 Ioannes Boyer, vide Iuo infra.
 Ioannes Brolierius, Martyr, Nontronij. 16. *April.*
 Ioannes à Brusco, Martyr, Sagij. 24. *Martij.*
 Ioannes Bucca, Confess. Panormi. 2. *Auguſt.*
 Ioannes Bucca, Confess. Tragurij. 11. *Auguſt.*
 Ioannes à Boccha, vel Boccho, idem.
 Ioannes Bumas, Martyr, Vintæ. 3. *Septemb.*
 Ioannes Borgenſis, Confess. Logduni. 19. *Auguſt.*
 Ioannes Burnos, Confess. Mexici. 22. *Martij.*
 Ioannes Calaber, Martyr, in Ægypto. 13. *Ianuar.*
 Ioannes Calaguritanos, Confess. Tribull. 14. *Auguſt.*
 Ioannes Calerus, Martyr, Irtadanus. 30. *Octob.*
 Ioannes Calleſens, Confess. Curco. 1. *Ianuj.*
 Ioannes Camarinos, Confess. Gamari, Laicus. 16. *Auguſt.*
 Ioannes à Campo, Confess. in Methyrma Rosaca, Laicus. 6. *Februær.*
 Ioannes à Campo-Basso, Confess. in Italia. 28. *Septemb.*
 Ioannes Campanus, vide, Petrus, infra.
 Ioannes Capistranus, Confess. in Aprutio. 27. *April.*
 Ioannes Capistranus, Confess. apud Viliacum. 25. *Octob.*
 Ioannes à Capraria, Confess. apud Vallem-vicidem, Laicus. 8. *April.*
 Ioannes Caputius, Martyr, Lunelli. 1. *Martij.*
 Ioannes à Carcamo, Confess. apud Montem-Moranum. 14. *Novemb.*
 Ioannes à Castro-Vallari, Confess. Conſentia. 16. *April.*
 Ioannes à Cetina, Martyr, Granatæ. 19. *Maj.*
 Ioannes Chaluctus, Martyr, Nemauf. 13. *Novemb.*
 Ioannes Chamborius, Martyr, Donzenachi. 6. *Ianuj.*
 Ioannes à Cingulo, Confess. Neapoli. 16. *April.*
 Ioannes Clarenus, idem.
 Ioannes Claudius, Martyr, apud Zacatecas. 9. *Decemb.*
 Ioannes Clemens, Confess. Manlæ, Laicus. 11. *Martij.*
 Ioannes Coignetus, Confess. Pontifare. 1. *Martij.*
 Ioannes Colmenarius, Confess. Caspranæ, Laicus. 22. *Novemb.*
 Ioannes à Cordouilla, Confess. Calpe. 28. *Octob.*
 Ioannes à Coria, Confess. Beluſij. 15. *April.*
 Ioannes Coletus, idem, Cozelus, infra.
 Ioannes Cozerius, Martyr, in Aquitania. 17. *Martij.*
 Ioannes Cretensis, vide à Gandia, infra.
 Ioannes à Cruce, Confess. Tochpani, Laicus. 6. *Iulij.*
 Ioannes à Cruce, vide à Sancta Cruce, infra.
 Ioannes Difealceus, Confess. Corozupin. 14. *Decemb.*
 Ioannes Diſepolitanus, Conf. Leopoli. 20. *Novemb.*
 Ioannes de Duxla, idem.
 Ioannes Dunsius, Confess. Coloniz. 8. *Novemb.*
 Ioannes Elusius, Martyr, Goz. 28. *Auguſt.*
 Ioannes Eremicola, Confess. Massacij, Teruanus. 22. *April.*
 Ioannes Etheus, Martyr, apud Cayrum. 21. *April.*
 Ioannes à Fabricano, Confess. Massacij. 2. *Martij.*
 Ioannes à Fano, Confess. Darantæ. 5. *Martij.*
 Ioannes Fallanus, Confess. Mediolani. 6. *Martij.*
 Ioannes Fasentinus, Confess. in Italia. 27. *Decemb.*

INDEX NOMINVM SS. AC BB.

- Ioannes à Ferrera, vide ab Herrera, infra.
 Ioannes à Firmo, Confess. apud Mootem Aluetrum.
 9. *Augst.*
 Ioannes Flores, Confess. Tlacubz, Laicus. 17. *Maij.*
 Ioannes Focaldus, Confess. Monas Lucij. 16. *Maj.*
 Ioannes Forellus, Martyr, Londini. 21. *Majj.*
 Ioannes à Fraocia, Confess. Franche-villz. 24. *Decemb.*
 Ioannes-Franciscus Belans, Confess. Capetolq.
 20. *Septemb.*
 Ioannes-Franciscus Casalensis, Confess. Florentin.
 26. *Septemb.*
 Ioannes Francherus, Confess. Mexici. 30. *Septemb.*
 Ioannes Fueherus, idem.
 Ioannes Gallensis, Confess. Parisiis. 14. *Iannar.*
 Ioannes Galterius, Confess. in Gallia. 15. *Augst.*
 Ioannes à Gandia, Confess. Auriz. 13. *Iulij.*
 Ioannes de Gaona, Confess. Mexici. 27. *Septemb.*
 Ioannes Garidus, Confess. Vbctz, Tertianus.
 9. *Novemb.*
 Ioannes de Gasfordio, Confess. in Dacia. 3. *Novemb.*
 Ioannes à Gaurfordio, Conf. in Hybernia. 5. *Septemb.*
 Ioannes Gayetus, Martyr, Lugduni. 28. *Mart.*
 Ioannes Gibbosus, Martyr, Musicone. 2. *Octobr.*
 Ioannes Giudetus, Martyr, Fulgerij. 12. *Iunij.*
 Ioannes Gomefius, Confess. Celat-Augustz, Laicus.
 31. *Majj.*
 Ioannes à Gongora, Confess. Guadalcanalis. 2. *Iulij.*
 Ioannes Contigerus, Confess. Halsbalchz. 9. *April.*
 Ioannes Goufionus, Martyr, Marmandz. 10. *Decemb.*
 Ioannes Gozerus, Martyr, in Aquitania. 17. *Martij.*
 Ioannes de Gratio, Confess. Greçij, Tertianus.
 2. *Novemb.*
 Ioannes Graius, Martyr, Bruzelle. 5. *Iunij.*
 Ioannes à Granata, Confess. Mexici. 10. *Majj.*
 Ioannes Graogerus, Confess. Belusij. 16. *Iannar.*
 Ioannes à Guadalupe, Confess. in Latio. 11. *Septemb.*
 Ioannes à Guaxa, Confess. Loiz, Laicus. 13. *Decemb.*
 Ioannes Guillorus, Martyr, Villz. Françez. 9. *Iannar.*
 Ioannes Hentiquz, Confess. Tribali. 22. *Majj.*
 Ioannes de Hercuder, Martyr, in Bohemia. 10. *Octob.*
 Ioannes ab Herrera, Martyr, Calucan, Laicus. 3. *Dec.*
 Ioannes Hispanus, Martyr, Gebennz. 31. *Decemb.*
 Ioannes à Hortis, Confess. Romz. 3. *Februar.*
 Ioannes Hortulanus, Confess. Salmantiez, Laicus.
 11. *Iannar.*
 Ioannes Hungarus, Confess. apud Francam-Villam.
 14. *Februar.*
 Ioannes de Iesu, Confess. Arenis. 3. *Septemb.*
 Ioannes ab Ichtella, Confess. Viscarij. 10. *Iunij.*
 Ioannes Illyricus, Confess. Neapoli. 24. *Iunij.*
 Ioannes Iulianus, Confess. in Galia. 16. *Septemb.*
 Ioannes de Ladrata, Confess. Madrici. 2. *Decemb.*
 Ioannes Lana, Martyr, Nugaroli. 17. *Septemb.*
 Ioannes de Landibus, Confess. Bettonij. 6. *Septemb.*
 Ioannes Lantret, Martyr, Nemausi. 23. *Novemb.*
 Ioannes Lazearus, Confess. Stellz. 6. *Iunij.*
 Ioannes Leganez, Confess. Caprasie. 5. *Novemb.*
 Ioannes Lmaius, Confess. Bonituz, Laicus. 29. *April.*
 Ioannes Liochus, Martyr, in Gallia. 23. *Martij.*
 Ioannes Lombardus, Confess. Montisplani. 30. *Majj.*
 Ioannes à Louanio, Confess. in Belgio. 22. *Martij.*
 Ioannes à Luca, Confess. Aflisij. 14. *Majj.*
 Ioannes à Lusfa, Martyr, Fulgerij. 12. *Iunij.*
 Ioannes Mahusius, Martyr, Aldenardi. 4. *Octobris.*
 Ioannes de Malayo, Martyr, Iuliodani. 3. *Iannar.*
 Ioannes à Marcua, Martyr, Hierosolym. 6. *Decemb.*
 Ioannes à Martello, Confess. Serz. 28. *Februar.*
 Ioannes Martinez, Martyr, Babyloniz. 15. *April.*
 Ioannes Martinez, Confess. Vifus, Tadanus.
 24. *Iulij.*
 Ioannes, Martyr, in India Orientali. 17. *Augst.*
 Ioannes Mattarius, Confess. Valencenis. 11. *Iunij.*
 Ioannes Maubertus, Conf. in Hannonia. 24. *Augst.*
 Ioannes à Mauritania, Confess. Cambertac. 23. *Iunij.*
 Ioannes Merensis, Martyr, Vriz. 3. *Septemb.*
 Ioannes Minus de Muro, Cardinalis, 27. *Augst.* 5-5.
 Ioannes à Milua, Confess. Olomucaj. 21. *Novemb.*
 Ioannes Monaldus, vide, Monaldus, infra.
 Ioannes à Montepolitiano, Martyr, vide Martinez,
 sup.
 Ioannes de Monte S. Manz, Confess. in Piceno. 23.
 9. *Septemb.*
 Ioannes Moquetus, Confess. in Gallia. 22. *Septemb.*
 Ioannes Moretus, Martyr, Castr-Gelofiani. 16. *Mart.*
 Ioannes de Moya, Confess. Almanz. 1. *April.*
 Ioannes Muro, Confess. in Gallia. 27. *Augst.*
 Ioannes Nacachius, Confess. apud Montem-muorem
 nouum. 13. *Octob.*
 Ioannes à Nardis, Martyr, Enchufiz. 25. *Iunij.*
 Ioannes Nausretus, Confess. Pontis-vedis. 14. *Octob.*
 Ioannes Neapolitanus, Martyr, in Syria. 11. *Iulij.*
 Ioannes Niger, Martyr, Armalech, Tertianus.
 24. *Iunij.*
 Ioannes Numastinus, Confess. in India Orientali.
 25. *Augst.*
 Ioannes Nuzlinus, Confess. Nursic. 3. *Novemb.* in *Ad-*
ditionib.
 Ioannes ab Occania, Confess. in Castella. 6. *April.*
 Ioannes de Olmullos, Confess. Madrici. 21. *Decemb.*
 Ioannes Oloecan, Martyr, Dani. 25. *Iannar.*
 Ioannes Oserus, Confess. Celctez. 2. *Februar.*
 Ioannes Oforus, Confess. Mexic, Laicus. 2. *Septemb.*
 Ioannes ab Outeiro, Confess. Callanhen. 26. *Februar.*
 Ioannes Pacificus, Confess. Cadafalzi. 29. *Decemb.*
 Ioannes à Padilla, in India Occidentali. 30. *Novemb.*
 Ioannes de Palmo, Martyr, Molucis. 6. *Iannar.*
 Ioannes de Palo, Confess. in India Occidentali.
 21. *Majj.*
 Ioannes de Parcu, Confess. Clufis. 25. *Mart.*
 Ioannes Pareus, Confess. in Coeica. 1. *Iannar.*
 Ioannes Paulus, Martyr, Buysfierz. 18. *Octob.*
 Ioannes de Parma, Confess. Cameruz. 19. *Martij.*
 Ioannes Parous, Martyr, Rioncij. 24. *Decemb.*
 Ioannes Psechalius, Confess. Rifagnz. 4. *Iunij.*
 Ioannes Pastor, Confess. Valentuz. 2. *Augst.*
 Ioannes Patricius, Confess. Louanij. 12. *Iunij.*
 Ioannes Pechanus, Cantuarvensis Archiepiscopus,
 ibid. 24. *April.*
 Ioannes Pegoalucius, Confess. in territorio Tolctano.
 9. *Octob.*
 Ioannes de Rennes, Confess. apud Pennam S. Ioannis
 -Baptistz. 3. *April.*
 Ioannes de Penna, Confess. Cassani, Laicus, 11. *Majj.*
 Ioanna de Penos: vide, de Pierna, infra.
 Ioannes Pennemans, Martyr, Selsuz. 24. *Iunij.*
 Ioannes à Pappuano, Confess. Mexici. 10. *Iunij.*
 Ioannes à Peruiso, Confess. in Mugello nemore.
 24. *Novemb.*
 Ioannes Petrochius, Confess. Petrochij. 13. *Novemb.*
 Ioannes Picus, Confess. in Hispania, Laicus. 11. *Octob.*
 Ioannes Pignus, Confess. Monasterij. 20. *Decemb.*
 Ioannes Piferus, Martyr, apud Qorpians. 5. *Iannar.*
 Ioannes de Plano Carpas, Confess. in Italia. 2. *Augst.*
 Ioannes à Ponte, Confess. Coloniz. 19. *Decemb.*
 Ioannes à Ponte-Vodra, Confess. propè Roubidulum.
 22. *Novemb.*

ORDINIS MINORVM.

- Ioannes de Popula, Conf. in Monte-Marano. 6. *Octob.*
 Ioannes de Portugallia, Confess. Cabilone. 11. *Novemb.*
 Ioannes de Pouos, Confess. apud Matotuihos. 6. *Septemb.*
 Ioannes de Pozalimro, Confess. vide Totalsus, infra.
 Ioannes Puteanus, Martyr, Louanij. 3. *Augusti.*
 Ioannes Queldebor, Confess. in Germania. 18. *Septemb.*
 Ioannes Quizaya, Martyr, Naganzachs Tertiarus. 5. *Februar.*
 Ioannes Rauennas, Confess. in Romandiola, Tertiarus. 16. *Janu.*
 Ioannes Rataletus, vide Roletus.
 Ioannes Rex Armeniar, Confessor, in Armenia. 1. *Octob.*
 Ioannes Riccius, Confess. Sartians, Laicus. 19. *Sept.*
 Ioannes Richards, Martyr, Lautoci. 4. *Mar. 9.*
 Ioannes à Ripa, Confess. Tetzacu. 25. *Janu.*
 Ioannes Ritonus, Confess. Semis. 15. *Februar.*
 Ioannes Ritzellus, Martyr, Goudz. 8. *Septemb.*
 Ioannes Roletus, Martyr, Apamuz. 16. *Novemb.*
 Ioannes Ruzius, Confess. in Castellis. 28. *Iulij.*
 Ioannes à Rupe, Confess. Licam. 7. *Septemb.*
 Ioannes à Rupella, Confess. in Galia. 5. *Februar.*
 Ioannes à Rupe-Scilla, Confess. Ville-Francoz. 2. *Janu.*
 Ioannes Ruys, Confess. Aunony. 21. *April.*
 Ioannes de Salazar, Confess. Hispani. 18. *Decemb.*
 Ioannes à Salio, vide de Tello, infra.
 Ioannes à Salua Leone, Confess. Baderocij. 23. *Septemb.*
 Ioannes Sanchez, Conf. in Castellis, Laicus. 16. *Dec.*
 Ioannes à Sancta Cruce, Confess. Pincus. 26. *Iulij.*
 Ioannes à Sancta Maria, Confess. Ateius. 2. *April.* in *Additionibus.*
 Ioannes à S. Maria, Confess. in Hispania. 25. *Septemb.*
 Ioannes à S. Maria, Martyr, in nouo Mexico. 9. *Janu.*
 Ioannes à S. Maria, Martyr, Meaco. 14. *Augusti.*
 Ioannes à Sancta Martha, Martyr, idem.
 Ioannes à Sancta, Confess. Pennerandz, Laicus. 30. *Iulij.*
 Ioannes à Sancto Bernardo, Martyr, vide Ioannes Bernardus sup.
 Ioannes à Sancto Constantio, Conf. Assisij. 2. *Decemb.*
 Ioannes à Sancto Francisco, Confess. Mexici. 30. *Iulij.*
 Ioannes à S. Lazaro, Confess. Lamaei. 9. *April.*
 Ioannes à S. Ludouico, Confess. apud Montem-Morcanum. 24. *Novemb.*
 Ioannes à S. Michaeli, Confess. Villz-nouz, Laicus. 5. *Februar.*
 Ioannes à S. Michaeli, Confess. Tarequati. 3. *Martij.*
 Ioannes à S. Torquario, Confess. in Canaria. 18. *Febr.*
 Ioannes Schufidus, Confess. Catanz. 6. *Decemb.*
 Ioannes Scotus, vide Dunsius, sup.
 Ioannes à Serrado, vide Clarius, sup.
 Ioannes à Sillis, Conf. apud Marianum-Montē. 23. *Iul.*
 Ioannes Sipples, Confess. Assisij. 2. *Martij.*
 Ioannes Smolia, Confess. Louanij. 12. *Martij.*
 Ioannes à Solitudine, Conf. Villz-nouz, Laicus. 2. *Janu.*
 Ioannes à Sorte, Conf. vide Ioannes Numanicus, sup.
 Ioannes à Soto, Confess. Segouiz. 6. *Janu.*
 Ioannes à Spinola, Confess. apud Montem-Calium. 7. *Septemb.*
 Ioannes à Spinula, Conf. Talabriz, Laicus. 25. *Febr.*
 Ioannes Sprensis, Confess. Spiz. 30. *Janu.*
 Ioannes à Spino Sancto, vide Ioannes Calerus, sup.
 Ioannes à Stanscal, idem cum Sprensis, sup.
 Ioannes Stramonius, Confess. Valencius. 11. *Janu.*
 Ioannes à Stroneonio, Confess. in Italia. 8. *Martij.*
 Ioannes Suarez, Confess. vide Alphonius, sup.
 Ioannes Syluester, Confess. Sagj. 16. *Decemb.*
 Ioannes de Taghacotio, Confess. in Cortica. 7. *Martij.*
 Ioannes de Tapia, Martyr, Zacateris. 23. *Augusti.*
 Ioannes à Taura, Confess. Marehenz. 14. *Decemb.*
 Ioannes de Tello, Martyr, Chariz. 23. *Decemb.*
 Ioannes Testalbona, Confess. San-Illuminatz. 9. *Martij.*
 Ioannes Telfeda, Confess. Romz. 8. *Februar.*
 Ioannes Tendriquis, Martyr, Magdani. 2. *Septemb.*
 Ioannes Testonius, Confess. in Monte-Flacone. 24. *Septemb.*
 Ioannes Tilletus, Confess. in Gallia. 17. *Iulij.*
 Ioannes Tisserandus, Confess. Lugduni. 7. *Augusti.*
 Ioannes Tixerias, Martyr, Nannetz. 1. *Augusti.*
 Ioannes de Tobar, Martyr, Chile. 23. *Decemb.*
 Ioannes Torpneus, Martyr, Micahelli. 26. *Augusti.*
 Ioannes Totalsus, Confess. Nonsantuz. 7. *Iulij.*
 Ioannes Tronquerus, Martyr, apud Cimitatem-Castrensem. 5. *Octob.*
 Ioannes à Trinitate, Confess. in Castellis. 6. *Novemb.*
 Ioannes Trillanus, vide Trillanus, inf.
 Ioannes Trouis, Confess. Antwerpuz. 11. *Februar.* in *Additionibus.*
 Ioannes Tulerinus, Martyr, Teanillyloanz. 4. *Janu.*
 Ioannes Tur, Martyr, in Anglia. 9. *Augusti.*
 Ioannes Vachetus, Martyr, Aomione. 2. *Janu.*
 Ioannes de Vallibus, Confess. Piltz. 7. *Janu.*
 Ioannes Vanglius, Martyr, Nugarob. 17. *Decemb.*
 Ioannes à Via, Confess. Painz. 22. *Augusti.*
 Ioannes à Via, Conf. in Virseba, Laicus. 12. *Augusti.* 5. 8.
 Ioannes Vicinus, Martyr, Blesis. 22. *Janu.*
 Ioannes à Villa-Masori, Conf. Còche-Valeriz. 24. *Sept.*
 Ioannes Virolantus, Martyr, Engobimz. 9. *Septemb.*
 Ioannes à Vize, Confess. Palenz. 19. *Septemb.*
 Ioannes Wallensis, vide Gallensis sup.
 Ioannes à Watfordo, Confess. in Hybernia. 23. *Febr.*
 Ioannes à Watfordio, Confess. in Dacia. 18. *Martij.*
 Ioannes à Zaruzela, vide à Spinula, sup.
 Ioannes Zusas, Martyr, in Aegypto. 4. *Janu.*
 Ioannes Zumara, Mexicanus Archiepiscopus, Meaco. 14. *Janu.*
 Ioannes, Confess. in Apulia. 1. *Martij.*
 Ioannes, Confess. Carauliz. 24. *Novemb.*
 Ioannes, Confess. Oilemij. 19. *Februar.*
 Ioannes, Confess. Luneburgz. 2. *Janu.*
 Ioannes, Confess. Sycaulz. 18. *Novemb.*
 Ioannes, Confess. Vlysspone. 24. *Iulij.*
 Ioannes, Confess. Vrbin, Tertiarus. 22. *Augusti.*
 Ioannes, Confess. Werneburgz. 27. *Octob.*
 Ioannes, Martyr, Guaxacatlanz, cum Francisco Laurentio sup.
 Ioannes, Martyr, Rotemunda. 24. *Iulij.*
 Ioannes, Martyr, Valenz. 29. *Augusti.*
 Ioannes, Martyr, propz Zeilamicam Insulam. 23. *Augusti.*
 Ioannes, Martyr, Zephaniz. 14. *Septemb.*
 Ioannicus, Confess. Callij, Tertiarus. 21. *April.*
 Ioannicus de Penna, idem cum Ioanne de Penna S. Ioannis sup.
 Ioannicus de Valle-Terrera, Confess. Nurfiz, Laicus. 25. *Janu.*
 Iolara, vide Iuliana, infra.
 Iordanus, Confess. Bertonij, Laicus. 12. *Martij.*
 Iordanus, Confess. Manderburgi. 9. *Novemb.*
 Sanctus Ioseph, Genitricus Dei Iponfus, in Iudza. 19. *Martij.*
 Ioseph Albit, Confess. Madrid. 19. *Octob.*
 Ioseph à Cardinez, Confess. Aioze. 4. *Octob.*
 Ioseph à Colle-Amato, Confessor, in Piccano. 28. *Janu.*

Ioseph, Confes. Florentiz.
 Ioseph Engubinus, Confes. Spoleti.
 Ioseph à Ferno, Confes. Mediolani.
 Ioseph de Leonis, Confes. in Italia.
 Ioseph Mediolanensis: vide à Ferno, sup.
 Ioseph à Rocca-vanti, Confes. Toleti.
 Ioseph à Sancta Maria, Confes. Madriti.
 Iubella à Sancto Francisco, Virgo, Belusii. 18. Augst.
 Iubella, foror S. Ludouici Reg. Franc. Virgo, Lou-
 ges-Campi. 31. Augst.
 Iubella à Soco-Majore, Virgo, Bellalcazas. 1. April.
 Iuliana, Vidua Gociaz.
 Iulianus Alemaonus, Confes. Aquilæ. 10. Septemb.
 Iulianus à Bonifacio, Confes. Taliz.
 Iulianus, Confes. Vallis in Istria. 4. Novemb.
 Iulianus Cortanensis, Confes. Cortonz. 7. Iunij.
 Iulianus Donatut, Confes. Elehaj, Tertiarus. 21. Dec.
 Iulianus à Fabriano, Confes. in Piceno. 26. Iulij.
 Iulianus Formons, Confes. Sezani.
 Iulianus Magnificus, Martyr, Vutiz.
 Iulianus, Martyr, Clotis.
 Iulianus Salodienus, Conf. Romæ.
 Iulianus à S. Augustino, Confes. Compluti. 8. April.
 10. Additionibus.
 Iulianus à Spira, idem cum Teutonico, infra.
 Iulianus Teutonico, Confes. Parisus. 9. Februar.
 Iuniperus à Campo, Confes. Metz - Philocasti.
 3. Decemb.
 Iuniperus ab Elpinilla, Confes. Plici, Lucus. 7. Dec.
 Iuniperus, Confes. Romæ, Lucus. 4. Iannar. in Addi-
 tionibus.
 Iuniperus Siculus, Martyr, Hierosolymis. 13. Februar.
 S. Iuo, Confes. Lohani, Tertiarus. 19. Maij.
 Iuo Boyerus, Martyr, Iuhodani.
 Iustus, Confes. Cobelini. 13. Decemb.
 Iustus à Panzaleo, Confes. Narnæ Lucus. 1. Dec.
 Iustus, Confes. propè Calenan-Domum. 13. Septemb.
 Iutta, Virgo, in Germania, Tertiarus. 19. Mart. in Ad-
 ditionibus.

L

L Adilans ab Hungaria, Confes. apud Montem-
 murum. 20. Septemb.
 Ladislaus ab Hungaria, Martyr, Bidloni. 11. Maij.
 Ladislaus à Gelnono, Confes. Warfauz. 6. Februar.
 Landonus: idem cum Laudono.
 Landolphus, Archiepiscopus Amalphitanus. 1. Maij.
 Landus Tarentinus, Confes. Andrix. 14. Augst.
 Landolphus: vide Lucolphus, infra.
 Latinus: Vide Petrus, infra.
 Laudonus à Monte-Feltrio, Conf. Tertiarus. 19. Iul.
 Laura-Felix, de Sauls, Virgo, Mediolani. 19. Iunij.
 Lasrentius de Alex-Idria, Martyr, Armalech. 14. Iunij.
 Laurentius, Archiepiscopus Vpsallensis, Eucopiz.
 5. Mart.
 Laurentius à Bagnacavallo, Confes. Mediolani.
 11. Februar.
 Laurentius à Brundusio, Confes. Vlyssipone. 22. Iulij.
 Laurentius à Camerino, Confes. in Piceno. 8. Decemb.
 Laurentius, Confes. Caltrulei. 28. Iunij.
 Laurentius, Confes. Methymne-Rofezæ, Lucus.
 1. Iannar.
 Laurentius, Confes. Taurini. 20. Martij.
 Laurentius à Fabriano, Confes. in Monte-Aluerno.
 14. Augst.
 Laurentius à Firmo, Confes. idem.
 Laurentius-Panormitanus, Confes. in Italia. 15. April.

Laurentius Rapanegos, Confes. Aucusi, Lucus.
 3. Iunij.
 Laurentius à Sancto Martino, Confes. Adrix, Lucus.
 7. Iunij.
 Laurentius de Villa-Magna, Confes. Ortonæ. 6. Iunij.
 Leo Carzans, Martyr, Nagazachi, Tertiarus.
 5. Februar.
 Leo, Confes. Alfisii.
 Leo, Confes. Benecenti. 15. Novemb.
 Leo Lechenis, Confes. Valentis, Lucus. 19. Octob.
 Leo Lusitanus, Confes. Viroloz. 9. Februar.
 S. Leo, Martyr, Cezix.
 Leo, Martyr, Matrochia. 13. Octob.
 Leo Palatinus, Landensis Episcopus, Laudæ. 24.
 Decemb.
 Leo de Perago, Mediolanensis Archiepiscopus, Le-
 gnani. 18. Decemb.
 Leonardus ab Alfisio, Confes. in Italia. 1. Iunij.
 Leonardus, Conf. Cracouiz. 6. Iunij.
 Leonardus, Confes. Tetrati. 11. Iunij.
 Leonardus à Fulgino, Confes. Piperni. 10. Februar.
 Leonora Gufmanus, Virgo, Abbatissa, Hispalia. 11.
 Iunij.
 Leonora Porto-Catrera à Vega, Virgo, Abbatissa,
 Palmæ. 4. Iulij.
 Leonora à Regibus, Virgo, Vlyssipone. 18. Iannar.
 Leonora Rodenca, Virgo, Abbatissa, in Galloecia.
 5. Iannar.
 Leonora à Sancto Francisco, Virgo, Palmæ. 17.
 April.
 Leonora à Sancto Ioanne, Virgo, Abbatissa, Grana-
 tæ, Tertiarus. 10. Iannar.
 Leonora Vilos, Virgo, Tordessyllan. 6. Martij.
 Liberatus, Confes. in Piceno. 26. Augst.
 Linius Brechtus, Confes. Louanij. 11. Iunij.
 Linius, Martyr, in Egypto. 1. Augst.
 Lopetia à Viel, Virgo, Cesar-Augustæ. 9. Maij.
 Lopetus à Salinis, Confes. Methymne. 29. Februar.
 Lucas de Almadobar, Confes. Mexici, Lucus.
 21. Iunij.
 Lucas Afulanus, Confes. in Piceno. 2. Octob.
 Lucas, Confes. Patanz. 17. Februar.
 Lucas à Martyribus, Confes. Rosarij. 1. Augst.
 Lucas à Valle-virdi, Confes. Methymne-Campi,
 2. April.
 Lucchius, Confes. apud Podium-Bonstium, Tertia-
 rius. 18. April.
 Lucia Petri, Fulginas, Virgo, Abbatissa, Petrusi.
 9. Decemb.
 Lucia Sanctia, Vidua, Carmonæ. 18. Iannar.
 Lucia Vbaldina, Virgo, Florentiz. 10. Maij.
 Lucia Venca, Venetus, Tertiarus. 21. Iannar.
 Lucia, Virgo, Nursiz, Tertiarus. 12. Iannar.
 Lucia, Virgo, Arcellæ. 25. Septemb.
 Lucida, Virgo, Fulgini, Tertiarus. 12. Iulij.
 Lucidus, Confes. in Piceno. 10. April.
 Lucius, qui & Lucchius, sup.
 Lucius, Confes. in Italia, Tertiarus. 24. Augst.
 Lucius de Frestas, Martyr, in Iapponio, Tertiarus.
 10. Septemb.
 Lucolphus, Confes. Manderbargij. 7. Maij.
 Ludouica Alberthonis, Romæ, Tertiarus. 8. No-
 uemb.
 Ludouica Aquilana, Virgo, Aquilæ. 17. Iunij.
 Ludouica Auendagno, Virgo, Alcazariz, Tertiarus.
 21. Martij.
 Ludouica à Cruce, Vidua, Abbatissa, Granatæ.
 1. Octobris.

ORDINIS MINORVM.

Ludouica à Roconibus : vide Beatrix, sup.
 Ludouica à Sabaudia, Vidua, Orbar. 7. *Auguſt.*
 Ludouica à Sandoual, Virgo, Alcaudete. 5. *Iunij.*
 Ludouica Villalobos, Virgo, Palentia. 11. *Februar.*
 Ludouicus Amaranus, Martyr, Zolani. 11. *April.*
 Ludouicus ab Aracilio, Confef. Elchij. 19. *Iannar.*
 Ludouicus Baleius, Martyr, Meldis. 13. *April.*
 Ludouicus Beltranus, Huelice, Laicos. 21. *Februar.*
 Ludouicus Biſſo, Confef. Modottoe. 24. *Iunij.*
 Ludouicus de Bolagnos, Confef. in Italia Occidentali. 6. *Decemb. in Additionib.*
 Ludouicus à Catalagirono, Confef. Plateæ, Laicus. 31. *Iulij.*
 Ludouicus Columbus, Confef. Auenione. 2. *April.*
 Ludouicus à Croneto, Confef. in Valle Stignana, Laicus. 6. *Februar.*
 Ludouicus à Cruce, Confef. Bellalcazari. 20. *April.*
 Ludouicus à Cruce, Confef. in India Orientali. 23. *Iannar.*
 Ludouicus Duifco, Martyr, Naganzachi, Tertiarius. 5. *Februar.*
 Ludouicus à Fonte-Salita, Confef. in Inſula S. Germani. 10. *Auguſt.*
 Ludouicus Gebennensis, Confef. Cluſis. 10. *Novemb.*
 Ludouicus Grippus, Martyr, in territorio Ebroicenfis. 22. *Iulij.*
 Ludouicus Groppina.
 Ludouicus Heluetius, idem ac Teutonius, infra.
 Ludouicus Latina, vide Senenſis, infra.
 Ludouicus à Lerma, Confef. Garacici. 26. *Iulij.*
 Ludouicus Lucenſis, Confef. in Canaria. 27. *Auguſt.*
 Ludouicus Lopus : vide Alphonſus, ſup.
 Ludouicus à Mantua, Confef. in Gallia Tranſalpina. 7. *Iunij.*
 Ludouicus Michael de Barga, Confef. in territorio Lucenſis. 30. *April.*
 Ludouicus Panecius, Martyr, Stampis. 13. *April.*
 Ludouicus de Petra-Serra, Confef. apud Montem-Sanctum. 26. *Decemb.*
 Ludouicus Placentinus, Confef. apud Campum-Bafum. 29. *April.*
 Ludouicus de Plana, Martyr, Stampis. 29. *Iulij.*
 Ludouicus Reginenſis, Confef. Metz - Philocaltri. 28. *April.*
 S. Ludouicus, Rex Franciæ, Lutetia Parifiorum, Tertiarius. 25. *Auguſt.*
 Ludouicus à Rotela, Confef. in Italia. 9. *Decemb.*
 Ludouicus de Sala, Confef. in Hispania. 29. *Novemb.*
 Ludouicus Salamanticensis, Confef. Palentia, Laicus, 25. *Decemb.*
 Ludouicus à Sandoual, Confef. Hiſpali. 29. *May.*
 Ludouicus Sallandra, Martyr, apud Facum. 25. *Auguſt.*
 Ludouicus Senenſis, Confef. Capcioté, Laicus. 21. *Decemb.*
 Ludouicus Sotellus, Martyr, apud Facum. 25. *Auguſt.*
 Ludouicus à Soto Maiore : vide Ludouicus à Cruce ſup.
 Ludouicus Teutonius, Confef. Perufiz. 15. *Decemb.*
 S. Ludouicus, Tolofanus Epifcopus, Bruncolet. 19. *Aug.*
 Ludouicus de Varika, Confef. Warſanæ. 6. *Septemb.*
 Ludouicus Villalopus : vide Aloyſius, ſop.
 Ludouicus à Vincenzia, Confef. in Italia. 21. *April.*
 Ludouicus Voets, Martyr, Enchufiz. 25. *Iunij.*
 Ludouicus Yrhina, Confef. Furni. 2. *Februar.*
 Ludouicus ab Yrera, Confef. Hiſpali. 2. *Oſob.*
 Ludouicus, Martyr, in territorio Bononienſis. 25. *Mar.*
 Ludouicus, Martyr, apud Facum, Tertiarius. 25. *Aug.*
 Ludouicus Odoicus : vide Odenicus, infra.

Lupus, Confef. Burgis. 19. *May.*
 Lupus, Epifcopus Marrochienſis. 1. *May.*
 Lupus de Salazar : vide Lopetus de Salinis, ſup.

M

Magdalena à Britannia, Virgo, Longi-Campi. 29. *May.*
 Magdalena à Conſtantio, Neapoli, Tertiaria. 26. *May.*
 Magdalena Magalona, Virg. Czfar-Auguſta. 3. *April.*
 Magdalena à S. Antonio, Virgo. 24. *Mar.*
 Magdalena à Sepulchro, Virgo, Abbatiffa, Beluſij. 22. *Iulij.*
 Maldonata, Vidua, Beluſij, Tertiaria. 30. *Mar.*
 Manſueta, virgo, Lauſæ. 10. *Oſob.*
 Manſuetus, Confef. in Aprutio. 16. *Iulij.*
 Manſuetus, Confef. Caſtellioni Aretini. 27. *Decemb.*
 Maguardus, Confef. Vranſlauæ. 29. *May.*, 5. 6.
 Marcellinus : vide Euangeliffa Marcellinus, ſup.
 Marcuatius, idem eum Mar guardo, infra.
 Marchio à Cortona : vide Marcus, infra.
 Marcus Bergomas, Confef. in Vmbria. 4. *Iunij.*
 Marcus à Bononia, Confef. Placentie. 27. *May.*
 Marcus à Bononia, Confef. apud Campum-Bafum. 29. *Iulij.*
 Marcus, Confef. Corneclanij, Laicus. 2. *Mar.*
 Marcus à Cortona, Confef. apud Podium-Bonitium. 16. *Februar.*
 Marcus Fanrucius, vide à Bononia, Placentia ſup. 2.
 Marcus à Ferrara, Confef. Hiſbonij. 1. *Februar.*
 Marcus Hungarus : vide Marcus, Corneclanij, ſop.
 Marcus à Mediolano : vide Martinus.
 Marcus de Monte-Lupone, Confef. 15. *Mar.*
 Marcus à Nucia, Confef. Mexici. 15. *Mar.*
 Marcus Pecorarius, Confef. iuxta Senæ-Longam. 31. *Iul.*
 Marcus Porcarius, idem.
 Marcus à Porta-Legra, Confef. Villæ-Vitioſæ, Laicus. 27. *Mar.*
 Marcus à S. Magdalena, Confef. apud Montem-Morenium. 24. *Novemb.*
 Marcus à Sancta Maria, Confef. Vincentiz. 19. *Mar.*
 Marcus Theannus, Confef. Theate. 2. *Novemb.*
 Marcus Vlyſſiponenſis, Epifcopus, in Luſitania. 11. *Decemb.*
 Margareta Agullona, Virgo Valentiz, Tertiaria. 9. *Decemb.*
 Margareta à Brabantia, Virgo, apud Longum-Campum. 1. *Iunij.*
 Margareta à Calaxibetta, Virgo, Plateæ. 7. *Mar.*
 Margareta à Columa, Virgo, Romæ. 30. *Decemb.*
 Margareta de Cortona, Coſtonij, Tertiaria. 2. *Febr.*
 Margareta Dominici, Virg. Abbatiffa Fulgini. 13. *Iunij.*
 Margareta Fulginis, eadem.
 Margareta, apud Montem-Falconem, Tertia. 11. *Mar.*
 Margareta à Lotharinga, Vidua, Argentonij. 2. *Novemb.*
 Margareta Parua, Virgo, Martyr, Mauritiz. 26. *Septemb.*
 Margareta Suimonenſis, Virgo, Abbatiffa, Romæ. 13. *Iannar.*
 Margareta Tornielle, Virgo, Nouariz. 13. *Auguſt.*
 Maria Alphonſi, Virgo Abbatiffa, Alricæ. 2. *May.*
 Maria ab Affumptione, Virgo, Alenquety. 22. *Auguſt.*
 Maria Baptiſta Butaroni, Virg. Fulgini. 11. *May.*
 Maria à Botbonio, Virgo, Ambiani. 7. *Septemb.*
 Maria à Burgo, Virgo, Volaterræ. 21. *Oſob.*
 Maria Calderona, Virgo, Abbatiffa, Puebliz, ceu Populæ. 27. *Mar.*

INDEX NOMINVM SS. AC BB.

Maria Casaliera, Virgo, Abbatisa, Cambeiaci. 4.

Iannar.

Maria à Christo, Virg. Abbatisa, Fonzalitz. 17. *April.*
 Maria Clementis, Virgo, Alencomy. 30. *Martij.*
 Maria à Conceptione, Virgo, Bellacazari. 4. *April.*
 Maria à Corbya, Virgo, Abbatisa, Surigny. 8. *Maij.*
 Maria Fernádez Corood, Vidua, Guadalaguarz. 3. *Julij.*
 Maria de Fonte, Albazedi. 17. *April.*
 Maria Gerao, Virgo, Tertiana, Lorcz. 18. *Decemb.*
 Maria Gomezia, Virg. Villz-nouze, Tertiana. 12. *Maj.*
 Maria Gonzalia à Fonte, Virgo, Toleti Tertiana. 19.

Augst.

Maria Gonzalia, Virgo, V. ez, Tertiana. 8. *Iunij.*
 Maria à Grata, Virgo, Guenni. 7. *Martij.*
 Maria Gufmanis, Virgo, Abdaz. 15. *Februar.*
 Maria de Iefu, Virgo, Antiqua-Mellariz. 2. *April.*
 Maria de Iefu, Virgo, Cordobz. 13. *Iunij.*
 Maria de Iefu, Virgo, Palmz. 23. *Maj.*
 Maria de Iefu, Virgo, ibid. 11. *Iulij.*
 Maria ab Incarnatione, Virgo, Bellacazari. 15. *Maj.*
 Maria ab Incarnatione, Virgo, Palmz. 15. *Maj.*
 Maria Longa, Vidua, Abbatisa. 21. *Decemb.*

Maria Lopez: vide Lopez à Viel, sup.
 Maria Loriena, Virgo, Caxif-Angultz. 4. *Mart.*

Maria à Lofada, Virgo, Villz-Franca. 6. *Iannar.*

Maria à Luna, Virgo, Montilz. 14. *April.*

S. Maria Magdalena, Maffilz. 11. *Iulij.*

Maria Manuel, Vidua, Tom-Lauretanz. 31. *Martij.*

Maria à Massa, Virgo, Fulgunj. 8. *Septemb.*

Maria à Mendofa, Vide, Mentia, ifta.

Maria Monacha, Virgo, Alcazari. 29. *Septemb.*

Maria à Montalia, Virg. Conche-Campou. 11. *Maj.*

Maria Mugnez, Alcazari, Tertiana. 18. *Maj.*

Maria de Ortega, Virgo, Alcazari Tertiana. 11. *Mart.*

Maria Paoper, Vidua, Abbatisa, Toleti. 5. *Iulij.*

Maria Pennaloz, Virg. Segobiz, Tertiana, 10. *April.*

Maria à Plagis, Virgo, Santarena. 23. *Iulij.*

Maria à Porto-Carterio, Virgo, Palmz. 21. *Iunij.*

Maria à Queto, Virgo, Tordeyllarj. 15. *Iunij.*

Maria Ruizia, Virgo, Alcazari, Tertiana. 7. *Novemb.*

Maria à S. Antonio, Virgo, Bellacazari. 29. *Iunij.*

Maria à S. Francisco, Virgo, Guenni. 30. *Mart.*

Maria à S. Francisco, Virgo, Palmz. 18. *April.*

Maria à Sancto Hieronymo, Virgo, Abbatisa, Antiqua Mellariz. 30. *April.*

Maria à S. Martino: vide Mentia, infra.

Maria à S. Paulo, Virgo, Aillonj. 14. *Septemb.*

Maria Sancta, Virgo, Lorcz, Tertiana. 20. *Martij.*

Maria à Sepolchro, Virgo, Villz Comitus. 4. *Augst.*

Maria de Sille, Turonis, Tertiana. 18. *Martij.*

Maria à Spinoza, Virgo, Alcaadete. 8. *Iulij.*

Maria à Spiritu-sancto, Segobiz, Tertiana. 3. *Iannar.*

Maria Suarez, à Toleti: vide Maria Paoper, sup.

Maria Suarez, Vidua, Salmantecz. 1. *Martij.*

Maria à Toleti, Virgo, Orapellz. 8. *Iunij.*

Maria à Turibus, Virg. Abbatisa, Oçtozdurz. 9. *Sept.*

Maria à Velafco, Virgo, Veroldi. 9. *Oftob.*

Maria Aluarcz-Marci, Vidua, Albazedi. 1. *Februar.*

Maria à Turibus, vide Maria, sup.

Marianus Brandius, Confess. in Caffro. Nuntia Laicus. 23. *Iunij.*

Marianus à Lueo, Confess. in Monte-Alueroo, Laicus. 1. *Iannar.*

Marianus à Moro, Conf. Marianz, Laicus. 13. *Novemb.*

Marianus Senenifis, Confess. Capizoz. 17. *Maj.*

Marianus à Hoco, Confess. Tagmolagij. 11. *Decemb.*

Martius à S. Vidua, Conf. San-genetij. 9. *Novemb.*

Martius Malianus, Confess. apud Montem-muam.

23. *Septemb.*

Marguardus de Meifnaler, Confess. Monaci. 19. *Maij.*

S. Martha, Virgo, Tarafci. 29. *Iulij.*

S. Marialis, Episcopus, Lemouicia. 15. *Iunij.*

Martinus de Altamira, Martyr, Indic. 21. *Decemb.*

Martinus ab Afcenfione, Martyr, Naganzachi. 5. *Febr.*

Martinus Belga. Confess. Romz. 31. *Martij.*

Martinus Bertannus à Belfignano, Confess. Agelli, Laicus. 6. *Septemb.*

Martinus de Carracofo, Conf. Conche. 28. *Augst.*

in Adirionibus.

Martinus à Corumna, Confess. Pasquarj. 25. *Septemb.*

Martinus Didrannus, Martyr, Donzenachi. 16. *Iunij.*

Martinus Fulginas, Confess. 15. *Mart.*

Martinus Gilbertus, Confess. Sinfoncz. 3. *Oftob.*

Martinus à Guardia, Martyr, Zolima. 31. *April.*

Martinus à Guardia, Martyr, in India Orientali. 24. *Decemb.*

Martinus Gufmanius, Confess. apud Roccam-Antimi. 15. *Mart.*

Martinus à Iefu, Confess. Toleti. 8. *Decemb.*

Martinus à Iefu: vide à Corumna, sup.

Martinus à Maria Virgine, Confess. Caffri-Czfariz, Laicus. 6. *Augst.*

Martinus à Martinis, Confess. Vlyffipone, Laicus. 26. *Februar.*

Martinus, Martyr, Naganzachi, Tertiana. 5. *Februar.*

Martinus Narnienfis, Confess. in Italia. 9. *Iannar.*

Martinus à Numbela, Confess. Badojoci. 29. *Iulij.*

Martinus Ognatio, Confess. Roñanj. 30. *Decemb.*

Martinus Petrus, Confess. Bellicij. 26. *Iannar.*

Martinus à Rocca, Confess. Bibliz. 21. *Septemb.*

Martinus Rufius, Confess. Toleti. 25. *Augst.*

Martinus à S. Maria, Confess. in Villa Pallhaes. 17. *Iulij.*

Martinus à Sarrieno, Thaxalanoorum Episcopus, Populz de Angels. 30. *Augst.*

Martinus à Spoleto, Martyr, Fexiz in Africa. 29. 3. *Sept.*

Martinus Suetens, Martyr, in Brabantia. 9. *April.*

Martinus Vifia: vide, à Iefu, Tolentop.

Martinus à Valentia, Confess. Tiamanaci. 31. *Augst.*

Martinus Vander, Confess. Louanij. 19. *Decemb.*

Martius, Confess. in tertorio Nurfino, 8. *Oftob.*

Martyres Aconenfes. 18. *Maj.*

Martyres Belgz, apud Valencenas. 22. *Mart.*

Martyres in Burgundia. 8. *Februar.*

Martyres Chilenfes. 15. *Decemb.*

Martyres duo, Austriz. 24. *Novemb.*

Martyres duo, Briela. 9. *Iulij.*

Martyres duo, Chile. 24. *Decemb.*

Martyres duo, Cholleti. 31. *Iannar.*

Martyres duo, apud Cuitatem Diuitem, in Chilonfi Regione. 24. *Decemb.*

Martyres duo, Hierofolymis. 7. *Novemb.*

Martyres duo, in India Occidentali. 24. *Decemb.*

Martyres duo in India Orientali. 17. *Augst.*

Martyres duo, Matrochil. 16. *Septemb.*

Martyres duo, in Oriente. 31. *Iannar.*

Martyres duo, in partibus Orientis. 7. *Augst.*

Martyres duo, Oloron, in Chilonfi Regione. 26. *Dre.*

Martyres duo, Valachiz. 11. *Maj.*

Martyres duo, Zellami. 11. *Septemb.*

Martyres duodecim, in Monte Syon. 1. *Oftob.*

Martyres, Flandrenfes. 25. *Novemb.*

Martyres, Inlabres. 6. *Novemb.*

Martyres, in Italia. 2. *April.*

Martyres, Leopoli. 18. *Maj.*

Martyres, Luueli. 15. *Septemb.*

Martyres octodecim, Austriz. 24. *Iannar.*

Martyres

ORDINIS MINORVM.

Martyres quatuor, in Belgio.	6. Julij.	Melchior de Hierba, Confess. Toleti.	1. April.
Martyres quatuor, in India Orientali.	3. April.	Melchior Vlyssiponeosis, Martyr, Iafanapatani.	27. Septemb.
Martyres quatuordecim, Pragenfes.	2. Februar.	Melchisedech, Confess. Varthæ.	15. Ianuar.
Martyres quinque, Canarienses.	10. Septemb.	Melioratus, Confess. in Aprutio.	5. Februar.
Martyres quinque, Lithuanie.	21. Martij.	Mennas Iacobus, Confess. Carnoti.	10. April.
Martyres quinque, in Vilna-Castro.	11. Maij.	Menna Aualos, Virgo, in territorio Palentino.	15. Ianuar.
Martyres quinque, Vidoehij.	26. Martij.	Munza à Conceptione, Virgo, Castaneti.	29. Ianuar.
Martyres, Saxones.	14. Martij.	Munza à Mendoza, Virgo, Gianni.	25. Maij.
Martyres septem, in Palestina.	17. Ianuar.	Munza à Sancto Martino, Virgo, Abbatissa, Montillæ.	17. Ianuj.
Martyres sex, Auzelariis.	29. Julij.	Methardus, idem, qui 3. Medardus, sup.	
Martyres sex, Dithemij.	25. Octob.	Mens à Florentia, Vide, Bartholomæus.	
Martyres sex, Ramae.	21. April.	Michael de Agnon, Martyr, Floridæ.	8. Septemb.
Martyres seadecim, Damasci.	16. Februar.	Michael Agullon, Martyr, Argiæ.	17. Maij.
Martyres tres, Calicuti.	17. Decemb.	Michael Albanensis, Confess. Chersij.	29. Ianuar.
Martyres tres, Castri-Villani.	11. Martij.	Michael de Alberthis, vide Florentinus, infra.	
Martyres tres, Damasci.	29. Novemb.	Michael ab Angelis, Confess. Saluzemæ.	3. Decemb.
Martyres tres, in Sara.	10. Decemb.	Michael Aprutenfis, Confess. Mottz-Philocasti.	5. Julij.
Martyres Triginta duo, in Anglia.	31. Julij.	Michael Aquilarius, Confess. Beatiæ, Laicus.	17. Dec.
Martyres triginta sex, Vine.	24. Maij.	Michael de Barea, vide Ludovicus-Michael de Baraga, sup.	
Martyres Zutpbianenses.	20. April. in Additionibus.	Michael à Beneneto, Confess. in territorio Mexicano, Laicus.	30. Maij.
Maschius Aquilanus, Confess. Aquilæ, Laicus.	4. Sept.	Michael à Bononia, Confess. Chisalpæ.	15. Septemb.
Maschius à Gratia, vide Melchior, infra.		Michael de Busto, Confess. Toleti.	27. Novemb.
Massius, Confess. Bituricis.	26. Februar.	Michael Cantor, Confess. Polianæ.	12. August.
Massius Martinianus, Confess. Assisij.	27. Novemb.	Michael à Capella, Confess. Tortigæ.	29. Decemb.
Massius Severinus, Confess. Muri.	22. Decemb.	Michael à Carcano, Confess. in Insubria.	15. Octob.
Mathæus ab Agrigento, Episcopus, Panomi. 8. Off.		Michael, Confess. Garacis, Laicus.	10. Februar.
Mathæus Balsicus, Confess. Venetis.	3. August.	Michael, Confess. Garz, Laicus.	17. Julij.
Mathæus du Castellane Aretino, Confess. in Hethuria.	20. April.	Michael, Confess. Viennæ.	21. Martij.
Mathæus Cetrarius, Conf. apud S. Nocitum.	13. Julij.	Michael à Cotduba, vide ab Angelis, sup.	
Mathæus, Confess. Fulginij.	26. Decemb.	Michael Cosiquius, Martyr, Naganazachi.	5. Februar.
Mathæus, Confess. Gulionisij, Tertiarius.	11. Novemb.	Michael Daniel, Confess. Gratianopoli.	10. Septemb.
Mathæus, Confess. in Nigroponte.	15. Septemb.	Michael Desimans, Martyr, Indulidus.	3. Ianuar.
Mathæus Faustinus, Confess. Bononiæ.	29. Ianuar.	Michael à Florentia, Confess. Florentiæ.	17. Martij.
Mathæus Ferulanus, Confess. Ferulæ.	22. Julij.	Michael à Garcouillas, Confess. Tetzuci.	15. Ianuar.
Mathæus à Leonilla, Confess. Aquilæ.	21. Ianuj.	Michael Grillerus, Martyr, Engolisimæ.	9. Septemb.
Mathæus à Leopoldo, vide, à Sancto Leone, infra.		Michael Mediolanens. vide à Catcano, sup.	
Mathæus à Melarica, Confess. Luarnæ.	3. Octob.	Michael Mogotto, Confess. Tolofer, Laicus.	14. Febr.
Mathæus Monfauonis, Martyr, Nontronij.	10. April.	Michael Moronus, Confess. Sarinienç, Laicus.	27. Febr.
Mathæus à Montone, vide Mathias, infra.		Michael ab Occania, vide de Agnon, sup.	
Mathæus Namienfis, Confess.	12. Ianuj.	Michael à Perasio, Visconæ.	21. Mart.
Mathæus Pequerus, vide Percus, infra.		Michael à Torrejonillo, Confess. Popalz du Angelis.	12. Septemb.
Mathæus Picenus, Confess. Venetis.	29. Julij.	Michael Trigullus, Conf. apud Montem-mortuum.	24. Novemb.
Mathæus Reginus, Episcopus, Rossanij.	25. Novemb.	Michael Volaterranus, Conf. Volaterræ, Laicus.	16. Ianuj.
Mathæus Rubiaos, Confess. in Picerno.	4. Julij.	Michasina: Vidua, Pisauri, Tertiaria.	19. Ianuj.
Mathæus à S. Leone, Confess. Carinesi.	30. Novemb.	Minius Alcinianus, Confess. in Hethuria.	6. Septemb.
Mathæus Santorazij, Confess. Saleci.	12. Martij.	Mirambellus, Martyr, apud Santonas.	6. Octob.
Mathæus de Valencia, Confess. Orihuelæ.	24. Sept.	Modesta Soncinas, Virgo, Mediolani.	11. Ianuar.
Matthia à Nazareis, Virgo, Abbatissa, Matelicæ.	10. Ianuj.	Modericus de Citate, Confess. Mojonæ.	7. Septemb.
Matthias Becher, Confess. Groeningæ.	20. April.	Monaldus de Acoona, Martyr, in Arzengha.	2. Mart.
Matthias Bellintany, Confess. in Italia.	26. April.	Monaldus, Beneuentanus Archiepiscopus Beneuenti.	21. Decemb.
Matthias Felisius, Confess. Louanij.	30. Septemb.	Monaldus, Confess. Arelatæ.	2. April.
Matthias Martyr, Naganazachi.	5. Februar.	Monaldus Iustinopolitanus, Confess. Iustinopoli.	9. Novemb.
Matthias à Montone, Confess. in Picerno.	15. Ianuj.	Morieus Siculus, Confess. Modupl, Laicus.	16. Ianuar.
Mathurinus du Pulchro-Vifû, Martyr, apud S. Hubannum.	31. August.	Morieus, Confess. Vrbe-veteri.	27. August.
Maurinus de Argignano, Confess. Fabriani.	20. Decemb.	Murruera, Vidua, Lotæ, Tertiaria.	18. Decemb.
Mauritius, vide Motius, infra.			
Maximus, Confess. Oceaniz.	21. Ianuar.		
Maximus Zanzalinus, Confess. Fabriani.	2. Septemb.		
Mea, Senis, Tertiaria.	13. Decemb.		
Medardus, Confess. in Austria.	9. Februar.		
Melchior Aquilanus, idem, cum Maschio, sup.			
Melchior à Beneneto, Confess. Popalz de Angelis.	20. Octob.		
Melchior Flisui, Confess. Tolofer.	27. Mart.		
Melchior à Genua, Confess. Madati.	23. Octob.		

INDEX NOMINVM SS. AC BB.

N

Narcissus-Ioannes, Confes. Madrid. 13. Septemb.
 Narcissus Helius, Martyr, Brietiz. 9. Iulij.
 Nicolacius: vide Nicolacius, infra.
 Nicolaus Amantius, Confes. in Gallia. 5. Octob.
 Nicolaus-Antonius Vganus, Confes. Florentia. 14. Octob.
 Nicolaus de Alfa, Confes. Louanij. 5. Februar.
 Nicolaus Assisus, Confes. Perusij, Laicus. 16. Iunij.
 Nicolaus ab Auximo, Confes. Romae. 23. Februar.
 Nicolaus de Canino, Confes. in Latio. 5. Septemb.
 Nicolaus Clementellus, Martyr, Mirabelli. 26. August.
 Nicolaus à Conceptione, Confes. Talabriz. 21. Nouemb.
 Nicolaus à Cnscio, Confes. Pofnaniz. 9. Octob.
 Nicolaus à Costitio, Conf. Warilianz, Laicus. 5. Iunij.
 Nicolaus Delphtus, Martyr, propè Antuerpam. 6. Decemb.
 Nicolaus Dionysius, Confes. Rothomagi. 18. Maij.
 Nicolaus Fadoe, Confes. Valentiz. 23. Decemb.
 Nicolaus Firmatus, Confes. in Picæno. 12. Nouemb.
 Nicolaus à Francia, Confes. in Picæno. 20. Februar.
 Nicolaus Gallerus, Confes. Tania. 9. Decemb.
 Nicolaus à Gausfordo: vide Ioannes sup.
 Nicolaus Gilberti: vide Gabriel ab Aue Maria, sup.
 Nicolaus Vulganus: vide Vganus, infra.
 Nicolaus Humilis, Confes. vide Nicolaus Nufiz, infra.
 Nicolaus Hùgarus: vide Nicolaus de Marchia, infra.
 Nicolaus Loharenus, Martyr, in Gallia. 17. Decemb.
 Nicolaus de Lya, Confes. Parisiis. 23. Octob.
 Nicolaus de Marchia, Martyr, Bidiniis. 22. Februar.
 S. Nicolaus, Martyr, Cepte. 13. Octob.
 Nicolaus Mirandulanus, Confes. apud Castrum Lau-
 ti. 24. Septemb.
 Nicolaus, Confes. Nufiz, in Germania, Laicus. 13. April.
 Nicolaus à Monte Coruino, Martyr, apud Cayrum. 4. April.
 Nicolaus de Nida: vide Nicolaus Dionysius, sup.
 Nicolaus ab Orbita, Confes. Crizlar-augultz, Laicus, 28. Iannar.
 Nicolaus à Pater noster, Confes. Mouanae. 11. Iulij.
 Nicolaus de Pepulis, Confes. Bononiæ. 5. May.
 Nicolaus Pichius, Martyr, Brietiz. 9. Iulij.
 Nicolaus à Rheno, vide Nicolaus Nufiz, sup.
 Nicolaus à Sardinia, Confes. Romæ. 21. Februar.
 Nicolaus à Sebenco: vide de Tauthis, infra.
 Nicolaus Sebucenus, idem.
 Nicolaus de Syluans: vide Nicoloccius, infra.
 Nicolaus de Tauthis, Martyr, Hierosolymis, 11. Nouemb.
 Nicolaus Thomacellus, Confes. Lauit. 30. April.
 Nicolaus Tilius, Martyr, in territorio Aurelianensi. 21. May.
 Nicolaus Vganus: vide Nicolaus Antonius, sup.
 Nicolaus Voficus, Conf. in Latio, Laicus. 21. August.
 Nicolaus Warte-tordienis: vide Ioannes sup.
 Nicoloccius, Conf. Colibari, Termanus. 10. August.
 Nuptia, Vidua, Romæ, Tertiana. 1. Nouemb.

O

Octaua S. Antonij, Confes. 20. Iunij.
 Octaua S. Bernaroi u, Confes. 27. May.
 Octaua S. Bonaventurae, Episcopi. 21. Iulij.

Octaua S. Clarae, Virgin. 19. August.
 Octaua Cõceptionis Deiparæ, Mariæ Virg. 15. Decemb.
 Octaua S. Didaci, Confes. 19. Nouemb.
 Octaua S. Francisci, Confes. 11. Octob.
 Octaua S. Ludouici, Episcopi. 16. August.
 Odonicus, Miting: vide Theodoricos, infra.
 Odonicus, ceu, Odetens de Porcu- Nzano, Confes. Vtini. 14. Iannar.
 Olalua Gomefia, Vidua, in Hispania, Tertiana. 9. May.
 Oluerius Iulianus, Martyr, Vini. 18. Decemb.
 Oluerius Maillardus, Confes. Toloze. 21. Iulij.
 Onuphria, Virgo, Florentiz. 7. Iulij.
 Onuphrius, Confes. Romæ, Laicus. 28. Martij.
 Onuphrius à Caramanico, Confes. Adris. 3. Iunij.
 Onuphrius Sarzanensis, Confes. Nufiz, Laicus. 26. Februar.
 Onuphrius à Seggano, Conf. Nufiz, Laicus. 23. Sept.
 Oloria, Virgo, Alcaraij, Tertiana. 2. Decemb.
 Otho, Confes. Alberladu. 14. Februar.
 S. Otho, Martyr, Marochii. 26. Iannar.
 Otho, Confes. Polz. 14. Decemb.

P

Pacificus Assisus, Sanctimonialis, Assisi. 24. Martij.
 Pacificus à Cerano, Confes. Cerani. 26. Iannar.
 Pacificus, Confes. in Picæno. 7. August.
 Pacificus, Confes. Rocca- Contrate, 26. Iulij.
 Pacificus Picænis, Confes. Lenis. 10. Iulij.
 Palchalis Baylon, Confes. apud Villam- Regiano, Laicus. 17. Maij.
 Pascalis à Castelleto, Confes. Moroni. 10. August.
 Pascalis Hispanus, Martyr, in Armalech. 24. Iannar.
 Pascalis de Victoria, idem. 24. Iannar.
 Pascalina, Virgo, Fulgini, Tertiana. 4. Februar.
 S. Patricius, Episcopus, in Hybernia. 17. Martij.
 Patricus Helius, Episcopus & Martyr, in Hybernia. 12. August.
 Paula Baptistà Meza- vacca, Virg. Bononiæ. 28. Martij.
 Paula à Folginco, Virgo, Aquile. 21. Decemb.
 Paula Gambarà, Bennari, Tertiana. 24. Iannar.
 Paula Gonzaga, Virgo, Mantuz. 24. Septemb.
 Paula Malacita, vidua, Mantuz. 17. Martij.
 Paulade Monte-Alto, Virgo, Mantuz. 4. August.
 Paulus Assisus, Confes. in Italia. 18. Nouemb.
 Paulus Assisus, Confes. Tiferis, Laicus. 7. Septemb.
 Paulus ad Azueto, Martyr, Culiscani. 29. Decemb.
 Paulus Bigulianus, Confes. Biguliz. 27. Septemb.
 Paulus Brisienis, Confes. in Italia. 11. Decemb.
 Paulus Capetonius, Confes. in territorio Amorianò, 8. Octob.
 Paulus Clodiensis, Confes. Pennæ Bilonum. 12. Dec.
 Paulus, Confes. A rquare. 22. Octob.
 Paulus Cociconensis, Confes. Cociconis. 29. Iulij.
 Paulus Ibanquius, Martyr, Naganfachi, Termanus. 5. Februar.
 Paulus de Iefo, Confes. apud Cebereros. 30. Decemb.
 Paulus- Ioua, Confes. Lucz. 3. Iulij.
 Paulus à Leuisto, Conf. apud Septem-pedana. 28. Martij.
 Paulus à Marchia, Confes. Macerata. 21. Martij.
 Paululus, Martyr, Perpiniana. 22. Iannar.
 Paulus à Palatolo, Confes. in Sicilia. 21. Octob.
 Paulus de Petra-Roya, Confes. apud Campum- baf-
 sum, Laicus. 15. Iunij.
 Paulus de Prato, Confes. in Hethuria. 15. Martij.
 Paulus à Randato, Confes. Troicz, Laicus. 27. Iulij.
 Paulus à Roto, Confes. Hidoni. 24. Decemb.
 Paulus à S. Clara, Martyr, in Ispoonio. 12. Septemb.
 Paulus

ORDINIS MINORVM.

- Paulus à Sancta Maria, Confess. Madridi. 3. Decemb.
 Paulus Sicilianus, Confess. Gascu, Laicus. 7. Februar.
 Paulus Steubus, Confess. Mondragonis. 1. Novemb.
 Paulus Sinopolitanus, Confess. Medamae. 5. Septemb.
 Paulus Spoletinus, vide à Maschia, sup.
 Paulus Suziquius, Martyr, Nagantachi, Tertiarius. 5. Februar.
 Paulus Teutonius, Conf. Capriolæ. 11. Novemb.
 Paulus Tonilerus, Martyr, Castri-Villani. 5. Mart.
 Paulus de Trincis, Conf. Fulginij, Laicus. 17. Sept.
 Paulus Tricolenfis, vide à Randatio, sup.
 Paulus Vascellor, Martyr, in Gaudia. 19. Decemb.
 Paulutius à Fulgione, vide Genulii à Spoleto, sup.
 Paulutius à Trincis, idem cum Paulo, sup.
 Pax Reatinus, Conf. Casert. 7. Iunij.
 Pax Theatinus, idem.
 Pelbartus de Themasar, Confess. in Hungaria. 27. May.
 Pellingotus, Conf. in Vmbria, Tertiarius. 1. Iunij.
 Peregrius à Falerone, Confess. San-Seuerini, Laicus. 5. Septemb.
 Petronilla, vide Pierona, infra.
 Petronilla, vide de Troja, Virgo, Abbatissa, Moncelli. 24. Septemb.
 Petrus Abulensis, Martyr, apud Iapponium. 10. Sept.
 Petrus Ahumada, Conf. in Ciuitate Regia. 27. Mart.
 Petrus ab Aetola, Conf. Lauri. 30. Iul.
 Petrus de Albaçoa, Confess. Arenis. 5. Decemb.
 Petrus de Alcanara, Confess. Arenis. 18. Olib.
 Petrus Almancus, Confess. in Galloccia. 4. Septemb.
 Petrus Alpharus, Confess. Chinæ. 1. April.
 Petrus ab Angelis, Confess. Montilæ. 17. Ianuar.
 Petrus Antonius à Cortona, Confess. Scarlini. 26. Ianuar.
 Petrus de Atchignano, Martyr, in Infubria. 10. Iann.
 Petrus Aretensis, Confess. iuxta Castrum S. Vrbani. 18. Iunij.
 Petrus Aragonus, Conf. Valentis. 5. Iunij.
 Petrus ab Alcenfione, Martyr, Omuz. 22. Maij.
 Petrus Afchanus, Martyr, Brelæ. 9. Iul.
 Petrus de Afifio, Confess. in Vmbria. 6. Mart.
 Petrus ab Assumptione, vide ab Alcenfione, sup.
 Petrus Aureolus, Aqueus Archiepiscopus, Cardinalis, Aquis. 27. April.
 Petrus de Arpitia, Confess. apud Montem Morenum. 24. Novemb.
 Petrus-Basista, Martyr, Nagantachi. 5. Februar.
 Petrus à Belcastro, Confess. Mesuracæ, Laicus. 3. Septemb.
 Petrus à Benvenuto, Confess. Alconcelij. 19. Auguſt.
 Petrus Berotus, Martyr, in territorio Baiocensi. 4. Ianuar.
 Petrus Blancartus, Martyr, Ixidolij. 22. Olib.
 Petrus Bonellis, Martyr, Engolismae. 9. Septemb.
 Petrus Bonferus, vide Petrus Gallos, infra.
 Petrus Borgelarius, Mart. apud Ruchenos. 31. Olib.
 Petrus à Breza, confess. Asiolani. 6. Novemb.
 Petrus Burgensis, Martyr, in territorio Mexicano. 8. Ianuar.
 Petrus à Caderola, Confess. Camerini. 25. Iulij.
 Petrus à Czâr Augusta, Confess. Baragie. 10. Dec.
 Petrus à Campo, Confess. Barcinone. 29. Mart.
 Petrus à Camota, Confess. propè Pontem Lincæ. 11. Iulij.
 Petrus à Carrione, Confess. Salmanticae. 8. Septemb.
 in Additionib.
 Petrus de Castello, Conf. Tullæ. 5. Novemb.
 Petrus à Cathanio, Conf. Aflijij. 10. Mart.
- Petrus Chambonus, Conf. in Gallia. 6. Iunij.
 Petrus à Clauibus, Confess. Atonguie. 30. Iunij.
 Petrus à Colle, Confess. in Hedusia, Tertiarius. 21. Auguſt.
 Petrus à Colta, idem.
 Petrus Compazer, Confess. Oueti. 15. Iunij.
 Petrus, Confess. Buda. 16. Novemb.
 Petrus, Confess. in Calabria. 19. Olib.
 Petrus, Confess. in Gallia. 26. Ianuar.
 Petrus, Confess. in Nigroponte. 9. Olib.
 Petrus, Confess. Trani. 9. Martij.
 Petrus à Conymbata, Confess. in Hispania. 18. Iunij.
 Petrus à Corduba, Confess. iuxta Robledillum. 5. Olib.
 Petrus à Corpa, Martyr, Floridae. 8. Septemb.
 Petrus Cosetus, Martyr, Barbexilij. 19. April.
 Petrus Didacos, Confess. in Lusitania. 31. Decemb.
 Petrus Dolenfis, Confess. Dolæ. 9. April.
 Petrus Duegnaz, Martyr, Granax, Laicus. 19. Maij.
 Petrus ab Eccoca, Confess. Cara-vaccæ. 16. Mart.
 Petrus de Ferrazano, Confess. Sangri, Laicus. 13. Decemb.
 Petrus Ferrerius, Confess. apud Calcarez. 1. Febr.
 Petrus à Florentia, Confess. Asculi. 25. Septemb.
 Petrus à Fonte, Confess. Abulæ. 25. Auguſt.
 Petrus Francus, vide Gallus, Cironij, infra.
 Petrus de Galliculo, Confess. Tudort. 18. Auguſt.
 Petrus de Gallieno, idem.
 Petrus Gallus-Bonferus, Confess. in India Orientali. 18. Decemb.
 Petrus Gallus, Confess. propè Cironium, Laicus. 3. Mart.
 Petrus à Gamarra, Confess. Saliceti. 30. Iulij.
 Petrus à Gandauo, Confess. Metici. 29. Iunij.
 Petrus à Garda, Confess. Madex, Laicus. 27. Iulij.
 Petrus à Garrobbis, Confess. Sinfonæ. 19. Iulij.
 Petrus Gorus, vide Franciscus Gori, sup.
 Petrus Gouffet, Martyr, Viræ. 11. Septemb.
 Petrus à Guadalarza, Confess. Aognonij, Laicus. 11. Decemb.
 Petrus de Guardia, vide à Garda, sup.
 Petrus Guarriguens, Martyr, in territorio Claromontensi. 7. Olib.
 Petrus Gufelius, vide Sagiensis, infra.
 Petrus de Guyes, idem.
 Petrus Hoës, idem.
 Petrus Hispanus Clarenos, Confess. in Italia. 24. Septemb.
 Petrus Hispanus, Confess. Vrbini, Tertiarius. 24. Iunij.
 Petrus Ioannes Gulafatus, Confess. Maiotice. 10. May.
 Petrus-Latinus, Confess. Capriolæ. 26. Novemb.
 Petrus Lauechia, Confess. in Italia. 16. Novemb.
 Petrus à Macerata, Conf. in Piceno. 29. Olib.
 Petrus à Magdabena, Confess. Abulæ. 28. Decemb.
 Petrus Marcellus, Martyr, Armalech, Laicus. 24. Iunij.
 Petrus Martina, Confess. Aleij in Regno Neapolitano. 27. Septemb. 5. 6.
 Petrus Martinez, Confess. io Gallia. 27. Septemb.
 Petrus Martinus, Confess. Auenione. 3. Maij.
 Petrus, Martyr, io Africa. 21. Ianuar.
 Petrus, Martyr, apud Cayrum. 4. April.
 Petrus, Martyr, Floridae. 12. Maij.
 S. Petrus, Martyr, Marochij. 16. Ianuar.
 Petrus, Martyr, Valentis, Laicus. 29. Auguſt.
 Petrus Mechliniens. Mechlinæ. 21. Martij.

INDEX NOMINVM SS. AC BB.

- Petrus Melgaris, Confess. Borbx, Laicus. 1. April.
 Petrus Mengius, Martyr, ad Follas-Maximas. 11. Ianuar.
 Petrus Molerius, Martyr, Apamiz. 16. Nouemb.
 Petrus à Molano, Confess. Camotinh. 25. Iulij.
 Petrus à Monte-Vlmi, Conf. in Piceno. 21. Februar.
 Petrus à Montibus, Conf. Galdari, Laicus. 31. Maij.
 Petrus à Momiculo, Confess. Sir-oli. 19. Februar.
 Petrus Morcellinus, Confess. Carnoti. 3. Septemb.
 Petrus à Mura, vide à Gandauo, sup.
 Petrus de Nanclez, Confess. Compostellæ. 3. Mart.
 Petrus Narbonensis, Martyr, Hierosolymis. 11. Nouemb.
 Petrus Nauarrus, vide à sancto Bonauentura, infra.
 Petrus Neapolitanus, Conf. Massaci. 31. Iulij.
 Petrus-Nicolaus-Factor, vide Nicolaus Factor, supra.
 Petrus Nictus, Conf. Setabis. 16. Iulij.
 Petrus à Noriega, Confess. Orapessæ. 24. Nou.
 Petrus Odiou, Martyr, in Pago Bituricensi. 14. April.
 Petrus de Padulis, Conf. Rossini. 19. Maij.
 Petrus à Pafchalia, Martyr, in titotio Valentini. 11. Februar.
 Petrus à Pastrana, Conf. Saliceti. 6. Octob.
 Petrus Peçlinarius, Confess. Senis, Tertiarius. 4. Decemb.
 Petrus à Pegna, Conf. in Castella. 14. Nouemb.
 Petrus de Penna, Confess. Pennæ, Laicus. 27. Nouemb.
 Petrus Perusinus, Confess. Bsturgiz, Laicus. 10. August.
 Petrus de Petra, Conf. Bellicij. 16. Ianuar.
 Petrus Pichecus, Martyr, Falenzæ. 28. Iulij.
 Petrus de Podio, Confess. Interamnæ. 21. August.
 Petrus de Prouincia, vide Petrus Marcellus, sup.
 Petrus Prus, Martyr, Gandauis. 19. Nouemb.
 Petrus de Pulchro-Monte, Martyr, Apamiz. 3. Mart.
 Petrus Quartus, Martyr, Gordonij. 6. Iunij.
 Petrus à Regalada, Conf. Aquilanz. 31. Mart.
 Petrus Romanus, Martyr, in Ægypto, Tertiarius. 4. April.
 Petrus Romerus Conf. Stella. 16. Iunii.
 Petrus à Ronda, Conf. Marchenz. 9. April.
 Petrus à sancta Clara, Conf. Rosarij. 17. Decemb.
 Petrus à sancta Maria, Conf. Madruz. 27. Iunii.
 Petrus à sancto Andra, Confess. Castri-Villarum. 15. April. in Addition.
 Petrus à sancto Bonauentura, Confess. Abulz. 16. April.
 Petrus à sancto Martino, Confess. San-Martini. 1. Iulij.
 Petrus à sancto Seuerino, vide Petrus Hispanus Claricus, sup.
 Petrus à Sanctoio, Confess. Pinciæ. 7. April.
 Petrus de Scarperia, Confess. Fesulis. 27. April.
 Petrus de Sens, Martyr, Tamne. 13. April.
 Petrus Sileras, Confess. in Hispania. 11. Octob.
 Petrus Solinus, Confess. apud Salinas Bofnz Argentinæ. 18. Octob.
 Petrus à Spe, Confess. in Hispania. 6. August.
 Petrus à Stella, Confess. in Lusitania. 4. April.
 Petrus Tauzetius, Martyr, apud Ruthenos. 31. Octob.
 Petrus Teclanus, vide Peçlinarius, sup.
 Petrus Textor, idem.
 Petrus Tonclerius, vide Paulus, sup.
 Petrus Toelcus, Martyr, Bergeraci. 10. August.
 Petrus à Trauanda, Confess. Gronou. 17. Ianuar.
 Petrus de Trinicis, Martyr, vide Narboenensis, sup.
 Petrus Tudertinus, Conf. Fulgini. 11. Octob.
 Petrus Turgons, vide Mechliniensis, sup.
 Petrus de Turresonillo, Confess. in Castella. 22. August. in Addition.
 Petrus à Turibus, Confess. Marchenz. 17. August.
 Petrus à Turibus, Confess. Compluti, Laicus. 27. Decemb.
 Petrus Vabolefius, Martyr, Gordonij. 6. Iunij.
 Petrus à Valentia, Confess. Veladz. 16. Iulij.
 Petrus à Velasco, Martyr, Floridæ. 3. Septemb.
 Petrus Verouensis Martyr, apud Castro-Gelofianum. 16. Mart.
 Petrus à Villa-Creio, Confess. Pennafelij. 18. Decemb.
 Petrus à Villa-noua, Confess. Segobitiz. 2. Februar.
 Petrus à Xerezso, Confess. apud mare Indicum. 2. Maij.
 Petrus Xuqueziro-Adactus, Martyr, Nagantzachi, Termanus. 5. Februar.
 Philippa à Geldria, Sicibz Regina, Mussipontiz. 16. februar.
 Philippa Leonarda, Virgo, Assisi. 13. Octob.
 Philippa Medica, Virgo, Florentiz. 2. Maij.
 Philippa à Soto Maiore, Virgo, Bellacazari. 11. Iunij.
 Philippina Chalona, Virgo, Orbz. 31. Maij.
 Philippinus à Castellæ, vide Philippus infra.
 Philippus Ancienfis, Martyr, Azoti. 7. Mart.
 Philippus de Aquera, Confess. Neapoli. 12. Maij.
 Philippus Aquilianus, Conf. Sulmone. 4. Maij.
 Philippus Aiculanus, Confess. Auximi. 9. Maij.
 Philippus à Barcinone, Confess. Abulz. Laicus. 20. Nouemb.
 Philippus à Carponeto, Conf. Aquiz. 11. April.
 Philippus à Castella, Confess. Columbarz, Laicus. 1. Maij.
 Philippus, Conf. in Marchia Anconitana. 21. Iunij.
 Philippus à Duratio, vide Francicus Dyrtrachinus, supra.
 Philippus Eremita, Confess. propè Gualdum. 8. Octob.
 Philippus Gesualdus, Episcopus, in Italia. 30. Decemb.
 Philippus à Iesu, Martyr, Nagantzachi. 5. Februar.
 Philippus Longus, Confess. apud Montem-Fertrandam. 14. Mart.
 Philippus de Medicis, Confess. Florentiz. 6. Decemb.
 Philippus Rautenas, Confess. Romz, Laicus. 1. August.
 Philippus à Rhegio, vide de Aquera, sup.
 Philippus Tudertinus, Confess. in Castro-Milio, Laicus. 8. Nouemb.
 Philippus Vabolefius, vide Petrus, sup.
 Pierius, vide Petrus in Calabria, sup.
 Piereus Hergodâ, Mechliniz, Tertiarius. 16. Mart. in Addition.
 Placidus, vide Lucidus, sup.
 Polydorus Romanus, Confess. Scalini, Laicus. 31. Martij.
 Pontius Carbonellus, Conf. Barcinone. 1. Decemb.
 Pontius Chayff, Diaconus Martyr, apud Montem-Pellulanum. 16. Nouemb.
 Poruncalz Feltham : Ica Dedicatio S. Marz Anglorum. 2. August.
 S. Prefentatio S. Marz Virginis. 21. Nouemb.
 Prodrus, Confess. 19. Decemb.
 Pyrona, vide Pastora, sup.

ORDINIS MINORVM

Q

Q Vadrus, vide Georgius, sup.
Quercia à Cruce, Virgo, Gienni. 23. Maij.

R

R Adolphus, Confess. in Gallia. 11. April.
Radolphus, Confess. Rhedonis. 26. Iannar.
Radolphus Delphus, Martyr, Mechlinia. 25. Iulij.
S. Raphael, Archangelus. 10. Novemb.
Raphael, Confess. Mirandula. 16. Septemb.
Raphael Nirsinus, Confess. propè Castellum Lonianum. 22. Iunij.
Raphael Sertis, Conf. in Maiorica Insula. 10. Octob.
Raphael Taurinus, Conf. Campi-Bassi. 12. Iunij.
Raymundus Barrai, vide Barralis, sup.
Raymundus Carbonnerius, Martyr, Avinionetti. 29. Maii.
Raymundus, Conf. in Piceno. 21. Iunii.
Raymundus Gaufredi, Conf. in Phocens Prouincia. 18. Iunii.
Raymundus Lullus, Martyr, in Africa, Tertiarus. 26. Martij.
Raymundus de Prouincia, Martyr, apud Armalech. 24. Iunij.
Raymundus Prouincialis, vide Beaugarius-Betrandus-Raymondus, sup.
Raymundus Roedanus, Martyr, Condomi. 8. August.
Raymundus Roisselius, Martyr, Matmaad. 10. Decemb.
Raymundus Rufius, Martyr, idem, qui & de Prouincia, sup.
Raynaldus, Confess. Fabriani. 5. Iulij.
Raynaldus de Raymondus, idem cum Carbonnerio, supra.
Raynaldus Resinas, Conf. apud Montem-Comptum. 27. Februar.
Raynerius de Aretio, Conf. 27. Februar. 4. 2.
Raynerius à Burgo, Conf. in Italia. 20. Decemb.
Raynerius, Conf. Burgis, Laicus. 1. Novemb.
Raynerius, Conf. Fabriani. 5. Septemb.
Raynerius à Lictis, Martyr, Ruremond. 23. Iulij.
Raynerius de Marianis, Conf. 27. Februar. 5. 2.
Raynerius de Senis, Conf. ibid.
Reginaldus ab Vilius, Conf. Nolæ, in Campania, Laicus. 5. Iunii.
Reginaldus, idem cum Arnaldo, Vmbriz, sup.
Renaldus, idem.
S. Remigius, Rhemenis Episcopus, Rhemis. 1. Octob.
Richardus Aureliaci, vide Rigaldus, infra.
Richardus de Burgondia, Episcopus & Martyr, apud Armalech. 24. Iunii.
Richardus Cartereus, Martyr, in Anglia. 9. August.
Richardus, Forosampnoniensis Episcopus, in Piceno, Tertiarus. 7. August.
Richardus Risbeus, Martyr, Londini. 3. Iunii.
Richardus à sancta Anna, Martyr, in Iaponio. 10. Septemb.
Richardus à sancta Ana, idem.
Richardus Siculus, Confess. Catalagione. 8. Decemb.
Richerius à Muno, Confess. in Piceno. 7. Februar.

Rigaldus, Conf. Aureliaci. 16. Septemb.
Rizerius, vide Richerius, sup.
Robertus, Comes Gundonis, vide Guido Alfisij, supra.
Robertus Creithius, Confess. in Scotia. 15. Decemb.
Robertus Malactia, Confess. Arimini, Tertiarus. 10. Octob.
Robertus P. eoctus, Conf. Lemouici. 30. Octob.
Robertus Stuardus, Conf. in Scotia. 27. Maij.
S. Rochus, Conf. in Monte Pessulano, Tertiarus. 16. August.
Rochus Morenus, Conf. Villenz. 1. August.
Rodericus à Belusio, Conf. propè Villam-nouam. 9. Maij.
Rodericus Beneuenurus, Conf. Popalz de Angelis. 22. Decemb.
Rodericus Martinez, Conf. apud Vallom de Rago. 13. Iunii.
Rodericus Robicius, Conf. Vimarani. 27. Iannar.
Rodericus, Conf. in Germania. 16. Martij.
Rodogerus, idem.
Rodolphus Erfordienis Episcopus, in Anglia. 24. April.
Rodolphus Giametus, Martyr, Magduni. 24. Martij.
Rogerius, Conf. Tuderti. 5. Iannar.
Rogerius, Conf. Vactuz. 25. Septemb.
Rogerius Viguerus, Martyr, Laurici. 4. Martij.
Rogerus, Hogerus, sup.
Rolandus, Conf. in Hethiria. 27. Octob.
Rolandus, Conf. apud Monzem-Aluemam, Tertiarus. 30. Iunii.
S. Rosa, Virgo, Vitarbia, Tertiarus. 4. Septemb.
Rosagnus, Conf. Aquis, Tertiarus. 23. Maij.
Rubus Gallus, Conf. Myrtili. 2. Iunij.
Ruello, Martyr, Niornj. 7. Iunij.
Ruffinus Alfisus, Conf. Alfisij. 26. Novemb.
Ruffinus Ferentinus, Conf. in Italia. 26. August.
Ruffinus à Speranza, Conf. ad Insulas Philippinas. 5. Octob.
Ruffous à sancto Vrsio, Conf. Perusia. 15. August.

S

S Abbatinus, Confess. Romæ. 2. Februar.
Sabbathus, idem.
Sabbathus, Conf. Montis-Ferrandi. 28. Aug.
Sabina Aluarez, vide Marina, sup.
Sabius de Campello, Conf. Alfisij. 7. Iulij.
Salomæ, Virgo, in Polonia. 27. Novemb.
Salonica, eadem.
Saluator ab Heris, Conf. Calaris, Laicus. 18. Martij.
Saluator, Confess. iuxta Pontem-Linx, Laicus. 26. Decemb.
Saluatorus, Conf. propè Gualdum. 8. Octob.
S. Samuel, Martyr, Cepræ. 15. Octob.
Sancia Martinez à Montaluo, Vidua, Aretuali, Tertiarus. 27. Iunii.
Sancia, Siciliz Regina, Vidua, Neapoli. 28. Iulij.
Sancia, Virgo, Alcarazij, Tertiarus. 29. Septemb.
Sanctus, Conf. Scotaneti, Laicus. 6. August.
Sanctus, Conf. Ville-Franca. 16. Novemb.
Sanctus de Parma, Conf. in Latino. 25. August.
Sanctus à Ripa, Conf. Montupi. 13. Iannar.
Savinus, vide Sabius, sup.
Scholastica, Virgo, Modiolani. 10. Februar.
Sebastianus de Apparito, Conf. in India Occid. 25. Feb.

INDEX NOMINVM SS. AC BB.

Sebastianus à Cafis, Conf. Phei, Laicus. 12. *Maij.*
 Sebastianus à Celetis, Conf. Hultonj. 11. *Septemb.*
 Sebastianus Florentinus, Martyr, Feffulis. 23. *Septemb.*
 Sebastianus à sancto Iosepho, Martyr, Molucis. 28. *Iunij.*
 Sebastianus à sancta Maria, Conf. Compluti, Laicus. 7. *April.*
 Segrianus, Conf. Herdz. 10. *Octob.*
 Senfus, Conf. Pecufiz, Laicus. 17. *Septemb.*
 Seraphina de Columna, Vidua, Abbatisa, Pifauci. 8. *Septemb.*
 Seraphina Romana, Virgo, Romæ. 20. *Octob.*
 Seraphinus à Caserta, Conf. in Italia. 21. *Novemb.*
 Seraphinus, Conf. Afcuh. 26. *Septemb.*
 Seraphinus, Conf. Scalonz. 26. *Novemb.*
 Seraphinus à Castillonæ, Confess. Mediolani. 6. *Novemb.*
 Seraphinus à Franeofurte, Conf. Meffanz. 12. *Iunij.*
 Seraphinus Mantuanus, Conf. Mantuz. 25. *Mart.*
 Seraphinus de Monte Granari, Confess. in Italia. 20. *Decemb.*
 Seraphinus Theatinus, Conf. iuxta vrbem S. Angeli. 20. *Septemb.*
 Seruus Dei, Conf. Anconæ. 12. *Mart.*
 Severinus, Conf. Vrbe-veteri. 14. *Februar.*
 Sicardus, Confess. Bacinonæ. 22. *Maij.*
 Sigismundus, vide Gifismundus, sup.
 Simoo Aumonts, Conf. Meffanz. 11. *Augst.*
 Simon Armenius, idem.
 Simon ab Alifio, Conf. in Italia. 11. *Augst.*
 Simon à Bruxellis, Conf. Amachez, Laicus. 10. *Maj.*
 Simon à Campo-Regali, Confess. Interamnens. 27. *Septemb.*
 Simon à Cataraxibetta, Confess. Iulianæ. 11. *Octob.*
 Simon à Collazono, Conf. Spolet. 5. *Novemb.*
 Simon, Conf. Anconæ. 6. *Septemb.*
 Simon, Conf. Casetz, Laicus. 52. *April.*
 Simon, Conf. Manderburgi. 3. *Novemb.*
 Simon, Conf. Pictavis. 6. *Februar.*
 Simon à Lipnicza, Conf. Cracoviz. 22. *Octob.*
 Simon de Flavis, Conf. Gulionifj, Laicus. 7. *Decemb.*
 Simon à Torfiano, Conf. Ametiz. 29. *Iunij.*
 Simonellus, vide à Campo-Regali, sup.
 Simonellus, idem.
 Simonetta, Virgo, Vesuntioni. 7. *Ianuar.*
 Sixtus, Martyr, propè Goam. 28. *Augst.*
 Sixtus Mediolanensis, Conf. Mantuz. 22. *Novemb.*
 Sixtus à Riparola, Conf. Mantuz. 17. *Novemb.*
 Soldaneries, Conf. Viterbij. 29. *Iulij.*
 Spinofa, Virgo, vide maria Spinofa, sup.
 Staniflus, martyr, cum focus, Leopoli. 28. *Maij.*
 Staniflus, Cracoviensis Epifcopus & martyr, Vilnz. 24. *Maj.*
 Staniflus Huijmacensis, Conf. Vilnz. 30. *Decemb.*
 Stephanus ab Antiqua-mellaria, Conf. Cocolanis. 22. *Iulij.*
 Stephanus à Barquello, martyr, Sagij. 12. *April.*
 Stephanus à Borda, martyr, Bruz. 20. *April.*
 Stephanus Brulefer, Conf. Bernonij. 5. *Augst.*
 Stephanus à Castello, Conf. Campaniani, Laicus. 17. *Februar.*
 Stephanus, conf. Carpi. 27. *April.*
 Stephanus Cortant, martyr, apud Montem-Briffonem. 16. *Iulij.*
 Stephanus Cocruinus, Conf. Tauri. 12. *Februar.*
 Stephanus Folginas, Conf. in Umbria. 25. *Iulij.*
 Stephanus Germanus, Conf. Hiftonj. 2. *Ianuar.*

Stephanus ab Hungaria, Martyr, apud Saraim. 22. *April.*
 Stephanus de Hungaria, Martyr, in Ormeta. 5. *April.*
 Stephanus Maugis, Martyr, Antiffiodori. 30. *Septemb.*
 Stephanus Molina, Confess. Nazari. 24. *Octob.*
 Stephanus de Nathona, Martyr, Aoinioneti. 29. *Maj.*
 Stephanus Nardinos, seu Varadinus, vide ab Hungaria, apud Saraim, sup.
 Stephanus, Martyr, iuxta Goam. 21. *Octob.*
 Stephanus Narmensis Conf. A ffifj. 30. *Decemb.*
 Stephanus à Regnacò, Martyr, Vauri. 21. *Augst.*
 Stephanus à Renoso, Conf. Alexiani, Laicus. 28. *April.*
 Stephanus de Tunellis, Martyr, Hierofolymis. 11. *Novemb.*
 S. Stigmata sacra, Seraphici Patris S. Francisci, in Monte Alverno. 17. *Septemb.*
 Stupa Coof. io Umbria, Tertiarius. 29. *Ianuar.*
 Sylvester, Confess. A ffifj. 4. *Mart.*
 Sylvester Guidonius, Conf. Campi-Baffi. 25. *Octob.*
 Sylvester Semenlis, Conf. apud Montem-Murum. 31. *Martii.*
 Syta, Pifauci, Tertiaria. 31. *Decemb.*

T

Tartericus, Confess. Augstiz Vindelicorum. 27. *Septemb.*
 Tedericus, idem.
 Thadæus Dalath, Martyr, Limiz. 2. *Ianuar.*
 Theobaldus ab Alifio, Conf. apud Hortenfem Vrbem. 29. *Ianuar.*
 Theobaldus, Conf. Spoleti. 30. *Iunij.*
 Theodora, Virgo, Romæ. 24. *Decemb.*
 Theodoricus Conf. Aldenardi. 27. *Decemb.*
 Theodoricus, Conf. Mifuz. 6. *Iulij.*
 Theodoricus Loet, Martyr, Zuthphanz. 20. *April.*
 Theodoricus Eudemus, seu, Emienos, Martyr, Brietz. 9. *Iulij.*
 Theodoricus à Monasterio, Confess. Louanj. 2. *Februar.*
 Theodoricus de Ofembruch, Conf. in territorio Coloniensi. 6. *Mart.*
 Thobia, Vidua, in Tufcia, Tertiaria. 1. *Mart.*
 Thobias, Conf. Prozeni. 17. *Novemb.*
 Thomas Alemanus, Conf. Agnone. 1. *Decemb.*
 Thomas Belchamus, Martyr, Londani. 30. *Augst.*
 Thomas à Berinphen, Martyr, Therus. 70. *Augst.*
 Thomas à Castalgione, Conf. Platez. 5. *Februar.*
 Thomas, Conf. Eugubij. 24. *Maj.*
 Thomas Conf. Faberiani. 20. *Maj.*
 Thomas, Conf. Montisplani. 22. *Septemb.*
 Thomas Cortus, Martyr, Londani. 27. *Iulij.*
 Thomas Cosaquyus, Martyr, Naganazachi, Testarius. 5. *Februar.*
 Thomas à Cutia, Conf. in Gallia. 11. *Augst.*
 Thomas à Farignano, Patriarcha, & Cardinalis Epifcopus, Murnz. 29. *Novemb.*
 Thomas à Florentia, Coof. Feffolis. 6. *Februar.*
 Thomas à Fulgineo, Martyr, Bohnij, Laicus. 12. *Februar.*
 Thomas Geraldinus, Martyr, in Hybernia. 16. *Septemb.*
 Thomas Grauhus, Conf. Attrebaci. 31. *Iulij.*
 Thomas

ORDINIS MINORVM.

- Thomas à Gualdo, Vide Thomassinus, infra.
- Thomas Hybernus, Conf. Aquile. 7. Decemb.
- Thomas Illyricus, Conf. in tertio Burdigalen. 13. May.
- Thomas Pakingont, Martyr, cum soc. in Anglia. 9. August.
- Thomas de Pescopagano, Conf. Calabri. 6. Decemb.
- Thomas Randonus, Conf. Carisi, Laicus. 3. Mart.
- Thomas à sancto Antonio, Conf. Romæ. 10. Decemb.
- Thomas à sancto Francisco, Confess. Pennerandæ. 10. August.
- Thomas à Scarlino, Conf. Rente. 31. Octob.
- Thomas de Thencio, Conf. in Italia. 10. Decemb.
- Thomas Tolentinas, Martyr, Tarnæ. 13. April.
- Thomas de Treso, vide de Thencio, sup.
- Thomas Xico, Martyr, Naganzachi. 3. Februar.
- Thouassinus Fulginus, Conf. Fulgini, Tertiarus. 15. Septemb.
- Thouassinus, idem.
- Timotheus de Casoli, Conf. Capriolæ. 6. Decemb.
- Timotheus à Monticulo, Conf. Ocræ. 11. Novemb.
- Tirasia Sancta, Vidua, Villæ-nouæ, Tertiana. 9. Ianuar.
- Torellus Puppianus, Conf. Cassentini, Tertiarus. 16. Mart.
- Totibius à Benevento, Conf. Mexici. 9. August.
- Totibius Motolina, idem.
- Toruus, Conf. Molinæ. 6. Decemb.
- S. Transfiguratio Christi, in Monte Thabor. 6. August.
- Translatio sancti Antonij Lusitani, Conf. 15. Februar.
- Translatio sancti Bernardini Senens. Confess. 17. Mart.
- Translatio sancti Bonaventuræ, Episcopi Cardinalis. 14. Mart.
- Translatio S. Claræ Virginis, Abbatissæ. 1. Octob.
- Translatio sanctæ Elisabethæ, Viduæ, Tertiaræ. 5. Mart.
- S. Translatio sancti Francisci, Conf. 15. Maii.
- Translatio B. Guidonis à Coertona, Conf. 11. Iunii.
- Translatio sancti Iuonis, Conf. 17. Octob.
- Translatio sancti Ludouici Episcopi. 8. Novemb.
- Trebatius Pannensis, Conf. in Italia. 18. Decemb.
- Trifannus à Penacous, Confess. Pini-Oliuz. 30. Decemb.
- Tullianus Fortunus, Martyr, Castri-villani. 3. Mart.
- Vasco Corica, Conf. Carnotæ. 25. Iul.
- Valdus, Confess. Montioni, Tertiarus. 1. Maii.
- Vberunus à sancto Cassiano, Confess. Prati. 15. Septemb.
- Venantius. Conf. Parisi, Laicus. 1. Septemb.
- Venantius à Fabrano, Conf. Neapoli. 6. Maii.
- Ventura, Conf. Perusis, Laicus. 18. August.
- Veritiana, apud Caltrum Florentinum, Tertiarus. 1. Februar.
- Veronica Sommarus, Virgo, Landæ. 11. Septemb.
- Vitocius Conf. Tarnouiz. 9. Iulii.
- Vincentius Aquilanus, Conf. Aquilæ, Laicus. 18. April.
- Vincentius à Como, Conf. Nouocomi. 13. Novemb.
- Vincentius, Conf. Cranganori. 11. Iunii.
- Vincentius Fortis, Martyr, in Burgundia. 11. Iunii.
- Vincentius Gallus, Conf. propè Puciam. 18. Maij.
- Vincentius à Nicotia, Conf. Panoemi. 10. Decemb.
- Vincentius à sancto Iosepho, Martyr, in Iapponio. 10. Septemb.
- Vincentius Senensis, Conf. Capriolæ. 10. August.
- Vincentius à Vescos, Conf. Casinchæ, Laicus. 18. April.
- Violenta à Corduba, Vidua, Murçæ, Tertiana. 19. May.
- Vitalis Albanensis, Confess. in Italia, Laicus. 19. Octob.
- Vitalis, Conf. Cæsar-Augulæ. 3. Februar.
- Vitalis, Conf. in Umbra, Tertiarus. 15. Novemb.
- Vivaldos, vide Vbaldus, sup.
- Vircus, Martyr, in Valna-Castro. 7. August.
- Voulaus, Martyr, in Prussia. 1. Novemb.
- Voulaus Belga, Martyr, in Belgio. 18. April.
- Vtraca-Rodenca-Betetta, Vidua, Vimeis, Tertiana. 19. Iunii.
- Vrsula à Conceptione. 31. Iulii.
- Willehaldus, vide Guilaldus, sup.

Z

- Zacharias, Conf. Alenquerij. 10. Ianuar.
- Zacharias Consentinus, Conf. Consennæ, Laicus. 16. Februar.
- Ziga, Zinga, & Ziuga, vide Chumegundes, sup.

V

- V Valentinus Narniensis, Confess. Assisij. 6. Iunii.
- Valesianus Viterbiensis, Conf. in provincia Romana. 6. Ianuar.

I N D E X
R E R V M P R Æ C I P V A R V M
Q V Æ I N H O C O P E R E
C O N T I N E N T V R.

Quorum prior numerus paginam, posterior paragraphum indicabit.

A

- B.** Chatij, pueri, quinque annorum mirabilis vita, pag. [243. §. 2](#)
B. Adami Saboldi Epitaphium carmine composuit **B.** Coenellius Milius, Martyr. [602. 11](#)
B. Adulphus, sub mortem confitetur à sanctiss. Virgine Despata ab eaque invitatur ad præmium. [61. 5](#)
B. Ægidius fœpius cur inclamaret: Parisius, Pambus quare destruit Ordinem S. Francis. [118. 4](#)
B. F. Ægidium S. Francis fœcium, misit Peruzæ commemorantem sanctus Ludovicus Rex: miraque amberum consalutato. [171. 17](#)
B. Angelus Pisanus, primus Cœsus Franciæ. [29. 1](#)
 idem primus Provincialis Minister in Angliâ. [404. 1](#)
 Æneas Sylvius corrigitur. [489. 21](#)
B. Albarus Pisanus, secundus Minister Provincialis Angliæ. [404. 1](#)
B. Albertus à Sartiano, Legatus Apostolicus, ad Æthiopiæ Imperatorem mittitur. [147. 2](#)
 Ingenient multitudine seminatarum, & hæreticorum: maxime vero Armenorum, Iacobitarum, & Gæcorum ad unitatem fides deduxit. *ibid.*
B. Alexander Alensis, ad Ordinem Minorum singularis vocatio. [480. 1](#)
Dell'irrefragabile, & Dell' D'Armen, ac Fœruisæ, merito appellatus. [471. 1](#)
 Aligeata corrigitur. [610. 62](#)
 Chuzam proficiuntur **BB.** Petrus Alpharus, & Aotonus à sancto Gregorio: tum **PP.** Martinus Ignatius, Martinus Loyola, Ioannes Baptista, Paularensis. [118. 4. 4. 6](#)
B. Alphonsus Betanzos, primus Christum Coltaricus Indiarum notatur. [212. 1](#)
 Idem primus provincie S. Georgij de Nicaragua, fundator fuit. *ibid.*
B. Alphonsus à sancto Bonaventura, & Ludovicus de Bolagnis vniuersas Regiones de *Paraguay, & Oney, sacou* vniuersæ ritas *Bauiorum de la Plata,* *Petter, Bury, & c.* vsque ad Brasiliam, & Peruanam Regnum perustrantes, in tantis gentes Christo aggregarunt. [614. 2. 3. 6. 7. 1](#)
B. Alphonsus Borroxius, primus Vicarius Prouincialis Patrum Obsequantium provincie Castellæ. [321. 1](#)
B. Alphonsus ab Herrera, cur ab *Asimolus* etiam cognominatus. [159. 2](#)
B. Alphonsus Lupus, alter S. Paulus Apostolus cur vocatus. [338. 10](#)
B. Alphonsus Marini, Missam celebranti Angeli inseruunt. [217. 9](#)
B. Alphonsus de *Roffr,* primus Commissarius Generalis nouæ Hispaniæ electus, in India Occidentali. [41. 11](#)
B. Aluarus Pelagios, prius Episcopus Coronensis, postea Syluentis, in Portugallia. [374. 1](#)
B. Amadeus, Congregationis Amadeorum Author. [119. 1](#)
 Primi Religiosi, qui Americam, seu Indiam, tam Occidentalem, quam Orientalem sunt ingressi, Euangelicæ predicacionis grati, fuisse Franciscani. [126. 2](#)
 Andreas ex Ordine Minorum Cochinchensis Episcopus, in India Orientali, Patres Iesuitas, apud Ceilantum Insulam primò aduenientes an. 1602. excepit. [17. 4](#)
B. Andreas Anagninos, Cardinalitium recusat dignitatem sibi oblatam. [49. §. 1. & 1](#)
 Idem suis precibus, liberat animam Caroli I. Regis Sicieliæ, fratris sancti Ludouici Reg. Franc. à pœne Purgatorij. *ibid. §. 1*
 Andreas Eborensis corrigitur. [482. 21](#)
B. Andreas de Olmos, Chichimecas, Indis Occidentalis Populos, in fide Christianos edocuit. [117. 8](#)
B. Angela Fulginas, per duodecim annos, sola Euangelicæ perceptione quocidiana satiata, viuit. [1. 8](#)
 Angeli signabant in fine mundi electos signo Crucis. [612. 111](#)
B. Angela

INDEX RERV.M.

B. Angolina Corbara de Thermis, Virgo, Vixit, prima omnium tria vota Monastica professâ, sacre Tertiariarum Religioni natum dedit. [192. §. 8.](#) & [9.](#)

B. Angelus Pelitenfis, cui *Onicula*, cognominatus. [198. 6](#)

B. Angelus Pisanus, primus Guelfianus Conuentus Parisiensis. [202. 3](#)
Item primus Angliæ Minister Provincialis. [ibid.](#)

B. Angelus Tancredus, primus miles oritur, qui Ordinem Minorum assumpsit. [202. 2](#)

Quomodo S. Franciscus hunc à quodam terrore pánico liberauerit. [ibid. 3](#)

Goffa S. Francisci ipsemet postea conscripsit. [ibid.](#)

S. Annæ Matris Virginis Dei Genitricis Mariæ corpus Aptæ - Ioliz in Gallia quiescit. [208. 1](#)

Caput eius Carnoti, in Ecclesia Cathedrali honorificè asseruatur. [ibid. 2](#)

Variz ipfius Reliquiæ per Galliam asseruatz. [ibid. 3](#) §. 1. & 3.

Peculari deuotione colitur in Ordine Franciscano. [ibid. 4](#)

B. Anna ab Angelis, Virgo, prima Abbâtissa Aillonensis Monasterij. [209. 8](#)

Anonymus quidam liber (indignus certe nomine, quippe qui caret Doctorum Approbatione, Regia licentia, impressoris officina) processit aduersus R. P. Iuonem Capucinum: hoc priusnotatus titulo, *Examen Prologus libri P. Iuonis, Parisiensis Capucini, &c. an. 1633.* cui latè respondetur. [617. §. 115. 116. & seq.](#)

Patricium suscipit Armachani, cuius causam tam multo graues Auctores condemnauerunt. [618. 256](#)

Item partes tuetur Guillelmi de sancto Amore, quatenus auctor est reprobus: causæ suæ condemnationis referuntur. [618. §. 157. & 158](#)

Falsum est Guillelmum hunc, circa sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum aliquid deuotionis contulisse: vel Immaculatæ Conceptionis Virginis defensionem quidquam addidisse. [ibid. 259](#)

Eiusmodi Anonymi fugæ ac diuerticula, & latebræ clarè reuelantur ac conspiciuntur. [618. 260](#)

Conqueritur valde, sed perperam, quod suus Guillelmus à sancto Amore, nonnunquam dictus sit, & appellatus hæreticus à probatis Auctoribus. [619. 261](#)

Cupi ac summe exoptat, omnes peccatores, scelestos, pessimos, erroribus, & libumtibus, ac hæresibus deducos, vt Fratres apud nos haberi & dici: ut, non sic Ecclesia Catholica. [ibid. 262](#)

Anti-christus, Religiosos Franciscanos, & alios Christianos, martyrio afficiet, gladius & pugionibus cruces in ipsis efformabit, ad ignominiam crucis. [ibid.](#)

S. Antonius, corrigitur. [3. 4. 209. 2. 315. 4. 429. 5](#)

B. Antonius Ciuitatensis, Minister Proouincialis, secundus proouincie sancti Euangelij in India Occidentali. [419. 1](#)

B. Antonij Laurentij pactum, notatu dignum, cum Cambaie Regi. [401. 2](#)

S. Antonius Lothanus, primus Lector Theologicus in Ordine Minor. [247. 1 & 2](#)

B. Antonius Patrom Malipurgi in India Orientali præbeat, illicque complures Gentiles ad Christum conuertit. [271. 1](#)

Antonius-Petrus Riuenfis, Pseudo-Iouillizi auctor,

refutator. [149. 19](#)

B. Antonius à sancto Ioseph, qualis exordio utebatur in suis concionibus. [152. 6](#)

B. Anthonius à sancto Viocento, primus Proouincialis Minister prouinc. S. Antonij in Portugallia. [181. 5](#)

Antonius de Sillis corrigitur [161. 2](#)

Impium ac falsum responsum Armachani de S. Alexij, & Francisci paupertate. [617. 113](#)

B. Arnaldus, petrus confessorius, B. Angelus Fulginatus [216. 3](#)

B. Augustinus Affilius, primus proouincie Terræ-Laboris Minister Proouincialis. [466. 30](#)

Author tetradat se super Chronologica veritate circa B. Conradam Alfulanum. [616. 13](#)

B

B. Alchafar à Myriaca, cui *Declamator Anglicani*, vocatus. [290. 17](#)

Barbam nutrito, Fracibus Minotibus haud in viâ fuisse constat ab initio nascens Ordinis. [310. §. 12.](#)

B. Barbara Mediolanensis, prima Monasterij Vercellens. Abbâtissa. [149. in Calend.](#)

B. Barnabas ab Interamna, vltima infirmitate instante, tria à Deo humiliter petiit, & obtinuit. [62. 3](#)

Barreuz corrigitur. [3. 2. 289. 1. 173. 1. & 616. 11.](#)

B. Bartholomæus ab Apora, Imperatorem Constantinopol. & Patriarcham Græcorum ad vltimam fidem Catholicæ reduxit. [143. 5](#)

B. Bartholomæus Catanus, primus Custodæ Majorianorum Custos. [28. 1](#)

Bartholomæus de Eugubio, primus à S. Francisco licentiam accepit recipiendi Tertiarios ad Ordinem Penitentium. [5. 2](#)

B. Bartholomæus à Soluthio, præclara Encomia. [114. 6](#)

Bartholus Saxo-Ferratenfis, scripsit libros 4. de defensionem & commendationem Ordinis Minor. quos Minoriticas Declinationes nuncupauit. [648. §. 125.](#)

Beati in triplici differentia, in Prologo. Item, [617. 214. & 612. 215](#)

Belforestius corrigitur. [173. 13](#)

S. Benedictus Abbas Diaconus non Sacerdos extitit. [418. 12](#)

Benedictus Coronatus, corrigitur. [441. 1](#)

B. Benedictus Hortolanus, cui sic nuncupatus. [411. 1](#)

Pluralitas Beneficiorum reprobatæ ac condemnatur in Synodo Parisiensis, sub Guillelmo Episcopo, ann. 1218. cui interfuit B. Ioannes à Rupella. [43. 4.](#)

S. Berardus cum sociis, Marrochium petit, illicque Regi ac populo Christum annuntiat. [22. §. 1. & 2.](#)

Suspensa obedientia mortuorum erga B. Berengarium Virginem, Abbatisfam. [181. 2](#)

B. Bernardinus Caimus, Montem Varallum Sacellus, præcuris, & aliis pietatis monumentis exornandum curauit: quibus Dominicæ Passionis vestigia conspicerentur, & corda fidelium ad deuotionem accenderentur. [14. 1](#)

B. Bernardinus Georgius, secundus Vicarius Provincialis Capucinatorum, in Calabria. 384. 1
 Bernardinus Ochonus, falsè, ab hæreticis scribitur primarius Capucinatorum Author. 327. 6
 S. Bernardinus Senensis ob prædicationem & exaltationem Nominis Iesu, ab æmulis diæctatur. 18. 3. 1. 2. &c.
 R. P. Bernardus de Armenta, Commissarius ablegatus, cum alius Francicus ad Paraguayum: inuicemque dedit, an. 1538. Custodis Assumptionis B. Mariæ Virg. in Regione Paraguaya, prope fluvium de Plata, versus Brasiliam. 624. 48
 B. Bernardus-Bertrandus Cosinus, Gallus, primus Chuchimecus Indis Dei verbum prædicauit. 25. 1
 Bernardus Hallianus refutatur. 549. 13
 B. Bernardus à Quintanillo, primus focus S. Francisci. 281. 2
 Idem, audiens S. Franciscum tota nocte dicentem: *Domine, et omnia.* *ibid.*
 Præfidiò Angelico, fluvium traiecit. 282. 3
 Benedictus à Seraphico Patre S. Francisci moriente. *ibid.* 4. 4
 Pulchra eius sententiæ, vicinis moti. *ibid.* 6
 B. Bertrandus à Turro, Cardinalis Episcopus, cur Titulo Doctois *Fano* exornatus. 317. 2
 Strabo de Baiona noouumquam legitur appellatus. *ibid.* 3
 B. Blanca Francorum Regina, sancti Ludouici Regis mater, variis exornata encomiis apud probos Authores. 548. 2
 Tertij Ordinis fuisse alumnam constat. 5. 10
 Miraculis clarus. 9
 Voto etiam Ordinis Cisterciensis, sub vitæ finem, emississe, testantur. 10
 E. Lotetia corpus eius solempni pompa delatum est ad Malum Dumum Monasterium: cor verb translatum ad Abbatiam de Lilio, iuxta Melodunum. 32
 Obitus reuerentiam, Nonniæ suæ sunt effigie ipsius & nomine insigniti, in Galia. 14
 Tractatus MS. de B. Blanca, Franciæ Regina, nunc inimùm in lucem editus. 15. *et seq.*
 Litteræ Fundationis Monasterij Mali-Dumi per B. Blancham Reginam. 551. 16
 Versos circa tumulum ipsius B. Regiæ extarct. *ibidem.*
 Blanca contigitur. 411. 7
 S. Bonauentura, Parisiis, vna cum D. Thoma Aquinate Doctoratus insignia accepit. 287. 1
 Cardinalibus inter se dissidentibus, illius solius suffragio Gregorius X. Papa renuntiat. 288. 4
 Cardinalis Episcopus factus, præfedit Concilio Lugdunensi. 288. 3
 B. Bonauentura ab Agrigento, Laicus, primos Custos PP. Reformator. in Sicilia. 476. 3
 Postius corrigitur. 261. 2
 Breçia Regio, in ditionem Regis Galliæ venit, commutationis facta de Marchonatu Saluffiario, cum Sabaudia Duce. 356. 10
 Bremenensis Archiepiscopus Marpurgi, an. 1236. inter-
 eul Translacionis S. Elisabeth, Viduz. 171. 12
 Bruius corrigitur. 262. 5. 4 of. 32
 Brozus corrigitur. 273. 7. 340. 5. 395. 5. 570. 4

B. Cæsanij Spicentis studio ac zelo Teutonici Ordio Seraphicus mista sumpsit. 127. 8
 Gregorius IX. Papa, videt animum B. Cæsanij, in corium ab Angelis deferri. *ibid.* 5. 3
 Calicuti Prothomartytes 4. Franciscani. 131. 1
 Caluinus refutatur. 327. 6
 Canuzius emendatur. 44. 6
 Canticum Amosæ Diuini à sancto Francisco carmine concinatum. 425. & 426
 Capucinatorum institutum defenditur cont. à moder-
 num Authorem. 651. 223
 Vita exemplati & optima Capucinatorum conserua-
 tione retunditur hæreticorum effrenata vitæ li-
 centia, morumque ipsorum impudicitia. 2. 4
 Capucini à nascensu suæ Congregationis exordio, i-
 fidelium, cum Occidentalium, tum Orientalium
 Indorum, aliarumque totius orbis Regionum, con-
 uersioni admodum dediti. 418. 2
 Capucini Indias longè lætæque, fidei gratia, per-
 strarunt. 31. 4
 Capucini, quot proiincias, Conuentus, & Fratres
 habent in toto orbe. 646. 125
 Caputium S. Francisci quadrum. 318. 12. & 13. non
 rotundum aut pyramidale.
 Capotij mutatio, non D. Bonauentoræ: sed Ioanni
 XXII. Papæ tribuenda est. 329. 55
 Carages, aliique Brasilij populi, ad Chriam conuer-
 si per Fratres Minores. 418. 9
 An dies natalis Chriſti incidens in feriam sextam li-
 ceat Fratres Minores carnes edere. 382. 4
 S. Carolus Borromeus, Archiepiscopus Mediolanen-
 sis, & Cardinalis præcedor Ordinis Minor. 506. 1
 Fidiuim est R. P. Carolum Raponum vir Romano
 interfuisset Generali Capitulo, an. 1625. vt vult qui-
 dam neotericus. 651. 218
 Carolus V. Rex Franciæ, pius & optimus: eius vir-
 tutes recensentur. 35. 6
 Veritati historice repugnat dicere, visum fuisse in
 profundo inferni sepulchrum, propter schisma inter
 Clementem VII. & Urbanum VI. *ibid. et seq.*
 Carolus VIII. Galliarum Rex, & Anna Regina, prima-
 rium lapidem posuerunt pro fundamento Conuen-
 tus FF. Minor. Lugduni, extra portam *Peter-
 siffæ.* 355. 8
 Castitas promissa in Religione Minoriana. sic em-
 ner, vt nil illi adess possit. 623. 93
 B. Catharina Bononiensis, videt animum B. Ioannis
 à Tossiniano, Ferrariensis Episcopi, in colium, in-
 ter Angelorum cœtus evolantem. 95. 3
 B. Catharina Gonsalua, Pistrinæ, ex Obedientia, va-
 cans, & longissime distans, videt sacram hostiam
 à Sacerdote in Missa eleuatam. 39. 4
 B. Catharina à Magdalena, Virgo, prima Abbatis-
 sa Monasterij Belusiani, in agro Placentino Hispa-
 nico. 290. 10
 B. Catharina Mennigoi moriente, Angli studuot
 cantantes Hymnum, *Te Deum laudamus.* 241. 4
 An S. Catharina Senensis Scignata corpori impressa
 habuerit negotiosè respondetur. 427. 11. & 12
 B. Catharina Zollerera, prima Abbatisa atque Fun-
 datrix Monasterij Bambergensis. 112. 4
 Franciscanæ Cœnam, primi omnium, Euangeli-
 luce perstrarunt sub ipso B. Petro. 130. 3. 6.
 & 7.

Quot mirabilia operatus est Christus per chordam S. Francisci. 644. 127.
 S. Dominicus petit, deuotionis ergo à sancto Francisco funem, seu chordam, qua præcingebatur: eamque sub exterioribus veftibus gestauit perpetuo, in indissolubili nexu charitatis symbolum. 644. 126.
 Ad solum contactum chordæ B. Mariæ à Turribus Virginis, Abbatissæ, Demones fugantur. 414. 4.
 B. Christophorus Brauus, primus Provincialis promouit sancti Iosephi Discalceatorum. 163. 5.
 Chronica Ordinis Minorum, magno in pretio, apud pios, semper habita. 612. 117.
 Magnus Mogor, Cambayz Rex, ea dono accipit, accuratè seruabat. ibid.
 Chronica Noomaniz Latina, apud Quercetanam suspensa, & depræuata. 629. 113. & 639. 163.
 S. Clara, Virgo, prima Abbatissa Monasterij S. Damiani. 143.
 Pauperum sanctimonialium Ordinem instituit. ibid.
 S. Clara, Virgo, Abbatissa, cur depicta, ualculum manu deferens, in qua sacra Eucharistia asseruabatur. 411. 8.
 Christi passionis insignia miro modo infixæ in corde B. Clare de Monte Falcone, Virginis. 112. 4.
 Tres mirabiles pile, euidem ponderis, in eius pectore reperiæ. ibid.
 B. Claudia à Corceyo, Virgo, prima Poliniacensis Monasterij Abbatissa. 118. 10.
 B. Claudia Meauca, Virgo, Monasterij Gebennensis prima Abbatissa. 106. 6.
 Claudius Menardus coerrigit. 172. 11. 11. & 181. 56.
 Costocellus congitur. 106. 6. 7. & 8.
 B. Colecta Virgo, inuitatur Reformatrix Ordinis S. Clare per Benedictum XIII. Pape. 90. 6.
 Congregatio Colectanorum, & Colectanorum, ab eadem Virgine exoritur. ibid. 7.
 Collegia Franciscana seruerunt primi in India Orientali. 400. 18.
 Colonienfis Archiepiscopus interest translationi S. Elisabeth, Viduæ, an. 1336. apud Marpurgum in Germania. 171. 12.
 Colamba insulet capiti B. Christophoci, dum Missam celebrat. 23. 4.
 Comitissa Valentinensis sis Religiosa Colectana. 121. 13.
 Conceptionis Immaculatae Deiparæ, Virginis Festum, celeberrimum est apud Neulinos. 361. 1.
 Item in toto Ordine Franciscano. ibid.
 Tum in vniuersa Ecclesia Catholica. ibid.
 Officium eius propriè composuit B. Bernardinus de Buisis, à Sede Apostolica approbatum. 5. 1.
 Conceptio Immaculata Virg. Deiparæ, à quo tempore ab vniuersitate Parisiensis defensa: quæ & instituit, vt quilibet Doctor, in sacramento præfæcto, eam immaculatam Conceptionem tueri teneretur, festumque de ea agere quotannis: quod & aliz vniuersitates postmodum præ imitari studuerunt. 31. 9. & 618. 119.
 Quot Confessores, vite sanctitate & miraculis in Ordine Minor. illustres. 643. 123.
 Liber Conformatum à B. Bartholomæo Pisano composuit, opus pium est, & sanæ doctrinæ. 647. 126.
 Liber Conformatum sancti Francisci, maxima cum pietate sepeus legebat, vt eo inflammaretur ad virtutis amorem. ibid. 5. 6.
 Confraternitates Chordæ sancti Francisci, Rosanij,

Scapularij, &c. præ instructæ: quocquid in contrarium clamet imponit Plisus. 641. 171.
 B. Conradus Marpurgensis, Magister ac Pater spiritualis S. Elisabeth Hungaræ, Temariz. 104. 1. & 2.
 B. Constantia Velafortez, Vidua, Fundatrix Constantinensis Monasterij. 356. 6.
 Conuentuales Franciscani, diuisi ab Observantibus 610. 108. & 109. item 615. 118.
 Conuentuales, quot prouincias, Conuentus & Fratres habent in vniuerso orbe. 646. 185.
 B. Cornelius à Zanchena, primus Reformationem Regulari Observantia in Scotiam transfudit. 69. 3.
 Corona spinæ, Crucis magna pars, Lanceæ feruntur & spongia, aliaque Relegationis Dominicæ insignia, opera S. Ludouici Reg. Gall. Constantinopoli in Galliam asportata. 368. 369. 470. & 171.
 Tractatus M. S. nunc petro cultus, de Susceptione sanctæ Coronæ spinæ Domini, conscriptus à Galthero Cornuto, Senonensi Archiepiscopo. 368. & seq.
 S. Res nudis pedibus, aperto capite, solaque tunica indutus, Coronam Christi reuerenter Lutetiam deferret. 371. 25.
 Ad solus pulpi, in quo Rex dederat, pro ostensione Coronæ spinæ populo exhibenda, costantem, multas vicutes & miracula operatus est Christus circa languentes. 171. 16.
 Festum Susceptionis Coronæ spinæ, & aliarum Reliquiarum à sancto Rege Ludouico, Lutetia institutum. 347. & 18.
 Putant nonnulli, sub diei Iudicij, signum Crucis appariturum in frontibus singulorum hominum Spectatorum. 617. 114.
 Imo & omnes Beatos in celo, in cruce in frontibus insistentidos. ibid.
 Milites Christiani ad sacrum bellum pergentes, crucis tesseram, pro signo publicè deferbant. 637. 135.

D

Diaca corrigitur. 178. 4.
 Consensus Demorum sæpe habitis, de modo exterminandi Ordinem Minorum. 5. 1. & 4.
 B. Demetrius Insulber audit ignem parari pro quodam vicario tunc temporis mortuo, & in infernum deditur. 155. 6.
 Caput B. Demitrij, à corpore truncatum, nullum sanguinem fudit. 81. 3.
 Desiderius Longobardus Religiosæ paupertatis aduersarius à Sede Apostolica condemnatus. 635. 5. 148.
 Desiderius Rotetodamus Semi-christianus. 418. 6.
 B. Didacus Arias primus Regularis Observantia fundamenta iecit in Portugalia, ac emittit propagauit. 251. 5.
 B. Didacus Olartes, innumerabilem Indorum multitudinem conuertit ad Christum. 412. 4.
 Diegoz Payas, Andradus, Theologus Lusitanus scriptor contra Kemismum. 647. 124.
 S. Dionysius Areopagita, Galliar Apostolus, & primus Parisiensis Episcopus. 461.
 In Ordine Franciscano peculiari deuotione veneratus. 466. 4.
 Discalceati sunt Fratres Minores, sic nuncupati in Hispania, Ordinem nouum minime componentes, sed Congregationem. 635. 111.

Hos nullam, aut exiguam nationum varietatem habere, & extra Hispaniam misquam commigrasse, extor est dicere, veritatique historice tepugnare. 656. 231
 Totæ America ab eis lastrata, & luce Evangelij repleta: aduersus Nigronum, contrarium asserentem. *ibid.*
 Singulariterimijque amoris indicia inter Ss. Dominicum & Franciscum. 643. 176
 Qui fuerint duodecim primarij Discipuli S. Francisci, & quas de causa hunc numerum sibi elegit Seraphicus Pater. 91. 2
 Duplex, corrigitur. 372. 33
 Durandus, Abiensis Episcopus Raymundo Iunior, Comiti Tolosano, mortuæ Sacramenta ministravit. 205. 4

E

Est Electi Bremensis, læta mors. 202. 1
 E. Elzabeth Vedugo, Christum videt in Eocharistia. 227. 40.
 B. Elyas de Bourdella, Archiepiscopus Turonens. Confessarius Ludouici XI. Reg. Galliz. 276. 5
 M. s. Episcoporum Lusitanorum, o. n. ubi dexteram Regis Portugalliz, dum ab eo teuent Regalia, pro muestitura. 275. 2
 B. Ezechidus, cernit Angelum Fratres in choro Dei i. udes canentes inceno perfumigate. 239. 1
 Eucharistiam in formosissimum puerum conuertam, apud Sacellum suæ sanctæ Capelle Parisiens. cur uoluerit ire visum, sanctus Rex Ludouicus. 372. 33
 B. Eustochiam, Virgo, prima Abbatisa Monasterij Mellanens. 371. 17

F

Fauinus, corrigitur. 372. 33
 Federicus II. Imperator Marpurgi, an. 1136. inter-est Translationi S. Elisabeth, Viduz. 172. 11
 B. Fernandus primas Goanus Episcopus. 162. 2
 Ferrarius corrigitur. 257. 5. 443. 3. 447. 5. 605. 3. 627. 59. 608. 27.
 Populus Francicus summè pius erga sanctissimum Eucharistiam Sacramentum. 373. 35
 Item sanctæ Roranzæ Ecclesiæ aridi-ssimus atque obsequiosissimus. *ibid.*
 S. Franciscus Assisius prius Ioannes vocatur, cui postea Franciscus 455. 1
 Virginitatem perpetuè coluit. *ibid.*
 Diaconus fuit, non Sacerdos. 458. 11
 Cur Sacerdotus sibi occurrentis manus prius deuicilaretur, quàm Angelo reuerentiam exhiberet. *ibid.*
 Fratrum Minorum Initiator & Author. 455. 1
 Socius præcipuus 12. habuit. 650. 208
 Moriglotio, ac finus sancti Francisci. 458. 14
 Tempore obitus sui, multi Franciscani à Purgatorio dimissi, animam eius in celum deduxerant. *ibid.*
 Corpus S. Francisci, adhuc erectum in pedes, integrum, & illiolum, apertis subalique oculis in altum, re. entem ex ualneribus signatum manans sanguinem turrat. 426. 7
 B. Franciscus de Cardailaco, prius fit Doctor Parisiensis, hunc Episcopus Cauallentis, postea Ca-

durcentis. 113. 3. 2. 3. 4
 Legatione Apostolica fungitur ad Ioannem Siciliæ Reginam. *ibid.* 3
 B. Franciscus Doziechus, Prouinciz Immaculatz Cooceptionis Virginis in Gallia Fundator incluztus. 316. 16
 B. Francisci Gonxage dictum expilat. 66. 4
 quomodo conciliatur illa contrarietas inter B. Franciscum Gonxagam, & B. Angelum de Passio, suborta. 396. 6
 B. Franciscus Laurentius, Isatlanæ, Guaxacatlanæ, Texoguina, Cacoatzelæ, Vandersæ, Amaxotæ, Coronatz, aliisque Indiz Occidentalis nationibus Christum annuntians. 21. 2. & 3
 B. Franciscus à Libra, primus Vicarius Familiæ Obsequiantine in prouincia Marchiz. 152. April. 20
 B. Franciscus Mayrons, cur Doctor *Illuminari*, & *Aceni* cognomen adeptus sit. 309. 5
 A. Qu. So. hontæ Author. *ibid.*
 Confessarius, ac Consiliarius D. Elzeati, Comitis Arani. *ibid.*
 Eius præclarum Epitaphium. *ibid.*
 B. Franciscus à Montilla, Infans Salomonis, Regnæque Chinæ, & Iapponorum, Concionando peragrauit. 603. 5. 7. & 8
 B. Franciscus de Montersoto, dictum memorabile. 580. 10

B. Franciscus de las Nauas, Popolocæ Indiz Obsequiæ gentes, primus Diuino lauro tunc. 316. 14
 S. Franciscus de Paula, Diaconus fuit, non Sacerdos. 458. 12
 Franciscus Sagarus mittitur à Sixto IV. Pap. in Æthiopiæ ad Abyssinotum Imperatores. 166. 1
 B. Franciscus Titelmanus, scripsit aduersus Iacobum Fabrum, Stapolensem, & Desiderium Rotteradamum à fide Catholica aberrantes. 418. 5. & 6
 B. Franciscus Torallus, primus Iucatanus Episcopus in India Occidentali. 551. 5
 quando S. Franciscus Xauerius in Indiam Orientalem aduenit, nulli in tota India tunc erant Religiosi, præter Franciscanos. 253. 4
 S. Franciscus Xaerius, peroptans ad Chinam transire, professionem agreditur, sub auspicijs B. Ioannis Albuquertij, Minortæ, Goam Episcopi. 150. 7
 Dum ob fidem Christi, crudeliter excoriaretur B. Franciscus Ziramus, lætus canebat Canticum trium puerorum: & Litanias Desparæ Virg. 24. 2
 Fulgosijs corrigitur. 459. 11

G

Gestæ Archangeli Gabrielis celebre festum in Ordine Minorum. 114. 1
 Gabriel Barletta reprehenditur. 8. 8
 Gabrielus à Tiro, Cardinalis pulcherrima ac passim responsio. 649. 202
 Galeus corrigitur. 44. 5
 Reges Galliz, sacra Ampulla cœliis demissa, inuagnotur, in sua conuocatione. 451
 Reges Galliz, virtutem coribz habent, solo testu medendi Scrophulis. 373. 45
 Variz assistentes inter Gallianum Hispaniarumque Reges. 549. 14
 Multi Pontifices Romani, complures Indulgentias largiri sunt fidelibus vniuersis, orantibus pro Regno Galliz. 373. 16
 Galli

INDEX RERV.

Galli, cur in schismate, magis adhererunt Clementi VII. quam Vrbsuo VI. 34. 3
 Cur **S. Franciscus**, tum de exoptabat Galliz Regnum adire atque inuolare. 171. 11
 Galterus corrigitur. 1. 11. & 273. 7
 Garsinus corrigitur. 481. 1
 B. Garcia de Cineros, primus Prouincialis Muiliter prouincie S. Euangelij. 414. 1
 B. Gasparus à Florentia, Daemonis astutiam deterrere, qui assumpta figura humana, alios excubabat ad carnes, & largitos delem ofynas Fratris Minoribus conferendas, vt sic eorum altissimam paupertatem labefactaret. 15. & 16. 1
 Generalis Fratrum Minorum de Obferuantiâ, iure vocatur, & est, Generalis totius Ordinis Fratrum Minorum, autoritate Apostolica, per Congregationem Cardinalium, nuper declarata.
 Generales Ordinis Minorum esse sexages in suo officio, non est ducedè contra Regulam Franciscanam, vti perpetam opinatur quidam modernus. 650. 104
 Georgius Buchanan, Apostata & hæreticus, refutatur. 647. 194
 Gerardus Odonis, Gallus, Generalis Minister Ord. Minor. & Antiochenus Patriarcha, hæreticos Manichæos, & Patrenos, in Bosnie Croatie prouincia, ad fidem Orthodoxam maiori ex parte, reduxit. 461. 1
 B. Gerardus, populo Constantinopolitano prædicans, captiueni sancti Ludouici Reg. Franc. eo die in Africa euentum denuntiat. 157. 1 liberatur à calumnia Inuadorum. 157. 1
 Geraldus de Abbatif-villa, hostis Religioforum Mendicantium, ab Ecclesia reprobus: qui diuino iudicio, lepra, & paralyfi percussus horrenda morte interit. 615. 142
 Gneiferus rejicitur. 454. 1
 Godofredus Varallus, Apostata, & Ochini focus, ob hæretic igne comburitur. 1. 1
 B. Gondifalvus Generalis post obitum apparer gloriofus, in throno residens, scepro & corona, quibus à Christo donatus fuerat, redimitus: eo quod punissimè obseruationi Regule sedulè studuerat. 144. 1
 Gozzaga corrigitur. 76. 4. 81. 1. & 170. 6. 181. 2. 243. 1. 244. 2. 251. 2. 251. 1. 276. 1. 278. 4. 286. 4. 355. 8. 412. 6. 414. 2. 580. 11. 591. 4.
 B. Gryphon Mulicopus, Græcorum & Martonitarum copiosam multitudine ad unitatem Catholicæ fidei reduxit. 324. 1
 Guido Cardinalis Bononiæ Belgicæ, seu Picardie, Episcopus Portuenfis interitus Translationem corporis S. Antonij à Padua. 61. 1
 Thebæ argentea, suis sumptibus elaborata, Reliquas eiusdem S. Antonij includit, ob insignè Beneficium eius intercessione acceptum. 161. 1
 Guido de Marcha, scripsit ad Romanum Pontificem, Rhythmicè quidem, sed lepide ac Laconicè, querelam mundi, contra Religionem Franciscanam. 648. 255
 Super caput B. Gualteri, Pictauienf. Episcopi, colomba non ferelè apparuit, dùm ad altare sacra faceret. 19. 2. & 3
 Clemens V. Pap. deponit B. Gualterum Pictauienfem Antistitem ab Episcopatu. 19. & 10. 1
 B. Gualterus, voluit Iepelin cum scheda in manu, quæ contineret translationem Clementis V. Pap. committere iudice. 161. 1
 Idem Papa, citatus ab eodem B. Gualtero ad iustum

Dei iudicium, dicit statuta, moritur. 171. 11
 B. Gualterus Tertianus nouam Ordinem S. Hieronymi in Italia excitat. 4. 1
 B. Guillelmos Anglicus mortuus, à miraculorum operatione cessat ex obedientia Ministri Generalis. 22. 1
 R. P. Guillelmi Eshran, Recolledi, prouinc. sancti Dionysij in Francia. Carmen Saphicum in S. Iudouicum Regem Gall. 389.
 B. Guillelmos de Milona, finita concione ad populum, sanctè moritur, Parisiis. 411. 1
 Guillelmos de Sancto Amore aduersarius intrusus Religiois paupertatis, & Ordinum Prædicat. ac Minor. 618. 121. 17. 17. 17.
 Varta Diplomata Pontificia ad Archiepiscopos, Antistites: & ad S. Ludouicum Regem Galliarum aduersus Guillelmum de sancto Amore. 612. 124. & c.
 Liber eius pessimus publicè comburitur, tum Romæ, iussu summi Pontificis, tum Lutetie, præsenre S. Ludouico Regi, tubernaque omnibus idem facere. 161. 1 quod & nouissimè in 1633. Arresto Senatus consulti Regij renouatum est. 640. 162
 Condemnato libello, Author illius excommunicatur, perpetua beneficiorum priuatione noildatur: docendi concionandique munere destituitur: & Gallia exulante sanctor. 612. 116. & c.
 B. Guillelmus à Speluncaco, Sagonensis Episcopi suspensum miraculum, in puero, qui nondum menslem à sua natiuitate compleuerat. 542. 1
 Gynæcecatia Gallis summo prece exosa. 163. 9

H

Habitus nouitates, seu mutationes ab Ordine Franciscano semper reiecit. 112. 10
 Cuius formæ fuerit habitus S. Francisci 112. 10
 Habitus Minoriticus, pauper & austerus, non parum adest excellentiam, perfectionemque tribuit ipsi Ordini Franciscano. 615. 103
 Buzens nimis crasse hallucinatur, dùm arbitratur, hoc vestimentum genus, vt minus conueniens, haud competere Religiosis inter homines conuersationibus. 104. 105
 Christus, Apostoli, alique sancti viri, pauperè, vili, ac rudi amictu contenti, inter homines conuersati. 107. 107. & 618. 116.
 Habitus S. Francisci vilius admirabilis Benedicto Ferdinando. 615. 105
 Quam stupenda & admiranda egerunt Franciscani, sub eo paupere ac rudi habitu, iur et homines conuersati. 616. 106. & 651. 216. & 217.
 Habitus Minoriticus minime impedit, sed maxime iuuat, ad constetissimè Gentium, Hæreticorum, & c. quibus omnibus etiamnum hodie maximè in veneratione est. 107. 107. 17. 17.
 Lucherus, Calanus, Brextius Erasimus, Petrus Martyr, Melancthon, Centurionæes Magdeburgenses, alique hæretici, schismatici, & falsi Christiani, qui in Religiosos status impeerunt, omnes corruerunt. 619. 114
 Henricus Langrauius, Thuringiorum princeps, an. 1136. interitit Margurg, Translationi S. Elisabeth, Viduæ. 171. 12. vna cum Conrado fratre, & Sophia matre.
 B. Henricus Rex Cypri, frater Minor. 401. 85
 Henricus Sadulius, Apologiam dedit aduersus li-

INDEX RERVM.

brum nephandum : cui titulus est Alcoranus Franciscanorum. 647. 194
 Hermannus, interfecti Translationis corporis maris sue S. Elizabeth, Viduæ, an. 1216. apud Marpurgum. 176. 12
 B. Hieronymus à Iesu primus omnium in Iaponia apud Regnum de Quanto, & Civitatem Regiam de Yendo, Christum prædicavit. 199. 9.
 B. Hieronymus Mediolanensis : primus Provincia-
 lis Capucinorum in Burgundia. 115. in Calceis, 15. *Marij.*
 Complures Ordinis Franciscani hostes, condemnati ac reprobat. 618. 110. & 647. 194
 Multo plures grauissimi Authores, in defensionem eiusdem Ordinis. ibid.
 Sacra Hostia in carnem conuersa inter manus B. Zachariæ. 17. 1
 Hostia sacra mirabiliter intrat per latus S. Bonauenturæ moribundi, ad cor eius. 138. 7
 B. Hugonis à Dugna, egrægia documenta. 69. 2
 Hugo Menardus corrigitur. 105. 1
 Hurulus corrigitur. 123. 11

I

Iacobs à Septem-folijs, nobilissima Romano-
 nam vidua, Angelico uisitu excitata Assisium
 venit, mortique sancti Francisci interfuit. 11. 1
 Iacobillus corrigitur. 193. 9
 B. Iacobi, libera, veræque responsio ad Bonificium
 VIII. Pap. 190. 1
 Motitur ex lubilo, & nimio amore diuino modo ad-
 mirabili. 191. 4
 Iacobus Broussus corrigitur. 158. 1. & 615. 355
 B. Iacobus à Coronis, cui sic denominatus. 137. 1
 Iacobus Faber Stapulensis, Luthero - Zuinglius.
418. 1
 B. Iacobus à Marchia, Infidelium, hæreticorum, at-
 que schismaticorum ingentem conuertit multitudi-
 nem 143. 1
 Septè Commissarij Apostolice ablegati est per
 Italiam, Sclauoniam, Dalatiam, Pannoniam,
 Bosnam, Croatiam, Poloniam, Bohemiam, Germa-
 niam, Daniam, Russiam, Noerwegiam, &c. *ibid.*
 Generalis Inquisitor Apostolicus, contra Fratricel-
 los, aliosque hæreticos in Italia institutus. 9. 1
 Beatus declaratur à Sede Apostolica, officiumque de
 e celebratur. 144. 4
 Vitam eius Author Martyrologij Franciscani iam
 edidit in lucem. 9. 1
 Liberat Neapolim urbem ab incendio. 9. 6
 B. Iacobus de Pristadijs, primus Vicarius Generalis
 Familij Observantium Vitantonianæ, electus
 per suffragia vocalium Capituli Generalis.
141. 1
 Iacobus magnæ Britannij Rex emendatur. 129. 10.
 & 174. 15
 Iaricus corrigitur. 418. 9
 Iesu nomen adorandum. pag. 18
 Falsò accusatur S. Bernardinus apud Sedem Aposto-
 licam ob prædicationem nominis Iesu. 18. 1
 Minimè verum est, ipsum continuisse se à concione
 nominis Iesu, aut retraxisse, quæ prius odierat.
ibid.
 Venerandum illud nomen Iesu, licetis aureis tabellæ
 inscriptum, publicè deservat, colatur, & adoratur,
 auctoritate Apostolica, contradicentes reprimun-

tur. ibid.
 Festum particulare Nominis Iesu, à Sede Apostolica
 indictum, ad instantiam Fratrum Minor. 191. 6
 S. Bernardinus Semenf. officium ptoprium Nominis
 Iesu composuit. ibid.
 B. Bernardinus de Bullis, illud auxit. ibid.
 Indulgentiæ concessæ à Clemente VII. & VIII. fi-
 delibus officium de Nouine Iesu recitantibus, vel
 eisdem assistentibus.
 Franciscani, per centena millia, Indos conuerterunt
 ad Christum. 197. 14. & 11
 Enumeratio Regnorum, Nationum, Regionum, &
 Prouinciarum, quas Minoritas in India Occiden-
 tali Etangely luce pami omnium coluistrant.
198. 19
 Quo ad Indiam Orientalem, initium conuersionis
 illius spectat omnino ad Fratres minores. 198. 11
 Probat id testimonio proborum auctorum, tum
 domesticorum, tum exterorum. 122
 Indulgentiæ vitæ concessæ visitantibus Ecclesiæ
 Fratrum Minor. 101. 1. 101. 1. 147. 2. 157. 1.
197. 1. 115. 1. 181. 1. 459. 1. 110. 1. 171. 1
 Vide Cod. M. S. Abbacis San- Victoris Paris
 EEE. 1.
 Indulgentia Portionculæ, maxima ab ipse Christo in-
 teruentu, sanctissime Virginiæ Mariæ D. Franci-
 sco data, & à summis Pontificibus approbata 1. die
 Augusti. 111. & 114.
 Non solum viuus, sed & defunctis suffragari eandem
 Indulgentiam varia comprobant exempla. *ibid.*
9. 7.
 Detrahentes autem huiusc Indulgentiæ veritatis &
 certitudinis, pæne insidite, & immixta calidis
 flagella. ibid.
 Eadem Indulgentia alijs postea totius Ordinis domi-
 cilij, Prims, videlicet Secundi, & Tertij instituti
 alumnis commanatur per Sedem Apostolicam.
9. 8. ibid.
 Tum denique perpetuò concessa est omnibus Christi
 fidelibus Ecclesiæ quascumque Fratrum Minorum
 visitantibus, hac die, per vniuersum orbem. *ibid.*
 Iniurias remittere, & inimicis ignoscere, opus esse
 excellentiori penitentiæ, ac maximi meriti ante
 Deum, aiebat B. Ioannes Hortolanus. 14. 1
 Inuidia quantum nocet. 87. 1
 B. Ioannis Durani, prima Monasterij Camberiacen-
 sis Abbatia. 149. 10
 B. Ioanna à Gouazza, prima Monasterij Conca-
 Camporum Abbatissa. 115. 8
 B. Ioanna à Nauarra, filia Philippi à Francia, Co-
 mitis Ebroicensis: ac Nauarræ Regis. 173. 7
 B. Ioannes Albuquerque, Minorita, secundus Goua-
 nis Episcopus S. Franciscum Xauerium benignè
 excepit. 11. 4
 B. Ioannes Angelus à Cingulo, Author Congrega-
 tionis Clacenorum. 161. 3
 Ioannes Brennus, Gallus, Rex Hierosolymitanus,
 Rectorque Imperij Constantinopolitani, habuit
 Tertij Ordinis Iumpstus da manu B. Benedicti Ate-
 tici. 194. 4
 B. Ioannes Burgenfis Delphinum, Caroli VIII. Gal-
 liæ Regis filium, baptizauit, in Capella Pleficata,
 propè Turonem urbem: cuius patris auxit. 9.
 Franciscus de Paula. 111. 7
 B. Ioannes Burnon, solus erat, in Eucharistiæ Sacra-
 mento Christum corporealiter conspiceret. 113. 1
 B. Ioannes Calaber fuit Iusticiarius Apostolicæ Legationis ad
 Praelo-Ioannem, à Bylinurum Monarcham. 16. 3

INDEX RERVM.

- B. Ioannes Capistranus, cur sic nuncupatus. [486.](#)
 §. 2.
 Gallus natione, miro modo ad Ordinem Minor. vocatur. *ibid.* 10
 Vicarius Generalis Familie Obferuantiz Ultra- montanz, deliquit. *ibid.*
 Itemque Inquisitor Generalis, & Nuntius ac Lega- tus Apoftolicus deputatus. § 11
 Epifcopales dignitates magna animi constantia reco- fauit. *ibid.*
 Italiam, Galliam, Germaniam, Poloniam, Hunga- riam, Bohemiam, Ruffiam, &c. fuis feruentiffimis concionibus perlostrauit. *ibid.*
 Multa milia, Genefium, Iudzorom, Hzreticorum, Schifmaticorum, & peccatorum coouerit. *ibid.*
 A Princepsbus, Regibus, & Imperatoribus: ab Epif- copis, Cardinalibus, & Summis Pontificibus mag- no in honore habitus. §. 23
 Fœlix eius obitus. [437. 13](#)
 Epitaphium ipfius tumulo appenfum. *ibid.*
 Miracula innumera edidit post mortem. §. 14. 15. 16.
 & feq.
 Beatus declaratur à Sede Apoftolica: & proprium officium in eius follemnitate decantanda componi- tur. [488. 19](#)
 Author eius vitam iam edidit in lucem. *ibid.* 10
 Ioannes Clemens Fundator Mantufenfis Xenodochij apud Infulas Salomonias. [182. 6](#)
 Ioannes Clopinel, vir feurilis, Hiftorioque perfectus, in infeftandis Religiofis Mendicantibus multum infudauit, cuius labor inutilis, omninoque repro- batus. [617. 113](#)
 Ad nomen B. Ioannis de Cruce, omnia in India fele inclinabant, vel caput debebant. [178. 1](#)
 B. Ioannes Dunfius, natione Hybernus, *Dellus Sabelius* iure acclamatus. [111. 2](#)
 Prus eum effret monte fupidos, & hebetis ingenij, à fancta Virgine Maria, fibi apparente, domum feientie cœlus impetrare, atque eo repletur. [111. 1](#)
 In die Natalis Chrifti, apparet illi pater Iefus, quem brachis extenfis amantiffimè excepit. §. 2
 Conceptionis Immaculatę Virginis Dęparę, vali- diffimus defenfor extitit. §. 1. 7. & 2
 B. Ioannes Etheus, fidem, timore perteritus, deho- ruit: fed poftea facti paritens, ob eandem fidem, folum fanguinem profudit constantiffimè. [141. 1](#)
 B. Ioannes Fernens, primus author orationis qua- draginta horarum. [2. 3](#)
 B. Ioannis Forefti mirabilis constantia, in martyrio perfeciendo. [198. 1](#)
 B. Ioannes à Francia, cur sic cognominatus. [189. 7](#)
 B. Ioannes Gallenfis, cur *Arbor uita*, dictus. [12. 2](#)
 Ioannes Gerfon fcripfit contra librum peffimum *Romanium de Refta*. [617. 112](#)
 B. Ioannes à Granata, Commiffarius Generalis fe- cundus nouę Hifpanię in India Occidentali. [180. 1](#)
 B. Ioannes Guadalupenfis Author Congregationis Fratrum Difcalceatorum, fei, de S. Euangelio, vel de Capano. [416. 4](#)
 Cur sic nuncupus illi Fratres. *ibid.*
 Fundator extitit pronuncie fancti Gabriliis. [417. 1](#)
 in Caland.
 B. Ioannes Mahufius, Martyr, defignatus primus Dauocortienfis Epifcopus. [460. 19](#)
 B. Ioannes Maubertus, primus Generalis Vicarius totius Familie Obferuantior. Cifmontanz. [165. 1](#)
 Ioannes Morellos, duos Hymnos in honorem fancti Dionyfij Areopagitę, pœmice Parisienfis Epif- copi cecinit. [465. & 466.](#)
 B. Ioannes Pacificus, cur sic deoominatus. [198. 8](#)
 BB. Ioannes de Palo, & Andzras Cordubenfis, Lar- ci Fratres centum milia Iodorum, fuis manibus, aqua Baptifmatis Chrifto regenerarunt. [196. 3](#)
 Ioannes XXII. Papa, fuis vite iure finem, omnia re- uocauit, quęcumque dixerat, aut fecerat aduersus Fratres Minores. [617. 151](#)
 B. Ioannis Parentis uocatio mira ad Ordinem. [1. 2](#)
 Primus Generalis Ordinis Minor. electus, poft obitum S. Francis. *ibid.*
 B. Ioannes Parentis uirtutes & miracula. [1. 4](#)
 Officio renuntiat Generalatus, ac pergit in Conficium Infulam: ubi p̄bit moritur. [1. 4](#)
 B. Ioannes Patmenfis, Generalis Ord. Minor. Lega- tus Apoftolicus, in Orientem proficifcitur. [109. 1](#)
 Cedit (poteft, & humiliter officio Generalatus. *ibid.*
 §. 4
 Ad Altare Miffam celebranti, inferat Angelos, in forma adolefcens. *ibid.* 4
 Crebris miraculis illuftratur. *ibid.*
 Ex Induftria ab æmulis accufatur apud Summum Pontif. [110. 2](#)
 Attandem omnem eorum conatum compescuit li- tera Ottoboni, Cardinalis, Innocentię IV. ne- pos. [603. 17](#)
 B. Ioannes à Perpiniano, cur *Indrum Martyr* dictus. [142. 4](#)
 Ioannes Pıncharius Apologiam edidit contra oblo- quentes mendicitatis, de perfectione Euangelica. [648. 125](#)
 B. Ioannes Baptifta Pifaufenfis, Chinas luce Euan- gelij colluftratur. [110. 6](#)
 Reformatorum Conuentualium Congregatorum in- titum dedit. [111. 8](#)
 Coltaricis, Quepiamis, & Cotis in India Occidentali prędicat B. Ioannes PYRATUS. [2. 1](#)
 B. Ioannes à Popula, uolgò *de la Puebla*, Author Recolletorum, primique Cuftos, Angelorum Cuftodiz ounc pronuncie inftitutus est. [461. 5. 2. & 1.](#)
 B. Ioannes Quies- Deber, tertius Vicarius Generalis totius Cifmontanz Familie Obferuantanz Eleclus. [111. 1](#)
 1. Raphael corrigitur. [442. 2](#)
 Ioannes Armeniz Rex, fit Frater Minor. [451. 4](#)
 Eius corpus in Aquitaniam tranflatum. *ibid.*
 B. Ioannes à *Rapella*, vnus ex 4. Magiftris, qui fuper Regulam Minor. Declarationem fecerunt. [44. 5](#)
 B. Ioanni *Rapellano*, cedenti, Lutetiz, Cathedra Magiftrali regendę, fuccellit S. Bonauentura. [44. 6](#)
 B. Ioannes à Rupe- fcliffa perpetram calumniatur ab æmulis. [111. 3](#)
 Incarceratur, grauifque patitur, fed poftea liber di- miffitur fanctęque moritur. [111. & 112. 5. 3.](#)
 4. & 6
 Falfo heretis eum infamauit Brounus & Harenta- lius. [112. 3](#)
 B. Ioannes à fancto Bernardo, à Barbaris Indis pro

INDEX RERVM.

- Christo, marty: efficitur apud Paraguayum. 614.
 9. 42.
 B. Ioannes à sancta Maria, primus Provincialis Mi-
 nister PP. Obferuantium prouincie S. Iacobi. 419.
in Calrad.
 Ioannes Serranus refectur. 149. 11
 B. Ioannes, cognomen Simplex, & quare. 171. 1
 B. Ioannes Tutorandus Ordini Penitentium multie-
 tum Lucetæ initium dedit. 111. 8
 Ioannes Tououda corrigitur. 143. 12
 Ioannes Wielef hereticus, in Religioſos Ordines
 Mendicantes inſurgens: condemnatus eſt in Con-
 cilio Generali Conſtantienſi. 617. 151
 B. Ioannes à Zumarraga, primus Mexicanus Epifco-
 pus, itemque primus Archiepiſcopus. 149. 2.
 & 4.
 Pulchra ipſius reſponſio Hiſpaſis in India degenti-
 bus. *ibid.* 3
 In Pontificatu, vult eſſe Religioſus, non Epifcopus.
ibid. 4
 B. Iordanus, primus Cuſtos Tartingiz. 110. 2
 S. Iosephus B. Virginia ſponſus, præcipuo veneratur
 honore apud Franciſcanos 109. 1
 B. Iosephus à Cadineta, ſanctè obdormiuit in Do-
 mina, canens illud Pfalmiſtæ: *Latus ſum in luo,*
qua diſta ſunt mihi, &c. 460. 12
 B. Iosephus Eugubinus, primus Guardianus ſuit Con-
 uentus ſancti Pauli extra Spoletum. 118. 4
 Iofias Simlerus hereticus refectur. 647. 194
 B. Iſabella, Virgo, ſoror S. Ludouici Reg. Franc.
 Fundatrix Monafterij Longi-Campi. 400. 11
 Lutææ Apoftolicæ Beatiſſicationis ipſius B. Iſabellæ.
401. & 402.
 Iudeæ, & Iuſticonſulti ſibi timere debent, ne io-
 fernum deſcendant. 2. 1
 S. Iuo, Tertianus, Britanncorum Armorcorum Pa-
 tronus acclamatus proteoſiſſimè belli. 491. 1
 R. P. Ioo Capucinus liberum edidit, cui titulus præſi-
 gitur, *Falices præſati ſucceſſus, ſeu, vna Religioſa*
Triumphus, &c. 617. 151

K

K Emotioſus hereticus conſtatatur. 114. 7

L

- L Aborare manibus, in Ordine Minorum, noo eſſe
 præceptum, ſed conſilium, offenditur, aduerſus
 Neotericos. 643. 196
 Laurentius Strozis, Virginis, Monialis, Ord. Præd-
 icandi in Tuſcia. O de Dicolos Teſtaſtrophos in B. I. I. I.
 uicam Regem Franc. 110.
 Eiuſdem Carmen Saphicum Acroſtichum à ſanctum
 Francicum. 419. 17
 Item, euſdem Carmen Saphicum, in laudem S. Dio-
 nyſij Areopagæ, primi Pariſienſis Epifcopi.
456. 1
 Fratres Laicos in Ordine Franciſcano, verè ac pro-
 priè Religioſos eſſe offenditur. 643. 199
 & raras Laicorum Franciſcanorum Illuſtriſſimus: tum
 ob Imperatores, Reges, Principes, ac Magnates,
 qui eum aſſumpſerunt: tum ob ingenium eorum
 numerum, qui vix ſanctitate, & miraculorum glo-
 ria, clariſſimi habiti ſunt. 649. 200

- Minoritz Fratres Laici, in conſuetione Iudorum, tum
 Orientalium, tum Occidentalium, mira egerunt.
11. 4
 B. Leo Luſitanus tantopere animatum ſuebat ſalu-
 tem, vt cuius pronuntiati Confeſſionis Sacramen-
 tum nuſquam denegauerit. 11. 1
 Iſta Francica, oon laborant, neque nent. 161. 2
 Monafterio Longi-Campi Regulam dedit Alexan-
 der IV. quam Urbanus IV. confirmauit. 401. 17
 Hanc Regulam complura alia Monafteria virò ſunt
 amplexata, intra & extra Galham. *ibid.*
 B. Lopetus à Salinis, Fundator Cuſtoiz, nunc pro-
 uincie Burgenſis, in Hiſpania. 71. 1
 B. Lucidi dictum: *Non habemus hic manſionem,*
ſed in celo. 140. 1
 B. Lucius, primus Tertiarj habitum à ſancto Fran-
 ciſco ſumpſit. 161. 4
 B. Ludouicus ab Aracilio peſtifera lue actatè præ ſub-
 minitrat. 11. 4
 B. Ludouici Bertrandi, Ord. Præd. dictum de B. Pe-
 tro-Nicolao, Façtore, Ord. Minor. 112. 1
 S. Ludouicus IX. Gallus Rex, conſtitis impetratur,
 mentis S. Virginia Mariz Deſparæ, & interceſſione
 B. Dominiſi, Prædicator. Ordinis Inſtitutionis,
 necnon B. Theobaldi, Vallis-Cernay Ord. Ci-
 ſtertienſis. Abbatis. 166. 3
 Quo die, menſe, & anno, tum Chriſti, tum ſuz etatis
 in Regem inuñtus. 166. 1. & 4
 Eques factus de manu Matthei à Mon-moreno in
 Franciæ Conneſtabli: Equæſtris Ordinis de *Stella*,
 Torquem auream ſumpſit. *ibid.*
 Pater matris, Regiuz Blanchæ tutelæ commiſſus, il-
 lius monita ſalutis ſic ad amuſſum amplexatus eſt,
 vt toto vitæ ſuz curſiculo, lethaliſ peccati lue ſe
 inquinatum vnquam ſenſerit. 167. 1. & 6
 S. Ludouicus FF. Minoribus & Prædicatoribus, li-
 teris, & opibus moribus imbuedus traditur. 7
 Adoleſcens factus, Margaritam, Raymundi Protin-
 cixæ Comitum pumogentiam filiam, & hæredem, ac-
 cepit in vxorem. 8
 Caſuſſimus fuit, nec lectum nuptialem aſcendit, niſi
 poſtquam tribus diebus ac noctibus orationi in-
 ſtanter vacaret. 9
 S. Ludouicus partes Summorum Pontificum, & ſan-
 ctæ Sedis Apoftolicæ ſemper tutatus eſt aduerſus
 quocumque rebelles, & inimicos. 171. 16 & 18
 Caput Duxque ſacræ expeditionis declaratur in Con-
 cilio Generali Lugdunenſi. 172. 15
 S. Ludouicus Rex, captus à Barbaris, ſacram Eucha-
 riſtiam in pignus dedit, pro ſua redemptione: quam
 paulò poſt, ſoluta pecuniâ copia, recepit, ac ſe-
 cum detulit. 171. 12. & 11
 Nauis, quæ periclitabatur ſubmergi, ſaluatur meritis
 ſancti Regis orantis in ea coram Auguſtiſſimo Eu-
 chariſtæ Sacramento. 172. 34
 In hereticos ſeuertus animadoſeſebat, in quoliteores
 eorum per Galliam conſtituens, quibus omne præ-
 behar auxilium & ſancionem. 173. 19
 Pius, ſororique eius obitus. 182. 42
 Cor eius & inteſtina, dono data Carolo, ſaluatur
 Siciliæ Regi, ipſius fratri, qui apud Abbariam
 Montis Regalis, propè Panormum in Sicilia reue-
 renter præcepto recondit. 182. 42
 Corpus verò extinde in Galliam allatum, & Regia
 pompa, apud San-Dionyſium Monafterium aſ-
 ſeruatum. 41
 Vuerbij, Cardinales diſſidentes ſuper electione ſuz
 Summi Pontificis, præſentia corporis S. Regis,
 protinus

INDEX RERVM.

protinus conciliantur. 175. 41
 Marculus in vita, ac post mortem clarus celebratissimus. *ibid.* 41. 8. 44
 Cur in tangendis strumis; infectis, signum crucis adhibuit, pro curatione eorum. 45
 S. Ludouicum Gallie Regem fuisse ex Tertio Ordine S. Francisci, Fatentur complures auctores. 46. 48
 Canonizatus S. Ludouicus Rex à Bonifacio VIII. Papa. 123. 47
 Eius sacrum corpus elenatur à terra, atque transferatur. In calus Translationis festo, Indulgentie conceduntur fidelibus Ecclesiam (ubi iacet) visitantibus. 123. 47
 Festum eius indicitur seruandum in toto Regno Gallie, ex precepto Ecclesiastico. 123. 47
 Ludouicus XII. Rex Gallie, petitis ergo, dat Thecama pretiosissimam argenteam, inausatam, gemmis adornatam, ad reponendum in ea corpus S. Bernardi Senensis. 123. 10
 Idem Rex metitis sancti Bernardini Senensis, à morbo caduco curatus est. *ibid.*
 Idem Rex Gallie, B. Alize Burgottz tumulum extruxit & ornauit. 168. 5
 Iussu Ludouici XII. Reg. Gall. decantari coram tempore Missæ ad Elevationem Eucharistiæ. *O salutaris hostia*, &c. pro pace publica. 171. 14
 B. Ludouicus Reginus, primus Vicarius Prouincialis Capucinorum, in Calabria. 18. 4. Aprilis
 S. Ludouici, Tolosani Episcopi, Translato totentus. 111. 2
 B. Lupsus, Agnus, Episcopus Martochiot. cui sic dicitur. 170. 6

M

M A ficiis refutatur. 176. 6
 Manfredus Vercellensis, cum suis artibus aliis demerisset: & ipse tandem deceptus, moritur. 18. 5. 1
 B. Manuetus, apud S. Ludouicum Regem Francie magna in ueneratione habitus. 124. 2
 B. Marcus à Comona, Ordinem deserere pergens, Diuina comminatione tactus, uirò reuertitur. 61. 1
 D. Marcus Vlyssiponenfis, ex secundo Munistro Prouincali, Prouincia S. Antonij Portugallicæ, sic Episcopus Portuenfis, in Lusitania. 416. 3
 Idem cognitur. 181. 4. 161. 1. 264. 1. 514. 1. 516. 1
 B. Margarita Domini, Virgo, prima Abbatisa Monasterij S. Agnetis apud Fulginum. 246. in *Calenda*.
 B. Margarita Domini, & Margarita Sulmonensis, sunt omnino diuersæ. 148. 8
 B. Maria à Christo, Virgo, prima Abbatisa Monasterij Fonsalite in Hispania. 149. 4
 B. Maria à Corbya, Virgo, prima Abbatisa Monasterij Suttigend. in Burgundia. 178. & 179. 4
 B. Maria Fernandez Coronel, Vidua, Fondatrix Monasterij Guadalaguarenf. 172. 4
 1) Eam singulari uenustate polleret, & à Rege Castellæ, Petro Crudeh, impudicè adenterque concupisceret, ac insequeret: uia potius elegit emori in uinea sibi spontaneè parata, quam corruptionis uictima iustitæ. 171. 5
 Mirabilis cunctis in huiusmodi subteritatis occultatione. *ibid.*
 B. Maria Longa, prima Capucinarum Abbatisa,

Napoli. 174. 7
 S. Maria Magdalena in Galiam trajectis, illic sancto sine queuit. 133. 1
 Festum eius à Franciscanis puzcipuo deuotione ex-cultum. *ibidem*
 Ipsi Elogium Vibanus VIII. Papa, preclaro carmine cecinit. 132. 100. & 101
 B. Maria Ruiz, Virgo, Fundatrix Monasterij S. Mariæ Magdalenz Alcatraz. 111. 9
 B. Maria Suarez à Toledo, Vidua, cognomento *Semper*, Fundatrix & Abbatisa Monasterij sanctæ Elisabeth Toleti. 171. in *Calenda*.
 Marietta corrigitur. 141. 1. 143. 1
 S. Martha, Virgo, petulian cului in Ordine Minor. colitur. 114. 3
 S. Matialis Gallie Aquitanicæ Apostolus, à S. Clemente Papa in Galliam ablegatus, uia cum sancto Dionysio Arcopaga. 117. 3
 Veneratur festo particulari in tota familia Cismontana Obsequantia Franciscana. *ibid.*
 B. Martinus Fulginensis pulchra sententia. 124. 5
 B. Martinus à Iesu, multa Indorum milia apud Melchiosatem Indæ Occidentalis Regnam, duxit ad Christum. 419. & 440
 B. Martinus à Valencia, Indiarum Apostolus. 121. 7
 Primus Legatus Apostolicus, in Indiam missus. *ibid.*
 Antistes Martini Lutheri, & B. Martini à Valencia. 162. 14
 B. Martinus à sancta Maria, Prouincie Arcahizæ Fundator inclutus. 191. 1. & 6
 B. Martinus Solanus Peruanus imperij. Apostolicus. 114. 10
 Cur præfatus opus uocatur, *Martyrologium Franciscanum*. 610. 102
 Martyrologium istud Franciscanum proponitur, ut opus pium priuatum, pro deuotione, & tempore uisicuiusque, legendum, non in choro, pro more Ecclesiastico, decantandum. 612. 115
 Deus Sanctorum quosque *marxym* apud Martochinum, uisicatur mortem. 101. 4
 Quot, ues martyres in Ordine Minor. 641. 171
 B. Matheus, apud Bituncas, requefuit, non uero apud Salnam. 76. 4
 B. Matheus Agrigentinus Episcopus, Prouincie PP. Obseruantinorum, in Sicilia exordium dedit. 464. 1
 B. Mattheus Bascius, Congregationis Capucinorum Inhibitor, ac Fundator. 116. 1
 Idem sus ad Deum precibus, uictoriam, cæsijs à Carli, Carolo V. impetrat, aliterus rebelles hereticos in Germania. 132. 8
 Mathei Parisij entor de calumnia satundus. 29. 4
 Mattheus Plus, an. 1611. aduersus Religiosos, maxime, contra R. P. Iacolum Parisiensem Capu-num, librum composuit, eo titulo. *Triumphus uictoriam super uictis*: qui eodem tempore, Arresto Senatiscoufulti Regij condemnatus est, & à proprij Apprehensibus raptoibus publico uictu-menco. 641. 168
 Idem, cum sequacibus, denidet, improbat, ac singu-lari audacia reicit, illam uisionem, quam Inno-centius III. Papa, habuit in somnis de sancto Francisco, & B. Dominico, sustentantibus ad em Lateranensem circubantem, quæ tamen uetitas ab omnibus comprobatur. 619. & 640. 164. 161
 B. Melchior ab Herba, lenatis manibus in caelum, dicens, *Et erat sum in bit qua dilla sunt mris*, &c. emisit spiritum. 113. 1

INDEX RERVM.

Falsum est, mendaciam profiteri, & de elemosinis vivere, pauperibus voluntariis haud conuenire: nisi cum ex labore manuali, vitæ necessaria sibi omnino comparauerint. **648. 197**

B. Menna à sancto Martino, prima Monasterij Montis Abbatis. **314. 5**

B. Michael Angelus, Prouincia S. Gabrielis Dulceatorum Fundator precipuus. **111. in Calend.**

B. Michael Daniel, primus Custos, Custodæ S. Antonij Delphinatus Recollector. in Gallia, nunc Prouincia S. Francisci. **411. 4**

Cui sui instituti alumnos, voluerit sanctus Franciscus Miopores nuncupari. **416. 4**

Ipsos nec volebat ad Prælatas & Dignitates Ecclesiasticas assumi. **ibid.**

Eisdem vetuit Alexander IV. ad huiusmodi honoris Gradus promoveri, nisi accedente Superiorum permisso. **ibid.**

Mirus Fratrum Minorum labor & fructus in conuersione Indorum Insubelium (etiam si que cultus diuini Ecclesiastici essent.) summa cum diligentia exlerent. **171. 4**

Prima, secunda, tertia, & quarta, missio ad Indiam Occidentalem: cui semper interfuit Minoritas. **195. & 196**

Missionis quartæ Dux fuit, & Antesignanus B. Martinus de Valencia, cum aliis. **126. 11**

Mohinarius hæreticos refutator. **247. 4**

Monachi nomen Gircemcelliones hæretici, tempore sancti Augustini abhorrebant. **611. 73**

Religiosi, Monachi appellati in Concilio a. Niceno, & à S. Basilio. **ibid.**

Religiosi, Monachi-ve nomen Franciscanis conatur impudè denegare quidam Noster. **ibid.**

S. Franciscus curam assumpsit Monialium S. Claræ Monasterij S. Damiani apud Assisium. **101. 2. & 10**

Eius exemplo, ceteri Fratres, aliorum huiusmodi Monasteriorum necessitati succurrerunt. **ibid. 5. 11.**

Quot Monasteria Monialium, & Sorores, in vniuerso orbe. **646. 187**

Moneta, iussu sancti Regis Ludouici, cocta, cum vinculis, manicis & compediibus, in sua captione, à Barbaris, pro Christo permissa, multum valet, aduersus febrem, alioque morbos non paucos. **181 15. & 16**

Duo sunt mortificationis genera, vnum spirituale, aliud corporale, quæ inter se differunt tanquam magis & minus: primum pretiosius, atque sublimius est, si diuini spectetur: nam continentium, omnimoda perfectio est: quam amplectitur Seraphicus Ordo. **614. 96. 97. 98**

Myrcus contrigitur. **194. 1**

Eius Epitaphium carmine exaratum. **ibid. 7**

Nigtonus reprehenditur. **453. 2. & 110. 107**

Nolæ adamus redarguitur. **614. 49**

O

Obedientia excellentia Franciscanæ. **612. 5. 7. 8**

Votum Obedientie particulare Franciscanis promittunt Summo Pontifici, Sedis Apostolicæ, & Ecclesiæ Romanæ: abique vlla restrictione, seu limitatione, sed in tota sua latitudine. **5. 78. & 80.**

Item **611. 221**

Superioribus suis etiam Generale promittunt Obedientiam, abique vlla restrictione, dummodo non sit contra Deum, animam, & Regulam professam. **921. 78**

Obseruantes, quot prouincias, Conuents, & Præterea habent in toto Orbe. **646. 187**

Hæretici perperam voluit Ochinum Auctorem fuisse vel Fundatorem Congregationis Capucinorum. **8. 4**

Ochini lapsus cur à Deo permissus reuelatur B. Ioanni Zuaza. **7. 1**

Qualis esset Ochinus, antequam in hæresim decidisset. **8. 1**

Propter quid Ochinus in Apostasiam impexit. **ibid.**

Ochinus uxorem ducit, filius procreat, hæretes ex professo suscipit, ardensque completitur. **ibid.**

Ochini mors pessima. **ibid.**

Ode Pindarica Vrbani VIII. Pap. in laudem S. Ludouici Reg. Francor. **171. 176. et seq.**

Eadem Græco Carmine decantata à D. Morello, Græcarum litterarum Regio professore Lutecia. **ibidem.**

B. Odericus de Poetu Naano, A siam, & Indiam, Euangelicæ predicationis gratia peruisit. **19. 9**

Officium de *Cruce, seu, de Passione Christi* à sancto Bonaventura compositum. **188. 9**

B. Olierthum Maillardum, Ferdinandum Aragoneum Regem, magnari pecunie deuictum, vt eo interueniente apud Carolum VIII. Gallorum Regem Christus ouissimum, Comitatus Ruscimonensis sibi redderetur, perperam diuulgant nonnulli auctores. **197. 2**

Laborant impensè pro extinctione Pragmaticæ Sanctionis in Gallia: vti constat ex litteris Apostolicis. **182. 3. & 4**

Epitaphium eius carmine decantatum. **198. 1**

Nosus Equestris Ordo de *Casa Genisi* à sancto Ludouico Reg. Gall. institutus. **168. 10**

Ordinum Religiosorum diuersitas haud procedit, ex aliquo, quod Religioni sit essentialis, vt functia vota, omnibus communia, sed ex particulari fine, seu ex particularibus medijs, quibus vnaqueque vitatur, ad vota sua melius seruanda. **623. 76**

Caroli V. Regis Franc. opera Cælestinorum Ordo ex Italia in Galliam aduocatur. **11. 6**

Tres Ordines instituti à sancto Francisco. **61. 18**

Ordo Minorum, Mylicum cælum. **61. 18**

Franciscani Ordinis laudes concinunt Summi Pontifici, Nicolaus III. & Clemens V. & alij. **618. 74. & 75**

Sacer Ordo Franciscanus complexores habuit constitutiones, & aduersa, tum in primordio suæ institutionis, tum in progressu suæ ætatis. **646. 187**

Ordo Monialium Clarissimum institutus. **611. 311**

Tertius Ordo à Penitentia ductus. **ibid.**

Hic Ordo fuit, à S. Francisco institutus, in fauorem secularium, qui matrimonio nuptiæ, vitam de quæ in mundo. **161. 4**

Musabilla

INDEX RERV.M.

Mirabilis progressus Ordinis Franciscani, dum S. Franciscus (ad Christi exemplum) cum 12. sociis ex eadem natione sibi coadunatis, totus fere orbis, more Apostolico, peragracionem ac conuersionem incepit. 634. §. 124. & 125. Item, 635. §. 126.

Complures à quouis statu, ætate, gradu, sexu, & Regione, Ordinem Franciscanum professi sunt. 641. 170

Ordinis Franciscani fecunditas, quot enim Reformationes, seu Congregationes protulit: tot illustres palmetes in Ecclesiâ Catholica fructificauit. 644. 179. & seq.

Huius tæcæ multiplicationis ac fecunditatis tres assignantur rationes: ex parte Regulari Franciscanæ, & tres causæ, ex parte S. Francisci. *ibid.* 180

Ordo, seu Religio S. Pachomyi permansit usque ad finem mundi. 656. 132

Item Ordo sancti Benedicti. 657. 132

& Ordo Franciscanus etiam. *ibid.*

Ordo Minorum stabit in fine mundi contra Antichristum strenuè decertans: tum pro defensione fidei Christianæ, tum pro conseruatione Religionis Catholice. 657. 133

P

Pacificus Rex *Perfum* appellatus. 283. 2

Ablegatus à sancto Fraucisco in Galliam, primus extitit prouincie Francie Muister Ptouincialis. *ibid.* 10

Pacificus corrigitur. 374. 42

Paradus corrigitur. 336. 10

Franciscus in uersas Regiones de Paraguay, & Guayr, & utraque partes, seu Ripas Fluminum de la Plata, Pizer, Bney, &c. usque ad Brasiliam, & Peruanom Regnum, primi luce Euangelij illustrant, illicque regentem Genitulum multitudine Christi agtegarunt, primumque Sacramenta Ecclesiastica administrant. 614. 48. & 610. 75

Paulo post primum Episcopum ea noua Christianitas suscepit ex Ordine Franciscano. 620. *sup.*

Custodia autem præfata de Paraguay, miram in modum excrescens, erigitur in prouinciam, an. 1612. Romæ in Capitulo Generali. 614. 48

Tanta pomicus florebatur, Consensus Parisiensis sanctitas, ut uno die, Fratres viginti quinque mortui, euolarint in celum. 403. 1

Pasquierus corrigitur. 288. 5

S. Patricius Hyberniæ Apostolus particulari ueneratione colitur in Ordine Minor. 106. 5

R. P. Lucas Wadinghus, ab Urbano VIII. Papa obtinet, ut in noua Breuarij Romani recognitione, nomen ac festam S. Patricij Episcopi, addeceret. 106. 5

B. Paulus à Palatiolo, Reformationis in Sicilia initium dedit. 482. 3

B. Paulus de Trinci, Laicus, Regularis Obsecrans Promotor præcipuus. 430. 13. 29. & seq.

S. Franciscus merito, Patriarcha pauperum dictus, eoque præclaro elogio, ab Ecclesiâ Catholica excoritur. 456. 7

Paupertas Franciscana Altissima, aliisque excellentior. 623. 94

Minimè autem ad perfectior simpliciter dicitur Ordo, quo prosperitatem statum sequitur: sed quia hæc summa paupertate, tanquam medio aptiori, &

magis proportionato ad hanc suam uicem. 33

S. Frauciscus paupertatis maximissimas, hanc seu Ordinis primatum fundamentum posuit. 456. 5

S. Dominicus paupertatis Franciscanæ excellentissimè demeruit, eiusque amore illectus, eum in suum Ordinem induit. 456. 6

Incausum laborant, qui Franciscanæ detractione paupertati: præfata illa distinctione inter extropriationem & paupertatem: eum utrumque profiteantur Minores in sua Regula. 457. 8

Diuersi sunt gradus Euangelicæ paupertatis. *ibid.*

Omibus aliis perfectior paupertas Franciscana. *ibidem.*

Concilium Tridentinum aliis Religiosis quarumdam rerum concedens proprietatem: solis Franciscanis paupertatem reliquit uoluntariam. *ibid.*

B. Petronilla de Troya, Virgo, prima Moncelli Abbatissa. 439. 10

B. Petrus de Alcantara, spiritum Deo reddidit de canato prius illo uesticulo, *Latius sumo 131. quæ dicta sunt mihi, &c.* 478. 5

B. Petrus ab Alpharo, Obnarum Apostolus. 129. April. 2.

Idem B. Petrus, primus Custos extrin Custodie S. Gregorij Chinorum. *ibid.* 7

Petrus Artagoitz Rescutor hæreticorum Albigenum. 27. 3

Bellum ipsorum getens in Galia, occiditur in prælio. *ibid.*

B. Petrus Bonferrus, Gallus natione, Pegusianus Talapoidibus, aliisque Bathus & effectatis genibus, Indiæ Orientalis, Euangelium strenuè prædicauit. 577. 6

B. Petrus Cataozi, cessat ab operatione miraculorum post mortem, iussu S. Francisci. 95. 3. & 4

B. Petrus Gallus, Angelum Costodum frequenter uidet, eoque sæpe alloquitur. 22. 4

B. Petrus Gaudensis, Laicus, Sacerdotio seminatissimè haud passus est, quamuis id instantè iuraretur, à Generali totius Ordinis, à Nuntio Apostolico, imò & à Summo Pontifice. 267. 3

B. Petrus à Garroblis, Montanis Scutulensibus Indiæ Occidentalis. populus primus fidem prædicat. 296. 4

P. Mathæus corrigitur. 372. 33. 373. 34

Sacra Hostia apparet uniuersis in elegantem puerum, inter manus B. Petri Mechlinsensis celebrantis. 511. 2

B. Petrus Mechlinsensis, mortuus, iubetur à R. P. Guardiano Conueni à miraculis cessare, præteritque ei per. *ibidem.*

B. Petrus à Monticulo, excitarus à sancto Michaeli Archangelo, ut qualescumque sanorem uellet, petret, eamque impetraret. 66. 3

B. Petrus Neapolitanus, dictus *Nafew*, seu *Nafosior*, 320. 2

Petrus Paulus Vergerus, hæreticos Episcopos, ora solutus impij, contra librum pissimum, cui nomen: *Fisicali S. Francisci.* 647. 194

Petrus Salazar corrigitur. 607. 19

B. Petrus à Sancto Oro, primus Custos, Custodie, nunc prouincie immaculatæ Conceptionis Virg. in Hispania. 116. 1

B. Petrus à Trawanda, prædiaz aduertens, Caroli VIII. Reg. Francan Italiam. 23. 3

B. Petrus Villacretus, Regularis Observantiz, prius omium fundamenta iecit in Hispania. 577. 9

INDEX RERVM.

Philippus *Cassellanus*, Africanus Princeps, impia-
 faratur Theam pretiosissimam S. Bernardini Se-
 nens. olim à Ludouico XI. Galliarum Rege dono
 datam. 182. 10

B. Philippus Anienensis, dùm propter Christum
 torqueretur ad martirium, à prædicatione fidei haud
 defuit, etiam si lingua abscissa illi fuisse. 91. 1

B. Philippus Aqueus, vide: Christum sub apparen-
 tem, vel recens cruci affixum, sanguinemque
 copiosè de manibus, pedibus & latere emanantem.
 191. 5

Mirabilis patiendi modus, sibi à Christo, ob memo-
 riam suæ passionis illatus. *ibid.*

B. Philippus à Castella, cur *Philippinus* dicitur. 170.
 §. 9.

Translatio corporis B. Philippi à Castella, à Colum-
 bario ad Montem Ilcinum. 170. 10

B. Philippus Longus, instituitur à Sede Apostolica
 Visitator Monialium Clarissarum, sed non pro-
 bante S. Francisco. 101. 12

Molestus semper fuit Minoritis hæc Monialium cura:
 vide 102. 1. 12. 11. 12. 13. & 14.

Philippus de Malteus, Regis Cypri Cancellarius,
 in Præsentationis Virginis Maræ honorem, Me-
 temæ Cœnobium Cœlestium construxit. 314. 1

Philippus Melancthon hæreticus, reijctur. 418. 11

Pacquetus eorrigitur. 251. 1. 187. 3

Pineda eorrigitur. 459. 21

Pingonius eorrigitur. 116. 10

Pisanus eorrigitur. 271. 7

Pitheus reijctur. 414. 2

Platina eorrigitur. 311. 4

Planus eorrigitur. 271. 7

Plethæus Mornæus hæreticus reiectus. 506. 1

Ecclesia Portuicula, seu sanctæ Mariæ Angelorum,
 ubi sita. 135. 3
ibid. 3

Cur sic nuncupata. *ibid.* 3

Eius pericogitauit. 4

In ea S. Franciscus, obcinuit à Christo interuenien-
 te Beatif. Virgine Deipara, Indulgentiam plena-
 riam, pro omnibus fidelibus ipsam pio 2. die Au-
 gusti visitantibus §. 4. 1. & 6. fol. 34. 4

Pragmaticam Sanctionem edidit: pro bono Ecclesia-
 stici iuris regniatæ S. Ludouici Rex Franc.
 174. 12

Præsentatio B. Virginis Deiparæ, singulari pietate ce-
 lebrata in Gallia, ex deuotione Caroli V. cogno-
 miento *Sapientis*, Francorum Regis. 314. 1

Festiuitas hæc cum summa eum ueneratione semper fuit ab
 Ordine Minorum obseruata. *ibid.*

Idem Festum Patres Cœlestium in Conuentu Gene-
 rali Parisiensi, an. 1567. per cuncta sui Ordinis
 Cœnobia Gallicana celebrandum iancturunt.
ibidem.

Multa fuisse Præuilegia S. Francisci cœlestis elargita:
 quæ nonnulli Nosterici impune ac perperam eo-
 namur subdola euasione denegare, quibus latè
 respondetur. 437. §. 10. & 11. Item 956.
 21. *Crispient.*

Ab exordio Franciscani Ordinis summi Pontifex,
 & Concilia Generalia complura illi Præuilegia be-
 nignè concesserunt, confirmauerunt, & approbauerunt.
 647. 191

Ob Præuilegia eiusdem Ordinis, maiora diuturniora-
 que Fratres Minores experti sunt impedimenta:
 quæ tandem à Summis Pontificibus fuisse postea
 sublatâ. §. 129. 129

Vetus est & in Ecclesia Catholica antiquum, Mona-

chos ac Religiosos, multis fauoribus, gratiis, pri-
 uilegiis, & indultis à Summis Pontificibus semper
 fuisse exornatos. 647. 191. & 192

Sancti uirtu, haud semper diuinitus prophætauerunt, sed
 nonnunquam more humano futura prædixerunt.
 15. 7.

Ridicula Propositio, opere completa. 66. 1

Præuincia Immaculatæ Conceptionis Virginis Recol-
 lectorum in Gallia, quando erecta. 116. 16

Præuincia sancti Dionysij in Francia PP. Recollec-
 torum, prima omnium instituitur in Gallia, an. 1621.
 cuius sigillum imagine ipsius S. Præuilegiis adorna-
 tur. 466. & 467. 4

Custodia Floridæ erigitur in Præuinciam, sub titulo
 S. Helenæ, in Capitulo Generali Romæ 1611.
 618. 61

Quantum insidauerint Franciscani in diffaminatione
 Euangelij per Floridam. *ibid.*

Præuincia sancti Francisci Recollectorum in Gallia,
 quando erecta. 431. 4

Placerit Beatissime Virginis Maræ Deiparæ à
 sancto Bonauentura compositum, multis asserunt.
 129. 10. 11

Ante simodè nunc reperitur impressum, de quo va-
 riat asseruntur exemplata apud PP. Recollec-
 tos Parisiæ. 289. 15. 11. & 14.

Puerorum ac rudium in Christianismo instituto uen-
 uentatis à primis propè elementis erudito grauita-
 cum probitate conuulgenda, & c. Minia etiam sunt
 Franciscanis competenta. 631. 259

R

B. Adulpho, Missam celebranti, Angeli præsidè
 ministrant. 11. 1

S. Kaphaal Archangelus pia ueneratione colitur ab
 Ecclesia Catholica. 112. 1

Idem eulcus fuit et à præcis temporibus exhibi-
 tus, tum in Gallia, tum in Ordine Francica-
 no. *ibid.*

Rapinæus eorrigitur. 272. 4

Raymundus Comes Tolosanus, præfati Patris ablo-
 lutionem instantè postulat à Sede Apostolica. *ibid.*

Raymundus Comes Tolosanus moritur eo communi-
 catus. 205. 4

Piè obijt huiusmodi Raymundus Comes. *ibid.*

Nec ipse, vel Pater eius neci B. B. Stephani, & Ray-
 mundi martyrum operam dedit. *ibid.*

B. Raymundum Lullum imago Crucifixi alloquitur.
 117. 1

Lutetia primùm studet humanioribus litteris. §. 2.
ibidem.

Eius instauria, Maioricæ Collegium instituitur Mi-
 noritis, à Iacobo II. Rege pro docenda lingua
 Arabica. *ibid.*

Tralycens in Africam, illic martyri efficitur. §. 3. *ibid.*

Eius sacri corpus Maioricam postea delatum, sum-
 mo honore colitur, sitque de eo officium diuina-
 rum. *ibidem.*

Eius nomen, Academica Maioricana, *Raymondina*,
 seu *Lullina* nuncupata. §. 1. *ibid.*

Diuersa eius encomia & elogia. *ibid.*

Etruscis, & perditæ memoriæ arguit à nonnullis, sed
 perperam, nec impune: remanet quippe illorum
 fustas via satonum. §. 6. 7. & 8

Fuisse tertij Ordinis Franciscani alammum constat, ex
 multis.

INDEX RERVM.

Recolleſti & diſcalceati rurfus emergentes, provin-
cias ſuas condunt & inſtitunt. [651. 110.](#) &
[651. 113.](#)

Duodecim Reſtorationes, velut [18.](#) ſæculi, in
Ordine Franciſcano extorſerunt. [650. 108](#)

S. Rhenigius, Rhenenſis Archiepiſcopus, Galliz
Apoſtolus, in Ordine Franciſcano, ſingulari pie-
tate excaſus. [450. 1](#)

Duo Hymni de eodem S. Rhenigio, Authore Iohn-
ne Morello. [451](#)

Religioſa extra Monafterium, piſcis ſine aqua,
[62. 3.](#)

Ordo Religioſus, cœpit ab Apoſtoliſ: qui uſdem vo-
tus ſeſeſtringentes, cœteris viam perfectionis de-
monſtrant. [618. 117](#)

Neque verò Deus per voces & ſcripta ſolum Catho-
licoſ, atque Orthodoſorum Patrum, ſed etiam
per ſe, ſanctitati atque preſtantiz Ordinem Reli-
gioſorum teſtimonium tulit. [ibid. 118](#)

Vita Religioſa eſt expreſſa Chriſti imitatio. [619.](#)
[§. 161](#)

In Breſtario Romano, den prius martyribus ſit ſolum-
modo de ſanctis Religioſis (quinque aut ſex excep-
tis) Officium Eccleſiaſticum ſerè per totum anni
circulum. [643. 170](#)

Religioſi & Ordines moderni temporis miniſe dif-
ferunt in eſſentialibus, ab Antiquis. [619. 163](#)

Noviſſimo hoc noſtro ſæculo quidam Noceſci con-
nati ſunt Bellum aduerſus ſtatum Religioſum ted-
integrare, ſed in vanam artem ſtruxerunt, vnus
parualus, veloz zlier Dauid, viſico iſtu, eos de-
texit, proſtravit, victoriamque reportavit: nempe
R. P. Iuo Capucinos. [617. 151](#)

Cauſa Religioſorum ſic ſtat cum Eccleſiæ Catholicæ
cauſa: vt nemo vnquam Eccleſiæ hoſtis fuerit,
qui non Bellum eodem tempore Monachis om-
nibus indiderit. [ibid.](#)

Cur S. Francisus Ordinem Minoriticum ſic Summo
Pontifici addiderit, pedibulque ſancti Romanæ
Eccleſiæ ſubceſſit. [618. 119](#)

Perfectio vniuſcuſque Religionis primario ſpecta-
tur ex ſine, ſecondario ex medijs, & 1) Ordines ab-
ſolutè ſunt perfectiores, qui ordinantur ad ſinem
intrinsicum, ſeu functionem perfectiorem. [611.](#)
[§. 26.](#)

Inter eos Ordines, qui eundem ſinem habent, is eſt
preſtantior cenſendus, qui plunbus perfectioni-
bus, & aptioribus medijs atque exercitijs vacat, ſeu
iſta, ad illum ſinem, & ad vota ſua preſtanda vitior.
[ibid. §. 27.](#)

Talis eſt Ordo Seraphicus, ſeu Religio Minorita-
na, quod late probatur. [§. 77. & ſeq.](#)

Perfectio inſuper Seraphici Ordinis deſerui potèſt
ex ipſius inſtitutione & approbatione, non vltimo
illa communi, qua quilibet Religio approbatur
zB Eccleſiæ, ſed ſingulari diuino, ac prioris cœ-
leſti inſtitutu. [614. 29. 100. 101](#)

Eadem comprobant innumera Summorum Pontifi-
cum Diplomata, aduerſus Alphouſum Rodericum,
contrarium ſcribentem. [613. 102](#)

Approbatio prioris ſuz Regulæ Minoriticæ. [455. 1](#)

Collegiſ accepit ſecundam Regulam, in monte
Romæ, præmiſſa oratione & ieiunio. [ibid.](#)
[§. 2.](#)

Regula Franciſcana, vt meritoria, perfectiſſa, & ſan-
cta, approbata à Summis Pontificibus, & Con-
cilij Generalibus, tum à cæteris Prelatis Eccleſia-
ſticis, à Regibus, Principibus, & vniuerſo populo

Chriſtiano. [641. 169](#)

Perfectio Regulæ Franciſcane proliſ mirabilis ac
diuina. [455. 2. & 3](#)

Regula Minoritica tota Euangelica eſt: aut Elogia.
[644. 178](#)

Perfectio ſtatui Minoritici dignoſci etiam potèſt: ex
ieiunij frequentijs, oratione aſſidua, aſperitate
veſtium, podum nuditate, &c. [612. 96](#)

Potior tamen miniſe dicenda eſt Religio, ex hoc
quod habet archæos Obſeruantias: ſed quix hu
Seraphicus Ordo vtratur, tanquam medijs con-
gruentibus, & magis neceſſarijs ad ſinem propoſi-
tum. [ibid.](#)

Notitia ſummatim explicata totius Religionis Ser-
aphicæ. [611. 113](#)

Ex omni gradu Eccleſiaſtico, & ex omni qualitate
officiorum, ac perſonarum, in Ordine Franciſcano,
Beatiſſi ſancti vicem ſerunt. [643. 174](#)

Martinus Nauarrus, notabile dictum de perfectione Re-
gulæ Minoritanæ. [643. 175](#)

P) V. Pontificis Maximi memorabilis ſententia in
laudem Regularis Obſeruantiz Franciſcane.
[643. 175](#)

S. Vincentij Ferrerij, vera ſententia, de ſanctitate
profeſſionis Franciſcane. [641. 174](#)

Prima Regula S. Clare proficitur à Sanctimoniali-
bus Fulginateſ & Romanis, opera D. Ceciliz à
Coppoli. [4. 4](#)

Richardus Armachanus, linguam & calamus ad-
uerſus itatum Religioſorum Mendicantium tra-
cuit: ſed non impune, nam paulo poſt è vnijs ſub-
lato, inuſtas criminationes ſepeliuit. [616. 150](#)

Inter hereticos à probatis auctoribus recentius.
[ibid. §. 155](#)

B. Ruentus à Marie, à grauiffima tentatione liberatur
per D. Franciſcum. [11. 2](#)

Robertus Cornaliſ corripitur. [116. 2. & 2](#)

B. Robertus Preſtoſtus, natione Neutrius, Reſor-
mationis in Aquitania propagator præcipuus. [497.](#)
[§. 4. 1. & 6](#)

Robertus Rex Neapolis, Siciliz, Hieruſalem, &c.
Tertij Ordinis alumnus, cum habitu Franciſcano
ſepelitur. [111. 6](#)

S. Rochus, Tertij Ordinis fuit alumnus. [149. 1](#)

Reliquiz eius Arelate in Gallia, non autem Venetijs
aſſeruantur: idque probatur authenticè ac copio-
ſiſſimè. [149. 4. & ſeq.](#)

S. Rochi Reliquiz nonnullæ ex Gallia Romam,
Duacum, Granatam, Tauſinom, &c. dono delatz.
[149. & 150.](#)

Sodalitas & confraternitates in eius honorem vbique
erectæ. [150. 14](#)

Virtus eius maximè eluces aduerſus Epydemic mor-
bum. [ibid.](#)

S. Rochi familia, à Gure cognominata, peranti-
qua atque nobiliſſima eſt. [617. 17](#)

Apud eam Baculus ipſius S. Rochi Hexapodus, re-
uerenter nunc vique aſſeruitur. [ibid.](#)

B. Rufinus à Speranza, cur Anglium ſit cognomi-
natus. [461. 5](#)

Sabalicus corrigitur. [115. 4. 489. 31](#)
 Sancia, Regina, vtriusque Siciliae, Hierusalem, &
 Maoricatum fit. [Clasilia. 116. 6](#)
 Quot Sancti canonizati in Ordine Franciscano. [643.](#)
 9. [123](#)
 Cur Sancti viri nonnumquam compleret annos eta-
 tis longevus excelleret. [76. 5](#)
 B. Sanctus Martinus à Montaluo, Vidua, Tertiana,
 Fundatrix Monasterij Arenal. [205. 1](#)
 Saussayus corrigitur. [194. 5. 311. 4](#)
 Siffidus Moguntinus Archiepiscopus Marpurgi ur-
 teretij Translationis S. Elisabeth, Viduz, an. 1236.
[171. 12](#)
 Simlerus hereticus refutatur. [138. 10](#)
 B. Simon à Calcia, Ordin. Augustin. orationem fune-
 nebrem dixit, in laudem B. Angelij à Cingulo, eius
 preceptoris. [163. 1](#)
 B. Simon à Collazono 1° cur S. *Simoneus* vocatus.
[101. 1](#)
 Simon, Comes Montisfortis, fudit hereticos, eosque
 debellat, Rege Aragonie ipsorum fautore, coe-
 rante in prelio. [27. 5](#)
 Societas peregrinantium propter Christum, quid sit?
[654. 123](#)
 A quo tempore cœpit in Ordine Franciscano. *ibid.*
 Sophia interetij Translationis corporis matris suae, S.
 Elisabeth, Viduz, an. 1236. apud Marpurgum.
[171. 12](#)
 Stephanus Cyprius, corrigitur. [410. 16](#)
 B. Stephanus Molina, Fundator Reformationis in
 provincia Romana. [420. 4](#)
 Festum sacrorum Stigmatum S. Francisci à Sede Apo-
 stolica institutum. [418. 14. & 15](#)
 Veritas ac certitudo sacrorum Stigmatum in corpore
 S. Francisci comprobatur, Authentice testium
 oculatorum miraculis maximis, visionibus celestibus,
 & Pontificij Diplomatum: tam vltione
 contradicentibus & aduersariis diuinitus illata.
[423. 426. & 427](#)
 Gualdus Odonis, Gallus, Generalis totius Ordin.
 Minor. Officium proprium sacrorum Stigmatum
 S. Francisci composuit, à Sede Apostolica appro-
 batum. [418. 16](#)
 Saphicum Carmen in laudem sacrorum Stigmatum
 S. Francisci. [429. 17](#)
 Stigmata habere, quid sit, siue Græcam, siue Latinam
 Etymologiam spezet. [428. 14](#)
 Nonnulli sibi falso Stigmata effingentes, delusi sunt.
[427. 13](#)
 Quidam recentiores constiterunt, sed perperam, san-cti
 Francisci sacra Stigmata obfuscare, penitusque abo-
 lere. [428. 13. & 14](#)
 Eiusdem Ordinis complures Fratres, tempore Anti-
 christi apparebunt Stigmata gestantes. [657. 314](#)
 Sueci heretici hac nultia etate per Saxoniam & Ger-
 maniam feraciter grassati, lauerunt maxime in
 Franciscano. [100. 2](#)
 Surtus corrigitur. [124. 1](#)

T Home Apostoli, corpus Calamiz in India,
 non adtem Edesse in Syria, traet. [149. 4](#)
 Goom postea Translationum est, opera Fratrum Mino-
 rum. *ibid.*
 B. Thomas à Curia, primus Vicarius, seu Commissa-
 rius Generalis Patrum Obseruantium in Gallia.
[141. 3](#)
 B. Thomas à Gualdo, cur *Thomasianus*, seu *Thomasianus*
 appellatus. [422. 1](#)
 B. Thomas Illyricus extraxit & dicalam in honore
 S. Virg. Mariæ, intra Montana Pinola, ad litus
 Maris Oceani, versus capitale *Basilis*, in territorio
 Burdigalensi [182. 1](#): in quo imaginem eiusdem
 Desparæ miraculorum pietate collocauit.
 B. Thomas à Scazino, Regularis Obseruantie in
 Apulia Fundator præcipuus. [420. 6. & 7](#)
 Quo tempore Templarij multes condemnati, & à
 Gallia discedere coacti. [76. 4](#)
 B. Torribus à Beneueto, quater centum nullis In-
 dorum aqua Baptismali tinxit. [118. circumed.](#)
 Tollianensis corrigitur. [237. 5. 283. 11. 393. 5. 409. 4.](#)
[414. 2. 127. 1. 128. 9](#)
 S. Franciscus nullam Regulam composuit pro hisce
 Tertianis, sed tantum eis aliquas leges præstitit
 quibus pietate ac iustitiam viuere secundum Deum. [6. 7](#)
 Ordo Tertiariorum proit à S. Franciscus institutus,
 non est proprie Religio, nec eius sequaces verè
 Religiosi sunt. *ibid.*
 Cur S. Franciscus Tertiam Ordinem Penitentium
 instituit: & quo tempore. [1. 9. 1. & 6](#)
 Tertius Ordo Penitentium à sua prima institu-
 tione complectebatur secularis vtriusque sexus
 sine soluti essent, sine matrimonio [100. 1. 6. 4. & 7](#)
 Leges latas à sancto Francisco pro Tertianis, Papa
 Nicolaus IV. in vnum collegit, atque in Regulæ
 formam rededit. [6. 7](#)
 Quantum increuerit hic pietatis status. [6. 6](#)
 Quam illustris habitus est Tertiariorum status in Or-
 dine Minorum: quippe, qui à Cardinalibus,
 Patriarchis, Episcopis, &c. ab Imperatoribus,
 Regibus, Principibus, &c. maximo honore est
 assumptus. [649. 101. 102. & 101](#)
 Léo X. Papa, Regulam illam propriam ipsis Tertia-
 rijs dedit obseruandam. *in Prologe.*
 Tertiarium illam Leonuaro Regulam seruantes verè
 Religiosi sunt. *ibid.*
 Collabente ipsorum statu, in Gallia, nostri Galli &
 Nouitij strenuè eius Reformationis initium do-
 derunt. *ibid.*
 Tertiarij, quot provincias, Conuentus & Fratres ha-
 bent in vniuerso orbe. [646. 187](#)
 Beati viri ex Ordine Minor. certantur in cœlis
 Christo, sub alia ipsius contecta, familiariter propin-
 quare, illi in terris positi, propius adhaere. [14. 12](#)
 Transfigurationis festum haud instituit Galixtus III.
 sed celebriori cultu habendum decreuit. [37. 2](#)
 In Gallia perantiquum est. [5. 1](#)
 In Ordine Franciscano particulari cultu [100. 1. 2](#)
 Duo millia Fratrum Minorum in Translatione cor-
 poris sancti Bernardini, Aquilæ, an. 1450. [128. 10](#)
 Duo millia Fratrum item concesserunt ad Translato-
 nem corporis Seraphici Patris S. Francisci. [101. 2](#)
 Treuentis Archiepiscopus, iussit Translationem S.
 Elisabeth, Viduz, an. 1236. apud Marpurgum. [171. 12](#)
 Valcius

INDEX RERV M.

V

- Valerius corrigitur. [124. 6.](#) [317. 4.](#)
 B. Vincentius Regem Tanoria in India Orientali ad Christum conuertit, & baptizat. [244. 6.](#)
 Idem Granganicorum Collegium instituit, ac regit. *ibidem.*
 B. Vincentius Aquilanus, prædicit aduentum Caroli VIII. Reg. Franc. in Italiam. [166. 3.](#)
 B. Vincentij Senensis, virtutes eximias graphico referuntur à S. Bernardino Sentensi, cuius socius extiterat amantissimus. [116. 2.](#) & *seq.*
 Valconcellus corrigitur. [122. 4.](#)
 Visio cælestis de SS. Dominico & Francisco, à Beatissima Deipara, Christo filio, irato, propter mandata seclera commissa, oblati; vt peccatoribus penitentiam nuntiarent, si Diuinam, quam meruerant, visionem deuitare vellet. [643. 173.](#)
 Visitatio B. Virg. Mariæ præcipua deuotione colitur à Fratibus Minoribus. [171. 1.](#)
 Complures adolescentule virgines, Franciscani Ordinis amore cælestis accensæ, sub viri habito, in-

- cognitæ vixerunt sanctissime in Religione Seraphica. [117. 4.](#) & [123. 10.](#)
 Modo impendo, scilicet, nisi detruncatione, licet virgines Claustræ, Aconenses, Sarracenos deludunt, ne profuissent. [190. 1.](#)
 Factum mirabile, quod cælestis actum est, in visionem malignantium, tunc sapienter ac Christianè, recitatur verbus irrisoris à quodam scriptore, cui respondetur. [650. 101.](#) & [206.](#)
 Propositio Catholicæ, laudabilis & magis meritum esse, cæteris paribus, quidpiam ex voto facere, quam sine voto, contrarium aurem dicere, sapienter errorem. [648. 128.](#)
 Poema Urbani VIII. Pap. in honorem S. Francisci. [418. 16.](#)
 B. Viraca Rodriguez Bezoza, Vidua, Tertiaria, Fundatrix Monasterij Vlmæ. [268. 6.](#)
 Walingbus corrigitur. [196. 1.](#) [251. 2.](#) [273. 7.](#) [366. 1.](#) & [1. 401. 4.](#)
 Willotus corrigitur. [454. 2.](#)
 Witzakarus hæreticus refutatur. [511. 1.](#)
 S. Franciscus, BB. Zachariam, Gualterum, & alios ablegat in Hispaniam. [127. 2. 2. 4.](#)

F I N I S.

Ad Maiorem Dei Gloriam.

Quicquid vis, & non potes, factum Deus compasat.
 D. August. in Psal. [57.](#)

